

THESAURUS LINGVAE LATINAE

This file contains a part of the *Thesaurus Linguae Latinae* (ThLL), published in print in Leipzig *et al.* 1900–. Please check on our website (www.thesaurus.badw.de) whether you have the latest version of the file (the version is indicated in the last line on this page).

The **abbreviations** used in the ThLL are explained in the *Index librorum*, which has basic information on all Latin texts from Antiquity (incl. chronology and editions). It is regularly updated and can be consulted on our website: www.thesaurus.badw.de.

Navigating in this file

This file has a **bookmark for every headword**, including those in the *Addenda et Corrigenda* (in vols. VII/2, IX/2, X/1, X/2, *Onomasticon* C & D). You can use the list of bookmarks for fast navigation and to get an overview over the entries. Please note that the list of bookmarks=headwords may not (yet) be complete.

Searching in this file

You can search through the bookmarks/headwords in many pdf-readers after activating the option ‘include bookmarks’ (or similar) in the search menu.

The file includes an uncorrected OCR text, which may be useful for copying short phrases. **You can search through the text, but may not find what you are looking for – even if the information is contained in the printed volume.** Due to the complexity of the typeface and the age of the print the searchable text (*behind* the page on the screen) is only partially correct and thus may differ from the digital reproduction (= what you see on the screen). **The text of the print** (and its digital reproduction) **is the only authentic version of our dictionary.**

For full-text searches you can use the ThLL-database published by *De Gruyter*TM (available in research libraries).

License and limitations of use

This work is offered to you under a *Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivs CC BY-NC-ND* license (explanation [here](#)). In addition, you are not allowed to print or modify (parts of) this file or to upload it to a public website (**no file-sharing**). We kindly ask you to respect these restrictions. Instead, please refer fellow researchers to our website. Continued access to this version of the ThLL depends on your acceptance of these conditions. Please also leave this page and the watermark in the file.

Further information

We are enthusiastic about cooperation with academic researchers anywhere in the world. Please include references to the ThLL in your publications where relevant. If you have a lexicographical question about the Latin of Antiquity which cannot be answered from the published volumes of the ThLL, please contact us; contact information is on our website: www.thesaurus.badw.de.

Enjoy working with the Thesaurus Linguae Latinae!

Michael Hillen, General Editor and Project Leader
Munich, February 2019

**THE SAURVS
LINGVAE LATINAE**

**EDITVS IVSSV ET AVCTORITATE
CONSILII AB ACÁDEMIIS SOCIETATIBVSQVE
DIVERSARVM NATIONVM ELECTI**

**VOLVMEN X
PARS ALTERA
SECTIO I
PORTA-PRIMAEVITAS**

MCMLXXX-MCMXCV

DE GRUYTER

© Walter de Gruyter GmbH & Co. KG, Berlin/New York

Verlag: BSB B. G. Teubner, Leipzig (p. 1–784)
B. G. Teubner, Stuttgart und Leipzig (p. 785–1232)

Lektorat: Dr. phil. Elisabeth Schuhmann

Satz und Druck: Interdruck, Leipzig (p. 1–1232)

CONSILIVM AB ACADEMIIS SOCIETATIBVSQVE DIVERSARVM NATIONVM ELECTVM
GRATO ANIMO PERCENSET NOMINA EORVM QVI AD CONFICIENDAM VOLVMINIS DECIMI
PARTEM ALTERAM LIBERALISSIME AVXILIA PRAESTITERVNT:

EDITORES

ACADEMIA BRITANNICA (The British Academy)
ACADEMIA IAPONICA (The Japan Academy)
ACADEMIA INSCRIPTIONVM ET LITTERARVM HVMANIORVM (Académie des Inscriptions et Belles-Lettres)
ACADEMIA LITTERARVM BAVARICA (Bayerische Akademie der Wissenschaften)
ACADEMIA LITTERARVM BEROLINENSIS ET BRANDENBVRGENSIS (Berlin-Brandenburgische Akademie der Wissenschaften)
ACADEMIA LITTERARVM GOTTINGENSIS (Akademie der Wissenschaften in Göttingen)
ACADEMIA LITTERARVM HEIDELBERGENSIS (Heidelberger Akademie der Wissenschaften)
ACADEMIA LITTERARVM SAXONICA LIPSIENSIS (Sächsische Akademie der Wissenschaften zu Leipzig)
ACADEMIA LYNCEORVM IN NATIONE ITALICA (Accademia Nazionale dei Lincei)
ACADEMIA POLONA SCIENTIARVM ET LITTERARVM (Polska Akademia Umiejętności)
ACADEMIA SCIENTIARVM AVSTRIACA (Österreichische Akademie der Wissenschaften)
ACADEMIA SCIENTIARVM ESTONIAE (Eesti Teaduste Akadeemia)
ACADEMIA SCIENTIARVM ET ARTIVM CROATICA (Hrvatska Akademija Znanosti i Umjetnosti)
ACADEMIA SCIENTIARVM ET LITTERARVM MOGVNTINA (Akademie der Wissenschaften und der Literatur, Mainz)
ACADEMIA SCIENTIARVM ET LITTERARVM NORVEGICA (Det Norske Videnskaps-Akademi)
ACADEMIA SCIENTIARVM HAMBVRGENSIS (Akademie der Wissenschaften in Hamburg)
ACADEMIA SCIENTIARVM HVNGARICA (Magyar Tudományos Akadémia)
ACADEMIA SCIENTIARVM REI PVBLICAE BOHEMICAЕ (Akademie věd České republiky)
ACADEMIA SCIENTIARVM RHENANO-GVESTFALICA (Nordrhein-Westfälische Akademie der Wissenschaften)
ACADEMIA SLOVENICA SCIENTIARVM ET ARTIVM (Slovenska Akademija Znanosti in Umetnosti)
ACADEMIAE REGIAE BELGII SCIENTIIS ET ARTIBVS FOVENDIS (The Royal Academies for Science and the Arts of Belgium)
CONSILIVM AB ACADEMIIS SCIENTIARVM ET LITTERARVM FENNICIS DELECTVM (Suomen Tiedeakatemia ja Valtuuskunta)
FOEDERATIO COMMVNIS SOCIETATVM STVDIORVM CLASSICORVM (Fédération Internationale des Associations d'Études Classiques)
PONTIFICIA ACADEMIA ROMANA ARCHAEOLOGIAE (Pontificia Accademia Romana di Archeologia)
REGIA ACADEMIA HIBERNICA (Royal Irish Academy)
REGIA ACADEMIA HISPANICA (Real Academia Española)
REGIA ACADEMIA LITTERARVM HVMANIORVM SVECANA (Kungliga Vitterhets Historie och Antikvitets Akademien)
REGIA ACADEMIA SCIENTIARVM DANICA (Det Kongelige Danske Videnskabernes Selskab)
SOCIETAS CLASSICA BATAVORVM (Nederlands Klassiek Verbond)
SOCIETAS PHILOLOGICA AMERICANA (The American Philological Association)
SOCIETAS STVDIORVM ANTIQVORVM HELVETICA (Schweizerische Vereinigung für Altertumswissenschaft)

ACCESSERANT QVONDAM HI:

ACADEMIA SCIENTIARVM REI PVBLICAE GERMANICAE DEMOCRATICAE (Akademie der Wissenschaften der DDR)
SOCIETAS PHILOLOGORVM HELVETIORVM (Schweizerischer Altphilologenverband)
ACADEMIA SCIENTIARVM POLONA (Polska Akademia Nauk)
SOCIETAS STVDIORVM LATINORVM (Société des Études Latines)

ADIVTORES

RES PVBLICAE GERMANICA ET BAVARICA SECVNDVM PROGRAMMA AB ACADEMIIS CVRATVM
(Bundesrepublik Deutschland und Freistaat Bayern im Rahmen des Akademienprogramms)
MINISTERIVM SCIENTIARVM REI PVBLICAE AVSTRIACAE (Republik Österreich, Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung)
FVNDATIO NEDERLANDICA SCIENTIIS PROVEHENDIS (Nederlandse Organisatie voor Wetenschappelijk Onderzoek NWO)
FVNDATIO STVDIORVM PROVEHENDORVM HELVETICA (Schweizerischer Nationalfonds zur Förderung der wissenschaftlichen Forschung)
FVNDATIO STVDIORVM HVMANIORVM AMERICANA (National Endowment for the Humanities)
FVNDATIONES QVAE VOCANTVR CARLSBERGFONDET ET RASK ØRSTEDFONDET
FVNDATIO MVELLERIANA (J. u. K. Müller-Thesaurus-Fonds)
FVNDATIO WOELFFLINIANA (Eduard-Wölfflin-Thesaurus-Stiftung in Basel)

ACCESSERANT QVONDAM HI:

SOCIETAS STVDIORVM PROVEHENDORVM GERMANICA (Deutsche Forschungsgemeinschaft)
MINISTERIVM SCIENTIARVM RHENANIAE-GVESTFALIAE (Ministerium für Wissenschaft und Forschung des Landes Nordrhein-Westfalen)
VNITARVM NATIONVM EDVCATIONIS SCIENTIAE CVLTVRAE ORDO (U.N.E.S.C.O.)
VNIVERSARVM NATIONVM CONSILIVM PHILOSOPHIAE ET SCIENTIARVM HVMANARVM
(Conseil International de la Philosophie et des Sciences humaines)
CONSILIVM STVDIORVM PROVEHENDORVM IN NATIONE ITALICA (Consiglio Nazionale delle Ricerche)
FVNDATIO PACKARDIANA (The David and Lucile Packard Foundation)
FVNDATIO QVAE VOCATVR CANON FOVDATION
PETRVS (†) ET SILVIA FLVRY
FRITZ SCHAEFER SVEVOFORTENSIS

Voluminis decimi parte altera sex lustris peracta grato animo recolere licet nomina eorum, qui libro conficiendo pro rata parte operam dederunt.

Vocabula ipsa tractaverunt Neil ADKIN, Hans BALLING, David S. BANTA, Yelena BARAZ, Alfred BAUMGARTNER, Mark BECK, Hugo BEIKIRCHER, Christopher VAN DEN BERG, John BLUNDELL, Heinrich BREIMEIER, Stephan BRENNER, Niels W. BRUUN, Wolfgang BUCHWALD (†), Irene BURCH, Stefania CASTELLI, Marco CIPRIANI, Silvia CLAVADETSCHER, Gaia CLEMENTI, Anthony CORBEILL, Norbert DELHEY, Giuseppe DE LUCA, Maria Luisa DE SETA, Georg EDER, Wilhelm EHLERS (†), Wolfram EULER, Martin FIEDLER, Manfred FLIEGER, Peter FLURY (†), Antoine FOUCHER, Karsten FRIIS-JENSEN, Irene FRINGS, Rodolfo FUNARI, Giovanbattista GALDI, Paolo GATTI, Kristina GIANNOTTA, Alessandra GOBBI, Peter GROSSARDT, Ramón GUTIÉRREZ, István HAJDÚ, Gustaf C. HANSEN, Theodor W. HARBSMEIER, Gregory B. HAYS, Frances V. HICKSON, Michael HILLEN, Nigel HOLMES, Jefferds HUYCK, Luisa JIMÉNEZ-VILLAREJO, Hans VON KAMPTZ (†), Ursula KEUDEL (†), Wytse H. KEULEN, Marion KOOREMAN, Jan Cornelis KORTEWEG, Christopher KREBS, Dietfried KRÖMER (†), Klaus-Henrich KRUSE, Barbora KRYLOVÁ, Gerhard KUHLMANN (†), Cornelis G. VAN LEIJENHORST, Bernhard LÖSCHHORN, Simon MALLOCH, Roberta MARCHIONNI, Hans MARTINET, Tadeusz MASLOWSKI (†), Matteo MASSARO, Johanna A. H. MENSINK, Claudia MONTUSCHI, Ciriaca MORANO RODRÍGUEZ, Alfredo MORELLI, Hans-Friedrich MUELLER, Robert Joseph NEWMAN, Oleg NIKITINSKI, Hans Joachim OESTERLE, Marijke OTTINK, Marianne PADE, Grant PARKER, Alessandra PERI, Paolo PIERONI, Karl PLEPELITS, Johann RAMMINGER, Viktor REBRIK, Elisabeth J. REIJGWART, Ilse REINEKE, Raphaël REY, Stefano ROCCHI, Joseph M. ROMERO, Michela ROSELLINI, Martin SAUER-GAERTNER, Helga SCHEIBLE, Christine SCHMITZ, Josine SCHRICKX, Bianca-Jeanette SCHRÖDER, Johannes SCHWIND, Mariateresa SCOTTI, Patrick SINCLAIR, Mario SOMAZZI, Friedrich SPOTH, Byron STAYSKAL, Francesco STELLA, Roberta Lynn STEWART, Stefan STIRNEMANN, Barbara SUTER, Peter TERKELSEN, Drahomíra TESAŘOVÁ, Gabriele THOME (†), Torben VESTERGAARD, Shirley WERNER, Claudia WICK, Hans WIELAND, Franz WIESINGER (†), Marianne WILD, Dominik WIRTH, Cornelia ZÄCH, Andrew ZISSOS, Anna-Clara ZOPPI.

Originem vocabulorum multorum illustravit Meinrad SCHELLER, cui morte praerepto inde a quaternione sexagesimo septimo successit Bernhard FORSSMAN Erlangensis; quorum explicationes inseruimus inter uncinos angulatos addita nominis nota (sc. *Sch.* vel *Fo.*). Eodem modo indicavimus, quam sortem vocabula continuo usu servata in linguis romanicis q. d. habuerint; quas voces in usum Thesauri collegerunt Arnulf STEFENELLI (*St.*, †) usque ad quaternionem centesimum quadragesimum, deinde Christian SCHMITT Bonnensis (*C.S.*).

In plagulis perscrutandis liberaliter nos adiuverunt imprimis James Noel ADAMS Oxoniensis, Jacques ANDRÉ (†), Antoon BASTIAENSEN (†), Alfons BÜRGE Monacensis, Josef DELZ (†), Wilhelm EHLERS (†), Klaus-Dietrich FISCHER Mogontiacensis, Philippe FLEURY Cadomensis, Rudolf HAENSCH Monacensis, Heinz HAFFTER (†), Eberhard HECK Tubingensis, Rolf HEINE Gottingensis, Henry David JOCELYN (†), Bengt LÖFSTEDT (†), Aldo LUNELLI Patavinus, Italo MARIOTTI Bononiensis, Scevola MARIOTTI (†), Matteo MASSARO Barinus, Otto PRINZ (†), Cesare QUESTA Urbinas, Heikki SOLIN Helsinkiensis, Sebastiano TIMPANARO (†), Roland WITTMANN Francofurtensis (ad Viadrum). His ceterisque viris doctis, qui curarum nostrarum arbitros quoquo modo se praestiterunt amicissimos, libenter hic gratiam referimus dignam.

In munere redigendi inde ab initio a Petro FLURY, redactore tunc Thesauri generali, quem defunctum ante tempus valde doleo, et ab Iohanne WIELAND, praeceptore meo humanissimo, adiutus socios adsumpsi Cornelium G. VAN LEIJENHORST (*v.L.*) inde a quaternione septuagesimo altero, Iohannem BLUNDELL (*Bl.*) a centesimo decimo primo usque ad centesimum quadragesimum primum, Claudiam WICK (*Wk.*) inde a centesimo sexagesimo quarto. Nonnulla lemmata lima sua polierunt Silvia CLAVADETSCHER, Michael HILLEN, Nigel HOLMES, totos fasciculos typis imprimendos, ne quid absonum ibi maneret vel irreperet, summa cura excussit Gerard DUURSMA redactorum minister. His igitur ceterisque collegis summas gratias agentem munus iniunctum me tandem deponere iuvat.

THESAURVS LINGVAE LATINAE

VOLV MEN X 2

P O R T A

***porta**, -ae f. [sine dubio ab eadem radice, quae subest vocibus portus, portare derivandum videtur, sed formationem nec per suffixum -tā nec per partic. pro subst. fem. adhibitum facile explicaveris. Sch.] derivatur a portare: CATO orig. 18 adn. (si recte verba genuina existimavit Schröder, 1971 ad l.) qui urbem novam condet, tauro et vacca aret; ubi araverit, murum faciat; ubi -am vult esse, aratrum sustollat et portet et -am vocet (DON. Ter. Ad. 583, 1 ISID. diff. 1, 308. ad rem cf. l. 49 sqq., ceterum VARRO rust. 2, 1, 10 tauro et vacca, qua essent muri et -ae, definitum). VARRO ling. 5, 142 qua viam relinquebant in muro, qua in oppidum portarent, -as appellabant (cf. SERV. Aen. 1, 83 omnis exitus -a dicitur, quasi [addunt codd. aliquot] qua potest vel importari vel exportari aliquid [inde ISID. orig. 15, 2, 22]. sim. CASSIOD. in psalm. 68, 13 -a . . . dicta est, quod inde portentur omnia. 117, 19 v. infra p. 8, 14. cf. etiam p. 7, 84). scribitur purta INSCR. Année Epigr. 1927 n. 163 (Durae-Europi; 'haud scio an u propria fuerit linguae hominis barbari' Prinz, De O et U vocal. 86). dat. abl. plur. -abus GELL. hist. 29. legitur inde a PLAVTO, ENN., TER. per totam latinatē; abiit in sermonem gr. πόρτα, v. Sophocles, Gr. Lex. of the Roman and Byz. periods s. v. et Lampe, Patristic Gr. Lex. s. v. [val. poartā; dalm. puarta; it. porta; raet. occ. porta, or. puarte; francog. porte; prov. vet. porta, var. prov., francoprov., vasc.; cat. porta; hisp. puerta; port. porta. cf. M.-L. 6671. Battisti-Alessio IV 3028. Wagner II 298. Wartburg IX 198 sqq. Corominas III 912. Machado² III 1857. St.] [confunditur in codd. cum portus PLAVT. Epid. 217 CIC. nat. deor. 2, 66. vix recte trad. AETNA 522 -am (pro partem?). ex falsa interpretatione vocis gr. θυρεών (an legit interpres θυρεών?) RVFIN. hist. 3, 6, 19 -arum quoque indumenta detrahentes homines fame coacti (recte verterunt Heges. 5, 39 p. 381, 21 et Ps. Rufin. scutis).]

i. q. πύλη (GLOSS.; gr. respondet, nisi alia adnotavimus). significari imprimis transitum elucet e. g. locis quibus memorantur -ae (-arum) fauces (p. 2, 49 nec non 5, 14), fores vel ianua (infra p. 2, 42 sqq.), ianus p. 2, 40, iter (p. 2, 50 nec non 5, 8), ostium (SIL. 13, 421 STAT. Theb. 6, 617 VVLG. I reg. 21, 13 III reg. 22, 10 Ezech. 46, 3 CE 1806, 2. al.; cf. INSCR. Année Epigr. 1973 n. 225 [Vibone, saec. I a. Chr.] ostia in -as facienda . . . locarunt) et exemplis translatis admodum raro rem claudentem respicientibus confirmaturque forma -arum castrorum (v. quae ad IA2 monuimus). sed haud raro respiciuntur ipsae valvae, tabulae, fores: cf. locutiones aperiendi et claudendi p. 8, 44 et 60 sqq. nec non iuncturas -am torquere VERG. Aen. 9, 724, quassare SIL. 4, 283, pulsare SIL. 4, 513, 12, 40. 566. 17, 196 VAL. CEM. hom. 17, 5, -is obserare (p. 7, 68), sim. al.; cf. etiam p. 5, 23. 7, 73. -as quasi humanis sensibus praeditas v. p. 9, 27 sqq.

I proprie (addidimus metonymias et synecdochas p. 3, 2. 35. 4, 75. 6, 63 [cf. p. 9, 30]; ceterum v. quae ad B2 monuimus); respic. aditus: A strictius, sc. locorum circumsaeporum (templa, palatia sim. muris cincta ab aliis aedificiis sub B1 allatis separare nolimus; opp. fores domuum Ov. am. 1, 9, 20 [cf. Ps. APVL. herb. interpol. 124 l. 14 pro -is et pro foribus], ianua Ivv. 7, 42, sed v. infra p. 5, 23): 1 urbium, oppidorum (SERV. auct. Aen. 1, 83 -a proprie aut urbis aut castrorum est. quomodo muri quidem sancti, -ae autem profanae fiant in urbibus condendis, tradit Plut. Romul. 11, 4 sq. et quaest. Rom. 27 [cf. FEST. p. 285. inter res sanctas una cum muris habentur GAIUS inst. 2, 8, sim. HERMOG. dig. 43, 6, 2]. laxius adhibetur ad significandas regiones urbis maxime sub bδ, fortasse etiam p. 2, 57): a varia exempla (selecta praeter antiquissima): PLAVT. Bacch. 711 intendam ballistam in senem; ea ballista si pervortam turrim et propugnacula, recta -a invadam extemplo in oppidum anticum ('recta per -am' Ussing ad l.; iocose pro 'recta via'

dictum esse putant Brix-Niemeyer ad Mil. 329 recto ostio; Kiessling coni. fracta -a. cf. Cic. fam. 9, 19, 1 recta . . . a -a domum meam venisse Balbum). 955 cum -ae Phrygiae limen superum scinderetur, ut equus ligneus invehi posset ([Chrysalus comparat dolos suos cum expugnatione Troiae ut 978 Priamum, sc. Nicobulum, adstantem . . . ante -am]. de iunctura v. vol. VII 2, 1403, 83 sqq.). Capt. 90 Men. 400. Pseud. 597 septimas esse aedis a -a, ubi ille habitat leno. Trin. 423 pater quom peregre veniet domo amissa, in -a est locus ei, sc. ubi mendici commorantur. TER. Ad. 583 priusquam ad -am venies, apud ipsum lacum eqs. (v. vol. VII 2, 862, 73 sqq.). LVCIL. 124 Puteolis ad -am maritimam mille a -a Capuana est. SISENNA hist. 86 neque -a neque ullum foramen erat, qua posset eruptio fieri (dubitanter hic citavimus contextu deficiente). INSCR. lib. rei p. Degrassi 598 (aet. Sull.) murum, -as, forum, porticus . . . facie(ndum) curar(unt) (CAES. civ. 1, 21, 2. 1, 34, 5 BELL. Afr. 23, 2 VARRO rust. 2, 1, 10. 3, 1, 3 Ov. trist. 4, 1, 69 LIV. 23, 16, 9. 24, 1, 3 m. -as. al.; cf. p. 1, 6 sqq. necnon Cic. Phil. 12, 20 moenibus et -is [LIV. 21, 57, 1. 44, 13, 3]). CIC. inv. 2, 123 cum lex aperiri -as noctu vetaret eqs. Cluent. 175 solebat Oppianicus . . . extra -am aliquid habere conducti. Catil. 1, 10 patent -ae, proficiscere. dom. 76 a -a in Capitolium . . . comitatum (de eadem re Sest. 131). LVCIL. 1, 316 -as propter aëna signa (cf. VARRO ling. 5, 58 quas Samothracia ante -as statuit duas . . . species . . . aënas [de eadem re SERV. auct. Aen. 3, 12 ante -am]). CAES. Gall. 2, 6, 2 barbari oppugnantes -as succendunt (propius succedunt Klotz, alii alia; cf. 7, 11, 8 -is incensis). HIRT. Gall. 8, 51, 2 nihil relinquebatur, quod ad ornatum -arum . . . , qua Caesar iturus erat, excogitari poterat. CIL I² 1563 aediles -as faciundas dederunt. VARRO ling. 5, 163 -a Naevia . . . , deinde Rauduscula . . . (164) hinc Lavernalis . . . ; praeterea intra muros video -as dici in Palatio (sc. Romae antiquissimae) Mucionis a mugito . . . , alteram Romanulam, ab Roma dictam, quae habet gradus in nova via ad Volupiae sacellum; (165) tertia est Ianualis eqs. (cf. et p. 5, 38 sqq.). frg. (376 F.) Schol. Verg. Veron. Aen. 5, 241 Portunus . . . deus portuumque praeses (cf. PAVL. FEST. p. 56 deus putabatur esse -arum. dubites de CIC. nat. deor. 2, 66 Portunus a -a [portu var. l.]). VERG. Aen. 1, 422 Aeneas . . . miratur -as Carthaginis. 12, 122 plenis agmina se fundunt -is (LIV. 1, 14, 8). PROP. 4, 3, 17 (loq. uxor viri in bello absentis) omnibus heu -is pendent mea noxia vota (templorum -as vix recte intellegit Fedeli, 1965 ad l., cf. 71 -ae . . . Capenae). 4, 10, 31 super -ae dux . . . astitit arcem. Ov. am. 1, 9, 20 hic miles -as frangit, at ille amator fores amicae durae. fast. 2, 201 Carmentis -ae dextro est via proxima iano; ire per hanc (hunc Ehwald) noli . . . ; (204) -a vacat culpa, sed tamen omen habet (in eadem re: LIV. 2, 49, 8 infelici via, dextro i. -ae Carmentalis). LIV. 1, 14, 11 priusquam fores -arum obicerentur (eadem iunctura: 25, 30, 10. 26, 39, 22. 28, 6, 5. VVLG. prov. 1, 21 in foribus -arum urbis. al., v. etiam infra p. 5, 81 et cf. ITALIA iud. 16, 3 [Lugd.] ianuas -ae civitatis [VVLG. -ae f. cf. etiam p. 5, 60. 72. 6, 35]. ceterum variis modis iuxta ponuntur -ae et f.: LIV. 5, 13, 13. 26, 46, 6 VVLG. prov. 8, 3. cf. etiam infra p. 5, 1. 7, 11). 27, 28, 12 e turribus (turri eius var. l.) -ae (31, 24, 16. 44, 31, 7. cf. etiam p. 5, 2). 44, 31, 9 in ipsius faucibus -ae. VITR. 1, 3, 1 murorum turriumque et -arum ratio ad hostium impetus perpetuo repellendos excogitata. 1, 5, 2 uti -arum itinera non sint directa, sed scaeva. PLIN. nat. 16, 210 ligna ulmorum cardinibus coassamentisque (crassa trad., Theophr. hist. plant. 5, 3, 5 αὶ θύραι tantum) -arum utilissima. SIL. 10, 411 -arum aditūs (FRONTIN. strat. 3, 3, 5 in ipso aditu -ae. cf. infra p. 4, 80. sed gen. identitatis esse vid. AMM. 17, 4, 2 urbem . . . -arum centum quondam aditibus celebrem, hecatompylos Thebas). al. dubitanter huc referimus Ivv. 8, 160 Idymaeae Syrophoenix incola -ae (SCHOL. tabernarius, qui prope -am [Buchwald]

manet. fortasse significatur regio urbis; sunt qui loca quaedam Asiae intellegant, v. sub IIA. Petrae coni. Froehner). ? per synecdochen de civitate, urbe: VVLG. deut. 17, 2 cum repperit fuerint malefici apud te intra unam -arum tuarum, quas deus tuus dabit tibi (sing. sec. hebr., sed eadem verba 15, 7 liberius vertuntur per intra -as civitatis tuae, gr. utrobique ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου. cf. etiam by; vix huc referenda sunt alia exempla similium locutionum, ubi hebr. et VVLG. praebent plur. intra -as sim., e. g. exod. 20, 10 deut. 14, 21. 27. 29. al.).

b certo quodam respectu: α exsequiarum (cf. l. 22): PLAVT. Cas. 354 ille (maritus) . . . videre velit ardentem te (uxorem) extra -am mortuam (metuam trad.). PROP. 4, 7, 29 (loq. Cynthiae umbra) si piguit -as ultra procedere in funere meo. Ov. met. 7, 607 non capiebant funera -ae (cf. SEN. Oed. 130 turbae tumulos petenti non satis septem patuere -ae). PERS. 3, 105 compositus lecto . . . in -am rigidas calces extendit (huc traxit e. g. Némethy, 1903 ad l.; sunt qui ianuam intellegant). STAT. Theb. 3, 198. TAC. ann. 3, 5, 2 non patrum saltem -a tenus obvium fuisse funeri Germanici. CE 470, 6 -a probat homines (sc. funus amici aut comitantes aut deserentes).

β triumphorum (de situ huius -ae in urbe Roma v. Kähler, RE VII A 1, 374, 41 sqq.; ceterum cf. s. v. arcus vol. II 479, 75 sqq. et v. supra p. 2, 25): CIC. Pis. 55 nullius momenti est, qua tu -a introieris, modo ne triumphali (TAC. ann. 1, 8, 3 ut -a t. duceretur funus Augusti [eadem refert SVET. Aug. 100, 2]. CIL X 1695 [Puteolis, saec. IV med.]. XIV 2850 seminaria a -a t. [respici videtur -a urbis]). MART. 8, 65, 11 (8 arcus) haec est digna tuis, Germanice, -a triumphis. APVL. apol. 17, 7 qui Manius Curius ter triumphum una -a egerit.

γ coetuum, conventuum, sc. more semitico (dub. an huc trahendum et p. 9, 30): ① respiciuntur contiones vel iudicia (rem explicat HIER. in Zach. 8, 16 quaeritur, quare apud Iudaeos in -is locus fuerit iudicandi; ne cogentur agricolae intrare urbes et aliquod subire dispendium, iudices in -is residebant, ut tam urbanos quam rusticos in exitu et introitu urbis audirent et finito negotio unusquisque confestim ad sedes proprias reverteretur [sim. in Am. 5, 10]): CIL VIII 26517, 11 (a. 48/49) quidam honoratur a senatu populoque Thuggae omnium -arum sententi(i)s (metonymice de ipsis iudiciis; locutio retenta videtur ex aetate, fortasse etiam ex sermone Punico' edd., qui conferunt usum hebr. infra citatum. ad rem v. post alios Kotula, Klio 54, 1972, 227 sqq.). ITALIA deut. 21, 19 (Lugd.) adduxerint eum (filium contumacem) ad seniores civitatis suae et ad -a(m) loci illius (VVLG. et ad -am iudicii [cf. II Esdr. 3, 30 -am iudiciale]). 22, 15 (Lugd.) proferent virginalia puellae ad seniores ad -am (VVLG. ad seniores urbis, qui in -a sunt). 25, 7 (Lugd.) ascendet mulier super -am ad seniores (gr. ἐπὶ τὴν πύλην ἐπὶ τὴν γερονσίαν. Aug. loc. hept. 5, 58 in -am ad senatum, VVLG. perget . . . ad -am civitatis et interpellabit maiores natu). Zach. 8, 16 (Iren. 4, 17, 8 = 4, 29, 4 H., sim. VVLG.) iudicium pacificum iudicate in -is vestris. VVLG. deut. 16, 18 iudices et magistrus constitues in omnibus -is tuis ([Lugd. civitatibus]. Am. 5, 15 constituite in -a iudicium). Am. 5, 10 odio habuerunt corripientem in -a. 5, 12 iudices pauperes (acc.) deprimentes in -a. al. in vet. test. ② respiciuntur potius privata colloquia: ITALIA Ruth 4, 1 (Complut., sim. VVLG.) Booz ascendit ad -am et sedit ibi. psalm. 68, 13 (Veron. al., sim. VVLG.) adversus me insultabant, qui sedebant in -a. 126, 5 (ibid.) vir filiiis munitus non confundetur, dum loquetur inimicis suis in -a. VVLG. prov. 31, 23 nobilis est in -is vir eius (mulieris bonae), quando sederit cum senatoribus terrae (cf. 31, 31 laudent eam in -is opera eius). al. in vet. test.

δ exercitae iuxta -am artis vel negotii: CIL V 5872 <c>ollegium <iu>mentario(rum) -ae <Ve>rcellinae. VI 9618 mellar(ius) a port(a) Trigem(ina) (cf. in nomine regionis: 9515 librarius ab extr(a) -a T.). 33914 sutor a -a Fontinale. X 4660 gisiarios -a<e> Stellatinae. addas CIL XIV 2850 (v. l. 24).

ε locutiones quaedam in usum proverbii vergentes: CIC. Phil. 1, 11 ego ante alios in senatum vocatus sum; Hannibal, credo, erat ad -as (exemplum summi periculi ut fin. 4, 22. cf. Otto, Sprichw. n. 785). Att. 6, 8, 5 Bibulus, qui, dum unus hostis in Syria fuit, pedem -a non plus extulit quam domo sua (7, 2, 6. 8, 2, 4 SVET. Tib. 38. cf. Otto, Sprichw. n. 1398). VARRO rust. 1, 2, 2 -am itineri dici longissimam esse (cf. Otto, Sprichw. n. 1453).

ζ in comparationibus (addidimus imaginem l. 81, v. etiam p. 1, 56. 2, 3 et sub B): PRIAP. 52, 5 (loq. Priapus) penis meus eundo et exeundo -a te faciet patientiorem. Ov. ars 3, 577 omnia tradantur iuveni amanti, -as reseravimus hosti. SEN. dial. 3, 8, 2 (de ira quasi hoste procul arendo) cum intravit et -is se intulit, modum a captivis non accipit. PLIN. nat. 16, 6 (de radicibus arborum silvae Hercyniae) arcus ad ramos usque . . . curvari -arum patentium modo. PS. QUINT. decl. 13, 10 oblutantia diu legum velut claustris scelera libera -a prorumpunt. IVV. 7, 42 patronus ad recitationem non nisi maculosas commodat aedes; haec longe ferrata domus servire iubetur, in qua sollicitas (sc. oppugnatione) imitatur ianua -as. 13, 27 rari . . . boni . . . , vix sunt totidem quot Thebarum -ae. FLOR. epit. 3, 6, 10 Propontidos fauces Porcius Cato sic obditis navibus quasi -am (portum var. l.; -a edd. plerique, vix recte, cf. et p. 8, 66 sq.) observavit. APVL. met. 5, 19, 5 nanctae iam -is patentibus nudatum sororis animum facinorosa mulieres . . . puellae . . . cogitationes invadunt. HERM. vulg. sim. 9, 12 (cf. Pal.) sicut . . . in . . . urbem non potes aliter intrare quam per -am eius, ita nec in regnum dei

potest aliquis intrare nisi per nomen filii eius (cf. ITALIA Matth. 7, 13 sub B2a).

appendix ad IAI -arum nomina recensens (sc. urbis [v. Jordan, Topogr. der Stadt Rom I 1, 207 sqq. 340 sqq.], nisi alia oppida indicantur); respiciuntur: a variae nominum rationes: PLAVT. Capt. 90 Trigeminam (FAST. ann. Iul. Allif. Aug. 13 [Inscr. Ital. XIII 2 p. 181]. LIV. 4, 16, 2. 35, 10, 12. 35, 41, 10. 40, 51, 6. 41, 27, 8 VAL. MAX. 4, 7, 2 PLIN. nat. 18, 15. 34, 21 FRONTIN. aq. 5, 5 CIL VI 9488. 9515. 9618). VARRO ling. 5, 42 Pandanam (v. sub b). 5, 163 Rauduscula, quod aerata fuit; aes raudus dictum (cf. PAVL. FEST. p. 275 Rodusculana -a appellata, quod rudis et impolita sit relicta, vel quia raudo, id est aere, fuerit vincta. CIL VI 975 [a. 136] b I 52 vico -ae Rudusculanae). 5, 164 Mucionis a mugitu, quod ea pecus . . . exigebant (cf. frg. Non. p. 531, 21 Mugionis [-es trad.]). PAVL. FEST. p. 144 Mugionia . . . dicta est a Mugio quodam, qui eidem tuendae praefuit. SOL. 1, 24 Mugonia. Dionys. ant. 2, 50, 2 παρὰ ταῖς καλουμέναις Μουγωνίσι [μ(ο)υρων- trad.] πύλαις). Ov. fast. 6, 578 nocte domum Servii Tullii parva solita est Fortuna intrare fenestra, unde Fenestellae nomina -a tenet. LIV. 25, 9, 9 -am Temenitida Tarenti (Polyb. 8, 25, 7 et 8, 28, 2 τὰς Τημενίδας προσαγορευομένας πύλας. nomen cum Temeno Heraclida confert post alios Waser apud Roscher V 359, 24). PAVL. FEST. p. 45 Catularia . . . , quia non longe ab ea . . . canes immolabantur. p. 274 Ratumenna -a a nomine aurigae cuiusdam. p. 335 Scelerata -a, quae et Carmentalis dicitur, vocata, quod per eam . . . egressi . . . sunt interfecti Fabii. CIL X 4650 (Calibus) Geminam (INSCR. Ephem. Epigr. VIII 575 [Teani]). 4660 (Calibus) laevam. XII 2229^a (Gratianopoli) -am Romanam Ioviam vocari iusserunt (cf. 2229^b -am Viennensem Herculeam vocari iusserunt, sc. in honorem imp. Diocl. et Maxim.). al. b situs (cf. l. 67): CATO or. frg. 40, 9 (119 M.) Naevia (VARRO ling. 5, 163 quod in memoribus Naevii. LIV. 2, 11, 8. 10 OBSEQ. 44^a CIL VI 975 [a. 136] b I 57). VARRO ling. 5, 42 Saturnia -a, quam Iunius scribit ibi (sc. in monte Saturnio i. Capitolino), quam nunc vocant Pandanam (PAVL. FEST. p. 220 quod semper pateret). frg. Cens. 17, 8 Collinam (al. v. Onom. vol. II 533, 45 sqq.) et Esquilinam (CIC. Pis. 61. 74 de orat. 2, 276 LIV. 2, 11, 5. 3, 66, 5. al. FRONTIN. aq. 21, 3. cf. infra l. 61). CIC. Pis. 55 Caelimontana [-a] ([om. V]. 61 LIV. 35, 9, 3). FEST. p. 161 Viminalem (p. 376 quod ibi viminum fuisse videtur silva). c numen iuxta -am cultum: VARRO ling. 5, 164 Lavernalis ab ara Lavernae (item fere PAVL. FEST. p. 117 v. vol. VII 2, 1047, 46 sqq.). CAES. civ. 2, 25, 1 -am quae appellatur Belica (Vticae ut BELL. Afr. 87, 3. utrobique trad. bellica, corr. Freinsheim, Hartz). VERG. Aen. 8, 338 Carmentalem (al. v. Onom. vol. II 199, 15 sqq. et cf. Ov. fast. 2, 201 Carmentis). LIV. 26, 14, 6 Iovis (Capuae. cf. CIL V 5872 Ioviae [Mediolani]. alia ratione l. 26). 35, 10, 12 Fontinali (PAVL. FEST. p. 85 Fontinalia: fontium sacra; unde et Romae F. -a. CIL VI 33914). (PAVL.) FEST. p. 122 Minucia (-tia codd.) . . . ab ara Minuci (p. 147 eo quod proxima esset sacello Minucii). p. 261 Querquetularia a nymphis querquetulanis (PLIN. nat. 16, 37). p. 327 Salutaris . . . ab aede Salutis, quae ei proxima fuit. p. 345 Sanqualis . . . proxima aedi Sancus. al. d locus vel regio, quo -a fert: CIC. Att. 7, 3, 9 Flumentanam (VARRO rust. 3, 2, 6 LIV. 6, 20, 11. 35, 9, 3. 35, 21, 5. PAVL. FEST. p. 89 quod Tiberis partem ea fluxisse adfirmant). Tusc. 1, 13 Capena (al. v. Onom. vol. II 153, 67 sqq.). VARRO ling. 5, 164 Romanulam (6, 24. de eadem FEST. p. 262 appellata . . . Romana a Sabinis . . . , quod ea proximus aditus erat Romam. aliter LIV. 40, 45, 3 Capuae -am . . . Romanam [CIL IV 8356 Nuceriae. V 2856 Patavii. XII 2229^a v. sub a. cf. PAVL. MED. vita Ambr. 8 ad -am civitatis Mediolanensis, quae R. dicitur]). BELL. Afr. 85, 1 maritima (Thapsi). PAVL. FEST. p. 37 Conlatina ab oppido Conlatia. p. 179 navalis -a a vicinia navalium dicta. p. 255 Quirinalis . . . , sive quod ea in collem Quirinalem itur, seu quod proxime eam est Quirini sacellum. PLIN. nat. 36, 99 Thracia (Cyzici). CIL XIV 3679^a, 5 et 10 Esquilina (Tibure; via Tiburtina Romam ad Esquilinum fert. alia ratione sub b). al. e transitus variarum rerum sollemnis: CIC. Pis. 55 triumphali (al. v. supra p. 3, 19 sqq.). FEST. p. 344 stercus ex aede Vestae . . . defertur in angiportum . . . clivi Capitolini, qui locus clauditur -a stercoraria (cf. VVLG. II Esdr. 2, 13 ad -am stercoris [urbis Ierusalem ut ibid. 3, 13. 14 et 12, 31 sterquilini]). ITALIA II par. 33, 14 (Complut.) piscatoriam (urbis Ierusalem; VVLG. piscium ut etiam II Esdr. 3, 3. 12, 38; sic appellata aut quia pisces per eam deferebantur aut a vicinia fori piscarii). VVLG. II Esdr. 3, 26 aquarum (urbis Ierusalem; fortasse sic dicta, quod per eam aqua ad usum templi deferebatur).

2 castrorum (-ae ab exteriori parte muniebantur fossa parva, ab interiore instructae erant propugnaculo quodam q. d. clavicula [HYG. mun. castr. 49 et 55; v. Domaszewski ad l. p. 68 sq.]; re exigente imponebantur ericius CAES. civ. 3, 67, 5, fores HIRT. Gall. 8, 9, 4; in comparatione LIV. 33, 5, 8 v. infra; per synecdochen de militia IVV. infra): CAES. Gall. 2, 24, 2 ab decumana -a (al. v. vol. V 1, 169, 52 sqq.). 4, 32, 1 qui pro -is castrorum in statione erant (al. v. vol. III 552, 50 sqq., ubi corrigas 8, 19, 7 pro 7, 37, 6). 5, 50, 5. 5, 53, 1. civ. 1, 75, 3 cohortes erant in statione ad -as (cf. VERG. Aen. 9, 183 -am statione tenebant. LIV. 4, 27, 7 -arum stationes. 38, 27, 7 stationibus . . . ad ipsos aditus -arum relictis. al., v. etiam l. 77 et p. 5, 31). 2, 15, 4. 3, 67, 5 erat obiectus -is (-ae Göler) ericius. 3, 94, 5 ad praetoriam -am (LIV. 40, 27, 3 PAVL. FEST. p. 223 TAC. hist. 4, 30, 1 HYG. mun. castr. 3. 14. 56 AMM. 25, 6, 7 VEG. mil. 1, 23 PS. ASCON. Verr. p. 234, 7 CIL III 7450 [a. 258]).

[Buchwald]

ibid. -as circumeo. *al.* HIRT. Gall. 8, 9, 4 -is fores (fortiores Koch) altioresque turres imposuit. BELL. Afr. 35, 4 ante castra -asque valli (83, 2). SALL. Iug. 58, 1 -am inrumpit. 59, 1 -as . . . tribunis dispertit. *al.* VERG. Aen. 9, 39 per omnes condunt se Teucri -as (castrorum, quae e. g. 9, 8 et 48 urbs appellantur; de *isidem* 9, 45. 238 in bivio -ae. *al. ibid.*). LIV. 2, 45, 5 cum sub ipso vallo -isque streperent. 9, 37, 8 cohortes ad -arum exitus collocantur. 30, 6, 6 homines iumentaue . . . obstruebant itinera -arum. 33, 5, 8 ex munimento graecum in modum confecto iuvenes . . . arborem unam evellebant, qua evulsa -ae instar extemplo patebat (Polyb. 18, 18, 11 *πόλη γίνεται*). 34, 46, 9 duabus principalibus -is signa efferre (40, 27, 4 et 5 [4, 19, 8 *deficiente voce -a*]). PAUL. FEST. p. 224 p. castrorum -a nominatur, quod in eo loco est, in quo principes ordines tendunt). 34, 47, 2 -am quaestoriam (34, 47, 3. 40, 27, 7). 41, 26, 3 milites tribus simul -is eduxit . . .; non omnes in faucibus pugnare poterant (*al. v. vol. VI 1, 397, 35sq.*). *al.* PAUL. FEST. p. 256 quintana -a in castris post praetorium, ubi rerum utensilium forum sit (HYG. mun. castr. 17 -ae q. [trad. -am ea quartae, corr. Domaszewski]. *ibid.*: cognominatur . . . q. causa copiarum. PRISC. gramm. III 414, 27 quintanus, unde et q. -a castrorum). SIL. 4, 513 pulsari cuspide -as. *al.* Iuv. 16, 3 me . . . excipiat tironem -a secundo sidere. TAC. Agr. 26, 2 fuit atrox in ipsis -arum angustiis proelium. *al.*

B laxius, sc. aliorum locorum (usu neglegentiore synonyma sunt fores [AVIEN. orb. terr. 1231], ianua [PROP. 4, 11, 8 APVL. mund. 26 AVIEN. orb. terr. 1235 PRVD. psych. 832]): 1 *terrenorum:* a *ad animalia pertinentium:* respiciuntur claustra circi, quibus bestiae tenentur: PLAVT. Persa 436 citius . . . a foro fugiunt quam ex -a (cavea Scaliger, sporta Palmer) ludis cum emissus lepus (lupus Osann). STAT. silv. 2, 5, 12 leones sunt clausas circum undique -as. respiciuntur alvearia apium: VERG. georg. 4, 78 apes ad pugnam erumpunt -is. 4, 165 sunt quibus ad -as cecidit custodia sorti (cf. PLIN. nat. 11, 20 statio ad -as more castrorum). 4, 185 mane ruunt -is. PLIN. nat. 11, 62 rubetae . . . adrepentes . . . foribus -as (pertas et per eas var. *ll.*) sufflant (cf. Aristot. hist. anim. 626a 31 *ἐπὶ τὰς εἰσόδους . . . ἐλθὼν φρεσῶ*). respiciuntur cava murium (iocose in apologo): PHAEDR. 4, 6, 8 *in mures, qui in proelio cum mustelis commisso, ut ceteri se sequerentur, cornua sibi alligaverant, haesere fugientes in -is suntque capti ab hostibus.* b *templorum, ecclesiarum:* ENN. ann. 267 Discordia . . . Belli ferratos postes -asque refregit (VERG. Aen. 1, 294. 7, 607. 621 VAL. FL. 3, 253 PORPH. Hor. epist. 2, 1, 255 OROS. hist. 6, 21, 11. cf. VARRO ling. 5, 165 -a Ianualis. FLOR. epit. 2, 3, 1 -a Iani). ITALA II par. 3, 7 (cod. 91, *sim.* Complut.) inaurabit domum dei . . . et -as . . . et hostia (*gr. τοὺς πυλῶνας . . . καὶ τὰ θυρώματα, Vulg. postes . . . et ostia*). psalm. 117, 19sq. (Veron. *al.*, *sim.* VVLG.) aperite mihi -as iustitiae; ingressus in eis confitear domino: haec -a domini, iusti introibunt in ea (*respici videntur -ae templi. aliter CASSIOD. ad l., plur. -as ad prophetas apostolosque, sing. -a ad Christum referens*). act. 3, 10 (cod. e) ad speciosam -am templi Iudaeorum (*gr. πόλη. cf. 3, 2 ad ianuam templi, quae dicitur speciosa, gr. θύρα. VVLG. -a utroque loco*). ZENO 2, 31 (1, 49 L.) aetherias -as baptisterii . . . intrate. HIER. epist. 60, 12, 2 Nepotianus erat . . . sollicitus, . . . si ianitor esset creber in -a, vela semper in ostiis eqs. VVLG. IV reg. 11, 6. 15, 35. I par. 9, 21 ianitor -ae tabernaculi testimonii. Ier. 26, 10. 36, 10. et saepius in *vet. test.* PRVD. psych. 832 (*describitur templum Animae*) aurorae de parte tribus plaga lucida -is inlustrata patet, triplex aperitur ad austrum -arum numerus, tris occidualibus offert ianua trina fores. GREG. TVR. Franc. 2, 38 inter -am atrii basilicae s. Martini Turoni sitae et ecclesiam civitatis (*inde restituit Bonnet, Latin de Grég. 603, 1 -am pro coram Iul. 48*). BENED. reg. 66, 1 ad -am monasterii ponatur senes ([Rufin. hist. mon. 17 ianuam, Cassian. inst. 4, 7 vestibulo]. 66, 2 v. sub portarius). INSCR. christ. Diehl 1845 (a. 641, an 651?) nova(m) construxit ianue -am. c *villarum, aedificiorum quorumlibet (vix huc PERS. p. 3, 14; oppon. posticum SCHOL. Hor.):* SALL. Iug. 12, 3 ut . . . -arum villae, qua Hiempsal utebatur, clavis adulterinas paret lictor Iugurthae (antea: domo, 5 aedis). Ov. met. 6, 597 Progne -as stabulorum, quibus Philomela clausa tenetur (521. 573) . . . refringit germanamque rapit. PLIN. nat. 21, 108 asphodelum ante -as villarum satum ([Theophr. hist. plant. 7, 13, 4 *πρὸ τῶν θυρῶν τῆς εἰσόδου*]. 28, 157). VAL. FL. 7, 300 Venus in Circem mutata -is palatii (vix urbis) expectat in ipsis Medeam. APVL. met. 10, 29, 3 ante -am caveae constitutus. *ibid.*: oculos patente -a spectaculi prospectu . . . reficiens. mund. 26 (*describitur palatium regum Persarum*) interiores fores exteriores ianuae muniebant -aeque ferratae et muri (*gr. 398a18 θύραις*). ITALA iud. 18, 16 (Lugd.) viri dispositi ad ianuam -ae domus cuiusdam (*gr. A παρὰ τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος, B παρὰ θύρας τῆς πόλης, Vulg. ante ostium*). II par. 23, 15 (Complut.) intrabit per -am equitum domus regis ([d. pro gen. accipiendum sec. gr.; VVLG. -am equorum; loco gemino Vulg. IV reg. 11, 16 per viam introitus equorum]. VVLG. II reg. 11, 9 II Esdr. 3, 20. 21 Is. 43, 9). SCHOL. Hor. epist. 1, 5, 31 ut, dum ille ostiarius speraverit eum transiturum per -am, exeat per posticum. VVLG. cant. 7, 13 in -is nostris omnia poma. SVLP. Sev. chron. 1, 6, 4 Loth in -a sedentem (Vulg. gen. 18, 1 in ostio tabernaculi sui). DRAC. Orest. 726 post . . . fores -ae, quibus est prostratus (protractus Rossbach) Atrides, Aegisthum interficiunt famuli. ENNOD. carm. 2, 17, 3 venator -is adponit missile ferrum (2 in foribus).

2 *fabulosorum vel extra terram sitorum (locos quosdam ad IIA ver-*

gentes ab his separare nolimus): a caeli (paradisi) eiusque regionum, solis: ENN. frg. var. 24 (*log. Scipio Africanus*) mi soli caeli maxima -a patet ([SIL. 15, 78. cf. Cic. rep. frg. 6 est vero, Africane; nam et Herculi eadem ista -a patuit]. VERG. georg. 3, 261 quem iuvenem super ingens -a tonat c. [Hom. E 749 *πύλαι μύκρον οὐρανοῦ*]. ITALA gen. 28, 17 [Lugd. *al.* = VVLG.]. AMBR. fid. 4, 2, 17. VVLG. Ier. 2, 12 v. p. 9. 32 cf. caelestis: HIL. in Matth. 2, 6 AMBR. fid. 4, 2, 6). ? VARRO v. l. 24. Ov. met. 12, 45 *Fama in domo sua* nullis inclusit limina -is. MANIL. 2, 870 -a laboris (*e con. dub. respic. unus e duodecim locis astrologorum, v. vol. IX 2, 868, 56; sed cf. FIRM. math. 2, 17 qui locus inferna -a dicitur [de eadem 2, 19, 3]*). STAT. Theb. 7, 35 Arctoeae labentem cardine -ae Mercurium. 10, 1 obruit Hesperia Phoebum nox . . . -a. APVL. mund. 11 eurus est, quando hiemalis ortus -is emittitur (*gr. aliter*). ITALA Matth. 7, 13 (*aur. al.* = VVLG.) intrate per angustam -am; quia lata -a et spatiosa via, quae ducit ad perditionem (*gr. πόλη. sim. Luc. 13, 24 [ibid.] contendite intrate per angustam -am [falsa var. l. gr. πόλης pro θύρας, quod verterunt cod. a al. ostium], cf. l. 24 et comparationes p. 3, 84. 7, 54*). apoc. 21, 12 (cod. g, Primas. ad l. = VVLG.) Ierusalem caelestis habet -as duodecim (*de eisdem 21, 13. 15. 21. 25. 22, 14; gr. ubique πυλῶνες, ceterum cf. PAUL. NOL. carm. 33, 95 aeternam -is gemmantibus urbem*). LACT. Phoen. 2 qua patet aeterni maxima -a poli (*respicitur -a, qua sol oritur ut VEN. FORT. carm. 3, 9, 2. aliter: PAUL. NOL. carm. 33, 124 patet . . . -a p. merito mortuo. CARM. cod. Petav. 14, 2 Christianis patet angusti pervia -a p. [sec. Matth. 7, 13sq.]*). SERV. auct. georg. 1, 34 Varro . . . ait se legisse Empedotimo cuidam Syracusano . . . mortalem aspectum detersum eumque inter cetera tres -as vidisse tresque vias: unam ad signum Scorpionis, qua Hercules ad deos isse diceretur eqs. PRVD. perist. 1, 29 nobilis per vulnus amplum martyris percussis -a paradisi iustis panditur. CLAUD. 7, 171 Theodosio in caelum ascendenti australes reserat -as . . . Orion. 17, 119 autumnus -as, qua vergit in austrum signifer (*aliter Q. Cic. sub II C*). MACR. Sat. 1, 17, 63 Cancer et Capricornus -ae solis vocantur (*de eisdem: somn. 1, 12, 1sq. has s. -as physici vocaverunt, quia in utraque obviante solstitio ulterius solis inhibetur accessio . . .; per has -as animas de caelo in terras meare eqs. cf. Hom. ω 12 ἡελίοιο πύλας*). VISIO Pauli 19 rec. Sang. (*sim. P*) steti ad ianuas -(a)e tertii caeli. *al.* b *Orci, leti, Somni:* LUCR. 3, 67 contemptus et egestas quasi iam leti -as cunctarier ante videntur (*cf. Verg. Aen. 6, 273sqq. in faucibus Orci*). VERG. Aen. 6, 552 (549 Tartari moenia lata . . . circumdata muro) -a adversa ingens. 6, 574 stridentem cardine sacrae panduntur -ae. 6, 631 conspicio . . . adverso fornice -as (634 foribus, 635 aditum). 6, 893 sunt geminae Somni -ae, sc. cornea et eburna (*cf. Hom. τ 562 δοιαὶ . . . πύλαι . . . ὀνείρων et HOR. carm. 3, 27, 41 imago vana, quae -a fugiens eburna somnium ducit. PROP. 4, 7, 87 piis venientia somnia -is. STAT. silv. 5, 3, 288 inde . . . venias, melior qua -a [parte trad.] malignum cornea vincit ebur. TERT. anim. 46, 2 AVSON. 157, 24 p. 14 P.*). TIB. 1, 3, 71 in -a . . . Cerberus . . . stridet et . . . excubat ante fores. PROP. 4, 11, 8 ubi portitor aera recepit, obserat herbosos lurida -a locos (*ibid. 2 ianua nigra*). Ov. met. 4, 439 mille capax aditus et apertas undique -as urbs umbrarum habet. 10, 13 ad Styga Taenaria . . . descendere -a (STAT. Theb. 1, 96). SEN. Herc. f. 720 -a regni mortis. 986. VAL. FL. 1, 832 hic geminae aeternum (infernum Jeep) -ae, quarum altera dura semper lege patens populos regesque receptat; ast aliam temptare nefas eqs. 1, 847 -a quanta sinistra poena . . . maneat Pelian. SIL. 13, 421 turbida -ae ostia Tartareae. 13, 465 -as . . . Acherontis adire. 13, 531 cingunt regna Ditis decem -ae (*enumerantur deinceps; nota 541 naufraga -a . . ., sic illam nomine dicunt*). STAT. Theb. 11, 421. 12, 558 Stygiae . . . a limine -ae. APVL. met. 6, 18, 2 per -as hiantes monstratur iter. TERT. anim. 56, 2 adire -as inferum (*Hom. Ψ 71 πύλας Αἴδαο*). resurr. 44 p. 90, 27 -as adamantinas mortis (*al. v. vol. VIII 1505, 11sq.*). ITALA Is. 38, 10 (Hier. ad l. = VVLG.) vadam ad -as inferi ([inferni var. l.]. Matth. 16, 18 [cod. b *al.*, cf. VVLG.] super hanc petram aedificabo ecclesiam meam et -ae i. non praevalent ei [*gr. πύλαι ἔδου, inferni, infernorum alii codd.; per synecdochen et metonymian intellegendae videntur potestates infernae, v. Jeremias, Theol. Wb. NT VI 923sqq.; aliter explicant e. g. AMBR. in Luc. 7, 5 neque . . . Petrus mortuus est, cui . . . inferi -a praevalere non potuit. HIER. ad l. -as i. vitia reor . . . vel certe haereticorum doctrinas eqs.*]). Matth. 7, 13 lata -a (*v. sub a*). ORAC. Sibyll. Aug. civ. 18, 23 p. 285, 30 D. Christus -as effringet Averni. VEN. FORT. Mart. 1, 7 Christus . . . captivum retrahens -is bipatentibus agmen. c *carceris ventorum:* VERG. Aen. 1, 83 Aeolus cavum . . . montem impulit in latus, ac venti velut agmine facto, qua data -a, ruunt (VAL. FL. 1, 596 aditus et claustra refringit . . . placatque d. fera murmura ventorum -a). VAL. FL. 1, 609. 654. STAT. Theb. 10, 247 moto . . . si . . . Aeolus antro -am iterum saxo premat. *cf. p. 7, 19.*

II *metaphorice respicitur aditus sim.:* A regionum, terrarum (*cf. supra l. 49. nonnulla alia exempla sub IB2 allata huc vergere vix negaverimus. accedunt velut LIV. 6, 9, 4, quasi AVIEN., CASSIOD.; praevalent plur. in or. prosa [sing. HEGES. 3, 5, 2 CASSIOD.], sing. in poesi [plur. p. 7, 16. 19 et SIDON. carm. 23, 248]*): NEP. Dat. 7, 2 saltum, in quo Ciliciae -ae sunt sitae (*al. v. Onom. vol. II 437, 16sqq.*). ? CARM. de bell. Aeg. 4 <P>hariam . . . -am, sc. Pelusium (*si verba, textu admodum lacero, sic recte iunguntur*). LIV. 6, 9, 4 cum ea loca, sc. Nepete et Sutrium, opposita Etruriae et velut claustra inde -aeque essent. 21, 30, 6 ante Alpes in ipsis -is hostium . . . subsistere. 36, 16, 1 Antiochus intra

-as loci eius castris positus eqs. (cf. 36, 15, 12 haec una militaris via est . . . ; ideo Pylae, et ab aliis, quia calidae aquae in ipsis faucibus sunt, Thermopylae locus appellatur. de eisdem: 36, 17, 4 -ae sunt hae, et unus inter duo maria clausis omnibus velut naturalis transitus est). MANIL. 4, 606 (de freto Siculo) hac ubi se primum -a mare fudit eqs. PLIN. nat. 5, 80 -ae, quae Syriae appellantur. 5, 91 -ae Amani montis. 5, 99 Taurus, etiam ubi dehiscit seque populis aperit, -arum tamen nomine unitatem sibi vindicans, quae aliubi Armeniae, aliubi Caspiae, aliubi Ciliciae vocantur. 6, 30 (cf. 1, 6, 12) -ae Caesariae (6, 31), magno errore multis Caspiae dictae, ingens naturae opus montibus interruptis repente, ubi fores obdita ferratis trabibus (al. v. Onom. vol. II 230, 67 sqq. 231, 50 [Caspiae], ubi notetur sing. VAL. FL. 3, 497 [v. infra] et STAT. silv. 4, 4, 63 nec non cautior locutio AVIEN. orb. terr. 1231 haec Caspia claustra Asiae dixere fores, hiet ore quod illo -a quasi. cf. circumscriptiones VAL. FL. 3, 497 Albana . . . -a et AVIEN. orb. terr. 1235 [1233 ianua] sub immenso -arum vertice Parthi rura tenent). IUV. 11, 124 dentibus ex illis, quos mittit -a Syenes (cf. Tac. ann. 2, 61, 2 Elephantinen ac S., claustra olim Romani imperii). HEGES. 2, 9, 1 p. 154, 1 Armenia -arum intenta custodiae (cf. l. 8). PRVD. c. Symm. 1, 332 -as Aquilonis adire nequit Sol (aliter p. 6, 70 sqq.). PAVL. PELL. 46 Garumna . . . invehit undas navigeram per -am, quae portum spatiosum . . . muris . . . includit in urbe. CASSIOD. var. 2, 5, 2 (1 militibus in Augustanis clusuris . . . constitutis) qui miles . . . quasi a quadam -a provinciae gentiles introitus probatur excludere. dub. an huc recte referatur IUV. 8, 160 (v. p. 2, 57).

B partium corporum (usum technicum affirmat CIC.; in comparatione CELS. 4, 1, 7; gen. definitionis l. 51 sqq.): VARRO Men. 290 animalium sensus -ae sunt, venae hydragogiae, cloaca intestini. CATVLL. 15, 18 te miserum . . . , quem attractis pedibus patente -a (sc. ano) percurrent raphanum mugilesque (cf. p. 3, 69 sqq.). CIC. nat. deor. 2, 137 sucus . . . permanat ad iecur per quasdam a medio intestino usque ad -as iecoris, sic enim appellantur, ductas . . . vias, quae pertinent ad iecur eique adhaerent (ibid. iterum et CELS. 5, 26, 2. cf. e. g. Aristot. hist. anim. 496b 32 αἱ καλούμεναι πύλαι τοῦ ἥπατος). CELS. 4, 1, 7 hanc iuncturam πύλωρον Graeci vocant, quoniam -ae modo in inferiores partes ea, quae excreturi sumus, emittit (idem appellatur 4, 19, 1 ventriculi -a). ITALIA Iob 3, 10 (Ambr. inst. virg. 8, 54 [ubi in explanatione adhibetur sing.]; item HIER. interpr. Iob) nox illa, qua natus sum, non conclusit -as ventris matris meae (gr. πύλας, Vulg. ostia. cf. AMBR. inst. virg. 8, 51-9, 62, ubi Ezech. 44, 2 -a haec sanctuarii clausa erit refertur inter alia ad Mariae illaesam virginitatem, allegorice imprimis 9, 58 -a ergo clausa virginitas est. RVFIN. symb. 9[8] clausa fuit in ea virginitatis -a. usum testatur TRACT. Migne suppl. 4, 941 genitalia muliebria . . . -ae dicuntur et non tantum dicuntur, sed etiam scribuntur [citantur Iob 3, 10 et Ezech. 44, 1 sq., quae v. supra]. cf. sub D2). HIER. interpr. Iob 41, 6(5) -as vultus eius (monstri Leviathan) quis aperiet? circa dentes eius est timor (sim. VVLG., gr. πύλας προσώπου. hunc locum respexisse videtur SERM. Migne suppl. 4, 848 -as oris aperuit cetus, tradidit tuenda Ionae membra visceribus). VAL. CEM. hom. 17, 5 p. 746^A cupiditas oculorum nostrorum -as . . . pulsant. ALC. AVIT. hom. 2 p. 105, 33 ut patientis plagae (Ioh. 19, 34) -am vitalem . . . salutis intellegamus ingressum. REGVLA mag. 8, 10 ut eloquium per -am exiens oris occupet alienum auditum (8, 21 habet . . . anima nostra constitutam -am o. et seram dentium, quam pravo claudat eloquio. v. etiam l. 47. 73 et p. 9, 30). in imag.: PS. AVG. temp. barb. 8, 9 per angustam -am lateris Christi ingressus est latro mutatus (cf. p. 6, 16).

C variarum rerum incorporearum (vergit hic illic in notionem initii, originis): Q. CIC. carm. frg. 8 autumnus reserat -as . . . Libra (de regione caelesti v. p. 6, 30). LVCR. 1, 71 Epicurus inritat animi virtutem, effringere (confringere trad.) ut arta naturae primus -arum claustra cupiret. 6, 32 Epicurus monstravit, quibus e -is occurrere cuique malo deceret (imagine a re militari sumpta?). COD. Iust. 12, 1, 2 (a. 313/315) neque famosus . . . dignitatis -ae patebunt. VIGIL. TRID. ad Ioh. 4 p. 554^A ingressurus passionum -am. AMBR. Cain et Ab. 2, 3, 12 hinc (a morte virorum graviorum) . . . ingruentium -a aperitur malorum. fid. 4, 2, 19 (ad psalm. 117, 19, v. p. 5, 43) aperi . . . Christo -as tuas . . . , aperi -as pudicitiae, aperi -as fortitudinis atque sapientiae. PROSP. epigr. 50, 4 impiorum finis perpetui -a doloris erit. PETR. CHRYS. serm. 95 p. 468^A (affertur psalm. 54, 10 sqq.) in civitate perfidiae saepta muris, . . . observata contradictionum -is. APRING. in apoc. 22, 14 'per -as', hoc est per apostolorum et patriarcharum doctrinam . . . , ad eius (Christi) valeant intromitti praesentiam. attributive sine -is (i. tabulis, valvis), qua locutione vertitur gr. ἀπόλωτος: CONC. I 3 vers. Tur. p. 147, 8 maligni . . . blasphemant . . . incontinens os et sine -is aperientes (gr. I 1, 2 p. 92, 24. cf. supra l. 51).

D quem praebent ipsi animantes (sc. apud ecclesiasticos. cf. EVCHER. form. 9 p. 55, 10 -ae: scripturae sanctae vel iustitiae vel apostoli aut angeli [citantur psalm. 23, 7 elevamini, -ae aeternales et Matth. 7, 13 cit. p. 6, 14]): 1 de Christo: TERT. adv. Marc. 3, 24 p. 421, 14 (citur gen. 28, 17 aedes dei, . . . -a caeli) Christum dominum enim viderat Iacob, templum dei et -am eundem, per quem aditur in caelum eqs. (respici videtur Italia Ioh. 10, 9 [cod. a al.] ego sum ianua [aur. al. = Vulg. ostium] ut: ARATOR act. 1, 277 sqq. -ae qui nomen habet, sic admonet ipse: 'a ego sum vobis; qui per me intrare recusat, fur erit ille nocens'. possunt portare prophetae ad -am . . . , in templum non ferre

queunt; haec ianua Petro credita). OP. imperf. in Matth. 2 p. 636 -a . . . caeli ipse est Christus, per quem introitur in regna caelorum (citur psalm. 117, 20, quem eodem modo explicat CASSIOD. ad l.). 2 de Maria (cf. et p. 7, 40): AMBR. epist. 42, 6 nonne haec -a (Ezech. 44, 2) Maria est, per quam in hunc mundum redemptor intravit? haec -a iustitiae (v. supra p. 5, 43) . . . ; haec -a est beata Maria. RVFIN. symb. 9(8) Mariam figuratiter -am domini nominans (affert Ezech. l. c.). VEN. FORT. carm. app. 1, 208 p. 376 generi humano . . . ad caelos facta es sors, via, -a, rota. ARATOR act. 1, 57 -a Maria dei, genetrix intacta creantis, a nato formata suo (post dei interpungit recte Hudson-Williams, Vigil. Christ. 7, 1953, 89 sq. coll. RVFIN. l. c.). 3 de apostolis (cf. p. 7, 70. 76 et CASSIOD. in psalm. 117, 19 [v. p. 5, 45] bene . . . per allegoriam prophetae atque apostoli -ae appellati sunt: -ae enim dictae sunt, per quas victualia civitatibus importantur, sicut et per illos animarum pabula constat illata): PS. CYPR. mont. 10 Sion spiritualis habens . . . duodecim -as duodecim apostolorum (gen. definitionis ut VEN. FORT. carm. app. 1, 293 p. 378 quos recipit sacra -a Petri, quos ianua Pauli). OP. imperf. in Matth. 10 p. 686 -ae . . . eius ecclesiae sunt apostoli (citur psalm. 86, 2) . . . , quia per illas totus populus intrat ad fidem; muri autem illius sunt sacerdotes eqs. VEN. FORT. carm. 3, 7, 3 Petrus et Paulus caelorum -ae (cf. 10 ianua fida Petrus). 4 de haereticis: CARM. adv. Marc. 1, 139 vos, nova -a gehennae, . . . soli eligitis dominum maledicere . . . ; haec vobis per Marcionem . . . diabolus tribuit . . . muneris mortis (cf. p. 6, 67).

appendix grammatica, stilistica (ad I et II):

1 locutiones indicantes situm iuxta -am: a cum praepos. (verba movendi v. sub 2c): ante -am, -as: PLAVT. Bacch. 978 LVCR. 3, 67 CAES. Gall. 7, 25, 2 BELL. Afr. 3, 2, 29, 3, 35, 4, 91, 3 VARRO ling. 5, 58 LIV. 1, 26, 2, 3, 68, 7. al. apud -am: PLAVT. Epid. 221. in -a, -is: PLAVT. Trin. 423 CAES. Gall. 6, 38, 2 civ. 3, 85, 4 SALL. Iug. 56, 4, 100, 4 TIB. 1, 3, 20. 71 LIV. 1, 14, 4, 7, 11, 10, 4, 2. al. intra -am, -as: CAES. Gall. 7, 47, 4 VERG. Aen. 10, 23 LIV. 25, 7, 6. al. extra -am, -as: PLAVT. Cas. 354 MIL. 359 CIC. Cluent. 175 VARRO rust. 3, 2, 6 LIV. 25, 7, 6. al. nota ab extra supra p. 3, 58. ad -am, -as: INSCR. Betilieni (CIL I² 1529) 10. VARRO frg. Non. p. 531, 21 CIC. p. red. in sen. 32 Sest. 41. 52 Pis. 55. 74. 97 Phil. 1, 11 Tusc. 5, 65. al. CAES. Gall. 5, 53, 1 civ. 1, 75, 3 CIC. Att. 9, 14, 1. al. VERG. georg. 4, 165 PROP. 4, 8, 48 LIV. 1, 59, 5, 2, 11, 7, 3, 40, 10. al. pro -a, -is: CAES. Gall. 4, 32, 1 VERG. Aen. 12, 661 LIV. 3, 42, 6, 5, 39, 2. al. -as propter: LVCR. 1, 316. b abl. loci nudo: PROP. 4, 3, 17 omnibus . . . -is pendent mea . . . vota. VAL. FL. 1, 848 -a quanta sinistra poena . . . maneat Pelian. SIL. 6, 563 iacent -is. 12, 65 sedere -is. 15, 520 haerentia -a spicula (15, 585). STAT. Theb. 5, 280 -a stat . . . Venus.

2 iuncturae verbales selectae: a aperire sim.: ENN. ann. 267 refregit (CAES. Gall. 2, 33, 6 Ov. met. 6, 597 LIV. 10, 43, 5, 24, 30, 2. al.; cf. frangere: Ov. am. 1, 9, 20 [cetera v. vol. VI 1, 1242, 30 sqq.]. efringere: LIV. 1, 29, 2 [al. v. vol. V 2, 202, 83 sqq.]. perfringere: LVCAN. 3, 343 SIL. 13, 255 HOMER. 761 TAC. hist. 3, 29, 1). CIC. inv. 2, 123 aperiri (Phil. 3, 32. 10, 13 Att. 8, 4, 3 CAES. civ. 1, 18, 2, 1, 20, 5, 3, 11, 4, 3, 81, 1 BELL. Afr. 88, 6. al. SALL. hist. frg. 1, 14 HOR. ars 199 Ov. met. 4, 439 LIV. 9, 16, 8. al.). Q. CIC. carm. frg. 8 reserat (Ov. ars 3, 577 LVCAN. 2, 507 SIL. 2, 152 STAT. Theb. 12, 10. al.). CAES. Gall. 2, 32, 4 -is patefactis (BELL. Afr. 88, 6 LIV. 4, 33, 1, 5, 7, 2. al. SIL. 12, 595. al.). VERG. Aen. 1, 83 data -a (item VAL. FL. 1, 596). 2, 27 panduntur (6, 574. 12, 584 SIL. 1, 300. 2, 253. 12, 744. 13, 302. 14, 118 AMM. 19, 6, 10. al.). HOR. carm. 3, 16, 14 diffidit. PROP. 3, 19, 24 reclusit (SIL. 13, 216 STAT. Theb. 1, 386). LVCAN. 2, 704 solverat (STAT. Theb. 3, 492). SIL. 12, 178 revulsa . . . -a (FRONTIN. strat. 3, 9, 2. cf. TAC. hist. 3, 84, 3 convolsis -is). al.

b claudere sim. (cf. et -a coit p. 9, 25): CIC. Flacc. 61 clauderat (CAES. Gall. 2, 33, 1, 3, 17, 3. al. BELL. Hispan. 1, 3, 27, 6 SALL. Iug. 67, 1, 69, 1 VERG. Aen. 1, 294, 8, 386 HOR. carm. 3, 5, 23 Ov. am. 1, 6, 29, met. 14, 781 obice. LIV. 23, 15, 6. al.; cf. praeccludere: CAES. civ. 2, 19, 4, 2, 20, 6, 3, 12, 2, 3, 80, 3 BELL. Hispan. 35, 4, 36, 1 QVINT. decl. 255 p. 47, 9). CAES. Gall. 5, 50, 5 obstrui (al. v. vol. IX 2, 255, 76 sqq.). VERG. Aen. 9, 45 obiciunt. FLOR. epit. 3, 6, 10 obseravit (v. p. 3, 80; loci ceteri enumerantur vol. IX 2, 190, 55 sqq.).

c intrare, egredi: α cum praepos.: PLAVT. Capt. 90 ire extra -am. Men. 400 intra -am penetravi pedem. sim. passim. β abl. nudo (sive instrumenti sive viae; huc spectat explicatio GLOSS. I Ansil. PO 413 -is: per -as [-is trad.]): PLAVT. Bacch. 711 v. supra p. 1, 56. MIL. 1432 -a exierunt. CIC. Pis. 55 qua tu -a introieris. Phil. 8, 9 Antonius pollicetur se milites . . . omnibus -is . . . deducturus (cf. CAES. civ. 3, 75, 2 compluribus -is eductas legiones [LIV. 41, 26, 3]. LIV. 26, 37, 7 ut . . . alia -a exercitus . . . in Hispaniam duceretur [27, 37, 11 TAC. ann. 1, 8, 3 SVET. Aug. 100, 2]). Tusc. 1, 13 egressus -a Capena (al. v. vol. V 2, 280, 23-31). CAES. civ. 3, 76, 2 decumana -a . . . se recipere (VERG. Aen. 2, 187 LIV. 25, 30, 8 LVCAN. 2, 705 HOMER. 738. cf. accipere: VERG. Aen. 2, 266 LIV. 28, 6, 4, 30, 7, 2). 3, 96, 3 decumana -a se ex castris eiecit. BELL. Afr. 40, 4 omnibus -is fugere (HOR. carm. 3, 27, 41). 66, 1 imperat -a decumana legiones se . . . sequi. SALL. Iug. 99, 1 milites . . . -is erumpere iubet (VERG. georg. 4, 78 LIV. 3, 5, 5, 23, 16, 13. al. SIL. 2, 226. al.). VERG. georg. 4, 185 ruunt -is (LIV. 27, 41, 8 SIL. 15, 626). Aen. 4, 130 it -is . . . iuventus (PAVL. FEST. p. 255 itur). [Buchwald]

7, 429 pubem -is . . . moveri . . . in arma iube (SIL. 12, 77). 12, 122 plenis agmina se fundunt -is (MANIL. 4, 606 STAT. Theb. 2, 494). PROP. 4, 7, 87 piis venientia somnia -is (LIV. 27, 28, 8 qua venturum hostem rebantur). OV. MET. 10, 13 Taenaria . . . descendere -a. FAST. 4, 345 -a est in vecta Capena (LIV. 23, 47, 8). LIV. 3, 3, 3 incidentes -is (5, 11, 14, 5, 26, 8, 6, 33, 7). 3, 51, 10 -a . . . intravere (41, 9, 6 SIL. 12, 435. *al.*). 10, 32, 9 decumana -a impetus factus. 26, 10, 1 -a Capena . . . ingressus (33, 26, 9). *al.* *γ acc. nudo: cum verbis intrandi: SALL. Iug. 58, 1 inrumpit (VERG. Aen. 11, 879 OV. MET. 15, 598). OV. MET. 15, 583 intrare (NVX 137. *al.*, v. vol. VII 2, 57, 71). LIV. 1, 32, 8 ingrediens (26, 46, 7, 27, 37, 3, 41, 25, 4 VIGIL. TRID. ad Ioh. 4 p. 554^A AMM. 16, 10, 10. *al.*). LIV. 30, 6, 4 invadit (*al.*). STAT. Theb. 3, 345 introgressus. OPTAT. 3, 2 p. 71, 9 introeunt (v. vol. VII 2, 75, 11sq.). *cum verbis evadendi: AETNA 613 evaserat. VAL. MAX. 5, 6, 3 -am egredienti (QVINT. decl. 272 p. 114, 3 APVL. MET. 4, 18, 1. *al.*).**

d -a est (-ae sunt) subi.: *α cum variis verbis:* ENN. frg. var. 24 patet (CIC. Catil. 1, 10. *al.* CATVLL. 15, 18 VERG. Aen. 2, 266, 9, 693, 11, 879 OV. MET. 15, 583 LIV. 2, 33, 7, 5, 27, 14. *al.* LVCAN. 2, 443 PLIN. nat. 16, 6 VAL. FL. 1, 832 SIL. 15, 78. *al.*; cf. -is . . . bipatentibus VERG. Aen. 2, 330 [*al.* v. vol. II 2000, 22sq.]). VERG. georg. 3, 261 tonat (cf. STAT. Theb. 10, 263 -ae mugitus). PROP. 4, 11, 8 obserat. LIV. 10, 29, 15 multitudinem -ae non recepere (VEN. FORT. carm. app. 1, 293 p. 378. cf. IVV. 16, 3 excipiat). 26, 6, 3 -a . . . , quae Volturnum fert (26, 40, 8, 32, 23, 4. cf. ducit: ITALA Matth. 7, 13 [aur. *al.* = VVLG.]. VVLG. I par. 26, 16. *al.*). VAL. FL. 3, 253 coit (STAT. Theb. 10, 494). IVV. 11, 124 mittit (v. sub IIA. cf. FLOR. epit. 1, 12, 2 dimisit). *sim. al.* *β cum verbis affectuum, patiendi sim.:* LVCAN. 2, 135 Collina tulit stratas quot -a catervas? SIL. 11, 498 -as . . . ovantes. VVLG. Is. 3, 26 maerebunt atque lugebunt -ae eius (Ierusalem). 14, 31 ulula, -a; clama, civitas (HIER. ad l. p. 166^C -am vocat pro his, qui in -a sunt. p. 229^C -am haereticorum os arbitrator, quo blasphemant). IER. 2, 12 obstupescite, caeli, super hoc (sc. multos impios esse) et -ae eius (caeli), desolamini.

3 de numero (v. etiam p. 6, 78sq.): *α plur. poet. (sec. fores, postes; cf. post alios E. Löfstedt, Synt. I² 43, qui vix recte cum aliis viris doctis huc rettulit locos -am Ianualem respicientes, quae constabat ex binis -is, quae muris coniunctae erant: ENN. ann. 267 Belli . . . postes -asque [inde VERG. Aen. 7, 607, 621. sed VARRO ling. 5, 165 singulari numero utens totum aedificium significat]):* VERG. Aen. 2, 612 Scaeeas . . . -as ([sec. Hom. I 145 *al.*]. cf. Auson. 232, 3 p. 77 P. Scaeeis . . . ab altis. *sing. de eisdem: VERG. Aen. 3, 351 [parvae Troiae]. SIL. 13, 73 SERV. Aen. 2, 13. v. etiam PLAVT. Bacch. 955 p. 2, 3). 2, 730 propinquabam -is (dub. an pro *sing.*). 6, 574 panduntur -ae Orci ([*sing. de eisdem* 6, 552]. 6, 631 adverso fornice -as [634 foribus, 635 aditum]. cf. l. 50). 9, 309, 9, 693 (*sing. de eisdem* 695). 9, 758, 11, 485, 499, 12, 441 PROP. 4, 7, 87 OV. MET. 6, 597, 15, 583 (*dub. an pro *sing.* ut 598 in eadem re. LVCAN. 2, 507 (dub. an pro *sing.*). VAL. FL. 7, 300 SIL. 13, 133 STAT. Theb. 11, 388 Ach. 1, 726. CLAVD. 7, 171 et 17, 119 v. sub IB2a. in prosa: CAES. Gall. 7, 50, 4 -as excidere (5 *sing.*, unde -am restituit Gertz). civ. 3, 67, 5 erat obiectus -is ericius (-ae *coni. Göler; plur. tuetur Klotz in app. ed.*). APVL. MET. 6, 18, 2 per -as hiantes Orci monstratur iter. ITALA Iob 3, 10 v. supra p. 7, 37. HIER. interpr. Iob 41, 6(5) v. p. 7, 45. **b *sing. collectivus vel generalis:*** SALL. Iug. 100, 4 excubitum in -a (-as *codd. recc.*) cohortis ex legionibus, pro castris equites auxilarios mittere. OV. AM. 1, 6, 29 urbibus obsessis clausae munimina -ae prosunt.**

4 in lusu verborum cum portus (cf. p. 1, 24): PAVL. PELL. p. 7, 21.

deriv.: portarius, portella, portula. cf. portitor.

compos.: quadriportium; transportaneus. Buchwald.

portabilis, -e. *α portare. compar. -ius* AVG. epist. 31, 4.

[*falso editum est olim pro probabile CASSIOD. Didym. in Iac. 1, 12 p. 2, 26.*]

i. qui (quod) portari potest, tolerabilis, φορητός (quod gr. respondet apud MVTIAN., NOVELL. Iust.): 1 *proprie (in comparatione):* ITALA prov. 27, 3 (Ps. Aug. spec. 88, *sim.* Hier. adv. Rufin. 3, 43 p. 490^B) gravis est lapis et vix -is harena, ira autem stulti gravior ambo- bus (gr. ὀνοβαστακτον, Vulg. onerosa). 2 *translate (sc. de rebus praeter SIDON.):* AVG. epist. 31, 4 *onus coepiscopatus ineffabiliter mihi aliquanto vestrae praesentiae solatio tolerabilius et -ius redderetur. SIDON. epist. 8, 11, 4 Lampridius fuit portandus quidem, sed -is. MVTIAN. Chrysost. hom. 26, 3 p. 399/400 omnia nobis facilia apparebunt, omnia -ia, omnia leviter sustinemus. 28, 4 p. 413/4 omnia haec (fames, iniuriae *sim.*) -ia sunt. NOVELL. Iust. 16 praef. excellentem expensam ad mediocrem quandam atque -em statuere quantitatem. 43, 1, 2 mediocre . . . et leve et -e ac facile erit, quod infertur, quanto a pluribus collectum. -e est cum (acc. cum) *inf.:* HESYCH. in lev. 13, 3 p. 934^D vinci . . . ab alio maiori -e est; . . . cum a semetipso quispiam deterior fiat, importabile est. NOVELL. Iust. 95, 1, 2 non . . . possibile neque -e est omnino sine iudice relinqui provinciam.*

compos.: importabilis.

portācla, portāgla *sim.* v. portulaca.

portārius, -a, -um. *α porta. [val. portar; ræt. occ. portier; francog. portier; prov. pourtier; cat. porter; hisp. portero; port. porteiro. cf. M.-L. 6673. Wartburg IX 223. Corominas III 912. Machado² III 1857. St.] emendes quae de usu dicuntur vol. VII, 1, 131, 84sq.*

i. q. ad portam pertinens, sc. non nisi pro subst.: 1 *masc., de ostiario, ianitore (abiit in sermonem gr. πορτάριος, v. Lampe, Patristic Gr. Lex.):* VVLG. IV reg. 7, 11 (10 cum . . . venissent ad portam civitatis) ierunt . . . -ii et nuntiaverunt. I par. 16, 42 filios . . . Idithun fecit esse -os (cf. 16, 38 Obededom filium Idithun et Osa constituit ianitores). CASSIOD. Ios. antiq. 9, 155 fecit . . . quosdam levitarum -os ad templi munimen (gr. πλωροσός. respicitur IV reg. 11, 6sq.). BENED. reg. 66, 2 (in capite de hostiarii monasterii) qui -us cellam debet habere iuxta portam. 66, 5. GLOSS. II 582, 10 ianitor: -us. ? 2 *neutr. de vectigali quodam:* GLOSS. II 453, 9 τέλος πύλης: -um (portorconi. Goetz in indice, sed praecedat τέλος ἐν λιμένι: portorium, ut putem interpretem potius portorium terrestre, fere ad portas exactum, a portorio maritimo inepte distinguere voluisse hac voce, quam testantur etiam auctores quidam mediæ aevi; vix conferas tributa extraordinaria columnaria, ostiaria Caes. civ. 3, 32, 2. hucine etiam GLOSS. p. 56, 7?).

[portatilis *adi.* a portare derivandum haud necessario *coni. Gelenius ANON. de mach. bell. 18, 6 si . . . fluviorum . . . meatus impedit exercitum, portanti (trad.) pontis peculiaris succurret inventio (portati Maas; portandi temptaverim ad notionem gerund. conferens amandus iuxta amabilis, intolerandus iuxta intolerabilis et *al. sim.*.)]*

portatio, -ōnis *f.* a portare. i. q. actio portandi (vi deflexa CASSIOD.; cum *gen. obi. praeter EVSEB. VERC., CASSIOD.):* 1 *praevalet respectus in locum ferendi sim.:* SALL. Catil. 42, 2 nocturnis consiliis, armorum atque telorum -bus . . . plus timoris quam periculi effecerant socii Catilinae. VITR. 10, 1, 5 -es . . . eorum (vini oleique) non essent, nisi plostrorum . . . inventae essent machinationes. EVSEB. VERC. epist. 2, 4, 2 (1 qua me vi multorum . . . supinum portastis de hoc hospitio) post primam -em. 2 *praevalet respectus tenendi, sustinendi:* SCRIB. LARG. 101 dolores facti ex . . . conatu aliquo supra vires vel ponderis portati trad., quod vix recte tueri conati sunt Baehrens, Berl. Phil. Woch. 36, 1916, 219 et Horn ibid. 40, 1920, 887). AVG. civ. 18, 8 p. 264, 26 D. caeli -o Atlantis. divers. quaest. 71, 1 (ad Gal. 6, 2 ibid. invicem onera vestra portate) oneris amici -o. serm. 4, 20 (respicitur gen. 27, 9sq.) -o pellium (postea: peccata eorum misericorditer tolerat, quod est pelles portare). vergit in notionem *q. e. onus:* CASSIOD. Ios. antiq. 6, 171 hasta Goliath . . . non levis dextrae -o erat (gr. βόσταιγμα).

portator, -ōris *m.* (f. l. 57). a portare (item PROB. inst. gramm. IV 181, 25, sed vocem fere in usu non esse testari videtur, v. sub portitor). [val. portator; it. portatore; ræt. occ. portatur; francog. porteur; prov. vet. portador, var. prov., francopro., vasc.; cat. portador; hisp. portador; port. portador. cf. M.-L. 6674. Battisti-Alessio IV 3029. Wartburg IX 207. Corominas III 854. Machado² III 1857. St.] [*confunditur cum portitor OPTAT. infra (vix recte editum est olim ISID. orig. 9, 4, 27; de SYMM. epist. 1, 90, 1 v. p. 43, 25).*]

i. qui portat, gerulus: 1 *de animantibus:* ITALA Ios. 9, 21 (Lugd.) Gabaonitae erint (pro erunt) ligni concisores et aquae -es universae synagogae (gr. ὑδροφόροι, Rufin. Orig. in lev. 5, 8 p. 349, 22 a. gestatores, Vulg. ut . . . aquas . . . conportent. *sim.* 9, 27 ibid., ubi Vulg. aquas conportantes, sed 9, 23 Lugd. exhibet aquarius [om. gr.]. cf. etiam infra p. 42, 67. huc referam GLOSS. II 462, 22 ὑδροφόρος: aquarius, <a>quae -r. 567, 25 a. po<r>tator: qui manibus portat aquam). COMMENT. Lucan. 4, 57 (v. p. 42, 44). CLAVD. DON. Aen. 11, 550 p. 498, 26 ('telum . . . quod . . . gerebat bellator') fuit . . . -r ipse fortissimus. AVG. serm. 242, 7, 10 de eo, qui alios homines portat. GLOSS.^L III Abstr. VE 3 vector: -r (inde II Abav. PO 27 et VE 4). I Ansil. GE 279 gerula: nutrix, -r (ad Ruth 4, 16 l. 63? cf. ibid. GV 40 g.: n., conportatrix [= III Abstr. GE 18]). 308 gestator: -r. GLOSS. IV 487, 28 baiolus: gerulus, -r (item 590, 14). 2 *de calice:* OPTAT. 6, 2 calices, Christi sanguinis -es (portitores var. l.).

f. portatrix, -icis (forma vitari videtur GLOSS.^L I Ansil. GE 279 v. supra). i. quae portat, gerula: CE 255 Venus pulchri oneris -x. GLOSS. bibl. cod. Aug. ed. Labhardt n. 997 gerule: -is, baiole (ad Ruth 4, 16 nutriticis ac gerulae officio. cf. l. 57).

portatōrius, -a, -um. *α portare. i. q. ad portandum aptus:* 1 *neutr. pro subst.:* **a de hamis vel anulis, quibus tentoria, velamina *sim.* tenentur, suspenduntur:** ITALA exod. 35, 10 (Lugd.) quaecumque praecipit dominus facere: tabernaculum et ornamenta et velamina et -a (gr. διατόνια, Vulg. anulos). **b de qualibet re, qua quis ad portandum utitur:** ITALA num. 13, 24 (Lugd.) sustulerunt eam vitem cum vis in -is (gr. ἐν ἀναφορεῖσι, Vulg. in vecte). GLOSS.^L V Aa F 255 ferculum: discum seu -um, id est forium (sc. φορεῖον). *c de vexillo:* GLOSS.^L III Abol. v. 49 vexillum; a vehendo, dictum, id est -um (L ad-ventum vel advertendum trad.; corrigitur sec. I Ansil. VE 596).

2 *adi. (fem. pro subst. per ellipsin l. 79):* Ps. AVG. serm. 181, 1 (= Ps. FVLG. RVSP. serm. 49) Christum . . . -is nubibus ascendentem. CAEL. AVR. acut. 3, 16, 130 gestatio adhibenda in lectulo suspenso sive -a sella (chron. 1, 1, 15. cf. 1, 4, 102 *al.* s. fertoria. omittitur subst.: 2, 13, 161 sunt . . . leviter . . . movendi, -a scilicet vel cathedra longiore).

portatrix v. portator.

portatus, -ūs *m.* a portare, sc. vox rationis causa a gramm. ficta. i. q. actus vel status portandi: PRISC. gramm. II 262, 14 forsitan . . . etiam 'acus' ab 'acutu', 'portus' a '-u' . . . nata per syncopen vocabula primitivorum servant declinationem, sc. ut 'potus', vox a 'potatu' [Bk.]

derivanda. 263, 10 ea, quae a participiis derivantur in 'us' desinentia, si sint fixa (*i. in aliud genus flecti non possint*), quartae sunt: '-s portus', 'artatus artus'. *sim.* III 445, 2 et inde GRAMM. suppl. 128, 32. *cf. supinum portatu s. v. porto p. 47, 32.*

portella, -ae f. a porta, portula deminutive. GLOSS.^L II Philox. PO 95 -a: ὀρ[υ]μοπόλιον. GLOSS. II 396, 11 παραπόλιον: haec -a. 497, 50 -a: ὀρμολύλιον ἤ[ν]τοι παραπόλιον. *ex versione prava interpretamenti gr. ὀρμολύλιον, tamquam sit 'viae ostium', explicaverim* GLOSS. I p. 42 -a: bivium (*cf. quae de vertendi more harum 'glossarum nominum' monuit Loewe, Prodronus, 1876, 133sq.*)

portemia, -ae f. [*an liceat suspicari huic formae quodam modo gr. πορθεῖον 'ponto' sim. subesse? Sch.*] a portare derivat ISID. scribitur -enia l. 17. genus navigii (*ad rem v. Miltner, RE XXII 335*): ISID. orig. 19, 1, 26 -a navicula Syriatici generis lata et sine carina, a portando vocata; utuntur his in Pannonia. GLOSS. I p. 149 (*in synonymorum serie*) lentis (*v. vol. VII 2, 1156, 50*) est navis vel liburnus . . . vel portenia eqs. V 614, 47 -a: navicula. *fortasse huc pertinent etiam glossae bortama (vel bortanea, bortam): tecte manualis, quas dubitanter s. v. basterna adjfert Goetz in indice.* Bk.

***portendo**, -tendi, -tentum, -ere. [*a tendere formatum praeverbio por-, quod praebent etiam porrigere, polliceri, polluere, umbr. purdovitu 'porricito'; littera -d- olim stirpi praesentis tantum inserta participio portentum deest. Sch.*] de origine (*vix huc l. 33*): SERV. auct. Aen. 7, 256 -i: porro tendi, praedici, significari (*sim. FEST. p. 15, 56 et GLOSS.^L IV dub. Plac. p. 16 -ere: significare aliquid de futuris, id est porro tendere. GLOSS.*). ISID. diff. 1, 459 portentum . . . a -endo, id est porro ostendendo. scribitur -tentetur in var. l. PLIN. nat. 2, 144. NOT. Tir. 11, 85 -it. 12, 11 -tus. de formis: inf. praes. pass. -ier PLAVT. Poen. 749 FRONTO p. 208, 22 v. d. H. p. p. p. -tus in formis verbalibus non exstat nisi PLAVT. Curc. 272 Poen. 1205 NOT. Tir. 12, 11 -tus (*in serie p. p. p. verborum cum tendere compositorum*); de IVST. 33, 1, 7 v. infra p. 17, 55sq. de notione (*cf. SERV., ISID., GLOSS. supra*): AVG. civ. 21, 8 p. 507, 15 D. portenta a -endo, id est praestendendo (*inde ISID. orig. 11, 3, 3*). GLOSS. -o: τερατολογῶ. -it: σημαίνει διὰ τέρατος. σημαίνει. futura significat quasi porro tendit. significat, longe ante ostendit. praedicat, pronuntiat. promittit. -ito: ostendito. *sim. al.; ad singulos locos v. infra.* legitur inde a PLAVTO, ENNIO (*v. p. 14, 46*), LVCILIO, ACCIO, CIC., ceterum raro in poesi, sc. quater apud VERG., singulis locis apud OV., GERM., PRVD. al., tribus apud SIL., binis apud STAT., CLAVD.; e prosae orationis scriptoribus non utuntur hoc verbo e. g. CAES., NEP., COLVM., PETRON., QVINT.). [*confunditur in codd. cum protendere e. g. SIL. 16, 591 Ps. ORIG. tract. 12, 18 B. PELAG. in II Cor. 3, 3 p. 245, 1 (restituatur TAC. ann. 13, 17, 1 TERT. adv. Marc. 5, 10 p. 606, 16 AMM. 23, 5, 8), cum ostendere SALL. hist. frg. 3, 109 (v. l. 62). restituatur pro portare AMM. 15, 3, 7. 31, 2, 24, ceterum -i pro potandi TAC. ann. 1, 28, 2. var. l. -at pro pertendat AVG. c. Faust. 21, 7 p. 575, 24 vix recte tuetur Zycha.*]

I pro obi. sunt quae signis indicantur, fere i. q. (*prae*) significare, (*prae*) monstrare (*respiciuntur eventus futuri vel status in futurum porrecti praeter B2b et p. 12, 59; vis originaria porrigendi, quae viget sub II, subluet fortasse PLAVT. Curc. 272 Poen. 464*): A usu pagano indicantur futura (*saepe in struct. pass.; pro subi. verbi act. sunt ipsa signa inde ab ACC. [v. p. 14, 6], ceterum divinitates inde a CIC. har. resp. 53. VERG. Aen. 5, 706 [ira deum]. LIV. 1, 41, 3. 5, 15, 3. 26, 41, 18, vates et oracula sub 2, ipse eventus in structura reflex. LIV. 29, 10, 8*):

1 signis variis, sc. fere mutis: α in religione vel superstitione respiciuntur: α somnia: PLAVT. Curc. 272 magnum malum, quod in quiete tibi -tumst. ACC. praetext. 35 id quod de sole ostentum est tibi (*i. Tarquinio Superbo*), populo commutationem rerum -it fore perpropinquam. CIC. div. 1, 46 ex triplici adpetitione solis triginta annos Cyrum regnaturum esse -i. SALL. hist. frg. 3, 109 extisne an somnio -retur (*osten. var. l.*) thesaurus. LIV. 26, 41, 18 dii . . . auguriis auspiciisque et per nocturnos etiam visus omnia laeta ac prospera -unt. VAL. MAX. 1, 7 ext. 1 quidnam <id> (*suppletur e Paride*) esset monstri et quid -ret. CVRT. 3, 3, 5 fulgorem Alexandro. STAT. Theb. 9, 583 praecipuos . . . illa metus -ere visa est nox. PLIN. epist. 1, 18, 2 egregiam actionem. SVET. Iul. 7, 2 arbitrium terrarum orbis. Dom. 23, 2 beatiorum post se laetiorumque -i rei publicae statum. FRONTO p. 208, 22 v. d. H. laetam et pinguiorem fortunam -ier somnio. APVL. met. 11, 20, 2 quid rei -ret imago (*seq.: utut sese praesagium somni porrigeret, lucrum certum . . . significari . . . credebam*). al.

β ritus peculiare: PLAVT. Poen. 464 haruspex . . . omnibus in extis ai[e]bat -i mihi malum damnumque et deos esse iratos mihi (*respicitur extispicium ut: 749. 1205 nimiae voluptatist, quod in extis nostris -tumst. SALL. Iug. 63, 1 magna atque mirabilia. hist. frg. 3, 109 LIV. 8, 6, 11. 31, 5, 7 prolationem finium victoriamque et triumphum -i [sim. 42, 30, 9]. 31, 7, 15. PAVL. FEST. p. 244 piacularia auspicia appellabant, quae sacrificantibus tristia -bant. VAL. MAX. 3, 7 ext. 6 FRONTO p. 104, 3 v. d. H. al.). LIV. 1, 8, 3 duodecim aves quae augurio regnum Romulo -erant (*respicitur augurium ut: 1, 36, 4 quod aves . . . fieri posse -unt. 1, 55, 4 firma stabiliaque cuncta -ere. 26, 41, 18. FEST. p. 197 oscinum . . . oris cantu significat quid -i. CVRT. 4, 6, 12 urbis . . . excidium. PLIN. nat. 10, 41 exitium imperio. SIL. 4, 133 cladem . . . genti al.*). PLIN. nat. 8, 185 delubra ei Apidi tauro gemina . . . alterum*

intrasse laetum est, in altero dira -it (*de eodem: AMM. 22, 14, 8 Germanicum Caesarem cibum praebentem . . . aversatus -erat paulo post eventura*). AMM. 31, 2, 24 e virgis vimineis Halani quid porte<ndi>tur norunt.

γ varii modi: CIC. Verr. II 4, 108 cum magnorum periculorum metus ex ostentis -retur. har. resp. 26 (*respiciuntur ludi a servis turbati*) in eo ipso periculum est, ex quo periculum -itur. 53 cum di immortales principibus periculum caedemque -unt. 55 isti, qui -untur, metus. div. 2, 24 res tristissimas -i. VARRO frg. (440F.) Serv. auct. Aen. 3, 366 portentum, quod aliquid futurum -it. rust. 2, 4, 18 quod -erit sus triginta porcos enixa, factum est (*item de uberiore fetu: PLIN. nat. 7, 33 Fausta quaedam . . . duos mares totidemque feminas enixa famem . . . -it*). BELL. Afr. 82, 2 victoriam sibi propriam a dis immortalibus -i e metu hostium. SALL. Iug. 92, 2 omnes . . . credere . . . deorum nutu cuncta -i Mario. VERG. Aen. 5, 706 quae -ret ira . . . deum (*SERV. praesignificabat*). 7, 80 Laviniam igne comprehensam populo magnum -ere bellum (*cf. LIV. 1, 41, 3 clarum hoc fore caput divino quondam circumfuso igni -erunt dei [de Servio Tullio ut: VIR. ill. 7, 2]. CLAVD. DON. Aen. 5, 530 p. 484, 11 cum ex Iuli capite exisset flamma, ignem prospera potius quam adversa -ere*). Ov. met. 15, 571 Cypus cornua in capite suo videns 'quidquid', ait, ' . . . monstro -itur isto eqs.' LIV. 5, 15, 3 quidnam eo di -rent prodigio (*sc. aqua lacus intumescente. cf. PLIN. nat. 31, 22 fons quidam transire solet in loca vicina -ens aliquid. SOL. 32, 16 ut -at futura Nilus incrementi varietate*). 28, 11, 7 (*ignis in aede Vestae extinctus est*) id quamquam nihil -entibus deis . . . acciderat eqs. (43, 13, 1). 42, 20, 4 (*1 columna rostrata . . . fulmine discussa est*) prolationem . . . finium . . . -i responderunt haruspices (*item respiciuntur res fulmine tactae: SVET. Aug. 94, 2 ostentum illud Augusti potentiam -isse. ARNOB. nat. 7, 40 v. p. 14, 41. AMM. 23, 5, 14 COD. Theod. 16, 10, 1 pr.; cf. l. 36 sqq.*). 44, 37, 9 Macedonas ut triste prodigium occasum regni . . . -ens movit defectus lunae (*CVRT. 4, 10, 6. TAC. ann. 1, 28, 2 aeternum laborem -i [potandi M]. cf. VAL. MAX. 8, 11 ext. 1 obscurato repente sole . . . interitum sibi caelesti denuntiatione -i credentes Athenienses*). al. FEST. p. 274 prodigium fictilium quadrigarum in fornace crescentium -ere videbatur, in qua civitate eae fuissent, omnium eam futuram potentissimam. SEN. nat. 2, 32, 1 futura -unt fulmina (2, 34, 1 quicquid alia, sc. exta sim., -unt, interventus fulminis tollit, quicquid ab hoc -itur, fixum est. 2, 49, 1 mortem exiliumque. 2, 50, 2 PLIN. nat. 2, 144. cf. etiam l. 27). CVRT. 4, 2, 14 manantem e pane sanguinem urbi . . . exitium -ere (*sim. FRONTIN. strat. 1, 12, 4 Sertorius, cum equitum scuta . . . cruenta subito prodigio apparuissent, victoriam -i interpretatus est*). PLIN. nat. 2, 237 si intermisit . . . semper ardens Nymphaei crater, dira Apolloniatis suis -it, ut Theopompus (*Frg. Gr. Hist. 115 F 316*) tradidit. 8, 221 mures adrosi Lanuvi clipeis argenteis Marsicum -ere bellum eqs. 11, 55 sedere apes in ore infantis . . . Platonis suavitatem . . . eloquii -entes (*respiciuntur apes ut: FRONTO p. 129, 17 v. d. H. sicut . . . de . . . formicarum et apicularum ostentis res maximae -untur, item . . . significari arbitror eqs. IVST. 23, 4, 8 regnum infanti, quem apes aluerunt, -i. AMM. 18, 3, 1 discrimen magnum -i. CLAVD. DON. Aen. 7, 65 p. 15, 18*). 17, 244 in Capitolio in ara Iovis . . . enata palma victoriam triumphosque -it. SIL. 16, 591 ad maiora iubent . . . tendere vates: id monstrare deos atque hoc -ere signis (*sc. hasta frondibus se vestiente. sim. AMM. 28, 1, 42*). STAT. Theb. 1, 496 (*490 Adrastus tectos videns Tydea corio apri Polynicemque pelle leonis stupet omine tanto*) sensit . . . adfore, quos . . . Apollo -i generos . . . ediderat. TAC. ann. 14, 22, 1 tamquam mutationem regis -at (*cometes ut: SVET. Nero 36, 1 summis potestatibus exitium. AVR. VICT. Caes. 41, 16. ISID. nat. 26, 13 [= SVET. frg. p. 221, 14]*). al.

b usu profano respiciuntur: α quaelibet (*non tam indicium quam causam eventus futuri respicere videntur SALL., DECL. et fortasse PLAVT. Asin.*): PLAVT. Asin. 530 nobis periculum . . . -itur, dum eius exspectamus mortem, ne nos moriamur fame (*frg. inc. 28 [respicitur anus ebria vomitura vel minctura] pellibus cubilis p. -itur. POLLIO Cic. fam. 10, 32, 5 nolui eorum periculorum metu, quae victoribus illis -bantur, deminuere exercitum. LIV. 28, 5, 6*). Most. 742 (*contextu lacunosus*) erus . . . venit; . . . -itur (*cor tend. trad.*) . . . ferriterium. Rud. 1394 (*loq. servus*) salvos sum, leno labascit, libertas -itur. SALL. Iug. 3, 2 cum . . . omnes rerum mutationes caedem fugam aliaque hostilia -ant (*cf. DECL. in Catil. 38 quia civitatum versutia [an versura? v. Kristoferson ad l.] mutabilitatem rerum suarum -i . . . arbitrantur*). LIV. 1, 50, 6 si suos eius Tarquinii paeniteat, quid spei melioris Latinis -i? SIL. 7, 431 (*Cymodoce nympa consulit Protea*) quid Tyriae classes ereptaque litora nobis -unt? β prognostica: GERM. frg. 4, 70 umidus . . . gelidos -it Aquarius imbris (*[ignis trad.]*). PLIN. nat. 18, 355). PLIN. nat. 2, 150 arcus vocamus extra miraculum frequentes et extra ostentum; nam ne pluvias quidem aut serenos dies cum fide -unt (18, 344 solis orientis radii non inlustres pluviam -ent [-unt var. l.; syn. significabunt, denuntiabant, ostendetur]. 18, 347). 18, 345 nubes orienti vel occidenti soli incumbentes a quocumque vento fuerint, eum -ent (18, 347 ventos. 18, 355). 18, 347 si . . . puro nitore fulsit luna, serenitatem . . . -ere creditur (*postea: praesagit, praemonebit*). 18, 354 cum ab aquilone fulgurabit . . . in posterum diem aquam -et. 18, 359 pulmones marini . . . plurium dierum hiemem -unt. AVIEN. Arat. 1859 id (*sc. nubila*) . . . mures . . . -unt (*gr. 1137 μαυτεύονται*).

2 verbis, sc. accedente colore praedicendi, vaticinandi (*cf. etiam [Scheible]*)

B2): LVCL. 727 reditum . . . talem -bant *Vlixii Tiresias et Circe* (si recte explicavit *Marx ad l.*), neque alia in mare ulla offendere. SALL. Catil. 47, 2 ex libris Sibyllinis regnum Romae tribus Corneliis -i (de eadem re: DECL. in Catil. 92 eo . . . genere vaticinii dignitatem suam -i). VERG. Aen. 3, 184 haec generi -ere *Cassandram* debita nostro (huc traxit *Lindsay Gloss.* I III Abol. po 15 -ere: imminere [acceptitne *interpres* debita pro *subi.?*], aperire). 7, 256 hunc illum . . . -i generum (oraculo *Fauri* 7, 96 sqq.); SERV. praedici, significari). LIV. 29, 10, 8 quo maturius fati, om(n)ibus oraculisque -enti(s) sese victoriae compotes fierent. 29, 11, 5 perficiendi eius negotii quam sibi spem . . . -ret oraculum *Delphicum*. AMM. 14, 7, 7 *Serenianus familiarem* misit ad templum . . . fatidicum quaeritatum praesa(gia), an ei firmum -retur imperium. 29, 1, 32 (respicitur *anulus pensilis quidam singulas litteras perstringens*). CONSVLT. Zacch. 1, 27 p. 33, 17 (syntaxi vix sana pertinet ad responsa in templis data).

B usu christiano, maxime TERT. proprio (scriptores christianos rem paganam referentes ad A relegavimus); respiciuntur: 1 quae putantur praefigurari (sc. technice secundum scripturam explicationem allegoricam; ad rem cf. TERT. adv. Marc. 3, 5 p. 382, 14 alia species prophetici eloquii erit, qua pleraque figurate -untur per aenigmata et allegorias et parabolas [distinguitur p. 382, 2 species, qua futura . . . pro iam transactis enuntiantur]. 5, 4 p. 581, 16 'quae sunt allegorica' [Gal. 4, 24] id est aliud -entia. ceterum cf. Ps. ORIG. sub IIB, TERT. resurr. et VVLG. sub IIIB): TERT. bapt. 8 p. 207, 16 (ad gen. 48, 14) Iacob nepotes . . . manibus benedixit . . . transversim obliquatis in se, ut Christum deformantes . . . -rent benedictionem in Christum futuram (sim. adv. Marc. 3, 22 p. 416, 3 'da signum Tau . . .' [Ezech. 9, 4]; ipsa est . . . littera . . . Tau . . . species crucis, quam -bat futuram). coron. 9 l. 10 si templum et altare et cetera coronis carentia figurae nostrae . . . fuerunt . . . , hoc quoque figurate -bant, homines dei coronari non oportere. adv. Marc. 4, 13 p. 457, 23 totidem . . . apostoli -bantur proinde ut fontes (num. 33, 9) eqs. 5, 1 p. 570, 5 Saulis primo asperitas insectationis erga David dehinc paenitentia . . . non aliud -bat, quam Paulum in Saule eqs. monog. 6, 7 quid digamia . . . Abrahae -at, . . . apostolus edocet (Gal. 4, 22 sqq.). 8, 3 Anna prophetissa templo dedita satis in semetipsa -bat, quales . . . ecclesiae debeant adhaerere. LACT. inst. 4, 26, 11 id -bat haec vis corporum sanandorum, quod . . . vitiorum maculis inquinatos doctrina eius Christi purificatura esset. PELAG. in Rom. 1, 4 ad Christum pertinentium in ipso Christo resurrectionis forma -itur (Ps. Hier. est, var. l. pert.). in I Cor. 11, 25 'hic calix novum testamentum est'; quia vetus hoc per sanguinem animalium -bat (-bant MN). in II Cor. 3, 3 velamen faciei Moysi cordis eorum Iudaeorum velamen ignorantiae -bat (ostend- Ps. Primas.). Avg. in psalm. 45, 12 l. 48 signa miraculorum quid -bant? quaest. hept. 7, 49 p. 493, 25 Iacob . . . ut id ipsum (sc. Christi persecutionem) -ret, luctabatur cum angelo.

2 quae verbis significantur (cf. A2): a futura: TERT. adv. Iud. 9, 4 quasi bellatorem -ant Christum verba Is. 8, 4 prolata (eadem adv. Marc. 3, 13 p. 396, 8). adv. Marc. 4, 8 p. 440, 6 dei regnum -bat Christus (respic. Luc. 4, 43 ibid. oportet me . . . adnuntiare regnum dei). 4, 31 p. 529, 3 sublectionem loco eorum (sc. vocationem contemnentium. Luc. 14, 18 sqq.) ex gentibus de futuro -it Christus. 4, 35 p. 543, 5 ut deus prophetia psalm. 117, 22 non eum -ret, quem et in lapidis . . . figura -rat (sc. Christum). 5, 10 p. 606, 16 carnalem et corporalem -it (protocod.) resurrectionem apostolus (I Cor. 15, 35 sqq.; antea p. 606, 9 praedixit resurrectionem esse corpus. cf. resurr. 39 p. 82, 16 nec . . . aliam resurrectionem . . . a Paulo -i atque carnis). b quaelibet (mera fere vi significandi, denotandi sim.): TERT. anim. 18, 3 videmus . . . adversus sensus corporales aliam -i a Platone (Phaed. 65^a sqq.) paraturam ut multo idoneiorem, vires scilicet animae. fug. 4, 1 ut hoc sono (gen. 1, 10) -ret bonum esse, quod deo visum est. adv. Hermog. 30, 1 quasi et haec verba (gen. 1, 2) confusae substantiae . . . argumenta -ant. 37, 3 cum dicit: ' . . . ', malam -is (mala portentis codd.) materiam, et cum adponit: ' . . . ', bonam subostendis (syn. pronuntiare). adv. Marc. 4, 24 p. 502, 3 testificationem (sc. appropinquasse regnum dei, Luc. 10, 11) minas . . . -entem iis, qui apostolos non recipiunt. p. 502, 19 scimus . . . figurate scorpiones et colubros (Luc. 10, 19) -i spiritalia malitiae (Eph. 6, 12). 4, 26 p. 511, 18 hac voce (Luc. 11, 19) quid magis -it quam . . . daemonia se eicere . . . in virtute . . . creatoris? 4, 29 p. 522, 1 ut eum Christum furem -at (Luc. 12, 39). adv. Prax. 28 p. 284, 12 in Christi nomine . . . alium deum -i, si quis Christi nomen patri adscribat. pudic. 7 p. 232, 16 Christianum . . . peccatorem in parabola utraque -i (Luc. 15, 4-9). resurr. 48 p. 100, 7 (ad I Cor. 15, 29 qui baptizantur pro mortuis) certe illa praesumptione hoc eos instituisse -it (cont- *Gelenius*, Paulus ostendit *Engelbrecht*), quae eqs. virg. vel. 7, 6 cum . . . 'filias hominum' dicit (gen. 6, 2), manifeste virgines -it. GREG. M. moral. 31, 47 quid . . . per significationem locustae -unt (exod. 10, 13) . . . nisi linguas adulantium eqs.

appendix structuralum ad I: 1 ipsa signa (quae pro obi. sunt v. sub II) inducuntur: a loco instrumenti: a per praepos.: PLAVT. Poen. 464 omnibus in extis (1205 SVLP. Sev. chron. 2, 3, 4). CIC. Verr. II 4, 108 ex ostentis (har. resp. 26 div. 1, 46 EPR. Alex. 92). LIV. 26, 41, 18 auguriis auspiciisque et per nocturnos visus (SVET. Aug. 95. Claud. 29, 3 per quaedam ostenta. PELAG. in I Cor. 11, 25). FRONTO p. 129, 17 v. d. H. de . . . ostentis. b per abl.: SALL.

hist. frg. 3, 109 extisne an somnio (LIV. 8, 6, 11 VAL. MAX. 3, 7 ext. 6. PLIN. epist. 2, 20, 13 quibus). Ov. met. 15, 571 monstro . . . isto. LIV. 1, 8, 3 augurio (26, 41, 18 v. supra. CVRT. 4, 6, 12 SVET. Vit. 18 AMM. 15, 3, 7). 1, 41, 3 circumfuso igni. 5, 15, 3 eo . . . prodigio. 29, 10, 8 fati omnibus oraculisque. VAL. MAX. 8, 11 ext. 1 caelesti denuntiatione. al. b pro subi. (cf. etiam sub III): Acc. praetext. 35 id quod . . . ostentum est. VARRO frg. (440 F.) Serv. auct. Aen. 3, 366 portentum (IVST. 17, 1, 3. cf. LIV. 1, 55, 5 prodigium [42, 20, 4. 44, 37, 9 FEST. p. 274 IVST. 40, 2, 1]. 21, 29, 4 principium . . . omenque belli [IVST. 12, 16, 6 CLAVD. rapt. Pros. 3, 132]. VAL. MAX. 1, 7 ext. 1 monstrum [SVET. Galba 18, 1]. SVET. Aug. 94, 2 ostentum [DRAC. laud. dei 1, 87, ubi supple 'ostenta' e versu 85; usum intrans. vix recte agnovit *Vollmer in indice*]). rust. 2, 4, 18 sus XXX porcos enixa. SALL. Iug. 3, 2 rerum mutationes. VERG. Aen. 7, 80 *Lavinia igne comprehensa*. LIV. 1, 8, 3 aves (1, 36, 4. cf. AMM. 15, 7, 8 alites). 1, 55, 4 non motam Termini sedem. 1, 55, 6 visa species. PAVL. FEST. p. 244 auspicia. GERM. frg. 4, 70 umidus . . . Aquarius. et saepe (v. imprimis A1bβ et B1).

2 quae significantur, inducuntur: a per obi. acc. (simulque per subi. in struct. reflexiva LIV. l. 52): a solum: ① -untur mala, incommoda sim. vel indefinita (notabiliora): PLAVT. Asin. 530 periculum (frg. inc. 28 CIC. har. resp. 26. 53 POLLIO Cic. fam. 10, 32, 5 LIV. 28, 5, 6 SVET. Cal. 57, 2. cf. AMM. 18, 3, 1 discrimen). CURC. 272 quod malum (Poen. 464 m. damnumque [749]. SEN. nat. 2, 50, 2 DRAC. laud. dei 1, 87. cf. CLAVD. DON. Aen. 2, 175 p. 173, 8 aliquid mali). 25 Most. 742 ferriterium. CIC. Verr. II 4, 108 magnorum periculorum metus (har. resp. 55 STAT. Theb. 9, 583). har. resp. 53 periculum caedemque (SALL. Iug. 3, 2 c. fugam aliaque hostilia. cf. VAL. MAX. 8, 11 ext. 1 interitum. SEN. nat. 2, 49, 1 mortem exiliumque. SVET. Galba 18, 1 exitum. AMM. 23, 5, 8 obitus. cf. l. 37 sqq.). div. 2, 24 res tristissimas (ARNOB. nat. 7, 40 v. infra. cf. PAVL. FEST. p. 244 tristitia). VARRO frg. (440 F.) Serv. auct. Aen. 3, 366 aliquid futurum (SEN. nat. 2, 32, 1 SOL. 32, 16 ISID. diff. 1, 458. cf. AMM. 22, 14, 8 paulo post eventura. 25, 10, 11 id quod mox accidit). VERG. Aen. 7, 80 bellum (PLIN. nat. 8, 221). Ov. met. 15, 571 quidquid . . . seu laetum est . . . sive minax (cf. CLAVD. DON. Aen. 5, 530 p. 484, 11 prospera potius quam adversa. ISID. nat. 26, 13 [= SVET. frg. p. 221, 14] secunda vel adversa). LIV. 44, 37, 9 occasum regni perniciemque gentis (cf. CVRT. 4, 2, 14 exitium [PLIN. nat. 10, 41 SVET. Nero 36, 1]. 4, 6, 12 excidium. 4, 10, 6 ruinam stragemque [IVST. 17, 1, 3]. sim. al.; cf. et l. 26 sqq.). PLIN. nat. 2, 237 dira (8, 185 IVST. 17, 1, 3). et al. per praepos. ab indicatur insuper unde mala profisciscuntur: ARNOB. nat. 7, 40 ictum cum esset Capitolium fulmine . . . responsum est res scaevas tristissimasque -i ab incendiis, caedibus eqs. ② -untur bona, felicia, laeta sim. (cf. l. 34 sqq. et quaedam sub β et b allata): PLAVT. Poen. 1205 nimiae voluptatist quod . . . -tumst. Rud. 1394 libertas. LVCL. 727 reditum *Vlixii*. SALL. Catil. 47, 2 regnum (LIV. 1, 8, 3. LACT. inst. 1, 11, 62 [= ENN. frg. var. 98 non ad verbum allatum]. IVST. 11, 7, 7. 23, 4, 8 VIR. ill. 6, 4). Iug. 63, 1 magna atque mirabilia (SVET. Aug. 95 laeta . . . et m. FRONTO p. 129, 17 v. d. H. res maximas). hist. frg. 3, 109 thesaurus. LIV. 1, 55, 5 magnitudinem imperii (cf. 31, 5, 7 prolationem finium [42, 20, 4]. 42, 30, 9 propagationem finium). 21, 29, 4 prosperum eventum. ibid. victoriam (29, 10, 8 -entis sese victoriae. 31, 5, 7 et triumphum [42, 30, 9 PLIN. nat. 17, 244]. FRONTIN. strat. 1, 12, 4 IVST. 12, 16, 6. cf. BELL. Afr. 82, 2 sub β). 29, 11, 5 spem. CVRT. 3, 3, 5 fulgorem (cf. AMM. 23, 5, 14 incrementa claritudinis). PLIN. nat. 2, 144 summa felicitas (SVET. Vesp. 5, 2. cf. FRONTO p. 208, 22 v. d. H. laetam et pinguem fortunam). 11, 55 suavitatem . . . eloquii. TAC. hist. 2, 78, 2 imperium (SVET. Galba 4, 2 AMM. 14, 7, 7. cf. l. 50). al.

β accedit acc. praedic.: BELL. Afr. 82, 2 victoriam sibi propriam. VERG. Aen. 3, 184 haec generi . . . debita nostro. 7, 256 hunc illum . . . generum (STAT. Theb. 1, 496 quos . . . g.). LIV. 1, 55, 4 firma stabiliaque cuncta. 26, 41, 18 omnia laeta ac prospera (eadem 31, 7, 15). SVET. Dom. 23, 2 beatiorem post se laetioremque . . . rei publicae statum. TERT. anim. 18, 3 aliam . . . paraturam ut multo idoneiorem. adv. Hermog. 37, 3 materiam malam. adv. Iud. 9, 4 (= adv. Marc. 3, 13 p. 396, 8) bellatorem . . . Christum. adv. Marc. 4, 24 p. 502, 19 colubros -i spiritalia malitiae. 4, 29 p. 522, 1 eum Christum furem.

b per acc. c. inf. (cf. aβ; dubites de PLAVT. Poen. 464, v. p. 11, 73, item de TERT. bapt. 8 p. 207, 16, v. p. 13, 26): LVCL. 727 neque alia . . . ulla offendere. ACC. praetext. 35 commutationem rerum . . . fore perpropinquam. CIC. div. 1, 46 triginta annos Cyrum regnaturum esse. LIV. 1, 36, 4. 1, 41, 3. 1, 55, 6 FEST. p. 274 PLIN. epist. 2, 20, 13 SVET. Claud. 29, 3. Vit. 18 non aliud -i . . . quam venturum eqs. (sim. praecedit pron. neutr.: TERT. adv. Marc. 4, 26 p. 511, 18 quid magis -it quam eqs. CLAVD. DON. Aen. 3, 20 p. 264, 15 id). al.

c per enunt. secund. (praecedente pron. dem. LACT.): TERT. monog. 8, 3 quales . . . ecclesiae debeant adhaerere. LACT. inst. 4, 26, 11 id . . . , quod . . . inquinatos doctrina eius purificatura esset.

3 quem (quid) respiciat portentum indicatur dativo passim inde a PLAVTO (e. g. Asin. 530 nobis . . . et familiae. frg. inc. 28 pellibus. SALL. Catil. 47, 2 tribus Corneliis. VERG. Aen. 7, 80 populo. cf. et p. 15, 31), praepos. v. p. 15, 31 (vix huc spectat TAC. ann. 13, 17, 1 iram deum -i . . . adversus facinus).

II pro obi. sunt ipsa signa, i. q. in conspectum porrigere, (prae-) [Scheible]

significando exhibere (eloqui l. 22), monstrare sim. (praevalente respectu efficiendi EVAGR. sub B; formas neutr. pron. vel adi. ambiguas ad I relegavimus; AMM. 15, 3, 7 e lect. trad. avirio potius augurio quam auguria restituas; de IVST. 33, 1, 7 v. p. 17, 55): A apud paganos: Cic. nat. deor. 2, 7 praesensiones rerum futurarum quid aliud declarant nisi hominibus ea, quae sint, ostendi, . . . -i, . . . , ex quo illa ostenta . . . , portenta . . . dicuntur (huc trahunt Plasberg 1911 et Pease 1958 ad l.; sunt qui deleant quae sint; ad I spectat, si recte cum codd. det. quae <futura> sint legit Walker, vel ea ad gen. rerum futurarum referas, ut Ax 1933, 180). 2, 166 deos hominibus consulere intellegitur . . . significatiombus rerum futurarum, quae tum dormientibus tum vigilantibus -untur. div. 1, 119 quae (sc. exta sine corde, iecur sine capite) . . . illi -bantur a dis . . . , ut videret interitum, non ut caveret. 2, 130 Chrysippus (Stoic. vet. frg. II 1189) . . . divinationem definit his verbis: vim . . . explicantem signa, quae a dis hominibus -antur (cf. Stoic. vet. frg. II 1018 ὑπό τῶν θεῶν διδομένων σημείων). Liv. 30, 32, 9 ominatur, quibus quondam auspiciis patres . . . pugnaverint . . . , ea illis . . . -isse deos. Tac. ann. 6, 37, 2 quia eorum, quae terra caelove -rentur, esset certior fides, fluminum instabilis natura simul ostenderet omina repetere. APVL. met. 10, 17, 5 scaevum praesagium. B apud Christianos (an huc l. 42? loc. dub. Hier. in Ezech. 12, 4-6 l. 1232 viri portentosi vocantur prophetae [Zach. 3, 8], quod figuras -ant [cod. P; sed futura editur vulgo fortasse recte sec. locum geminum 4, 13-15 l. 1466]): Ps. ORIG. tract. 12, 18 B. Raab typum ecclesiae . . . -bat (pro- var. l.). 14, 13 (ad iud. 7, 12) Madian . . . imaginem diaboli -bat, Amelech vero mortis. cum obi. rei effectae fere i. q. portentose facere: EVAGR. vita Anton. 83 nos minime convenit diffidere tam grande miraculum per hominem potuisse -i (Migne gr. 26, 960B εἰ . . . τοσαῦτα γέγονε θαύματα, Vita Anton. si talia admirabilia facta sunt).

III absolute vel intransitive, fere i. q. signum, indicium esse (quo spectet praesagium indicatur dat. l. 35. 39. 44, praepos. l. 42. 46; non huc pertinet DRAC. p. 14, 11 sq.): A in divinatione pagana: Cic. div. 1, 93 signa, quia . . . ostendunt, -unt, . . . ostenta, portenta dicuntur (sim. FEST. p. 138 NON. p. 430, 4). PLIN. nat. 2, 93 cometen arbitrantur tibiaram specie musicae arti -ere eqs. 2, 139 (antea: in totam vitam fatidica fulmina) existimant non ultra decem annos -ere privata fulmina, . . . publica non ultra tricesimum annum. IVST. 22, 6, 2 si prius quam proficiscerentur sol occidisset . . . , adversum profecturis prodigium esse; nunc, quia egressis acciderit, illis, ad quos eatur, -ere. B in sacra scriptura eiusque explicatione: TERT. adv. Marc. 4, 15 p. 464, 20 ita praemiserat deus: 'posui ante vos benedictionem . . . ' (deut. 30, 19); quod etiam in hanc evangelii dispositionem -bat (an deus pro subi., ut ad IIB pertineat? cf. resurr. infra). 4, 30 p. 525, 11 de . . . similitudine (Luc. 13, 21) vereor, ne forte alterius dei regno (-um Kroymann) -at. resurr. 28 p. 65, 15 cum Moyses manum in sinum condit et emortuam profert . . . (exod. 4, 6 sq.), nonne hoc de toto homine -it? (Moyses pro subi. intellegit Evans in versione 1960, vix recte). VVLG. Zach. 3, 8 quia viri -entes sunt amici Iesu sacerdotis (duplicem explicationem exhibet Hier. ad l.: aut prophetas esse intellegendos, qui in signum sunt positi futurorum [l. 185; sim. p. 22, 28 sq.], aut apostolos, qui eius domini mystica signa perspexerint et ex praesentibus futura cognoverint [l. 211 sq.]).

p. p. p. pro subst. *portentum, -i n. (cf. usum supra sub II illustratum). de origine: coniungitur cum portendere VARRO frg. (440F.) Serv. auct. Aen. 3, 366 Cic. nat. deor. 2, 7 et saepius (coll. p. 11, 24 sq. addiderim FEST. p. 245 -a, quae quid porro tend[e]atur indicent. GLOSS. V 657, 27 -um dicitur quod porro nos dirigat vel quod portendat longius [cf. CHAR. gramm. p. 389, 2B. quod porro . . . manet]), ceterum fortasse cum portare NON. p. 430, 4 infra. gen. plur. -um: PACVV. trag. 82 (affertur a Cic. orat. 155, qui testatur hanc formam in neutris minus usitatam esse). genus neutr. testantur Ps. ASPER gramm. suppl. 41, 33 GRAMM. suppl. 106, 14. de notione et de differentiis (v. etiam infra sub IAla): VARRO frg. (440F.) Serv. auct. Aen. 3, 366 (v. vol. VIII 1446, 13) originis potius quam notionis differentias vocum ostentum, -um, prodigium, miraculum, monstrum illustrare videtur (caute adducit frg. SERV. auct. l. c.: modico fine discernuntur, sed confuse pro se plerumque ponuntur. ceterum fere pro synon. afferunt: FEST. p. 138 monstrum . . . , quod monstret futurum . . . , quod etiam prodigium . . . et -um, quod portendat et significet; inde dici apparet . . . ostentum. p. 194 ostentum . . . pro -o poni. SYNON. Cic. p. 421, 17 deforme. . . monstrum. -um. prodigium. ostentum. GLOSS. II 453, 22 τέρας: monstrum, -um eqs. [sim. III 253, 3]). FEST. p. 245 -a existimarunt quidam gravia esse, ostenta bona; alii -a quaedam bona, ostenta quaedam tristia appellari (quae sequuntur v. vol. VIII 1446, 39. cf. SERV. Aen. 7, 58 -a: signa quae sunt media . . . ; nam et bona et mala sunt -a. v. etiam p. 16, 37). NON. p. 430, 4 monstra et ostenta similiter intelleguntur, quod inminentia monstrent et ostendant; omen vero votum est . . . vocis . . . ; -um non solum quod portendat, sed quod etiam -a adportet et faciat, (eliciat L. Müller) ex his significationibus, quae in auspiciis, auguriis, extispiciis ostenduntur; prodigium autem semper pessimum est. 435, 27 sqq. monstra ostenta et monita deorum sunt; . . . prodigia deorum minae vel irae . . . ; -a ostenta quae aliquid imminere significant (vix apte affertur LVCIL. 587, v. p. 18, 42). PROB. app. gramm. 200, 7 ostentum et monstrum praesentia ostentant, prodigium autem et -um futura

significans. CHAR. gramm. p. 389, 2B. (v. vol. VIII 1446, 49). p. 389, 9 in ostento raritas admirationem facit, in monstro rectus ordo naturae vincitur, in -o differtur eventus, in prodigio detrimenta significantur. ISID. diff. 1, 457 (v. vol. VIII 1446, 55). 1, 458 -um dicitur, quod ex omni parte naturae mutationem sumens aliquid portendere futurum videtur, sicut . . . in Xerxis regia ex equa vulpem ferunt creatam . . . ; nam portentosa dicuntur quae ex parte corporis sumunt mutationem (notationem var. l.), ut exempli causa cum sex digitis nati (sim. orig. 11, 3, 6 -a sunt quae transfigurantur . . . ; p. vero levem sumunt mutationem eqs.). 1, 459 -um nascitur et in sua permanet qualitate; ostentum vero subito offertur oculis et subducitur eqs. GLOSS. -um: τέρας. παράδειγμα. novum aliquid pro signo natum aut factum. -a: signa vel mirabilia. monstruosa signa. ostensionis signa. al. vix est quod moneamus has voces a scriptoribus fere promiscue usurpari; iuxtaponuntur vel variant inter se -um et miraculum (Cic. nat. deor. 1, 18 Liv. 4, 35, 9. PLIN. nat. 28, 70 -orum miracula), monstrum (LVCIL. 480 Cic. S. Rosc. 63 Cluent. 188 Phil. 13, 49 nat. deor. 3, 5 div. 1, 92. al.; v. etiam infra p. 21, 8 sq. et vol. VIII 1446, 81 sqq.), omen (SIL. 16, 125, cf. SERV. infra l. 38), ostentum (Cic. div. 2, 61 [62 o.]. PLIN. nat. 2, 199. CENS. 17, 5 [6 o.]. EPIT. Alex. 91 [92 o.]. al., v. etiam p. 17, 30 sq.), prodigium (PACVV. trag. 82 Cic. S. Rosc. 38 Pis. 9 Phil. 4, 10. al. SALL. Catil. 30, 2 Liv. 5, 15, 6 et saepe. asyndeton bimembre in sermone legis Cic. leg. 2, 21, gen. inhaerentiae prodigiorum -a CONSVLT. Zacch. 2, 11 p. 71, 4; notione distinguuntur ACC. trag. 209 v. p. 17, 12 sq.), signum (STAT. Theb. 3, 640 [639 s.]. ITALA exod. 7, 3 et 9 [Lugd. al.]. Marc. 13, 22 [codd. k, l = VVLG.] et saepe in sacris scripturis et inde apud eccles., e. g. TERT. resurr. 22 p. 55, 2). legitur inde a PACVV., ACC., Cic.

i. q. prodigium sim., τέρας (quae vox gr. respondere solet; fere de ipsis rebus vel eventibus monstruosis; hic illic potius de actione vel statu significandi, ut e. g. in structura dat. fin. ACC. p. 17, 12 [conferasne etiam p. 19, 17? ceterum v. in -um infra p. 17, 83], gen. qual. IVL. VAL. 3, 16 p. 18, 59 [v. etiam p. 18, 66]; de ratione, quae intercedit inter -um et voces affines, v. l. 13 sqq. p. 15, 62 sqq.): I usu primario respiciuntur insolita quaedam, quae fere contra naturam esse (fieri) putantur:

A notione originaria, sc. vigente vi significandi, demonstrandi, de signis: I indicantibus futura (respiciuntur imprimis funesta vel media, sed bona ACC. trag. 209 Cic. carm. frg. 22, 4. 24 VERG. Aen. 8, 533 [SERV. bona omina]. SIL. 16, 125 et p. 15, 73): a doctrinae (cf. et supra p. 15, 62 sqq.): Cic. div. 2, 61 (sec. Chrysippum) nec quicquam fit, quod fieri non potest, nec, si id factum est, quod potuit fieri, -um debet videri; nulla igitur -a sunt; nam si, quod raro fit, id -um putandum est, sapientem esse -um est eqs. (cf. SEN. contr. 1, 3, 4 scio nec fieri, quod non potest, nec -um esse, quod potest). CENS. 17, 5 -a mitti divinitus, quibus admonerentur homines unum quodque saeculum esse finitum. Avg. civ. 21, 8 p. 504, 24 sqq. D. hoc certe Varro . . . -um non appellaret (v. p. 19, 21 sq.), nisi esse contra naturam videretur; omnia quippe -a contra naturam dicimus esse, sed non sunt; . . . -um . . . fit non contra naturam, sed contra quam est nota natura (inde ISID. orig. 11, 3, 1 sq.); quis autem -orum numerat multitudinem eqs. quaest. hept. 5, 29 quoniam -orum inspectores prohibet esse in populo dei (deut. 18, 11 cit. p. 17, 1), quaerendum est, quomodo ista -a . . . discernantur ab eis, quae divinitus . . . dantur; . . . illae inspectiones prodigiorum a significationibus divinatorum miraculorum discernendae sunt. ISID. orig. 11, 3, 4 quaedam . . . -orum creationes in significationibus futuris constitutae videntur; vult enim deus . . . ventura significare per aliqua nascentium noxia, sicut et per somnos eqs. in partitione rei divinae: Cic. har. resp. 18 maiores nostri caerimonias pontificatu, rerum bene gerendarum auctoritates augurio, fatorum veteres praedictiones Apollinis vatium libris, -orum expiationes Etruscorum disciplina contineri putaverunt (inde VAL. MAX. 1, 1, 1 -orum depulsi(que)s). nat. deor. 3, 5 cum omnis populi Romani religio in sacra et in auspicia divisa sit, tertium adiunctum sit, si quid praedictionis causa ex -is et monstris Sibyllae interpretes haruspicesve monuerunt.

B exempla: α -a indefinita (distingui videntur certa quaedam genera -orum l. 68. 77. 81): ① generatim: PACVV. trag. 82 prodigium horrifera, -um pavos. Cic. Phil. 4, 10 sive . . . prodigiis atque -is di immortales nobis futura praedicunt . . . sive eqs. top. 77 (inter: divina testimonia . . . rerum) multarum . . . rerum in terra -a atque etiam per exta inventa praesensio, a dormientibus quoque multa significata visis. nat. deor. 2, 163 multa oraculis declarantur . . . , multa -is. SALL. Catil. 30, 2 alii -a atque prodigia nuntiabant. Liv. 3, 5, 14 caelum visum est ardere plurimo igni, -aque alia . . . obversata oculis. STAT. Theb. 3, 640 (verba Amphiarai bellum dissuadentis) vidi ingentis -a ruinae (639 signa futuri). al. ② speciatim respicitur interpretatio vel expiatio (-a comburuntur p. 17, 77): Cic. har. resp. 11 (antea: expiabo religionem aedium mearum) libenti animo -is deorum immortalium religionem parebo. leg. 2, 21 prodigia -a ad Etruscos [et] haruspices . . . deferunt . . . ; quibus divis creverint, procuranto idemque fulgura atque obstita pianto (cf. l. 56 sqq. nec non p. 17, 21. 46 et div. 1, 92 Etruria . . . de caelo tacta . . . interpretatur, quid quibusque ostendatur monstris atque -is). div. 1, 109 quae . . . extis, quae fulgoribus, quae -is, quae astris praesentuntur, haec notata sunt observatione diuturna (cf. CENS. 17, 6 haec -a Etrusci . . . diligenter observata in libros rettulerunt). 2, 61 coniecto quidam et interpretes -orum ([postea: ostentum]. cf. p. 17, 17 et ITALA [Scheible])

deut. 18, 11 [Coll. Mos. 15, 1, 2] nec haruspex nec interrogator mortuorum nec -a inspiciens [gr. *τερατοσκόπος*, altera versio *ibid.* 15, 1, 1 nec intendas prodigia, *Lugd.* ariolus, Aug. quaest. hept. 5, 29 -orum inspectores, *Vulg.* ne divinos consulat]. IREN. 1, 15, 6 [1, 8, 17 H.] idolorum fabricator, Marce haeretice, et -orum inspector [gr. *τερατοσκόπος*]. VARRO rust. 1, 1, 3 ad cuius *Sibyllae* libros . . . publice solemus redire, cum desideramus, quid faciendum sit nobis ex aliquo -o (cf. *Liv.* l. 29 et 73). *Liv.* 5, 15, 6 de privati -i procuratione . . . consulere *vatem*. APVL. met. 3, 2, 5 in modum eorum, quibus lustralibus piamentis minas -orum hostiis circumforaneis expiant, circumductus. COMM. instr. 1, 22, 6 -a sua scisse quo profuit illi, qui *haruspices sim. consuluit?*

β -a definita: ① *varia:* ACC. trag. 209 quod mihi -o caelestum pater prodigium misit . . . agnum . . . aurea clarum coma. praetext. 6 te sancte . . . invoco, -a ut populo patriae verruncent bene (*respicuntur cerva et lupus Romanis victoriam portendentes, v. Liv.* 10, 27, 8). CIC. div. 1, 39 (*Philist. Frig. Gr. Hist.* 556 F 57) *Dionysii mater* somniavit se peperisse satyriscum; huic interpretes -orum, qui Galeotae tum in Sicilia nominantur, responderunt *eqs.* 1, 76 maximum . . . illud -um . . . Spartiatibus fuit, quod . . . simia . . . sortes *oraculi Dodonaei* . . . disturbavit. 2, 59 quod clipeos Lanuvii . . . mures rosissent, maximum id -um *haruspices* esse dixerunt: quasi vero quicquam intersit mures . . . scuta an cribra corroserint (*antea: monstrum*). *carm. frg.* 22, 4 omnes memori -um mente retentant (*aliter Hom. B 301; respicitur draco novem devorans aves. de eodem: 22, 24 haec -a [B 324 τέρας]*). VERG. Aen. 7, 58 variis -a deum terroribus obstant (*de examine apium in apice lauri subito pendente*). 11, 271 horribili visu -a sequuntur (*sc. socii in aves conversi, quos argumentum affert Diomedes auxilium negans*). *Liv.* 1, 56, 4 -um terribile visum: anguis ex columna lignea elapsus. 10, 47, 6 (*respicitur pestilentia*) -o . . . iam similis clades erat et libri aditi . . . quod remedium eius mali . . . daretur. PLIN. nat. 1, 17 ind. auct. Aristandro, qui de -is scripsit (cf. 17, 243 qualibus ostentis, *sc. arboribus mutatis sim.*, Aristandri . . . volumen scatet). SIL. 16, 125 (124 omina. 128 prodigia. 133 monstra) caelicolae, -a . . . vestra secundi condite (*de flamma in capite Massinissae edita; sim. de Lavinia igne comprehensa CLAVD. DON. Aen.* 7, 250 p. 41, 6). STAT. Theb. 3, 512 (*loq. Melampus augurium capiens*) quae prima deum -a sequamur? (510 monstra volant, dirae stridunt . . . volucres). *al. iocose in imag.:* *CARM. pop. Gell.* 15, 4, 3 concurrere . . . *haruspices!* -um inusitatum conflatum est recens: nam molas qui fricabat consul factus est. MART. 11, 102, 8 (*de puella, quae loquendo pulchritudinem perdit*) audiat aedilis ne te videatque caveto: -um est, quotiens coepit imago loqui. ② *portendunt res naturae:* VARRO frg. Cens. 17, 8 cum multa -a fierent et murus ac turris urbis . . . de caelo tacta essent (*respicuntur fulmina ut: VERG. Aen.* 8, 533. *Liv.* 28, 27, 16 v. *infra*. FEST. p. 214 peremptalia fulgura vocantur . . . , quae superiora fulgura ut -a vi sua peremant [*eadem fere p. 245*]). CIC. div. 1, 35 *Etruscis non fallaciter -a interpretari*, cum terrae saepe fremitus, saepe mugitus, saepe motus multa . . . gravia et vera praedixerint (*item de terrae motu sim.:* 1, 97 [*praeter cetera velut: duo visi soles . . . , tres lunae eqs.*]). PLIN. nat. 2, 199 [cf. 1, 2, 85] factum est . . . ingens terrarum -um; . . . montes duo inter se concurrerunt *eqs.* [*postea: non minus mirum ostentum*]. *Ivstr.* 17, 1, 3). *Liv.* 28, 27, 16 lapides pluere et fulmina iaci de caelo et insuetos fetus animalia edere vos -a esse putatis (*quae sequuntur v. p. 19, 56 sq.*). 44, 37, 5 C. *Sulpicius Gallus* pronuntiavit nocte proxima, ne quis id pro -o acciperet, . . . lunam defecturam esse (cf. *Ivstr.* 33, 1, 7 luna nocte defecit, id -um Perseo omnibus praesagantibus finemque . . . regni portendi vaticinantibus [*triste id -um vel ostentum var. l.;* -um pro subst. accepit Petersson, 1926, 70 sq., sed fortasse intellegas potius inf. perf. pass.]. *sim. de solis defectu:* TERT. Scap. 3, 3 sol . . . extincto paene lumine adeo -um fuit, ut non potuerit ex ordinario deliquio hoc pati. *Ivstr.* 22, 6, 1 -i religio). PAVL. FEST. p. 244 -a rerum fieri dicuntur, cum solida corpora raro se ostendunt ut cometae, turbinis, barathra, sereno caelo facta tonitrua (insolita c. aut quae raro *Festo restituit Lindsay*). TERT. resurr. 22 p. 55, 2 diem ultimum . . . signis atque -is et concussionibus elementorum . . . praenotatum (*ad Luc.* 21, 10 sq.). RVFIN. hist. 3, 8, 2 (*respicitur templum noctu lumine claro circumdatum*) quod inperitis . . . prosperum videbatur, sed . . . doctores non latuit exitiale -um (*gr. male respondet*). ③ *portendunt insueti fetus* (cf. et p. 18, 79): CIC. nat. deor. 2, 14 praeter naturam hominum pecudumque -is terrentur animi. VARRO rust. 2, 1, 27 non, si hic in Italia, cum peperit mula, sit -um, adsentiri omnes terras. 2, 4, 17 *scrofam* parere . . . oportere porcos, quot mammas habeat; . . . si plures pariat, esse -um (*sequitur fabula de sue Lavinia, cf. p. 12, 10*). *Liv.* 28, 27, 16 v. l. 52. 31, 12, 9 (8 ante omnia abominati semimares) decemviros adire libros de eo -o iusserunt (*syn. prodigium. cf. AVR. VICT. Caes.* 28, 3 quod . . . denuntiatum . . . prodigiis -isque [4 suis utero maris feminarum genitalia apparere]). TARQVIT. PRISC. Maer. Sat. 3, 20, 3 *arbores infelices* sentesque, quibus -a prodigiaque mala comburi iubere oportet. EPIT. Alex. 91 *mulier quaedam rustica* -um regi ostendit ac se peperisse dicit (*syn. 90 monstrum, 92 prodigium, ostentum. de eadem re: ISID. orig.* 11, 3, 10 multiforme -um). ④ *in vetere testamento portendunt ipsi prophetae fere insolita vel mira quaedam facientes* (*ad rem v. Stolz apud Jenni-Westermann, Theol. Handwörterb. zum AT I 93*): VVLG. Is. 8, 18 ecce ego et pueri quos mihi dedit dominus in signum et in -um Israhelis [*explicitat HIER. ad l. quod . . . prophetae in signum praecesserint futu-*

rorum coll. Ezech. 24, 24 *infra et Zach.* 3, 8 p. 22, 26 sq.]. Ezech. 24, 24 erit . . . Hiezechiel uxorem non lugens vobis in -um: iuxta omnia quae fecit facietis [*de eadem re 24, 27*]]. 20, 3 sicut ambulavit . . . Isaias nudus . . . , trium annorum signum et -um erit super Aegyptum . . . ; sic minabit rex Assyriorum captivitatem Aegypti (HIER. ad l. p. 188^D typum praebens captivitatis Aegyptiae). Ezech. 12, 6 -um dedi te *egredientem e civitate* domui Israhel (HIER. ad l. in signum . . . et figuram prophetarum . . . facta sunt). 12, 11 ego -um vestrum: quomodo feci sic fiet illis.

2 *testantibus potestatem humana superantem* (*sc. dei vel daemonum*): ITALA exod. 7, 3 (*Lugd. al.*) implebo signa mea et -a in Aegypto (*Vulg. ostenta. de iisdem: 7, 9 [ibid.] date nobis signum vel -um [Vulg. ostendite signa]. psalm. 134, 9 [cod. 136 Cas.] misit signa et -a . . . in Pharao [item HIER. psalt. sec. Hebr.; Veron. al. = Vulg. prodigia]. VVLG. deut. 4, 34 [Itala *Lugd.* monstris]. et saepius). II par. 32, 31 (Complut.) qui *legati* missi fuerant . . . requirere -um, quod contigerat (VVLG. ut interrogarent de -o. cf. 32, 24 [Complut.] dedit illi signum *deus* [v. *Vulg. IV reg.* 20, 10 ut revertatur retrorsum umbra]). Ioe. 2, 30 (cod. 175) dabo -a in caelum (*Tert. adv. Marc.* 4, 39 et *Vulg. prodigia*). Matth. 24, 24 (Cypr. Fort. 11, Ps. Cypr. rebapt. 12) dabunt signa magna et -a *pseudoprophetae* (cod. e al. et *Vulg. prodigia. sim. loco gemino Marc.* 13, 22 [codd. k, l = VVLG., ubi cod. b ostenta, *avr. al. prodigia*]). II Thess. 2, 9 (*Tert. resurr. 24. al.*) *antichristi* est adventus . . . in omni virtute et signis atque -is mendacii (*gr. τέρατων ψεύδους, Tert. adv. Marc.* 5, 16 ostentis, *Vulg. prodigiis mendacibus*). Hebr. 2, 4 (Aug. trin. 3, 11, 22 = VVLG.) *salutem* contestante deo signis et -is et variis virtutibus (cod. e al. prodigiis). VICTORIN. POETOV. in apoc. 10, 2 apostoli . . . virtutibus signis -is magnalibus factis vicerunt incredulitatem. LACT. inst. 5, 3, 16 (*referuntur verba Hieroclis*) ob exigua -a deum *Christum* credidistis. VVLG. deut. 13, 1 si . . . *propheta* praedixerit signum atque -um, et venerit quod locutus est . . . , non audies verba *eqs.* (*Lugd. al. prodigium, Tert. scorp.* 2 ostentum). AVG. civ. 22, 6 p. 563, 4 D. lupa . . . illa nutrix quod videtur quasi magnum extitisse -um, . . . quantum est ad demonstrandum deum *Romulum?* *al.**

B *plus minusve neglecta vi significandi de monstruosis vel miraculosis quibusdam:* 1 *animantibus* (*de arboribus sub by, de habitu corporis monstruoso infra l. 58, de maculis p. 19, 2; ea, quae deorum loco coluntur v. sub IIB2*): a *fabulosis* (ISID. orig. 11, 3, 28 dicuntur . . . hominum fabulosa -a, quae non sunt, sed ficta in causis rerum interpretantur, ut Geryonem . . . triplici forma proditum; ferunt enim tres fratres *eqs.*): LVCL. 480 multa homines -a in Homeri versibus ficta monstra putant, quorum in primis Polyphemus (*cf. i 190 θαῦμα ἐτέτυκτο πλώριον*). 587 nisi -a anguisque volucris ac pinnatos scribitis (*aliter NON. p. 15, 82sq.*). LVCR. 2, 701 (*iuxta: semiferas hominum species*). 5, 37 quae sunt -a perempta ab *Hercule* (cf. HOR. epist. 2, 1, 11 qui . . . nota . . . fatali -a labore subegit. SEN. Herc. O. 74 astra -is prius ferisque Iuno tribuit *quam Herculi*). 5, 837 multa . . . tum tellus . . . -a creare conatast . . . : androgynum . . . , orba pedum partim, manuum viduata *eqs.* (cf. 5, 845 cetera de genere hoc monstra ac -a creabat nequiquam tellus. *vix huc p. 20, 19*). CIC. nat. deor. 2, 5 quis illa, quae quondam credebantur, apud inferos -a extimescat? (*de iisdem: SEN. Herc. f. 603 -a fugiens visu [601 facie pollui metuens nova]*). DIRAE 55 nigro multa mari dicunt -a natate, monstra . . . terrentia. PS. VERG. Aen. 6, 289a (*versus exhibet Serv. auct. ad l.; ab ipso Verg. deletos esse putat Sabbadini*) Gorgonis . . . -um immane Medusae. PROP. 3, 22, 28 Itala -is nec furit (*sive fluit codd. rec., fuit cet.*) unda (*una codd. opt.*) novis, non hic Andromedae resonant . . . catenae. OV. am. 2, 16, 23(25) quae virgineo -a sub inguine laurant (cf. AVSON. 456, 2 p. 398 P. freti Siculi famosa -a). IVL. VAL. 3, 16 bestiam . . . inopinabili magnitudine . . . adeo immensi -i rem, ut *eqs.* (*in expeditione Alexandri ut EPIST. Alex. l. 447 H. in Gange flumine erant admirabilia -a*). in *imag. et comparationibus:* CIC. Sull. 76 nolite . . . arbitrari hominum illum impetum . . . fuisse . . . ; be-luae quaedam illae ex -is immanes ac ferae forma hominum indutae extiterunt. SEN. suas. 1, 13 *Menestratus* dixit ipsis Charybdi et Scylla maius -um (cf. IIC). SEN. epist. 92, 9 sapientiam ex quibus composuere -is *Carneades et acad.*, *sc. ut Scyllae similis sit?* AMBR. fid. 1, 6, 46 *haereticis* velut quaedam monstruosis Scylla -is (monstruosi . . . -i var. l.) in varias formas distincta (*obloquitur PALLAD. Maximin. c. Ambr.* 87 desine a similitudine monstruosa . . . , relinque -a. cf. IIB2b).

b *naturalibus, sed a norma recedentibus* (ISID. orig. 11, 3, 7sq. -a . . . existunt alia magnitudine . . . alia parvitate totius corporis . . . alia a magnitudine partium . . . alia a defectu partium *eqs. v. et p. 16, 4sq.*): α *de beluis immanibus* (*huc fortasse spectat l. 52 et minus probabiliter etiam l. 59 sq.*): HOR. *carm.* 1, 22, 13 lupus . . . , quale -um neque . . . *Daunias* . . . alit . . . nec *eqs.* SEN. suas. 1, 1 novae ac terribiles figurae, magna . . . Oceano -a, quae profunda ista vastitas nutrit. SEN. epist. 82, 23 *contra mortis timorem* interrogatiunculas nectis? magnis telis magna -a feriuntur; serpentem illam in Africa saevam . . . frustra sagittis . . . petierunt (*ad rem v. p. 22, 39*).

β *de hominibus animalibusque degeneribus, deformibus* (cf. p. 17, 67sq.; *respicitur etiam habitus mentis SVET.*): ① *usu communi:* MANIL. 4, 104 quis . . . in -i noxam peccarit adulter? (important vel importans var. ll.). PLIN. nat. 11, 262 *Neronem* insidere -is (*sc. hermaphroditis equis*). 11, 272 placuit in Aegypto nutrire -um, binis et in aversa capitis parte oculis hominem, sed iis non cernentem. TERT. [Scheible]

apol. 20, 3 quod et monstris et -is naturalium forma turbatur. FIRM. math. 7, 7, 2 nascetur ex homine -um. *de maculis monstruosis, foedis*: SEDVL. carm. pasch. 4, 192 decem maculosa gerentes leprosi -a viri (*op. pasch. 4, 16 maculosa corporis obscenitate foedissimi*).

① *hyperbolice de animantibus fere monstri loco habitis (sunt qui huc trahant l. 27)*: *de talpis*: PLIN. nat. 8, 226 talparum e pellibus cubicularia vidimus stragula: ne religio quidem a -is submovet delicias (*cf. 30, 19 talpas . . . tot modis a rerum natura damnatas, caecitate perpetua . . . sepultisque similes. an ad l. 72 sqq.?*). *de Claudio imperatore*: SVET. Claud. 3, 2 mater Antonia -um eum hominis dictitabat nec absolutum a natura, sed tantum incohatum (2, 1 animo simul et corpore hebetato).

γ de arboribus frugibusve monstruosis: PLIN. nat. 12, 12 durant . . . et in Italia -a terrarum, *sc. platani folia numquam demittentes* (19, 152 -a . . . t. in ganeam vertimus serimusque etiam ea, quae refugiunt cunctae quadripedes, *sc. carduos*). 16, 118 ficus sola . . . maturitatis causa medicatur, iam quidem et -is, quoniam maiora sunt pretia praeposteris (*cf. 19, 53 alia poma sapore, alia magnitudine, alia monstro pauperibus interdicta*).

2 *rebus vel eventibus*: VARRO frg. Aug. civ. 21, 8 p. 504, 17 D. in caelo . . . mirabile extitit -um; nam in stella Veneris . . . Castor (*Frg. Gr. Hist. 250F9*) scribit tantum -um extitisse, ut mutaret colorem, magnitudinem, figuram, cursum (*cf. AVG. ad loc. p. 16, 45*). HOR. epist. 2, 2, 209 somnia, terrores magicos, miracula, sagas, nocturnos Lemures -aque Thessala rides? (*ad ipsa venena magica referam potius quam ad incantamenta coll. e. g. carm. 1, 27, 21 Thessalis . . . venenis et PROP. 3, 6, 27 illum turgentis ranae -a rubetae et lecta exsectis anguibus ossa trahunt [ranae venena memorant e. g. Hor. epod. 5, 19 Plin. nat. 32, 52. ranae -a pro rana portentosa accipiunt alii]. cf. etiam PLIN. nat. 25, 25 nec abortiva dico ac ne amatoria quidem . . . nec alia magica -a*). PETRON. 47, 9 putabam . . . porcos, sicut in circulis mos est, -a aliqua facturos. PLIN. nat. 28, 30 hominum monstrificas naturas et veneficos aspectus diximus in -is gentium (*sc. 7, 9-32; cf. 7, 32 haec . . . ex hominum genere ludibria sibi, nobis miracula . . . fecit natura. ibid. inter prodigia posuisse gentes*). PALLAD. 1, 35, 3 *contra erucas* cicer inter olera propter multa -a serendum est (*cf. Albert. M. veget. 7, 153 p. m. -a, quae in eis erucis operatur. aliter Svennung, Unters. 381*). CLAUD. 20, 88 soror et, si quid -is creditur, uxor . . . coniugis eunuchi.

II *per similitudinem appellantur -a, quae quis indigna, scelesti, contemnenda sim. vel fere impossibilia, non vera esse iudicat (comparationes quasdam et imagines sub I reliquimus; v. p. 17, 29. 37. 18, 60 [cf. conspectum p. 21, 19]); respiciuntur ea quae sunt*: A *contra mores, ius, fas*: 1 *de rebus, maxime de sceleribus, criminibus, vitiis*: CIC. S. Rosc. 38 in hoc tanto . . . tam singulari maleficio (*sc. parricidio*), quod ita raro extitit, ut . . . -i ac prodigii simile numeretur (*de eadem re*: 63 -um atque monstrum certissimum est esse aliquem humana specie . . . qui tantum immanitate bestias vicerit, ut . . . parentes luce privarit). CLUENT. 188 (187 *testem* in crucem esse actum exsecta . . . lingua) quod hoc -um, di immortales! *seq. ibid. monstrum, scelus*). LEG. agr. 2, 55 tam me ab iis esse contemptum, ut haec -a *legis audacioris* me consule potissimum cogitarent (*cf. dom. 47 [an pertinet ad 2?] Clodius non tulit; 'ut interdicatur' M. Tullio aqua et igni; quid ergo? 'ut interdictum sit'. o caenum, o -um, o scelus! 129 ista non scita sed -a*). MIL. 63 multi . . . Catilinam atque illa -a loquebantur: . . . bellum patriae faciet Milo'. LIV. 28, 27, 16 lapides pluere . . . -a esse putatis (*v. p. 17, 51 sq.*): hoc est -um (*sc. seditio militum*), quod nullis hostiis . . . sine sanguine eorum, qui tantum ausi facinus sunt, expiari possit. SEN. benef. 7, 20, 4 haec Apollodori aut Phalaris rara est nequitia et semper -i loco habita sicut hiatus terrae eqs. dial. 5, 15, 2 dignam tam truci -o (*sc. liberis cibo datis*) poenam. nat. 1 praef. 5 etiamsi superiores sumus *luctantes cum adfectibus*, -a vincimus (*sim. de vitiis*: PRVD. psych. praef. 14 *antequam spiritus -a cordis servientis [AB, saev. var. l.] vicerit. psych. 20 conluctantia contra virtutes . . . -a [SCHOL. -a: figuras]. 570 errore biformis -i, sc. avaritiae praebentis speciem parsimoniae*). LVCAN. 5, 284 (*verba veterani*) ignaros, ad quae -a paremur. 8, 414 quo plura iuvent Parthum (*incesto stupro gaudentem*) -a, fuisse hanc Corneliam sciet et Crassi. PLIN. nat. 37, 50 in ceteris vitae suae, *Neronis*, -is (*postea: vitiis. v. et p. 18, 82. sim. CLAUD. 8, 313 quis non . . . damnat Caesarae -a domus? quem dira Neronis funera latent? eqs. [antea: delicta, maculae]*). PS. QVINT. decl. 9, 11 -o simile crimen. DECL. in Catil. 27 -a scelerum. NOVELL. Valent. 23, 1 clericos . . . -is talibus immorantes (*sc. sepulcra violantes; antea: huius nefandi sceleris*). *de rebus quae perverso luxu petuntur, coluntur*: SEN. epist. 110, 12 non desideras . . . linguas phoenicopterorum et alia -a luxuriae. SALV. gub. 6, 15 de . . . amphitheatris . . . pantomimis . . . ceterisque -is, quae piget dicere (*cf. p. 20, 3*).

2 *de hominibus, pravis, scelestis, contemnendis (cf. l. 51)*: CIC. Verr. II 1, 40 o scelus, o -um in ultimas terras exportandum! (*inde de contemptore reliquiarum martyrum HIER. c. Vigil. 8 p. 347A*). prov. 2 Gabinium et Pisonem, duo rei publicae -a ac paene funera (Pis. frg. 1 hoc -um huius loci, monstrum urbis, prodigium civitatis). Pis. 9 a fatali -o prodigioque rei publicae (*i. Clodio*) lex Aelia . . . eversa est. Phil. 5, 13 Cydam Cretensem, -um insulae, hominem audacissimum et perditissimum (*item de Antonii familiaribus*: 13, 49 monstra . . . et -a sunt et prodigia rei publicae. 14, 8 propudium illud et -um, L. Antonius, in-

signe odium omnium hominum). POLLIO Cic. fam. 10, 32, 3 cum huiusmodi -o (*i. Balbo*) res mihi fuit. VAL. MAX. 2, 4, 1 voluptatem (*volunt-codd.*) et religionem civili sanguine scaenicorum -orum (*'i. histrionum' Heraeus in schedis*) gratia macularunt saepe theatra. 3, 5 praef. nequitiae sordibus inbuta nobilia -a. 3, 8, 6 illum, nescio quibus tenebris protractum -um, *Equitium*. SEN. nat. 1, 16, 3 -um illud (*i. Hostius Quadra*). FLOR. epit. 4, 2, 60 ne virilia quidem -a, Pothinus atque Ganymedes. DECL. in Catil. 14 -a urbis, . . . finitimarum regionum pestes. 90 Lentulus . . . ac Cethegus, terribilia -a nostrae civitatis furiaeque . . . populi Romani. PANEG. 12, 14, 2 Roma . . . , cui -um illud (*i. Maximianus*) in-sederat. AMBR. c. Aux. 22 Auxentius eicitur, Mercurius excluditur: unum -um est, duo nomina. HIER. epist. 40, 2, 2 de larvis, de noctua, de bubone, de Niliacis ridere -is (*i. de monachis pravis coll. 22, 27, 8*). *homo pius impiis -um est*: ITALA psalm. 70, 7 (cod. 136 Cas.) ut -um visus sum plurimis (HIER. psalt. sec. Hebr. quasi -um factus sum multis, *Veron. al. = Vulg. prodigium*).

B *contra veritatem*: 1 *quamlibet sive rerum sive scientiarum*: LVCR. 4, 590 *Nymphas Faunosque in solitudinibus strepere dicunt*; cetera de genere hoc monstra ac -a loquuntur (*ne ad p. 18, 48 trahas, cf. 4, 592 iactant miracula dictis*). CIC. fin. 4, 70 -a haec esse dicit Zeno, neque ea ratione (*sc. sine cura valetudinis sim.*) ullo modo posse vivi. ac. 2, 123 *Xenophanes dixit lunam esse terram multarum urbium . . . -a videntur*. Tusc. 1, 11 quid negotii est haec poetarum et pictorum -a convincere? nat. deor. 1, 18 *Platonis opificem . . . deum, . . . Stoicorum Pronoeam, . . . mundum ipsum animo . . . praeditum, . . . volubilem deum, -a et miracula non disserentium philosophorum sed somniantium*. 1, 43 cum poetarum . . . errore coniungere licet -a magorum Aegyptiorumque . . . dementia (*42 non philosophorum iudicia, sed delirantium somnia*). 3, 91 -a . . . ab utrisque (*sc. poetis et Stoicis*) et flagitia dicuntur. PLIN. nat. 24, 18 -um est, quod tradunt abortivum fieri *cedri sucum*. 28, 70 *remedia* quae ex mulierum corporibus traduntur, ad -orum miracula accedunt (*an ad IB2?*). GELL. 10, 12, 6 his -is atque praestiigiis a Plinio Secundo (*sc. nat. 28, 112 sqq.*) scriptis non dignum esse cognomen Democriti (*cf. tit. de -is fabularum, 1 vana atque intoleranda, 3 aliud contra humanam fidem, Plin. l. c. mendacis Graecae vanitatis*). MIN. FEL. 10, 5 Christiani quanta monstra, quae -a confingunt. LACT. opif. 6, 9 huiusmodi -a et deridicula refutare (*sc. Epicuri; 7 deliramentum*). HIER. in Ion. 4, 6 l. 137 pro voce hebraica virgulti apud nos ignoti posui 'hederam', ne invenirent *grammatici* licentiam commentandi et vel bestias Indiae . . . aut istiusmodi quaedam -a confingerent.

2 *religionis (christianae praeter CIC., Ivv.)*: a *de deis*: CIC. rep. 3, 14 bovem . . . putari deum . . . multaque alia -a apud eosdem Aegyptios et . . . beluas numero consecratas deorum (*de iisdem*: Ivv. 15, 2 quis nescit . . . qualia demens Aegyptos -a colat? MIN. FEL. 25, 9 Aegyptia illa non numina, sed -a [CYPR. idol. 4 p. 21, 14. *eadem oppositione* HIER. epist. et PASS. Paul. *infra*]. RVFIN. hist. mon. 7 p. 413^C simias atque alia -a venerati sunt. Orig. in exod. 4, 6 p. 179, 2 quae Aegyptus deorum -a miratur). TERT. spect. 9 p. 11, 8 Erichonius . . . -um est daemonicum, immo diabolus ipse, non coluber. CYPR. Demetr. 12 p. 360, 2 qui non tantum . . . idola et . . . simulacra, sed et -a . . . et monstra venerantur. LACT. inst. 1, 20, 36 colitur et Caca . . . et Cunina . . . et mille alia -a (*comparantur Aegyptiorum monstruosa et ridicula . . . simulacra*). HIER. epist. 21, 13, 8 absit, ut de ore christiano sonet 'Iuppiter omnipotens' et 'mehercule' . . . et cetera magis -a quam numina ([*nom. var. l., cf. l. 45 et p. 21, 2*]. *sim.* PRVD. apoth. 190 Saturnis, Iunonibus et Cythereis -isque aliis consecrantur arae. ACT. Achat. 2, 5 p. 58, 19 *sacrificare* adulterae Veneri et -is ceteris). VVLG. Ier. 50, 38 *Babylon* terra sculptilium est et in -is gloriantur. PRVD. c. Symm. 2, 881 qui numina multa et -a deum summum numerosa putatis. PASS. Paul. 11 p. 35, 18 tam multiplicia non numina sed miserabilia . . . deorum -a. *et al.* b *de doctrinis (cultu PETR. CHRYS.) haereticis, pravis (cf. comparisonem p. 18, 66)*: RVFIN. hist. 3, 26, 1 *Menander magus* maioribus quippe -is efferebatur semet ipsum salvatorem dicens eqs. (*gr. resp. τερατολογία ut 3, 28, 2 Cerinthus . . . talia quaedam -a nobis introducit*). CONSVLT. Zacch. 2, 11 p. 71, 4 innumera praeterea talium prodigiorum -a dicuntur *ab haereticis*. PETR. CHRYS. serm. 155 p. 609^A diabolus . . . numerosa genuit et perniciosa -a (*respiciuntur ritus superstitiosi ad Kalendas Ianuarias pertinentes*). DIONYS. EXIG. Conc. S IV 2 p. 205, 27 pestiferos homines verborum -a promentes (*gr. p. 195, 6 τερατολόγους, Conc. S IV 1 p. 85, 26 monstriloquos*). *dubium, utrum de haeresi an de ipsis haereticis*: NOVELL. Theod. 3, 1 Iudaeos, Samaritans, paganos et cetera haereticorum genera -orum. CASSIOD. in psalm. 139, 7 non . . . Ariana congregatio, . . . non Nestoriana, non cetera -a potius dicenda quam dogmata. *cf. etiam p. 19, 78*.

C *contra artem dicendi*: CIC. orat. 26 quaerit ab ipso *Demosthene* . . . , utrum illa verba an -a sint (*sc. Aeschin. Ctes. 167 ῥήματα ἢ θαύματα*). SEN. contr. 10 praef. 10 donanda vitia, non -a sunt (9 a *Musa* omnia usque ad ultimum tumorem perducta, ut non extra sanitatem, sed extra naturam essent. *cf. et suas. 1, 13 p. 18, 63*). HIER. in Gal. 1, 11 sq. p. 323^B quanta ibi (*sc. in quaestionibus philosophicis*) necessitate compulsus sit *Cicero*, tanta verborum -a proferre, quae numquam Latini hominis auris audivit (vita Hilar. 12 p. 38^A et portentosas figuras [*magicas, v. infra p. 23, 38*]. adv. Rufin. 11 mira eloquentia . . . : 'quin immo etiam' [*Rufin. apol. ad Anast. 7*] . . . ; admiror ausum illum esse [*Scheible*]).

haec Romam v. -a transmittere). in Gal. lib. 2 praef. p. 356^D quis unquam Passaloryncitas . . . et cetera magis -a quam nomina (num- var. l., cf. p. 20, 55) haereticorum . . . audivit?

D contra expectationem, rationem, consuetudinem: CIC. or. frg. A IX 15 te . . . , Catilina, consulatum sperare . . . non prodigium atque -um est? (sim. LIV. 6, 40, 11 hoc -i non fiat . . . , uti L. Sextium atque . . . C. Licinium consules . . . videas. cf. et p. 17, 38. respicitur eunuchus consul: CLAUD. 18, 236 arma etiam violare parat -aque monstris aggerat [cf. 8 omnia cesserunt eunucho consule monstra]. Phil. 2, 66 incredibile ac simile -i est, quoniam modo Antonius illa tam multa bona quam paucis . . . diebus effuderit (sim. 5, 11). de orat. 2, 298 Crasso -i simile esse visum est posse aliquem inveniri oratorem, qui aliquid mali faceret dicendo. Att. 14, 21, 1 venit noster tabellarius, et quidem, -i simile, sine tuis litteris. LIV. 4, 35, 9 an -o simile miraculoque sit fortem ac strenuum virum . . . existere ortum ex plebe. PLIN. nat. 36, 2 olim montes transcendisse quoque mirum fuit; in -o prope maiores habuere Alps ab Hannibale exsuperatas. v. etiam p. 16, 41.

appendicula locutionum notabiliorum, quibus quid -um esse dicitur: CIC. S. Rosc. 38 ut . . . -i ac prodigii simile numeretur parricidium (Phil. 2, 66 s. -i est, quoniam modo . . . effuderit pecuniam. 5, 11 [seq. acc. c. inf. ut de orat. 2, 298. LIV. 4, 35, 9 -o s.]. Att. 14, 21, 1. LIV. 10, 47, 6 -o. PS. QVINT. decl. 9, 11 -o). 63 -um . . . est esse aliquem . . . , qui (item seq. inf. vel acc. c. inf. [cf. l. 22]: or. frg. A IX 15 div. 2, 61 LIV. 28, 27, 16 PLIN. nat. 36, 2. al.; pendent enunt. secund. [cf. l. 21]: CIC. div. 1, 76 quod . . . sortes . . . disturbavit simia [2, 59]. 2, 61 quod potuerit fieri, id [SEN. contr. 1, 3, 4 PLIN. nat. 24, 18]. VARRO rust. 2, 1, 27 cum peperit mula [cf. p. 17, 61]. 2, 4, 17 si [cf. et l. 34]. MART. 11, 102, 8 quotiens. loci ceteri: CIC. Phil. 13, 49 orat. 26 al.; cf. in -um esse p. 18, 2). Verr. II 1, 40 o scelus, o -um! (item in exclamatione: Cluent. 188 dom. 47 DECL. in Catil. 27 HIER. c. Vigil. 8 p. 347^A. cf. parenthesin CIC. Att. 14, 21, 1 sub IID). prov. 2 Gabinium et Pisonem, duo . . . -a (item in appositione: Phil. 5, 13 nat. deor. 1, 18 VAL. MAX. 3, 5 praef. 3, 8, 6 DECL. in Catil. 90). div. 2, 61 nec, si id factum est, quod potuit fieri, -um debet videri (cf. l. 38). *ibid.* id -um putandum est (PRVD. c. Symm. 2, 881). SEN. benef. 7, 20, 4 nequitia -i loco habita (cf. PLIN. nat. 36, 2 in -o prope . . . habuere Alps ab Hannibale exsuperatas). ITALA psalm. 70, 7 (cod. 136 Cas.) ut -um visus sum plurimis (cf. HIER. psalt. sec. Hebr. quasi [AVG. civ. 22, 6 p. 563, 4 D. exstitisse]).

al. addi potest gen. definitivus vel inversus (sc. forma '-um rei' pro 'res portentosa'. exempla certiora; sunt qui huc trahant PROP. 3, 6, 27): PS. VERG. Aen. 6, 289a Gorgonis. SVET. Claud. 3, 2 hominis (ISID. orig. 11, 3, 28. vix iam CIC. nat. deor. 2, 14). Nero 46, 1 somniorum et auspiorum et ominum. DECL. in Catil. 27 scelerum. GELL. 10, 12 tit. fabularum. RVFIN. Orig. in exod. 4, 6 p. 179, 2 deorum (PASS. Paul. 11 p. 35, 18). DIONYS. EXIG. Conc. S IV 2 p. 205, 27 verborum (cetera v. p. 20, 81 sqq.). cf. gen. inhaerentiae CONSVLT. Zacch. 2, 11 p. 71, 4 prodigiorum -a (structura inversa PLIN. nat. 28, 70 -orum miracula).

deriv.: portento; ? portentivus, portentosus.

compos.: portentificus, portentiloquium; triportentum.

portenia v. portemia. portensis v. portuensis.

[portentifer non nisi falsa var. l. codd. aliquot rec. Ov. met. 14, 55 (v. sub portentificus); vix recte restituitur NOVIVS Atell. 38 o pestifera, Ponticum fera (i. Ponticorum f., quod post alios tuetur Frassinetti in ed.; Pontica fera var. l., portentifica vel -a Ribbeck), trux toluiloquentia.]

portentificus, -a, -um. a portentum et facere. [e coni. dub. NOVIVS Atell. 38 v. sub portentifer.] i. q. portentum faciens et vi deflexa i. q. portentosus (sc. LACT. inst. 2, 13, 11. 4, 13, 15): Ov. met. 14, 55 hunc gurgitem dea Circe praevitiat -isque (-tiferisque rec. aliquot) venenis inquinat (60 Scylla sua foedari latrantibus inguina monstris adspicit). LACT. inst. 2, 13, 11 -as animalium figuras quas colerent commenti sunt Aegyptii. 4, 13, 15 Apollo ait -a illum Christum opera fecisse (respicitur oraculum Apollinis *ibid.* 11 σοφός τερατώδεσιν ἔργοις, ut etiam 4, 15, 6 virtutes . . . quas Apollo -as appellavit).

portentiloquium, -i n. a portentum et loqui sec. gr. τερατολογία formatum videtur, quae vox aliter versa est supra p. 20, 64 (cf. etiam p. 20, 70). i. q. dictum portentosum, sc. non verum, falsum: IREN. 2, 16, 4 (2, 21, 1 H.) quoniam -um ipsorum Valentinianorum non recipimus. 3, 4, 2 (3, 4, 1) gentibus barbaris si aliquis adnuntiaverit ea, quae ab haereticis adinventa sunt . . . , statim . . . fugient, nec audire quidem sustinentes blasphemum colloquium; sic . . . ne in conceptionem quidem mentis admittunt, quodcumque eorum -um est.

? portentivus v. p. 22, 53.

portento, -atum, -are. a portendere. i. q. portendere, praedicere: VEN. FORT. vita Pat. 16, 47 quod . . . secreta dei dispensatione -tum erat (46 ad eum venientes in visione sancti mortui quidam . . . per revelationem eum ordinaverunt antestitem).

portentosus (portentuösus), -a, -um. a portentum. de formis -tosus et -tuosus (vix differentiam statuisse putes GLOSS. p. 22, 17): quamquam codd. antiquissimi iam variant (exhibent -tos- M PLIN. nat. 14, 142, F GAIUS dig. 34, 5, 7 pr. VLP. dig. 50, 16, 135, B LACT. inst. 3, 24, 6, -tuos- R COD. Theod. 8, 13, 1, 6, V *ibid.* 16, 5, 66 pr.), forma originaria -tosus usi esse videntur testibus codd. omnibus vel saltem optimis auctores hi: CIC. dom. 72 div. 2, 60 LIV. perioch. 18. MANIL. 4, 668 (item

firmatur metro ALC. AVIT. carm. 4, 96). PLIN. nat. (duodecies). SVET. Cal. 37, 1 Dom. 4, 2. TERT. (sec. cod. A saec. IX: anim. 14, 4. 26, 2. 32, 2 test. anim. 1 p. 134, 14; sec. M saec. XI adv. Marc. 5, 15 p. 628, 2; sec. edd. vet. deficiente cod. A anim. 57, 8; sed -tuos- editur virg. vel. 9, 5 exstantibus tantum codd. saec. XV). et al.; dubitamus de SEN. (sec. maiorem auctoritatem codd. editur -tos- dial. 3, 15, 2 epist. 92, 9. 114, 7, sed -tuos- nat. 1, 6, 2. 1, 16, 5 epist. 87, 23), HIER. (-tos- in Abd. 5sq. l. 291 in Am. 3, 9 [item ITALA Zach. 3, 8 apud Hier. in Ezech. 4, 13 - 15. 12, 4 - 6], -tuos- epist. 72, 2, 3. 107, 2, 2), CASSIAN. c. Nest. 1, 1, 1 (-tuos- codd. plerique, Petschenig, -tos- cod. N, ceteris antiquior); exhibent -tuosus APVL. met. 9, 38, 10. IREN. (ter, si editionibus fides habenda). PS. CYPR. pudic. 3 IVL. VAL. 3, 19. 47. COD. Theod. (bis, v. supra). CONC. S (sexies). CAEL. AVR. acut. 1, 3, 73. gyn. 1, 50 (si recte restituitur). et al. compar. -ior et superl. -issimus inde a SEN. phil. legitur inde a CIC., LIV. perioch., MANIL., SEN.

i. q. portenti plenus (cf. GLOSS. II 453, 23 τερατολόγος: prodigiosus, -uosus. 26 τερατώδης: monstruosus, -tosus, prodigiosus. corruptum: V 322, 23 -um: pigmentum. ceterum v. differentiam p. 16, 7):

1 usu primario respiciuntur quae fere contra naturam sunt vel fiunt: a vigente vi significandi de signis: α quae aliquid futurum portendunt: CIC. div. 2, 60 an . . . illa nos terrent, si quando aliqua -a aut ex pecude aut ex homine nata dicuntur (cf. l. 46 sq. nec non HIER. epist. 72, 2, 3 lustralibus hostiis . . . -as soboles . . . expiatis). APVL. met. 9, 38, 10 -i cruoris maculas (v. 9, 34, 1) novi sanguinis fluvio proluit (antea: quae prodigiosa praesagaverant ostenta). ITALA Zach. 3, 8 (Hier. in Ezech. 12, 4 - 6) viri -i (gr. τερατοσκοποι, Hier. in Zach. ad l. portentorum spectatores, Vulg. portendentes. explicat HIER. in Ezech. 4, 13 - 15 prophetas . . . viros esse -os [portentes os cod. P], qui suis operibus futura portendant [sim. 12, 4 - 6]. v. etiam p. 15, 47 sqq.). IVL. VAL. 3, 47 voces incertas resonantes . . . et -a plurima eiuscemodi. SERV. auct. Aen. 1, 205 habuit Aeneas . . . sedes . . . in Thracia, sed -as (v. Verg. Aen. 3, 26 mirabile monstrum). β quae testantur potestatem humana superantem (cf. portentum IA2): TERT. anim. 57, 8 satanas signa . . . -iora editurus (respiciuntur portenta pseudoprophetarum Matth. 24, 24 Marc. 13, 22). FIRMIL. Cypr. epist. 75, 10 p. 817, 7 admirabilia quaedam et -a perficiens prophetissa quaedam.

b vi significandi neglecta vel non conspicua: α respicitur habitus corporis animantium: ① immanis: LIV. perioch. 18 Atilius Regulus in Africa serpentem -ae magnitudinis cum magna clade militum occidit ([de eodem Gell. 7, 3, 1 e Tuberone: inviditatae immanitatis. cf. et p. 18, 77]. SEN. nat. 1, 6, 2 est alicuius speculi natura talis, ut . . . in -am m. augeat formas [cf. 1, 16, 5 sub 2a]). ALC. AVIT. carm. 4, 96 -is . . . corpora Gigantum membris. ② deformis vel multiformis: MANIL. 4, 668 tellus -os cercopum (corr. Scaliger; cecr-, cicr-, cycl- codd.; cercopithecos significari putat Housman coll. Ov. met. 14, 91 sqq.) ludit in ortus. SEN. dial. 3, 15, 2 -os fetus (postea: monstrosi. cf. l. 22 sq. et VLP. dig. 50, 16, 135 si -um vel monstrum vel debilem mulier ediderit vel . . . non humanae figurae . . . partum [an pro subst. ?]). SVET. Dom. 4, 2 puerulus . . . parvo -oque capite. IVL. VAL. 3, 19 taur-elephantem et cum his homines senis manibus -i. CASSIAN. c. Nest. 1, 1, 1 multiplicem -i corporis prolem Hydrae. CAEL. AVR. gyn. 1, 50 ut . . . minime -a assequatur nativitas, mulieres abstineant se vino ante coitum (-a Drabkin, portentivos trad.; suspicerisne vocem a portentum sec. abortivus formatam, qua fetus monstruosus significetur? gr. Soran. p. 27, 34 Ilb. ἀμορφον). in imagine: SEN. epist. 92, 9 qui voluptati rationem servire iusserunt, summum bonum fecerunt . . . mixtum -umque et ex diversis ac male (corr. Schweighäuser, a malis B, animalis A) congruentibus membris (postea comparatur Scylla).

β respiciuntur varia mirabilia, insolita: PLIN. nat. 37, 150 baroptenus sive baripe gemma . . . adalligata proicitur (B, redic- F, dic- cell.) veluti -a ('sententia obscura est verbis fortasse mutilatis' Mayhoff in addendis p. 507. item de lapide virtutis fere miraculosae: 37, 155 chelonia . . . vel -issima Magorum mendacii). GAIUS dig. 34, 5, 7 pr. quod ultra tres nascitur uno fetu fere -um videtur. TERT. anim. 26, 2 -a . . . petulantia infantiae ante certantis quam viventis (sc. Esau et Iacob; cf. 26, 4 singulares conceptus et quidem monstrosiores). CAEL. AVR. acut. 1, 3, 37 phrenitide correptorum urinae aquatae vel felleae cum nubeculis -is.

2 per similitudinem appellantur -a, quae quis indigna, scelestas, contemnenda vel fere impossibilia, non vera esse iudicat (mera fere mirabilitas respici videtur p. 23, 33 sq.); respiciuntur quae repugnant:

a moribus: CIC. dom. 72 hunc Ciceronem tu Clodius . . . -a pestis exulem appellare ausus es. SEN. nat. 1, 16, 5 illos concubitus -os sibi ipse speculis ostendit Hostius Quadra (sim. de libidine, obscenitatibus: PLIN. nat. 14, 142 praemium . . . summum ebrietatis libido -a ac iucundum nefas. TERT. adv. Marc. 5, 15 p. 628, 2 libido . . . non matrimonio adscribitur, sed extraordinariis et non naturalibus et -is luxuria <e> [n. pro subst. intellegit Kroymann, exorbitationibus sim. excidisse putat Evans]). PS. CYPR. pudic. 3 impudicitia extraordinaria et -a contra ipsam naturam . . . monstra conquirunt. PLIN. nat. 9, 140 -is ingeniis (sc. naturam luxuria depravantibus ut 16, 233). 29, 25 ostentatio artis et -a scientiae venditatio. PS. QVINT. decl. 10, 8 p. 196, 8 ipsam umbram . . . catenis alligare . . . non dico crudele, est -um, nefarium. SVET. Cal. 37, 1 omnium prodigiorum ingenia superavit commentus . . . -issima genera [Scheible]

ciborum atque cenarum. TERT. virg. vel. 9, 5 miraculum, ne dixerim monstrum . . . virgo vidua, hoc quidem -ior, quod nec qua vidua caput textit. COD. Theod. 8, 13, 1, 6 (= Iust. 8, 55, 7, 4) *matres* -ae vilitatis abiectaeque pudicitiae. ISID. orig. 14, 3, 32 quaedam *gentes Hyrcaniae* -ae ac truces carnibus humanis . . . vivunt.

b veritati: *α cui libet:* SEN. epist. 87, 23 *asseritur sacrilegium* . . . bonum quoque ex aliqua parte esse . . . ; quo quid fieri -ius potest? (cf. TERT. anim. 32, 2 dimicemus . . . adversus -iorem praesumptionem bestias ex hominibus et homines ex bestiis revolventem). PLIN. nat. 5, 4 -a Graeciae mendacia (29, 81 [antea: exemplum magicae vanitatis]. HIER. in Am. 5, 7-9 l. 275 ridicula ac -a). 22, 20 -um est, quod de ea *herba* traditur (27, 141 -um est adalligatam *herbam* triduo absumere lienes. *structura simili* Ps. QUINT. sub a). 23, 58 -a scientia *medici perverse curantis*. 24, 160 quanto -iora tradit *Democritus*. 30, 8 primus . . . commentatus est de ea *arte magica* Ostanes . . . ac velut semina artis -ae sparsit . . . mundo (cf. 30, 1 *magicas vanitates*. *ibid.* fraudulentissima artium). TERT. test. anim. 1 p. 134, 14 per quae *argumenta sim.* recognosci possit, nihil nos aut novum aut -um suscepisse, de quo non etiam communes . . . litterae . . . nobis patrocinentur.

β fidei christianae: IREN. 1 praef. 2 -issima et altissima mysteria (*Valentinianorum ut* 1, 4, 3 [1, 1, 8 H.]; *gr. utroque loco τερατώδη και θαθέα*). 1, 30, 1 (1, 28, 1 H.) *haeretici* alii . . . -a loquuntur, esse quoddam primum lumen eqs. (cf. *subst.* portentiloquium). HIER. in Abd. 5sq. l. 291 triginta aeonas . . . et -um Abraxas (in Am. 3, 9sq. l. 232 Basilides, qui omnipotentem deum -o nomine appellat *Ἀβράξας*. in Nah. 1, 11 l. 331 -um *Α.* nomen). epist. 107, 2, 2 specu Mithrae et omnia -a simulacra. COD. Theod. 16, 5, 66 pr. (= Iust. 1, 5, 6 pr.) damnato -ae superstitionis auctore Nestorio (*gr. Conc. S I 1, 3 p. 68, 9 τῆς τερατώδους διδασκαλλας. inde verum est Conc. S I 3 p. 181, 13 monstruosae. hanc legem respicit CONC. S I 4 p. 203, 7 d. principe -ae culturae N.*).

ε cui libet normae vel consuetudini: SEN. epist. 114, 7 laudem suam *mansuetudinis* corrumpit *Maecenas* istis orationis -issimae deliciis (cf. *portentum IIC*). PLIN. nat. 36, 84 labyrinthos, vel -issimum humani impendii opus (*item de mirabili opere artificis*: TERT. anim. 14, 4 -issimam Archimedis munificentiam, organum hydraulicum). LACT. inst. 3, 24, 6 aereos orbes . . . caelarunt -is quibusdam simulacris, quae astra esse dicerent (cf. HIER. vita Hilar. 12 p. 38^A *portenta* quaedam verborum et -as figuras sculptas in . . . lamina magica).

-um est cum enunt. secund. vel (acc. c.) inf. v. l. 11 sqq.
neutr. pro subst.: PLIN. nat. 24, 160. IREN. 1, 30, 1 (1, 28, 1 H.). IVL. VAL. 3, 47. ISID. diff. 1, 458 et orig. 11, 3, 6 v. p. 16, 4 sqq.: *dubites de CIC. et FIRML. sub Ia, item de TERT. adv. Marc. 5, 15 p. 628, 2 sub 2a. masc. pro subst. v. p. 22, 47.*

adv. portent(u)osē. *i. q. modo portentoso:* PLIN. nat. 32, 34 quae -e Magi demonstrant. CONC. S II 3, 2 p. 136, 24 (*sim.* II 2, 2 p. 7, 33. 64, 11) passibilem unigeniti divinam naturam per confusionem -e dicentes (*prodigiose Rustic., sed emendatione abstinuit loco gemino p. 155, 13; gr. II 1, 2 p. 128, 23 τερατερόμενοι. inde GLOSS. V 411, 38 -e: monstruose, exempli causa cum sex digitis nati [sec. ISID. supra p. 16, 8].*

portentum v. portendo. **portentuōsus v. portentosus.**
? portex, -icis f. *si recte trad., a porticus (sc. sec. dat. plur. portibus retrograde formatum, v. Brender, Rückläufige Ableitung, 1920, 73).* *i. q. porticus:* CIL VI 29830 (= 36613). 6 -x Neptuni (*iuxta imaginem porticus ex pictura deperdita partem urbis figurante [ad rem v. Huelsen, Röm. Mitt. 11, 1896, 213 sqq.]; portix exhibet exemplar Windsor.; fuitne porticus [cf. p. 24, 83] ? sed fortasse rectius Heraeus. Kl. Schr. 149 adn., formam vulgarem -x existimat subesse vocibus Graecitatis recentioris πόρτιξ vel πόρτιξ, quas sec. νόρτιξ pro πόρτικος formatas esse putat Psaltes, Gramm. der byz. Chroniken, 1913, 186).*

porthmeus, acc. -ea et -eum, voc. -eu m., πορθμεύς. *i. q. portitor (sc. Charon; vergit in usum nominis proprii, maxime apud PETRON.): PETRON. 121 vers. 117 vix navita -s (protheus. porthmeus, certe var. II.) sufficet simulacra virum traducere cumba. Ivv. 3, 266 mortuus taetrum . . . novicius horret -ea (scribitur et porta-, poth-, phor-. SCHOL. rec. π C(h)aronem porth[a]m(e)um dicit, non angustum traiectum [vestigia differentiae inter -s et porthmus; confusionem vocabulorum v. l. 78; rec. γ al. graece posuit portitorem, significat autem C(h)aronem. GLOSS. -ea: graece portitor a portando]. CE 1549, 3 sat fuerat, porthm[u]eu, cumba vexsisse maritam. ceterum legitur in carmine falso sylloges Iucundi CIL X 191*, 6.*

porthmos (-us), acc. -on m., πορθμός. *i. q. angustiae maris, fretum:* MELA 1, 7 angustias introitumque venientis maris nos fretum, sc. *Gaditanum*, Graeci -on (partum A) appellant (*item nomen proprium* PLIN. nat. 3, 74 qua intrat mare, -os [parth-, pori-, possi *sim.* var. l.] a Graecis, a nobis *Gaditanum fretum nuncupatur*). SCHOL. Iuv. 3, 266 rec. Vallae (*sec. textum pleniorum quem exhibet Stephan., De Pithoeanis scholiis, 1882, 54, adn. 8*) 'horret porthmea'. porthmeus inquit Probus traiectus angustus, sed porthm[e]us quidem traiectus a graecis dicitur . . . , porthmeus vero portitor (cf. gloss. cod. L 'porthmea': -us dicitur angustus traiectus. *verba scholiastae originaria restituere temptat Stephan l. c.*) v. Onom.

[**portia** ORIBAS. syn. 4, 25 *La corruptum esse pro scortia (-tea) vidit André in plagulis coll. 9, 47.*]

? 1. portica v. l. 61.

2. portica, (-ae) f. *vox veriloquii causa ficta:* ISID. orig. 15, 15, 3 portica . . . a portando dicta quasi -a.

porticatio, -ōnis f. *a porticus (cf. columnatio, ruderatio sim.).*
i. q. aedificatio quaedam porticibus instructa: MACER dig. 11, 7, 37, 1 si amplum ('amplius?' *Mommsen*) quid in loco sepulturae aedificari testator iusserit, velut incircum (F¹, in circuitum F² *rell.*) -es. ACT. Petr. 19 *aqua* adsparsi omnem domu(m) meam et omnia triclinia et omnem -em usque foris ad ianuam (cf. *ad rem porticus IB*).

[**porticatum falso trad. pro cort-, v. vol. IV 1071, 19.**]

porticius v. posticius.

porticula, -ae f. *a porticus deminutive (sic DIOM. gramm. I 326, 5); cf. porticulus, porticuncula.* *i. q. porticus parva (vel iucunda):* CIC. fam. 7, 23, 3 exhedria (ex(h)adria *trad.*) quaedam mihi nova sunt instituta in -a Tusculani; ea volebam tabellis ornare. ITALA II Macc. 4, 46 (rec. B) in quandam -am (part-*trad.*) qua[e] <si> ad refrigerandum regem . . . transtulit (*gr. περιστύλον, rec. L conceptum, Vulg. atrio*). INSCR. Graec. XII 3, 1079 (= CIL III 490) -am Minervae (*gr. σπόδιον. idem aedificium respici videtur ibid. 1078 [= CIL III 14203¹¹] porti<culam> [an porti<eum>?]*).

1. porticulus, -i m. *a porticus deminutive; cf. porticula, porticuncula.* [*vix recte trad. LEX Sal. Merov. 55, 3 in rec. Heroldina pro porticulus, q. v. (pro columella accipit Eckhardt; an potius de fornice parvo cogitavit qui scripsit?)*]. *i. q. porticus parva:* CIL VI 10273b maceria compresa cum munimento et -o. cf. var. l. p. 29, 48.

2. porticulus v. portisculus.

porticum v. porticus.

porticuncula, -ae f. *a porticus deminutive, cf. porticula, porticulus.* *i. q. porticus parva:* CIL VI 8861 in introitum -ae ad monumentum Aureliae Irenes.

***porticus, -ūs f.** [*virii docti cum porta vel portus coniungunt formationem et genus fem. variis modis explicare studentes. Sch.*] *de origine:* ISID. orig. 15, 7, 3 (de aditibus) -s, quod transitus sit magis, quam ubi standum sit, quasi porta; et -s, eo quod sit apertus (aperta C).

de scriptura et de formis: *declinationis quartae (quam testantur PROB. inst. gramm. IV 114, 22sqq., sc. schema exhibens declinationis, CHAR. gramm. p. 55, 8 B. al.): dat. sing. -ui (-u non legitur) exstat PROB. (l. c.). VVLG. Ezech. 42, 3 COD. Theod. 15, 1, 53. acc. sing. -uum INSCR. Année Epigr. 1948 n. 40 (Lepci Magna, a. 317?). plur. -uus esse docet PROB. l. c.; talem acc. exhibent CIL XI 3124 INSCR. Afr. Gsell I 1028 (a. 118). Cagnat-M.-Ch. 531 (a. 298). gen. -um pro -uum trad. VITR. 5, 1, 6 (paulo antea -uum). CAPITOL. Gord. 32, 7 (-uum edd.). dat. et abl. plur. esse -ibus docet POMP. gramm. V 194, 26sq. confirmaturque usu auctorum (-ubus ex cod. Dresdensi saec. XIV CAES. civ. 2, 20, 4 affert Meusel, Lex. Caes. s. v.). declinationis secundae: sing. gen. -i CIL VIII 12457 GREG. TVR. glor. mart. 103 p. 558, 30. abl. -o PAP. Corp. 117B1 (a. 150). CIL VI 15048. ITALA act. 5, 12 (cod. e et var. l. VVLG.). HIER. tract. in psalm. I p. 139, 5. 6. 13. 15 (respicitur Ioh. 10, 23, ubi Vulgatae cod. M saec. VI et al. exhibent -o, ceteri autem et Italiae codd. -u), ceterum in var. l. e. g. VVLG. III reg. 7, 12 (A). CONC. S II 3, 3 p. 76, 25 GREG. TVR. Franc. 5, 49 p. 262, 32 glor. conf. 88 GLOSS. III 212, 5.*

plur. nom. -i ISID. orig. 15, 2, 26 (-us K). *gen. -orum* GLOSS. V 614, 49 (eadem GLOSS. I Ansil. qvi 172) et *falsa var. l.* GREG. TVR. stell. 4 p. 858, 21 pro dorro (= VVLG. III reg. 6, 17). *acc. -os* CIL X 5348, 12. CE 299, 3 (a. 589/90). ITALA Ioh. 5, 2 (codd. d, e al. et var. l. VVLG.); ceterum in var. l. COLVM. 7, 9, 9 (A, -us SR). EVTR. 7, 23, 5. AMBR. spir. 3, 17, 120 (tuetur Faller). PRVD. perist. 2, 175 (B, -us A). al.; abl. -is INSCR. Année Epigr. 1937 n. 119, 22 (Amiterni, a. 325). GLOSS. V Aa I 608. *plur. nom. vel acc. neutr. -a:* FAST. Vind. II chron. I p. 301, 557 -a nova. ANON. Vales. 12, 71. addas GLOSS. p. 27, 42sq., nisi pro fem. sing. accipere malis. *declinationis primae: exstat abl. -a in falsa var. l.* PLIN. nat. 31, 6; fortasse addas et l. 60; non huc pertinet Itala Ezech. 42, 5 (cod. 175; portae trad. confirmaturque cod. Wirc.; -a con. Niedermann, Arch. Lat. Lex. 14, 1906, 434 coll. gr. σποαλ, Hier. ad l. -us).

de genere: *fem. testantur* PROB. inst. gramm. IV 114, 22sqq. DVB. NOM. gramm. V 586, 14 (affert CYPR. ad Donat. 1). GRAMM. suppl. 126, 2. 129, 7. *masc. (cf. p. 25, 3 sq.):* PETRON. 77, 4 (in sermone Trimalchionis) domus mea habet . . . -us marmoratos (marmoratis trad.) duos (*genus masc. redarguere conatur Nelson, Petron. en zijn 'vulgair' Latijn, 1947, 73 et 203*). CVRIOS. urb. p. 77, 15 N. -um absidatum (REG. absidatum, var. l. -tum). p. 85, 15 margaritarium (*item REG.*) p. 94, 10 fabarium (*item REG.*). ISID. orig. 15, 7, 3 v. supra l. 34. CIL III 1516 -um <te>ctum (VI 19944). 15048 cum -o suo. VIII 27332 hunc -u<m>. XIII 949 -um expiendum. CE 299, 3 (a. 589/90) binos -os.

excipitur pron. masc. ITALA act. 3, 11 (codd. d, e) in -um qui vocatur Solomonis ([VVLG. quae, var. l. qui]. CIL VI 11913, 8 X 333). *nota confusionem miram* ITIN. Anton. Plac. rec. B 27 in uno earum -uum (rec. A ex quibus una, var. l. ex q. -os unus). *masc. vix probatur* CIL III 3148 (act. imp. Tib.) -um, curiam . . . faciendum curavere. ceterum *exclusimus talia qualia* CIL XIII 5373 templum et -us . . . conlabsum. cf. *falsam var. l.* SVET. Nero 16, 1. *neutr. (exempla certa, sc. plur. nom. vel acc.) v. l. 59 sq.*

notatur portic CIL I² 680. al. (v. indicem p. 781), port CIL III 975. 9881. VI 675 (= 30810). VIII 25516 (a. 34/35), por DONATTO [Plepeliis]

Monim. (CIL VI 10231) 7 INSCR. Afr. Cagnat-M.-Ch. 196. NOT. Tir. 38, 48 -s. legitur inde a PLAVTO, ENNIO, TER. (in dactylis nimirum nonnisi -s vel -bus); transit in sermonem graecum (genere masc.) πόρτικος vel πορτικός, πόρτηξ vel πόρτιξ (v. HESYCH. II 3074 πορτικός: στοά et Psaltes, Gramm. der byz. Chroniken, 1913, 112. 186 et Lampe, Patristic Gr. Lex. s. v.). [it. portico; sard. centr. portju; ræt. occ. pierte(n), centr. porte, or. quarti; francog. porche; prov. vet. porge, var. prov., francoprov., vasc.; cat. porxo, porxo. cf. M.-L. 6675. Battisti-Alessio IV 3030. Wagner II 298. Wartburg IX 223sq. Corominas III 912. St.] [confunditur in codd. cum portus PLIN. nat. 6, 139 (restituatur e con. dub. PLIN. nat. 35, 116 [v. Lippold, RE XIII 172, 1]); restituatur PLIN. nat. 14, 11 (potius trad.); e con. dubia VOPISC. Aurelian. 35, 3 templum Solis fundavit et -bus roboravit (-bus Scaliger; pontifices trad., tuetur Magie in ed.; pontifice Mommsen fortasse rectius). vix recte trad. GLOSS. I Philox. PO 94 -s galeae: λόφος (portio suspicatur Leumann vol. VI 2, 1675, 7).]

I vi originaria i. q. στοά (quod gr. respondere solet ut etiam in GLOSS.; ad rem v. Hobein, RE IV A 1, 1sq.). notione primaria significatur aedificium tractu derecto (curvo p. 26, 24sq. et 29, 28) fere hinc columnis illinc pariete formatum, tecto munitum ad arcendam intemperiem caeli, vim solis (cf. e. g. p. 27, 10. 16. 29, 24. 26 et al.; inde nonnumquam tectum -us praecipue respicitur e. g. infra l. 59 et in locutione sub -u PAP. Corp. 104 II 8 [a. 94]. CIL XI 3614, 11 [a. 114]. ITALIA Ioh. 10, 23 [Hier. tract. in psalm. 1 p. 139, 5, ubi cod. b al. et VVLG. in -u]. ceterum cf. p. 27, 12). pars aedificii interior respicitur maxime l. 65. 27, 66sq. 76. 28, 72sq. ad -us in forma peristylii iunctas referendus est plur. saepe, e. g. p. 26, 69 et 28, 19, sing. infra l. 51 nec non 76 (ceterum v. quae ad IB monimus); inde sing. potius de area -bus inclusa p. 26, 68 (plur. nimirum p. 26, 12. 27, 2 al.). audacius inducitur tamquam agens p. 28, 6. 29, 22. 24.

A respiciuntur aedificia publica (item regia sim.) et sacra: 1 proprie (in comparatione sim. infra p. 27, 15. 28, 44): a generatim, sc. de quibuslibet -bus publicis: a vario usu (exempla selecta inde a CIC.): PLAVT. Most. 910 (v. p. 28, 79). ENN. scaen. 165 Aesculapi liberorum saucii opplent -us (licentia poetarum iam Graecis Troiam obsidentibus -us tribuuntur; 'vestibula tentorii' F. A. Wolf nimis acute. item in castris: SPART. Hadr. 10, 4 cum ... triclinia de castris et -us et cryptas et topia dirueret). TER. Ad. 579. INSCR. Betilieni (CIL I² 1529) 5 faciendā coiravit semitas ... -um qua in arcem eitur, campum eqs. (INSCR. lib. rei p. Degrassi 598 [aet. Sull.] portas, forum, -us. 599 -um quom maenianei(s) in foro. CIC. dom. 102. al., maxime in titulis). LEX pag. Herculan. (CIL I² 682) 3 in -um paganam reficiendam (CIL I² 759 CIC. Att. 4, 3, 2. al.). POMPON. Atell. 38 balnea, forus, macellus, fana, portus, -s (vel plur. -us). VARRO Men. 165 propter eam -um situm erat dolium (de Stoicis Diogeneque agi putat Bolisani ad l.). CIC. Verr. II 4, 86 de -u, in qua ipse sedebat praetor. 4, 119 forum maximum, pulcherrimae -us. dom. 103 (de -u Clodii ut: 116 -um cum conclavibus pavimentatam ... amplissimum peristylum). de orat. 3, 180 columnae ... -us sustinent (cf. LVCR. 4, 426 suffulta columnis. SEN. epist. 90, 25 columnis -us ... suscipimus. 115, 8 columnae -um ... fecerunt. sim. al.; cf. e. g. et p. 29, 30). Att. 4, 16, 8 saepta cingemus excelsa -u. LEX Iul. munic. (CIL I² 593) 68 quae loca publica -usve publicae in u(rbe) R(oma) ... sunt (PLIN. nat. 35, 52 SVET. Tib. 11, 2. al.; cf. etiam p. 26, 68. 28, 78). LVOR. 4, 426 -s aequali quamvis est ... ductu ... longa tamen parte ab summa cum tota videtur, paulatim trahit angusti fastigia con. eqs. (in exemplo mendacii oculorum ut: SEN. benef. 7, 1, 5 nat. 1, 3, 9 TERT. anim. 17, 2. 17, 6). VERG. Aen. 3, 353 illos -bus rex accipiebat in amplis; aulai medio libabant eqs. PROP. 2, 23, 5 quanam nunc -s illam puellam integit? (sc. in qua -u ambulat?). cf. Ov. rem. 627 quae ferre solet spatiantem -s illam). LIV. 35, 10, 12 -um ... ab porta Fontinali (ad portam Fontinalem trad.) ad Martis aram ... perduxerunt (indicatur unde quo perducta sit ut: 41, 27, 7. 9). 41, 27, 12 forum -bus (et -us trad.) tabernisque claudendum. VITR. 3, 2, 8 hypaethros habet ... interiore parte columnas ... remotas a parietibus ad circummitionem ut -us peristylorum. 5, 1, 5 (de lateribus interioribus basilicae ut 5, 1, 6 et p. 26, 20. 27, 66sq.). MELA 1, 56 (labyrinthi Aegyptii ut PLIN. nat. 36, 88; cf. Herodot. 2, 148 παστάδας). PETRON. 3, 1 declamare in -u. 6, 1 post declamationem scholasticorum turba in -um venit. IVV. 12, 101 fixis vestitur tota libellis -s (an respiciuntur templi -us? sim. in -bus suspenduntur edicta, libelli infra p. 26, 15. 22. 28, 1 nec non AVSON. 419, 50 p. 366, 322 P. litteras tuas si in omnibus pilis atque -bus ... instar edicti pendere mandavero eqs.). TAC. ann. 15, 43, 1 post incendium aedificia erecta sunt additis ... -bus, quae frontem insularum protegerent (sim. SVET. Nero 16, 1 ut ante insulas ... -us essent, de quarum solaris incendia arcerentur. -us ex utraque parte viae: CE 299, 3 [a. 589/90] dextra leua(ue) binos -os). CIL VIII 608 (ca. a. 300) -um ... , quae foro ambiendo deerat, ... dedicavit. al.

β accedunt determinationes indicantes nomen vel situm -us (quae ad urbem spectant collegerunt Jordan-Huelsen, Topographie I 3, 692): ① per praepos.: TER. Ad. 573 nostin -um apud macellum? R. GEST. div. Aug. 19 -um ad circum Flaminium (cf. infra p. 26, 1. 17; aliter PLIN. nat. 36, 39 ad nationes [SERV. auct. Aen. 8, 721 -um ... Augustus fecerat, in qua simulacra omnium gentium conlocaverat, quae -s appellabatur ad n.]). LIV. 40, 51, 6 censor locavit -um extra portam

Trigeminam et aliam post navalia et ad fanum Herculis et post Spei ad Tiberim (et ad) aedem Apollinis medici. CIL XII 1357 ante thermas (IX 2557 a. basilicam. cf. infra l. 36). VOPISC. Aurelian. 49, 2 miliarensem ... -um in hortis Sallusti. ② per adi. vel gen. subst. (afferuntur exempla selecta inde a PLIN. nat.; cf. e. g. l. 66sq., p. 28, 13): CIC. dom. 116 Catuli (Att. 4, 2, 3. 4. 5. 4, 3, 2 ad Q. fr. 3, 1, 14). Phil. 2, 84 Minucia (FAST. ann. Iul. Praen. Dec. 22 [Inscr. Ital. XIII 2 p. 139]). Att. 15, 9, 1 Περαική (VITR. 1, 1, 6 Persicam). NEP. Milt. 6, 3 in -u, quae Poecile vocatur (PLIN. nat. 35, 59 APVL. met. 1, 4, 2. cf. 2a). R. GEST. div. Aug. 19 Octaviam (adde FEST. p. 178 infra l. 83). Ov. ars ars 1, 72 quae ... -s auctoris Livia nomen habet (fast. 6, 640. cf. PLIN. nat. 14, 11 vitis ... in Liviae -bus subdiales inambulationes ... opacat [PLIN. epist. 1, 5, 9 SVET. Aug. 29, 4. al.]). LIV. 41, 27, 8 Aemiliam. TAB. cer. Pomp. Année Epigr. 1973 n. 139 (a. 51) Puteol(is) in foro in -um Augusti Sextiana in parastatica libellus adfixus fuit (n. 140. 141. 142). PLIN. nat. 16, 201 saeptorum. 34, 13 a Cn. Octavio ... factam -um duplicem ad circum Flaminium, quae Corinthia sit appellata a capitulis aereis columnarum. 36, 100 Olympiae -u, quam ... heptaphonon appellant. SVET. Aug. 29, 4 Gai et Luci. CIL XI 3614, 11 (a. 114) ut sibi locus ... daretur sub -u basilicae Sulpicianae, uti Augustalibus in eum locum phetrium faceret (sim. 16. cf. p. 25, 65sq.). PAP. Corp. 117 (A et B) 1 ex libello proposito ... in -o luniae Ba<...>ae (a. 150). INSCR. Année Epigr. 1948 n. 40 (Lepci Magna, a. 317?) macelli. SPART. Pesc. 6, 8 Curva (CASSIOD. var. 4, 30, 2 C. -us, quae ... forum ... includit. cf. NOT. urb. Const. 4, 10 -um semirobundam, quae ... Sigma ... nuncupatur [cf. infra l. 63sq.]. v. etiam p. 24, 70). al. in nomine loci, ubi agunt servi vel negotiatores sim. (item sine determinatione CIL VI 4461 Onesimus a -u. PAP. Tjäder 20, 123 [ca. a. 600] negotiator Syrus a Caput -us): VOPISC. Prob. 2, 1 regestis scribarum -us porphyreticae (cf. CIL XV 7191 in foro Traiani in purpuretica). CIL VI 9719, 10 olear(ius) de portic(u) Pallantian(a). v. etiam p. 27, 3sq.

b speciatim; -s pertinet: α ad templa vel loca sacra (addimus et regiam Salomonis p. 27, 6): ① quaelibet pagana (exempla certiora; nusquam ipsa pars aedis significari videtur excepto fortasse titulo CIL VIII 4585): A vario usu: CIL I² 680 (a. 99 a. Chr.; respici videtur aedes Dianae Tifatinæ) calcidicum et portic(um) ante culin(am) ... de stipe Dian(ae) ... <f>aciendum coeraver<e> magistri (cf. 1000 mag(ister) <pa>g(i) Ianicol(ensis) -u(m), <ce>llam, culinam, <ar>am ... <fa>ciundu(m) coiravit. INSCR. Année Epigr. 1973 n. 127 [Ostiae, saec. I a. Chr.]). 1464 aedem et portic(um). 2232 d (sim. b et c, gr. στοά) -um A<pollin>i e<t It>aliceis de<dica>verunt (an de<d>erunt? item dedicatur diis: III 3778 Neptuno Aug(usto) sacrum; ... aedem et -um fecit. V 412 Iunoni Feron<iae> ... ; aedem, signum, por<ti>cus ... d(edit) [sim. 781]. VIII 23280 Caelesti Aug(ustae) sacrum; ... -um columnatam ... f(ecit). XIII 914. 2873 deo Moritasgo -um testamento poni iussit. al.; cf. et l. 54sq.). Ov. am. 2, 2, 4 quae Danaï -s agmen habet (Apollinis Palatini ut ars 1, 72sq. et infra l. 72). PETRON. 90, 1 qui in -bus spatiantur, lapides in Eumolpum ... miserunt; at ille ... extra ... templum (sc. τέμενος) profugit. PAP. Corp. 104 II 8 (a. 94) tabula fixa in Caesareo ... sub -um dexteriolem (cf. p. 25, 70). PLIN. epist. 9, 39, 3 (2 nullum in proximo aedis suffugium aut imbris aut solis) addidero -us aedi, illam aedem ad usum deae, has ad hominum (cf. CIL III 8484 [a. 173] templum ... restituit ... adiectis -bus [item 8485]). DONATTO Monim. (CIL VI 10231) 7 locus in quo aedificata est schola sub por(ticu) consacrata Silvano (CIL XIII 3107 deo Vol<kano>). CIL VIII 14810 (a. 166/169) <tem>plum cum arcu et -bus et osteis. 11731 (a. 202) pro salute imp<eratorum> ... -um sacram fecerunt (cf. et p. 27, 61). 4585 intus ... <i>n eod templo pronau(m) -u(m cum columni)s et epistilis fac<ienda>. al. sepulcra (cf. porticatio, porticulum, porticuncula): PLIN. epist. 10, 81, 7 id ... , in quo dicuntur sepulti ... , in area collocatum, quae -bus includitur. CIL VI 9077 -s et ariola cum memoria ad hoc monumentum pertinet. 10284 monumentum cum cohaerenti areola et duabus in gamma -bus (11913, 8. ceterum forma -uum indicatur nomine litterae l. 25 et infra p. 29, 28). CIL XIV 158/9 -um cum aediculis suis et cubiculum, quod est supra memoriam. al. ② cum determinationibus (cf. et p. 25, 78): CIC. Verr. II 4, 126 eat ... in -um Metelli, qui signa pulchra videre vult (VITR. 3, 2, 5 quemadmodum est ... in -u M. Iovis Statoris aedis. PLIN. nat. 34, 31 publica. cf. VELL. 1, 11, 3 Metellus qui -us, quae fuerunt circumdatae duabus aedibus ... , quae nunc Octaviae -bus ambiuntur, fecerat). ac. 2, 80 Puteolis in -u Neptuni (v. etiam sub portex. item accedit gen. deorum: PROP. 2, 31, 2 Phoebi [SCHOL. Pers. 2, 56 Apollinis Palatini. de eadem Ov. supra]. PETRON. 106, 2 Herculis [INSCR. Année Epigr. 1901 n. 84 e Lucania]. MART. 11, 1, 9 vicini pete -um Quirini. AMM. 29, 6, 19 -um ... Eventus Boni cognominatam ea re, quod huius numinis prope visitur templum. al.; cf. etiam exemplum sequens). ACT. lud. saec. Aug. (CIL VI 32323) 32sq. <ante aedem> Apollinis et in -u eius; ... <ad aedem Dianae ... et> in -u eius (vix trahas ad l. 71; sim. accedit gen. templi: MART. 3, 20, 10 -um terit t. [def. Friedrich, Rhein. Mus. 62, 1907, 378; Tampi Heraeus dubitanter; con. alii alia]. SVET. Aug. 72, 2 in -bus Herculis t. CIL VIII 1548, 6 [aet. imp. Ant. Pii] t. Cererum. INSCR. Afr. Cagnat-M.-Ch. 531 [a. 298] t. deum matris. VOPISC. Aurelian. 48, 4 t. Solis). LIV. 40, 51, 6 v. p. 25, 84. FEST. p. 178 Octaviae -us duae appellantur, quarum alteram, theatro Marcelli propiore, Octavia soror Augusti [Plepeitis]

fecerat ([*alteram v. p. 26, 10*]. VELL. 1, 11, 3 *p. 26, 70*. PLIN. nat. 35, 114, 36, 24 intra O. -us in Iunonis aede. *al.*; *indicatur, ubi agat servus* [*v. et p. 26, 27*]; CIL VI 2347 *publicus* a bybliothece Latina -us O. [*sim. 2349*]. 2348 *public(us)* de -u O. a bibliotheca Graeca). PLIN. nat. 35, 66 in Philippi -bus templum *Herculis cingentibus* (35, 144 MART. 5, 49, 12).

① *Iudaeorum* (*respic. templum et regia Salomonis praeter l. 11*):

Ⓐ *vario usu*: TAC. hist. 5, 12, 1 ipsae -us, quis templum *Hierosolymorum* ambibatur, egregium propugnaculum. ITALA Ezech. 42, 3 (Wirc.) exedrae quinque . . . ordinatae contra faciem -us trinae (VVLG. ubi erat -s iuncta -ui triplici *eqs.*; *interpr. HIER. ad l. l. 183 -s ab imbre et aestu* protegens sacerdotes. *item respicitur templum visionis Ezechielis*: VVLG. Ezech. 42, 5 [*cf. p. 24, 63*]. 46, 23 culinae fabricatae erant subter -us). Ioh. 10, 23 (cod. b *al.* = VVLG.) ambulabat Iesus in templo in -u Salomonis ([*in interpr. allegorica*: AMBR. spir. 3, 17, 120 in pectore . . . pacifici deambulat Christus . . .; dilata . . . tui cordis -um *eqs.* HIER. tract. in psalm. I p. 139, 13 videntes tempestatem . . . fugiunt sub -o S., hoc est Christi pace protegentur *eqs.*] act. 3, 11 [cod. d, *cf. VVLG.*] 5, 12 [*ibid.*] erant . . . universi *apostoli et fideles* . . . in -u[m] S. *cf. et p. 28, 63*). Ps. RVFIN. Ios. bell. Iud. 5, 190 duplices erant -us omnes, quas columnae sustinebant . . . altae. CASSIOD. Ios. antiq. 15, 396 circumdedit . . . -bus maximis omne templum. Ios. c. Ap. 2, 103 quattuor . . . habuit -us in circuitu . . .; in exteriorem . . . ingredi licebat omnibus . . .; (104) in secunda vero -u cuncti Iudaei ingrediebantur *eqs.* (*gr. deest*). *al.*

Ⓑ *sec. VVLG. versionem vocis hebr. 'èlam* (*de re parum constat; LXX exhibent αἶλαμ, pro quo posuisse videntur Aquila πρόδομος, Symmachus πρόπυλον* [*v. Orig. hex. III reg. 7, 6; sed cf. HIER. infra*]): *testimonia translationis*: HIER. in Ezech. 8, 16 ('inter vestibulum et altare') quod nos 'vestibulum' iuxta Symmachum interpretati sumus, qui πρόπυλον posuit pro eo quod Septuaginta et Theodotus ipsum verbum hebraicum transtulerunt 'aelam', Aquilae prima editio προστάδα, secunda 'aelam' templi interpretata est, quod nos '-um' templi exprimere possumus sive intectum 'atrium'. EVCHER. instr. 2 p. 149, 13 *in regnorum libris vetus habet translatio aelam, nova -um, sed melius interpretatur ante fores sive vestibulum. loci scripturae*: VVLG. III reg. 6, 3 -s erat ante templum (*de eadem re* II par. 3, 4 -um . . . ante frontem [*om. Itala Complut.*]). 7, 6 -um columnarum fecit quinquaginta cubitorum longitudinis . . . et alteram -um in facie maioris -us. 7, 7 -um . . . solii, in qua tribunal est. II par. 8, 12 quod altare extruxerat ante -um (*Itala Complut.* super faciem aelam, *Legion.* contra vestibulum templi). 29, 17 ingressi sunt -um templi. *al.*

Ⓒ *Christianorum*:

Ⓐ *in atrio ecclesiae* (*ad rem v. Schneider, RAC I 888 sq.; cf. GLOSS. V Aa A 1355 atria: aedes seu -a sanctorum. 1426 aulae: atrium, -a sanctorum. an huc et i 608 in -is: in atriiis? cf. ineptam explicationem GLOSS. V 614, 49 quinquatria: ambitus quinque -orum* [*sim. GLOSS. I Ansil. qvi 172*]): PRVD. perist. 2, 175 (171 sq. quas *opes* noster deus . . . in sanctis habet) videbis ingens atrium fulgere vasis aureis et per patentes -us structos talentis ordines. PAVL. NOL. carm. 27, 363 qua ianua prima receptat, -s obscuro fuerat prius obruta tecto; nunc eadem nova pigmentis et culmine crevit. 27, 397 redeamus in atria; easpice sursum inpositas longis duplicato tegmine cellas -bus, metanda bonis habitacula. 28, 7 -bus late circumdata longis vestibula. 28, 54 exterior quae cingitur aequae area -bus. *al. CONC. S I 5 p. 377, 34* (*sim. RVSTIC. CONC. S I 4 p. 70, 11*) in aula . . . quattuor habente -us. SIDON. epist. 2, 10, 4 vers. 16 *ecclesiae* est -s applicata triplex . . ., ad cuius specimen remotiora (19) claudunt atria -us secundae. PALLAD. hist. mon. I 56 p. 338^B in -u . . . ecclesiae multitudo pauperum iacet atque languentium (LEX Visig. 9, 3, 2 qui ad e. -os confugerit [*sim. 9, 3, 4*]. GREG. M. epist. 14, 14 p. 434, 8. 12). CARM. cod. Petav. 8 (= INSCR. christ. Rossi II p. 263b) fecit . . . basilicam, secretaria atque -um. GREG. TVR. Franc. 5, 49 p. 262, 32 in ipsam sanctam -um (*cf. CE 1432, 7 -bus sacris . . . quiesco. v. et supra p. 26, 57*). 7, 29 p. 347, 21 in ipsam basilicam ac per -os vel singula loca atrii. glor. conf. 88 in -o basilicae sancti Vincenti (*supplendum videtur CIL VIII 27332*). *al.* ? *monasterii*: MIRAC. Theclae 6 p. 172, 4 divertit in -um ante valvam monasterioli (*an -us pertinet ad ecclesiam Theclae p. 172, 2 memoratam?*). Ⓑ *intra ecclesiam*: *de lateribus basilicae* (*cf. et p. 25, 65*): PAVL. NOL. epist. 13, 13 qua sub . . . mole tectorum geminis utrimque -bus latera diffundit *basilica sancti Petri*. 32, 12 totum . . . extra concham basilicae spatium . . . geminis utrimque -bus dilatatur . . .; cubicola intra -us quaterna longis basilicae lateribus inserta *eqs.* carm. 27, 512 volo picturas fucatis agmine longo -bus videas (*ne ad atrium referas cf. 543 sq. pingere sanctas . . . domos, 580 sq. totis Felicis domibus pictura ludere sancta*). *de parte secretarii*: CONC. S II 3, 3 p. 76, 25 in Antiochensium . . . ecclesia in aestivali -u secretarii facto concilio *eqs.* (*gr. II 1, 3 p. 69, 8 ἐν τῷ στοιδίῳ τοῦ θειοῦ σηκρήτου*). Ⓒ *in catacumbis* (*de fornicibus quibusdam*): PRVD. perist. 11, 164 quamlibet ancipites texant hinc inde recessus arta sub umbrosis atria -bus *eqs.*

Ⓓ *ad thermas* (*cf. et supra p. 26, 2*): CIL I² 1635 (*Pompeis in thermis Stabianis q. d.*) -us et palaestr(am) reficienda locarunt. II 6145 (*post a. 120*) balineum c(um port)icibus . . . fecerunt (XII 4342 [*aet. imp. Ant. Pii*] ther(mas)). INSCR. Année Epigr. 1937 n. 119, 22 [*Ami-terni, a. 325*] thermas . . . c. -is novis factis). XIV 376, 20 (*saec. II*) thermas . . . refecit, -um reparavit. III 12336, 4 (*aet. imp. Gord.*) libel-

lorum propo(s)it(o)rum . . . in portic(u the)rmarum Tr(a)iana-rum (SCHOL. Iuv. 6, 154). 10492 (*a. 268*) thermas . . . <re>tractatis -bus <a>ditibusque refecit. LAMPR. Heliog. 17, 9 in lavacro -us defuerant, quae postea . . . extractae sunt. Alex. 25, 6 thermas additis -bus (sortionibus trad.) perfecit et ornavit. COD. Theod. 15, 1, 50 -s thermas Honorianas praecurrat acie columnarum. CIL X 5348, 12 -os . . . circumcinctes colibum . . . constituit. *al.*

γ *ad theatrum sim.*: Ⓐ *respicitur potius aedificium cum theatro coniunctum*: CIL I² 1492 (*aet. Cic.*) -um pone scaenam long(am) p(edes) tot (VITR. 5, 9, 1 post s. -us sunt constituendae; uti . . . habeat populus, quo se recipiat ex theatro, choragiaeque laxamentum habeant ad comparandum, uti sunt -us Pompeianae itemque Athenis -us Eumenicae *eqs.*). CIC. fat. 8 in -u Pompei (ASCON. Mil. p. 44, 2 cum senatus in -u P. haberetur. PLIN. nat. 35, 59. 126. 132. *cf. Pompeia*: PROP. 2, 32, 12. Pompeiana: VITR. 5, 9, 1 supra). VITR. 5, 9, 1 Trallibus -s ex utraque parte est (ut trad.) scaenae . . . ceterisque civitatibus, quae diligentiores habuerunt architectos, circa theatra sunt -us et ambulationes (*describitur deinceps earum forma*). 5, 9, 5 media . . . spatia, quae erunt subdiu inter -us, adornanda viridibus videntur. *dubitanter addiderimus* (*nisi ad l. 23 spectant loci*): CIL VIII 11532 (*a. 299*) -us theatri . . . restitutae (MARCELL. chron. II p. 95, 501, 1. CIL XI 4206 -um thea(tri)), cryptam [*vix intellegas theatrum*]. Ⓑ *respicitur potius ipsa pars theatri vel circi*: VITR. 5, 6, 4 tectum -us, quod futurum est in summa gradatione theatri. CALP. ecl. 7, 47 balteus (*i. praecinctio amphitheatri*) en gemmis, en illita -s auro certatim radiant. PLIN. epist. 10, 39, 3 -s supra caveam. PANEG. 4, 35, 5 Circo . . . maximo sublimis -us et rutilantes auro columnae tantum inusitati ornatus dederunt, ut *eqs.* (*item in circo*: COD. Theod. 15, 1, 45 superiores -us).

δ *ad palaestram, gymnasium*: CIC. de orat. 2, 21 palaestram . . . et -us . . . Graecos exercitationis et delectationis causa, non disputationis, invenisse. VITR. 5, 11, 1 in palaestris peristylia . . . sunt facienda . . ., ex quibus tres -us simplices disponantur, quarta . . . duplex. 5, 11, 2 constituentur . . . in tribus -bus exhedrae . . . habentes sedes, in quibus philosophi . . . disputare possint (*item versantur in -u philosophi*: QVINT. inst. 12, 2, 8 studia sapientiae . . . in -us et gymnasia . . . recesserunt [*ad Stoicos refert Austin ad l., cf. 2a*]. PLIN. epist. 1, 22, 6 non . . . gymnasia sectatur aut -us ut ceteri philosophantes. *cf. Cic. supra et l. 80 sqq.; de Academia*: SEN. benef. 6, 11, 1 puer Platonem quaerens totam -um perscrutatus est. SCHOL. Hor. epist. 2, 2, 45). *ibid.* in versura -us . . . lavatio *eqs.* 5, 11, 3 extra . . . disponantur -us tres *eqs.* 5, 11, 4 haec . . . -s xystos apud Graecos vocitatur, quod athletae per hiberna tempora in tectis stadiis exercentur (*sim. 6, 7 [10], 5*). *al. in eodem capite*. SIL. 14, 648 inclusos . . . longis -bus sacros iuvenum certamine lucos. -us *gymnasii sim. comparatur cum animo hominis*: GILD. Brit. 1 chron. III p. 27, 12 in quadam ac si (*i. quasi*) angusta timoris -u luctabantur *sensus mei*.

ε *metonymice respiciuntur ii, qui in -u versantur*: a fere *technice de schola vel doctrina Stoica* (*cf. IREN. 2, 14, 4 = 2, 18, 4 H. qui ex -u Stoici appellantur. notio propria aedificii, quod v. p. 26, 8 sq., subluet* CIC. ac. 2, 75 PERS. 3, 54; *transfertur ad doctrinam Christianorum* TERT. praescr. 7 l. 35): CIC. ac. frg. 20 (*sed contineri videntur verba quaedam a Cic. aliena*) clamat Zeno et tota illa -s tumultuatur. *ibid.* totam illam -um insanam, Academicos autem . . . modestos . . . homines videri Epicuro. 2, 75 Chrysippus fulcire putatur -um Stoicorum (TERT. adv. Marc. 5, 19 p. 645, 13 materiam de -u S.). HOR. sat. 2, 3, 44 eum insanum Chrysippi -s et grex autumat. PERS. 3, 54 quae . . . docet sapiens bracatis inlita Medis -s (SCHOL. Atheniensium -um dicit, in qua picta erat pugna *Marathonia*). GELL. 12, 5, 10 (5 Stoica) ex . . . -u prudentiorum hominum. TERT. anim. 6, 7 animae sine academiis et -bus Atticis . . ., denique ieiunantes a philosophia, nihilominus vivunt (*adv. Hermog. 1, 4 de ecclesia in a. et -um conversus. test. anim. 1 p. 135, 22 anima a. et -bus Atticis pasta*). VOLVS. Aug. epist. 135, 1 ille disputator ex -u. BOETH. cons. 5 carm. 4, 1. *inde -s Salomonis* (*sc. ubi docebant apostoli, sec. act. 3, 11 et 5, 12 p. 27, 17 sq.*) *de doctrina christiana*: TERT. praescr. 7 l. 35 quid . . . Athenis et Hierosolymis? . . . nostra institutio de -u S. est (*postea*: Stoicum . . . Christianismum haeticorum). b *laxius* (*vix huc* MART. 7, 97, 12): HOR. epist. 1, 6, 26 cum bene notum -s Agrippae . . . te conspexerit (PORPH. in Agrippae enim -u . . . maxime conspicui videbantur). Ov. Pont. 2, 4, 19 nos *amicos* fora viderunt pariter, nos -s omnis, nos via, nos . . . theatra.

ζ *respiciuntur aedificia privata* (*sc. villae saepe, domus urbanae e. g. PLAVT., CIC. ad Q. fr. 3, 1, 14, VITR. 6, 3, 7. 6, 7, 1 sqq.; ad peristylum pertinere videntur imprimis PLAVT. [per sing.; addas fortasse etiam Iuv. 14, 66], VITR. ll. c., PLIN. epist. 2, 17, 4 [v. ad rem Sulze, RE Suppl. VII 964 sq.]; exempla selecta inde a PETRON.*): PLAVT. Most. 756 senex gynaeceum aedificare volt hic in suis *aedibus* et balineas et ambulacrum et -um. 908 quid -um putas? :: insanum bonam; non equidem ullam in publico esse maiorem hac existimo. :: (910) quin . . . in publico omnis -us sumus commensi . . .; longe omnium longissima est. CIC. de orat. 2, 12 cum inambularet cum Cotta in -u (*in Crassi Tusculano ut*: 2, 20 -s haec ipsa, ubi inambulamus [*nunc ambulamus var. l.*], et palaestra et tot locis sessiones gymnasiorum et Graecorum disputationum memoriam . . . commovent). rep. 1, 18 in villa *Africani minoris*. ad Q. fr. 3, 1, 1 summam dignitatem pavimentata -s habebat (*villae Manilianae ut*: [Plepelits])

3, 1, 2 in -u . . . ut atriolum fiat *eqs.* 3, 7[9], 7 inferior -s et eius conclavia). 3, 1, 14 (in *Quinti aedibus urbanis*) tectum conclavium vergit in tectum inferioris -us. VARRO rust. 1, 4, 4 permagni interest, ube sint posita villae . . . , quo spectent -bus, [h]ostiis ac fenestris. 3, 16, 15 in villae -u *alvaria a quibusdam collocari* (opp. iuxta villam. *aliter infra l. 48*). VERG. Aen. 12, 476 magnas domini . . . divitis aedes pervolat et . . . atria lustrat hirundo . . . et nunc -bus vacuis, nunc . . . circum stagna sonat. HOR. carm. 2, 15, 16 decempedis metata privatis . . . -s (HIER. epist. 14, 6, 1. -s *luxuriae est ut*: SEN. dial. 11[12], 9, 2 quo longiores -us expedierint *eqs.* nat. 1 praef. 8 contemnere -us et lacunaria *eqs.* PAVLA Hier. epist. 46, 11, 1). VITR. 6, 3, 7 in *aedificiis urbanis Romanorum* columnae tam altae sint, quam -us latae fuerint peristylorum (6, 7, 3 *domus Graecae. cf. et p. 25, 65*). 6, 5, 3 ruri *villam ingredientibus* . . . statim peristylia solent esse, deinde tunc atria habentia circum -us pavimentatas. 6, 7, 1 id peristylum in tribus partibus habet -us *eqs.* (describitur *Graecorum mos aedificandi ut*: 6, 7, 2 circum . . . in -bus triclinia . . . constituuntur. 6, 7, 3 peristylia, in quibus pares sunt quatuor -us altitudinibus. *al. ibid.*). VAL. MAX. 9, 1, 4 collegae . . . obiecit, quod columnas Hymettias in -u domus haberet. PETRON. 77, 4 *domus mea* habet . . . -us marmoratos (marmoratis *trad.*) duos. VAL. FL. 2, 191 discumbitur altis -bus. STAT. silv. 2, 2, 30 inde per obliquas erepuit -s arces, urbis opus, longoque domat saxa aspera dorso (35 semita tecta. *de eadem -u villae Surrentinae*: 3, 1, 99 stat -s alta). MART. 1, 12, 5sq. rudis . . . praestabat -s umbras, heu quam paene novum -s ausa nefas; nam subito conlapsa ruit *eqs.* IVV. 6, 163 vetustos -bus disponat avos. 7, 178 -s, in qua gestetur dominus, quotiens pluit. 14, 66 ne . . . foeda . . . atria displiceant . . . , ne perfusa luto sit -s. PLIN. epist. 2, 17, 4 *villae* in prima parte atrium . . . , deinde -us in D litterae similitudinem circumactae, quibus parvula . . . area includitur (*cf. p. 26, 63sq.*). VLP. dig. 8, 5, 8, 1 quae *columnae tectum -us ambulatoriae* sustineant. *al. impositae sunt navibus*: SVET. Cal. 37, 2 fabricavit et deceris . . . magna thermarum et -uum et tricliniorum laxitate.

II per similitudinem transfertur: A ad opera alia (v. etiam l. 31): 1 varia genera tectorum perticis sim. fultorum, quae protegent: a a tormentis; adhibentur in oppugnatione oppidorum: CAES. civ. 2, 2, 3 cum vineae vim telorum sustinere non possent, pedaliibus lignis coniunctis inter se -us intebantur. b ab intemperie caeli, vi solis: α in re rustica (dubium an hic illic, e. g. l. 42, 45, significetur aedificium ut l. 4sq.; in comparatione l. 52): COLVM. 7, 9, 9 nec ut ceteri greges universi claudi debent sues, sed per -us harae faciendae sunt *eqs.* (PALLAD. 3, 26, 4 haras sub -bus faciemus). 8, 4, 4 ubicumque cohortem -s vel tectum protegit (9, 14, 14 quamvis -u protecta vasa [sc. *alvaria*] . . . congestu . . . frondium supertegemus [*inde paulo aliter PALLAD. 12, 8, 2 infra*]. *protegi ipsae -us dicuntur*: 9 praef. 2 apibus . . . dabantur sedes . . . in protectis -bus). 8, 11, 3 cuius maceriae tribus lateribus -us adplicantur et in quarto duae cellae; . . . sub -bus fiunt . . . septa (sim. *instruuntur anseribus* 8, 14, 1). 9, 7, 4 propter quos imbres convenit *alvaria -u* (-bus R, porticulis *recc. aliquot*) supermuniri. PALLAD. 1, 22 propter ea, quae insunt in cohorte, animalia ad aestatis temperandum calorem -us furcis, asseribus et fronde formari, quae vel scindulis vel . . . tegulis . . . tegentur *eqs.* 12, 8, 2 (sec. COLVM. l. 42) *Novembri supra alvaria* genestis vel aliis tegumentis similitudinem -us imitemur, ut possint a frigore et tempestate defendi *apes*. β in re militari: VEG. mil. 2, 23 p. 58, 16 ut tempore hiemis de tegulis vel scindulis . . . et -us tegerentur ad equites et quaedam velut basilicae ad pedites, in quibus . . . sub tecto armis erudiebatur exercitus.

2 speciem ornithonis: VARRO rust. 3, 5, 11 in lateribus . . . -us sunt primoribus columnis lapideis pro mediis ar[t]ibusculis humilibus ordinatae, cum . . . tecta -s sit rete . . . ; haec sunt avibus . . . oppletae . . . ; (12) in medio sunt piscinae ad -u[a]s versus.

B ad umbraculum ramis vel palmitibus factum: CYPR. ad Donat. 1 dum erratici palmitum lapsus nexibus pendulis per harundines baiulas repunt, viteam (pampineam *Dub. nom. gramm. V 586, 14*) -um frondea tecta fecerunt. FIRM. math. 8, 10, 6 qui . . . virides -us in circulum flexis vitibus faciat. PS. AVG. serm. ed. Mai 72, 2 (in *descriptione paradisi*) per frondeas -us viridesque parietes (*postea*: inter spatia virentium columnarum).

III per interpretationem pravam (vel ad exemplar gr. corruptum referendam) ponitur pro: velo, tentorio (non est quod conferas ENN. p. 25, 35sq.): ITALA exod. 39, 20 (Wirc.) attulerunt . . . -us at<rii> et columnas *eqs.* (gr. 39, 19 *ιστία, Lugd. positionem, Vulg. 39, 39 tentoria*). moenibus: CASSIOD. Ios. c. Ap. 1, 139 *Nabuchodonosor muniens Babylonem contra hostes tres* . . . in interiori civitate per circuitum -us, tres vero in exteriori constituit (gr. *περιβόλους*).

homoeoprophoron iuxta portus POMPON. Atell. 38. deriv.: porticatio, porticula, 1. porticulus, porticuncula; cf. ?portex.

compos.: crypto-, pro-, quadri-, triporticus.

portil(l)āca v. portulaca.

*portio, -ōnis f. [*iuncturam veterem pro portione* (v. p. 30, 4) ex pro ratione, alii ex pro partitione derivare conantur, cf. *Leumann, Gramm. 1977, 366. Sch.*] a pars derivat CASSIOD. in psalm. 118, 57. scribitur -ci- INSCR. christ. Diehl 3846 (= CIL V 307) et fortasse CIL II 1174, 10 (ex *apographis*), ceterum saepius in codd. *recc.*

litt. graecis: PAP. Tjäder 20, 83 (ca. a. 600) *πορεζονε* (i. -is). notatur port CIL V 4489, 4 et fortasse p *infra l. 26*. NOT. Tir. 91, 30 -o. abl. sing. -i LEX Iul. munic. (CIL I² 593) 38. ORIBAS. syn. 8, 57 Ab. legitur in iunctura pro -e inde a PLAVTO, CATONE, SENT. Minuc., FAV., CIC., LEGE Iul. munic. et VRSON., VARRONE; ceterae formae exstant inde a LIV., VITR., FESTO, SEN. contr. (*vix iam apud CATONEM, v. p. 34, 63*); vocem frequentant iuris consulti et artium scriptores; in poesi post PLAVT. apud MART. (semel) et IVV. (bis), deinde paulo saepius (sc. nom. sing. -o praeter PRVD. psych. praef. 53), deest e. g. CLAVD. [*confunditur in codd. cum proportio SEN. benef. 2, 16, 2. al. (de iunctura pro -e v. quae ad IAla monuimus).*]

I i. q. ratio, proportio, analogia (GLOSS. ἀνάλογον. pro syn. ratio VARRO rust. 3, 9, 21 CENS. 10, 9 et 11 [cf. 8], divisio BOETH. arithm. 1, 5 p. 15, 5): A in locutionibus adverbialibus notione ἀνάλογον, κατ' ἀναλογίαν sim. (respicitur saepe ratio, quae est inter singulas partes, vel inter partes et totum, ita ut exempla quaedam aegre a II separari possint; ceterum cf. *conspectum p. 33, 8sqq.*): I pro -e (-bus VITR. 3, 1, 4. 3, 3, 11. 6, 2, 1. cf. GLOSS. κατὰ τὸ ἀνάλογον . . . , κατὰ ἀναλογίαν. fere pro syn. rate CLAVD. MAM. anim. 1, 6 p. 42, 20): a nulla voce interveniente (sequitur gen. subst. inde a CIC. de orat. 2, 320, praecedat fortasse p. 31, 35). editur saepius pro abl. subst. q. e. proportio, sed voces etiam nullo intercedente attributo non prorsus coaluisse confirmant distincte exhibentes SENT. Minuc. (CIL I² 584) 29 (puncto interposito). LEX VRSON. (CIL I² 594) 63, 7 S. C. de aedif. (CIL X 1401) 7 PAP. Corp. 174, 4 (saec. II/III); huc pertinet, si recte solvit Bücheler, Rhein. Mus. 57, 1902, 325, CIL XI 5717 pr. p. (propria pecunia Bormann dubitanter ad l.); contra una voce scribi videtur LEX Iul. munic. (CIL I² 593) 38 ut ibid. e. g. l. 24 indiebus. quamquam vix dubites quin scriptores recentiores pro una voce acceperint iuncturam, tamen omnia eius exempla huc traximus, nisi obstitit vel adi. praecedens vel structura totius enuntiati; ceterum cf. *Plasberg, Rhein. Mus. 53, 1898, 74sqq.* ponitur loco attributi CIC. p. 31, 14sqq. VARRO p. 31, 54 et 61. CLAVD. MAM. p. 31, 33, subiecti VARRO p. 31, 58, praedicati VARRO p. 31, 50sqq. CELS. dig. *infra l. 84*; explicatur per gen. saepe, per enunt. compar. *infra l. 39. 56. 73sqq.*

α generatim: PLAVT. Rud. 1115 tacita bonast (tacitast melior Bentley) mulier semper quam loquens. : tum pol tu pro -e nec vir nec mulier mihi es . . . , quia enim neque loquens es neque tacens umquam bonus. CATO agr. 57 (vinum familiae) compeditis, uti quidquid operis facient, pro -e addito vini partem (VARRO rust. 1, 18, 3 ut pro -e ad maiorem fundum et minorem adderemus et demeremus *mancipia* [sim. 1, 18, 4]. cf. LIV. 34, 50, 7 adice [COLVM. 12, 41 v. *infra*]). 106, 2 si quis plus voles aquae marinae concinnare, pro -e ea omnia facito. 157, 7. FAV. or. frg. (p. 104 M.) Gell. 15, 8, 2 si pro -e pergat luxuria crescere. CIC. Verr. II 3, 148 agrorum pro -e magno te decimas vendidisse. 4, 46 erant ornamenta summo artificio facta, ut hoc liceret suspicari, fuisse aliquando apud Siculos peraeque pro -e cetera (cf. *similem abundantiam, sc. si recte conicitur, p. 31, 56*). de orat. 2, 320 oportet dicendum causis principia pro -e rerum praepone. VARRO ling. 9, 27 (antea: non in terra in sationibus servata analogia?) <h>ordeo sato pro -e reddidit parilis segetes. 9, 29 partes . . . pro -e similes (9, 30. 9, 48. v. etiam p. 31, 44sq. et cf. 9, 33 similitudines pro -e constare). 9, 103 pro -e eadem quae illic (9, 76) dicimus, cur *eqs.* (10, 41). rust. 1, 41, 4 ea, quae laxiora et fecundiora sunt, ut femina quam mas; et pro -e in virgultis item. 2, 3, 2 caprae ubere sint grandiore, ut et lac multum et pingue habeant pro -e. 3, 9, 21 remittendum in cibi datione pro -e, ac decem primis diebus processit, in posterioribus ut deminuat eadem ratione. LIV. 5, 4, 3 quibus aliquid novi adiectum commodi sit, eis laborem etiam novum pro -e iniungi. 7, 1, 8. VITR. 3, 1, 4 si ita natura composuit corpus hominis, uti pro -bus membra ad summam figurationem eius respondeant *eqs.* (fere syn. commensūs exactionem). CELS. 4, 19, 3 cibum pro -e huius lactis sim. sumere. SEN. clem. 1, 1, 9 cetera . . . bona pro -e fortunae suae quisque sentit . . . maiora minoraque (*pertinet ad compar. ut*: AVG. civ. 15, 15 p. 88, 11 D. serior. util. cred. 3, 7 p. 10, 3 plura. v. etiam *infra p. 31, 11*). 2, 6, 3. CVRT. 9, 1, 6 navatae operae. COLVM. 1, 4, 8 facultatum (sc. *opum*). 5, 12, 4 virium (arb. 28, 4. v. etiam p. 32, 33). 12, 41 si plus musti volueris facere, pro -e, qua supra, mel adicies. *al.*

β speciatim: ① in sermone iuris: SENT. Minuc. (CIL I² 584) 29 vectigal Langensibus pro -e dent ita, uti ceteri Langenses, qui *eqs.* (cf. CIC. Verr. II 5, 55 quin Mamertinis pro -e imperaretur *frumentum*. Flacc. 32. VARRO ling. 5, 181 pro -e census exigebantur *tributum*). LEX Iul. munic. (CIL I² 593) 38 tanta pecunia ab uno quoque solvenda est pro -e (-i aes), quantum quousque ante aedificium viae publicae . . . erit (*pendet enunt. compar. ut*: LEX VRSON. [CIL I² 594] 63, 7 ut pro -e, quam diu apparuissent, mercedem . . . kaperent. ALF. dig. 19, 2, 30 pr. quanti dominus praediorum locasset). ALF. dig. 19, 2, 30, 1 ut pro -e temporis, quo lavationem non praestitisset *balneator*, pecuniae contributio fieret (LABEO dig. 19, 2, 28, 2 deducendum esse. IAVOL. dig. 19, 2, 21). S. C. de aedif. (CIL X 1401) 7 cum . . . conveniret . . . pro -e publicorum operum etiam privatorum custodia (custodiae cetera *apographa*). IAVOL. dig. 31, 41 pr. ut ea pars, quae cessat, pro -e legati cuique *legatario* . . . adcrecat. INST. aliment. (CIL II 1174) 10 *summa inter puellas distribuatur* pro -e, qua inter masculos. CELS. dig. 12, 4, 16 utrum id contractus genus pro -e emptionis et venditionis est? (i. *'similis est [Plepelits]*

emptionis et v.; ad struct. praedic. cf. infra l. 51; alias explicationes affert Watson, Journ. Rom. Stud. 50, 1960, 255 sq.). 27, 8, 7 pro -e in quemque eorum actionem dari. IULIAN. dig. 42, 7, 5 ut, quae . . . ex bonis contrahantur, omnibus pro -e praestarentur. POMPON. dig. 18, 1, 18 pr. si communis ea res emptori cum alio sit, dici debet scisso pretio pro -e pro parte emptionem valere, pro parte non valere. GAIUS inst. 2, 155 quorum hominum bona venierint pro -e. MAECIAN. dig. 35, 2, 32, 4 tantum Seio pro -e ex quinque detrahendum . . . quantum Titio ex viginti detractum esset. SCAEV. dig. 36, 1, 80, 1. PAP. Corp. 174, 4 (saec. II-III) si unus unave ex his filiis . . . moriatur, . . . <quaeque pars> hereditatis pro -e maior esto. *al.* ② in philosophia vel arithmetica eaque nisis artibus (cf. HYG., CENS. *al.* sub B1): CIC. Tim. 13 id optime adsequitur, quae graece (p. 31^c) ἀναλογία, latine — audendum est enim, quoniam haec primum a nobis novantur — comparatio pro -e dici potest ([proportiove AB corr., edd., vol. III 2008, 22]. 24 eandem pro -e c. [non resp. gr. p. 36^b. varie temptatum in codd. et ab edd., proportionem comparatione ed. Giomini]. pro -e utroque loco def. Plasberg, Rhein. Mus. 53, 1898, 74 sqq.; ceterum cf. infra locum sequentem et l. 54). 14 quando . . . trium vel numerorum vel figurarum . . . contingit, ut, quod medium sit, ut ei primum, pro -e ita id postremo compararetur (comprobetur trad.; non resp. gr. p. 32^a). 15 contingit, ut deus . . . ea . . . inter se compararet et pro -e (gr. p. 32^b ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον) coniungeret, ut, quem ad modum ignis animae, sic anima aquae, quodque anima aquae, id aqua terrae pro -e (non resp. gr.) redderet. 27 temperatione trium partium pro -e compacta (compactus sc. animus, Manutius; gr. p. 37^a ἀνὰ λόγον). VITR. 3, 3, 11 quemadmodum . . . crescunt spatia inter columnas, pro -bus adaugendae sunt crassitudines scaporum. 4 praef. 2 quae genera subtilissimas haberent pro -bus modulorum quantitates (cf. 6, 2, 1 uti pro -bus ratae partis habeant aedificia rationum exactiones). AVG. quaest. hept. 2, 177, 10 p. 215, 3 pro -e occurrerent in octo columnis cubita quadraginta sicut in viginti columnis cubita centum. CLAUD. MAM. anim. 1, 6 p. 42, 20 ex quorum elementorum metrico (metrica var. l.) pro -e (proportionis cod. unus) conventu compactis rate dimensionibus . . . corpus efficitur. *al.* loco vix sano: VITR. 1, 1, 1 ratiocinatio res fabricatas sollertiae ac rationis pro -e demonstrare . . . potest (sollertiae ac rationis a pro -e pendet? fort. excid. aliqua verba' Degering in schedis nostris; sollertia, ratione proportionis Rose sensui bene consulens). ③ in grammatica (sc. comparantur formae verborum; cf. etiam FEST. sub 3a et B1): VARRO ling. 5, 169 ab tribus assibus tressis dicitur et sic pro -e usque ad nonussis (respicitur vocabula pecuniae ut: 5, 170 pro -e usque ad centussis [cf. 9, 81 sic deinceps ad centussis]. ibid. iterum. 9, 83). 8, 50 si esset analogia . . . ut est a qui[vi]s quoi (cui trad.), sic diceretur qua quae; nam et pro -e simile eqs. (9, 110. 10, 42. 10, 66. cf. p. 30, 51 sq. nec non 9, 62 quocumque progressa est natura cum usu vocabuli, similiter pro -e propagata est analogia [10, 68 et res et voces s. pro -e dicuntur]). 8, 68 quoniam simile est recto casu surus lupus lepus, rogant, cur non dicatur pro -e[m] item suro lupo lepo (10, 65 CHAR. gramm. p. 236, 8 B. adde locos supra allatos VARRO ling. 5, 170. 9, 83. 10, 68. aliter p. 30, 53; cf. 10, 47 pronuntiare). 8, 78 si pro -e[m] esse <nt> verba eqs. (pro -e loco praedicati ut: 8, 80 servata non est analogia: nam et cum sit a Romulo Roma, pro -e non est, quod debuit esse <Romula> eqs. 10, 9). 8, 83 libertini a municipio manumissi, ut societatum et fanorum servi, non servarunt pro -e[m] rationem nominis (10, 37 quae sit r. pro -e; <e>a graece voca[n]tur ἀνὰ λόγον, ab analogo dicta analogia). 9, 61 e quibus <ae>que (A. Spengel; quae Goetz) cum item accidisset feminis, pro -e ita appellata declinarant praenomina mulierum. 10, 2 quid sit simile ac dissimile, quid ratio quam appellant λόγον, quid pro -e, quod (quid trad.) dicunt ἀνὰ λόγον, quid consuetudo. 10, 36 ita cum est, pro -e ut eandem habea[n]t rationem verba (dist. et add. Mette, Varro-niana, 1931, 10). 10, 51 ut quattuor figurae vocis habeant pro -e declinatus.

④ interveniunt adi. vel pron. (e iuris consultis hic attulimus exempla pauca, quibus notio q. e. ratio adhuc sufficere possit; tamen significatum sub IIB2 illustratum subluere maxime l. 74 sqq. et 78 sqq. non negaverimus): COLVM. 5, 2, 2 pro qua -e (sc. magnitudinis agrorum) operis effecti numerationem facere oportebit. PLIN. nat. 11, 40 x partem mellis . . . apibus relinqui placet, si plenae fuerint alvi; si minus, pro rata -e (LAVOL. dig. 38, 2, 34 satisfieri. IULIAN. dig. 38, 2, 30, 3. GAIUS inst. 1, 122 semisses . . . et quadrantes pro r. scilicet -e ad pondus examinati erant. 4, 72. *al.*; pendet gen.: COD. Theod. 11, 20, 6 pr. pro r. partis dimidiae -e unumquemque relevari. COD. Iust. 5, 13, 1, 9c fructus pro r. temporis -e . . . assignari. *al.*; explicant GLOSS. κατὰ ἀναλογίαν). POMPON. dig. 45, 3, 37 utrumne viriles partes an pro dominica -e eis dominis servi communis deberetur ([syn. pro parte qua domini essent]. VLP. dig. 45, 3, 7 pr. ut non aequaliter, sed pro -e d. totum eis dominis acquiratur. plur. de singulis partibus v. p. 37, 64). GAIUS dig. 30, 67, 1 heredes non pro hereditaria -e, sed pro virili id legatum habere debent (item sing. spectat ad plures coheredes: PAPIN. dig. 10, 2, 32 ad singulos filios pro h. -e pertinent res non divisae. exempla cetera v. p. 37, 56). CELS. dig. 27, 8, 7 in magistratus, qui tutorem dederunt, . . . utrum pro virili -e actio danda sit, an optio sit eqs. (sc. ratione viritum computata [cf. explicationes COD. Iust. 6, 51, 1, 8a id est pro numero personarum. GLOSS. quis<que> pro se]. item: GAIUS dig.

v. supra. PAPIN. dig. 31, 70, 2 ut filium . . . pro v. -e . . . coheredem faciat. PAVL. dig. 30, 33 ad legatum omnes venire. LACT. inst. 2, 7, 2 dedit omnibus deus pro v. -e sapientiam [syn. aequaliter]. *al.*; plur. de singulis partibus v. p. 37, 73; aliter p. 35, 46).

⑤ ? 2 ex -bus: VITR. 10, 10, 6 (10, 11, 1) e quibus membris ex (et ed. Rose, Fensterbusch) -bus componantur catapultae.

⑥ 3 abl. sine praeop.: a sing. -e: α accedunt attributa (sequitur enunt. compar. l. 25; cf. l. 14): FEST. p. 278 (locus corruptus) vocabula q. s. sacer, sanctus, religiosus notione differre, sed ita -e quaedam et temporibus eadem videri posse (QVINT. inst. 6, 1, 26 quanto . . . essent miserabiliora mala, si ea dicerent ipsi miseri, tanto sunt q. -e ad afficiendum [eff. trad.] potentiora cum velut ipsorum ore dicuntur). SEN. contr. 3 praef. 3 (antea: <auditus . . .> longe maior erat quam lectus orator) non hoc ea -e illi accidit, qua omnibus (item explicatur pron. relat. IUL. GRAECIN., COLVM. 12, 50, 3, QVINT. inst. infra; ceterum v. e. g. p. 30, 67). CELS. 4, 31, 6 pari -e inter se mixta pix, cera, alumen ([PLIN. phys. Bamb. 11, 11. 51, 11]. COLVM. 6, 7, 3 deterant. PLIN. phys. Bamb. 16, 1 coquis. 17, 7 teris [17, 28. 57, 5]. v. etiam EPIST. donat. Syntroph. infra). 5, 28, 6^B alumen aequa -e cum ture contritum (SEN. nat. 7, 25, 4 annos inter studia ac vitia non ae. -e dividimus [PLIN. nat. 2, 42. *al.*]. COLVM. 4, 24, 9 dispensat [cf. 6, 5, 3 dedisse]. 7, 5, 7 misceas. MELA 3, 73 PLIN. nat. 7, 147. 17, 263 [sed Cato agr. 93 aequas partes]. 28, 232). IUL. GRAECIN. Colum. 3, 2, 31 eam vitium feracitatem . . . sequemur, quae non eadem -e vincitur pretio, qua vincit abundantia (COLVM. 5, 3, 9 e. -e, utcumque placuerit <n> laxiora spatia, semina faciemus. 12, 50, 3 e. -e[m], qua supra, salliant. PLIN. nat. 15, 86 ampliores. 28, 159 [re] -e . . . e. efficaciora [pro -e edd., sed v. Yon, Ratio, 1933, 265 sq.]. QVINT. inst. 11, 3, 139 pars togae posterior e. -e altius, qua cinctura). COLVM. 2, 9, 1 hac -e medicribus agris semina praebenda. 12, 12, 2 sextarium aquae cum dodrante pondo mellis diluunt, et ea -e repletam lagonam eqs. PLIN. nat. 11, 129 capita piscibus -e corporum maxima, fortassis ut mergantur. 14, 121 mustum decoquitur, ut dulcescat -e virium (20, 8 e <s>t ad purgandam . . . alvum modus -e [-em, pro -em var. l., pro -e Urlichs] v. ab dimidio obolo ad solidum). in sermone iuris (cf. et pro -e, qua p. 30, 83): COD. Iust. 3, 36, 21 (a. 294) virili . . . -e . . . facta divisione. 7, 72, 6, 1 (a. 293) venditione bonorum aequali -e . . . creditoribus consuli potest. EPIST. donat. Syntroph. (CIL VI 10239) 8 cum pari . . . -e . . . redditum eius horti custodiatis. β nude (sc. abl. limit.; cf. PLIN. nat. 16, 220 sub 5): PLIN. nat. 11, 2 truculentam illam et -e maximam vocem culicis (11, 133 homo -em. cerebrum habet [Aristot. hist. anim. 484 b 27 κατὰ μέγεθος]. 11, 183. 11, 188. 11, 194 serpentibus -e maxime copiosum fel. v. etiam 11, 129 supra). 11, 108 nullis -e vires esse maiores quam formicis.

⑦ b plur. -bus: SEN. benef. 6, 33, 2 bona fortuita maiore cursu fugere, quam veniunt, nec iis -bus, quibus ad summa perventum est, retro iri eqs. dial. 1, 1, 4 (de aestu marino) credit caeca quadam volutatione modo contrahi undas . . . modo erumpere . . . cum interim illae -bus crescunt et ad horam ac diem subeunt eqs.? (cf. pro -e . . . crescere p. 30, 44).

⑧ 4 supra -em: COLVM. 7, 1, 2 aselli tam exiguae tutelae plurima . . . opera s. -em respondent.

⑨ 5 ad -em (-es PLIN. nat. 31, 58): PLIN. nat. 13, 133 satiant equos denae librae cytisi et ad -em minora animalia. 14, 133 mitiores plagae caeli . . . infodiunt . . . terrae tota dolia aut ad -em situs (pendet gen. subst. ut: 24, 46 foliis cum vino tritis ad virium -em aegrotantis, ita ut eqs.). 16, 220 teredines capite ad -em grandissimo (cf. 3aβ). 31, 58 fistulas, si quinarie erunt, sexagena pondo pendere, . . . si denariae, centena vicena ac deinde ad has -es.

⑩ B cetera exempla: I vario usu: FEST. p. 253 Penatis singulariter . . . posse dici, . . . cum patiat -o etiam Penas dici ut optimas eqs. (proportio edd., sed recte tradi putat Plasberg, Rhein. Mus. 53, 1898, 77 sq. probante Yon, Ratio, 1933, 268. item respicitur analogia grammatica: p. 294 supellectilis . . . et senis ratione dicebantur, quae nunc contraria videntur esse finitioni -is, qua omnia vocabula x littera finita eqs. [proportionis edd.]). SEN. benef. 7, 1, 5 quare latitudo porticus ex remoto spectantibus non servet -em suam, sed ultima in angustius coeant eqs. (CVRT. 7, 11, 12 primus accipiet talenta x, uno minus accipiet, qui proximus ei venerit, eademque ad decem homines servabitur -o. COLVM. 8, 11, 6 -e servata quinque feminarum et unius maris. 11, 2, 87 pro magnitudine. HYG. mun. castr. 39 servatis -bus latitudinis). nat. 3, 10, 3 natura partes suas velut in ponderibus constitutas examinatur, ne -um aequitate turbata mundus praeponderet. CENS. 10, 9 in sesquialtera -e, quae duo faciunt ad tria conlata (per epitheton indicantur numeri pro -e collati ut: 10, 11 supertertiam. ibid. sescupla. ibid. duplam. cf. gen. numerorum COLVM. 8, 11, 6 supra). 10, 12 utrobique in tibiis chordisque . . . eadem -o est. AMBR. Cain et Ab. 1, 1, 3 cum adicitur aliquid, quod prius erat, tollitur; idque colligitur ex arithmeticae -bus . . . : addito enim numero fit alius numerus, aboletur superior. BOETH. arithm. 1, 1 p. 10, 10 ea disciplina (sc. arithmetica), quae principium matrisque quodammodo ad ceteras obtinet -em (Nicom. arithm. I, 4, 1 λόγον). 1, 5 p. 15, 5 cum . . . divisus est in quinos denarius vel cum in tres septem, utraque in utraque -e partes in pares extiterunt. 2 iunctura -em habere i. q. rationem habere: SEN. benef. 2, 16, 2 in largiendo habetur personarum ac dignitatum -o (proportio var. l.).

[Plepelits]

II usu deflexo refertur ad singulas partes (cf. VEREC. in cant. 2, 9 ubi ... -o dicitur, quaedam soliditas divisa censetur. gr. respondet μέγος vel μέγος, syn. est pars passim; totum indicatur per gen. partit. passim inde a VAL. MAX. 4, 3, 9 [per pron. poss. Ps. RVFIN. Ios. bell. Iud. 2, 398 vestra, gr. μοῖραν ἡμετέραν. AVG. conf. 7, 2, 3 tua], per praepos. [exempla attributiva certiora] ex PLIN. nat. 12, 84 TER. MAVR. 2477 IVST. 24, 4, 2, de MARCELL. med. 16, 40 LEX Sal. Merov. 59, 6 [cod. A3 al.]. DIFF. ed. Beck p. 52, 25. locutiones adverbiales habes sub B2a et C3 [cf. IA], ceterum addas pro -e p. 35, 46 sqq., ex -e p. 34, 27, in -e p. 34, 26, ad -em p. 35, 55, abl. solum l. 15 sqq. 54 sqq. 59. p. 34, 78): A spectat imprimis ad partem, quae ratione computata, mensura quadam ad universitatem quandam pertinet (sed cf. quae ad B monuimus): 1 significantur potius singulae quantitates, quae:

a loco mensurae adhibentur: α fere technice in compositionibus, mixturis sim. (maxime medicamentorum): ① abl. modi (gen. qual. infra l. 35; plur. de pluribus quantitativis, sing. de singulis [aliter sub IA3a]. iuncturae aequis vel paribus -bus passim, exigua -e COLVM. 6, 4, 4, his -bus [nisi ad IA3b] COLVM. 12, 12, 3. 12, 53, 2, isdem -bus PLIN. nat. 30, 50): CELS. 3, 16, 2 sorbere ... mixta paribus -bus ... piper, castoreo eqs. (5, 22, 1. 5, 26, 36^B. al.; cf. MARCELL. med. 1, 38 admixto aceto, oleo, vino aequis -bus. PLIN. phys. Bamb. 17, 9 permixtus). 5, 18, 4 glandis ... cortex et nitrum paribus -bus contunduntur (5, 28, 19^C. cf. MARCELL. med. 22, 4 tundes). 5, 18, 26 malagma habet alcyoneum, sulphur, nitrum, pumicem paribus -bus. 6, 6, 15^B (inde ORIBAS. syn. 8, 57 Aa) ad mixturam adicitur ... oleum pari -e (PLIN. nat. 30, 50 pulmo ... adiecto flore Punici mali ex parte dimidia, item cotoneorum liliorumque isdem -bus. MARCELL. med. 27, 104 PLIN. phys. Bamb. 51, 11). COLVM. 6, 4, 4 amurca primo cibi asperguntur, deinde exigua -e medicatur aqua, mox pari mensura mixta datur. 12, 12, 3 his -bus factam aquam mulsam in lagonam diffundunt (cf. PLIN. nat. 20, 244 ovum infundit) et mel aequis -bus). 12, 53, 2 sin<t> ... his -bus pensata aromata. PLIN. nat. 26, 78 Vettonicam et verbenacam et millefolium aequis -bus ex aqua ... bibere (26, 114). 31, 68 thalassomeli aequis -bus maris, mellis, imbris (inde PLIN. med. 2, 5, 6 aquae marinae et aquae caelestis eadem mensura et mel eiusdem -is permiscetur). al. ② variis structuris (accedente saepe gen. materiae): CELS. 5, 18, 8 malagma habet ... amomi, cerae, resinae ... pares -es (5, 18, 14^A. 5, 18, 15. et saepius apud eundem cum gen. materiae [alia structura 6, 5, 2 galbanum et nitrum, cum p. -es habent]. PLIN. nat. 17, 265 addita ... p. aquae -e. 20, 164. 23, 82. 24, 186). 5, 18, 23 faecis ... quam maxima -e. 6, 7, 2^D adicitur hyoscyami suci dimidio minor quam unius ex superioribus -o. SEN. dial. 4, 19, 2 cuius in illo animali vel homine elementi -o praevaleret, inde mores erunt. COLVM. 7, 5, 22 rubiginis ... tertiam partem duabus ... axungiae -bus commiscere (item accedunt numeri cardinales: PLIN. nat. 33, 84 aurum torretur et cum salis gemino pondere ... ac rursus cum II salis -bus et una lapidis eqs. 34, 160 duae ... nigri -es et tertia albi). 12, 25, 3 quantumcumque umoris est, tantum (tantam Heffner post alios vix necessario) in amphoram musti -em adici. PLIN. nat. 20, 30 semen staphylini cum panis -e aequa tritum (29, 104 cum olei ae. -e [inde PLIN. med. 3, 34, 3]). 24, 179 adiciuntur gramini decocto turis, piperis, murræ tertiae -es (ceteros numeros ordinales ad 2 relegavimus). al.

β vario usu: LIV. 6, 35, 4 ut ... id, quod superesset de aere alieno, triennio aequis -bus persolveretur (pensionibus Cuiacius; si recte trad., dubites an ad 2 pertineat coll. p. 34, 78. item abl. modi: PLIN. nat. 29, 43 ovorum lutea dantur coeliacis ... per triduum ae. -bus. RVFIN. Greg. Naz. orat. 7, 15, 1 dies et nox ae. sibi invicem -bus succedentes [Migne gr. 35, 741^A ἰσομοιρίαν πρὸς ἀλλήλας λαχούσαι]). PLIN. nat. 25, 93 dictamnium ... minima -e accendit os (potione Sillig alii-que vix recte; cf. enim Theophr. hist. plant. 9, 16, 2 ἀπὸ μικροῦ). TERT. nat. 1, 5, 3 maior boni -o modico malo ad testimonium sui utitur. BOETH. cons. 3, 5, 5W. maiorem regibus inesse necesse est miseriae -em quam beatitudinis.

b comparata universitate dicuntur mensuram habere: SEN. dial. 6, 21, 2 minorem -em aetas nostra quam puncti habet, si omni tempori comparetur, cuius maior est mensura quam mundi. nat. 4, 11, 2 in tantum nihil ad tollitur, ut in collatione totius orbis terrarum ulla sit vel maximis montibus -o (cf. et p. 34, 71). BOETH. cons. 2, 7, 16W. unius ... mora momenti, si decem milibus conferatur annis, ... minimam licet, habet tamen aliquam -em. in imag. (vergūt in notionem momenti; cf. 2aβ): SEN. epist. 66, 20 (antea: nullum habet momentum vexatio ...; virtute enim obruitur) nec magis ullam -em habent incommoda, cum in virtutem inciderunt, quam in mari nimbus.

2 significantur potius pars totius cuiusdam, quae definitur (loci quidam sub B allati etiam huc trahi possunt; v. quae ibi monuimus): a aestimatione quadam generali (cf. etiam p. 39, 67 et 40, 19): α usu communi respicitur quanta sit -o: ① strictius pertinet ad quasilibet res (multitudines), quas metiri, numerare sim. possumus: SEN. nat. 3, 12, 2 rerum naturae tam magna -o (de aqua. antea: quarta ... pars naturae. epist. 49, 4 modo te prosecutus sum: et tamen hoc 'modo' aetatis nostrae bona -o est (cf. Ivv. 9, 128 flosculus iuventutis, ... brevissima vitae -o [MAXIM. eleg. 1, 16 heu senibus v. -o quanta manet]). COLVM. 2, 11, 7 sic cultam fabam ... exiguam -em in valvulis habere. 6, 20 tauro bono est cervix ita vasta, ut sit maxima -o (pars dett.

aliquot) corporis. 12, 18, 2 ne ... non minima fructus -o ... in terram dilabatur. PLIN. nat. 4, 96 Scatinavia, inconspertae magnitudinis, -em tantum eius ... Hillevionum gente ... incolente (de regionibus sim. ut: 6, 33 Asiae ... magna -o ... vastas solitudines habet. TAC. hist. 4, 32, 3 Batavi ... , exigua Galliarum -o. Ivl. VAL. 2, 30. al.; cf. et p. 38, 78). PLIN. nat. 8, 102 circa quod extispicium sim. magna mortalium -o haeret (item de multitudine hominum: Ps. QVINT. decl. 12, 15 minima ... -o est, quae in civitate nostra perit. PACIAN. epist. 3, 3 p. 50 totam ecclesiam exiguae -is infirmitate condemnas. AMM. 17, 6, 2 exigua. al.). 36, 85 Daedalum centensimam tantum -em eius labyrinthi Aegyptiaci imitatum (hyperbolice). Ps. QVINT. decl. 6, 16 aequam temporum -em involvit obscuritas noctis. TERT. apol. 9, 18 filios gigni posse vel ex aliqua seminis -e. al. in interrogationibus significantibus partem admodum parvam (cf. infra l. 46 sqq. et exclamationem l. 45): 15 PLIN. nat. 2, 175 quota terrarum parte gaudeat avarus vel ... quam ... -em eius defunctos obtineat? 9, 105 (respiciuntur pisces ingenti pretio mensis luxuriosorum capti) quota haec -o est reputantibus purpurarum, conchyliarum, margaritarum? (11, 67 q. -em eorum casuum commemoro? 23, 33 q. -o ... mortalium his generibus vini posset uti? 33, 136 libertorum quorundam opes q. ... -o erunt Ptolemaei opum, ... q. vero ille ipse ... -o fuerit Pythis Bithyni? 36, 112 Ivv. 3, 61. al.). ② laxius adhibetur ad alia incorporea: PLIN. nat. 11, 221 magna et in eo sanguine vitalitatis -o. Ps. QVINT. decl. 6, 17 quod malorum meorum maxima -o est. NOVATIAN. trin. 11, 5D. nec tenebit perfectam veritatem, quisquis aliquam veritatis excluserit -em. 29, 11 spiritus sanctus habitans in solo Christo plenus et totus nec in aliqua mensura aut -e mutilatus. ARNOB. nat. 3, 12 nec ex aliqua -e quicquam habent commune nobiscum Iudaeorum fabulae. LACT. inst. 2, 19, 1 magna (v. sub C1b). HEGES. 3, 25, 4 maximam -em totius belli confecerat Titus (Ps. Rufin. bell. Iud. 3, 50⁴ pars, gr. μοῖρα). PRVD. apoth. 949 quod anima sit ... -o parva dei. al.

β respicitur potius cuius momenti sint (cf. p. 33, 70 sqq.):

① actiones vel status, sc. forma '-o est' accedentibus structuris verbalibus (praepos. PLIN. nat. 21, 12): 'SEN. benef. 2, 6, 1 in omni negotio ... non minima -o est, quomodo quidque aut dicatur aut fiat (seq. enunt. ut: SERM. Corp. Vind. 21 p. 336, 4 magna damnationis est -o, si impiis scelus suum ignorare non licet. LEANDER reg. praef. Migne suppl. 4, 1425). 3, 30, 4 si ad bene vivendum minima -o est vivere (seq. inf. ut: epist. 105, 7 securitatis magna -o est nihil inique facere [VAL. CEM. hom. 15, 4 p. 740^A]. MAX. TAVR. serm. 106, 2 M. martyrii. BOETH. cons. 4, 6, 5W. medicinae tuae). PLIN. nat. 14, 1 arborum naturas ... a nobis ... dici, non culturas, quamquam et colendi maxima in natura -o est. 21, 12 et in hoc (sc. usu coronarum) est aliqua valitudinis -o. MART. epigr. 15, 2 summa tuae, Meleagre, fuit quae gloria famae, quanta est Carpophori bestiarii -o fusus aper. ② ipsi homines (qui dicuntur partes rerum; cf. C2c): forma quota -o (cf. supra l. 17): SEN. dial. 6, 26, 6 nec hominibus solum - q. enim ista fortuitae potentiae -o est? - sed mundi partibus ludet fatum. QVINT. decl. 252 p. 35, 14 q. ... ego sum -o istius indignationis, cum populi totius iura laedantur? DRAC. laud. dei 3, 556 q. -o rerum nos sumus audaces, ut contemnamus ... imperium caeleste? VEN. FORT. Mart. 1, 26 (loq. poeta) ego sensus inops, Italae q. -o linguae eqs. cetera exempla: SEN. dial. 9, 14, 10 clarissimum caput, Gaianae cladis magna -o (Canus Iulius ab imperatore supplicio affectus). HEGES. 3, 18, 3 maxima ... -o salutis apud patrem Iosepho Titus fuit ([Ps. Rufin. Ios. bell. Iud. 3, 397 pars, gr. μοῖρα]. ENNOD. opusc. 3, 98 p. 356, 10 nemo periculi sui meminerat, dum maior ab illis s. -o, sc. sacerdos, divideretur). AVG. conf. 1, 1, 1 (ad deum infinitum) homo, aliqua -o creaturae tuae.

b computatione, accurata divisione vel compositione sim. (magnitudo -is indicatur per numeros ordinales inde a PLIN. nat. 3, 5, per numeros cardinales infra l. 66 et 81 et COD. Theod. 8, 4, 7. 12, 1, 49, 1 [ceterum cf. p. 37, 43 nec non 38, 48]): α vario usu: COLVM. 12, 52, 20 (e Catone) nec (et trad.) sic ... quidquam ponderis aut mensurae oleo accedit, si -em velis in factum adiectae baccae computare. PLIN. nat. 1, 2, 68 quae -o terrae habitetur (sc. computantur singulae partes orbis terrarum: 2, 171 nulla. 2, 173 relicta nobis una -o e quinque. 2, 174 detrahantur hae tot -es terrae [sc. flumina, montes, al.]. cf. 3, 5 Europam plerique ... non tertiam -em fecere, verum aequam. BOETH. cons. 2, 7, 4W. quarta). 2, 162 Dicaearchus ... permensus montes, ex quibus altissimum prodidit Pelion MCL passuum ratione perpendiculari, nullam esse eam -em universae rotunditatis colligens (v. SEN. p. 33, 68). 18, 67 ut ... pani militari tertia -o (sc. ponderis grani) ad grani pondus accedat. 29, 106 cinerem earum muscarum inlinunt cum cinere chartae ... ita, ut sit tertia [pars] -o e muscis (item respiciuntur compositiones [cf. sub Ia]: 33, 80 tricensima sexta -o argenti in auro quodam invenitur. ibid. quinta argenti -o. ibid. si quintam -em excessit. 34, 97. 98. 160). TAC. hist. 1, 20, 1 decumae ... -es donationum. DECRET. decur. Gab. (CIL XIV 2795) 10 ut ex reditu eius pecuniae ... aequis -bus fieret divisio (cf. S. C. de sumpt. lud. glad. [CIL II 6278] 46 eius pecuniae ... quartam -em liber ... accipiat. COD. Iust. 4, 61, 13 pr. [impp. Theod. et Valent.] vectigalis duas -es ... , hanc tertiam. al.). al. β in astronomia, arithmetica sim.: PLIN. nat. 7, 160 rationem, quam Petosiris ac Nechepos tradidere, tetartemorion appella(n)t a trium signorum -e (sc. zodiaci ut: MART. CAP. 8, 839 zodiacus aequales duodecim s. integrat [Plepelius]

-es). 18, 324 supra terras . . . erit . . . luna secunda horae noctis unius dextante sicilico ac deinde tertia et usque xv multiplicatis horarum isdem -bus (18, 325. cf. MART. CAP. 8, 846 brumalis dies habet . . . horas VIII et dimidiam ac tertiam -em). CENS. 22, 4 annum . . . id est dies COCLXV et -em nescio quam adhuc astrologis inexplorata (in eadem re CHALC. comm. 117 quarta. cf. etiam 80 solstitiali circulo in trecentas sexaginta quinque partes et partem quartam unius -is divisio). CHALC. comm. 38 senarius numerus habet tertiam -em in duobus, . . . sextam in uno (numerorum ut: 41. 42 FAV. EVL. 10, 2 [p. 6, 18H.]. al.). 70 (respicitur evagatio . . . in latum, quae fit in zodiaco) solis evagatio sub unius -is aestimationem venit; Lunae vero et Luciferi . . . maior ad duodecim fere -es, Mercurii fere ad octo partes eqs. ([Theo Smyrn. p. 135, 14sq. μοίρα ubique]. cf. MART. CAP. 8, 834 latitudinem circuli signiferi tetendi in duodecim -es). al.

B spectat imprimis ad partem, qua quis (quid) particeps est alterius rei (animantis sub laß; ad A2 vergunt exempla, ubi respicitur divisio totius cuiusdam ut e. g. l. 73 sq., vel indicatur partis magnitudo ut e. g. p. 37, 44sq. 38, 2 sq.): I in sermone communi (significatur fere id ipsum, quod cui pro sua parte contingit; de statu participis v. sub b; ad modum [cf. 2], quo quis particeps est, referas potius l. 24 nec non 47. al.): a vario usu respiciuntur: α res: ① incorporeae (per imaginem hereditatis ITALA et Christiani saepe):

① generatim: VAL. MAX. 4, 3, 9 Ptolomaei liberalitas, legatorum abstinentia, senatus . . . aequitas debitam probabilis facti -em obtinuit. 4, 7, 5 paria . . . in cultu amicitiae auso par gloriae -o adserenda est. 7, 2 ext. 2 ut mala propria deportare domum quam ex communi miseriarum acervo -em suam ferre mallent. SEN. dial. 1, 4, 7 veniet <et> ad illum diu felicem sua -o malorum. FRONTO p. 114, 13 v. d. H. iis ego rebus laetandis virilem cum ceteris -em voluptatis capio. ITALA Ios. 18, 7 (Lugd.) non est -o filiis Levi in vobis terram possidentibus, quia sacerdotium (sacerdotio trad.) domino -o est eius (Vulg. pars . . . hereditas). CYPR. epist. 13, 1 in gaudio communi maior est episcopi -o. IVVENC. 3, 375 si certa foret credendi -o vobis (sec. Matth. 17, 19 si habueritis fidem). IVST. 5, 2, 9 vocandos . . . in -em muneris Ionios (subluceat notio sub b illustrata). AVG. epist. 158, 5 memoria, voluntas, intellectus habent officiorum congruam -em (proportionem var. l.). virg. 13, 12 haec (sc. coniugii pudicitia) . . . humani officii sunt munera; virginis autem integritas . . . angelica -o est. al. de sorte quae cui contingit pro meritis vitae actae (cf. locos quosdam sub b allatos, maxime p. 37, 27 sq.): AMBR. Iob 2, 1, 2 cum -o impii huiusmodi sit, ut . . . interitus domum eius involvat (sec. Iob 20, 29 haec est pars hominis impii. locum geminum 27, 13 respicit idem 2, 5, 22 describit, quam miserabilis impiorum -o sit, quod eqs.). SACR. Leon. 1158 ut papa mortuus . . . perpetuam dignitatis apostolicae percipiat -em (cf. Gelas. 1136 M. episcopum habere tribuas sempiternae beatitudinis -em).

② pro sua vel virili -e (ad s. -em PLIN. nat. 36, 130, sine praepos. Ps. QUINT. decl. 13, 18; significatur potius modus quo quis particeps est; minus probabiliter ad IA1b trahas; locutio pro sua parte inde a Pacuv. trag. 337, pro virili parte inde a Cic. Sest. 138): SEN. epist. 59, 13 pro sua quemque -e adulatio infatuat (QUINT. inst. 10, 7, 28 quidquid loquemur ubicumque sit pro s. scilicet -e perfectum. CENS. 3, 4 dei complures hominum vitam pro s. quisque -e adminiculantes. AVG. in euang. Ioh. 108, 5. cf. c. Faust. 21, 5 p. 574, 11 universo pro sui generis -e complendo. ceterum cf. l. 27 sq. 64. p. 36, 26. 37, 50 sq. al.). PLIN. nat. 36, 130 omnes . . . hi magnetes oculorum medicamentis prosunt ad suam quisque -em. TAC. Agr. 45, 3 libens fatum excepisti, tamquam pro virili -e innocentiam principi donares (hist. 3, 20, 2 ut pro v. -e armis . . . victoriam iuverit, ratione . . . se profuturum. Ps. QUINT. decl. 3, 12 militi p. v. -e salutem suam patria commisit. PANEG. 3, 17, 1 HIER. in Ion. 1, 6. praef. Vulg. pent. p. 64, 4 [in imag.] me pro v. -e . . . offerre quae possim. IVLIAN. Aug. c. Iulian. op. imperf. 1, 12 quantum valemus. SVLP. Sev. chron. 2, 13, 1. al.; cf. l. 29 et p. 31, 82. 37, 73. 38, 41). Ps. QUINT. decl. 13, 18 nec quicquam in opere apium ex inchoatis parum est, quod non sua -e perfectum sit.

③ corporeae: ① vario respectu: PLIN. nat. 12, 64 sunt et quae sacerdotibus dantur -es turis evehendi scribisque regum certae (cf. ITALA Ezech. 45, 20 [Wirc.; ad sacerdotem] accipies a singulo -em [gr. ἀπόμοιραν, Vulg. non resp.]. diis debentur -es: PLIN. nat. 12, 68 non dant ex murra -es deo. SOL. 30, 31 -o manipulorum soli dicatur. al.; v. etiam p. 36, 72 sq.). FRONTIN. (?) strat. 4, 3, 12 M'. Curius, cum . . . ampliaretur ei modus agri, quem . . . milites accipiebant, gregalium -e contentus fuit (de -bus agrorum ut: LIB. col. I p. 214, 12L. quam coloniam . . . veterani in -bus divisam pro parte habent. Ps. AGENN. grom. p. 59, 14 filiis suis unam possessionem dividens in tres aut quattuor -es. cf. p. 36, 11 sq.). ITALA gen. 31, 14 (Lugd. al.) numquit est nobis adhuc -o aut hereditas in domo patris nostri (cod. 101 pars, Vulg. residui quicquam in facultatibus. de rebus hereditariis ut: Luc. 15, 12 [cod. a al. = VVLG.] pater, da mihi -em substantiae, quae me contingit. PAVL. NOL. epist. 35 dilapidata hereditariae -is substantia [in imag.]. al.; cf. et p. 38, 25). Ios. 14, 4 (Lugd.) non est data -o in terra Levitis (3 sortem; Vulg. partem. sim. 18, 7 v. supra l. 30. inde e. g. CYPR. epist. 1, 1 ut . . . levitica tribus . . . nihil de illa divisionis -e perciperet). I Macc. 10, 30 (rec. L, cf. VVLG.; loq. rex omera remittens) quod est -is meae, relinquo vobis (rec. B quod debetis mihi, gr. τοῦ ἐπιβάλλοντος μοι. item -es regibus

debentur a populis: LIB. iubil. 45, 13 [sec. gen. 47, 24] accepit . . . quintam partem de omnibus . . . -em regalem). LACT. inst. 1, 3, 6 si plures reges partiantur orbem, . . . minus virium singuli habebunt, cum intra praescriptam -em se quisque contineat. IVVENC. 3, 578 inlibata tibi mercedis -o . . . redditur ([sec. Matth. 20, 13]. cf. 3, 718 quis famulis -o salva cultorum . . . daretur [sec. Matth. 21, 34 ut acciperent fructus eius]). 4, 250 servo segni tollatur -o nostri (sc. pecuniae nostrae; sec. Matth. 25, 28 talentum). IVST. 5, 10, 12 qui legati ex manubiis -em praediae communis belli . . . peterent (8, 5, 6 DICT. 2, 33. cf. IVST. 28, 1, 1 partem Acarnaniae, quam in -em belli . . . acceperat. ISID. orig. 5, 7, 2 principis -o). al. respectu universitatis divisae evanescente de quolibet agro (regione) quem quis possidet: VVLG. Ier. 12, 10 pastores . . . demoliti sunt vineam meam, conculcaverunt partem meam, dederunt -em meam desiderabilem in desertum solitudinis. LIB. col. I p. 216, 13 in planitia, ubi miles -em (proportionem var. l.) habuit. LEO M. serm. 16, 1 qui nullam in agris . . . nullam habent in oleis -em. ACT. Archel. 7, 2 reges habentes singuli suas -es (gr. ἀνὰ μέρος ἐκάστων τὰ ἴδια ἔχοιτος). 26, 5 inter eos, qui rura incolunt, lapis solet -em uniuscuiusque dividere. ② de parte alimenti singulis tribuenda (sc. hominibus praeter l. 22. 26; cf. SYNON. Cic. p. 426, 3 frustum carnis. crustum. panificium. pars. -o): COLVM. 11, 2, 29 maximis oleis sex congii amurcae, mediocribus arboribus urna satisfaciunt, ceteris aestimanda erit -o. ITALA exod. 16, 16 (Ottob.) colligite vobis ex ipso (sc. manna) unusquisque . . . pro -bus gomor per singula capita eqs. (gr. εἰς τοὺς καθήκοντας, Vulg. quantum sufficiat ad vescendum gomor). IVVENC. 3, 188 (sec. Matth. 15, 27) micarum saltem canibus sua -o mensae decedit dominorum. AMM. 25, 2, 2 imperatori parcius cenaturo pultis -o parabatur exigua. HEGES. 5, 40, 2 hoc est prandium meum, haec vestra -o (antea: partem . . . vestram. Ios. bell. Iud. 6, 209 μοίραν). PLIN. phys. Bamb. 56, 7 (antea: potionem . . . bibat) et <in> balneum . . . ipsa(m) accipiat -em. MART. CAP. 2, 215 ordo caelicolum -es sibi competentes aromatum attribuens Arabicis laetabatur halatibus. PALLAD. hist. mon. I 10 p. 285^c suam quidem partem panis perfudit aqua . . . ante illum autem tres posuit -es (gr. p. 72, 5 B. τρεῖς sc. ἄρτους). REGVLA mag. 17, 8 in refectioe in -em panis sui, (annonae suae cod. E) unam quadram minus accipiat. BENED. reg. 43, 16 reficiat solus sublata ei -e sua vinum (vini, a vino sim. var. l.).

β animantes (passim per imag. possessionis, hereditatis):

① quilibet: SEN. dial. 12(11), 12, 1 respice uxorem, filium respice (sc. viventes); pro omnium horum salute hac tecum -e fortuna decidit fratre tuo mortuo. VEN. FORT. Mart. 1, 376 nec tumulata quidem puella moribunda, sed -o tota sepulcri. ② deus: in scripturis sacris: ITALA deut. 18, 2 (Pomer. 2, 16, 2) filiis Levi non dabitur partem inter fratres suos; ego dominus -o eorum (gr. κληρος, Lugd. sors, Vulg. hereditas). psalm. 15, 5 (cod. 136 Cas., Quodv. [?] prom. 2, 16) dominus -o hereditatis meae et calicis mei (Veron. al. et Vulg. pars. explicat e. g. AVG. ad l. eligant sibi alii partes quibus fruuntur, terrenas et temporales; -o sanctorum dominus est eqs.). 118, 57 (Hil. ad l. heth = VVLG.) -o mea dominus (Veron. al. pars. cf. explicationes HIL. ad l. renuntiandum est saeculo . . . ut nobis deus -o sit. AVG. ad l. erit -o cuiusque dominus, cum legem eius custodierit. al.). 141, 6 (Sangerm. al. = VVLG.) tu es . . . -o mea in terra viventium (cf. e. g. HIL. ad l. cum . . . incolatum paradisi promittit, id est sortem . . . hereditatis suae). inde apud ecclesiasticos: GAUDENT. serm. 21, 5 G. -em suam Christum reputans dominum Filastrius saeculo renuntians. AMBR. fug. saec. 2, 7 cui deus -o est, nihil debet curare nisi deum. RVFIN. Orig. in gen. 16, 5 p. 142, 26 sacerdotes domini, . . . quibus -o dominus est (opp. terrena possessio). POMER. 2, 16, 2 efficietur ei deus possessor et -o. LEANDER reg. praef. (Migne suppl. 4, 1422) virginitas dum in terris angelorum servat integritatem, domini (dominum Migne 72, 876⁴) angelorum sortita est -em; quae ergo est virginitatis hereditas? al. ③ populus dei, fideles (infideles SACR. Leon. 140): ITALA deut. 32, 9 (Veron., sim. Iren. 3, 12, 9[11] al.) factus est -o domini populus eius Iacob, series hereditatis eius Israhel (Lugd., Vulg. pars. pendet ORIG. in Matth. 17, 25 p. 654, 26 utrum deberent Iuaaei, qui dei populus erant et -o eius, tributum dare principibus). II par. 36, 15 (Complut.) deus parcebat populo suo et -i dei (gr. ἀγιάσματος, Vulg. habitaculo). II Macc. 1, 26 (rec. P; oratio ad deum) custodi -em tuam (Vulg. al. partem, rec. M reliquias hereditatis). 14, 15 (rec. L al. = VVLG.). RVFIN. Orig. in Rom. 2, 11 p. 896^A (ad Iudaeum) gloriaris in deo, tamquam qui -o eius sis et cui concessum sit scire voluntatem dei. AVG. quaest. hept. 4, 6 p. 317, 8 Levitae qui iam ad -em domini pertinebant datam pro primogenitis (ad num. 3, 12 sq. ut ibid. p. 317, 12 sq. de universo . . . populo . . . data est -o deo pro primogenitis, et haec -o erat Levitae et pecora eorum). SACR. Leon. 140 in nulla remaneat diaboli -e, qui in sanctorum cupit sorte numerari (cupis trad.; an legendum quem . . . cupis? vergit in notionem sub b illustratam ut locus structurae similis: 1248 [= Greg. 9, 7] da nobis . . . in eius, Christi, -e censeri).

④ quocum quis communicet indicatur per praepos., ut subluceat plus minusve notio status participis, communionis (cf. l. 76. p. 38, 15; addidimus struct. ambiguam p. 37, 3): α in (cf. RVFIN. sub β; aliter p. 35, 30. 76): ITALA II par. 10, 16 (Complut. al.; loq. populus Israel ad regem Roboam) quae nobis -o est in David et hereditas in filio Yesse? ([Vulg. pars]. act. 8, 21 [cod. e al., sim. VVLG.] non est tibi [Plepekits])

-o neque sors in verbo hoc. PAVL. NOL. epist. 23, 34 in qua *gratia dei illi diabolo non esset -o. huc pertinere videtur* ITALA II Esdr. 2, 20 [Lucif. non parc. 14] vobis, *peregrinis quibusdam*, . . . non est -o neque mentio Hierusalem [gr. *ἐν Ἱ.*, *Vulg.* pars . . . in H.]. HIL. in Matth. 27, 2 *dominus -em . . . eius servi cum hypocritis in poenae aeternitate constituet* (Matth. 24, 51 partem . . . eius ponet cum hypocritis). VEREC. in cant. 2, 12 *Christiani perfecti alterius dei in se non faciunt -em*. SACR. Greg. 96, 9 ut in resurrectione domini . . . percipiamus veraciter -em.

β cum (cf. HIL. supra): ITALA psalm. 49, 18 (Sangerm. al. = VVLG.) cum adulteris -em tuam ponebas ([cod. 136 Cas. cum a. -o tua, Hier. psalt. sec. Hebr. cum a. erat pars tua. cf. e. g. AVG. ad l. nonne -em tuam cum illo qui fecit *facinus* laudando posuisti?]. RVFIN. Orig. in num. 9, 7 p. 64, 23sq. [sec. Ier. 1, 11. 13] si . . . peccaveris, -em tuam pones cum lebetes succenso, si autem iuste egeris, efficietur -o tua in virga nucea cum magno pontifice). II Cor. 6, 14sq. (cod. g) quae . . . -o (participatio var. l. ipsius cod. et *Vulg.*, gr. *μετοχή*) iustitiae cum iniquitate? . . . quae . . . convenientia (communicatio var. l., conventio *Vulg.*, gr. *συμμόνησις*, cf. l. 22) in Christo ad Belial aut quae [pars, fideli cum infideli? (l. item *Vulg.*, gr. *μερίς*, -o Rufin. Orig. in cant. 3 p. 190, 17. cf. etiam AVELL. p. 135, 4 CASSIOD. compl. in II Cor. 6, 2). EPIST. pontif. Arel. 18 p. 25, 36 cum iniqua agentibus habere . . . coniventiae -em (AVELL. p. 564, 8 Belial cum Christo [sec. II Cor. 6, 15 supra]. CASSIOD. in psalm. 87 concl.: cum ipso Christo . . . perennem h. -em. cf. INSCR. infra). EPIPHAN. in euang. 29 p. 49, 21 nulla . . . nobis sit -o . . . cum incredulis Iudaeis (GREG. TVR. vit. patr. 11, 1 non est tibi diabolo -o cum servis dei, quorum est hereditas regnum Christi). in formula sepulchralis anathematis (cf. p. 35, 38sq.): INSCR. christ. Diehl 1293 si quis . . . monumentum meum inquietare voluerit, sit anathema; . . . cum Iuda traditore (h)abeat -em (sim. 3846. 3853. 3855. cf. e. g. 3845 cum Iuda partem habeat). γ inter: SVLP. SEV. epist. app. 2, 16 ne et tua inter illos -o computetur, quibus dictum est (Ioh. 5, 44). BACHAR. repar. laps. 1 p. 1037^A ne inter simulatos amicos Iob mihi -o poneretur, qui videntes plagam eius siluerunt.

2 in sermone iuris (significatur fere modus, quo quis [quid] particeps est; ipsa res quae cui contingit respicitur maxime l. 77. p. 38, 8. 11. al., status particeps fortasse p. 38, 15): α in locutionibus adverbialibus (addidimus gen. -is pendentem ex locut. adv. infra l. 76sq.; agitur imperialis de -e hereditaria): α ex -e: SEN. epist. 73, 7 socium efficit etiam, quod ex minima -e commune est. GAIUS dig. 34, 5, 7, 2 ex quibus -bus heredes scripti sint (VLP. dig. 37, 4, 8, 14 ex qua institutus est heres. 37, 7, 3 PAVL. dig. 37, 11, 12. al.). SCAEV. dig. 34, 4, 30, 3 filias ex disparibus -bus . . . heredes instituerat. 36, 1, 80, 7 ex reliquis -bus heredibus institutis (MOD. dig. 49, 14, 9). 48, 10, 24 ex undecim -bus heredes . . . instituti ([postea: ex parte duodecima]. determinatur -is magnitudo ut: COD. Iust. 2, 3, 15 [a. 259] ut ex aequa -e heres . . . esset. 5, 12, 2, 1 [a. 213] ex minore quam dimidia -e. IVLIAN. epit. novell. 36, 14 CIL V 4489, 4). PAPIN. dig. 35, 2, 11, 7 ex variis -bus. TRYPH. dig. 38, 2, 50, 4 ex debita -e (VLP. dig. 29, 4, 6, 8. 38, 2, 3, 10. al.). al. β pro -e: IAVOL. dig. 23, 5, 18, 1 pro -e fructus fundi dotalis virum habiturum. PS. QVINT. decl. 12, 6 pro sua quisque -e . . . commeatum dedimus legationi publicae (item indicatur per adi. vel pron. cuius sit -o: IVLIAN. dig. 24, 3, 31, 3 cum . . . dotem pro sua -e mulieri solverint coheredes. 38, 2, 20, 2 residuum ex debita sibi parte omnibus heredibus pro -e cuiusque aufert. LEX met. Vipasc. frg. 2, 16 sua. SCAEV. dig. 29, 2, 98 eorum. al.). NERAT. dig. 16, 3, 18 in heredem . . . actio est pro hereditaria -e (CELS. dig. 28, 5, 60, 3. et saepe. cf. p. 31, 78sq.). IVLIAN. dig. 41, 1, 37, 1 pecunia servo communi donata fiet sociorum communis pro -e, quam in servo habebunt (determinatur per enunt. relat. ut: SCAEV. dig. 32, 41, 9 PAPIN. dig. 31, 67, 4. al.; ad plur. -bus accedit sing. pron. relat.: COD. Iust. 10, 16, 2 [a. 260] pro -bus, ex qua quisque defuncto heres extitit. CIL VI 15840). 41, 1, 37, 2 erit is fundus communis sociorum pro -e domini (VLP. dig. 30, 50 pr. INST. Iust. 2, 14, 3. 3, 17, 3. v. etiam p. 38, 23 et cf. VLP. dig. 45, 3, 7 pr. [quae praecedunt v. supra p. 31, 76] omnibus dominis pro dominicis eum servum communem -bus, non pro virilibus acquirere). POMPON. dig. 11, 7, 30, 1 colaturos esse . . . patrem pro -e dotis quam recipit et virum pro -e dotis quam lucratus est (PAVL. dig. 11, 7, 32, 1). SCAEV. dig. 4, 3, 32 ut rationes eorum coheredum pro -bus redderet (sine determinatione ut: VLP. dig. 5, 2, 27, 3 nepos contra . . . heredem pro -e egerat. 21, 1, 31, 8 si pro -e pretium dabit. al.). 33, 2, 32, 1 usus fructus utrum ad solam filiam an vero pro -e hereditatis pertineret (COD. Iust. 5, 12, 2, 1 [a. 213]. 6, 51, 1, 10d). 36, 1, 80, 4 pars eius substituti . . . utrum pro virilibus an pro hereditariis -bus . . . pertineat (VLP. dig. 27, 3, 1, 11. 45, 3, 7 pr. PAVL. dig. 5, 4, 5, 1 pro v. -bus heredes mihi sunt. COD. Iust. 3, 36, 11 bona . . . pro v. -bus aequo iure dividi. cf. et p. 31, 82). al. pro rata -is: MARCELL. dig. 30, 80 ut . . . pro r. -is Falcidiae satisfiat. pro modo -is: COD. Iust. 3, 38, 4 (a. 290) pro competentium -um m. indemnitati tuae consuli oportet. COD. Theod. 13, 6, 7 pr. emptor praedii navicularii functionem pro m. -is comparatae subeat.

γ in -e: QVINT. decl. 247 p. 13, 11 amata est ab adulescente mortuo uxor; debet hoc quoque valere in -e litis huiusce. CIL VI 10876 nec aditum in -e dimidia monumenti fiscum habere. adde INSCR. vol. V 2, 2030, 35. δ abl. sine praepos.: CIL VI 10243, 10 (a. 110) Lollia . . . emit hoc monumentum de L. Cornelio Hermete porilone (i. -e) eius (item

l. 16 emit . . . -e eius). SCAEV. dig. 33, 2, 32, 1 filios . . . heredes instituit aequis -bus (34, 4, 30, 4 -em eius hereditatis . . . legare Mariano . . . et Ianuario . . . ae. -bus. PAPIN. dig. 7, 2, 11. 31, 67, 4. al.). COD. Iust. 2, 3, 9 (a. 223) ut fetus eorum pecorum -bus, quibus placuit, inter dominum et pastorem dividantur. 7, 55, 1 (a. 229) effectus sententiae virilibus -bus discretus est (6, 55, 2 a. 290).

b structuris variis: α generatim: SEN. benef. 4, 39, 2 si foro cesserit debitor, -em pecuniae creditae feram (cf. IVLIAN. dig. 42, 7, 5 si debitor foro cesserit et creditores . . . elegerint unum, per quem bona distraherentur et -o ipsis, quae ex redacto fieret, solveretur). 6, 19, 5 ad exolvendum . . . hoc aes alienum patriae dabo -em meam (cf. GAIUS inst. 3, 122 si . . . plus sua -e solverit). IAVOL. dig. 17, 1, 36 pr. ut omnes summas pecuniae . . . coacervet et ita -em ei . . . praestet. LEX met. Vipasc. (CIL II 5181) 42 conductor tonstrini unum pluresve artifices idoneos in -em conductionis recipito (sublucere videtur notio status participis; cf. 1b). CIL VI 10243, 20 (a. 110) cum . . . matre sua semisse -em habebat huius ariarum. SCAEV. dig. 31, 88, 9 -em meam partis dimidiae fundi illius ad libertos meos pertinere volo (EPIST. donat. Syntroph. [CIL VI 10239] 11 ad quem -o . . . huius loci aedificiive pertinebit). CALL. dig. 48, 20, 1, 1 liberi -es ex bonis patrum damnatorum accipiunt. VLP. dig. 17, 2, 52, 10 socius qui cessantis cessantiumve -es insulae restituerit eqs. 39, 2, 40, 4 mittendi omnes domini aedium in possessionem erunt . . . aequalibus partibus, quamvis diversas -es domini habuerint. PAVL. dig. 14, 1, 3 quotam quisque exercitorum -em in nave habeat. al. β speciatim de modo, quo quis (quid) hereditatis, legati particeps est (ipsas res, quas heres acquirit, v. p. 35, 76sq.): PLAVTIUS dig. 35, 2, 49 pr. ex reliquis partibus fundi legis Falcidiae -em decessuram (MAECIAN. dig. 35, 2, 32, 3 VLP. dig. 43, 3, 1, 5. al.; cf. MAECIAN. dig. 35, 2, 30, 4 ea -o . . . , quae per l. F. efficiatur. sim. al.). QVINT. decl. 264 p. 80, 24 (antea: ne plus liceat quam dimidiam partem bonorum mulieri relinquere) si . . . minores aliquanto -es reliquerit (SCAEV. dig. 48, 10, 24 PAPIN. dig. 28, 5, 79, 2 VLP. dig. 24, 3, 7, 1. al.; cf. COD. Iust. 6, 52, 1 [a. 450] derelictam). PLIN. epist. 5, 1, 2 ut sibi donarem -em meam legati. 7, 11, 6 ut . . . -em meam sibi addiceret (I pro meo quincunce). IAVOL. dig. 28, 5, 64 ad omnes heredes . . . -o eius qui decessit pertinet. NERAT. dig. 10, 2, 54 si . . . aliqua -o . . . hereditaria esse desiit (IVLIAN. dig. 30, 104 pr. deducta . . . h. -e. 36, 1, 24. al.). CELS. dig. 37, 6, 7 si nepotes in locum filii successerunt, una -o his conferri debet. FRONTO p. 205, 12 v. d. H. (contextus perit) quota . . . -o Lucullanae hereditatis (IVLIAN. dig. 35, 2, 87, 7 paterna. GAIUS inst. 2, 217. al.). IVLIAN. dig. 37, 4, 13, 1 utrum in partem patris sui admittatur an virilem -em habeat (PAPIN. dig. 31, 67, 4. 31, 70, 2. VLP. dig. 37, 5, 8 pr. [explicatur res]. al.; cf. PAVL. sent. 3, 2, 3 singuli v., id est aequales, -es habebunt). 38, 2, 20, 3 ut pars legati in -em debitam patrono imputetur (PAPIN. dig. 38, 2, 41. al.; cf. MAECIAN. dig. 35, 2, 30, 4 -o debetur [SCAEV. dig. 31, 89, 2. al.]). GAIUS inst. 2, 206 heredis deficientis -o caduca fit et ad eos pertinet eqs. 3, 16 in tot -es hereditas dividetur, ita ut singuli heredes singulas -es ferant (3, 61 tres fratres tres -es ferunt et unus quartam. SCAEV. dig. 42, 8, 24 PAVL. dig. 17, 1, 58, 1). al. in comparatione (ceterum cf. p. 35, 22 et 36, 38): ALC. AVIT. hom. 1, 4 p. 104, 29 non . . . iuxta terrenum morem hereditas ista Christi dividitur; . . . omnes recipit . . . , nec de -e tenentum tollitur, quod aliis nascentibus deputetur.

γ spectat ad quamlibet partem: 1 significantur res: α corporeae vel sensibus percipiendae: α generatim: PLIN. nat. 2, 144 (143 in sedecim partes caelum . . . divisere Tusci) fulmina cetera ipsius mundi -e minus prospera aut dira ([ad ipsius m. -em Mayhoff]). APVL. mund. 22 lauda, quam putas, speciem: -o a te laudabitur m. ARNOB. nat. 3, 35 p. 192, 1 M. EVSTATH. Basil. hex. 2, 6, 1). 10, 145 quibuscumque emergunt -bus ova, dum pariuntur. 36, 201 immensa, improba rerum naturae -o est ignis (cf. p. 33, 79). HYG. lim. grom. p. 137, 14 quarta . . . illi lapidi (lapides trad.) -o clusaris vacat ab inscriptione. MIN. FEL. 23, 11 (22, 3 W.) deus . . . ligneus, rogi fortasse vel infelicis stipitis -o. TERT. apol. 21, 12 cum radius ex sole porrigitur, -o ex summa est. adv. Marc. 2, 25 p. 370, 8 paradisi. CYPR. elem. 17 nec de abundantia -o, sed de modico totum datur Heliae a vidua (III reg. 17, 12). epist. 7 misi eidem . . . aliam -em (antea: quantitas, sc. pecunia). ARNOB. nat. 3, 23 p. 181, 17 M. aedes . . . atque urbium -es (portiores trad.) . . . flammaram voracitate conlabi. IVVENC. 3, 275 terrae -o, corpus hominis. IVST. 24, 8, 9 terrae motu -o montis abrupta. CHALC. comm. 202 est . . . in corporibus nostris aquae -o et item aeris eqs. AMM. 17, 9, 2 ex annona . . . , quam . . . vehebat . . . miles, -em subtractam. SERV. auct. Aen. 6, 14 p. 7, 1 cupit caeli -em cognoscere Icarus (cf. PLIN. nat. 2, 144 supra et MART. CAP. 8, 831 caelestis globi -o). HEGES. 5, 42, 4 quia iam pateret vestibulorum templi -o. PAVL. NOL. carm. 24, 85 onerum -o. AVG. c. Secundin. 16 p. 929, 5 creaturam ut -em ipsius creatoris adoratis. SVLP. Sev. dial. 2, 10, 4 -o prati. MARCELL. med. 16, 40 -o de cribro. al.

β speciatim: ① de -bus terrae (aliter l. 69. p. 34, 2sq.): PLIN. nat. 19, 26 Carthaginensis Hispaniae ceterioris -o spartum parit (PAVL. NOL. carm. 10, 229 Atlans, ultima . . . eius H. mons -o metaque terrae). AGENN. grom. p. 22, 24 <o>ecumene . . . , hoc est habitabilis et cognita terreni -o (cf. CYPR. GALL. iud. 734 terrae [ISID. Goth. 1 chron. II p. 267]. MART. CAP. 6, 609 telluris). IVST. 7, 1, 5 Paeonia, quae nunc -o est Macedoniae. HEGES. 4, 1, 2 tres urbes regni eius regis Agrippae -es [Plepelis]

erant. OROS. hist. 6, 21, 2 Cantabri et Astures Gallaeciae provinciae -o sunt. PROSP. chron. I p. 474, 1321 data eis *Vandalis* ad habitandum Africae -e. *al.* ② *de -bus corporum eorumque partium* (cf. *imag. infra l. 68 et 73; aliter p. 33, 84*): TER. MAVR. 199 -o . . . suprema linguae. TERT. anim. 36, 4 et illam tunc Adae -em (sc. *feminam ex Adae latere decerptam*) animam agnoscam (cf. CYPR. hab. virg. 4 viri -o est femina [AMBROSIAS. in I Cor. 6, 18, 1 -o v. est mulier]). VLP. dig. 25, 4, 1, 1 partus . . . , antequam edatur, mulieris -o est vel viscerum. SER. SAMM. 26 ('hemicranio medendo') -o si capitis morbo temptatur. ARNOB. nat. 7, 34 p. 387, 2 M. auriculas, nasos ceterasque . . . alias membrorum . . . ac viscerum -es. LACT. inst. 4, 29, 6 et lingua . . . et manus . . . individuae sunt corporis -es (AMBR. incarn. 5, 44 humani. PRVD. psych. praef. 53 nostri. *al.*). GAUDENT. serm. 17, 35 G. -em reliquiarum *martyrum* sumpsimus. *al.* ? *sing. collect.*: SOL. 1, 100 Callicrates formicas ex ebore sic scalpsit, ut -o earum a ceteris cerni nequiverit (sc. *Plin. nat. 7, 85 partes* [cf. *ibid.* 36, 43]; <dis>cerni *Delz in plagulis; an coniciatur* positio?). ③ *de -bus litterarum (sonorum), versusum, orationis*: TER. MAVR. 188 nam muta iubet -o *B litterae* comprimi labella, vocalis at intus locus exitum ministrat (cf. 723 C et V in unam Q redactae congruerunt litteram, -o ut nunc consonantis V videri rectius, litterae vocalis habitum quam tenere debeat). 1529 prima pedis -o (cf. 1737 versus [2117]. 2124 *tetrametro* demitur -o ima. 2477 prima ex trimetro -o est. 2579 cetera -o est iambi. 2761). 1715 (*affertur versus caesura vel dihaeresi carens Verg. Aen. 12, 144*) pes tertius efficit 'ingra', orationis plena nec pars editur; et quartus 'tascen', nec -o plena relicta est (*orationis*). ④ *in arte geometrica de figura quadam circuli, i. q. τμήμα*: PS. BOETH. grom. p. 388, 7 L. -o circuli est figura, quae sub recta linea et circuli circumferentia continetur *eqs.*

b incorporeae variae: APVL. Plat. 1, 13 cum tres partes animae ducat esse *Plato*, rationabilem, id est mentis optimam -em, hanc ait capitis arcem tenere (*ibid.* cupidinem atque adpetitus, postremam m. -em. cf. 2, 2 ei animae -i [partionis *trad.*], quae cu<m> ratione consentit [2, 15 CHALC. comm. 137. cf. TERT. anim. et VINCENT. VICT. *infra*. 2, 4 optima et rationabilis. 2, 7. FAV. EVL. 5, 2 [p. 3, 12 H.] animum non minutis et coeuntibus -bus . . . esse compositum). TERT. anim. 51, 5 -o mortis cum animae -e remanebit *in corpore mortui, si anima non individua est*. IEIUN. 9 p. 285, 26 strictura pot[i]us xerophagiae -o est. PAENIT. 6, 24 praesumptio inverecundiae -o est. VLP. dig. 43, 11, 1, 1 *viam* purgare refectionis -o est. ARNOB. nat. 2, 7 p. 73, 2 M. an ipsum vigilare, quod dicitur, somni sit perpetui -o? LACT. inst. 2, 19, 1 magna et difficilis suscepti operis *scribendi* -o (cf. VEG. mil. 4, 31 navalis belli residua . . . est -o). AVSON. 174, 11 p. 39 P. (*ad mortuum*) nato tuo frueris, divina habitat si -o manes (*item de anima [eius partes v. supra]*): PS. EVSEB. GALLIC. hom. 27, 7 l. 138 G. ut nobilior -o inferiorem ad caelorum secum excelsa sustollat *eqs.* [28, 4]. 59, 11 maior et melior tui -o, id est anima. ENNOD. 9, 17, 1 p. 240, 26 illa caelestis -o. *al.*) VINCENT. VICT. Aug. anim. 3, 4, 4 cum a nobis uter inflatur, non aliqua -o nostrae naturae vel qualitatis infunditur (cf. *ibid.* numquid animae nostrae est -o utris inflatio?). SVLP. SEV. epist. app. 3 si voluntas facti -o est. MART. CAP. 9, 966 (*loq. Harmonia*) ipsam quoque nostri -em *esserhythmum*. *al.*

2 *significantur homines, qui dicuntur -es*: a *plurium hominum, multitudinis (deorum l. 54)*: α *strictius, sc. vigente respectu multitudinis, cuius pars sunt homines*: ① *complures*: PLIN. nat. 36, 118 *populus Romanus*, deorum quaedam immortalium generi humano -o. CYPR. hab. virg. 3 *virgines*, inlustrior -o gregis Christi (epist. 59, 14. PETR. CHRYS. serm. 173 p. 651^A dominici). epist. 14, 1 ut etiam cleri -em sua strage perstringeret *persecutio*. 41, 1 cum episcopo -em plebis inlidere (52, 2. 76, 6. cf. HEGES. 2, 10, 4 vulgi). 43, 2 -em ruptae fraternitatis (sc. *fratrum*). 66, 8 quod ecclesiae . . . -em sui in disperso habeat. 67, 8 ut non supersit -o sacerdotum, quae *eqs.* *al.* forma '-o . . . -o' i. q. *alii . . . alii* (cf. p. 40, 42 sq.): IVST. 24, 4, 2 ex his *Gallis* -o in Italia consedit . . . et -o . . . in Pannonia consedit. PROSP. c. coll. 7, 3 p. 233^A ut -o iustificatorum solius voluntatis suae motibus ad Christum venire credatur, -o autem reluctans trahi. ORIENT. comm. 1, 266 formanda in membra redibit -o *mortuorum resurgentium* de tumulis, -o de fluviis. ② *singuli (interdum subluet imago partis corporis; ad A2 vergunt e. g. PAVL. NOL., PROSP.)*: PACIAN. epist. 2, 7 p. 40 extra eam matrem (*ecclesiam*), cuius -o debet esse, qui martyr est. HEGES. 2, 6, 3 si quis commotus fuisset alieno vulnere . . . , erat caesorum -o. PAVL. NOL. carm. 14, 130 tu . . . , magna piorum -o, . . . Felix. CASSIAN. c. Nest. 7, 27, 1 Rufinus . . . , haud contemnenda ecclesiasticorum doctorum -o. SACR. Leon. 412 congaudet . . . totum corpus aeclesiae de sublimium glorificatione membrorum; et quaelibet eius infirmae -es *eqs.* PROSP. epist. 2, 3, 4 p. 78^C Augustinus, praecipua . . . -o domini sacerdotum. VEN. FORT. carm. 3, 22^a, 6 inter eos, tua quos dulcedo replevit, promptus in affectu -o maior agor.

β *laxius de qualibet turba (neglecto fere respectu, ad quam pertineat communionem; accedit fere gen. ident.)*: HIL. in Matth. 7, 9 fidelium -o conscendentium navem *Christi* et infidelium turba residentium (cf. PACIAN. epist. 3, 13 p. 71 *ecclesiae* corpori nostra etiam membra coniuncta sunt et totae credentium -es [*antea*: turba credentium, . . . populus Christianus]). HEGES. 2, 17 quieverunt Scythopolitae, ut -o Iudaeorum suspicionem deponeret (LEO M. serm. 53, 2 [*ad Iudaeos*] ut, quod vestri generis impia perdidit -o, hoc adsequatur fidelis gentium

plenitudo). HESYCH. in lev. 18, 26 - 29 p. 1018^B terra . . . evomet illos malos; non enim iam in hominum -e, sed in daemonum ordinabuntur. PS. PROSP. vocat. gent. 2, 2 p. 688^B habente . . . salutis suae damnium rebellium -e (*opp.* fidelium dignitate). PETR. CHRYS. serm. 80 p. 425^A (*ad Matth. 28, 5 sqq.*) virilis -o (*i. discipuli; opp.* muliebris . . . infirmitas). DRAC. laud. dei 3, 414 pallida gens Erebi, Poenarum -o tristis, tertia sors, quae lucis inops damnata laborat. ENNOD. dict. 2, 3 p. 431, 11 *Victor* de criminibus triumphavit et quicquid -o sinistra mortalibus ingerit, de eo casum non requiras. *subluet color secundarius factio-*

nis: STEPHAN. 1 p. 35^C alios suae -is suadentes esse participes.

b *singulorum hominum vel eorum animarum, pectorum*:

α *quolibet respectu*: TERT. apol. 5, 4 Domitianus, -o Neronis de crudelitate (cf. *Petil. Aug. c. Petil. 2, 92, 202 p. 125, 20* N. maximam partem). COD. Theod. 8, 15, 5, 1 administrantium socii adque participes *nundinis turpibus se abstineant ut ipsi administratores*: quaedam enim uniuscuiusque -o videtur adessor. β *respectu amicitiae, cognationis* (cf. e. g. *Hor. carm. 1, 3, 8* animae dimidium meae. *Ov. Pont. 1, 8, 2* pars animae magna, Severe, meae. *exempla quaedam magnitudinem -is respicientia ad A2 trahere nolumus, ne similia separarentur*): SYMM. epist. 3, 66 nosse dignaris, quanta sit in . . . Flaviano pectoris mei -o;

. . . ambo idem sumus. PAVL. NOL. epist. 5, 10 frater unanime meliorque in Christo nostri -o (*pendet gen. pron. pers. ut*: SALV. epist. 1, 8 cum me -em vestri existimetis, necesse est eum, qui mei -o est, vestri quoque aliquatenus -em esse ducatis. ENNOD. carm. 1, 6 praef. 7 p. 521, 25 mei). RVT. NAM. 1, 426 animae -o magna meae (SIDON. carm. 21, 4 maior [ENNOD. epist. 3, 2, 2 p. 72, 17. 5, 15, 1 p. 138, 2]. ENNOD. epist. 4, 5, 1 p. 100, 21 a. meae -o non defraudata, sed solida).

c *rerum* (cf. et p. 34, 46): ARNOB. nat. 2, 22 si verum est illum *hominem* principalis esse substantiae -e<m>. PAVL. NOL. epist. 16, 2 p. 116, 10 mundus iste, cuius singuli -o sumus. 49, 5 p. 395, 5 unus homo universitatis -o est. DRAC. Orest. 135 licet esset -o praedae *Cassandra*.

3 *struct. adverbiales fere pro 'ex parte', 'partim' positae (v. etiam sub B2a)*: a *abl. sine praepos. (v. Önnersfors, Pliniana, 1956, 166, 27. cf. GLOSS. I Philox. PO 92 -e: ἐξ μέρος)*: PLIN. nat. 2, 15 mortalitas in partes [s]ta digessit *divinitatem* . . . , ut -bus coleret quisque, quo maxime indigeret (*plur. ut*: 17, 177 nihil natura -bus parit). 28, 261 dexter . . . asini testis . . . -e . . . adalligatus brachiali (pro -e *var. l.*; v. Önnersfors l. c.). b *cum praepos.*: HIL. ad Const. 2, 5, 3 ne non aut ex toto aut tantum ex -e sit similis (trin. 6, 10. 9. 61. 11. 5). AMBR. in Luc. 8, 65 in -e bonum . . . , non in universitate; nam deus universitate bonus, homo ex parte (CASSIAN. c. Nest. 2, 6, 2 non potest una eademque res in parte esse impia et in parte probari pia et eadem in -e fidei et in -e esse perfidiae [*nisi fidei et perfidiae de in -e pendent*]). CHALC. comm. 292 qui *spiritus ac vigor* moveat eam *silvam* rationabiliter totam interdum, nonnumquam pro -e (cf. *var. l.* PLIN. nat. 28, 261 *sub a*). FAVSTIN. trin. 1, 11 l. 3 pater et filius aequaliter et indivise neque secundum -em deus unus *sunt*.

deriv.: portionalis, portiuncula.

compos.: comportionalis, proportio; vox aequiportio, quae laudatur vol. I 1013, 46, non legitur in ed. crit. Dionys. Exig. Conc. I V 2 p. 198, 18.

portionalis, -e. a portio. scribitur part- in cod. unico THEOD. MOPS. in psalm. 2, 1 p. 8, 23 (l. 22 parte; cf. *var. l.* parc- cod. X TERT. resurr. 57 p. 116, 19 nec non p. 43, 67).

i. q. *partialis, pertinens ad portionem* (sc. *ad quamlibet partem passim, ad partem quae cui iure contingit* ITALA; *opp.* summalis TERT. adv. Hermog., universalis TERT. resurr., virg. vel., THEOD. MOPS.; n. *pro subst. v. sub 2*): 1 *generatim*: TERT. ieun. 9 p. 284, 15 exceptio eduliorum quorundam -e ieunium est. resurr. 57 p. 116, 19 si universalis mors resurrectione rescinditur, quid -is? (*antea*: mors membri). ITALA (= VVLG.) III Esdr. 8, 31 Weber hii sunt praepositi secundum suas patrias et principatus -es eorum, qui mecum ascenderunt de Babylonia (*gr. I Esdr. 8, 28 κατά . . . τὰς μεριδάρχιας. eadem vox vertitur ibid. 1, 5* particulam principatus, 1, 11 partes p. [*item 5, 4*]. cf. *Vulg. I Esdr. 8, 1* principes familiarum et genealogia). 2 *speciatim secundum artem logicam respicitur vox vel notio specialis, quod universali continetur* (n. *pro subst.* THEOD. MOPS., *dubitare possis de TERT.*): TERT. adv. Hermog. 31, 4 ita novum non est, ut id solum quod continet nominetur, qua summale, in isto autem intellegatur et quod continetur, qua -e. virg. vel. 4, 7 subiectum est . . . generali speciale . . . ut (*et trad.*) . . . -e universali (*subaudiatur ex antecedentibus 'vocabulum'*)? *item opponitur*: THEOD. MOPS. in psalm. 2, 1 p. 8, 23 non ita dicit 'gentes', ut omnes . . . velit intellegi, sed -e universali appellatione signavit [*antea*: non ab universitate eos . . . , sed a parte significans]). ANIAN. Chrysost. hom. 15, 3 p. 15, 8 S. 'beati, qui . . . sitiunt iustitiam' (*Matth. 5, 6*) . . . utique -em (rationalem ed. *Paris.*) istam, quae ex adverso avaritiae collocatur (*gr. μερίστην ut*: 16, 5 p. 80, 6 huius *novae legis* scientia, si futurae scientiae comparetur, -is et imperfecta quaedam est [*perexigua . . . particula est ed. Paris.*]).

compos.: *vix huc pertinet* comportionalis (cf. vol. III 2135, 18).

portisculus, -i m. [*comparatio cum voce q. e. acisculus facta veriloquium non explicat. Sch.*] *derivare videntur a portus* STILO Fest. p. 234, a *pertica* NON. p. 151, 18, a *portare* ISID. orig. 19, 2, 13. *scriptura originaria portisc- confirmatur inscriptione saec. II CIL [Plepelits]*

VIII 27790, 6; *exhibent formam portic-* LABER. mim. 53 (*cod. Nonii unus*). PAVL. FEST. p. 235 (*sed portisc-* FEST. p. 234). ISID. orig. 19, 2, 13 (*qui sic affert etiam* PLAVT. Asin. 518). GLOSS.^L II Philox. PO 84; *formas* GLOSS. *corruptiores v. infra.*

significatur sive malleus (vel pertica), quo remigibus modus datur sive is ipse qui hoc malleo utitur (sed exceptis gramm. notionem instrumenti omnibus locis sufficere posse monemus; in imag. PLAVT.):

1 *testimonia gramm.:* FEST. p. 234 '-us est', ut scribit ... STILO (frg. 30 F.), 'qui in portu modum dat classi'; id(em) (*Lindsay in ed. Gloss. L IV*) autem est malleus, cuius meminit Cato (or. frg. 63, v. *infra*). NON. p. 151, 18sq. -us (postisc-, postic- var. *ll.*) proprie est hortator remigum (*inde* GLOSS. V 645, 34), id est, qui eam (idem qui eandem *trad.*) perticam tenet, quae -us dicitur, qua et cursum et exhortamenta moderatur (*afferuntur* PLAVT., ENN., LABER.). ISID. orig. 19, 2, 13 -us (-colus var. *l.*) malleus in manu portatus, quo modo signum (modus signumque var. *l.*) datur remigantibus (*affertur* PLAVT.). GLOSS.^L II Philox. PO 84 -us: *κελευστής*. GLOSS. V 380, 40 positisculo: malleo (*item* GLOSS.^L Corp. P 503 positisculo: m.; *glossam e Festo supra ortam esse putat Lindsay ad l. p. 207, sed abl. fortasse rectius ad Aldh. virg. I 2 p. 230, 23 refert Goetz in indice [v. quae monet idem Gloss. I p. 155]).*

2 *loci auctorum:* PLAVT. Asin. 518 (*meretrix ad lenam*) ad loquendum atque ad tacendum tute habeas -um; quin pol si reposivi remum eqs. ENN. ann. 228 *navatae* observarent, -us signum cum dare coepisset. CATO or. frg. 63 (190 M.) remiges scribiti cives Romani[s] sub -um, sub flagrum conscribiti veniere passim (-o et flagro *Lindsay in ed. Gloss. L IV coll. l. 18*). LABER. mim. 53 nec palm(ul)arum (palmarum *tuetur post alios Lindsay, Non. p. 151, 28*) pulsus nec -i. FRONTO p. 213, 5 v. d. H. -orum et remigum visu audituque. CIL VIII 27790, 6 -us (*saec. II tribuitur; in opere musivo supra caput hominis in navi actuaria stantis et malleum tenentis*).

[*portitans falso pro voce ferens ab codd. aliquot ommissa insertum est in margine cod. cuiusdam recentioris (n Hertzii) apud LABEONEM Gell. 20, 1, 13.*]

**portitor*, -ōris m. [*a portus, cf. holitor a holus, ianitor a ianua; sed notiones deflexae sub II illustratae sec. portare et porta novatae videntur; cf. Leumann, Gramm. 1977, 359. Sch.*] *de origine:* PROB. inst. gramm. IV 181, 26 sic (*sc. ut 'calcatum calcator' facit*) ... et portatum portator et cantatum cantator facere debeant; et ideo -r et cantor suae positionis nomina, non a verbis venientia sunt pronuntianda. *de notione v. infra, imprimis ad I, IIA, IIB. legitur inde a PLAVTO, CAECILIO, TER., VARRONE, CIC. [confunditur in codd. hic illic cum portator, ut e. g. SYMM. p. 43, 24 (v. etiam OPTAT. sub voce portator), cum proditor MART. p. 42, 45; perperam scriptum est -bus pro portoriis EDICT. imp. Dom. p. 56, 50.]*

I *vi originaria significatur is qui portui praepositus est ibique vectigalia exigit (cf. NON. p. 24, 14 -es dicuntur telonearii, qui portum obsidentes omnia sciscitantur [-entur var. *l.*], ut [et *trad.*] ex eo vectigal accipiant [afferuntur CIC. rep. 4, 7 PLAVT. Men. 117 CIC. off. l. 1, 150 PLAVT. Asin. 159 VERG. Aen. 6, 326 VARRO Men. 329]. GLOSS. *τελώνης. λιμνηράχης*. tollinarius [*i. telon-]. ad rem v. Vittinghoff, RE XXII 346. haec notio aetate posteriore evanuisse videtur succedentibus in eius locum vocibus q. s. arcarius, contrascriptor, scrutator sim. [vix recte huc traxit Vittinghoff l. c. COD. Theod. 2, 27, 1, 2^a et 7, 16, 2, 1 sub IIA2 citanda]:* A *proprie:* PLAVT. Stich. 366 dum percontor -es, ecquae navis venerit ex Asia. Trin. 794 apud -em eas *epistulas* resignatas sibi inspectasque esse (-es *coni. Valla coll. loco gemino 810. cf. TER. Phorm. 150 epistulam ... ad -es esse delatam [DON. ad l. 1: more veterum magistris tributorum, id est publicani, operas in portu dabant inferendarum et efferendarum rerum vectigal exigentes. 2 et EVGRAPH. qui in portu sunt. SCHOL. p. 129, 11 custodes portus, praepositos portui]). 1107 solutumst -i iam portorium (CIC. ad Q. fr. 1, 1, 33 *cives* in portoriis Italiae tollendis non tam de portorio quam de non nullis iniuriis -um querebantur. NON. p. 37, 15 portorium dicitur merces, quae -bus datur [*affert Lucil. 723, v. sub portorium]. v. etiam PLAVT. Asin. 159 sub BI*). CAECIL. com. tit. -r. VARRO Men. 329 aes defraudasse coponem ... cum -e serram duxe. CIC. off. 1, 150 quaestus, qui in odia hominum incurunt, ut -um, ut feneratorum. CIL I² 2193 (*Aquileiae*) *quidam* soc(iorum) (servus) por<titor> (*sic solvitur INSCR. lib. rei p. Degrassi 199; por<torii> intellegitur CIL V 792, sed cf. tit. Aquileiensem similem I² 2215 -r soc(iorum) s(ervus)*). SVET. rhet. 25, 9 (*thema veteris cuiusdam controversiae*) venalici(us) cum ... gregem venalium e navi educeret, ... pretioso puero, quod -es verebatur, ... praetextam togam imposuit. CIL XI 4175 Neptuno sacrum L. Valerius Nigri l(ibertus) Menander -r.**

B *per similitudinem transfertur:* 1 *ad quoslibet homines vel avaros vel omnia excutientes, in omnia dominantes:* PLAVT. Asin. 159 (*lena ad adulescentem*) remigio veloque ... fuge: ... aestus te in portum refert. :: ... istum -em privabo portorio. 241 -um simillumae sunt ianuae lenoniae: si adfers *argentum*, tum patent (por<ti>torum *i. 'portuum' Lindsay in app. metri causa, sed v. post alios Questa, Introduzione, 1967, 48*). Men. 117 -em, non uxorem, domum duxi, ita omnem mihi rem necesse eloqui est, quidquid egi atque ago. CIC. leg. agr. 2, 61 intolerandum est hos decemviros -es omnibus omnium pecuniis constitui, qui non modo ... exterarum nationum homines, sed etiam imperatores nostros excutiant. Vatin. 12 missusne sis *quaestor* ... Puteolos,

ut inde aurum exportari ... prohiberes? in eo negotio, cum te non custodem ad continendas, sed -em ad partiendas merces missum putares eqs. rep. 4, 7 nolo ... eundem populum imperatorem et -em esse terrarum; optimum ... vectigal duco esse parsimoniam. 2 *ad Charontem (apud VERG. [item PROP., Ov., STAT. silv. 2, 1, 229?] imago -is aditum negantis vel concedentis subesse videtur, v. l. 17 et cf. p. 57, 15; sed solus vexōv ... πορθμεός [Eur. Alc. 253] a posterioribus intellectus est, cum et ipsa Vergilii verba [cf. Aen. 6, 328 transportare] ad vectorem referri possent; locos inter I et II dividere noluimus; cf. post alios Todd, Class. Phil. 40, 1945, 243 sqq.):* VERG. georg. 4, 502 nec -r Orci ... passus transire paludem *Orpheum (item accedit gen.: LVCAN. 3, 17 praeparat innumeras puppes Acherontis ... -r. 6, 704 o flagrantis -r undae. STAT. Theb. 12, 559 Creon Stygiae ... a limine portae, ceu ... Lethaei -r amnis, submovet mortuos)*. Aen. 6, 298 -r has horrendus aquas et flumina servat ... Charon (302 ipse ratem conto subigit; 315 navita ... accipit illos, ast alios ... arcet harena. cf. CLAVD. DON. p. 548, 25 -es dicuntur, qui portus observant idcirco, ut sine ipsorum iussu nullus transeat in alias regiones. *aliter* SERV. proprie -r est, qui portat, abusive etiam qui portatur -r dicitur, sicut vector). 6, 326 -r ille Charon (*inde AVIEN. Arat. 211*). PROP. 4, 11, 7 ubi -r aera recepit, obserat ... lurida porta rogos. Ov. met. 10, 73 iterum transire volentem *Orpheum -r arcuerat. EPICED. Drusi 358 omnis expectat avarus -r et turbæ vix satis una ratis. SEN. Herc. f. 768 regit ipse longo -r conto ratem (774 navitam). VAL. FL. 1, 784 niger avehit umbras -r. 6, 159 gaudet iam nocte quieta -r. SIL. 9, 251 laetus in unda laxabat sedem venturis -r umbris. STAT. Theb. 4, 479 plena redeat Styga -r alno (CLAVD. 5, 503 plena lassatur -r a.). silv. 2, 1, 229 insontes animas ... -r non arcet. SCHOL. Iuv. 3, 266 rec. *χ al. v. sub poρθμεός (cf. etiam GLOSS. ibid.)*. CLAVD. rapt. Pros. 2, 360 senex velavit harundine frontem -r et vacuos egit cum carmine remos. CE 1223, 7 <vos pe>r Stigias portabit (-arit *trad. fide Passionei*) -r unda(s).*

II *vi novata:* A *sec. portare significat eum qui portat, affert aliquid (huc pertinent plura sub IB2 allata, v. quae ibi monuimus; notionis testimonia:* GLOSS. *διαπορθμευτής. πορθμεός*. qui aliquid portat vel nauta [*sim. al.; navis pro nauta exhibent GLOSS. IV 557, 59 V 322, 2*]. *ceterum cf. GLOSS. baiolus: -r. gerulus: -r aut suasor negotii. de loco corrupto GLOSS. V 378, 16sq. v. Lindsay GLOSS.^L Corp. P 482sq. et A 882. vim passivam testatur nullo allato exemplo SERV. supra l. 19; in appositione determinativa exstat l. 58):* I *generatim:* a *corporaliter vehuntur:* α *animantes (vivi vel mortui):* SEN. benef. 6, 18, 1 Platon cum flumen nave transisset nec ab illo quicquam -r exegisset. COLVM. 10, 155 Phryxi nec -r Helles (*item respicitur aries sidus: LVCAN. 4, 57 [coniciebatur olim proditor sec. var. l. MART. l. citando. ADNOT.: vector. COMMENT.: -r pro portator]. MART. 9, 71, 7 [falsa var. l. proditor]*). STAT. Theb. 1, 693 (*tenebrae noctis minuantur*) iam temone supino languet hyperboreae glacialis -r ursae (*sc. Bootes fere ursam plaustro vehens? ad confusionem imaginum cf. Sen. Herc. O. 1523 sub plaustro ... ursae; gubernatorem intellegit Hewels, 1932, ad l.; circitor coni. Alton, Class. Quart. 17, 1923, 175 sqq.; inepte SCHOL.: Ophiuchum significat*). AMBR. in Luc. 5, 90 (*ad Luc. 7, 14 qui portabant*) acerbi illi funeris -es (*ibid. iterum, sc. allegorice de cupiditatibus pravis. item respicitur funus: PETR. CHRYS. serm. 121 p. 530^B pauperem duorum portat miseratio baiulorum, nec quattuor ut mortuo, sed duo sub uno vecte, quasi proiciendo oneri -es addicuntur [-antur Migne perperam] inviti*). HIER. in Is. 22, 15/25 p. 273^D (22, 17 asportatur gallus) gallus ... humero -is de alio loco transfertur ad alium. MART. CAP. 2, 169 tunc -es divae *Philologiae* correpta lectica ... eam ... subvexere. Op. imperf. in Matth. 4 p. 660 angeli -es (*antea:* resurgens ab angelis portabatur in caelum *Christus*). β *res variae (sidera imaginem animalium praebentia v. supra):* SCHOL. Iuv. 3, 251 *cod. L al. ('Corbulo vix ferret tot vasa') 'Corbulo' proprium cuiusdam -is validissimi (comm. Vallae baiulus). PRVD. perist. 5, 406 (cf. III reg. 17, 6 corvi ... deferebant panem) corvus Heliae datus olim ciborum -r (de *isdem* ALC. AVIT. hom. 20 p. 134, 21 <pastio>num -es. cf. epist. 38 p. 67, 10 volatilium baiulorum rostra*). CLAVD. carm. min. app. 21, 18 *paralyticus sanatus ... lectus -r ipse sui. Ps. Avg. quaest. test. I 101, 2 p. 194, 17 baiulos tabernaculi ... et lignorum concisores et -es aquae (respicitur Itala Ios. 9, 21 al., v. sub portator)*. COD. Theod. 13, 8, 1 ne quis ... audeat -es frumenti ad suscipiendum onus *privatum* ... compellere. CLAVD. MAM. anim. 3, 3 p. 158, 18sq. magis in anima est corpus ... quam in corpore anima ... : onus videlicet in -e (*portatore ed. princ.*), non -r in onere (*cf. 3, 8 p. 168, 15 aliud ... est onus et -r aliud [antea: qui portat ... quod portatur]*). SEDVL. op. pasch. 3, 26 natantem didragmatis aurei -em (*i. piscem sec. Matth. 17, 27; cf. carm. 3, 316 gerolum*). ENNOD. opusc. 3, 57 p. 345, 16 *quamvis* titubet sub gravi fasce -r in maturus (*in imag. respicitur munus legationis suscipiendum*). GREG. TVR. glor. mart. 100 -es *reliquiarum* ([*cf. Mart. 1, 11 p. 595, 35 gestatores r.*]). EVGIPP. Sev. capit. 9). ISID. alleg. 71 (*ad num. 13, 24*) duo -es, qui ... botrum in ligno humeris gestaverunt. ANTH. 677, 5 -r urceoli *sidus. cum respectu secum portandi, excitandi:* ENNOD. carm. 2, 66, 3 procellosus refluentis -r undae Africus.

b *incorporaliter (exempla in imagine vel allegorice adhibita v. l. 51. 75; subluet hic illic respectus tabellarii, e. g. p. 43, 5):* ARNOB. nat. 1, 65 p. 63, 8 M. nuntiatorem muneris et -em tanti *Christum (antea: [Krusse]*

rei maximae nuntiator, auspiciū faustum portans). LVCI. Athan. 2, 7 p. 159, 17 falsi criminis . . . -em (antea: crimen detulisti). moriend. 2 p. 287, 6 adfirmas te luminis -em, cum sis tenebris obsessus omnibus. PAVL. NOL. epist. 32, 7 vers. 14 -r et testis sit crucis Christi Sulpicius Severus. Ps. AVG. serm. cod. Guelf. app. 1, 1 p. 167, 30 novi sermonis -r (de angelo Mariae; respicitur Luc. 1, 30 sqq. ut: PETR. CHRYS. serm. 140 p. 576^A ad virginem deus aligerum -em mittit). Ps. EVSEB. GALLIC. hom. 31, 6 G. (= CAES. AREL. serm. 216, 3) Iohannes Christum sonans verbi erat minister et -r (sim. OP. imperf. in Matth. 27 p. 775 omnes prophetae prophetaverunt de Christo . . . ; omnes -es verbi fuerunt). CHRYSOST. hom. III 821^C mortis -r (sc. primogenitos Aegyptorum interimens, v. exod. 12, 12 sqq.; appellatur idem ibidem vastator angelus, sed Migne gr. 49, 379 δ ὀλοθρευτὸν tantum). VEN. FORT. vita Albin. 6, 17 Christum, quem in pectore fidelis -r baiulavit. ARATOR act. 1, 184 mors ibi quid faceret, quo vitae -r (i. Christus) ibat? GLOSS. pueretiolae (trad., fetiales Nettleship, Journ. Phil. 19, 1891, 295): foederis -es.

2 fere technice de tabellario (cf. baiulus vol. II 1687, 29 sqq., gerulus vol. VI 2, 1952, 70 sqq.): EVAGR. vita Anton. praef. p. 839/40 litterarum -r . . . festinabat ([gr. δ γραμματοφόρος, Vita Anton. perlator l.]. CONC. I 3 vers. Tur. p. 84, 23 [gr. I 1, 1 p. 117, 27 διακομιστάς]. RVSTIC. CONC. I 4 p. 60, 7 [gr. I 1, 5 p. 135, 10 διάκονον. CASSIOD. hist. 5, 26, 2 [Sozom. 4, 9, 7 δ τὰ γράμματα κομίσας]. al.). 86 -es (gr. τοὺς . . . κομίσαντας, Vita Anton. perlatores litterarum). SYMM. epist. 1, 90, 1 fit . . . plerumque, ut levia rerum -r festinus exornet (var. l. portator contra usum illius vocis receperunt Seeck, Callu; ceterum omnes codd. testantur -is 6, 56). HIER. epist. 8, 1 -es earum epistularum tabellarios vocavere ([var. l. -atores]. PAVL. NOL. epist. 12, 12. 22, 3. CONC. I 3 vers. Tur. p. 195, 5 [gr. I 1, 4 p. 20, 23 διακομιστῶν]. al.). 143, 1, 1 Innocentius presbyter, qui huius sermonis est -r (SIDON. epist. 7, 10, 2). COD. THEOD. 2, 27, 1, 2^a petitor producat in medium -es, qui alternae partis scripta confirment. 7, 16, 2, 1 ut -e detento sacrae litterae . . . ad meam clementiam transmittantur (antea pr.: qui sacros apices . . . ad me perferre . . . monstraverit). 8, 8, 7 praecepti. EPIST. pontif. 885 CONC. I 4 p. 206, 12 festinatio non pertulit -is, ut ea scribi et dirigi potuissent. LEO M. epist. 100, 4 (CONC. I 4 p. 168, 1) per Lucianum . . . et Basilium . . . harum -es (per eandem ellipsin: FAVST. REL. epist. 11 p. 217, 28. 12 p. 219, 8 RVSTIC. epist. 2, 7 p. 381, 23. 2, 17 p. 402, 9 CASSIOD. var. 1, 2, 6. 1, 46. 1, 2, 41. 3. al.). SIDON. epist. 6, 3, 2 apicum -em. ALC. AVIT. epist. 10 p. 44, 9 adventu praesentium -um (per eandem ellipsin: ENNOD. epist. 2, 3, 4 p. 42, 20. 2, 6, 3 p. 45, 3 CASSIOD. var. 3, 3, 4 AVELL. p. 353, 31 GREG. M. epist. 1, 14. 1, 26 [antea: p. latoris]. et saepe). 12 p. 46, 4 praesentis . . . obsequii -em (petitorem cod. man. pr.). 32 p. 63, 10 officii mei -bus. 36 p. 66, 8 actionem verbo potius referendam -is auribus allegavi. GREG. M. in euang. praef. p. 1078^A iuxta eas homilias, quas per praesentem (an -entium?) -em mittere studui. ISID. orig. 9, 4, 27 tabellio vocatus eo quod sit -r tabellarum. al.

B sec. porta fere i. q. portarius, ianitor (cf. ianitor iuxta ianua): FRG. Bob. gramm. VII 544, 41 (ad VERG. Aen. 6, 298) -r[em] dicitur proprie qui portam servat, tenet. GLOSS. III 267, 13 πλωρός: -r. V 601, 34 [h]ostitor: ianitor, -r. dubitanter huc traxi: GLOSS. V 513, 46 sesor: -r (-ator m. pr.).

deriv.: portitorium, portorium.

portitōrium, -ī n. a portitor, cf. portorium. 1 vi originaria i. q. portorium (GLOSS. I p. 42 porti<t>orium: vectigal [an corrigas portorium?]. III 245, 57 τὸ ἐν λιμένι τέλος: -um. falsa var. l. pro portorium infra p. 55, 79): PAP. Corp. 120, 5 (a. 166) emit puerum . . . pretio denariorum ducentorum et capitulario -o de Q. Iulio Prisco (vix recte adi. intellegitur vol. III 349, 72. ad vectigal venalium mancipiorum referre temptat Schulten, Hermes 32, 1897, 282 [cf. et p. 56, 3]).

? metonymice de aedificio portitoris: GLOSS. II 154, 10 -um: τελωνεῖον (sed teloneum portus tributum addit margo cod.). 2 vi deflexa (sc. a portare petita): GLOSS. IV 518, 36 ferculum: portitorium, forion (i. φορεῖον. an -atorium scribas coll. Gloss. p. 10, 72 ?). V 608, 47 -um: porti<s>culum (Goetz in indice; ferculum Heraeus dubitanter in exemplari suo), baculus lixarum. Kruse.

portiuuncula, -ae f. a portio diminutive. scribitur part- (per confusionem cum particula, cf. et p. 40, 52): OPTAT. app. 1 p. 196, 35. Ps. ANATOL. pasch. 13 p. 326, 9 (particulis alter cod.). GLOSS. I II Philox. PA 106 GLOSS. V 327, 40, ceterum in var. l. pro port- LEO M. epist. 31, 4 CONC. I 4 p. 14, 28; poro- Ps. AGENN. grom. p. 59, 25 et in var. l. codd. recc. PLIN. nat. 28, 83. NOT. Tir. 91, 31. legitur inde a PLIN. nat., GAIUS, VLP., deest in poesi.

i. q. pars parva vel parvi momenti (GLOSS. ποστημόριον. pro synon. exigua pars AMBR. epist. 72, 7, particula VINCENT. LER. 3, 2 Ps. ANATOL. pasch. 13 p. 326, 9, portio HIER. in Ezech. 45, 10 l. 81 PAP. Tjäder 20, 3 [25]): 1 significatur pars quaelibet: a de rebus: a corporeis (in comparatione AVG.): PLIN. nat. 28, 83 febres leniri alligata vestis . . . -a (portione ulla var. l.). VLP. dig. 7, 8, 4 pr. si tam spatiosae domus usus sit relictus homini mediocri, ut -a contentus sit (cf. 39, 2, 15, 13 modica -a aedium amplissimarum). AMBR. epist. 72, 7 in hac membri huius -a (sc. praepuñio). HIER. nom. hebr. p. 27, 12 Elcath (Ios. 19, 25): -a (cf. 27, 10 Elec: portio). AVG. serm. coll. Morin p. 565, 22 Christus redemit nos . . . ; sed et nos debemus conferre -as nostras mem-

bris illius, quia membra illius facti sumus: ille caput, nos corpus sumus. COD. THEOD. 6, 2, 24, 1 (= Iust. 11, 59, 15, ordine verborum mutato) ut gravis sors pro ea, qua resederit, fundi -a navalis esse non possit. VAL. CEM. hom. 7, 2 p. 713^C dominus famem suam -a panis fracti postulat saturari (9, 5 p. 722^C). MAX. TAVR. serm. 43, 1 M. (Iesus manum aridam reparavit, Marc. 3, 1 sqq.) velut . . . auctorem suum plasma cognoscens obsequitur et in -a, cui totam se deberet in massa. β in corporeis: HIER. epist. 51, 7, 4 (Epiphan.) aeternae gloriae iam in isto saeculo sancti arrabonem et -am susceperunt. hom. Orig. in Ier. 5 p. 630^C (sec. I Cor. 13, 9 et 12) divinae veritatis -am quandam videns Paulus et . . . ipsius quoque -ae partem minimam recognoscens (gr. 8, 7 πολληοστημόριον . . . ἀπειροστημόριον). FORT. Aug. c. Fort. 21 p. 102, 18 sqq. -am esse mali hanc radicem, quam tu esse dicis (sc. cupiditatem), ut non sit ipsa radix, sed sit -a mali, eius mali, quod ubique versatur. OROS. hist. 6, 7, 2 hanc historiam Suetonius . . . explicuit, cuius nos competentes -as decerpimus (inde GLOSS. I Corp. c 676 competentes -as: id est gelimiplice daele [anglosax.]). CASSIAN. conl. 13, 5, 2 quandam μερικὴν, hoc est -am castitatis (opp. internam mentis ac perpetuam corporis puritatem). LEO M. epist. 31, 4 CONC. I 4 p. 14, 28 non . . . de -a aliqua fidei nostrae, quae minus lucide declarata sit, quaeritur, sed eqs. (sim. in exemplari decurtato 30, 4 ibid. p. 10, 31, cuius versio gr. exhibet μέρος).

b de animantibus (sc. fere hominum multitudo; Paulus AVG. serm., Christus VIGIL. THAPS.; cf. VINCENT. LER. sub 2b): PACIAN. epist. 3, 4 p. 51 ecclesia plenum est corpus . . . non, ut vos estis Novatiani, quaedam insolens -a tuberque . . . a reliquo corpore separatum (vix recte interpunxit Peyrot). 3, 14 p. 73 (sec. Luc. 15, 4 sqq.) nonaginta novem sanae oves omnis ecclesia est, una vero erratica delinquentium -a est (cum gen. explicat. ut: AMBR. Noe 25, 89 -am paucorum hominum [opp. omnibus . . . hominibus]). RVFIN. Orig. in Ios. 10, 1 p. 358, 6 Gabonitas . . . arbitror -am quandam esse eorum, qui salvandi sunt. AVG. epist. 91, 1 eius supernae patriae -ae in hac terra peregrinanti. in psalm. 140, 10 l. 35 (l. 19 sq. et nos animae, inquit Manichaei, de ipsis membris dei sumus) potuistis corrumpi; potuit ergo et ille; frustum enim . . . et -a naturae ipsius convincit massam (VIGIL. THAPS. c. Arian. 2, 13 neque . . . desectae n. divinae -am nominamus filium). serm. 76, 5, 7 vide huius hereditatis (i. populi dei) -am Paulum.

2 significatur potius pars, quae mensura quadam pertinet ad totum: a divisione accurata, computatione: CHALC. comm. 47 dixit singulorum epitritorum esse quandam -am reliquam, hanc ipsam scilicet rationem hemitonii designans (antea: epitritus non solum ex duobus epogdois constat, sed etiam ex alio quoque, aliquantulo scilicet). MAR. VICTORIN. gramm. VI 52, 12 uncia, . . . semuncia, . . . digitus vel ab eo minus quippiam, per quas -as ipsum pedem computamus et libram (cf. HIER. in Ezech. 45, 10 l. 81 obolum . . . , hoc est vicesimam partem sicli . . . , esse minimam -am). AMBR. hex. 4, 4, 14 p. 121, 17 sqq. mathematici in triginta -as, quas μοίρας Graeci vocant, unumquodque duodecim illarum distribuunt portionum zodiaci, ipsam quoque -am in sexaginta vices conferunt (ibid. iterum; Basil. hex. 6, 5, 5 p. 128^{C-D} respondet μοίρα, Eustath. portio). IVLIAN. epit. novell. 36, 14 tertiam -am tertiae partis v. sub 3a. Ps. ANATOL. pasch. 13 p. 326, 9 particula prima ex XII -is temporis (particulis alter cod.). huc pertinet, si antiquitati tribuendus est titulus LIB. de asse editione princ. tantum notus de asse minutisque eius -is (sed in ipso libello pro hac voce ponuntur pars, divisio, minutia).

b aestimatione generali: OPTAT. app. 1 p. 196, 35 nihil . . . datum est de CCC folibus populo? . . . :: nihil; utique pervenisset aliqua -a ad nos. HIER. in Matth. 14, 31 l. 1371 Petri modicae fidei ne minimam quidem habemus -am. VINCENT. LER. 3, 2 (3, 1 aliqua ecclesiae particula) non iam -am tantum, sed totam pariter ecclesiam (cf. 4, 3 quando Arrianorum venenum non iam -am quandam, sed paene orbem totum contaminaverat).

3 significatur potius id ipsum, quod cui pro sua parte contingit (ad modum quo quis particeps est referas maxime VLP.; ceterum cf. portio IIB1 et 2): a cum respectu iuris: GAIUS dig. 29, 4, 13 etsi non totam aliquis hereditatem partemve eius, ex qua heres institutus est, ab intestato possideat, sed vel minimam -am vel etiam unam aliquam rem (item respicitur hereditas: AVG. serm. 355, 3 ut non accipiant ipsas -as, quae pertinent ad exheredatos. IVLIAN. epit. novell. 36, 14 ut tertiam -am tertiae partis [v. 2a] mater lucretur eamque firmiter alienet, in ceteris autem -is inutilis sit alienatio). VLP. dig. 39, 3, 10 pr. iniquum . . . est voluntatem unius ex modica forte -a domini praerudicium sociis facere. PAP. Tjäder 20, 3 (ca. a. 600) ex fundum . . . omnem -am meam in integro cum terris et vineis et omnibus . . . ad memoratam (l. 5) -am meam . . . pertinentibus ecclesiae cedo (l. 25 portionem). b vario respectu: SCHOL. Cic. Bob. p. 155, 4 ut <de> hostia civitates adiacentes -as carnis acciperent feriis Latinis (ad rem v. e. g. Varro ling. 6, 25; ceterum cf. portio p. 36, 19 sqq.). RVFIN. Orig. in Ios. 24, 2 p. 450, 14 sq. Iesus non ipse sibi permittit sumere sortem terrae, sed exspectat, ut accipiat -am a populo . . . , et accepta -a sua eqs. (gr. μερίδα, Itala Ios. 19, 49 [Rufin. l. c., Lugd.] sortem. item de parte agri: LIB. geneal. chron. I p. 177, 352 in -a agrum, quam possedit Iacob. Ps. AGENN. grom. p. 59, 25 conportionales terrarum antiqui intercidendis -is inter filios suos defigebant). GLOSS. V 327, 40 ramuscularios (Goetz; ramus culitrius trad.): . . . qui conducunt a fisco (vi-trad.) et tenent quasi -am (ungulam loco gemino 636, 37) quandam ipsius teloni. Plepeltis.

portlāca v. portulaca.

***porto**, -āvi, -ātum, -āre. [umbr. portatu, portata sim.; sensus orig. subluet in usu strictiore infra l. 55 sqq. illustrato; formatio q. d. frequentativa pro *poreō (cf. goth. farjan et theod. fahren) a radice *per-vid. esse. Sch.] scrib. prtat CIL XIII 1503 (a. 530). Not. Tir. 7, 15 -at. de formis: imper. praes. pass. -are AVG. in euang. Ioh. 2, 4 l. 36. perf. brev.: -asse sim. Cic. Verr. II 4, 103 Ov. met. 6, 338 et saepe (-visset Tac. ann. 4, 65); -asti sim. LABEO dig. 14, 2, 10, 2 FRONTO p. 129, 12 v. d. H. al. (-visti non invenimus); -rat, -rit sim. HOR. sat. 1, 1, 49 TIB. 2, 5, 70. al. (-verit sim. EPICED. Drusi 463 LIV. 29, 10, 6. al.). perf. aetate priore admodum raro legitur. de notione (v. etiam p. 49, 36. 54, 81. 55, 5): GAIUS dig. 50, 16, 235 pr. 'ferri' proprie dicimus, quae quis suo corpore baiulat, '-ari' ea, quae quis iumento secum ducit; 'agi' ea, quae animalia sunt. DIFF. ed. Beck p. 76, 18 -at quis humeris, vehit vehiculis iumentorum vel navium. GLOSS. -o: βαρτάζω. κομίζω. φέρω ἐπὶ τοῦ κομίζω. IV 458, 47 (gloss. Verg.) -at: grabat (fortasse pertinet ad p. 49, 23. ceterum cf. Thes. gloss. s. v. gravo). GLOSS. II Abav. PO 26 -at: vehit. legitur in titulo antiquissimo CIL I² 34 (v. p. 47, 40) et inde a LIV. ANDR., PLAVTO, ENN., CATONE per totam latinitatem, sed apud plerosque multo saepius occurrit fero; in oratione soluta -o admodum raro invenitur apud scriptores elegantiores, e. g. Cic. (oratt. 13, phil. 4, epist. 6, fere vi strictiore transportandi, sed fero plus milies), CAES. (6/124), TAC. (6/186), PLIN. epist. (1/74), saepius apud SALL. (13/23), LIV. (65/ca. 850), CVRT. (12/70); e poetis haud raro adhibent dactylicis, e. g. VERG. (19), HOR. sat. et epist. (11, bis tantum in carm.), SIL. (57), STAT. (36), excepto LVCANO (2). quantum e schedis nostris iudicare licet, etiam apud multos posteriores longe praevallet fero (v. etiam vol. VI 1, 528, 71 sqq.), e. g. apud script. hist. Aug., ARNOB., QVEROL., PRVD., COD. Theod. et Iust.; -o crebrescit in VVLG. (246/ fero 361 [maxime perf.]), praevalere videtur apud AVG. in sermonibus sim. (e. g. in euang. Ioh. 80/61; contra civ. 34/126) et in REGVLA mag. (7/1). v. post alios Axelson, Unpoet. Wörter, 30 sq. et Stefenelli, Volkssprache im Werk des Petron, 1962, 54 sqq. [val. purta; it. portare; raet. occ. purter, or. portá; francog. porter; prov. vet. portar, var. prov., franco-prov., vasc.; cat. portar; astur. portar. cf. M.-L. 6672. Battisti-Alessio IV 3029. Wagner II 298. Wartburg IX 202 sqq. Corominas III 854. St.] [variat in codd. saepius cum compos. asportare (VERG. Aen. 2, 778 [-are M, asp- P, cf. SERV. ad l.]), com-, de-, reportare; sunt qui supportari coniciant CAES. Gall. 2, 5, 5, dub. an recte (v. Meusel, Krit. Anh. ad l. et cf. vol. III 1824, 15. 18); ceterum confunditur maxime cum potare (MANIL. 4, 144 TERT. praescr. 36 l. 20. al.), gestare (LVCAN. 8, 598 TERT. carn. 6 l. 56. al.). dub. vel falso trad.: SEN. Phaedr. 989 (properat Leo, -at codd., def. Housman, Class. Papers III 1027). de TERT. bapt. 16 p. 214, 21 v. Borleffs, Vigil. Christ. 8, 1954, 190 sq.]

i. q. ferre (gr. respondet φέρεν ubi nihil adnotatur).

CAPVT PRIVS: praevalente respectu movendi (ponitur saepissime cum notione afferendi sc. alicui vel aliquo, maxime ubi accedit dat. personae [CIL I² 34 PLAVT. Capt. 869. et passim], v. imprimis p. 47, 39 sqq. 70 sqq. et sub IIA; arcessendi alicunde e. g. infra l. 76 p. 47, 15 et PLIN. nat. 27, 3 PEREGR. Aeth. 20, 4; de colore offerendi v. p. 47, 39. 70, circumferendi p. 48, 34, auferendi p. 48, 51. 50, 21 [cf. p. 54, 83. 55, 5]): I de actione corporali, oculis percipienda (in imag. p. 46, 53 sqq. 49, 14): A -ant animantes (Italia l. 72, civitas PRVD. perist. 4, 15, siderea p. 48, 70 sq. et 82) vel vehicula sim. (cataplus p. 46, 53): I strictius, -antur onera externa vel animantes perferendi, pervehendi ad alium locum (finis -andi saepe indicatur; ubi deest nec facile intellegitur, magis respicitur modus -andi, e. g. l. 65 sq. 70. p. 46, 14 sqq., ut hic illic vergat in notionem gestandi, baiulandi): a generatim et qualibet occasione: α agunt homines (corpora p. 46, 15): ① quolibet modo -antes, vehentes: ② res: LIV. ANDR. carm. frg. 26, 2 duona eorum -ant ad navis (LIV. 9, 1, 6 Romanorum victorum bona ... Romam -vimus). TER. Ad. 230 emptae mulieres ... et item hinc alia, quae -o Cyprum. Cic. Verr. II 3, 189 frumentum ... in eum locum (191. 193. al.). II 4, 103 dentes eburneos ... in Africam. II 4, 119 signum si -are potuisset, non dubitasset auferre (cf. VAL. MAX. 1, 8, 3 non simulacrum, sed ipsam ... Iunonem ... -are se credentes). Font. 19 vinum ad hostem. rep. 2, 9 id quod agri efferant sui, quascumque ... in terras -are ... ac mittere. VARRO ling. 5, 142 qua in oppidum -rent, portas appellabant. BELL. Afr. 75, 3 plostris merces -bant mercatores. Alex. 74, 3 servorum multitudinem, quae aggerem -bat. Hisp. 11, 1 commeatus ad castra Pompei ex oppido (SALL. Iug. 36, 1 v. infra. 46, 5 LIV. 34, 19, 8. 44, 9, 11. TAC. ann. 12, 43, 2 Italia legionibus ... in provincias c. -bat). SALL. Catil. 24, 2 pecuniam ... Faesulas ad Manlium (LIV. 44, 27, 9. 12. cf. SALL. Iug. 36, 1 commeatum stipendium aliaque ... in Africam [104, 3]. AMM. 20, 8, 4 ad Caesarem ... sollemnia). Iug. 75, 5 finitumis imperat ... quam plurimum quisque aquae -ret (cf. IVV. 6, 528 petitas a Meroe -bit aquas). VERG. Aen. 1, 68 gens ... Ilium in Italiam -ans victosque penates ([CLAUD. DON. ad l.: opes suas ... secum -ans, ut pertineat ad p. 50, 66]. cf. PROP. 4, 1, 47 Venus arma resurgentis -ans ... Troiae [antea: vexit]. Ov. fast. 4, 251 cum Troiam Aeneas Italos -ret in agros). SEN. epist. 73, 5 odores ac purpuras et auro pensanda -bat mercator nave (antea: vexit). CVRT. 7, 4, 25 iumenta, quibus onera -bant. al. ③ homines (v. etiam l. 62. 66; aliter p. 51, 19): TRAG. inc. 252 pelagi cursores, cupidam in patriam

-ate. Cic. ad Q. fr. 2, 8(9), 2 cum hominem -rem ad Baias Neapoli octaphoro. HOR. sat. 1, 6, 76 pater puerum est ausus Romam -are docendum. Ov. fast. 4, 446 Pluto Proserpinam aufert regnaque ... in sua -at equis. LIV. 39, 49, 5 captivum ex valle devia in viam -ant. 44, 21, 10 legiones in Macedoniam. VAL. MAX. 2, 4, 5 aegrotos flumine ... devectos Tarentum. SIL. 5, 267 divitem nudum Tartarea -bit navita cymba (cf. CE 1223, 7 <vos pe>r Stigias -bit portitor unda<s>). CASSIOD. hist. 5, 3, 10 ex Aegypto ... exilio -verunt episcopos (Socrat. 2, 28 ἐξώρισαν). secum -are: SALL. Iug. 39, 4 consul inpeditus ... , ne ... copias s. -ret, ... in Africam proficiscitur (cf. LIV. 33, 43, 3 consulem duas legiones. 39, 38, 10 praetores copias in Hispaniam).

④ ipsi corpore suo, sc. manibus, umeris sim. vel lectica -antes (certiora; dubia v. supra): ⑤ res: PLAVT. Asin. 690 magis decorumst libertum potius quam patronum onus in via -are (CAES. civ. 1, 78, 1 corpora insueta ad o. -anda. FEST. p. 149 milites in furca ... onera sua. VAL. MAX. 5, 3, 4. CVRT. 4, 9, 19 humeris. COLVM. 11, 1, 8 opera ... promovendi o. -andique. al.). Merc. 675 haec quae -o deprimunt. CATO orig. 18 ubi portam vult esse conditor urbis, aratrum sustollat et -et. Cic. Phil. 2, 108 scutorum lecticas -ari videmus (SEN. epist. 31, 10 per itinera). VERG. Aen. 6, 211 ramum aureum -at sub tecta Sibyllae. MORET. 79 venalis umero fascis -bat in urbem. HOR. carm. 3, 6, 41 recisos -are fustis (cf. Ov. fast. 4, 510 domum glandes ... et ... ligna [PETRON. 38, 7 collo suo. al.; in proverbio: HIER. adv. Rufin. 1, 17 in silvam l. -are, sc. sec. Hor. sat. 1, 10, 34 feras]. VAL. FL. 5, 10 roborata ... -ant ... arae i. rogo Minyae). epist. 1, 16, 72 tamquam servus -et frumenta penusque. TIB. 1, 3, 80 Danaei proles ... in ... dolia -at aquas (Ov. Pont. 3, 8, 12 femina ... vertice. PHAEDR. app. 5, 10 urnis. al.; v. etiam p. 45, 76 sq.). CVRT. 3, 13, 7 gangabas Persae vocant humeris onera -antes. ibid. vestes, quas cum pecunia -bant gangabae. al. ⑥ homines (ovem CALP., CYPR.; secum -are v. p. 51, 29 sqq.): TER. Andr. 722 quo -as puerum? (cf. Ov. met. 6, 338 mater fugiens in ... sinu ... natos. STAT. Theb. 3, 683 Argia parvum ... sub ubere caro Thessandrum -bat avo. OPTAT. 3, 8 p. 91, 1 a matribus parvuli -bantur ad nefas). Cic. Att. 10, 16, 5 inter lictores Antonii lectica mima -atur (de eadem re p. 51, 30 ut et Phil. 2, 58. item -antur lectica: MART. 6, 84, 1 octaphoro. VOPISC. Car. 12, 1. al.). VAL. MAX. 5, 4 ext. 4 patrem et matrem umeris per medios ignes. CALP. ecl. 5, 41 ovem umeris -are ... natosque ... ferre sinu (CYPR. epist. 55, 15 [respic. Luc. 15, 5; cf. et p. 55, 25]). SIL. 4, 27 fugientes -ant cervicibus ... matres. STAT. silv. 5, 3, 268 Aeneas patrem ... per umbras. FRONTO p. 129, 12 v. d. H. difficile progredientem per valetudinem ... paene -asti. ITALA Marc. 2, 3 (cod. e al.) -antes in grabatto paralyticum (cod. a al. et Vulg. ferentes vel adf.). AMM. 22, 12, 6. al.

β agunt res: ① naves (navis actio MART.): ENN. ann. 226 navis ... , quae stalaria -at (Cic. Verr. II 5, 59 provinciae spolia. fin. 4, 76 aurum paleamne. CAES. Gall. 5, 23, 3 milites. LIV. 22, 11, 6 commeatum ab Ostia in Hispaniam ad exercitum. 28, 46, 14 captivos Carthaginem. et saepius; passive: LABEO dig. 14, 2, 10, 1 ut ea merces tuae -rentur). PROP. 3, 7, 16. Ov. epist. 15(16), 31 merces -ante carina. LIV. 32, 18, 3 onerariae commeatum exercitui. PLIN. nat. 19, 5 (de lino, quo vela conficiuntur) quod orbem terrarum ultro citro -et. SIL. 2, 2. 14, 492. al. huc addiderimus: MART. 12, 74, 1 tibi Niliacus -at crystallata cataplus (i. adventus navium). in imagine: PROP. 2, 28, 39 ratis fati nostros -bit amores ... ad infernos ... lacus. AVG. in euang. Ioh. 2, 2 nemo ... potest transire mare huius saeculi, nisi cruce Christi -tus. BACHAR. epist. Migne suppl. 1, 1041 cum inter fluctus esses, id est in conversatione hominum -reris (infra: inter aquas arca nostra, hoc est, inter populos ... carnis factura -atur). ② currus sim.: NEP. Phoc. 4, 1 cum propter aetatem ... vehiculo ... -retur (LIV. 23, 36, 3 saucios). TIB. 1, 7, 8 te ... -bat ... curtus eburnus. MART. 10, 14(13), 1 raeda ministros. IVV. 3, 257 saxa ... -at axis (antea: pinum plaustra vehunt). 10, 42 curru servus -atur. IAVOL. dig. 19, 2, 60, 8 (e Labeone) ut onus tuum -ret vehiculum. SVET. Nero 44, 1 vehicula -andis scaenicis organis. FILASTR. 108, 4. AMM. 21, 16, 21 quod vehiculum -bat reliquias Constantii.

γ agunt animalia: ① equi, iumenta sim. (feles PHAEDR., tergum centauri Ov.), qui -ant: ② res: VARRO rust. 2, 6, 5 qui asini onera -ant (SEN. dial. 10, 18, 4 aptiora -andis o. tarda iumenta. CVRT. 3, 13, 16 iumentorum dorso o. -antium. CASSIOD. Ios. c. Ap. 1, 164). SALL. Iug. 75, 3 iumenta sarcinis levare iubet ... , utris modo et alia aquae idonea -ari. TIB. 2, 3, 44 -atur ... mille columna iugis. PAVL. FEST. p. 59 clitellae ... , quibus sarcinae ... mulis -antur. PHAEDR. app. 16, 5 feles gallum lectica ferentes praedam -are iudices, non sarcinam. SEN. nat. 4, 13, 9 iumenta -andae aquae deservientia. epist. 123, 7 mulos habent, qui crustallina ... -ent. PLIN. nat. 23, 116 mala ... iumentis -tu mire gravia sunt. 24, 2. ITALA gen. 45, 23 (Lugd.) asinos -antes ex omnibus bonis Aegypti (Vulg. subveherent, gr. ἀγορας). al. ③ homines: VERG. Aen. 5, 566 (= 9, 50) quem Thracius ... -at equus (HOR. epist. 1, 17, 20 [log. parasitus] e. ut me -et ... , officium facio. STAT. Theb. 7, 638. cf. VAL. FL. 1, 431 sonipes [SIL. 8, 336 in hostem. 10, 460 in agmina dorso. aliter p. 52, 34]. STAT. Theb. 9, 217). Ov. met. 12, 346 centauri tergo ... insilit haud solito quemquam -are nisi ipsum (i. partem humanam centauri. an ad p. 48, 68 sqq.?). OCTAVIA 767 per fluctus ... Europen taurum tergo -asse (de eadem re FLOR. Verg. [Kruze]

2, 9). Ivv. 10, 158 cum Gaetula ducem-ret belua. CLAVD. 8, 559 tibi . . . praeberet Pegasus alas-retque libens. ORIG. in Matth. 16, 16 p. 528, 12 -verunt eum asina et pullus (gr. ἐνροχέται).

Ⓜ *varia*: PLIN. nat. 8, 133 *irenacei* poma adfixa spinis . . . -ant in cavas arbores. 9, 26 impositos . . . -aris *delphinus*. 9, 33 *delphini* defunctum -antes, ne laceraretur a beluis. 11, 54 *apes regem* fessum umeris sublevant, validius fatigatum ex toto -ant. SIL. 9, 586 *elephantus dente militem* clamantem . . . ferens . . . per agmina -at. MART. 1, 6, 1 aquila puerum -ante per auras. CLEM. ad Cor. 25, 3 *de phoenice* (gr. βασιλάζων). al.

δ *formae passivae, gerund., supinum, sc. non indicato agente vel instrumento (cetera v. supra)*: ① -antur res: SISENNA hist. 16 quod frumentum ex areis in oppidum -tum est (CIC. Verr. II 3, 192 [seq. vehere]. Att. 14, 3, 1 domum ad Antonium. LIV. 27, 3, 9 Tarentum. al. apud eundem; item -antur alimenta: SEN. dial. 11[12], 10, 3 ab ultimo . . . oceano. PLIN. nat. 31, 89 salem in Sabinos. al.). CIC. Verr. II 3, 190 difficillima ad -andum loca. dom. 62 columnae . . . ad socrum consulis -bantur ([seq. transferebantur]. PLIN. nat. 36, 5 ad scaenam. GAIVS dig. 19, 2, 25, 7). fam. 12, 3, 2 *viaticum legati* ad hostem . . . -ari. CAES. civ. 2, 25, 2 multa undique -ari atque agi. LEX Iul. munic. (CIL I² 593) 58 quod . . . operis . . . faciumdei causa adv(e)hei -ari oportebit (item -antur materiae sim.: VARRO ling. 5, 141 muniendi causa -batur. LIV. 42, 3, 4 de navibus ad templum. S. C. Frontin. aq. 125 unde quaeque eorum proxime . . . tolli, sumi, -ari possint . . . , tollerentur, sumerentur, exportarentur. VITR. 2, 9, 14. 5, 12, 2. 7, 9, 4 PLIN. nat. 36, 2. al.). VARRO rust. 1, 16, 1 si viae aut fluvii, qua -etur, . . . non sunt. SALL. Catil. 30, 2 arma (LIV. 30, 3, 2 infra). NEP. Dat. 4, 2. VERG. Aen. 1, 363 -antur avari Pygmalionis opes pelago. LIV. 25, 3, 10. 30, 3, 2 arma . . . ex Sicilia et omne genus commeatus eo -bantur (cf. 35, 29, 10 commeatus ab urbe in castra [AMM. 31, 12, 2]). al. PAUL. FEST. p. 296 VELL. 1, 13, 4 COLVM. 2, 18, 2. 4, 18, 2. PLIN. nat. 14, 42 *uvae forenses* . . . -tu faciles (item supinum: GELL. 1, 13, 12 *faciliorem*. cf. et p. 46, 76). et saepius. ② -antur homines: SALL. Iug. 27, 5 exercitus, qui in Africam -retur (cf. LIV. 42, 18, 7 hoc copiarum in Hispanias). TAC. ann. 5, 9, 1 -antur in carcerem (infra: quo traherentur). AMM. 22, 3, 7 -ti sunt in exilium (cf. CASSIOD. hist. 7, 22, 6 exilio [Socrat. 4, 11 ἐξόριστοι]). al.

b *specialia quaedam*: α *afferuntur dona sim.*: ① *deis* (vergūt in notionem offerendi l. 40, OPTAT., CANON. Turner): CIL I² 34 Specios Menervai donum port(at) ([si recte suppletur]. LIV. 5, 16, 11 ad . . . templa. 21, 62, 8 Lanuvium Iunoni. 26, 11, 9. 28, 45, 12. 29, 10, 6 Delphos. 45, 39, 11 merita. SIL. 5, 168 Iovi. DARES 15 Apollini. PRVD. perist. 4, 15). CIRIS 35 deae velum sollemni tempore -ant Athenienses. Ov. met. 2, 713 puellae . . . in Palladis arces . . . -bant sacra canistris. fast. 3, 270 femina lucentes -at ab urbe faces, sc. in nemus Dianae. LIV. 5, 25, 10 quae cratera donum Apollini Delphos -retur. SEN. contr. 10, 4, 8 stipem . . . ad deos. OPTAT. 6, 1 p. 142, 7 in quibus altaribus et vota populi et membra Christi -ta sunt (antea: obtulistis. cf. Avg. adv. Don. 35, 58 p. 160, 27 sacramenta). AVG. civ. 1, 4 p. 9, 14 D. illuc (sc. in Capitolium) . . . spolia. PS. ORIG. hom. in Matth. 2, 4 p. 250, 12 -are et offerre munus. absolute: CANON. Turner II 1 rec. II p. 20^b cessare eos diaconos a sacro ministerio panis et calicis, non -are neque praedicare (rec. IV p. 56^b nec calicem offerant; gr. Mansi 2, 513^B τοῦ ἄρον ἢ ποτήριον ἀναπέσειν, sed interpres fortasse legit ἄρον ἢ ποτήριον).

② *hominibus*: LVCIL. 166 hi prae se -ant ingentes (sic Burmannus, mihi gentes trad., mi ingentes L. Müller) munere pisces. 1315 tum sparatum rumices -antur, tragula porro (si recte munera patrono offerenda intellegit Marx). CATVLL. 64, 279 ad nuptias advenit Chiron -ans silvestria dona (VERG. Aen. 1, 696 Tyriis. 10, 881 [ironice] tibi. HOMER. 1033 Priamus pro corpore nati. MART. 9, 65, 8 tibi). VERG. Aen. 11, 281 munera, quae patriis ad me -atis ab oris (11, 333. cf. CASSIOD. Ios. antiq. 2, 118 terebintum et mel m. Ioseph direxit Iacob esse -anda [gr. κομίζειν]). TIB. 2, 2, 18 coniugum vincula (i. anulos) -et Amor. PROP. 3, 13, 31 olim munus erat -are suis vestitas frondibus uvas (antea: referre lilia). LIV. 27, 4, 9 iis regulis quoque, quae darentur, -ta (antea: dona tulere). SEN. suas. 6, 20 Ciceronis caput . . . Antonio -at Popilius (VAL. MAX. 5, 1, 10 c. Pompei Aegyptiae perfidiae munus -tum est [Caesari add. Gertz]. IUVENC. 3, 67. cf. SIL. 17, 295 mihi . . . caesi ora ducis. aliter p. 48, 40). al.

β *affertur, offertur cibis comedendus, aqua potanda, ornatus mensae*: PLAVT. Bacar. frg. 1, 2 cuius haec ventri -atur pompa (Stich. 683 ferte pompam). VARRO Men. 262 lecto strato matellam, lucernam, ceteras res esui usuique prae se -ant sc. hospiti. TIB. 2, 6, 8 miles galea qui sibi -et aquam ([nisi ad p. 50, 48 sqq.]. CVRT. 7, 5, 11 quibus a -rent [seq. ferre]. aliter p. 45, 76 sq. CALP. ecl. 2, 45 oleastra . . . gregibus -are. STAT. silv. 3, 4, 58 hic pocula . . . duci . . . -at. MART. 1, 11, 3 iam defecisset -antis calda ministros (sc. in theatro). 6, 64, 2 uxor prandia -at aranti (NEMES. auc. 17 HIER. epist. 22, 9, 4). 11, 27, 5 cui -at . . . ancilla paropside rubra hallecem. PEREGR. Aeth. 16, 3 corv(us e)i escam -bat. GAUDENT. serm. 9, 39 G. huic architricino . . . gustum vini. γ *in funere sim.* -antur mortui, inferiae (usu laxiore CATVLL.; pro sub. sunt qui ipsi -ant mortuos sim. vel qui funus ducunt; cf. etiam p. 46, 54, 64): CATVLL. 64, 83 suum Theseus . . . corpus . . . proicere optavit potius quam talia Cretam funera Cecropiae nec funera -rentur

(STAT. Theb. 3, 361 dum f. -ant Thebani. Ivv. 10, 260. aliter p. 51, 73. 53, 1). HOR. sat. 1, 8, 9 servus huc . . . cadavera . . . -anda locabat in arca (MART. 8, 75, 9. Ivv. 3, 32 ad busta). PROP. 3, 18, 32 (contextu parum certo) huc . . . -ent corpus (EPIST. Sapph. 116 ad . . . rogos. GRAN. LIC. p. 6, 2 Antiochiam. EPIST. Alex. 108 in Aegyptum. 119). Ov. met. 14, 747 mater funera ducebat . . . et -bat membra feretro (SIL. 13, 462 tumulis . . . paternis. cf. STAT. Theb. 12, 411 artus). EPICED. Drusi 125 tumulo -aris et igni. 463. VAL. MAX. 5, 1 ext. 4 ossa . . . in patriam (5, 1 ext. 6 AMM. 19, 2, 1). SEN. Oed. 59 supremum ad ignem. PLIN. nat. 7, 146 a triumphalibus liberis . . . in rogum. 18, 16 populi umeris -tus in rogum est (TAC. ann. 3, 2, 2 centurionum . . . u. cineres Germanici). STAT. Theb. 6, 126 inferias (cf. SVET. Iul. 84, 1 munera . . . in Campum). al.

δ *perferuntur litterae sim.* (cf. IIAI): CIC. Att. 7, 3, 9 a Curio tabulas accepi, quas mecum -o (de eadem re 7, 2, 3 testamentum deporto). HOR. epist. 1, 13, 13 ne forte sub ala fasciculum -es librorum, ut rusticus agnum. TIB. 2, 5, 70 quas . . . Tiburs per flumina sortes -arit sicco pertuleritque sinu. 2, 6, 46 lena tabellas occulto -ans itque reditque sinu (Ov. ars 3, 621). AMM. 15, 5, 10 epistulas . . . per baiulum, qui -rat, . . . remisit. 21, 3, 6. 31, 15, 6 per Christianum quendam -tis scriptis. EPIST. Conc. Sard. Migne 56, 849^B litteras (CONC. S II 3, 1 p. 113, 2 vers. ant. [Rustic. ministrantes, gr. II I, 1 p. 131, 19 διακωνοσάμενοι]). CONC. Carth. a. 525 (Corp. Christ. 149) p. 277 l. 205 paginam.

2 *laxius et praevalentibus notionibus secundariis*: α *pro obi. sunt varia a sub. aliena, externa*: α *quae quis ut instrumenta, ornamenta secum habet et aliquo fert (huc inseruimus locos, ubi indicatur, quo aliquid feratur; cetera v. p. 50, 40 sqq.)*: TER. Eun. 777 penicilon pugnare, qui istum huc -es, cogitas? PROP. 3, 5, 13 haud ullas -bis opes Acherontis ad undas. Ov. met. 14, 419 famuli Picum quaerentes . . . obvia lumina -ant. PLIN. nat. 6, 135 Persarum reges non ex alio flumine bibunt et ob id in longinqua -ant. 10, 16 aquilam in aciem (cf. SIL. 5, 139 [de casside] spoliium, quod . . . pugnas . . . decus -bat in omnis. 5, 287 in bella bipennem. 5, 324 hastam in proelia). STAT. Theb. 2, 664 fragiles thyrsos -are putastis imbellem ad sonitum? β *quae quis circumfert ostentanda (fere pompa, triumpho sim.; v. etiam p. 46, 60 et 62; ceterum huc vergunt quaedam p. 47, 38 sqq. allata nec non p. 47, 8)*: CIC. off. 2, 28 -ari in triumpho Massiliam vidimus (cf. VERG. [?] catal. 9, 5 victor . . . -ans insignia pugnae. HOR. epist. 2, 1, 193 captivum -atur ebur, captiva Corinthus. STAT. Theb. 12, 527). VERG. Aen. 12, 512 curru . . . abscisa . . . suspendit capita et . . . -at Turnus (HOR. sat. 2, 3, 303 manibus. LIV. 42, 60, 2 superfixa <hastis>. SVET. Galba 20, 2 hasta suffixum . . . circum castra. CAPITOL. Maximin. 32, 2. cf. p. 47, 66 sq. et SIL. 4, 214 galeam atque . . . perempti ora viri [7, 704 praefixa . . . cuspede. 15, 813]. CLAVD. 5, 333 manibus -bere vulgi). CIRIS 22 peplo, qualis Erectheis olim -atur Athenis (cf. p. 47, 43). LIV. 27, 37, 12 post eas boves duo signa . . . Iunonis . . . -bantur (cf. ITALIA Bar. 6, 3 [Tert. scorp. 8, cf. VVLG.] deos . . . ligneos -ari super umeros. CARM. c. pag. 108 truncum -are per urbem. al.). VAL. MAX. 9, 7, 1 populus claustris carceris convulsis raptum Equitium humeris suis . . . -vit. STAT. Theb. 4, 659 (describitur pompa Bacchi) spolia armentalia -ant. al. γ *quae quis aufert, rapit, capit sim. (notabiliora; huc traximus etiam locos ubi accedunt part. raptus, captus sim.; ceterum huc vergunt e. g. et l. 40. p. 45, 65. 46, 45. 47, 28 et nonnulla sub B)*: VERG. Aen. 11, 758 praedam Tiburtum ex agmine . . . -at (LIV. 1, 15, 2 raptam ex agris p. -antes Veios rediere. 24, 16, 14 -antes agentesque. cf. spolia: LIV. 8, 7, 13 capta ex hoste caeso -o. SIL. 12, 294. STAT. Ach. 1, 66 sp. hospita -ans Paris. ITALIA II par. 20, 25 [Complut., sim. VVLG.]). Ov. ars 1, 53 Andromedan Perseus . . . -rit ab Indis. LIV. 1, 28, 10 equi concitati, lacerum in utroque curru corpus . . . -antes. CALP. ecl. 5, 97 -at . . . circitor uvas (sc. vindemians ut: NEMES. ecl. 3, 42 decerpunt vitibus u. et -ant calathis. CARM. de mens. 3, 19). ITALIA Ioh. 20, 15 (cod. q) si tu -asti illum sc. Iesum mortuum (gr. ἐβάστασας, cod. e tulisti, al. et Vulg. sustulisti). ANON. Vales. 14, 84 mulier . . . quattuor generavit dracones: duo . . . in orientem ferri . . . visi sunt . . . , duo -ti sunt unum caput habentes. REGVLA mag. 87, 52 de rebus monasterii nulla furti commissione . . . absconse secum -are.

δ *pro obi. sunt ipsi -antes vel partes eorum, ut significetur proprius animantium motus*: α *-are se ipsum: reflexive (cf. ipsum p. 46, 83; aliter p. 52, 42 sqq.)*: CIC. Arat. 87 propter (adv.) se Aquila ardentem cum corpore -at (gr. 313 ἄηται. item de sidere: 130 conversa [convexa trad.] retro caeli se per loca -at Argo [gr. 344 φέρεται]). SEN. benef. 5, 8, 2 nemo se -at, quamvis corpus suum moveat et transferat. Ivv. 3, 28 dum . . . pedibus me -o meis nullo dextram subeunte bacillo, cedamus patria (nisi ad p. 52, 42). PS. EVSEB. GALLIC. hom. 35, 4 G. eremita quidam fraternitatem suam fugiens, se solum ex omnibus -ans, . . . deserit. mediopass.: VAL. CEM. hom. 2, 3 viator sine onere montem ascendens nunc levi cursu procerus attollitur, nunc per diversa . . . animi alacritate -atur. CASSIOD. Ios. antiq. 1, 27 dum . . . spiritus dei desuper -retur (gr. ἐπιθέοντος, gen. 1, 2 ferebatur). β *-are partes vel actiones suas (cibum indigestum Ivv.; indicatur finis -andi; aliter p. 51, 54 sqq.)*: CIC. Arat. 26 diversos . . . pedes . . . in caelum victor magno sub culmine -at Perseus (i. sidus; gr. 253 ἵχνια μνήμης). PRIAP. 85 (Verg. 2), 11 capella . . . in urbem . . . -at ubera. SIL. 1, 313 obvia quisque ora duci -ans, sc. ut conspiciatur pugnans. 5, 434 membrorum in proelia -ans . . . robur.

10, 632 Varro consul titubantem ad moenia gressum -bat. Ivv. 1, 143 crudum (*i. indigestum*) pavonem in balnea -as. *γ* -are personam, quam quis induit (*indicato fine-andi, aliter p. 51, 68sqq.*; PRVD. et ARATOR simul respiciunt reconciliationem hominis et dei): PRVD. cath. 11, 48 Christum mortale corpus induit, ut excitato corpore . . . hominem . . . -ret patri (ENNOD. opusc. 3, 87 p. 353, 8 cum susceptum h. -ret ad caelum. cf. ARATOR act. 1, 68 veram -vit ad aethera carnem). ENNOD. opusc. 4, 25 p. 389, 11 vir quidam . . . velatum simplicitate ad secreta heremi -vit homicidam (*i. se ipsam*).

B agunt res variae, fere naturales (*hic illic cum colore auferendi, alia vergunt ad notionem secum ferendi*): LVCR. 1, 294 res . . . corripunt rapidique rotanti turbine -ant (*venti ut*: 4, 443 per caelum . . . nubila [6, 190. 464. 505 supera . . . mare. 630]. cf. 6, 304 venti vis . . . -at parvula corpora. HOR. carm. 1, 26, 3 [*in imag.*] metus tradam . . . in mare Creticum -are ventis. OCTAVIA 978, *syn. vexistis*. VAL. FL. 2, 429 ratem . . . flamina -ant. SIL. 6, 322. STAT. Theb. 1, 293 -antes praecedere notos, Mercuri! CYPR. mortal. 12 paleae flatu -ante rapiuntur. *sim. al.*) 6, 582 aeris vis . . . speluncas inter magnas fremit . . . versabunda<que> -atur. VERG. georg. 4, 524 caput a cervice revolsum gurgite cum medio -ans . . . Hebrus voveret (*inde* SIL. 11, 479, *ubi antea*: tulit ora. *item de fluviis*: PROP. 4, 7, 58 aqua Stygis Cressae -at stuprum [*syn. vehit*]. PLIN. nat. 4, 31. SIL. 4, 662 quot corpora -o [*log. Trebia. sim.* STAT. Theb. 9, 429]. PRVD. cath. 5, 120). Aen. 1, 755 te iam septima -at omnibus errantem terris et fluctibus aestas. 4, 241 talaria Mercurium sublimem alis . . . aequora supra . . . -ant. Ov. epist. 2, 135 ad tua me fluctus proiectam litora -ent (SIL. 1, 470 f. suspensum in terras -at mare. cf. SEN. Phaedr. 1020 nescio quid onerato sinu gravis unda -at). MANIL. 1, 258 solem . . . alternis vicibus per tempora -ant signa zodiaci. PLIN. nat. 31, 2 aquae in caelum subeunt . . . -antes aliena pondera. STAT. Theb. 8, 496 hasta . . . parmam . . . tenenti excutit et . . . fugiens in cuspide -at. *al.*

II de actione incorporali (*hic illic in imagine*): A strictius, afferuntur alicui vel ad aliquem locum: I res nuntiandae, referendae, sermone tractandae *sim.* (cf. DON. Ter. Andr. 338, 4 non solum . . . corpore, sed etiam animo -amus tam bona quam mala. Hec. 513 'o' quasi aliquid magnum. Phorm. 197 'ferre' et '-are' de negotiis maioribus dicitur. *vergit in notionem nuntiandi; ceterum cf. p. 48, 14sqq.*): PLAVT. Capt. 869 tantum ego nunc -o a portu tibi boni. TER. Andr. 338 boni quid -o! (Phorm. 197 cedo, q. -as . . . ? Ov. trist. 3, 1, 9 [*log. liber*] inspicere, q. -em. Pont. 3, 7, 5 epistula. SEN. Herc. O. 741 [*interpol.?*] prome, q. -es novi [Oed. 914 Thy. 626]. OCTAVIA 779 q. -at pectore anhelu nuntius?). Hec. 513 -o hoc iurgium ad uxorem. VERG. Aen. 9, 312 patri mandata . . . -anda ([SERV. auct.: nuntianda]. SIL. 15, 799 si qua . . . m. referri germano vis . . . -bimus. HOMER. 125). Ov. met. 2, 744 (*log. Mercurius*) iussa per auras verba patris -o (MANIL. 5, 66 unum . . . per omnia limina verbum mane salutandi -ans. cf. SIL. 11, 74 Capua . . . dicta [IVVENC. 2, 512 ad Christum]). Pont. 3, 4, 1 non vanam -antia verba salutem. LIV. 45, 1, 10 ad coniuges . . . laetum nuntium. SEN. Tro. 437 quae visa -as? MELA 3, 49 Britannicarum rerum fidem . . . triumpho declaraturus -at Claudius. VAL. FL. 2, 326 preces ad litora Graias (cf. APVL. Socr. 6 p. 133 daemones inter homines et deos ultro citro -ant hinc petitiones inde suppetias). SIL. 2, 2 navis -bat iussa senatus (3, 169 i. parentis [*de Mercurio ut* Ov. met. *supra et* STAT. Theb. 7, 77 Iovis imperium . . . ab aethere]). 3, 647 voces Iovis atque oracula (3, 713 laetis. cf. 12, 321 responsa [TAC. hist. 4, 65, 4]). 11, 373 patribus . . . facta ducis (cf. STAT. Theb. 3, 236 remeat -ans inmania Tydeus ausa Eteoclis [*'secum -ans' intellegit Klotz*]). 13, 97 infaustam Campana ad moenia clausis . . . famam. MART. 1, 55, 6 matutinum -at . . . 'have' (*respicitur salutatio clientis ut* MANIL. *supra*). *al. respicitur actio mutua*: HIER. epist. 51, 3, 1 (*Epiphan.*) qui solent ultro citroque -are rumulos. VAL. CEM. hom. 12, 4 amarus -are ac reportare sermones. *pro obi. sunt homines quos fama celebrat*: HIER. epist. 54, 6, 1 (*ad Fulviam viduam*) te venalem -ant servi (*sc. inter procos*). ANIAN. Chrysost. hom. 15, 7 p. 34, 3S. illos fama -ans fecit ubique notissimos (*gr. ἡ φήμη φέρονσα πανταχού. an intrans., sc. per graecismum, fere i. q. volans?*).

2 eventus, actiones, affectus *sim. inferendi alicui vel aliquo aut suscitandi, gignendi sim.* (*hic illic vergit in notionem efficiendi, procreandi*): a varii: TER. Andr. 433 hic nunc me credit aliquam sibi fallaciam -are (cf. p. 50, 82). CATVLL. 64, 328 -ans optata maritis hesperus. VERG. Aen. 3, 539 (*log. Anchises malum omen conspiciens*) bellum, o terra hospita, -as (LIV. 21, 18, 13 vobis b. et pacem [*item* FLOR. epit. 2, 6, 7, *ubi sequitur*: sinu b. ferret]). 5, 840 tibi somnia tristia -ans Somnus (cf. PROP. 2, 25, 47 insomnia . . . ocellis). CIRIS 289 amor . . . luctum -vit alumnae (MANIL. 4, 462 *Cancris pars septima post decumam*). TIB. 1, 3, 94 hunc . . . nobis Aurora . . . Luciferum (cf. EPICED. Drusi 282 diem. *sim. etiam* Ov. am. 2, 11, 56 haec mihi . . . Lucifer . . . tempora). PROP. 1, 3, 29 ne qua tibi insolitos -rent visa timores. MANIL. 5, 17 Canis in totum -ans incendia mundum (*i. ardorem. de bello*: PETRON. 124 vers. 263 *Furoris dextra . . . terris i. -at*. SIL. 16, 160 Libyam. STAT. silv. 4, 6, 79 Romuleis . . . tectis). GERM. 493 sol . . . hiemes hebetato lumine -at (*item de vi siderum*: frg. 3, 3 Taurus -at aquas. 4, 156 tonitrua Mercurius. *adde* MANIL. 4, 462 et 5, 17 *supra*). SIL. 5, 89 quae hora stragem Libyae -et. 8, 673 in Libyam Ausonii -atur pompa triumphandi (*i. mos triumphandi*). 17, 451 Hannibal -antem

cuspide volnus impedit antevolans Herium (CYPR. eleem. 1 quae Adam -verat. AMM. 25, 1, 13 harundines . . . v. perniciose). MART. 8, 50(51), 23 Telethusa . . . gaudia -at, *sc. mihi* (SEDL. carm. pasch. 5, 329 terrorem et g.). *al. b auxilium sim.*: SALL. Catil. 6, 5 sociis atque amicis auxilia -bant Romani (TAC. ann. 4, 65 cum a. [appellatum] <por>ta- visset Vibenna [*suppl. Doederlein, tulisset Lipsius*]). COMM. instr. 1, 21, 8 salutis a. -at *iustitia legis*). SIL. 9, 428 subitam -ans . . . salutem (*sc. Scipio Varroni*). 9, 457 opem (*aliter infra l. 82*). STAT. Theb. 5, 266 extrema Thoanti subsidia. APVL. Socr. 6 p. 133 suppetias (*v. sub l.*). MART. BRAC. corr. 18 tribulanti consilium vel adiutorium.

B laxius: I praevalent notiones secundariae variae: CATVLL. 64, 135 (*Ariadna ad Theseum*) devota domum periuria -as? (*item pro obi. sunt, quae quis secum habens aliquo fert* [cf. p. 48, 25sqq.]: SIL. 6, 315 quos . . . servans -bo in Tartara luctus. 15, 372 magnum secum -are sub umbras nomen mortis. 16, 541 cruore exsatiata . . . -antes corda sub umbras occubuere fratres. CASSIOD. var. 5, 4, 4 iudicantis -vit animum ad subsellia cognitorum). COMM. apol. 4 dum furor aetatis primae me -bat (-at Hertz) in auras; plus eram quam palea levior (6 ferebar. *sublucet imago ventorum, cf. IB*). ENNOD. carm. 1, 9, 76 pudicitiam . . . laudibus ad caelum -at (*fere efferendo, cf. e. g. vol. VII 2, 1065, 79sqq.*). 2 praevalent notio capiendi, nanciscendi, auferendi *sim.* (cf. et p. 48, 51): ITALA I Petr. 5, 4 (Cassiod. Didym. in Iac. 1, 12 p. 3, 16) -bitis . . . gloriae coronam (*gr. κομεισθε, Vulg. percipietis*). IVVENC. 3, 571 ut cuncti caperent mercedis honorem aequalique omnes -rent praemia nummo (PHILO quaest. in gen. 4, 226 proverbium . . . legimus . . . : qui antecessu egerit, venturi p. -ando abit. RVST. HELP. benef. 143). DAMAS. epigr. 8, 7 milites confessi gaudent Christi -are triumphos ([cf. 23, 7 Christi meruere t.; alii intellegunt '-are signum triumphale' i. crucem, ut spectet ad p. 54, 20; v. Ferrua, Epigr. Damas., 1942, 156]). DRAC. laud. dei 3, 459 pacis et armorum . . . -asse t. *volunt Romani*. VICTORIN. leg. dom. 20). 12, 4 -ant qui ex hoste tropaea ([cf. 1, 16 et 14, 4 tulerat, 21, 7 sumpsit]. Ps. VICT. VIT. pass. 6 victricia [INSCR. christ. Diehl 2032, 8 virginittatis et confessionis]).

CAPVT ALTERVM: de qualibet actione ferendi: I corporali- ter (*in imag. e. g. l. 74. p. 51, 4. 37. 49. 52, 17*): A praevalente noti- one secum ferendi, in se habendi, continendi (*e capite priore huc vergunt maxime l. 13. p. 48, 25sqq. 34sqq. et nonnulla sub IB*): 1 -ant ani- mantes (*fere homines; eorum membra vel qualitas e. g. p. 51, 40. 47. 53; exercitus l. 83sq., p. 51, 7sq.; animalia l. 56 nec non et sub bβ et γ; equos sim., qui -ant homines v. p. 46, 79sqq.*): a obi. sunt res, quae pertinent ad ornatum *sim. ipsius -antis* (*hic illic servi ornatum domini -ant, e. g. HOR. sat. 1, 6, 109 STAT. Theb. 6, 931; locos, ubi finis ferendi additur, ad p. 48, 25sqq. relegavimus*): α variae: PLAVT. Poen. 670 (660 aurum habet) trecentos nummos . . . -at praesidi (SPART. Pesc. 10, 7 zona milites. cf. Ivv. 10, 19 argenti vascula. PORPH. Hor. epist. 2, 2, 40 viaticum. HIER. vita Malchi 3 pauxillulum . . . viatici). TER. Haut. 247 -ant quid rerum! . . . aurum, vestem (246 ancillas secum ducunt). SALL. Iug. 45, 2 cibum (*v. infra l. 76 et cf. HOR. sat. 1, 5, 90 panem umeris . . . viator* [PORPH. Hor. sat. 1, 1, 46/47. *al.*]). CVRT. 5, 4, 17 alimenta. MART. 3, 47, 14 ova. FRONTIN. [?] strat. 4, 1, 1 cibaria. *sim. al.*). HOR. sat. 1, 1, 49 nil. 1, 6, 109 pueri lasanum -antes oenophorumque. Ov. met. 14, 647 manu stimulos. LIV. 30, 6, 3. 38, 18, 15 quae ferre atque agere possint, prae se agentes -antesque. GERM. 419 Centauri dextra . . . praedam e silvis (*i. signum Ferae*) -at (*sim. 671 [gr. 663 ἔξει]*). VELL. 2, 114, 2 in itinere -tum (um portatum vel imp- trad., una p. Orelli) in- strumentum balinei. PHAEDR. 1, 15, 10 (*log. asinus*) clitellas dum -em meas. SEN. Phaedr. 45 cervice gravi -are plagas, . . . laqueos. TERT. praes- scr. 3 l. 23 ventillabrum in manu -at ad purgandum aream (*sec. Italam Matth. 3, 12 [cod. a al.] habens*). ITALA Matth. 3, 11 (cod. a al. = VVLG.) non sum dignus calciamenta Iesu -are (*gr. βαττάσαι. inde* Luc. 3, 16 [cod. a al.]). *al. secum -are*: CAES. Gall. 1, 5, 3 frumentum. 2, 29, 4 impedimenta agere ac -are. 5, 31, 4. VARRO rust. 2, 2, 9 crates aut retia. 2, 2, 20 quae opus ad medendum (cf. CALP. ecl. 5, 79). NEP. Hann. 9, 2 magnam . . . pecuniam (LIV. 38, 40, 8. cf. CVRT. 5, 6, 9 tot talenta ad usus belli. GAIUS dig. 13, 6, 18 pr. argentum. *al.*). 9, 3 statuas (cf. VERG. Aen. 4, 598 Aeneas penates. STAT. silv. 4, 6, 61 [*de signo Herculis*] num- men . . . comitem s. -bat Alexander. *sim. al.*). LIV. 40, 38, 3 SEN. epist. 87, 9 PLIN. nat. 7, 25. *al. β arma, instrumenta militaria sim.* (*onera militum v. p. 46, 15; indicato fine -andi p. 48, 31sqq.*): POM- PON. Atell. 9^a prae se -ant ascendibilem semitam (*i. scalam, cf. LIV. 29, 6, 10 scalam* [34, 38, 4 alii sc., alii ignem, alii alia]. STAT. Theb. 10, 842 innumeros . . . gradus . . . aerium sibi -at iter). MACER hist. 24 laevis (*Mercier, levius trad.*) clipea -ant (cf. ITALA II par. 14, 8 [Complut., *sim.* VVLG.] scuta et astas [*gr. ἀλόγτων*]). in imag.: CYPR. epist. 58, 9 scutum fidei). SALL. Catil. 56, 3 ceteri . . . sparos aut lanceas, alii praeacutas sudis -bant. Iug. 45, 2 ut . . . miles cibum et arma -ret (*in itinere sim. ut*: CVRT. 5, 13, 8 dorso . . . graviora. SIL. 11, 585 nondum -andis habi- les gravioribus. *al.; i. q. armis uti*: CYPR. unit. ecl. 17 [*in imag.*] con- tra ecclesiam. CAPITOL. Gord. 14, 3 pro . . . liberis. *aliter p. 47, 27 et 52, 28*). PRIAP. 9, 7 Phoebum -are sagittas. Ov. am. 3, 8, 13 galeam (cf. SIL. 12, 237 capitis . . . tegmina). trist. 2, 272 et latro et cautus praecingitur ense viator: ille sed insidias, hic sibi -at opem (*i. ense ut opem, v. e. g. Owen, 1924 ad l.; an trahas ad l. 8?*). LIV. 30, 28, 5 exer- citum . . . exuvias . . . imperatorum -antem. STAT. Theb. 6, 931 illi regi

pone ... -at pharetras et cornua ... armiger. 10, 555 signifer ante omnes sua damna et gaudia -ans (-at P. i. signa fatum designantia. cf. SVET. Aug. 10, 4 aquilam umeris subisse diuque -asse [VEG. mil. 2, 7, 2, 13]. TERT. coron. 11 l. 20 vexillum. in imag.: ALC. AVIT. epist. 8 p. 40, 6 veritatis vexilla). *al.* secum -are: LIV. 10, 35, 12 vallum s. -are Samnitum. 21, 30, 9 nihil ... praeter instrumenta belli. 28, 20, 3 clavos. 35, 11, 7 iacula. VEG. mil. 2, 18 legionem ... esse civitatem, quae omnia proelio necessaria s. ubique -ret. 3, 7 scafulas ... carpentis s. -et exercitus. *al.* *γ* ornamenta, insignia, vestimenta sim.: Ov. met. 10, 65 Cerberi collo medio -ante catenas (an ad p. 52, 31sq.?). Pont. 3, 4, 108 (describuntur figurae triumphi) inmissos ... crines Rhenus et infectas sanguine -et (potet var. l.) aquas (per prosop. ut: SIL. 4, 408 Romam turrigeros [codd., -o edd.] -antem vertice muros. 14, 54 Alpheon, ... -antem signa coronae). PAVL. FEST. p. 64 virgae, quas flamines -ant (TERT. idol. 19 p. 53, 17 [de Moyse ut: VVLG. exod. 4, 20]). PHAEDR. 4, 23, 25 tabulam suam -ant rogantes victum naufragi (cf. PERS. 1, 90 fracta te in trabe pictum ex umero). LVCAN. 1, 603 Salius ... ancilia collo. PLIN. nat. 33, 41 statuas ... numinum in digitis (de anulo ut: MART. 5, 12, 7 uno ... digito decem puellas [luditur cum notione sustinendi, cf. 4 pueros levat ... octo]). VAL. FL. 1, 420 taurea ... terga, i. caestus. SIL. 13, 269 fasces ... consul. TERT. coron. 12 l. 31 lauream in capite. ITALA I reg. 2, 28 (Hier. epist. 29, 2, 3. *al.*, sim. VVLG.) sacerdos ephod (22, 18 [Vulg. vestitos, gr. utrobique αἰρεῖν]. *al.*). Luc. 10, 4 (cod. b *al.* = VVLG.) nolite -are sacculum neque peram neque calciamenta (gr. βασιλάριον, cod. d baiolare. inde TERT. adv. Marc. 4, 24 p. 500, 8). *al.*

b pro obi. sunt animantes eorumve corpus, partes, qualitates (cf. PERS. et MART. sub ay): *α* alieni, quos quis ut comites sim. secum fert: ① secum, prae se (VEG.) -are: CIC. Att. 10, 10, 5 Antonius Cytherida s. lectica aperta -at (de eadem re v. p. 46, 34sq.). VEG. Aen. 11, 544 sinu prae se -ans infantem Metabus fugit. Ov. met. 7, 157 muneris auctorem (sc. Medeam) s., spolia altera, -ans Iason. FEST. p. 269 Aenean ... -antem suam s. neptem. PLIN. nat. 10, 168 vespertilio volitat amplexa infantem secumque -at. ② *alia*: STAT. silv. 2, 1, 100 -antem lassabat Romulus Accam (item -antur infantem: Ach. 1, 322 Thetis sinu ... Achillem. ITALA Is. 66, 12 [Hier. ad l.] in humeris [gr. ἀποθήσονται, VVLG. ad ubera. in imag. ut: VVLG. num. 11, 12 in sinu. AVG. civ. 20, 21 p. 457, 23 D. in umeris genibusque]. IVVENC. 3, 497 ulnis. CLAUD. rapt. Pros. 2, 49 [de statua] lacerto. cf. l. 31. p. 46, 29sq.). DRAC. laud. dei 3, 56 pauper beatus Abrahae -ante sinu ... quiescit.

β fetus: CALV. carm. frg. 14 partus gravido -bat in alvo (item indicatur ubi: OCTAVIA 591 utero [AMM. 14, 11, 22]. TERT. carn. 21 l. 26 in utero [GREG. M. in Ezech. 1, 1, 8]. COD. Iust. 6, 29, 3 pr. in ventre). Ov. met. 10, 470 semina fert utero conceptaque crimina -at Myrrha. PHAEDR. 3, 15, 5 onus ... certis mensibus. TERT. carn. 21 l. 23 Helisabeth ... -ans ... infantem. ITALA Luc. 11, 27 (cod. a *al.* = VVLG.) beatus venter, qui te -vit ([gr. βασιλάριον, cod. d baiolavit. inde TERT. adv. Marc. 4, 26 p. 502, 17]. VVLG. Iob 3, 10). ZENO 2, 12, 1 (1, 62, 2L.) uteri sarcinam. BARNAB. 13, 2. *al.* in imagine vel cum respectu partus spiritualis: VVLG. Is. 46, 3 (loq. deus) qui -amini a meo utero, qui gestamini a mea vulva (quae seq. v. p. 55, 22). PETR. CHRYS. serm. 117 p. 521^c ad instar nostri domini ... renati, quos utique concepit virgo ... -vit pudor eqs.

γ partes vel qualitates corporis sim. (cf. supra l. 11; aliter p. 48, 67): CATVLL. 66, 13 dulcia nocturnae -ans vestigia rixae (cf. Anth. Pal. 5, 293, 18 εἴρον). Ov. am. 1, 8, 45 frontis rugas in vertice. met. 15, 385 cauda sidera -at pavo. hal. 131 -ans in corpore virus loligo. PLIN. nat. 21, 78 venena -antes ore apes. MART. 9, 27, 1 depilatos ... coleos. TERT. bapt. 4 p. 204, 20 nemo super cutem -at maculam idololatriae. ITALA Gal. 6, 17 (cod. d *al.*, sim. VVLG.) stigmata ... Christi in corpore meo -o (gr. βασιλάριον. inde TERT. resurr. 10 p. 39, 9 [sed adv. Marc. 5, 4 p. 584, 7 gestare]). ARNOB. nat. 3, 13 intestina (antea: gestare, habeant). HIER. epist. 22, 17, 2 vacuum -are ventrem (i. ieiunare ut: in Is. 58, 3/4 l. 93). 60, 9, 2 lurida ... ora. CLAUD. carm. min. 4, 12 -assent totum si fera membra Minotauri patrem (i. si omnia patris similia fuissent). ROMVL. fab. 69, 14 rec. vet. centum oculos (rec. gall. habet) SIDON. epist. 3, 13, 6 nasum. PS. ORIG. in Matth. 2, 1 p. 247, 20 lepram.

δ ipsius -antis corpus, caro sim. (nonnulla vergunt in usum incorporalem, cf. p. 53, 51sq.; aliter p. 49, 2sq.): CYPR. domin. orat. 14 infirmitatem hominis, quem -bat Christus (ARNOB. nat. 1, 62 induerat et secum ipse -bat. CARM. adv. Marc. 5, 246 h. que deumque. CANON. Turner I 2, 1 p. 342^b in sese). laps. 30 spiritaliter mortua ... ipsa ambulans funus tuum -are coepisti (i. te ipsam ut cadaver anima privatum. item: HIER. epist. 58, 1, 4 diu vivendo -ant f. sua). mortal. 8 quamdiu -atur in saeculo caro ista (de homine ut: AMBR. Noe 4, 9 Avg. agon. 7, 8. *al.* [cf. PRISCILL. tract. 1, 35 carnis maculatam tunicam]. de Christo: PS. CYPR. mont. 4 Adae c. in se figuralem. LACT. inst. 4, 18, 28. *al.*). PRVD. cath. 8, 5 onus impeditum corporis (de Christo ut: perist. 10, 603 corpus caducum [CARM. adv. Marc. 5, 197 PS. ORIG. hom. in Matth. 3, 1 p. 257, 28]). CANON. Turner I 2, 1 p. 335^b humana membra.

2 -ant res: *a* prae se, secum -are: CIC. Arat. 127 prolabitur Argo ... p. se -ans ... puppim (de nave ut: LIV. 32, 16, 10 tormenta machinasque ... s. -bant. 37, 11, 13 ignem p. se [item 37, 30, 3]. cf. p. 52, 7). PLIN. nat. 37, 168 lapis hormiscion ... -ante s. ... candidam

lucem] (duo codd., fortasse ex ISID. orig. 16, 14, 11; om. cett., del. Mayhoff). MART. 12, 33, 2 merum s. -at Chia ficus, sc. odore. *b* *alia*: CIC. Arat. 238 quattuor ... orbis stelligeri -antes signa feruntur (sim. orbis caelestes -ant signa: 255 [gr. 482 ἐν ... οἰ ... κείται]. 278). Ov. met. 2, 388 -antes lumina currus Solis. fast. 3, 117 pertica suspensos ... maniplos. LIV. 24, 34, 7 turre contabulatas machinamentaue ... -bant (naves in oppugnatione ut 30, 10, 3. cf. p. 51, 83). 32, 17, 10 turrem ... magnam vim armatorum ... -antem. PERS. 5, 182 lucernae -antes violas (i. violis ornatae). PLIN. epist. 10, 61, 3 flumen tantum aquae, quantum nunc -at, effundet (cf. ITALA Ier. 2, 13 [Cypr. unit. eccl. 11. *al.*] lacus detritos, qui non possunt aquam -are [gr. σπνέχειν, Vulg. continere]. ITALA [= VVLG.] IV Esdr. 4, 19 Weber mare fluctus suos. de vasibus: LIB. pontif. p. 53, 27 amas ... -antes ... medemnos tot. *al.* *ibid.*). FLOR. Verg. 2, 8 M. Caesaris vexilla, quae -at Tarraco, sc. eius exercitum recipiens. ARNOB. nat. 3, 16 p. 174, 23 M. animalium corporum formas ... -are atque obtinere simulacra. LVCIF. moriend. 14 p. 315, 25 arbores fructus -antes mortis (item in imag. vel parabola: VVLG. Ezech. 17, 8 PS. ORIG. hom. in Matth. 4, 3 p. 265, 27. cf. Avg. gen. ad litt. 9, 16 p. 289, 18 [proprae] ut ... lignum ... poma -ret aliena. ARATOR act. 2, 453 [in imag.] segetes -are decet mentem humanam [antea: fructum ... ferat]). *al.*

B praevalente notione sustinendi (certiora, ambigua v. sub A):

1 -ant animantes: *a* onera externa (fetum Ov.): *α* respicitur facultas -andi, sustinendi (hic illic fere i. q. -are posse; cf. b et MART. sub 2): Ov. met. 10, 481 vix ... uteri -bat onus Myrrha fugiens. SEN. contr. 7, 7, 9 tam exiguum auri ... , ut unus senex -are posset. SEN. dial. 4, 12, 4 vix ... humanis toleranda viribus onera -are. CVRT. 9, 10, 15 miles vix arma -bat (STAT. Theb. 9, 46). PLIN. nat. 19, 11 plagarum tenuissimarum uno -ante multitudinem, qua saltus cingeretur. IVV. 3, 252 Corbulo vix ferret ... tot res ... , quas recto vertice -at servulus (nisi ad p. 46, 13sq.). *β* quolibet respectu: MANIL. 4, 144 ille Taurus suis Phoebi -at ... cornibus orbem (VAL. FL. 7, 591 Iasonem nitentem cornibus [carminis trad.] ... -at iners. cf. STAT. silv. 1, 1, 19 Martem non altius ... Bistonius -at sonipes [comparatur statua equestris]. aliter p. 46, 78sq.). PLIN. nat. 11, 107 (de coitu insectorum) marem -ante femina. MART. 5, 55, 1 (de effigie aquilae) quem -as ... ? 'Tonantem'. SVET. Aug. 24, 2 (poena centurionum) stare ... ante praetorium ... caespitem -antes. CYPR. patient. 12 Christianis subeundus carcer, -andae catenae (SYNOD. Hil. coll. antiar. p. 110, 5 quas ... cervicibus suis verat captivus. cf. supra p. 51, 10). AVG. civ. 18, 8 p. 264, 25 D. caelum -are Atlantem.

b se ipsum vel partem corporis sui (an huc etiam p. 48, 73?):

CHIRON 24 (inde VEG. mulom. 1, 26, 4) singulos pedes cures, ut possit se -are iumentum (item reflexive: 674. 676. mediopass.: 134 posterioribus pedibus facilius -atur [Veg. mulom. 1, 30 se sustentabit]. structura contaminata: 113 -ari se non facile potest). 988 caput suum non -at. AVG. civ. 13, 18 p. 580, 13 D. robusta membra ... suae carnis leviora -at anima quam languore macra (cf. l. 16 ipse ... ad suum corpus movendum atque -andum agilius est, cum eqs.). indicatur quo tendat pars sustentata (sc. sublucente notione porrigendi, extendendi sim.): VAL. CEM. hom. 20, 2 superbum tumentis aspectu ... ad caelum collum -are.

2 -ant res, sc. fere se non moventes (cf. MART. sub Iaf; ceterum huc vergit et p. 51, 13): SEN. nat. 6, 6, 1 terram subiecto ... umore -ari (infra: unda sustinetur orbis. cf. DRAC. laud. dei 1, 155 [ad gen. 1, 9] materies, quam molles -ant ceu fundamenta liquores). STAT. Theb. 8, 317 (Theudamas ad Terram) tot ... urbibus ac populis ... sufficis, ... Atlanta ... vehis ... : nos tantum -are negas? (cf. 9, 24 an istos vel sua -et humus? IREN. 5, 18, 1 non -asset illum Christum conditio, si eqs. [sim. *al.* *ibid.*]). PS. AVG. serm. ed. Mai 31, 1 totum ... , quod terra -at, quod mare capit). silv. 1, 1, 59 statuae crepido, quae superingesti -ret culmina montis (cf. 4, 2, 29 Luna [i. marmor] ... -andis ... suffecta columnis. AMM. 16, 10, 14 elatos ... vertices ... principum imitamenta -antes. HIER. epist. 49, 7, 2 fundamentum, quod aedificium ... -at. LIB. pontif. p. 108, 7). 3, 1, 181 (loq. Hercules divus) dum me ... -bit machina caeli. MART. 14, 91, 1 taurorum -ant ... corpora dentes elephantorum (syn. sustinuisse). ZENO 2, 72, 2 (2, 11, 2 L.) ligno, quo -atur vitis. AVG. civ. 22, 11 p. 585, 7 D. ut -entur in aere aves pennarum levitate (cf. conf. 13, 32, 47 volatus avium -at corpulentia aeris). GREG. M. in Ezech. 2, 1, 5 v. p. 55, 19. ORIG. in Matth. ser. 48 p. 99, 23 a lumine ipso -tum corpus stellarum.

II incorporaliter (imag. v. sub I praeter p. 54, 28sq. 55, 13.

25): *A* -antur ea, quae quis secum fert, in se habet (sc. neglecta fere notione ponderis; ad B vergit p. 53, 2): *1* -ant animantes (ecclesia p. 53, 4): *a* res: *α* varias: ① non indicatur ubi: PLAVT. Stich. 276 onustum pectus -o laetitia lubentiaque (cf. PS. AMBR. serm. 26, 4 gaudium. PS. AVG. serm. 250, 2 iram). SEN. epist. 56, 14 felicibus multa trahentibus, multa -antibus. APVL. apol. 18, 9 Scipionis filiae ... ad maritos ierunt -antes gloriam domesticam, pecuniam publicam ([nisi ad p. 50, 13]. VVLG. Zach. 6, 13 [HIER. ad l. l. 194 id est coronam]). TERT. bapt. 1 qui ... non exploratis rationibus traditionum temptabilem fidem per imperitiam -ant. IREN. 4, 14, 2 (4, 25, 2 H.) hominem -are eius dei spiritum (4, 20, 6 [= 4, 34, 6 H.]. LVCIF. non parc. 24 p. 262, 8 antichristi). CYPR. unit. eccl. 7 (allegoria tunicae indivisae, Ioh. 19, 23) unitatem ... -bat Christus. IVVENC. 2, 367 ieiunia tristitia -ant. OP. [Krusel]

vestra -ate (gr. βασιτάετε, Tert. *ibid.* p. 583, 15 sustinete). *explicant*: HIER. ad l. si quis infirmus in fide est . . . , vos . . . eius o. -ate . . . ; -at quoque fratris necessitatem, qui . . . pauperem . . . adiuvat. RVFIN. Basil. reg. 178 o. peccati a nobis invicem auferimus et -amus, id est exportamus . . . ; -are autem pro auferre et exportare consuetudo est etiam ritu provincialium dici. ① *variae*: ITALA exod. 28, 29 (Facund. defens. 12, 5, 6) -bit Aaron iudicia filiorum Israel (*aliter* VVLG.). VVLG. num. 18, 1 -bitis iniquitatem sanctuarii et . . . sustinebitis peccata sacerdotii. CARM. adv. Marc. 3, 50 Moses populi . . . labores. ENNOD. opusc. 3, 37 p. 340, 5 *Epiphani* corporea soliditas et virtus animae imbecillitatem meam -vit sine fastidio. *al.*

β -antur homines, (fere infirmi, deficientes; pro obi. accedit invicem DIDASC.): ITALA Rom. 11, 18 (cod. f *al.* = VVLG.) non tu radicem -as, sed radix te (gr. βασιτάεις). CYPR. domin. orat. 8 in uno omnes ipse -vit deus (nisi ad p. 53, 63, sed cf. epist. 63, 13 nos o. -bat Christus, qui et peccata nostra -bat. VVLG. Is. 63, 9 -vit eos et levavit eos). DIDASC. apost. 2, 33 -ate . . . sicuti servi et filii dei invicem (gr. *Const. apost.* 1, 3, 1 βασιτάετε . . . ἀλλήλους. respic. Gal. 6, 2 [v. p. 54, 83] ut: GREG. M. Ezech. 2, 1, 5 in aedificio . . . lapis lapidem -at . . . et qui -at alterum -atur ab altero; . . . sic in sancta ecclesia unusquisque et -at alterum et -atur ab altero [nisi ad 1b; seq. tolerant]). VVLG. Is. 46, 4 (*quae praecedunt v. p. 51, 50sq.*) usque ad senectam . . . ego -bo vos (*inde* AVG. conf. 4, 16, 31 protege nos et -a nos eqs.). AVG. in psalm. 85, 7 l. 13. REGVLA mag. 14, 8 (*formula paenitentiae; loq. monachus ad abbatem*) -a humeris tuis me perditam ovem (*sec. Luc. 15, 5* imponit humeris). BENED. reg. 36, 5 patienter -andi sunt fratres infirmi.

② *usu deflexo vergit in notionem suffragandi, probandi*: CONC. I 3 Rustic. p. 104, 14 vestram rogavimus synodum . . . nostram -antes perseverantiam circa orthodoxam fidem . . . definire . . . quod placuerit (gr. I 1, 3 p. 20, 28 ἀποδεχόμενος, vers. Tur. probantes). RVSTIC. CONC. I 4 p. 191, 15 domnum Alexandrum . . . et ferimus et -amus et ei importunitatem . . . inferri . . . non sinimus.

indiculus grammaticus:

1 *indicatur quo aliquid -etur*: a per praepos.: ad: LIV. ANDR. carm. frg. 26, 2 CIC. Font. 19. et saepius. in: TRAG. inc. 252 SISENNA hist. 16. et passim. sub: VERG. Aen. 6, 211 tecta. SIL. 15, 372 umbras (16, 541). b per casus: acc.: TER. Ad. 230 Cyprum (cf. SALL. Catil. 24, 2 Faesulas. *sim. al.*). CATVLL. 64, 135 domum (*al.*). SIL. 16, 160 Libyam. dat. (*certiora*): EPICED. Drusi 125 tumulo . . . et igni (SIL. 13, 462). VAL. Fl. 5, 10 arae. NEMES. cyn. 148 cubili. SVLP. Sev. dial. 3, 17, 2 orienti. CASSIOD. hist. 5, 3, 10 exilio (7, 22, 6).

2 *structurae*: a obi. e contextu supplendo saepius inde a CIC. Verr. II 3, 191 Font. 19; audaciora, quae vergunt in usum absolutum: CIC. Verr. II 3, 190 (*gerund. ut p. 54, 53 et ISID. orig. 15, 15, 3*). VARRO ling. 5, 141 (*pass. impers., cf. rust. 1, 16, 1*). 5, 142 GALLICAN. Avid. 5, 3; adde l. 64. p. 47, 51. 54, 43sq. b pro acc. obiecti loco substituntur: enunt. secund. p. 47, 65. 50, 63. 54, 38sq.; inf. p. 54, 42sq.; abl. abs. p. 54, 41; locut. praepos. p. 46, 77. 54, 36. ? c intrans.: fortasse p. 49, 65. d struct. reflexiva: p. 48, 68sq. 52, 42 (*aliter p. 51, 17*). invicem pro reflex. supra l. 17. mediopass.: p. 48, 76. 52, 44; an etiam p. 46, 57. 49, 18?

3 *iuncturae sollemnes*: a prae se -are: LVCL. 166 POMPON. Atell. 9^a VARRO. Men. 262 CIC. Arat. 127 VERG. Aen. 11, 544 LIV. 37, 11, 13. 37, 30, 3 SIL. 12, 308 EPIT. Alex. 45. b secum -are: CIC. ter. CAES. ter. VARRO bis. SALL. Iug. 39, 4. NEP. bis. VERG. Aen. 4, 598. et saepius, v. maxime quae collegimus supra p. 46, 9. 48, 15. 50, 61. 51, 5. 29. 81. 53, 5.

4 *part. praes. -ans pro subst. (maxime de baiulo sim.) non invenimus nisi accedentibus structuris verbal.*: LIV. 44, 9, 11 ubi deversari -antes commeatus possent (*cum obi. ut e. g. CVRT. 3, 13, 7 onera. ITALA deut. 29, 11 aquam [gr. ὕδωρος, Vulg. qui comportant aquas]. al.; obi. subintelligendo: LEX Sal. Merov. 28, 3 dans, accipiens et -ans, sc. pretium necandi, . . . iudicentur*). ITALA II par. 2, 2 (Complut.) tot milia virorum dorso -antium (gr. 2, 1 νωτοφόρων add. A³, VVLG. -antium umeris). *gerundiv. pro adi.*: p. 54, 62 et fortasse p. 10, 19.

deriv.: portabilis, portatio, portator (-trix), portatorius, portatus (-us); cf. 2. portica, portitor.

compos.: ap-, as-, circum-, com-, de-, ex-, im-, per-, prae-, re-, sup-, transporto; dis-, introportat; domiporta.

? portor fere haplologice pro portitor v. p. 57, 8.

*portōrium, -i n. a portitor pro *portitorium (*vox p. 43, 54 allata non usu continuata, sed denuo formata videtur esse*). scribitur: -urium COD. Theod. 7, 20, 9 (*cod. R*). NOT. Tir. 91, 29. de formis: LEX Anton. de Term. (CIL I² 589) 2, 31 -ieis (*dat. ut 2, 33*). 2, 34 -ri (CIL III 4015 INSCR. Dessau 9019. Studii Clasice 6, 1964, 334 l. 69). notatur p. in iunctura p(ublicum) p(ortorii) CIL III 7153 et passim, v. sub 1b. NOT. Tir. 91, 29. legitur inde a PLAVTO, CAECIL., LVCL., CIC. [*cf. derivatum a sermone docto non alienum sard. centr. vet. portorariu. cf. Wagner II 298. St.*] [variat cum portitorium LVCL. 723 LIV. 2, 9, 6, portus CIC. inv. 1, 47. lectione et explicatione dubia CIL V 8139, 17 (*post lacunam*) illis por., sed illi spor. distinguitur INSCR. Ital. X 1, 85, ut sportulae intellegantur. trad. in lacuna FEST. p. 237.]

significatur id quod portitoribus dandum est, sc. genus vectigalis, quod mercibus terra marique importandis exportandis imponitur

(v. e. g. infra l. 12. 14. 16 sq. 66), vel quod per pontes, vias, angustias commeanti solvendum erat (v. e. g. l. 21. 46); minus probabiliter ad vectigal rerum venalium referuntur CIC. l. 35 nec non LIV. l. 25 (*sim. etiam p. 43, 59*). ad notionem cf. NON. p. 37, 15 -um dicitur merces, quae portitoribus datur (*affert* LVCL. 723). GLOSS. τέλος ἐν λιμένι (*sim. al.; cf. et p. 43, 56*). τέλος. dubium an huc spectet GLOSS. II 273, 49 διαπόλιον: -um (*sc. notione sec. porta novata; an potius legendum portarium coll. p. 10, 10?*). ad rem v. Vittinghoff, RE XXII 346sq., de differentiis inter -um, vectigal, publicum, portus egit De Laet, Portorium, 1949, 18sq.

1 *strictius*: a generatim: PLAVT. Trin. 1107 solutumst portitoriam -um. CAECIL. com. 92 ego illud . . . exigor -um (CIC. Font. 19 Titurium Tolosae quaternos denarios in singulas vini amp(h)oras -i nomine exegisse [*ibid. iterum; cf. 20 vectigal*]). BELL. Alex. 13, 1 erant omnibus ostiis Nili custodiae exigendi -i causa dispositae. LABEO dig. 19, 2, 60, 8 v. infra. INSCR. Année Epigr. 1919 n. 10, 70 [a. 100] ius exigendi portor(i). LVCL. 723 inscriptum e portu exportant clanculum, ne -um dent (CIC. Verr. II 2, 176 pro rebus, quas Syracusis exportavisset. LEX cens. portus Sic. [Alf. dig. 50, 16, 203] servos, quos domum quis ducet suo usu, pro is -um ne dato. ALF. dig. 50, 16, 203. LABEO dig. 19, 2, 60, 8 cum pontem transiret vehiculum onustum, redemptor eius pontis -um ab eo exigebat: quaerebatur, an etiam pro ipsa sola reda -um daturus fuerit). CIC. inv. 1, 47 si Rhodiis turpe non est -um (portum var. l.) locare, ne Hermocreonis quidem turpe est conducere ([*inde* QVINT. inst. 5, 10, 78. cf. Aristot. rhet. 1397a26 περί τῶν τελῶν].

LIV. 32, 7, 3 -a venalicium Capuae Puteolisque, item Castrum -um . . . fruendum locarunt [*gen. plur. in '-um' suspecti; -a del., Castris vel ad Castrum conii. post alios Tränkle, Gnomon 39, 1967, 376*]). Verr. II 2, 171 quae sine -o Syracusis erant exportata (*sim. 182*). 185 ex vicensima -i. Font. 2 Aquil(e) iense por(torium) (*si recte suppletur in lacuna*). 19 ut -um vini institueret (LIV. 40, 51, 8 -a . . . et vectigalia iidem censores multa instituerunt. SVET. Iul. 43, 1 peregrinarum mercium. cf. VELL. 2, 6, 3 nova constituebat -a C. Gracchus). Flacc. 19 scriptura, decumae, -um. prov. 5 vectigal ac -um Dyrrachinorum totum in huius unius Pisonis quaestum esse conversum. Pis. 87 singulis rebus, quaecumque venirent, certo -o imposito (*a Pisone in Macedonia; sunt qui onus quoddam rerum venalium intellegant, sed vim propriam defendit Nisbet, 1961 ad l.*). Att. 2, 16, 1 -is Italiae sublatis, agro Campano diviso, quod vectigal superest domesticum praeter vicesimam? (TAC. ann. 13, 50, 2 sublatis -is [antea: vectigalia omittere]. cf. CIC. ad Q. fr. 1, 1, 33 in -is Italiae tollendis. PLIN. nat. 19, 56 remissum est -um mercis huius). 2, 16, 4 de -o circumvectionis. ad Q. fr. 1, 1, 33 (*v. sub portitor IA*). LEX Anton. de Term. (CIL I² 589) 2, 31 -eis terrestribus maritumisque . . . capiundeis (*ibid. l. 33. 34 nequid -i . . . capiatur*). LIV. 38, 44, 4 v. infra). CAES. Gall. 1, 18, 3 -a reliquaque omnia Haeduorum vectigalia . . . redempta habere. 3, 1, 2 quo itinere magno cum periculo magnisque -is mercatores ire consueverant. LIV. 2, 9, 6 -is (-itoris M) . . . et tributo plebes liberata. 38, 44, 4 -a . . . terra marique caperent Ambracientes, dum eorum immunes Romani . . . essent (cf. EDICT. imp. Dom. de veteran. [CIL XVI p. 146, 12 = Pap. Corp. 104] ext. 14 ut veterani militibus omnibus vectigalibus portitoribus [*falso pro -is*] publicis liberati immunes esse debeant). COD. Theod. 7, 20, 9 veteranos ab omni munere universisque rebus auri argentique, sed et -i indemnes esse oportet). 39, 24, 2 vectigalia regni . . . -is . . . maritimis auxit Philippus. CIL III 7153 (a. 26) <s>ocior(um) p(ublici) p(ortorum) A(siae) ser(vus) vil(icus) (*hoc vectigal aliocui xxx portus Asiae appellari solet; cf. p. 65, 51*). PLIN. nat. 12, 65. SVET. Vit. 14, 2 publicanorum . . . , qui . . . in via -um flagitassent (AMM. 22, 16, 11 Rhodios insularum . . . -um flagitantes). FRONTO p. 199, 11 v. d. H. cum . . . Traianus Euphratis et Tigridis -a equorum et camelorum tribularet. COD. Iust. 4, 61, 3 (*impp. Sept. Sev. et Carac.*) si qua -a debere te apparuerit, exsolve. 12, 46(47), 1, 7 (a. 320; interpol.?) nullo munere civili . . . vel de -o onere eos veteranos adfici concedimus (de -o fere vi causali vel pro gen. -i positum, si recte restituitur; vix recte inter adi. affertur vol. IX 2, 649, 50; de pretorio, deportationis, de portato(rio) et (h)oneri(s) trad.; ad rem cf. l. 49).

SYMM. epist. 5, 62 quaestores . . . numquam ferarum suarum ad ludos importatarum -um contulerunt (portorum, portionem trad.; postea: quinquagesimae vectigal. in eadem re: 5, 65 quadragesimae -um [sive vectigal, [*del. Iuretus*]). COD. Theod. 10, 19, 8 vectigalis opera et -i damna. SIDON. epist. 5, 7, 3 qui invident . . . -a quadruplatoribus. dubitanter addiderimus: PAP. Corp. 106 V col. V 7 (saec. I ex.) sta(tio) portor(i) (*item VII 1 al.*; sic solvit Fink, Military Records 1971, 113; aliter von Premerstein, Klio 3, 1903, 1-46 por(tae) vel por(tus) proponens).

b *technice in titulis respicientibus p(ublicum) p(ortorii) Illyrici et ripae Thraciae (notatur p praeter l. 76. 79. p. 57, 7; deest nomen regionis saepius, publicum l. 79; de -o Asiae v. supra l. 55)*: INSCR. Studii Clasice 6, 1964, 334 l. 69 (a. 100) <cond(uctori) pub(l)ici portori ripae Thraciae (CIL III 7429 [a. 161/8] c. p. p. Illyric(i) <e>t r(ipae) Thraciae). INSCR. Dessau 9019 [saec. II ex.?] proc(uratori) XL Galliarum et portus . . . , c. portori Illyrici. INSCR. Année Epigr. 1928 n. 153 <p. p. > cond(uctori) Illyrici <u>triusqu(e) et ripae Thraciae (*item* 1934 n. 107). *al.*; deest gen. regionis CIL III 5121. 5146. 5184. *al.*). CIL III 751 (= 7434, a. 161/8) numini Augustor(um) et genio p. p. (cf. 752 [= 7435, a. 182] I(ovi) o(ptimo) m(aximo) et num(ini) Aug(usti) n(ostri) et p. p. [*an excidit genio? fere syn. vectigalis Illyrici*]). 14354²⁵ Primi p. p. vi-

l(ici) vic(arius) (14354^{26, 29, 30}). 14354²⁷ p. p. scrut(ator). 14354³³ (eadem³⁴) p. p. (contra)scr(iptor). 14427¹ di(spensatoris) p. p. <vic(ario)>. 15184²⁴ Q. Sabinius Veranus t(ertiae) p(artis) c(onductor) p(ublici) p(ortorii) (si recte sic solvitur, addas fortasse 1568. 4015; sed sunt qui intellegant trium publicorum, v. Vittinghoff, RE XXII 361). al. dubitanter huc traximus CIL V suppl. 1166 (Aquilaie) L. Aiarius P. l. Dama Iudaeus portor(ii) v(ilius) s(ibi) f(ecit) (haec proposuit inter alia Pergreffi, Epigraphica 3, 1941, 116; portor pro portitor poni suspicatur Diehl INSCR. christ. 4855).

2 laxius et in imagine: PLAVT. Asin. 159 istum portitorem (sc. lenam) privabo -o (v. portitor sub IBI). SEN. epist. 28, 9 tempus est desinere, sed si prius -um solvero (respicitur sententia, qua fere manusculi loco epistula finitur; cf. 8, 7 aliquid . . . pro hac epistula dependendum. 14, 17 cotidianam stipem. 23, 9 locus solvendi aeris alieni. sim. al.). APVL. met. 6, 18, 5 cui flumini praefectus Charon protenus expetens -um sic ad ripam ulteriorem . . . deducit commeantes (cf. portitor IB2).

appendicula determinationum: gen.: CIC. Font. 19 -um vini (item indicantur merces: LIV. 32, 7, 3 [loc. dub., v. p. 56, 25 sqq.] venalicium. PLIN. nat. 19, 56 mercis [SVET. Iul. 43, 1 peregrinarum m.]. FRONTO p. 199, 11 v. d. H. equorum et camelorum. SYMM. epist. 5, 62 ferarum). prov. 5 Dyrrachinorum (cf. Att. 2, 16, 1 Italiae [ad Q. fr. 1, 1, 33]. FRONTO p. 199, 11 v. d. H. Euphratis et Tigridis. AMM. 22, 16, 11. ceterum v. p. 56, 54 et 16). Att. 2, 16, 4 circumvectionis. SYMM. epist. 5, 65 quadragesimae (cf. structura inversa: CIC. Verr. II 2, 185 vicensima -i. cf. etiam p. 56, 61sq.). adi.: LEX Anton. de Term. (CIL I² 589) 2, 31 -eis terrestribus maritumeisque (LIV. 39, 24, 2). CIC. Font. 2 Aquileiense.

cf. 1. portorius.

1. portorius, -i m. si genuinum, cf. cum portorium. i. q. portitor: PS. ASCON. div. in Caec. p. 196, 20 'mancipes' sunt publicanorum principes . . . qui . . . si portum aut pecora publica, redimunt -i aut pecuarii dicuntur, quorum ratio scriptura dicitur (-i trad., def. Stangl, Pseudoasconiana 1909, 41; portitores vulgo).

v. Onom.

[2. portorius adi. v. p. 56, 63.] Kruse.

portuensis, -e. a portus. scribitur porten- CIL X 7295, 2 (item in aliis titulis ad Onom. pertinentibus ut e. g. XIV 169; at Portuensis. g. VI 1759, 14). i. qui ad portum pertinet vel in portu est: CIL X 7295 (= INSCR. Palermo Bivona 31, ubi saec. II tribuitur), 2 cur(atori) -is kal(endarii). HEGES. 4, 27 p. 285, 8 ignis Phari quasi . . . index faucium -ium (respicitur portus Alexandriae ut ibid. p. 286, 2 per easdem -is oris angustias totius portus defenditur sinus). PS. HIER. epist. 5, 4 p. 66^D in pelago tutela -is optatur. p. 67^A de securitate -i. 5, 5 p. 67^C hanc navem excipit profundo cum gaudio turba -is (sed Migne 57, 927^A legitur hanc excipit securitas triumphalis).

quae ad Portum, sc. Romae, pertinent v. in Onom. Plepelits.

portula, -ae f. a porta deminutive (item GLOSS.). i. q. porta parva vel postica: maceriae: LEX par. fac. Put. (CIL I² 698) 2, 6 cumatium . . . inponito -a(m)que tegito, regularum ordinibus senes quoque versus. oppidorum: LIV. 25, 9, 9 Philemenum -a adsueta venationem inferens (Tarenti ut 25, 9, 13 -ae parte alia . . . adpropinquabat. ibid. -a aperitur. 25, 9, 15 opp. portam propinquam sc. maiorem; cf. Polyb. 8, 25[27], 7 τὸν πύλων τὸν ὑπὸ τὰς Τημενίδας . . . πύλας). 25, 24, 3 Syracusis prope Hexapylon est -a; <ea> magna vi refringi coepta est.

*portulāca (porclāca, porcācla, portācla) et porcillāca, -ae (porcillāgo, -inis) f. [Leumann, Lingua Posnan. 8, 1960, 4, formam q. e. portulāca genuinam esse putat, unde in sermone vulgari *portlāca, deinde porclāca (inde quasi restitutum pronuntiatione urbana porcillāca), postremo per metathesin porcacla fluxerit. e contrario André, Latomus 15, 1956, 298 collatis vocibus graecis χοιροβοτάνη, -βοτάνων eandem herbam significantibus formam porcillāca sim. a porcus (sensu obscuro) derivandam pristinam esse sibi persuasit et formam sollemnem portulāca κατ' εὐφημισμὸν explicavit. Sch.]

de formis et de scriptura: 1) longe praevallet forma portulaca (litteris gr. p. 58, 38. 69; scriptura depravata -tulaga, -tolaica, -telacae GLOSS.), qua utuntur VARRO frg. Non. p. 551, 13. CELS. (ita ut 2, 20, 1. 2, 29, 1. 2, 33, 2. 4, 16, 3 sola tradita sit; var. l. -til(l)aca exhibet cod. J 4, 11, 5 et 4, 22, 2 [item F, sc. sec. J; deficit V; -tulaca T, v. Capitani, Studi Class. e Orient. 28, 1978, 208]; 6, 6, 38 vix recte portulacae ed. Marx [-tulaca J, -c(l)ac(a)e VF, -cacle P]). COLVM. 12, 13, 2 (prot-SA); ceterum SCRIB. LARG. bis, PALLAD. quinquies, CHIRON sexies et alii exceptis iis qui infra sunt afferendi. forma porclaca (sc. sono syllabarum adsimulato pro portlaca, quod nusquam tradi videtur [de CELS. 6, 6, 38 v. supra]) exstat apud PELAGON. 371. 374 (sed 40 -tulaca). VEG. mulom. 3, 8, 31 (add. ed. princ. e PELAGON. 374; -tulaca exhibet ipse VEG. 1, 33, 1, 34, 5, 1, 57, 1 [-taclae, -cacle var. U]). PLIN. phys. Bamb. 12, 5; ceterum cf. var. l. CELS. 6, 6, 38 supra et -clacla l. 84. inde per metathesin porcacla (scriptura depravata pur- ORIBAS., syn. 4, 34, 3 Ab [deficiente Aa; por-La], poicacla, porcada GLOSS., porcagla PLIN. VAL. 5, 31; cf. etiam pulcacla, pulcaca GLOSS.), qua forma utuntur MARCELL. med. 1, 62, 12, 44. 20, 26 (et ceteris locis praeter 36, 39 -tulaca sec. SCRIB. LARG. 158). ORIBAS. syn. Aa et La 2, 10 p. 98, 11 Mø. 4, 15, 13. 4, 32, 6 (et cet. locis exceptis p. 58, 18 et 1, 19, 6 Aa p. 66, 1 Mø. -claclae [-cacle La]).

eup. 3, 7, 11 La p. 520 -tulacae [quem locum alii interpreti tribuit Merland, Oribasiusübersetzungen, 1932, 37]). RVF. podagr. 34; ceterum occurrit in var. l. pro -tulaca CELS. 6, 6, 38 (v. supra). PS. APVL. herb. 104 l. 1. THEOD. PRISC. gyn. 2 (cod. r ut l. 16). PS. DIOSC. herb. fem. 27. inde portacla (sc. per contaminationem cum forma originaria portulaca) apud ALEX. TRALL. 3, 17. 18. 32. 58 (at portacule 2, 165); cf. PLIN. VAL. 2, 28 portaglam. 3, 1 portiaga. 2) formam porcilaca (-til- v. l. 11. p. 57, 68) imprimis PLIN. nat. exhibet: omnibus codd. tradi videtur 1, 20, 8 (excepto cod. a portulaca). 23, 143. 26, 84; variat cum -cilla- 20, 210. 27, 137, quod solum exstare videtur 26, 69. 30, 111; inde restituitur etiam 13, 120 (porcella, porcilia, porciliae sim. trad.) et 19, 167 (-tilaca codd. praeter T, cuius lect. -tulaca praetulit André); ceterum trad. PS. APVL. herb. 104 l. 10 (in codd. interpol. Ha V; iidem exhibent hanc var. l. pro -tulaca etiam l. 1. 5). ISID. orig. 17, 9, 80 (-tulaca Lindsay). GLOSS. med. ed. Heiberg p. 63, 14 (-cilacla var. l.); dubium an recte restituatur THEOD. PRISC. eup. faen. 73 (sec. PLIN. nat. 20, 213; -cacla r, acacia b; formam -tulaca, qua ceterum sexies usus est auctor, exhibere videtur B [v. indicem ed. p. 532]). formam porcillago non invenimus nisi ORIBAS. syn. 7, 6, 4 Aa porcillagine (-cacla La, ut etiam Aa ceteris locis).

legitur inde a VARRONE, nimirum apud artium scriptores praeter AVG. et EVOD. [langued. pourtoulago; ceterum littera prima sonora reddita (fortasse sec. arab.): prov. vet. bortolaiga, var. prov., vasc.; cat. berdolaga; hisp. verdolaga; port. beldroega, verdoega; a formis porcilaca, porclaca, porcacla: var. dial. it., francog., francopro., prov.; cf. M.-L. 6679. Battisti-Alessio IV 3019. Wartburg IX 226sq. Corominas IV 709. Machado² I 411. St.]

nomen herbarum: 1 i. q. 'a oleracea' L., ἀνδράχνη (quae vox gr. respondere solet): a testimonia: PLIN. nat. 13, 120 andrachlen (sc. genus arboris) omnes fere graeco (graecis, graece sim. trad.) -ae nomine interpretantur, cum sit herba et andrachne vocetur (item -a ponitur pro ἀνδράχνη: DIOSC. 2, 108 p. 221, 6 ORIBAS. syn. 1, 19, 6 Aa p. 66, 1 Mø. GLOSS. al.). PS. APVL. herb. 104 l. 8 a Graecis dicitur cappara (obscurum), alii andrachne, profetae ema Areos, Daci lax, Itali -a, alii porcastrum, alii amarantos (inde GLOSS.). GLOSS. III 608, 29 (sim. al.) andraginis idest -a sive grassa gallina (v. vol. VI 2, 1683, 79 sqq.) vel olexon (obscurum; cf. vol. IX 2, 572, 64sq. et GLOSS. pulcaca: oxon [ἀέλζων? Goetz]). dubium, an huc pertineant: PS. DIOSC. Vind. 2, 124 p. 196, 13 ἀνδράχνη ἀγρία . . . Ῥωμαῖοι ἐλέκεβραμ, οἱ δὲ πορτούλακαμ (additum est ad Dioscoridis lemma ἀνδράχνη, sed distinguit interpolator huius herbae πλατύτερα <τὰ> φυλλάδια πρὸς τὰ τῆς ἀνδράχνης. an ad 2? sed synonyma diversa afferuntur ac 4, 168 p. 316, 15 ibid.). GLOSS. III 574, 30 -a: c(h)am(a)eleuce (v. vol. III 987, 53). b loci ceteri: VABRO frg. Non. p. 551, 13 manducata -a cito tollit ([supplere possis e. g. ulcera vel dentium dolorem coll. PLIN. nat. 20, 210 et SCRIB. LARG. 53 infra, sed fragmentum traditur in capite de generibus ciborum]. CELS. 4, 11, 5. cf. SCRIB. LARG. 53 levat . . . dolorem dentium -a commanducata [PLIN. nat. 20, 210. 211. 212 MARCELL. med. 12, 44]. PLIN. nat. 20, 210 venena . . . restingui pro cibo sumpta). CELS. 2, 20, 1 boni sui sunt . . . -a, cocleae, palmulae. 2, 29, 1 alvum movent . . . urtica, -a, radícula. 2, 33, 2 simul et reprimunt et refrigerant . . . -a, papaveris folium eqs. 4, 16, 3 ad urinam movendam valet. 4, 22, 2 coctam. 6, 6, 38 contrito semine (-i Targa) -ae mel adiciunt (VEG. mulom. 1, 34, 5. cf. PLIN. nat. 20, 210 s. eius). COLVM. 12, 13, 2 herbae, quas . . . condire possis, ut -am (cf. ibid. tit. -a et battis quemadmodum serventur). SCRIB. LARG. 158 ad podagram . . . bene facit (inde MARCELL. med. 36, 39). PLIN. nat. 19, 167 cum brassica seritur papaver ac -a. 20, 210 resistit . . . capitis dolori ulceribusque in vino tusa et imposita (sim. deinceps de virtutibus eius usque ad 215). 23, 143 nucibus miscetur . . . sucus -ae (PALLAD. 1, 27, 3 vet. med. 50, 2. al. PELAGON. 374 [item VEG. mulom. 1, 57, 1, sed Hippiatr. gr. I p. 397, 3 θριδάκος]. al.; cf. PLIN. nat. 20, 214 s. eius). al. PALLAD. vet. med. 3, 1 herba -a (CHIRON 972 VEG. mulom. 1, 33. 1, 57, 1 PS. APVL. herb. 104 l. 1. al.). AVG. mor. Manich. 2, 16, 41 nolite -am saltem carnibus antepone, quae ab his coctis et colore et sapore et odore superatur. EVOD. fid. 34 Manichaei dicunt Christum cotidie nasci . . . pati . . . mori . . . in cucurbitis et poris et in -a et ceteris huiusmodi rebus. al., sc. apud medicos.

2 i. q. 'euphorbia peplis' L., ἀνδράχνη ἀγρία, peplis (cf. PS. DIOSC. Vind. 4, 168 p. 316, 15 πέπλιον . . . οἱ δὲ ἀνδράχνην . . . ἀγρίαν, . . . Ῥωμαῖοι πορτούλακα μύρο, οἱ δὲ λάκτια [an huc trahendum etiam 2, 124 l. 38 allatum?]. GLOSS. -a: peplin. dub.: agnoscagne [ἀγρία ἀνδράχνη? Goetz]. ceterum huc pertinet MARCELL. med. 20, 39 -a, hoc est alium Gallicum, si recte alium G., i. symphytum, intellexit Hoppe, Philologus 91, 1936, 452): PLIN. nat. 20, 210 (cf. 1, 20, 81) est et -a, quam peplin vocant, non multum sativa efficacior, cuius memorabiles usus traduntur (quos v. sub I). CAEL. AVR. acut. 2, 19, 115 si sub pectore fuerit dolor pleuriticus . . . emolliendus est venter . . . peplio . . . ; <peplio vero>, id est -ae, silphii sucum admiscendum est (suppl. marg. ed. Rovillii. sec. Hippocr. II 274, 3 L. πεπλίω. dub. utrum eadem herba respiciatur an potius ad 1 trahendum sit chron. 5, 2, 44 arthriticis datur cataplasma constringens ex -ae . . . foliis viridibus).

v. Onom. Porclaca.

portuosus, -a, -um. a portus. compar. -ior SALL., (cf. etiam adv.). [falsa var. l. portuosissima pro im- PLIN. nat. 4, 73.] 1 i. q. portibus instructus (GLOSS. I III Abstr. PO 38 -us locus: [Kruse])

abundans portibus. IV dub. Plac. PO 17 [cf. I Ansil. PO 419] -a loca dicimus ubi multi portus sunt, id est navium stationes): a de locis: Cic. de orat. 3, 69 (in comparatione) mare . . . -um (opp. barbarum, scopulosum). SALL. Iug. 16, 5 pars Numidiae quae -ior et aedificiis magis exornata erat. MELA 2, 3 sinus -us et ideo Calos limen appellatus. PLIN. nat. 3, 103 flumen (3, 106, 6, 94 f. navigabile Pomanus . . . item Cabirus . . . , ostio -um [-us cod. unus]. 6, 98). 37, 201 Italia -is litoribus. SOL. 11, 30 Icaros insula inhospita ac nullis sinibus -a. AMM. 14, 8, 14 Cyprum . . . insulam. 22, 8, 43 -um ambitum. NOT. urb. Const. 16, 11 terra . . . sinuosis -a lateribus. neutr. plur. pro subst.: SOL. 2, 3 Italiae laterum -a orasque patentibus gremiis commercio orbis adcommodatas (Plin. nat. 3, 41 tot . . . portus). b de navigatione loca -a petente (aliter sub 2): Cic. fam. 6, 20, 1 navigationis longae et hiemalis et minime -ae periculum (Toranii Italiam Corcyra petituri; cf. Liv. 10, 2, 4 laeva importuosa Italiae litora). c in imagine de animo per fugium praebente: MAR. VICTORIN. rhet. 1, 29 p. 236, 13 ut locus in mari sine portu navibus intutus est, sic animus, qui sine fide est, amicis esse non potest -us.

2 vi deflecta significatur quod in portu, sinu sim. fit: CAEL. AVR. chron. 1, 1, 44 fluminales vel -ae atque stagni navigationes (cf. Cels. 2, 15, 3 gestatio lenissima est navi vel in portu vel in flumine. minus probabiliter ad 1b referas).

adv. compar. portuosius. i. q. cum pluribus portibus (vel portui aptius sim.): IUL. VAL. 1, 24 quod -ius illic alveus Nili latiusque in latera descendens fidam stationem navibus . . . faceret (portuosus Müller; aliter Hist. Alex. M. I p. 29, 15 sq. Kr.).

compos.: importuosus.

Kruse.

*portus, -ūs m. [complures linguae cognatae eandem formationem radicis per-in-tu-cadentem exhibent, cf. avest. pərətū-, theod. vet. furt, gall. ritu-, cymr. vet. rit, fere notionem vadī, transitus (angusti) praebentes. Sch.] de origine: PRISC. gramm. II 262, 13 a portatu (v. sub illa voce). CASSIOD. in psalm. 106, 30 a portandis navibus. ISID. orig. 14, 8, 40 a deportandis commerciis. cf. etiam VLP. dig. 50, 16, 59 p. 60, 18 nec non lusur verborum p. 66, 75. scribitur gen. sing. -uus CIL III 14195° nisi est error lapididae titulis geminis plur. -uum exhibentibus (v. p. 65, 55 sq.; item scribit -uus corrector cod. B PLIN. nat. 36, 70 al. more suo [v. Mayhoff, ed. vol. V p. 482]; cf. acc. sing. -uum PLAVT. Mil. 1186 P [-um A]). notatur in sigillis laterum CIL XV 139 port (408. 630), 226 por (2647. 2661. al.), 2940b po (?), 2656c p; in tegula ibid. 6123 por. de formis (inter nomina quartae decl. CHAR. gramm. p. 55, 8B. PRISC. gramm. II 263, 10. al.): dat. sing. -u (testatur DIOM. gramm. I 308, 34): CAES. civ. 2, 1, 2 (-ui var. l.). VERG. Aen. 3, 292 (P al.; -us M al.; inter exempla ablativi pro dat. positi afferre videtur ASPER gramm. Verg. p. 535, 19 [v. Hagen in app. ed.]). VAL. FL. 3, 42; -ui CAES. civ. 3, 100, 1 TAC. ann. 16, 23, 1. al. dat. et abl. plur.: inter -ibus et -ubus variant codd. passim inde a Cic. Verr. II 4, 118 (exempla collegerunt Neue-Wagener, Formenlehre³, I 554); doctrina grammaticorum: EXC. Bob. gramm. I 555, 21 dativo et ablativo in bus ut his et ab his fluctibus, -ubus. CLEDON. gramm. V 47, 21 -ubus dicimus . . . ; antiqui enim i in u vertebant eqs. (item -ubus veteribus tribuit PRISC. gramm. II 365, 3). formae secundae decl.: sing. gen. -i: TVRPIL. com. 49 (sec. consuetudinem eius, v. Rychlewski in ed. 1971 p. XXIII). abl. -o: CIL VI 9190 (a. 68). 37807. XV 409 (aet. imp. Hadr.?). 2990. 3094a; in codd. GLOSS.^L V Aa A 983, ceterum non nisi in falsa var. l., e. g. PLAVT. Stich. 416 A (ut videtur). VERG. Aen. 5, 243 R. GREG. M. epist. 9, 144 in Misnati -o (codd. duo; an recte?); v. etiam Onom. acc. plur. -os non exstat nisi in falsa var. l. Cic. Arat. 131 VEG. mil. 4, 43 PAVL. NOL. carm. 17, 176. genus neutr. vix recte suspicatur Fensterbusch ad VITR. 2, 8, 11 emporium . . . idoneum, -um utile (trad.; utilem vulgo, i. -um emporiumque u. Krohn) coll. falsa var. l. -um pro -s 7, 8, 13. legitur inde a LEGE XII tab., NAEV., PLAVTO, ENN. per totam latinitatem. [it. porto; sard. centr. et mer. portu; raet. or. puart; francog. port; prov. port; cat. port; hisp. puerto; port. porto (prov., cat., hisp., port. etiam i. q. transitus, montium fauces vel angustiae, cf. IB infra). cf. M.-L. 6680. Battisti-Alessio IV 3030 sq. Wagner II 299. Wartburg IX 227 sq. Corominas III 912 sq. Machado² III 1858. St.] [confunditur in codd. maxime cum porticus (v. ibi), porta CAES. civ. 2, 24, 1. al. (falsa var. l. PLAVT. Epid. 217 Cic. nat. deor. 2, 66), pontus VERG. Aen. 4, 588 GERM. 269. al. (restituitur MELA 3, 11 PLIN. nat. 9, 51; falso trad. GLOSS. IV 527, 8), pars PRISC. gramm. II 365, 3 (restituitur CAES. civ. 3, 39, 2) et al.]

I notione prisca: A significari videtur aditus domus, ianua (v. Usener, Kl. Schr. IV 376 n. 38; locum, ubi Tiberis pontone transitur, vix recte intellexit Holland, v. Waszink, Gnomon 37, 1965, 186): LEX XII tab. 2, 3 (Fest. p. 233. 375) cui testimonium defuerit, is tertiis diebus ob -um obvagalatum ito (explicat FEST. p. 233 -um in XII pro domo positum omnes fere consentiunt. huc revocat editor GLOSS.^L IV Ps. Plac. P 11 -um: domum vel ianuam; interdum petitum [ad p., porticum var. II.; <tertiis diebus:> interdum, <obvagalatum:> petitum Lindsay ad FEST. p. 233 Gloss.^L IV p. 339]. cf. DON. sub B). B notio latior q. e. transitus (conferasne l. 64?) subesse videtur veriloquio vocis q. e. angiportus (-tum): VARRO ling. 5, 145 a., si id angustum, ab agendo et -u (ab agendo Laetus; tempt. alii alia; aliter explicatur 6, 41). FEST. p. 17 a. iter compendiarium in oppido, eo quod sit angustus -s, id est aditus in

-um, (del. Lindsay Gloss.^L IV p. 112. inde GLOSS.^L V Aa A 983 angiporto: porto sive vico angusto. Abba AN 20 a.: angustus -s). ad A refert DON. Ter. Ad. 578 a. id est angusta et curva via quasi anguiportus . . . ; alii, quod inter -us sit locus angustus, hoc est inter domos; nam domos vel -us vel insulas veteres dixerunt. vix huc trahas l. 66. p. 62, 47.

II notione communi i. q. λιμήν (quae vox gr. respondere solet ut etiam CHAR. gramm. p. 55, 8B. et in GLOSS.; plur. poet. Cic. Arat. 131 VERG. catal. 5, 8 Aen. 1, 427 et saepe in poesi; in prosa, sc. non nisi in imag., HIER. epist. 1, 2, 2 in Os. lib. 3 praef. CASSIOD. hist. 1, 1, 17; plur. collect. v. infra l. 58): A proprie (adduntur notiones deflectae sub 2): 1 strictius significatur locus, qui navibus stationem tutam praebet (sc. sive natura factus, e. g. l. 76 sq., sive arte ut l. 62 sqq. et p. 61, 76; hic illic respicitur simul litoris pars adiacens, sed exempla audaciora ad 2a relegavimus). coll. usu sub I illustrato primitus significari 'aditum terrae ab aqua petitum' putant Wissowa, Religion und Kultus², 112 aliique, contra a notione 'transitus per fluvium praebiti' (cf. p. 59, 73) derivat e. g. Shipp, Glotta 31, 1951, 244 sq. coll. voce q. e. portitor. definitiones: VLP. dig. 50, 16, 59 -s appellatus est conclusus locus, quo importantur merces et inde exportantur, eaque nihilo minus statio est conclusa atque munita; inde angiportum dictum est (vix recte ad C2 referunt viri docti quidam). SERV. Aen. 2, 2 statio est, ubi ad tempus stant naves, -s ubi hiemant (sim. 10, 297 ISID. diff. 1, 535 orig. 14, 8, 39. huic differentiae respondet SEN. dial. 8, 7, 4 v. p. 64, 69). ISID. orig. 14, 8, 40 (= diff. 1, 535) -s . . . locus est ab accessu ventorum remotus, ubi hiberna opponere solent. GLOSS.^L I Ansil. PO 417 -s; tutissima navium statio. V Aa P 842 -s: fugus (obscurum; con. varias con-gessit ed. ad loc. geminum F 652).

a de -u maris (paulo aliter sub c; respicitur lacus Gennesareth IVVENC. 3, 128): a generatim: ① vario usu (exempla selecta inde a Cic.): NAEV. frag. 16 vicinum, Aquilo, me <hinc in> -um fer foras (sic em. Warmington probante Wisstrand, Nach innen oder nach aussen? 1946, 9; aquilone (h)ortum trad.). PLAVT. Amph. 149 a -u . . . advenit Sosia. al. ENN. ann. 488 Brundisium pulcro praecinctorum praepete -u (cf. Cic. Verr. II 4, 118 Insula Syracusarum duobus -bus cincta. leg. agr. 2, 87 Carthago succincta -bus. MELA 1, 71 PANEG. 8, 11, 1). CAECIL. com. 1. 258. TER. Hec. 77 isse . . . ad -um. Phorm. 198. 462. TVRPIL. com. 49 nautae -i indigentēs. ACC. trag. 371. POMPON. Atell. 38 macellus, fana, -s (vel plur. -us), porticus. RHET. Her. 1, 11, 19. Cic. Arat. 131 tutos contingere -us (gr. 346 ὄρμον ἐσπερχόμενοι, AVIEN. Arat. 760 cum -um tenuere). inv. 2, 95 nautae . . . cum adversa tempestate in alto iactarentur, . . . si eo -u, quem conspiciabant, potiti essent, eqs. (2, 98 Verr. II 5, 30 off. 1, 151. et al.; item opponuntur: BELL. Afr. 62, 5 onerariae longius a -u insalostabant. VERG. Aen. 7, 7 postquam alta quierunt aequora, . . . -um . . . relinquit. sim. saepius). Verr. II 4, 26 ad -um urbemque vestram (5, 97 LENT. Cic. fam. 12, 15, 2 CAES. civ. 1, 35, 5 Liv. 29, 24, 10. et saepius; sim. distinguitur oppidum: CAES. civ. 1, 31, 3. 3, 102, 7 PLIN. nat. 5, 18. al.). 4, 117 urbs Syracusae -us habet prope in . . . amplexu . . . urbis inclusos, qui . . . in exitu coniunguntur et confluent (sim. de eadem re: 5, 96 ut . . . ipse influat in urbis sinum -s. rep. 3, 43). 4, 118 -us ostium aditumque (5, 80 Liv. 24, 27, 8. 25, 30, 6. al.). 5, 30 aditu atque ore -us (al. v. vol. IX 2, 1090, 78). 5, 80 propter . . . introitum atque ostium -us (CAES. civ. 3, 39, 2 PLIN. nat. 36, 83. al.). Manil. 31 testes virtutis Cn. Pompei sunt omnes sinus atque -us (iuxta ponitur ut: CAES. civ. 2, 32, 12 ex -u s. que. FLOR. epit. 3, 6, 11 -us, s., latebras, recessus eqs. cf. PANEG. 8, 6, 2 sinum -us [HEGES. 4, 27 p. 286, 3]. ceterum voces variant in contextu ut e. g. p. 63, 74). rep. 1, 5 Themistoclem . . . non in Graeciae -us per se servatos, sed in barbariae sinus confugisse (plur. colectivo respicitur potius ipsa terra cuius -us sunt ut: VERG. georg. 4, 390 Proteus Emathiae -us patriamque revisit Pallenen. Aen. 3, 382. al. Ov. met. 13, 711 Dulichios -us Ithacamque . . . Neritiasque domus, regnum . . . Vlixis [sim. SIL. 15, 303]. al.). off. 2, 14 -us manu factos (PAVL. FEST. p. 37 arte et m. facti. SEN. dial. 6, 17, 4 quos -us aut natura posuit . . . aut adiuvit manus. SCHOL. Iuv. 12, 78 [opp. naturales]. cf. VERG. Aen. 1, 427 -us . . . effodiunt [FLOR. epit. 2, 15, 14 foderunt]. 4, 87 -us . . . parant. al.). VARRO frg. Schol. Verg. Veron. Aen. 5, 241 Portunus . . . , deus por<tuum porta>-rumque praeses (ne ad I trahas cf. idem veriloquium ling. 6, 19 p. 61, 74. Ov. fast. 6, 546 al.; a porta derivatur supra p. 2, 32 sq.). CAES. Cic. Att. 9, 14, 1 ab utroque -us cornu moles iacimus (LVCAN. 2, 706). civ. 1, 25, 5 qua fauces erant angustissimae -us (al. v. vol. VI 1, 398, 72 sqq.). 3, 14, 1 -us litora omnia classibus . . . teneri (v. vol. VII 2, 1536, 76 sqq.). Liv. 25, 11, 15 claustra -us (CVRT. 4, 5, 19 FLOR. epit. 4, 2, 20). 29, 24, 10 cum . . . -s naves tantis non caperet (32, 18, 3. 35, 48, 6. 37, 31, 9. cf. PLIN. nat. 4, 26 Aulis capaci nobilis -u. SIL. 8, 481 Luna . . . , insignis -u, quo non spatiosior alter innumeras cepisse rates). VITR. 5, 12, 1 naturaliter si sint bene positi -us (cf. l. 63 et Ivv. 12, 78 -us, quos natura dedit. SERV. auct. Aen. 1, 427 naturali. sim. al.). VAL. MAX. 6, 9, 8 -us ipsos, si quis modo mutis rebus inest sensus, tantam in eodem homine varietatem status admiratos arbitror eqs. (-us sensibus praediti habentur ut: STAT. silv. 2, 2, 24 gaudet gemino sub numine -s. CLAVD. DON. Aen. 3, 535 p. 334, 23 -s nescit, quid agatur in pelago. cf. etiam Cic. Manil. 31 supra; aliter p. 62, 29). CVRT. 4, 5, 21 adplicant navigia crepidini -us. PLIN. nat. 6, 97 Argennus (v. vol. II 515, 36) urbs -u salubri (abl. qual. ut: FLOR. epit. 1, 20 Brundisium inclito -u). MART. [Plepelits]

10, 104, 17 aura -um laxavit melior. MARCIAN. dig. 1, 8, 4, 1 (= INST. Iust. 2, 1, 2) flumina . . . et -us publica sunt. ITALIA I Macc. 14, 5 (rec. L = VVLG., sim. rec. X) Simon accepit Ioppen in -um (gr. *σις λιμένα*, rec. B ad usum -us). MAX. TAVR. serm. 38, 2 M. arbor erigitur, velum distenditur . . . et hoc dominico securi signo -um salutis petunt nautae (SACR. Gelas. 410 M. [= Greg. 79, 11]. v. etiam p. 63, 13). al.

② de appellatione -us (l. 18sq. et 36sq. congegimus attributa, quae fere per se locum indicant, cetera, ut Herculis -s, -s Magnus, ad Onomasticon relegantes, ubi invenies etiam quaecumque ad -us urbis Romae spectant): ① ratione varia: PLAVT. Amph. 404 navis <huc> ex -u Persico venit (412. 823. cf. FEST. p. 217 mare Euboicum videtur significare, quod in eo classis Persarum dicitur stetisse, non procul a Thebis). CIC. Verr. II 5, 87 Odysseae (promunturii ut e. g. *ibid.* Pachyni. cf. etiam Ov. epist. 15[16], 275 Sigeos). CATVLL. 64, 211 Erectheum (ereptum trad.; cf. Ov. epist. 10, 125 Cecropios [met. 6, 445]). NEP. Ages. 8, 6 -um, qui Menelai vocatur. VERG. Aen. 5, 813 Averni. PROP. 4, 6, 15 Phoebi fugiens Athamana ad litora -s. LIV. 37, 9, 7 -um, quem vocant Achaeorum. al. ② posito nomine oppidi eiusve incolarum, ad quos pertinet -s (insulae CAES. civ. 3, 8, 4): ENN. ann. 16 (sed saturis tribuit e. g. Housman, *Class. Papers III 1232sq.*) Lunai -um, est operae, cognoscite, cives ([SCHOL. Pers. 6, 9 inepte: -um in modum lunae factum]. LIV. 34, 8, 4. 39, 21, 4. 39, 32, 2. addas SCRIB. LARG. 163 sub 2a. cf. et p. 60, 74). CIC. inv. 2, 98 Rhodiorum. Verr. II 3, 186 Syracusano (5, 100 Liv. 25, 25, 12. al.; cf. CIC. Verr. II 4, 116 Syracusanorum. 5, 95 Syracusarum). Manil. 33 Caietae (al. v. *Onom. vol. II 60, 62sq.*). Att. 7, 2, 2 eodem tempore ad portam Brundisinam venit quo ego in -um (CAES. civ. 1, 25, 4. 1, 26, 1. 3, 23, 1. 3, 100, 1. Liv. 23, 33, 4 -us Brundisium Tarentinumque). fam. 16, 9, 1 -um Coreyraeorum ad Cassiopen (BELL. Afr. 34, 5 ad Ruspina[m] [cf. 53, 1 Ruspinae]. LIV. 45, 30, 4 ad Toronen ac montem Atho eqs.). CAES. civ. 3, 8, 4 a Sasonis ad Orici (Corici var. l.) -um. NEP. Them. 6, 1 cum . . . Phalerico -u . . . Athenienses uterentur antea, huius consilio triplex Piraei -s constitutus est (PROP. 3, 21, 23 VITR. 7 praef. 12. al.; cf. VAL. MAX. 9, 11, 4 Atheniensium [PLIN. nat. 2, 201. 4, 57 a Piraeo A. -u. al.]. CVRT. 10, 2, 1 urbis Athenarum. DARES 11 Atheniensem). VERG. Aen. 3, 124 Ortygiae (sc. Deli). al. ③ posito nomine proprio -us (saepius additur qui appellatur sim.): forma '-s Piraeus': LVCIL. 126 Silari ad flumen -umque Alburnum (PROB. Verg. georg. 3, 147 -s A. et eiusdem nominis mons). CAES. Gall. 5, 2, 3 -um Itium (5, 5, 1). civ. 3, 26, 4 qui appellatur Nymphaeum. LIV. 31, 45, 3 quem Gaurion vocant. 37, 16, 6 -um Phoenicunta. 37, 22, 5 quem Megisten vocant. 37, 27, 9 qui ab tergo urbis Tei est - Geraesticum ipsi appellant. VITR. 8, 3, 6 ad -um Piraeum. al. forma 'Piraeus -s': LIV. 36, 43, 13 ad Corycum -um. 37, 11, 5 Pygela -um. 37, 24, 12 Megisten -um. 37, 28, 4 in Geraestico -u. MELA 3, 11 Eboria -um (pontum trad.). PLIN. nat. 3, 34 Citharista -s. 3, 59 Caieta -s (al. v. *Onom. vol. II 60, 67sq.*). al. ④ indicata terra, gente sim., in qua situs est -s (cf. supra l. 28): CIC. rep. 1, 5 Graeciae. ALF. dig. 39, 4, 15 Cretae. BELL. Afr. 3, 5 terrae Africae (LIV. 28, 43, 17. cf. AVIEN. carm. ad Flav. 11 Libyco). VARRO rust. 2, 4, 1 v. p. 65, 25. VERG. Aen. 3, 292 Chaonio. 3, 378 Ausonio (9, 98 Ov. met. 13, 708 STAT. silv. 4, 4, 52. cf. STAT. silv. 4, 5, 38 Ausonium). 5, 24 Sicanos. Ov. epist. 2, 108 Threicios. fast. 4, 502 ad -us, Attica terra, tuos. al.

β speciati[m], respicitur: ① exigendum vectigal -us, portorium (cf. CI nec non PLAVT. Asin. 158 sub B1): LVCIL. 722 qui inscriptum e -u exportant clanculum, ne portorium dent. CIC. Verr. II 2, 171 Canuleius . . . qui in -u Syracusis operas dabat, furta . . . istius . . . ad socios perscripserat, ea quae sine portorio Syracusis erant exportata ([quae sequuntur v. sub CI]. 2, 176. DON. Ter. Phorm. 150 magistri tributorum, id est publicani, o. in -u dabant inferendarum et efferendarum rerum vectigal exigentes). 2, 182 libellos . . . missos sociis ex -u Syracusis, in quibus erat scripta ratio . . . rerum exportatarum . . . sine portorio. Manil. 16 (antea: qui . . . exigunt vectigalia) quas familias in -bus atque custodiis habent publicani. VLP. dig. 50, 16, 17, 1 vectigal -us (inter vectigalia publica). CASSIOD. var. 4, 19, 2 -us nostros navis veniens non pavescat siliquatici praestatione sublata. ② naufragium in -u factum (cf. B3): PROP. 3, 7, 36 haut ulla carina consenuit, fallit -s et ipse fidem. Ov. epist. 17(18), 138 (Leander Heroni) fluctibus immodicis . . . aequora canent vixque manet -u tuta carina suo. TAC. ann. 15, 18, 2 quamvis ducentas ferme naves -u in ipso violentia tempestatis . . . absumpsisset. INSCR. Bulg. Beševliev 74, 6 (saec. IV). PENTAD. anth. 234, 32 (exemplum volubilitatis Fortunae).

β de -bus fluminum (paulo aliter sub c): FAB. PICT. Fest. p. 250 ad -um, qui sit secundum Tiberim (explicat Labeo *ibid.*: via Ostiensi ad lapidem undecimum. *item in Tiberi*: VARRO ling. 6, 19 Portuno aedes in -u Tiberino facta [de situ egit Wissowa, Roscher III 2786sq.]. LIV. 40, 51, 4 locavit . . . -um et pilas pontis in Tiberi[m]. CIL VI 9190 [a. 63] <coact>or de -o vinar(io) [9189, 5. 6. 37807. XI 3156. ad rem v. De Ruggiero, *Diz. Epigr. III 310*]). PLIN. nat. 6, 185 Nili insulam . . . quae -um faceret. AVSON. 292, 1 p. 148 P. pande, duplex Arelate, tuos . . . -us (in Rhodano ut: CIL XII 3313 -um Crindavinum ad ripam fluminis Rhodani dedit). 417, 129 p. 282 ingressus . . . per ostia -us *Burdigalae* (de eodem: PAUL. PELL. 46). MOS. 473 qua Germanis sub -bus ostia solvis [sc. Confluentibus, ubi -um fuisse affirmat Cüppers, *Kl. Pauly I 1275, 30*; vix recte ad 2b trahit e. g. Hosijs, 1926 ad l.). fortasse huc spectat

titulus corrupte traditus: CIL X 5175 (in agro Casinati) macerias . . . supra -um Aquinatis . . . faciundas.

c de -bus maris in ostiis fluminum sitis (cf. SERV. Aen. 5, 281 exitus fluminum frequenter -us efficiunt [sim. 1, 400]. quaedam a locis ubi b allatis aegre discernuntur): VERG. Aen. 7, 132 (36 fluvio succedit Aeneas cum classe sua) a -u diversa petamus. 7, 201 fluminis intrastis ripas -uque sedetis (SERV. ante enim pro -u erat illic exitus fluminis). PLIN. nat. 3, 119 ostium Padi magnitudinem -us habet, qui Vatreni dicitur (item de ostiis Padi: 3, 120 nobili -u oppidi Tuscorum Atriae. CLAUD. 28, 495 ora Padi -usque . . . flumineos). 3, 121 pars eorum fluminum et proximum -um facit Brundulum eqs. 5, 13 flumen Asanam marino haustu (i. marina aqua), sed -u spectabile. 5, 124 -s Achaeorum, in quem influit Xanthus Simoenti iunctus (6, 86). DARES 2 -um Simoenta (nominatur e flumine ut: AMM. 22, 8, 8 Athyras -s).

2 laxius et vi deflexa: a mero fere respectu terrae vel oppidi adiacentis (exempla pauca certiora, maxime forma 'in -u'; v. quae ad 1 monuimus; distinguitur oppidum p. 60, 45sq.): PLAVT. Merc. 97 dum in -u . . . ambulo, hospes me . . . adgnovit. VITR. 8, 3, 6 Athenis in asty et ad -um Piraeum ducti sunt salientes. SCRIB. LARG. 163 in Italiae regionibus nusquam eam vidi herbam nisi in Lunae -u . . . plurimum super circumdatos montes (item in -bus herbae nascuntur: PLIN. nat. 6, 4 -s Acone, veneno aconito dirus [inde SOL. 43, 1, quem expilaverunt MART. CAP. 6, 688 ISID. orig. 17, 9, 25]). PLIN. nat. 34, 74 Cephisodorus Minervam mirabilem in -u Atheniensium et aram . . . in eodem -u fecit (cf. 35, 140 tabulam in -u Ephesi proposuit pictor quidam). ITALIA gen. 49, 13 (Iunil. 2, 21) Zabulon . . . inhabitabit . . . -us navium (gr. *πὰρ ἑομὸν πλοίων*, Vulg. in statione navium. cf. VVLG. iud. 5, 17 Aser habitabat in litore maris et in -bus morabatur [Lugd. ad exitus eius maris]). per metonymiam respiciuntur homines qui ibi habitant: STAT. silv. 4, 8, 7 nec solum . . . Neapolis aras ambiat: et socii -us dilectaque miti terra Dicarcheo . . . sertis altaria cingat. b transfertur ad ostium fluminis (vix huc pertinet AVSON. Mos. 473, v. sub 1b; ceterum -s et ostium distingui, e. g. CALL. dig. 14, 2, 4 pr., vix est quod moneamus): Ov. am. 2, 13, 10 qua . . . Nilus . . . per septem -us (portas dett. aliquot) in maris exit aquas (epist. 14, 107 per septem N. -us emissus in aequor. cf. am. 3, 6, 39 septena per ostia). c transfertur ad vivaria piscium in litore maris instructa: SEN. epist. 90, 7 vivaria piscium in hoc clausa, ut . . . pelago saeviente haberet luxuria -us suos, in quibus . . . piscium greges saginare.

B tropice: 1 vario usu (in comparatione CIC.): PLAVT. Asin. 158 (lena ad adolescentem) remigio veloque . . . fuge; quam magis te in altum capessis, tam aestus te in -um refert. :: ego pol istum portitorem privabo portorio. Capt. 826 non ego nunc parasitus sum, sed regum rex regalior, tantus ventri commeatus meo adest in -u cibus. Men. 344 in istoc -u (sc. domo) stat navis praedatoria (sc. meretrix). CIC. prov. 31 mare antea a piratis infestatum nunc . . . tamquam unum aliquem -um tutum et clausum teneri. ? de aditu (sc. contaminatione imaginum, si recte trad.; non est, quod conferas I): Ps. CYPR. tract. 33 ipse spiritus renovationis est . . . gradus ascensionis in caelum, ipse est enim -s introitus vitae (trad., def. Heer, *Röm. Quartalschrift 28, 1914, 104*; ipse est porta, ipse introitus vitae Reitzenstein).

2 respicitur periculorum perfugium, salus, requies, otium sim. (qui respectus non omnibus sub 3, 4, 5 allatis locis prorsus alienus est). -us sunt fere res; varius animantes sc. l. 73sq. p. 63, 31sq. 58sq. iuxta ponitur statio CIC. Tull. 33 PRISCILL. tract. 4, 75 CE 1621, 3, ara CIC. Verr. II 5, 126 Mil. 90 Ov. epist. 1, 110. al., perfugium CIC. Caecin. 100 Cluent. 7. al. (cf. refugium CIC. off. 2, 26. al., confugium Ov. trist. 4, 5, 5. 5, 6, 2, effugium SEN. Ag. 592). sim. al.; ceterum cf. SERV. Aen. 11, 305 'inportunum' . . . est, quod caret -u, id est quiete (sim. ISID. orig. 14, 8, 39).

a generatim: α imagines et translationes: ① accedit gen. (pron. poss. infra l. 74), quo indicatur: ① quis (quid) -u utatur: ENN. scaen. 364 neque sepulcrum, quo recipiat, habeat naufragus, -um corporis, ubi . . . corpus requiescat malis. CIC. Verr. II 5, 126 hic -s, haec arx, haec ara sociorum eqs. (de iudicio ut: Cluent. 7 vestrum concessum eius fortunae miserae multumque iactatae -um ac perfugium futurum). Mil. 90 curiam, aram sociorum, -um omnium gentium eqs. (cf. off. 2, 26 regum, populorum, nationum -s erat et refugium senatus). SEN. Herc. f. 1072 Somne . . . -s vitae, lucis requies eqs. (PALLAD. hist. mon. I 42 p. 327^D de castitate et paupertate). STAT. silv. 2, 1, 70 tu (puer) domino requies -sque senectae (MART. 4, 25, 7 de loco amoeno). PLIN. epist. 8, 12, 1 Titinius Capito, multorum, qui aliqua componunt, -s, sinus eqs. (-s dicitur homo ut: ARATOR act. 2, 1098 Paulum -um sensere suum naufragi. adde STAT. supra). OPTAT. 4, 1 p. 121, 20 baptisma . . . innocentiae -um, peccatorum . . . naufragium esse. ZENO 1, 6, 8 (1, 4, 21 L.; ad patientiam) viduitatis es -s. al. ② quid -u arceatur, in -u desinat (cf. etiam infra p. 63, 9. 70. 64, 71): CIC. Caecin. 100 exilium . . . non supplicium est, sed perfugium -sque supplici. Sull. 41 (antea: patrimonii naufragus) -um aliquem suorum malorum invenire. ad Brut. 13, 2 W. et fugae -s erat in tuis castris et subsidium salutis in tuo exercitu (Ov. Pont. 2, 8, 68 vos, imagines Caesarum, eritis nostrae -s et ara f. aliter p. 63, 22). LACT. inst. 6, 12, 33 sollicitudinum -s est paupertas. ③ quid (quis) -um praebat, in qua re consistat (fere per gen. explicat): CIC. Sest. 18 Gabinius in tribunatus -um perfugerat. [Plepelits]

99 in re publica fluctus excitantur, ut vigilandum sit iis, qui sibi gubernacula patriae depoposcerunt . . . , ut . . . tenere cursum possint et capere otii illum -um et dignitatis (*de statu hominis a negotiis vacui*: Att. 4, 6, 2 quid si cessare libeat et in o. -um confugere?). fam. 7, 30, 2 acerba ego non ferrem, nisi me in philosophiae -um contulissem (AVG. c. acad. 2, 1, 1 p. 24, 7 beat. vit. 1. cf. c. acad. 1, 1, 1 p. 3, 11 sapientiae [3, 2, 3 p. 47, 12]). VAL. MAX. 4, 7, 3 *L. Reginus* in optimo laudabilis conscientiae -u relinquendus est (*opp. posteritatis convicio lacerandus*). SEN. clem. 2, 5, 3 -um . . . adversus fortunam certissimum mutui (*mutuo trad.*) auxili. dial. 12(11), 9, 7 in hoc tam procelloso . . . mari (*sc. vita*) navigantibus nullus -s nisi mortis est (*cf. infra l. 47*). HOMER. 57 reddamus . . . Chryseida patri, si volumus . . . -us intrare salutis (*sc. morbo sanato, cf. Hom. A 97 λοιγὸν ἀπώσει*). PAVL. NOL. carm. 17, 176 [*sc. vitae aeternae ut*: SACR. Leon. 897. *al.*]. VITA Hil. Arel. 2 l. 27 [*sc. verae fidei ut* SACR. Gelas. 1025 M.]. *al.*]. QVINT. inst. 12, 7, 4 orator -um . . . illum eloquentiae suae salutarem non etiam piratis patefaciet. decl. 321 p. 261, 22 nostris animis laceratis . . . velut -s ille fraternitatis occurrit. APVL. met. 11, 15, 1 magnis . . . fortunae tempestatibus . . . actus . . . ad -um quietis et aram misericordiae . . . venisti (*sc. ad mysteria Isidis*). RVFIN. epist. Clement. 13, 3. *de vita aeterna*: VITA Hil. Arel. 26 l. 16. *al.*]. TERT. cult. fem. 2, 9 l. 13 aetates . . . requietas iam et in -um modestiae subductas. fug. 7, 3 dominus . . . -um fugae demonstravit confessoribus infirmis (*aliter p. 62, 80 sq.*). adv. Marc. 4, 34 p. 536, 22 Marcion Christi . . . et dei sui caelestem definit sinum et -um (*aliter interpr. Kroymann*). respicitur vita aeterna ut: CYPR. mortal. 3 sedis et securitatis aeternae [AVG. epist. 131 p. 78, 22 verae certaeque. *al.*]. cf. l. 14 et 20; paulo aliter p. 64, 72 sqq.). paenit. 4, 3 paenitentia te in -um divinae clementiae protelabit. IREN. 4 praef. 1 convertens eos haereticos in veritatis -um (*respicitur vera fides ut*: VINCENT. LER. 20, 7 catholicae fidei [FACVND. defens. 5, 5, 21]. *al.*; cf. l. 15]). MAX. epist. Migne suppl. 1, 1093 tuae nobis sanctitatis fidissimus -s velut . . . lumen ostensum est (-s dicitur homo ut: SEDVL. epist. 1 p. 2, 3 in pectoris tui -um. CASSIOD. hist. 1, 1, 17). *al.*

① sine gen. (*exempla selecta inde a SEN. contr.*): CIC. Tull. 33 adversarii scopulo atque saxi pro -u stationeque utuntur; nam in dolo malo volunt delitescere. VERR. II 5, 153 (*antea*: ad Cn. Pompeium . . . permulti . . . militum confugerunt eqs.) quibus fuit -s apud eum, quem contra arma tulerant. prov. 38 homines . . . saepe ex hoc -u (*sc. ordine senatorio*) se in illos fluctus populares . . . contulerunt. Pis. 20 qui in . . . fluctibus rei publicae navem gubernassem salvamque in -u conlocassem (*cf. HOR. carm. 1, 14, 3 o navis . . . , occupa -um* [QVINT. inst. 8, 6, 44 ad l.: *allegorice* navem pro re publica, . . . -um pro pace atque concordia dicit. SCHOL. -um: pacem. sunt, qui aliter intellegant, v. Anderson, *Class. Phil.* 61, 1966, 84 sqq.]. QVINT. inst. 10, 7, 1 [*nisi recte particulam comparativam excidisse putat Winterbottom ad l.*]. v. etiam supra l. 3; respectum pacis externae v. p. 64, 23). Tusc. 1, 118 -um . . . paratum nobis et per fugium putemus mortem (*item respicitur mors*: 5, 117. Att. 14, 19, 1 Brutus dixit se exsilium meditari; nos autem alium -um propiorem huic aetati videbamus eqs. fam. 5, 15, 3. VERG. Aen. 7, 598 omnis . . . in limine -us [*an nom. -s?* SERV.: securitas omnis in promptu est]. SEN. Ag. 592. Herc. f. 1131 Stygios . . . -us. *al.*; v. etiam l. 11. 71, ceterum p. 64, 5. 28). 5, 5 in eundem -um, ex quo eram egressi, magna iactati tempestate confugimus (*respicitur philosophia ut*: VERG. catal. 5, 8 ad beatos vela mittimus -us eqs. SEN. dial. 11[12], 18, 1 STAT. silv. 2, 2, 140. *al.*]. Att. 7, 13, 2 commissum . . . est . . . a nostro duce Pompeio, ut e -u sine gubernaculis egressi tempestati nos traderemus. fam. 13, 66, 2 tutissimum sibi -um provinciam istam duxit esse. Ov. epist. 1, 110 (*ad Vlixen*) tu citius venias -s et a[u]ra tuis (-s dicitur homo ut: trist. 5, 6, 2 qui mihi confugium, qui mihi -s eras. CE 1621, 3 [a. 601] stacio miseris et -s eginis [*i. eginis*]. deus eiusve manus: PAVL. NOL. carm. 24, 67 -s et salus cunctis. SEDVL. carm. pasch. 3, 234 Petro in aqua ambulanti -s fuit illa manus Christi). trist. 4, 5, 5 veritus non es -us aperire fideles . . . rati meae. 5, 11, 14. LIV. 44, 39, 2 castra munita -um ad omnis casus exercitus . . . esse. SEN. contr. 2 praef. 4 duobus filiis navigantibus (*sc. foro se parantibus*) te tertium in -u retineo (*respicitur status hominis a negotiis vacui ut*: SEN. dial. 9, 5, 5. 10, 18, 1. epist. 19, 2 in freto viximus, moriamur in -u. QVINT. inst. 12, 11, 4. CLAVD. 17, 62 privatum . . . -um. v. etiam supra l. 3. infra l. 81 sqq.). SEN. Ag. 790 (*loq. Agamemno domum revertens*) optatus ille -s aerumnis adest (*per dat. indicatur quid arceatur, in -u desinat ut*: Herc. O. 1021 mors sola -s dabitur aerumnis meis). QVINT. inst. 12 prooem. 3 iam . . . rarus, qui tam procul a -u recessisset, reperiebat (*-s praebet argumenta facilia, trita; sim.*: NEMES. cyn. 61 ratis mea . . . sueta . . . tutos . . . sinus percurrere remis nunc primum . . . -us . . . fideles linquit). AVG. in psalm. 106, 15 periclitantem . . . mari placato ad -um perduxit deus (*respicitur vita aeterna ut supra l. 25 et Ps. AVG. catacl. 1, 1 COMM. apol. 64. 792*). *al.*

β comparationes et similitudines: CIC. inv. 1, 4 ut homines ingeniosissimi quasi ex aliqua turbida tempestate in -um sic ex seditiosa . . . vita se in studium aliquod traderent quietum (*respicitur status hominis negotiis vacui ut*: Mur. 4. de orat. 1, 255 ut . . . tamquam -um aliquem expectem . . . solitudinem senectutis [off. 3, 2]. PETRON. 118, 2 HIER. epist. 43, 3, 1. cf. etiam supra l. 3 et 65 sqq.). 1, 47 ut locus sine -u navibus esse non potest tutus, sic animus sine fide stabilis

amicis non potest esse. S. Rosc. 79 restare tibi videbatur servorum nomen, quo quasi in -um . . . confugere posses. Planc. 94 si non eum petat -um navis (*sc. res publica*), quem ego aliquando probarim, sed alium eqs. Brut. 8 tamquam in -um confugere . . . non inertiae . . . , sed otii . . . honesti. Cato 71 comparatur mors (*cf. p. 63, 47*). PROP. 3, 24, 15 Veneris torrebar aheno . . . ; -um tetigere carinae . . . ; nunc demum . . . respiscimus eqs. Ov. am. 2, 9, 32 ut . . . carinam tangentem -us ventus in alta rapit, sic me saepe refert . . . Cupidinis aura eqs. APVL. Socr. 8 p. 140 avibus fessis terra ceu -s est. *al.*

β speciatim: α forma 'in -u navigare, esse sim.' (*sc. tutum, quietum esse; v. Otto, Sprichw. n. 1455. aliter PLAVT. Capt. 826 sub 1*): TER. Andr. 480 nunc huius peric[u]lo fit, ego in -u navigo (PAVL. NOL. epist. 4, 3 salutis [*sc. vitae religiosae*]. SEDVL. epist. 2 p. 173, 12. in comparatione: AVG. beat. vit. 5 p. 92, 18 in qua philosophia quasi in -u navigem). CIC. fam. 9, 6, 4 (*ad Varronem*) his tempestatibus rei publicae es prope solus in -u fructusque doctrinae percipis (Ov. rem. 610 in . . . suae -u paene salutis erat. SEN. epist. 72, 10 nondum in sicco, iam in -u sunt, qui sapientiae adludunt. CYPR. patient. 16 in -u Christi. ENNOD. epist. 3, 14, 2 p. 82, 10 sanitas vestra. 9, 30, 7 p. 253, 14 fides nostra catholica apud eum Theodericum). SEN. dial. 7, 19, 1 aetatis more Epicureo in -u et ad ancoram actae quietem. PRVD. c. Symm. 1 praef. 62 -u placido tuta quieverat navis catholica (*cf. AVG. sub 3a*). OROS. hist. 5, 1, 11 tributa dependimus, ne bella patiamur, ac per hoc in -u . . . consistimus. SIDON. epist. 1, 1, 4 de qua versuum opinione mihi iam pridem in -u iudicii publici . . . gloriae ancora sedet. β forma '-s est (videtur)' cum subst. verbali, inf., enunt.: CIC. Phil. 12, 7 optimus est -s paenitenti mutatio consili. SEN. epist. 104, 22 unus est . . . huius vitae fluctuantis . . . -s eventura contemnere eqs. (*cum inf. ut*: PLIN. nat. 25, 24 mori. IVST. 23, 3, 8 tutissimus -s consiliorum visus est Pyrrho . . . decernere in Sicilia eqs.). LACT. epit. 47, 1 una . . . spes hominibus vitae est, unus -s salutis . . . , si . . . deum . . . cognoscant eqs.

β imagine naufragii in -u facti respicitur periculum inexpectatum, clades inopinata sim. (*usum proprium v. p. 61, 65 sqq.; locutionem fere proverbialem subesse testatur HIER. c. Ioh. 37 sub b; v. Otto, Sprichw. n. 1454*): α vario usu: CIC. de orat. 1, 174 ego tibi in minimis peccanti ullam causam maiorem committendam putem? citius hercule is, qui duorum scalmorum naviculam in -u everterit, in Euxino ponto Argonautarum navim gubernarit. PROP. 2, 25, 24 (*ad aemulum amore nimis confisum*) an quisquam in mediis persolvit vota procellis, cum saepe in -u fracta carina natet? SEN. contr. 2, 6, 4 (*ad senem luxuria diffluentem*) navem in -u mergis; alter solito tempore labitur, alter insolito. SEN. epist. 14, 15 promittere tibi hoc non . . . possum . . . ; perit aliqua navis in -u, sed quid tu accidere in medio mari credis? Ps. QVINT. decl. 9, 12. 12, 23 (*frumentum sero ad civitatem esurientem pervenit*) in -u naufragium fecimus et frumentum ad ancoras perdidimus. HEGES. 5, 27 p. 362, 27 (*Titus ad milites*) nihil . . . novum, si adhuc vos in ipso -u consummandi cursus periculum manet. ANIAN. Chrysost. hom. 15, 9 p. 45, 3 S. AVG. serm. 257, 2 'omnis homo mendax' (*psalm. 115, 11*); . . . haec ibi garriens requiescere sibi securus videtur tamquam in -u mendacii, ubi faciat naufragium eqs. Ps. AVG. serm. ed. Mai 29 ut in eo, quod paenitentiae festinavit ad -um Iudas Iscariotes, ibi incideret aeternum . . . naufragium. PETR. CHRYS. serm. 7, 2 (*ad Matth. 6, 16*) hypocrita . . . , enatasti ieiunii pelagos et in ipso -u ieiunii naufragasti. Ps. EVSEB. GALLIC. hom. 40, 7 G. *al.* β in exordio dicti vel scripti (*cf. sub 5 allata exempla*): QVINT. inst. 4, 1, 61 turbari memoria . . . nusquam turpius quam in prooemio orationis . . . ; et pessimus certe gubernator, qui navem, dum -u egreditur, impegit (HIER. epist. 57, 12, 2 egredientes de -u statim inpegimus, *sc. iam in initio versionis errantes* [*sim. adv. Rufin. 2, 15 p. 437^C*]). HIER. c. Ioh. 37 p. 390^A hoc in exordio apologiae satis imperite dictum est; in -u, ut dicitur, naufragium.

4 respicitur potius finis vel propositum actionum, contentionum (*viae p. 65, 18*): α quarumlibet: α imagines et translationes: CIC. de orat. 3, 7 spes contentionesque nostras saepe ante in ipso cursu obruuntur, quam -um conspiciere potuerunt. fin. 5, 15 ut, quem in -um se recipiant, scire non possint, qui summum bonum ignorant (*an ad 2? sed cf. SEN. sub β*). Ov. epist. 15(16), 26 (*loq. Paris*) Venus deferat in -us . . . mea vota suos (*cf. ENNOD. epist. 1, 14, 5 p. 25, 23 dei clementiae est . . . fluctuantibus -um parare desiderii*). ars 2, 10. SEN. dial. 8, 7, 4 alii petunt illam contemplationem, nobis Stoicis haec statio, non -s est. STAT. silv. 1, 2, 203 (*ad novum maritum*) durum permensus es iter coeptique laboris (labores Otto) prendisti -us. LACT. inst. 6, 8, 5 caeleste lumen . . . sic gubernabit, ut ad summum sapientiae virtutisque -um . . . perducatur (*cf. PELAG. in Eph. 4, 14 -um perfectionis*). PETR. CHRYS. serm. 168 p. 639^B caelestis intellegentiae . . . -um. Ps. EVSEB. GALLIC. hom. 58, 2 G. -um consummationis). CLAVD. 22, 314 consulatus -s honorum semper erat. PETR. CHRYS. serm. 8, 1 quadragesima peracta Paschae -um . . . intremus. β comparationes et similitudines: CIC. fam. 1, 9, 21 ut in navigando tempestati obsequi artis est, etiamsi -um tenere non queas, . . . sic eqs. (*comparatur res publica gubernanda*). VERG. georg. 1, 303 invitat genialis hiems agricolas ad convivia curasque resolvit, ceu . . . cum iam -um tetigere carinae eqs. SEN. epist. 71, 3 (2 ad summum bonum, propositum totius vitae tuae, respice) ignorant, quem -um petat, nullus suus ventus est. QVINT. inst. 2, 17, 24 artem loquendi non esse positam in eventu . . . ; nam et gubernator vult

[Plepelis]

mae gr.: gen. pl. -on ORIBAS. syn. 1, 35, 2 Li p. 89, 18 Mø. (in app.), acc. pl. -us *ibid.* 3, 15 pr. (Aa ut 3, 17 pr.; ceterum eup. 4, 120 La p. 625 bis iuxta -os; an per confusionem vocalium ut l. 30?).

1 de lapide (si recte huc traximus; apud Theophr. lapid. 7, unde pendet PLIN. nat. 36, 132 infra, vocatur πόρος, quem eundem esse ac πώρος putant Liddell-Scott-Jones, Lex. s. v.; sed alium lapidem sui generis intellegunt e. g. Blümner, Technologie III 57, 8 et Eichholz in ed. Theophr. 1965 ad l.): PLIN. nat. 36, 53 harena Thebaica polituris accommodatur et quae fit e -o lapide aut e pumice (toro var. l. ut etiam loco insequenti). 36, 132 (cf. 1, 36, 28) lapidi Pario . . . similis candore et durtia, minus tamen ponderosus qui -us vocatur (inde ISID. orig. 16, 4, 24).

2 technice (sec. gr.) de articulorum nodis, callis sim., quibus arthritici vexantur: CASS. FEL. 52 p. 136, 5 -i nascuntur, ex quibus aegrotantes lapides similes gypso emittunt (an eodem errore quo Cael. Aur. infra l. 81 intellexit 'transitum?'). ORIBAS. syn. 1, 35, 2 Aa p. 89, 20 Mø. ad podagricis et arthriticis qui adhuc nondum -os fecerunt (om. La, sed cf. Li al. constitutio fit -on). 3, 15 pr. Aa emplastrum quoddam -us in articulis solvit (gr. ἠγκυλωμένα). 9, 56, 4 La p. 389 umor in articulis permanens . . . glutinosus fit et ex hoc fiunt -i, id est tobi, sc. tofi, generantur (Aa tubi lapidosi exinde per nodos nascuntur, quos Graeci -os vocant). eup. 2, 1 A 18 La ut ammoniacum in articulis -os solvat (dis- Aa). al. apud eundem. RVF. podagr. 26 inviscatos -os resolutos fuisse. 32 faciunt -os desiccativa medicamenta. ALEX. TRALL. 2, 265 ('ad -os') ad tuberosos et calcitrosos et ad lapidosos -os. et saepius *ibid.*

2. *porus, -i m., πόρος. scribitur pur- VINDIC. gyn. p. 442 rec. G. GLOSS. et in var. l. HIER. in Matth. 15, 17 SORAN. p. 28, 9 PAVL. PETRIC. Mart. 1, 284. acc. pl. gr. -us exhibent HIER. l. c. CASS. FEL. 51 p. 131, 12 VINDIC. gyn. p. 442 rec. G. p. 443 rec. D, fortasse etiam ORIBAS. syn. 1, 2, 2 Aa p. 33, 7 Mø. eup. 4, 1, 7 La p. 527 et var. l. SORAN. p. 28, 9, nisi formam confusioni vocalium infimae Latinitatis tribuas. [falso editum est olim -i meatus pro permeatus PLIN. nat. 20, 228.]

i. q. meatus, sc. sive vena sive foramen, πόρος (quam vocem ubi in gr. respondet infra indicare supersedimus; eam explicant: HIER. in Matth. 15, 17 meatus [GLOSS. med. ed. Heiberg p. 63, 18. v. l. 56. 66. 75]. VINDIC. med. 5 vias [CAEL. AVR. chron. 3, 3, 46. 3, 8, 130. al. CASS. FEL. 51 p. 131, 12. cf. l. 60 nec non 68]. VINDIC. gyn. p. 442 rec. G foramina [GLOSS. -us; f. vesicae vel testiculorum vel matricis. cf. l. 43]. ISID. orig. 11, 1, 80 -i corporis . . . qui Latine proprie spiramenta dicuntur, eo quod per eos vivificus spiritus exterius ministretur [cf. l. 50. 55]. GLOSS. puruus: venae [cf. l. 58 et p. 68, 4]; ceterum respondere videntur canalis l. 44sq.; exitus l. 62; v. et infra l. 79sq.): 1 in corpore animalium: CHIRON 680 urito bene, ita ut ipsum -um urinae non uras (sed loco gemino 731 foramen, qua urina emanare consuevit; ceterum 488 canalus urinae. cf. ureticus -us: HIPPOCR. aer. 9 [A; prorsus P m. pr., canalus m. alt.; gr. οὐρητήρ]. VINDIC. med. 9. CAEL. AVR. chron. 5, 3, 55 ob tumorem urinalium viarum, quas Graeci u. -os appellant [sim. CASS. FEL. 51 p. 131, 12]. al.; huc pertinet Ps. THEOD. PRISC. ves. vit. 1 p. 262, 6 -i . . . naturae ipsius). AMBR. hex. 3, 9, 39 subtilibus -is (var. l. vaporis vel vaporibus) in cordis sui, i. sturnorum, sedem ducentibus venenum (Eustath. Basil. hex. 5, 4, 7 spiramina). 5, 4, 11 cum ipse pulmo sit (-is) plerisque penetrabilis (add. ed. Rom.; cf. Basil. hex. 7, 1 p. 149^B πολύπορον, Eustath. patulus. v. etiam PHILIPP. in Iob 9 p. 639^D aditus . . . pulmonum, quos Graeci -os appellant). 5, 22, 76 quod obstructis -is aerium spiramen illud haurire non possint apes (*ibid.* iterum; variant Basil. hex. 8, 7 p. 184^A τῶν πόρων . . . τῶν διεξόδων, Eustath. spiramentis . . . venarum . . . meatibus). VINDIC. med. 5 seminales vias, quas graece spermaticos -os appellamus (cod., -κούς π. ed.; eadem fere CAEL. AVR. acut. 3, 18, 180. cf. VINDIC. gyn. p. 442 rec. G vene . . . in testiculi semen administrant, quod Graeci spermaticus -us vocant, haec est seminis foramina). 24 quod tales sint viae sive -i matricis, ut mense repleantur . . . ac deinde purgatio sequatur. SORAN. p. 28, 9 infans omnes -os et exitus patentes habeat (gr. 58, 2 Ilb. πόρους . . . ὠτρων, ὀινῶν κτλ., Cael. Aur. gyn. 1, 115 cavernae patentes. cf. ORIBAS. syn. 7, 20, 17 Aa p. 154 aurium [8, 18, 6 Aa et La p. 228. al.]. *ibid.* La p. 155 narium [perperam pro aurium. ceterum eup. 4, 47 La p. 563]). CAEL. AVR. chron. 5, 1, 15 meatus (artus trad.) . . . quos Graeci -os appellant (sc. cutis ut: PHILVM. med. 1 p. 111, 2. 114, 13 balneo apertis -is. ALEX. TRALL. 1, 6 ex densitate -orum seu viarum facta [duas ponit voces pro πορῶν ut *ibid.* iterum]. GREG. M. moral. 27, 64 vestimenta exhalantes membrorum -os contegunt. *ibid.* comparantur vestimenta cum discipulorum vita magistris coniuncta, quae quasi per -os calorem accipit. al.). PAVL. PETRIC. Mart. 1, 284 (deus Martinum sanat nullo adhibito medicamento) omnia clausis membra -is totam admittunt ad viscera curam. ORIBAS. syn. 1, 2, 2 Aa p. 33, 7 Mø. exercitatio purgat . . . omnes -us (La meatus. eadem respondent in iisdem codd. 1, 5, 1 p. 38, 15, sed vice versa 1, 17, 3 p. 53, 20). GREG. M. moral. 33, 56 in sternutatione . . . inflatio a pectore exurgit, quae cum apertos ad emanandum -os non invenit eqs. (*ibid.* iterum in comparatione spirituum vel hominum malignorum). al. apud medicos. per confusionem cum 1. porus (conferasne CASS. FEL. *ibid.* sub 2?): CAEL. AVR. chron. 5, 2, 33 ut articuli umore viscoso collecto generent -os, quos nos transitus (tophos marg. ed. Lugd.; cf. supra l. 19) dicere poterimus; dehinc etiam lapides sufficient (-antur Drabkin dubitanter), qui . . . articulos solvant et . . . erumpentes promineant. in imagine (comparationes eiusdem GREG. M.

v. supra): GREG. M. moral. 31, 93 (Iob 39, 26 plumescit accipiter) ipsa . . . compunctionis vis -os cordis aperit et plumas virtutum fundit.

2 in metallo: RVFIN. Orig. princ. 2, 6, 6 p. 145, 10 massa aliqua ferri . . . omnibus suis -is omnibusque venis ignem recipiens.

3. porus v. porrus (porrum).

1. pos v. post.

2. pos v. potis.

posasyllabus, -a, -um, ποσασύλλαβος (quod ceterum gr. non legi videtur; sed cf. τετρασύλλαβος sim.). i. q. quotcumque syllabis constans (sc. neutr. plur. pro subst. de ipsis verbis): SERV. gramm. IV 426, 39 necesse est, ut trisyllaborum rationem omnia -a sequantur eo quod usque ad tres syllabas a fine ascendit accentus (antea: in trisyllabis et tetrasyllabis et deinceps). Kruse.

*pōsca, -ae f. [si post ēsca a radice *pō- formatum est, -o- longam exspectaveris, quam linguae q. d. romanicae videntur confirmare. Sch.]

de origine: VARRO ling. 5, 122 pocula a potione, unde potatio et etiam -a (postea trad.); haec possunt a potio (πότης intellegit K. O. Müller), quod πότος potio graece (cf. etiam GLOSS. l. 39 et lusum verborum infra l. 42). ex codd. antiquis testantur scripturam poscod. B PELAGON. 402 et Aa ORIBAS. syn. 1, 18, 11 p. 63, 7 Mø. 2 add. p. 147, 9 (bis). p. 148, 33 al., sed pus- exhibent Aa ORIBAS. syn. 7, 1, 4 (iuxta pos- *ibid.* et 7, 1, 5) et P REGVLA mag. 27, 9; ceterum exstat pusaepae in codd. rec. (cf. e. g. var. II. CELS. 2, 30, 2 SVET. Vit. 12), ita ut longe praevalere videatur apud PLIN. med., THEOD. PRISC. al. (cf. etiam l. 26). legitur inde a PLAVTO, VARRONE (v. supra), CELSO fere apud artium scriptores; plur. non exstat nisi in homoeoteleuto PLAVT. Truc. 609 escarum et -arum. abiit in sermonem gr. ποῦσκα (v. e. g. infra p. 69, 49 et 53). [val. (maced.) puscā 'acetum'; it. sept. posca, pusca; var. francog. occ., prov., francoprov. cf. M.-L. 6681. Battisti-Alessio IV 3033. Wartburg IX 229sq. Corominas III 856. St.] [confunditur in codd. cum post, postea, postquam e. g. PLAVT. Mil. 836 PLIN. nat. 22, 105 (restituitur VARRO ling. 5, 122 CHIRON 159); e con. dub. CELS. 5, 27, 12^C (pota, epota trad.; e -a Scaliger [conferasne PLIN. nat. 31, 119?]; alii alia); vix recte supplevit Engelmann pos<a>que CE 2035, 5 (pos<ui laetus>que ed.)]

significatur liquor ex aceto et aqua factus (cf. CHIRON 426 p. 69, 65 sq. 822 ex aceto acro -am facies. MARCELL. med. 36, 51 ex quo aceto -a temperanda paulo acrior quam ad bibendum. GLOSS. ὀξύκρατον. ὀξύκραμα. aqua cum aceto mixta. acetum cum aqua mixtum. II 414, 19 πόσις -a potus potio. gr. respondet ὀξύκρατον nisi alia adnotavimus; neglegentia vel errore ponitur pro ὄξος p. 69, 41 et 59, pro ππισάνη l. 53): 1 -a genus est potionis (sc. vile; a medicis datur bibenda p. 69, 80): PLAVT. Mil. 836 alii ebrii sunt, alii -am (postquam, potestquam, postquam trad.) potitant. Truc. 609 tun tantilli doni causa, holerum atque escarum et -arum, moechum . . . amas? SVET. Vit. 12 servum profugum cum Puteolis -am vendentem reprehendisset. SPART. Hadr. 10, 2 cibus . . . castrensibus . . . utens, hoc est larido, caseo et -a. PLIN. phys. Bamb. 3, 10 vinum . . . vel -am nec ipse odoretur, cui caput dolet, nec qui[a] ei ministrant bibant. PALLAD. hist. mon. I 44 p. 330^A -a et sicco pane contenta vivebat (gr. p. 151, I B. ὀξυκράματι). REGVLA mag. 27, 9 (in capite: de mensura potus) temperata in uno vaso -a calida aut . . . cum iotta, quae semper amplius propter sitientes fieri debet in pulmentariis, . . . sitientibus porrigatur. per interpretationem pravam pro gr. ππισάνη: PALLAD. hist. mon. I 25 p. 312^B Euagrius panem quidem attigit nunquam, olera tantum et -am et lenticulam per solum biennium gustans (gr. v. p. 122, 14 B.).

2 -a adhibetur ad cibos conficiendos (fructus conservandos PALLAD.; saepe in praeceptis ad victum pertinentibus ut subluceat usus sub 3 illustratus): CELS. 2, 30, 2 (intra cibos qui adstringunt alvum) merula, palumbus, magisque si in -a decoctus est (item conficitur palumbus [v. etiam SORAN. infra]: PLIN. nat. 30, 60 [PLIN. med. 2, 6, 4 coctus]. 30, 61 [PLIN. med. 2, 8, 5. cf. Plin. nat. 30, 58 caro palumbis in aceto decocta]. ceterum: SCRIB. LARG. 104 p. 45, 16 lactucae caules . . . ex -a decocti [inter cibos qui confirmant stomachum]. PLIN. nat. 19, 91 inula decocta -a . . . et . . . mixta defruto, sc. ut austeritatem amittat). PALLAD. 4, 10, 22 mespila . . . diu durabunt . . . -a condita. SORAN. p. 70, 19 cibos stalticos damus . . . ex volatilibus autem palumbum, perdicem, attagena, ita ut ex -a . . . coquantur (ORIBAS. syn. 4, 37, 7 La et Ab. adde l. 60). PHILVM. med. 2 p. 125, 13 aliqui . . . secundam coctionem brassicae in -a faciunt. p. 127, 1 ova . . . elixa in -a. APIC. 4, 1, 1 panem ex -a maceratum exprimes (4, 1, 3 in -a). ANTHIM. 58 nam si -a (puscula cod. l. post B) . . . et puleium admixtum sic comedantur melones, sanis convenit; nam qui vitia renium . . . habent . . . non convenit -a, quia inimicum est satis aceto crudo renibus eqs.

3 adhibetur in re medica (v. etiam quae ad 2 monuimus; usu viribusque distinguuntur aqua mulsa CELS. 3, 6, 10 PLIN. nat. 22, 21. 26, 65. al., aqua pura CELS. 6, 6, 1^L, acetum SCRIB. LARG. 252 PLIN. nat. 31, 128 MARCELL. med. 17, 51): a ad conficienda medicamenta sim.: α indicantur verba conficiendi, praeparandi sim.: CELS. 6, 9, 2 hyoscyami radix vel in -a vel in vino coquitur (SCRIB. LARG. 252 prodest et farina ordeacea cocta ex -a, si tenerum corpus erit, vel ex aceto, si durum. PLIN. nat. 22, 145 lens ex -a coquitur ad guttura. PELAGON. 266 cum -a. MARCELL. med. 10, 64. PHILAGR. med. 4 p. 176, 11 in -a . . . aut cum aceto solo. et saepe; cf. etiam supra l. 67). PLIN. nat. 20, 23 raphani in -a decocti contra serpentium morsus inlinunt [Euler]

I cum obi. quod indicat rem (personam), quam quis accipere, occupare, sibi praebere, indicari vult vel absolute (saepe accedunt structurae indicantes, unde -atur, de quibus v. caput tertium sub II):

A -unt homines: I ab hominibus (sive nominatis sive e contextu intellegendis): a usu vario (locos sec. obi. digerentes negleximus conditionem -entis, ita ut nonnulla etiam ad b vel c trahi possint); -unt:

α quaslibet res praebendas (exempla selecta): ① corporeas: PLAVT. Bacch. 703 quantum lubet me -itote aurum: ego dabo. Stich. 556 quom . . . eum socerum cibum -erit. Cic. Verr. II 3, 171 -o rationes, inspicio litteras (item -untur libri sim. legendi: Att. 2, 1, 3 oratiunculas. 13, 6, 3 epistolam. POLLIO Cic. fam. 10, 32, 5 praetextam, si voles legere, Gallum . . . -ito. HOR. epist. 1, 13, 3 si denique -et Augustus volumina mea. Ov. ars 1, 167 libellum gladiatorum. Ivv. 3, 42 librum. al.). 4, 46 cum inspiciendum -isses turibulum pretiosum Papinii. HOR. epod. 17, 38 paratus expiare, seu -eris centum iuvencos, sive eqs. Ov. ars 1, 15 -ente magistro verberibus iussas praebuit . . . manus. PERS. 3, 64 aegrotos elleborum frustra . . . -entis videas. MART. 8, 64, 1 munus (i. donum natalicium). 12, 56, 3 soteria -is amicos. TAC. Germ. 21, 2 abeunti, si quid -erit, concedere moris; et -endi in vicem eadem facilitas. ITALIA exod. 3, 22 (Aug. loc. hept. 2, 12) -et mulier a vicina . . . vasa . . . et vestem (Vulg. postulabit). et saepius. ② incorporeas (libros legendos v. l. 10): PLAVT. Cas. 887 eam novam nuptam saviium -o (cf. HOR. carm. 2, 12, 27 oscula . . . , quae -ente magis gaudeat eripi. Ov. met. 4, 334 sororia saltem oscula). CIC. S. Rosc. 35 audaciae partis Roscii sibi -erunt (depoposcerunt Victorinus. cf. TAC. ann. 14, 7, 5 summa<m> sceleris). CAES. Gall. 5, 6, 6 ius iurandum (cf. fidem -ere: Ov. epist. 10, 116 data -enti, nomen inane, f. 19[20]), 9 coniugium pactamque f., non crimina -o. STAT. Theb. 11, 366 sic annua pacta f. que -imus eqs.?). HOR. epist. 1, 19, 47 diludia. Ov. am. 1, 8, 67 -et sine munere noctem (TAC. ann. 13, 44, 2 n. unam ad solacium). rem. 289 quisquis opem nostra tibi -is ab arte (met. 5, 213. al.; cf. QVEROL. p. 4, 5R. auxilium). SEN. nat. 3 praef. 17 si desieris multa te -ere. LVCAN. 2, 510 nobilitas recta ferrum cervice poposcit (i. mortem; cf. p. 76, 84sq. et 3, 353 uxor . . . a caro -et sibi fata marito [4, 541 STAT. Theb. 9, 293]). VAL. FL. 3, 672 operum quae maxima -o. MART. 9, 67, 3 fessus mille modis coitus illud puerile poposci. Ivv. 5, 112 (ad divitem) solum -imus, ut cenae civi-liter. PLIN. epist. 2, 20, 9 sufficiunt duae fabulae, an scholastica lege tertiam -is? et saepe.

β res ad usum afferendas (saepe -unt domini ministros, ut spectet ad b): ① cibos, potiones sim.: ② cum obi.: PLAVT. Capt. 895 (erus ad parasitum) sume, -e, prome quid vis: te facio cellarium. CIC. Verr. II 3, 62 Apronius . . . cenam ac pocula -bat (HOR. sat. 2, 8, 82 SIL. 15, 431. QVINT. inst. 11, 3, 117 gestum p. -entis. al.; cf. HOR. sat. 2, 8, 35 calices -it maiores. PHAEDR. 1, 14, 7 scyphum [PETRON. 65, 8 capaciore]). VERG. Aen. 1, 728 pateram (STAT. Theb. 1, 541 famulos ex more). HOR. epist. 2, 2, 62 multum. LYGD. 6, 17 -ite Bacchi munera (cf. PETRON. 65, 7 vinum et caldam [STAT. Ach. 1, 770. MART. 8, 49, 4 licuit Faunis -ere vina Iovem]). Ov. am. 1, 4, 30 puerum leviter -e quod ipsa voles (sc. bibere). met. 8, 831 quod pontus, quod terra . . . educat . . . -it Erysiethon. SEN. epist. 122, 16. LVCAN. 9, 618 undam (cf. PETRON. 31, 5 potionem [PLIN. nat. 7, 185 calidam. SVET. Vit. 14, 1]. MART. 8, 67, 7 aquam. sim. al.). et saepius. ③ absolute: CIC. Verr. II 1, 66 -unt maioribus poculis (sc. bibere sim., v. Ps. ASCON. sub 2. posco et AMBR. Hel. 13, 47 primo minoribus poculis . . . praeluditur . . . ; ubi res calere coeperit, -unt m. p.). LIV. 40, 47, 5 epotis primis poculis iterum -erunt. Ivv. 11, 148 calices . . . porriget incultus puer . . . , non a mangone petitus quisquam erit, [et magno]; cum -es, -e latine (sunt qui recipiant var. l. in magno et cum sequentibus iungant, sed v. Housman ad l. et Giangrande, Eranos 63, 1965, 30). ORIENT. comm. 1, 587 cum -it sitiens.

④ arma sim. (-unt pugnantes vel pugnaturi; aliter p. 74, 71 sqq.): PLAVT. Truc. 506 ubi natust machaeram et clupeum -bat sibi infans militis. VERG. Aen. 9, 12 nunc tempus equos, nunc -ere currus (12, 82. 326 atque arma [TAC. ann. 2, 10, 2]. SIL. 5, 383 voce feroci). 9, 71 socios . . . incendia (cf. HOMER. 798 flammis). 9, 524 scalas in moenia (HOMER. 764, ubi ponunt var. l.). Ov. am. 1, 7, 10 Orestes ausus in arcanas -ere tela deas (STAT. Theb. 5, 583 e summa iam t. -erat aethra Iupiter). PAVL. FEST. p. 94 cum urbem obsiderent et crebro gerras -rent. PLIN. nat. 35, 93 galeam. VAL. FL. 7, 593 vincula. SIL. 9, 307 quanta Cyclopassnova fulmina voce poposcit Iupiter (STAT. Ach. 1, 490 Aetnen. cf. Theb. 5, 583 supra). al.

⑤ varia instrumenta sim.: PLAVT. Aul. 336 (loq. coquus conductus) apud senem parcissimum si quid -am, usque ad ravim -am prius quam quicquam detur (in eadem re 341 ne operam perdas -ere). CURC. 354 talos -it sibi in manum (cf. CIC. fin. 5, 56 alveolum). CAECIL. com. 134 pelvim sibi. AFRAN. com. 225 haecillum . . . corneolum. CIC. de orat. 1, 29 pulvinos. MORET. 91 clara famulam -it mortaria voce. HOR. sat. 2, 3, 2 membranam (cf. epist. 2, 1, 113 calamum et chartas et scrinia. PETRON. 55, 2 codicillos [PLIN. epist. 2, 20, 5]. TAC. ann. 15, 62, 1 tabulas. PLIN. epist. 4, 25, 4 tabellam. sim. al.). 2, 8, 77 soleas (SEN. contr. 9, 2, 25 PLIN. epist. 6, 16, 5. cf. PLIN. epist. 3, 1, 4 calceos [9, 17, 3]). epist. 1, 2, 35 ante diem librum cum lumine (PLIN. epist. 6, 20, 5 Titi Livi). PROP. 4, 6, 69 citharam iam -it Apollo (cf. Ov. rem. 336 lyram). sim. passim.

γ praemium, honorem, manus pro facto praestito vel praestando: ① -unt mulieres ab amantibus (nonnulla etiam p. 73, 12 sqq. inseri posse vix negaverimus): PLAVT. Truc. 16 -endo et auferendo, ut mos est mulierum. 240 numquam amica ulla satis poposcit. 427 lucrum . . . videor facere mihi . . . , ubi quippiam me -is. al. CIC. parad. 36 -it, dandum est. PROP. 2, 23, 17. 3, 11, 31 coniugis (-iugis Passeratius) obsceni pretium Romana poposcit moenia Cleopatra. 3, 13, 13 nulla est -endi, nulla est reverentia dandi. Ov. am. 1, 8, 93 deficient -endi munera causae (1, 10, 11 ars 1, 429. 3, 805. cf. p. 77, 50 nec non Ov. rem. 277 ne properes, oro; spatium pro munere -o). epist. 5, 143 (loq. Oenone) non pretium stupri gemmas aurumque poposci. ars 1, 428 rem. 321. met. 9, 411 donec eum Alcmeonem coniunx Arsinoe fatale -erit aurum. MART. 11, 27, 9 mea me libram foliati -at amica. Ivv. 6, 149 uxor regnat -itque maritum pastores et ovem eqs. (i. fundum sim.). sim. -it puer amatus: Ov. met. 7, 376 praemia -enti Cycno taurum suprema negabat Phyllis. ② -it quivis (notabiliora; forma negotii gerendi subluceat maxime l. 20 sqq. 28 sqq.): VARRO Men. 206 (ad eum, qui de sideribus disserterit) non subsilies . . . et ab Arato -es astricam coronam? 399 in argumentis Caecilius -it palmam eqs. (cf. PROP. 3, 9, 11 summam sibi -it Apelles). CIC. Verr. II 4, 32 HS mille me . . . -erunt, sc. ne scyphi auferantur a Verre (sim. -unt homines corrupti, pravi: Cluent. 69 permagnam pecuniam ad iudices corrumpendos. Mil. 75 QVINT. decl. 388 p. 440, 5). BRVT. (?) Cic. ad Brut. 25, 2 W. merces Antonii oppressi -itur in Antonii locum successio. VERG. Aen. 5, 342 Salius . . . ereptum . . . dolo reddi sibi -it honorem (cf. 11, 219 qui regnum Italiae et primos sibi -at honores [HOR. infra. Ov. met. 13, 594 meritos]. SIL. 9, 200 nil . . . honoris ex opibus -o). 9, 194 si tibi speculatori quae -o promittunt. 12, 350 ausus Pelidae pretium sibi -ere currus (sim. Ov. met. 13, 253. cf. SEN. Herc. O. 504 Nessus . . . pretium poposcit [HIER. epist. 10, 3, 1-pro laudibus]). HOR. epist. 2, 1, 78 non veniam antiquis, sed honorem et praemia -i (Ov. am. 1, 10, 53 a divite. epist. 15 [16], 19 magna quidem, sed non indebita. PRVD. tituli 133. al.). Ov. met. 8, 54 patrias ne -ret arces (sc. dotis loco; cf. 14, 298 coniugii dotem sociorum corpora -it Vlizes a Circe). 12, 624 non ea arma Achillis Tydides . . . audet . . . -ere (cf. p. 76, 75 et 13, 387 an et hunc gladium sibi -it Vlizes? Ivv. 11, 30 non loriam -it Achillis Thersites). VAL. FL. 2, 552 debita -i dona gemit Laomedon. SIL. 12, 307 laudis -ere partem (cf. QVINT. inst. 11, 3, 121 laudem). STAT. Theb. 10, 782 apicem sibi -it in astris. al.

δ uxor in matrimonium ducendam (-it ipse procus vel alius eius loco): PLAVT. Aul. 32 eam . . . ut hic senex . . . sibi uxorem -at (item cum dupl. acc. et dat.: 34. 219 Cas. 52. 56. 993 Trin. 450 DARES 27. altero acc. omisso: PLAVT. Cas. 69 servin u. ducent aut -ent sibi? PAVL. FEST. p. 224 proci: u. -entes in matrimonium). 160 eam si iubet, frater, tibi me -ere, -am (item cum acc. personae et dat.: 224. Trin. 499 -o tuam sororem filio [571 opp. spondeo]). Trin. 384 -e, duce (item absolute: 386 VITA Eugen. rec. vet. ed. Mombr. p. 391, 41). TER. Haut. 775 dicit hanc cupere uxorem . . . et quidem iubebit -i. FEST. p. 249 aliquam in matrimonium. SEN. Herc. O. 574 Iolen. STAT. Ach. 1, 900. SVLP. SEV. chron. 1, 7, 5 Rebeccam . . . poposcit Elizee.

ε rem emendam, conducendam: ① ponitur sine obi., sed cum abl. pretii, ut vergat in notionem q. e. liceri: PLAVT. Merc. 438sq. minis commodis -it (sc. puellam emendam) . . . : nequiquam -it: ego habeo. 440 quinquaginta -it. : non centum datur. Stich. 222 logos ridiculos vendo; age licemini. qui cena -it? ecqui -it prandio? PLIN. nat. 35, 88 Apelles quinquagenis talentis poposcit (sc. opera Protogenis.) ② cum obi.: PROP. 2, 24a, 13 talos . . . -ere eburnos quaeque nitent sacra vilia dona via. COD. Iust. 4, 2, 8 (a. 293) mutua pecunia, quam a creditore -bas (an huc iam p. 71, 8? cf. IIA2b). AVR. VICT. Caes. 5, 14 cum sibi citharistam -isset.

ζ rem voce, sermone proferendam, indicandam (hic illic vergit in notionem interrogandi; cf. GLOSS. -o peto vel interrogo. -ere interrogare): ① cum acc. (notabiliora; huc vergunt quaedam sub ββ, e. g. p. 73, 58 sqq.; ceterum cf. p. 76, 18 sqq.): RHET. Her. 4, 16, 23 ratio-cinatio est, per quam ipsi a nobis rationem -imus (VARRO ling. 6, 39 de quibus principii verborum. TAC. ann. 13, 49, 4 r. -entibus amicis . . . respondebat. ITALIA I Petr. 3, 15 [Priscill. tract. 1, 1. al., sim. VVLG.] de fide. al.; cf. AVG. civ. 21, 7 p. 501, 31 D. redditionem rationis). CIC. Cluent. 141 Albanum -bat (i. quaerebat, quomodo fundus A. se haberet; syn. flagitabat, requirebat). de orat. 2, 214 simul atque positum est argumentum, . . . alterum . . . -itur. fin. 2, 1 ausus . . . Gorgias in conventu -ere quaestionem, id est iubere dicere, qua de re quis vellet audire (cf. Tusc. 3, 7 causam disserendi. PLIN. epist. 2, 3, 2 controversias. HIER. epist. 50, 2, 1 materiam). VERG. Aen. 1, 414 veniendi -ere causas (SERV. auct.: inquirere). SEN. Ag. 416 acerba fatu -is. Oed. 98 Sphingis carmen poposci. epist. 109, 18 quid me -is (doces Erasmus) scientiam inutilem? SIL. 7, 27 accitum captivo ex agmine -it progeniem ritusque ducis hostium. 8, 266 (Varro ad populum) vos . . . praecepta modumque bellandi -o. 13, 409 cetera, quae -is, maiori vate canentur. STAT. Theb. 12, 544 explorat causas victor -itque benigna aure preces suppli-cantium (aliter sub IIIA). al. ② cum enunt. interrog. obliquo: CIC. de orat. 3, 129 Gorgias ausus est in conventu -ere, qua de re quisque vellet audire (eadem VAL. MAX. 8, 15 ext. 2. cf. supra l. 71 et Plat. Gorg. 447^c ἐκέλευε . . . ἐρωτᾶν ὅτι τις βούλοιο). VERG. Aen. 3, 59 (Aeneas de concilio narrat) quae sit sententia, -o. SIL. 13, 831 Scipio -it, quae

poenae causa et qui sint eqs. CYPR. GALL. gen. 629 Abraham famulo sermone poposcit, noxia qui numerus sanctorum moenia servet (v. gen. 18, 24). *dub. an oratio recta*: ALC. AVIT. c. Eutyth. 2 p. 24, 2-o nunc, his proavorum successionebus . . . phantasmatis linea ducatur an traducis? *absolute*: SIL. 13, 39 -enti socero saepe inter pocula Dauno narrabat . . . Diomedes. IVSTR. 11, 11, 10 tertia interrogatione -enti Alexandro . . . respondetur.

b -it aliquis iure, potestate, vi quadam nisus (hic illustravimus usus notabiliores, ceterum v. quae ad a et aß monuimus): *α in negotiis gerendis (v. etiam p. 72, 16 nec non 74, 6. -it fere venditor vel locator; de emptore v. sub aε):* *① mercedem operae praestandae:*

PLAVT. Asin. 165 solus ductato, si semper solus quae -am dabis (item -it lena vel ipsa meretrix: 168. 181. 512 lingua -it, corpus quaerit. al. CATVLL. 41, 2 milia me decem. HOR. sat. 2, 7, 90 quinque talenta -it te mulier. Ov. am. 1, 10, 63 pretium -i dedignor. PAVL. FEST. p. 224. MART. 9, 32, 5 nummos. al. IVV. 6, 125 aera. cf. p. 72, 2 sqq.). MIL. 1061 dabitur quantum ipsus preti -et. Rud. 1376 quod tu istum talentum -is? LVCIL. 866, qui et, -ent minus et praebebunt rectius (quiete trad., quae et Cichorius. item de cinaedis sim.: MART. 9, 7[8], 4 aera). VARRO Men. 502 quantum -issem dedisses equimenti? CIC. fam. 16, 14, 1 mercedis quantum -et medicus (cf. IVV. 8, 246 solebat -ere mercedes alieno lassus aratro Marius [PLIN. med. 1, 6, 1 magnas]). Ov. met. 2, 759 sump-to, quod avara -erat, auro (item 7, 466). al. *② pretium rei, hominis vendendi, redimendi:* PLAVT. Curc. 63 me -it pro illa triginta minas (eadem structura: Persa 425 leno te argentum -it . . . pro liberanda amica. MART. 1, 58, 1). Merc. 443 quod -es feres. 490sq. tanti quanti -it, vin tanti illam emi? :: auctarium adicito . . . plus quam -et. :: . . . unde erit argentum quod des, quom -et? ENN. ann. 194 (loq. Pyrrhus) nec mi aurum -o nec mi pretium dederitis, sc. pro captivis. TER. Haut. 606 mille nummum -it. :: et -it quidem? SEN. contr. 1, 7, 4 etiamsi duplam -issent. 9, 3, 2 parata quidquid -retur dare. GELL. 1, 19, 3 librorum pretium nimium atque immensum poposcit. PLIN. med. 3, 33, 1 ad commendanda migmata . . . ingentes pecunias -unt medici. al.

③ pecuniam reddendam, usuram (cf. IIA2a): PLAVT. Curc. 379 (interpol.?) ut argentarii pugnibus rem solvant, si quis -at clarius. MART. 11, 108, 3 Lupus usuram puerique diaria -unt (SVLP. SEV. chron. 1, 18, 8 COD. Theod. 12, 3, 2, 1 LEX Visig. Eur. 285). EDICT. Theodor. 134 qui ultra legitimam centesimam crediderit a debitore -endum. INTERPR. Paul. sent. 1, 10, 1 qui plus, quam datum est, reddi -erit. *④ vadem (cf. infra l. 74):* VARRO ling. 6, 74 (formula legis mancipiorum) vadem ne -rent nec dabitur. MACR. Sat. 1, 6, 29 cum sponsores ab eo sollempniter -rentur.

β in litibus, causis agendis, iudiciis sim.; aut partes litigantes aut iudex -unt: *① aliquid:* *Ⓐ quod litigantes iudicio acquirere temptant:* PLAVT. Most. 1091 hominem iube aedis mancipio -ere (si recte trad., mancipare Ussing, tu in iure aedis m. -e Leo). Trin. 1146 ne eum thesaurum [a] me lege populi patrium -ret (QVBEROL. p. 53, 10 R. th. nostrum ab hoc ereptum). SEN. contr. 7, 4 (thema) filium . . . alimenta -it. STAT. Theb. 7, 509 (Iocasta ad Polynicem) regnum iam me sub iudice -es (-e var. l.). TAC. hist. 2, 29, 3 supplicium (cf. ann. 4, 70, 1 ultionem [COD. Theod. 1, 29, 5 pr.]). GAIUS dig. 36, 1, 65, 8 fideicommissum (COD. Iust. 6, 42, 13 [a. 246] legata seu f. a substituto data -i iure non possunt). COD. Iust. 2, 44, 3 (a. 244) in integrum restitutionis auxilium non iure . . . -i. sim. al. *Ⓑ varias res ad causam, iudicium pertinentes:* TITIVS or. frg. (2M.) Macr. Sat. 3, 16, 16 tabulas -it, litteras inspicit iudex (CIC. Q. Rosc. 3. cf. Verr. II 4, 36 litteras. LIV. 39, 47, 4 librum). VAL. ANT. hist. 60 diem . . . a praetore poposcit. CIC. Planc. 48 -o atque . . . flagito crimen, sc. indicandum ab adversario (STAT. Theb. 8, 22 dux Erebi populos -bat crimina vitae [in eadem re 4, 531 arbiter . . . Gortynius . . . vera minis -ens]. cf. aζ). *ibid.* rationem (LIV. 38, 55, 12 sc. pecuniae interceptae. GELL. 4, 18, 12 pecuniae praedatitiae. SCAEV. dig. 34, 3, 28, 4 tutelae. al.; cf. p. 71, 9 sq. 72, 64 sqq.). LIV. 26, 12, 17 tormenta -i et parari. SEN. epist. 82, 7 cum tortor poposcit manum. QVINT. inst. 11, 3, 133 adversus transeuntem in diversa subsellia lineas poposcit patronus quidam. TAC. ann. 2, 28, 3 cognitionem senatus -it accusator. 13, 52, 2 tempus evocandorum testium. PAVL. dig. 49, 14, 45, 8 actorum . . . recitatio iure -etur. sim. al.

② aliquem ad varios fines praebendum: TITIVS or. frg. (2M.) Macr. Sat. 3, 16, 16 iudex testes -it (CIC. Font. 11 plus ego . . . operae consumo in -endis t. quam ceteri defensores in refutandis). CIC. Verr. II 3, 136 -ere recuperatores (cf. FEST. p. 249 si alium iudicem procas . . . hoc est -is [PAVL. dig. 10, 3, 29, 1. Ps. AVR. VICT. epit. 15, 3 ut omnes . . . de controversiis inter se i. -rent Antoninum Pium. VLP. dig. 10, 2, 43 arbitrum sc. familiae eriscundae). rep. 2, 61 L. Sestium . . . vades . . . poposcit decemvir (LIV. 25, 4, 10 diem dicere ac v. -ere. cf. supra l. 40 et GELL. 6, 19, 2 Scipioni . . . tribunus plebi multam irrogavit eumque . . . praedes -bat). LIV. 9, 26, 17 privatis dictatorem -ere reum verecundiae non fuit (TAC. ann. 16, 23, 1. cf. TAC. hist. 4, 40, 3 quem quisque accusandum -isset. HIL. ad Const. 1, 7, 1 cum . . . pronuntiari -retur reus Athanasius. AMM. 29, 1, 25 arguendos -ens aliquos exhiberi). SEN. contr. 9, 5, 4 (loq. avus qui nepotem rapuit) ex tribus unum -o. QVINT. decl. 312 p. 227, 20 se in tormenta obtulisset, illum -isset. FRONTIN. (?) strat. 4, 1, 39 dictator . . . magistrum equitum . . . <ad> virgas (virgis var. l.) poposcit (cf. PANEG. 12, 20, 4 quos ad supplicia -bas. ORIGO

Const. 5, 15 ad poenam. v. etiam p. 75, 2 sqq.). sim. al.

? *③ absolute fere i. q. accusare:* COD. Theod. 2, 1, 2, 2 in criminalibus . . . causis, si miles -erit, reum provinciae rector inquirat (Krueger et vol. VII 1, 1818, 34; post reum interpunxerunt alii fortasse rectius; cf. p. 73, 77 et Interpr. privatum in iudicio vocaverit).

γ in vita publica vel re militari (sublucet imago negotii l. 10. 15): *① -unt duces, magistratus, legati sim. vel universae civitates (sive more legitimo sive potestate abusi ut e. g. l. 10. 23):* *Ⓐ a civibus, sociis, provincialibus:* *① tributa, auxilia sim.:* CIC. Verr. II 1, 7 qui (Verres) . . . parentes pretium pro sepultura liberum -ret. 1, 86 Milesios navem (cf. 4, 21 militem [SALL. or. Cottae 6 imperatores Hispaniae stipendium, m., arma, frumentum -unt]. LIV. 28, 42, 18 Hannibal ab domo auxilia. STAT. Ach. 1, 922 qui . . . classem comitesque in proelia -at. sim. al.). 1, 127 (sim. 2, 119) ob ius dicendum M. Octavium . . . -ere pecuniam non dubitavit Verres (3, 67 v. infra. 3, 189. 5, 56). 3, 25 quantum -erit Apronius, dato arator (sc. decumas ut: 3, 27. 29. 67 pecuniam grandem. al. *ibid.*). al. in Verr. LIV. 22, 33, 5 in Illyris legati missi ad stipendium . . . -endum. COD. Iust. 4, 62, 3 (impp. Valeriano et Gallieno) quod vectigal illicite -atur. IVVENC. 3, 383 solvere -entes solitum (Matth. 17, 24 qui didrachma accipiebant). COD. Theod. 2, 30, 1 pr. ad exigenda debita ea, quae civiliter -untur. al. *Ⓑ varia praebenda (sive res sive homines):* CIC. Verr. II 2, 84 omnia abstulit, alia rogando, alia -endo, alia sumendo (praetor in provincia ut: Scaur. 18 poposcit, imperavit, eripuit, coegit. Phil. 5, 24). 2, 88 haec cum iste Verres -ret (sc. signa sim. ut: 4, 7. 31. al. *ibid.*). VERG. Aen. 6, 589 Salmoneus divum . . . sibi -bat honorem. Ov. epist. 3, 7 (loq. Briseis) -enti . . . sum cito tradita regi. met. 13, 219 Ajax delenda . . . Pergama -at. LIV. 10, 22, 2 Fabii consulis designati oratio versa . . . ad collegam P. Decium -endum. 27, 24, 8 claves portarum Arretii cum magistratus -isset. LVCAN. 9, 195 nil belli iure poposcit Pompeius. SIL. 11, 599 si Hannibal enses non redere perstat -enti patriae. TAC. ann. 1, 25, 1 Drusus silentium manu -ens (IVL. VAL. 2, 9 de populo). 1, 59, 1 arma in Caesarem -ens Arminius. 6, 2, 3 subsidio sibi alterum ex consulibus -entis Tiberii (cf. Suet. Tib. 65, 1 precaretur). FLOR. epit. 3, 14, 7 Gracchus praebuit speciem regnum sibi et diadema -entis (sim. VIR. ill. 64, 7). al.

Ⓒ ab exteris, hostibus: CAES. Gall. 1, 27, 3 obsides, arma, servos, qui ad eos Helvetios perfugissent, poposcit Caesar (1, 31, 12 nobilissimi cuiusque liberos. 2, 15, 1 LIV. 43, 10, 3. EVTR. 3, 17 a victo. cf. SALL. hist. frg. 2, 87 C perfugae, arma tormenta -bantur). VERG. Aen. 8, 540 (loq. Aeneas de Rutulis) -ant acies et foedera rumpant (cf. LVCAN. 4, 467 proelia [SIL. 4, 271. 12, 198. 17, 521]. v. etiam l. 70 sqq.). 9, 600 nostra sibi bello conubia -unt (cf. STAT. Theb. 5, 418 Iason poposcit foedera). PROP. 2, 3, 38 sapiens . . . Menelae, fuisti . . . quia -bas (sc. Helenam dedendam. cf. SIL. 1, 677 -endum poenae iuvenem [de Hannibale ut: 2, 44 -imur. 13, 891 reddi . . . sibi -entibus hostem. FLOR. epit. 2, 6, 7]). Ov. met. 7, 7 adeunt regem Phrixaeque vellera -unt. 13, 87 Hectora -entem, cum quo concurreret (cf. p. 75, 17 sq.; paulo aliter sub IIA3). LIV. 35, 33, 9 cum id ipsum decretum -ret eum Aetolorum ducem Quinctius (36, 24, 12). SIL. 6, 348 Carthaginienses -entes . . . captivam . . . manum ductore rependere nostro. 13, 268 alter ut . . . portaret fascas nostro de nomine (sc. Campanorum) consul. STAT. Theb. 2, 426 (Eteocles ad Tydea) nec sceptrum fide nec pace sequestra -itis. 2, 466 -imus annum (sc. regni Polynicis). TAC. ann. 15, 28, 1 Tiridates locum diemque colloquio -it. al.

② -it multitudo a ducibus, magistratibus, quos pondere quodam premit (saepius tumultu, clamore sim.; aliter sub cß): *Ⓐ aliquid:* *① varia praebenda:* CIC. div. in Caec. 8 censorium nomen, quod asperius antea populo videri solebat, id nunc -itur (cf. Verr. I 44 verbo illam tribuniciam potestatem -ere videbatur, re vera iudicia -bat populus). Verr. II 2, 117 si hoc a me muneris non universa provincia -isset. VERG. Aen. 2, 72 cui Sinoni . . . Dardanidae infensi poenas . . . -unt (cf. TAC. hist. 1, 32, 1 clamore caedem Othonis et coniuratorum exitium -entium). HOR. epist. 2, 1, 185 media inter carmina -unt aut ursum aut pugiles (cf. ars 190 fabula, quae -i vult. Ov. met. 10, 638 -unt cursus populusque paterque Atalantae). Ov. epist. 7, 177 socii requiem -unt ab Aenea. LIV. 3, 1, 7 multitudo -ere Romae agrum malle quam alibi accipere. 24, 26, 16 comitia. POMP. TROG. Iust. 38, 4, 13 Italiam . . . non iam libertatem, sed consortium imperii . . . -entem. SIL. 13, 753 qui iura . . . -enti dederint populo (sc. decemviri). STAT. Theb. 10, 226 sortem undique -unt. sim. saepe. *Ⓑ arma, proelium, pacem sim.:* CIC. ad Brut. 5, 1 W. studia non deerant arma -entium (VERG. Aen. 7, 340 a. velit -atque simul rapiatque iuventus. 11, 453. LIV. 7, 15, 2 clamores . . . a. -entium. LVCAN. 7, 60. al.). VERG. Aen. 7, 584 bellum (LIV. 8, 27, 9 in Romanos). 11, 362 (Drances ad Turnum) pacem te -imus omnes (LIV. 2, 39, 9. 5, 27, 10. v. etiam p. 75, 62. 77. 61). LIV. 2, 45, 6 -unt pugnam, postulant, ut signum detur (9, 13, 1 prae clamore -entium p. 21, 42, 2 ferrum p. que. al. TAC. hist. 4, 34, 3. al.; cf. LIV. 21, 45, 9 proelium uno animo et voce una [SIL. 7, 250 acies et p. et hostem. TAC. Agr. 29, 4. al.]). 2, 65, 2 miles . . . -ere, ut percussis instare liceat. 5, 28, 9 ut . . . ad castra hostium duceret. 7, 16, 5 signum (7, 32, 4 duces. 44, 36, 5 SEN. epist. 49, 8 SIL. 4, 58. al.). CVRT. 6, 2, 20 difficillima quaeque. al.

Ⓒ aliquem (canem p. 75, 14): *① puniendum (cf. l. 44. p. 73, 83. 76, 79):* CIC. S. Rosc. 13 quos populus -it. Verr. II 5, 71 nemo

ista parum est? (cf. p. 71, 33. 76, 9 nec non STAT. Theb. 8, 375 fatalem populis ultro -entibus horam admovet atra dies). MART. 11, 84, 10 si tonsor imperitus Promethea radat, carnificem nudo pectore -et avem. Ivv. 10, 105 qui nimios optabat honores et nimias -bat opes. LAMPR. Alex. 24, 4 exoletos vetare veritus est, cum homines illicita magis prohibita -ant. al.

B -unt alia: 1 dei, fata ab hominibus (sive ipsi sive per vates, oracula, somnia sim.; sunt quae vergant ad caput alterum, ubi conferas maxime p. 79, 52. 56 sq. 80, 15. 43 sq.; ad A relegavimus locos, ubi dei fere hominum more -unt aliquid ab aliis deis vel a ministris, e. g. VERG. Aen. 1, 666 SIL. 9, 307): a -unt aliquem (obi. subaudiendo l. 27): VERG. Aen. 2, 121 quem -at Apollo (sc. ut piaculum. sim.: Ov. met. 11, 212 regis ... filia [i. Hesione] monstro -itur aequoreo. OCTAVIA 617 Claudius mortuus -it auctorem necis. STAT. Theb. 10, 620 Creon sentit ... Menoecia -i. 10, 668 terrigenam cuncto patriae pro sanguine. AVR. VICT. Caes. 14, 8 voluntarium ... magi. adde SEN. infra. 7, 272 (Latinus de Aenea) hunc illum -ere fata ... reor (8, 477 f. huc te -entibus adfers. SEN. Tro. 352 f. si -ent, sc. Polyxenam mactandam. cf. VERG. Aen. 8, 12 fati regem se Aenean ... -i. Ov. fast. 4, 253 nondum fati Latio sua numina -i senserat Magna Mater). 8, 512 (Evander ad Aenean) quem numina -unt (hinc fortasse orta var. l. 11, 901 Iovis sic numina -unt [MP; pellunt R, def. Bömer, Rhein. Mus. 92, 1944, 344 sqq.]). 8, 533 (loq. Aeneas) ne quaere ... , quem casum portenta ferant: ego -or Olympo (usum sub IIA3 descriptum est. Lundström, Acht Reden in der Aen., 1977, 82 sqq.). Ov. met. 13, 320 quem Philoctetam ... vates delenda ad Pergama -unt (cf. STAT. Ach. 2, 33 quem Danae classes, quem divum oracula -unt). STAT. Theb. 12, 66 -entibus astris laetus in accensa iacuit Tiryntius Oeta (cf. CLAUD. 7, 151 [loq. Theodosius moriens] me ... caelestis regia -it). AMM. 29, 1, 32 oraculo consulto constabat hunc esse qui -batur imperator. b -unt aliquid (v. etiam PROP. et VAL. FL. sub 2): VERG. Aen. 4, 614 (loq. Dido) si tangere portus infandum caput ... necesse est et sic fata Iovis -unt (Ov. fast. 1, 381 -it ovem fatum. VELL. 2, 123, 2 nihil de fine, si f. -rent, recusans [item respicitur mors; PETRON. 111, 11 antequam f. -ant]). 5, 707 quae factorum -ret ordo. HOR. carm. 1, 4, 12 Fauno decet immolare ... , seu -at agna sive malit haedo (item -itur sacrificium, victima: Ov. fast. 1, 381 supra. 4, 670 -eris exta bovis. EPICED. Drusi 188 dei non -unt tura ferenda rogo Drusi. LVCAN. 1, 287 non sacras -unt Capitolia laurus triumphantis. ARNOB. nat. 4, 16 p. 219, 3 M. sibi ... apparatus illum sacrorum reddi. al.). PROP. 3, 10, 12 -entes iusta precare deos. LIV. 3, 18, 3 infra p. 80, 20. SEN. Herc. O. 1006 (Deianira ad Megaeram) poenas -is Alcidae? (-it Alcides A). LVCAN. 5, 484 summam ... te -it fortuna manum (STAT. Theb. 10, 194 manus). MART. 9, 31, 4 debita -bat iam sibi vota deus (PRVD. perist. 10, 344). FLOR. epit. 1, 20 victoriae pretium templum sibi ... Pales ultro poposcit. al.

2 animalia (eorum ora CLAUD.): LVCAN. 5, 1086 corvorum ... greges ... aquam dicuntur et imbris -ere et interdum ventos ... vocare. PROP. 4, 8, 7 pabula -it annua serpens sacer (VAL. FL. 8, 63 blanda -it me p. lingua draco. cf. LVCAN. 6, 86 sonipes ... ore novas -ens ... herbas). Ov. am. 1, 10, 27 non equa munus equum, non taurum vacca poposcit. MANIL. 4, 143 iugum ... suis -it cervicibus ipse Taurus. SEN. Phaedr. 342 -unt ... proelia cervi (STAT. Theb. 8, 393 equi hinu). CLAUD. 5, 353 equorum -entia cursum ora ... sedare.

3 res: a quae fere pro ipsis hominibus ponuntur (sc. eorum membra, qualitates, coetus sim.; v. etiam l. 38. 53): CIC. Vert. II 3, 8 hiare ac -ere aliquid videtur domus (i. familia). Ov. ars 2, 538 difficilis nostra -itur arte labor. SEN. benef. 7, 23, 3 admonitio ... verecunda, quae non -at nec in ius vocet. 7, 26, 3 quemadmodum immensae hominum cupiditates hient semper et -ant. OCTAVIA 860sq. quam -at ira tua, ede ... : caedem sororis -it et dirum caput. SIL. 1, 483 mens olim proelia -it. 2, 13 consulta ... senatus ... -entia pacem. 6, 41 merita sibi -ere carmen virtutis. 15, 458 ubi ... curia vocem -ret. STAT. silv. 3, 3, 173 maesti pietas me -it Etrusci, qualia nec Siculae modulantur carmina rupes. MART. 5, 6, 13 numquam grandia nec molesta -it pagina mea (cf. FRONTO p. 95, 6 v. d. H. epistula ... veniam. SYMM. epist. 2, 57, 1 praefecti litterae praesentium meam). al. b variae hominum more agentes: VERG. Aen. 5, 26 sic -ere ventos ... cerno (CVLEX 156 dumis, quos ... aura susurrantis -it confundere venti. VAL. FL. 1, 609 cuncti fremere intus et aequora v. -ere). LVCAN. 1, 79 fratri contraria Phoebe ... diem -et sibi. PETRON. frg. 50, 14 hic precor inveniat me exitus consumptaque tempora -at. VAL. FL. 1, 99 iam stare ratem remisque superbam -ere quos revehat (cf. STAT. Ach. 1, 559 dextras Ithacesia carbasus auras -it). STAT. Theb. 7, 336 de litore Glaucus -entes inrupit aquas (SCHOL.: quasi eum desiderarent maria deum sibi fieri). silv. 2, 1, 213 populis mortale genus ... : hos bella, hos aequora -unt. MART. 12, 2 (3), 17 (poeta ad librum) quid titulum -is? Ivv. 6, 624 (interpol.?) haec potio furore afficiens -it ferrum atque ignes eqs.

II cum solo obi. personae, quam quis adit, fere i. q. postulando, provocando adire (locut. praepos. p. 78, 11. 22. 25 etiam pro obi. rei petita accipere possis): A hominem: 1 qualibet ratione: PLAVT. Men. 687 neque edepol te defrudandi causa -o (sc. ut pallam reddas). Ov. met. 4, 274 -itur Alcithoe (sc. ut fabulam narret. sim. 5, 333 -imur Aonides. cf. etiam Ov. in capite altero sub IIA4. an huc et p. 76, 29?). STAT. Theb. 2, 400 (Tydeus, legatus Polynicis, ad Eteoclem) si tibi ...

cura maneret foederis, ad fratrem completo iustius anno legatos hinc ire fuit ... ; sed quia dulcis amor regni ... , -eris. ITALIA I Macc. 11, 62 (rec. B) -erunt Ionathan Gazenses (sc. pacem petentes. gr. ἡξίωσαν, rec. LX postulaverunt, Vulg. rogaverunt). Matth. 5, 42 (cod. k, item Luc. 6, 30 cod. a) omni -enti te da (cod. b al. petenti te, Vulg. qui petit a te). DARES 43 Neoptolemus Agamemnonem -it, conqueritur eqs. MART. CAP. 1, 42 Vulcanum ... ipse Iuppiter -it (ut ad convivium invitetur, cf. 1, 50 vos ... -imini). LEO M. epist. 146, 1 (Conc. II 4 p. 96, 25) ut ... imperator de prospiciendis remediis etiam meis precibus -retur. PAUL. PETRIC. Mart. 2, 427 magis esse inopem qui -at egentem. ALC. AVIT. c. Eutyech. 2 p. 24, 10 cum Christus ad faciendum miraculum -retur. 2 appellando aliquem de pecunia: a reddenda (cf. p. 73, 34): PLAVT. Cas. 27 ludis -unt neminem argentarii. Curc. 683 clamore hominem -o. b praebenda, solvenda (cf. et p. 72, 58): PLAVT. Curc. 378 (interpol.?) habent hunc morem ... argentarii, ut alius alium -ant, reddant nemini. TER. Haut. 867 tanto ocus te ut -at filius. SEN. benef. 7, 24, 1 neminem poposcit, omnes admonuit. PETRON. 57, 9 quisquam me bis poposcit? (vix recte ad a trahunt alii). MART. 2, 52, 1 balnei vestiarius poposcit mammosam Spatalen pro tribus. 3 provocando ad certamen, proelium (aditur idem qui adversarius praebetur; aliter p. 74, 47. 75, 17. v. etiam p. 77, 24): VERG. Aen. 8, 614 ne mox aut Laurentis ... aut acrem dubites in proelia -ere Turnum ([NON. p. 374, 15 et SERV. ad l.: provocare]). 10, 661. SIL. 1, 420 ductorem avido clamore. STAT. Theb. 11, 245 nomine ... crebro. PRVD. psych. 391). 11, 221 solum -i in certamina Turnum (item 11, 434. 12, 467). STAT. Ach. 1, 883 immanis ... gradu ceu protinus Hectora -ens stat Achilles. CLAUD. 5, 298 (loq. Rufinus) quem -ere solum horruit Stilicho. CORIPP. Ioh. 8, 264 Latias sic -e manus.

B deum, sc. invocandum (cf. IA2): VERG. Aen. 1, 666 (Venus ad Amorem) ad te confugio et supplex tua numina -o (nisi n. pro voluntate, vi accipiendum, ut spectet ad p. 76, 2. simili fere ambiguitate: AVIAN. fab. 22, 3 votis. DRAC. Orest. 860 quos ille deos, quae n. -ens eliciat supplex [an absolute?]. Romul. 2, 9 tuum. CORIPP. Ioh. 8, 301 inania). STAT. silv. 1, 5, 5 non voco ... Musas ... : alios -unt mea carmina coetus (sc. Naidas). 3, 1, 30 (ad Herculem) non te Lerna nocens nec ... arva Molochi ... -unt ... , sed felix simplexque domus. ITALIA Matth. 6, 8 (cod. k) scit ... pater vester, quit vobis necessarium sit, priusquam -atis illum (sim. 7, 11 [cod. k, Cypr. epist. 55, 23. al. et Vulg. utrobique petere]). CLAUD. rapt. Pros. 1, 67 -e Iovem, dabitur coniunx. AVG. epist. 157, 10 deum suppliciter ... -amus (CYPR. GALL. num. 249 tanto pro crimine. MART. CAP. 2, 204 tris deos). LICENT. carm. ad Aug. 25 quae flumina -o (antea: nympham ... rogem). MART. CAP. 2, 149 Iuno pulchra ... sive te Lucinam ... convenit nuncupare, nam Fluvoniam Februalemque ac Februam mihi -ere non necesse est. 2, 152 cum generalis Genius -itur. 7, 725 -enda Dione est.

III usu deflexo (de vi interrogandi v. p. 72, 61, de vi optandi v. IA4); obi. indicat: A ipsam petitionem, precem (vix obi. metonymice pro re petita ponitur): STAT. Theb. 11, 505 (loq. Polynices) di, ... non improba -o (-et P) vota: piabo manus ... , dum eqs. CIL VI 32336 (ex actis lud. saec. lapis perii) <bonas> preces -o uti s<ies volens propitius> (suppletur sec. Catonem agr. 134, 2 te ... b. p. precor uti sis v. p. aliter p. 72, 79). Ps. AVG. temp. barb. 4, 5 Danihel ne a rege homine petitionem aliquam -ret, sed a deo ... , leonibus ... in escam datus est (sec. Vulg. Dan. 6, 7 qui petierit aliquam petitionem a quocumque deo eqs.). B locum adeundum, petendum (sec. petere; usus quodammodo praeparari vid. p. 77, 69. CORIPP. Iust. 2, 6 huc traxit Stache, sed v. vol. IX 2, 874, 50. dub. trad. CARM. de Iona 25 Tarsos ... rate scandit [-it var. l.]): CLAUD. 1, 104 equi lapsu protinus uno quem -unt tetigere locum. 3, 120 Phlegethonta ... -it Megaera (rapt. Pros. 3, 387 Cadmi ... moenia). DRAC. Romul. 8, 540 puppes et litora -unt Paris et Helena (541 portus ... petunt). PRISC. periheg. 23 Tanais ... ruit Maeotida -ens (gr. Dionys. periheg. 16 σύρεται ... ες. cf. 289 Hister -ens ortus [gr. 299 ες ἀντολίην τετραμμένος]). 113 finibus a Siculis Cretaeum tenditur aequor ad solis veniens ortus, Salmonida -ens (sim. de mari vel litore: 123 hinc zephyros -ens [gr. ἐπὶ ζέφυρον στρεπτήν ἐπερεύεται ἄλμην]). 769 Syriae ... recessus). CORIPP. Ioh. 5, 29 sua castra poposcit taurus. C rem oculis quaerendam (cf. distinctionem p. 76, 79. an huc etiam p. 75, 16?): CLAUD. carm. min. 25, 30 Venus inter ... innumeros Hymenaeum -it (unus e codd., querit cett.) Amores (34 conspicitur tandem). VITAE patr. Iurens. 7 M. cum eremita opportunitatem domicilii ... -ret ... , repperit ... abietem.

CAPVT SECUNDVM: pertinet ad necessitatem rebus inhaerentem (res more hominum agentes v. in capite primo sub IB3, fata, oracula sim. ibid. sub IB1. pro obi. sunt vel intelleguntur quaecumque sunt facienda, praebenda sim. praeter p. 80, 36): I iuncturae quaedam sollemnes (sc. saepe sensu generali adhibitae, maxime in enunt. secund., ut vergat in notionem q. e. oportet sim.; sed separare nolimus locos, quibus fere per attributa significantur condiciones singulae definitae ut e. g. p. 78, 84. 79, 25. 26. 32. 42): A usus -it (plur. LIV. sub 2. sim. u. est, quod praefertur e. g. PLAVT., CIC., CAES. [u. -it falsa var. l. Gall. 4, 2, 3]): 1 absolute: PLAVT. Mil. 810 dicam tum, quando u. -et. SIL. 9, 78 si -ret u. PANEG. 9, 11, 3 quoad u. -erit. COD. Theod. 11, 10, 2, 1 quotiens u. -erit. 2 cum obi.: VARRO rust. 3, 2, 2 ut consuli, si quid u. -isset, esset praesto augur. LIV. 26, 43, 7 quae belli u. -unt, [Scheible-Flury]

mum, sed solius ambulaturae genere. RVFIN. Basil. hom. 5, 15 p. 1778^A si naturalibus suis motibus vel -bus apta est ars illa, cui studet quidam (Migne gr. 31, 417^A τὰς ἐκ τῆς φύσεως ἐπιτηδεύτητας). Orig. in num. 2, 2 p. 10, 27 omnes . . . homines similes sumus, sed est propria quaedam uniuscuiusque distinctio vel in ipso vultu vel in statura vel in -e vel in habitu. SORAN. p. 7, 17 quali -e figurata est matrix? . . . sicut . . . cucurbita medicinalis (sim. VINDIC. epit. alt. 31 [cf. Vindic. gyn. p. 442 rec. G compositione]). EXPLAN. in Don. gramm. IV 523, 7 a digiti -e dictus est dactylus. CASSIOD. in psalm. 50, 19 l. 608 cor ignis habet imaginem, ut merito tali sit -e plasmatum eqs. ORIBAS. syn. 5, 43, 1 Ab homo mediocres (i. -is) in omnibus membrorum positionibus ([i. -bus, v. cod. G. gr. aliter]. GREG. M. moral. 1, 4 [in comparatione] ut, dum m. -o magna cognoscitur, ex hac ipsa iam forti -e subsequens etiam victoria praenoscat. DIFF. Suet. p. 295, 11 vultus animi indicium est, facies oris -o (cf. e. g. Non. p. 427, 2 facies est ipsa oris species). ② de habitu, quo quis (quid) iacet, sedet, stat sim.: PLIN. nat. 1, 10, 84 quae sit animalium in utero -o (item respicitur fetus: SORAN. p. 77, 20 qui sit -e contra naturam [gr. p. 132, 17 ἴβ. τὸ παρὰ φύσιν ἐσχηματίζουσα]). Ps. APVL. herb. 100 l. 18 non in solo serpens, sed directa atque stanti -e subrecta herba serpullum (interpol. ex Diosc. 3, 38, 1 οὐχ ἔρπον, ἀλλ' ὀρθός). CAEL. AVR. acut. 1, 3, 37 indecens iacendi -o phreniticorum (2, 15, 95 supina. chron. 4, 8, 106 prona. al. apud eundem). 1, 6, 51 schemate iacendi discretio fiet, siquidem lethargi . . . indisposito iaceant corpore, dormientes vero congrua naturae -e cernantur. 3, 5, 50 immobilis . . . et super suspensa palpebrarum ac superciliorum -o (chron. 1, 4, 65). diaet. pass. 33 gutture in longitudine extento atque inflexibili -e durato. PRISC. LYD. solut. 3 p. 62, 23 secundum . . . corporis qualemcumque et -em et recubitum somnia fiunt turbulentiora aut magis pura. in imagine: HERM. vulg. vis. 3, 13, 3 (sim. Pal.) quia super subsellium vidisti sedentem ecclesiam, fortis -o, quoniam quattuor pedes habet subsellium et fortiter stat (opp. 3, 11, 4 infirmus super cathedram sedet). γ generaliter pertinet ad omnia visibilia et corporea (respiciuntur categoriae Aristotelis; ne affinia separentur, inseruimus etiam exempla potius situm indicantia, ut l. 38): CHALC. comm. 336 silva essentia est, opinor, cum . . . -o (i. κείσθαι) porro, cum ordinaretur inter . . . elementa ratiocinantibus nobis terram . . . in medietate mundi sitam eqs. Ps. Avg. categ. 10 (80sq. M.-P.) ex his, quae ad quantitatem pertinent, alia sunt quorum partes -em habeant, ex qua possit agnosci, quae pars cuique iungatur; . . . -em autem dico, cum videmus cuiusque rei dexteram, laevam, superiora eqs.; . . . (82) sunt vero quorum partes -em non habent haec: tempus, numerus, oratio eqs. (de eadem re BOETH. categ. Arist. lat. 4b21 aliud . . . ex habentibus -em ad se invicem suis partibus constat. et saepius ibid.). 11 (96) cetera, quae eiusdem categoriae (sc. πρὸς τι) esse noscuntur, ut est habitus, . . . -o (sim. BOETH. categ. Arist. lat. 6b3sq.). al.

2 de actione ponendi: a technice in re rustica i. q. satio (quae vox fere legitur apud ceteros auctores et apud ipsum COLVM.): COLVM. 3, 3, 15 cohortari . . . ad -em vinearum (3, 21, 11 arb. 4, 4). 3, 14, 1 vernae . . . -is dies fere quadraginta sunt. 3, 17, 1 surculi. 3, 17, 3 malleolus . . . sic . . . pangebatur, ut novello sarmento pars aliqua veteris haereret; sed hanc -em damnavit usus (cf. 11, 2, 22 malleoli et vivradicis. 11 capp. 3 contra Iulii Attici -em, quae contortum malleolum ponit [3, 18, 2 Attici satio]). 4, 1, 4 nec sane -o seminum praealtum cubile substerni desiderat. 4, 1, 6 commoda humilis -is. 5, 6, 14 quae ulmus a -e bene provenerit. 5, 6, 20 in vitium -e (PALLAD. 12, 2). 11, 2, 42 novissima -o . . . olearis taleae. (cf. 11, 3, 16 ultima). al. apud eundem. b vario usu (hucinae COLVM. p. 84, 45 sq.?): VEG. mil. 2, 10 castrorum -o, valli et fossae aestimatio pertinebat ad praefectum castrorum (RVFIN. Orig. in num. 1, 3 p. 7, 7 c. -o et metationis ordo describitur. aliter supra p. 83, 80. 84, 49). CASSIOD. hist. 1, 1, 5 aureis imaginibus et -e simulacrorum (Sozom. p. 2, 7 ἀναθέσει). Ios. antiq. 8, 100 festivitas . . . scenopegiae, id est -is tabernaculorum. ? agnoscasne accedens obi. acc.: ITALA (= VVLG.) III Esdr. 1, 3 Weber dixit levitis . . . , ut sanctificarent se domino in -e domini sanctam arcam in domo, quam aedificavit Salomon (sanctae arcae domini codd. Paris. et ed. Clement. sec. gr.; cf. locum geminum Vulg. II par. 35, 3 ponite arcam in sanctuario templi).

3 metonymice (v. etiam sub B1a, B2 et passim sub II); significatur: a loci, ubi quid ponitur vel sedem habet (vix huc p. 83, 70): ITALA III reg. 11, 36 (Lucif. reg. apost. 4 p. 45, 7) filio Salomonis . . . dabo duo scepra, ut sit -o servo meo David omnibus diebus coram me in Hierusalem (Vulg. ut remaneat lucerna David). IREN. 1, 24, 7 (1, 19, 4 H.) trecentorum . . . sexaginta quinque caelorum locales -es distribuunt Basilidiani. DIONYS. EXIG. Greg. Nyss. creat. 14 p. 368^C vir musicus ducens plectrum ad locales -es accentuum. technice de loco ubi ancoram vel navem ponere licet, fere i. q. statio navium (ad rem v. Uggeri, Stud. Ital. 40, 1968, 244 sq.). ITIN. Anton. Aug. p. 497, 9 itinerarium portuum vel -um navium ab urbe Arelatum usque: (498, 1) a[d] portu Augusti Pirgos, -o, m. p. xxviii; (498, 2) a Pirgis Panapione, -o, m. p. iii (et sic deinceps; praeter portus distinguitur etiam plagia, e. g. p. 503, 3). 499, 4 fluvius habet -em (500, 1). b res ordine quodam positae: ITALA lev. 24, 6 (Rufin. Orig. in lev. 13, 3 p. 471, 6) et imponetis eos duodecim panes duas -es, sex panes una -o, super mensam mundam . . . ; et imponetis super -em tus mundum (gr. resp. θέμα, Vulg.

aliter. cf. RVFIN. Orig. ad l. p. 474, 8 duabus -bus, id est duobus ordinibus; si enim una -o fieret eqs.). c res ponendo effectae, formatae (cf. GLOSS. V 608, 39 -es: aedificia. Osborni glossam -es: fundamenta, structurae confert Goetz in indice): de terra a deo condita (cf. p. 84, 30): RVFIN. Orig. in cant. 3 p. 208, 9 Paulus docet, quod visibilis hic mundus de invisibili doceat et exemplaria quaedam caelestium contineat -o ista terrena (resp. Rom. 1, 20 invisibilia . . . a creatura mundi . . . intellecta). de instrumento quodam musico: CASSIOD. in psalm. 150, 3 psalterium . . . est in modum citharae conversa -o (aliter, sc. de forma, v. p. 84, 55). in interpretatione prava cod. Lugd. ITALAE pro gr. (τὰ ἰσρία (intellexitne interpretes sec. locos priores, quibus articulus deest, fem. sing. simili modo cum ἰσρημὶ coniungendum ut -o cum ponere? in Vulg. resp. tentoria ut Aug. quaest. hept. 2, 177, 9; ceterum pro eadem voce gr. exhibet Lugd. compositio exod. 35, 11, oppans(a) num. 3, 26 et 4, 26, Wirc. porticus exod. 39, 20): ITALA exod. 27, 9 in partem quae respicit ad Africum -o atrii erit longitudo c cubitorum (in eadem re: 27, 11. 12. 13. 14 XII cubitorum -o altitudinis lateri unius. 37, 7 -o atrii de bysso torto c per c cubitorum. 37, 16. 39, 20).

B incorporaliter: 1 in universum: a significatur id ipsum quod positum est vel actio ponendi: α usu tecnico, sc. artis rhetoricae proprio: ① de argumentis sim. ab oratore tractandis: A de quolibet themate declamationis: SEN. contr. 10, 1, 12 Gallio subtiliter agendum putavit et ad -em controversiae colorem actionis derigendum. QUINT. inst. 2, 10, 15 aliquando . . . argumenta ex ipsis -um vitiis ducimus. 7, 4, 40 nec omnes persequi declamationum materias in animo est, fingi enim adhuc possunt, nec omnes earum quaestiones, quia -bus mutantur. B de quaestione infinita (cf. e. g. distinctionem Cic. top. 79 quaestionum duo genera: alterum infinitum, definitum alterum; definitum est, quod ὑπόθεσιν Graeci, nos causam; infinitum, quod θέσιν illi appellant, nos propositum possumus nominare): PRISC. rhet. 11, 31 p. 559, 10sq. -o est deliberatio alicuius rei generalis ad nullam personam certam pertinens . . . , ut si tractemus, an navigandum . . . , non addentes cui; . . . quod si finitam assumamus personam . . . , non -o iam, sed suppositio est. 11, 32 p. 559, 16sq. sunt . . . -um aliae civiles, aliae privatae; . . . nominaverunt . . . quidam has (sc. civiles) activas, illas inspectivas sive intellectivas; . . . locus communis . . . manifestae rei est exaggeratio, -o autem dubiae rei quaestio. 11, 33 p. 559, 26sq. -um autem aliae sunt simplices, aliae . . . duplices videntur esse; . . . dividuntur . . . -es capitulis quae finalia dicuntur, id est iusto, utili, possibili, decenti. C de descriptione loci ficti: SCHEM. dian. 12 τοποθεσία est loci -o, cum describitur locus, qui non est, sed fingitur (opp. τοπογραφία, loci descriptio. item CASSIOD. in psalm. 124, 2 l. 57 GLOSS. II 457, 19).

② de affirmatione (e con. vix recta pro possessionem SEN. p. 95, 61sq.): FORTVN. rhet. 2, 23 p. 115, 30 qui sunt alii circa rem loci? a dissimili, a pari, a contrario per -em et negationem (item MART. CAP. 5, 558. cf. Iul. Vict. rhet. 6, 3 p. 400, 31 per cataphasin et apophasin). β vario usu: ① de quibuslibet sententiis, verbis sim., vel de actione qua verba imponuntur vel proferuntur: QUINT. decl. 280 p. 142, 10 ius ipsa legis -e manifestum est (antea lex assertur). IREN. 2, 25, 1 (2, 37, 1 H.) an vanum est et ut provenit . . . nominum -es sunt? (sc. nec secundum arcanam numerorum rationem factae. cf. et p. 89, 28). SCHOL. Hor. carm. 1, 2, 20 diversae de Ilia poetarum -es sunt (var. l. opiniones). AVG. gest. Pelag. 3, 6 Pelagius huic -i, qua dixit 'omnes voluntate propria regi . . .', subiecit aliquid eqs. (cf. 3, 5 quod in libro eius positum est). BOETH. in Porph. comm. sec. 1, 1 p. 137, 16 quod intelligentiae ratione comprehendit, vocabulorum quoque -bus aperit anima. CASSIOD. in psalm. 6, 2 l. 111 verborum . . . congrua . . . -o (COD. Iust. 6, 29, 4, 1). 38, 1 l. 3 titulus hic novum nobis intulit nomen (sc. Idithun); propterea quae causa sit istius -is . . . diligentius inquiramus. 73, 1 l. 19 respiciamus nunc ordinem ipsum -emque psalmorum; septuagesimus primus psalmus promisit eqs. (an ad 2?). dub. trad.: TERT. resurr. 42 p. 86, 17 (antea assertur I Cor. 15, 51sq.) hac . . . prius -e perspecta reliqua revocabis ad superiorem sensum (sic Kroymann; variam l. cod. Trecentis dispositione tuentur alii). ② de parte studii instituta: VLP. dig. 1, 1, 1, 2 huius, sc. iuris, studii duae sunt -es, publicum et privatum (eadem INST. Iust. 1, 1, 4). ③ de legislatione: IREN. 5, 24, 2 ut per legum -em repercutiant homines . . . iniustitiam (-em sec. gr. et armen., -es codd.).

b significatur status, condicio, qua res vel animantes sunt praediti: SEN. epist. 64, 4 in qua -e mentis sim, cum hunc, Q. Sextium, lego (85, 14). TERT. nat. 1, 7, 34 satis . . . est nobis sola ver(itate), non natura, a vestra -e discerni. VLP. dig. 15, 1, 11, 3 siquidem abstulit hoc de peculio dominus, . . . si vero eandem -em peculii reliquit. 33, 1, 3, 3 pro -e patrimonii (inde fortasse recte correxit Haloander ibid. 2 pro facultatibus . . . et[de]positione patrimonii). Ps. CYPR. adv. Iud. 5 iatroite in aeternam hereditatem . . . ; nulla hic exceptio est nec ingenuitatis nec dignitatis nec condicionis nec -is nec formae nec aetatis. CONC. II 3, 3 vers. ant. p. 74, 25 vinciens . . . ad concordiam . . . deus naturam, quam operatus est, in sua -e verbo disponente constrinxit, ut eqs. (gr. διαθέσει, Rustic. dispositione). CASSIOD. Didym. in I Petr. 2, 7sq. est autem -o, qua positi sunt qui non credunt, voluntaria initium non credendi gerens; sicut enim mundus, qui in maligno positus est, non ex natura, sed ex passione propria -em habuit in maligno, ita et eqs. VICTOR CAP. harm. euang. [Kruise]

praef. p. 3, 19 quae sit eorum *canonum* -o, breviter . . . infra notare curavimus.

2 *respicitur ordo quidam, series sim.*: a *cum respectu aestimationis*: PALLAD. 3, 11 ultimae -is vitis est, quae per terram proiecta discumbit (*antea*: optimum genus. cf. Colum 5, 4, 2 conditio).

b *notione communi (significatur fere id, quod loco certo ordinis ponitur; actionem ponendi vel situm respiciunt l. 16. 18; cf. A3b et IIE1)*:

α *in arithmetica*: MART. CAP. 7, 747 omnis impar progressus a monade per singulas -es necessario quadratos efficit; primam ipsam monadem adde triadi: facit quattuor, primum quadratum; asociatis quinque fecisti secundum quadratum VIII eqs. BOETH. arithm. 1, 32 p. 70, 18 sit . . . prima -o sesquiertii XVI XII VIII (70, 8 disponantur; 70, 20 ponatur). β *in musica (cf. p. 85, 75)*: BOETH. mus. 1, 20 p. 208, 8 hic igitur mese tantum quidem nomen obtinuit; non est media -e, quia in octachordo duae quidem semper mediae repperiuntur (p. 209, 20). 2, 20 p. 251, 17 contrariam -em *consonantiarum in schemate quodam earum (sc. de situ; ad actionem potius constituendarum c. spectat 5, 7 p. 357, 16 allato Ptolomaei iudicio, quid a ceteris in c. -e destiterit, dicendum videtur [358, 3 Pythagorici . . . consonantias in multiplicibus ac superparticularibus ponunt])*. 4, 14 p. 337, 23 (*de consonantiarum speciebus*) species . . . est quaedam -o propriam habens formam secundum unumquodque genus in uniuscuiusque proportionis consonantiam facientis terminis constituta. γ *in divisione rhetorica (sc. de singulis tractatus partibus; minus probabiliter ipsum argumentum [cf. p. 86, 21 et 48] intellegit Hahner, Cassiod. Psalmenkommentar, 1973, 81)*: CASSIOD. in psalm. 15, 1 l. 18 *psalmista* prima -e . . . verba facit ad patrem, conservari se petens . . . ; (l. 26) secunda -e idem patri gratias refert (15, 7 ad secundam perventum est sectionem). 26, 1. 36, 1 l. 22 (25 sectionem). 47, 1 (10 partem). et saepius ibid.

δ *in quaestionibus philosophicis significatur modus, quo constituta sunt ea, quae putantur non naturaliter facta esse (cf. infra l. 59)*: MAR. VICTORIN. gen. div. verb. 30 secundum tres modos filium esse: veritate, natura, -e . . . ; -e vero ut adoptione. GAUDENT. serm. 1, 13G. *Iesus* natura, non -e deus (cf. CONC. I 5 p. 74, 34 *infra p. 91, 2 sq.*). 2, 10 natura unus deus est, -e plures (i. *imagines dei*). FILASTR. 137, 1 *haeretici* nesciunt quid sit imago dei natura proprietatis, et quid -is sit gratia (cf. 4 qui *Christus* natura proprietatis . . . imago sit *dei patris*, genita proprie, non -e servitutis creata ex nihilo, ut homo). RUFIN. Adamant. 3, 9 principali ipsi bono nunquam accidet malum, sed his, qui -e boni sunt (*infra*: scire volo quid sit principale bonum et quid -e.:: naturaliter deus bonus est, . . . -e vero homo dicitur bonus, sicut et verbum dei naturaliter dicimus filium, ceteros vero homines -e vel adoptione). CONC. I 5 p. 322, 26 rec. B -e et non natura corpus vestitus est dominus (cf. p. 322, 14 rec. Q figura). p. 328, 26sq. rec. B non -e haec fiebant . . . ; si autem secundum -em erat in corpore verbum, -e autem quod dicitur, fantasma est, invenietur . . . salus nostra . . . in specie fuisse facta (*in cet. verss. respondent voces hae: p. 328, 4sq. figurate, p. 91, 8sq. putatio, I 2 p. 54, 20sq. adoptio, adoptive, I 3 Rustic. p. 69, 13sq. appositio. sim. al.; v. etiam p. 91, 3sq.*).

II *in arte grammatica: A respiciuntur verborum formae: 1 quae primae poni putantur, sc. unde ceterae originem trahunt: a pertinet ad declinationem vel coniugationem (huc referam GLOSS. II 327, 19 θέμα: -o, casus): α doctrinae grammaticorum*: CHAR. gramm. p. 195, 13 B. nominativum . . . casum esse noluerunt, quoniam . . . sit -o <nominis> vel recta nominatio vel declinationis regula (*eadem* DIOM. gramm. I 302, 2). EXPLAN. in Don. gramm. IV 553, 3 prima est verborum -o personae primae congrua, a qua declinationis principium sumitur. PRISC. gramm. II 185, 13 *nominativus* rectus . . . dicitur, quod ipse primus natura nascitur vel -e et ab eo facta flexione nascuntur obliqui casus. 421, 26 indicativus . . . ideo primus ponitur . . . , quia prima -o verbi, quae videtur ab ipsa natura esse prolata, in hoc est modo, quemadmodum in nominibus est casus nominativus. β *cetera exempla (prima -o: QVINT. inst. 1, 5, 60. 1, 6, 10. 11. 22. 25 VEL. gramm. VII 68, 16 CAPEER gramm. VII 102, 8 SCAVR. gramm. VII 19, 15. et passim; cf. b): QVINT. inst. 1, 5, 60 nomina, quorum p. -o in easdem* quas 'Castor' litteras exit (*de nom. sing. ut: 1, 6, 12 cum deprehensum est, 'lepus' et 'lupus' similia -e quantum casibus numericisque dissentiant [sim. 1, 6, 25 similes -es in longe diversas figuras per obliquos casus exeunt. ibid. iterum]. 1, 6, 22. CAPEER gramm. VII 102, 8 'mi' . . . ortum est a p: -e 'meus'. SCAVR. gramm. VII 24, 17 nominativo et p. -e. al.). 1, 6, 10 *in verbis* prima . . . aliquando -o ex obliquis invenitur (*item respicitur prima pers. sing. ind. praes.: ibid. p. -o 'paciscor'. 1, 6, 11. 1, 6, 15 [v. sub b]. VEL. gramm. VII 68, 16. SCAVR. gramm. VII 19, 15 [var. l. persona]. DIOM. gramm. I 340, 2 cum 'nitor' sit -o verbi. 375, 18 veteres 'sallitus sum' dixerunt a -e 'sallo' non 'sallio'. al.; cf. l. 84). TERT. adv. Hermog. 27, 2 omne . . . quod habet 'esse' . . . , hoc ipso quod est etiam 'erat' dicitur; cui conpetit p. verbi -o in definitionem, eiusdem (eidem Kroymann) etiam declinatio verbi decurret in relationem (*item generaliter de ind. praes. sing. omnium pers.: SERV. Aen. 1, 118 p. verbi -o est 'no, nas, nat'. 4, 66 est . . . huius verbi -o 'edo, es, est'. auct. Aen. 2, 418 ut sit p. verbi -o 'strido, stridis, stridit', et faciat 'stridimus, striditis, stridunt'. MACR. exc. gramm. V 603, 1 [respiciuntur contracta gr. ut 614, 5. 616, 1]. 634, 13 ex secunda persona p. -is). MACR. exc. gramm. V 602, 37 apud Graecos praesens tempus p. -is, quod in ω exit, alios***

modos de se generat. 605, 20sq. in graecis omne perfectum . . . una syllaba . . . maius p. -e sui profertur; . . . diximus enim p. perfecti -em non esse praesens, sed futurum (cf. 633, 7 *perfectum* ex futuro velut de quadam p. -e et origine sui figuratur). *respicitur schema formarum verbi principalium*: SERV. Aen. 3, 416 est . . . -o 'salio salis salui' (cf. PRISC. gramm. II 422, 27 -o indicativi verbi ab ipso praesente incipit).

b *pertinet ad derivationem, gradationem (prima -o: QVINT. inst. 1, 5, 65 SCAVR. gramm. VII 20, 16 DON. Ter. Ad. 584 gramm. IV 373, 13. et passim; cf. aβ)*: QVINT. inst. 1, 5, 65 simplices voces prima -e, id est natura sua, constant (*opp. compositae. cf. SERV. Aen. 3, 416 est . . . -o 'salio' . . . , in compositione 'dissilio'.* 1, 6, 15 quid . . . quae tota -is eiusdem in diversos flexus eunt, cum 'Alba' faciat 'Albanos' et 'Albensis', 'volo' 'volui' et 'volavi'? SCAVR. gramm. VII 20, 16 peccant qui 'paulum' . . . per unum l scribunt, cum alioqui prima -o eius duplici hac littera enuntietur, ut 'pullum'. CAPEER gramm. VII 96, 7 'mas' erit in -e, in diminutione 'masculus' (*item opp.: PROB. inst. gramm. IV 73, 34 POMP. gramm. V 144, 4. CONSENT. gramm. V 346, 27 plerumque diminutiva nomina genus quod in prima -e, id est in absoluto gradu, obtinent, in d. non servant [syn. positivo gradu]. cf. DON. Ter. Ad. 584 multa diminutiva diversa sunt a genere nominum primae -is. sim. al., e. g. l. 30). PROB. inst. gramm. IV 56, 35 positivus sive absolutus gradus est ipsa -o, ut puta 'fortis' (*item respicitur gradatio: 58, 29. 59, 4 ex . . . -e formae [61, 25. al.]. SERV. Aen. 3, 671 cui, sc. 'potissimus', si detraxeris 'simus', invenies nominis -em). 73, 34sq. ordines nominum sunt tres: -o, derivatio, deminutio; -o nominum est ipsa origo, ut puta 'mons' . . . ; derivatio nominum est, quae ex ipsa -e nominum concipitur, e. g. 'montanus' (*sim. opp.: 181, 26 'portitor' et 'cantor' suae -is nomina, non a verbis venientia. DON. gramm. IV 373, 13 alia nomina sunt primae -is, . . . alia derivativa, . . . alia deminutiva. CHAR. gramm. p. 233, 3 B. [ex Cominiano] adverbia aut suae sunt -is aut ab aliis transeunt [item DOSITH. gramm. VII 408, 22. al.; cf. PRISC. gramm. III 474, 31 quaedam . . . adverbia sunt πρωτότυπα, id est primitiva vel primae -is, quaedam derivativa]. al.). CHAR. gramm. p. 330, 9 B. 'albesco' . . . <non habet> 'albeo', licet primam -em eius figuravit Vergilius, cum ait . . . 'albert' (*Aen. 12, 36*). al.***

2 *quaelibet: a de variis formis flexionis*: QVINT. inst. 1, 4, 24 *nomina*, quae feminina -e mares aut neutrali feminas significant, qualia sunt 'Murena' et 'Glycerium' (*item respicitur genus*: PRISC. gramm. III 147, 6 genera . . . congruam habuerunt -em in pronomibus primae et secundae personae). PROB. inst. gramm. IV 120, 17 sunt nomina -e singularia, intellectu pluralia, ut puta 'populus, plebs, contio'; . . . sunt nomina -e pluralia, intellectu singularia, ut puta 'Baiae' (*sim. DON. gramm. IV 376, 32 [cf. Explan. in Don. gramm. IV 492, 30 pronuntiatione]. CLEDON. gramm. V 11, 5 si -em habeat singularem, intellectum pluralem. al.). MAR. VICTORIN. gramm. VI 225, 2 in verbis . . . attendendae sunt -es et tempora et syllabae novissimae. 225, 6 coniugationes secundis -bus discrepant; nam secunda -o primae et secundae coniugationis longa ut sit necesse est, ut 'cantas clamas' eqs. CHAR. gramm. p. 346, 11 B. (= DIOM. gramm. I 402, 4) in -e passiva. CONSENT. gramm. V 350, 17 casus est . . . nominis quaedam -o (*ibid. l. 18 nomen varietatem -is sexies experitur*). al. b *de formatione singularum vocum vel generis verborum (cf. et infra p. 89, 29)*: PRISC. gramm. II 172, 11 speciales -es singularum *partium orationis inepte a generalibus quibusdam derivandae*. III 144, 15 diversae sunt pronominis -es in tertia persona. 146, 10 inventae sunt . . . adiectivae -es, ut consequentia nominibus . . . compleantur, ut equo 'albus' . . . adicitur. FRG. Bob. gramm. VII 540, 3 omnia verba peregrina, *velut 'cochlis', 'Dryas', secundum suam -em, quomodo lecta sunt, ita enuntiare debere*.*

B *respicitur prosodia: I doctrinae grammaticorum*: MAR. VICTORIN. gramm. VI 29, 19sq. syllabae aut natura longae sunt aut -e fiunt: . . . -e, cum correpta vocalis sequentes habet duas consonantes; . . . -e longae fiunt his modis: si correpta vocalis desinat in unam consonantem et excipiat ab altera consonanti eqs. (*sim. 197, 6sq. FORTVN. gramm. VI 279, 26sq. DON. gramm. IV 368, 22sq. al.*). 35, 12 *ut brevis syllaba longa efficeretur . . . -o, id est duarum consonantium copulatio . . . inducta est*. 2 *cetera exempla (parva selecta)*: QVINT. inst. 1, 5, 28 'volucres' media acuta legam, quia, etsi natura brevis, tamen -e longa est. 9, 4, 86 duae natura breves *syllabae vocis 'agrestis' -e sunt temporum quattuor*. VEL. gramm. VII 48, 24 syllaba longa est -e. DIOM. gramm. I 431, 16 si -e longa fuerit *syllaba*, acutum . . . tenorem habebit, ut 'ars, pars' . . . ; sin autem longa natura fuerit, flectetur ut 'lux, spes' eqs. SERV. Aen. 1, 384 'peragro': 'per' habet accentum; nam 'a' longa quidem est, sed non solida -e; muta enim et liquida quotiens ponuntur metrum iuvant, non accentum. 9, 759 producitur -e *syllaba*. EXPLAN. in Don. gramm. IV 528, 29 accentus proprie qualitas syllabarum est, hoc est indicium temporis syllabarum naturam -emque significans. POMP. gramm. V 128, 18 -o in accentibus non computatur in monosyllabis. et passim.

C *respicitur pars pedis metrici, sc. aut posterior aut ea, quae voce remissa vel correpta profertur (sed doctrina graeca respiciens pedem cantantis depositum subest adhuc MAR. VICTORIN. p. 89, 2; v. et vol. II 677, 43sq.)*: 1 *doctrinae grammaticorum*: MAR. VICTORIN. gramm. VI 40, 11sq. de arsi ac thesi, id est de alterna syllabarum

[Krusse]

5

10

15

20

25

30

35

40

45

50

55

60

65

70

75

80

sublacione ac -e, quibus pedes in metris nituntur atque formantur, dicere; . . . (40, 16) est enim arsis sublatio pedis sine sono, thesis -o pedis cum sono (*sim. respiciuntur pedes positi* EXPLAN. in Don. gramm. IV 523, 2); item arsis elatio temporis, soni, vocis; thesis depositio et quaedam contractio syllabarum. AVG. mus. 2, 10, 18 in plaudendo . . . quia levatur et ponitur manus, partem pedis sibi levatio vindicat, partem -o eqs. ISID. orig. 1, 17, 21 arsis et thesis, id est elevatio et -o vocis.

2 cetera exempla: QVINT. inst. 9, 4, 48 tempus . . . sonu metitur, ut a sublacione ad -em idem spatii sit. 9, 4, 55 rhythmus . . . qua coeperunt sublacione ac -e, ad finem usque decurrunt. MAR. VICTORIN. gramm. VI 113, 10 pedes et rhythmus qui alterna syllabarum sublacione et -e continentur. 129, 18 spondeum et pariambum, qui parem habent sublacioni -em (*cf.* DIOM. gramm. I 480, 7 quotiens sublacio pedis temporibus -i par est). DIOM. gramm. I 474, 2 metrum est compositio pedum ordine statuto decurrens modum -is sublacionisque conservans. 475, 1 pes incipit a sublacione, finitur -e. MART. CAP. 9, 981 et -em brevem et elationem brevem retinet *proceleusmaticus. al.*

D respicitur usus singularum vocum vel litterarum (*cf.* p. 86, 48 sqq.; *aliter, cum respectu ordinis*, QVINT. sub EI): QVINT. inst. 8, 6, 23 *μετορρυσία*, quae est nominis pro nomine -o. DON. gramm. IV 397, 1 antithesis est litterae pro littera -o, ut 'olli' pro 'illi'. PS. IVL. RVF. schem. lex. 15 p. 51, 23 *παρονομασία* est secundum praedictum verbum -o alterius. AVG. quaest. hept. 4, 49 non absurda est huius verbi (*sc. differre num. 22, 22*) etiam sub ista significatione -o (*antea*: positum est . . . hoc verbum et in comoedia). SIDON. epist. 9, 7, 2 cui oratori . . . assistat dispositio per causas, -o per litteras, compositio per syllabas, . . . opportunitas in exemplis eqs. PRISC. gramm. III 116, 26 agere et pati substantiae est proprium, in qua est -o nominum, ex quibus proprietates verbi, id est actio et passio nascitur (*[nisi ad A2b pertinet, ut fortasse etiam alii ex sequentibus loci]*. 117, 24 n. -es cum fiunt. 145, 16 n. -o inventa est ad significationem qualitatum eqs. 150, 4 eorum n. -em, id est nominationem. *al. apud eundem. cf.* 145, 20 *aliter ac in pronomini-bus* innumerabilis in eis, id est nominibus, -o fiebat. 152, 15 propriam -em, quae significatur nomine proprio, attribuere voci communi. *sim. al.* 119, 18 ipsius . . . -o nominationis, qua 'participium' nominatum est (*cf.* 121, 3 adverbium . . . quod verbi est vi adiectivum, -o, id est nominatio, . . . eius ostendit). CASSIOD. inst. 2, 1, 1 de quarum litterarum -bus (formulis *codd. interpol.*) atque virtutibus . . . Priscianus (*gramm. II 6, 6 sqq.*) subtiliter tractavit. in psalm. 34, 16 ('deriserunt derisu') quod argumentum dicitur notatio, cum ex verbi -e elicitur similitudo sermonis (*cf.* 105, 14 ['concupierunt concupiscentibus'] ostendit . . . nimietatem desiderii -o geminata verborum).

E vario respectu: 1 in ordine quodam, serie *sim.* (*cf.* IB2): QVINT. inst. 1, 5, 51 est . . . soloecismus . . . sequentium ac priorum inter se inconueniens -o. PRISC. gramm. III 116, 1 *restat tractare de ordinatione partium orationis, quamvis quidam suspicantur . . . fortuitas esse ordinationum -es [postea*: primo loco nomen, secundo verbum posuerunt *artium scriptores. item in schemate generum verborum*: 117, 8 quare post nominis -em non . . . ponimus . . . pronomen. 119, 22 praepositarum partium . . . priorem -em). PS. ASPER gramm. V 551, 37 adverbio accidit significatio, -o, figura, qualitas, quantitas . . . (552, 20) -o accidit adverbis, cum quaedam praepositiva sunt, ut 'qualiter', quaedam subiunctiva, ut 'taliter' (*de eadem re in tractatione pronominis p. 551, 1 ordo*). 2 cetera exempla: MAR. VICTORIN. gramm. VI 33, 25 *d et t* linguae sublacione ac -e distinguuntur (*cf. supra l. 2*). CHAR. gramm. p. 377, 14B. metra quamvis alia sint -e, ut quibusdam placuit errantibus tamen, ipsa rythmorum partibus sunt enumeranda; nihil est enim inter rythmon et metron, nisi quod rythmos est metrum fluens, metron autem sit rythmos clausus. PS. ASPER gramm. V 550, 26 pronomini accidunt qualitas, significatio, -o, genus . . . (550, 35) -o est, qua spectatur, utrum interrogativa sunt pronomina, ut 'quis, uter', aut responsiva . . . aut segregativa . . . aut privativa (*conferasne eundem sub l?*).

III in arte dialectica (*cf. etiam exempla rhetorum, quae affirmationem respiciunt p. 86, 44*): A de ipsa parte syllogismi: BOETH. anal. pr. Arist. lat. 62b31 (rec. Flor. et Carn.) *demonstratio* ostensiva . . . incipit a concessis -bus veris (*antea*: ponit, quod vult interimere; *postea*: propositiones concessas). top. Arist. lat. 104b19 -o . . . est opinio extranea alicuius notorum secundum philosophiam, ut . . . quoniam omnia moventur secundum Eraclitum (*hoc sensu strictiore distinguuntur propositio [πρότασις, cf. 104a8 est . . . propositio dialectica interrogatio probabilis . . . pluribus] et problema [cf. 104b1 problema . . . dialecticum est speculatio contendens vel ad electionem et fugam vel ad veritatem et scientiam eqs.] ceterum has voces saepe vi fere eadem poni vix est quod moneamus, v. maxime locum sequentem*). 104b29sq. est . . . et -o quidem problema; non omne autem problema -o; . . . necesse est . . . plures . . . circa -em dubitare . . . eo quod opinio quaedam extranea -o est; paene autem nunc omnia dialectica problemata -es vocantur. cons. 5; 4, 7 -is gratia, ut quid consequatur advertas, statuamus nullam esse praescientiam. *et saepe apud eundem.* B de ratione quae intercedit inter sententias propositas (*earum ordinem respiciunt e.g. p. 90, 1*): BOETH. anal. pr. Arist. lat. 25b36 (rec. Flor.) *trium syllogismi terminorum* voco . . . medium quidem quod et ipsum in alio et aliud in ipso est, quod et -e fit medium. 26b39 ponitur . . . medium foras quidem extre-

mitatum, primum vero -e (*cf.* 28a15 ultimum . . . -e). 33a29 *si propositiones -e . . . similiter se habeant, ut A quidem omni B contingat, B autem alicui C contingat non inesse* (35a11. *al.*; *cf.* 47b17 [rec. Flor. et Carn.] propter similitudinem -is terminorum). 47b14 (rec. Flor. et Carn.) medii -e cognoscimus figuram. 49a27 (rec. Flor.) non est . . . eadem -o terminorum, quando simpliciter quid syllogizatur eqs. elench. soph. 176a32 quae ex necessitate accidunt, eiusdem videntur esse -is. *al. apud eundem.* Kruse.

*positivus, -a, -um. a ponere (*item* ISID. orig. 1, 7, 27). *scribitur -ss- in var. ll. codd. e.g.* PRISC. gramm. II 83, 3. 11 III 218, 29 PS. ASPER gramm. suppl. 40, 2 VIRG. gramm. epit. 1 p. 4, 2; *vocem per v vocalem pro consonante scribi docent* MARTYR. et CASSIOD. gramm. VII 192, 4. *legitur inde a* GELL. (*de Festo v. l. 16*). [*confunditur in codd. cum positus e.g.* EXPLAN. in Don. gramm. IV 539, 22 PRISC. gramm. II 96, 2; *falsa var. l. pro passiva* HIER. in Matth. 11, 16; *vix recte restituitur* FEST. p. 154 sec. PAVL. FEST. p. 152 -us eius, *sc. vocis magnificentius, magnifice est* (*cf.* PAVL. FEST. p. 180 ocuis et ocissime -um Latinum non habent, *ubi Fest. p. 181* cuius prima significatio, ex qua procedere in comparationem debet, apud nos non est; *ceterum v. usum sub 2a illustratum*).]

i. q. *positione existens, θετικός* (GLOSS. II 328, 10 θ.: -us): I usu vario significatur quod non natura, sed positione, arte constitutum est: GELL. 10, 4 tit. P. Nigidius . . . docuit nomina non -a esse, sed naturalia (*cf.* 10, 4, 1 positu fortuito, 2 *θέσει*, 3 arbitraria verba). CHALC. comm. 6 contemplationem . . . non -ae, sed naturalis illius iustitiae atque aequitatis. FORTVN. rhet. 2, 3 p. 104, 18 *locus est aut naturalis, ut in mari . . . aut . . . -us, ut in civitate*; -um quot modis consideramus? octo: publico . . . privato eqs. MAR. MERC. Conc. I 5 p. 32, 20sq. (*respicitur* Hebr. 1, 2 quem Christum constituit heredem universorum) Paulus filium splendorem gloriae nuncupat et -um heredem, heredem quidem -um secundum carnem, splendorem . . . secundum deitatem (*gr. I 1, 6 p. 21, 22 κληρονόμον . . . θετόν*).

2 *technice apud gramm. de vocibus quae primo loco ponuntur, non a ceteris derivantur* (*cf.* ISID. orig. 1, 7, 27 -us dictus, quia primus ponitur in comparationis gradu): a *respicitur comparatio (iunctura -us gradus passim inde a* PROBO, -um nomen l. 46, -um adverbium l. 49; *ceterum solum ponitur, sc. saepe ita ut genus intellegi non possit, sed formam certam masc. exhibent* SERV. Aen. 8, 555. 12, 678 PRISC. gramm. II 95, 12. 97, 5 SCHOL. Ter. p. 64, 1 [*vix iam* FEST. p. 154, v. *supra l. 16*], *neutr.* PRISC. gramm. II 83, 11. 95, 1. 100, 3 III 141, 15): PROB. inst. gramm. IV 56, 34 *gradus* appellantur -us sive absolutus, comparativus, superlativus; -us sive absolutus gradus est ipsa positio, ut puta 'fortis' (*item iuxta ponitur*: 57, 1 nomina, quae in -o sive a. gradu tantum sint constituta. 57, 5. 33. 153, 29 DIOM. gramm. I 324, 16. 325, 1 EXPLAN. in Don. gramm. IV 539, 22. *al.*) 57, 35 -i gradus nomina (*item deinceps; cf. nomen -um*: PRISC. gramm. II 90, 11. 96, 2 III 77, 19. v. *etiam* DON. sub b). 153, 29 (*adverbiorum ut*: DON. gramm. IV 363, 1sq. DIOM. gramm. I 405, 25 SERV. gramm. IV 415, 28. *al.*; *cf. -um adverbium*: PRISC. gramm. II 83, 15). DON. Ter. Ad. 110 comparativum gradum pro -o posuit (DIOM. gramm. I 325, 20 superlativus. SERV. Aen. 1, 228. 6, 304 AVG. c. Cresc. 3, 74, 86 p. 491, 13. 4, 21, 25 p. 525, 15. *al.*). Hec. 11, 2 'adulescentior': haec comparatio minus a -o sonat (*cf.* Phorm. 362 B, 4 'grandior' habet significationem a -o minus. DIOM. gramm. I 325, 3 minus a -o significat. *sim. al.*). Phorm. 262, 2 mutavit gradum, -o superlativum opponens. DIOM. gramm. I 325, 1 comparatio nominum proprie in comparativo et superlativo gradu est constituta; -us perfectus et absolutus est (*cf.* CLEDON. gramm. V 38, 6 -us non est gradus, nullam habet alterius expressionem comparatam. 38, 17. POMP. gramm. V 182, 18sq. licet ipse -us non est ascensus, tamen, quoniam per ipsum -um fit, ut intellegamus . . . quid est ascendere in comparativum . . . appellatur et ipse gradus. CONSENT. gramm. V 342, 3. *al.*). SERV. Aen. 8, 555 'ocuis' -us antiquus est. CHAR. gramm. p. 198, 32 B. cum sint comparationis gradus tres, -us eqs. (*aliter eum appellat p. 144, 5 absolutus, quem et primitivum dixerunt*). PRISC. gramm. II 95, 1 in 'er' . . . desinentia -a. III 155, 22 si dicam 'fortior', intellego 'magis' et -um primitivi, *sc. 'fortis'. et saepe.* b *vario respectu (neutr. pro subst. passivi, adi. DON. et PRISC. gramm. III 25, 27, masc. pro subst. SCHOL. Hor.)*: DON. gramm. IV 379, 15 in his *declinationis* regulis analogia . . . ex conlatione -orum nominum . . . cognoscitur. SERV. auct. Aen. 8, 479 'Lydia' provincia -um, 'Lydia' gens derivativum pro 'Lydica' (*sim. distinguitur subst. ab adi. vel part.*: COMMENT. Lucan. 6, 654 ['discolor . . . cultus'] cultus . . . est -um. MACR. Sat. 1, 4, 9 'Bacchanalia' numero singulari vocari 'Bacchanale festum', . . . ut iam non -um sit, sed adiectivum. 1, 4, 11 viridia quasi -um ponitur, non accidens). SCHOL. Hor. sat. 2, 4, 60 'hirri' -us est, diminutive 'hilli' dicuntur (*cf.* PRISC. gramm. II 105, 4 ad hanc formam etiam -a in or desinentia . . . faciunt diminutiva, ut rumor, rumusculus). PRISC. gramm. II 371, 19 -um 'faris' debet esse 'for'. 512, 3 'senesco' inchoativum est: nam -um eius 'seneco' invenitur in usu. III 25, 27 adverbia . . . derivativa possunt esse, praepositiones vero -ae (id est primitivae *add. codd., seclusit corrector cod. R*) sunt omnes, si sequimur Graecorum auctoritatem. 486, 4 licet, libet -a (*var. l. possessiva*) sunt, quamvis libeo et liceo dicatur; sed alterius sunt significationis.

adv. positivē. i. q. *positione, sc. technice in sermone*:

[Gatti]

1 *theolog.*: CONC. I 5 p. 74, 2 qui non naturaliter, sed -e vel filius vel deus esse dicatur nec tamen veritate sit deus (cf. p. 74, 34 unus, qui sit naturaliter *filius*, et alius positione). II 3, 1 p. 205, 15 si enim positione fuit in corpore verbum . . . , quod autem -e dicitur, imaginatio est, invenitur putativa . . . salus . . . hominum dici (gr. I 1, 7 p. 91, 1 bis respondet θεσει; cet. verss. v. p. 87, 44sq.). 2 gramm. (in codd. scribitur fere -ae): PRISC. gramm. III 144, 22sq. principalia vero pronomina, id est 'ego, tu, mei, sui, mihi, tibi, sibi', -e magis per singulos casus declinantur, cum non potest 'ego' secundum rationem casualium 'mei' genitivum adhibere, . . . numeris quoque -e commutatis, 'ego, mei, nos; tu, tui, vos'. 145, 11 'mei' genitivus non declinatus, sed -e factus.

? **posito**, -āre. a ponere (si recte trad.). i. q. positum esse, exstare (explicesne vim intrans. coll. part. positus fere pro ὄν usurpato?): VIRG. gramm. epist. 5 p. 168, 7 credere . . . non debemus, quod participia verbis . . . possitantibus deficere possint (poscitantibus Mai, prostantibus Hartel; ad scripturam cf. e. g. possitus Theod. Mops. in psalm. 3, 8 p. 19, 26 et al. ibid., ceterum l. 25. p. 83, 33. 90, 10).

positor, -ōris m. a ponere. i. qui ponit, conditor: OV. met. 9, 449 Milete, . . . moenia constituis -is habentia nomen (item proprie: fast. 2, 63 templorum -r, templorum sancte repostor, Auguste [cf. de eodem Liv. 4, 20, 7 templorum omnium conditorem ac restitutorem]). ITALIA Iac. 4, 12 (cod. ff) unus est legum -r et iudex (gr. νομοθέτης, cod. 67 al. legum dator, Vulg. legislator).

positūra, -ae f. a ponere (item CLEDON. gramm. V 34, 2 ISID. orig. 1, 20, 1). scribitur -ss- in var. l. LVCR. 2, 761 (cod. O). notam positurae v. sub 2b. legitur apud LVCR. (12^{ies}; metri causa fictum esse pro positio monet e. g. Bailey in ed. I 135), PROP., MANIL. et inde a GELL. fere apud gramm. [falsa var. l. -am pro positum CELS. 1 prooem. 24 v. 2. positum sub 1b.]

1 in sermone communi i. q. positio: a significatur ubi quid positum sit, sc. de situ: α respiciuntur corporea varia: LVCR. 1, 685 sunt quaedam corpora, quorum concursus motus ordo -a figurae efficiunt ignis (item 2, 1021. cf. Aristot. metaph. 1042b14, sec. Democrit., διαπέγειν . . . τροπή, ὃ ἐστὶ θεσις. v. etiam iisdem iuxta positus LVCR. 2, 896). 1, 818 quali -a contineantur primordia (item 1, 909. 2, 761 [versu interpol.]. 2, 1008). 5, 691 propter signiferi -am . . . orbis. MANIL. 3, 95 ut pateat -a operum, i. sortium, nomenque genusque (cf. 75 horum operum sortes ad singula signa locavit). 3, 331 quantum inflexerit orbis (orbe trad., cf. vol. VII 1, 1461, 3), tantum inclinabit caeli -a (-i var. l.). GELL. 14, 1, 15 quo habitu quaque forma quaque -a stellarum aliquis nasceretur (cf. 1 positum, 19 situs, 21 positionis). β respiciuntur litterae, verba: LVCR. 2, 1018 in variis verbis litterarum maxima pars est consimilis; verum -a discrepant res. GELL. 1, 7, 19 sonus . . . et -a (dep- β) ipsa verborum satis declarat id . . . Ciceronis orationi convenisse (20 sic compositum iucundius est).

β significatur quomodo quid positum sit, sc. de compagine, habitu, forma (cum gen. subi. PROP.): LVCR. 2, 947 dissolvuntur . . . -ae principiorum (4, 667 commutantur. 4, 943 conturbantur). PROP. 4, 3, 38 cogor . . . e tabula pictos ediscere mundos, qualis et haec docti sit -a dei (loco coniecturis vexato). GELL. 2, 21, 9 hoc sidus, quod a figura -aque ipsa, quia simile plaustrum videtur, . . . ἀμαζαν dixerunt. 5, 3, 4 iuncturam -amque ligni scite periteque factam. DIOSC. 3, 137 p. 433, 11 ordis radicem -a castorei habens, id est quasi testiculos (gr. ὄλζα . . . ὀρχιδίους ὄμοια). IORD. Get. 24 sunt . . . et horum Danorum (an Herulorum?) -a Grannii, Augandzi, Eunixi (situm intellexit Svennung, Iordanes und Scandia, 1967, 101sq. contra rem et contra contextum [praecedit corpore eminentiores; . . . nimia proceritate; sequitur corpore . . . grandiores]. ad notionem cf. positio p. 84, 76sq.).

2 technice apud gramm. (cf. GELL. sub 1aβ): a significatur distinctio, στυγή (fere metonymice intellegendum videtur punctum positum [cf. SERG., ISID. infra, fortasse etiam CLEDON.]; pausam, qua vox ponitur, respicit CASSIOD. inst. 2, 1, 2 [cf. ISID.]; pro gr. θεσις usurpatum esse affirmant DON., CLEDON. et plerique ceteri, sed apud gramm. gr. vox hac notione non legitur; ad rem cf. R. W. Müller, Rhet. und synt. Interpunktion, Diss. Tübingen 1964, 73sq.): DON. gramm. IV 372, 14sq. de -is: tres sunt omnino -ae vel distinctiones, quas Graeci θεσεις vocant, distinctio, subdistinctio, media distinctio (item SERV. gramm. IV 427, 36sq.; obloquitur POMF. gramm. V 133, 3sq. de -is: de -is quod tractat Donatus, nihil est; docet quem ad modum distinguatur codex eqs.; ceterum hunc respicit locum CASSIOD. gramm. VII 145, 31. 146, 1). DIOM. gramm. I 437, 9sq. de -is: lectioni -as accedere vel distinctiones oportet . . . quae inter legendum dant copiam spiritus reficiendi, ne continuatione deficiat; hae tres sunt eqs. (item explicat EXPLAN. in Don. gramm. IV 533, 28sq.). SERG. gramm. IV 484, 23sq. dicta distinctio est vel -a, quod positum punctum distinguit nostram orationem, et cum distinctio species sit -ae (cf. l. 67), tamen abusive pro ipsa -a, hoc est pro ipso genere, accipimus distinctionem. CLEDON. gramm. V 34, 1sq. de -is: -ae a ponendo dictae; unde et theses dictae. GRAMM. VI 273, 1. CASSIOD. inst. 1, 15, 12 -as . . . id est puncta brevissima pariter et rotunda . . . singulis quibusque pone capitibus. ibid. istae . . . -ae seu puncta quasi quaedam viae sunt sensuum et lumina dictionum. 2, 1, 2 de -is (enumerantur partes gramm. ut ISID. orig. 1, 5, 4). ibid. -a sive distinctio est moderatae pronuntiationis aperta (apta rec. interpol.) repausatio. ISID. orig. 1, 20, 1 de -is: -a est figura ad distinguendos sensus per cola

et commata et periodos; . . . dictae autem -ae vel quia punctis positus adnotantur, vel quia ibi vox pro intervallo distinctionis deponitur; . . . (2) prima -a subdistinctio dicitur. b significatur nota quaedam (v. e. g. Fontaine, Isidore, 1959, 78): ISID. orig. 1, 21, 9 (8 paragraphus ponitur ad separandas res a rebus quae in conexu concurrunt) 1 -a est figura paragrapho contraria et ideo sic formata, quia sicut ille principia notat, ita ista fines a principiis separat.

1. **positus** v. pono.

2. **positus**, -ūs m. a ponere. legitur inde a ? NIGID. infra l. 63, SALL., OV. (sexies), maxime abl. sing. -u, ceterum acc. sing. -um et plur. -us senis locis, nom. sing. -s AVSON. 336, 75 p. 204 P. [ex -u vix recte pro expositum coni. Reifferscheid loco corrupto ARNOB. nat. 2, 51 p. 125, 4 M.]

i. q. positio: 1 respicitur potius status ponendo effectus (hucine OV. ars sub 2a?): a significatur quomodo quid positum sit: de forma insularum, orbis terrarum: SALL. hist. frg. 2, 1 cum praedixero -um insulae (ad Sardiniam, cuius forma 2, 2 cum vestigio humano comparatur, refert post alios Maurenbrecher ad l.; ceterum cf. OV. fast. 4, 420 Trinacris a -u [appositu vel sim. var. ll.] nomen adepta loci). PRISC. periheg. 2 -um telluris et undae . . . promere carmine digno. de habitu corporis: SEN. dial. 9, 2, 12 versare se et mutare . . . latus, et alio atque alio -u (A man. pr., -um cett.) ventilari, qualis . . . Achilles est . . . in varios habitus se ipse componens (Hom. Ω 10sq.). de compagine aedificii operisve fabrilis: SEN. nat. 6, 30, 4 interdum aedificia quaedam . . . parum aptata -u (-uque var. l.) suo et a fabris neglegentius solutiusque composita terrae motus . . . compegit. AVSON. 467, 2 p. 404 P. cubicoli lege et genialis lectuli -u sibi (sc. Penelopae) tantum et Vlixii cognito.

b significatur ubi quid positum sit: α in universum de situ: OV. Pont. 1, 8, 12 stat vetus urbs . . . moenibus et -u (expositu A) vix adeunda loci (sc. Aegisos ut: 4, 7, 23 dubium -u melius defensa manune, urbs erat in summo nubibus aequa iugo). CELS. 1 prooem. 24 eorum . . . -um (posituram J), colorem, figuram, magnitudinem, ordinem eqs. (respiciuntur partes corporis interiores ut: 43 sedem, -um, ordinem, figuram. 74 -um et ordinem. 5, 26, 7 -us [situs J] interiorum partium ostendimus. 8, 1, 1 -us figurasque eorum ossium). STAT. silv. 5, 3, 236 tu, pater, cantus stimulare meos, tu pandere facta heroum bellicosos modos -usque locorum monstrabas (an intellegas quomodo poeta locos ponere i. describere debeat?). TAC. ann. 4, 5, 3 totidem legionibus apud Dalmatiam locatis, quae -u regionis a tergo illis legionibus Pannonicis et Moesicis essent (PRISC. periheg. 569 quarum insularum demonstrum r. [Dionys. periheg. 556 θεσις]). 6, 21, 2 Thrasullus mathematicus -us siderum ac spatia dimensus (cf. GELL. 13, 9, 6 ut ex earum, sc. stellarum, -u . . . simulacrum esse videatur tauri capitis [14, 1, 1]). AVSON. 336, 75 p. 204 P. -us, distantia, forma siderum). GELL. 1, 2, 2 propulsabamus incommoda caloris lucorum umbra ingentium, . . . aedium -u refrigeranti ([posticum dett.]. SYMM. epist. 7, 20 quid hic in -u aedium venustatis est [postea: situ]). PRISC. periheg. 780 tenditur haec Phrygiae pars -u (Schrader, potius codd.) Titanis . . . ad ortus (Dionys. periheg. 812 ἐπ' ἀντολίην τεράνωται). β technice in sermone gramm. de positione syllabarum sim.: GELL. 4, 17, 8 i vi consonantis praedita reddit eam syllabam -u (pro situ fere trad.) longam. TER. MAVR. 583 longa fit si prima -u tunc duorum temporum syllaba. 1006 natura longas . . . aut facili -u et plana ratione patentes. 1072 tali. 1099 si -u (-o ed. princ.) longa efficitur vocalis.

2 respicitur potius actio ponendi, quae fit: a componendo, ornando (sc. crines): OV. medic. 19 odoratos -u (recc. aliquot, -o(s) cett.) variare capillos (met. 2, 412 non erat huius opus . . . -u [-as var. l.] v. comas). ars 3, 151 nec mihi tot -us (-os R al., -o R², cultus recc.) numero comprehendere fas est; adicit ornatus proxima quaeque dies (nisi ad statum comptum referre malis, ut ad 1a spectet). b imponendo vel efficiendo: GELL. 10, 4, 1 nomina verbaque non -u (-a var. l.) fortuito, sed quadam vi et ratione naturae facta esse P. Nigidius . . . docet (v. positivus sub 1). c deponendo, abiciendo: CAEL. AVR. acut. 2, 18, 108 dandus panis . . . elutus et expressus ut suae densitatis -u elentescat. β metonymice de ipso loco alicuius proprio (sc. ubi quis positus est): VAL. FL. 6, 110 inde etiam par mortis honos tumulisque recepti canes inter avos -usque (-uque coni. Bury, alii alia) virum. Gatti.

posmeridiānus, posquam, possecus v. post-.

***possessio**, -ōnis f. a possidere (item DIFF. ed. Beck p. 34, 54. aliter PAVL. dig. 41, 2, 1 pr. [e Labeone] a sedibus quasi positio, quia naturaliter tenetur ab eo qui ei insistit). scribitur possessio LEX agr. (CIL I² 585) 9 et undecies ibid. (sed -ssess- 92). EDICT. imp. inc. de rebus priv. (CIL III 13569) 5 (sed -ssess- 38), ceterum hic illic in codd. e. g. ARNOB. nat. 1, 12; possessio CIL II 4332, 7. notatur possessio CIL VI 4014, possessio ibid. 4015, ceterum p in formulis iuris -o data est PROB. litt. sing. gramm. IV 276, 33 et bonorum -o PAP. Corp. 216, 7. 218, 3. NOT. Tir. 37, 48. de notione: GLOSS. κτήμα. κτήσις. cetera suis locis inserimus. legitur in formulis iuris inde a LEGE agr. (CIL I² 585) et EDICTO praet., ceterum inde a CIC., CAES., in versibus non nisi IVVENC. (quingies). MAR. VICTOR aleth. 1, 157 DRAC. laud. dei 1, 354 Romul. 8, 196 CE 1837, 9; transit in gr. ποσσεσιών, v. p. 94, 74. [falsa var. l. -o pro possessio LIV. 4, 51, 5, pro fessionibus VITR. 8, 6, 12; confusionem cum processio v. p. 97, 16.]

I significatur potius status possidendi, in potestate habendi sim.: A praevalente respectu iuris (quaedam sub B allata huc vergere vix negaverimus, cf. imprimis p. 95, 49 sqq.): 1 strictius respiciuntur res corporeae et ad rem familiarem pertinentes. GLOSS. νομή, διακατοχή, κτήσις, κατοχή ἢ ἀπὸ νόμων. sim. al.; technice distinguitur proprietatis, v. l. 29 et p. 94, 11, tamen sunt quae vergant in notionem proprietatis, e. g. p. 94, 17 et 26 (cf. testimonium PAVLI p. 97, 39). de ratione quae intercedit inter -o et usus v. l. 18, inter -o et dominium l. 27 nec non vol. V 1, 1895, 60 sqq.; locutio in -em ire (in -e esse) distinguitur vi minus technica a possidere: EDICT. praet. perpet. Vlp. dig. 39, 2, 7 pr. eum . . . in -em eius rei . . . ire et, cum iusta causa esse videbitur, etiam possidere iubebo; in eum, qui . . . neque in -e esse neque possidere passus erit, iudicium dabo. ad rem v. possideo IA. ex exemplis iuris consultorum dedimus imprimis vetustiora; quae hic desiderantur exhibent Brassloff, Possessio in den Schriften der röm. Juristen, 1928, et Voc. Iurispr. Rom. sub singulis iuncturarum vocibus.

a exempla potiora ad doctrinam pertinentia: GALL. Fest. p. 233 -o est . . . usus quidam agri aut aedificii, non ipse fundus aut ager (aliter FEST. p. 97, 42 sq.; cf. IAVOL. dig. 50, 16, 115 -o ab 'agro' iuris proprietate distat; quidquid . . . apprehendimus, cuius proprietatis ad nos non pertinet . . . hoc -em appellamus: -o ergo usus, ager proprietatis loci est. distinguitur usus e. g. VENVL. dig. 41, 2, 52 pr. permisceri causas -is et usus fructus non oportet, quemadmodum nec -o et proprietatis misceri debent eqs.). IVLIAN. dig. 41, 5, 2, 1 quod volgo respondetur causam -is neminem sibi mutare posse, sic accipiendum est, ut -o non solum civilis, sed etiam naturalis intellegatur. VLP. dig. 41, 2, 17, 1 dominium nihilo minus eius manet, qui dominus esse non vult, -o autem recedit, ut quisque constituit nolle possidere. 43, 17, 1, 2 separata esse debet -o a proprietate: fieri etenim potest, ut alter possessor sit, dominus non sit, alter dominus quidem sit, possessor vero non sit: fieri potest, ut et possessor idem et dominus sit (v. etiam VENVL. supra. aliter PAVL. dig. 50, 16, 78, v. ad II A). PAVL. dig. 41, 2, 3, 1 apiscimur -em corpore et animo, neque per se animo aut per se corpore. 41, 2, 3, 5 (e Labeone) in summa -is non multum interest, iuste quis an iniuste possideat (sim. 43, 17, 2 iusta . . . an iniusta adversus ceteros -o sit, in hoc interdico [sc. uti possidetis] nihil refert). 41, 2, 3, 21 genera -um tot sunt, quot et causae acquirendi . . . velut pro emptore, pro donato, pro legato, pro herede, pro noxae dedito, pro suo. 41, 2, 3, 22 potest dividi -is genus in duas species, ut possideatur aut bona fide aut non bona fide. 50, 17, 131 qui dolo desierit possidere, pro possidente damnatur, quia pro -e dolus est. COD. Iust. 7, 32, 10 (a. 314) nemo ambigit -is duplicem esse rationem, aliam quae iure consistit, aliam quae corpore, utramque autem . . . esse legitimam, cum omnium adversariorum silentio . . . firmetur; interpellatione vero . . . progressa non posse eum intellegi possessorem, qui licet corpore teneat, tamen ex interposita contestatione . . . super iure -is vacillet ac dubitet.

b cetera exempla: α possidentur immobilia (addidimus etiam generalia quaedam; exempla selecta inde a QVINT.): LEX agr. (CIL I² 585) 10 ut ei -o invito . . . <auferatur> ([si recte suppletur; vix ad II]. CELS. dig. 43, 26, 12 pr. al.). 16 ut ei -em secundum (-do aes) eum . . . det praetor, quod sorti is ager datus . . . fuerit (AFRIC. dig. 46, 1, 21, 3 PAVL. dig. 4, 8, 32, 20. al.). 18 si quis ex -e vi eiectus est (ibid. iterum. cf., nisi quaedam ad II trahere malis, CIC. Quinct. 83 Quinctium de -e deturbare. MIL. 75 de -e fundi deiecit Appium Clodius [GAIVS dig. 41, 3, 5 de -e vi. inst. 4, 154 ex -e vi. VLP. dig. 39, 2, 15, 23 -e. al.]. sim. al.). 21 quem agrum de sua -e vetus possessor dedit. EDICT. praet. Cic. Quinct. 84 qui ex edicto meo in -em venerint (CIC. leg. agr. 3, 11 si clam, si precario venit in -em. Att. 4, 2, 3 vi. QVINT. decl. 336 p. 322, 28 optimo iure. POMPON. dig. 41, 2, 33. et saepe). ibid. eos . . . in -e esse (CIC. Quinct. 85 [Iul. Sev. rhet. 16]. leg. agr. 3, 15. EDICT. praet. perpet. Vlp. dig. 39, 2, 7 pr. qui . . . neque in -e esse neque possidere passus erit. et passim in digestis. ceterum SENT. subpraef. [CIL X 3334] 20 in -em. al.). CIC. Quinct. 83 quasi . . . si in -em [mis]isses, debueris . . . Quinctium de -e deturbare ([del. Fraenkel, Hermes 60, 1925, 432 sqq., ut etiam 88; sed cf. ire iuxta mittere p. 94, 24]. EDICT. praet. perpet. Vlp. dig. 39, 2, 7 pr. et saepe in digestis. cf. CIC. Quinct. 85 proficiscenti tibi in -em. LIV. 6, 5, 4 nobiles homines in -em agri publici grassari. LABEO dig. 18, 1, 78, 1 ut ingrediaris -em [POMPON. dig. 41, 2, 25, 2 in -em. al.]. sim. al.). 89 omnino . . . bona possessa non esse constitui, quod bonorum -o spectetur non in aliqua parte, sed in universis, quae . . . possideri possint (Verr. II 2, 45 infra. PAPIN. dig. 15, 1, 50 pr. VLP. dig. 4, 6, 23, 4. al.; aliter, sc. de re hereditaria, sub γ). Verr. II 2, 45 omnium bonorum paternorum . . . Heraclii . . . Syracusanis -o traditur (leg. agr. 2, 84 agri Campani. LABEO dig. 18, 1, 78, 2 et passim apud iuris consultos. ceterum e. g. SENT. procos. Sard. [CIL X 7852] 12. EPIST. donat. Syntroph. [CIL VI 10239] 5 si tibi hortos . . . mancipio dedero vacuumque -em tradidero. cf. traditio -is: IAVOL. dig. 8, 1, 20 POMPON. dig. 19, 1, 3, 2). Caecin. 2 in -e retinenda (Sull. 56 cupiditas retinendae -is. PROC. dig. 41, 2, 27 qui animo -em saltus retineret. et saepius. cf. CIC. Att. 1, 19, 4 Volaterranos . . . in sua -e retinebam). 33 propter -is controversiam (41. 46 VLP. dig. 41, 2, 35. al.). 34 de iure -is nostrae loquor (35, MIL. 78 perpetuae. LIV. 40, 17, 6 legati -is ius non mutarunt. VLP. dig. 43, 8, 2, 38. al.). 35 ad causam -is (81 c. iuris et aequitatis et non nostrae -is, sed omnino -um omnium constituere in verbo. leg. agr. 3, 11

CELS. dig. 41, 2, 18 pr. et saepius). leg. agr. 2, 68 ne ei . . . qui agros publicos possident, decedent de -e, nisi eqs. (PROC. dig. 4, 3, 31. et al.; cf. CIC. Mil. 75 nisi . . . hortorum -e cessissent [off. 2, 82. LIV. 4, 53, 6 agri publici. IVLIAN. dig. 41, 3, 33, 3. al.]. cf. POMPON. dig. 43, 26, 15, 4 quia non discesserit animo -e [al.]). Flacc. 79 praedia nullo iure neque re neque -e tua. al. LABEO dig. 18, 1, 78, 1 fundum . . . emisti . . . nec vacuum accepisti -em (cf. IAVOL. dig. 41, 2, 22 non videtur -em adeptus is, qui ita nactus est, ut eam retinere non possit [CELS. dig. 41, 2, 18, 1. al.]. 41, 2, 24 non corporalem -em, sed iustam . . . acquirere [IVLIAN. dig. 25, 2, 22 pr. et saepe]. sim. al.). SEN. epist. 73, 7 stulta avaritia mortalium -em proprietatemque discernit (item oppon.: QVINT. inst. 7, 5, 3 non proprietatis . . . quaestio, sed tantum -is. FRONTIN. grom. p. 4, 9. PAVL. dig. 22, 1, 38, 10 si -em naturalem revocem, p. mea manet). 90, 39 licet in provinciarum spatium rura dilatet et -em vocet per sua[m] longam peregrinationem avaritia. PROC. dig. 4, 3, 31 amittitur (IVLIAN. dig. 41, 4, 7, 4. et saepe). QVINT. decl. 336 p. 322, 21 nullam . . . huius agri habuisti adhuc propriam -em condicione non expleta (ibid. p. 324, 23. IVLIAN. dig. 41, 3, 33, 1 colonus qui nec vivo nec mortuo domino ullam -em habet. al.). EDICT. praet. perpet. Vlp. dig. 39, 2, 7 pr. in cuius rei -em misero (item passim de praetore sim.; gr. respondet ἐπὶ νομῆς [εἰς νομὴν] πέμπειν NOVELL. Iust. 53, 4, 1. usu laxiore: EPIST. donat. Artemid. [CIL VI 10241] 18 in . . . vacuum -em earum ollarum et cineriariorum T. Flavius Artemidorus Herennio Agricola) ire aut mittere . . . permisit. an iam CIC. Quinct. 83 et 88 supra? cf. missio in -em: VLP. dig. 39, 2, 15, 29). PAPIN. dig. 50, 1, 17, 13 sola domus -o, quae in aliena civitate comparatur, domicilium non facit. et passim.

β possidentur animantia et res mobiles: LIV. 3, 45, 2 patrem solum esse vindicem, cui dominus -e cedat ancillae, sc. Verginae. Ps. QVINT. decl. 13, 8 volucres . . . in quibus . . . domini ambigua -o est. 13, 9 ut non sit earum volucrum certa -o dum volant (postea: cum remearunt . . . in potestate sunt). IVLIAN. dig. 41, 2, 38 pr. servi -em dimittere. POMPON. dig. 41, 3, 30, 2 singulorum animalium sicuti -o ita et usucapio est. AFRIC. dig. 41, 2, 40, 3 (agitur de servo clam abducto) causam clandestinae -is. VENVL. dig. 42, 8, 25, 6 fructuum -em restitui oportere. GAIVS inst. 4, 149 interdictum 'utrubi' . . . de rerum mobilium -e redditur. PAPIN. dig. 41, 2, 44 pr. (agitur de pecunia in terra condita) alienus locus meam propriam non aufert -em, cum supra terram an infra terram possideam, nihil intersit. VLP. dig. 37, 9, 1, 4 si mulier, quae fuit in -e, abortum fecisset. PAVL. sent. 4, 14, 3 fugitivi . . . quorum semper -o animo retinetur. ITALIA gen. 47, 23 (Lugd.) dixit . . . Ioseph omnibus Aegyptiis: ecce redegi vos in -em et terram vestram hodie Pharaoni (gr. κέκτημαι, Vulg. Pharaon possidet). al.

γ possidentur res hereditaria: ① vario usu (exempla selecta inde a TAC.): CIC. inv. 2, 62 de hereditate . . . controversia est; -o heredum secundorum est. EDICT. praet. Cic. Verr. II 1, 113 nec petitionem . . . nec -em dabo (117 secundum tabulas testamenti. CIC. Verr. II 1, 114. al. ibid. top. 18 non videtur ex edicto praetoris secundum eas tabulas -o dari [ibid. iterum]. 50 RVT. LVP. 2, 8. EDICT. praet. perpet. Vlp. dig. 25, 4, 1, 10 [postea: bonorum -o]. al.). CIC. Verr. II 1, 116 quia possessor est, non moves -e? 117 de hereditatum -bus dandis edixit Verres (v. vol. VI 3, 2635, 50 sqq.; addas CIC. Verr. II 2, 45 PAPIN. dig. 36, 1, 58. al.). 125 in -em . . . ire. top. 29 pecunia -e retenta. LIV. 32, 10, 4 quae civitates sibi traditae a maioribus essent, earum hereditaria ac iusta -e non excessurum Philippum. TAC. Germ. 20, 3 si liberi non sunt, proximus gradus in -e fratres patru avunculi (cf. CIL XIV 1620, 6 ad quem per <grad>us -um ius <huius m>onumenti pertinuit). IAVOL. dig. 41, 8, 7 ea -o (sc. quae est legatorum nomine) ex iure testamenti proficiscitur. PAPIN. dig. 4, 4, 30 contra tabulas non accepta -e (5, 2, 16, 1. et saepe). al. ② bonorum -o (hoc ordine verborum legitur passim inde a CIC. or. frg. A VII 38 fam. 7, 21; -o b. CIC. Caecin. 19 Cluent. 165. IAVOL. dig. 29, 2, 60 [e Labeone]. Ps. CYP. adv. Iud. 7 PAPIN. dig. 37, 11, 11 pr. VLP. dig. 4, 6, 23, 4. 36, 3, 1, 2. 38, 9, 1 pr. paucisque aliis locis. aliter, sc. de bonis quibuslibet, p. 93, 69 sqq.): ③ definitiones sim.: POMPON. dig. 50, 16, 119 hereditatis appellatio sine dubio continet etiam damnosam hereditatem: iuris enim nomen est sicuti b. -o (cf. PAVL. dig. 50, 16, 138 hereditatis appellatione b. quoque -o continetur). VLP. dig. 37, 1, 1 b. -o admissa commoda et incommoda hereditaria itemque dominium rerum, quae in his bonis sunt, tribuit. 37, 1, 3, 1 hereditatis . . . bonorumve -o, ut Labeo scribit, non uti rerum -o accipienda est: est enim iuris magis quam corporis -o; . . . (2) b. igitur -em ita recte definiemus: ius persequendi retinendique patrimonii sive rei, quae cuiusque cum moritur fuit. THEOPHIL. inst. 2, 9, 6 βονόρουμ ποσσεσίων ἦτοι διακατοχή (GLOSS.). ISID. orig. 5, 25, 6 b. -o est ius -is, certo ordine certoque titulo adquisita. ④ exempla cetera: CIC. Caecin. 19 in -e b. cum esset. Cluent. 165 intestatum dico esse mortuum -emque eius b. ex edicto praetoris huic . . . adulescenti . . . datam (or. frg. A VII 38 b. Cn. Corneli -em. fam. 7, 21 LABEO dig. 38, 2, 51 VAL. MAX. 7, 7, 5. 7 PROC. dig. 31, 48, 1. et passim. iuxta est versio gr.: PAP. Corp. 216, 4 [a. 249] rogo, domine, des mihi b. -em matris meae [gr. 10 τὴν διακατοχὴν τῶν τῆς μητρός μου. cf. 218, 3, a. 258, gr. 6 διακατοχὴν κληρονομίας]). VAL. MAX. 7, 7, 6 quidam a praetore . . . impetraverat, ut restitui se in bona Naevi Ani iuberet, quorum -em secundum tabulas testamenti ab ipso acceperat (IAVOL. dig. [Kruse]

4, 167. *al.*) IULIAN. dig. 41, 5, 2, 1 -o non solum civilis, sed etiam naturalis (VLP. dig. 43, 16, 1, 9 PAVL. dig. 41, 2, 3, 3). *al.* e pro: VLP. dig. 5, 3, 13, 1 pro dote titulus recipit pro possessore -em. 41, 8, 1 pro legato . . . -o. 41, 10, 1 pr. pro suo -o. cf. GAIUS inst. 2, 52 quae species -is . . . pro herede vocatur. PAVL. dig. 41, 2, 3, 21 p. 93, 36.

deriv.: possessiuncula. *compos.*: compossessio.

possessivē v. possessivus.

possessiuncula, -ae f. a possessio diminutive. *i. q. parva possessio, sc. de praediolo vel modica substantia (evanescit saepius vis diminutiva [nota adi. minimas . . . , magnas CANON.]; affectus christiani mundana contemnentis elucet maxime HIER. epist.)*: CIC. Att. 13, 23, 3 mihi maiori offensionem esse quam delectationem -as meas. HIER. epist. 53, 11, 3 (*ad Paulinum*) nisi tu . . . tuas -as (possens- *G saec. VII*) venderis, non habet Christus, unde alat pauperes suos ([*de iisdem praediis ingentibus Auson. 417, 116 p. 281 P. Paulini regna*]. VVLG. lev. 25, 25 si attenuatus frater tuus venderit -am suam [*var. l. et syn. 25, 27 possessionem, Itala Lugd. vendet ex substantia*]. cf. HIER. vita Malchi 3 venundata -a). in Soph. 3, 1—7 l. 106 -as ecclesiae et ea quae in dei donaria conferuntur, vertentes in lucrum suum. AVG. epist. 96, 2 quae debita de memoratis -is ille contraxerat (*syn. agros*). 185, 36 pauperes, qui . . . -is alebantur (*antea: quidquid . . . possidebatur*). CANON. Turner I 2, 3 p. 521 rec. III coepiscopi in civitatibus, quibus sunt ordinati, . . . -as minimas videntur habere, aliis vero in locis magnas (*ibid. iterum; pro syn. sunt ager, possessio*). SALV. gub. 5, 59 exturbas -is suis vicinos tuos, habitatione ac facultate proximos tuos. VEREC. in cant. 9, 16 l. 4 D. hereditatis -am perceperunt *tribus Israel* (*antea: sortem, postea: mansiones*). CONC. Arvern. a. 535 p. 71, 11 de rebus vel -is propriis (*postea: possessio*). GREG. M. dial. 3, 21 p. 188, 24 M. sex uncias unius -ae. epist. 11, 6 de -is, quas Magnus quondam presbyter commissas habuerat. VITA Hil. abb. (BHL 3913) 7 p. 474^D dum in eius -am introire voluisset. GLOSS. L IV Ps. Plac. H 12 herediolum: -am (*conferasne Paul. Fest. p. 99 heredium praedium parvulum?*). NOT. Tir. 37, 49.

*possessivus, -a, -um. a possidere. *in arte grammatica i. q. relationem possessionis indicans: 1 adi. (subst. hic illic e contextu supplendo): a pronomem -um (iunctura iam VARRONI vindicanda videtur, v. l. 44): PLIN. dub. serm. frg. Prob. inst. gramm. IV 131, 24 personas accidere etiam p. -is. 137, 11 p. -a intrinsecus et extrinsecus declinari (cf. e. g. EXPLAN. in Don. gramm. IV 500, 33 p. -um per quatuor species dividitur: aut intrinsecus singulare et extrinsecus singulare, ut meus tuus, aut i. plurale et e. singulare, ut noster eqs.). DON. gramm. IV 380, 3 sunt p. alia ad aliquid finita, ut meus, tuus, illius: haec etiam -a dicuntur. SERV. gramm. IV 410, 17 -a dicuntur p., quae nos aliquid possidere ostendunt (*item e. g. POMP. gramm. V 203, 27*). POMP. gramm. V 201, 30 (*sec. Varronem, v. frg. 259F.*) p. finita . . . , infinita . . . , minus quam finita . . . , -a. 201, 34 -a sunt quinque: meus, tuus, suus, noster, vester. *et passim.* b nomen -um (*respicitur genus quoddam nominum derivatorum; v. definitionem l. 72 et cf. ad rem Jeep, Zur Gesch. der Lehre von den Redetheilen, 1893, 147 sqq.*): PORPH. Hor. carm. 4, 6 12 ('pulvere Teucro') pro Teucro pulvere; ergo principali pro -o n. usus est (*sim. SCHOL.; item opponitur: CHAR. gramm. p. 152, 3B. [ex Romano] n. quaedam sunt principalia, quae Plinius . . . facientia appellat, ex quibus -a nascuntur, quae patiendi vocat, ut 'aquale'. al.*). DON. gramm. IV 374, 1 sunt etiam ctetica, id est -a, quae in 'ius' exeunt, ut 'Euandrius ensis' eqs. (*distinguntur n. primae positionis, derivativa, patronymica et al.; sim. seriem exhibet e. g. DOSITH. gramm. VII 395, 7 [gr. κτηνικά]*). DIOM. gramm. I 323, 21 derivantur . . . n. modis septem; aut enim patronymica sunt aut -a eqs. *et saepe. e iuncturae ceterae: PROB. inst. gramm. IV 131, 26 qualitas pronominum in quattuor formas dividitur: finita, minus quam finita, infinita, -a (136, 19)*. DIOM. gramm. I 397, 17 non numquam et ipsa verba impersonalia numero plurali funguntur, quotiens in rem sane intenduntur quasi -a significatione, ut cum dicimus 'decet me penula', item 'decent nos penulae'. PRISC. gramm. III 205, 17 *persona tertia . . . -a etsi naturam habeat, ut per vocativum dici possit, . . . usus tamen deficit (nec dicitur 'o suae filii Euandri')*.*

2 adhiberi videtur pro subst. (*nisi putes subst. sollemnia fere semper menti auctorum observata esse*): a neutr. (*cf. GLOSS. II 356, 8 κτηνικόν: -um [Stephanus; -e trad.]*): QUINT. inst. 1, 5, 45 fieri solocismum, cum patrum pro -o dicitur vel contra (*item de nominibus: SERV. Aen. 2, 403 'Priameia' patronymicon quidem est, sed species -i. 10, 394 'Euandrius' -um est modo, non patronymicon*). PRISC. gramm. II 68, 15 -um est, quod cum genetivo principalis significat aliquid ex his quae possidentur ut . . . 'regius honos' pro 'regis honor' eqs. [*agitur de differentiis cum patronymicis et de formis -orum*]. al.). DOSITH. gramm. VII 404, 24 -a κτηνικά· έμός . . . , meus eqs. (*de iisdem: CHAR. gramm. p. 202, 34B. p. 207, 6 -a ad aliquid masculina: . . . meus eqs. [cf. p. 200, 24 sunt pronomina ad aliquid, ut meus]. al.*). PRISC. gramm. III 133, 24 -um infinitum 'cuius cuius' ad omnes species -orum pertinet, ut si dicam 'cuius est filia haec?' recte respondeas 'mea' vel . . . 'Priameia' (*item respiciuntur tam nomina quam pronomina: 161, 15. 169, 12. al.*). CASSIOD. Clem. Alex. adumbr. p. 82, 19 (*respicitur I Petr. 4, 14 eius honoris*) hic -um 'eius' et angelicum spiritum significat (*sim. demonstrativum inter -a est l. 41*). b masc., sc. de casu genetivo: PRISC. gramm. II 185, 14 genetivus . . . , qui et -us et paternus appellatur.

185, 17 appellatur -us . . . , quod possessionem quoque per eum [casum] significamus, ut 'Priami regnum'.

adv. possessivē. *i. q. modo possessivo: PRISC. gramm. III 161, 20 nominativos possessivorum . . . bene possumus cum genetivis -e prolatis coniugare, ut 'meus est ager et fratris'*. vix recte trad. GLOSS. supra ad 2a allata.

1. *possessor, -ōris, m. (? f. v. infra.) a possidere. coniungitur cum subst. fem. AMBR. Abr. 2, 7, 38 sub IB3 et ALTERC. Hadr. et Epict. 67 p. 104, 15. scribitur possessor in LEGE agr. (CIL I² 585) 13. 17. 21, ceterum e. g. in cod. O VVLG. gen. 14, 22; possessor CIL V 262. litteris gr. GLOSS. infra et THEOPHIL. inst. 1, 20, 13 p. 103, 17. notatur P in formulis PROB. litt. sing. gramm. IV 273, 15. 276, 35. NOT. Tir. 37, 50. de notione: GLOSS. κτήτωρ. GLOSS. iurispr. cod. Paris. gr. 1357^A ποσέσορες· διακάτοχοι. cf. GLOSS. II 271, 31 διακάτοχος: -r, detentator, retentator. al. v. infra. legitur in formulis iuris inde a LEGE agr. (CIL I² 585), EDICTIS praet., ceterum inde a VARRONE, CIC., rarius in poesi, sc. singulis locis apud VERG., HOR., SEN., LVCAN. al., binis apud SIL. et STAT. [*falsa var. l. pro sessoris NEP. Cim. 2, 5; legitur in lacuna GAIUS inst. 2, 150 CIL VIII 23956*].

i. qui possidet, tenet. de notione occupatoris ad vim verbi ingressivam referenda parum constat; sunt qui eam vindicent CIC. Quint. 30 et Verr. II 3, 27 sub IA1a; ceterum v. etiam VVLG. p. 103, 81. usus sing. pro plur. exstat infra p. 104, 24 et 76. accedunt praepos. indicantes -is socium PETR. CHRYS. sub IA1b, ceterum ubi quis possideat CIL IX 5438 (a. 119) circa forum. XIII 8254 ex vico Lucr(e)tio. COD. Theod. 11, 16, 2 per Africam, et quota ex parte sit -r, v. titulos p. 103, 4. 6 allatos et cf. COD. Iust. 5, 27, 3, 3 si paternarum opum vel in solidum vel ex parte reperti fuerint -es.

I significantur qui possident res singulas contextu fere definitas:

A praevalente respectu iuris: 1 strictius possidentur corporea et ad rem familiarem pertinentia (distinguitur passim dominus, e. g. LEX Quintia, S. C. de aedif., VLP. dig. 43, 17, 1, 2 sub a; sed hic illic vocem fere pro domino usurpari vix mireris, cf. e. g. FRONTIN. aq. 128, 1, PORPH., MACER sub a; ad rem v. possideo IA): a immobilia (adduntur et generalia quaedam; exempla selecta inde a FRONTINO): LEX agr. (CIL I² 585) 13 agrum, quem vetus -r ex lege plebeive <scito sibi sumpsit> (17 ager vetere, sc. -i, prove v. -e datus [sim. 21]). INSOR. Sic. Flacc. gram. p. 122, 5 redditum suum v. -i [*in forma limitationis; cf. notas PROB. litt. sing. gramm. IV 273, 15*]. SVET. Dom. 9, 3 agrorum subsiciva . . . v. -bus ut usu capta concessit. VLP. dig. 43, 16, 1, 28. al.). CIC. Quint. 30 Naevius homo acerrimus, Quintii bonorum -r, expulsor, ereptor (S. Rosc. 103 emptor atque -r. GAIUS inst. 3, 80 [*si recte restituitur*]. 81. aliter, sc. de re hereditaria, v. sub b). Verr. II 3, 27 cum omnibus in aliis vectigalibus . . . publicanus petitor ac pignerator, non ereptor neque -r soleat esse. leg. agr. 1, 15 si consenserint -es non vendere agros. 2, 69 ut Sullanos -es . . . periculo liberetis (2, 98. cf. 3, 3 Sullanarum adsignationum -bus). 3, 12 ea quae vestra sunt, sc. agros a Sulla nemini datos, condonari -bus. Phil. 5, 20 tantum quisque habebat -r, quantum reliquerat divisor Antonius (*antea: dividebat agros*). off. 2, 78 agrariam rem temptant populares, ut -es pellantur suis sedibus. al. VERG. ecl. 9, 3 advena nostri . . . ut -r agelli diceret 'haec mea sunt, veteres migrate coloni'. Liv. 2, 61, 2 causam . . . -um publici agri (4, 36, 2 vectigali -bus agrorum imposito. al. v. p. 103, 53). 6, 39, 9 liberos agros ab iniustis -bus . . . habere (COD. Iust. 2, 15, 2 pr. [a. 439] ac temerarius invasor. 7, 39, 8, 1a [*antea: detentore*]. cf. iustus -r: SCAEV. dig. 20, 4, 19 VLP. dig. 6, 2, 7, 3 COD. Iust. 7, 31, 1, 3). al. in prima decade. LEX Quintia (Frontin. aq. 129) 4 quorum hortorum, praediorum, locorum dominis, -bus, u(su) fructuariis aqua data . . . est (FRONTIN. aq. 109, 2 VLP. dig. 43, 17, 1, 6. al.). S. C. de aedif. (CIL X 1401) 18 domini qui rerum suarum -es futuri aliquas <partes> earum mutaverint (*item 30*). SEN. benef. 4, 38, 2. 7, 4, 2 omnia in singulos dominos discripta sunt et unaquaeque res habet -em suum. SENT. procos. Sard. (CIL X 7852) 19. EPIST. imp. Dom. (CIL IX 5420) 19 vetustas litis . . . me movet, cum -um securitati vel minus multi anni sufficere possint (*cf. e. g. GAIUS inst. 2, 44 quod tempus ad usucapionem -i tributum est. notione q. e. dominus usurpatur: PORPH. [sim. SCHOL.] Hor. epist. 2, 159 [*quaedam . . . mancipat usus*] usus -em facit*). 27 -um ius confirmo. FRONTIN. aq. 107, 3 omnis aquae cum -e instauratur beneficium (1 novum dominum praediorum non sequitur). 128, 1 si difficilior -r in parte vendunda fuerat. Tac. ann. 14, 18, 2 agros proximus quisque -r invaserant. SVET. Aug. 32, 2 loca . . . publica iuris ambigui -bus adiudicavit. IULIAN. dig. 22, 1, 25, 1 bonae fidei -r (*passim apud iurisconsultos, v. Voc. iurispr. Rom. I 599, 2 sqq.; abl. bona fide inde ab AFRIC. dig. 41, 1, 40 v. ibid. 599, 29 sqq.; cf. malae fidei: PAPIN. dig. 6, 1, 12. et al., v. ibid. II 851, 37 sqq.*). 41, 3, 33, 1 si quis emerit fundum sciens ab eo, cuius non erat, possidebit pro -e (*v. p. 116, 18 et cf. VLP. dig. 5, 3, 13, 1 pro -e possessionem*). GLOSS. iurispr. cod. Paris. gr. 1357^A προποσέσορε· ό βιαώς τι νεμόμενος. v. etiam supra l. 37). VLP. dig. 4, 3, 33 rei, quam venalem -r habebat, litem proprietatis adversarius movere coepit. 43, 17, 1, 2 fieri . . . potest, ut alter -r sit, dominus non sit, alter dominus quidem sit, -r vero non sit: fieri potest, ut et -r idem et dominus sit. PAVL. dig. 41, 3, 4, 25 si dominus fundi -em vi deiecerit. 43, 17, 2 qualiscumque . . . -r hoc ipso, quod -r est, plus iuris habet quam ille, qui non possidet. MACER dig. 2, 8, 15, 1 -r . . . is accipiendus est, qui in agro vel civitate rem soli

possidet . . . ; sed et qui vectigalem . . . agrum possidet, -r intellegitur. item qui solam proprietatem habet, -r intelligendus est. CIL X 3334, 4 (saec. II - III) se -em esse ex causa emptionis. 2850 Primigenius sibi . . . et libertis . . . hoc monumentum pro part(e) dimidi(a) et quart(a) -r (an rectius solvitur *ibid.* in indice p. 1189b -r(um)? sed cf. INSCR. Notiz. Scavi 1925 p. 405 -r monumenti ex semis (et) sextula [si notae recte intelleguntur]. et saepe. b *res hereditaria* (cf. l. 37): EDICT. praet. (Cic. Verr. II 1, 116) si de hereditate ambigitur; . . . si -r sponsonem non faciet (item re hereditaria non indicata: Cic. Verr. II 1, 116 quia -r est, non moves possessione; si -r non esset, non dares? [et bis *ibid.*]. de orat. 2, 283 [facete dictum C. Memmii] vide . . . , mortuus rapitur, si potes esse -r. IULIAN. dig. 5, 3, 55 bonae fidei -r. *al.*) EDICT. praet. perpet. (Paul. dig. 43, 3, 2, 1) si per bonorum -em non stat, ut satisfacetur (*al.* v. Voc. iurispr. Rom. I 593, 27 sqq.; cf. GLOSS. II 356, 9 κτήτωρ: -r, b. -r. notatur PROB. litt. sing. gramm. 276, 35 H. B. V. P. heres b.ve -r. transit in sermonem gr. THEOPHIL. inst. 2, 20, 13 βολόγου μοσσεόσσορα. *aliter sub a.*) IULIAN. dig. 5, 4, 8 permittendum erit -i hereditatis . . . parte h. . . . cedere (POMPON. dig. 40, 7, 29, 1 GAIUS dig. 5, 3, 17. *al.*) PETR. CHRYS. serm. 5, 3 iste cum patre -r totius sortis ad partem propria voluntate pervenit dicendo: 'da mihi portionem substantiae, quae mihi contingit' (Luc. 15, 12). c *animantia et res mobiles (exempla selecta)*: CALP. ecl. 5, 85 tibi lites auferet . . . lectus -r in armo ovis nomine signato. GAIUS dig. 6, 1, 18 si post acceptum iudicium -r usu hominem cepit (inst. 2, 93 bonae fidei -r cum usucepit servum). inst. 2, 50 in rebus mobilibus non facile procedit, ut bonae fidei -i usucapio conpetat, (*suppl.* ex INST. Iust. 2, 6, 3). *ibid.* ut quis sine vitio furti rem alienam ad aliquem transferat et efficiat, ut a -e usucapiatur. 2, 79 extincta(e) res, licet vindicari non possi(n)t, condici tamen furibus et quibusdam aliis -bus possunt. 3, 166. 4, 16 praetor interim aliquem -em constituebat rei litigiosae. PAPIN. dig. 6, 1, 62 pr. si navis a malae fidei -e petatur. VLP. dig. 6, 1, 17, 1 (ex Iuliano) si moram fecerit in homine reddendo -r. *ibid.* si dolo malo ipse -r desierit possidere servum. 9, 4, 11 bona fidei servi -r. COD. Theod. 4, 24 (23), 1 bonae fidei -i colonorum fugitivorum. *al.*

2 *laxius possidentur iura (fere cautius adhibetur)*: GAIUS dig. 5, 3, 35 Iulianus ait . . . posse a domino servi, qui res hereditarias vendidit, quasi a iuris -e hereditatem peti (item respicitur hereditas: PAPIN. dig. 5, 4, 10 ut i. -r. VLP. dig. 5, 3, 13, 15 quasi [5, 3, 16, 4 PAUL. dig. 5, 3, 34, 1. adde GAIUM supra]. *ibid.* et a i. -bus posse hereditatem peti constat. 5, 3, 16, 7 veluti [5, 3, 18, 1]. respicitur servitus VLP. loco citando). VLP. dig. 8, 5, 6, 1 sciendum . . . in his servitutibus -em esse eum, (*del. Mommsen*) iuris et petitorum; et si forte non habeam aedificatum altius in meo, adversarius meus -r est; . . . si patiente eo aedificavero, ego -r ero effectus (an ad IIB?).

B *respectu iuris minus vigente vel prorsus evanido*: 1 *de hominibus (animalibus l. 52)*: a *generatim*: α *possidentur corporea*: VABRO ling. 9, 20 quem . . . amor assuetudinis potius in pannis -em retinet quam ad nova vestimenta traducit? (fortasse corruptum, v. Goetz-Schoell p. 284 ad l.). HOR. epist. 1, 2, 49 non . . . fundus, non aeris cervus . . . aegroti domini deduxit corpore febris; . . . valeat -r oportet, si eqs. SEN. Thy. 230 -r huius arietis regnat. nat. 6, 7, 5 abstrusa . . . et sine -e deserta (sc. loca subterranea; opp. superiora cum tot animalibus . . . dividenda). epist. 86, 14 huius agri (COLVM. 1 praef. 11. TAC. hist. 1, 66, 3 foedis pactionibus adversus -es agrorum et magistratus civitatum. VVLG. act. 4, 34 agrorum aut domorum [gr. κτήτορες, ITALA cod. e *al.* praediorum]). 94, 59 in -e eorum, sc. auri et argenti, quam in artifice plus sordium est. COLVM. 1, 4, 5. SIL. 15, 700 Canthus -r harenae Libycae . . . ditem ovium Rutilum obruncat. STAT. silv. 2, 2, 56 (54 mons erat hic, ubi plana vides) domuit -r. 4, 6, 102 pecoris -r Hiberi, sc. Geryon. TAC. ann. 12, 53, 3 libertinus sestertii ter miliens -r. SVET. Aug. 5 Laetorium esse -em ac velut aeditium soli fere sacri. 6 -r villae novus. ITALA Is. 1, 3 (Tert. adv. Marc. 3, 6. *al.*, *sim.* VVLG.) agnovit bos -em suum et asinus praesepe domini sui (gr. τὸν κτησάμενον). EVCHER. laud. her. 6 -r ille paradisi, Adam (cf. p. 104, 6). CIL II 6328^b -r leopardoru(m). *possidetur mundus*: TERT. spect. 2 p. 4, 12 primum hominem . . . totius universitatis -em (de eodem: Ps. AVG. serm. ed. Mai 1, 1 [sim. 72, 1] constituitur dominus et mundi -r). SALV. ecl. 1, 26 quasi precarii -es sumus huius mundi (vigente imagine iuris; item *ibid.* -es usufructuarii). β *possidentur incorporea*: CIC. frg. inc. (Aug. beat. vit. 22; Hortensio tribuit Usener, Kl. Schr. II 358) praediorum dominos divites appellamus, omnium virtutum -es pauperes nominabimus? SEN. dial. 10, 3, 1 praedia sua occupari a nullo patiuntur . . . , in vitam suam incedere alios sinunt, immo vero ipsi . . . -es eius futuros inducunt. epist. 12, 9 ille beatissimus est et securus sui -r, qui crastinum sine sollicitudine expectat. 87, 19 non in omnes bonum cadit nec quemlibet -em patitur. AMBR. Abr. 2, 7, 41 qui est terrae accola, habitator caeli est, qui autem habitator terrae, -r est mortis. HIER. hom. Orig. in Luc. 15 p. 94, 9 pax dei custodit . . . cor -is sui. VVLG. prov. 15, 32 qui abicit disciplinam, despicit animam suam, qui acquiescit increpationibus, -r est cordis (ITALA, Ps. Aug. spec. 32 acquirit prudentiam; sec. hebr. significatur fortasse is qui acquirit, ut etiam 19, 8 qui . . . -r est mentis, diligit animam suam. sed cf. notionem communem eccles. 7, 13 eruditio et sapientia vitam tribuunt -i suo). CONSVLT. Zacch. 2, 16 p. 84, 6 perennis laetitiae. MAR. MERC. Conc. I 5 p. 33, 8 pietatis ac iustitiae.

al. possidetur vita aeterna, caelum sim.: AVG. in psalm. 49, 2 hereditas . . . , in qua coheredes Christi sumus, non minuitur copia -um (sim. serm. 88, 17, 18 crescente -um numero non minuitur regnum dei). 148, 11 inquilinus es in terra, eris -r in caelo (sim. Ps. VEN. FORT. vita Med. 3, 10 ut hospes cerneretur in saeculo et iam -r esset in caelum). Ps. AVG. serm. ed. Mai 3, 1 Christus tibi aperit ianuas, ut -r paradisi introas (PETR. CHRYS. serm. 62, 4 caeli incolam, p. -em. *aliter* p. 103, 64). *al.* γ *possidetur deus*: QVODV.(?) symb. 3, 1, 18 [= Ps. AVG. symb. 4, 1) odit . . . deus tales nec inter suos deputat -es (professores var. l.).

b *speciatim significantur qui possident*: α *vi militari vel potestate publica*: SIL. 6, 687 -r pelagi . . . Lutatius . . . captivas puppis ad litora victor agebat. FLOR. epit. 3, 13, 2 Romanorum populus gentium victor orbisque -r (eadem 3, 14, 3. cf., si recte trad., ALTEBC. Hadr. et Epict. 67 quid est Roma? :: fons imperii . . . , mater gentium, rei -r [rei p. sessio suspicatur Pohlenz]). VOPISC. Aurelian. 28, 4 victor . . . Aurelianus totiusque . . . orientis -r. VVLG. Ier. 49, 2 possidebit Israhel -es suos. *de episcopo*: CONC. Rom. a. 501 p. 430, 20 -r eius sedis apostolicae. β *colendo, habitando, sc. de incolis* (cf. infra p. 104, 83, ceterum p. 99, 2 sqq. 123, 46): MAX. epist. Migne suppl. 1, 1094 insulanae solitudinis . . . -em (sc. monachum. cf. EVCHER. laud. her. 41 qui habitat in eremo, domino habitatore laetatur idemque est et -r tuus, sc. eremi, et divina possessio). SIDON. epist. 6, 12, 8 quantas tibi gratias Arelatenses (trad., -sis Luetjohann) . . . et Tricastinae urbis -r exsolvat, quibus gratuita frumenta misisti. CASSIOD. hist. 7, 21, 6 -es Bithyniae, Nicomedenses atque Nicaeni (Socrat. 4, 8 οἱ ἐκ Βιθυνίας παρόντες . . . Νικομηδείας τε καὶ ἐνοικοῦντες τὴν Νίκαιαν). IORD. Get. 7 insulas suis -bus affatim refertas (var. l. possessionibus). 148 cuius Ravennae urbis . . . -es.

2 *de deo vel diabolo*: a *usu pagano*: LVCAN. 6, 799 regni -r inertis (i. Pluto) pallentis aperit sedes. b *usu christiano*: TERT. adv. Marc. 4, 20 p. 484, 2 Christus, novus dominator atque -r elementorum. IREN. 5, 21, 3 qui . . . ante captivus ductus fuerat homo, extractus est a -is potestate (respicitur diabolus ut: AVG. serm. 57, 9, 9 homini se exhibet -em, si deserat deus. ARATOR act. 2, 394 -r iniquus). HIER. psalt. sec. Hebr. 16, 5 dominus pars hereditatis meae . . . , tu -r sortis meae (hereditatis restitutor var. l. sec. Vulg. qui restitues hereditatem). VVLG. gen. 14, 22 deum excelsum -em caeli et terrae. AVG. conf. 12, 15, 21 fabricatoris et -is tui, domus i. caeli. in epist. Ioh. 7, 11 intrat -r, sc. Christus, sub titulis suis, quo intrabat praedo sub titulis alienis (respiciuntur haeretici sacramenta usurpantes; antea: recedite invasores possessionis Christi eqs.). in psalm. 145, 1 -r vester vindicet sibi possessionem suam, id est mentes vestras. *al.*

3 *de rebus*: *de vento*: PETRON. 114, 3 Italici litoris Aquilo -r (cf. p. 124, 65 sq.). *de sapientia*: AMBR. Abr. 2, 7, 38 domina est . . . et -r (possestrix cod. unus) omnium sapientia nullius rei indigens.

II *absolute, sc. contextu non indicante quid possideatur, significatur*: A *qui rem soli tenet, dominus praedii sim.* (hic desiderare possit fortasse exempla quaedam -em agri publici respicientia ut e. g. p. 102, 50; per plur. [sing. collect. l. 76] respicitur saepe dignitas vel ordo -um): FRONTIN. aq. 9, 5 Agrippa Tusculanis -bus relinquendam credebat aquam Crabram. SVET. Aug. 32, 1 viatores . . . ergastulis -um supprimebantur. CIL IX 5438 (a. 119) ex conlatione manipretii -um circa forum et negotiantium. VIII 10322 (imp. Hadr.) via . . . strata per -es territori Cirtensium. 4199 (a. 149/150) -es vici Verecundensis (III 10570^a v. Vindoniani. XIII 8254 ex v. Lucr(e)tio. adi. pro gen.: XII 2459 Aquenses [sc. vici A.; de iisdem: 2460. 5874 INSCR. Année Epigr. 1934 n. 165]). APVL. met. 8, 27, 4 villam -is beati. VLP. dig. 50, 9, 1 ordini et -bus cuiusque civitatis commissum est, ut eligant medicos constituendos (Cod. Theod. 11, 10, 2, 1. LIBERAT. 20 Conc. I 5 p. 135, 10 aliquantos ex clero et -es c. et corporatos et milites et nobiles). CIL XI 4209 (a. 240) -es, inquilini, negotiantes. CAPITOL. Pert. 9, 4 oppressis fenore -bus. TREB. trig. tyr. 18, 6 ut praefectus provinciae non provincialem, non -em cogat . . . frumenta, ubi non habet, dare (VOPISC. Prob. 23, 2 [item sing. collect.]. AMM. 29, 5, 11 his ita cum laetitia -um dispositis [10 a provincialibus commeatum . . . prohibuit dari]. *al.*). FIRM. math. 8, 29, 15 erit dives et -r. CIL XI 6658 (imp. Iuliano) ordo -esque Brixellanorum (v. VLP. supra). QVEROL. p. 18, 20 R. -r rudis (antea: tiro agelli). Ps. AVR. VICT. epit. 46, 3 Valens fuit -bus consultor bonus. AMM. 17, 3, 1 -um damnis mederi. *al.* apud eundem. VEG. mil. 1, 7 indicti -bus tirones . . . tales sociantur armis, quales domini habere fastidiunt. AVG. divers. quaest. 79, 4 milites . . . -es territant et ab eis aliquid . . . extorquent. MIRAC. Steph. 2, 3 ut -bus mos est (postea: domino praedii). COD. Theod. 1, 14, 1 militares -es. 9, 27, 6 si quis . . . honoratorum, decurionum, -um, postremo etiam colonorum aut cuiuslibet ordinis (*al.* v. vol. VI 3, 2949, 55 sqq.). 11, 1, 31 -r Africanus pro destitutis possessionibus cogitur tributa dependere (item sing. collect.: 11, 1, 34 Africanus. 14, 4, 4, 1 Lucanus -r et Brittius. adde TREB. et VOPISC. supra). AVELL. p. 703, 27 ab clericis et abbatibus et -bus provinciae Syriae (CONC. I 3, 3 p. 113, 14 a clericis . . . et -bus atque clarissimis [gr. II 1, 3 p. 98, 39 κτητόρων]). CASSIOD. var. 12, 9, 3 habeat -um similem dignitatem. GREG. M. epist. 4, 23 tit. nobilibus ac -bus. *al.* inde vergit in notionem incolae, indigenae (v. supra l. 19): OROS. hist. 5, 2, 4 locus ubi et -i liceat perpetrare quod velit et peregrino [Krusz]

p. 106, 81 et sub IIA2 et IIB2): PAUL. dig. 25, 2, 3, 2 cum uxore furti agere -e est. IREN. 2, 13, 9 (2, 16, 5 H.) quemadmodum -e est et dignum hominibus audire. 4 praef. 2 (1 H.) nec . . . -e est alicui curare quosdam male habentes. SACERD. gramm. VI 500, 3 HIL. in Matth. 20, 2 SYMM. or. 2, 4. RVFIN. Adamant. 4, 2 quomodo . . . -e est hoc vel cogitare de deo? (gr. *ὅλον τε ἦν*). GREG. Naz. orat. 6, 9, 4 -e tibi est fieri deum (*Migne gr. 35, 976^D ἐξέστυ*). LEO M. serm. 9, 2 ut homini . . . -e sit ab hac sententia liberari. CONC. I 3 vers. Tur. p. 87, 18 non . . . -e erat . . . concedere veniam (gr. I 1, 2 p. 66, 15 *ἐνεδέχεται*). PROSP. epigr. 91, 2. ORIBAS. syn. 1, 16, 4 La p. 54, 5 Mø. -e est catharticum dare (gr. *ὅλον τε, Aa medicamina purgari* [m. <uti et> p. ?]). DIONYS. EXIG. Greg. Nyss. creat. 14 p. 370^A animadvertere (*Migne gr. 44, 173^B ἔστιν ἰδεῖν*). *al.* -e habet (cf. vol. VI 3, 2424, 73. 2425, 28sq.): RVFIN. apol. Orig. 4 p. 570^A nec omnis mens . . . -e habet . . . comprehendere. β *acc. cum inf.* (*inf. suppl. e. g.* Ps. MAR. VICTORIN.): ITALA II Macc. 3, 6 (rec. L, sim. VVLG.) esse . . . -e ad potestatem regis cadere universa (rec. B posse, rec. P esse . . . factu facile). Luc. 13, 33 (cod. f *al.*) non est -e prophetam perire extra Hierusalem (gr. *ἐνδέχεται, cod. a al.* non oportet, *Vulg. capit.*) act. 2, 24 (cod. e *al.*) non erat -e detineri illum ab eo (*Vulg. impossibile*). IREN. 1, 7, 2 (1, 1, 13 H.) non . . . -e erat pati eum (gr. *ἐνεδέχεται. antea: impassibilem*). Ps. MAR. VICTORIN. phys. 10 quod si hoc -e, quanto -ius fruenter omnibus ab uno se custodire. Ps. HIER. epist. 7, 2 p. 107^A cum -ius sit . . . animam sine corpore vivere, quam corpus sine anima stare. RVFIN. Adamant. 4, 5 (gr. *ἀδύνατον*). GREG. Naz. orat. 9, 3, 5 de his quae adprehendi -e est (*Migne gr. 36, 16^A ὅσα ἡμῖν ἐπιπτά*). MARTYR. gramm. VII p. 169, 4 admonemus adspirationem . . . inseri pro consonante -e. OP. imperf. in Matth. 1 p. 633 -ius esse credebatur mulierem sine viro posse concipere, quam Mariam posse peccare. BOETH. anal. pr. Arist. lat. 45b36 (rec. Flor. et Carn.) -e est per hanc viam fieri omnes syllogismos (gr. *ἐγγνωσῆι ut saepe ibid. et e. g. elench. soph. Arist. lat. 180a35*). MVTIAN. Chrysost. hom. 7, 4 p. 289/90 -e est, et valde -e, etiam habentes uxores virtutem aggredi. *al.* γ *ut* (cf. EVSEB. EMES. sub IIA2): VVLG. act. 20, 16 festinabat . . . si -e sibi esset (fieret *cod. O*), ut diem pentecosten faceret Hierosolymis (ITALA cod. e diem . . . fieri *sec. gr.*). RVFIN. symb. 10 quia -e . . . fuerit deo, ut virgo conciperet, -e etiam fuerit, ut pareret. RVSTIC. CONC. I 4 p. 139, 30. CLAVD. MAM. epist. 1 p. 198, 3 si -e factu esset, ut te . . . convenirem. BOETH. herm. pr. 2, 12 p. 172, 2 p. 173, 26 minus . . . -e est, ut . . . propositiones verae sint, quam ut *eqs.* VITAE patr. 5, 5, 28 neque . . . -e est, ut . . . revocetur (gr. *Nau 1908 p. 270 n. 180 ἐδχεσθς φέρειν*). CASSIOD. Ios. c. Ap. 2, 100. ORIG. in Matth. 15, 16 p. 395, 30 -e est ex hoc ipso, quod tradidit omnia sua, ut . . . paeniteat eum facti. *al.* δ *gen. gerund. pro inf.* (v. Hofmann-Szantyr 376): CASSIOD. Ios. antiq. 1, 287 orabat . . . simul, ut esset -e praestandi ei, quibus venisset egens (gr. *δυνατόν εἶναι ἀπὸ τοῦ παρέχειν ὄν ἀπικνεῖται δεόμενος*). ε *subst. (exempla quaedam aegre a IIA separantur)*: CYPRI. ad Donat. 3 qui -is . . . tanta conversio? CHALC. transl. 26^E non fictam . . . fabulam sed veram historiam vitae -is, (*desunt gr.*). HIL. trin. 5, 15 numquid non soli deo -e est omne verbum? (*ibid. iterum; respicitur Italica gen. 18, 14 impossibile . . . v.*). GAUDENT. serm. 18, 4G, quod opus -e ac necessarium parabola imago monstraverit. EVAGR. vita Anton. 93 ut virtus -is nec extra humanam esse naturam . . . doceatur (*an ad IIB1 coll. textu gr. δυνατάς εἶναι τὰς ἐντολάς εἰς τὸ κατορθοῦν et Vita Anton. quanta possunt mandata?*). AMBROSIAS. in I Cor. 2, 7, 1 non humana ratione -is, sed spiritus efficacia credibilis est sapientia dei. SEDVL. carm. pasch. 4, 17 hoc impossibile est homini, . . . at alto -e est ius omne deo (*respicitur Italica Matth. supra sub a*). BOETH. herm. sec. 3, 9 p. 236, 22 in utraque parte eorum eventus -is est. II *respicitur quale quid sit*: A *vi passiva significatur id quod aliquid pati potest (exempla certiora; dubia v. sub I; n. pro subst.* EVSEB. EMES. sub Ic, cf. etiam AMBR. et GREG. M. sub 2): 1 *absolute*: a *condiciones, praecepta, postulata sim., quae expleri, absolvi possunt* (cf. FORTVN. et AMBR. sub 2): POMPON. dig. 28, 3, 16 in futurum . . . collatae condiciones si -es sunt [existere potuerunt, licet non exstiterint], efficiunt, ut superius testamentum rumpatur, etiamsi non exstiterint; si vero impossibiles sunt *eqs.* (*glossema del. Lenel, Palingenesia, Pompon. frg. 223; minus probabiliter si -es sunt et etiamsi non exst. expunctit Mommsen. eadem iunctura*: MAECIAN. dig. 28, 5, 87 pr. VLP. dig. 40, 7, 3 pr. PAUL. sent. 3, 4B, 1 -is est c., quae per rerum naturam admitti potest. GAIVS epit. 2, 3, 4 [*lemma non exhibet Gaius inst. 2, 144*]. INTERPR. Cod. Theod. 8, 12, 1 honestae et -es [-is var. l.]. INTERPR. Paul. sent. 3, 6, 7). Ps. MAR. VICTORIN. phys. 10 ita -e mandatum ostenditur esse (ANIAN. Chrysost. hom. prol. p. 975/6. LEO M. serm. 51, 4 Christus -ia facit m. per gratiam. PROSP. in psalm. 118, 10). AMBR. fid. 5, 6, 85 -e . . . postulatum fuisse (*si recte p. pro subst. intelligendum; ad rem v. p. 106, 73sq.*). IVLIAN. Aug. c. Iulian. 3, 18, 35 quia praecepta -ia non fecerunt homines. ISID. orig. 2, 10, 6 lex honesta, iusta, -is, secundum naturam *eqs.* (cf. FORTVN. sub 2). b *dicta, cogitationes sim., quae comprobari possunt (sc. eventu vel ratione)*: SYMM. epist. 7, 8 quod -is coniectura promittit. CLAVD. DON. Aen. 3, 645 p. 346, 16 cum rationem dierum vel mensium nosse nequisset, -em exilii sui praestitit rationem Achaemenides. BOETH. anal. pr. Arist. lat. 27a2 (rec. Flor.) perfectus . . . nullo modo erit syllogismus in hac figura, -is vero erit (28a16. *al.*; ceterum vocatur imperfectus, e. g. 24b24).

herm. pr. 2, 13 p. 182, 7 adfirmationem -em (*imp-trad.*) sequebatur impossibilis negatio. p. 185, 5 propositionem (herm. sec. 5, 12 p. 394, 22. *al.*). herm. sec. 5, 12 p. 392, 6 enuntiationem (392, 10. 12. *al.*). c *varia idonea, habilia, digna sim.*: IVVENC. 3, 522 deus electis facilem praepandit in aethra -emque viam (ORIG. in Matth. 15, 20 p. 409, 16 vias deo soli -es). CHALC. praef. p. 5, 3 solam esse virtutem, quae res impossibiles redigeret ad -em facilitatem. FAVSTIN. trin. 1, 14 l. 66 voluntas hominis eruditione . . . ad sapientiam sibi -em pervenit. EVSEB. EMES. serm. 7, 6 p. 179, 22 omnia immutari . . . et -ia dealbari et . . . adornari. CASSIOD. hist. 1, 9, 4 eis . . . secundum -em decentemque modum se providere promisit. NOVELL. Iust. 133, 3 monachis erit multo -is ac facilius . . . melioris vitae status (gr. *πολλῶ ὀρίων τε καὶ εὐκολώτερῳ*). de homine idoneo, digno: Ps. PHILO antiq. 53, 7 (*Samuel ad deum*) si -is sum, loquere (*an suppleas audire sim., ut ad B spectet?*). 2 *cum determinationibus*: FORTVN. rhet. 2, 7 p. 106, 11 an -is in faciendo sit lex. AMBR. paenit. 1, 3, 11 ut vobis vindicetis -ia concessu, deo . . . impossibilia reservetis (10 se exceptis gravioribus criminibus relaxare veniam levioribus. *item cum supino*: GREG. M. moral. 1, 28 omnia intellectu [ad intellectum var. l.] -ia . . . cognoscit. cf. p. 106, 68). CONC. I 3 vers. Tur. p. 167, 28 cum . . . verbum imperiale impassibile sit . . . neque rumpi -e (gr. I 1, 2 p. 80, 11 *δυναμένοσ. item cum inf. pass.*: CASSIOD. Ios. c. Ap. 2, 292 verbis nequaquam circumveniri -es leges [gr. *ἀσφιστοί*]. COD. Iust. 8, 53, 34, 2 si res dividi sine suo periculo -is est). EVSEB. EMES. serm. 4, 4 quaerere de his, quae -ia sunt ut quaerantur.

B *vi activa i. q. potens*: 1 *absolute significatur qui validus est, pollet*: ITALA gen. 26, 16 (Philo quaest. in gen. 4, 192; Abimelech ad Isaac) perge a nobis, quia -ior nobis factus es (*Vulg. potentior nostri*). psalm. 111, 2 (cod. 138 Cas.) -e in terra erit semen eius viri pii (nomen e. *trad.*; *Vulg. al. potens*). IREN. 1, 4, 5 (1, 1, 8H.) nec . . . erat -e eas *passiones exterminari . . .*, eo quod iam habilia et -ia essent (gr. *ἐπιπτά . . . καὶ δυνατά, sc. πάθη, Tert. adv. Val. 16 p. 196, 6 exeroitata vitia et usu viriosa*). 2 *cum determinationibus significatur qui aliquid potest (inf. suppl. SCHOL.)*: PHILO quaest. in gen. 4, 208 -is factus sum ad inveniendum (*ad gen. 27, 20*). SCHOL. Pers. 4, 13 ('potis es . . . vitio praefigere theta') potis est: -is est ut Virgilius (*afferitur Aen. 11, 148*). Ps. AVG. quaest. test. I 1, 5 quoniam . . . ad utrumque facti sumus -es, *sc. ad opera bona et mala (ibid. iterum)*. OROS. apol. 31, 8 (*ironice*) tu omnem legis sarcinam ferre -is (*item cum inf.*: CONC. I 3 vers. Tur. p. 155, 10 sicut ille miracula facere -is est [gr. I 1, 2 p. 83, 20 *ικανός, Rustic. sufficiens*]). NOVELL. Iust. 14, 1 quae castitas etiam sola deo cum fiducia -is est hominum animas praesentare).

adv. possibiliter. compar. -ius FVLG. RVSP. 1 *significatur potius actio quae fieri potest*: a *forma 'id-r promitto' i. q. 'id possibile promitto' (adv. ponitur fere pro adi. praedictivo)*: IVLIAN. Aug. c. Iulian. op. imperf. 2, 52, 1 affectus animi, quod -r voluerit, imitantur. BOETH. herm. sec. 5, 12 p. 383, 26 quod illa *propositio -r promittebat (sc. 'cras fieri posse circenses')*. GREG. TVR. glor. conf. 108 p. 817, 11 ut quod impossibile deus dixerat per evangelium, hic Paulinus -r adimplere mereretur. addas SCHOL. Hor. p. 106, 22. b *forma '-r habet' i. q. 'potest fieri, ut habeat'*: FVLG. RVSP. fid. 34 quod . . . si possibile esset, ut humana natura . . . habere potuisset, multo -ius hoc natura haberet angelica. ORIG. in Matth. 15, 20 p. 408, 23 divitem - impossibiliter quidem quantum ad homines, -r autem quantum ad deum - intransit in regnum caelorum (gr. *δυνατός*). *positivus pro superl. in locutione concisa*: BOETH. herm. sec. 4, 10 p. 275, 5 quid de hoc loco Herminus arbitretur quam -r expediam (*i. quam optime potest fieri*). 2 *respicitur potius actio potenter, efficaciter facta*: MAX. TAUR. hom. 94 p. 470^B quas tribulationes . . . -r deo moderate pertulimus. GREG. TVR. Franc. 4, 36 p. 168, 20 caritatem . . . quam apostolus cum omnibus, si possibile esset, observare praecepit (*Rom. 12, 18*), hic -r ita in cunctis exercuit, ut in eius pectore ipse dominus . . . cerneretur. *deriv.*: possibilitas. *compos.*: impossibilis.

**possibilitās, -ātis f. a possibilis. scribitur posseb- in cod. C saec. VI/VII CONC. Aurel. a. 511 p. 6, 12 et cod. B3 GREG. TVR. Franc. 4, 26. ad notionem cf. p. 109, 80sq. 110, 52. 112, 7. legitur inde ab ITALA, Ps. CYPRI., IVL. VAL., ARNOB., CHALC., sed plur. non nisi SERV. auct. georg. et DIOSC. epist. sub IIA2, CASSIAN. sub IIA2 et vi meton. sub III.*

I *significatur qualitas (status)*: A *qua quis quid facere potest vel qua potens, fortis sim. est*: 1 *generatim*: a *significantur potius facultates singulae (fere insitae, innatae; sed condicionibus externis fit -s, ut vergat fere in notionem occasionis, maxime p. 109, 12. 31, nec non licentiae p. 109, 52)*: α *determinatur quod quis possit per*: ① *gen. gerund.*: ITALA Hebr. 5, 14 (Rufin. Basil. hom. 5, 4. *al.*) pro -e sumendi cibum solidum exercitatos habent sensus (gr. *διὰ τὴν ἐξίν, cod. d propter habitum, Vulg. pro consuetudine*). Ps. CYPRI. singul. cler. 21 p. 197, 28 ad has (*sc. virtutis*) imitationes infirmi sumus, sed ad mulieres circumducendas -em nobis comparandae imitationis adsciscimus. SYMM. epist. 6, 4 *dextra aegrotus* usque ad subscribendi -em litteras differre non potui. AMBR. fid. 4, 5, 50 a faciendi -e . . . revocatur *debilis* (IVLIAN. Aug. c. Iulian. op. imperf. 5, 56 libertas arbitrii, id est -s vel delinquendi vel recte faciendi. EPIST. Migne suppl. 1, 1565 benefaciendi -em pronam [*postea: facilitatem*]). off. 1, 32, 166 referendi

[Adkin]

muneris (*antea*: facultas). HIER. hom. Orig. in Is. 6, 7 p. 278, 21 videndi (AVG. nat. et grat. 51, 59). PELAG. Aug. nat. et grat. 51, 59 non peccandi -s non tam in arbitrii potestate quam in naturae necessitate est (AVG. epist. 178, 1). RVFIN. Orig. princ. 3, 2, 3 p. 250, 11 vincendi -s. AVG. corrept. 12, 38 perseverandi (PROSP. in psalm. 120, 5). epist. 186, 1 p. 46, 10 volendi atque operandi. c. Faust. 22, 28 frenandi delectationem. gen. ad litt. 2, 4 p. 54, 11 deficiendi. in Iob p. 517, 9 corrigendi. MART. CAP. 2, 159 divinandi. 4, 335 fandi. 7, 739 gignendi. OROS. apol. 32, 1 oneris sustinendi. ARNOB. in psalm. 138 p. 545^B quomodo credimus nobis -em ad diabolium eundi concessam et revertendi ad dominum denegatam? MAX. TAVR. hom. 94 p. 471^C nonnullis de clero aut plebe evadendi . . . -s defuit. *al.* ⑩ *gen. obi. subst.*: PELAG. Aug. grat. Christ. 4, 5 p. 128, 7 qui *deus* ipsius voluntatis et operis -em dedit quique ipsam -em . . . adiuvat *gratia* (GREG. M. moral. 9, 50). p. 128, 14 non possum non habere -em boni (CASSIAN. conl. 13, 12, 5 PROSP. c. coll. 11, 1 resp. ad Vinc. 15). epist. ad Demetr. 3 utriusque partis -em homini inserendo (*postea*: ut boni ac mali capax . . . utrumque posset. *cf.* ARNOB. confl. 2, 28 utriusque rei [FVLG. RVSP. ad Monim. 3, 5, 5]). TRACT. Pelag. 6 p. 126 morbo a libidinis . . . -e . . . secernitur *aegrotus*. AVG. trin. 15, 15, 25 l. 51 cogitationis. Ps. AVG. hypomn. 3, 2, 2 liberi arbitrii (3, 8, 11 FVLG. RVSP. epist. 17, 33. *sine attributo*: CASSIAN. conl. 13, 18, 4 FAVST. REL. grat. 1, 9 p. 31, 11). CASSIAN. conl. 12, 15 *castitatis*. IOH. MAXENT. Conc.^S IV 2 p. 57, 14 *laboris* -em . . . naturaliter inesse omnibus asserit. BOETH. cons. 4, 2, 44 W. malorum (*antea*: patrandi sceleris). *al.* ⑪ *ad cum gerund.*: AVG. epist. 177, 15 *Pelagius defendens* -em . . . naturae ad vincenda peccata et implenda mandata. ⑫ *inf. vel enunt. sec., sc. pendentes e locutionibus* -em dare, habere (*cf.* l. 68. p. 111, 3. 46 sqq. 50): RVFIN. Orig. in cant. praef. p. 61, 14 -s . . . data est . . . amicis sponsi aliqua dicere. CAES. AREL. grat. p. 162, 25 *infantes pagani* nec voluntatem habent nec -em, ut baptismum quaerere possint.

β *exempla cetera*: EXPOS. mundi 68 haec . . . secundum -em humanam descripsimus (*item respicitur facultas operis scribendi*: SERV. georg. 2, 41 *Vergilius* suam verecunde extenuat -em [*antea*: nec . . . possum *universa dicere*]. HIER. epist. 1, 1 in dei rebus non -em inspicere debere, sed animum [*ibid.* facultatem . . . eloquii]. hom. Orig. in Is. 5, 1 p. 263, 25 iuxta -em nostram. RVFIN. Orig. in Ios. 19, 4 p. 414, 12 haec . . . pro -e sensus nostri . . . discussimus. VITA Hil. Arel. 33 -is immemor. *et saepius*). EVAGR. vita Anton. 22 *daemones* omnes pro -e virium diversa contra singulas causas sumpserunt certamina. AMM. 19, 2, 15 medebatur suis quisque vulneribus pro -e vel curantium copia. SCHOL. Iuv. 11, 27 secundum -em tuam age. PELAG. Aug. grat. Christ. 4, 5 confessione -is acceptae laudamus deum, qui hoc posse, *sc. ut peccatis abstinere possimus*, largitus est (*in eadem re*: HIER. adv. Pelag. 2, 1 p. 535^A hominem posse . . . non peccare; . . . ubi . . . aufertur -s, aufertur et vitium. 3, 3 p. 572^A -i humanae [*opp.* dei gratiae]. IVLIAN. Aug. c. Iulian. op. imperf. 5, 51 licet exortum sit *crimen* non a necessitate, sed a -e facientis; opus ergo -is testimonium est liberi animantis. *al.*) RVFIN. Basil. reg. 131 observare . . . uniuscuiusque vel vires vel -em et prout quis aptus est, ita etiam opus iniungere. Orig. in cant. 4 p. 227, 8 inesse unicuique animae vim -is et arbitrii libertatem, qua possit agere omne quod bonum est. *et saepe.* *verg.* in *notionem q. e. licentia, permissio sim.* (*v. etiam* p. 108, 79): REG. eccl. Carth. (Corp. Christ. 149) p. 192, 330 *quaeritur, num episcopus Carthaginensis a qualibet ecclesia possit clericum postulare; respondetur*: bonitas sequestrat -em: minus enim praesumis . . . cum te . . . clementem omnibus reddis (336 tibi non potestatem damus *eqs.*). ENNOD. opusc. 1, 70 p. 280, 15 evagari ultra -em nesciunt *Vandalii a Theodorico pacati*.

b *significatur potius potentia, vis sim.*: α *vario usu*: ① *pertinet ad deum* (*sc. Christianorum praeter SERV. et CASSIAN.*): ITALIA Iudith 9, 11 (Complut.) non . . . in multitudine potentia et -s tua (*gr. τὸ κράτος . . . ἡ δύναμις, cod. 62 al. virtus . . . , potentia, Vulg. 9, 16 virtus . . . voluntas*). ARNOB. nat. 1, 44 Christum . . . omnia illa . . . nominis sui -e fecisse. Ps. MAR. VICTORIN. phys. 14 -s eius *dei* etiam hoc requirit, ut omnipotens ostenderetur; si enim est aliquid quod non potuit, -s eius diminuta excludit omnipotentiam. 23 hoc -s divina poscebat (CONSVLT. Zacch. 1, 12 p. 15, 19). SERM. Arian. frg. I 6 p. 609^B *deus* talem -em tribuit in me *Christum*, in quo voluit me esse, ut possem omnes . . . voluntates . . . eius implere (*an ad a?*). SERV. auct. Aen. 1, 66 'tua (*sc. Amoris*) numina posco': -em. AVG. in euang. Ioh. 20, 5 *haeretici* qui dicunt filium minorem esse quam patrem, minoris potestatis, maiestatis, -is. serm. coll. Morin p. 382, 11 quod ibi imperatum est impossibile (*exod. 12, 5*), -em futuram domini nuntiabat. spir. et litt. 36, 66 deo deesse -em, qua voluntas sic adiuvetur humana. CONSVLT. Zacch. 1, 1 p. 9, 3 nec maiorem creatori -em facere quam creaturae. 1, 18 p. 21, 21 *Abraham* credens naturae difficultatem divinae sponsonis -e vincendam. CASSIAN. conl. 4, 13, 2 quod -e eorum desideriis adiacente id quod . . . conceperint . . . perficere non morentur *daemones*. MAX. TAVR. hom. 44 p. 326^C quod non esurit Moyses caelestis est -is exemplum. *al.* ② *pertinet ad homines*: SERV. georg. 1, 198 vis humana: -s (*item* Aen. 1, 529). Aen. 1, 542 mortalia arma: mortalem -em (*cf.* 12, 6 'movet . . . arma' vires suas experitur, nam arma sunt uniuscuiusque rei -s. GLOSS. V 549, 34 arma: bella, -em *eqs.*). SCHOL. Hor. gloss. I epist. 1, 9, 9 ('dissimulator opis propriae') opis: -is (*cf. Schol. ad l. quod pos-*

sim). AMBR. hex. 2, 3, 9 *ut* desinant tantum opus dei humanae operationis et nostrae -is contemplatione metiri.

β *respicitur virtus vel fides sim.*: PHILO quaest. in gen. 4, 180 deus . . . non secundum suam magnitudinem iudicat, sed adversus generis -em. PELAG. in Rom. 8, 26 ('spiritus adiuvat infirmitati nostrae') infirma est enim nostra -s. AVG. epist. 177, 11 a corpore mortis huius . . . neminem . . . liberat sua -s, quae perdita redemptore indiget, saucia salvatore. pat. 16, 3 *voluntas hominis* sibi naturali -e sufficiens *nec auxilium dei exspectans*. OROS. apol. 23, 4 vanam -is tuae deponere fiduciam. LEO M. serm. 5, 4 *Christus* qui -s nostra est (*antea*: sine illo nihil possumus. *cf.* FAVST. REL. grat. 1, 8 p. 25, 22 humilis Christianus, qui -em suam in dei adiutoris virtute constituit. Ps. FVLG. RVSP. serm. 21 p. 888^B -s nostra in tua est potestate. PASS. Const. [BHL 1938] 13 quae -s est Christianis? . . . nostra -s ex deo est). AVELL. p. 401, 28 non -e facultatis humanae, sed per divinam gratiam. *al.*

γ *respicitur opulentia, status opibus instructus (metonymiam v. sub III)*: VVLG. II Esdr. 5, 8 redemimus fratres *venditos* . . . secundum -em nostram (BASIL. ad fil. p. 46, 13 s. -em tuam mediocriter porrige *indigenti elemosynas*. *cf.* LEO M. serm. 88, 5 secundum mensuram vestrae -is). LEO M. serm. 6 *ut* pro -e virium vestrarum *pauperibus succurratis*. 9, 3 *ut* . . . de facultatibus vestris, quantum suadet -s et voluntas, ad expensas misericordiae conferatis. AVELL. p. 334, 14 *ut* -is vestrae meritum quantitas ostenderet praestitorum (16 potentiae). SIGISM. Alc. Avit. epist. 94 p. 102, 13 ipso *deo* -em largiente unde praestetur *erogatio*. GREG. TVR. Franc. 4, 26 p. 158, 19 exactis Leontio (*i. a L.*) episcopo mille aureis reliquos iuxta -em condemnavit episcopos *rex*. Iul. 34 monachi . . . basilicam, qualem -s eorum habuit, aedificaverunt. CONC. Aurel. a. 511 p. 6, 12 episcopus *pauperibus* . . . victum et vestitum, in quantum -s habuerit, largiatur (*sim.* GREG. M. epist. 1, 35 subest. 1, 44 suppetit). GREG. M. epist. 1, 43 *ut* ab ecclesia iuxta -em sufficientia (-ae *pars codd.*) debeant alimenta percipere. 5, 27 *ut* -s exigit.

ρ *in universum significari videntur qualitates condicionesque, quaecumque cui contingere possunt*: SERV. Aen. 6, 893 qui de somniis scripserunt, dicunt ea quae secundum fortunam et personae -em videntur habere effectum.

2 -s *spectat ad res (quae ad animantes pertinent v. sub 1 et 3)*:

a *varias*: *corporeas vel naturae* (*cf.* PHILO *infra*): PALLAD. 3, 14 sarmenta pro vitis -e servabis. COD. Iust. 11, 60 (59), 1 pr. (a. 385) Tiberianus ad -em singulorum quorumque locorum intuens statuit certas possessiones, quae ad limitem frumenta conveherent (SERV. auct. georg. 1, 52 habitus l. -es vel naturas accipimus, quas Graeci τὰς ἔξεις dicunt. *spectat potius ad capacitatem, ut vergat ad B*: GREG. M. epist. 5, 30 *ex feminis fugientibus*, quantum l. -s recipit, aliquae in monasteriis datae sunt). AMBR. hex. 2, 1, 3 *considerantes opera divina* naturae -em interrogemus. EPIPHAN. in euang. 19 p. 24, 2 *lampades* iuxta -em olei ardere possunt. *incorporeas*: PHILO quaest. in gen. 4, 195 add. 10 lucem et tenebras . . . bonum et malum et alia huiusmodi . . . -e . . . contraria. SERV. ecl. 2, 65 ('trahit sua quemque voluptas') notatur a criticis quod hanc sententiam dederit rustico supra bucolici carminis legem aut -em (*cf.* AMBR. hex. 2, 1, 2 secundum tractatus nostri -em).

b *quae in medicina usui sunt*: SERV. Aen. 12, 396 potestates herbarum: vim, -em (SERV. auct. addit: quae *δύναμις* dicitur). DIOSC. 5 p. 162, 4 animalium -e (*postea*: frumenti efficacia, . . . herbarum potestate. *subst. abstr. desunt in gr.*). 5, 3 p. 167, 12 *uva matura* . . . ventris solutionem facit; . . . suspensa vero potestate minuet -e(m) suprascripta(m). epist. p. 16 potestatum suarum et virtutum -es omittunt *herbae immaturae vel aridae*. ISID. orig. 4, 10, 3 (*tit. de libris medicinalibus*) dinamidia, potestas herbarum, id est vis et -s. *spectat ad ipsam medicinam*: BOETH. herm. pr. 2, 13 p. 199, 24 -s medicinae est curare.

3 -s *spectat ad corpus animantium (tam de singulis facultatibus quam de vigore, viribus)*: Ps. MAR. VICTORIN. phys. 24 cum . . . ultra -em naturae . . . ieiuasset *Iesus* (*cf.* AMBR. Hel. 3, 4 vitae humanae -em continentia supergressus *Iohannes*). PHILO quaest. in gen. 4, 200 cum nimietate fortitudinis, quae et omnem palaestricosam -em superat (*Petit; palestrossi-F, palestre -em BAG*). SERV. Aen. 4, 641 ('gradum studio celerabat anili') pro aetatis -e (REGVLA mag. 95, 6). Ps. AMBR. epist. 1, 3 p. 736^B (*comparatur Christus cum amatore*) cuius est generositas celsior, -s fortior, aspectus pulchrior. CASSIAN. inst. 5, 5 *ieiunia* non in sola fortitudine mentis consistunt - cum corporis enim -e participant. CAEL. AVR. chron. 1, 1, 22 *cibus datur* iuxta virium -em, quo neque . . . debilitentur neque . . . opprimantur *aegroti* (salut. praec. 34). ENNOD. dict. 1, 16 p. 427, 24 *artubus* a -e propria longa iam aetate distractis (*ibid.* valitudinis). GREG. TVR. Franc. 4, 32 cur contra -em corporis semper stare. Mart. 1, 36 contra -em caballorum . . . currere. ORIBAS. eup. 4, 79 (78), 1 La periculosissimum est sanguinis nimia reiectio, si sit absque -em evacuatio (*gr. ἀμετρον κένωσιν. loco gemino syn. 9, 2, 1 La absque mensuram, Aa si nimium iactent*). *al.*

B *qua quis quid pati potest, idoneus, habilis sim. est (exempla minus dubia; cf. l. 42)*: AMBR. in psalm. 36, 65, 2 non omnes . . . possunt percipere sapientiae perfectionem . . . ; omnibus tamen pro -e infunditur spiritus sapientiae. in psalm. 118 serm. 3, 21, 3 unum est verbum dividens se singulis pro nostra -e vel pro sua voluntaria largitate. AMBR. (?) sacr. 2, 6, 19 -s . . . vitae nostrae non admittebat, ut terra operiremur et de terra resurgeremus (*simul pertinet ad A*). CONC. Carth. [Adkin]

EDICTO praet., DECRETO Paulli, *ceterum inde a NAEVIO, PLAVTO; deest e. g. VERG.* [it. sept. vet. posseer; raet. occ. possedair; francog. vet. et med. porseoir, posseoir; prov. vet. possezer; cat. posseir, possehir; hisp. poseer; port. possuir. cf. M.-L. 6683. Wartburg IX 239 sqq. Corominas IV 189. Machado² III 1860. St.] [confunditur in codd. cum posse e. g. LVOR. 4, 314 FIRM. math. 6, 17, 4 (falsa var. l. TERT. resurr. 45 p. 92, 9); falsa var. l. pro obsidere CIC. Sest. 84 VVLG. I par. 20, 1 (falso trad. CIC. Balb. 5), -ssa pro passa MAX. TAVR. serm. 22^a, 1 M.]

i. q. (in potestate) habere, tenere sim. vel occupare, sumere, in potestatem redigere (de his notionibus v. quae ad I et II monuimus; vim causativam audacius postulat GREG. M. p. 114, 48):

I praevalet respectu iuris. longe praevalet vis durativa; vis ingressiva intellegitur maxime in stirpe perf. act. ut RHET. Her. infra l. 80, CIC. 114, 69 al. (sed initium saepe accurate indicatur, e. g. IULIAN. dig. 5, 1, 25 si ... emerit aut ... -ere coeperit [v. Voc. Iurispr. Rom. I 773, 52 sqq.]. 41, 3, 33, 1 quotiens quis ... lucri faciendi causa inciperet -ere [al. ibid. POMPON. dig. 41, 3, 32 pr. et saepius]) et in p. p. ut e. g. VERNVL. dig. 47, 8, 6 quod vi -ssum raptumve sit. GAIUS dig. 41, 3, 38 neque vi -ssum neque furtivum -et. VLP. dig. 42, 8, 6, 7 post bona -ssa; rarius in formis stirpis praes. ut EDICT. praet. perpet. Vlp. dig. 42, 4, 7, 1 latitantis bona -eri vendique iubebo (sim. GAIUS dig. 3, 4, 1, 2 VLP. dig. 42, 4, 7, 18. al.), LAVOL. p. 114, 60, ITALIA p. 115, 1; iuncta vim durativam: CELS. dig. 41, 2, 18 pr. quod meo nomine -o, possum alieno nomine -ere: ... desino -ere et alium possessorem ministerio meo facio.

A cum obi. (hic illic e contextu supplendo; pro acc. ponitur structura partitiva l. 48): I usu communi dicitur -ere sive is, qui rem corporaliter tenet, sc. proprietate non considerata vel examinata, sive sensu magis tecnico is, qui iusta causa vel secundum interdicta praetoris rem tenet (ad rem v. e. g. Kaser, Eigentum und Besitz², 1956, passim, Kunkel, Civilis und naturalis possessio, Symbolae Friburgenses in hon. O. Lenel, 1935, 40 sqq.; cf. etiam differentias in appendice ad I collectas): a generalia et indefinita: a bona: PLAVT. Poen. 1081 aequomst habere hunc filium b., quae -edit pater. LEX Bant. (CIL I² 582) 11 b. eius poplice -eantur facito (LEX repetund. [CIL I² 583] 57 Cic. Phil. 11, 15 fam. 13, 37. cf. LIV. 38, 60, 8 in bona ... -ssum p. quaestores praetor misit). LEX agr. (CIL I² 585) 91 utei bona ... agrumque ... haberent (-erent fruerentur). CIC. Quinct. 25 ut ex edicto b. -ere liceat (30 ex formula: ... 'quoniam ex edicto praetoris b. dies xxx -ssa sint'. 31. al. ibid. LEX Iul. et PROB. litt. sing. v. infra). 67 neque proscriptis neque -ssis bonis (LEX Rubr. [CIL I² 592] 2, 46 -eri proscribeive veneireque [51. PROB. litt. sing. gramm. IV 275 b(ona) e(x) e(dicto) p(ossideri) p(roscribi) v(enirique) i(ubebo)]. LEX Iul. munic. [CIL I² 593] 117 ex edicto. GAIUS inst. 3, 79 per dies continuos xxx. al.). S. Rosc. 30 adempta, -ssa, direpta. de orat. 2, 283 sine testamento. leg. 2, 48 qui de bonis ... usu ceperit plurimum -endo. et saepe. pro obi. ponitur de cum abl.: CYPRE. epist. 66, 4 (formula proscriptiois) si quis tenet -et de bonis Caecili Cypriani. β varia: TERT. Andr. 810 quae illius Chrysidis fuere -et Glycerium. Haut. 969 satius est quam te ipso herede haec -ere Bacchidem. CIC. Quinct. 85 (Iul. Sev. rhet. 16) si bona ... -res, -ere omnia eo iure deberes ([nisi suppleas bona]. S. Rosc. 108 cum Chrysogono communiter. Mil. 89 oppressisset o., -ret, teneret. al.). S. Rosc. 15 patrimonium domestici praedones vi ereptum -ent (32 VAL. MAX. 1, 8 ext. 17 SEN. epist. 87, 16. COD. Theod. 10, 10, 3 -ssa p. deferre. al.). Verr. II 1, 125 Ligus hereditatem adiit; -edit ... sine ulla controversia (LAVOL. dig. 29, 2, 60 [e Labeone] bonorum possessionem ab intestato petit et ita h. -edit. 29, 4, 11 lege. NEBRAT. dig. 36, 3, 13. et saepe). leg. agr. 3, 11 'quae data, donata, concessa, vendita ... -ssa'; hoc tribunus plebis promulgare ausus est, ut, quod quisque ... -ret, id eo iure teneret eqs. Phil. 2, 96. Ov. trist. 4, 4, 46 nec mihi detractas -et alter opes (i. bona mea publicata non sunt). LIV. 24, 25, 3 cum ... hereditatem regni creverit et, quae procurator tenuerat, pro domino -erit. SEN. contr. 9, 5, 16 paternas tabulas aut totas -ere debet aut totas perdere filia. PHAEDR. 4, 5, 10 inter filias fortunam ... distribuatur ... tali modo: ni data -eant aut fruuntur (de eadem re ibid. 15. 45). QUINT. inst. 5, 10, 115 quia bello parta ... vi -eantur. al. LAVOL. dig. 41, 2, 23, 1 etiamsi nemo medio tempore res eorum captivorum -erit (41, 3, 23 pr. singulas. CELS. dig. 5, 3, 45. IULIAN. dig. 41, 4, 7, 7 furtivam. al.). sim. saepius.

b -entur immobilia: α varia, sc. fundus, domus sim.: EDICT. praet. (Fest. p. 233; ad aedes adhibetur Vlp. dig. 43, 17, 1 pr.) uti nunc -etis eum fundum quo de agitur, quod nec vi nec clam nec precario alter ab altero -etis, ita (quominus ita Vlp.) -eatis, adversus ea vim fieri veto (EDICT. praet. [Cic. Tull. 44; cf. Caecin. 91 sq. GAIUS inst. 4, 154 INST. Iust. 4, 15, 6] unde tu ... illum ... vi deiecisti ... , cum ille -ret ... , quod nec vi eqs. -ret [aliter affert Vlp. dig. 43, 16, 1 pr. quaeque ille tunc ibi habuit]. LEX agr. [CIL I² 585] 18). DECRETO. Paulli (CIL I² 614) 5 sq. oppidum (v. sub β et cf. LIV. 39, 25, 4 infra). RHET. Her. 4, 29, 40 cum constet istum fundum nostrum fuisse, ostendas te aut vacuum -isse aut usu tuum fecisse eqs. (ibid. cum ego adessem, -ere non potuisti. CIC. leg. agr. 3, 14 quos nunc cum aliquo metu tenet, sine ulla cura -bit. al. in orat. Att. 14, 6, 1. LABEO dig. 6, 1, 78 alienum. et saepe. adde EDICT. praet. l. 72). LEX Anton. de Term. (CIL I² 589) 1, 31 quod ... earum rerum, sc. agrorum, locorum, aedificiorum, ... antea habu-

erunt, -erunt, usei fructeive sunt ... ieis ea omnia (35) habere, -ere, uttei frueique liceto (sim. al. ibid.). CIC. Quinct. 85 (Iul. Sev. rhet. 16) praedium, non bona ... alterius (ibid. iterum. Flacc. 79 -ssa per vim. al. GAIUS dig. 41, 1, 7, 3. 5. et saepius). 51 hanc fiduciam, sc. fundum, commissam tibi dicis; tenes hodie ac -es. 90 saltum per vim (CATVLL. 115, 4 qui ... tot bona -eat, prata, arva, ... silvas saltusque paludesque. PAPIN. dig. 41, 2, 46. PAVL. dig. 41, 2, 3, 11 saltus ... animo -emus, quamvis certis temporibus eos relinquamus). Att. 14, 21, 3 Neapolitanum. al. LEX Iul. munic. (CIL I² 593) 71 ne quis ea loca publica urbis porticumve quam -eto (cf. PAVL. dig. 41, 2, 1, 22 forum ... et basilicam hisque similia non -ent municipes, sed promiscue his utuntur). S. C. Frontin. aq. 108 quoad idem domini -rent id solum (LIV. 26, 11, 7. VLP. dig. 43, 17, 3, 5 [e Cassio]. al.). LIV. 39, 25, 4 Philippopolis, Tricca ... et cetera ... oppida, utrum, Thessalorum iuris cum <essent>, vi ademptae -ssaeque ab Aetolis forent (cf. l. 30; item respiciuntur bello parta e. g. CVRT. 4, 1, 27 cum ... id quemque, quod occupasset, habiturum arbitraretur Amyntas velut certo iure -ssum). VAL. MAX. 7, 7, 1 avitos ... lares. PROC. dig. 18, 1, 69 lacum. LAVOL. dig. 41, 2, 23 pr. aedes (cf. POMPON. dig. 41, 3, 30, 1 [e Labeone] aedificium. SCAEV. dig. 19, 1, 52, 3 domus. sim. al.; v. etiam l. 113, 71. 84). CIL VI 10238 b (saec. I ex.) monimenti ambitum ita, ut vivi -edimus, posterique nostri -eant (item respiciuntur sepulcra: 25250 cepotafiu(m) ... filia mea -bet sine controversia. 33981. X 2438 monumentum. XIV 4820 -ent hoc monumentu(m) pro parte semissa. al.). et saepe. iocose vel in imagine: CIC. rep. 1, 20 nisi forte Manilius interdictum aliquod inter duos soles, qui visi sunt, putat esse componendum, ut ita caelum -eant, ut uterque -erit (cf. p. 113, 71). TERT. praescr. 37 l. 16 (9 sq. nullum ius capiunt christianarum litterarum haereticis) quid hic, ceteri haeretici, ... pascitis? mea est possessio, olim -eo, prior -eo. β ager (item iugera agri, pars agri sim.): DECRETO. Paulli (CIL I² 614) 5 sq. agrum oppidumqu(e), quod ea tempestate -issent, item -ere habereque iousit. SENT. Minuc. (CIL I² 584) 3 qua lege agrum -rent et qua fineis fierent dixserunt. 13 agri poplici quod Langenses -ent (38 in a. p., quem ... -ent. CIC. leg. agr. 2, 68 Att. 2, 15, 4. LIV. 2, 41, 2 -eri a privatis. 4, 51, 5 per iniuriam. 6, 14, 11. al.). et passim ibid. LEX agr. (CIL I² 585) 14 si quis agri iugra non amplius xxx -bit habebitve (CIC. Phil. 3, 22 duo milia i. immunia. LIV. 6, 35, 5 ne quis plus quam quingenta i. agri -ret [respicitur lex Licinii Stolonis ut: 7, 16, 9 VAL. MAX. 8, 6, 3. al.]. VAL. MAX. 4, 4, 7. et al.). 83 <que>m agrum locum cevis Romanus ex h(ac) l(ege) -bit. et saepe in eadem lege. Cic. Tull. 16 est in eo agro centuria ... , quae semper M. Tulli fuit, quam etiam pater pos<ederat>. Verr. II 3, 28 agri glaebam (3, 109). 3, 108 agri Aetnensis multo maximam partem. leg. agr. 2, 57 qui agrum Recentoricum -ent, vetustate possessionis se, non iure ... defendunt. 3, 14 agros habet incertos et nullo iure -ssos. off. 2, 79 ut agrum multis annis ... ante -ssum ... qui ... habuit amitiat. al. VARRO ling. 5, 36. et passim. nimis acute explicatur vi causativa: GREG. M. moral. 9, 58 (ad VVLG. act. 1, 18 Iuda -edit agrum de mercede iniquitatis) '-edit' dictum est '-ere fecit', quia Pharisaei emerunt agrum (Matth. 27, 7).

c -entur mobilia et animantia: α res variae: RHET. Her. 1, 11, 19 navem illam aegrotus, qui in tempestate fugere non potuit, -edit; navem petit ille, cuius fuerat. SEN. benef. 6, 4, 5 argentum, quod non emerat, -es. PETRON. 14, 6 nostra esse spolia, sc. tunicam, quae illi -rent. PROC. dig. 23, 3, 67 si vir eam (sc. ancillae) pecuniam pro suo -endo usucepit (ibid. eam. QUINT. decl. 332 p. 309, 13 PLIN. paneg. 40, 1 POMPON. dig. 35, 1, 110 PAPIN. dig. 41, 2, 44 pr. al.). LAVOL. dig. 41, 2, 24 peculium, quod servus civiliter quidem -ere non posset, sed naturaliter tenet, dominus creditur -ere (PAPIN. dig. 49, 17, 1, 50, 1, 17, 2 castrense. al.). 41, 3, 23, 2 si ... demolita domus est, ex integro res mobiles -endae sunt, ut ... usucapiantur (COD. Iust. 9, 32, 4, 1 [a. 242]. al.). POMPON. dig. 10, 4, 15 (e Labeone) thesaurum (PAVL. dig. 41, 2, 3, 3). 41, 3, 30, 1 et aurum et gemmam -eri et usucapi. GAIUS dig. 41, 1, 5, 3 favos ... sine furto quilibet -ere potest. al. β animalia: CIC. inv. 1, 84 equum hereditate (GELL. 3, 9, 3 haberet, ... -retque. VLP. dig. 50, 13, 2). SCAEV. dig. 26, 7, 56 heres ... animalia annis plurimis -edit. PAVL. dig. 41, 2, 3, 14 pisces, quos in piscinas coiecerimus, a nobis -eri, sed eos pisces, qui in stagno sint, ... a nobis non -eri eqs. (sim. ibid. 15 aves. 16 columbas ... , apes). γ servi, captivi, coloni sim.: CIC. Quinct. 89 ex quibus servus iste -erit neminem, ne attigerit quidem (SEN. contr. 10, 5, 15 servus ... est meus, quem ego belli iure <-eo> [si recte supplevit Bursian]. AFRIC. dig. 9, 4, 28 alienum. 12, 1, 23 [ex Iuliano] si eum servum, qui tibi legatus sit, quasi mihi legatum -erim et vendiderim. al.). Flacc. 80 mancipia (SCAEV. dig. 41, 9, 3). TAB. cer. Herculan. 59 (Parola del pass. 9, 1954, 55) haber<e> -ereque recte liceat hominem (61 [ibid. p. 56]. IULIAN. dig. 41, 3, 35 homo ... ab herede numquam -ssus). 65 (ibid. p. 64) puellam N<a> idem suam suique <man>cipi esse seque -ere. LAVOL. dig. 41, 2, 23, 1 non possunt videri aliquid -ere captivi, cum ipsi ab alio -eantur. TAB. cer. Dac. 7 (CIL III p. 941) int. 10 uti frui habere -ereque puerum recte liceat (eadem formula 9 [ibid. p. 959] ext. 9 mulierem. vocem q. e. -ere non exhibet formula stipulationis prisca apud Varronem rust. 2, 2, 6). POMPON. dig. 41, 10, 4 pr. ex ancilla natum. GAIUS dig. 41, 2, 15 fugitivum. VLP. dig. 41, 2, 4 si filius ab alio tamquam servus -eatur (PAVL. dig. 9, 2, 33 pr. [sim. 35, 2, 63 pr.] f. naturalem. ibid. f. alienum). PAVL. dig. 6, 1, 27, 5 [Züch]

b *potius de potestate, quae efficitur condicione externa (huc vergunt exempla quaedam supra sub ay allata; cf. quae ibi monuimus):*
 α *notione communi (exempla selecta):* ① *ponitur inf.:* ② *pro subi. sunt animantes:* NAEV. com. 38 nolo ego hanc adeo efflictim amare: diu vivat volo, ut mihi prodesse -ssit (PLAVT. Amph. 126 [Merc.] ego . . . sumpsi Sosiae mi imaginem . . . , ut praeservire . . . -ssem patri. 142 internosse ut nos [sc. Sosiam et Merc.] -ssitis facilius, ego has habebō . . . in petaso pinnulas. Capt. 940. Most. 835 huc . . . specta, cornicem ut conspiciere -ssies [A, -ssis P; alio sensu 840 aetate non quis optuerier]. 1095 Trin. 654 TER. Hec. 7. et saepe). PLAVT. Amph. 147 signa nemo horum familiarium videre -erit, verum vos videbitis. Aul. 607 in ara hic adsidam . . . ; hinc ego et huc et illud -ero quid agant arbitrarier. Capt. 332 alio pacto (sc. nisi dato auro sim.) abire non -es. Mil. 329 nihil est qua hinc huc transire ea -ssit nisi recto ostio. 1076 auro alii mulieri hanc vendere -uit operam Pyrgopolinices. TER. Haut. 501 dicam . . . hodie non -sse me eis dare operam. Eun. 29 id ita esse vos iam iudicare -eritis. CATO or. frg. 36, 1 (185 M.) dicere -ssum, quibus villae . . . aedificatae . . . sient. LVCIL. 562 illos fructus quaeras, . . . olim quis uti -ssis eqs. QVADRIG. hist. 41 ut te Pyrrhum salvum velimus, ut esset, quem armis vincere -ssimus. RHET. Her. 3, 9, 17 si vehementer aures auditorum optunsae videbuntur . . . , commode -erimus principio supersedere. CIC. S. Rosc. 146 quis . . . praedo fuit tam nefarius . . . , ut, cum integram praedam sine sanguine habere -sset, cruenta spolia detrahere mallet? al. ③ *pro subi. sunt res:* PLAVT. Mil. 225 tibi muni viam qua . . . commeatus . . . ad te . . . tuto -ssit pervenire. Pseud. 470 fac sis vocivas . . . aedis aurium, mea ut migrare dicta -ssint, quo volo. CATO agr. 133, 1 arborum pullos in terram deprimito, extollito, uti radicem capere -ssint. 154 uti in culleum . . . vinum salire -ssit. HEMINA hist. 37 mirabantur alii, quomodo illi (sc. Numa) libri durare -ssent. RHET. Her. 3, 11, 19 horum (sc. inventionum sim.) . . . memoria sine pronuntiatione non plus quam sine his rebus pronuntiatio sola valere -erit (3, 23, 38 quantum. CIC. Verr. II 2, 173 nat. deor. 2, 93 Lael. 92. al.). CIC. S. Rosc. 31 nulla res tanta existet . . . , ut -ssit vim mihi maiorem adhibere metus quam fides. Verr. II 5, 85 maiores habitare in eo loco Syracusanum, qua naves accedere -ssent, noluerunt. Font. 23 quid est . . . ubi elucere -ssit prudentia eqs.? al. VARRO rust. 1, 41, 3 in ea vite paulo infra, quam insitum est, incidunt, [in] qua umor adventicius effluere -ssit. VITR. 2, 8, 18 cum . . . in tecto tegulae fuerint fractae . . . , qua -ssint ex imbribus aquae perpluere, eqs. 2, 9, 14 larix non habet spatia foraminum, qua -ssit ignis penetrare. 5, 11, 1 uti, cum tempestates ventosae sint, non -ssit aspergo in interiorum partem pervenire. 6, 6, 2 alia parte . . . , qua sol calfacere -ssit. 8, 6, 8 ita hi tubuli ex una parte sint lingulati, ut alius in alium inire convenireque -ssint. al. CELS. 5, 28, 2^E si levatur malum . . . , procedere curatio -est . . . ad scalpellum. 7, 19, 7 incidere sic, ut intrare duo digiti . . . -ssint. 7, 25, 2 incisione facta tergus cutis cedere retro -est. al. ④ *inf. supplendo:* PLAVT. Capt. 448 ut quam primum -ssis redeas (Persa 51 recipe [te] quam p. -es. Poen. 1420 v. infra. Trin. 42 quam p. TER. Eun. 628 ubi p. -erit, se illinc subducet scio. CIC. Verr. II 2, 48 ut p. -uit, istum reliquit. sim. al.). Men. 557 conveniam servum, si -ero, meum (Stich. 563 voluit, si -sset, indipisci de cibo. CATO agr. 2, 1 pater familias ubi ad villam venit, . . . fundum eodem die, si -est, circumeat. 37, 4 caveto, nequam materiem doles . . . , si -es, nisi siccam. RHET. Her. 2, 3, 4. et passim). Merc. 496 bene vale. :: non edepol -ssum prius quam tu ad me redieris (item in responso: Poen. 1420 quando hinc ire cogitas Carthaginem? . . . :: ubi primum -ero. TER. Andr. 597 faciam . . . sedulo. :: -es nunc, dum eqs. Eun. 534. al.). TER. Ad. 222 quin, quidquid possem, mallet auferre . . . in praesentia (in enunt. relat. ut: LVCIL. 719 parcat illi . . . , cui [qui Marx] -ssit. CIC. Verr. II 4, 19 testes reticebunt, quae -erunt, libenter. Caecin. 22 qua. et passim). sim. saepe.

β *respiciuntur actiones, quas persequi aequum, consentaneum, permissum est (cf. p. 136, 25; -est fere is, cui quid licet; qui color illustratur locutionibus his: lege PLAVT. Merc. 450 CIC. Tull. 48 LIV. 1, 26, 7. al., iure RHET. Her. 1, 13, 23 CIC. Tull. 43. 53 Tusc. 1, 83. al., vere CIC. Rab. perd. 27 Flacc. 102 Tusc. 1, 83. al., more maiorum CIC. Mil. 71 LIV. 2, 56, 12, recte CIC. part. 106 fam. 14, 4, 5. sim. al.; inf. suppl. e. g. CIC. Q. Rosc. 52sq. Mur. 9 Tusc. 1, 83 fam. 9, 22, 3 et p. 132, 52sq.; exempla significantiora):* ① *generatim:* ② *negatur:* PLAVT. Persa 663 virginem vendo minis octoginta. :: nimiumst. :: nummus abesse hinc non -est, quod nunc dicam (cf. Rud. 1330 postulo talentum magnum; non -est triobolum hinc abesse [tr. nom. neutr. sec. gr. τριόβολον, non acc. masc., ut ad IIB2c pertineat]). TER. Hec. 148 quam uxorem decrerim me non -sse diutius habere, eam ludibrio haberi honestum non est (nisi ad p. 129, 33). SCIP. min. or. frg. (30 M.) Macr. Sat. 3, 14, 7 quam saltationem impudicus servulus honeste saltare non -sset. CIC. Catil. 1, 10 nobiscum versari iam diutius non -es; non feram. Mur. 9 quam causam nec industrius <quis>quam . . . nec officiosus deserere -ssit. Phil. 2, 92 si haec manent, quae stante re publica manere non -ssunt. Cato 68 sperat adulescentis diu esse se victurum, quod sperare idem senex non -est; insipienter sperat; quid enim stultius eqs.? Att. 4, 6, 2 quod <ne> dolere quidem -ssum, ut non . . . ingratus videar. fam. 9, 22, 3 mentam pusillam appellare mentulam non licet; belle 'tectoriola'; dic ergo etiam 'pavimenta' isto modo; non -es. SEN. benef. 7, 1, 6 (5 involuta veritas in alto latet) nec de malignitate naturae queri -ssum,

quia eqs. dial. 7, 24, 1 non -ssum in hac re (sc. in donando) esse negligens. 11 (12), 14, 3 (ad Helviam) non -es . . . ea in erepto filio desiderare, quae <in> incolumi numquam ad te pertinere duxisti (cf. ibid. 16, 2 non -est muliebris excusatio contingere ei, a qua omnia muliebria vitia afuerunt. 16, 5 non -es . . . ad optinendum dolorem muliebre nomen praetendere). LVCAN. 6, 261 non tu bellorum spoliis ornare Tonantis templa -es, non tu laetis ululare triumphis. QVINT. decl. 279 p. 136, 28 non -es propter id irasci, quod iura huic permiserunt. al. ITALA num. 9, 6 (Lugd. = VVLG.) homines immundi non -erant facere pascha. deut. 12, 17 (ibid., sim. VVLG.) non -eris manducare in civitatibus decimas tritici eqs. ([explicit AVG. loc. hept. 5, 36 non debetis]. item occurrit fut. in praeceptis: 16, 5 [Lugd., sim. VVLG. ut et cet. locis] occidere pascha. 17, 15 [Aug. loc. hept. 5, 49] constituere super te hominem alienum [Lugd. non constitues; explicat AVG. l. c. non debetis]. 22, 19 [Lugd.] dimittere uxorem. al. VVLG. lev. 27, 20 redimere [Lugd. non redimet]. num. 35, 12 occidere [Lugd. non morietur]. al.). ③ *non negatur:* CIC. Rab. perd. 27 C. Marius, quem vere patrem patriae . . . -ssumus dicere, . . . condemnabimus? Mur. 9 quodsi licet desinere, si te auctore -ssum, . . . libenter desino. Flacc. 102 quem ego diem vere natalem huius urbis . . . appellare -ssum. dom. 2 erit causa cur consilium maiorum . . . iure ac merito laudare -ssimus. Tusc. 1, 83 quid . . . lugeam vitam hominum? vere et iure -ssum; sed quid necesse est . . . vitam efficere deplorando miseriorem? 5, 25 -ssum . . . , cui concesserim in malis esse dolores corporis . . . , huic suscensere dicenti non omnis bonos esse beatos eqs.? fam. 6, 6, 9 si tibi, cui iustius videtur irasci -sse, concesserit. 14, 4, 5 quod me hortaris, ut . . . spem habeam recipendae salutis, id velim sit eius modi, ut recte sperare -ssimus. al. BRVT. Cic. fam. 11, 13, 2 recurri ad meas copias; sic enim vere eas appellare -ssum; sunt extenuatissimae eqs. VERG. ecl. 1, 79 hic . . . hanc mecum -eras requiescere noctem. LIV. 6, 24, 5 quis homo, quis deus est, quem accusare -ssitis? SEN. clem. 1, 1, 5 -es hoc . . . audacter praedicare eqs. epist. 114, 12 mirari . . . non debes . . . ; hoc magis mirari -es, quod eqs. CE 947, 4 (Pompeis) Veneri volo frangere costas fustibus . . . ; si -est ('restitue si valet' Bücheler) illa mihi tenerum pertundere pectus, quit ego non -ssim caput illae frangere fuste? QVINT. inst. 7, 1, 24 an optare -ssit alienam uxorem (cf. 25 non debes a. u. o.). TRAIAN. Plin. epist. 10, 82, 1 -isti non haerere . . . circa id, de quo me consulendum existimasti eqs. al.

④ *speciatim spectat ad ius (Iudaeorum praecepta religiosa v. supra l. 10 sq.):* ① *negatur:* PLAVT. Merc. 450 non -es tu lege vendere illam (POMPON. dig. 8, 3, 14 iter . . . v. vel alias cedere. 13, 7, 8, 3 pignus [antea: ut . . . vendere . . . liceret]. al.). RHET. Her. 1, 13, 23 ratiocinatio . . . , quare -uerit aut non -uerit iure testamentum facere. GALL. (?) Prisc. gramm. II 382, 2 impubes libripens esse non -est neque antestari (CIC. inv. 2, 62 testamento . . . vestrum e. 2, 63 heredes e. Catil. 4, 10 Caesar sancit . . . , ne quis huius supplicio levando se iactare et . . . popularis e. -ssit. dom. 120 et <pontifex et> tribunus plebis idem e. non -est? LIV. 31, 9, 7 usui. al.). CIC. Quinct. 36 ex edicto te possidere non -isse (ibid. nego ex edicto p. -isse). Tull. 48 istis legibus . . . certe non -uit istius familia servos M. Tulli occidere (53 iure). Verr. II 5, 45 privatim . . . nec proficisci quoquam -es nec arcessere res transmarinas ex iis locis, in quibus te habere nihil licet. ALF. dig. 9, 2, 52, 4 quaerebatur, an dominus . . . cum eo . . . agere -est; respondi non -sse (item inf. supplendus est in responso iuris consultorum: 39, 2, 43, 2. 42, 1, 62. SCAEV. dig. 33, 4, 17, 1 respondit nihil proponi, cur non -ssit [item 34, 1, 18, 1]. cf. etiam infra p. 133, 19). LIV. 1, 26, 7 se absolvere non rebantur ea lege ne innoxium quidem -sse. 2, 56, 12 nec illum ipsum magistratum submovere pro imperio -sse more maiorum. 3, 31, 6 plebem et tribunos legem ferre non -sse. LABEO dig. 33, 5, 20 mutare voluntatem eum non -sse (IVLIAN. dig. 30, 84, 9 sententiam. PAPIN. dig. 50, 17, 75 consilium suum. al.). SEN. contr. 2, 2, 5 non -sse illam discedere a viro; nam et hoc illam iureiurando obligavit vir. QVINT. decl. 264 p. 79, 15 plus quam dimidiam partem patrimonii relinquere feminae non -uit (antea: vetatur . . . relinquere). IAVOL. dig. 23, 3, 83 non -sse mulierem ante nuptias a debitore eam pecuniam petere (IVLIAN. dig. 34, 3, 12 liberationem. AFRIC. dig. 37, 4, 14 pr. bonorum possessionem. SCAEV. dig. 36, 1, 80, 1 fideicommissum. al.). IVLIAN. dig. 1, 3, 15 in his, quae contra rationem iuris constituta sunt, non -ssum sequi regulam iuris. 14, 6, 14 ut pecuniam mutuum invito patre suo accipere non -ssit (30, 84, 13 legatum. 38, 8, 3 bonorum possessionem. VENVL. dig. 14, 6, 18 [ex Iuliano] fideiussorem [postea: recte accipi]. al.). 30, 81, 4 Titium non amplius quincuncem in servis vindicare -sse (POMPON. dig. 30, 8, 2 partem servorum. SCAEV. dig. 26, 7, 56 ea animalia. al.). POMPON. dig. 40, 9, 22 curator furiosi servum eius manumittere non -est (GAIUS dig. 26, 8, 9, 1 sine tutoris auctoritate pupillum. VLP. dig. 40, 9, 12, 7 neque m. neque alienare. al.). AFRIC. dig. 29, 2, 51 pr. eum . . . ex neutro eorum testamentorum -sse adire hereditatem (SCAEV. dig. 28, 3, 19, 2. 28, 6, 48, 1 PAVL. dig. 29, 2, 97 [ex Papin.]. al.). et saepius. ② *non negatur:* PLAVT. Aul. 747 si istuc ius est, ut tu istuc excusare (sc. ebrietate ac amore) -ssies, luci claro deripiamus aurum matronis palam. RHET. Her. 2, 13, 19 id quod argentario tuleris expensum, ab socio eius recte petere -ssis (CIC. Q. Rosc. 52 -ueritne Roscius ex societate suam partem p. necne eqs. 54 LABEO dig. 40, 12, 42. IAVOL. dig. 23, 3, 80 [ex Labeone]. VENVL. dig. 45, 1, 138 pr. al.; cf. CIC. Verr. II 3, 70 repetere [ALF. dig. 39, 2, 43, 2. CELS. dig. 12, 4, 16 bis. 12, 6, 47 IVLIAN. dig. [Kuhlmann]

12, 4, 7 pr. *al.*). CIC. Tull. 43 ne ipsi *praetores* iudicarent -sse homines servos iure arma capere (ALF. dig. 41, 3, 34 [*accedit usu ut*: LABEO dig. 49, 15, 29 *bis*. IULIAN. dig. 41, 4, 9. 10. *al.*]. IAVOL. dig. 31, 42 solidum. CLEM. dig. 35, 1, 62, 2 legatum. POMPON. dig. 41, 3, 28. *al.*). 53 probabis . . . homines . . . te tuo iure -isse occidere? (56 iure. leg. 1, 42 dictator . . . impune. QUINT. decl. 372 p. 411, 16. *al.*). Font. 21 -est . . . testibus iudex non credere? cupidis et iratis . . . non solum -est, sed etiam debet. leg. agr. 2, 34 *decemviri* iudicare . . . vel de consulibus vel de ipsis tribunis plebis -erunt . . .; magistratus iis petere licebit *eqs.* (ALF. dig. 42, 1, 62 quaerebatur, iudex, si perperam iudicasset, an -sset eodem die iterum i.). *ibid.* emere agros . . . quos volent . . . -erunt *eqs.* (LABEO dig. 32, 30, 6 idem . . . iuris est et si -isses e., non emeris. VLP. dig. 26, 8, 5, 2). Mil. 71 in quem animadvertere ipse et more maiorum et suo iure -sset. VARRO rust. 2, 10, 4 *dominus legitimus fit*, si, ut debuit, mancipio ab eo accepit, a quo iure civili -uit; aut si in iure cessit, qui -uit (cui potius *trad.*) cedere, et id ubi oportuit (IULIAN. dig. 43, 20, 4 MARCELL. dig. 24, 3, 57). ALF. dig. 9, 2, 52, 4 quaerebatur, an dominus servuli lege Aquilia . . . agere -est (11, 3, 16 quaerebatur, -ssetne a *dominus* . . .; respondi -sse. 19, 2, 31 cum nauta . . . oneris aversi actione. LABEO dig. 19, 2, 60, 2. 32, 29, 3. SEN. contr. 2, 3, 11. PROC. dig. 8, 5, 13 recte. *al.*). 19, 2, 31 -sse eum cuius fuisset triticum quod nauta solvisset vindicare (CELS. dig. 24, 1, 48 IULIAN. dig. 24, 1, 39 AFRIC. dig. 38, 2, 26 GAIUS dig. 41, 1, 7, 10. *al.*). LIV. 2, 47, 10 si exercitus sine imperatore triumphare -ssit. LABEO dig. 19, 2, 60, 5 condicere tibi frumentum (IULIAN. dig. 19, 1, 24, 1. 47, 2, 57, 4 AFRIC. dig. 12, 1, 23. *al.*). IAVOL. dig. 35, 1, 67 satisfactione interposita accipere ab herede legatum -erit (IULIAN. dig. 28, 2, 13, 2 bonorum possessionem. *al.*, adde VARRONEM *supra*). 41, 2, 24 non corporalem possessionem, sed iustam -est adquirere (45, 3, 36 IULIAN. dig. 33, 5, 11. 35, 1, 21 GAIUS dig. 40, 12, 25, 2. *al.*). CELS. dig. 41, 2, 18 pr. quod meo nomine possideo, -ssum alieno nomine possidere (PAVL. dig. 42, 5, 12 pr.). *et saepius.*

γ usu deflexo respiciuntur actiones eventusve, quos fieri fere necesse est (-est fere is qui debet; hos locos prorsus negligere nolimus, quamquam aegre ab exemplis sub β vel B allatis separari possunt; ceterum v. etiam 2α): HIL. in psalm. 118 aleph 8 p. 364, 10 si . . . angeli parvulorum patrem nostrum cotidie vident . . . -ssum testimonia eorum metuere, quos et nobiscum peccantibus manere et deo cotidie scimus adistere. LVCR. Athan. 1, 22 p. 104, 8 (*cf.* 1, 1 p. 66, 4 cogit nos, Constanti, absentem damnare . . . Athanasium) cui oboedire -ueramus . . ., cui, inquam, oboediremus, tibine an Iosaphat redivivo . . ., qui id nos facere compelleret, quod meminissimus fieri mandasse deum? GAUDENT. serm. 15, 14 G. si unius arbusculae fructus contra dei mandatum temere a protoplastis degustatus mortem generi adquisivit humano, -uit et Machabaeis . . . interitum parare mandati divini transgressio. LEX Sal. Merov. 40, 3 si . . . maior culpa servi fuerit, unde ingenuus MCCC denarios . . . solvere -ssit (debet, debeat *var. ll.*; *cf.* 40, 1 unde ingenuus DC denarios . . . componere debuerat. *item illustratur servi crimen comparatione poenae a reo ingenuo solvendae*: 40, 9 componere [debeat *var. l.*]. *ibid.* reddere, . . . componere). Ps. VIGIL. THAPS. trin. 1, 45 si una esset tantummodo personae gloria, sic -uerat (debuerat *var. l.*) intimasse: *eqs.*

ε structura personali fere invita non significatur tam facultas subiecti quam possibile esse, quod tota sententia indicatum est (exempla selecta; quaedam affinia esse ad locos sub b allatos vix negaverimus; *inf. suppl. e. g. p. 134, 44*): *α* in sententiis negatis (adhibetur fere ad augendam vim sententiarum, sc. ut contrarium omnino impossibile videatur; huc pertinent multa exempla λιτότης quae p. 152, 6 colligere maluimus): ① iuxta compar., tantus *sim.*: PLAVT. Asin. 118 non esse servus peior hoc quisquam -est nec magis versutus *eqs.* (Men. 139 non -isti m. per tempus mihi advenire quam advenis [*sim.* Most. 574 numquam -isti mihi m. opportunus advenire quam advenis]. Mil. 613 m. non -est esse ad rem utile. Most. 1162 non -uit venire orator m. ad me impetrabilis quam tu. *al.*). Capt. 346 nec quemquam fideliozem neque cui plus credat -es mittere ad eum (CIC. de orat. 1, 4 neque auctoritate quisquam apud me p. valere te -est neque voluntate. *al.*). Most. 303 quod te amo, operam nusquam melius -ui ponere. Pseud. 669 ipsa mi Opportunitas non -uit opportunus advenire quam haec allatast mi opportuna epistula. TER. Haut. 679 nulla mihi res posthac -est iam intervenire tanta, quae mi aegritudinem adferat (CIC. Verr. II 1, 4 neque tanta fortunis omnium perniciis ulla -est accidere quam *eqs.* rum *al.*). *sim. saepius.*

② *accedit praepos. sine* (sc. qua effectus actionis indicetur): PLAVT. Stich. 72 patri adversari s. dedecore et scelere summo haud -ssumus (CIC. Quinct. 44 s. summo s. P. Quinctium . . . iugulare non -es). CIC. S. Rosc. 53 pater ut amorem . . . eiceret ex animo, ut denique patrem esse sese oblivisceretur; quae s. magnis huiusce filii peccatis accidere -isse non arbitrator. Verr. II 1, 22 (*ad iudices*) splendor vester facit, ut peccare s. summo rei publicae detrimento ac periculo non -ssitis. Cluent. 10 huic . . . nihil -ssit offensionis accedere s. acerbissimo animi sensu *eqs.* rep. 2, 17 quam opinionem nemo umquam mortalis adsequi -uit s. eximia virtutis gloria. SEN. dial. 2, 5, 4 nec -est quisquam iniuriam accipere s. aliquo detrimento vel dignitatis vel corporis vel rerum extra nos positarum. *al.*

③ *varia*: ④ *de animantibus* (v. etiam p. 134, 52): PLAVT. Epid. 404 numquam nimis -est pudicitiam quisquam suae servare

filiae. Merc. 404 neque illa ancilla matrem satis honeste tuam sequi -erit comes. RHET. Her. 2, 20, 33 nemo -est uno aspectu neque praeteriens in amorem incidere. CIC. Q. Rosc. 24 sunt iura, sunt formulae . . . constitutae, ne quis . . . errare -ssit. Verr. II 3, 162 eiusmodi res publica debet esse . . ., ut inimicus neque deesse nocenti -ssit neque obesse innocenti. Manil. 19 non . . . -ssunt una in civitate multi rem ac fortunas amittere, ut non plures secum in eandem trahant calamitatem. Mur. 28 in eo quod sciunt omnes (*Naugerius*, homines *codd.*) nullo modo -ssunt inter se discrepare. Tusc. 5, 26 *Epicurus* negat quemquam iucunde -sse vivere, nisi idem honeste . . . vivat. NEP. Ham. 3, 2 non . . . maledici tanto viro deesse -erant. SEN. benef. 3, 3, 3 non -est . . . quisquam et invidere et gratias agere, quia invidere querentis . . . est, gratias agere gaudentis. 5, 12, 5 quam diu . . . malus est, nemo illi dare beneficium -est, quia mala bonaque dissentiant *eqs.* 7, 7, 3 iniuriam sacrilegus deo . . . non -est facere, quem extra ictum sua divinitas posuit. dial. 2, 5, 4 sapiens . . . nihil perdere -est; omnia in se reposit *eqs.* 2, 8, 1 nec est quod mireris, si nemo illi *sapienti* -est iniuriam facere; ne prodese quidem quisquam -est; . . . et malus nihil -est dignum tribuere sapiente. 4, 26, 1 irascimur aut iis, a quibus ne accipere quidem -uimus iniuriam, aut iis, a quibus accipere iniuriam -uimus. *al.* ⑤ *de rebus* (v. etiam *infra l. 76*): PLAVT. Most. 1054 nullo pacto iam esse -sse haec clam senem. Trin. 414 non tibi illud *argentum* apparere, si sumas, -est. 569 de dote mecum convenire nil -es<t>. TER. Haut. 324 si . . . id saperest velle te id quod non -est contingere. CATO agr. 64, 1 nolito credere oleum in tabulato -sse crescere. RHET. Her. 4, 29, 40 hereditate tibi me vivo mea pecunia venire non -uit. CIC. Cluent. 82 ut nihil -ssit neque additum neque detractum de re familiari latere. Manil. 19 haec ratio pecuniarum, quae Romae . . . versatur, implicata est cum illis pecuniis Asiaticis . . .; ruere illa non -ssunt, ut haec non eodem labefacta motu concidant. rep. 6, 27 (= Tusc. 1, 54) *principium* nulla ex re alia nasci -est (*Plat. Phaedr. 245^d ἀνάγκη, sc. ἐστίν*). *ibid.* id autem nec nasci -est nec mori (*gr. ibid. τοῦτο δὲ οὐτ' ἀπόλλυσθαι οὐτε γίγνεσθαι δυνατόν*). Tusc. 1, 24 nihil post mortem pertinere ad quemquam -est. off. 3, 9 quia numquam -sset utilitas cum honestate pugnare (*cf.* 3, 11). LVCR. 2, 240 haud . . . -erunt levioribus incidere umquam ex supero graviora. CAES. civ. 2, 37, 6 non materia multitudine arborum . . . deficere -erat. SEN. dial. 1, 2, 1 nihil accidere bono viro mali -est; non miscentur contraria. *al.*

⑥ *β in sententiis non negatis*: ⑦ *de animantibus*: PLAVT. Most. 14 nec veri simile loquere nec verum, frutex, comesse quemquam ut quisquis absentem -ssiet. 442 credo, exspectatus veniam familiaribus. :: nimio . . . ille -uit expectatio venire, qui te nuntiaret mortuum. RHET. Her. 2, 16, 24 si . . . imprudentia reus se peccasse dicet, primum quaeretur, utrum -uerit nescire an non -uerit (*item cum inf. negato*: SEN. dial. 3, 4, 1 iratus -est non esse iracundus, iracundus -est aliquando iratus non esse. 4, 12, 1 -est aliquid non algere, quamvis . . . hiems sit, *eqs.* epist. 49, 10 dic mihi dormituro: 'es non expergisci'; dic experrecto: 'es non dormire amplius'. *al.*). CIC. S. Rosc. 33 *Fimbria* diem Scaevolae dixit, posteaquam comperit eum (*quem vulnerandum curaverat*) -sse vivere. dom. 80 ut . . . -ssit unusquisque nostrum amittere civitatem. Phil. 13, 8 talis . . . vir et civis opinione labi -est, voluntate a re publica dissidere nullo pacto -est. Tusc. 1, 87 an -est is, qui non est, re ulla carere? 3, 20 si sapiens in aegritudinem incidere -sset *eqs.* LVCR. 1, 168 ubi non essent genitalia corpora cuique, qui -sset mater rebus consistere certa? VERG. Aen. 4, 19 si non pertaesum thalami tae-daeque fuisset, huic uni forsani -ui succumbere culpae. Ov. epist. 11, 111 si -uit *infans* meruisse necem, meruisse putetur. LIV. 23, 7, 10 Decius Magius nec obviam egressus est *Hannibali* nec, quo timorem aliquem ex conscientia significare -sset, privatim se tenuit. LABEO dig. 8, 1, 19 quaedam . . . [debere] habere -ssumus, quamvis ea nobis utilia non sunt. CELS. 3, 12, 4 antequam inhorrescere -ssit *aegrotus*, operiatur. SEN. benef. 3, 18, 1 an beneficium dare servus domino -ssit (*cf.* 3, 22, 3). epist. 4, 8 cogita -sse . . . latronem . . . admovere iugulo tuo gladium. 63, 15 *Serenus* post me mori debet, sed ante me -est. 66, 3 -est ex casa vir magnus exire, -est et ex deformi humilique corpusculo formosus animus ac magnus. 93, 11 non tam multis vixit annis quam -uit. *et saepius.* ⑧ *de rebus*: PLAVT. Capt. 917 *Ergasilus parasitus* cocum percontabatur, -ssentne seriae fervere. Trin. 155 me obsecravit, suo ne gnato crederem neu quoquam, unde ad eum id -sset permanescere. Truc. 544 viginti minis venire illaec -sse credo dona, quae ei dono dedi. CATO or. frg. 65, 1 (217 M.) saepe audivi inter os atque offam multa intervenire -sse (v. *Otto, Sprichw. n. 1311*). LVCR. 203 si, quod satis est homini, id satis esse potisset, hoc sat erat. RHET. Her. 4, 41, 53 unum aliquid aut alterum -est in istum casu cecidisse suspiciose. CIC. Verr. II 3, 51 cum iam ad summam decumarum nihil, ad tuum quaestum multum -sset accedere. leg. agr. 2, 80 quodsi -sset ager iste ad vos pervenire, *eqs.* Sest. 63 videbat . . ., quod ex malis boni -sset in rem publicam pervenire, id utilius esse per se conservari quam per alios <dissipari>. Tusc. 1, 86 mala morte effugiuntur, etiamsi non evenerunt, tamen, quia -ssunt evenire. off. 1, 152 eorum . . ., quae honesta sunt, -est incidere saepe contentio . . ., de duobus honestis utrum honestius *sit*. LVCR. 1, 582 aeternum tempus -isse manere *corpora*. 1, 706 ex igni summam rerum consistere -sse. SEN. nat. 2, 40, 5 -est . . . illud ipso transitu ignis ussisse; . . . -est aliquid esse combustum nec accensum, -est accensum

esse nec combustum. epist. 79, 10 an Aetna . . . -ssit sublabi et in se ruere. *al.*

2 *accedit (vel ex contextu supplendus est) inf. pass. (gerund. l. 30 et p. 136, 61; fere significatur, quid possibile sit, sed hic illic respicitur etiam ipsa qualitas aliquid patiendi, e. g. infra l. 15. 22sq.):*

a formae activae: a notione communi: ① *inf. posito:*

① *pro subi. sunt pron. vel subst. (parva exempla selecta):* PLAVT. Amph. 567 id dicere audes, quod nemo unquam homo antehac vidit nec -est fieri, tempore uno homo idem duobus locis ut simul sit? (*item negatur:* 588 quae. Aul. 741 factumst illud; f. infectum non -est. Bacch. 88 Cas. 981 Poen. 395. *et passim. non negatur:* Amph. 592 quo id . . . pacto -est [Non. p. 369, 36, -es codd.] . . . f., nunc ut<i> tu <et> hic sis et domi? Cas. 125 *te oneribus ita aggravabo*, ut postilena -ssit ex te f. 316 Epid. 414 Mil. 1098. *et passim*). 656 victis hostibus: quos nemo -sse superari ratust, eos *eqs.* Asin. 167 qui modus dandi? nam numquam tu quidem expleri -es. 498 nec -est peculium enumerari. 560 illa (*sc. malefacta tua*) memorari multa -ssunt. 886 ut non . . . uxori meae subripiam . . . pallam . . . , non edepol conduci -ssum. 917 Argyrippus exorari spero -erit *eqs.* Aul. 139 *mulier* optuma nulla -est eligi. Bacch. 85 non hac temere transiri -est *rapidus fluvius*. 479 nullon pacto res mandata -est agi, nisi *eqs.*? Capt. 131 si ullo pacto ille huc conciliari -est. Curc. 54 fumo comburi nil -est, flamma -est (*cf. ENN. ann. 358 Pergama* neque . . . -uere perire nec . . . capi nec . . . cremari). 300 modus haberi non -est. Men. 53 ut det *argentum*, unde curari id -ssit sibi. Merc. 623 eo si pacto -sset indagari *mulier*. Mil. 374 non -ssunt mihi minaciis tuis hisce oculi exfodiri. 670 ut referri pariter -ssit gratia (*cf. 1153 eferri. Persa 271 offerri [offerre A]. Pseud. 504 auferri. Truc. 750 quando acceptumst, non -est ferri [ferre trad.] foras. al.*). Poen. 874 cito homo pervorti -est. 1363 conradi -est *simplum*. Pseud. 441 quod fecisti flagiti, populo viritim -uit dispertier. *et passim. esse cum gerund. pro inf. pass. (cf. p. 136, 61):* CELS. 3, 4, 7 -est primo die primus cibus dandus esse, -est secundo *eqs.* (*cf. 3, 5, 1 cibus dari -est*).

② *pro subi. sunt enunt. secund. (quaecumque adminiculo pronomini sunt instructa, hic omisimus; cf. e. g. l. 9):* ① *forma 'fieri -est ut':*

② *negatur (cf. litotes infra p. 152, 40. 71):* PLAVT. Trin. 731 honeste f. . . non -est, ut eam perpetiar ire in matrimonium sine dote (CIC. Verr. II 2, 37 f. n. -sse, ut sine praeda ipse discederet. 2, 190. 3, 113. 144. Caecin. 74 [*antea:* ut . . . , f. -est]. Cael. 45. *al.*). TER. Andr. 792 alio pacto haud -erat f., ut sciret haec. CIC. Caecin. 68 neque . . . f. -est, ut aliud indicari . . . oporteat *eqs.* (Mur. 70 Phil. 4, 2 de orat. 2, 189 nat. deor. 1, 12. *al.*). Mur. 46 sic statuo f. nullo modo -sse, ut *eqs.* (*ac. 2, 23. al.; cf. Tusc. 1, 57 nec . . . ullo modo*). *sim. al.* ③ *non negatur:* PLAVT. Persa 173 ovis si in ludum iret, -isset iam f., ut probe litteras sciret. TER. Andr. 699 si -erit f., ut ne *eqs.* (Phorm. 245 f. -sse, ut ne quid animo sit novom. *cf. RHET. Her. 4, 20, 28 ut non. CIC. Verr. II 5, 48 ut . . . nil. div. 1, 10 ut nulla . . . divinatio. sim. al.*). SVLLA hist. 3 quod si f. -est, ut . . . nostri vobis in mentem veniat *eqs.* RHET. Her. 2, 28, 45 f. . . -est, ut . . . aliquam alteris partem laudis adtribuas. CIC. inv. 2, 174. Caecin. 74 l. 38. rep. 1, 32 fin. 5, 95 ac. 2, 122. Tusc. 3, 72 quasi f. ullo modo -ssit, . . . ut quisquam plus alterum diligit quam se. nat. deor. 2, 48 div. 1, 34. *al.* ④ *iuncturae ceterae:* PLAVT. Most. 458 non -est dici, quam indignum facinus fecisti (TER. Hec. 90). TER. Hec. 573 qui -sset . . . nosci, qui siet (*cf. Haut. 279 sciri -uit . . . , quo studio vitam . . . exegerit. Eun. 1010 non -est satis narrari [-ssum s. narrare A], quos ludos praebueris intus*). Eun. 295 ubi ubi est, diu celari non -est. *al.*

⑤ *subi. supplendo:* ① *iuxta fieri:* PLAVT. Cist. 5 qui magis -ueritis mihi honorem ire habitum, nescio, nisi . . . f. non -sse arbitror (*item negatur:* TER. Ad. 530 non -est f., ut hoc dicam. CATO agr. 14, 5 [*de villa aedificanda*] loco pestilenti, ubi aestate f. non -est *eqs.* CIC. Att. 6, 2, 7 f. non -erat nec, si -sset, ego pati -ssem. *al.*). TER. Hec. 635 esse inter nos, si f. -est, adfinitatem hanc . . . perpetuam volo (LVCL. 26 f. si forte potisset. CIC. div. in Caec. 43 vellem, si f. -isset, iudices. *al.*). Haut. 785 egon quoi daturus non sum, ut ei despondeam? :: credebam. :: minime. :: scite -erat f. *al.* ② *iuncturae ceterae:* PLAVT. Asin. 947 si voltis deprecari huic seni . . . , remur impetrari -sse. Men. 415 num istaec mulier illinc venit, quae te novit tam cate? :: hercle opinor, pernegari non -est. AFRAN. com. 58 *mulier* gannit, <h>au[t] dici -est (*sc. quam odiose ganniat*). *sim. al.*

③ *inf. supplendo:* ① *ita ut iterandus sit inf. e contextu:* ① *iteratur -sse:* PLAVT. Cas. 473 non opinor fieri hoc -sse hodie. :: -est (*item in respondendo:* TER. Phorm. 799 *puella* abduci non -est. :: qui non -est? Ad. 530 non -est fieri. :: -est. SEN. contr. 9, 2, 15 si -est vindicari maiestatis lege id quod proconsul . . . peccavit, an hoc -ssit; non -est, inquit. *al.*). TER. Andr. 306 quaeso . . . , quoniam non -est id fieri quod vis, id velis quod -ssit (-ssis Aug. civ. 14, 25 p. 52, 27 D. *al.*). 700 (699 si -erit fieri) si id non -erit. CIC. inv. 2, 43 primum -ueritne aliquid fieri, deinde equo ab alio -uerit. 2, 174. off. 3, 39 negant id fieri -sse; . . . sed quaero, quod negant -sse, id si -sset, quidnam facerent *eqs.* (Att. 3, 15, 6 quid . . . vides agi -sse aut quo modo? . . . si per populum, -eritne nisi de omnium tribunorum pl. sententia? . . . -eritne restitui domus? aut si non -erit, egomet quo modo -ero? 6, 3, 2 -ssetne . . . impetrari; nec tamen, si -sset, *eqs. al.*). Att. 1, 18, 6 πολιτικός ἀνήρ οὐδ' ὄναρ quisquam inveniri -est; qui -erat, *eqs. al.* ② *varia:* CIC.

Att. 4, 5, 3 iam tempus est me ipsum a me amari, quando ab illis *potentibus* nullo modo -ssum. Ov. met. 14, 30 dignus eras ultro, -eras certeque, rogari. Liv. 44, 17, 8 Latinas . . . , quod per religiones -sset, primo . . . tempore fieri placere. SEN. contr. 2, 5, 6 in hoc desinebatur torqueri aliquando, ut saepius -sset. CELS. 5, 26, 23^A optimum est vulnus glutinari -est autem id, quod . . . in carne est, . . . ; -est caro alia parte dependens *eqs. al.*

③ *ita ut restituendus sit inf. e formis contextus passivis (sed act. l. 21):* PLAVT. Aul. 277 quod . . . occultatum est usque adhuc, nunc non -est. BELL. Afr. 30, 2 quam latissime -uit porrecta equitum pedumque multitudine (*item ad indicandum maximum gradum [cf. p. 128, 84]:* Liv. 37, 59, 1 diis . . . , quantus maximus -erat, habitus est honos. 44, 27, 12 ut quanta maxima -sset praeda . . . Romanis reservaretur. GELL. 1, 13, 5 si . . . utilitas . . . spe quantum -est firma ostenderetur. *al.*). Liv. 5, 47, 6 reliquum noctis, quantum in turbatis mentibus -erat, . . . quieti datum est. 10, 23, 8 ut haec ara quam illa, si quid -est, sanctius . . . coli dicatur (*nisi ad p. 143, 82 ut fortasse etiam:* 38, 8, 3 ut pax, si -sset, aequis . . . condicionibus peteretur). 28, 17, 11 quae res, quoniam aliter non -sset, magno periculo peteretur. SEN. contr. 1, 6, 9 <a pat>re illam esse honestam condicionem nuptiarum inventam, cum alio nullo modo -sset. 2, 5, 6 torque *mulierem:* illa pars corporis etiam -est. 2, 5, 11 v. p. 137, 39. PLIN. nat. 26, 149 *mandragorae* succus non ubique invenitur, sed, ubi -est, circa vindemias quaeritur. QVINT. inst. 4, 2, 116 narrationem . . . omni qua -est gratia . . . exornandam puto. *al.*

④ *respiciuntur actiones, quas persequi aequum, consentaneum, permissum est (cf. p. 131, 61; imprimis spectat ad ius, raro ad alia, e. g. TER l. 30.; inf. supplendo ALF. dig. 4, 8, 50. 9, 1, 5 Liv. 31, 9, 8 et saepe; exempla selecta):* TER. Phorm. 456 mihi non videtur, quod sit factum legibus, rescindi -sse (Liv. 4, 7, 5 iudicium populi r. ab senatu non -sse). Ad 936 (*cf. 933 hanc te aequumst ducere uxorem*) fieri aliter non -est. CIC. inv. 1, 56 litteris corrigi neque ab illo neque a vobis scriptoris voluntas -est. dom. 101 quam maiores nostri . . . nefariis civibus maximam poenam constitui -sse arbitrati sunt, eandem ego subibo (LABEO dig. 8, 1, 19 c. ea servitus -ssit. GAIUS dig. 7, 1, 3 pr. -est c. usus fructus. PAPIN. dig. 23, 3, 69; 5 dos . . . c. -est). Sest. 73. rep. 3, 33 huic legi nec obrogari fas est neque derogari aliquid ex hac licet neque tota abrogari -est nec vero . . . solvi hac lege -ssumus (*cf. leg. 2, 14 lex . . . neque tolli neque a. -est. Att. 3, 23, 2*). ALF. dig. 4, 8, 50 consulebatur, -ssetne ab eo pecunia ex compromisso peti; respondi non -sse (IVLIAN. dig. 4, 2, 18. 46, 8, 22 pr. AFRIC. dig. 28, 5, 47. *al.*; *cf. NERAT. dig. 12, 4, 8 [ex Servio] repeti [IVLIAN. dig. 39, 5, 1, 1 POMPON. dig. 12, 6, 19 pr. SCAEV. dig. 33, 2, 27. al.]*). Liv. 1, 51, 2 quia pro imperio palam interfici non -erat *Turnus*, rex oblato falso crimine insontem oppressit (*cf. SEN. contr. ex. 4, 7, 1 tyrannicida . . . iure occidi -uit. QVINT. inst. 4, 5, 15 talem . . . civem [sc. Clodium] cum summa virtute interfectoris et gloria necari -isse ostendit Cicero. al.*). 9, 9, 4 iniussu populi nego quicquam sanciri -sse, quod populum teneat. 10, 7, 5 eundem . . . legi rite non -isse? (TRAIAN. Plin. epist. 10, 80 in curiam. *al.*). 27, 34, 9 C. Neroni neque Q. Fabium neque M. Valerium Laevinum dari collegam -sse, quia duos patricios creari non liceret (SEN. contr. 2, 1, 20 an invitus filius d. in adoptionem -ssit *eqs.* QVINT. decl. 317 p. 247, 6 si ulli -est d. haec venia [*antea:* ut . . . liceat]. POMPON. dig. 28, 5, 21, 1 libertatem . . . , hereditatem. *al.*). 31, 9, 8 ad collegium pontificum referre consul iussus, si -sset recte votum incertae pecuniae suscipi; -sse rectiusque etiam esse pontifices decreverunt (NERAT. dig. 17, 1, 39 [*ex Aristone et Celso patre*] -sse rem hac condicione deponi mandatamque s., ut *eqs.*). LABEO dig. 8, 1, 19 servitutum imponi . . . -sse existimo (I AVL. dig. 38, 1, 33 GAIUS dig. 7, 8, 13. *al.*). SEN. contr. 1, 1, 13 sq. *controversiam* divisit in ius et aequitatem, an abdicari -ssit, an debeat *eqs.* (1, 4, 6. 2, 1, 20 QVINT. decl. 271 p. 110, 19). *et saepe, maxime apud iuris consultos.*

accedit gerund. pro inf. pass. (cf. p. 135, 30): LVCIF. moriend. 7 p. 299, 22 quid impugnandam esse putas -sse a te veritatem . . . ? *γ usu deflexo subluere videtur notio debendi (v. etiam p. 133, 32; dubium an huc referas etiam CVRT. 6, 3, 10 suis <quis>que . . . placidius paret quam alienis dominis, etiam cum is praest, qui magis timeri -est. SERV. auct. Aen. 11, 152 [non haec, o Palla, dederas promissa parenti] alii non 'parenti', sed 'petenti' legunt . . . et adfirmant, si 'parenti' legendum esset, -isse dici 'non haec, o fili, dederas promissa parenti'):* PAUL. sent. 1, 21, 13 parentes . . . anno lugeri -ssunt (lugendi sunt *Huschke sec. Vlp. frg. Vat. 321*); . . . qui contra fecerit, infamium numero habetur. 2, 31, 7 servus, qui furtum fecerit damnumve dederit . . . , noxae dedi -est (*inde Edict. Theodor. 117 noxae eum dare cogitur. Lex Burg. Rom. 15 servum . . . dare . . . cogendus est secundum regulam Pauli sententiarum*). VVLG. II Macc. 11, 18 quaecumque . . . regi -uerunt perferri, exposui (*cf. rec. B -ui . . . offerre, rec. X oportuit . . . p., sim. cett.; gr. ἔδει . . . προσερχθῆναι*).

⑤ *formae passivae -estur sim. accedunt ad inf. pass.:* a *praemonenda:* formas testantur FEST. p. 241 (*affert* SCIP., GRACCH.). NON. p. 508, 14. 21. 23 (*affert* QVADRIG., COEL., PACVV.). DON. gramm. IV 396, 7 (*formam -estur explicat per paragonem ut DIOM. gramm. I 441, 19. POMP. infra. CONSENT. gramm. V 388, 8*). DIOM. l. c. 385, 15sq. (*nullo laudato auctore exhibet formam -ssuntur, ceterum memorat ENN. et SCAEV.*); formam poteritur CE 1388, 12 (*i. 'poteretur' Bücheler a potiri per errorem huc rettulit Diehl, Inscr. christ III 567; ceterum infra [Kuhmann]*

allatos scriptores saepius formis act. iuxta inf. pass. usos esse, ut e. g. ENN. ter, CATONEM undecies, vix est quod moneamus. β exempla: ENN. ann. 611 nec retrahi . . . -estur imperiis (PACVV. trag. 100 si qua -estur investigari via. SCIP. min. or. frg. [27 M.] Fest. p. 241 *deficiente contextu*). QVADRIG. hist. 47 adeo memorari vix -estur [-est var. l.], ut omnes simul suum quisque negotium adorti essent. LVCR. 3, 1010 *vas expleri nulla ratione -estur [dubium an ad hunc versum referas exemplum paragoges POMP. gramm. V 297, 2 magna fieri ratione -estur]*). CATO agr. 154 id *labrum* habeat . . . ansas III, uti transferri -ssitur (LEX repetund. [CIL I² 583] 66 apud forum palam, ubei de plano recte legi -ssitur [sim. LEX Tarent. repetund. 14, Epigraphica 9, 1947, 10, saec. II a. Chr. ex.?). SCAVR. hist. 4 sine contextu). CORL. hist. 7 cum iure sine periculo bellum geri -eratur (GRACCH. or. frg. [35 M.] Fest. p. 241 [sine contextu, item SCAVR. hist. 4]). QVADRIG. hist. 33 cum non -ssetur decerni, utrius putaretur victoria esse.

3 pro inf. substituuntur: a pron. neutr. (exempla certiora, sc. in quibus pronomina contextu illustrantur; cetera ad 4 relegavimus): α comprehendunt antea memorata (inseritur enuntiato l. 25, praecedit l. 27): PLAVT. Cist. 234 mala multa dici mihi volo. :: . . . facile id quidem . . . -ssum, si tu vis (Poen. 892 *eris tuus* meum erum perdet. :: qui id -est? RHET. Her. 2, 3, 5 defensor . . . demonstrabit vitam integram, si -erit: id si non poterit eqs. [item si non: CIC. de orat. 3, 70 part. 135. al. LIV. 36, 5. 5. al.]). CIC. div. in Caec. 19 provincia hac voce uteretur; quoniam id non -erat eqs. al.]). CIC. div. in Caec. 53 dum tuas iniurias per te, id quod non -es, persequi conaris (dom. 80 sin . . . is primus scivit, q. facile -uit. orat. 171 q. qui non -ssunt. al. LIV. 44, 6, 13. SEN. contr. 9, 6, 5 q. unum -est, persequitur sororem tuam [item praecedit: APVL. met. 9, 20, 3 q. solum -erat, nocturnas tenebras sibi causabatur obsistere]. al.]). Caecin. 50 deiectus . . . qui -est esse quisquam nisi in inferiorem locum de superiore motus? -est pulsus, fugatus, eiectus denique: illud vero nullo modo -est [deiectus esse quisquam] (*recte delevit Brake*) . . . , qui tactus non sit. de orat. 1, 215 (214 M. Scaurus prudentia . . . rerum magnarum magis quam dicendi arte nititur) si quis utrumque -est, eqs. (cf. QVINT. decl. 279 p. 136, 26 [respicitur lex p. 135, 23 adulterum aut occidere aut accepta pecunia dimittere liceat] vereor ne risum mereatur haec defensio mea, tamquam hic *maritus puer* utrumlibet -uerit). 2, 5 omnia . . . bene sunt ei dicenda, qui hoc se -sse profitetur (Tusc. 2, 34. 41 Ov. fast. 3, 176. SEN. contr. 2, 5, 11 Gallio . . . putat, quotiens -ssit, hoc [sc. animi ingrati crimen] auferendum adversario; quotiens non -ssit, concutiendum; quotiens ne h. quidem -ssit, eqs. TERT. adv. Marc. 2, 13 p. 353, 14 h. solum. PELAG. Aug. grat. Christ. 4, 5 p. 128, 20 quod -ssumus omne bonum facere . . . , illius est, qui h. -sse donavit, qui h. -sse adiuvat [p. 128, 26 laudamus deum, qui nobis h. -sse largitus est. vix ad usum subst. p. 153, 62]. al.]). SEN. contr. 1, 1, 10 scio, pater, melius esse quod tu dicis: istud ego si -ssem, eqs. (10, 1, 3 incedere magno comitatu, splendidi cultu, non est fortunae meae; ista divites -ssunt. SEN. epist. 116, 8 scis, quare non -ssumus ista?). al. β explicantur: ① enunt. consec.: VARRO frg. Non. p. 197, 16 et religiones et castus id -ssunt, ut ex periculo eripiant. SOL. 27, 37 *heliotropium* illud -sse dicitur, ut . . . eum, a quocumque gestabitur, subtrahat visibus obviatorum. Ps. MVSA herb. Vett. l. 22 haec tantum -est effectus Vettonica, ut (eius t. -est e., ut var. l.) . . . plurimos morbos remediēt. ② inf.: CATVLL. 29, 21 quid hic -est, nisi . . . devorare patrimonia? SEN. benef. 4, 40, 2 quid amplius . . . -ssum quam velle? TERT. adv. Marc. 2, 13 p. 353, 13 quia non aliud quid -ssit quam prodesse. IOH. MED. (?) Ps. Chrysost. V p. 718^D *deus* aliqua non -est, utpote falli, fallere, mentiri, ignorare.

b enunt. secund. (nisi suppleas 'facere' sim., ita ut ad 4 spectent loci): α quin (cf. etiam p. 144, 48): PLAVT. Mil. 262 *servus* non -uit q. sermone suo aliquem familiarium participaverit de amica eri. Persa 612 hau -ssum q. huic operam dem hospiti. Stich. 302 non . . . -ssum q. revortar, q. loquar eqs. Trin. 705 non . . . -ssum q. exclamem euge. CIC. orat. 234 (*iocose imitatur ineptam locutionem GRACCHI p. 152, 45, quam antea attulit*) hoc modo dicere nemo . . . noluit nemoque -uit, q. dixerit. BOETH. cons. 3, 9, 11 W. non -ssum . . . , q. hoc, uti est, ita etiam celeberrimum esse confitear. β ut: ITALA psalm. 39, 13 (Veron. al. = VVLG.) comprehenderunt me iniquitates meae et non -ui, ut viderem (gr. οὐκ ἠδυνήθητι τοῦ βλέπειν, HIER. psalt. sec. Hebr. non -ui videre). CHRYSOST. hom. I 918^B quomodo . . . -ssum . . . , ut ego ingrediar domum meam eqs.? (*Migne gr. 55, 571 καὶ πῶς δύναμαι καταλιπεῖν σε . . . ; . . . καὶ ἐγὼ ἀπελεύσομαι εἰς τὸν οἶκον μου eqs.; cf. Vulg. II reg. 11, 11*).

γ c subst. verbale: Ps. MVSA p. 138, 65; cf. et supra l. 52.

4 absolute ponitur vel suppletus est inf. verbi cuiusdam notione generalis, quod contextu non exhibetur, velut 'fieri, esse, venire, facere, habere' sim. (huc trahi possunt quaedam l. 16. p. 150, 76 allata): a vario usu: α cum solo subi. (suppl. p. 138, 15; accedit hic illic indicatio temporis vel loci): PLAVT. Mil. 252 si ambas videre in uno miles concilio volet, quid agimus? :: facilest, trecentae -ssunt causae conligi: . . . prandet, potat: occupatast, operae non est, non -est mulier'. 1160 impetrabis, imperator, quod (i. quoad) ego -ero, quod voles. Persa 139 pereunt reliquiae cenae; posterius istuc tamen -est (sc. agi sim.; an ad II?). :: scin quam -est? numquam . . . prius edes . . . quam te hoc facturum . . . adfirmas mihi. Stich. 476 quando usus veniet, fiet

(sc. ut apud me cenēs). :: nunc . . . usus est. :: non edepol -ssum. 479 non graver, si -ssiem (CATO agr. 1, 3 si -eris, sub radice montis siet *praedium*. CIC. Att. 13, 29, 3. 13, 33, 4 recte. al.). TER. Haut. 439 *pesume* . . . consulis, si te tam leni . . . animo ostenderis. :: non -ssum; satis iam, satis pater durus fui. 1062 tibi dabo illam lepidam, quam tu facile ames . . . :: rufamne illam virginem, caesiam, sparso ore, adunco naso? non -ssum, pater. CIC. Att. 6, 1, 13 *comites quidam* valde se honeste gerunt; . . . Scrofa vellem haberet, ubi -sset. 7, 1, 9 scripsi . . . me, quicquid -sset (-ssem s, vulg.) nummorum, ad apparatus sperati triumphi ad te redacturum (cf., nisi HS pro acc. obi. accipias, ut etiam subi. inf., sc. te, suppletum sit: 11, 14, 3 HS XXX -isse mirarer, nisi multa de Fufidianis praediis). 12, 46, 2 binae . . . -erunt litterae. VERG. Aen. 11, 823 (*Camilla moriens loquitur*) hactenus . . . -ui. Ov. am. 1, 12, 2 infelix hodie littera -sse negat *Corinnam*. met. 6, 269 lacrimae . . . suorum tam subitae matrem *Niobam* certam fecere ruinae mirantem -isse irascen-temque, quod ausi hoc essent superi eqs. SEN. contr. 1, 4, 8 si quid exegeris maius viribus meis, dicam: ignosce, non -ssum; . . . quare tam multos nominat, nisi quod putat aliquos esse qui non -ssint? 9, 5, 10 saepe . . . patrem non admissum ad *filium aegrotum*; sic avo quoque . . . dictum: 'nunc non -es'. *ibid.* non hoc illi dictum: 'nunc non -es', sed 'ex toto non -es'. al.

β accedunt determinationes ad inf. suppletum spectantes:

① obi. (quae pro subi. structurae pass. accipi possunt, sub p. 137, 77 sqq. inveniuntur; ceterum sunt, quae ad caput alterum vergant, imprimis l. 44 sqq. 54 sqq. p. 139, 15): ① pron. neutr. (hic illic fortasse pro ipso inf. positum, ita ut ad 3 pertineant loci, e. g. l. 39): ② pron. subiungitur in (vel subintellegitur ex) enunt. secundario (v. etiam infra l. 49): PLAVT. Amph. 171 dominus dives, operis et laboris ex-pers, quodcumque homini accidit libere, -sse retur *hominem*. RHET. Her. 4, 25, 34 quae . . . spes manet libertatis, si illis et quod libet, licet, et quod licet, -ssunt, et quod -ssunt, audent eqs.? CIC. de orat. 1, 101 quod tu non -eris . . . , quis nostrum tam impudens est, qui se . . . -sse postulet? *ibid.* negare -sse, quod non -ero. HOR. epist. 2, 1, 257 *maiora canerem*, si, quantum cuperem, -ssem quoque. SEN. epist. 90, 4 tuto . . . , quantum vult, -est, qui se, nisi quod debet, non putat -sse. al. ② pron. accedit in eodem enunt.: CIC. Quinct. 94 sin . . . -erit Naevius id, quod libet (Caecin. 48 si . . . id, quod maxime voluit, nullo modo -uit. Mil. 79 ut ea -uerit semper *Pompeius*, quae nemo praeter illum. sim. al.). Phil. 13, 14 neque . . . quod quisque -est, id ei licet (SEN. dial. 3, 3, 2 concupiscunt . . . homines et quae non -ssunt. Avg. civ. 14, 15 p. 36, 24 D. quis . . . enumerat, quam multa, quae non -est, velit homo . . . ? COMM. apol. 42 *deus* ostendit, quae -erat. v. etiam l. 32. 33). de orat. 2, 86 (v. p. 139, 15). Att. 9, 6, 5 eripe hunc mihi dolorem . . . quacumque re -es; quid tu autem -ssis aut quid homo quisquam? vix iam *deus* (item pron. interrog.: 12, 24, 1 neque . . . ei deesse volebam et q. -ssem timebam. 13, 21, 2 q. -ssum de Torquato, nisi aliquid a *Dollabella*? al. pron. indef.: 12, 37, 2 providendi . . . una ratio est, si q. de *Scapulanis* -ssumus. 15, 1, 5 de *Flamma*, obsecro te, si q. -es. al.). VERG. Aen. 9, 90 hoc precibus sine -sse parentem: neu (ne var. l.) cursu quasatae ullo neu turbine venti vincantur *naves* (Avg. civ. 19, 4 p. 362, 4 D. non se profitentur h. -sse, ut nullas miseras patiantur homines eqs. [aliter p. 137, 48, ubi id quod -est subiectum est enunt. consec.]). ③ (adi. pro) subst.: TER. Hec. 322 cur mihi id non dixit? :: quia non -eram una omnia ([vix suppl. 'dicere']. LVCR. 218 [= VERG. ecl. 8, 63] non o. -ssumus omnes. RHET. Her. 4, 5, 8 [7 omnia . . . consequi -sse] unum o. -sse [CIC. S. Rosc. 139 Att. 4, 18, 2 ad Q. fr. 3, 4, 2 Liv. 1, 54, 5. al.]). CIC. Cluent. 152 *senatores* sese volunt -sse o. Scaur. 36 o. consulem . . . -sse. LVCR. 5, 87 = 6, 63. VERG. Aen. 6, 117. al.; cf. Otto, Sprichw. n. 1288). Avg. serm. 30, 3 (ad *Italiam Rom.* 7, 15 *ibid.* non . . . quod volo facio bonum) per malum velle perdidit bonum -sse ([sim. Ps. Avg. hypomn. 3, 4, 4 per velle . . . malum recte perdidit -sse b., qui per -sse b. -uit vincere velle malum]. FAVST. REI. grat. 1, 12 p. 40, 11. POMER. 3, 14, 4 p. 496^A quando . . . videmus . . . talia bona aliquos -sse, noverimus non eos magnitudine virtutis suae -sse, quod volunt eqs.). Ps. MVSA herb. Vett. l. 17 *herba Vettonica* -est (prodesse, prodest var. ll.) effectus (sc. praestare, habere sim.; vix subst. pro inf. efficere positum, ita ut pertineat ad 3c). SEDVL. op. pasch. 3, 9 cui *Christo* totum -sse suppeditat, cui totum -sse nil obviat (carm. pasch. 3, 113 qui t. praestare -es). BOETH. cons. 4, 2, 38 W. *homines mali* -ssunt . . . mala, quae minime valerent, si in bonorum efficientia manere -ssint (4, 2, 39. 41 [antea: omnia -sse homines, item 42]. cf. 4, 4, 4 si miserum est voluisse prava, -isse miserius est). 4, 4, 5 scelus velle, -sse, perficere. herm. Arist. lat. 23a4 (22b37 non omne possibile vel esse vel ambulare et opposita valet) aliqua . . . -ssunt . . . simul quaedam opposita (gr. δύναται . . . τὰ ἀντικείμενα δέξασθαι, sed priore loco δύναται omisso inf.; inde saepius in explicatione, e. g. herm. pr. 2, 13 p. 200, 19 ignis . . . o. non -est . . . , sed illa quoque omnia unum -ssunt et non multa nec o. herm. sec. 6, 13 p. 449, 19). ASSVMP. Moys. 11, 12 (9sq. domine, *Moyses*, abis; et quis nutriet plebem istam? . . . quis eis dux erit?) quomodo -ero plebem hanc tanquam pater unicum filium eqs.? (sc. curare, ducere sim.; sed pro gr. δυναστεύω positum esse suspicatur Charles ad l.) ④ acc. c. inf.: Ps. HIL. hymn. 2, 62 quis me de manu Cocyti flammivomi erui -est, nisi patris unica proles eqs.? (i. quis efficit, ut eruatur? cf. usum p. 146, 19 allatum).

① *praedicativum*: CATO agr. 46, 1 locum quam optimum et apertissimum et stercoreosissimum -eris (*vix suppl. 'vertere'*). CIC. de orat. 2, 10 quid . . . tua -est oratione (esse *add. P² V dett.*) aut subtilius aut ornatius? (LACT. inst. 5, 10, 4 q. -est hac pietate clementius? [*loco corrupto*; esse *add. P*]). fin. 4, 48 nunc venio ad . . . primum illud dictum, quo nihil -est brevius (nat. deor. 2, 48 n. -est [*esse add. V²B²*] indocitius quam quod a vobis adfirmari solet. Att. 5, 1, 3 n. -uit . . . dulcius. 15, 20, 1 nihil . . . -uit humanius). Att. 14, 12, 2 Octavius nego (esse *add. Lambinus*) -sse bonum civem. SEN. contr. 7, 1, 27 solebat Ovidius de his versibus (*Varronis At. carm. frg. 8*) dicere (fieri *add. codd. det.*) -isse longe meliores, si *eqs.* PLIN. nat. 20, 264 haec tusa cribrataque vino quam -ssit (-unt *var. l.*) excellenti digeruntur *eqs.* (*inde GARG. MART. med. 39 p. 176, 16 vino quam -est optimo. cf. p. 129, 20.*)

② *aliae*: ① *adv.*: CIC. de orat. 2, 86 neque is, qui optime -est, deserendus . . . est a cohortatione nostra neque is, qui aliquid -est, deterrendus (*ibid. postea*: vel non facere quod non optime -ssis vel facere quod non pessime facias. *cf. HOR. ars 439 melius te -sse negares bis terque expertum frustra versus emendare*). ac. 1, 29 *naturae rationem necessitatem appellant, quia nihil aliter -ssit (esse add. Lambinus, alii alia)* atque ab ea constitutum sit (Att. 10, 15, 4 ad <me> scripsit, ut Gallio, quantum is vellet, darem; quod si non scripsisset, -ssemne a.? SEN. epist. 22, 4 ista . . . , quae dici solent, falsa sunt: 'non -ui a.; . . . necesse erat'). Att. 13, 19, 3 *libros* absolvi . . . ita accurate, ut nihil -sset supra (fam. 14, 1, 4 amor in omnis nos tantus est, ut nihil s. -ssit. *cf. Att. 15, 1a, 2 est . . . oratio scripta elegantissime . . . , ut nihil -ssit ultra*). 15, 8, 2 velim -ssis coram; si minus -ssis, litteris idem consequemur. AVG. conf. 10, 41, 66 vidi . . . splendorem tuum . . . et repercussus dixi: quis illuc -est? ② *praepos. (v. etiam p. 150, 45. 151, 33)*:

① sine: MET. MAC. or. frg. (6 M.) Gell. 1, 6, 2 si s. uxore -ssemus . . . , omnes ea (*i. matrimonii*) molestia careremus (*sequitur*: ut . . . sine illis . . . vivi non -ssit, unde Hertz restituit <vivere> -ssemus, *vix recte*; *cf. TERT. castit. 12 l. 11 ut s. uxore non -ssis*). CIC. ac. 2, 121 negas s. deo -sse quicquam (esse *add. Davis*). Att. 12, 21, 4 Oviae Lolli curanda sunt HS ̄.; negat Eros -sse s. me (*cf. TERT. pudic. 5 p. 227, 8 nec ipsa moechia s. nobis -est [infra: non est moechia sine nobis]*). TERT. nat. 1, 10, 11 praelatio alterius dei s. alterius contumelia non -est (*eadem apol. 13, 2 ubi vix recte addunt procedere rec. vulg., esse rec. Φ, v. Löfstedt, Krit. Bemerkungen, 1918, 89*). anim. 18, 7 (*respiciuntur sensus et intellectus*) ut probet alterum s. (*B marg., ex AB*) altero -sse (LACT. inst. 7, 3, 1 nec alterum s. a. -sse, *sc. deum s. materia [quicquam inserit Brandt coll. 7, 3, 3 a. s. a. nihil -sse, ita ut ad p. 146, 71 pertineat locus]*). bapt. 13 p. 212, 29 *fides ante adventum Christi* erat nuda nec -est iam s. sua lege (ZENO 1, 1, 1 [2, 3, 2 L.] dubium non est legem non -sse s. fide, fidem -sse s. l.). cult. fem. 1, 5 l. 23 cum . . . illae divites materiae . . . s. ferri et aeris operario vigore non -ssint. fug. 2, 1 nec persecutio -est (est *G*) s. iniquitate diaboli nec probatio fidei s. persecutione. idol. 10 p. 40, 16 quomodo repudiamus saecularia studia, s. quibus divina non -ssunt? *adv. Marc. 1, 25 p. 326, 16 non -erit ea bonitas s. suis dotibus, id est s. sensibus et adfectibus*. 4, 24 p. 501, 24 si comminatio non -est s. executione. resurr. 45 p. 92, 1 magis illud prius est, s. quo priora non -ssunt. test. anim. 5 p. 141, 15 cessantibus etiam tunc s. quibus etiam hodie beatior . . . non -est (*A, esse in margine add. ed. Mesnartii et al.*). AVG. conf. 4, 4, 7 non -erat anima mea s. illo amico. serm. coll. Morin p. 69, 10 dicet aliquis: s. illa ambitione saeculi non -ssunt saeculi potestates; prorsus -ssunt *eqs.* ② *variae (v. etiam p. 140, 5 et 6)*: CIC. Att. 5, 21, 11 cum ego in edicto . . . centesimas me observaturum haberem . . . , ille . . . postulabat quaternas; 'quid ais', inquam. '-ssumne contra meum edictum?' VARRO ling. 5, 38 a quo (*sc. a voce q. e. area*) -est etiam ara deum (*cf. 5, 122 pocula a potione, unde potatio et etiam posca; haec -ssunt a potio, quod πότος potio graece. 7, 58 accensos . . . ; -est id <ab censione id est> ab arbitrio [suppl. Goetz-Schoell dubitanter]*). IVL. VAL. 3, 42 Alexander sperat -sse illic sibi cum diis immortalibus verba (fieri *add. Kübler*). AVG. bon. coniug. 6, 6 p. 195, 12 ut, etsi alteri . . . perpetua continentia placeat, nisi ex alterius consensu non -ssit. EVSEB. EMES. serm. 26, 32 si quis . . . paratus est crucifigi, veniat; si quis alacer est ad mortem, si quis -est ad gladium, si quis ad flammam *eqs.*

③ *dat. (aliter p. 151, 81)*: AVG. serm. coll. Morin p. 548, 29sq. reficiuntur oculi luce et ipsa non deficit; sumit inde nec minuit; . . . haec lux -est oculo et deus non -est homini commutato? -est, plane -est. ④ *intellegitur verbum dicendi sim. (exempla certiora; sed huc vergunt supra l. 3. 6sq.; cf. etiam l. 62)*: CIC. Att. 12, 33, 2 cura igitur; plura enim non -ssum (SEN. Ag. 527 nec p. -ssunt Achaei naufragi. APVL. apol. 80, 3 -ssum, si velim, pluribus, sed mitto dialectica). 13, 28, 2 de epistula ad Caesarem, iurato mihi crede, non -ssum; . . . mihi in mentem nihil venit . . . ; ego quid -ssum? ad Brut. 8, 2 W. de me -ssum idem, quod Plautinus pater (*affertur Plaut. Trin. 319*). *pron. explicatur oratione obliqua (acc. c. inf.) vel recta*: BALB. et OPP. Cic. Att. 9, 7^a, 2 non -ssum nisi hoc, non videri eam tuam esse dignitatem . . . , ut contra alterutrum . . . arma feras. ELEG. in Maecen. 1, 141 nunc ego, quod (quid *var. l.*) -ssum: 'tellus levis ossa teneto *eqs.*'

⑤ *respicitur coitus (cf. p. 148, 43. 51; plenius p. 128, 5)*: HOR. epod. 12, 15 Inachia langues minus ac me; Inachiam ter nocte -es (*aliquam ut*: MART. 3, 32 non -ssum vetulam; . . . -ssum et vetulam, sed tu mortua, non vetula es; -ssum Hecubam, -ssum Niobam, *eqs.* 3, 76, 4

cum -ssis Hecaben, non -es Andromachen. 11, 97, 2 una nocte quater -ssum: sed quattuor annis si -ssum, peream, te Telesilla semel). MARCELL. med. 33, 49 qui -uit et non -est, ut reparatur in venerem, radices cucumeris . . . decoquat *eqs.* Ps. APVL. herb. 15 l. 8 si quis ad mulierem non -uerit (non -erit praevalere Ps. THEOD. PRISC. add. p. 347, 6 *ad idem remedium, ceterum p. 303, 20 qui cum muliere non -est*). MAXIM. eleg. 2, 57 si modo non -ssum, quondam -isse memento. 5, 152 cum -sse perit, mens tamen una manet.

B in circumlocutionibus plus minusve abundantibus: 1 variis: a usu communi: PAVL. Asin. 730 nec quid dicatis scire nec me cur ludatis -ssum. Poen. 351 quid agam nunc? :: si sapias, curam hanc facere compendi -es[t] (*fere pro imperativo ut*: LVCI. 771 orationem f. c. -es [postes, -est *var. U.*]). TER. Hec. 61 Pamphilus iurabat quotiens Bacchidi, quam sancte, ut quivis facile -sset credere, *eqs.* (*item in enunt. consecutivo*: PEREGR. Aeth. 24, 10 tantus rugitus . . . fit . . . hominum et tantae lacrimae, ut quamvis durissimus -ssit moveri in lacrimis. LVCI. Athan. 1, 40 p. 138, 14 res ad hoc perducitur, ut constare -ssit *eqs.* SERV. georg. 1, 399 tanta est tranquillitas, ut penitus nihil . . . -ssit moveri. AMBROSIAS. in Col. 3, 5, 1 abstinentes se ab omni . . . desiderio malo, quo -ssint peritiae divinae fructum non amittere. 3, 7 tales . . . , ut parere -ssint. *al.*). CIC. fam. 13, 51 P. Messienum . . . tibi commendo ea commendatione, quae -est esse diligentissima (*item in enunt. relat.*: SCAEV. dig. 40, 5, 41, 4 id quod viro bono -sset placere. LVCI. Athan. 1, 35 p. 129, 9 opus, quod te apud deum -sset facere impium. AMM. 16, 7, 5 litteris, quantum . . . satis esse -erat, eruditus. VEG. mil. 1, 2 tirones . . . legendi sunt . . . , quibus . . . non -ssit deesse prudentia. *al.*). Att. 11, 19, 1 rarius scribis . . . , credo, quia nihil habes, quod me putes libenter legere aut audire -sse (*item acc. vel nom. c. inf.*: SERV. Aen. 12, 62 scit virum fortem suam mortem facile -sse contemnere. VEG. mil. 2, 4 tanta in illis legionibus erat . . . fiducia, ut . . . bello duae legiones crederentur -sse sufficere. HIER. epist. 51, 7, 1 [*Epiphan.*] tria testimonia tibi . . . dicebas -sse sufficere. *al.*). PROP. 4, 10, 24 vincere cum Veios -sse laboris erat. EDICT. imp. Marci et Comm. dig. 1, 18, 14 si, cum -sset videri sentire, commiserit *facinus furiosus*. CELEBIN. Cypr. epist. 21, 1 tristis eram . . . in eo, quod . . . numquam litteras tuas accipere -ui (OPTAT. 7, 4 p. 174, 24 *oleum* confectum suavitatem ex nomine Christi a. -est). EXPOS. mundi 50 Constantinopolis . . . omnia praecipua habere -est propter Constantinum (LVCI. non parc. 25 p. 264, 1 'bonus homo de bono thesauro emittit bona . . . ' [*Matth. 12, 35*]; si bona sunt, . . . quae loqueris, bonum -es h. thesaurum. PRISCILL. tract. 2, 42 nullus e nostris . . . accusatorem reprehensibilis adhuc vitae -uit h. *al.*). PEREGR. Aeth. 25, 6 ea hora, qua incipit homo hominem -sse cognoscere, id est prope luce *eqs. sim. al.* ② *amplificatur textus graecus*: CIC. Tim. 3 quod totum opinabile est, id gignitur et interit nec umquam esse vere -est ([*gr. 28^a ὄντως δὲ οὐδέποτε ὄν*]. 11 imperfecto . . . simile pulchrum e. nihil -est [*gr. 30^c οὐδὲν ποτ' ἄν γένοιτο*]). 34 quot . . . formas mens . . . -erat cernere, totidem et tales *eqs.* (*gr. 39^c καθορᾶ*). *carm. frg. 28, 2 nimis multos . . . cadentis cernimus, ut nemo -ssit maerore vacare (Hom. T 227 πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;)*. ITALA sap. 12, 10 (Lucif. reg. apost. 11, *sim.* VVLG.) quoniam non -uerit mutari cogitatio (*gr. ἀλλαγῆ*). 17, 2 (Lucif. Athan. 1, 34, *sim.* VVLG.) persuasum habent iniqui -sse se dominari nationi sanctorum (*gr. καταδυναστεύειν*). BARNAB. 4, 2 non demus animae . . . spatium, ut -ssit habere potestatem discurrendi *eqs.* (*gr. ὥστε ἔχειν αὐτὴν ἐξουσίαν eqs.*). AMBR. hex. 5, 10, 28 ut tradiderunt nobis qui videre -uerunt (*Basil. hex. 7, 4 p. 156^c ὡς οἱ τετραμέννοι φασί*). VVLG. II Macc. 9, 4 arbitrabatur se iniuriam illorum . . . -sse in Iudaeos retorquere (*gr. ἐναρτεροῦσθαι, om. -sse rec. Italae*). RVFIN. hist. 5, 2, 1 quid etiam per ceteras provincias geri -uerit, coniectura capiendum est (*gr. ἐνηργημένα*). CASSIOD. Ios. antiq. 7, 43 quod . . . eum tamquam parentem et amicum colere -isset, cui non . . . contumeliam fecerat (*gr. οὐκ ἄξιόν ἐστιν αὐτὸν ἀξιώσειν . . . , ἀλλ' οὐχ ἴσθίσειν*). 10, 242 Nabuchodonosor . . . misericordiam -uit promereri et ad humanam redire conversationem *eqs.* (*gr. ἐλεηθέντος ἐπανελθεῖν κτλ.*). *al.*

③ *illustrat fere: a futura (quod -sse significat actionem, quae fortasse fiet, iure quodam suo ad futura adhiberi potest; cf. praes. -sse in apodosi condicionali, ubi in protasi ponitur fut. vel fut. exactum, inde a PAVL. Asin. 154 Trin. 793): a inf. praes. -sse: ① exempla inter vim possibilitatis et temporis futuri ambigua (exhibentur locutiones usum audaciorem fere praeparantes)*: PAVL. Most. 1015 speras te . . . potesse dissimulando infectum hoc reddere (*item acced. inf. act.*: TER. Hec. 147 tolerare . . . nuptias. CIC. Verr. II 2, 168 extinguere. et saepe. *inf. pass.*: TER. Andr. 553 irae sunt . . . ita magnae, ut sperem -sse avelli *filium*. CIC. dom. 27 labefactari. Rab. Post. 44. *al.*). TER. Haut. 671 quod de argento sperem aut -sse postulem me fallere. Phorm. 692 iniectast spes patri -sse illam extrudi (*item acced. inf. pass.*: LVCI. 881 in me illis spem esse omnem quovis -sse me emungi bolo. CIC. Att. 3, 23, 5 si qua spes erit -sse . . . rem confici. Liv. 27, 25, 14 haud dubia spe . . . debellari -sse. *al.*; *inf. act.*: CIC. har. resp. 49 elatus spe -sse se . . . illum . . . adfligere. Scaur. frg. 6 me in spem impulit -sse . . . pervenire. Liv. 40, 23, 3 spem operat elabi tuto -sse. *al.*). CIC. Verr. II 3, 151 flagitia latere -sse arbitratus es (p. red. in sen. 15. VICTORIN. POETOV. in apoc. 12, 7 [*ad 12, 4 cauda eius draconis trahebat [Kuhmann]*]

tertiam partem stellarum] arbitrabantur tertiam partem hominum -sse eum seducere). LIV. 26, 7, 4 non esse desperandum aliquam partem urbis occupari -sse (SEN. epist. 50, 5 PLIN. epist. 9, 37, 2 HIL. in psalm. 62, 3. *al.*). CYPR. laps. 35 putas ne tu deum cito -sse placari *eqs.*? (TREV. Gall. 7, 2 recipi . . . muris. AVG. civ. 18, 51 p. 336, 23 D. id, quod ait idem doctor Paulus . . . nullis putandum est deesse -sse temporibus). unit. eocl. 20 quod . . . dominus non minaretur auferri -sse coronam iustitiae. AMM. 14, 6, 2 mirari -sse quosdam peregrinos existimo haec lecturos *eqs.* 20, 8, 7 miles cum nullas sibi vices a Caesare diuturni sudoris . . . rependi -sse contemplaretur. *sim. al.*

② *exempla certiora:* ① *varia (vel verbo, e quo pendet -sse, vel adv. adiecto potius futurum respici intellegitur):* PLAVT. Cas. 474 cras censes te -sse emitti manu. PLANC. Cic. fam. 10, 21, 5 rediturus sum nec tanta munera perditis hominibus dari -sse sinam (EPIST. pontif. 632 Schwartz p. 24, 4 competentibus . . . sinant curari se -sse remediis). SVET. Aug. 42, 3 (= Imp. Aug. hist. frg. 16 Peter) quia certum haberet -sse (post se *recc.*) per ambitionem quandoque restitui *frumentationes publicas* (CASSIOD. in psalm. 93, 17 in illam foveam protinus incidissem, in qua peccatores c. est -sse demergi). LVCI. Athan. 1, 35 p. 130, 16 prudentissimus imperator non vidisti vae tibi -sse esse, quia haeresem tuam . . . putasti reaedificandam? AMM. 20, 11, 3 adiurans animam prius -sse amittere quam sententiam (*cf.* PAVL. NOL. carm. 28, 71 iurabant . . . prius vitam se -sse pacisci quam cogi migrare locis). SCHOL. Cic. Gron. B p. 328, 27 ostendit ipsum Verrem ante iudicium pollicitum se -sse absolvi (EPIST. pontif. 253 [Hier. epist. 35] 1, 2 pollicitus es te . . . aliqua, si vellem, -sse dictare). HIER. epist. 21, 38, 1 (*ad Luc. 15, 32* frater tuus mortuus erat et revixit) confidamus . . . et nos vivere -sse per paenitentiam, qui fueramus mortui per delicta (CASSIOD. var. 8, 11, 2 me amari -sse). AVG. in psalm. 74, 8 l. 9 novit pro merito peccatorum suorum aliquid se perpeti -sse (CASSIOD. var. 12, 26, 3 noveritis . . . gravi vos subici -sse vindictae. in psalm. 5, 11 *impios ecclesia* noverat dominum -sse damnare). 121, 4 l. 42 prophetavit Ieremias post septuaginta annos captivitatis aedificari -sse illam civitatem (*cf.* CASSIOD. compl. in apoc. 12 p. 1409^D quae in fine mundi fieri -sse praedicta sunt). SEDVL. carm. pasch. 2, 79 ratus hunc succedere -sse (*om. op. pasch. 2, 7 p. 204, 5*) mox sibimet. VICT. VIT. 3, 54 sciens se . . . -sse placere (LIBERAT. 24 Conc. II 5 p. 140, 36 principem . . . sententiam suam -sse corrigere *eqs.*). ENNOD. opusc. 3, 159 p. 372, 14 virgo ab stupratoris insidiis pudorem suum tibi credebatur displicere -sse si perderet (CASSIOD. in psalm. 5, 11 quod . . . -sse promereri. EPIST. Migne suppl. 1, 1562 *divinis* munerari nos -sse [*postea: quod nos percepturos esse confidimus*]). *sim. al.* ② *refertur ad exemplar, quo ipsa forma futuri exhibetur:* ITALA Ioh. 21, 25 (cod. q. *sim.* VVLG.) nec . . . aestimo, -ss(e) capere mundum qui scribuntur libri ([*gr. χωρήσειν, χωρήσαι var. l.; om. -sse cod. c.*] *cf.* CASSIOD. Ios. antiq. 12, 24 quanta . . . milia arbitraris -sse dimitti? [*gr. πόσας ὑπολαμβάνεις τῶν ἀπολυθησομένων ἔσεσθαι μυριάδας;*]). CYPR. eleem. 9 dicit (*prov. 28, 27*) 'qui dat pauperibus numquam egebit' . . . ostendens misericordes . . . egere non -sse, magis parcos . . . ad inopiam postmodum devenire. IVVENC. 4, 342 (*ad Ioh. 11, 22* quaecumque poposceris . . . dabit tibi deus) quicquid poscis, certum est tibi -sse venire. HIL. in Matth. 26, 3 (*ad 24, 34sq.* non praeteribit generatio haec . . . ; . . . verba autem mea non transibunt) generationem nostram praeterire non -sse . . . ; verba autem sua non -sse non esse. VVLG. II Macc. 4, 6 nec Simonem -sse cessare ab stultitia sua (*gr. παύλαν οὐ λημυρόμενον τῆς ἀνοίας, rec. L al. non cessare, P neque . . . accepturum finem amentiae*). ARATOR act. 2, 1046 (*ad 24, 15* spem habens . . . resurrectionem futuram) credere . . . corpora de tumulis iam -sse resurgere. *al.*

β *ceterae formae:* ① *forma '-erit facere (fieri)' fere pro 'faciet, fiet':* PLAVT. Asin. 399 qua facie voster Saurea est? si is est, iam scire -ero. OPTAT. 2, 18 p. 53, 1 Macarius si aliquid aspere fecit pro unitate, leve esse videri -erit. AMM. 14, 7, 5 invito rectore nullus egere -erit victu. 24, 3, 6 haec . . . cuncta -erunt abundare, si *eqs.* 27, 6, 9 Gratianus rem publicam ut domum paternam diligere -erit (*antea: propugnabit, obiectabit*). 30, 2, 8 quae funera tunc explicari -erunt carptim, si ad ea quoque venerimus. HIER. reg. Pachom. 77 p. 35, 16 B. gustare non -erit *poma* (*antea: comedere non audebunt; cf. gr. p. 177 οὐ μὴ φάγωσιν*). VVLG. Sirach 43, 3 in conspectu ardoris eius quis -erit sustinere? (*gr. ὑποστήσεται*). act. 19, 39 -erit absolvi (*gr. ἐπιλυθήσεται, Itala codd. d. discutietur, g. resolvetur*). CASSIOD. hist. 1, 10, 3 quod . . . quilibet iuste -erit ammirari (*gr. Sozom. 1, 11, 4 θανατώσει . . . ἄν τις*). Ios. antiq. 2, 226 -erit uber excipere Moyses *infrans* (*gr. τάχα ἂν προσοίτο θηλήν*). 16, 387 inter primos apud Alexandrum . . . -eris esse (*gr. ἔσεσθαι*). EVGIPP. Sev. 3, 2 paenitentiae fructibus -eritis a tanta famis pernicie liberari. ARATOR ad Vigil. 15 esse reus -ero, grates si reddere cessem. PASS. Petr. Paul. long. 23 non timeo angelos tuos, illi autem me -erunt (-ssunt *var. l.*) timere (*gr. φοβηθήσονται*). *al.*

② *vario usu:* ① *refertur ad exemplar, quo ipsa forma futuri exhibetur:* ITALA I Petr. 3, 13 (Aug. in epist. Ioh. 9, 4. *al.*) quis vobis nocere -est *eqs.*? (*gr. τίς ὁ κακώσων, Aug. serm. 297, 10 nocebit, Vulg. noceat*). CYPR. zel. 18 (*ad Matth. 5, 9* filii dei vocabuntur) cogita quod filii dei hi soli -ssint vocari qui sint pacifici. IVVENC. 1, 401 (*ad Matth. 4, 9* haec omnia tibi dabo; *sim. Luc. 4, 6*) cuncta tuo -ssum iamiam concedere regno, . . . si me . . . adores. CASSIOD. Ios. antiq. 3, 8 iussit eos

. . . aquam haurire dicens eo quod . . . aqua -ssit eis esse potabilis (*gr. ἔσεσθαι πότιμον*). 10, 208 *somnium indicat*, quia . . . vester -ssit destitui principatus (*gr. καταλυθήσεσθαι*). 12, 24 paulo plus quam centum milia -ssunt existere (*gr. ἔσεσθαι*). 14, 157 si quis Hyrcano consenserit, feliciter vitam suam -est peragere (*gr. διάξειν καὶ βιώσεσθαι*). *al.*

② *varia exempla:* ITALA sap. 1, 8 (Aug. spec. 22. p. 114, 3; *eadem fere* VVLG.) qui loquitur iniqua, non -est latere, sed nec praeteriet illum . . . iudicium (*gr. οὐδεὶς μὴ λάθῃ, οὐδὲ μὴ παροδεύσῃ*). SPART. Hadr. 16, 7 ut . . . kalendis Ianuariis scripserit, quid ei toto anno -ssit evenire (*postea: ut . . . scripserit, quid acturus esset*). AVG. in euang. Ioh. 35, 2 cogitabant, quia si dicerent 'ab hominibus', lapidari -ssent a turba. in psalm. 137, 8 l. 14 hominibus avaris etiam . . . fecunditas molesta est; timent enim, ne pauperes relinquuntur, qui (*an quibus?*) multi nasci -uerunt. CASSIOD. Ios. antiq. 8, 332 quid mali passus es a me, ut illuc me mittas, ubi -ssim indubitanter occidi? (*gr. πρὸς τὸν ἀποκτείνειν ζητοῦντα*). 15, 66 ne contumeliam . . . pateretur *uxor*, dum . . . ab aliis desiderari -ssit (*gr. εἰ . . . ἄλλῳ τινὶ σπονδάζοιτο*). in psalm. 118, 58 *incarnatio* mundo salutaris -erat apparere. ORIBAS. syn. 1, 1 Aa p. 32, 6 *Mg. corpus debet fricare*, donec bene calefieri -ssit et corpus mollis reddatur (*gr. ἄχρις ἂν θερμανθῆναι, La concaleat*). *al.*

β *finem:* α *vario usu:* PLAVT. Asin. 235 in leges meas dabo pecuniam, ut (<i>) scire -ssis, perpetuum annum hunc mihi uti serviat (Circ. 715 Mil. 842 Stich. 697 AFRAN. com. 278 RHET. Her. 4, 44, 56 Cic. Flacc. 53. *al.*). PHAEDR. 3 epil. 5 *omisi multas fabulas*, si quis eadem forte conari velit, habere ut -ssit aliquid operis residui ([*cf. 4 prol. 2* ut aliis esset materiae satis]. AMM. 18, 9, 1 ut accolae suffugium -ssint h. tutissimum. 21, 16, 11 ne). CYPR. epist. 5, 2 providete, ut cum temperamento fieri hoc tutius -ssit. 59, 8 si . . . elaboramus, ut -ssimus deo placere *eqs.* (SEBV. eocl. 6, 74 *Scylla* ut hosti -ssit p., comam . . . ei obtulit. SACR. Leon. 1063 presta, ut . . . tibi p. -ssimus). 63, 8 ut magis -ssit esse manifestum . . . , addidit scriptura *eqs.* (SORT. Sangall. 40, 4 stude, ut homo e. -ssis, non or<ator>). PALLAD. 1, 37, 7 ventis frigidioribus altus paries resistat, qui locum -ssit defensis sedibus apricare (*item in enunt. relativo e. g.* LVCI. reg. apost. 1 p. 37, 24 *Gedeon* fabricat eam rem, per quam -ssint in deum delinquere filii Israel). 3, 10, 7 corbucula . . . viva terra repletur, ut sarmentum terra -ssit includi. 3, 17, 3 ut . . . supra lutum -ssit surculus eminere ([2 *emineat. Colum. 5, 11, 6* dum . . . extent]. CHIRON 6 ut -ssit vena clarius e. [*venas trad., quod vix ad p. 146, 19 trahas. eadem fere* VEG. mulom. 1, 22, 3]. 7 ut -ssit clarius e. vena [*Veg. mulom. 1, 22, 4* ut altius emineat]). 4, 1, 2 leviter radunt, ut incisura sensim -ssit in acumen exire et corticata pars cortici novae matris aptetur (AVG. civ. 20, 7 p. 421, 30 D. interdixit ei, ne -ssit exire). *al. apud eundem.* LVCI. Athan. 2, 15 p. 174, 15 non mirandum, si elegeris, ut, quae dissolvit . . . filius dei, haec -ssint reaedificari per te diaboli satellitem. AMM. 20, 11, 5 *militi* ut abundare stipendium -ssit, imperii opes iam fatiscunt. 29, 2, 8 eum . . . , quid in primis orationis partibus collocaret, ut proficere -ssit facilius et valere . . . , praemonebat (SCHOL. Cic. Gron. B p. 327, 30 ut -ssit persuasio . . . v.). CHIRON 44 inretas locum, ut cutis ad pulpam adhaerere -ssit (*Veg. mulom. 2, 82, 4* ut . . . adhaereat). 400 ut . . . venae . . . nec in capite videri -ssunt (*Veg. mulom. 2, 89, 2* appareant). 402 duo grana salis in plaga subiciens, ut -ssit non cludere (*Veg. mulom. 2, 89, 4* ne claudatur). *al.* VEG. mil. 2, 23 palos . . . procul ferire meditentur, ut et ars dirigendi et dexterarum virtus -ssit adrescere. AMBROSIAS. in II Cor. 5, 2, 1 ('ingemescimus . . . superindui cupientes') ingemesci, ut gloria promissa de caelis -ssit resurgentes induere. in Tit. 1, 14, 1 ('argue illos dure, ut sani sint in fide') insistendum praecipit in correptione illorum, ut converti -ssint *eqs.* VVLG. exod. 12, 4 sin . . . minor est numerus, ut sufficere -ssit ad vescendum agnum (*Itala Gaudent. serm. 4, 11G.* ut non sufficiant). deut. 8, 1 omne mandatum . . . cave diligenter ut facias, ut -ssitis vivere et multiplicemini ([*Itala Lugd.* ut vivatis]. 30, 6 ut diligas dominum . . . in tota anima tua et -ssis v. [*Itala Lugd.* ut vivas]). et saepius.

β *in versionibus sim. contra textum, qui pro exemplo est, -ssum inducentibus:* ① *subest verbum finitum (coni. praeter l. 67. 70):* Cic. Tim. 16 primum, ut mundus . . . -ssit . . . esse perfectus, deinde ut unus esset . . . , postremo ne qui morbus eum -ssit . . . adtingere (*gr. 32^d ἵνα ὅλον, ὅτι . . . ζῶον τέλειον . . . εἴη, . . . ἐν, . . . ἀνοσον ἦ, Chalc. ut . . . esset, . . . ut . . . foret*). ITALA I Petr. 3, 1 (Aug. bon. coniug. 12, 14) mulieres obaudientes maritis suis, ut, si qui non credunt verbo, per mulieris conversationem . . . lucriferi -ssint (*gr. κερδηθήσονται, Vulg. lucri fiant*). IVVENC. 2, 825 *Christus* talia . . . promebat, veteris quo -ssent dicta prophetae . . . concurrere rebus (*Matth. 13, 35* ut impleretur). PALLAD. 12, 1, 1 *faba* occanda est large, ut tegi plurimum -ssit (*cf. Colum. 2, 10, 5* contegatur). VVLG. sap. 12, 20 dans tempus et locum, per quae -ssint mutari a malitia (*gr. δι' ὧν ἀπαλλαγῶσι τῆς κακίας*). 16, 11 ne . . . non -ssent tuo uti adiutorio (*gr. ἵνα μὴ . . . ἀπερὶσπαστοὶ γένωνται*). Sirach 44, 19 ne deleri . . . -ssit diluvio omnis caro (*gr. 44, 18 ἵνα μὴ ἐξαλειφθῇ*). ORIBAS. syn. 4, 28, 6 Aa ut non facire -ssit intestinorum mordicationem (*gr. μὴ πως γένηται δακνωδὲς, La faiciat*). *al.* ② *subest infinitivus:* CLEM. ad Cor. 34, 7 vociferemur ad illum instanter, ut participes esse -ssimus magnarum . . . promissionum eius (*gr. εἰς τὸ μετόχους ἡμᾶς γενέσθαι*). VVLG. II Macc. 2, 25 curavimus, volentibus quidem legere ut esset animi oblectatio, studiosis vero ut facile -ssint memoriae commendare *quae narrantur* (*gr. [Kuhlmann]*

εις τὸ διὰ μνήμης ἀναλαβεῖν εὐκοπίαν, rec. L ut ... suscipiant, sim. cett.). CASSIOD. Ios. antiq. 1, 117 deus discordiam illis immisit diversarum linguarum, ut per multas absonasque voces intellectu carere -issent (gr. ποιήσας ἐαυτῶν ἀσυνέτους εἶναι). 8, 187 viae ut ... ambulantes non -sset esse difficiles (gr. πρὸς ... τὸ ῥαστώνην εἶναι). al.

e modum irreallem q. d.: a vario usu: CIC. Tim. 52 nihil cognovissemus, si neque sidera neque sol ... sub oculorum aspectum cadere -issent (gr. 47^a μήτε ἄστρα μήτε ἥλιον ... ἰδόντων, Chalc. nisi ... stellis ... visis). LIV. 24, 42, 3 haud dubium fuit, quin, nisi ea mora intervenisset, castra ... capi -uerint (huc trahit Heraeus, Götting. gel. Anz. 1915, 482). CAPITOL. Pert. 14, 6 populus mortem eius indignissime tulit, quia videbat omnia per eum antiqua -sse restitui. DICT. 5, 15 quae si ante captum Iium accidere -issent, ... dubitatum de summa rerum fuisset. LVCIF. Athan. 1, 42 p. 141, 21 cernimus ... , quanta esse -ssit ... dei ira, si innocentem damnaremus. VVLG. sap. 11, 26 quomodo ... -sset aliquid permanere, nisi tu voluisses? (gr. 25 πῶς ... διέμεινεν ἂν τι). CASSIOD. hist. 1, 14, 13 cum et si Paulus vel Petrus ad hoc virtutum pervenissent, nihil -uerat Iesus horum filiatione differre (Theodoret. 1, 4, 14 ὡς εἰ καὶ Παῦλος τοῦτο βιάσαιτο καὶ Πέτρος, μηδὲν διαφέρειν eqs.). 5, 30, 3 tacere -uerant (Theodoret. 2, 23, 3 ἂν ἐσιώπησαν). 7, 40, 2 diu ... hoc -ueram pati, nisi eqs. (Theodoret. 4, 22, 1 ἔμεινα ἂν τοῦτο πάσχω). Ios. antiq. 5, 11 Raab si capi ... -isset, nequaquam supplicium regis evaderet (gr. ἀλοῦσαν ... οὐκ ἂν διαφυγεῖν κτλ.). al. ORIG. in Matth. 16, 20 p. 544, 9 qua potestate nec princeps ... gentis utens facile -erat explicare quod fecit Iesus (gr. εὐχερῶς ἂν ἦνσε). al. β perf. indicat. (cf. p. 154, 28): HEGES. 1, 44, 8 p. 118, 8 mihi ... si atrocium ferarum inesset furor, tamen tantis beneficiis tuis mansuescere -ui, ut eqs. (gr. 1, 632 οὐκ ἂν ταῖς σαῖς εὐεργεσίας ἐνικήθην, Ps. Rufin. vinceret). CASSIOD. hist. 5, 34, 24 si ab initio haec verba ... dixissent ... , omnis -uit cessare contentio (Socrat. 2, 40 p. 340^c πέπαντο ἂν). 6, 1, 29 Iulianus intestinum bellum ... praeparabat; et quantum ad eum, perfici -uit (Socrat. 3, 1 p. 376^b πάντα ἂν ἐγγερόναι, ὅσα ὁ πόλεμος ἔχει κακά). 7, 25, 15 quae fieri -uerunt, nisi eqs. ([Socrat. 4, 12 p. 496^a ἴσως ἂν ταῦτα ἐγγερόναι]). 11, 8, 11 paene Christianus f. -uit [Socrat. 7, 8 p. 753^b μικρὸν ... ἐδέησε καὶ χριστιανίσαι αὐτόν]). 12, 7, 1 -uit ... Proclus tenere pontificatum, nisi quidam procerum prohibuissent (Socrat. 7, 35 ἐκράτησεν ἂν). 12, 9, 5 plus (i. plures) ... mori -uerunt, nisi eqs. (Socrat. 7, 38 p. 825^c πλείους ἂν διεφθάρησαν). al.

3 coniungitur cum verbis notionis affinis: CIC. Verr. II 4, 44 Cn. Calidio ... licuit habere argentum ... , licuit -sse domesticis copiis ... ornare et apparare convivium (LYGD. 3, 32 liceat mihi ... cara coniuge -sse frui. Ov. epist. 19 [20], 74 irata liceat dum mihi -sse frui. MAR. VICTOR aleth. 3, 330 iussa sequi ... -sse ... licebat. 3, 455 quos iam cunctis sine fraude licebat -sse capi). POMPON. dig. 40, 4, 3 nec militi ... permittitur -sse ('per se?' Mommsen) ... servum manumittere. PASS. Is. et Max. Migne 8, 770^a victoriam Christi ... fas non erat in aliquo -sse succumbere. HIL. in Matth. 27, 11 facile est per incrementum ... laboris opulentum -sse ditescere. CHIRON 80 saepissime ... contingit ex hac re oculum -sse perire. VVLG. II par. 2, 6 quis ... -erit praevalere, ut aedificet ei dignam domum eqs. ? ([Itala Complut. quis invalescit hedificare; pergit VVLG. quantus ego sum, ut -ssim ei aedificare domum]. Tob. 6, 16 quibus p. -est daemonium [17 habet potestatem daemonium super eos]. cf. VINDIC. med. 13 cum iam non -uerit valere nutrimenta ministrare). CLAUD. carm. 22, 331 quamvis corrumpi munere nullo -sse queas, (te certum est var. l.). Ps. Avg. symb. 2, 5, 14 in quo ... miraculo (sc. conversione aquae in vinum) tentavit illa femina (sc. Maria) iubere se filio -sse. al.

II in formis tertiae personae sing. aut omnino deest subi. aut eius vice succedunt inf. ipse vel structurae eius locum obtinentes, ut -est significet fere i. q. possibile est: A non indicatur quod possibile est (minus probabiliter supplere possis haud raro inf. pass. vel act. ex sententia primaria, ut vergant loci ad p. 146, 8, nonnulli etiam ad p. 136, 8): 1 -est discrepat persona vel numero a verbis contextu oblati (nisi respondent alia impersonalia ut infra l. 82; a scribis vel editoribus passim pro -est substituitur -es): a quantum -est: PLAVT. Amph. 971 i sane intro et, q. -est (B¹, -es cett.), parata fac[ta] sint omnia (cf. Most. 1051 facio. TER. Phorm. 674 me certiorum ... face [-es var. l.]). Asin. 607 equidem me iam q. -est a vita abiudicabo. Aul. 399 murenam ex dorsa q. -est (sic, sc. cum var. l. -es, Non. 17, 31 et 9b, 13; exossata fac sient codd. Plauti; an pro subi. intellegas murenam, ut ad p. 136, 8 spectet locus?). Bacch. 348 ut conveniam. 1031 abduce (-es var. l. ut: TER. Eun. 377 orna me, abduc, duc. cf. PLAVT. Persa 142 adducis). Men. 850 fuge (-es var. l.). 875 accersam. 1056 praecucurrasti (-es A al.). Merc. 691 eo (Stich. 250. cf. TER. Ad. 350 tu, q. -es(t), abi. 700 abi ... : iam? : iam q. -est [-es var. l.; cf. DON.: 'q. -es' aut deest 'cito' aut 'q. pote' scilicet 'esse']). al. b si -est sim. (hucine p. 136, 16 sq.?): PLAVT. Bacch. 870 em illoc pacisce, si -est (var. l. -es praetulit Leo). Pseud. 121 verum, si -est, ... matrem tange. TER. Phorm. 227 nunc ipsast opus ea oratione aut, si quid -est (-es var. l.), meliore (CIC. Att. 5, 13, 3. 13, 33, 2 cum Pisone sc. confice, si q. -erit [cf. struct. person. 13, 4, 2 si quid -eris, cum Pisone conficies]). CIC. Tusc.

1, 23 cuperem ... utrumque, si -sset. Att. 2, 24, 5 eo, si -est, acrius te rogo, ut eqs. 11, 7, 3. al. c iuncturae variae: PLAVT. Men. 834 concede huc ... ab istoc qua m potest (-es CD, deest A) longissime (Truc. 847 uxorem q. primum -est [-es var. l.] abduce. GLOSS. II 482, 39 ὡς δυνατόν q. -est. 482, 44 ὡς οἶόν τε [Heraeus in indice graeco-latino, ὡς οἶονται trad.] q. -est). Most. 375 bis peri(i)sti? qui -est? (CIC. Att. 12, 40, 2 ego, quid homines ... reprehendant ... , nescio. ne doleam? q. -est?). 396 potin animo ut si(e)s quieto et facias quod iubeo? : -est. CIC. Att. 2, 7, 3 incende hominem, amabo te, quoad (quod var. l.) -est (-es codd. Malaspinae; cf. p. 128, 64). 4, 10, 2 Laconicum ... velim, quo(d) -erit (-eris var. l.), invisas. 14, 3, 1 tranquillae tuae ... litterae; quod utinam diutius! nam Matius -sse negabat. fam. 1, 2, 4 nos in senatu ... dignitatem nostram, ut -est in tanta hominum perfidia ... , retinebimus. al. 2 cetera exempla, sc. minus certa (specimina quaedam): PLAVT. Cas. 340 opinione melius res tibi habe[a]t tua, si hoc impetramus, ut ego cum Casina cubem. : non hercle opinor -sse; ita uxor acriter tua instat, ne mihi detur. Men. 1063 tuast imago; tam consimilest quam -est. Most. 758 dare volt uxorem filio quantum -est. Pseud. 930 ipse sese ut neget esse eum qui siet meque ut esse autumet qui ipse est. : qui -est? TER. Phorm. 303 non sic futurumst; non -est; egon illam ... ut patiar nuptam ... ? CIC. leg. agr. 2, 19 Domitius, quod per caerimonias populi fieri non -erat, ratione adsecutus est, ut id, quoad -sset, quoad fas esset, quoad liceret, populi ad partes daret. al.

B quod possibile est indicatur (vel subaudiendum est p. 146, 8): 1 pronomibus pro struct. verbali positus: PLAVT. Men. 1120 uter eratis, tun an ille, maior? : aequae ambo pares. : qui id -est? : gemini ambo eramus (TER. Andr. 327 nunc te ... obsecro, ... ut ne ducas; ... sed si id non -est ... , saltem ... profer nuptias. Eun. 503 si id non commodumst, ut redeat, sc. ores; si id non -erit [vix de Chremete, -eris A¹], ad me adducito. CIC. Font. 36 Cluent. 154. div. 2, 106 id ... -est, ut eqs. al.). Stich. 593 unum hoc -est. : quid? : ubi convivae abierint, tum ut (Ritschl, ut tum A, tum P) venias. CIC. ac. 2, 132 aut Stoicus constituatur sapiens aut veteris Academiae: utrumque non -est ([postea: non -est ... uterque esse sapiens]. fam. 1, 7, 7 non ... ut nostrae dignitatis simus obliti, sed ut habeamus rationem ... salutis; -erat u. praeclare, si esset fides eqs. LACT. inst. 6, 10, 19 -uit ... u. ... , sed tamen utrumque nullo modo verum est. HIER. epist. 53, 3, 6). Att. 5, 17, 4 scribe, quid et -ssit et tu censeas (antea: quid tibi esset visum). 10, 4, 1 deplorandi ... sit iam nobis aut finis omnino, si -est, aut moderatio quaedam, quod profecto -est (PLIN. nat. 2, 150 arcus caeli non fiunt ... noctu, quamvis Aristoteles prodat aliquando visum, q. tamen fatetur idem non nisi xxx luna -sse [fieri additur vulgo sec. excerptorum codd.]). APVL. met. 8, 3, 2 ad hoc ipsum, q. non -est, contentiosa pernicie, quasi -sset, impellitur Thrasyllus [qui vix etiam in enunt. sec. pro subi. accipiendus est]. TER. MAVR. 1269 duae mutae reddunt longas syllabas, q. ... -sse negavi. aliter l. 11).

2 structura verbali: a enunt. secund.: a quin: PLAVT. Bacch. 559 video non potesse q. tibi eius nomen eloquar (vix supplementum 'me', ita ut pertineat ad p. 137, 59). Mil. 601 bene consultum inconsultumst, si id inimicis usuist, neque -est q., si id inimicis usuist, obsit tibi (mihi trad.). 695 plicatricem clementer non -est q. munerem. AFRAN. com. 178 non -est q. illa stacta longe ... olat. FRONTO p. 44, 17 v. d. H. quod ipse mihi et profuisse meminim, non -est q. a te quoque postulem. β ut (adde l. 32 sq. nec non p. 146, 59 sqq., ubi praeparatur enuntiatum vel pronomine vel adv.): PLAVT. Pseud. 633 -est ut alii ita arbitrentur et ego ut ne credam tibi. GAIUS inst. 2, 151 -est ut iure facta testamenta contraria voluntate infirmantur. 4, 83 -est ut actor ita dicat: eqs. TYCON. in apoc. 129 B. (corruptum putat editor) eadem quae adhuc visurus erat uberius, necdum -uerat, ut apertius videretur. PS. AVG. quaeest. test. I 46 p. 85, 20 -est ut Samuhel fuerit ... sacerdos. ANON. in Matth. 14 p. 38, 20 non ... -est, ut peccatores resur(g)ant in consilio iustorum. ORIBAS. syn. 2 add. Aa p. 142, 22 Mø. -erit ut mel et lentici purgant eqs. (Severus p. 38, 3 δυνήση ... ἔσθαι). 7, 22, 9 Aa et La -est ... ut eqs. (gr. δύναο δ' ἂν).

b inf. solo: a pass. (esse cum gerund. CELS.) verborum intransitive vel absolute usurpatorum (supplentur e contextu l. 72. p. 145, 3, sed cf. etiam γ nec non p. 146, 39; exempla selecta): PLAVT. Pseud. 268 non -est (A Serv., -es P) pietati obsisti huic (accedit dat. ut: Truc. 637 mi ... persuaderi. CIC. S. Rosc. 3 ignosci adulescentiae. prov. 36 parti provinciae intercedi. ac. 2, 75 sententiis resisti. QVINT. inst. 6, 4, 14 est aliquid, cui responderi non statim -ssit, -uerit autem si eqs. sim. al.). ENN. scaen. 166 non -est accedi. TER. Phorm. 402 quous filii de stultitia dici ut dignumst non -est (RHET. Her. 2, 1, 1 neque de omnibus rebus simul dici -erat eqs. CIC. Phil. 3, 6 de legione ... sileri. 3, 13 de ... gravitate ... taceri. fin. 3, 38 nihil est ... , de quo minus dubitari -ssit [item dubitari: off. 3, 11 ubi postea disputari, dett. iterum dubit.]. sim. al.). 640 non -uit melius perveniri eo quo nos volumus. Ad. 302 tot res ... circumvallant se, unde emergi non -est. MET. MAC. or. frg. (6 M.) Gell. 1, 6, 2 ut nec cum illis mulieribus ... nec sine illis ... vivi -ssit. CIC. Verr. II 2, 138 videbat istius censu stari nullo modo -sse. Caecin. 79 a verbo ... -sse recedi non arbitrabatur. Cluent. 94 accusante tribuno plebis condicione aequa disceptari -sse non putarunt. leg. 1, 20 ista natura duce errari nullo pacto -est. CELS. 2, 14, 9 si is perinfirmitus est, [Kuhlmann]

quem perfricare velis, -est satis esse quinquagies, si robustior, -est ducenties esse faciendum. SEN. epist. 13, 12 nullus miseriarum modus est, si timetur, quantum -est. QVINT. decl. 279 p. 136, 21 respondebitur -est enim - : eqs. al.

β act. (depon.): ① quod possibile est refertur ad quendam contextu indicatum (sc. alia structura actertia pers. sing.; cf. p. 135, 27, 28): CATO agr. 90 fabam et far depes, oleo tangito depesitoque, dum -erit (-eris ed. Venet., Pontedera) facere turundas (PEREGR. Aeth. 2, 7 de contra illum montem Sinai vides, quod, antequam subeas, f. non -est [-es Gamurrini al.]. APIC. 7, 4, 2 si pingues fuerint . . . , tollis cutem; -est et de abdomine . . . ofellas f.). LIV. 3, 27, 7 (adhortatur dux milites) adderent gradum; maturato opus esse, ut nocte ad hostem pervenire -sset (perveniri Drakenborch, sed usus impers. iuxta opus esse fortasse defendendus; de ceteris locis Livianis v. quae infra l. 65 monuimus). LAVOL. dig. 17, 1, 36, 2 si fundum . . . emendum tibi mandassem, sed ita ut non aliter . . . tenere quam si totum fundum emeris: si totum emere non -uerit (-uerim var. U.) eqs. POMPON. dig. 26, 7, 61 quare cunctatus es . . . ? cum alioquin elegantius dicere -erit ('-ueris? Mommsen) eqs. GAIUS inst. 4, 20 cum de eo, quod nobis dari oportet, -uerit . . . sacramento . . . agere (agi vel -uerimus edd.). EDICT. impp. Marc. et Comm. (? v. vol. VII 2, 1488, 55) dig. 1, 18, 14 si tibi liquido comperitum est reum furiosum esse . . . , -est (-es edd.) de modo poenae eius dissimulare. VLP. dig. 47, 2, 52, 9 an furti actionem habeas, quaeritur; . . . -est (-es dett.) habere furti actionem ([postea: non competere f. a.]. TERT. carn. 7 l. 35 non omnes . . . habemus . . . matrem; adhuc -est [def. Mahé, ed. 1975; -est <quis> Evans, -es Kroymann] et patrem magis h. quam matrem eqs.). TERT. fug. 14, 1 neque . . . a populo eris tutus, si officia militaria redemeris; . . . fide et sapientia non adhibitis et redemptionem tuam -est (def. Bulhart, -es N) perdere eqs. 14, 2 si colligere interdium non -est (-es NR), habes noctem. idol. 23 p. 56, 25 quod neque ignorasse te contendere -est (-es Ursinus) neque noluisse. Scap. 4, 1 velim, ut omnes salvos facere -ssimus . . . ; -est (-es N, Rhenan.) et officio iurisdictionis tuae fungi et humanitatis meminisse. VITA Anton. 13 p. 28, 24 recede . . . ; non -est (-es Euagr., gr. φέρεις) ferre nostras insidias. CHIRON 585 lino laxo <1> assas, ut facile alligare -ssit linum (-ssis Oder. cf. ORIBAS. eup. 4, 88 Aa p. 606 -est . . . imponere lanas . . . in ano et ligare [antea: inicimus. gr. 4, 86, 7 δύναται δ' ἄν τις . . . δέι, La p. 605 oportet utroque loco]). 681 oleum . . . clisterimabis, quoniam tangere per folliculum ulterius eam causam non -est (-es Oder). 737 haec . . . contemnere -est (-es Oder), si . . . iumentum consueveris omnia contraria facere. AVELL. p. 486, 2 cui etiam cum magnopere vellemus non -uit subvenire (subveniri edd.). ORIBAS. syn. 8, 23, 2 La quales . . . sit malitia . . . , ex ipso colore capitis -est cognoscere et dabis . . . catharticum ([gr. 8, 22, 2 γνώση]. 9, 55, 4 La iterum haec facis, donec experimentum manifestum c. -ssit [gr. πείσμα . . . λάβωμεν]. cf. CE 1433 [= INSCR. christ. Diehl 3435], 2 scire volens lector, qui sit in funere fletus, carmina si relegas, discere cuncta -est [-es Mommsen]). al.

② in contextu non exstat ad quem referas id, quod possibile est (exempla usus impers. minus certa; locis quibusdam, maxime apud artium scriptores, etiam sub. quoddam generale intellegi posse vix negaverimus): VARRO ling. 6, 77 propter similitudinem agendi et faciendi . . . quidam error his qui putant esse unum; -est (-es Spengel) enim aliquid facere et non agere, ut poeta facit fabulam et non agit (GAIUS inst. 4, 179 ex quibus causis . . . a. [agi edd.] -est. VLP. dig. 15, 1, 3, 10 utrum ex ea causa, ex qua -uit . . . a., an . . . ex ea, qua non -uit [-ui? Mommsen utroque loco]). 10, 56 <a> multitudine commodius -est ordiri. rust. 2, 10, 11 greges ovium si sunt magni (Keil, ovium sed magnum trad.), quos milarios faciunt quidam, facilius de summa hominum detrudere -ssit (-ssis Keil) quam de minoribus. BELL. Hisp. 3, 5 vias . . . vis tempestatis ita obscurabat, ut vix proximum agnoscere -sset (-sset Nipperdey). LIV. 7, 6, 2 (1 forum . . . specu vasto conlapsum . . . dicitur) neque eam voraginem . . . , cum pro se quisque gereret, explere (expleri D³, dett. unus, edd.) -isse, priusquam . . . quaeri coeptum eqs. (an sub. potius ex enunt. temp. suppleas? usum impers. intellegit Petterson, Comment. Liv., 1930, 154, 2, qui etiam alios quosdam Livii locos huc refert codicibus nimis fortasse confisus). CELS. 2, 14, 9 -est satis esse quinquagies perfricare aegrotum (v. supra l. 1). 7, 12, 1^B dens haerens cum summo periculo evellitur ac nonnumquam maxilla loco movetur; idque etiam maiore periculo in superioribus dentibus fit, quia -est tempora oculosve concutere. COLVM. 1, 6, 15 situs si nullus adsit, -ssit (-ssis edd.) etiam defossa frumenta servare. 11, 2, 81 nec ulla res magis vacuis operariis aut seritur aut conditur quam lupinum; nam et . . . ante ullam sementem -ssit (-ssis Lundström) id obruere et . . . post coactos fructus tollere. PLIN. nat. 25, 134 capitis dolori medetur panacis . . . radix . . . , aristolochia, hiberis adalligata hora vel diutius, si pati -ssit (28, 198 quantum p. -ssit, fervens fimum sustineri iubent). QVINT. decl. 245 p. 5, 8 non -est (-es consi. Rohde) omnino in hoc arguere avaritiam. 249 p. 23, 3 necesse est qui cum adultero prius agit, agat et cum adultera; num igitur hoc mihi dicere -est eqs.? [-es Rohde]. PANEG. 11, 15, 2 [-es W²]. RVFIN. Adamant. 3, 12 [aliter gr.]. IULIAN. dig. 1, 18, 8 rescriptione 'eum qui provinciae praest adire -est' (F, -es var. l. ut CALL. dig. 1, 18, 9 'afferens hoc resc.) non imponi necessitatem eqs. SCAEV. dig. 4, 3, 32 respondi, . . . si ideo properasset manumittere, ne rationes fratribus redderet, -sse de dolo actionem in eum exercere (exerceri edd.). VLP. dig. 1, 12, 1, 6 apud prae-

fectum urbi erit audiendus; sed et ex interdictis . . . audire ('adiri? Mommsen) -est. PAVL. dig. 12, 6, 65, 7 non . . . quanti locare -uit (-ui var. l., locari -uit Mommsen sec. Bas.), sed quanti tu conducturus fuisses. 18, 4, 21 quemadmodum fundi venditor fructus praestet . . . , quamvis, si neglexisset . . . , nihil ei imputare -ssit (imputari -sset Brenkmann). TERT. fug. 12, 12 l. 96 cum . . . nihil nobis Caesar indixerit . . . , quomodo mihi proponere -est eqs.? sim. al.

γ supplendo, quod elucet ex adverbis sim. adpositis, sed dubites, utrum respiciatur inf. act. an pass. (minus dubia v. p. 144, 67, ceterum cf. quae p. 143, 64 monuimus): TER. Ad. 568 vicit, hui perfortiter. :: non -uit melius (CIC. de orat. 3, 101 illa ipsa exclamatio 'n. -est m.' sit velim crebra. HIST. Apoll. rec. B 16 [= rec. A p. 31, 10] n. -est m., non -est dulcius [rec. A p. 30, 9 n. -est esse m., n. esse d. plus isto, quod audivimus; rec. C n. -est m., n. -est d. dici]. rec. ABC 34 n. -est m.). CIC. Att. 6, 8, 4 ita . . . properabamus, ut non -sset magis. AVELL. p. 153, 20 ut, qua -est ratione, sapienter obsistas (ORIBAS. syn. 9, 43, 16 Aa flegma evacuans omni q. -est r. temptavis [gr. τὸ . . . φλέγμα κενῶν πάντας τρόπους συμφέρει, La multis modis]).

ε acc. cum inf.: α exempla certiora: FRG. Mur. 67 alia plura quae in catholicam ecclesiam recepi non -est. CHIRON 11 vitrium tusum ferragini aspergis, ut -ssit spurcitas corporis per solutionem ventris expurgari. 340 cuius anhelationis causae rationem reddi non -sset (aliter VEG. mulom. 2, 103 ratio reddi non -est). FORTVN. in Matth. (Corp. Christ. 9, 367sq.) 1 l. 13 quatripertitum fructum nucis quattuor -est euangelia accipi (cf. eundem infra sub β). PS. VIGIL. THEPS. trin. 1, 59 rec. I -est adversus scripturas referri tres sapientias eqs. (rec. II ut tres sapientias . . . dicamus). RVFIN. Adamant. 3, 8 non . . . -est ex duobus ingenitis unum esse immutabilem et unum mutabilem (aliter gr. δύναται τὸ ἀγένητον ἀφθαρτον eqs.). PS. AVG. serm. ed. Caillau 1, 7, 14 immundum . . . esse non -uit, quod immundus corvus tetigit; et utrum immundum esse -uit, quem Christus implevit? ORIBAS. syn. 7, 15, 5 Aa glutinari . . . eas venas . . . non -est (gr. κολληθῆναι . . . αὐτὰς οὐ δύναται, sub. inf. om. La). **β exempla magis dubia (Bulhart, Tertullianstudien, 1957, 33sq. et 52 huc traxit PLIN. epist. 7, 13, 2 [perperam] et TERT. fug. 12, 7 [sed de loco corrupto parum constat]; lectionem cod. T -erit pro -eris [cett.] TERT. adv. Iud. 12, 2 refutavit Tränkle ad l. p. 101sq.; mendum hypothetae suspicari licet AVG. serm. coll. Morin p. 341, 21 Christum [Christus recte serm. ed. Mai 95, 2]. cf. etiam p. 131, 71):** INSCR. lib. rei p. Degrassi 1071a <n>on -est prius mortem adficiere quam venerit factum (aliud exemplum structurae 'adficere alicui aliquid' exstare non videtur; intellegas potius morte [cf. exempla in finalis additae, quae collegit Diehl, Vulgärlat. Inscr. 164]). TERT. monog. 4, 4 (3 non erant feminae aliae eqs.) si deus voluisset, et esse -isset (-issent Gelenius al.; acc. eas supplendum censet Bulhart). TYCON. in apoc. 101 B. (3, 6 tepidus es et non fervens neque frigidus) -est . . . divitum sterilitium esse personam (trad.; persona ed. fortasse recte sec. CAES. AREL. ad l. p. 218, 27). EVSEB. EMES. serm. 2, 7 si . . . animam (sed anima ed. cum correctore codicis), quae adest corpori, ad corpus transferri non -est. ? structura contaminata nom. pro acc.: FORTVN. in Matth. (Corp. Christ. 9, 367sq.) 1 l. 8 in typum domini flos et fructus ipse virgae Aaron accipere -est. DIOSC. 2, 120 p. 225, 29 radix eius peponis . . . nausea provocat ieiunis; et post cena id facere -est et duo oboli dari -est (an secundo loco pro sub. intellegatur radix, ut mensura per appositionem sit indicata? -ssunt ed. rec. alphab.; gr. 2, 135, 2 εἰ δέ τις . . . ἐμέσαι θέλοι, ἀρκέσουσιν ὀβολοὶ δύο).

β adverbis totum comprehendentibus enuntiatum (sc. explicatur vel enuntiatum consecutivo vel oratione recta; non huc pertinet 2by): DON. Ter. Ad. 866, 3 (2 'tristis' animo eqs.) et aliter -est (dici -est V dett.), ut 'tristis' sit qui dolet eqs. SERV. auct. Aen. 11, 658 volunt . . . ordinem esse 'decus pacis ministras belli'; -erit et ita: 'quas sibi decus delegit ministras eqs.' (an pro sub. intellegatur 'ordo'? alia exempla non nimis certa orationem rectam exhibentia: CLAUD. DON. Aen. 2, 785 p. 256, 22 [l. 20 -est videri ita dixisse] -est et sic: eqs. [eadem forma: 6, 685 p. 597, 16 ubi antea l. 15 dictum est. AMBR. in psalm. 118 serm. 18, 36, 2 ubi antea 1 accipimus]). CLAUD. DON. Aen. 2, 765 p. 251, 3 ('captivaque vestis congeritur') singulari numero non omnibus . . . respondit, ut sit 'huc congeritur' quicquid in diversis speciebus fuit; -est et sic, ut 'congeritur' 'vesti' tantummodo videatur adpositum (5, 1 p. 424, 24. 6, 180 p. 533, 27. et passim in eodem opere).

CAPVT ALTERVM: non indiget alio verbo. significantur qui (quae) aliquam potestatem habent, valent, pollet sim.: I usu communi accedit acc. obi. int. (sc. neutr. pron. vel adi.; suppletur ex enunt. relat. CIC. leg. agr. 1, 20 SEN. Phaedr. 215. al.; cf. quae p. 138, 24 monuimus) vel adv. gradum potestatis indicans (subi. incerto infra inserere nolimus AFRAN. com. 226 pollet et pariter -est): A de rebus (per prosopopoeiam p. 147, 43): 1 variis, fere incorporeis (ceterum v. etiam p. 147, 61 et 68): PLAVT. Cas. 282 (ad servum) stultitia est ei te esse tristem, cuius potestas plus -est. TER. Haut. 27 ne plus iniquom -ssit quam aequom oratio (cf. p. 147, 8. Ov. met. 13, 382 quid facundia -sset). 47 experimini, in utramque partem ingenium quid -ssit meum (SALL. Catil. 2, 2 in bello plurimum). RHET. Her. 3, 11, 19 pronuntiationem plurimum -sse non facile dixerimus (antea: ad persuadendum plurimum valere. cf. CIC. de orat. 2, 180 dispositio argumentorum tantum -est [Kühmann])

in dicendo, ut ad vincendum nulla *res* plus -ssit. orat. 56 *actio* plurimum in dicendo -est. 69 id, *sc. flectere animos*, . . . ad optinendas causas -est plurimum). 4, 19, 27 quodsi in eos plurimum fortuna -est *eqs.* (CAES. Gall. 6, 30, 2 in re militari. 6, 35, 2. 6, 42, 1 civ. 3, 10, 6. 3, 68, 1. *al.*; cf. CIC. Att. 14, 13, 3 *fors* talibus in rebus plus quam ratio -est. SEN. Ag. 512 quid fata -ssunt! [QVINT. decl. 319 p. 254, 11]. epist. 71, 3 casus). CIC. Quinct. 1 quae res in civitate duae plurimum -ssunt, . . . gratia (LIV. 1, 14, 1 et preces. PROSP. carm. de ingratis. 387) et eloquentia (SEN. contr. 7, 2, 2). 91 ut . . . plus huius inopia -ssit ad misericordiam quam illius opes ad crudelitatem (CAES. Gall. 6, 1, 4 populi Romani disciplina atque o. LIV. 10, 9, 4 plus paucorum o. quam libertas plebis). VERR. II 2, 14 vis illa summi imperii tantum -uit apud paucos homines . . . , ut *eqs.* (Tusc. 2, 11 *philosophiae* [*syn. valet*]. fam. 4, 13, 2 *Caesaris humanitas* plus non -est quam v. et mutatio omnium rerum atque temporum. SALL. Iug. 41, 6 nobilitas factione magis pollebat, plebis v. . . in multitudine minus -erat. LIV. 1, 3, 10 plus . . . v. -uit quam voluntas patris aut verecundia aetatis. VAL. MAX. 9, 3 ext. 4 v. odii [*syn. valuit*]. INSOR. christ. Diehl 991, 1 [*vers.*] vires *mortis*). 3, 131 quod . . . plus . . . apud te pecuniae cupiditas quam iudicii metus -sset (QVINT. decl. 388 p. 434, 5). 4, 81 in hac civitate . . . virtutem plurimum -sse (Tusc. 5, 12 ad beate vivendum satis -sse virtutem [*sim.* 18. 53]. VERG. Aen. 11, 386. HOR. epist. 1, 2, 17 v. et . . . sapientia. PREC. herb. 11. *al. cf. opp.* vitia: SEN. dial. 11 [12], 10, 4 AVG. civ. 9, 5 p. 375, 26 D.). Caecin. 1 si, quantum in agro . . . audacia -est, tantum in foro . . . impudentia valeret (SALL. Catil. 52, 15). Phil. 5, 51 quae *memoria domestici doloris* plus apud eum -ssit quam salus civitatis (SEN. contr. 1 praef. 3). off. 2, 34 iustitia sine prudentia multum -erit, sine iustitia nihil valebit prudentia. fam. 4, 13, 5 *animus* plurimum -est (LVOR. 3, 565 anima atque a. per se nil -sse videtur. HOR. carm. 4, 4, 27 quid mens . . . , quid indoles . . . -sset, quid Augusti . . . a.). 7, 3, 5 plus quemquam -sse quam universam rem p. (ad Q. fr. 3, 4, 2 nihil. SALL. [?]rep. 2, 1, 3. *adde et p. 151, 3*). 13, 24, 2 tantum litterae meae -uerunt, ut . . . offensionem suspicionis . . . deponeres (cf. VERG. Aen. 9, 446 si quid mea carmina -ssunt [Ov. met. 7, 167 c. *Medeae magica*]). ad Q. fr. 1, 1, 4 ratio . . . et diligentia (SEN. Phaedr. 184 quid r. -ssit? vicit . . . furor potensque . . . dominatur deus. *adde supra l. 5*). *al.* CASS. Cic. fam. 12, 12, 3 *amicitiam nostram* confido apud te plurimum -sse. CAES. Gall. 7, 52, 2 iniquitas loci. 7, 77, 6 dignitas. BELL. Alex. 15, 6 doctrina. 58, 2 nomen *Pompei*. SALL. Iug. 69, 2 ira atque praedae spes amplius quam lassitudo -sse (VAL. MAX. 9, 3, 5. VAL. FL. 8, 290 dolor et . . . i.). VERG. Aen. 11, 155 haud ignarus eram, quantum nova gloria in armis et praedulce decus primo certamine -sset. Ov. am. 3, 1, 47 (*Elegia ad Tragoediam*) emerui plus quam tu -sse. met. 9, 150 quantum iniuria -ssit femineusque dolor (SEN. epist. 92, 18). 15, 629 temptamenta nihil, nihil artes -sse medentem (LIV. 6, 595). SEN. contr. 7, 5, 1 natura (9, 4, 14 utrum plus -sset n. an tyrannus. CELS. 2, 8, 20 SEN. dial. 4, 20, 1. *al.*). VAL. MAX. 4, 4, 9 imperia. 8, 1 absol. 11 splendor amplissimorum virorum (*syn. valuit*). 9, 2, 3 aut flagitiosissimi hominis praetura multum aut rei publicae maiestas nihil -uit. *al.* *subi. est enuntiatio*: TAC. ann. 6, 9, 1 constantia orationis et quia repertus erat, qui efferret quae omnes animo agitabant, eo usque -uere, ut accusatores . . . multarentur. 2 *de instrumentis hominum vel de rebus naturalibus* (*sc. fere corporeis; ipsam naturam v. l. 46*): PLAVT. Asin. 636 videtin viginti minae quid pollent quidve -ssunt? (cf. Stich. 410 quid -est pecunia [CIC. Verr. II 1, 6. 19 bis. QVINT. inst. 4, 2, 70]). CIC. div. 1, 16 v. p. 150, 80 (*medicamen ut*: Ov. met. 7, 116 tantum medicamina -ssunt [*item* 14, 285 Iuv. 6, 595]. CELS. 4, 12, 10 id *medicamentum* . . . plus quam vinum ad comprimendum stomachum -est [6, 7, 1^A *medicamenta*]. 5, 11 habrotonum *eqs.* 5, 22, 2^C faecis . . . et calcis et nitri pares portiones. 5, 25, 1 *catapotium. al.*). fam. 5, 21, 2 (*antea: valere*) arma . . . plus -sse sensi quam . . . consensum bonorum (SEN. Oed. 519 quid a. -ssint regis irati). LVOR. 5, 185 quid . . . inter sese permutato ordine -ssent *principia*. 6, 139 quid -ssit . . . flatus *venti*. SALL. or. Macri 19 *quinque modii frumentaria lege concessi* non amplius -ssunt alimentis carceris. Ov. epist. 7, 53 quid si nescires, insana quid aequora -ssunt? VITR. 2, 9, 5 non -est id robur, quod abies, nec cupressus, quod ulmus (*antea: dissimiles habent virtutes*). VAL. MAX. 9, 12, 2 in eripiendo spiritu idem gaudium -isse quod fulmen. CELS. 2, 8, 19 (*inter signa morbi decessuri*) nihil plus adversus surditatem quam biliosa alvus -est. 2, 33, 6 praecipue . . . ad emolliendum -est cataplasma ex lini . . . semine (cf. 5 valentior . . . ad id omnis farina est). 5, 27, 3^B venenum extrahendum est; id cucurbitula optime facit; . . . si cucurbitula non est . . . , tum quodlibet simile vas, quod idem -ssit (*nisi subaudias* facere). SEN. Herc. f. 502 scepra quid -ssint (*in imagine de regia potestate*). nat. 2, 32, 8 v. p. 150, 82. 6, 31, 2 reliquiae . . . residui spiritus non idem -ssunt. epist. 51, 10 effeminat animos amoenitas nimia nec dubie aliquid ad corrumpendum vigorem -est regio. 92, 18 v. p. 150, 72. TERT. idol. 8 p. 36, 27 ea, sine quibus idola nil -ssunt (*sc. ara, templum sim.*) PRVD. psych. 298 *Golias* expertus, pueri quid -ssint ludicra parvi. CLAVD. 8, 30 quid rigor aeternus, caeli quid frigora -ssunt (*prosent var. l.*) ignotumque fretum? AVG. civ. 3, 18 p. 127, 33 D. nihil ea (*sc. aquas flammisque*) prorsus -isse. 3 *de verbis, sententiis, numeris vi significandi quadam praeditis*: VARRO frg. Non. p. 519, 24 quod verbum 'censeo' et 'arbitror' idem -erat ac valebat. SEN. epist.

21, 8 hoc unum te admoneo, ne istud *Epicuri monitum* tantum existimes de divitiis dictum: quocumque transtuleris, idem -erit. Ps. APVL. herm. p. 270 *propositiones* aequipollentes . . . dicuntur, quae alia enuntiatione tantundem -ssunt et simul verae fiunt aut simul falsae (*postea: tantundem valens, quantum valebat alterutra eius*). MART. CAP. 7, 737 ea . . . -ssunt per collationem media, id est octo per novem, quae extrema, id est sex per duodecim; nam utraque faciunt septuaginta duo (*sc. 6:8 = 9:12; vergit ad notionem efficiendi*).

B *de hominibus* (*ceterum de civitatibus l. 71, partibus corporis l. 49*): 1 *generatim*: PLAVT. Cist. 30 *matronae* suarum opum nos *meretrices* volunt esse indigentes; nostra copia ni[hi]l[o] volunt nos potesse *eqs.* TRUC. 755 (*loquitur ancilla*) vocat me quae in me -est plus quam -es[t]. TERT. Hec. 766 hoc te moneo unum, qualis sim amicus aut quid -ssiem. RHET. Her. 2, 17, 26 quaerendum erit primum, -ueritne tantum, quantum reus demonstrabit, is in quem causa conferetur. CIC. S. Rosc. 4 qui apud me et amicitia et beneficiis et dignitate plurimum -ssunt. VERR. II 2, 36 quantum apud istum . . . -uerint *Cleomenes et Aeschrio* (*item de stipatoribus sim.*: 2, 134 qua ratione hic tantum apud istum libertus -uerit. 3, 130 is qui apud istum plurimum -erat . . . , Apronius). Phil. 13, 15 hominibus tantum licere iudicas quantum -ssunt. fin. 5, 24 *initio omne animal* nec quid sit nec quid -ssit nec quid ipsius natura sit intellegit. Lael. 26 *ut*, quod quisque minus per se ipse -sset, id acciperet ab alio (*sc. amico*) vicissimque redderet. 55 quid . . . stultius quam, cum plurimum copiis, facultatibus, opibus -ssint, cetera parare *eqs.*? PVBL. S 1 iratus plus se -sse putat quam -ssit. VERG. Aen. 5, 6 furens quid femina -ssit. PROP. 1, 5, 31 quid -ssit mea Cynthia, desine . . . quaerere. 4, 8, 70 nil -ui. Ov. epist. 8, 34 plus quoque, qui prior est ordine, -sset avus. met. 9, 429 tantumne aliquis sibi -sse videtur, fata quoque ut superet? LIV. 34, 7, 15 (*ad viros mulieribus imperantes*) quo plus -estis, eo moderatius imperio uti debetis. SEN. contr. 1, 2, 20 multum -est ad flectendum quoque pudici animi propositum hostis, gladius (*Gronovius, gladio codd.*). 1, 6, 3 catenatus, egens, squalidus quid -ssum? SEN. Med. 137 quid . . . Iason -uit, alieni arbitri iurisque factus? PHAEDR. 215 cur . . . divites regnoque fulti plura quam fas est petunt? quod non -est, vult -sse, qui nimium -est. clem. 1, 5, 7 cum illi contigit idem -sse quod dis. benef. 3, 29, 8. 3, 30, 1 an id, quod -ui, et id, quod feci, meum sit, mearum virium, meae voluntatis. 5, 2, 3 *in beneficio tribuendo* si alter plus -uit et ad manum habuit materiam sufficientem. *al.* PETRON. 138, 6 quid huic formae . . . Ariadne habuit . . . simile? quid contra hanc Helene, quid Venus -sset? PAPIN. dig. 22, 6, 10 impuberes sine tutore agentes nihil -sse vel scire intelleguntur. *al.*

2 *speciatim spectat magis ad: a corporis facultates:*

a *in universum*: PLAVT. Truc. 812 plus -est, qui plus valet; vir erat, plus valebat: vicit (*sc. eam stupravit*). CIC. inv. 1, 3 nemo nisi . . . commotus oratione, cum viribus plurimum -sset, ad ius voluisset sine vi descendere (cf. 2: *tempus, quo homines* pleraque viribus corporis administrabant). HOR. carm. 3, 4, 58 quid Rhoetus evolsisque truncis Enceladus iaculator audax contra sonantem Palladis aegida -ssent ruentes? Ov. epist. 18 (19), 184 tu tua plus remis brachia -sse putas? (cf. met. 12, 70 quid Achaica dextera -sset. STAT. silv. 1, 1, 63 plus -sse manus *operariorum quam antea* [PRVD. psych. 537. 797]). β *in re venerea* (cf. l. 43. p. 139, 81): TERT. Eun. 666 amatores . . . mulierum esse eos *eunuchos* maximos, sed nihil potesse. SCHOL. Hor. epod. 8, 1 ('viris quid enervet meas') magis fetoris ipsius vel aetatis esse adfirmat, quod eam fastidiat, quam quod ipse nihil -ssit.

b *vitam publicam*: ENN. ann. 222 quantum . . . potesset in armis (CIC. S. Rosc. 69 maiores nostros non modo a. plus quam ceteras nationes, verum etiam consilii sapientiaque -isse. p. red. ad Quir. 20. Planc. 86 exercitu, . . . a., . . . opibus plurimum). RHET. Her. 4, 9, 13 quid omnibus rebus p(opulus) R(omanus) -sset ([LIV. 7, 6, 2 SEN. contr. exc. 3, 9, 2]. CIC. rep. 3, 23 si . . . p. plurimum -est omniaque eius arbitrio geruntur. LIV. 8, 33, 8 *populus* plus quam tua, *Papiri*, dictatura -est polletque. cf. CIC. leg. agr. 2, 70 urbanam plebem nimium in re publica -sse [HIRT. Gall. 8, 21, 4 imperitam plebem]). CIC. inv. 1, 5 ne mali magno cum detrimento bonorum . . . plurimum -ssint. Quinct. 9 in eiusmodi rebus opes suas experiuntur, in quibus quo plus propter virtutem nobilitatemque -ssunt, eo minus quantum -ssint debent ostendere. 69 qui . . . et -erant per vim et scelus plurimum et quod -erant id audebant. S. Rosc. 138 Chrysogonum tantum -sse queruntur (*de eodem 141 ter*). VERR. II 2, 106 cum . . . tota Sicilia multum auctoritate et gratia -sset (*item de civitatibus*: leg. agr. 1, 20 bello Punico quicquid -uit Capua, -uit ipsa per sese. Att. 1, 1, 2 videtur in suffragiis multum -sse Gallia). 3, 39 Apronium tantum isto praetore -uisse. 5, 97 *Carthaginenses* cum mari plurimum -erant (*item de gentibus*: CAES. Gall. 1, 3, 7 totius Galliae plurimum Helvetii. 1, 31, 7. 1, 36, 7. 2, 17, 4. 3, 9, 6 LIV. 7, 29, 4. 10, 10, 7. 23, 46, 11. 30, 10, 9. 31, 30, 11. *al.*). Manil. 69 quicquid auctoritate, fide, constantia -ssum (*item de Cicerone*: Mil. 21 si quid -ssumus, ex eo -ssumus, quod res publica nos coniunxit cum bonis. Att. 4, 18, 2 me aliquid -sse. fam. 6, 5, 1 quantum valeam quantumque -ssim. *al.* CAECIN. Cic. fam. 6, 7, 5 apud ipsum *Caesarem* multum, ad eius omnis plurimum -es. *sim. al.*). Sest. 28 senatum aliquid in re publica -sse (rep. 3, 48 tantum -erat tantique erat quanti multitudo <s>). HIRT. Gall. 8, 21, 4). Pis. 80 multum -sse *Caesarem* (Lig. 10 p. 150, 81. Phil. 2, 72 plus ille -erat. fam. 6, 10, 5 ipse qui plurimum -est). Brut. [Kuhlmann]

54 ne L. Valerium quidem Potitum arbitror non aliquid -isse dicendo (an ad l. 28 sqq. sed cf. 97 L. Cassius multum -uit non eloquentia, sed d. tamen). Att. 6, 1, 3 Pompeius . . . plus -est unus quam ceteri omnes (item de Pompeio: ad Q. fr. 3, 4, 2 minus potens eo tempore, quid in me florentem -sset, ostendit; nunc cum ego ne curem quidem multum -sse, res quidem publica certe nihil -ssit, unus ille omnia -ssit, cum illo ipso contenderem? Q. CIC. pet. 5. fortasse etiam SALL. Catil. 39, 4). ad Brut. 18, 3 W. tantum quisque se in re publica -sse postulat, quantum habet virium. et saepe apud eundem. Q. CIC. pet. 24 sunt . . . alii, qui aut nihil -ssunt aut etiam odio sunt tribulibus suis. 32 propter suam ambitionem qui apud tribules suos plurimum gratia -ssunt. CAES. Gall. 1, 9, 3 Dum-norix gratia et largitione apud Sequanos plurimum -erat (1, 18, 6. 1, 20, 2 cum ipse Diviciacus gratia plurimum domi atque in reliqua Gallia, ille D. minimum propter adulescentiam -sset). 1, 17, 1 esse nonnullos, quorum auctoritas apud plebem plurimum valeat, qui privatim plus -ssint quam ipsi magistratus. al. HIRT. Gall. 8, 32, 2 cum Lucretius apud suos cives . . . multum -isset semperque . . . magnam apud barbaros haberet auctoritatem. BRVT. (?) Cic. ad Brut. 24, 5 W. Octavianus quanti aestimet . . . -sse nobis auctoribus tantum, quantum profecto -erit . . .! (seq. ut . . . plus legibus ac senatu -ssit). SALL. Iug. 10, 7 in omni certamine qui opulentior est, etiam si accipit iniuriam, tamen, quia plus -est, facere videtur. al.

c artes, ingenium sim.: TER. Haut. 13 hic actor tantum -erit a facundia, quantum ille poeta -uit cogitare. CIC. inv. 2, 1 quo in genere plurimum -sset Zeuxis (antea: in corpore pingendo eum plurimum aliis praestare). Quinct. 2 ut ego, qui neque usu satis et ingenio parum -ssum, cum patrono disertissimo comparer. div. in Caec. 48 Alienus quid in dicendo -sset, numquam satis attendi, in clamando quidem video eum esse bene robustum atque exercitatum (ibid. quod [de orat. 1, 133]. de orat. 1, 91 aliquid. 2, 59 tantum. cf. Brut. 214 nemo in aliqua parte earum, quae ad artem dicendi pertinent, omnino nihil -erat. 266 quid quisque dicendo -uerit [v. supra l. 1]). Tusc. 1, 7 temptavi, quid in eo genere (sc. in philosophia) -ssem. VABRO ling. 9, 17 quas novas verbi declinationes ratione[s] introductas respuet forum, his boni poetae . . . subigere aures populi debent, quod poetae multum -ssunt in hoc. NEP. Dion. 3, 3 Plato . . . tantum apud Dionysium auctoritate -uit valuitque eloquentia, ut eqs. VERG. ecl. 3, 28 quid -ssit uterque carminibus. Ov. met. 14, 34 (loquitur Circe) gramine cum tantum, tantum quoque carmine -ssem. MART. 11, 6, 12 -ssum nil ego sobrius; bibenti succurrent mihi quindecim poetae. 12, 3, 5 (ad Priscum Terentium) tu facis ingenium, tu, si quid -sse videmur. QVINT. inst. 1, 3, 4 ingenia praecocia parva facile faciunt et audacia proveci quidquid illud -ssunt statim ostendunt, -ssunt autem id demum, quod in proximo est. al.

C de deis, daemonibus sim. (cf. p. 148, 36): MET. MAC. or. frg. (7 M.) Gell. 1, 6, 8 di immortales plurimum -ssunt. VERG. Aen. 4, 382 si quid pia numina -ssunt. LIV. 8, 7, 5 adierit Iuppiter ipse, foederum . . . testis, qui plus -est polletque (SEN. epist. 73, 12 solebat Sextius dicere Iovem plus non -sse quam bonum virum). PAVL. FEST. p. 95 Geniales . . . dicti a gerendo, quia plurimum -sse putabantur. SEN. Ag. 530 fulmine irati Iovis armata Pallas quicquid <h>aut hasta minax, <h>aut aegide, <h>aut furore Gorgoneo -est, a[u]t igne patrio temptat. nat. 1 praef. 16 quantum deus -ssit. epist. 90, 28 quid sint di . . . , quid inferi, quid lares et genii, quid in secundam numinum formam animae perpetuae, . . . quid agant, quid -ssint, quid velint. MIN. FEL. 25, 7 quid . . . isti dii pro Romanis -ssunt, qui nihil pro suis adversus eorum arma valuerunt? TER. nat. 1, 9, 10. ITALA Marc. 9, 21 (aur. al. = VVLG.) si quid -es, adiuva nos (de Christo ut: HIL. trin. 7, 21 p. 217^A filius est, quia ab se nihil -est, deus est, quia eqs. PRVD. perist. 7, 81. al.). IREN. 5, 22, 1 plus . . . -est super omnia verbum dei. LACT. inst. 1, 11, 14 si Parcarum tanta vis est, ut plus -ssint quam caelestes universi quamque ipse rector ac dominus. 2, 4, 22. 7, 3, 3 dicunt . . . alterum sine altero (i. deum sine mundo et invicem) nihil -sse, tamquam natura sit deus mundo permixtus. PRISCILL. tract. 3, 67 quid deus in homine -sset. VITA Anton. 42 p. 53, 28 nihil -est daemon adversus Christianum (gr. p. 905^B οὐδὲν ἰσχύει, Euagr. ad expugnandum valebit accedere. item de spiritalibus immundis, diabolo: RVFIN. Basil. hom. 4, 3 p. 1754^D in . . . deum nihil -erat [gr. p. 376^A θεὸν οὐκ ἠδύνατο, sc. ἀνύπεσθαι]. AVG. civ. 2, 23 p. 86, 34 D. etsi aliquid in his rebus daemones -ssunt, tantum -ssunt, quantum . . . permittuntur. in Iob p. 615, 15. al.). QVEROL. p. 17, 6 R. si quid . . . -es, Lar familiaris, facito ut sim privatus et potens. PRVD. c. Symm. 2, 376 genius quid -ssit. 2, 532 nil -uit Serapis deus et latrator Anubis. CLAVD. 18, 391 (loquitur Roma) quantum te principe -ssim, eqs. AVG. civ. 22, 9 p. 582, 18 D. cur et mortui martyres tanta -ssunt? al.

D de animalibus: LVOR. 5, 27 quid Cretae taurus Lernaeeque pestis hydra venenatis -sset vallata colubris? SEN. apocol. 7, 3 gallum in suo sterquilino plurimum -sse (v. Otto, Sprichw. n. 752). SOL. 52, 38 mantichora pedibus sic viget, saltu sic -est, ut morari eam nec extentissima spatia -ssint (cf. Plin. nat. 8, 75 velocitatis magna). ROMVL. fab. 33, 10 (recc. gall., vet.; loquitur canis senectute gravatus) fuimus aliquando fortes . . . ; memorare pristina et quod hodie -ssumus, apud te bonum et gratum sit.

E indiculus locutionum ad A-D: 1 indicatur, quae vel quanta sit potestas: a obi. int.: a sing.: PLAVT. Asin. 636 quid (Stich. 410 TER. Haut. 47 Hec. 766 RHET. Her. 4, 9, 13 CIC. S.

Rosc. 141. et saepe). Cas. 282 plus (Truc. 755. 812 TER. Haut. 27 CIC. Quinct. 9. 91. al.). Cist. 30 nil (TER. Haut. 878 Eun. 666 CIC. Verr. II 1, 19. al.). ENN. ann. 222 quantum (CIC. Quinct. 9 S. Rosc. 149 Verr. II 2, 36. al.). TER. Haut. 13 tantum (RHET. Her. 2, 17, 26 [resp. quantum ut: CIC. Verr. II 3, 78 fam. 4, 7, 6. al.]. CIC. S. Rosc. 33 seq. ut [Verr. II 2, 14. 113 de orat. 2, 180. al.]. 138 Verr. II 2, 134. 3, 39 de orat. 2, 59 rep. 3, 48. et saepius). MET. MAC. or. frg. (7 M.) Gell. 1, 6, 8 plurimum (RHET. Her. 3, 11, 19. 4, 19, 27 CIC. inv. 1, 3. 5. 2, 1 Quinct. 1. 69. al.). CIC. Quinct. 2 parum (or. frg. A III 5 fam. 6, 22, 3). 4 quod (69 div. in Caec. 48 Lig. 10 de orat. 1, 133. al.). S. Rosc. 141 aliquid (Sest. 28 de orat. 1, 91 Brut. 54. Att. 4, 18, 2 [nisi ad p. 139, 15, antea: omnia]. fam. 7, 27, 2. al.). Verr. II 2, 106 multum (Pis. 80 or. frg. A III 5 Brut. 97 Tusc. 3, 30 off. 2, 34 Att. 1, 1, 2. al.). leg. agr. 2, 70 nimium (SEN. Phaedr. 215 QVINT. inst. 4, 2, 70). fam. 4, 13, 5 minimum (CAES. Gall. 1, 20, 2). al. β plur.: AMM. 18, 4, 3 multa (Exc. barb. p. 236, 10 Fr.). 27, 11, 2 ingentia. Avg. civ. 5, 23 p. 235, 26 D. tanta (22, 9 p. 582, 18). MART. CAP. 7, 737 ea . . . , quae.

b adv.: AFRAN. com. 226 pariter. CIC. Quinct. 2 satis (Tusc. 5, 12 [sim. 18. 53]). CAES. Gall. 1, 18, 6 largiter. PAVL. FEST. p. 126 magis (de magistris, item p. 152). CELS. 5, 11 maxime. TAC. ann. 6, 9, 1 eo usque . . . , ut (cf. huc usque AVG. civ. 6, 1 p. 246, 5 D.). SOL. 52, 38 sic . . . , ut (DRAC. Romul. 10, 528 sine enunt. consec.). SCHOL. Verg. Bern. ecl. 7, 22 ita. CASSIOD. hist. 1, 17, 3 nimis (Socrat. 1, 6 p. 52^B μάλιστα).

2 accedunt determinationes: indicatur: a quo instrumento sim.: a abl. instr.: PLAVT. Cist. 30 nostra copia. CIC. inv. 1, 3 viribus (Liv. 21, 31, 6 iure minus, vi plus). Quinct. 2 neque usu satis et ingenio parum (de orat. 1, 14 i. et cogitatione [nisi supplere malis consequi]). S. Rosc. 4 et amicitia et beneficiis et dignitate (CAES. Gall. 1, 31, 7). 69 non modo armis . . . , verum etiam consilio sapientiaque (p. red. ad Quir. 20 qua re plurimum -uit . . . , a. Planc. 86 exercitu, . . . a., . . . opibus. SALL. [?] rep. 2, 1, 3 a., viris, opulentia). Verr. II 2, 106 auctoritate (2, 113. Manil. 69 a., fide, constantia. fam. 6, 10, 2 NEP. Dion. 3, 3 VIR. ill. 72, 9. al.). ibid. gratia (fam. 4, 7, 6. 6, 10, 2 Q. CIC. pet. 32. CAES. Gall. 1, 9, 3 g. et largitione. 1, 20, 2). 2, 134 ratione. Planc. 60 honore . . . , laude. de orat. 1, 44 facultate (Lael. 55 copiis, facultatibus, opibus). Brut. 54 dicendo (97 non eloquentia, sed d. tamen. 266 TAC. dial. 36, 4. item gerund.: AMM. 27, 11, 2 largiendo eqs.). et passim. β praepos. (exempla notabiliora): TER. Haut. 13 a facundia. CIC. Quinct. 9 propter virtutem nobilitatemque (Q. CIC. pet. 32 CAES. Gall. 1, 20, 2). 69 per vim et scelus (leg. agr. 1, 20 p. sese [Lael. 26 LVOR. 3, 565. cf. AVG. in psalm. 35, 1 p. te]. LAMPR. Comm. 6, 11 p. stultitiam Commodi). Mil. 21 ex eo . . . , quod (TER. nat. 1, 9, 10 si . . . ex se <quid po>ssent dei. AVG. in psalm. 35, 1 ex viribus tuis).

b ubi: a praepos.: in cum abl.: ENN. ann. 222 armis (VERG. Aen. 11, 155). CIC. inv. 2, 1 genere (Tusc. 1, 7. al.). Quinct. 1 civitate (Verr. II 4, 81 HIRT. Gall. 8, 21, 4. al.). 9 rebus (Att. 14, 3, 3. al.). div. in Caec. 48 dicendo (ibid. iterum. de orat. 1, 91. al.; item cum gerund.: VAL. MAX. 4, 1 ext. 6 opprimendo [eo add. Paris]. 8, 1 absol. 11 [in add. A²]. 9, 12, 2). Caecin. 2 iudicio. et passim. a pud aliquem (ad per variationem CAECIN.): CIC. S. Rosc. 4. 141 Verr. II 1, 19. al. Q. CIC. pet. 32. CAECIN. Cic. fam. 6, 7, 5 a. ipsum multum, ad eius omnis plurimum. CAES. Gall. 7, 77, 6. al. intra: VAL. MAX. 4, 4, 9 privatos parietes (antea: in foro). β abl. (temporis VERG.) vel locat.: RHET. Her. 4, 9, 13 omnibus rebus. CIC. Quinct. 93 his moribus. Verr. II 1, 6 his iudiciis. 5, 97 mari (VIR. ill. 38, 1 VEG. mil. 4, 33. cf. LIV. 30, 10, 9 mari . . . , ubi . . . -erant). CAES. Gall. 1, 18, 6 domi (1, 20, 2). VERG. Aen. 11, 155 primo certamine (antea: in armis). HOR. carm. 4, 14, 9 Marte. SEN. dial. 5, 24, 1 toto orbe terrarum (antea: in domo mea).

c in quem vel quid (sc. appetendum vel impugnandum): in c. acc.: PLAVT. Truc. 755 me ancillam (aliquem ut: RHET. Her. 4, 19, 27 CIC. ad Q. fr. 3, 4, 2. al.). TER. Haut. 47 utramque partem. CELS. 5, 5, 2 (loco a Targa delete) omnia (mala sim.?). al. ad: CIC. Quinct. 91 misericordiam . . . crudelitatem (respicitur finis ut: S. Rosc. 141 perniciem. or. frg. A III 5 salutem . . . exitium. de orat. 2, 180 vincendum [cf. orat. 69 optinendas causas. sim. passim]). div. 1, 16 morsus serpentium. COLVM. 6, 38, 4 macis. APVL. apol. 35, 6 vesicam eqs. contra: CIC. Verr. II 1, 19 fidem . . . honorem. or. frg. A VII 48 multos (aliquem ut: PETRON. 138, 6. al.). HOR. p. 148, 48 (fort. ἀπό κοινοῦ). QVINT. decl. 343 p. 356, 20 veritatem. al. adversus: CELS. 2, 8, 19 surditatem. SEN. epist. 91, 15 urbes . . . homines. 92, 18 hoc . . . a. virtutem -ssunt calamitates (eqs.) . . . , quod a. solem -est nebula. al. super: Exc. barb. p. 236, 10 Fr. omnes.

d pro quo: MIN. FEL. 25, 7 Romanis. ITALA II Cor. 13, 8 (cod. d al. = VVLG.) veritate (gr. ἰστέγ. antea: adversus veritatem).

II sine acc. obi. (quaedam ad exempla p. 137, 74 sqq. allata spectant, si inf. notionis generalis supplere malis): A absolute: I usu cautiore, sc. ita ut obi. int. e contextu suppleri possit: CIC. div. 1, 16 quid scamoneae radix ad purgandum, quid aristolochia ad morsus serpentum -ssit . . . -sse video . . . ; cur -ssit, nescio. Lig. 10 quid . . . aliud egimus . . . , nisi ut, quod hic Caesar -est, nos -ssemus? SEN. nat. 2, 32, 8 non magis . . . facile est scire, quid -ssint stellae, quam dubitare (dubitari debet trad.), an -ssint. epist. 90, 5 nemo quantum -sset, adversus eos experiebatur, per quos coeperat -sse. al. audacius [Kuhlmann]

(*sententia negativa in affirmationem vertitur*): CIC. Att. 4, 5, 2 quoniam, qui nihil -ssunt, ii me nolunt amare, demus operam, ut ab iis, qui -ssunt, diligamur. fam. 4, 13, 5 illa, quae minimum nunc quidem -est, sed -ssit necessest, res publica (sed aliquid -ssit *Shackleton Bailey, Philologus 105, 1961, 75*). 2 usu pleno: CIC. de orat. 1, 130 qui non -est, qui vitiose facit . . . , hunc . . . ad id quod facere -ssit detrudendum puto (*via hinc suppl. facere, cf. 131 [antea: in vobis egregiam . . . indolem ad dicendum esse cognovi] nec magis ad eos deterrendos qui non -ssent, quam ad vos qui -ssetis exacuendos accommodavi orationem meam*). VERG. Aen. 5, 231 hi . . . partum indignantur honorem ni teneant . . . , hos successus alit; -ssunt, quia -sse videntur. ITALIA psalm. 140, 6 (*Sangerm. al., sim. cett.*) audiant verba mea, quoniam -uerunt (*sec. falsam var. l. ἠδυνήθησαν pro ἠδύνθη-*; *Veron. al. praevaluerunt. item de rebus: OROS. apol. 33, 3 [ad Ioh. 15, 4 sq.] non . . . palmes, sed vitis -est, et quod vitis -est palmes ostendit. PETR. CHRYS. serm. 20, 4 impietas. al.) Os. 12, 4 (Aug. c. Maximin. 2, 26, 9) confortatus est cum angelo et -uit (*gr. ἐνίσχυσεν μετὰ ἀγγέλου καὶ ἠδυνάσθη, cod. 176 potens factus est, Vulg. invaluit ad angelum et confortatus est*). VITA Anton. 42 p. 53, 4 diabolus confitetur se non -sse (*Migne gr. 26, 904^B μηδὲν δυνάσθαι, EVAGR. nihil se -sse*). DIDASC. apost. 35, 15 ut et senioribus mulieribus, quae iam non -ssunt, fratrib(us) et sororib(us), quae in infirmitate ditinentur, -ssint placere *diacones* (*cf. Const. apost. 3, 19, 1 ἀδυνάτοις*). CLAVD. 18, 183 desaevit in omnes, ut se -sse putent. Ps. AVG. serm. 75 (= CAES. AREL. serm. 154), 2 apud eos, qui -ssunt. CONC. I 3 vers. Tur. p. 47, 22 interminatio unius cuiusque potentis aut qui -sse putaretur (*an putaret legendum? gr. I 1, 1 p. 73, 10 δυναστεύοντος ἢ δυναστεύειν νομιζοντος*). EVSEB. EMES. serm. 20, 16 deus venit diabolo fortior: vincens eum ligavit; leo autem ligatus nec ut canis -est. BOETH. cons. 4, 2, 37 W. -ssunt . . . mali: . . . sed haec eorum potentia non a viribus, sed ab imbecillitate descendit. CASSIOD. in psalm. 61, 12/13 utrumque . . . deitatis est, ut et misericorditer -ssit et potenter miseretur. *al.**

B accedunt determinationes: 1 *praepos.*: **a** ad, adversus vel adversum (*infra a.*): **a** in serm. med. (*sc. fere apud CELS., a quo alienum est facere ad, v. vol. VI 1, 122, 42 sqq.; cf. p. 147, 56 sqq.*): CELS. 2, 33, 6 ad emolliendum -est cataplasma (*cf. 5, 25, 1 catapotium quoddam -est . . . ad concoquendum*). 5, 18, 22 recte imponitur *malagma*, quod a phymata quoque -est. 5, 18, 31 -est . . . ea compositio etiam ad parotidas *egs.* (6, 5, 3 ad omnia ista). 6, 6, 28 *collyrium* ad aspritudinem -est. *al.* MISC. Tir. p. 53, 23 (*proderit coni. Moore, Arch. lat. Lex. 10, 1898, 263*). **β** apud varios scriptores: APVL. apol. 35, 6 -sse dicitis ad res venerias . . . spuria et fascina (*infra: minus -ssit*). 79, 5 -sse litteras eius ad perniciam, non -sse ad salutem. REGVLA mag. 69, 17 inpotens qui ad laborem proclamat se non -sse, item ad manducandum iudicetur non -sse (*sim. ibid. 19, 21*). **γ** in script. sacris et inde apud eccl. fere i. q. *praepotentem esse, praevalere* (*subest hebr. jakāl¹; cf. infra l. 67, 82*): ITALIA gen. 32, 25 (*Lugd. al.*) angelus vidit, quia non -est a. (*ad Aug. c. Maximin. 2, 26, 9*) eum Iacob (*gr. πρὸς ἀδρόν, Conc. I 5 p. 207, 38 quod non praevaleret ad ipsum, VVLG. quod eum superare non -sset*). iud. 16, 5 (*Lugd.*) in quo -erimus a. illum Samson (*gr. ut supra, sed ἀντὶ rec. B; Vulg. quomodo eum superare valeamus*). psalm. 138, 6 (*Veron. al. = VVLG.*) scientia tua invaluit nec -ero ad illam (*gr. ut supra, HIL. ad l. p. 757, 4 non exaequari . . . videtur -sse filius deo patri. aliter AVG. ad l. 9 l. 18 ex peccato meo factum est, ut . . . incomprehensibilis mihi existeret; . . . 'non -ero ad illam' ex me; cum ergo -ero, non -ero nisi ex te*). Ier. 1, 19 (*Lucif. non parc. 13*) pugnabunt ad te et non -erunt a. te (*gr. ut supra, Vulg. non praevalerunt*). 20, 10 (*Theod. Mops. in psalm. 34; loquuntur inimici Ieremiae*) si . . . -erimus ad eum (*gr. ἀντὶ, Wirc. poterabimur, Vulg. praevaleramus a. eum*). I Macc. 5, 40 (*recc. LB = VVLG.*) non -erimus sustinere eum, quia potens -erit a. nos (*gr. δυνάμενος δυνήσεται πρὸς ἡμᾶς*). 5, 41 (*rec. L = VVLG.*) -erimus a. illum (*gr. ut supra, rec. B -erimus vincere eum*). CONC. I 3 vers. Tur. p. 91, 1 nullus -est a. deum (*gr. I 1, 2 p. 65, 20 πρὸς τὸν θεόν*). VITAE patr. 7, 25, 4 quemadmodum a. nos -ssunt daemones?

b praepos. variae: ITALIA psalm. 64, 4 (*cod. 136 Cas.*) verba iniquorum -uerunt praeter me (*gr. ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, al. et Vulg. praevaluerunt super nos*). CYPRE. idol. 4 cur . . . deos putas pro Romanis -sse, quos videas nihil pro suis adversus eorum arma valuisse? (*cf. p. 149, 55*). SCHOL. Iuv. 10, 137 non propter virtutem -sse volunt *imperatores*, sed propter gloriam (*cf. 140 [tanta maior famae sitis est quam virtutis] propter famam volunt -sse*). ALC. AVIT. carm. 5, 1 (*respicitur diluvium*) in terris undas -isse (*CASSIOD. var. 7, 3, 2 in causa -ssint iura, non brachia*). CASSIOD. var. 6, 1, 2 supra omnes cives -erat consul. in psalm. 88, 7 aliud est . . . qui de proprio -est, aliud qui de altero clarus est.

2 abl. instr.: TERT. apol. 17, 1 deus mundum verbo quo iussit, ratione qua disposuit, virtute qua -uit de nihilo expressit. adv. Val. 4 p. 180, 26 et ingenio -erat et eloquio *Valentinus*. SOL. 11, 5 Creta prima -uit remis et sagittis (*inde Isid. orig. 14, 6, 16 claruit*).

3 dat. (cf. p. 139, 67 sqq.): **incommodi:** ITALIA psalm. 128, 2 (*Veron. al. = VVLG.*) saepe expugnaverunt me . . . , etenim non -uerunt mihi (*gr. μοι, explicat e. g. Hil. p. 641, 1 ut numquam impugnantur praepotentes sint*). **commodi:** AMBR. virg. 2, 2, 16 non solis sibi debent

-sse (*prodesse var. l.*) *virgines*, quae non solis vixerunt sibi: haec parentes redimat, haec fratres.

appendix stilistica et syntactica: 1 -ssum adhibetur ad augendam vim sententiarum (*cf. e. g. p. 133, 54*), quod maxime fit: **a** in figura q. d. *litotes*; ad -sse quolibet modo negatum accedit:

α nisi: PLAVT. Bacch. 654 nullus frugi esse -est homo, n. qui et bene et male facere tenet (CIC. Verr. I 47. Scaur. frg. 9 nullo modo [QVINT. inst. 10, 1, 10]. TERT. resurr. 8 p. 36, 26. *al.*). Rud. 1012 praedam divide. :: hinc tu n. malum frunisci nil -es (CIC. Verr. II 1, 15 de orat. 1, 84 LVCR. 1, 516 SEN. nat. 4, 13, 4 epist. 81, 1. *al.*). RHET. Her. 1, 14, 24 hoc (*sc. deprecatio*) in iudicio fere non -est usu venire, n. quando pro eo dicimus, cuius multa recte facta extant (CIC. inv. 1, 70 Verr. II 1, 57 Planc. 72 Rab. Post. 28. *al.*). 2, 6, 9 *locis propriis* n. accusator nemo -est uti (CIC. Manil. 37 Pis. 43 VITR. 1, 1, 7 SEN. benef. 6, 29, 1 dial. 4, 15, 4. *al.*). 3, 22, 35 nec hoc (*sc. meminisse quae acciderunt in pueritia*) alia de causa -est accidere, n. quod usitatae res facile e memoria elabuntur. CIC. Verr. II 3, 223 praeter rem publicam sistere negat -sse, n. ad equestrem ordinem iudicia referantur (SEN. dial. 7, 10, 1 MART. 5, 17, 3. *al.*). off. 3, 101 nusquam -ssumus n. in laude . . . utilia reperire. *sim. al.* sine *inf.*: EVOD. fid. 5 ipse etiam Manichaeus non -uit n. fateri animas . . . propria voluntate peccare.

β non: PLAVT. Cas. 222 neque salsum neque suave esse -est quicquam, ubi amor n. admiscetur (CIC. rep. 2, 43 ac. 1, 39 div. 2, 106 VITR. 1, 1, 14. *al.*). CIC. inv. 1, 69 non -est eodem facto et communibus fortunis consuluisse et legibus n. obtemperasse (*dom. 141 Pis. 81 Mil. 21 Phil. 11, 13 de orat. 1, 76 top. 13. al.*). prov. 24 nemini . . . -ssum esse . . . n. amicus (*de orat. 2, 101 fam. 4, 7, 2 SEN. Phoen. 152 clem. 1, 5, 4. al.*). nat. deor. 3, 30 nullum corpus esse -est n. mutabile (SEN. benef. 4, 12, 1. *al.*). fam. 5, 4, 2 vide, ne, cum velis revocare tempus . . . , n. -ssis (POMP. Cic. Att. 8, 12^c, 1 QVINT. inst. 8, 2, 24. 11, 1, 45. *al.*). *sim. al.*

γ quin (*quominus l. 39*): ① *strictius, sc. forma 'non -ssum facere, q. eam'* (*fere pro 'non -ssum non ire', cf. p. 137, 59 et 144, 48*):

PLAVT. Cas. 504 tribus non conduci -ssum libertatibus, q. ego illis hodie comparem magnum malum. CURC. 227 si non ferat *argentum parasitus*, tormento non retineri -uit . . . , q. reciperet se huc esum (*cf. CIC. Sest. 134 tenere se. CAES. civ. 2, 12, 4 contineri [HIRT. Gall. 8, 2, 2]. PLIN. epist. 6, 17, 1 non -ssum mihi temperare, quominus . . . effundam indignationem*). Trin. 730 nullo modo -est fieri prorsus, q. dos detur virgini (TER. Hec. 397 CIC. Verr. II 5, 104 rep. 1, 50 LVCR. 1, 916. *cf. CIC. Phil. 11, 36 ut effici non -ssit, q. eos . . . oderim. Att. 11, 7, 2 facere [12, 27, 2 fam. 6, 13, 1 PLANC. Cic. fam. 10, 24, 1]). TER. Haut. 761 non -ssum pati, q. tibi caput demulceam. GRACCH. or. frg. (24 M.) Cic. orat. 233 abesse non -est, q. eiusdem hominis sit probos improbare qui improbos probet ([frg. 32 M.] Gell. 11, 13, 3). CAES. Cic. Att. 9, 6^a praeterire . . . non -ui, q. . . scriberem *egs.* NEP. Dion 2, 2 qui . . . adolescenti negare non -uerit, q. eum accerseret. *al.* ② *laxius, sc. forma 'non -ssum introire, q. videar'* (*fere pro 'certe videbor, si introiro'*): PLAVT. Mil. 741 hospes nullus tam in amici hospitium devorti -est, q., ubi triuom continuo fuerit, iam odiosus siet. PERSA 271 nil iam mihi novi offerre -est, q. sim peritus. TER. Phorm. 824 nullo -ssum remedio me evolvere ex his turbis, q. *egs.* EUN. 842 ut nullo modo intro ire -ssem, q. viderent me (*cf. QVINT. decl. 274 p. 124, 8 nemo inire . . . -est, q. videat *egs.**). CIC. Att. 10, 8, 6 nullo . . . modo -sse video stare eum diutius, q. . . concidat (8 corruat iste necesse est). CAES. civ. 3, 47, 3 (4) neque ullus flare ventus -erat, q. *egs.* TIB. 1, 6, 70 laudare nec ullam -ssim ego, q. oculos appetat illa meos. PROP. 1, 8, 21 me non ullae -erunt corrumpere, de te q. . . verba querar. OV. epist. 15 (16), 105 nec -ui debere mihi spem longius istam, caerulea peterem q. mea vota via. LIV. 40, 26, 6 non . . . -erunt sustinere consensum senatus, q. paludati exirent *egs. al.**

δ varia: CIC. Verr. II 1, 61 tabulas . . . deportasse te negare non -es (1, 78. 144. 150. 2, 44. 165. 3, 132. 137. 149. 224. 5, 169 de orat. 1, 250. *al.*). leg. agr. 2, 7 neque . . . ullo modo facere -ssum, ut . . . non . . . essem popularis (Att. 2, 20, 1. 11, 21, 1. *cf. 8, 14, 1 ut nihil fieri: fin. 1, 27 QVINT. decl. 307 p. 207, 3*). Flacc. 93 qui . . . de tanta pecunia, si esset data, nihil audisse non -ssent (off. 2, 4 fam. 4, 10, 1. 9, 3, 1. *al.*). Mil. 64 quae . . . neque innocens nisi fortissimus vir negligere -isset. Phil. 11, 32 nec . . . animum eius -estis ignorare (TERT. apol. 17, 3 adv. Marc. 5, 6 p. 590, 7 AVG. civ. 5, 9 p. 206, 1 D. *al.*). ac. 2, 107 negatis fieri -sse, ut quisquam nulli rei adsentiat. Tusc. 1, 11 *miseri* si . . . sunt, nusquam esse non -ssunt. SEN. benef. 6, 21, 2 qui non -est nolle. 6, 23, 5 non -ssunt videri nescisse. *sim. al.*

b in interrogationibus q. d. rhetoricis: **α significantur neganda quaedam:** PLAVT. Bacch. 191 istuc volebam ego ex te percontarier. :: qui scire -ssum? :: nullus plus (*cf. Most. 641 [637 aedis filius tuos emit] aedis inquam; sed scin quouismodi? :: qui scire -ssum? :: vah!*). CIC. S. Rosc. 107 si eum, qui indicii (? *v. app. crit.*) partem acceperit, oculis cernetis, -eritis dubitare . . . , qui indicarit? (*div. in Caec. 65 Verr. II 3, 143. al.; cf. Verr. II 2, 145 num cui dubium esse -erit, quin *egs.*?*). Tull. 25 -estis . . . id factum a dolo malo seiungere? Verr. II 2, 155 dices tibi Siculos esse amicos? qui -eris? 2, 166 quem ordinem proferre -ssum, qui te non oderit *egs.*? 2, 174 -ssumne magis rem iudicatam adferre *egs.*? 3, 6 fidem sanctissimam in vita qui putat, -est

[Kuhlmann]

ei non inimicus esse, qui *eqs.*? (Flacc. 22 Balb. 58. *al.*). 4, 67 quae vires huius unius criminis querimoniam -ssunt sustinere? 5, 104 -erone animum advertere *eqs.*? 5, 149 -ssemus hanc iniuriam . . . inultam . . . dimittere? 5, 179 -ero silere . . . , -ero dissimulare *eqs.*? *et saepe.*

β significantur varia: PLAVT. Amph. 165 nonne idem hoc luci me mittere -uit? (*item cum colore desiderii:* PROP. 2, 16, 3 [1 praetor . . . venit modo] non -uit saxo vitam posuisse Cerauno? *similiter respiciuntur praeterita, quae quis aliter evenire -isse affirmat:* CIC. leg. agr. 2, 36 ista omnia . . . in lege perscribi nonne -uerunt? dom. 53 nonne fieri -erat, ut *eqs.*? Mil. 38 -uitne *eqs.*? div. 2, 51. *al.*). 346 -ssum scire, quo profectus . . . sis *eqs.*? (*respicitur iussum, postulatio sim. ut:* CAS. 654 -ssum scire ego istuc ex te quid negoti est? Persa 414 -ssum te facere, ut argentum accipias *eqs.*? 423 -ssum a te exigere argentum? argentum, inquam, cedo. Stich. 324 TER. Eun. 712. CIC. Quinct. 79 -ssumus hoc quoque ex te audire? quid taces? *al.*). 539 pergin autem? nonne ego -ssum, furcifer, te perdere? (*similiter respiciuntur praesentia, quae pro certo affirmantur:* CIC. S. Rosc. 132 nonne quivis -est intellegere omnium . . . machinatorum unum esse Chrysonomum? Verr. II 4, 14 si velim nominare homines, qui . . . pluris emerint, nonne -ssum? har. resp. 20 nos nonne haruspices esse -ssumus? *al.*). ACC. trag. 285 quibus oculis quisquam nostrum -erit illorum optui vultus *eqs.*? (*cf.* CIC. Phil. 7, 21 quo ore vos ille Antonius -erit . . . intueri? 12, 19 quo . . . aspectu videre -ero Antonium *eqs.*? *sim. al.*). CIC. Manil. 33 tantamne unius hominis incredibilis . . . virtus . . . lucem adferre rei publicae -uit, ut *eqs.*? (*item in exclamazione mirantis, sc. quod evenit fere incredibile iudicantis:* har. resp. 50 etiamne . . . in deliciis quidam optimi viri viperam illam . . . habere -uerunt? Phil. 1, 31 hanc . . . -isti aequo animo tantam dignitatem deponere? *al.*).

c in enunt. relat.: *α usu communi:* CIC. Quinct. 85 (Iul. Sev. rhet. 16 p. 363, 25) quid est possidere? nimirum in possessione esse earum rerum, quae -ssunt eo tempore possideri (Tusc. 5, 42 ea, quae homini accidere -ssunt, omnia parva ducens. *al.*; *cf.* l. 38 et Verr. II 2, 181 quae consilio aliquo aut ratione inveniri -uerunt, inventa sunt). 89 quod bonorum possessio spectetur . . . in universis, quae teneri et possideri -ssint (-ssunt *var. l.*). Verr. II 2, 5 sic illa provincia semper usi sumus, ut, quicquid ex sese -sset efferre, id non apud eos nasci, sed domi nostrae conditum iam putarem (SEN. benef. 3, 34 patris . . . beneficium est, quidquid facis, q. praestare illi -es. epist. 71, 26. 117, 31. *al.*). Cluent. 13 animum adulescentis . . . pellexit iis omnibus rebus, quibus illa aetas capi . . . -est (Flacc. 66 omnia, quae dici -ssunt. Att. 1, 5, 1 Tusc. 5, 4. 17 omnia humana. *al.*). 149 omnibus hic labor meus propositus est, quicumque hac facultate defensionis contenti esse -ssunt (Cael. 3 de orat. 2, 5 CATVLL. 76, 7 Ov. met. 13, 236 trist. 3, 6, 31. *al.*). Manil. 27 quae res est, quae cuiusquam animum . . . dubium facere -ssit? (*item praepositum est enunt. interrog.:* Sull. 72 verbum equod umquam ex ore huius excidit, in quo quisquam -sset offendi? dom. 125 Phil. 2, 9. *al.*). 28 nullam rem esse . . . in usu positam militari, quae huius viri scientiam fugere -ssit (*cf.* Tusc. 4, 57 nihil, quod homini evenire -ssit. *sim. al.*). de orat. 2, 113 tria sunt omnino genera, quae in disceptationem . . . cadere -ssint (-ssunt *recc.*). Phil. 3, 4 Caesari gratia habenda . . . est tanta, quantam maximam animi nostri capere -ssunt. *sim. al.*

β amplificatur textus graecus: HEGES. 1, 16, 6 quicquid ad cultus sacri observantiam spectare -erat, impletum est (Ios. bell. Iud. 1, 148 οἱ ἐναγισμοὶ καὶ πᾶσα θεραπεία). RVFIN. hist. 4, 15, 15 omnium, quoscumque nosse -uit (*gr.* ἀπάντων καὶ τῶν πρόποτε συμβεβληκότων αὐτῷ). CASSIOD. hist. 4, 28, 4 quaecumque . . . vobis a me -uerint dici, haec iam fides vestra praecipit (Socrat. 2, 23 p. 252^B ὅσα . . . ὑμῖν λέλεκται παρ' ἐμοῦ). Ios. antiq. 1, 122 homines, qui quaecumque terram adprehendere -uerunt (*gr.* οἱ γῆν τινα καταλαβόντες). 5, 67 quidquid -isset sumere, devastabat (*gr.* πᾶν δὲ τι λάβοι). ORIBAS. syn. 2, 43 La p. 113, 18 Mσ. quaecumque infrigidare -ssunt (*gr.* ὅσα ψύχει, Αα quaecumque infrigidant).

2 inf. praes. -sse obtinet locum substantivi (negleximus exempla hunc usum praeparantia velut Ov. met. 14, 100 abstulit usum verborum . . . ; -sse queri tantum rauco stridore reliquit. Pont. 1, 7, 47 nec vitam nec opes nec ademit -sse reverti Augustus. SEN. epist. 116, 8 nolle in causa est, non -sse praetenditur [an ad cf?]. sim. al.): *α accedunt attributa:* *α gen. pron. vel subst. (forsitan suppleri possit VAL. MAX. 6, 9 ext. 5 omnes . . . conatus eius Polycratis placido excipiebantur itinere . . . , velle ac -sse in aequo positum erat):* TERT. adv. Prax. 10 p. 242, 11 dei . . . -sse velle est et non -sse nolle. MAX. TAUR. (?) hom. 83 p. 433^B esse . . . illius dei et -sse non discutiendo assequimur. IOH. MED. (?) Ps. Chrysost. hom. V 718^D (eadem 721^A) -sse ipsius dei non -est invenire non -sse (721^B). *β pron. (v. etiam p. 154, 14):* PELAG. epist. ad Demetr. 16 nec quisquam melius quantum -ssimus intellegit, quam qui ipsam virtutem nobis nostri (*deest in var. l.*) -sse donavit. FVLG. RVSP. epist. 17, 43 ipsum -sse (ad Monim. 3, 6, 9 quid . . . -sse apud se deus habet, si i. -sse in se non habet?). CASSIOD. anim. 16 H. (antea: aeterna potentia) in gubernatione ipsius dei consistunt omnia, non in suo (sua DIME) -sse (potestate E², potentia M²) derelicta (in psalm. 118, 168 ut non suis viribus, sed divinae potentiae s. -sse deputaret. v. et p. 154, 9). CORIPP. Iust. 2, 39 velle tuum fac -sse meum. FACVND. defens. 3, 4, 5 (ad Matth. 8, 9) nihil mirabile, si istud -sse habes, homo, cum sis accipiens a deo (postea bis potestatem, sc. hominis a deo acceptam).

b pendet ex praepos. (lectione incerta FRONTO p. 194, 7 v. d. H. extra -sse; negleximus talia qualia VARRO ling. 5, 83 pontifices, ut Scaevola Quintus [frg. 7 F.] . . . dicebat, a -sse et facere): MAR. VICTORIN. rhet. 2, 13 p. 267, 34 inter -sse et facultatem hoc interest: *eqs.* HIER. adv. Pelag. 1, 9 ut per esse et esse -sse stultorum illudas auribus. PELAG. Aug. nat. et grat. 7, 8 p. 237, 26 de -sse et non -sse, non de esse et non esse contendimus (IOH. MED. (?) Ps. Chrysost. hom. V 721^B si dicimus de non -sse ipsius dei, nihil dicimus. CASSIOD. in psalm. 104, 3 de suo -sse laudatur). p. 238, 5 scripturae quidam loci ad non esse, non ad non -sse proficiunt (*an huc FVLG. sub c?*). PASS. Arcad. (BHL 658) 2 propinquus eius pro -sse defendit absentem Arcadium (Ps. AVG. c. Felician. 6 quod ut sit intellectu facilius, id ipsum p. -sse explicabo). SCHOL. Ter. p. 160, 18 'pro re tollebas tua' (Ad. 809): nutriebas secundum tuum -sse (Don.: pro patrimonii tui qualitate). VEN. FORT. Mart. 2, 220 cui minus in -sse est, satis est ostendere velle.

c varia exempla (hic illic intellegi posse vim verbalem vix negaverimus; cf. p. 153, 64. 69): FVLG. Virg. cont. p. 88, 13 si ad subrogandum -sse virtus deficiat. AMBR. hex. 2, 3, 11 quid impossibile ei, qui dedit -sse infirmis *eqs.*? FVLG. sap. 12, 18 subest . . . tibi, cum voles, -sse (*gr.* τὸ δύνασθαι). Ps. RVFIN. praef. in proph. p. 960^C dispositionum eius dei gloriam sumus, in quantum -sse contulit, executi. AVG. grat. Christ. 5, 6 p. 129, 21 non ait apostolus (Phil. 2, 13): 'deus est . . . , qui operatur in vobis -sse' . . . , sed ait 'deus est . . . , qui operatur in vobis et velle et perficere'. BOETH. cons. 3, 9, 19 W. qui . . . solum -sse desiderat (*syn. potentia*). VEN. FORT. carm. 1, 5, 24 quantum -sse valet, plus mihi velle placet. expos. orat. 38 deus et velle tribuit et -sse complevit. MAXIM. eleg. 5, 152 (v. p. 140, 8). *al.*

3 structurae syntacticae peculiare: *a de usu indicativi in sententiis q. d. potentialibus vel irrealibus (cf. p. 143, 27; de con. v. p. 155, 73):* *α in apodosi periodi conditionalis:* ① *potentiali (de con. -ssim etc. non constat ante TER. Haut. 557):* PLAVT. Asin. 164 solus si ductem puellam, referre gratiam numquam -es. Aul. 558 quae mi interbibere sola, si vino scatat (Gulielmius, scatet *codd.*) . . . fontem . . . -est. Bacch. 479 nullon pacto res mandata -est agi, nis . . . labra a labris numquam auferat? Cas. 316 si tu nolis . . . , . . . una libella liber -ssum fieri. Mil. 764 otium rei si sit, -ssum expromere. Most. 351 nec Salus nobis salutem iam esse, si cupiat, -est (*sim. TER. Ad. 762. cf. e. g.* CIC. Verr. II 4, 115 neglegentes . . . si cupiamus esse, qui -ssumus?). Poen. 351. 864 illum ut perdant facere -ssum, si velim (TER. Hec. 473 CIC. Verr. II 4, 14). Rud. 566 vel ego amare utramvis mulierem -ssum ('scil. potis sum cum lusu verborum' Leo), si probe adpotus siem. Trin. 87 si . . . id . . . mihi lubeat suspicari, qui tu id prohibere me -es ne suspicer? TER. Ad. 205 id . . . -ssum ferre, si modo reddat argentum. CIC. S. Rosc. 135 meo iure -ssum, si quid . . . mihi non placeat, vituperare. *al.* ② *irreali ad praeterita pertinenti (con. plusquamperf. inde a PLAVT. Persa 173):* PLAVT. Curc. 451 si forent conclusi . . . , ita non -uere . . . circumirer (*item indic. perf. iuxta con. imperf.:* Merc. 596 si podagrosis pedibus esset Eutyclus, iam a portu rediisse -uit. Mil. 803 non -ui<t> reperire, si ipsi Soli quaerendas dares, lepidiores duas *eqs.* Most. 462 quo modo pultare -ui fores, si non tangerem? Pseud. 793 CIC. Planc. 60 SEN. benef. 6, 7, 1. *al.*). TER. Andr. 691 quam facile -uerat quiesci, si hic quiesset! (*indic. plusquamperf. ut:* VAL. MAX. 4, 3, 13 Numantiae spoliis comparare plures triumphos -uerat, nisi operum suorum ad se laudem . . . redundare maluisset). CIC. dom. 53 quodsi . . . populus Romanus de ista re consultus esset . . . , nonne fieri -erat, ut *eqs.*? (*item indic. imperf.:* SEN. nat. 2, 2, 4 expedire me -eram, si philosophorum lingua uti voluissem. CVRT. 8, 13, 15 abire cum gloria -erant, si umquam temeritas felix inveniret modum. *al.*). VERG. Aen. 4, 19 si non pertaesum thalami . . . fuisset, huic . . . -ui succumbere culpae (*item indic. perf. iuxta con. plusquamperf.:* SEN. contr. 2, 5, 4 plus tibi praestare non -uit, si de te liberos sustulisset. contr. exc. 4, 8, 2 si noluissem patronum habere, -ui. SEN. benef. 6, 3, 1. 7, 4, 4. *al.*). *al.* ③ *irreali ad praesentia pertinenti (con. imperf. inde a TER. Eun. 177):* CIC. Verr. II 4, 16 quid . . . -erat Heius respondere, si esset improbus . . . ? (*vix ad l. 56*). Att. 12, 36, 1 quod -eram, si in ipsa villa facerem. fam. 1, 7, 7 -erat utrumque praecclare, si esset fides *eqs.* LVCR. 2, 1035 quae . . . si primum mortalibus essent . . . obiecta repente, quid magis his rebus -erat mirabile dici *eqs.*? SEN. Thy. 288 non -erat capi, nisi capere vellet. SCRIB. LARG. praef. p. 3, 20 -eram . . . , si verum id esset, dicere: *eqs.* 102 -eram nominare honestas feminas, quas . . . sanavimus, nisi crederem fidem te habere nobis. *al.*

β in quibuslibet enuntiatis: ① *respiciuntur praeterita:* ④ *perf. -ui:* PLAVT. Asin. 402 non -uit pictor rectius describere eius formam. Men. 139 non -isti magis per tempus mi advenire quam advenis (Most. 573 numquam -isti mihi magis op<p>ortunos adven<ire quam> advenis. Pseud. 669 ipsa Opportunitas non -uit mihi opportunius a. quam haec allatast . . . epistula. *cf.* Most. 442 credo, expectat veniam familiaribus. : nimio . . . ille -uit expectatior venire, qui te nuntiaret mortuom. 1162 non -uit venire orator magis ad me impetrabilis quam tu). 252 non -uit paucis plura plane proloqui. Mil. 1075 contra auro alii mulieri hanc vendere -uit operam Pyrgopolinices. Poen. 986 equid commeministi Punice? : nihil edepol; nam qui scire -ui, . . . qui . . . sexennis perierim Carthagine? (Stich. 301). Pseud. 440 quod fecisti flagiti, populo viritim -uit dispertirer. Rud. 166 ab saxo avortit fluc-

[Kuhlmann]

tus ad litus scapham neque gubernator umquam -uit <rectius> (*item e contextu supplendus est inf.*: TER. Ad. 568 non -uit melius. SEN. benef. 3, 31, 4 bene vivo; sed -ui et male). TRUC. 635 quo pacto excludi . . . -ui planius quam exclusus nunc sum? LVCL. 924 quem febris una . . . -uit tollere. CIC. Q. Rosc. 49 non fuit causa, cur . . . ad me venires; per nuntium hoc . . . transigere -isti. Cluent. 60 quid . . . illi iudices facere -uerunt? qui si . . . condemnassent eqs. (orat. 32 fam. 14, 16 MART. 9, 28, 3. al.). p. red. in sen. 25 quid . . . gloriosius meis posteris . . . -ui relinquere quam hoc: eqs.? Phil. 11, 15 quid . . . atrocius -uit . . . decernere? Ov. am. 1, 7, 5 tunc ego vel caros -ui violare parentes. al.

② imperf. -eram (*hic illic dubites, an praesentia respiciantur; con. inde a TER. Andr. 53*): PLAVT. Aul. 294 hic non -erat de suo senex opsonari filii nuptiis? Merc. 687. TER. Andr. 792 alio pacto haud -erat fieri, ut sciret haec quae volumus. CIC. Verr. II 1, 148 non necesse erat rem ad ipsum pervenire; -erat aliquis ad id negotium de populo accedere. al.

③ plusquamperf. -ueram (*con. inde a CIC. Verr. II 3, 132*): CIC. ac. 2, 54 quid tibi vis in geminis? conceditur enim similes esse, quo contentus esse -ueras. LIV. 5, 33, 1 expulso cive quo manente . . . capi Roma non -uerat, eqs. VELL. 2, 3, 2 *Ti. Gracchus* vitam, quam gloriosissime degere -uerat, immatura morte finivit. SEN. epist. 99, 16 *lugentes, cum videntur*, capiti suo manus ingerunt, quod -uerant facere nullo prohibente liberius. al.

④ respiciuntur praesentia: ① praes. -ssum (*con. inde a PLAVT. Pseud. 236 non -ssum. :: fac -ssis. :: quoniam . . . pacto -ssim eqs.?*): PLAVT. Men. 786 quotiens . . . edixi tibi ut caveres eqs.? :: qui ego istuc . . . cavere -ssum? Trin. 380 multa ego -ssum docta dicta . . . loqui (*item de dicendo, scribendo*: CATVLL. 67, 17 non istuc satis est uno te dicere verbo, sed facere, ut quivis sentiat eqs. :: qui -ssum? eqs. CIC. Cato 55 -ssum persequi permulta oblectamenta . . . , sed ea ipsa quae dixi sentio fuisse longiora. nat. deor. 1, 101 -ssum . . . dicere, sed nolo esse longus. 2, 10 multa . . . commemorare -ssum eqs. *sim. al.*). HOR. epist. 1, 6, 42 chlamydes Lucullus . . . , si -sset centum scaenae praebere rogatus, 'qui -ssum tot?' ait. PROP. 2, 20, 28 -ssum ego naturae non meminisse tuae? PHAEDR. 1, 1, 7 qui -ssum, quaeso, facere quod que<re>ris eqs.? PETRON. 101, 11 quomodo -ssumus egredi nave, ut non conspiciamur a cunctis? MART. 1, 26, 2 aqua totiens ebrius esse -es. al.

② imperf. -eram (*con. inde a TER. Phorm. 208*): PLAVT. Mil. 911 bonus vates -eras esse, nam quae sunt futura dicis. TER. Haut. 785 egon quod daturus non sum, ut ei despondeam filiam? :: . . . scite -erat fieri. CIC. fin. 2, 119 quamquam aliquid ipse -eram, tamen invenire malo paratior. Att. 13, 26, 2 etsi -eram remanere, tamen . . . proficiscar hinc. HOB. ars 328 si de quincunce remota est uncia, quid superat? -eras dixisse. 376 inter mensas symphonia etc. . . offendunt, -erat duci quia cena sine istis. Ov. met. 1, 679 quisquis es, hoc -eras mecum considerare saxo. SEN. benef. 6, 13, 4 -eras . . . et alterius redemptione idem assequi quod mea. nat. 4, 4, 1 -eram me peracta quaestione dimittere, sed . . . dabo eqs. epist. 19, 10 -eram tecum hac . . . sententia parem facere rationem; sed movebis mihi controversiam eqs. PETRON. 68, 2 -eram . . . hoc fer[i]culo esse contentus; secundas enim mensas habetis. MART. 14, 66, 1 taurino -eras pectus constringere tergo; nam pellis mammas non capit ista tuas. al.

③ neglecta congruentia temporum: α accedit inf. perfecti (*exclusimus exempla indicantia actionis absolutionem velut PLAVT. Merc. 596 iam a portu rediisse -uit. VARRO ling. 9, 32 quis . . . -est non . . . animadvertisse eqs.?* NEP. Eum. 9, 2 quod diebus quinque hostis transisse -sset. LIV. 37, 19, 5 bellum -ssumus . . . ante hiemem . . . perfecisse): ① ad praes. -ssum: PLAVT. Aul. 828 non -es probasse nugas. VERG. Aen. 6, 78 Phoebi nondum patiens . . . bacchatur vates, magnum si pectore -ssit excussisse deum. Ov. ars 2, 583 non vultus texisse suos, non . . . -ssunt partibus obscenis opposuisse manus. PLIN. nat. 17, 26 quae arbor vixisse -ssit alia in loco eodem? TERT. adv. Marc. 2, 29 p. 376, 4 compendio . . . -ssum antithesis retudisse. al.

② ad perf. -ui: CIC. Cluent. 113 -uit aliquis ab initio non sedisse et tamen Oppianicum gratis condemnasse (*antea*: -uit esse innocens Falcula). PROP. 1, 1, 15 velocem -uit domuisse puellam. 1, 17, 1 -ui fugisse puellam. 2, 16, 3 praetor non -uit saxo vitam posuisse Cerauno? Ov. epist. 11, 111 si -uit meruisse necem, meruisse putetur. 12, 165sq. serpentes . . . -ui taurosque furentes, unum non -ui perdomuisse virum. rem. 763 carmina quis -uit tuto legisse Tibulli eqs.? met. 2, 608 -ui poenas tibi, Phoebe, dedisse, sed peperisse prius. SEN. dial. 5, 12, 2 nemo dicit sibi: 'hoc propter quod irascor aut feci aut fecisse -ui'; nemo animum facientis, sed ipsum aestumat factum. al.

β ponitur con. plusquamperf. pro con. imperf. (*usus in recentiore et vulgi sermone passim diffusus, v. Blase, Gesch. des Irrealis 36 sqq., Löfstedt, Peregr. Aeth. 153 sqq.; ceterum ponitur con. imperf. pro con. plusquamperf. e. g. TERT. bapt. 10 p. 209, 20 OPTAT. 2, 19 p. 54, 8. 7, 1 p. 160, 14. MVTIAN. Chrysost. hom. 27, 2 p. 405/6 [gr. p. 187 ἐξῆν], con. praes. pro con. imperf. e. g. CE 565, 4 [saec. III?]. OPTAT. 3, 11 p. 98, 7 AMM. 15, 5, 32. 17, 13, 23. 18, 2, 3*): VITR. 7 praef. 2 si non ita fecissent, non -issemus scire eqs. (*item in apodosi periodi condicionalis [cf. p. 154, 30]*: 10, 1, 5 EXPOS. mundi 4 PANEG. 3, 28, 3 ARNOB. nat. 4, 13 OPTAT. 5, 9 p. 139, 5 et saepius apud eundem. LVCLIF. Athan. 1, 34 p. 127, 4 Ps. APVL. Ascl. 15. al.; cf. in protasi: TERT. ieiun. 1 p. 274, 6 ut, si disiungi . . . -issent . . . , non adhaerent. ARNOB. nat.

1, 33 [-ssent Ursinus, potis essent Salmasius]. Ps. APVL. Ascl. 21 Avg. vera relig. 4, 7. al.). Ps. CYP. laud. mart. 8 morientibus cunctis ad hoc reservatus es, ut martyr esse -isses (OPTAT. 3, 3 p. 78, 20 ut redirent et tecum redire -issent. 3, 9 p. 94, 8 CLAVD. DON. Aen. 4, 245 p. 386, 16. 6, 815 p. 611, 12 Avg. nat. bon. 41 p. 875, 11. al.). TREB. trig. tyr. 9, 1 creatus est imperator, qui fessis rebus mederi . . . -isset (*item in enunt. relat.*: OPTAT. 1, 27 p. 29, 15 nihil tale inventum est, quod vitam . . . sordidare -isset. 2, 4 p. 39, 7 ubi. al. AMM. 19, 3, 2 quicquid. CLAVD. DON. Aen. 4, 50 p. 362, 24. 5, 110 p. 439, 25. 5, 205 p. 447, 18 Ps. APVL. Ascl. 15. al.). OPTAT. 2, 5 p. 40, 9 ne regredi ad meliora -issent, ipsi sibi scismatis conpedes posuerunt, ut in errore . . . starent, ne ad pacem . . . reverti -issent (2, 24 p. 61, 17). AMM. 30, 1, 16 ut . . . serpentes ora exacuere letalia, cum primum -issent, lapsos . . . nocituri. *sim. al.*

4 usum plus minusve pleonasticum illustravimus p. 140, 10 sqq.; iuncturas cum vocibus eiusdem stirpis v. infra sub potens, potentia, potestas, potis.

deriv.: possibilis.

Kuhlmann.

*post (poste, postid, pos) adv. et praepos. (*con. v. in parte tertia, praeverb. sub singulis verbis*). [e *posti sicut umbr. pus, puste, osc. püst; in variis linguis cognatis vocibus fere eiusdem notionis certe syllaba *pos- subest; sed testimonia formae auctae *post- non nisi dubia exstant, quoniam origo vocis armen. est 'post' non constat et toch. B om-postam 'postea' parum dilucidum est. Sch.] abbreviatur: p (scribitur q CIL XII 2061 b, 5 a. 528) in his formulis: p(ost) c(onsulatum) CIL XIII 912, 3 a. 405. et saepe, v. vol. IV 573, 28 sqq.; perscribitur e. g. CIL VI 1769, 19 (a. 346. v. etiam p. 157, 19). p(ost) r(eges) e(xactos) PROB. litt. sing. gramm. IV 271. p(ost) R(omam) c(onditam) FAST. sodal. Augustal. a. 230 (CIL VI 1984) sexies decies. FAST. sacer. Iov. a. 238 (CIL VI 2009) 3. 10. 14. al.; perscribitur praepos. e. g. FAST. augur. a. p. Chr. 7 (CIL I² p. 60) -t R. c. inter alia compendia in titulis Ravenatibus: CIL XI 40, 7 p(ost) e(xcessum) (107, 8. 352, 8. cf. 119, 5 p(ost) exc(essum) [198, 6]). 43, 10 p(ost) obit(um). aliter in formula -t consulatum: INSCR. christ. Silvagni 4889 (a. 429) ps cons (CIL XII 933, 9 a. 524? ps [si recte legitur]. X 101, 8 a. 551 pse). CIL XIII 2354, 6 (a. 431) pts consu. XII 5861, 10 (a. 563) pst conslto. NOT. Tir. 9, 14 -t. 44, 94 paucis -t diebus. 44, 96 -t paucos dies. et sim. al.

de formis: forma sollemnis post legitur ubique in titulis liberae rei publicae praeter l. 79 et fere constanter scribitur in cod. A PLAVTI (poste semel), A TER., V CIC. rep., codd. vet. VERG. (pos bis var. l.). pot CIL VIII 14081 pot tempora ('vel potius pos' Diehl 1601 adn.). INSCR. christ. Diehl 3866. post INSCR. Année Epigr. 1937 n. 232, 15 (Brigetione, a. 311). poste (non nisi adv., maxime in capite versus): servatur in codd. PLAVT. Asin. 915. Bacch. 966 (CD, postea B). Men. 838 (-t te trad.). Merc. 370 (B, postea CD). Stich. 383 (B, postea A, -t haec CD). 623 (A, postea BCD). Truc. 910 (loco nondum sanato). ENN. ann. 230. ex postea restitunt edd. metro consulentes: PLAVT. Cist. 525 Men. 1090 Most. 290 Stich. 380 (postea A, -t BCD). 568. ceterum a singulis conicitur e. g. PLAVT. Men. 545 Rud. 755 Stich. 388. TER. Andr. 483 (cf. vol. V 1, 406, 71 sq.). Eun. 493 (Lindsay sec. glossam Terentianam GLOSS. V 538, 62 -te: postea). cf. Skutsch, Class. Rev. 57, 1943, 104 sqq.

postid (plerique pro adv. particula d(e) aucto, sc. postid, accipiunt coll. postidea, antidea, antidhac; sed sunt qui praepos., sc. post id [q. v. p. 174, 21 sqq.], intellegant; dubitaveris maxime de SALL.; occurrit in capite versus vel post caesuram): PLAVT. Asin. 785 (versu claudicante; -tid DEJ, -t B). Aul. 749 Cas. 33. 120 -tid locorum (Poen. 144 Truc. 661. inde ut videtur etiam SALL. Iug. 72, 2 -t id l. [nisi pro praepos. habendum, cf. 63, 6 ad id locorum]). 130 Cist. 293 Rud. 299 Stich. 86 Trin. 529 Truc. 421 (-t ida B). 762. e con. dub.: PLAVT. Pseud. 587 (Lindsay in app. metro consulens). 1275 (Goetz). Rud. 1169 (Schoell). TER. Andr. 936 (Dziatzko, Spengel). pos (pus v. p. 157, 16. 22): formam explicat Leumann, Gramm. 1977, 209; legitur pos inde ab inscr. sortis CIL I² 2189, 1 (= CE 331, 17) et graphio scriptis Pompeianis CIL IV 2058. 6820 (an et 6826?), sed cf. etiam Cic. orat. 157 posmeridianas (Vel. gramm. VII 79, 3, pom- codd. Cic.) . . . quam postmeridianas . . . libentius dixerim. ceterum testantur formam GLOSS. V 234, 37 -s: postea et fortasse etiam GLOSS. IV dub. Plac. p. 18 (cf. etiam Ps. Plac. p. 23) pos: pes (post con. edd. coll. ANTH. 19, 4; sed πός: pes tuetur Bücheler apud Goetz in indice coll. Prisc. gramm. II 26, 18). attulimus fere exempla titulorum et codd. vetustiorum secundum litteras insequentis: 1) ante t- -s te: CIL VIII 2005, 14 (= CE 1615, 13). XIV 1467, 10. NIPS. grom. p. 294, 6 L. (A, -t E). ITALIA psalm. 62, 9 (cod. 333, cf. Hil. in psalm. 118 daleth 2: ex postea R, postea V, 'fort. pos te' ed.). -s templum: iunctura sollemnis in CONST. veteran. inde a saec. I ex.; CIL XVI et Année Epigr. scrutantes legimus scripturam plenam

-t templum (saec. II etiam -t templ) fere sexagies (ultima exempla: CIL XVI 128 a. 178. 152 a. 247); -s templ quindecies invenimus inde a CIL XVI 98sq. (a. 150). 127 (a. 173), -s templum sexies inde a 137 (a. 216). 143 (a. 226). Année Epigr. 1939 n. 124 (a. 226). -s tempus: CIL I² 2189, 1 (= CE 331, 17; una voce scriptum). VERG. ecl. 1, 29 -s tempore (P¹, post t- P²). SCHOL. Cic. Gron. D p. 304, 21 (C, ed.). -s tergum, terga: CIL VIII 11824, 16 (= CE 1238, 12; saec. fere III) -s tergus. VVLG. gen. 19, 17 (GO al.). GREG. Tvr. Franc. 2, 42 p. 92, 15. 3, 13 p. 109, 19 (A2 al.). al. ibid. GLOSS. II 385, 14. 16. et saepe in codd. medii aevi, unde haud raro accipiunt edd., e. g. Kießling fere cum codd. AB

[v. Kamptz]

SEN. contr. 2, 1, 7. 9, 2, 10. 10, 1, 4 suas. 1, 15, *Peiper-Richter cum E*
SEN. Med. 303 Oed. 1055 Phoen. 577, *Klotz STAT. Theb.* 5, 507. 6, 276.
7, 623. *al. (-t ubique P).* -s tertium, tertiam: LIB. col. I p. 238, 15 L.
(A, -t ed.). ITALA Matth. 16, 21 (cod. ff²). -s triduum, triduo: ITALA
Matth. 26, 61 (cod. ff²). Marc. 10, 34 (cod. k). 14, 58 (cod. k, scrib. ro-
stri-). Luc. 2, 46 (cod. ff²). act. 25, 1 (cod. e). -s tua: CIL XII 5343
(posita lapis). 2) *ante m-*: -s me: CIL VI 17072, 6 X 761, 6.
ITALA Matth. 16, 24 (cod. ff², -t me 16, 23 et saepius in eodem cod.). Luc.
24, 27 (Hil. in psalm. 118 samech 3 V, 'fort. recte' ed.). -s meridiem:
HYG. lim. grom. p. 153, 6 (B, -t A edd.). -s militiam: INSCR. Année
Epigr. 1937 n. 232, 11 (a. 311, *Brigetione*). -s missione(m): CIL III
7500, 9. 14454, 5 VI 2907, 5. 3453, 6 (saec. II ex.). XII 682^a, 6 (saec.
III). -s morte(m): TEST. Silvani (Pap. Corp. 221) 32 (a. 142). CE
2103, 3 (saec. VI). CIL VI 8987, 13. 9317, 5 X 649, 5 XI 3571, 5 GAIUS
inst. 3, 100 et 158 (V). -s mult-: CIL VI 14672, 10 XIV 2080, 5.
3) *ante varias consonantes*: pus calindas: INSCR. Année Epigr. 1967
n. 342 (*aetate Francorum*). -s casam: GROM. p. 329, 6 L. = p. 16 Jo-
sephson (A, -t C). -s cera: ORIBAS. syn. 3, 14, 2 (Aa, -t ed.). -s co-
lu(mnam): CIL VI 1585^a, 5 (a. 193). -s consulatum (vario modo
scriptum vel notatum): CIL VI 32045a (a. 375; -t ex -s correctum).
37122 (a. 346). IX 6192 (a. 393). X 4712, 4 (a. 346). INSCR. christ. Diehl
1478 (a. 370). 2627 (a. 346). 4226 (a. 375). et saepius; scribitur pus
CIL XI 1142, 8 a. 488 vel 511. XII 2179, 9 a. 562 (v. Prinz, de o et u vo-
calibus, 1932, 90). -s depositione: INSCR. christ. Diehl 3859 (saec.
VI/VII). -s dies: CIL VI 18937, 9 IX 1010, 7 ITALA Matth. 17, 1
(cod. ff²). Hebr. 10, 16 (cod. d). -s ducto: CIL III 14184⁹, 4. -s fata:
CIL IV 6820 (vers.). VERG. Aen. 4, 20 (M, -t cett.). -s hobitum: CIL III
14190, 1 (= CE 2160, 1). -s hoc, haec: CIL III 12473^a, 8. ITALA gen.
30, 21 (Lugd.). Ioh. 2, 12. 3, 22. 11, 7 (cod. ff²; -t haec saepius in eodem
cod.). cf. Luc. 1, 24 (cod. ff²) -s hos. ORIBAS. syn. 9, 45 add. Aa p. 361
-s hanc (-t ed.). -s laborem: INSCR. christ. Diehl 1593 (saec. IV). -s
legem: HYG. grom. p. 81, 9 (B, -t P). -s nos: ITALA Matth. 15, 23
(cod. k). -s paucos: PAP. Corp. 254, 19 (saec. II in.). -s piscinam:
CONSTR. veteran. ed. Roxan 2 ext. 24 (a. 75). -sque: CIL VIII 10945, 6
(= CE 574, 4). -s quod: ITALA Matth. 21, 32 (cod. ff²). -s se: CIL IX
1681, 8 (a. 257). GROM. p. 327, 16 et p. 329, 12 L. = p. 4 et 10 Josephson
(A, -t cett.). et saepius posse var. l. in rec. -s sunt: LVCR. 4, 1252 (pos-
sunt codd., -t sunt edd. praeter Diels). 4) *sunt vocalem*: -s Aman-
(tium): INSCR. christ. Diehl 3831a (a. 346). -s annum: CIL III 8910, 4
INSCR. christ. Diehl 2441, 3. -s aquam: ENN. ann. 67 (Fronto p. 153,
18 v. d. H. man. prima, postea varie emendatum, v. Hauler, Zeitschr. f.
d. österr. Gymnasien 1910, 676 sqq.). -s Idus: CIL IV 2058. -s istos:
ITALA Luc. 1, 24 (cod. e ante corr.). -s obitu(m): CIL III 917, 7.
7053, 3 V 8748, 3. 8749, 5. 8754, 6. 8764, 3 VI 3501, 5. 29925, 4. *al., v.*
etiam l. 27.

doctrinae grammaticorum: 1) *de praepos. et adv. (v. etiam*
sub 3, de praeverbio PRISC. sub 4): CENS. PRISC. gramm. III 46, 8 '-t'
praepositio (*affert VERG. georg.* 3, 213); idem ... adverbium (*affertur*
Aen. 1, 136). PROB. inst. gramm. IV 149, 9 '-t' significat et adverbium
(*affertur VERG. Aen.* 1, 136. *sim.* AVDAX gramm. VII 354, 3 *allato VERG.*
ecl. 1, 29 *ut GLOSS. I Ansil. PO* 498). SERV. gramm. IV 420, 10 si ...
casum mutant praepositiones, fiunt adverbium, ut 'tempore -t' eqs. (*sim.*
443, 6 POMP. gramm. V 279, 26). DOSITH. gramm. VII 414, 15 *inter*
praepositiones quae accentu mutato in adverbium cadunt hae sunt: in-
fra, ... ante, -t (*sim.* CHAR. gramm. p. 245, 16. 301, 5 B. [*ex Palaem.*]).
DIOM. gramm. I 407, 23. *ad rem cf. e. g. Don. apud Prisc. gramm. III*
27, 22 separatae praepositiones acuntur, coniunctae casibus ... gra-
ves fiunt). PRISC. gramm. III 38, 21 loco etiam adverbium ponitur, ut
Terentius (Ad. 110) ... '-t faciet tamen', pro 'postea'; Virgilius (Aen.
6, 409) ... 'longo -t tempore ...', nam quando praepositio est, ablativo
iungi non potest. *al.* 2) *de collocatione (v. etiam ARVS. sub 3):*
CHAR. gramm. p. 302, 4 B. (*ex Palaem.*) 'ante' '-t' ... nunc praepo-
nuntur casibus, nunc mutato accentu subiunguntur. p. 304, 22 (*ex Palaem.*)
hae praepositiones ... et postponi solent et accentum utique mutant,
aliquando et casum, quale est 'paucis ante diebus', item 'paucos -t
annos' eqs. (paucis -t annis *Fabricius*). 3) *de casibus (adv. per abl.*
mensurae determinatum fere pro praepos. habetur): DON. Ter. Hec. 393, 3
'-t duobus ... mensibus' '-t duobus' simpliciter accipiendum, non '-t
duos': est enim <ἀναρτογή, non> ἀντίπρωσις. *ibid.* 6 an '-t duobus'
pro '-t duos', ut Plautus '-t principio denique' (v. p. 243, 18) et '-t
paulo'? SERV. ecl. 1, 29 'longo -t tempore': aut archaismos est; antiqui
enim '-t' 'ante' ... etiam ablativo iungebant, quod hodie facere minime
possumus; aut 'longopost' una pars est orationis eqs. Aen. 1, 295 *inter*
praepositiones, quae ante communes fuerunt. ARVS. gramm. VII 497, 19
'-t' praepositionem accusativi casus asserunt quidam interpositam fieri
casus alterius (*afferuntur VERG. Aen.* 6, 409 *longo -t tempore. mire etiam*
SALL. Catil. 37, 11 multos -t annos) ...; Terentius nec interposuit praepo-
sitionem et casum illi ablativum dedit (*affertur Hec.* 393 -t duobus
... mensibus). POMP. gramm. V 278, 15 'ante' et '-t' ... apud maiores
nostros inveniuntur etiam cum ablativis (*cf. excusationem huius usus*
278, 26 sqq.; *sed* 279, 26 *taliam pro adv. accipiendam putat, v. etiam l. 52.*
60). *al.* 4) *de notione:* CAPER gramm. VII 99, 23 'pone' loci
adverbium est, '-t' temporis (*sim. distinguit ISID. diff.* 1, 436). DON.
Ter. Eun. 493 'postea (-t vel -te edd. Terentii) ... exeo' legitur et '-t', ut

sit ἀποκοπή pro 'postea', quomodo '-t' pro 'postremo' (SYNON. Cic.
p. 429, 3 deinde. protinus. -t. postea. postremo. GLOSS. postea). CHAR.
gramm. p. 243, 21 B. loci adverbium sunt etiam quae et in locum et in loco
et e loco significant ... velut ... extra intra ... , ante -t (*in serie simili*
DOSITH. gramm. VII 410, 16 -t μετά). PRISC. gramm. III 38, 15 '-t' et
componitur et separatur (*i. legitur tam in compositis quam per se*) et
significat μετά Graecam praepositionem ... , quando ordinem ... signifi-
cat sive loci sive temporis sive cuiuscumque alius rei (*affertur VERG.*
georg. 3, 213 -t montem) ... ; similiter dicimus '-t multum tempus' et
'-t pietatem utilitas ponenda est'. SYNON. Cic. p. 437, 31 pone. retro. -t.
a tergo. a dorso. GLOSS. -t: μετά. ὀπίσω. μετά ταῦτα. posthaec. GLOSS. II
287, 45 εἰς τὸ ἐπίον: in -t (in posterum ed. Stephani fort. recte, cf.
Gloss. I Philox. IN 393 in posterum: εἰς τὸ ἐπίον).

legitur inde a LEGIBVS antiquissimis (XII tab., Bant., repetund.,
agr., Tarent.), PLAVTO, ENN., CATONE. *de usu adv. et praepos. haec*
monemus: temporibus antiquis adv. frequentant scaenici multo rarius ad-
hibentes praepos., quae saepius invenitur apud CATONEM et in LEGIBVS.
inde a CIC. praepos. crebrescit et deinceps fere per totam latinatatem lon-
ge praevalet (in versibus inde ab HOR., PROP., OV., cum LVCR., VERG.,
TIB. saepius adverbio utantur). ceterum adv. inde ab argentea latinatate
omnino rarescere videtur praeter usum per abl. determinatum (aliter TAC.);
omnino deest LVCANO nec ceteri epici saec. I multa praebent exempla (OV.
et STAT. maxime iuncturam VERG. propriam multo -t tempore, liberius
VAL. FL. et SIL.); *ceterum cf. conspectum s. v. postmodo.*

[ad pos referuntur: val. poi; it. poi; sard. vet. pus; raet. or. po;
francog. vet. et prov. vet. rarae quaedam formae; hisp. pues; port. pos.
cf. M.-L. 6684. Battisti-Alessio IV 2988. Wagner II 329. Wartburg IX
241. Corominas III 913 sq. Machado III 1858. St.] [confunditur
-t vel -t quem (quando, eas, est sim.) in codd. cum vocibus vario modo
affinibus, imprimis cum postquam e. g. PLAVT. Men. 1132 Mil. 524
(restituendum est -t cum BELL. Alex. 48, 2 SVET. Claud. 39, 1, -tque
MANIL. 4, 159, falsa var. l. PLAVT. Cist. 176 Epid. 247 BELL. Afr. 38, 1
al., falso trad. LIV. 43, 16, 8), postea CIC. Att. 6, 1, 3 CAES. Gall. 7, 72, 4
LIV. 30, 32, 11 et saepe (restituatur e. g. CIC. Att. 5, 2, 2 BELL. Afr. 59, 2;
v. etiam p. 156, 46), potest sim. CIC. Att. 16, 16a, 6 SEN. epist. 81, 26
COLVM. 4, 24, 16 al. (restituatur VARRO ling. 5, 160 CIC. Phil. 10, 8, falso
trad. AETNA 516). ceterum variat maxime cum mox TIB. 1, 4, 55 (vari-
andi gratia). IVVENC. 3, 114, per OV. met. 14, 158 SEN. nat. 7, 17, 3
STAT. Theb. 1, 474 VVLG. cant. 1, 6. al. (falso trad. VAL. FL. 4, 252
GAIUS inst. 3, 79), prae MANIL. 5, 325 SEN. nat. 7, 17, 3, plus CVRT.
10, 5, 22 (restituatur PLIN. nat. 17, 148) et traditur falso pro praepos. pro
PLIN. nat. 31, 24 (restituatur e con. dub. COMM. instr. 2, 11, 10) aliisque
vocibus. loco nondum sanato: SALL. (?) rep. 1, 2, 4 cetera multitudo
volgi more magis quam iudicio -t alius alium quasi prudentiorem secuti
(adv. temporis contextui aegre convenit; qui praepos. intellegunt, haerent
et in ordine verborum [pace Edmar, Stud. zu d. Epist., 1931, 50 sq.] et in
usu iuncturae sequi -t translato latinatatis christianae proprio; usast con.
Vretska, -t <ruere> Wistrand.)]

exempla sic disponenda censuimus:

PARS PRIMA: adverbium.

CAPVT PRIMVM: praevalet vi temporis:

I *notione sollemni: A nude positum: p. 159, 29 (significatur*
tempus quolibet intervallo sequens p. 159, 31, continuo sequens
p. 159, 70, in posterum porrectum p. 160, 14). B respondent
aliae determinationes temporales: p. 160, 32.

II *notione deflexa: A in mera enumeratione, i. q. deinde, cete-*
rum: p. 161, 74. B in argumentatione, i. q. praeterea, deni-
que: p. 162, 10. de vi causali v. p. 159, 29.

CAPVT SECVNDVM: praevalet vi loci: I i. q. in (a) parte poste-
riore: p. 162, 27. II i. q. retro, retrorsum: p. 163, 14.

CAPVT TERTIVM: praevalet vi gradus, aestimationis: p. 163, 21.
appendix ad partem primam: I iuncturae quaedam: p. 163, 32
(-t deinde sim. p. 163, 33; -t futurum, -t factus p. 163, 66. 76; -t
locorum et -t phasellus sim. p. 164, 10 sqq.). II additamenta
quibus tempus posterum accuratius describitur: p. 164, 18 (inter
cetera: -t ubi p. 164, 31, -t ... quam p. 164, 49. 166, 19, -t quod
p. 164, 59; abl. mensurae vel temporis p. 165, 22; acc. temporis
p. 166, 46). III usurpatur pro subst.: p. 166, 68.

PARS SECVNDA: praepositio.

CAPVT PRIVS: cum acc.:

I praevalet vi temporis:

A notione sollemni: 1 cum nominibus quibus respectus tem-
poris inhaeret: p. 167, 13 ('-t diem, annum quam' p. 168, 8 et
34). 2 cum quolibet nomine: p. 169, 16. (locutiones concisae
p. 170, 73). 3 cum neutro pronom.: p. 172, 77 (-t haec
p. 173, 27).

B notione deflexa: '-t hunc statum' i. q. 'inde ab initio
huius status': p. 174, 61. i. q. per: p. 175, 16. i. q.
praeter: p. 175, 28. '-t haec' i. q. 'his rebus consideratis':
p. 175, 61. de vi causali v. p. 167, 4.

II praevalet vi loci: A respicitur quid sit vel fiat a tergo: p.
176, 7 (-t tergum p. 176, 71; de ordine sese moventium p. 177,
25). B respicitur quid moveatur in posteriora: p. 177, 56
[v. Kamptz]

(-t se, -t tergum i. q. retro p. 177, 78). C respicitur quis (quid) sit expetendus, sectandus: p. 178, 40. D recentiora quaedam: i. q. secundum: p. 180, 46. i. q. penes, apud: p. 180, 61.

III praevalente vi gradus, aestimationis: p. 180, 66.

CAPVT ALTERVM: I cum abl.: p. 181, 77. II cum indeclinabilibus: p. 182, 72 (sc. cum formulis sollemnibus, adv., inf., gen. ad subst. supplendum pertinenti).

appendix ad partem secundam: I de collocatione: p. 183, 17 (inter subst. et attr. p. 183, 17; postponitur p. 183, 44; separatur per hyperbaton p. 183, 46; ἀπὸ κοίτου p. 183, 65). II additamenta quibus tempus (locus, gradus) accuratius illustratur: p. 183, 70 (inter cetera: abl. mensurae vel temporis p. 183, 74). III in locutionibus, quae ad nomina accedunt: p. 184, 56. IV locutio praeos. usurpatur pro subi. p. 185, 12. V iunctura usque -t: p. 185, 13.

PARS TERTIA: coniunctio: p. 185, 19.

PARS PRIMA: adverbium.

CAPVT PRIMVM: praevalente vi temporis et usu inde derivando (-t ita adhiberi solet, ut respondeat momento temporis prioris cuidam, quod paratactice antea memoratur vel est subaudiendum [audacius p. 164, 27 PLAVT. Aul. 286]; contra non nisi ex enunt. secund. subordinato intellegitur -t in iuncturis -t . . . quam p. 164, 49 sqq. 166, 19 sqq. et -t quod p. 164, 59 sqq., ceterum p. 164, 35. 43 sqq. [an etiam p. 164, 23. 25. 34?]; -t determinat ipsam actionem verbi p. 160, 30).

I notione sollemni (sc. mere temporali, sed subluet hic illic vis causalis, e. g. infra l. 58. 75): A nude positum (hic fere non iteravimus exempla quibusdam de causis ad appendixem releganda):

I in universum significatur potius tempus quolibet intervallo antea memorata sequens: a praesens vel futurum: LEX XII tab. 10, 5 (Cic. leg. 2, 60) homini mortuo ne ossa legito, quo -s (-t var. l.) funus faciat. PLAVT. Asin. 324 fortiter malum qui patitur, idem -t potitur (Itali, pat. cett.) bonum. Cas. 545 nil moror, molesta ei esse nolo; -t convenero. Epid. 516 fides non reddis? . . . -t reddes tamen. al. ENN. ann. 11 ova parere solet genus pennis condecoratum, non animam; et -t inde venit divinitus pullis ipsa anima. 372 Fabius Maximus non . . . rumores ponebat ante salutem; ergo -tque magisque viri nunc gloria claret. TER. Hec. 700 puerum accipias; . . . -t de matre videro (Cic. de orat. 3, 37 rep. 2, 16. al.). 730 ne quid faciam plus, quod -t me minus fecisse satius sit (cf. Phorm. 554 ne quid . . . faxit, quod nos -t pigeat [TIB. 1, 6, 52 ne p. magno -t didicisse malo]. PVBLIL. G 3 quem -t facti paenitet). Haut. 934 Eun. 388 Ad. 982 TRAG. inc. 194. RHET. Her. 4, 8, 11 de quibus -t dicemus (Cic. inv. 2, 22. 61. 102. 142. cf. RHET. Her. 4, 11, 16 loquemur [Cic. inv. 2, 70]). Cic. Arat. 40 quod et aestatis primordia clarat Pleiadum sidus et -t hiberni praepandens temporis ortus admonet, ut eqs. har. resp. 56 fin. 3, 21 VERG. Aen. 1, 136 MANIL. 4, 827 SIL. 15, 555 STAT. Theb. 4, 693. al. per anaphoram (antecedit exemplum ablativo mensurae determinatum): VERG. ecl. 1, 69 en umquam patrios longo -t tempore fines pauperis et tuguri . . . culmen, -t aliquot, mea regna, videns mirabor aristas? (vix recte intellegitur praeos. vol. II 580, 41 sec. SERV. et AVG. quaest. hept. 1, 95 p. 50, 6 ad loc.). b praeteritum: PLAVT. Capt. 984 Paegnium vocitatus; -t vos indidistis nomen Tyndaro (sim. Men. 1126 LIV. 25, 2, 6 PAUL. FEST. p. 260). Cas. 33 Deiphilus hanc comoediam graece scripsit, -tid rursus denuo latine Plautus. Trin. 792 (corrupt.?) anulum perdidit; alium -t fecit novom. VERS. Rhet. Her. 2, 24, 38 (vix Ennii, cf. Jocelyn p. 274) erravi, -t cognovi. Cic. inv. 2, 65 quaedam . . . in consuetudinem venisse; -t autem adprobata quaedam . . . legibus esse firmata. Verr. II 2, 8 tametsi et illum annum pertulerant . . . et -t (postea, postquam var. ll.) M. Antoni . . . imperium senserant. orat. 169 -t inventa conclusio est (VARRO ling. 5, 119). et saepius. VARRO ling. 5, 131 multa vestimenta -t luxuria attulit. 5, 138 inde (sc. e voce pistrinum) -t . . . pistrina et pistrinx (cf. rust. 2, 1, 7 e quo [sc. verbo baelare] -t balare dicunt). VERG. Aen. 5, 523 omen magnum fuisse docuit -t exitus ingens. TIB. 1, 2, 92 qui iuvenum . . . lusisset amores, -t Veneris vinclis subdere colla senem. Ov. fast. 6, 611 LIV. 45, 13, 2 PAUL. FEST. p. 152 ASCON. Scaur. p. 22, 18 SIL. 3, 359 STAT. Theb. 5, 343. al.

2 significatur potius tempus continuo sequens antea memorata: a praesens vel futurum: LEX XII tab. 3, 2 (Gell. 20, 1, 45) aeris confessi . . . iudicatis triginta dies iusti sunt; -t deinde manus iniecio esto eqs. PLAVT. Aul. 576 cogitat, ut me deponat vino . . . -t hoc quod habeo ut commutat coloniam. Men. 465 observabo . . . hominem; -t adibo atque adloquar. Mil. 845 ut tu ipse me dixisse delices, -t <e> sagina ego eiciar cellaria. Poen. 144 sine, te verberem . . . ; -tid locorum tu mihi . . . ignoscito. Rud. 858 abi . . . iube . . . ; -t huc redito eqs. (TER. Ad. 757). al. ENN. ann. 424 aestatem autumnus sequitur; -t acer hiemps it. TER. Eun. 922 ibo intro, . . . ut certum sciam; -t exibo eqs. Cic. inv. 2, 149 damnati tabulae obsignantur; de illo -t supplicium sumitur. Verr. II 2, 79 qui cum reo transigat, -t cum accusatore decidat. Tusc. 4, 10. VARRO rust. 2, 4, 1 de ovibus et capris actum est; sed quis . . . -t . . . de suillo pecore expedit? VERG. Aen. 11, 593 HOR. epod. 5, 99 TIB. 1, 6, 2 SCRIB. LARG. 160. PLIN. nat. 2, 79 soli, cum oritur, ardens

color est, -t radians. 23, 136. al. b praeteritum: PLAVT. Amph. 260 Teloboi victi Thebanis se dederunt; -t . . . Amphitruoni patera donata aurea est. 797 pateram tute exemisti . . . -t hanc cistulam (posthac codd. vix recte) rursus obsignasti. Rud. 957 furtum ego vidi qui faciebat; . . . -t ad furem egomet devenio. TER. Eun. 702 meam vestem ipse induit; -t una ambo abierunt foras. Cic. inv. 1, 52 hic Xenophon . . . tacuit; -t Aspasia . . . inquit. Cluent. 31 mulierem veneno interfecit . . . ; -t fratrem adgressus est. dom. 140 delatum est ad vos, pontifices, et -t omnium sermone celebratum, quemadmodum eqs. Phil. 5, 24 div. 2, 144. Att. 6, 1, 3 quoad mecum rex fuit, perbono loco res erat; -t a (postea vel postea a var. ll.) Pompei procuratoribus . . . premi coeptus est. SALL. Iug. 50, 3. 55, 8 Iugurtha . . . postremos in agmine temptare ac statim in colles regredi, rursus aliis, -t aliis minitari. VERG. Aen. 1, 612. al.

3 significatur potius spatium temporis in posterum porrectum (cf. quae infra ad B monuimus): a inde a praeterito: PLAVT. Asin. 395 ad tonsorem ire dixit. : . . . sed -t non rediit? Cic. inv. 1, 16 non animadverterunt artis scriptores eam constitutionem superiores . . . ; -t autem ab hoc Hermagora inventam multi reprehenderunt. SALL. Iug. 72, 2 neque -tid locorum Iugurthae dies aut nox ulla quieta fuit. VERG. Aen. 2, 740 Creusa amissa est; nec -t oculis est reddita nostris. b inde a praesenti (cf. p. 165, 7. 10. 166, 56 sqq.; e con. dub. COMM. instr. 2, 11, 10): LVCI. 818 deierat se non (enim trad.) scripsisse et -t non scribiturum. CATVLL. 64, 322 carmine, perfidiae quod -t nulla arguet aetas. VERG. Aen. 12, 185 cesserit . . . si fors victoria Turno, . . . cedet Iulus agris nec -t arma ulla . . . Aeneadae referent ferrove haec regna lacescent. LIV. 29, 27, 2 quae in meo imperio gesta sunt, geruntur, -tque gerentur, (om. pars codd.). STAT. Theb. 9, 138 hanc manum tibi Tydeus . . . ipse rapit; -t et confecta virorum fata time eqs. singulariter non respicitur quando quid fiat, sed quo pertineat ipsa actio verbi: GREG. M. moral. 12, 1 vita nostra -t tenditur (sc. ad vitam aeternam).

B respondent aliae determinationes temporales (fere adv.; praevalente notio sub A1 et 2 illustrata, sed non desunt exempla ad A3 referenda, e. g. l. 70, p. 161, 7): 1 in duobus membris (exempla, quorum priora membra tali determinatione carent, sub A reliquimus): a primum sim.: a adv.: PLAVT. Amph. 51 nunc quam rem oratum huc veni, primum proloquar; -t argumentum huius eloquar tragoediae (TER. Andr. 483 nunc p. fac ista ut lavet, -t<e> deinde . . . bibere . . . date. Haut. 274 Cic. Arat. 445 Cluent. 67 rep. 1, 16 fam. 1, 9, 19. al. CATVLL. 64, 274 VARRO ling. 5, 35 rust. 1, 45, 1 SALL. Iug. 14, 11 NEP. Alc. 5, 4 VERG. Aen. 2, 216. 8, 546. et saepius). Trin. 417 sero atque stulte, prius quod cautum oportuit, postquam comedit rem, -t rationem putat (TER. Eun. 493 [postea var. l.; cf. DON. ad l. p. 157, 84]. Cic. carm. frg. 29, 5 LVOR. 4, 854 HOR. ars 111. LIV. 37, 52, 4 p. Europa, -t et [postea M] Asia expellere. 42, 38, 6 GRAT. 5 CELS. 4, 5, 4 CALP. ecl. 4, 163 al.; antecedit -t: PLAVT. Trin. 975 postquam ego me aurum ferre dixi, -t [D, -s BC] tu factu's Charmides; p. tu non eras, quam auri feci mentionem). Truc. 661 eradicarest certum cumprimis patrem, -tid locorum matrem (cf. Cic. orat. 14 positum sit igitur imprimis, quod -t magis intellegitur). POMPON. Atell. 106 refragabant primo (pro vel per codd.), subfragabant -t (Cic. Verr. I 17. Cluent. 69 p. gravari coepit . . . ; -t exoratus initio . . . poposcit, deinde . . . pervenit. de orat. 1, 14 fin. 3, 23. al. CAES. Gall. 7, 15, 6. al. SALL. Catil. 10, 6 hist. frg. 2, 87. al. PROP. 2, 3, 48 LIV. 37, 13, 2. et saepius). LVOR. 5, 886 principio . . . ; -t, ubi eqs.

β adi. vel subst.: PLAVT. Persa 216 prior rogavi.: at -t scies, sc. quam ego. Cic. inv. 1, 19 illa, quae prima dicuntur, . . . ex iis ducas oportet, quae -t dicenda sunt (Phil. 10, 21 veterani . . . primi . . . ; -t . . . Martia legio. fin. 3, 22. nat. deor. 2, 90 primo aspectu . . . -t [respondet ibid. primus aspectus . . . , postea]. Att. 13, 47, 1 VERG. Aen. 5, 507 QVINT. inst. 3, 1, 19. 12, 10, 4 TAC. ann. 12, 51, 2. al.). de orat. 2, 58 a philosophia profectus princeps Xenophon Socraticus ille, -t ab Aristotele Callisthenes . . . scripsit historiam (ac. 2, 131 p. Aristippus . . . -t Epicurus).

b nunc (sc. -t tempus futurum respicit; aliter p. 159, 39): PLAVT. Amph. 876 (log. Iuppiter) n. Amphitruonem memet . . . esse adsimulabo . . . ; -t igitur demum faciam res fiat palam. Aul. 426 haud scio, quid -t fuat: tuom n. caput sentit (-t antecedit ut: TER. Hec. 609 quod sit faciendum fortasse -t, idem hoc n. si feceris. AFRAN. com. 72 RHET. Her. 4, 43, 55 Cic. inv. 2, 158. al.). TER. Haut. 606 Eun. 18 Ad. 110. INSCR. Plin. nat. 35, 115 n. et -t semper. Cic. inv. 2, 13 MANIL. 1, 386. al.

c ante sim. (cf. p. 164, 16. 17. 166, 70. 71): ENN. ann. 46 tibi sunt a. gerendae aerumnas, -t . . . fortuna resistet (i. restituetur). Cic. inv. 1, 34 materia universam a. permixtim . . . exponere . . . ; -t autem tradere, quemadmodum eqs. Verr. II 1, 37 si tibi antea displicisset, idem fecisses, quod anno -t M. Piso (nat. deor. 1, 22 Att. 1, 11, 1). Vatin. 36 a. te nemo, -t continuo fecit idem . . . Clodius (nisi intellegas praeos.). de orat. 2, 280 a. factum, -t relatum. off. 2, 19 dicemus, neque ita multo -t; sed pauca a. dicenda sunt (eodem ordine: LVOR. 5, 168 quid . . . potuit . . . -t ante quietos indicere? VITR. 9, 6, 3). ad Brut. 1, 1 W. al. LVOR. 4, 1252. 6, 582. CE 55, 17 (saec. I a. Chr.) antecessi, genita -t, leti diem patris mei (cf. VERG. georg. 3, 70 ne -t amissa requiras, anteveni). VARRO rust. 3, 9, 9 CELS. 6, 15, 2. 8, 10, 7^M COLVM. 11, 1, 32. al.

d varia: PLAVT. Asin. 168 modo quom accepisti, haud multo -t [v. Kamptz]

aliquid quod poscas paras (TER. Ad. 561 MANIL. 1, 231). 915 interea ut decumbamus suadebo, hi dum litigant; -te demum huc cras adducam ad lenam. Bacch. 1195 neque si hoc hodie amiseris. -t in morte id eventurum esse umquam (Mil. 1367 Stich. 86 CIC. Phil. 6, 16). TER. Hec. 573 neque detractum ei raptori tum quicquamst, qui posset -t nosci (CIC. dom. 137. har. resp. 5 tum vidi ac multo ante prospexi, quanta tempestas excitaretur . . . ; non multum mihi sane -t ad odium accessit. Phil. 11, 5 nat. deor. 2, 11 Att. 4, 15, 1 NEP. Epam. 6, 4 VERG. Aen. 8, 331. al.). FANN. hist. 1 multa, quae inpraesentiarum bona videntur, -t < mala > inventa eqs. (cf. RHET. Her. 3, 12, 22 in praesentia . . . paulo -t [CIC. inv. 1, 49 Verr. II 2, 69. 5, 105 Tusc. 1, 14]). SVEIVS carm. frg. 1, 5 quondam . . . -t inde. CIC. Quinet. 40 si non statim, paulo quidem -t (Phil. 3, 34. fam. 16, 5, 2 paulo -t . . . s.). Verr. II 2, 74 eo tempore . . . -t (Brut. 315 eodem . . . t. . . ; -t. BELL. Afr. 18, 5 puncto temporis . . . -t). Mur. 29 initio . . . -t (Phil. 10, 8 fam. 7, 5, 2 SALL. epist. Mithr. 8). Cael. 19 cur tanto -t potius quam continuo queri maluerit. de orat. 1, 154 mihi adulescentulus proponere solebam . . . ; sed -t animadverti eqs. (cf. fin. 2, 24 adolescens, -t). ac. 2, 16 proxime . . . -t. VERG. georg. 3, 300 incipiens . . . edico . . . ; -t hinc digressus iubeo. MELA 1, 71 olim . . . -t (1, 102). 2, 115 aliquando . . . -t. sim. al.

2 in tribus membris (exempla sec. prima quaeque membra disposita):

PLAVT. Bacch. 960 primo . . . signum . . . abstuli; . . . -t . . . occidi Troilum; . . . (987) nunc superum limen scinditur eqs. (TIB. 1, 4, 55sq. p., -t [mox pars codd.] . . . -t etiam. cf. CIC. orat. 26 a primo; deinde . . . ; -t). 966 decepi senem; -te (CD, postea B) cum . . . milite . . . conflixi . . . ; dein pugnam conserui seni (primum membrum determinatione caret ut: CIC. Verr. II 5, 27 paulo -t . . . , deinde). Cist. 525 nisi ego te . . . hodie obruncavero, postea] autem . . . cras nisi ambo occidero, et . . . nisi pedatu tertio omnis efflixero eqs. Truc. 762. RHET. Her. 4, 55, 68 quae ante et -t et in ipsa re facta erunt (CIC. inv. 1, 48 aut a . . . aut in ipso negotio aut -t). CIC. Mur. 88 modo . . . , nunc . . . , paulo -t. har. resp. 18 ut . . . primum Italici belli . . . principia, -t Sullani . . . temporis . . . discrimen, tum hanc recentem . . . coniurationem praedixerint (off. 1, 10 p. . . tum . . . -t. LVCR. 1, 786 ex imbri . . . cuncta reverti, umorem p., -t aera, deinde calorem [nisi ad l. 38]. 3, 529 p. . . inde . . . -t inde. CAES. Gall. 7, 87, 1 p. [primo pars codd.] . . . -t . . . postremo. cf. l. 81 p. 162, 2). Brut. 301 excellentem tum Crasso et Antonio, dein Philippo, -t Iulio. nat. deor. 3, 63 primus Zeno, -t Cleanthes, deinde Chrysippus (LVCR. 4, 277 p. . . inde . . . -t. VARRO frg. Gell. 3, 10, 7 primis septem diebus . . . ; -t deinde quarta hebdomade . . . ; septima autem fere hebdomade. VERG. Aen. 1, 740 prima . . . tum . . . -t. al.). Tim. 44 principio . . . sensum existere unum . . . , deinde . . . amorem, -t iram et metum eqs. (gr. 42^a πρώτον . . . , δεύτερον . . . , πρὸς δὲ τοῦτοις). al.

3 in pluribus membris (exempla sec. prima quaeque membra disposita): PLAVT. Cas. 120 primum omnium huic lucebis novae nuptae facem; postilla (versu interpolato) . . . ; -tid locorum . . . ; (126) -t autem . . . ; (130) -tid (CIC. de orat. 1, 142 ut deberet orator reperire p. quid diceret, deinde inventa . . . componere, tum . . . , -t . . . ; ad extremum. orat. 174 p. . . deinde . . . -t . . . tum ad extremum. fin. 5, 65 caritas serpit sensim foras, cognationibus p., tum affinitatibus, deinde amicitias, -t . . . , tum . . . , deinde. VERG. georg. 3, 172 p. . . ; dehinc . . . ; iam . . . ; -t. al.; cf. p. 162, 5). Rud. 1276 etiamne eam . . . salutem? . . . etiam patrem? . . . -t eius matrem? . . . quid postea? etiamne . . . complectar eius patrem? (primum membrum determinatione caret ut: ENN. frg. var. 56 v. p. 187, 20. RHET. Her. 4, 11, 16 [exemplum stili aridi exilisque] accessit . . . ; postea . . . ; postea . . . ; -t. 4, 54, 68 Lemnum . . . cepit, inde . . . , -t . . . , inde. CIC. inv. 1, 89 infertur . . . ; deinde . . . ; -t . . . ; deinde. dom. 132 princeps senatus, tum . . . ordines omnes, deinde Italia tota, -t cunctae gentes [vix ad l. 69]. rep. 6, 10 ac. 2, 1. et saepius). RHET. Her. 4, 54, 68 modo consul quo(n)dam, is Marius deinde primus era(t) civitatis; tum proficiscitur in Asiam; deinde hostis . . . est dictus; -t imperator, et postremo <VII> factus est consul (emend. Marx; alii aliter). CIC. inv. 2, 53 primus . . . accusatoris locus est . . . ; hoc . . . pluribus verbis est . . . confirmandum . . . ; postea . . . adiungere oportebit . . . ; -t erit infirmanda adversariorum descriptio (nat. deor. 1, 26 Thales . . . , qui p. . . ; Anaximandri autem . . . ; -t . . . ; inde eqs. off. 1, 54 prima . . . , proxima . . . ; deinde . . . , sequuntur . . . , -t. al.). leg. 3, 14 ab Academia . . . ista manarunt Platone principe; -t Aristoteles illustravit . . . ; Theophrastus vero . . . habitavit . . . ; -t . . . Demetrius . . . produxit (ac. 2, 118 p. Thales . . . dixit . . . ; at hoc Anaximandro . . . non persuasit . . . ; -t . . . Anaximenes eqs.). al.

II notione deflexa (sc. vi temporali attenuata vel evanida) respicitur quod additur: A in mera enumeratione fere i. q. deinde, ceterum (exempla certiora, ceterum huc vergunt e. g. supra l. 43. 52):

PLAVT. Asin. 785 (in serie longa praeceptorum) deam invocet . . . , deum nullum . . . ; neque illa ulli homini nutet . . . ; -tid, si lucerna exstincta sit, ne quid sui membri commoveat quicquam in tenebris; eqs. Cist. 293 qui equom me adferre iubes, lorica adducere, multos hastatos, -tid multos velites. Rud. 1158 (describuntur crepundia) ensiculust aureolus primum . . . ; -t altrinsecust securicula ancipes, itidem aurea . . . ; (1169) -t [in] sicilicula argenteola eqs. Stich. 380 argenti aurique advexit nimum . . . , tum Babylonica et peristroma . . . ; -te . . . fidicinas, tibicinas, sambucas advexit secum . . . (383) -te unguenta . . . (388) -t autem

advexit parasitos secum. Trin. 529 ei rei argumenta dicam: . . . primum omnium . . . ; tum . . . ; audi cetera: -tid, frumenti quom alibi messis maximast, tribus tantis illi minus redit quam obseveris; eqs. CIC. de orat. 1, 144 praecipitur primum, ut pure et Latine loquamur, deinde ut plane et dilucide, tum ut ornate, -t ad rerum dignitatem apte eqs. 1, 172 ceteros . . . non dubitabo primum inertiae condemnare . . . , -t etiam impudentiae (agitur de impudentia continuo, de inertia 1, 185). ac. 1, 32 definitiones rerum probabant et has . . . adhibebant; verborum etiam explicatio probabatur . . . ; -t argumentis quibusdam et quasi rerum notis ducibus utebantur ad probandum eqs. B in argumentatione sim. fere i. q. praeterea, insuper, denique (inducit novam, inexpectatam sententiam vel concludit seriem argumentorum): PLAVT. Men. 1090 illic homo . . . geminus est frater tuus; . . . neque aqua aquae . . . est . . . similis, quam hic tui est . . . ; -t[ea] eandem patriam ac patrem memorat. Merc. 208 quid faciam? credo, non credet pater, si . . . dicam; -t autem mihi scelus videtur me parenti proloqui mendacium. 370 quid est tibi? . . . : nescio quid meo animost aegre, pater; -te (B, postea CD) hac nocte non quievi satis. 451 non ego illam mancupio accipi; . . . non potes tu lege vendere illam; . . . -t autem communis est illa mihi cum alio; eqs. Mil. 648 (concludit enumerationem variarum virtutum) -t Ephesi sum natus, non . . . in Apulis eqs. Most. 290 (loco fort. spurio) pulchra mulier nuda erit quam purpurata pulchrior; -te[a] nequiquam exornata est bene, si morata est male. IREN. 2, 13, 5 (2, 16, 1 H.) si . . . dicant, . . . ostendant . . . ; -t oportebit . . . dicere.

CAPVT SECVNDVM: praevalente vi loci (quaedam a notione temporali aegre separari possunt, v. e. g. IB et l. 51. 59. 70 sqq.).

I i. q. in vel a parte posteriore: A in univ.: I cum variis verbis (verbo subaudiendo CIL): PLAVT. Men. 838 illa me ab laeva rabiosa femina adservat canis, -te (-t te codd.) autem illinc hircus . . . , qui eqs. (loco non sano, v. app. crit.). CIC. Rab. perd. 20 cum essent in foro . . . C. Marius et L. Valerius Flaccus consules, -t cunctus senatus (Mil. 29 qui -t erant servi. ac. 2, 125 innumerabiles supra infra, dextra sinistra, ante -t . . . mundos esse. VARRO ling. 5, 160 in aedibus sacris ante cellam . . . Graeci dicunt πρόδομον, quod πο<s>t est, ὀπισθόδομ<ov> [nisi intellegas praepos.]. Ov. fast. 1, 114 [log. Ianus] ante quod est in me -tque videtur idem. al.). LVCR. 1, 373 quia -t loca pisces linquant, quo possint cedentes confluere undae (cf. VERG. Aen. 5, 321 primus abit . . . Nisus . . . ; proximus huic . . . insequitur Salius; spatium -t deinde relicto tertius Euryalus. Liv. 8, 8, 13 hastatis et principibus ab hoste pulsus triarii nulla spe -t relicta in hostem incidebant). 6, 1033 qui -t est cumque locatus aer ([opp. a fronte]. VAL. Fl. 2, 347 iam medium Aesonides, iam se regina locavit, -t alii proceres convivantes). VERG. Aen. 8, 639 (in descriptione clipei) nec procul hinc Romam et raptas . . . Sabinas . . . addiderat Vulcanus . . . ; -t idem . . . reges . . . stabant. Liv. 10, 41, 6 arma signaque . . . in primo apparebant; -t altior . . . pulvis eqs. 22, 5, 8 animus suus cuique ante aut -t pugnandi ordinem dabat. 25, 11, 7 vallum . . . erigitur modicoque -t intervallo murum etiam . . . addere parat. MART. 2, 74, 1 cinctum togatis -t et ante Saufeium. Ivv. 6, 504 Andromachen a fronte videbis, -t minor est mulier, cui crinis in formam turris structus est. TAC. ann. 4, 9, 2 cum in pompa imaginum . . . Aeneas omnesque Albanorum reges et . . . Romulus, -t Sabina nobilitas . . . spectarentur. PLIN. epist. 5, 6, 29 triclinium -t latissimis fenestris vineas . . . quasi admittit. Ps. CATO dist. 2, 26 fronte capillata, -t est Occasio calva. CIL II 2129, 8 (lapis perit) tabernas et -t horreum dono dedit (an vi temp.? subst. posthorreum vix recte intellegitur in indice ed. p. 1192). al. 2 cum verbis movendi (verbo subaudiendo TAC.):

CIC. Arat. 389 inde pedes Canis ostendit iam posteriores et -t ipse trahit . . . Puppim (Arat. 604 ἔλκων ἐξόπιθεν). nat. deor. 2, 114 Orionem subsequens . . . Canis . . . refulget; -t Lepus subsequitur eqs. (cf. Liv. 21, 22, 8 vidisse -t sese serpentem . . . ferri ac -t insequi . . . nimbium. 40, 48, 4 refugientium suorum agmen, -t effuse sequentes barbaros conspexit). VERG. Aen. 5, 339 Euryalus . . . prima tenet . . . ; -t Helymus subit et nunc tertia palma Dioces (cf. 5, 321 sub 1 et STAT. Theb. 6, 605 Parthenopaeus effugit . . . , quem deinde gradu premit . . . Idas . . . ; -t ambiguo discrimine tendunt Phaedimus atque Dymas). 11, 89 in pompa funebri Pallantis ducunt et . . . currus; -t . . . equus . . . it lacrimans (TIB. 2, 1, 16). TIB. 1, 5, 56 lena currat . . . ululetque per urbes, -t agat . . . turba canum. 1, 10, 24 liba ipse ferebat -tque comes . . . favum (cf. STAT. Theb. 4, 659 portant). 2, 1, 89 iam Nox iungit equos currumque sequuntur . . . sidera . . . ; -tque venit . . . Somnus eqs. Liv. 21, 34, 5 primum agmen elephantum et equites erant; ipse -t cum robore peditum . . . incedebat. al. verbum movendi intellegitur e contextu: TAC. ann. 1, 51, 2 pars equitum et auxiliariae cohortes ducebant, mox prima legio . . . ; vicesima legio terga firmavit; -t cetera sociorum (an ad l. 31sqq.?).

B in descriptione terrae vel caeli (quaedam vi temporali intellegi posse vix negaverimus): SALL. Iug. 19, 3 ad Catabathmon . . . secundo mari prima Cyrene est . . . , ac deinceps duae Syrtes interque eas Leptis, deinde Philaenon arae . . . , -t aliae Punicae urbes. MELA 1, 23 tum primos ab oriente Garamantas, -t Augilas et Trogodytas, et ultimos ad occasum Atlantas audimus. 1, 98 trans amnem Granicum sedet . . . Cyzicum . . . ; -t Placia et Scylace (Plin. nat. 5, 141 mox oppida Placia eqs.) 2, 5 terra tum longe distenta . . . litori adnectitur; -t spatiosa . . . paulatim se ipsa fastigat eqs. 2, 24 tum . . . pars Thraciae . . . ; -t locus [v. Kamptz]

pusque antecedens. haud raro comprehenditur spatium temporis in posterum porrectum, ut sit fere i. q. 'inde a', e. g. l. 26. p. 169, 21. 28. 29 et fere in formis -t Romam conditam (p. 169, 30), -t homines natos (p. 169, 43). saepius subaudiri potest notio quaedam causalis (e. g. p. 168, 72. 171, 10sq. 172, 80. 173, 30. cf. p. 185, 31) vel concessiva (e. g. p. 168, 74. 172, 40. 63. 174, 50), sed nusquam ita, ut vis temporalis evanuisse videatur; non satis constat de loco dub. interpr. STAT. silv. 2, 6, 39 quales iuvenes dubiae -t crimina (discrimina Bentley et Markland, per Klotz in app. crit.) formae de sexu transire iubent, ubi Vollmer ad l. aliique vix recte explicant 'per crimen, quo dubia forma efficitur' i. 'per castrationem' (sic etiam supra vol. IV 1194, 13); distinguitur propter SEN. benef. 3, 1, 1, per SEN. dial. 1, 3, 7.

1 cum nominibus, quibus respectus temporis inhaeret, sc. quae significant: a ipsum tempus eiusve partes: α potius indicatur punctum temporis, quo transacto aliquid fit (hic illic accedit abl. mensurae): ① sine attributo: LEX XII tab. 1, 8 (Gell. 17, 2, 10) -t meridiem (opp. ante m.; al. v. vol. VIII 840, 62sq. 70sq.; cf. PLIN. nat. 10, 158 -t meridiana [v. ibid. p. 839, 14]). PLAVT. Asin. 294 adproporabo, ne -t tempus . . . praesidium parem (i. -t iustum t., sero ut: Capt. 870 sero, -t t. Cic. inv. 1, 90 quod . . . -t t. dicitur [Rhet. Her. 2, 25, 40 sero atque acto negotio]. Quinct. 54 opp. cum t. erat. PVBLIL. Q 6 VARRO rust. 2, 1, 19. 2, 7, 7. SORT. CIL I² 2189, 1 [= CE 331, 17]. al.). CATO agr. 104, 2 -t solstitium (Cic. div. 2, 93. al.). Cic. fam. 3, 7, 3 -t brumam (al. v. vol. II 2207, 73sq.). POLLIO Cic. fam. 10, 33, 3 -t hiemem (COLVM. 2, 11, 2. 4, 29, 4). al. ② cum variis attributis: PLAVT. Amph. 672 numquam . . . -t hunc diem (octies apud eundem et al.; cf. Cic. S. Rosc. 130 aliquanto -t eam d. [de orat. 3, 1 vix diebus decem -t eum d. SALL. Catil. 48, 3 LIV. 25, 22, 12. al.]). Aul. 162 -t mediam aetatem vitae (Cic. Brut. 28 -t hanc Solonis a. aliquot annis. LIV. 1, 53, 2. al.). LEX repetund. (CIL I² 583)7 -t k(a)lendas <Se>pt(embres) (Cic. Verr. II 1, 31. al.). Cic. Arat. 365 -t mediam . . . noctem (CAES. Gall. 4, 36, 3. al.). Att. 6, 1, 18 -t id tempus (CAES. Gall. 5, 17, 5. al.; cf. LVCR. 2, 1105 -t mundi t. genitale eqs. SVLP. RVE. Cic. fam. 4, 12, 2 -t cenae t. al.). al. ③ cum numero ordinali (certiora, cetera v. sub β): Cic. S. Rosc. 19 -t horam primam noctis (al. v. vol. VI 3, 2959, 30sq.; per ellipsin e. g.: HOR. sat. 1, 6, 122 ad quartam iaceo; -t hanc vagor eqs. epist. 1, 7, 71 -t nonam. al.). VARRO rust. 2, 1, 13 bubulum pecus non longius -t decimum annum procedit (sc. vitae ut ELOG. Inscr. Ital. XIII 3, 83 Marius -t LXX annum . . . expulsus).

β potius indicatur spatium intercedens inter duas actiones, eventus sim. (cf. usum adv. p. 166, 46sq. descriptum): ① usu vario: A sine attributo: CATO agr. 113, 2 -t quadriennium (VELL. 1, 14, 6. 1, 15, 2. al.; cf. LEX repetund. [CIL I² 583] 66 quinquennium [Cic. Verr. II 2, 142. al.]. Cic. Quinct. 41 biennium [al. v. vol. II 1977, 63sq.]. Cluent. 182 triennium [div. 1, 51 VELL. 1, 14, 4. 8. al.]). Cic. fam. 2, 15, 4 plane -t annum (VARRO rust. 2, 7, 13 SALL. hist. frg. 2, 70. Ov. Ib. 397 [longum var. l. vix recta; v. La Penna, comm. 1957 ad l.]. al.; opp. cottidie: AMBR. [?] sacr. 5, 4, 25. -t annos i. q. -t aliquot a.: QVINT. decl. 388 p. 439, 16 TERT. praescr. 30 l. 21 VIR. ill. 3, 2. al.). FEST. p. 339 -t lustrum. PHAEDR. 4, 20, 1 -t tempus (i. -t aliquantum t. ut TERT. adv. Prax. 2 p. 228, 26 FILASTR. 82, 8 AMM. 22, 14, 6. al.; -t tempora: HEGES. 5, 15 p. 321, 22 PRVD. apoth. 283 CORIPP. Ioh. 1, 108. 415. 7, 10). VLP. dig. 48, 5, 24, 4 (opp. hodie) -t dies (plur. de aliquot diebus ut: ITALA gen. 4, 3 [Lucif. Athan. 1, 2. al., gr. μεθ' ἡμέρας, VVLG. -t multos d.]. Marc. 2, 1 [cod. d al. = VVLG., gr. δι' ἡμερῶν]. IVST. 44, 4, 3 AMM. 26, 10, 5. al.; sing. -t diem: HEGES. 4, 32. VVLG. num. 9, 21 -t d. et noctem. SIDON. epist. 1, 11, 7). al. neutr. adi. pro subst.: CAES. Gall. 7, 50, 6 -t paulum ([paululum var. l., -t paulo legunt multi fort. recte, sc. coll. p. 166, 14]. MANIL. 4, 422 PLIN. nat. 29, 139. al.; cf. VEG. mil. 3, 14 p. 97, 3 -t paululum [HIER. epist. 39, 4, 4. al.]). ITALA Matth. 26, 73 (cod. b al. = VVLG.) -t pusillum (Marc. 14, 70 [cod. a al. = VVLG.]. Luc. 22, 58 [ibid.]. VITAE patr. 6, 3, 6. al.). act. 27, 14 (cod. g al. = VVLG.) non -t multum (gr. μετ' οὐ πολὺ. eadem forma: CHIRON 414. CASSIOD. hist. 5, 50, 9 [Sozom. 5, 1, 7 οὐκ εἰς μακρὰν]. al.). HIER. Victorin. Poetov. in apoc. 20, 2 -t modicum (al. v. vol. VIII 1235, 8sq.). CASSIOD. hist. 1, 10, 5 -t aliquantum.

al. ② cum numero cardinali: CATO agr. 105, 2 -t dies XXX (sim. sexies apud eundem et saepe). 161, 3 -t annos VIII aut IX (Cic. Tusc. 1, 90 VARRO ling. 7, 3. et saepe). VARRO rust. 2, 7, 13 -t . . . sex menses. PROP. 2, 13, 46 -t tria saecula (MANIL. 1, 129 mille. al.). Ov. ars 2, 694 -t septem lustra. al. ③ cum numero ordinali (formam -t tertium diem idem significare quod tertio die -t testatur PAVL. p. 168, 25 et apparet l. 77. p. 168, 9. 11. 19. 29sq.; sed sunt et contraria exempla, ubi idem valeat ac -t tres dies, e. g. l. 80. 81): CATO agr. 120 -t diem XXX ([dies ed. princ., Keil aliique]. Cic. Phil. 2, 89 neque te illo die neque postero vidi . . . -t d. tertium veni in aedem Telluris eqs. VARRO ling. 6, 22. al.). Cic. Att. 7, 11, 3 annum fere -t quinquagesimum ([anno . . . quinquagesimo var. l.]. VARRO rust. 2, 4, 18. al.). VARRO rust. 2, 3, 8 -t quartum mensem (i. quinto mense postea, cf. Keil ad l.). Ov. met. 14, 228 proxima -t nonam . . . Aurora. al. ④ cum variis attributis: Cic. S. Rosc. 128 aliquot -t menses (LIV. 36, 39, 10 paucos. al.). Mur. 27 -t (per codd.) tot annos (Sest. 48 aliquot [ac. 2, 4 LIV. 1, 14, 1. al.]. SALL. Catil. 37, 11 multos [Ov. rem. 113 LIV. 22, 14,

12. al.]. Iug. 9, 4 paucos [42, 1 LIV. 5, 21, 16. al.]). SALL. Catil. 30, 1 -t paucos dies (al. v. vol. V 1, 1042, 62sq.; sim. -t aliquot, multos dies, -t longam diem ibid. l. 62. 65sq.). Iug. 73, 7 -t multas tempestates. HOR. sat. 2, 2, 118 longum -t tempus (Ov. met. 5, 647 -t tempora longa. SEN. contr. 7, 2, 2. 9, 5, 12. al.; cf. Ov. met. 6, 49 breve. VITR. 7, 12, 1 certum. al.). al.

⑤ indicatur, unde computetur: A iuxta numeros ordinales (ad notionem v. quae p. 167, 72 monuimus); accedit: ① quam (cf. l. 34. p. 166, 19sq.): CATO agr. 65, 1 postridie aut -t diem tertium, q. lecta erit olea (item tertium: Cic. Mil. 44 audistis Clodium . . . dixisse . . . perituum Milonem triduo; -t d. t. gesta res est, q. dixerat [nisi intellegas enunt. relat.]. NEP. Dion 5, 3 CVRT. 3, 6, 16. al.; cum aliis numeris: Cic. Att. 9, 10, 4 Cic. fil. Cic. fam. 16, 21, 1 CAES. Gall. 4, 28, 1 BELL. Afr. 19, 4 SALL. Iug. 102, 2 COLVM. 7, 12, 14. al.). 161, 2 -t annum tertium, q. severis (NEP. Arist. 3, 3 Cim. 3, 3 Dion 10, 3 HYG. frg. Gell. 10, 16, 3 LIV. 1, 40, 3. al.). CATVLL. 95, 1 Zmyrna mei Cinnae nonam -t denique messem, q. coepta est, nonamque edita -t hiemem. SVET. Nero 6, 1 -t VIII mensem, q. Tiberius excessit.

② gen.: Cic. Att. 3, 7, 1 -t diem tertium eius diei (v. vol. V 1, 1042, 47-51). LIV. 8, 11, 15 -t diem decimum Latinarum (FEST. p. 257 'quinguatrus', quod -t d. quintum iduum est is dies. PAVL. dig. 50, 16, 132 pr. consuetudo loquendi . . . 'ante d. decimum kalendarum', '-t d. decimum kalendarum'; neutro . . . sermone undecim dies significantur. ARNOB. nat. 1, 46 p. 40, 18 M. funeris tertium. AVG. epist. 158, 10 p. 495, 19 tertium . . . pueri defuncti). TAC. ann. 1, 62, 1 sextum -t cladis annum (PLIN. epist. 6, 10, 3 decimum mortis. GELL. 17, 21, 37 urbis conditae [TERT. monog. 9, 11]). ③ acc. (sec. formam tritam ante diem tertium kal. Maias): VARRO ling. 6, 14 ut . . . -t diem sextum idus . . . vocatur sexatrus et -t diem septimum septimatrus, sic hic, quod erat -t diem quintum idus, quinguatrus (cf. l. 21). INSCR. christ. Diehl 1539 (a. 338) -t tertiu(m) kal. Mai. 4397 (= CIL XI 7539) -s V. kalendas Iunias (sim. 4400 A a. 397). ④ ab: PAVL. dig. 31, 87 pr. -t diem trigesimum a morte ipsius.

B alia exempla; accedit: ① quam: SALL. Iug. 76, 5 -t dies quadraginta, q. eo ventum erat (LIV. 45, 42, 6 paucos [COLVM. 7, 4, 3 paucissimos. ASCON. Corn. p. 52, 15 pauculos]. COLVM. 12, 21, 1 novem. PLIN. nat. 14, 36 xv). VELL. 1, 8, 4 -t duo et viginti annos, q. prima Olympias constituta fuerat (item cum num. card.: 1, 13, 1. 1, 14, 2. 2, 44, 4 ASCON. Pis. p. 15, 9 Corn. p. 60, 9 PLIN. nat. 7, 214. al.; -t annum q.: VELL. 2, 28, 2 ASCON. Corn. p. 47, 4 tog. cand. p. 64, 4). SEN. epist. 50, 1. ASCON. Mil. p. 38, 5 -t biduum medium, q. Clodius occisus erat (cf. p. 182, 48). PLIN. nat. 35, 54 MARCELL. med. 20, 145. et al.

② gen.: VELL. 1, 10, 5 alterum ex suis . . . liberis ante paucos triumphis, alterum -t pauciores amisit dies (AMBROSIAS. in I Cor. 15, 7 octo resurrectionis suae [Ps. AVG. quaest. test. I 93, 2 paucos]. VVLG. Ios. 9, 16 tres initi foederis. SORAN. p. 26, 16 aliquot . . . partus. CIL IX 2229, 7 xv fati eius). LVCAN. 10, 263 -t mundi sera peracti saecula. PLIN. nat. 2, 124 -t biduum . . . exortus (cf. HEGES. 2, 12, 1 p. 163, 26 -t triduum mortis suae). VLP. dig. 38, 16, 3, 11 -t decem menses mortis (DON. Ter. Hec. 393, 4 -t duos m. nuptiarum). 40, 5, 26, 3 -t quinquennium mortis (MACER dig. 49, 16, 13, 6 desertionis). IVST. 38, 8, 1 -t annos tres et xx sumpti regni (HIER. in Is. 6, 4 quadraginta duos a. dominicae passionis [EVCHER. pass. Acaun. 7 p. 171, 13 multos]. al.). CHIRON 446 -t horas (i. aliquot h.) potionis digestae. SORAN. p. 37, 23 -t quantum lavacri. CASSIOD. hist. 10, 14, 12 -t paululum fugae Theophili (Socrat. 6, 17 p. 716^B ὀλίγον ὄστερον μετὰ τὴν Θ. φυγὴν).

al. ③ ab: PLIN. nat. 18, 285 -t dies undeviginti ab aequinoctio verno (18, 288 -t d. a solstitio XXIII). PAPIN. dig. 40, 14, 4 -t quinquennium a die manumissionis (40, 15, 2 pr. a morte). FIRMIL. Cypr. epist. 75, 5 sero -t apostolos et -t longa ab eis tempora. ④ post(ea)quam: GELL. 3, 10, 8 -t ducentos septuaginta tres dies, postquam sunt concepti, . . . nascuntur. SYNOD. Hil. coll. antiar. p. 145, 6 -t aliquantum temporis . . . posteaquam. ⑤ quod (cf. Norberg, Synt. Forsch. 239): GREG. Tvr. Franc. 4, 21 -t unum decurrentes anni diem, q. (quo var. l.) Chramnus fuerat interfectus. glor. mart. 58 -t anni curriculum, q. hoc furtum fecerat. LEX Sal. Merov. 27, 26 -t annum, q. fuit signatus.

b actiones, eventus, status sim. (per partic. determinata v. sub 2a): PLAVT. Capt. 741 -t mortem in morte nihil est . . . mali (TVRPIIL. com. 193 RHET. Her. 1, 12, 20. et saepe). Rud. 30 -t factum (Truc. 343 -t f. flector, qui antepartum perdidit. NEP. Hann. 6, 3. al.; accedente notione causalis: CAES. Gall. 5, 58, 7 habuit -t id f. . . Galliam quietiorem. NEP. Pel. 5, 2 Timol. 1, 5. HOR. epist. 2, 1, 6 -t ingentia f. al.; notione concessiva: Ov. met. 6, 563 sustinet . . . -t talia f. reverti). 151 -t cenam (al. v. vol. III 778, 55sq.). CATO agr. 5, 8 -t imbrem (LIV. 33, 7, 1 COLVM. 2, 9, 4 PLIN. nat. 11, 41. al.; sim. de tempestatibus: PAVL. FEST. p. 307 -t pluviam [COLVM. 11, 3, 63]. SEN. dial. 10, 2, 3 -t ventum [PLIN. nat. 2, 192]. nat. 2, 53, 2 -t fulmen [PETRON. 75, 1 et 101, 1 in imagine. IVV. 7, 163 -t nimbos et fulmina]. al.). RHET. Her. 4, 26, 36 -t ipsius oratoris correctionem. 4, 41, 53 -t occisionem. Cic. inv. 1, 48 -t censuram (opp. in censura. LIV. 38, 58, 8. 42, 28, 12. cf. Cic. Verr. II 1, 101 -t quaesturam [opp. ante q. Vatin. 12 SVET. Cal. 1, 1. al.]. har. resp. 50 -t tribunatum [Brut. 226 LIV. 6, 37, 8. al.]. Phil. 14, 17 -t meum consulatum [de orat. 1, 3 Brut. 320. al.; in formula, qua anni [v. Kamptz]

computantur, vol. IV 574, 62sq.]. sim. al.). 1, 104 quae in negotio gerundo acta sunt quaeque -t negotium consecuta sunt (2, 45 cur hoc ante factum sit, cur hoc in ipso n., cur hoc -t n. iam. 2, 13, 2. al.). Verr. II 2, 44 -t . . . fugam (Cluent. 25 Phil. 5, 30 Att. 9, 11, 4 CAES. Gall. 4, 16, 2. al.). 3, 215 -t messum (VARRO Men. 525. al.). 5, 5 -t illud bellum (Cluent. 162 rep. 3, 44. NEP. Pel. 1, 3 Peloponnesium. HOR. epist. 2, 1, 162 Punicam. Liv. 1, 19, 3. al.). Sest. 44 -t interitum (Phil. 3, 30. al.). Pis. 34 -t obitum (al. v. vol. IX 2, 69, 24sq.) occasumque (al. v. vol. IX 2, 338, 59sq. 340, 83sq.). rep. 2, 23 -t Romuli excessum (al. v. vol. V 2, 1228, 61. 1229, 34sq.). off. 1, 40 -t Cannensem pugnam (3, 113 Att. 5, 13, 1. 6, 1, 26. al.; *accedente notione causali*: SALL. Iug. 56, 3 -t malam p. ab rege defecerat). et passim per totam latinitatem.

c aetatem animantium (cf. p. 174, 73): SIL. 7, 596 qualis -t iuvenem nondum subeunte senecta rector erat Pylius Nestor bellis aetate secunda.

2 cum quolibet nomine vel pronomine: a respectus temporis augetur vel intellegitur appositis: α partic.: ① perf. (saepe augetur determinationes per abl. mens. vel adv. sim.; quae ubi desunt, locutio praepos. saepe eodem modo ac abl. abs. poni videtur, e. g. l. 21. 46; adamant auctores aevi cadentis): ② -t aliquid: PAVT. Cas. 84 -t transactam fabulam. LEX Bant. (CIL I² 582) 23 -t hanc legem rogatam (LEX repetund. [CIL I² 583] 30. 59 LEX agr. [CIL I² 585] 18. 19. al.; cf. datam: LEX Tarent. [CIL I² 590] 8 LEX Vrson. [CIL I² 594] 67, 11. 131, 14. al. latam: Cic. Font. 1 Liv. 9, 33, 9. al.; sim. al.). TER. Hec. 742 -t factam iniuriam (Cic. fam. 15, 4, 13 acceptam). CATO orig. 84 duovicesimo anno -t dimissum bellum (Liv. 1, 19, 3 -t Punicum primum perfectum b. 28, 16, 14 initum. 36, 5, 2 indictum. al.). Cic. Verr. I 49 -t haec constituta iudicia (II 3, 130. cf. Cluent. 102 -t iudicium factum). II 3, 74 numquam -t populi Romani nomen ab Siculis auditum et cognitum. 3, 81 unus adhuc fuit -t Romam conditam . . . , cui eqs. (al. et sim. v. vol. IV 152, 80sq.; cf. Cic. har. resp. 16 -t hanc urbem constitutam). div. 1, 100 sexennio -t Veios captos (CIL I² 1 p. 191 n. VII urbem. Liv. 2, 25, 6 Pometiam. 4, 23, 4 Fidenas. 5, 24, 7 Romam a Gallis. al.). 1, 101 -t acceptam illam maximam cladem (Liv. 2, 51, 4. 25, 39, 18 invicem acceptas inlatasque. al.). al. VATIN. Cic. fam. 5, 10^b -t supplicationes mihi decretas. LEX Iul. munic. (CIL I² 593) 57 -t solem ortum (67). LEX Vrson. (CIL I² 594) 63, 9 -t colon(iam) deductam (68, 26. 92, 19). NEP. Hann. 5, 3 hanc -t rem gestam (Liv. 9, 26, 21 -t tot r. domi belloque g. 27, 20, 3 -t male gr. r. al.). VERG. Aen. 4, 20 miseri -t fata Sychaei coniugis et sparsos fraterna caede penates. 11, 279 -t eruta . . . Pergama (Ov. met. 13, 520 diruta). HOR. Carm. 1, 3, 29 -t ignem aethera domo subductum. et saepe. ③ -t aliquem (canem l. 56): LVCIAN. 152 optimus multo -t homines natos gladiator qui fuit unus (cum superl. ut: Cic. dom. 23 homini -t h. n. turpissimo eqs. 95 res -t n. h. pulcherrima. Mil. 69 Phil. 11, 1 Brut. 224. al.; cf. Balb. 26 -t genus hominum natum). Cic. Phil. 3, 9 -t reges exactos (al. et sim. v. vol. V 2, 1449, 67sq. 73. 76. 80). Att. 10, 4, 6 -t Hirtium conventum. fam. 9, 13, 1 -t Afranium superatum. Ov. met. 13, 514 -t . . . tot amissos (fast. 2, 621. cf. Liv. 28, 42, 4 -t a. imperatores). fast. 3, 439 -t ausos caelum adfectare Gigantes. Liv. 9, 33, 9 -t illos censores creatos (cf. 40, 37, 6 -t declaratos consules). 28, 19, 2 -t caesos cum exercitibus Scipiones (cf. FEST. p. 173 -t sex et trecentos . . . interfectos. SEN. benef. 2, 20, 2 -t tot reges . . . occisos). 32, 3, 3 -t devictum Hannibalem (34, 9, 3. 35, 10, 6. 45, 14, 8. al.; cf. VELL. 1, 11, 1 -t victum captumque Persen [CVRT. 7, 7, 8]). al. SEN. Herc. f. 985 -t raptum canem (Herc. O. 1919). Herc. O. 1328 -t me sepultum. Tro. 137 -t elatos Hecubae partus (dial. 11 [12], 16, 7 filium). al.

④ praes.: MANIL. 4, 39 -t . . . Fabium . . . morantem. SIL. 12, 43 -t Dauni stagnantia regna sanguine. STAT. Theb. 4, 436 -t consanguineas acies sulcosque nocentes (i. Spartos generantes).

β adi. vel subst.: ① -t aliquem (fere de magistratibus; quaedam ad usum p. 172, 7sq. descriptum vergere vix negaverimus): Cic. div. in Caec. 4 qui . . . quaestor in eadem provincia -t me quaestorem, fuisset (om. pars codd.). Verr. II 1, 107 -t eos censores (Liv. 23, 22, 3 -t L. Aemilium et C. Flaminius c. [indicantur nomina ut 23, 23, 5 SVET. Claud. 16, 1]. 39, 3, 5 C. Claudio M. Livio censoribus -tve eos c.). 1, 111 -t te praetorem. leg. agr. 1, 1 -t eosdem consules (1, 13 -t nos c. [2, 62]. 2, 39 -t L. Sullam Q. Pompeium c. [indicantur nomina ut 2, 90 Liv. 29, 28, 5. al.]. 3, 6 -t eos c. [prov. 39 qui nunc erunt designati. Att. 6, 1, 18 eum. Liv. 38, 11, 9 T. Quinctio Cn. Domitio consulibus -tve eos c. eadem forma 43, 14, 7]. sim. al.). Phil. 2, 97 -t M. Brutum pro consule. LVCIAN. 2, 635 -t me . . . ducem. TERT. adv. Val. 11 p. 189, 14 -t Enthymasin extorrem et matrem eius Sophiam coniugi reducem. al. ② -t aliquid: Cic. parad. 11 -t liberam civitatem. Sen. Oed. 442 -t laceros Pentheos artus. epist. 81, 26 -t tabulas novas (PLIN. nat. 10, 152 -t n. lunam. al.). PLIN. nat. 32, 134 -t plenam lunam. MART. 4, 82, 5 nec -t primum . . . summumve trientem (cf. 9, 87, 1 septem -t calices Opimiani). APVL. met. 11, 27, 6 -t tam manifestam deum voluntatem. al.

b respectus temporis intellegitur ex repetitione actionum: α -t aliquem (exempla certiora; ancipitia v. sub cf): ① pertinet ad subi.: ② exempla varia selecta: Cic. p. red. ad Quir. 7 Marius -t illos veteres . . . consulares . . . tertius ante me consularis subiit exilium. rep. 2, 37 -t eum L. Tarquinius Servius Tullius . . . regnavisse

traditur (div. 1, 31 Liv. 1, 3, 9 TERT. adv. Iud. 8, 10. al.). VERG. Aen. 7, 655 primus init bellum . . . Mezentius . . . ; filius huic iuxta Lausus . . . ; -t hos . . . currum . . . ostentat . . . Aventinus. HOR. sat. 1, 6, 55 optimus olim Vergilius, -t hunc Varius dixere, quid essem (SEN. contr. 1, 1, 22 QVINT. inst. 9, 4, 88 PLIN. epist. 9, 13, 13). PROP. 3, 15, 9 nec femina -t te ulla dedit collo dulcia vincla meo. Ov. fast. 4, 77 serus ab Iliacis et -t Antenora flammis attulit Aeneas in loca nostra deos.

al. ③ venire, sequi sim. (cf. etiam infra l. 46; aliter sub IIC): CATVLL. 64, 294 -t hunc Penium consequitur . . . Prometheus, sc. in serie gratulantium (cf. Ps. TERT. haer. 6 p. 223, 11 -t hos haereticos subsequitur Apelles). Ov. met. 1, 125 tertia -t illam argenteam successit aenea proles. fast. 4, 51 venit Aventinus -t hos reges (PRAEDR. 4, 2, 16 [e con. dub.]. TERT. adv. Marc. 3, 4 p. 380, 17. p. 381, 8. al.; cf. 3, 4 p. 381, 13 adveniet. 3, 20 p. 410, 12 evenire. al.). al.

④ pertinet ad alias partes enuntiati, quae indicantur: ⑤ dat.: Cic. p. red. in sen. 33 multis bonis . . . -t me esse pereundum. Att. 1, 19, 3 hoc idem -t me Pompeio accidit. Ov. met. 9, 402 dona tributaram -t hunc se talia nulli. Liv. 35, 32, 12 quibus primis -t regiam legationem dicendi . . . potestas facta est. VELL. 2, 118, 4 -t primum indicem secundo relictus locus (cf. LVCIAN. 7, 376 si quis -t pignora tanta [sc. matres, senatores sim.] Pompeio locus est supplicandi [aliter p. 171, 41]).

al. ⑥ acc. obi. (nom. vel voc. in struct. pass.): Cic. Catil. 3, 6 accessit est L. Statilius et -t eum Cethegus. Sest. 74 princeps rogatus sententiam L. Cotta dixit . . . ; sed -t eum rogatus Cn. Pompeius . . . dixit (Phil. 5, 5, 11, 15 SEN. benef. 2, 4, 2. cf. dial. 7, 3, 2 -t omnes citatus. SVET. Claud. 9, 2 -t omnes interrogatus). nat. deor. 2, 165 di diligebant Maximum Marcellum Africanum, -t hos Paulum Gracchum Catonem. HOR. Carm. 1, 12, 33 Romulum -t hos heroas prius an . . . Pompili regnum memorem (Ov. trist. 1, 5, 1 mihi -t nullos . . . memorande sodales [vergit ad p. 180, 70 ut MART. 1, 15, 1]. COLVM. 1, 1, 12). SEN. contr. 7, 5, 6 occidere . . . novercam . . . -t patrem. VELL. 2, 124, 4 ut neque -t nos quemquam divus Augustus neque ante nos Caesar commendaret Tiberius. al. ⑦ locut. praepos.: Ov. met. 11, 163 certamine inter Pana et Apollinem exorto prius cecinit Pan; -t hunc sacer ora retorsit Tmolus arbiter ad os Phoebi. FRONTIN. aq. 102, 17 -t quem . . . ad nos cura translata est. TERT. coron. 11 l. 6 credimusne humanum sacramentum divino superduci licere et in alium dominum respondere -t Christum eqs.?

β -t aliquid: ① pertinet ad subi.: ② exempla varia: LVCIAN. 5, 1351 nexilis ante fuit vestis quam textile tegmen; textile -t ferrum est, quia ferro tela paratur (PROP. 4, 6, 56 proxima -t arcus Phoebi Caesaris hasta fuit. QVINT. decl. 308 p. 212, 5. al.). PLIN. nat. 19, 138 -t cymam ex eadem brassica contingunt . . . cauliculi eqs. IVV. 11, 42 -t cuncta novissimus exit anulus. FLOB. epit. 4, 2, 29 quid . . . una -t quinque legiones? (i. quid valet una, postquam quinque non suffecerunt?). al. ③ venire, sequi sim. (cf. supra l. 8 et e. g. p. 169, 2; vi locali v. sub IIC): SALL. Iug. 55, 3 meminisse -t gloriam invidiam sequi (VVLG. eccles. 10, 10 -t industriam sequitur sapientia). Liv. 37, 24, 2 in altum . . . evectae naves locum -t se quaeque venienti ad terram dedere (CELS. 1 proeom. 58 raro, nisi -t horum aliquid, morbus venit. CYPR. domin. orat. 27 -t ista omnia). TERT. praeser. 29 l. 12 veritas imaginem antecedit, -t rem (postremo codd.) similitudo succedit.

④ pertinet ad alias partes enuntiati: ⑤ acc. obi. (nom. in struct. pass.): Cic. ad Q. fr. 2, 3, 7 -t illam Vlbiensem epistulam nullas litteras accepi (2, 6 [7], 1. TERT. coron. 12 l. 18 -t loca et verba). SALL. Iug. 63, 5 alium -t alium magistratum sibi peperit Marius. PROP. 1, 15, 19 nullos -t illos sensit amores. Ov. met. 13, 405 Hecuba perdidit . . . hominis -t omnia formam (Iv. 8, 97 naulum). SEN. contr. 10, 3, 11 -t hanc quaestionem faciebat illam. CELS. 1 proeom. 36 nec -t rationem medicinam esse inventam (TERT. adv. Val. 7 p. 184, 9 -t omnia inveniuntur, qui ante omnia fuisse dicuntur). SEN. epist. 17, 5 quod tu differs et -t cetera paras. COLVM. 1, 3, 3 -t haec duo principalia subiungebat illa. al. ⑥ varia: Cic. leg. 1, 6 -t annales pontificum maximorum . . . si aut ad Fabium aut ad . . . Catonem . . . venias (CYPR. epist. 13, 2 -t haec initia ad incrementa. 38, 2 ad pulpitem -t catastam. HIER. epist. 53, 7, 2 ad scripturas sanctas -t saeculares litteras). VAL. MAX. 2, 8, 2 -t has leges iudicii illius . . . mentio introducitur. COLVM. 6, 13, 3 eo . . . medicamento -t fomenta praedicta utuntur (iuxta abl. ut PLIN. nat. 31, 65 -t marinam aceto calido fovere. TERT. ieiun. 8 p. 283, 26. al.). TERT. orat. 6 p. 184, 20 ut -t caelestia . . . terrenis quoque necessitatibus petitioni locum faceret. al.

c locutiones concisae, sc. quibus respectus temporis non plane indicatur, sed variis modis subluet, sc. maxime per supplementa subaudienda vel per metonymiam (cf. Persson, Franos 20, 1922, 58sq.): α -t aliquid: ① intellegitur potius per supplementum subaudiendum (si recte suppletur, huc spectat etiam PAVT. Most. 1166 <-t> istam veniam [sc. datam ut TERT. resurr. 58 p. 118, 26]; exempla selecta inde a Liv.: quaedam et per metonymiam intellegi posse vix negaverimus): Cic. Verr. I 46 -t legem tribuniciam (sc. datam, latam, promulgatam ut: II 1, 109. Arch. 10 non modo -t civitatem datam, sed etiam -t l. Papiam. Vatin. 27 [verba legis ut Rab. Post. 14]. LEX Vrson. [CIL I² 194] 69, 7. 134, 39. al.; cf. Cic. Verr. II 1, 107 -t edictum [PLIN. epist. 10, 96, 7 paneg. 25, 3. al.]. Phil. 8, 33 -t hoc senatus con-

sultum. leg. 2, 58 -t XII tabulas). Brut. 54 qui -t decemviralem invidiam plebem in patres incitatum . . . mitigaverit (sc. ortam. sim. de affectibus: CELS. 2, 4, 4 -t cupiditatem cibi. SEN. Herc. O. 378 -t vagos ignes amoris. dial. 4, 28, 6 -t odium [APVL. met. 5, 12, 6]. sim. al.). 123 veteres orationes -t nostras . . . legi sunt desitae (sc. editas; simul indicatur causa, cf. TAC. ann. 3, 49, 1 -t celebre carmen . . . pecunia donatum [AVIEN. orb. terr. 1040 illustres . . . Soloe -t carmina]. SVET. Iul. 73 -t famosa epigrammata de reconciliatione . . . agentis. al.). BRVT. Cic. ad Brut. 3, 1 W. -t nuntios (sc. allatos, acceptos ut TAC. hist. 4, 51, 1. *sublucente notione causali*: TAC. hist. 1, 14, 1 Galba -t n. Germanicae seditionis . . . anxius. cf. LIV. 23, 1, 3 -t famam Cannensis pugnae . . . tradita urbs [23, 40, 7. al.]. SEN. contr. 1, 7, 16 -t epistulas illas . . . dimissus est [TAC. hist. 3, 78, 1]). SALL. Iug. 43, 1 -t . . . foedus (sc. ictum vel percussum [sic FEST. p. 254]). HOR. sat. 2, 4, 60 -t vinum (sc. potum ut: carm. 1, 18, 5 -t vina. SEN. dial. 5, 14, 1. 5, 37, 1 MART. 3, 68, 5, 3, 91, 7. al.). carm. 3, 7, 6 -t insana Caprae sidera (sc. orta [vergit ad Bla]. sim. de annuo ortu vel occasu siderum: PLIN. nat. 8, 112 -t Arcturi sidus. 16, 106 -t Vergilias [antea: -t Vergiliarum occasum. 17, 225, 21, 88, 101, cf. Theophr. hist. plant. 7, 11, 3 μετά πλειάδα]. 16, 114 -t Arcturum [17, 230, 21, 25]. de ortu cotidiano: NEMES. ecl. 3, 21 -t sidera caeli). 3, 21, 19 (ad amphoram) tu . . . vires . . . addis . . . pauperi -t te . . . nihil trementi (sc. epotam, cf. VAL. FL. 1, 139 -t pocula [APVL. met. 2, 29, 3 Lethaea]). OV. trist. 1, 3, 35 -t vulnera (sc. accepta [sic CVRT. 7, 8, 3] vel inflicta ut: LVCAN. 3, 468 superest telo -t v. cursus. 8, 233. sim. al.). LIV. 9, 12, 3 -t Caudinam pacem (sc. factam, datam [sic e. g. 31, 5, 1. 32, 33, 3] ut: VELL. 2, 86, 3. SEN. Med. 637 terrae pelagique. al.). 39, 26, 10 cum fremitus -t eam vocem ortus . . . esset (sc. dictam, editam; simul sublucente notione causali ut: SEN. contr. 9, 6, 3. 8. al.; cf. 10, 3, 11 -t hoc verbum [antea: propter h. v.]. contr. exc. 5, 2, 2 -t hanc sententiam [mera vi temporalis: QVINT. inst. 8, 5, 27 APVL. apol. 25, 7. al.; deliberative: APVL. Socr. 5 p. 129 quid . . . -t istam . . . tuam s. faciam . . .?]. sim. al.). SEN. contr. exc. 8, 1 tit. -t laqueum sacrilega (sc. sui suspendendi causa sumptum). CELS. 2, 5, 1 -t haec indicia (sc. data, cognita). 5, 26, 27^c -t id fomentum (sc. adhibitum ut 6, 8, 1. cf. 5, 28, 7^a -t medicamenta. 5, 28, 15^e -t lenticulam). SEN. Herc. O. 79 -t feras (sc. domitas), . . . -t Stygium canem (sc. raptum [sic Herc. f. 985 Herc. O. 1919]). benef. 1, 12, 2 apud paucos -t rem manet gratia (i. donum detritum; aliter TAC. hist. 3, 8, 3 consilia -t res [sc. gestas] adferbantur). dial. 1, 4, 7 -t sanguinem (sc. profusum ut 3, 17, 6. cf. CALP. ecl. 3, 6 -t tantum sanguinis). COLVM. 2, 10, 24 -t fructum (sc. coactum [sic 11, 2, 81]). LVCAN. 5, 473 -t pignora tanta (sc. data ut MART. 7, 86, 4. aliter p. 170, 20), sanguinis infausti sobolem (sc. genitam) mortemque nepotum. PLIN. paneg. 9, 3 -t tanta nomina (sc. accepta). APVL. met. 3, 23, 1 -t illam pinnarum dignitatem (sc. mihi datam). TERT. nat. 2, 12, 27 -t plurimas terras (sc. visitatas, sed apol. 10, 7 -t multas expeditiones). apol. 39, 18 -t aquam manalem (sc. praebitam) et lumina (sc. incensa). et saepe apud eundem. usum adamant auctores aevi cadentis.

⑧ intellegitur potius per metonymiam (nonnulla etiam sec. p. 170, 76 sqq. explicari posse vix negaverimus): CIC. Att. 15, 26, 1 -t haec arma (i. postquam armati Romam intraverunt; i. q. -t bellum: SEN. Tro. 591 TAC. ann. 15, 74, 2). fam. 2, 13, 2 -t hoc negotium . . . et temeritatem (i. actum temeritatis, cf. SEN. contr. 9, 3, 7 -t hanc vim [vocem Köhler]. SEN. Thy. 178 -t fratris dolos. dial. 4, 32, 3 -t tantam petulantiam. sim. al.). VERG. Aen. 4, 20 -t fata (i. mortem, al. v. vol. VI 1, 360, 61 sqq.; cf. PROP. 3, 1, 36 -t cineres [al. v. vol. III 1074, 12 sqq.]. SEN. Ag. 647 -t Hectoreos . . . ignes. Tro. 137 -t . . . regum . . . rogos [gregem var. l.]. STAT. Theb. 10, 351 -t manes [v. vol. VIII 299, 78 sq.]. 12, 497 -t busta). OV. met. 13, 207 -t acies (i. proelia ut: SEN. suas. 6, 6 VAL. FL. 5, 77 SIL. 3, 507 STAT. Theb. 4, 436 TAC. ann. 3, 76, 1. al.). MANIL. 4, 552 -t terras (i. vitam terrenam). CELS. 1, 2, 5 -t eum cibum (i. cenam. al. v. supra vol. III 1041, 47 sqq.; cf. TERT. ieiun. 6 p. 281, 13 -t unicum pabulum et potum). 2, 4, 4 -t sudorem. SEN. Ag. 190 -t tropaea Troica eqs. (i. victoriam). dial. 2, 12, 1 -t iuventum canosque (i. senectutem). PLIN. nat. 15, 23 -t molam (i. actionem molendi). SIL. 7, 466 Iuno iudicium Paridis -t fratris Iovis latura toros (i. nuptias, cf. STAT. Theb. 2, 341 -t flammea). 14, 33 -t . . . sceptrum (i. regnum). MART. 10, 24, 11 -t hunc Nestora (i. aetatem, senectutem). 10, 55, 4 -t . . . palaestras (i. certamina). PLIN. epist. 3, 5, 11 -t solem (i. postquam in sole iacuit [10 iacebat in sole]). SVET. Nero 53 -t scaenicas coronas (i. victorias). TERT. apol. 2, 17 -t tribunal (i. iudicium). 23, 12 -t crucem ([cod. Fuld., mortem cett.]; i. mortem in c. subitam). bapt. 20 p. 218, 6 -t aquam (i. baptismum). al.

⑨ per nom. propr. locorum indicatur actio, eventus quidam (saepe vix diiudices, utrum per supplementum subaudiendum an per metonymiam intellegendum sit): PROP. 2, 34, 53 (v. app. crit.) si -t Stygias aliquid restabimus undas (sc. transitas. cf. LVCAN. 2, 498 -t Rubiconis aquas). MANIL. 4, 39 -t . . . tuos, Trasimene, lacus Carthaginem subactam esse. SEN. Ag. 1011 iuvat vixisse -t Troiam (sc. deletam ut Tro. 744. cf. nat. 3 praef. 6 -t Carthaginem [SIL. 10, 657 -t te . . . , Carthago. FLOR. epit. 2, 7, 1. 3, 1, 1]. sim. al.). clem. 1, 11, 1 -t fractas . . . classes . . . , -t Perusinas aras et proscriptiones (i. -t caedem apud P. a. factam). dial. 4, 2, 5 -t Cannas (SIL. 11, 77. cf. 7, 378 Trebiam et Tusci -t stagna profundi [sim. 10, 590. 12, 285 -t Trebiam]. TAC. hist. 3, 49, 1 -t Cremonam. al.; formam plenam v. p. 169, 10). LVCAN. 3, 233 hic ubi Pellaeus -t Tethyos aequora ductor Alexander constitit (i. postquam ad oceanum

pervenit). VAL. FL. 5, 77 illum Bacchum -t acies Rubrique novissima claustra (sc. superata) Aequoris hic . . . thiasos . . . moventem. SIL. 4, 746 (loq. Hannibal) -t Alpes si stetur montibus ullis (CAPITOL. Maximin. 21, 3 CLAVD. 15, 230). FLOR. epit. 1, 19, 1 -t Tarenton (i. -t bellum Tarentinum). HIER. epist. 22, 41, 1 -t Rubrum Mare et submersum . . . Pharaonem. al.

β -t aliquem (quae potius per repetitionem explicanda videntur v. sub b, cf. etiam p. 169, 61 sqq.): ① i. q. -t aetatem alicuius, i. postquam vixit, floruit, docuit, imperavit sim. (exempla selecta): CIC. Brut. 224 seditiosorum omnium -t Gracchos L. Appuleius Saturninus eloquentissimus visus est. fin. 2, 43 -t . . . Chrysippum <contra eum> Erillum non sane est disputatum (cf. off. 3, 34 neque . . . quicquam est de hac parte -t Panaetium explicatum). fin. 3, 57 qui . . . -t eos Chrysippum et Diogenem fuerunt (SEN. contr. 9, 2, 15. CELS. 3, 9, 2 -t Hippocratem. QVINT. inst. 11, 3, 143 -t Ciceronem. 12, 11, 27. al.). ac. 2, 76 nonne putarem -t illos veteres tot saeculis inveniri verum potuisse (SEN. contr. 10 praef. 6 -t Ciceronem. VELL. 1, 5, 2 -t illum Homerum. PLIN. nat. 7, 200 -t Theseum). Tim. 1 -t illos nobiles Pythagoreos . . . hunc P. Nigidium exstitisse, qui eqs. (QVINT. inst. 12, 10, 3. al.). NEP. Eum. 13, 2 qui -t Alexandrum Magnum reges sunt appellati. HOR. ars 278 -t hunc Thespim . . . Aeschylus . . . instravit pulpita tignis et docuit eqs. 401 -t hos Orphea, Amphionem insignis Homerus (cf. VELL. 1, 16, 5 clarum . . . fuit [PLIN. nat. 35, 58]. PLIN. nat. 35, 120 fuere in auctoritate. 35, 128 eminebat). PROP. 2, 3, 32 -t Helenam haec sc. Cynthia terris forma secunda redit. PLIN. nat. 15, 46 -t Catonem (29, 16). 30, 11 multis milibus annorum -t Zoroastren. STAT. Theb. 11, 469 -t Pyrrham. QVINT. inst. 9, 4, 1 -t eum Ciceronem (opp. eiusdem aetatis homines). al.

② i. q. -t mortem alicuius (exempla certiora): ① vivere sim. -t aliquem fere i. q. superstitem esse alicui: SALL. hist. frg. 1, 125 Celtiberi se regibus devovent et -t eos vitam refutant. SEN. suas. 7, 8 sine durare -t te ingenium tuum. SEN. dial. 2, 2, 2 neque . . . Cato -t libertatem vixit nec libertas -t Catonem (CVRT. 10, 5, 25 mater -t Dareum [syn. esse superstes]. LVCAN. 7, 656. MART. 1, 25, 7 -t te victurae per te quoque vivere chartae incipiant. al.). ② nubere: TAC. ann. 4, 40, 2 posse ipsam Liviam statuere, nubendum -t Drusum an in penatibus isdem tolerandum haberet. APVL. apol. 67, 3 -t priorem maritum. TERT. mart. 4, 5 -t virum dilectissimum. monog. 17, 3 quae pro viris mori mallent quam -t viros n. ③ varia: OV. met. 12, 607 quod Priamus gaudere senex -t Hectora posset (ANTH. 415, 43). SEN. dial. 5, 30, 5 alios . . . -t Pompeium demum Pompeianos (FLOR. epit. 4, 2, 66). epist. 54, 4 mors est non esse; . . . hoc erit -t me, quod ante me fuit (LVCAN. 2, 318 -t me Catonem regnare volenti. STAT. Theb. 12, 819). 79, 14 quam multorum profectus in notitiam evasere -t ipsos (PLIN. paneg. 75, 3 de . . . principibus non tantum -t i. iudicare). CVRT. 10, 5, 22 qui mortuo Dareo ipsas tueretur, repperisse, qui -t Alexandrum respiceret, utique non reperturas. LVCAN. 9, 108 mori -t te ([sc. Pompeium iam mortuum ut 9, 243 -t te fata sequar]. 10, 8 loco fort. spurio. PLIN. epist. 7, 18, 1. al.). PLIN. nat. 7, 5 uni homini data est sepulturae cura atque etiam -t se de futuro (QVINT. decl. 274 p. 121, 21 ad cogitationem -t se futurorum. al.). 8, 170 -t eum Maecenatem (QVINT. inst. 8 prooem. 8 quae ab ipso, . . . quae -t e. acta essent. al.). MART. 4, 16, 8 -t patrem (opp. vivo genitore). TAC. hist. 4, 42, 6 optimus est -t malum principem dies primus. al.

④ audaciora (exempla selecta): SEN. Phoen. 50 (loq. Oedipus) timo -t matrem (sc. contaminatam) omnia. benef. 1, 3, 9 tamquam matri -t filias (sc. natas) soleat nomen inponi (cf. QVINT. decl. 330 p. 298, 14 adultera . . . in hac . . . aetate, -t filium, et -t filium iuvenem [335 p. 319, 1]. SVET. Iul. 50, 1 -t tres liberos . . . uxorem exigere). 3, 32, 4 M. Agrippae pater ne -t Agrippam (sc. praeclarum factum) quidem notus. 5, 17, 2 exulavit -t Catilinam (sc. devictum) Cicero. dial. 6, 17, 5 Dionysius . . . tyrannus . . . dominationis cupidus etiam -t Platonem (sc. cognitum). epist. 119, 7 -t Dareum et Indos (sc. victos) pauper est Alexander (sim. LVCAN. 1, 336 -t Cilicas . . . vagos. SIL. 15, 79 -t Seras et Indos. FLOR. epit. 4, 11, 1 -t Parthos). LVCAN. 7, 693 -t te Pompeium (sc. profugum, cf. 7, 696 te . . . inde fugato). QVINT. inst. 1, 6, 37 cui non -t Varronem (sc. errantem) sit venia? decl. 259 p. 59, 11 nupta pertinet ad maritum; -t illum, quo spes liberorum incohata est, . . . quid aliud potes exigere a filia tua eqs. (sc. matrimonio iunctum, def. Wahlén, Stud. crit. in decl. minor., 1930, 50 sq.; -t <diem> illum Rohde. cf. AVG. serm. 9, 11 l. 392 nolite moechari -t uxores [sc. ductas ut 9, 14 l. 506]). TAC. ann. 4, 68, 1 Sabinus -t tot clientes (sc. qui antea fuerant, sed defecerant) unus. PLIN. paneg. 47, 6 magna ante te, magna -t te (sc. conventum), iuxta te tamen maxima quies. TERT. adv. Prax. 25 p. 276, 4 -t Philippum et totam substantiam quaestionis istius (i. tractatis eis, quae Ph. quaesivit Ioh. 14, 8 sq.). al.

⑤ cum neutro pronom. (arcentur ea, quae anaphorice pro subst. ponuntur; quae potius per repetitionem explicanda sunt, v. sub 2b):

α -t hoc, haec fere i. q. postea, posthac: α sing. -t hoc (hic illic subauditur vis causalis, e. g. p. 173, 5. 7. 11. 24; notionem deflexam v. p. 175, 44. 175, 73): ① respicitur magis momentum temporis continuo sequens: HOR. sat. 2, 2, 123 bene erat nobis . . . pullo atque haedo; tum . . . uva secundas et nux ornabat mensas . . . ; -t h. ludus erat eqs. (item respondent adv. sim. in serie: 2, 8, 31 ut vel con- [v. Kamptz])

tinuo patuit, cum . . . ; -t h. me docuit eqs. COLVM. 12, 38, 2 myrti baccae . . . leguntur eqs.; deinde . . . ; tum . . . ; -t h. 12, 44, 6. 12, 48, 1. 12, 57, 1 SCRIB. LARG. 56. 210. 212 seq. -t haec. QVINT. inst. 3, 7, 15 in primis annis . . . , tum . . . , -t h. al.). epist. 2, 2, 28 miles . . . viatica . . . perdidit; -t h. vehemens lupus . . . praesidium regale loco deiecit. SEN. contr. 7, 6, 5 nihil . . . minus ferendum hoc edicto; itaque tyrannus -t h. occisus est (*nisi anaphorice*). 9, 6, 17 ait: 'conscia est'; -t h. eundem vultum eius notavi, quem eqs. (*antecedit oratio recta, ut* SEN. clem. 1, 9, 12 [-t haec var. l.]. benef. 7, 24, 2). SEN. nat. 6, 1, 3 (-t haec var. l.). COLVM. 8, 5, 17 (-t haec var. l.). 11, 3, 64 has ipsas bestiolas enecari, si mulier, quae in menstruis est, . . . aream ter circumbeat; -t h. enim decidere omnes vermiculos et ita emori. SCRIB. LARG. 131. 156. 227. PLIN. nat. 30, 51 (*cf. Plin. med. 2, 13, 4 deinde, Marcell. med. 23, 47 postea*). STAT. silv. 4, 9, 4 MART. 4, 73, 8. 7, 64, 2. al. ② respicitur magis spatium temporis in posterum porrectum, sc. i. q. inde ab hoc tempore (*vix recte trad. pro posthac* LEX Papir. Fest. p. 347, v. p. 223, 49): HOR. carm. 4, 4, 45 -t h. (*i. inde a proelio ad Metaurum facto*) secundis usque laboribus Romana pubes crevit (*item respicitur praeteritum*: MART. 1, 103, 5 *dei te divitem fecerunt*; sordidior multo -t h. toga, paelula peior). epist. 2, 1, 175 *Plautus* gestit . . . nummum in oculos demittere, -t h. (*haec var. l.*) securus eqs. SEN. benef. 2, 33, 1 beneficium mihi dedit, . . . gratus sum; -t h. (*haec var. l.*) usus mei restat eqs. 4, 21, 3 volo referre gratiam; -t h. (*haec var. l.*) aliquid superest mihi, non ut gratus sed ut solutus sim. epist. 82, 9 liberatus sum metu; -t h. non dubitabo porrigere cervicem. COLVM. 11, 3, 18. SCRIB. LARG. 122 -t h. utique in futurum. al.

β plur. -t haec (*iunctura a scriptoribus aevi cadentis adamata in codd. saepe uno verbo posthac scribitur, cf. posthac, quocum multis locis confunditur; determinatur saepius per adv. vel enunt. secund.; hic illic subauditur vis causalis, e. g. l. 78. 80 p. 174, 6; notionem deflexam v. infra p. 175, 29. 66; forma -t h. omnia [vel -t o. h.]: CELS. 5, 26, 30^c SEN. dial. 4, 1, 2 MART. 5, 78, 17. 7, 67, 13. al.): ① respicitur magis momentum temporis: α continuo sequens: ① in univ.: ENN. frg. var. 91 (Lact. inst. 1, 14, 11) *Iovem Titanis victis Cretam revertisse*; -t h. deinde Saturno sortem datam ([*locutio Ennii propria videtur, cf. Vahlen p. CCXXIV*]. SCHOL. Cic. Gron. A p. 344, 16. *cf. p. 175, 48 et formam deinde -t h.*: ITALA Ioh. 11, 7 [cod. a al. = VVLG.; ccd. d et -t hoc, gr. ἔπειτα μετὰ τοῦτο]. SCHOL. Cic. Bob. p. 138, 5). TER. Ad. 318 adulescenti ipsi eriperem oculos, -t h. (*posthac pars codd.*) praecipitem darem. HOR. epist. 1, 8, 13 (3 si quaeret, quid agam, dic . . .) -t h., ut valeat . . . , percontare. 2, 2, 39 -t h. ille . . . inquit (*antecedit oratio recta, ut*: LIV. 34, 5, 1 SEN. dial. 1, 5, 11. 6, 5, 6 CVRT. 8, 8, 20. al.). OV. met. 8, 668. LIV. 26, 22, 8 -t h., cum centuria . . . succlamasset (*item explicatur*: 34, 5, 1 MART. 7, 67, 13 VVLG. Tob. 2, 1. al.; *cf. l. 62 et VVLG. Dan. 3, 7 -t h. . . . statim ut audierunt*). CELS. 1, 2, 7. 2, 8, 24. 3, 12, 6. al. SEN. Herc. f. 239 nat. 4 praef. 18 COLVM. 6, 2, 7 arb. 4, 5 HOMER. 279. 631 -t h. extemplo. 729. 1045. et saepe. ② in serie respondent alia adverbium sim. (*cf. l. 66. 68. 76. al.*; in serie adverbiorum -t h. fere ultimo loco ponitur; *exempla disposita sec. primum membrum determinatum*): LYGD. 2, 21 primum . . . spargent ossa collecta Lyaeo, mox etiam . . . fundere lacte parent, -t h. . . . umorem tollere velis eqs. (CELS. 4, 15, 2 p. . . . , deinde . . . , -t h. IREN. 2, 24, 4 [2, 36, 2 H.]. VVLG. Ios. 8, 34. al.; *cf. cum adi.*: OV. met. 5, 434 prima . . . tenuissima quaeque liquescunt . . . , -t h. . . . , denique. QVINT. decl. 271 p. 111, 18). CELS. 1, 3, 4 ante omnia . . . , deinde . . . , tum . . . , -t h. (COLVM. 4, 29, 10 ante h. [TERT. adv. Marc. 1, 15 p. 309, 9]). 1, 3, 6 demittere se . . . ; deinde . . . perficere corpus . . . ; -t h. eqs. (SEN. epist. 90, 29 d. . . . ; tum . . . ; d. . . . , -t h. CVRT. 4, 7, 27. SCRIB. LARG. 37 [MARCELL. med. 8, 120 -t hoc]). 3, 23, 6 corpus . . . permulceatur; tum ambulatione . . . utatur; -t ambulationem . . . ; deinde . . . ; rursus ante noctem . . . ; iterum . . . ; -t h. (4, 10, 1. 7, 14, 7. 8, 2, 4 SEN. Herc. f. 782). 3, 25, 2 protinus . . . inter initia . . . tum . . . deinde . . . -t h., ubi corpus levatum est. SEN. dial. 4, 1, 2 prius . . . ; deinde . . . ; -t h. omnia. al. ③ aliquando serius sequens (*an huc iam* OV. p. 174, 3?): PS. ORIG. in Iob 1 p. 393^B septem diebus festa celebrabant filii Iob; sic namque et lex -t h. praecipit . . . ; haec itaque implere anticipantes filii Iob . . . potationes faciebant eqs. p. 395^A primo mundabat Iob filios suos . . . ; sic namque et apostolus -t h. dicit: 'probet se ipsum homo' . . . ; sic et Iob pridem faciens primum mundabat eos. 2 p. 490^A sic locuta est -t h. . . . Iezabel ad Achab eqs. 3 p. 503^A haec recordantes -t h. sancti dixerunt eqs.*

④ respicitur magis spatium temporis in posterum porrectum, sc. i. q. inde ab hoc tempore; pertinet ad: α futurum: CIC. Font. frg. 13 (*si ad verbum affertur apud Amm. 15, 12, 4*) Gallos -t h. dilutius esse poturos. LVCR. 2, 299 quo nunc in motu principiorum corpora sunt, in eodem ante . . . fuere et -t h. (*posthac F*) semper . . . ferentur. TRB. 1, 5, 6 (*posthac recc.*). PROF. 1, 4, 19 sciot haec insana puella . . . ; nec tibi me -t h. committet Cynthia eqs. 1, 7, 13 me legat assidue -t h. neglectus amator. 1, 15, 13 numquam -t h. 2, 3, 50 primo iuvenes trepidant in amore feroces, dehinc domiti -t h. aequa et iniqua ferunt. SIL. 17, 381 Tac. ann. 3, 16, 4 PLIN. paneg. 31, 4. ITALA Is. 44, 6 (Priscill. tract. 1, 3; *loquitur deus*) ego primus et ego -t h. (*gr. μετὰ ταῦτα, Ps. Vigil. Thaps. trin. 12, 20 postea; cf. locos geminos 41, 4 [Tert. adv. Prax. 19] in superventura ego sum, 48, 12 [Aug. civ. 20, 30] ego in sem-*

piternum; *Vulg. ubique novissimus*). al. ⑤ praeteritum: CIRIS 510 numquam illam -t h. (*posthac var. l.*) oculi videre suorum. OV. Pont. 4, 8, 54 quis Thebas . . . sine carmine nosset et quidquid -t h., quidquid et ante fuit? QVINT. inst. 6 proem. 9 TAC. ann. 1, 10, 4 SVET. Nero 25, 3. vita Lucani p. 51, 6 *Lucanus a Nerone neglectus* neque verbis . . . neque factis . . . -t h. (*posthac var. l.*) temperavit. al.

β -t omnia fere i. q. postremo (*v. etiam l. 50 et p. 173, 31; quae ad actiones repetitas pertinent v. p. 170, 51. 59. 61*): CIC. orat. 122 ordiri orationem . . . ; rem . . . exponere . . . ; sua confirmare, adversaria evertere . . . ; -t o. perorationem . . . concludere. STAT. Theb. 11, 330 (*Iocaste ad Eteoclem et Polydicem*) ipsi etiam -t o., cominus ipsi stabitis? PRISC. rhet. 2, 10 p. 553, 24 -t o. inferes exhortationem (*rhet. gr. II 7, 8 ἐν . . . τῷ τέλει*). RVSTIC. Conc. I 4 p. 60, 26 et -t o. (*gr. I 1, 5 p. 135, 29 καὶ τέλος*). MAX. TAVR. hom. 16 p. 258^A. al.

γ -t id, ea (-t eā v. sub postea): α plur. -t ea: OV. met. 6, 139 -t ea discedens (*antecedit oratio recta ut*: 15, 25 -t ea discedunt. fast. 1, 165 -t ea mirabar). fast. 2, 555 -t ea praeteriti tumulis redduntur honores. SENT. procos. Sard. (CIL x 7852) 13 cum . . . procurator Aug(usti) saepius pronuntiaverit . . . ultimoque pronuntiaverit . . . et -t ea Caecilius . . . pronuntiaverit (*an intellegas postea coll. p. 186, 9?*).

β sing. -t id (*distinguendum est adv. postid, q. v. p. 156, 51 sqq.*): CELS. 7, 22, 5 nervus . . . praecidendus est; -t id venae . . . deligandae . . . sunt. FRONTO p. 218, 8 v. d. H. (*antea afferuntur verba Iovis*) -t id Iuppiter alas . . . Somno adnexuit (*an intellegas adv. ex script. antiquis repetitum?*). SVLP. SEV. chron. 1, 7, 6 -t id Abraham accepit uxorem.

δ -t illud (*cf. -t illa p. 175, 65; adv. postillā potius adhibere videtur* FRONTO p. 229, 52): OV. fast. 2, 673 Termine, -t illud levitas tibi libera non est (*i. inde ab illo tempore ut*: 6, 167 -t illud nec aves cunas Procae violasse feruntur et rediit puero, qui fuit ante, color). ITALA gen. 6, 4 (Aug. civ. 15, 23) gigantes . . . erant super terram in diebus illis et -t illud, cum eqs. (*gr. μετ' ἐκείνο, Vulg. postquam. hinc fortasse* HIER. epist. 10, 1, 2). al.

ε -t quod, quae: α plur. -t quae (*cf. p. 175, 79*): CELS. 4, 5, 4 adsumendum est vinum . . . ; dein . . . aqua; -t q. . . ad consuetudinem revertendum est (*sim. respondent adv.*: 4, 5, 9 fovere . . . ; tum . . . ; -t q. 5, 27, 2^A virus . . . extrahendum est: deinde . . . ; tum . . . ; -t q. 5, 27, 12^B ASCON. Mil. p. 38, 13). 5, 26, 31^A. 6, 13, 4. SIL. 13, 744 -t q. Poenus ait (*item antecedit oratio recta vel obliqua*: TAC. hist. 2, 49, 1 ann. 15, 63, 2). TAC. ann. 1, 13, 1. 2, 57, 3. 2, 86, 1. 3, 11, 2 TERT. scorp. 3 p. 151, 25. al. β sing. -t quod (*cf. p. 175, 80*): ASCON. Mil. p. 35, 19 -t q. statim nova lege Milo postulatus. CAPITOL. Gord. 23, 7 -t q. non puerile iam . . . videbatur imperium Gordiani, si quidem eqs. IVST. 38, 8, 5 -t q. non mitior . . . fuit. AMM. 17, 14, 3 -t q. . . . Lucillianus missus est eqs. VEG. mulom. 1, 10, 3. 1, 47, 1. 1, 56, 38. al.

ζ -t quod pro coniunctione v. p. 164, 59 sqq. ι -t ista (*cf. p. 175, 77 sqq.; subauditur vis concessiva l. 50*): FRONTO p. 60, 8 v. d. H. (*antea afferuntur praecepta quaedam*) -t i. monui, quibus studiis . . . te historiae scribundae praeparares. APVL. apol. 89, 1 de qua aetate Pudentillae -t i. . . mentitus es. CYPR. epist. 55, 28 plange et lacrimas funde . . . , sed extra ecclesiam -t omnia i. morieris. 59, 14 quibus . . . satis non fuit ab euangelio recessisse . . . ; -t i. adhuc insuper . . . audent (patient. 8 *Christus in passione dedit exempla patientiae*; et -t i. a. interfectores suos . . . suscipit. *cf. p. 175, 43*). SEN. contr. exc. 7, 7 describenti discipulo late Alexandri victorias gentesque perdomitas addentique: 'quousque -t i.?' (*ipse Sen. contr. 7, 7, 19 quousque invicte*). LAMPR. Alex. 54, 3 (*antecedit oratio imperatoris*) cum nihilo minus -t i. fremerent milites. COMM. instr. 1, 29, 3 vivere -t i. (*i. hanc vitam*) . . . non spero defunctus. al.

κ notiones deflexae (*de notione causali vel concessiva v. p. 167, 4 sqq.*): ι vi temporali servata: α magis respicitur initium status alicuius, ut sit '-t hunc statum' fere i. q. 'inde ab initio huius status' (*vel '-t hunc statum initium', ut vergat ad usum p. 170, 76 illustratum [contra ex illis locis fortasse huc spectant* HOR. carm. 3, 7, 6 et NEMES. ecl. 3, 21]; *v. post alios Hofmann-Szantyr 243; interfuitne ab praepos. fere pro -t posita, v. vol. I 37, 71 et e. g. 11 sqq. ceterum cf. formam -t tertium diem p. 167, 73. 168, 9 nec non p. 182, 54*):

CIC. Verr. I 32 nemo umquam -t hominum memoriam (*al. v. vol. VIII 676, 31 sqq.*). II 1, 18 -t hunc statum rei publicae, quo nunc utimur (Cod. Theod. 8, 4, 30, 2 liberi -t talem ipsius s. procreati [*item* 12, 1, 188]). ATT. 8, 14, 1 -t has fugas et formidines. fam. 4, 4, 3 -t has miseras, id est postquam armis disceptari coeptum sit de iure publico. VARRO rust. 2, 7, 13 sunt qui dicant -t annum et sex menses eculum domari posse, sed melius -t trimum (*antea: cum sit trimus. ad locutionem cf. supra A1c et Plin. nat. 8, 200 ante trimos*). SALL. Catil. 38, 3 (*I postquam . . . tribunicia potestas restituta est*) -t illa tempora. Iug. 5, 4 -t magnitudinem nominis Romani (*cf. TERT. nat. 2, 17, 11 -t summum imperium. apol. 25, 12 -t imperium sive adhuc regnum*). ALF. dig. 44, 7, 20 iudicium in eum servum -t libertatem reddi oportet (*v. vol. VII 2, 1311, 42 sqq., nisi actionem manumittendi intellegas coll. ibid. 1310, 83*). OV. fast. 5, 63 nec nisi -t annos patuit tunc curia seros (*i. senectute ineunte*). SEN. contr. exc. 4, 2, 2 sacerdos non integri corporis quasi malis ominis res vitanda est; . . . -t sacerdotium magis est observanda debilitas. SEN. dial. 9, 11, 9(8) sero animus ad periculum patientiam -t pericula instruitur. epist. 3, 2 -t amicitiam credendum est, ante amicitiam

iudicandum (VVLG. Dan. 11, 23 -t amicitias cum eo faciet dolum). LVCAN. 3, 14 -t bellum civile. SIL. 13, 688 (*Scipio proelium, quo cecidit, narrat*) turre -t ultima (*i. discrimine inito*) rebus in artis subsidium optaram supremaque bella ciebam. QVINT. decl. 301 p. 186, 13 *cenam* curavi, ipse composui et -t securitatem (*def. Wahlén, Stud. crit. in decl. minor., 1930, 50*) modo conviva(e) . . . accessi (AMM. 15, 6, 1). IAVOL. dig. 35, 1, 54 pr. -t pubertatem (IVLLIAN. dig. 37, 10, 4 GAIUS dig. 27, 3, 14. SCAEV. dig. 26, 7, 58 pr. [*opp. cum impubes . . . fuisset*]. al.). SVET. Nero 26, 1 -t crepusculum statim adrepto pileo . . . popinas inibat (*an ad Aia?*). COMMENT. Lucan. 2, 230 si contenti essent *Caesar et Pompeius* . . . potentia, quam habuit Silla -t dominationem, bella civilia non movissent; talem enim potentiam habuerunt ante bellum, qualem ille -t dominationem. CIL IX 6192 -s consulatum (*si recte explicavit Löfstedt, Beiträge, 1907, 68 adn. 1*). b *audacius apud AMM. respicitur magis spatium temporis, quo quid fit, ut sit '-t aliquod tempus' fere i. q. 'per aliquod tempus' (vix huc p. 166, 61. 180, 4): AMM. 18, 7, 1 residuam plebem omnem aegre penetrare -t triduum posse. 19, 9, 7 necessitudine omni recuperata cum coniuge, quam paucos -t menses amiserat (si recte 'in paucos menses' explicat Pighi, Stud. Amm., 1935, 88). 23, 5, 12 -t minacem tonitruum crebritatem et fulgurum . . . miles ex caelo tactus . . . concidit. 26, 3, 1 veneficos . . . captos -tque agitates quaestiones nocuisse . . . confutatos (cf. 30, 8, 3 -t interrogationes funestas nonnullis ad usque discrimina vitae vexatis). 28, 1, 45 -t administratam (provinciam) nec erectus nec tumidus (29, 3, 6 ad regendam aliam aspiravit [*ibid.*: qui sibi mutari provinciam cupit]. *usum explicat Löfstedt, Beiträge, 1907, 67*).*

2 *vi temporali attenuata vel evanida: a in enumeratione sim. fere i. q. praeter: a cum neutro pronom. (exempla certiora, ancipitia v. sub A3):* ① -t haec: NEP. Eum. 8, 7 ad hanc rem conficiendam imperavit quam plurimos utres atque etiam culleos comparari, -t h. pabulum, praeterea cibaria cocta dierum decem. CELS. 1 proem. 13 haec necessaria esse proponunt: abditarum . . . causarum notitiam, deinde evidentium; -t h. etiam naturalium actionum; novissime partium interiorum. SEN. dial. 6, 22, 3 cogita animi mille labe . . .; adice incendia, ruinas, . . .; -t h. exilium . . ., carcerem eqs. COLVM. 1 praef. 3 *sterilitas terrae non solo defatigato tribuenda est; nec -t h. reor violentia caeli . . . ista, sed nostro potius accidere vitio. 3, 1, 6 de eis, quae dominus fundi scire debet; sed et -t h. non ignorabit eqs. 9, 4, 2. 12, 2, 1. PLIN. nat. 28, 77. 37, 199 experimenta gemmarum pluribus modis constant: primum pondere . . ., dein frigore . . ., -t h. corpore. QVINT. inst. 3, 6, 24 Aristoteles elementa decem constituit . . .: *οὐρανὸν eqs.*; -t h. 'ubi' et 'quando'; deinde 'facere' eqs. 7, 2, 42. 43 (*seq. praeterea*). SVET. Cal. 15, 2. CYP. epist. 59, 15 p. 685, 13 -t h. adhuc insuper (*cf. p. 174, 51*). al. ② -t hoc (*fort. huc spectant etiam p. 173, 22. 23*): SEN. dial. 1, 3, 1 ista, quae tu vocas aspera . . ., primum pro ipsis esse, quibus accidunt, deinde pro universis . . ., -t h. volentibus accidere. COLVM. 3, 4, 3 (*1 cui vineta facere cordi est, praecipue caveat . . .*) -t h. deinde meminerit eqs. (*var. l. haec. cf. p. 173, 35*). QVINT. decl. 287 p. 154, 3 duo haec . . . obicis mihi, pater: et quod desertoris vitam optaverim et quod . . .; optavi vitam: . . .; -t h. obicis mini, quod eqs.*

β *cum subst.*: TERT. castit. 13 l. 22 invenit . . . diabolus -t luxuriam etiam castitatem perditricem. adv. Hermog. 35, 2 -t corporale et incorporale nihil tertium. idol. 1 p. 30, 24 -t talia crimina (*sc. stupri et adulterii, quae idololatria continentur*) . . . cetera quoque . . . in idololatria condicionem suam repraesentant. NOVATIAN. trin. 9, 1D. eadem regula veritatis docet nos credere -t patrem etiam in filium dei. CAPITOL. Maximin. 3, 5 a Severo -t argentea praemia torque aureo donatus est (SPART. Hadr. 19, 5 -t ceteras . . . voluptates . . . aromatica populo donavit. *cf. 17, 11 cui et elephantum et . . . cohortem -t magnifica dedit dona*). al.

b *in sententiis deliberativis fere i. q. his rebus, quae (antea) memoratae sunt, consideratis, perpensis sim. (affinitatem hic illic intercedentem cum notione causali vix negaverimus): a cum neutro pronom.*: Ov. epist. 12, 117 (*loq. Medea sceleribus suis enumeratis*) quid enim -t illa timerem? MANIL. 2, 105 (*variis exemplis demonstratur terrena a caelo gubernari*) quis dubitet -t haec hominem coniungere caelo? (*in interrogatione rhetorica, ut: SEN. Herc. O. 428 -t h. quid istas innocens servo manus? CALP. eol. 3, 59 et -t h. [hoc var. l.] placuit tibi torrida Mopsi vox? IUV. 2, 62. al.; aliter QVINT. decl. 299 p. 182, 10 -t h. quisquam queretur, cur eqs. TAC. ann. 4, 7, 2 precandam -t h. modestiam. SVET. Claud. 4, 7 quid -t h. Augustus constituerit. al.*). SEN. dial. 9, 14, 6 (*4 Iulius Canus a Caligula condemnatus 'gratias' inquit 'ago, optime princeps'*) potuit -t hoc iubere illum Gaius vivere (11 [12], 19, 6 -t h. nemo miratur. epist. 78, 19 vis tu -t h. [*haec var. l.*] dolorem deridere? STAT. silv. 5 praef. -t h. ingratus sum, si eqs. QVINT. decl. 332 p. 310, 10 -t h. testamentum dicat aliquis se mereri!). STAT. silv. 3, 5, 42 -t ista . . . nunc . . . comes ire moraris? (QVINT. decl. 250 p. 27, 2 v. sub β. SALV. gub. 6, 99). TAC. ann. 3, 17, 1 *recitati sunt codicilli patris*; -t quae Tiberius adulescentem crimine belli civilis purgavit. SCHOL. Cic. Bob. p. 85, 16 -t quod reus de incesto factus est P. Clodius. β *cum subst.*: VAL. MAX. 4, 6 ext. 1 Artemisia . . . Mausolum . . . quantopere desiderav(er)it, leve est -t . . . honorum monumentique . . . magnificentiam argumentari. QVINT. decl. 250 p. 27, 2/3 quanta diffidentia in te causae est, qui -t ista trepidas, et in nobis

quanta fiducia, qui -t hanc felicitatem, -t hanc fortunam confidimus eqs. HIER. in Is. 8, 5 l. 59 (*respicitur Ioh. 9, 1 sqq., ubi caecus per lutum et aquam sanatur*) quod -t signi magnitudinem indicat non aliter caecitatem Iudaeorum . . . posse sanari, nisi doctrina aquarum Christi. *sunt exempla affinia velut p. 171, 31. 33. 172, 56, quae tamen vi temporali non careant.*

II *praevalente vi loci: A respicitur quid (quis) sit vel fiat a tergo, in parte posteriore (hic illic accipere possis etiam de iis, quae a tergo veniunt e. g. infra l. 77' p. 177, 54, notione deflexa fere pro in p. 120, 20 sqq.): 1 proprie (in imagine l. 29): a in universum: a iuncturae variae: ① -t aliquem: ② generatim:* PLAVT. Epid. 237 ocepere . . . mulieres duae sic -t me fabulari. CIC. de orat. 3, 225 qui staret occulte -t ipsum (GERM. 187 *Cepheus -t Cynosuram [Ara. 182 κατόπισθεν ἐών]*). SIL. 4, 405. al.; *cf. CVRT. 10, 6, 19 constitit [QVINT. inst. 1, 10, 27. 11, 3, 118]*). CAES. Gall. 2, 5, 5 -t eum quae erant tuta ab hostibus reddebat (SVLP. RVF. Cic. fam. 4, 5, 4 -t me *navigantem* erat Aegina, ante me Megara, dextra Piraeus, sinistra Corinthus. GALBA *ibid.* 10, 30, 3 Antonium . . . -t me esse aliquanto. SALL. Iug. 19, 6. al.). 5, 17, 3 equites cum -t se (om. a) legiones viderent. 7, 11, 1 ne quem -t se hostem relinqueret (civ. 3, 31, 3 BELL. Afr. 9, 2 LIV. 9, 41, 9 CVRT. 4, 11, 8. al.; *cf. sub 2 et SEN. Phaedr. 937 licet . . . liqueris Boreae minas -t te furentes*). BELL. Alex. 20, 5 cum -t se clamorem exaudirent. HOR. carm. 3, 1, 40 -t equitem sedet atra Cura (Ov. ars 1, 157 -t vos. al.). Ov. am. 3, 2, 23 qui spectas -t nos (*sc. in theatro*). LIV. 22, 6, 8 ignari omnium, quae -t se agerentur. al. ③ *speciatim pertinet ad ordinem aciei, agminis (iocose TER., in imagine VARRO; cf. etiam l. 51 sqq.): TER. Eun. 781 (loq. miles) tu hosce instrue; ego hic ero -t principia (SALL. Iug. 50, 2 LIV. 2, 65, 2. 3, 22, 6. al., cf. p. 177, 58. in imagine refertur ad tempus: VARRO rust. 3, 4, 1 malo te incipere ut aiunt -t p. [a postprincipii Scaliger] in castris, id est ab his temporibus quam superioribus). SISENNA hist. 19 -t armatos funditores . . . ponit. CAES. Gall. 2, 19, 3 -t eas legiones . . . impedimenta conlocarat (BELL. Afr. 59, 2 postea *codd.*). civ. 1, 41, 5 prima et secunda acies in armis . . . permanebat; -t hos (hoc *codd.*) opus in occulto . . . fiebat. BELL. Afr. 27, 1 -t illos *elephantos* . . . suam aciem instruxit (59, 3 LIV. 27, 48, 7. al.). BELL. Alex. 14, 2 -t hunc ordinem reliquas naves . . . distribuit (TAC. hist. 2, 89, 1). SALL. Catil. 59, 5 -t eas cohortes veteranas ceterum exercitum . . . locat. al.*

④ -t aliquid (*inde a LIV. exempla selecta*): SISENNA hist. 24 -t villarum macerias . . . cohortes in insidiis reliquit. CIC. Verr. II 5, 80 in Insula Syracusis -t Arethusae fontem. 5, 169 -t urbem *Messanam* (*opp. in ea parte . . . quae ad fretum spectaret*). prov. 14 -t siparium (*opp. in exoetra*). Balb. 53 -t rostra. CAES. Gall. 2, 9, 3 -t nostra castra (FRONTIN. strat. 1, 5, 4. 2, 5, 8 -t c. hostium consedit occultus). 7, 72, 4 -t eas (*postea pars codd.*) fossas aggerem . . . extruxit. 7, 83, 7 -t montem se occultavit (BELL. Afr. 50, 2. VERG. georg. 3, 213 -t m. . . et trans flumina. LIV. 4, 18, 4. al.; *cf. 28, 13, 6 -t tumulum [AMM. 18, 8, 3]. 41, 2, 1 -t collem*). civ. 3, 66, 1 -t silvam. VARRO ling. 5, 42 -t aedem Saturni (PLIN. nat. 36, 32. *cf. HOR. epist. 1, 10, 49 -t fanum [LIV. 40, 51, 6]*). 5, 143 qui *orbis* quod erat -t murum, postmoerium dictum (*sim. LIV. 1, 44, 5*). BELL. Afr. 17, 1 ut una *cohors* -t, altera[m] ante signa tenderet (LIV. 8, 11, 7 et ante s. et -t s. 22, 5, 7 *opp.* pro signis. 30, 8, 5. 32, 30, 9. *cf. p. 177, 62 sq.*). VERG. eol. 3, 20 -t carecta latebas. Aen. 9, 346 se -t cratera tegebat. HOR. sat. 1, 8, 36 lunam . . . -t magna latere sepulcra. TIB. 1, 9, 44 latuit clausas -t . . . fores. Ov. met. 13, 79 -t clipeum . . . late. LIV. 42, 15, 6 -t maceriam se abdiderunt. VITR. 5, 1, 6 columnae . . . habentes -t se parastaticas (SEN. suas. 1, 4 ignem -t se . . . habeat *oceanus* an spiritum. *cf. VITR. 9, 4, 1 septentrio . . . habet -t se conlocatum custodem*). 5, 9, 1 -t scaenam (5, 9, 9 PAUL. FEST. p. 57). SEN. suas. 1, 1 -t omnia *Oceanus*, -t *Oceanum* nihil (ISID. nat. 40, 3 [= SVET. frg. 154 p. 240, 3]. *cf. l. 57 et SEN. nat. 5, 18, 5 -t mare*). CVRT. 4, 11, 19 quae -t Euphraten sunt (*intellege regni Persarum partem occidentalem [de eadem 4, 11, 5 quidquid inter Hellespontem et E. est]. Alexander iam ultra E. progressus verba Darei afferre videtur. de regione orientali 6, 2, 12 -t E.*). al.

β -t occipitium, -t caput: VARRO frg. Non. p. 245, 18 ne -t occipitium in Hispania exercitus . . . relinqueret (AMM. 30, 4, 19 ut contionaria Gracchi fistula sola -t o. desit [*in eadem re e. g. CIC. supra l. 13. VAL. MAX. 8, 10, 1 -t se*]). VEG. mil. 3, 14 p. 97, 5). TIB. 1, 8, 72 ultorem -t caput esse deum (*mero respectu partis corporis CELS. 8, 15, 6*).

γ -t tergum (*infra notatur t.*), -t terga (*cf. ββ nec non sub B et C; de scriptura v. p. 156, 81 sqq.*; GLOSS. -s tergum: *ὑποσθίων. ὑποσθάγκωνα. pone. -t dorsum, scapulae posteriora. a retro. a[d] posteriore parte, id est -t scapulam. -t scapulas*): ① *respicitur potius regio sita -t aliquem (saepe determinatur per gen. vel pron. poss.; -t terga fluminis per prosop. PROP., terrarum PLIN.; exempla selecta inde ab Ov.): CAES. Gall. 4, 15, 1 Germani -t t. (terga β) clamore audito . . . se ex castris eiecerunt (cf. 7, 84, 4 clamor qui -t t. pugnantis existit). 4, 22, 2 -t t. hostem relinquere (Ov. met. 2, 187 multum caeli [*opp. ante oculos*]). 10, 670 *Atalanta* iuvenem [*in certamine, cf. SIL. 16, 335 ventos. 16, 396 Cynnum*]. fast. 4, 281 *Lesbum*. al.; *cf. sub 2 et STAT. Theb. 9, 224 linquit*). 7, 62, 6. 7, 88, 3. civ. 3, 44, 4 ne . . . nostros -t t. adorirentur. BELL. Afr. 40, 3. 80, 5 -t hostium t. . . ad litus adpelli. PROP. 2, 10, 13 negat Euphrates equitem -t terga tueri Parthorum. Ov. fast. 6, 123 videt [*v. Kampitz*]*

-t Gabinianum (hist. 2, 77, 1 Cod. Theod. 6, 27, 19, 3). TERT. anim. 1, 4 etsi -t deos et cum deis daemona deputantur penes poetas (ex apol. 46, 5 ubi secundum deos). ITALA psalm. 43, 11 (cod. 304 al. = VVLG.) avertisti nos retrorsum -t inimicos nostros (an de loco? sed cf. gr. εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν, psalt. Rom. prae inimicis n.). OPTAT. 3, 3 p. 75, 14 imperator -t deum ab hominibus timebatur (ALC. AVIT. epist. 44 p. 74, 5. cf. AMM. 23, 6, 28 natio . . . formidanda -t Parthos).

al. b -t aliquem (aliquid) esse, venire sim.: HOR. sat. 1, 6, 40 Novius collega gradu -t me sedet uno. carm. 3, 9, 6 donec non alia magis arstiti, neque erat Lydia -t Chloen (SEN. epist. 40, 12. 100, 9 in re tanta eminere est -t duos esse. CVRT. 5, 2, 5 syn. ab eo. COLVM. 2, 14, 4 syn. ab hoc. PLIN. nat. 13, 76. 97, 22, 6 magno intervallo magnaue differentia. al.). epist. 1, 1, 54 quaerenda pecunia primum est; virtus -t nummos (verbo supplendo ut: FEST. p. 185 sacerdotum maximus videtur Rex, dein Dialis, -t hunc Martialis eqs. [simili serie: CELS. 2, 18, 12 COLVM. 11, 2, 92 PLIN. nat. 21, 83]. SEN. epist. 104, 9 ut nemo tibi -t te videatur, si aliquis ante te fuerit. PLIN. nat. 13, 76, 58. al.). PLIN. nat. 14, 73 agitur de vinis: in summa gloria -t Homericilla illa . . . fuere Thasium Chiumque (37, 8. cf. 37, 5 -t hunc Polycratis anulum regis alterius in fama est gemma). ARNOB. nat. 2, 25 anima . . . -t deum . . . et -t mentes geminas (i. deos et daemones) locum optinens quartum (cf. Cod. Iust. 2, 7, 16 [a. 474] gradus primos obtinent -t fisci . . . patronum). AVG. civ. 19, 7 p. 366, 4D. -t civitatem vel urbem sequitur orbis terrae, in quo tertium gradum ponunt societatis humanae. al.

2 variis: OV. trist. 5, 9, 12 gratia -t magnos est tibi habenda deos (item iuxta dat.: CANON. Turner I p. 331, 79 quod crescimus -t naturam . . . parentibus . . . debemus [ENNOD. dict. 1, 19 p. 428, 16 tibi -t deum. al.]. CONC. I 5 p. 313, 20 tuae -t deum sapientiae innotescere. DRAC. satisf. 107 -t te, summe deus, regi . . . reus sum. ENNOD. epist. 3, 9, 1 p. 77, 14 me -t deum vestris trado . . . manibus). TERT. resurr. 9 p. 38, 5 Christus dilectionem mandans -t suam in proximum (resp. Matth. 22, 37 sqq.). IVST. 42, 2, 8 cum fines Armeniae -t Parthiam omnium regnorum magnitudinem superent. CLAVD. 26, 4 solus -t numina Tiphys . . . servasse carinam, sc. Argo, fertur (cf. CONC. I 5 p. 370, 13 ad solos vos -t supernam virtutem orbis servatores). ALC. AVIT. epist. 79 si omnium nostrum sanitas in vestra -t deum prosperitate consistit. ENNOD. dict. 8, 3 p. 446, 22 -t deum fultus spe . . . vestrae perfectionis (epist. 1, 22, 2 p. 34, 6). al. apud eundem.

B pendet ex adi. sim.: I e superl.: CIC. ac. 2, 3 ille rex Mithridates -t Alexandrum maximus. VELL. 2, 99, 1 Ti. Nero . . . civium -t unum . . . eminentissimus. CVRT. 8, 5, 8 Agis . . . pessimorum (piissimorum codd.) carminum -t Choerilum conditor. PLIN. nat. 17, 199 Sasernae . . . Scrofae, vetustissimis -t Catonem peritissimisque. 24, 160 ille Democritus -t Pythagoram Magorum studiosissimus. 33, 134 Quiritium -t Sullam divitissimus. 37, 71 -t hos smaragdus Medici plurimum habent varietatis. SIL. 10, 223 Servilius . . . -t Paulum belli pars optima. DECL. in Catil. 22 bello Mithridatico . . . -t Punicum periculosissimo.

al. 2 e posit. (v. etiam p. 185, 8): HOR. carm. 4, 13, 21 felix -t Cinaram . . . facies Lyces (PORPH. utrum ad qualitatem pertinet an ad tempus, idest 'secunda pulchritudine a Cinara' an '-t illam defunctam . . .?'). OV. trist. 3, 4, 54 quicquid . . . haec nobis -t duo (sc. patriam et coniugem) dulce fuit. PLIN. nat. 13, 97 magna, verum -t has mensas, gratia extra praedictas crispis densa . . . congerie. CONST. apost. Journ. Theol. Stud. 13, 1912 p. 496, 7 presbyteri et diaconi -t deum . . . potentes sunt aeclesiae (gr. 8, 44, 2 μετὰ θεὸν . . . ὀνείρωται). SVLP. SEV. dial. 1, 6, 5 ut . . . neminem -t apostolos habeat aequalem. MACR. Sat. 7, 12, 26 qua terrea faece aqua est corpulenta -t terram ('minus . . . quam terra' explicat Ianus). inde deflexum ad plenam vim comparativam fere i. q. prae (an trahas ad usum p. 175, 61 sqq. illustratum?):

TRACT. Pelag. 3 p. 66 fastidiosa sit nobis terra -t caelum et omnis temporalis . . . possessio ad aeternae illius beatitudinis comparisonem . . . sordeat. 3 e compar.: CELS. 2, 18, 7 (enumerantur pisces) tunc plani, -t quos etiamnum leviores lupi mullique et -t hos omnes saxatiles. PLIN. nat. 19, 141 nec plus ullis generibus brassicae capitis -t Trizianum. QVINT. inst. 10, 1, 65 an ulla (sc. poesis?), -t Homerum . . . similior sit oratoribus quam antiqua comoedia. AMM. 22, 16, 12 ut -t Capitolium . . . nihil orbis terrarum ambitiosius cernat. 4 e numero ordinali (cf. p. 180, 83): OV. met. 5, 97 Cephenum -t regem primum Hodites (TERT. apol. 30, 1 imperatores sentiunt eum esse deum solum . . . a quo sint secundi, -t quem primi, ante omnes et super omnes deos). COLVM. 7, 2, 1 -t huius quadripedis (sc. aselli) ovilli pecoris secunda ratio est (GAIUS inst. 1, 170 qui -t eum . . . s. gradum . . . habuerit [3, 27]. APVL. mund. 2. Plat. 1, 7 aer levitate . . . -t ignem secundus. CYPR. epist. 55, 8 p. 630, 8 -t primum episcopum. AMM. 19, 9, 7 erat s. loci -t Antoninum. 30, 2, 5 potestatis s. -t regem [VVLG. Esth. 13, 3 et 16, 11 -t r. secundus]. VEG. mulom. praef. 1. al.).

CAPVT ALTERVM: cum aliis formis (fere vi temporali, vi locali e. g. p. 182, 2. 8. 82).

I cum abl. (iuxta acc. e. g. p. 182, 1. 17. 33. 51, in structura mixta p. 182, 60; sequitur quam p. 182, 49; usum refutat simul confusionem cum abl. mensurae sec. p. 165, 35 sqq. factam testans SERV. ecl. 1, 29 p. 157, 71; aliter sub IIA): A exempla certiora: 1 formae plur.: ITALA Marc. 10, 30 (cod. q) -t persecutionibus (gr. μετὰ διωγμῶν, Vulg. cum p.). GREG. TVR. Mart. 1, 37 -t nocturnis tenebris.

4, 30 -t effusis . . . lacrimis (acc. var. l.) ac celebratas sollemniter missas. ORIBAS. syn. 1, 12, 1 Aa p. 50, 19 Mø. -s auribus (gr. ὀπισθεν τῶν ὠτῶν, La: -t aures, ut etiam Aa ibid. l. 24). 1, 27, 3 La p. 81, 8 -t vigiliis (Li: de -t vigiliis, gr. aliter). BENED. reg. 11, 4 -t quibus lectionibus (acc. var. l. ut 11, 5. 6. 17, 8). VITAE patr. Iurens. 169 M. -t priscis patribus (prisca patrum tempora F). 2 formae sing.: CIL XI 4329, 1 (a. 386) -t consulo Arcadi et Bantoni (al. v. vol. IV 573, 24 sqq.). CE 1345, 5 (a. 392) po<st l>imine. DIOSC. 2, 87 p. 213, 16 -t dorso (gr. 2, 104, 2 εἰς τοῦπίσω). CHRON. Alex. chron. I p. 95, 24 -t diluvio. CIL III 13964, 8 -s obito (contextu mutilo). 14184⁹ pos ducto. VI 28044, 1 -t titulo.

B exempla minus certa, sc. suspecta: 1 propter -m mobile (exempla epigraphica collegit Diehl, De m finali, 1899, 99 sqq.): a in -ā (-ā l. 20; adde l. 27. 30): LEX Manc. (CIL VIII 25902) 2, 28 -t quinta vindemia. GROM. p. 315, 26 L. -t casa. PEREGR. Aeth. 28, 1 -t missa (ibid. iterum. 28, 2. 30, 3. 39, 4. 43, 9). 29, 6 -t cena (item DIOSC. 2, 120 p. 225, 29 [gr. 2, 135 ἀπὸ δείπνου]). 40, 1 -t sexta (42. 43, 3. BENED. reg. 48, 5 [acc. var. l.]). CHIRON 72 -t ipsa (sc. pupillam?) et duas tunicas superiores. EXC. barb. p. 330, 9 Fr. -t Cleopatra. IORD. Get. 84 -t . . . rusticana vita (acc. var. l.). 138 -t tanti gloria tropaei (acc. var. l.). ORIBAS. syn. 3, 14, 2 Aa -s cera. CE 1835, 2 -t vita viventem. CIL VIII 27884, 5 -t Fabia Fortunata matre pia sua. b in -e (adde l. 21):

in titulis: CIL VI 3453, 6 (saec. II ex.) veteranus pos missione vix(it) ann(os) tot (XII 682^a, 6 [saec. III]. III 14454, 5. VI 2907, 5). CE 517, 1 (a. 25⁹) -t morte m(a)rite (in fine hexametri, ut 529, 1 -t m. tuorum. 1190, 1 -t m. sepulchri. 1190, 4 -t m. cavemus. 1216, 1 -t m. reliquit. aliter: CIL VI 9317, 5. al. v. Diehl l. l.). 1186, 3 -t imagine mortis. CIL VI 11939, 6 -t virginitate sua. VIII 27884, 5 -t . . . matre. INSCR. christ. Diehl 2389^a <po>st resurrecti<o>ne. 3859 -s depositione. apud scriptores: PEREGR. Aeth. 10, 7 -t lectione. CANON. Turner I p. 344, 67 -t transgressionem. IORD. Get. 84 -t prima aetate (acc. var. l.). 119 -t Herulorum cede (acc. var. l.). ITIN. Anton. Plac. rec. A 41 -t tanto labore et vastitate heremi (rec. B -t tantum laborem et h. vastitatem). GREG. TVR. Franc. 1, 11 -t acceptam legem transgressuque (-usque, -oque, -ique var. ll.) . . . Iordanne (Iordanem var. l.; interpr. dub., v. Bonnet, Lat. de Grég. 405, 6). c in -ē (-t meridie v. sub IIA): GREG. TVR. vit. patr. 6, 7 p. 686, 3 -t hac die (acc. var. l.). d in -u (adde GREG. TVR. sub b): INSCR. christ. Diehl 2940 Aa (a. 350) pos consulatu (al. v. Diehl l. l.). IORD. Get. 121 -t egressu (acc. var. l.). 154 -t quorum discessu (acc. var. l.). CIL V 8736, 5 -t obitu (8749, 5. 8754, 6. 8764, 3 XII 5191, 5). VI 19915, 11 -t eorum excessu.

2 propter ambiguitatem inter praepos. et adverbium, quod explicatur per: a abl. mensurae vel temporis (v. p. 165, 22 sqq., ubi conferas maxime p. 165, 55 sqq. 166, 10 sqq.): ITALA Matth. 26, 61 (cod. b) -t triduo ([gr. διὰ τριῶν ἡμερῶν, aliae vers. et VVLG. -t triduum, cod. d -t tres dies, codd. an in tribus diebus]. Luc. 2, 46 [codd. b ff², gr. μετὰ ἡμέρας τρεῖς, aliae vers. et VVLG. -t triduum, codd. a d -t tres dies. hucine GLOSS. posttriduo: μετὰ τρεῖς ἡμέρας, an intellegas posttridie, v. p. 255, 23²]. CHIRON 136. 699. cf. PEREGR. Aeth. 21, 1 -t biduo . . . quam). ACT. Archel. 67, 4 non longo -t nostrorum apostolorum tempore (IORD. Get. 61 -t grande intervallum [abl. var. l.] et pene -t dxxx annorum t. [tempora, tempus var. ll.]. THEOD. MOPS. in Gal. 3, 18 p. 45, 2 -t tanto t. [p. 46, 18]. in II Tim. 4, 18 p. 231, 9 non -t multo t. CE 2156, 4 -t non magno et crudeli t.). CHIRON 778 -t decimo . . . anno ([significare i. q. 'inde ab initio decimi anni' contendit Ahlquist, Stud. Chiron., 1909, 143]. item cum num. ord.: PASS. Matth. 30 p. 260, 30 -t tertio, sc. a. [gr. ἐν τῷ τρίτῳ ἐνιαυτῷ]. nude: DIOSC. 4, 64 p. 36, 4 -t a. [gr. 4, 68, 2 πρὸς ἐνιαυτόν]. plur. annis: COMM. apol. 649 -t xxxviii a. CE 1620, 4 -t undeci a.). IORD. Get. 121 -t . . . non longi temporis intervallum (acc. var. l.). GREG. TVR. Franc. 5, 3 p. 198, 18 non -t multum (multo var. l.) temporis spatium (6, 14 p. 284, 8 -t duarum . . . horarum s. [acc. var. l.]. Ps. VIGIL. THAPS. c. Marivad. 1, 38 l. 67 -t decem dierum s. [acc. var. l.]). al. b abl. absol. (cf. p. 164, 78; compluribus locis etiam -m mobile subesse potest): Ps. QVINT. decl. exc. Monac. 8 p. 368, 4 -t foribus clausis. PEREGR. Aeth. 38, 2 -t facta missa (46, 6 -t missa f. REGVLA mag. 88, 13 oratione [acc. var. l.]). ITIN. Anton. Plac. rec. A 20 -t reclusa cruce (rec. B -t reclusam crucem). GREG. TVR. Mart. 3, 37 -t duorum . . . aut trium mensuum diebus decursis (antea: -t decursa . . . trium horarum spatia). REGVLA mag. 19, 7 -t data pace ([datam pacem var. l.]. 88, 12 fide [datam fidem var. l.]). 23, 31 -t expleto pulmento. 27, 12 -t dicta nona (27, 31 vespera. 50, 56 sexta).

II cum indeclinabilibus: A cum abl. vel loc. servato e formis sollemnibus, quibus annus, dies sim. indicatur (aliter sub I): VARRO rust. 1, 37, 3 quaedam melius fieri -t octavo Ianam Lunam (Ianam L. trad., v. supra vol. VII 2, 1833, 77 sqq.) quam ante (cf. INSCR. christ. Gall. I 97, 5 -t tertio Idus [Ilius lapis] Maias). MART. 3, 20, 13 -t meridie (meridiem var. l.; al. v. supra vol. VIII 840, 47 sqq., acc. v. p. 167, 17). INSCR. Rev. Et. Lat. 51, 1973, 286 (Tripolitania, a. 259) co(n)s(ulibus) futuris -t Tusco et Basso co(n)s(ulibus) (cf. fortasse INSCR. christ. Diehl 4369, 2 d(posita) pos Gratiano III e<t Equitio consulibus), i. a. 375, nisi intellegas d(e)pos(ita)). B cum adv.: VITA Cypr. 12, 8 contortis -t in vicem digitis (vi locali ut: CAEL. AVR. chron. 2, 1, 32. vi temporali: AVG., v. vol. VII 2, 184, 71 sqq.). OPTAT. 5, 3 p. 126, 5 qui -t semel iterum facitis (i. qui baptismum iteratis; an '-t s. [v. Kamptz]

factum' subaudiendum?). -t cras v. suo loco; ceterum cf. p. 165, 18. C cum inf.: MAR. VICTORIN. adv. Arium 1, 12 quod futurum est -t ascendere ad patrem. RVFIN. Orig. in gen. 5, 4 p. 62, 25 quod . . . -t 'manducare' et 'bibere' dicit: 'sive aliud quid facitis' (I Cor. 10, 31). VEN. FORT. carm. praef. 5 si vivere licet -t bibere. PS. IGNAT. Magnes. 9, 4 -t sabbatizare diem festum celebrare (gr. μετὰ τὸ σαββατίζου). D iuxta gen. attributi per ellipsin substantivi regentis (aliter, sc. gen. sec. gr. ὄρωλον positum putant e. g. Hofmann-Szantyr 243): VISIO Pauli 32 rec. P p. 29, 23 si forte aliquis . . . lapidem . . . mittat in puteum . . . et -t multarum (h)orarum perveniat ad terram (rec. Sang. p. 142, 3 S. -t multum orarum spatium). VITAE patr. Iurens. 147 M. dum inibi mox nonnulli, alii etiam -t bidui triduique (biduum triduumque var. l.), quidam vero -t mensibus (menses var. l., mensis spatium ed. princ.) commoda votiva percipiunt.

appendix ad partem secundam (sc. syntactica et stilistica quaedam).

I de collocatione (anteponitur passim): A ponitur inter subst. et attributum: 1 attributum antecedit: a adi., num., pronom.: CIC. S. ROSC. 128 aliquot -t menses (PLIN. nat. 16, 170 annos). Vatin. 27 tuam -t legem (Tusc. 1, 7 tuum -t discessum). CATVLL. 95, 1sq. nonam -t . . . messem . . . nonamque . . . -t hiemem (item cum num. ord.: NEP. Dion 10, 3 quartum -t annum [PLIN. nat. 9, 167 TAC. ann. 1, 62, 1. al.]. PLIN. nat. 8, 177 XX -t diem). SALL. Catil. 37, 11 multos -t annos (LIV. 31, 50, 11 PLIN. nat. 8, 15. al.; cf. 19, 26 m. -t saecula. 35, 54 Olympiadas. al.). Iug. 9, 4 paucos -t annos (42, 1. cf. LIV. 8, 20, 5 p. . . . -t dies [21, 63, 13. al.]. 31, 24, 7 p. -t horas. al.). NEP. Hann. 5, 3 hanc -t rem gestam (cf. OV. trist. 3, 4, 54 infra sub C2). HOR. sat. 2, 2, 118 longum -t tempus (QVINT. inst. 9, 3, 40 l. -t intervallum. cf. OV. met. 6, 49 breve -t tempus). et saepius. b gen. attributi: CATVLL. 64, 278 quorum -t abitum (HOMER. 518 q. -t funera. cf. NEP. Hann. 3, 1 cuius -t obitum [HOMER. 430 c. -t funera]). NEP. Timoth. 4, 1 huius -t mortem. Ham. 3, 3 eiusdemque -t mortem. LYCAN. 5, 217 Boreae -t flamina. 9, 274 domini -t fata prioris. VAL. FL. 1, 564 Iapeti -t bella trucidis.

2 subst. antecedit: a sequitur num. vel partic.: CIC. Att. 7, 11, 3 annum fere -t quinquagesimum ([anno . . . quinquagesimo var. l.]. item cum num. ord.: LIV. 5, 29, 2. cf. ARNOB. nat. 5, 21 p. 275, 9 M. mensem -t decimum). PLIN. nat. 13, 83 annos fere -t ducentos (item cum num. card.: CE 1523, 5. cf. MART. 1, 27, 2 quincunces . . . -t decem peractos. 9, 78, 1 funera -t septem). ARNOB. nat. 7, 47 p. 407, 21 M. templa -t condita. b sequitur gen. attributi: OV. ars 3, 805 gaudia -t Veneris. OCTAVIA 112 fata -t fratris. MART. 1, 2, 8 limina -t Pacis. DRAC. laud. dei 3, 225 retia -t pelagi.

B postponitur (cf. D; vix huc pertinet p. 166, 48): CIC. Tusc. 2, 15 hunc -t.

C separatur per hyperbaton (cf. p. 158, 44 et Hofmann-Szantyr 216sq. 692sq.): 1 inseruntur particulae (vel adv.): CIC. fin. 2, 43 -t enim Chrysippum (al. v. vol. V 2, 574, 73). Tim. 46 -t autem eam sationem (BELL. Afr. 59, 3 NEP. Eum. 13, 1 SVET. Iul. 46 Dom. 13, 3). off. 2, 27 -t vero Sullae victoriam. CATVLL. 95, 1 nonam -t denique messem. GALL. carm. frg. Journ. Rom. Stud. 69, 1979, 140 l. 4 -t que tuum reditum (OV. ars 3, 473 met. 1, 346. al. MANIL. 4, 159 [postquam codd.]. VELL. 1, 14, 8 bis. VAL. MAX. 1, 7 ext. 1. al.). OV. rem. 113 -t tamen . . . multos . . . annos. LIV. 38, 11, 9 his consulibus -tve eos consules (39, 3, 5. 43, 14, 7. al.). SVET. gramm. 16, 2 -t deinde damnationem. al. 2 exempla quaedam audaciora poetarum: OV. trist. 3, 4, 54 quicquid . . . haec nobis -t duo dulce fuit. MANIL. 2, 905 medium -t astra diem . . . aeth[e]ra Phoebus alit (aut trad., corr. Housman; significantur regiones siderae -t medium diem sitae). IVV. 5, 15 duos -t si libuit menses. AVIEN. Arat. 490 inelyta -t Lyciae redeuntem bella Chimaerae. CYPR. GALL. iud. 570 cum . . . septem -t poena dies remearet. SIDON. carm. 9, 147 paternam quartum -t Ithacam redire lustrum. RVST. HELP. benef. 76 nasci qui -t deus omnia posset . . . ? ALC. AVIT. carm. 3, 202 -t, paradise, tuam speciem.

D ponitur ἀπὸ κοινῶν apud membrum alterum (cf. Hofmann-Szantyr 835): SIL. 7, 378 Trebiam et Tusci -t stagna profundi (at 10, 590 -t Trebiam, -t Tusci st. pr.). dubitanter addidimus: CLAUD. DON. Aen. proem. p. 1, 1sq. illos (-t illos pars codd.), qui . . . -tque illos, quorum eqs. (cf. Georgii ad l. et Baehrens, Beiträge, 1912, 253).

II additamenta, quibus tempus (locus, gradus) accuratius illustratur (haud raro videtur -t non tam explicari quam explicandi causa positum esse, maxime ubi accedunt numeri ordinales): A respicitur, quanto intervallo aliquid (aliquis) sequatur (nisi aliud indicatur, sensu temporalis): 1 per abl. mensurae vel temporis: a cum attributo; locutio praepos.: α sequitur: CATO orig. 84 deinde duovicesimo anno -t dimissum bellum (item cum num. ord.: CIC. or. frg. A VII 49. rep. 1, 25 -t Romam conditam. fin. 2, 66. Cato 16 septimo decimo a. [septem decem annos var. l.] -t alterum consulatum. al. LIV. 7, 27, 5 VAL. MAX. 8, 13, 2. al. v. etiam p. 166, 33sq.; proximo: SALL. Iug. 35, 2. plur. annis: CIC. Balb. 48 paucis [Brut. 54. al.]. Brut. 60 viginti [item cum num. card.: 61. al.]. div. 1, 31 multis [Att. 6, 1, 8]). CIC. Cluent. 11 brevi tempore -t patris mortem. 35 quinto mense -t viri mortem (CIC. ad Q. fr. 2, 3, 7 paucis mensibus [LIV. 31, 5, 1]). de orat. 3, 1 diebus decem -t eum diem (3, 11 paucis [Lael. 3]. al.; sing.

die: Tusc. 3, 63 septimo [item cum num. ord.: Att. 5, 13, 1 LIV. 25, 36, 14. al.]. al. vi locali: GREG. TVR. stell. 31 duabus tantum horis -s tergum. β antecedit: CIC. Brut. 28 -t hanc aetatem aliquot annis (VARRO ling. 5, 144 triginta. rust. 2, 11, 10 -t Romam conditam. al.). div. 2, 93 -t solstitium . . . aliquot diebus (NEP. Hann. 5, 3 non ita multis. 6, 3 paucis. COLVM. 9, 14, 17 fere quadraginta. al.; sing. die: CIC. Att. 6, 1, 26 -t Leuctricam pugnam d. septingentesimo sexagesimo quinto). Phil. 14, 16 -t hanc habitam contionem duabus tribusve horis. vi loci vel gradus: MANIL. 5, 313 -t . . . gregem longo . . . intervallo (PLIN. nat. 22, 6 ceterae coronae -t hanc gramineam fuere suntque cunctae magno i. magnaue differentia [nisi duo enuntiata intellegere mavis]). γ inseritur: CIC. Brut. 72 anno . . . -t Romam conditam . . . quarto decimo et quingentesimo (fam. 9, 21, 2). LIV. 27, 20, 3 paucis -t proelium factum . . . diebus. VELL. 1, 16, 4 quanto -t Platonis . . . mortem florere spatio? vi gradus: HOR. sat. 1, 6, 40 gradu -t me sedet uno.

b sine attributo; locutio praepos.: α sequitur: CIC. S. Rosc. 130 aliquanto -t eam diem (dom. 59 fam. 5, 6, 2 SVET. Dom. 10, 5). Cluent. 181 triennio -t mortem (cf. Cato 30 quadriennio. div. 1, 100 sexennio). p. red. in sen. 3 non multo -t discessum (VELL. 1, 3, 3. ASCON. Pis. p. 13, 12. et saepius). Vatin. 6 paulo -t istam defensionem (Brut. 175 PLIN. nat. 2, 196. al.). LIV. 36, 40, 3 biduo -t pugnam (PLIN. nat. 11, 211. cf. triduo: LIV. 23, 35, 11. 45, 40, 7). PLIN. nat. 31, 7 exiguo. β antecedit: vi locali: GALBA Cic. fam. 10, 30, 3 -t me . . . aliquanto. vi temporalis: CELS. 3, 24, 4 -t eam purgationem triduo primo . . . ; tum altero triduo. PLIN. nat. 36, 49 -t hunc Lepidum quadriennio.

2 per adv.: NEP. Eum. 13, 3 -t huius occasum statim (ASCON. Mil. p. 35, 19 Corn. p. 52, 15 QVINT. decl. 360 p. 392, 10 SVET. Iul. 43, 1 Aug. 28, 1. 83. al.). LIV. 9, 26, 20 -t eum confestim (al. v. vol. IV 194, 32sq.). 36, 38, 7 -t eam pugnam extemplo (HOMER. 631). CELS. 3, 22, 6 -t eam frictionem protinus (5, 26, 26^B. 5, 26, 27^C GALVS inst. 2, 153). ASCON. Mil. p. 33, 8 subito -t horam quartam. PLIN. nat. 29, 16 diu . . . -t Catonem. TERT. adv. Marc. 3, 4 p. 380, 30 -t creatorem . . . tam tarde . . . , ante Christum . . . tam propere. al. vi locali: CASSIOD. Ios. antiq. 1, 328 -s tergum proxime.

3 per praepos.: GELL. 17, 21, 16 circa annum fere -t conditam Romam trecentesimo vicesimo tertium.

4 per acc. (cf. p. 166, 46. 183, 78; usum vix agnoscendum putat Lundström, Abhinc und ante, 1961, 86sq.): AVG. civ. 2, 16 p. 71, 31 D. si . . . a diis suis Romani . . . leges accipere potuissent, non aliquot annos -t Romam conditam . . . mutuarentur leges Solonis (annis con. Lundström, l. c. 91).

B respicitur, quam diu aliquid fiat: 1 per acc.: CIC. Quinct. 37 annum et eo diutius -t mortem (off. 3, 79 iam septimum a. -t praeturam. plur. annos: Brut. 323 duodecim -t meum consulatum. CAES. Gall. 2, 29, 5 -t eorum obitum multos). Verr. II 1, 101 -t quaesturam . . . vix triduum (LIV. 40, 52, 3 t. -t dedicationem templi Iunonis, biduum -t Dianae). 2 per adv.: LYCR. 2, 299 -t haec semper (HIRT. Gall. 8, 47, 2 SEN. contr. exc. 5, 2, 2. al.). SVET. Claud. 16, 1 censuram intermissam diu -t Plancum Paulumque censores (adde CIC. Quinct. sub I). 3 per praepos.: LIV. 1, 53, 2 in ducentos amplius -t suam aetatem annos. 6, 2, 3 -t pugnam . . . factam per annos prope centum (25, 6, 7 -t fugam a Cannis p. omnes a. cf. 9, 23, 7 p. aliquot dies -t pugnam). 45, 40, 2 intra triginta annos -t bellum.

III in locutionibus, quae ad nomina accedunt (cf. p. 180, 40sq. 181, 35 et Hofmann-Szantyr 428; quaedam et praedicative explicari posse vix negaverimus): A ad subst. loco attributi: 1 inseritur inter attributum et subst.: CIC. de orat. 3, 8 illam -t reditum eius caedem. Brut. 321 in his -t aedilitatem annis. leg. 2, 68. PROP. 4, 11, 63 Paulle, meum -t fata levamen (SIL. 15, 184 nate, parentis et -t f. decus). OV. fast. 2, 267 tertia -t Idus . . . Aurora (3, 713 lux. cf. 6, 235 t. -t Nonas . . . Phoebe). LIV. 27, 20, 3 imperatores . . . venere, serum -t male gestam rem auxilium (sed ad verbum referas 3, 5, 15 serum auxilium -t proelium venerant). al. 2 audacius (fort. huc pertinet etiam p. 177, 59): CIC. Tusc. 1, 16 tempus . . . -t mortem (TERT. anim. 33, 10 o iudicia divina -t m. resurr. 47 p. 97, 14 vita. test. anim. 4 p. 140, 1 famae). VERG. georg. 4, 148 aliis -t me (cf. SEN. epist. 77, 12 omnibus -t te. ITALA gen. 17, 9 [Lugd. = VVLG.] tu et semen tuum -t te [italia saepe in sacris script.]. sensu locali: ITALA psalm. 44, 15 [Veron. al. = VVLG.] virgines -t eam filiam regis [i. comitatus, Hier. psalt. sec. Hebr. virgines sequentur eam]). LIV. 36, 21, 3 modestia -t victoriam. MANIL. 2, 905 v. sub IC2. PAVL. FEST. p. 196 -t turpe factum castigatio. p. 256 porta . . . -t praetorium. SEN. contr. 2, 5, 13 novi declamatores -t Moschum. PLIN. nat. 7, 150 abdicatio Postumi Agrippae -t adoptionem, desiderium -t relegationem. QVINT. inst. 9, 3, 29 -t aliquam interiectionem repetitio. SVET. Tib. 22 tumultus -t se. Cal. 3, 1 vectatione -t cibum. TERT. apol. 7, 1 de sacramento infanticidii et pabulo inde et -t convivium incesto. al.

B ad adi.: LVCL. 152 optimus multo -t homines natos gladiator (cum superl. ut saepius, v. supra p. 169, 44sq.; cf. CIC. Verr. II 3, 130 crimen . . . -t hominum memoriam . . . gravissimum [Catil. 2, 28. al. in orat. fam. 11, 5, 1 NEP. Them. 5, 3 reg. 1, 3. al.]. SALL. Catil. 18, 8 -t conditam urbem Romam pessimum facinus. LIV. 28, 16,

Cist. 548. Epid. 726 soccos, tunicam, pallium tibi dabo. :: quid deinde porro? :: libertatem. :: at -a? novo liberto opus est quod pappet. Poen. 480 Pseud. 1092. RHET. Her. 2, 27, 42 q. -a? quid ait? Cic. Verr. II 3, 197. *al.* QVINT. decl. 267 p. 90, 12 SALV. gub. 1, 57.

c in serie (quam saepius concludit; adiunguntur sive partes sententiarum sive ipsae sententiae, sc. fere vi coniunctionis coordinatae):

α trium membrorum (bimembra v. maxime p. 188, 60 sqq.): CATO or. frg. 32, 1 (158 M.) principio vobis mulier magnam dotem adtulit; tum magnam pecuniam recipit ...; -a *eqs.* Cic. inv. 2, 88 primum ... -a ... deinde (*eodem ordine*: part. 74 PLIN. nat. 5, 135. *ordine communi* p., d., -a: Cic. inv. 2, 99. *al.* Q. Cic. pet. 30 VITR. 7, 5, 2 CELS. 5, 26, 34^C SCRIB. LARG. 193 PLIN. nat. 11, 14. *al.*) 2, 122 deinde ... -a (*item determinatione caret primum membrum*: Brut. 236 VELL. 2, 90, 4 CELS. 7, 8, 4. *et saepius; ordine inverso*: Cic. Att. 1, 13, 3 SVET. Aug. 7, 2). Cluent. 21 Aurius ... mortuus est ...; -a Magia ... mortua est; postremo ... Cn. Magius est mortuus (*cf.* SEN. contr. 1, 2, 19 -a ... novissime. VEG. mil. 1, 28 primo ... -a ... ad extremum). VITR. 6, 1, 8 -a ... tunc (*ordine inverso*: AMM. 28, 2, 5). *al.* *β plurium membrorum (notabiliora tantum; fortasse et PLAVT. Most. 743 contextu manco):* ENN. frg. var. 55 Iovem Graeci vocant aerem; qui ventus est et nubes, imber -a atque ex imbre frigus, ventus post fit, aer denuo. CATO agr. 28, 2 in scrobe quom pones arbores, summam terram subdito: -a operito terra ... deinde calcato pedibus bene, deinde festucis ... calcato (*cf. ordine inverso*: RHET. Her. 2, 1, 2 deinde ... deinde ... -a [COLVM. 5, 11, 4]). Cic. Quinct. 88sq. deinde ... -a ... tum ... -a. Scaur. 22 primum ... -a ... tum ... tum denique. de orat. 1, 143 initio ... deinde ... -a ... tum ... post ... extrema autem oratione. CELS. 2, 1, 20 primum ... deinde ... tum ... -a. SCRIB. LARG. 16 primum ... deinde ... deinde ... deinde ... summum ... et rursus ... deinde ... deinde ... -a. *al.* *exemplum generis orationis aridi, exanguis, exilis*: RHET. Her. 4, 11, 16 in balineis accessit ad hunc; -a dicit: 'hic tuus servus me pulsavit'; -a dicit hic illi: 'considerabo'; post *eqs.*

2 significatur potius tempus quolibet intervallo sequens:

a non indicatur tempus intercedens: α exempla varia (post Cic. selecta): PLAVT. Aul. 805 hic opperiar ... paulisper; -a intro hunc subsequar; nunc interim *eqs.* *al.* TER. Hec. 718 minitemur, si cum illo habuerit rem -a. COM. pall. inc. 87 (*si huc trahendum contextu manco*) -a noli rogare, quod (quom Ribbeck) impetrare nolueris. LEX repetund. (CIL I² 583) 56 *qui ex hac lege* apsolutus erit, quom eo <h(ac)> l(ege), nisei quod -a fecerit ... actio nei es<to>. Cic. inv. 1, 27 ex iis, quae -a de elocutione praecipiantur (*item respiciuntur argumenta post tractanda*: S. Rosc. 127. Cluent. 20 quam diligenter *eum accusaverit*, -a dicam; nunc *eqs.* [fam. 15, 20, 3 LIV. 5, 4, 1. *al.*]. VARRO rust. 3, 17, 1. SEN. dial. 11[12], 6, 1 adversus ista -a conflagam; interim primum *eqs.* [epist. 14, 14. *al.* QVINT. decl. 325 p. 280, 25. *al.*]. *al.* QVINT. inst. 7, 3, 11. *al.*; *verbo omissio*: Cic. Brut. 300 de isto -a; sed tu *eqs.* fin. 3, 44, 4, 2). Verr. II 4, 96 hanc virtutem Agrigentorum imitati sunt Assorini -a. Cluent. 71 *consilium*, ut pecuniam ... polliceatur, deinde eam -a supprimat. *al.* PVBLIL. C 26 cave quicquam incipias, quod paeniteat -a (post paeniteat *trad.*). R. GEST. div. Aug. 32 ad me supplices confugunt reges Parthorum Tiridat<es> et post<ea> Phrat<es> (*gr. μετ-επειτα*). LEX Salpens. (CIL II 1963) 1, 44 qui ... II viri ... -a ex h(ac) l(ege) creati erunt, *eqs.* *al.* *β in enunt. relativis aliquid futurum anticipantibus (exempla notabiliora):* Cic. Verr. II 1, 41 idem iste, quem Cn. Dolabella -a C. Malleolo occiso pro quaestore habuit. off. 3, 112 Titum filium, qui -a est Torquatus appellatus (VARRO ling. 7, 52 latrones ... quos -a ... stipatores appellarunt. FAST. cos. Capitol. a. 310 a. Chr. [Inscr. Ital. XIII 1 p. 37] C. Marcius ... Rutilus, qui -a Censorinus a. est. a. 205 a. Chr. [*ibid.* p. 47] Scipio, qui -a African(us) appellatus est. *al.* NEP. Iph. 1, 4 LIV. 2, 13, 5 *al.*; *sim. saepius de cognomine*). SALL. Catil. 31, 6 Cicero orationem habuit ... quam -a scriptam edidit. LIV. 5, 31, 6 quae res -a religioni fuit. PLIN. nat. 22, 12 in villa ... Tusculana, quae fuit -a Ciceronis. *et saepius.*

b indicatur tempus intercedens (sc. per adv. sive abl. mensurae vel temporis, pro quo est acc. infra l. 78; fere prius et saepius leguntur iuncturae aliquanto post, multo post sim., v. p. 165, 22): Cic. inv. 2, 154 *navigantes quidam naufragum* ad se sustulerunt; -a aliquanto ipsos quoque tempestas ... iactare coepit (SCHOL. Cic. Bob. p. 78, 36). Verr. II 5, 142 perbrevis -a (*cf.* AMM. 21, 10, 8 brevis). Cluent. 130 paucis -a mensibus (*inseritur inter subst. et attrib. ut*: rep. 2, 60 annis -a xx. PLIN. nat. 4, 98 multis -a annis. GELL. 17, 21, 42 AMM. 16, 12, 66. *postponitur*: VARRO rust. 2, 9, 6 diebus paucis -a. GELL. 10, 1, 9 multis annis -a. 17, 21, 49 neque magno intervallo -a. *antededit*: GELL. 13, 5, 5 -a brevi tempore). PLIN. nat. 8, 185 haud multo -a (17, 158. 28, 158 GELL. 17, 21, 23. *al.*). AMM. 14, 11, 24 non diu -a (17, 3, 5. 28, 6, 25. *al.* AVG. civ. 22, 8 p. 571, 28 D.). 15, 10, 2 paulo -a (16, 12, 17. *al.* *apud eundem*). 14, 7, 17 haud longe -a (*v. vol. VII 2, 1650, 54 sqq.*). *singulariter pro abl. accedit acc.*: AVG. civ. 8, 11 p. 337, 3 D. Platonem ... a tempore, quo prophetavit Hieremias, centum ferme annos -a natum fuisse.

3 significatur potius spatium temporis in posterum porrectum (sc. vi abl. separ. ea melius perspicua; exempla certiora): a non indicata diuturnitate: α generatim: PLAVT. Asin. 279 si occasioni huic tempus sese supterduxerit, numquam edepol quadrigis albis indipiscet -a

(Epid. 600 Cic. Att. 9, 10, 2 NEP. Hann. 4, 3 LIV. 5, 43, 3. *al.*). Capt. 66 faciam, ut pugnam inspectet non bonam, adeo ut spectare -a omnis oderit (*item accedit ad ut consec.*: Cic. S. Rosc. 57 ut -a neminem alium ... nisi fortunas vestras accusare possitis. Att. 11, 9, 2 tanto me dolore adfecit, ut -a iacuerim. LIV. 1, 36, 6 auguriis ... tantus honos accessit, ut nihil ... -a nisi auspiciato gereretur. *al.*). Trin. 514 nostramne ... vis nutricem, quae nos educat, abalienare a nobis? ... quid edemus nosmet -a? (*cf.* Acc. trag. 410 pecuda in tumulis deserunt; quis vos pascet -a?). Cic. Verr. II 1, 111 cum abs te caput illud ... esset ornatum, equis inventus est -a praetor, qui idem illud ediceret? non modo nemo edixit, sed *eqs.* Brut. 198 si nemo auderet testamentum facere -a nisi de illius sententia (CAES. Gall. 4, 30, 2 CVRT. 8, 2, 7. *al.*; *adde* Cic. S. Rosc. 57 *supra*). *al.* SALL. Iug. 56, 4. NEP. Timol. 3, 5 neque -a res ulla Syracusis gesta est publice, de qua prius sit decretum quam Timoleontis sententia cognita. LIV. 1, 3, 7 Silvius deinde regnat ... casu quodam in silvis natus; ... mansit Silviis -a omnibus cognomen, qui Albae regnaverunt (PLIN. epist. 6, 8, 2). *al.* *β in formulis legum sim.* (*cf.* LEX l. 47 *et posthac, pro quo fortasse substituitur in orat. obliqua l. 25 sqq.*): EDICT. praet. Cic. Verr. II 1, 106 qui ab A. Postumio Q. Fulvio censoribus postve ea [testamentum] (*Prisc. gramm. III 260, 20; om. codd. Cic.*) fecit fecerit (*in tmesi ut*: Cic. leg. agr. 2, 35 M. Tullio Cn. Cornelio consulibus post<ve> ea. LIV. 41, 9, 9 qui M. Claudio T. Quinctio censoribus postve [-que ed. princ., corr. Mommsen] ea ... censi essent). LEX Gabin. Calp. (CIL I² 2500) 24 (*contextu lacunoso*) <nev>e quis post<ea> insula<s illas vicin>as *eqs.* (DECRET. decur. Pis. de C. Caesare [CIL XI 1421] 29 ne ... quae supplica<tio>nes ... -a in eum diem ... fiant. LIV. 7, 16, 8 ne quis -a populum sevocaret, capite sanxerunt. VAL. MAX. 6, 3 ext. 3 ne quis -a corrumpi iudex posset, providit). LIV. 31, 44, 7 additum decreto, si quis quid -a ... ferret, id omne populum Atheniensem iussurum (38, 38, 18 *adscriptum est*, si quid -a addi ... placuisset, ut id salvo foedere fieret). 39, 19, 6 consules praetoresque, qui nunc essent quive -a futuri essent.

b diuturnitate accuratius indicata: CATO agr. 17, 2 *nuces* ubi primum incipiunt hiascere, tum legi oportet; per sementim primum incipiunt matura esse, -a usque adeo sunt plus menses VIII (TERT. monog. 4, 6 semel ... vim passa institutio dei per Lamech constitit -a in finem u. gentis illius. PEREGR. Aeth. 19, 12 -a numquam ... u. in hodie [*syn. ex ea die*]). Cic. Cluent. 184 quae *mulier* ut ... statuerat satis esse quaesitum, -a per triennium ... Stratonem illum dilexerat (PLIN. nat. 19, 166 per biennium. 23, 43 per xx dies ante Canis ortum totidemque -a. FRONTO p. 82, 22 v. d. H. per continuum triduum. AMM. 30, 4, 6 per varias aevi sequentes aetates). Tusc. 1, 38 multa ... saecula -a (*sc. Pythagora mortuo*) ... viguit Pythagoreorum nomen (*cf.* LIV. 7, 1, 10 *tot annos* ... -a vixit. PLIN. nat. 7, 159 -a diu vixit). COLVM. 12, 23, 1 *pice mustum* permiscetur nec -a tangitur, dum confervescat. PLIN. nat. 14, 45 quantum -a CCXXX annis vita profecerit. *al.* TAC. ann. 4, 57, 1 sex -a annos. LEX met. Vipasc. frg. 2, 10 qui ... diebus ... continuis decem -a in opere cessaverit, *eqs.* GELL. 1, 25, 15 ex eo die -a. *al.*

appendix ad A: *1 additamenta quibus ordo temporis accuratius illustratur (explicatur tempus intercedens supra sub 2b, diuturnitas supra sub 3b; saepius vix diiudices, utrum -a definiatur an plus minusve abundanter accedat ad alias determinationes temporales): a -a intellegitur ex eis quae paratactice antea afferuntur, sed explicatur insuper per:* *α opposita adv., locut. praepos., adi. (exempla bimembra notabiliora, plurium membrorum v. supra sub 1c):* NAEV. com. 7 hunc unum diem ...; -a. PLAVT. Aul. 118 nunc ...; -idea ([post idem *trad.*], 805 -a ... subsequar; n. interim *eqs.* Cic. Cluent. 10. 20 fam. 15, 20, 3 LIV. 5, 4, 1. 39, 19, 6 consules ... qui n. essent quive -a futuri essent. SEN. suas. 7, 11. *al.*). Pseud. 455 erum saluto primum, ut aequomst; -a ... vicinis impertio (*adi.*: Cic. Caecin. 97. *al.*; *saepius adv.*: PLAVT. Stich. 758 p.; -idea loci. TAB. cens. Varro ling. 6, 87 CATO agr. 17, 2. 18, 7. 90, 3. 131 Cic. inv. 2, 83. *al.*; *cf.* primo: CATO agr. 103. *al.* prius: NIGID. Serv. auct. georg. 3, 147. *al.*). CATO or. frg. 27, 1 (139 M.) antea ... -a (RHET. Her. 4, 5, 7. *v. vol. II 138, 38 sqq. et cf. ante vol. II 137, 40 sqq.*). Cic. Verr. II 1, 47 non in pueritia ... ne -a quidem. 3, 72 tum, cum vendebas ... -a (prov. 6 tum ... et -a. Phil. 2, 20 Att. 6, 2, 7. LEX Malac. [CIL II 1964] 4, 27 QVINT. inst. 3, 11, 7. *al.*). 5, 25 illius superioris Africani ... huius qui -a fuit (Font. 1). Phil. 11, 2 quondam ... -a (leg. 3, 15 LIV. 24, 3, 8 PLIN. nat. 11, 121. 25, 51. *al.*). *al.* CAES. Gall. 1, 40, 6 aliquamdiu ... -a. SALL. Iug. 4, 4 quibus ... temporibus ... -a. LIV. 21, 19, 4 qui tunc essent, ... qui -a adsumerentur (VAL. MAX. 8, 1 absol. 2. CONST. veteran. [CIL XVI] 1 int. 15 [a. 52] cum uxoribus quas t. habuissent ... aut ... cum iis quas -a duxissent [*item passim in diplomatibus, ita ut vix dubites, num recte solvatur post(ea) e. g. ibid. 83 extr. 3*]. *al.*). 22, 7, 3 in acie ... -a. SEN. contr. 2, 1, 25 olim ... -a (*al. v. vol. IX 2, 561, 16 sqq.*). SEN. dial. 11(12), 6, 1 interim primum (*adde* PLAVT. Aul. 805 *supra*; *ceterum v. vol. VII 1, 2203, 38 sqq.*). PLIN. nat. 2, 216 non in plena aut novissima luna, sed -a. DECRET. decur. Puteol. Atimet. (CIL x 1783) 6 ad diem vitae eius ... -a autem *eqs.* *al.* *structura synt. artiore accedit a tempore p. 187, 79.*

β enunt. secund.: *① varia:* CATO or. frg. 32, 1 (158 M.) principio ...; tum ...; -a, ubi irata facta est, ... flagitare virum iubet

mulier (agr. 156, 4 AVR. Fronto p. 7, 6 v. d. H. CAPITOL. Maximin. 1, 7 primis temporibus . . . , -a vero, ubi *eqs.*). R. GEST. div. Aug. 21 et -a, quotienscumque imperator a<ppe>llatus sum, aurum coronarium non accepi (*gr. ὄστερον ὄσάκις. cf. quotiens: PLIN. nat. 32, 133 SVET. Aug. 41, 1. 77). PLIN. nat. 18, 239 non . . . a. d. VI id. Feb., sed sive ante, quando . . . , sive -a, quando *eqs.* (quodnam *trad. utroque loco*). APIC. 4, 2, 4 fricabis; -a adicies cerebella . . . ; -a franges ova . . . ; -a quod (quam *vel cum coni. edd. vett.*) coctum fuerit, piper asparges et inferes (*nisi coniunctionem fere pro postquam adhibitam intellegas, v. Norberg, Synt. Forsch., 1943, 240 et cf. post quod p. 164, 59*). ROMVL. fab. 70, 4 rec. gall. -a, ut . . . coepit (*rec. W posteaquam, Phaedr. 4, 14, 6 postquam*).*

② cum (*e coni. dubia pro posteaquam PLAVT. Most. 135 nec non locis Ciceronianis quibusdam p. 192, 65; in enunt. secund. ponitur indic. perf. non nisi RVT. LVP., LEX Malac.*): CATO agr. 96, 1 omnia (*i. amurcam, aquam, faecem*) commisceto pariter; -a, c. detonderis oves, unguito totas. 98, 2 ahenea omnia unguito, sed prius extergeto bene; -a, c. unxeris . . . , extergeto. CIC. Verr. II 1, 47. 3, 57 Apronius venit, omne instrumentum diripuit . . . ; -a, c. (*cod. V, quam rec. plerique*) ad eum Nymphodorus venisset . . . , hominem . . . suspendi iussit. p. red. in sen. 12 nat. deor. 2, 90. Att. 11, 12, 1 -aque, c. (*Manutius, quam trad.*). fam. 1, 9, 13 ALF. dig. 41, 1, 38. LIV. 5, 54, 3 quae vos, Quirites, nunc moveant potius . . . quam -a, c. reliqueritis eam *patriam*, macerent desiderio. 27, 40, 4. 29, 22, 8. 31, 16, 8. 31, 17, 2. RVT. LVP. 1, 21 haec me in itinere recogitatio prope confectum confirmabat; -a vero, c. domum veni, nihil earum rerum inveni. VITR. 7 praef. 17. 10, 13, 3 SEN. contr. 7, 4, 7. 9, 4, 20 VELL. 2, 41, 3. COLVM. 4, 4, 2 vitis supina . . . deposita -a, c. (*unus e rec.*, quam *cell.*) ablaqueatur, vulneribus obnoxia est. 12, 26, 1 -a, c. refrixerit *mustum coctum*, in vasa defundas (*cf. 2 posteaquam . . . refrixerit*). *al.* ASCON. Mil. p. 40, 31 PLIN. nat. 5, 2. *al.* LEX Malac. (CIL II 1964) 4, 27 quae cuiusque eorum tum <fuerunt> erunt, cum prae<d>es cognitorve factus est erit, quaeque -a esse, c. ii obligati esse coeperunt, c<o>eperint, qui *eqs.* PLIN. epist. 7, 1, 5 SVET. Aug. 94, 5. ITALIA Marc. 14, 28 (*cod. l*) -a, c. resurrexero, praecedam vos in Galileam (*gr. μετὰ τὸ ἐπερθῆναι με, Vulg. posteaquam, aur. al. postquam, ut loco gemino Matth. 26, 32 cod. fere omnes*). Luc. 14, 29 (*cod. c, cf. ff²*) quis . . . non prius . . . computat sumptus aedificii . . . , ne -a, c. posuerit fundamentum, *eqs.* (*gr. ἵνα μήποτε θέντος, aur. al. et Vulg. posteaquam, cod. e al. ne forte cum*). APIC. 6, 8, 15 agitur *pullus* . . . ; -a c. coctus fuerit *eqs.* *al.* ③ quam (*sc. particulis interpositis ut p. 190, 41; in enunt. secund. fere ponitur indic. perf.*): CIC. Verr. II 4, 42 hoc statuerant . . . nihil esse, quod quisquam putaret se . . . domi retinere posse; -a vero q. intellexerunt isti *Verri* . . . Q. Arrium non succedere, statuerunt *eqs.* (p. red. in sen. 5 illo ipso . . . anno . . . ; -a v. q. . . , cum . . . , tantus vester consensus . . . fuit, ut *eqs.* Phil. 2, 23. 5, 23 Att. 1, 16, 2. *al. in epist.* CAES. Gall. 4, 37, 4 [*antecedunt: primo . . . ; cum . . . ; interim*]. civ. 2, 17, 4 [*cum trad., fortasse recte; opp. initio ut SALL. Catil. 2, 2, ubi seq. tum demum*]. SALL. Iug. 29, 3 primum. NEP. Dion 4, 3 Dat. 3, 5 SEN. nat. 3, 11, 5 QVINT. inst. 12, 10, 13. GAIUS inst. 2, 36 ante aditam . . . hereditatem. *al.*; -a quam vero v. p. 193, 5). Cluent. 192 cum . . . accusatore . . . Romam ipsa misisset, ipsa paulisper . . . Larini est commorata; -a autem q. (*cum var. l.*) appropinquare huius iudicium ei nuntiatum est, confestim huc advolvit (Att. 13, 12, 3 antea . . . , -a a. q. fam. 7, 3, 5 primum. VITR. 3, 1, 8 primo. 4, 1, 4. IVLIAN. dig. 36, 1, 26 pr. antequam). PEREGR. Aeth. 19, 16 (8 tunc retulit. 14 illud etiam retulit) -a ergo q. haec omnia retulit . . . , ait *eqs.* MAX. TAVR. serm. 101, 2 M. prius . . . , -a enim q.

γ *abl. absol.*: CIC. Verr. II 1, 41 iste, quem Cn. Dolabella -a C. Malleolo occiso pro quaestore habuit. Caecin. 97 decemviri prima actione non iudicaverunt; -a re quaesita . . . sacramentum nostrum iustum iudicaverunt. Cluent. 189 leg. agr. 2, 25. *al.* CAES. Gall. 6, 39, 4 redisse primo legiones credunt . . . ; -a despecta paucitate . . . impetum faciunt. civ. 3, 57, 5 ut -a confecto bello reperiebamus. SALL. Iug. 113, 2 LIV. 5, 5, 5. 22, 52, 7. R. GEST. div. Aug. 16 in consulato meo quarto et -a consulibus M. Cr<a>ssio et Cn. Lentulo (*gr. μετὰ ταῦτα. ibidem iterum, ubi gr. μετέπειτα. cf. PLIN. nat. 8, 22 -a . . . principibus Claudio et Neroni. 33, 45 -a . . . Q. Fabio Maximo dictatore*). VITR. 2, 1, 1 VAL. MAX. 9, 8 ext. 1. CELS. 4, 27, 1^D add. (Maia 26, 1974, 171) l. 74. SEN. nat. 1, 17, 8. *al.*

δ -a non intellegitur nisi ex enunt. secund. subordinato vel *struct. particip.*: α *enunt. secund.*: ① si (*fortasse ad Bla spectant quaedam ut PLAVT. Capt. 203*): PLAVT. Asin. 279 p. 187, 83. Capt. 203 at nos pudet, quia cum catenis sumus. :: at pigeat -a nostrum erum, si vos eximat vinculis. CIC. Q. Rosc. 55 si non reliquit tibi actionem tuam, quem ad modum HS tol . . . ab eo -a exegisti? Cluent. 116 quae res si rei iudicatae pondus habuisset, ille -a . . . reus . . . factus esset. SALL. Iug. 56, 4 si id fecerint, -a . . . sine metu aetatem acturos. LIV. 5, 5, 10 eundem, si differtur bellum, animum -a fore. CELS. 8, 16, 4. 8, 20, 5 COLVM. 2, 20, 2. *al.*

② *varia temporalia*: PLAVT. Epid. 386 ubi id inspexissent, cogitarent -a, *eqs.* (CIC. Rab. Post. 36 ubi semel quis peieraverit, ei credi -a . . . non oportet. CELS. 7, 7, 9^B quae *caruncula* ubi eum locum implevit, -a recte oculos operitur). 600 quid ego, qui illam ut primum vidi, numquam vidi -a? (Men. 1112 cum patre ut abii Tarentum ad mercatum, -a inter homines me decurrere a patre. CIC. Cluent. 184 Brut. 19).

Rud. 755 -a aspicio meum *tergum*, quando ego tuum inspectavero (ORIBAS. syn. 7, 16, 2 Aa p. 149 -a, q. declinaverit inflammatio . . . , fricationem adhibebis [q. *om. La*]). CIC. Flacc. 45 (*v. l. 14*) posteaquam . . . , -a (VLP. dig. 42, 1, 55 iudex p. semel sententiam dixit, -a iudex esse desinit. MAR. VICTORIN. in Phil. 2, 9-11 p. 1210^A. AMBR. [?] sacr. 2, 7, 21). AVR. Fronto p. 30, 9 v. d. H. postquam ad te proxime scripsi, -a (*sc. 'fuit' sim.; corruptum putat Haines*) nihil operae pretium, quod ad te scriberetur (Cod. Iust. 2, 29, 2, 1 [a. 293]. HEGES. 2, 12, 1 p. 163, 10).

③ cum: -a *sequitur*: CIC. inv. 1, 93 ut si qui, cum dixerit, qui virtutem habeat, eum nullius rei . . . indigere, neget -a sine bona valetudine posse bene vivi. Cluent. 119 C. Getam, cum a . . . censoribus ex senatu eiectus esset, censorem ipsum -a esse factum (*sim. VAL. MAX. 2, 9, 6. 2, 9, 9*). Flacc. 45 quod posteaquam Temni litteris . . . patefactum est cumque eadem de re Cn. Lentulus . . . litteras misisset, Heraclidam istum Temni -a nemo vidit. Planc. 50 ut, cum minus valuissent suffragiis quam putassent, -a prolatis comitiis prosternerent se (*nisi spectat ad Bla*). Att. 2, 21, 2. 4, 3, 3. 6, 3, 5. BELL. Afr. 25, 3 cum condicionem *deditionis* . . . repudiassent, -a . . . interfecti . . . sunt omnes. ASCON. Corn. p. 55, 9. PLIN. nat. 18, 253 cum germinare videris morum, iniuriam -a frigoris timere nolito. ITALIA num. 9, 17 (Aug. quaest. hept. 4, 16) cum ascendisset nubes a tabernaculo, et -a promovebant filii Israhel (*gr. καὶ μετὰ ταῦτα, Lugd. et Vulg. tunc. AVG. ad l. p. 324, 15 'a' si deesset, plena posset esse sententia*). *al.* -a *antecedit*: ANTHIM. 24 mel modicum et piper mittat in ipso iuscello, -a cum (*cod. opt.; quam vel postquam vel -a tantum var. ll.*) coctum fuerit. ORIBAS. eup. 4, 91 add. La p. 608 das *medicamen*, -a cum aliud comedit *aegrotus*.

④ quam (*attulimus ea tantum exempla, ubi aliae voces interponuntur; cetera v. sub posteaquam*): ① *interponuntur varia*: CIC. Verr. II 1, 56 -a Servilius . . . Olympum urbem hostium cepit, q. tu in isdem illis locis . . . oppida . . . vexanda curasti. Phil. 8, 21 languidiores -a facti sumus, q. M. Antoni . . . insolentiam superbiamque perspeximus. off. 3, 66 Claudium aedes -a proscrispisse, q. esset ab auguribus demoliri iussus. fam. 3, 8, 5. 5, 14, 1. SEN. contr. 9, 4, 1 haec vulnera . . . -a feci q. dimissus sum. QVINT. inst. 4, 2, 26 pro Vareno . . . -a narravit Cicero q. (*cum var. l.*) obiecta diluit. decl. 294 p. 165, 14 si te proditorem -a dixissem, q. tu mortem meam optasses, *eqs.* LACT. inst. 4, 15, 30 VEG. mil. 2, 19 p. 53, 22 BOETH. in Porph. comm. pr. 2, 18 p. 116, 16. *verbo in enunt. secund. subaudito*: CIC. fam. 16, 12, 6 adhuc neminem videram, qui te -a vidisset q. M. Volusius. ② *interponuntur solae particulae* (*cf. etiam p. 189, 39*): CIC. Att. 4, 8, 2 Antio nihil quietius, . . . nihil amoenius; . . . -a vero q. Tyrannio mihi libros disposuit, mens addita videtur meis aedibus (IREN. 1, 2, 5 [1, 1, 4 H.], *ubi gr. μετὰ δὲ τὸ ἀπογοιθῆναι*). fin. 1, 10 quando . . . nobis . . . , -a quidem q. fuit quem imitarentur, ullus orationis . . . ornatus defuit? EDICT. praet. perpet. Vlp. dig. 15, 2, 1 pr. post mortem eius . . . -ave q. is emancipatus . . . fuerit (Vlp. *ibid.* 1 postquam). GAIUS inst. 4, 15 -a tamen q. iudex datus esset, comperendum diem . . . denuntiabant. TERT. adv. Hermog. 29, 2 -a ergo q. facta est terra, futura etiam perfecta, interim erat . . . rudis (EPIST. pontif. 1054 Conc. S IV 2 p. 105, 13). adv. Marc. 3, 22 p. 415, 10 -a certe q. IREN. 3, 1, 1 -a enim q. (LACT. mort. pers. 9, 10).

β *struct. particip.*: ① *abl. absol.*: CIC. Verr. II 4, 72 hoc nefario scelere concepto nihil -a . . . religiosi duxit esse. Sull. 65 ut onere deposito domestici officii nihil -a nisi de rei publicae commodis cogitarit. CAES. Gall. 4, 30, 2 his superatis . . . neminem -a . . . in Britanniam transiturum. VITR. 10, 13, 3 his tunc primis gradibus positus . . . -a, cum Philippus . . . Byzantios oppugnaret, *eqs.* TAC. ann. 4, 57, 1 caede eius patrata sex -a annos . . . secreto coniunxit. GELL. 3, 16, 12 in undecimo mense post mariti mortem peperisse *feminam*, . . . quasi marito mortuo -a concepisset. APVL. met. 10, 8, 2. *al.* ② *part. coniunct. (exempla notabiliora)*: CIC. fam. 9, 13, 1 bellum commotum a Scapula ita -a confirmatum est a Pompeio, ut *eqs.* LIV. 45, 13, 17 cum iis mandatis . . . profectum regis filium -a consecutos equites, qui *eqs.* CELS. 5, 25, 9 quae (*i. partes medicaminis*) separatim contusa -a iunguntur. COLVM. 4, 4, 2 v. p. 189, 26. PLIN. nat. 6, 84 hospitali regis elementia sex mensum tempore inbutus adloquio percunctanti -a narravit Romanos et Caesarem. MARCELL. dig. 38, 2, 32 PAVL. dig. 41, 3, 31, 4. AVG. in psalm. 70 serm. 2, 1 l. 51 expertus . . . malum -a saltem obtemperet praecceptis medici. *al.*

2 *iuncturae plus minusve abundantes* (*cf. p. 188, 53*): a *iuxta adv. deinde, tum sim. (saepius concludendo enumerationem vel argumentationem)*: PLAVT. Asin. 335 quid tum -a? (*item in interrogatione p. 186, 80. ceterum*: VITR. 1, 6, 7 GELL. 14, 3, 10. 15, 3, 3. 16, 19, 7. 19, 1, 3 HIL. trin. 12, 40). CIC. Cluent. 71 deinde . . . -a (Mil. 65 Tusc. 4, 2 LIV. 41, 24, 20 VITR. 7, 9, 3 CELS. 3, 4, 12. 5, 28, 14^E. 7, 18, 3 CVRT. 10, 1, 15 COLVM. 12, 52, 1 PLIN. nat. 4, 58. *et saepius, imprimis apud iuris consultos. ordine inverso -a d.*: PAVL. FEST. p. 194 SEN. contr. 9, 4, 20 VAL. MAX. 9, 1 ext. 5. CELS. 4, 12, 4 [*suppletur e cod. J.*]. 7, 8, 3 PLIN. nat. 35, 29. *al.*). PAPIN. dig. 39, 6, 42 pr. denique -a (CAPITOL. Pert. 3, 10). HIL. in Matth. 24, 11 dehinc -a (in psalm. 118 teth 5).

b *accedit gen. loci* (*cf. interea loci, postid locorum*): PLAVT. Cist. 784 ubi id erit factum, ornamenta ponent; -idea l. qui deliquit vapulabit. Stich. 758 tene *vinum*, tibi cen, primum; -idea l. . . cantio-

nem aliquam occipito. SALL. Iug. 102, 1 -a (post ea *Kurfess, Koester-mann*) l. consul haud dubie iam victor pervenit in oppidum Cirtam.

B usu deflexo, sc. vi temporali attenuata vel fere evanida respicitur potius: 1 quod consequitur ex affirmatione, concessione vel actione qualibet: a in enunt. variis (fortasse huc spectant quaedam p. 189, 70 sqq. allata): PLAVT. Capt. 562 te suum sodalem esse aibat :: . . . Alcumeus atque Orestes et Lycurgus -a una opera mihi sunt sodales qua iste. Merc. 220 si istac ibis, commodum obviam venies patri; -a aspicit (postquam aspiciet unus e recc.) te timidum esse . . . , ilico retinebit, rogabit eqs. (si recte huc traximus). Mil. 849 mihi imperabat vinum promere, ego promebam -a. Stich. 349 ut operam omnem araneorum perdam et texturam improbem . . . : miseri algebunt -a. 720 nolo ego nos prosum hoc ebibere (prosum(m)o bibere trad.); nulli rei erimus -a.

b in enunt. interrogativis: α plenis: PLAVT. Most. 346 dormiam ego iam. :: . . . quid ego hoc faciam -a? Poen. 1262 amplectamur ambae. :: quis me amplectetur -a? TER. Ad. 660 priorem esse illum, non oportere huic dari orbam. :: eho, nonne haec iusta tibi videntur -a? (poscere *Bothe, vix recte, nec probabilis -a sententiae novae interruptae tribuit Marouzeau; cf. DON. ad l. 3 videtur . . . mihi '-a' sic abundare, quomodo interdum 'hodie' de stomacho adicitur loquentis [antea vi temporis explicatur inepte]*). SEN. nat. 2, 48, 2 haec si digerere in partes suas voluero, quid -a faciam? in immensa procedam. FRONTO p. 106, 10 v. d. H. qui(d) fiat -a? quid, inquam, fiat nisi eqs.? β verbo carentibus, sc. forma quid -a? (sermone potius cottidiano, v. etiam DON. l. 30; ceterum cf. l. 47. p. 186, 77): PLAVT. Truc. 509 iamne iit ad legionem? . . . : . . . nudius quintus natus ille quidemst. :: q. -a? inter tot dies quidem hercle iam aliquid actum oportuit. TER. Hec. 551 audisti ex aliquo . . . qui vidisse eum diceret . . . intro euntem ad amicam; q. tum -a? si modeste ac raro haec fecit, eqs. (DON.: τῷ ἰδιωτικῷ, quo contemnimus crimina leviora). Eun. 637 biduum hic manendum est soli sine illa? q. tum -a? nihil est. 793 cum tibi do istam virginem, dixtin hos dies mihi soli dare te? :: q. tum -a? :: rogitas? Ad. 529 cliens, amicus, hospes nemost vobis? :: sunt. q. -a? :: hisce opera ut data sit. RHET. Her. 4, 16, 23 (in exemplo ratiocinationis). CIC. S. Rosc. 80 nonne cogitas te a sectoribus huc adductum esse? q. -a? 94 q. -a, si Romae adsiduus fui? (leg. agr. 2, 29). Tull. 54 q. -a? hoc sequitur, ut eqs.? al. Liv. 4, 4, 1 (in oratione). QVINT. decl. 313 p. 231, 16 AVG. c. acad. 3, 3, 5 p. 49, 7. exhortationis loco fere i. q. 'age' sim.: QVADRIG. hist. 57 filio consuli pater proconsul obviam in equo vehens non descendit . . . ; tum consul ait: 'q. -a?' lictor . . . cito intellexit, Maximum proconsulem descendere iussit (de eadem re Liv. 24, 44, 10 consul animadvertere proximum lictorem iussit).

2 quod additur, fere i. q. deinde, praeterea, ceterum sim.: a) quolibet modo (fere in enumerando): PLAVT. Asin. 771. Rud. 1276 adveniens salutem etiam patrem? :: censeo. :: post eius matrem? :: censeo. :: quid -a? etiamne adveniens complectar eius patrem? (TER. Ad. 929 primum huius uxori est mater. :: est; quid -a? :: proba et modesta. cf. l. 25 et p. 186, 77). CIC. inv. 1, 43 eae res quaeruntur, quae gestum negotium consequuntur: primum . . . deinde . . . deinde . . . deinde . . . -a . . . et cetera, quae factum aliquid . . . solent consequi. 2, 79 sqq. 106 sq. al. Caecin. 95 deinde . . . -a . . . porro. Planc. 32 primum . . . deinde . . . -a. PLIN. nat. 10, 140 (vituperatur luxuria) gallinae quaedam ad saginam . . . eliguntur . . . ; -a (sc. accedunt vel afferendae sunt) culinarum artes, ut clunes spectentur, ut dividantur in tergora eqs. 13, 98 mensae vitia: lignum, . . . rimae . . . ; -a murena nigro transcurrans limite eqs. GELL. 9, 9, 15 (vituperantur versus, quos Vergilius e Homero vertit) primum omnium id visum esse . . . Probo, quod . . . ; tum -a, quod . . . ; praeter ista omnia eqs. b) concludit argumentationem vel inducit inexpectatam quandam sententiam: PLAVT. Mil. 734 si improbi vita breviora punirentur a deis, et homines essent minus multi mali et minus audacter scelesti facerent facta; et -a, qui homines probi essent, esset is annona vilior. AVB. Fronto p. 27, 13 v. d. H. (fere in fine epistulae) haec cum summa festinatione ad te scribo; . . . igitur vale . . . ; -a cavebis de me, praesertim in senatu, tam multa mentiri! (an ad A3 trahendum?).

II pertinet ad locum (exempla certiora; sed dubium non est, quin per imaginem iter facientis, singula quaeque recensentis sim. cum usu temporali coniungi possint): TER. Ad. 575 clivos deorsum vorsum est; hac te praecipitato; -a est ad hanc manum sacellum eqs. PLIN. nat. 3, 38 Italia dehinc . . . , mox Etruria . . . ; Volscum -a litus et Campaniae, Picentium inde ac Lucanum Bruttiumque (item sine verbo in locis enumerandis: 4, 27, 33 [postponitur]. 79, 5, 10, 144. al. EXPOS. mundi 64). 11, 180 (179 summum gulae fauces vocantur) -a arteria et stomachus. HIL. in psalm. 1, 14 inrigari . . . paradysum flumine, quod -a in quattuor principia divisum sit (sec. gen. 2, 10, ubi gr. ἐκείθεν ἀπορρίζεται, Vulg. inde dividitur).

III pertinet ad gradum, ordinem, dignitatem (exempla certiora): PLAVT. Stich. 97 (loq. filiae) quem aequiust nos potiore habere quam te? -idea, pater, viros nostros. CATO or. frg. 41 (200 M.) patrem primum, -a patronum proximum nomen habuere maiores (in re simili: SAB. Gell. 5, 13, 5 primum tutelae, deinde hospiti, deinde clienti, tum cognato, -a adfina. GELL. 5, 13, 2 -a esse cognatos adfinesque. ceterum: CIC. Att. 12, 41, 3 si quaeris quid optem: primum Scapulae fundum,

deinde Clodiae, -a . . . Cusini et Treboni. al.). CIC. inv. 2, 75 accusatori maxime est in hoc elaborandum, ut . . . ; deinde oportet accusatorem . . . ; -a . . . oportet eqs. PLIN. nat. 14, 122 in oriente optimam resinam . . . terebinthi fundunt, dein lentisci . . . , -a cupressi. 16, 226 cornum maxime odit sorbus, carpinus, buxus, -a tilia. 17, 121 capacissima insitorum omnium ducitur platanus, -a robur; . . . fertilissima omnium inoculatio, -a emplastratio. 37, 77 probatissimi berulli lapides . . . , proximi . . . , vicinum huic genus . . . , quarto loco numerantur . . . , quinto . . . , -a . . . , ac deinde . . . , postremi. al. apud eundem.

CAPVT ALTERVM: usu recentiore coniunctio i. q. post(ea)quam (cf. GLOSS. II 325, 21 ἡμίνα: cum, -a. non est quod huc pertinere suspiceris PLAVT. Merc. 220 p. 191, 9; ad adv. fere vi coniunctionis coordinativae usurpatum v. p. 187, 6): PALLAD. vet. med. 50, 1 sanguis illi auferendus . . . , et -a sanguinem tollis, genua quoque aceto . . . dilues (l. om. Hippiatr. gr. et Geop.; postquam cod. excerptorum). DON. Ter. Eun. 786, 2 tum deinde (denique trad.), -a propius ventum est, . . . refert pedem (-a defendit Baehrens, Glotta 4, 1913, 280 ut etiam apud EVGRAPH. Ter. Haut. 790; -a <quam> Wessner utroque loco). ORIBAS. syn. 2, 56 Aa p. 125, 17 Mø. -a r(e)gelaberit (an se gel- ?), mittis in ollam (La cum se gelaverit, gr. μετὰ δὲ τὸ παγγῆνα. item respondet μετὰ cum inf.: 2, 60, 36 La p. 136, 25 -a . . . tuleris [Aa posteaquam]. 3, 103, 3 Aa bibatur . . . , -a ventrem fecerit. 7, 16, 2 La [Aa -a quando]. al. apud eundem). 8, 7, 10 La p. 213 -a flevotomaveris (gr. 8, 6, 10 μετὰ. . . τὴν φλεβοτομίαν, Aa post flebotomo). al. apud eundem; cf. etiam var. II. COLVM. 9, 16, 1 (A; postquam recc. aliquot, posteaquam cett.). COD. Theod. 9, 18, 1 (cod. Breviarii unus; posteaquam cett. et Cod. Iust. 9, 20, 16). ANTHIM. 24 p. 190, 25.

compos.: depostea. cf. posteaq.

Keudel.

postea adv. formatio peculiaris conferenda cum postea et posthac. i. q. postea: EDICT. imp. Claud. de Anaun. (CIL V 5050) 13 cum . . . Pinarius Apollinaris referre . . . neglexerit, et -c detulerit Camurius Statutus ad me eqs. CIL IV 1837, 9 qui hoc leget, nunquam -c aled (i. alid) legat.

Korteweg.

*postea quam iunctura adverbii et coniunctionis comparativae sollemnis, et inde *posteaquam coniunctio (huc traximus ea tantum exempla, ubi postea et quam leguntur nulla intercedente voce; cetera v. sub postea; tamen et hic saepe vix dinoscas, utrum voces prorsus coaluerint necne, v. infra sub I). scribitur postea-ITALIA Marc. 14, 28 (cod. k). ceterum v. sub I. NOT. Tir. 9, 16. in versibus non legitur nisi PLAVT. Most. 135 (si recte trad., v. p. 193, 66; vix apud ENN. [v. p. 194, 41]) et DAMAS. epigr. 46, 7 (posteaquam, cf. 29, 8 postea), cum ceteri poetae utantur postquam (inde ab ENN. frg. var. 83. 100. 132 [nisi Lact. verba mutavit] et EPIST. praet. ad Tiburt. [a. fere 159 a. Chr.]) et -m (inde a LEGE agr. [a. 111 a. Chr.], VARRONE, CIC.), sed aliud vocabulum alibi praevalet (non afferuntur nisi notabiliora): postquam solum exhibent ENN., CATO, RHET. Her., SALL. (99 locis, bis tamen postea vero quam), SEN. rhet. (11 locis; semel tamen postea vero quam), VAL. MAX., CVRT., PETRON., QVINT. inst. (bis tamen postea . . . quam), FRONTIN., TAC. (113 locis), PLIN. min., SVET., FLOR., FRONTO, ARNOB., DARES, ORIG.; posteaquam solum FAST. cos. Capitol., PS. CIC. in Sall. (quinquies), RVT. LVP., VITR. (septies), CELS. (bis), IREN., MARCELL. med. (sexies, sed 20, 145 post horam quam); utroque vocabulo utuntur (negleximus dubia vel ex aliorum scriptis allata) LEX agr. (-m 3/postquam I), VARRO (13/7 et post . . . quam 2), CIC. (148/37), CAES. (8 et postea . . . quam 2/12), BELL. Afr. (1/37), BELL. Alex. (1/3), NEP. (7/31), LIV. (4/436), SEN. philos. (2 et postea . . . quam 1/24), PLIN. nat. (1/33), QVINT. decl. (10 et postea . . . quam 1/8), DIG. (103/65), APVL. (1/16), TERT. (14/6), CYPR. (13 in epist., idol., testim. capp. 15, sed non in epist.), PEREGR. Aeth. (8/1 et post . . . quam 1), VVLG. (5/179), AVG. civ. (41/2), in euang. Ioh. (36/3), COD. Iust. (28/65); utraque vox deest HIRT., BELL. Hisp., VELL. (qui tamen habet nonnumquam post . . . quam). [confunditur in codd. maxime cum postquam, e. g. CIC. Verr. II 2, 38 CAES. Gall. 4, 19, 2, et postea cum, e. g. CIC. Att. 2, 11, 1 (restituatur VLP. reg. 19, 14, falso trad. in codd. opt. COLVM. 4, 4, 2; de locis PLAVTI et CIC. vulgo correctis v. p. 193, 66. 196, 59; -m et postea cum iuxtaposita COLVM. 12, 26, 1 sq.); ex coniectura EVGRAPH. Ter. Ad. 201 'quando bene promeruit . . . ': -m (ita Hennebach, Woch. Klass. Phil. 28, 1911, 643, positaquam trad., propterea quoniam Wessner) mihi <bene> fecit . . . , ideo eqs.]

I exempla illustrantia, quatenus voces postea et quam coaluerint: A duas voces potius intellegas: 1 interpositis uno vel pluribus verbis, v. p. 189, 39. 190, 28. nota: etiam vergentis antiquitatis temporibus postea et quam eodem fere loco et separata et iuxtaposita inveniuntur, e. g. RVFIN. Greg. Naz. orat. 7, 17, 4 AVG. civ. 15, 10 p. 76, 16 sqq. D. ACT. Archel. 37, 16. 2 interpositis punctis in titulis (cf. B1): LEX agr. (CIL I² 585) 14 post·ca·qua(m). 20 postea·quam (FAST. cos. Capitol. a. 210 a. [Inscr. Ital. XIII 1 p. 47]. 176 a. [ibid. p. 49]). 3 variis rationibus: CELS. 2, 17, 7 ante vero an -m in aquam calidam se demittat (var. l. dimittit) aliquis, perungui debeat . . . ; tamen . . . ut postea fiat eqs. (ZENO 1, 13 [1, 3, 7 L.] Abraham deo ante, non -m circumciscus est, placuit. cf. p. 193, 74). VLP. dig. 28, 5, 9, 14 si quis ita scripserit: Stichus liber esto et, -m liber erit, heres esto, Labeo alisque . . . opinantur detracto verbo medio 'postea' simul ei et libertatem et hereditatem competere.

[Krümer]

B unam vocem, sc. coniunctionem, potius intellegas: 1 scriptura continua (cf. A2): FAST. COS. Capitol. a. 331 a. (Inscr. Ital. XIII 1 p. 35, ni fallimur litteris foede attritis). PAP. Corp. 231, 13 (saec. I). 2 particulis quibusdam non insertis sed postpositis (contra usum p. 189, 39 illustratum): CAEL. Cic. fam. 8, 12, 1 -m vero (QVINT. decl. 352 p. 383, 21 CYPR. epist. 20, 2 p. 527, 22. AMBR. parad. 10, 47 [var. l. postea vero quam]). VLP. dig. 39, 2, 15, 33 -m autem (COD. Iust. 5, 42, 5, 1 [a. 305]. var. l. MAR. VICTORIN. in Gal. 1, 13/14 p. 1152^C). FIRM. math. 4, 16, 5 -m enim (var. l. postea enim quam). 3 evanescente vi particulae postea: v. infra l. 36 et passim sub IIB. 4 coniunctione cum fere pro synonymo adhibita (cf. postquam pro syn. l. 18sq.): CIC. p. 190, 14. 195, 80. 196, 5 et fam. 5, 6, 1 cum ad me Deicius . . . venisset egissetque mecum . . . , non satis credidi . . . ; sed -m . . . ego cum Q. Cornelio locutus sum, adhibui diligentiam eqs. VITR. 2, 9, 16 APVL. Plat. 1, 3. al. 5 numquam omissio verbo (quod tamen, si excipis CIC. fam. 16, 12, 6, ne illis quidem locis deest, ubi postea et quam verbis interpositis separantur).

II exempla notionem illustrantia. significatur i. q. postquam (cf. GLOSS. postquam: -m. variant in eodem contextu: LEX agr. [CIL I² 585] 19sq. CIC. Cluent. 175sq. CAEL. Cic. fam. 8, 12, 2 TERT. paenit. 6, 7. ITALA gen. 19, 15sq. [Lugd.]. PEREGR. Aeth. 2, 7. al.; v. etiam l. 25). quae voces tamen hoc differunt, quod postquam saepe (v. p. 244, 56), fere numquam -m adhibetur, ubi additamentis quibusdam praepositis illustretur tempus intercedens (cf. l. 40 et postea p. 187, 64sq.), ita ut vitare videantur e. g. CIC. Verr. II 1, 149 quadriennio postquam (sed ibid. antea: -m reus factus est. sim. II 5, 106 NEP. Ham. 4, 1) et MARCELL. med. (v. p. 192, 53). gr. respondet μετὰ c. acc., nisi alia indicantur. abundanter -m . . . , postea: CIC. Flacc. 45. VLP. dig. 42, 1, 55 (cf. TERT. resurr. 22 p. 55, 9 inde iam. RVFIN. Adamant. 5, 26 p. 96, 18 Bu. in consequentibus. AVG. in euang. Ioh. 120, 1 deinde. sim. al.). praeparatur -m vel coniungitur cum antea memoratis per adv. dein(de) VARRO ling. 5, 108. al. (cf. e. g. p. 194, 18), postea MAR. VICTORIN. in Phil. 2, 9/11 p. 1210^A, posthaec AMBR. in psalm. 118 serm. 4, 9 et al. (sim. explicantur adv. tum CIC. Verr. II, 2, 64 fam. 13, 55, 1. al., nunc Cic. Tull. I Verr. II 5, 103. al., iam Cic. Phil. 6, 11. sim. al.). notione temporali vigente accedit saepe respectus causalis, qui praevalere videtur p. 194, 51. 84. 195, 71 (cf. p. 192, 67. ad vim concessivam cf. p. 194, 55sq. nec non CIC. div. 1, 27 -m . . . , tamen [LVCIF. reg. apost. 2 p. 41, 10]. NEP. Con. 2, 4 -m . . . , nihilo setius). indiculus additamentorum, quibus indicatur, quanto tempore distent quae narrantur: adv. (postpos. praeter AVG. civ. 12, 13): PLAVT. Most. 135 ilico (EDICT. imp. Diocl. et Maxim. Coll. Mos. 6, 5). CIC. Verr. II 5, 96 statim (178 Vatin. 27). Att. 13, 47 extemplo. AVG. civ. 3, 16 p. 120, 1 D. continuo (17, 13 p. 234, 24 in euang. Ioh. 50, 9. al.). 12, 13 p. 530, 32 postridie vel eodem die, -m. 13, 13 p. 572, 4 confestim. abl.: CIC. Caecin. 19 illis paucis diebus (sed potius 'intra' quam 'post paucos dies'. sim. Cluent. 175). PEREGR. Aeth. 19, 8 quodam tempore, -m scripserat Aggarus . . . : transacto ergo aliquanto tempore superveniunt Persae (abl. abs. ut: AVG. c. acad. 1, 1, 4 p. 6, 11 pauculis . . . diebus transactis. in euang. Ioh. 39, 5 SVLP. Sev. chron. 2, 17, 2). AVG. civ. 16, 43 p. 194, 30 D. -m . . . immolatus est Christus, quinquagesimo die. praepos.: SYNOD. Hil. coll. antiar. p. 145, 6 post aliquantum temporis . . . , -m hanc epistulam . . . emiseraunt. AMBR. Noe 13, 42 cur, -m ingressus est Noe arcam . . . , post septem dies diluvium factum sit. ceterum v. e. g. p. 194, 70. 77.

A usu originario; quae coniunctione inducuntur sunt absoluta, priusquam vel cum incipiunt quae apodosi narrantur (-m inducit fere actiones, quarum effectus tamen saepissime permanet, raro status, v. e. g. p. 194, 37; saepe iungitur cum verbo incipere, e. g. CIC. Cluent. 58 VARRO ling. 5, 36 CAES. Gall. 5, 3, 5): 1 pertinet ad praeterita (sc. quae semel facta sunt praeter p. 194, 10. 65. cf. infra B3): a generatim: α respiciuntur eventus antecedentes: ① ita ut quodammodo opponantur: PLAVT. Most. 135 ad illud frugi usque . . . fui, in fabrorum (i. parentum) potestate dum fui; -m immigravi ingenium in meum, perdidit operam fabrorum ilico oppido; venit ignavia . . . ; post illa . . . ; continuo . . . ; nunc (-m trad.; postea quom edd. rec. fere omnes, sc. neglecta LEGE agr. infra sub 2 allata -m a prisca latinitate abiudicantes; sed nec postea cum ante CIC. frequentius exstat [v. p. 189, 12]; ceterum cf. locos, ubi dum antecedit [aliter l. 72]: CIC. S. Rosc. 126 Verr. II 2, 161 CAES. Gall. 7, 82, 1. al.; cf. CIC. Verr. II 1, 51 quam diu [prov. 25. al.]. Phil. 10, 9 quoad [fam. 7, 17, 2]). CIC. Verr. I 16 mansit in . . . pacto usque ad eum finem, dum iudices reiecti sunt; -m reiectio iudicum facta est eqs. (Vatin. 27). II 1, 37 tibi quando Carbo malus civis esse coepit? -m tibi pecuniam . . . commisit; nam si tibi antea displicisset eqs. (Att. 3, 24, 1 fam. 13, 24, 1). 4, 133 -m iudicia . . . fieri desierunt, Graecos homines . . . signa venditare coepisse, quae tum . . . non venditabant, cum iudicia fiebant (5, 178 dom. 6. al.). 5, 96 primo . . . ; -m . . . senserunt, statim eqs. (p. red. in sen. 19. al. VARRO ling. 5, 105. CAES. Gall. 1, 31, 5 [var. l. primum]. 5, 6, 4. VITR. 10, 16, 7 -m . . . , tunc. al.; cf. VARRO ling. 5, 36 primum [dub., an 5, 108 huc pertinet]). Tusc. 3, 1 nec . . . ante eam inventa, nec . . . -m cognita est philosophia (MAR. VICTORIN. in Gal. 1, 13/14 p. 1153^B). Hier. in Is. 14, 13/14 p. 220^B [var. l. postquam]. al.; cf. ALF. dig. 39, 2, 43, 1 priusquam). rep. 1, 22 sed -m (Att. 1, 19, 6 CAES. Gall. 5, 3, 5 RVT. LVP. 1, 20.

QVINT. decl. 355 p. 387, 7 diu . . . ; sed -m . . . , tum demum eqs. APVL. Plat. 1, 3. ITALA gen. 19, 15 [Lugd.; gr. ἤνκα, Vulg. cum]. al.). ac. 2, 69 numquam . . . , nisi -m (QVINT. decl. 263 p. 77, 18 TERT. fug. 2, 3. cf. CIC. fam. 5, 12, 5 tum denique . . . , -m). al. VARRO ling. 5, 119. al. BELL. Alex. 12, 2 NEP. Milt. 6, 4 Alc. 2, 3. VITR. 2, 1, 7 tum . . . ; deinde . . . ; -m. al. FEST. p. 202 v. p. 196, 24. SEN. epist. 79, 16 QVINT. decl. 352 p. 383, 27. IREN. 1, 12, 3 (1, 6, 2 H.) cum autem voluit . . . ; quos autem praecogitaverat Propator, -m emisit, hoc Ecclesia vocata est (gr. ὅτε . . . ὁδὸς δὲ προελογίσαστο, ὅτε προέβαλε, Tert. adv. Val. 36 cum . . . ; cum protulit). AVG. civ. 1, 1 p. 4, 27 D. milites alibi . . . saevientes, -m ad loca illa veniebant . . . , tota . . . refrenabatur inmanitas. al. ② ita ut explicentur ordines temporum (saepe enuntiato temporali ad finem adducta esse indicantur antecedentia, e. g. l. 15, vel repetuntur, e. g. l. 21. 27; afferuntur exempla selecta): CIC. S. Rosc. 16 nobilitatem defendit . . . ; -m victoria constituta est eqs. 59 credo . . . accusatorem quaesisse, num ille aut ille defensurus esset . . . ; -m invenit neminem. Q. Rosc. 49 (per ironiam) Roscius hoc initio cogitare coepit: . . . petam a C. Cluvio . . . , ut mea causa mentiat . . . ; quid deinde? -m se praeclare confirmavit, venit ad Cluvium . . . ; hunc -m salutavit, rogare coepit (Sest. 110 AVG. civ. 17, 4 p. 210, 26 D.). Verr. II 2, 70 -m ad causam dicendam ventum est, tum vero eqs. 2, 84 -m ista omnia abstulit (83 omnia . . . abstulit). 3, 78 promittunt Herbitenses vadimonium Syracusas; eo -m ventum est. VARRO ling. 5, 161 CAES. Gall. 1, 46, 4 LIV. 23, 29, 17 CELS. 7 praef. 3. VLP. dig. 38, 6, 1 pr. -m praetor locutus est de honorum possessione eius, qui testatus est, transitum fecit ad intestatos. IREN. 1, 23, 2 (1, 16, 2 H.) Ennoiam . . . generare angelos . . . ; -m autem generavit eos. PEREGR. Aeth. 3, 7 hac sic ergo -m communicaveramus et dederant nobis eulogias . . . et egressi sumus (6 hac sic communicantibus nobis, iam ut exiremus . . . , dederunt nobis . . . eulogias). VVLG. act. 27, 27 sed -m quarta decima nox supervenit (gr. ὡς, Itala [cod. g] cum . . . facta esset). RVFIN. patr. 1, 6 conemur . . . , -m dupliciter ista scripturae divinae verba . . . descripsimus . . . , nunc . . . etiam moralem in eo discutere sermonem. al.

β non respiciuntur eventus antecedentes: ① usu sollemni: VARRO Men. 240 signa[ti] sacra esse desierunt, -m homines sunt facti sacri (contextu deficiente dubitanter huc inseruimus ut etiam 330 et frg. Non. p. 484, 21). CIC. div. in Caec. 69 Africanus . . . -m bis consul et censor fuerat, L. Cottam in iudicium vocabat. Manil. 9 v. p. 195, 83. Att. 13, 47 -m abs te, Agamemno, . . . tetigit aures nuntius . . . , extemplo eqs. (latent verba trag. cuiusdam, sed vocem -m fortasse Ciceroni tribuas; postquam editur Trag. inc. 23 et Enn. scaen. 230). al. BALB. Cic. Att. 9, 7^b, 1 -m litteras . . . ad te dedi, ab Caesare epistulam accepi. SVLP. RVF. Cic. fam. 4, 5, 1 CAES. Gall. 4, 19, 2. 6, 10, 4 NEP. Con. 3, 2. FAST. COS. Capitol. a. 331 a. (Inscr. Ital. XIII 1 p. 35). al. ASCON. Mil. p. 35, 8 dicturum se . . . diem Ciceroni Plancus ostendebat, -m (Momm- sen, postea autem codd. secutus Stangl, postea, ante Clark) Q. Pompeius idem meditato erat. POMPON. dig. 49, 15, 5, 3 EDICT. imp. Comm. dig. 29, 5, 2 TERT. praescr. 36 l. 13. FIRM. math. 1, 7, 37 Marius . . . post triumphum . . . , -m (postquam var. l.) urbem . . . liberavit, post triumphales purpuras . . . stringitur vinculis. AVG. civ. 5, 18 p. 226, 22 D. -m Afris servierat. al. praevaleret vis causalis: PASS. Domin. (BHL 2264) 3^{extr.} -m cognoscimus, quia omnis homo moriturus est, . . . fugiamus (cogitaveris de praes. fere sensu perf. posito coll. vol. III 1514, 1sq.). ② opponitur apodosi temporale enuntiatum (nonnumquam accedente vi concessiva): CIC. Verr. II 2, 64 mirabantur . . . Metello hoc (sc. sibi cum Verre amicitiam esse) . . . tum denique in mentem venisse, -m tam multis eum factis . . . iugulasset (an spectat ad l. 4?). Manil. 25 Mithridati praeter spem acciderat, ut illam, -m pulsus erat, terram (sc. regnum suum) umquam attingeret. TERT. anim. 34, 2. adv. Iud. 14, 5 pater, -m (var. l. postea cum) diminuit illum Christum . . . , honore coronavit illum (eadem fere adv. Marc. 3, 7 p. 387, 12). CALDON. Cypr. epist. 24 qui, -m sacrificaverunt, iterato temptati recusantes extorres sunt facti. SCHOL. Hor. carm. 1, 14, 1 Sextum Pompeium . . . , qui, -m foedus cum triumviris fecit, (postea atris var. l.), bellum civile denuo reparare voluit. PALLAD. hist. mon. I 6 p. 269^C daemon -m infelicem hominem . . . edere . . . coegisset, ructando universa, quae devoraverat, in aera . . . convertere consueverat (II 9 p. 356^C postquam). al.

β speciaticim, apodosis comprehendit omne postea sequens tempus vel longius temporis spatium, ita ut -m saepius significet fere i. q. ex quo tempore (cf. p. 195, 50): CIC. Verr. I 37 omnia . . . , quae inter decem annos, -m iudicia ad senatum translata sunt, . . . facta sunt. II 1, 12 fateatur Verres . . . se . . . praedonum duces . . . domi suae, -m Romam redierit, usque dum per me licuerit, retinuisse. 1, 114 -m ius praetorium constitutum est, semper eqs. 4, 63 -m inde discessum est, cogitare nihil iste aliud. Mur. 77 -m es designatus, multo salutas negligentius. off. 2, 4 -m honoribus inservire coepi . . . , tantum erat philosophiae loci eqs. 3, 8 triginta annis (-os var. l.) vixisse Panaetium, -m illos libros edidisset (VVLG. Tob. 14, 1 AVG. civ. 15, 10 p. 76, 16 D.). Att. 13, 28, 3 Alexandrum, -m rex appellatus sit, superbum, crudelē . . . fuisse. al. POLLIO Cic. fam. 10, 31, 1 nihil me scripsisse . . . , -m itum est ad arma. BRVT. (?) Cic. ad Brut. 24, 6 W. VARRO rust. 3, 17, 9 Lucullum, -m . . . maritimum flumen inmisisset in piscinas . . . , Neptuno non cedere. LIV. 37, 53, 18 (postquam var. l.). PLIN. nat. 36, 100. MIN. FEL. 26, 8 insinceri spiritus, -m simplicitatem substantiae suae onusti [Krömer]

... vitii perdidit, ... non desinunt perditam iam perdere (*eadem fere* CYPR. idol. 6; *nescio an praevalent vis causalis*). ITALA Gal. 3, 25 (Aug. c. Faust. 19, 7) -m venit fides, iam non sumus sub paedagogo (*gr. ἐλθοῦσης δὲ τῆς πίστεως, cod. r al. postquam, Vulg. ubi.*) al.

2 *pertinet ad futura*: LEX agr. (CIL I² 585) 20 neve quis quid, -m <vect>igalia consistent, quae post h(anc) l(egem) rog(atam) primum constiterint, ob eos agros facito (70. *inde supplevit Mattingly, Journ. Rom. Stud. 59, 1969, 131 locum mancum ibid. 14; cf. 19 postquam vectigalia constiterint*). SCAEV. dig. 4, 3, 32 *jilius servum rogatus manumittere* ... -m rationes ipsi ... reddidisset. ITALA deut. 12, 30 (Tert. scorp. 2 p. 148, 17) ne sequaris eas nationes, -m exterminatae fuerint a facie tua (*Lugd. post exterminationem, Vulg. postquam*). Matth. 26, 32 (cod. a) et Marc. 14, 28 (cod. d al. = VVLG.) -m surrexero, praecedam vos in Galileam (postquam *aliae vers.*). CYPR. testim. 1 capp. p. 37, 9 quod *scripturae sanctae* ... intellegi ... haberent in novissimis temporibus, -m Christus venisset. LVCIF. moriend. 8 p. 302, 7 si ... -m per te interficimur, nihil nos esse futuros sciremus (*opp. nunc, cum, per te si vita praesens auferatur, immortalis sumatur*). al.

3 *pertinet ad ea quae possunt fieri iterum atque saepius (sc. in sententiis generalibus, praeceptis sim.)*: a *in sermone iuris (exempla selecta; dub. locus mancus PAP. Corp. 231, 13 [saec. I])*: ALF. dig. 24, 1, 38, 1 si ... -m donata esset *res communis*, ratam habuissent *fratres* (NERAT. dig. 44, 2, 27 IVLIAN. dig. 36, 1, 26, 3. VLP. dig. 39, 2, 15, 34 [*e Labeone*]. 43, 29, 3, 3. al.). CELS. dig. 8, 1, 9 *Sabinus* argumento rivi utebatur, quem primo qualibet ducere licuisset, -m ductus esset, transferre non liceret. GAIUS inst. 1, 186. VLP. dig. 29, 2, 69 *exspectamus* ... ut prius eis deferatur hereditas; tunc deinde, -m delata est, eqs. 42, 1, 55 iudex -m semel sententiam dixit, postea iudex esse desinit (43, 29, 3, 3. 48, 5, 16, 7. al.). reg. 19, 12sq. hereditas in iure ceditur vel antequam adeatur vel -m adita fuerit; antequam adeatur, ... cedi potest ... -m adita est eqs. al. b *vario usu*: CELS. 2, 17, 7 v. sub IAS. SEN. epist. 117, 7 si extra est *id quod accidit alicui*, -m acciderat, recessit. COLVM. 3, 13, 5. 9, 16, 1 *favorum reliquiae*, -m (postea A, postquam *recc. aliquot*) ... aqua ... perlutae sunt, in vas ... coiciuntur. 12, 26, 2 *si in mustum heminam gypsi miscueris*, -m decoctum refrixerit (I postea cum). QVINT. decl. 292 p. 163, 21. al. TERT. resurr. 28 p. 66, 2 -m occiderit *deus*, vivificabit. ITALA lev. 13, 7 (*Lugd. al.*) si ... ceciderit nota in corpore, -m viderit eum sacerdos (*Vulg. postquam*). Luc. 14, 29 (cod. b al., cf. VVLG.) ne -m posuerit fundamentum et non potuerit consummare, omnes ... dicent (*gr. θέντος αὐτοῦ θεμέλιον, recc. cet. postea cum, forte cum, si*). IREN. 2, 33, 1 (2, 50 H.) *anima* -m (cod. C *sec. Lundström, Studien 1943, 107, postquam var. l.*) commixta sit corpori. FIRM. math. 4, 1, 1. PEREGR. Aeth. 33, 1 -m missa facta fuerit ... omnes vadent eqs. (32, 2 cum factum fuerit missa). PELAGON. 85 decoquis et, -m coxeris, teris (*sequitur: iterum decoquis; quae cum ... decoxeris*). AVG. epist. 140, 3. al.

B *usu deflexo*: 1 *quae coniunctione inducuntur permanent, cum incipiunt quae apodosis narrantur*: a *inducuntur status (de statu absoluto v. p. 193, 58)*: α *mera vel praevalente vi temporali (colore q. e. ex quo tempore e. g. Cic. Deiot.)*: CIC. S. Rosc. 136 me ... -m id, quod maxime volui fieri non potuit, ut componeretur, id ... defendisse, ut ... *optimates* vincerent (Verr. II 1, 65. al. BELL. Afr. 87, 6 -m [postquam var. l.] ... non potuerant [potuerunt var. l.]). PS. CIC. in Sall. 13 -m immensae gulae impudicissimi corporis quaestus sufficere non potuit et aetas ... exoleverat, cupiditatibus infinitis efferebaris. al.; non negatur Cic. Deiot. 37 *imperatores*, -m *Deiotarus* in castris esse potuit, ... bella gesserunt). Phil. 12, 3 nunc negant, -m nos ... implicatos putant. fin. 5, 2 *curia* minor mihi esse videtur, -m est maior. Att. 1, 13, 4 de quo ... scripsisti, -m non auderet reprehendere, laudare coepisse. fam. 7, 5, 1 -m et Pompei commoratio diuturnior erat ... et mea ... dubitatio ... impedire profectionem ... videbatur (13, 55, 1 tum vero, -m mecum in bello ... fuit, tantam in eo virtutem ... cognovi. al. Liv. 26, 31, 7 v. sub β. VLP. dig. 28, 5, 9, 14 *Stichus* liber esto et, -m liber erit, heres esto). ad Q. fr. 3, 1, 1 *porticus dignitas* nunc denique apparuit, -m ... tota patet et columnae politae sunt. al. Liv. 9, 46, 11 -m eam *senatus* lectionem nemo ratam habuit nec *Appius* in curia adeptus erat, quas petierat opes, ... forum ... corruptit. PALLAD. 11, 9 -m mustum ... fervebit, ... ad alia vascula transferatur. AMBR. hex. 6, 6, 38 sed -m inviolabilis mansit. COD. Theod. 9, 18, 1 si quis ... eiusmodi reus fuerit oblatas, -m super crimine patuerit, servus quidem ... bestiis ... obiciatur. al. β *praevalente vel mera vi causali (huc vergunt etiam Cic. Att., Ps. Cic., Liv. 9, 46, 11 supra allata)*: VITR. 10, 13, 1 *Carthaginienses castellum captum* demoliri sunt conati; -m non habuerunt ad demolitionem ferramenta, sumpserunt tignum (*an intellegas brevilloquentiam quandam pro '-m viderunt se non habere' sim.?*). AMBR. (?) sacr. 2, 7, 21 Petrus, -m in passione domini lapsus videretur (videtur var. l.) ... qui ante negaverat, postea (*om. S*), ut illum lapsum aboleret et solveret, tertio interrogatur a Christo, si Christum amaret.

b *inducuntur actiones*: α *continuatae*: CIC. Verr. II 4, 141 primum, cum ...; deinde, cum ...; -m (postea cum *edd. rec.*) meus adventus adpropinquaret, imperasse eum. 5, 103 quae omnia nunc intellegit sibi nihil prodesse, -m certis litteris ... convincitur. Manil. 9 *Mithridates* -m (postquam var. l., postea cum *perperam edd. rec.*, cum *dubitanter Baiter*) maximas aedificasset ornassetque classis exercitusque ...

comparasset et se Bosphoranis ... bellum inferre simularet, usque in Hispaniam legatos ... misit. β *negatae (huc traximus ea sola exempla, ubi quae negata essent nihilominus postea fieri posse aliquis censeret; itaque e. g. Cic. S. Rosc. 59 ad p. 194, 16 relegavimus)*: CIC. fam. 2, 19, 1 cum ... nuntium accepissem ... sperabam ...; -m (postea cum *codd. det. et edd. rec.*) mihi nihil ... scriberetur, verebar eqs. Liv. 26, 31, 7 antequam obsiderem Syracusas, ... temptavi pacem; et -m neque legatos violandi verecundia erat nec mihi ipsi ... responsum dabatur eqs.

2 *quae coniunctione inducuntur comprehendunt idem tempus ac apodosis eamque fere explicant (cf. p. 195, 28 et postquam p. 249, 42sq.)*: CIC. S. Rosc. 139 dum necesse erat ... unus *Sulla* omnia poterat; qui -m magistratus creavit ... sua cuique procuratio auctoritasque est restituta. POLLIO Cic. fam. 10, 31, 1 nactus occasionem *litterarum perferendarum*, -m navigari coeptum est, ... saepe scribam. CAPITOL. Pius 4, 8 -m ad imperium transivimus, et illud, quod habuimus ante, perdidimus.

3 *quae coniunctione inducuntur, in consuetudinem quandam venerunt*: CIC. Q. Rosc. 30 *Eros comoedus* -m e scaena ... explodebatur, ... confugit in ... *Rosci* domum (*actionem iteratam intellegam ex imperf. ut: Cluent. 181 Oppianicus primo recusavit; -m illa ... minaretur, ... servum ... dedit [postea cum edd. et e. g. Hofmann-Szantyr, 598sq., sed non offendit, quod praecedat primo, v. p. 193, 77]*). FEST. p. 202 ovibus ... multabantur apud antiquos; ... -m aere signato uti civitas coepit pecoraque multatitia incuria corrumpabantur, ... facta est aestimatio pecoralis multae.

III *exempla tempora modosque illustrantia; -m pendet ex*: A *indicativo apodoseos regitur*: 1 *indicativum*: a *perf.*: PLAVT. Most. 135 (v. p. 193, 64) et *passim inde a Cic.*; in *apodosi est perf. vel imperf. passim; ceterum praes. hist.*: CIC. Verr. II 2, 38 (v. l. 42). 2, 45, 3, 78 fam. 5, 12, 5 CAES. Gall. 5, 3, 5. al., *plusquamperf.*: QVINT. decl. 263 p. 77, 18, fut. (*de fut. exacto v. sub B*): TERT. adv. Marc. 3, 7 p. 387, 12 VLP. dig. 39, 2, 15, 33. 42, 1, 15, 6. al. b *fut.*: LEX agr. (CIL I² 585) 70. c *imperf.*: CIC. Q. Rosc. 30 (*respicitur actio iterata ut FEST. p. 202 [iuxta perf.]. AVG. civ. 1, 1 p. 4, 27 D.*). fam. 7, 5, 1 (*respicitur status ut Liv. 26, 31, 7*). d *plusquamperf.*: CIC. div. in Caec. 69 Verr. II 4, 54 fam. 16, 11, 2. PS. CIC. in Sall. 13 (*iuxta perf. ut Liv. 9, 46, 11. Hyg. fab. 41, 2 [vix praes.]. PEREGR. Aeth. 3, 7*). 18 BELL. Afr. 87, 6 SEN. epist. 79, 16. 117, 7 ASCON. Mil. p. 35, 8 POMPON. dig. 49, 15, 5, 3. PEREGR. Aeth. 19, 8 (*ante praes. hist.*). SYNOD. Hil. coll. antiar. p. 145, 6 ACT. Archel. 50, 4 SVLP. Sev. chron. 2, 17, 2. 28, 4. e *praes. (perf. potius intellegas in formis ambiguas Cic. Verr. II 2, 38 TRYPH. dig. 49, 15, 12, 6. al.)*: *respicuntur praeterita (fere praes. hist.)*: CIC. Verr. II 2, 92 (*in apodosi est perf. ut LVCIF. non parc. 5 p. 218, 18 [loco vix sano]*). Caecin. 19 (*seq. praes. apodoseos ut CAES. AREL. serm. 89, 2*). *respicuntur praesentia (in apodosi est praes. praeter Cic. ad Q. fr.)*: CIC. Verr. II 5, 103 (*inducitur actio*). Phil. 12, 3 (*inducitur status ut: fin. 5, 2 Att. 2, 11, 1. 13, 11, 1. ad Q. fr. 3, 1, 1 v. sub IIBI*). *respicuntur quae fieri possunt iterum atque saepius (seq. praes. apodoseos)*: ANTIDOT. Brux. 193. f *fut. exact.*: ITALA lev. 13, 55 (*Lugd.*); cf. 13, 56 [*ibid.*; *incertum unde pendeat*]. Matth. 26, 32 (cod. a) et Marc. 14, 28 (cod. d al. = VVLG.). *exempla minus certa, quorum quaedam ad 2c trahi posse non negaverim*: IVLIAN. dig. 12, 6, 32 pr. SCAEV. dig. 3, 5, 34 pr. TERT. resurr. 28 p. 66, 2. ITALA Luc. 14, 29 (cod. b al., cf. VVLG.). IREN. 4, 35, 4 (4, 57, 4 H.). COD. Iust. 7, 16, 31 (a. 294). FIRM. math. 5, 3, 2 PEREGR. Aeth. 33, 1 MARCELL. med. 26, 95. al.

2 *coniunctivum*: a *imperf. (loci pertinent ad IIB, ubi v.)*: CIC. Cluent. 181 (-m *codd.*, postea cum *edd.*; *item trad. edd. invitis Manil. 9 [iuxta coni. plusquamperf.] et fam. 2, 19, 1 [postea cum codd. det.]. cf. etiam leg. 2, 64 sub b et Verr. II 4, 141 sub C2c*). AMBR. (?) sacr. 2, 7, 21 (*indic. praes. var. l.*). b *plusquamperf. (nullo loco ad IIA3 pertinente)*: CIC. leg. 2, 64 (postea quom *Manutius*; -m defendit *Du Mesnil ad l.*; adde *Manil. 9 sub a*). ALF. dig. 39, 2, 43, 1 VITR. 2, 9, 16. IAVOL. dig. 35, 1, 40, 1 (*e Labeone*). TERT. fug. 2, 3 LVCIF. Athan. 1, 18 p. 98, 25. non parc. 7 p. 222, 5 -m ... reaedificavit ... et ... misisset (*item iuxta indic. perf.: VVLG. Bar. 1, 9 [Itala Legion., Rem. postquam cum indic. perf.], v. LXX*). reg. apost. 8 p. 54, 18 PALLAD. hist. mon. I 6 p. 269^c. c *perf. (omnibus locis ad IIA3 pertinentibus)*: CALL. dig. 3, 5, 28. *exempla minus certa (cf. supra I)*: GAIUS inst. 1, 186 VLP. dig. 10, 2, 49. reg. 19, 12 (*iuxta indic. perf.*). IREN. 2, 28, 1 (2, 41, 1 H.). 5, 7, 1 FIRM. math. 4, 1, 1 PEREGR. Aeth. 34 MARCELL. med. 22, 37. al.

B *coniunctivo (haud raro dubium, an sit fut. exact.) vel imperativo apodoseos regitur*: 1 *indicativum*: a *fut. (de fut. exacto v. sub 2b)*: LEX agr. (CIL I² 585) 20 VLP. dig. 28, 5, 9, 14 PALLAD. 11, 19. b *perf.*: CIC. Verr. II 4, 29 Vatin. 27. 34 Deiot. 36 Tusc. 3, 1 fam. 6, 22, 1 QVINT. decl. 250 p. 25, 20 PAPIN. dig. 17, 2, 81. al. c *plusquamperf.*: CIC. Manil. 25 IVLIAN. dig. 36, 1, 26, 3. ITALA psalm. 126, 2 (Veron.; postquam *aliae vers.*). PEREGR. Aeth. 3, 7 AVG. civ. 5. 18 p. 226, 22 D. d *praes. (perf. potius intellegas MARCELL. dig. 49, 15, 1 CAPITOL. Ver. 4, 5)*: PASS. Domin. (BHL 2264) 3^{extr.}.

2 *coniunctivum (praecipue in sermone iuris)*: a *plusquam-*
[Krömer]

perf.: ALF. dig. 24, 1, 38, 1. 40, 1, 6 NERAT. dig. 44, 2, 27 CELS. dig. 8, 1, 9 CYPR. epist. 48, 1 testim. 1 capp. p. 37, 9. *al.* **b** perf.: PAVL. dig. 45, 1, 91, 1 LVCIF. reg. apost. 2 p. 41, 10. 3 p. 42, 8. *dub.* *an fut. exact. (maxime ITALIA deut.):* COLVM. 3, 13, 5. 12, 26, 2 QVINT. decl. 277 p. 131, 27 AFRIC. dig. 46, 6, 10 GAIVS inst. 3, 85. 86. ITALIA deut. 12, 30 (Tert. scorp. 2 p. 148, 17). LUC. 14, 29 (cod. f = VVLG.). VLP. reg. 10, 1. 19, 14 MARCELL. med. 22, 37. *al.* **c** praes.: CELS. 2, 17, 7 (v. IA3).

C infinitivo (sc. orationis obliquae; supra inseruimus ubi inf. pendet e verbo auxiliari) regitque: **1** indicativum: **a** perf. (saepe [semper apud CIC.] infinitivo perfecti pendente ex praesentis forma): CIC. S. ROSC. 136 VERR. II 4, 133 fam. 2, 10, 1 POLLIO Cic. fam. 10, 31, 1 IREN. 1, 1, 2 (1, 1, 1 H.). VLP. dig. 21, 1, 31, 17. 48, 19, 6 pr. CYPR. epist. 59, 15 p. 684, 12 CAPITOL. Ver. 5, 6 ZENO 2, 22 (1, 61, 5 L.). *al.* **b** plusquamperf.: EDICT. imp. Marc. et Comm. dig. 29, 5, 2. **c** praes. (perf. potius intellegas HEGES. 4, 23, 2): LVCIF. moriend. 8 p. 302, 7. RVFIN. Greg. Naz. orat. 3, 19, 1 (iuxta perf.).

2 coniunctivum: **a** perf. (vix cogites de fut. exacto; semper fere pendet inf. perf. [praes. GAIVS, IREN. al.] e forma praes. vel fut.): CIC. VERR. II 1, 12 Cluent. 175 Att. 13, 28, 3 fam. 9, 1, 2 CAES. Gall. 6, 10, 4 QVINT. decl. 352 p. 383, 21. *al.* GAIVS inst. 2, 195. IREN. 1, 21, 5 (1, 14, 4 H.). *al.* **b** plusquamperf. (inf. pendet e praeterito praeter LVCIF.): CIC. VERR. II 2, 64 Flacc. 2 Tusc. 3, 66 off. 3, 8 CAES. Gall. 1, 31, 5. 4, 19, 2 VARRO rust. 3, 17, 9 SCAEV. dig. 4, 3, 32 PEREGR. Aeth. 17, 1 LVCIF. non conv. 4 p. 9, 21. **c** imperf.: CIC. VERR. II 4, 141 (-m trad., postea cum edd. rec., v. p. 195, 80). Att. 1, 13, 4 fam. 4, 3, 4. Krömer.

posteaquod v. p. 189, 7. posticus v. posticus.

postila, -ae f. [v. postilena. Sch.] i. q. postilena: ISID. orig. 20, 16, 4 (in capite de instrumentis equorum) antela quasi antesella, sicut et -a quasi postsella (ante sellam, ... post sellam var. l.). GLOSS. V 589, 22 antela antilena sicut -a postilena.

? postena v. p. 229, 9. Korteweg.

posteo, -ire. a post et ire. i. q. sequi, inferiorem esse: SIDON. epist. 1, 11, 10 Gratianensis Severinum sicut honore -bat, ita favore praecesserat.

postera v. p. 204, 67. 206, 27.

posterāscō v. 2. postero.

posterga v. p. 156, 81. 176, 71.

posterganeus, -a, -um. a post et tergum (v. p. 176, 71). i. q. in tergo vel post tergum situs, posterior (neutr. pro subst. ITALIA): ITALIA exod. 33, 23 (Mar. Victorin. adv. Arium 4, 30) loq. dominus: -a mea videbis (gr. τὰ ὀπίσω μου, Lugd. al. et Vulg. posteriora; opp. faciem. explicat MAR. VICTORIN. adv. Arium 4, 8 id est dorsum ceteraque praeter faciem). ARNOB. nat. 4, 5 p. 208, 1 M. si orientem solem respexero, ... septentrio fit laevus; in quem si ora traduxero, erit mihi sinister occasus, qui ab sole -us habebatur. CAEL. AVR. acut. 3, 6, 65 raptus ... -us, quem opisthotonon Graeci vocant.

postergum v. p. 156, 81. 176, 71. posterī v. posterus.

[posteriae sec. inferiae formatum vix recte intellegitur CE 1255, 8, v. p. 201, 72]

? posterinus v. p. 212, 82.

posterior, -ōnis m. [a posterior, cf. masc. pro subst. posterior eiusdem notionis. linguis q. d. romanis probari videtur genuinam esse formationem in -io, quam conferas fortasse cum unio, binio, quaternio sim. nec non cum pernio, gurgulio. Sch.] [it. vet. postione; francog. vet. et med. poistron, poitron; francog. med. et var. dial. etiam i. q. prunum; suffixo aucto etiam prov. vet. et cat. (valenc.). cf. M.-L. 6688. Battisti-Alessio IV 3039. Wartburg IX 245sq. St.] i. q. podex: GLOSS. III 596, 7 anum: -em (posteriora var. l., -rem Goetz in indice). 601, 13 fincteri: -em (-rem Goetz ibid. s. v. sphincter). 604, 34 posttergum: -em (om. Goetz ibid.).

posteriola v. posterula. posterior v. posterus.

[posterioritas v. p. 200, 81. 253, 6.] v. Kamptz.

*posterioritas, -ātis f. a posterior. de origine: ISID. orig. 9, 5, 26 -s quasi postera aetas. scribitur postter- SERV. Aen. 1, 293 (cod. P, saec. IX). de notione v. infra. legitur in prosa oratione inde a CIC. (saepe), CAES. (semel), LIV. (bis), deest e. g. PLIN. nat., in poesi raro inde a PROP., MANIL., SEN. trag., OCTAVIA, LVCAN., MART., IVV., sed novies apud OV.; plur. non exstat nisi p. 199, 24. 37. 200, 17. [confunditur in codd. maxime cum posterus, posterior CIC. de orat. 3, 226 TERT. castit. 12 l. 16, cum potestas CIC. Att. 12, 19, 1 VITR. 3 praef. 2 SOL. 5, 15; restituitur pro peditatus GLOSS.; trad. loco corrupto RVT. LVP. 1, 15; falso trad. PS. QVINT. decl. 13, 16 pro potens (v. Wiles, Class. Rev. 36, 1922, 69), GLOSS. III Abol. po 31 -s: a postera die (v. edit. ad l.).]

I significatur tempus posterius (GLOSS. II 367, 19 μέλλον χρόνος: -s, futurum [sim. 382, 62]. cf. etiam ISID. supra): **A** generativum: **1** quod est post quodlibet factum (saepe de tempore futuro): CIC. VERR. II 3, 43 an tibi unius anni ... ratio fuit habenda ... , ratio rei publicae in -em (posterum dett.) fuit negligenda? (3, 127 cum ... salus urbis ... in -em istius avaritia interierit. Catil. 1, 22 quanta tempestas invidiae nobis ... in -em impendat [opp. in praesens tempus. cf. 1, 29]. FRONTO p. 189, 8 v. d. H. nec melius aut mihi <in> -em aut meae filiae in omnem vitam consulere potui quam eius nuptiis. IVST. 2, 3, 16 ut in

-em Scytharum genus ... intercidat). 3, 119 Verrem omnem spem -is avaritia sua sustulisse (VVLG. Tob. 10, 4 filium, solacium vitae nostrae, s. -is nostrae). 3, 128 ab isto prae lucro ... praesenti nec vectigalium nec -is habitam esse rationem (fere syn. in reliquum ... tempus. cf. CAES. civ. 1, 13, 1 habeat r. -is et periculi sui [coni. olim alii alia]). Catil. 1, 28 an invidiam -is times? (Cf. Catil. supra). fam. 2, 18, 3 vitabis inimicitias et -is otio consulens. COLVM. 3, 3, 6 vites ita multis palmitibus onerant, ut -i non consulant (antea: futuro tempori). TAC. ann. 3, 19, 2 gliscit utrumque, quod vel incertum vel falsum traditur, -e (antea: secutis temporibus). PANEG. 12, 26, 5 illa ... erit vere beata -s, ut ... tu sis ... imperator. CLAUD. 22, 321 quem annum tui consulatus ... secura sequatur -s. **2** quod est post mortem alicuius: CIC. Arch. 29 non cum vitae tempore esse dimittendam commemorationem nominis nostri, sed cum omni -e adaequandam (cf. LIV. infra et QVINT. decl. 253 p. 37, 14 non ... spatio aetatis terminari ... fortium virorum vitam, sed ... -is immortalitate [an ad B1?]). Marcell. 28 quae vita vigebit memoria saeculorum omnium, quam -s alet, quam ... aeternitas ... tuebitur. Tusc. 1, 91 sapiens in omne tempus rei publicae ... consulat, cum (ut trad.) -em ipsam, cuius sensum habiturus non sit, ad se putet pertinere. Att. 12, 19, 1 in omni mutatione dominorum praedii, quae innumerabiles fieri possunt in infinita -e. PROP. 3, 1, 34 Homerus -e suum crescere sensit opus. LIV. 28, 43, 5 tamquam non longius, quam quantum vitae humanae spatium est, cupiditas gloriae extendatur maximaque pars eius in memoriam ac -em promineat (BOETH. mus. 4, 3).

B specialim de -e, quae cui contingit tamquam vita continuata vel renovata (sc. post mortem praeter l. 36. 39): **1** in memoria hominum: CIC. Rab. perd. 29 nemo in rei publicae periculis cum ... virtute versatur, quin spe -is fructuque ducatur. Sest. 143 praesentis fructus neglegamus, -is gloriae serviamus (cf. Tusc. 1, 35 cum optumus quisque maxime -i serviat). Cato 82 animus ... -em ita semper prospiciebat, quasi cum excessisset e vita, tum denique victurus esset. TAC. hist. 2, 53, 2 Othonem viventem ... sola -is cura et abruptis vitae blandimentis (aliter p. 199, 1). ann. 16, 16, 2 detur hoc illustrium virorum -i, ut ... habeant ... propriam memoriam. PLIN. epist. 2, 1, 2 Verginius Rufus triginta annis gloriae suae supervixit: legit scripta de se carmina ... et -i suae interfuit. 5, 8, 7 si rationem -is habeas, quid quid non est peractum, pro non incohato est. 9, 3, 1 beatissimum existimo, qui ... famae praesumptione perficitur certusque -is cum futura gloria vivit. **2** in ipsa vita: fere morti subtracta (cum acumine dictum): MART. 7, 47, 10 (3sq. redderis ... nobis gustata Lethes paene remissus aqua) frueris -e tua; vive velut rapto eqs. regeneratione continuata: TERT. resurr. 13 p. 42, 7 alitem phoenicem ... de -e monstruosum, qui semetipsum libenter funerans renovat (prolem intellegunt alii, ut ad IIA1b pertineat). **3** in Elysio, caelo: APVL. Plat. 2, 23 p. 255 cum securus de -is suae vita ad immortalitatem animam permittit ire moriens, eam ... praecipit fortunatorum habituram loca (vix de progenie; cf. 2, 20 p. 249 quod de animae immortalitate confidat). HIL. in psalm. 118 nun 1 quae sit promerenda -is via. INSCR. christ. Rossi II p. 112, 76 vers. 9 felix -s servat, quod vita paravit hominis pii. ibid. vers. 12 sepulcro non tegitur quicquid -e vigeat.

II metonymice significatur id ipsum quod est, fit, vivit posteriore tempore (posteriore loco fortasse sub B2): **A** de animantibus (GLOSS. ὑστερογονία. ὀπιγονία. ἀπογονή. propagatio filiorum qui post nos erunt, nepotum. generatio subsequens. al.): **1** respiciuntur qui post aliquem vivunt et quodammodo ad eum pertinent: **a** in universum de posteris (sc. collective praeter p. 199, 24; exempla quaedam ut l. 59sq. 67 etiam ad IA trahi posse vix mireris): **α** iungitur cum voce memoria (aliter e. g. p. 199, 7): CIC. VERR. II 5, 36 mihi aedili datum est ius imaginis ad memoriam -emque prodendae (prodendam codd. Cic. et Non. ut ad IBI trahi possit; cf. Rab. Post. 16 infra. item per copulam: Phil. 14, 3 ne m. -ique prodatur. LIV. 39, 5, 5 ut m. ac -i mandetur [M; ac -i om. codd. cet.]. ceterum v. supra l. 24) Sest. 27 o diem illum ... mihi ad domesticum maerorem gravem, ad -is memoriam gloriosum (per gen. ut: Rab. Post. 16 imago ... ad -is m. prodita [cf. Verr. supra]. Mil. 97 quae gloria brevitatem vitae -is memoria consolaretur. Cato 82. epist. frg. III 7 W. ad m. magis spectare ... -is quam ad praesentis temporis gratiam. al. VAL. MAX. 4, 7 praef. CVRT. 4, 4, 19 QVINT. inst. 1, 10, 9. 6, 1, 22. et saepius). **β** exempla cetera (sc. selecta inde a VITR.): CIC. Sull. 45 cum litterae -is causa repertae sint, quae subsidio oblivioni esse possent. dom. 143 ut esset omnibus gentibus -ique perspicuum. Sest. 102 haec ... -i propagantur (cf. de orat. 3, 226 -i[s] ostenditur. VAL. MAX. 5, 1 ext. 2 his ... factis abunde se -i commendasset [CVRT. 9, 3, 5. AMM. 20, 8, 17 ultimo tempore -ique. 21, 5, 4. 24, 4, 5]. CVRT. 6, 3, 17 -i famaeque tradetis [COLVM. 1, 1, 14 TAC. Agr. 46, 4. al.]. et sim. al.). Planc. 90 si mortuus essem, auxilia -is essent imminuta, quod meo exemplo careret (sim. respiciuntur commoda -is: VITR. 9 praef. 15 athletae non possunt -i ... prodesse. PLIN. epist. 5, 21, 5 iuvenis mortui studia omnia cum ipso sine fructu -is abierunt. SVLP. Sev. Mart. 1, 3 quid -s emolumentum tulit?). Phil. 2, 33 immemor (2, 54 huius rei ne -em quidem omnium saeculorum ... i. fore. cf. memor: Ov. fast. 6, 78 Pont. 3, 2, 30). 9, 10 -is ... oblivio (rep. 6, 25. cf. Phil. 12, 12 obliviscetur ... -s [INSCR. Bulg. Beševliev 25, 11, saec. IV]). Att. 12, 36, 1 ut -s habeat religionem fani. ad Brut. 18, 3 W. non existimatio civium, non -is verecundia (cf. TAC. hist. 1, 1, 1 neutris [Scheible])

scriptoribus cura -is est [aliter p. 198, 32]. al. Ov. epist. 15(16), 376 nomen ab aeterna -e ferens (cf. Pont. 1, 4, 24 quam laudem a sera -e ferat). trist. 4, 9, 26 perpetuae crimen -is eris (cf. VAL. MAX. 4, 7, 3 Reginus . . . -is convicio lacerandus). 4, 10, 2 qui fuerim . . . , accipe -s (CE 249, 19, a. 136). Pont. 2, 6, 34 carmine meo in ore frequens -is eris. al. MANIL. 2, 9 ex ore Homeri profusus omnis -s latices in carmina duxit. VITR. 3. praef. 2 artifices quidam aeterna memoria ad -em sunt permanentes. VELL. 2, 66, 5 omnis . . . -s . . . scripta mirabitur Ciceronis (CVRT. 9, 10, 28 et praesens aetas et -s . . . mirata est. CLAVD. 5, 285 PRVD. c. Symm. 2, 719). VAL. MAX. 5, 3, 1 -is . . . pietas. OCTAVIA 359 (abundantia quadam dictum) cuius facinus vix -s, tarde semper saecula credent (PANEG. 2, 12, 3 SYMM. or. 4, 13 CLAVD. 26, 423. al.). LVCAN. 8, 608 qua -s in saecula mittet Septimium fama? QVINT. decl. 329 p. 293, 26 ad exemplum -is ostendatur . . . sepulcrum (CAPREOL. epist. 1, 2 p. 847^A [sed rec. altera Conc. S I 2 p. 64, 39 propter posteriorum e.]. cf. RVFIN. apol. Orig. praef. 2 p. 545^C ad monumentum -is. FACVND. defens. 7, 6, 8 publice et in monumentum -i [-is var. l.]). et saepe. nostra -s, sc. -s quae nostro tempore vivit, fere i. q. nos posteri (alio sensu l. 38 et p. 198, 3. vergit ad 2): AVG. in psalm. 103 serm. 1, 8 l. 45 prophetarum mortuorum dicta . . . manent usque ad -em n. COMM. apol. 194 deus Iudaeis dedit legem in monte Sina, ut n. -s dominum cognosceret unum. CONC. Carth. a. 525 (Corp. Christ. 149) p. 278 l. 219. plur. de singulis hominum generibus sibi succedentibus: MAX. TAUR. hom. 77 p. 415^B merito cunctis -bus honorandus ille, qui eqs.

b de progenie: **α proprie:** **① hominum:** **Ⓐ generaliter comprehenduntur fere cuncti posteri eadem origine coniuncti (ad sing. -s accedit plur. praedicati TERT. pall.):** VAL. MAX. 2, 9, 1 (censores ad senes caelibes) exsolvite stipem utilem -i numerosas (intellexerim prolem, quae numerosa subisset, si uxorem duxissent; an de prole omnium civium? cum eodem adi. coniungitur RVFIN. Orig. in gen. 5, 5 p. 64, 8). CVRT. 10, 9, 6 excipiet huius saeculi tempora eiusdem domus utinam perpetua, certe diuturna -s. DECRET. decur. Brundis. (Année Epigr. 1910 n. 203) 13 in memoriam . . . puellae locum -is dari (a. 144). VLP. dig. 11, 7, 6 pr. alios praeter suam -em inferre sepulcro (AMBR. exc. Sat. 2, 111 in s. -is serie [respic. num. 10, 8, ibid. 107 in progenies vestras]. COD. Iust. 3, 28, 36, 2b. al.; plur.: TERT. adv. Marc. 2, 15 p. 355, 12 -bus s. prospicientes. ITALIA I Macc. 2, 51 [rec. M, om. gr. et Vulg.] relinquentes exemplum -bus suis. cf. PAUL. PELL. 155 vota . . . in nostram tendentia -em. sim. al.). TERT. anim. 27, 9 in ipsa praefatione operis unius, 'faciamus hominem' (gen. 1, 26), univ. -s . . . praedicata est (HIL. myst. 1, 7, 4 u. eorum Iudaeorum caelo et -s. cf. TERT. ieiun. 13 p. 292, 12 omnis [LEO M. serm. 30, 6. POMER. 3, 2, 2 o. -em suam, quae in illo Adam radicaliter fuit. al.]. SERV. Aen. 11, 394 occiso . . . Pallante interiit eius cuncta -s. PETR. CHRYS. serm. 27, 4 totam). carn. 21 l. 42 fructum ex lumbis David, id est ex -e carnis eius (PRVD. apoth. 368 tu, Iudae, -s c. Abrahae [opp. 364 Abrahae genus . . . verum fidelium]). castit. 12 l. 16 -em recogitant Christiani uxores ducentes (posteriori tempore cogitant var. l.; item initur matrimonium -is causa: monog. 16, 5. uxor. 1, 5 l. 2 de sollicitudine -is. l. 20 -is gratia. VVLG. Tob. 8, 9 -is dilectione. ANTH. 941, 76. al.). idol. 12 p. 43, 10 filiis et -i providendum est. pall. 2, 6 Herculea -s . . . Peloponnesum occupando producunt (i. progrediuntur) Bulhart. item accedit adi. pro gen.: VITAE patr. Iurens. 4 M. Romanus . . . non adeo exiguae familiae, quantum testatur parentalitatis derivata -s). ITALIA Tob. 3, 9 (Complut.) nec sit filiorum -s ex te (Vat., Vulg. filium aut filiam sec. gr.; ad genet. cf. l. 75 nec non CLAVD. DON. Aen. 4, 40 p. 361, 33 si liberorum -s non superaret). SOL. 1, 105 heres in -is eius Sergii successione Catilina ([cf. l. 60]. HEGES. 1, 42, 3 RVFIN. Orig. in gen. 2, 6 p. 38, 19 in exod. 1, 2 p. 147, 30. al.). PANEG. 7, 2, 3 cum immortalis sit omnium -e res publica (item cum gen. parentit: AMM. 25, 3, 13 Sergium . . . , cuius -is ultimus Catilina [ex SOL. supra]. CLAVD. DON. Aen. 7, 220 p. 34, 29 Dardani. RVFIN. hist. 3 capp. 12 David [gr. τοῦ ἐκ Δαυὶδ]. 3, 19 Iudae [gr. τῶν ἀπογόνων τοῦδα]. PS. ORIG. in Iob 1 p. 375^D genus Esau, -s atque tribus Edom [syn. cognatione atque prosapia]. CASSIAN. conl. 5, 24, 1 filii Sem . . . , -s Cham. et saepe; adde e. g. l. 71. 57). CE 1560 B, 2 (saec. IV ex.?) filio defuncto occidit ore genus, nomine -s. RVFIN. Orig. in cant. 3 p. 213, 27 omnem -is eius Euae subolem (patr. 2, 3 l. 5 S.; cf. CASSIAN. inst. 7, 3, 2 ob reparationem subolis et -is propaginem suscitandam. PS. PROSP. carm. de prov. 757 neque in subolem generanda veniret -s). et saepe.

Ⓑ significantur singuli e serie posteriorum: TERT. adv. Val. 29 p. 204, 21 ex -e ipsius Aadae . . . tripertita, Cain et Abel <et> Seth. CYPR. epist. 39, 3 utrumne illos parentes et propinquos de -e tam clara beatiores dicam, an hunc de origine gloriosa. SYMM. epist. 2, 91, 1 si -em eius adiaverit (i. filium). AMBR. paenit. 1, 1, 4 cuius David -s aula caelestis est, uterus virginalis Mariae. AVG. civ. 16, 36 p. 182, 14 D. -e duorum geminorum . . . contentus fuit Isaac (cf. l. 54. nec non COD. Theod. 12, 1, 74 pr. senator unius filii -e subnixus [opp. numerosa suboles]). quaest. hept. 2, 80 p. 147, 8 qui . . . alienae -i nocere volendo percusserit mulierem gravidam. QVODV. grat. 1, 16, 8 Maria suscepisse se gaudet perpetuam -em, sc. Christum. RVT. NAM. 1, 602 magni . . . redditus indole nati felix est tam similis -e pater. CASSIOD. or. frg. p. 480, 14 tantorum regum -s (sc. Theoderici neptis). var. 2, 15, 3 pater probavit de se tanta, ut eligeretur eius inexplorata -s ad munus administrandum. COD. Iust. 6, 42, 30 filium heredem instituens . . . vel . . . nepotem . . . vel aliam deinceps -em.

Ⓒ animalium (cf. TERT. sub IB2): Ivv. 8, 62 Coryphaei -s et Hirpini (equorum). RVFIN. Orig. in gen. 2, 1 p. 25, 7 ut conservare vitam -is reparandae gratia valerent animalia in arca Noe.

Ⓓ deorum (simul vi generali de cuiuslibet generis animantibus; cf. p. 199, 79): TERT. nat. 2, 12, 4 si Saturnus homo fuit etiam ceteros deos homines fuisse necesse est; origo . . . totius -is est (cf. in eadem re 2, 12, 38) qualitas posterita <tis a prin>cipibus generis ostenditur. apol. 10, 6 quod de origine constiterit, id et de -e conveniet).

β in imagine et translate: de virtutibus sim.: AMBR. Aug. c. Iulian. 2, 6, 15 si perpetuorum meritorum uberi -e laetetur homo iustus. RVFIN. hist. 2, 17, 19 a virginibus sapientiae studentibus divini verbi concubitus . . . expetitur, ex quo -s relinquatur nequaquam corruptelae mortalitatis obnoxia (gr. ἐκγόων. cf. GREG. M. moral. 1, 38 cum . . . per adventum spiritus sancti sapientia cum ceteris virtutibus . . . uniuersae nostrae gignitur, quasi mansura -s in mente propagatur).

de animantibus: RVFIN. Orig. in exod. 1, 2 p. 148, 1 (ad Eph. 3, 15 ex quo deo patre omnis paternitas in caelis . . . nominatur) pro quibus -bus caelestis paternitas nominetur ignoramus. 1, 3 p. 149, 3 animarum cognatio, quae . . . sanctis sub enumeratione mysticae -is adscribitur (p. 148, 16 sq. affertur I Cor. 4, 15 per euangelium ego vos genui). LEO M. serm. 33, 2 ad creandam . . . promissam -em fidelium (antea: successio non carnis semine sed fidei fecunditate generanda).

γ comprehenduntur quicumque cui defuncto superstites sunt: TERT. uxor. 1, 1 l. 10 quid tibi uxori sectandum sit post discessum . . . meum, . . . providere volo; . . . cur non magis de divinis . . . -i nostrae prospicere debeamus, si de terrenis testamenta faciamus?

δ significantur successores: CAPITOL. Ver. 2, 2 cum sibi ille Hadrianus Pium filium, Marcum nepotem esse voluisset -i satis providens (cf. Aur. 5, 1 cum . . . successorem imperii quaereret. an ad IA2?). AVELL. p. 132, 13 illa est . . . perennitas regni, quae per seriem propagandae -is in successore repperit, quod a praecessore descendit.

2 significantur qui aetate posteriore vel recentiore vivunt (non respicitur, quatenus pertineant ad parentes vel maiores; cf. etiam p. 199, 18): TERT. nat. 2, 17, 1 quos deos antiquitas voluit, -s <credidit> (spect. 6 p. 8, 3. ARNOB. nat. 2, 74 ut sola illos deos -s sciret, superiorum vero ignoraret a. DIOM. gramm. I 334, 29 antiquitatis . . . memores dualem numerum -is usu receptum quasi novellum usurpare noluerunt. COD. Iust. 4, 37, 6). castit. 5 l. 3 quod deus in primordio constituerit in formam (i. legem) -i recensendum (-dam trad.). uxor. 1, 3 l. 2 de libertate vetustatis et -is castigatione. AMM. 22, 16, 1 tres provincias Aegyptus fertur habuisse temporibus priscis . . . , quibus duas adiecit -s. 23, 6, 13 Scenitas Arabas, quos Saracenos -s appellavit (27, 8, 7 Lundinium Augustam -s appellavit. cf. 27, 4, 12 Perintho, quam urbem Heracleam -s dixit). SERV. Aen. 1, 293 'conpages' antiqui tantum dicebant, -s admisit ut etiam 'conpago' dicatur (NOVELL. Theod. 16, 1 iuris antiqui cautelam . . . mutat -is . . . praesumptio). INST. Iust. 3, 12 pr. erant . . . olim et aliae . . . successiones; . . . sed cum extraordinariis iudiciis -s usa est eqs.

B de rebus (quae potius per imaginem progeniei explicaveris v. sub A1bβ): **1 significatur quod post alia institutum est:** TERT. adv. Marc. 2, 17 p. 358, 28 nulla -s non a primordiis accipit (respiciuntur leges Graecorum a praeceptis Moysis pendentes; an ad A1a?). **2 significatur quod in fine positum est, sc. technice apud gramm. de extremitate, terminatione (non nisi coniunctum cum voce q. e. syllaba):** MARTYR. (et eadem fere CASSIOD. ibid., nisi alia adnotantur) gramm. VII 180, 1 quorum verborum . . . alia ex -is syllaba nominum, alia ex verbis . . . derivata sunt ([Keili om. Cassiod.; ex -e syllaba(e) trad., cf. l. 63]. gen. possess. -is pendet a syllaba ut: 182, 11 [cf. 182, 3 posterior . . . s.]. 184, 1 voces a -is s. venientes [Keil; a posteriore s. N, a -e syllabae P et CASSIOD.]). 181, 1 'severus' a 'saevo' veniens -is 'vus' syllabae consequitur regulam (item dubites, utrum -is pro gen. possess., an syllabae pro gen. explicat. accipias: 188, 14 [om. Cassiod.]. 196, 15). 192, 11 neutra, quae a -e 'bus' syllabae non veniunt (gen. explicat.; v. etiam l. 58. 61).

III significatur status posterior: **A apud Christianos:** **1 respiciuntur haeretici, sc. quatenus posteriores sunt quam antiqua veritas:** TERT. adv. Hermog. 1, 1 solemus haeticis . . . de -e praescribere; in quantum enim veritatis regula prior . . . , in tantum posteriores quaeque doctrinae haereses praeiudicabuntur. adv. Marc. 3, 1 p. 377, 17. 4, 5 p. 432, 9 temporum ordinem -i falsariorum praescribentem. 5, 19 p. 643, 1 ego priorem vindicans regulam nostram omni haeretica -e (cf. adv. Prax. 2 p. 229, 16 tam . . . -s omnium haeticorum, quam . . . novellitas Praxeae). praescr. 31 l. 2 ad principalitatem veritatis et -em mendacitatis disputandam. 34 l. 28 praecedente illo fine . . . -is, quo . . . de aetate sola praeiudicarentur haereses. **2 vario usu:** PS. AVG. or. trin. (Corp. Christ. 50A, 551) l. 7 nullum tribus trinitatis personis anticipationis vel -is intervenire momentum (cf. PS. VIGIL. THAPS. trin. 5, 9 aut una est eorum, sc. patris et filii, sempiternitas aut una -s). CASSIAN. c. Nest. 6, 23, 4 (ad Ioh. 1, 30 post me venit vir, qui ante me factus est) quod in . . . Christo et -s (posterioritas ed. Migne 50, 196^A) hominis et verbi antiquitas demonstratur. VITA Amator. (BHL 356) 21 o indeficiens sancti spiritus donum, quod . . . apostolis . . . collatum numquam disparilitate credentium aut -e

corda dissociat (*intellexerim: non dissociat fideles, nec eo quod dissimiles sunt nec eo quod ab apostolorum temporibus longe remoti sunt*).

B in sermone gramm. respicitur ὕστερον πρότερον: SCHOL. Verg. Bern. georg. 2, 207 ('silvam devexit ... et nemora evertit') -s adnotanda est; prius quippe nemora evertuntur quam devehantur. 2, 260 -s inest sensui; prius enim debuit dicere eqs. (cf. e. g. Serv. Aen. 3, 662 hyperbaton in sensu).

posterius v. posterus.

1. posterō v. p. 204, 11. 53.

2. postero, -āvi, -āre.

a posterus. [e coni. vix recta: GLOSS.

II 367, 18 μέλλω: -o (*Stephanus, -era trad.; potius vox gr. corrigenda videtur, cf. e. g. ibid. 15 μέλλουσα: postera*).] i. q. posteriorem reddere, depravare: PALLAD. 12, 4, 1 *oliva* cum tota nigrescet, quod speciei merito -vit fundendi ubertate compensat (i. q. 'inferiorem esse' intellexit Svennung, Unters. Pallad., 589 et 597, tempus perf. negligens nec acc. quod explicans; de voce posterascere, sc. i. q. posteriorem fieri, cogitat Flury in plagulis).

posterolus v. posterula.

posteru v. p. 204, 54.

posterula, -ae f. (*masc. -os iuxta cuniculos CAES. AREL.*). a posterus deminutive. [*dalm. vet. posterula 'pars oppidi iuxta portulam sita'; it. vet. postierla et var. dial.; francog. vet. posterle, francog. poterne; prov. vet. posterla, var. dial. prov., vasc.; cf. M.-L. 6689. Battisti-Alessio IV 3037sq. Wartburg IX 247. St.*] [*falsa var. l. vel falso editum olim pro postera RVEIN. Greg. Naz. orat. 5, 3, 2 CASSIAN. inst. 5, 11, 2.*] i. q. postica, sc. ianua (porta) minor fere in posteriore parte sita (GLOSS. -a: παραπύλιον [scrib. -ero- cod. H saec. IX]. ianua): VITA Athan. (Canon. Turner I 2, 4) 17 milites fractis -is ingressi atrium ecclesiae. REG. urb. p. 106, 10 N. (*additum in codd. e v saec. XV*) murus ... urbis habet ... portas xv, -as (pust- v) xv. CAES. AREL. serm. 1, 4 p. 5, 31 (*in imagine*) non solum ampla portarum spatia custodire, id est crimina capitalia ... prohibere, sed etiam -olos vel cuniculos parvulos (*cod. B, v. ed. Delage 1971, 228; posteriolas vel cuniculas parvulas Morin sec. exemplar Ruinartii*). PASS. Agath. (Holder, Reichenauer Handschr., II 482) 8 iudex per -am secretarii fugiens populum ... in ianuis dereliquit. dubitanter addiderimus locum fortasse explicandum per imaginem posticae, qua quis periculum evadere possit: AMM. 30, 1, 13 viator quidam ... cum bivium armato milite vidisset oppletum, per -am, tramitem medium squalentem ... sentibus, vitabundus excedens (*ipsam viam minorem vel occultam significari putat e. g. Seyfarth, 1978, in versione; -ae Mommsen, pos tergum clam per tramitem Heraeus*).

posterum v. posterus.

*posterus (-ius infra l. 71), -a, -um. a post (item PRISC. gramm.

III 38, 27. 475, 5). scribitur (sc. in formulis sepulcralibus): postte: CIL VI 19915 (*al. ibid., v. indicem p. 4712*). XIV 1156. 1646 INSCR. Année Epigr. 1968 n. 49 (*Romae*). postae: CIL VI 19872 (*al. ibid., v. indicem p. 4674*). X 3453. postir: CIL VI 14709. 37748 INSCR. Année Epigr. 1973 n. 20 (*Romae, saec. II?*). postri: CIL VI 5303. 17603 XIV 1443. 4853. cf. l. 53. posr: CIL VI 21177 X 7955 XIV 346. 595. poter: CIL VI 2357 (*et saepius ibid., v. indicem p. 4725*). XIV 5051. syllaba post puncto separatur a sequentibus CIL VI 7974. 35495. 35572 (*t geminata ut INSCR. Notiz. Scavi 1923 p. 390*). XIV 4853. abbreviatur (in iisdem formulis): poster: CIL VI 8582. 9077. et saepe ibid. INSCR. Notiz. Scavi 1915 p. 51 n. 61. al. postri: CIL VI 7974. 16982. 19982. 35495. poste: CIL VI 2210 (*et al. ibid., v. indicem p. 4674*). post: CIL V 538. 8305. al. VI 8649. 12389. et saepe ibid. XIV 527. pos: CIL I² 1330. VI 12812. 13497. 13966. 26391. et saepius ibid. ptr (*fere punctis interpositis*): CIL VI 2887. 9477 (*et al. ibid., v. indicem p. 4834*). p-t-s: CIL VI 18510. p-t: CIL VI 2942. 19970. p: CIL VI 8707. 9829. 15258. 19295 (*et saepe ibid., v. indicem, maxime p. 4379sq.*). INSCR. Ital. X 1 n. 82. Notiz. Scavi 1919 p. 220 n. 261. al. de formis (compar. et superl. v. infra): ? sing. locat. -i v. p. 204, 80. plur. nom. -ei: LEX Anton. de Term. (CIL I² 589) I 6. CIL I² 834. gen. -um (passim -orum): TAC. ann. 3, 72, 1 (*at -orum 2, 32, 1. 4, 38, 2 [posteriorum trad., sed compar. pro subst. apud TAC. non legitur]*). PERVIG. Ven. 73 (*metro firmatum*). CIL X 4775. adde var. II. PLIN. epist. 9, 14, 1 HIL. in psalm. 65, 24 p. 264, 27. dat. (abl.) -eis: S. C. de Asclep. (CIL I² 588) 2. 9. CIL I² 1319. 1365. al. VI 21771. 26009. 28661 a. 36156. non huc pertinet Ivs hosp. Gurz. I (CIL VIII 68) 4 eumque et -eis eius (*pro -os; v. titulum geminum ibid. 69, 5*). -es pro -is (cf. e. g. Väinänen, Latin. Vulg. Inscr. Pomp.³, 23): INSCR. Emerita 7, 1939, 156 (*a. 98; cf. ibid. recipit pro -cep-*). -iIs: CIL X 2039. -iis: CIL XIV 480 (= CE 1255), 8 -iisque meis (*pars pentametri altera. 'vox nova pro inferiis' Bücheler ad loc., vix recte; potius inserta est i, ut vox dactylis apta esset; cf. -is pro dactylo CE 471, 5 et circumscriptiones CE 371, 6 deinde futuris. 533, 2 et postque futuris*). VVLG. lev. 17, 7 cod. O (*fortasse sec. filiis*). legitur posit. -us inde a PLAVTO, inscr. antiquissimis. [*deriv. it. mer., cf. M.-L. 6690; v. etiam infra sub postremus. St.*] [*variat. in codd. -orum cum posteriorum: v. p. 206, 54.*]

i. qui (quod) post aliquem (aliquid) est (sed vi partitiva p. 206, 13): I cum respectu temporis: A de hominibus post alios viventibus (*de cane in apologo PHAEDR. 4, 19, 35, de parte corporis ENNOD. sub 2*): 1 masc. pro subst.: a plur. (inter masc. semper pluralia affert CHAR. gramm. p. 34, 27 B. -i μεταγενέστεροι: α significantur prognati. ad notionem cf. GLOSS. ἔγγονοι, μεταγενέστεροι

(v. CHAR. supra). ἀπόγονοι. postea nati. opponuntur maiores (PLAVT. Trin. 644 CIC. leg. agr. 2, 84 Cato 25 SALL. Iug. 85, 23 SEN. benef. 1, 10, 1 CVRT. 4, 14, 25. al.), patres (CIC. rep. 6, 23) et sim. al.; comprehendit hac voce tam liberos quam nepotes remotioremque prolem vix est quod moneamus (cf. e. g. NOVELL. Theod. 22, 2, 12), tamen distinguuntur liberi l. 13sq. (*abusive soli liberi intelleguntur l. 48*); tempore remotiores esse videntur quam nepotes sim. l. 16. 43 (cf. p. 207, 38); determinatur sexus l. 40. accedit passim gen. patris vel maiorum, libertatis fere personatae PLIN. paneg. 69, 5.

① vario usu (sc. exempla selecta inde a LIV.): PLAVT. Trin. 644 honori -orum tuorum ut vindex fieres. GELL. hist. 15 unde (sc. Sabinis raptis) liberos sibi et suis, -os patriae pararent. RHET. Her. 3, 4, 7 nostris. S. C. de Asclep. (CIL I² 588) 2 si quid ab eis leibereis -eis ux<oribusve eorum aliei persequentur> (*gr. ibid. 18 ἐκγόων. item distinguuntur: ibid. 9. LEX Vrson. [CIL I² 594] 97, 17. CIC. Phil. 9, 16sq. [in S. C. quod ibi proponitur]. nat. deor. 3, 90 a l., a nepotibus, a -is. off. 2, 63 CVRT. 5, 2, 12. CONST. veteran. [CIL XVI] 1 int. 10 ipsis liberis -isque eorum civitatem dedit [item 4 ext. 11 et passim]. al.; cf. GELL. supra). LEX Anton. de Term. (CIL I² 589) 1, 6 iei omnes -eique eorum ... leiberei ... sunt (antea: quei ... ab ieis prognati sunt erunt). QVADRIG. hist. 10^b Manlius ipse -ique eius Torquati sunt cognominati (*de iisdem LIV. 7, 10, 13. cf. e. g. VAL. MAX. 6, 9, 4 cognomen Allobrogi<ci> sibi met ac -is peperit*). CIC. inv. 2, 70 ut eius gloriae aeterna insignia -is nostris relinquere vellemus (p. red. in sen. 25 meis. LIV. 4, 19, 1 Cornelius Cossus genus amplissimum acceptum maius ... reliquit -is. al.). Verr. II 4, 82 monumenta rerum gestarum non solum suis -is, verum etiam omnibus viris fortibus ... tradere (Mur. 16 -is suis ... amplitudinem nominis. Deiot. 41 suis. ANTON. Cic. Att. 14, 13^a, 3. al.). leg. agr. 2, 84 ut vos ... de vestris maioribus praedicatis ..., sic vestri -i de vobis praedicabunt: eqs. Catil. 3, 2 esse apud vos -osque vestros in honore debet is, qui eqs. Mil. 83 maiores, qui caerimonias ... nobis, suis -is, prodiderunt (rep. 6, 23 Cato 25 off. 2, 63 LIV. 40, 21, 5. al.). al. SALL. Iug. 85, 23 (*or. Marii*) maiorum gloria -is quasi lumen est. LIV. 2, 31, 3 locus in circo ipsi -isque ... datus. 3, 58, 2 C. Claudium, virum honoratissimae imaginis futurum ad -os (respiciuntur maiorum cerae). FEST. p. 237 -i eius familiae (*al. v. vol. VI 1, 244, 79*). SEN. contr. 1, 6, 3 quidam ignobiles nati fecere -is genus (*cf. l. 25*). VELL. 1, 2, 2 Codri filius Medon primus archon Athenis fuit; ab hoc -i ... dicti Medontidae; sed hic insequentisque archontes eqs. (*an intellegas -i, sc. archontes?*). VAL. MAX. 8, 3, 3 cuius (*Hortensiae*) si virilis sexus -i vim sequi voluissent eqs. SEN. benef. 4, 32, 1 ut alios indulgentius tractent dei propter parentes avosque, alios propter futuram nepotum pronepotumque ac longe sequentium -orum indolem (subolem Mueller). TAC. hist. 2, 48, 2 satis sibi Othoni nominis, satis -is suis nobilitatis quaesitum esse. PLIN. epist. 1, 14, 9 homini de -is et his pluribus cogitanti. 7, 19, 8 domus ... nutare videtur, licet adhuc -os habeat. SVET. Cal. 38, 1 negabat iure civitatem Romanam usurpare eos, quorum maiores sibi -isque eam impetrassent, nisi si filii essent, neque enim intellegi debere -os ultra hunc gradum (*item de solis filiis, nisi ad β trahas: FVLG. aet. mund. p. 138, 5 Noe ebrius nudata -is monstrat turpiter iacendo pudenda [gen. 9, 21 sqq.]*). al. polyptoton (*cf. l. 64*): FIRM. math. 1, 10, 14 nostris -is et -orum nostrorum -is. ② in titulis sepulcralibus (specimina paucissima; adde quae p. 201, 43. 52 attulimus): CIL I² 834 (*aetati Sullanae tribuit Degrassi n. 357*) monumento, quo ipse -eique eius inferrentur (1273 v. infra. 1319 hoc m. emit sibi ... et liberteis ... omnibus -isque eorum. 2123 ei ... -isque eius m. fieri licebit. et sim. passim). 1273 fecerunt tibi monu<mentum> hoc et -isque eorum (*copula altera abundanti ut: 1613. VI 4530 [al. ibid., v. indicem]. XII 5202 XIV 1582. al.*). 1330 meis ... loc(um) pos(teris)que d(edi) (*si recte solvitur, cf. VI 16046 emit locum ... libertis ... -is(ue) eorum. 17952. 21756. al.*). 1334 sibi et patrono et liberteis suis -isque eorum (*item sine verbo: 1365. 1571. 2213. et saepissime*). 1613 sibi et -is(ue) suis vivos fecit (VI 2621. 8600. 8869. et passim). VI 23090 fecit sibi et lib(ertis) lib(ertabus)q(ue) suis, -is sc. suis, -isque eorum (*eodem modo iteratur: INSCR. Notiz. Scavi 1919 p. 301 n. 22. cf. ibid. p. 302 n. 23 -is suis -isque eorum*). et passim. ③ in imagine de Christianis: LACT. inst. 5, 22, 14 Iudaeis, quorum nos successores ac -i sumus (*cf. 4, 20, 11 in illorum locum ... successimus et appellamur filii Iudaeorum*). PRVD. perist. 1, 40 secundos (*sc. post Iudaeos*) Istrahelis -os.*

β significantur quicumque memoria sim. pertinent ad aliquem, qui antea vixit: CIC. Marcell. 28 obstupescent -i ... triumphos ... legentes tuos. Phil. 14, 33 quod vestra virtus neque oblivione eorum qui nunc sunt nec reticentia -orum sepulta esse poterit. rep. 3, 15 ut esset -is ... documentum Persarum sceleris. div. 1, 107 Romuli auguratus ... -is traditus (SALL. or. Lep. 25 exemplum -is [item R. GEST. div. Aug. 8, si recte suppletur; gr. τοῖς μετέπειτα]. LIV. 1, 16, 7. al. VITR. 1 praef. 3 ut -is memoriae traderentur [item 1, 1, 5]. al.). Lael. 102 virtus Scipionis etiam -is erit clara. ad Brut. 23, 9 W. quae ratio ... -is esset salutaris. CAEL. Cic. fam. 8, 3, 3 aliquid ... exstare, quod nostrae amicitiae memoriam -is ... prodatur (PLIN. nat. 12, 9. PLIN. epist. 7, 29, 3 ut moderationis exemplum. paneg. 75, 3. al.). HOR. epod. 9, 11 Romanus eheu, -i negabit, emancipatus feminae fert vallum ... miles. carm. 2, 19, 2 Bacchum ... carmina ... vidi docentem, credite -i (CVRT. 8, 5, 11 tantundem ... -os credere, quantum praesens aetas [Buchwald])

spopondisset. PLIN. paneg. 9, 2. *al.*) EPIST. imp. Aug. Suet. vita Hor. p. 46, 11 ne apud -os infame tibi sit *eqs.* (SEN. epist. 21, 5 habeo a. -os gratiam. QVINT. inst. 10, 1, 112 [*opp.* ab hominibus aetatis suae]. 12, 11, 7 TAC. dial. 12, 5. *al.*; cf. ad: LIV. 1, 3, 8 Tiberinus, qui . . . celebre ad -os nomen flumini dedit. 1, 36, 5 ut esset ad -os . . . monumentum. 2, 10, 11 rem . . . plus famae habituram ad -os quam fidei. *al.*). LIV. 1, 42, 4 ut Servium . . . -i fama ferrent. *al.* VITR. 1, 1, 17 Archimedes aliique multas res . . . inventas atque explicatas -is reliquerunt (9, 6, 3 QVINT. inst. 1 proem. 1. *al.*). 9 praef. 17 multi -orum (*antea*: post nostram memoriam nascentes). *et saepe.*

γ significantur quilibet sequentes (aut succedentes alicui impetanti, agenti sim., aut aetate recentiore viventes; *hucine p. 207, 29? opp.* prior PLIN. nat. praef. 20. TERT. [*cf. p. 206, 23*], novellus CYPR.): CIC. de orat. 3, 62 ab Aristippo . . . Cyrenaica philosophia manavit, quam ille et eius -i simpliciter defenderunt (*cf. fin. 5, 13 horum [Aristotelis, Theophrasti] -i . . . ita degenerant, ut ipsi ex se nati videantur; primum Theophrasti [sc. -us], Strato, physicum se voluit; . . . huius Lyco eqs.*). POMF. TROG. Iust. 38, 7, 2 neque Alexander . . . nec quisquam successor eius aut -orum (*item de successoribus imperii*: AVR. VICT. Caes. 41, 20 -orum dissimulatio. *quo loco collato praeferam var. l. cod. o ibid. 13, 6 -orum avaritia [-iorum p. tuetur Pichlmayr]*). COLVM. 10 praef. 3 quas carminis partes . . . Vergilius significaverit -is se memorandas relinquere (*georg. 4, 148 aliis post me. tem respiciuntur scriptores eadem tractantes*: PLIN. nat. praef. 20 -is, quos scio nobiscum decertaturos, sicut ipsi fecimus cum prioribus). PLIN. nat. 14, 4 *antea* inclusis gentium imperiis intra ipsas . . . necesse erat animi bona exercere . . . ; -is laxitas mundi . . . damno fuit (*item comprehenduntur hominum saecula recentiora*: 22, 112 aquae mulsae usum damnare -i). 18, 65 Sophocles frumentum Italicum laudavit; admiror -os Graecorum nullam mentionem huius fecisse frumenti. TERT. nat. 2, 16, 6 quibus artium conditoribus si comparantur nostrae aetatis (<artifices, quan>to dignius -is quam prioribus consecratio competisset? (*an subaudias 'artificibus', ut ad 2 pertineat?*). adv. Marc. 3, 3 p. 379, 11 si, quia prior . . . venit . . . , -is quibusque miraculorum auctoribus praeripuit fidem Christus, vide ne et ipse in condicione posteriorum deprehendatur, posterior inventus creatore (*sim. ibid. p. 379, 16 priorem venisse et priorem de -is pronuntiasse. 379, 18*). CYPR. epist. 71, 3 p. 773, 15 nec Petrus, quem primum dominus elegit, . . . dixit obtemperari a novellis et -is sibi . . . oportere. COMM. apol. 570 (*ad Ioh. 20, 29*) illi felices -i, qui credunt non viventes.

b sing.: *α* significatur prognatus (GLOSS. II 236, 4 ἀπόγονος pronepos, -us [*item III 254, 18*]): ENNOD. dict. 19, 3 p. 479, 16 si mausolea praecedentium minor -i cultus ornaret, esset plectenda negligentia (*antea*: proles). *β* significatur successor (*sing. -us subintellegas in enumeratione* CIC. fin. 5, 13 *sub ay*): VITA Caes. Arel. 1, 13 cum talem -um relinquebat episcopus (*antea*: successorem).

2 adi. (*fort. huc trahas etiam l. 32 et p. 202, 38*): LVOR. 3, 966 nec quisquam mortuus in . . . Tartara deditur atra; materies opus est, ut crescant -a saecula (*ceterum subluet respectus ipsorum animantium p. 205, 77. 79*). TERT. anim. 28, 2 quae de -is defunctis . . . esset relatus Pythagoras (*i. de vis, qui post eius mortem decesserunt; item: 28, 3 de -is mortuis. an pro subst.?*). ENNOD. opusc. 2, 117 p. 323, 14 qui ventilationem ipsorum facinorum multiplici ad aures -as (*i. -orum*) relatione transmittit.

B de ipso tempore quod sequitur (*sc. continuo postea in iuncturis cum dies sim. passim; ad spatium temporis in futurum porrectum vel ad tempus aliquando futurum cf. e. g. l. 59 sqq. p. 205, 71 sqq.*): *1* pro subst.: *a* neutr. (*sing. praeter p. 204, 3*): *α* locut. adverbiales quae significant potius: *①* ad quod tempus quid prospiciat, tendat, fere i. q. ad futurum tempus sim.: *②* in -um (*falsa var. l. pro in posteritatem* CIC. Verr. II 3, 43. explicatur GLOSS. εἰς τὸ ἐπίον. εἰς τὸ μέλλον. εἰς ὅστερον. εἰς αὐθις. *cf. p. 204, 22. opp.* ad praesens TAC. hist. 1, 44, 2, inpraesentiarum APVL. apol. 91, 6. *exempla selecta inde a CIC.*): AFRAN. com. 151 quod praesidium in -um mihi supponebas? CIC. Quinct. 48 ut tibi nihil in -um . . . reservares (*cf. S. C. de sumpt. lud. glad. [CIL II 6278] 53 servetur. Verr. II 1, 81 differre [Att. 10, 14, 3. cf. p. 204, 45]. 1, 107 sanxit in -um [Catil. 4, 10 SVET. Nero 5, 2]. 1, 110 hoc si in -um edixisses. leg. agr. 2, 59 in -um . . . lex haec constituitur eqs. 2, 91 providerunt [Phil. 3, 36. 7, 19. 13, 6 rep. 1, 71 LIV. 25, 26, 6 PLIN. paneg. 75, 4]. Rab. perd. 29 praesentit [Arch. 29]. Mur. 59 prospicientes [Att. 8, 12, 4 fam. 2, 8, 1 COLVM. 12, 1, 3 arb. 6, 3]. Flacc. 24 ne periculosam imitationem exempli reliquis in -um proderetis (*aut r. aul in -um delendum esse censuerunt viri docti*). p. red. in sen. 8 vestram in -um dignitatem (*accedit ad subst. ut*: QVINT. inst. 6, 5, 7 melioris in -um spei. TAC. hist. 1, 8, 1 in -um tributi levamento. *al.*; *vix huc trahas* CVRT. *infra*). *al.* CAES. civ. 1, 3, 1, 2, 21, 3. SALL. or. Macri 12 erepta in -um vis tribunicia. SALL. (?) rep. 1, 1, 8, 1, 5, 7. LIV. 3, 55, 4 legem . . . non restituunt modo, sed etiam in -um muniunt. 5, 6, 6 famam . . . in -um quaerere. CVRT. 7, 5, 7 tanta . . . dulcedo bibendi fuit, ut in -um (*an sc. diem?*) sitis non timeretur. *al.* *③* ad -um: CIC. Att. 9, 10, 5 (*affert verba Attici*) si Pompeius manet in Italia . . . longius bellum puto fore; sin Italiam relinquit, ad -um bellum ἀσπονδον stui existimo (*an intellegas -um bellum ut ad C pertineat?*). *④* de -o (*vix huc p. 204, 39*): TERT. adv. Marc. 4, 1 p. 424, 22 deus pristinum*

testamentum temporale significat, . . . dum aeternum de -o pollicetur (*affertur Is. 55, 3 disponam vobis testamentum aeternum. cf. e. g. adv. Marc. 1, 24 p. 324, 26 de futuro*). *⑤* in -is (*aliter p. 206, 8*): FIRM. math. 6, 31, 72 stellae quaedam in -is (inpostores, improbos, praeposteros *coni. viri docti*) latrones homicidasque perficient. AVELL. p. 7, 18 ne quis falli posset in -is (*ibid. in -um saepius*). PS. MAX. TAVR. serm. app. 25 p. 898^D in -is sacerdotialiter frui ecclesia consecrata (*opp. antea*). CASSIOD. Ios. antiq. 1, 283 deo providente omnia quae tibi sunt conferenda et in praesentibus et . . . in -is (*gr. ἐν τοῖς ὄστέρον. an intellegas i. q. postea?*).

⑥ quando quid fiat, sit, fere i. q. postea: *①* abl. -o: ITALIA II Macc. 6, 15 (rec. B) ut non . . . -o de nobis vindictam faciat (*rec. L postea, P postmodum, gr. ὄστέρον*). IOH. 13, 36 (cod. d) non potes tu me sequi modo, -o autem me sequeris (*gr. ὄστέρον, cod. e al. et Vulg. postea*). CHIRON 222 hoc vitium si auferre voles . . . , ne -o patiat, facies eqs. (*Veg. mulom. 1, 43, 3 in perpetuum auferre*). 627 ungulas laxabis, deinde . . . fumentabis et fumenta postea . . . alligabis, -o argallicum . . . imponebis (*Bücheler coni. postremo, vix recte*). 665 degeritur . . . suffusio, . . . sed -o ungulas vitiosas facit. 982 ante . . . ; -o (*Oder in indice p. 410 contempta coniectura postea, quam in textu posuerat; poster cod.*). 983 sumito tepidam . . . ; -o manum unges. 986 tunc . . . ; -o. *②* in -o (GLOSS. L III Abol. IN 218 in -o: poste[r]a [*in -um: -um cod. Vat.*]. GLOSS. L Corp. I 290 in poster[i]o: postea. *hucine plur. in -is l. 9?*): CHRON. Alex. chron. I p. 97, 53 qui habitaverunt in -o ibi (*Lib. gener. postmodum*). CONC. Arel. a. 442-506 (Corp. Christ. 148) l. 172 si quis . . . in -o accepta benedictione levitica . . . incontinens invenitur (*Conc. Araus. a. 441 ibid. l. 93 post acceptam b.*). *③* in -um (*cogitesne de acc. pro abl. coll. vol. VII 1, 796, 74 sqq.?*): GREG. Tvr. Franc. 6, 6 p. 272, 9 primum quidem ius, in quo coxerant radices, (h)auriens, ipsas sumebat in -um (*sim. opp. VITA Melaniae [BHL 5885] 34 si ea dixerit in -um, quae prius debueram dicere*). 7, 22 p. 343, 8 finem vitae suae, quem in -um explanamus. vit. patr. 19, 4 p. 740, 5 Mene-gundis obiit . . . multis se in -um virtutibus repraesentans. *? ④* acc. -um (*sc. pro -o vel in -um, si recte trad. et sermo vere est antiquus. conferasne* NOT. Tir. 51, 90 -um [*seq. in -um?*]): PS. Avg. serm. ed. Mai 58, 1 Petrus provincias . . . dum Iudaeis praedicans circuit, -um (*'ita cod. pro postremum' Mai; post iterum cod. Cas. Migne suppl. 2, 1095*) Romam illustraturus accessit.

β cetera exempla: TERT. pudic. 13 p. 244, 9 ut . . . nihil de -o sit comminatus apostolus (*II Cor. 2, 5 sqq.*), nihil de cetero allocutus (*test. anim. 4 p. 140, 8 nihil . . . de -o curaret anima, si nihil de -o sciret. cf. p. 203, 83*).

b masc., sc. dies (*negleximus nimirum exempla, qualia sunt p. 205, 26. 37 sqq. allata. hucine GLOSS. l. 72?*): *α* locutiones adverbiales:

① in -um: CIC. fam. 10, 12, 3 res dilata est in -um; eo autem die eqs. (*ibid. iterum. ad Q. fr. 2, 3, 2 res in -um d. est; Clodius in Quirinalia prodixit diem. cf. p. 205, 35*). CAES. civ. 3, 86, 5 (*Pompeius ad milites pridie pugnae*) ut essent animo parati in -um (CVRT. 8, 1, 22 iter parare in -um). SEN. epist. 74, 7 gaudium rapti duravit in -um (*an ad p. 203, 60?*). CVRT. 6, 8, 15 pronuntiarum . . . iter in -um. TAC. ann. 3, 15, 3 tamquam defensionem in -um meditaretur. 4, 73, 4 pugna in -um extracta. PLIN. epist. 2, 11, 16 senatus . . . revocatus in -um (*at 17 -o die*).

② abl. -o: TAC. ann. 4, 45, 2 barbarus quidam in tormentis tacuit; cum -o ad quaestionem retraheretur eqs. *③* acc. -u c. acc. diei antecedentis (*pro -um sec. acc. formularum sollempnium ante diem tertium sim.; vix cogites de -u pro -o; cf. gen. diei p. 205, 30. 50*): CIL IV 2343 -u nona<s> Octobres (9116. 9132 n. poste<r>u). INSCR. christ. Diehl (*sc. non nisi in titulis urbis*) 2572 -u caledas (2820 C adn. 2872). 3335 -u (< . . .) Nobres. 3809 depositus poste (*cetera perierunt; poste<ra die> suppletur minus probabiliter Silvagni 2193*). 4428B -u idus.

β de die atro (*v. 2aβ*): AVG. epist. 55, 7, 13 p. 184, 3 dicunt: non proficiscar, quia -us est (-us dies est unus e codd. et edd. vet.). *acc. per perseverantiam positum sec. formulam l. 55 allatam intellegas*: AMBROSIAST. in Gal. 4, 10, 2 tempora . . . sic observant, cum dicunt: . . . -um est, domum egredi non licet (*minus probabiliter supplere possis tempus*).

? c fem., sc. dies (cf. l. 79): SORAN. p. 31, 2 nutrix debet . . . mulsam . . . instillare et sic -a, etiam lac offerre (*Rose sec. gr. p. 64, 21 Ilb. τῆ δ' ὄστέγαί. trad. potest vel posteus [an recte? cf. p. 186, 17 nec non paraphrasin cod. Turic. Cael. Aur. gyn. 1, 121 postea]*). GLOSS. -a: μέλλουσα. ἐπιούσα.

2 adi. (*cf. GLOSS. II 313, 14 ἐπίον, ὁ μετὰ ταῦτα χρόνος: -us*): *a* dies: *α* vario usu: *①* abl. -o (-a, -i) die: *②* praemouenda quaedam: notatur LEX locat. Put. (*v. infra*). NOT. Tir. 44, 67 -a d. *formae: masc. -o d.: passim inde a RHET. Her., SISENNA, CIC., sed ordine verborum inverso d. -o perraro, sc. CIC. fam. 16, 9, 2 nocte illa et die -o (-a var. l.; praecedit eo d.). LIV. 35, 43, 5 VEG. mil. 4, 20 p. 142, 1. PRISC. (v. infra); inseruntur particulae p. 205, 12 sqq. fem. -a d.: LEX locat. Put. (*v. infra*) et haud raro in codd. (*sed vix recte ante TAC., v. Fraenkel, Kl. Beitr. I 55. 60 sqq.*). locat. -i die, unde coaluit postridie, ab edd. non probatur nisi RHET. Her. p. 205, 9. ceterum trad. var. l. pro postridie CIC. fin. 2, 23 (*A man. pr., -o d. man. alt.*) et SVET. Galba 6, 2 (*M*); qui scriptores adhibuerint postridie et qui -o d. illustravimus sub illa voce; *ibid. v. etiam de confusione codd. signifi-**

[Buchwald]

cat diem qui sequitur quemlibet diem contextu definitum (cf. PRISC. gramm. III 363, 17 τῆ ὑστερατά . . . ἡμέρα dicunt Graeci . . . , nos . . . 'die' . . . 'posterior' et '-o'. GLOSS. τῆ ἐπιόση [vel ἐξῆς, ὑστερα] ἡμέρα. altera die), sed ex die praesenti intellegitur GLOSS. I Abav. po 36 (cf. CR 4) poster[h]odie: cras. vi comparativa expressa accedit quam infra l. 17 sqq.; indicatur dies praecedens per gen. infra l. 30 sqq. ② exempla (selecta inde a CIC.): RHET. Her. 4, 41, 53 istum multa nocte . . . redisse constat, -o (-a H) d. . . locutum. 4, 51, 64 vident hominem -i d. (tuetur Marx sec. P¹B; postridie H, -o vel -a d. reliqui). SISENNA hist. 6 nocte consumpta -o d. . . profugerunt. 94 -o d. legatos . . . apiscitur CIC. Mur. 51 p. red. in sen. 26 Sest. 74. Phil. 2, 89 neque te illo d. neque -o vidi. de orat. 1, 28 -o autem d. (Att. 2, 24, 3 fam. 15, 2, 6 CVRT. 6, 2, 9. inseruntur aliae particulae: CIC. de orat. 2, 12 igitur. BELL. Afr. 75, 2 que [Alex. 47, 2 NEP. Dat. 3, 1 Liv. 3, 62, 5. al.]. Liv. 4, 40, 8 denique. 10, 25, 9 inde [cf. CELS. 3, 18, 14 deinde]. 23, 19, 10 quoque [44, 5, 10 CELS. 1, 6, 2. al.]. 33, 6, 11 ne -o quidem d. PETRON. 112, 3 -o etiam ac tertio d. sim. al.). 2, 12 -o . . . d., quam illa erant acta (BELL. Afr. 26, 5 Liv. 22, 14, 13. 36, 39, 5. al. SEN. contr. 2, 1, 25 SEN. dial. 6, 14, 2 epist. 51, 1 PLIN. nat. 7, 88 STAT. silv. 1 praef. 21. al.; cf. Liv. 27, 18, 7 postquam). Tusc. 5, 100 non solum in praesentia, sed etiam -o d. Att. 6, 9, 4 ego tabellarios -o d. ad vos eram missurus, quos puto ante venturos quam nostrum Saufeium (item de die, qui sequitur diem datae epistulae [cf. p. 254, 24]: 12, 1, 1 [opp. eo die]). BRVT. Cic. fam. 11, 13, 2 -o d. mane (cet. locos v. vol. VIII, 279, 20 [sed lege Liv. 3, 46, 10]). LEX locat. Put. (Année Epigr. 1971 n. 88) 2, 23 ead die . . . , poster(a) d(ie). Liv. 9, 7, 11 -o atque insequentibus diebus (9, 41, 20. cf. infra l. 70 et Liv. 22, 7, 11 -o ac deinceps aliquot diebus). 23, 19, 10 -o quoque d. ac tertio (33, 13, 1 -o d. rex . . . venit; t. d. eqs. 37, 39, 5. CELS. 3, 5, 2 -o tertiove aut quarto d. al.). VAL. MAX. 9, 3, 2 -o comitiorum d. (inseritur gen. ut: PLIN. nat. 7, 38 pridie -ove pleniluni d. TAC. hist. 1, 26, 1 iduum. CAPITOL. Pert. 6, 3 kalendarum. cf. locutionem postridie eius diei et infra l. 50 necnon p. 204, 54). et persaepe.

③ in -um (-am) diem (vel adi. postposito): CIC. Deiot. 21 in -um . . . d. distulit (Att. 10, 4, 11 CAES. civ. 1, 65, 5 Liv. 8, 32, 14. et saepe. subst. antecedit, ut facile suppleri possit [aliter p. 204, 45 sq.]: CAES. Gall. 7, 11, 5 diei tempore exclusus in -um oppugnationem differt. Liv. 26, 17, 9 die consumpto in -um dilatatum est; . . . nec -o die res finem invenit). BRVT. Cic. fam. 11, 13, 3 in -um d. iter suum contulit. CAES. Gall. 7, 41, 4 se . . . parare (Liv. 1, 28, 1 in d. -um. 8, 1, 4. cf. 28, 33, 1 se comparare). Liv. 3, 38, 13 senatum . . . in d. -um edicunt (7, 14, 5 SEN. suas. 2, 12. cf. Liv. 6, 22, 8 exercitu indicto . . . in -am d. [trad., tuentur Walters-Conway 'tamquam ex imperatorio edicto detur'; masc. 33, 1, 7]). 3, 46, 3 ut . . . vindicari . . . puellam in -um d. pateretur. 44, 4, 4 irritatis in -um d. animis. al. VAL. MAX. 3, 7, 1^a CELS. 1, 3, 3. PLIN. nat. 9, 32 delphini enixioris operae quam in unius diei praemium conscii sibi opperiantur in -um. 18, 354 fulgur in -um d. aquam portendet (sim. 18, 355). al.

④ aliae formae: CIC. Cluent. 37 cum ibi diem -um commoraretur. Sull. 52 nocte ea, quae consecuta est -um diem nonarum Novembrium (cf. supra l. 30 sq.). Att. 16, 6, 1 obduxi -um diem alteri diei. BELL. Alex. 47, 2 -oque ibi die, dum . . . naves reficeret, consumpto (deest in parte codd.) post diem tertium contendit eqs. (Liv. 23, 46, 5). VERG. Aen. 3, 588 -a iamque dies . . . surgebat. 5, 42 -a cum . . . stellas . . . fugarat clara dies eqs. 7, 148 -a cum . . . lustrabat . . . terras orta dies (sim. 12, 113). HOR. carm. 1, 11, 8 carpe diem, quam minimum credula -o. Liv. 26, 17, 6 diem -um Hasdrubal colloquio petivit. PLIN. nat. 19, 66 ante -um diem.

β in superstitione de diebus atris (cf. 1bβ et formulas p. 204, 54; ceterum v. p. 253, 14. 254, 76): NON. p. 73, 30 atris dies dicuntur, quos nunc nefastos vel -os vocant. AMBR. epist. 23, 4 gentilicium moris est cavere quosdam dies, quemadmodum plerique -os dies vel Aegyptiacos declinare consueverunt. MACR. Sat. 1, 15, 22 nonas inhabiles nuptiis esse . . . , ne nupta aut -o die libertatem auspicaretur uxorem aut atro immolaret.

β alia subst.: CIC. Verr. II 2, 139 Sicilia Verre praetore censa . . . est; -o anno L. Metellum mentionem tui census fieri vetat (Flacc. 30 [postremo codd. opt.]. or. frg. A VII 49. rep. 2, 61 in annum -um. Att. 7, 3, 4 -o a. VARRO rust. 1, 40, 6 -o a. 1, 55, 3 fructum amittunt -i anni. COLVM. 5, 9, 5 primo a. . . . -o et sequentibus eqs. FLOR. epit. 3, 12, 3 [2 superiores centum anni] -i centum). Flacc. frg. Mediol. in -um, . . . in praesens tempus (Sest. 129 ad memoriam -i t. sempiternam. part. 69 [opp. praeteriti]. fin. 1, 67 spe . . . consequentis ac -i t. al. SALL. [?] rep. 2, 13, 6 NEP. Arist. 3, 1. VAL. MAX. 1, 8 ext. 3 [opp. in praesens t.]. al.). Tusc. 1, 31 'serit arbores, quae alteri saeculo prosint', ut ait Caecilius (com. 210) . . . , quid spectans nisi etiam -a saecula ad se pertinere? (STAT. silv. 5, 2, 88 nec -a credant s. EPIST. Alex. l. 466 H. IUVENC. 4, 133. aliter LVCR. sub A2). LVCR. 3, 1085 aetas (HOR. epist. 2, 1, 42 quos poetas et praesens et -a respuat a. AMM. 22, 15, 4 [plur. ut 23, 6, 33]). NEP. Eum. 9, 4 nocte (OV. met. 10, 471). VERG. Aen. 4, 7 Aurora (OV. met. 4, 81. 7, 100. 15, 665 fast. 3, 711 VAL. FL. 4, 423 SIL. 10, 525 HOMER. 635. cf. OV. met. 7, 835 Aurorae lumina. fast. 4, 373 Pallantias. 5, 159 Hyperionis). HOR. sat. 1, 5, 39 -a lux oritur (al. v. vol. VII 2, 1911, 82 sqq.; abl. temp. inde a PLIN. nat. 36, 97, v. ibid. 67 sq.). Co-

LVM. 9, 15, 11 id . . . fieri ante diei quintam horam debet, deinde repeti . . . -o mane (PLIN. nat. 21, 173 radicem pridie erui oportet, -o m. decoqui).

⑤ C de variis rebus, quae post aliquid sequuntur (neutr. pro subst. CIC., TERT. test. anim.; res pro animantibus v. sub A2): CIC. fin. 3, 32 cum dicitur 'artificiose', -um quodam modo et consequens putandum est, quod illi Stoici ἐπιγεννηματικόν appellat . . . ; haec (peccata ut timor, maeror, libido) non in -is et in consequentibus, sed in primis continuo peccata sunt. HOR. sat. 1, 5, 96 iter . . . factum corruptius imbri; -a tempestas melior. carm. 3, 30, 7 usque ego -a crescam laude recens, dum eqs. MART. 11, 65, 5 die tuo natali peracto -a . . . festae reddis sollemnina mensae. SVET. Aug. 71, 1 infamiam impudicitiae facillime refutavit et praesentis et -ae vitae castitate (sc. vi partitiva; aliter: PRVD. perist. 5, 512 cura sanctorum pia . . . tumulto . . . corpus creditum v. reservat -ae). TERT. anim. 53, 4 non omnis . . . pars animae corpus paulatim deserentis statim et abscisa est, quia -a est (infra: licet minus atque posterior sit ultimum procedens). adv. Marc. 2, 5 p. 340, 24 in -is legibus creatoris (COMM. instr. 1, 25, 10 est dei lex prima fundamentum -ae legis, sc. testamenti novi). 4, 5 p. 430, 27 habet . . . et illud euangelium Lucae a Marcione adaptatum ecclesias, sed suas, tam -as quam adulteras ([cf. p. 430, 11 id verius esse quod prius. ad rem v. posteritas sub IIIAI]. virg. vel. 2, 2). test. anim. 5 p. 141, 28 (respicuntur scripta) potiora sunt ad instruendam animam priora quam -a. Ps. ASCON. in Verr. p. 240, 2 auctione -a (si recte restituit Stangl coll. p. 236, 21 reauktione; trad. ac impostera). e con. dub. AMM. 29, 1, 32 v. p. 214, 43.

⑥ cum respectu loci: A fem. pro subst. de (porta) postica, posterula: RVFIN. Greg. Naz. orat. 5, 3, 2 (tropice) timeo ad -am, ne quis eam inveniat patentem . . . et ingressus fidelibus insidietur (posterulam, portam var. II; gr. Migne gr. 35, 1232^a τὴν παράθυρον). CASSIAN. inst. 5, 11, 2 quantalibet urbs . . . clausurarum portarum firmitate muniatur, -ae unius quamvis parvissimae prodicione vastabitur (an pro adi. huc spectat GLOSS. V 425, 4 -ae: portae). B adi. i. q. a tergo positus: CASSIOD. Ios. antiq. 2, 333 mare et -i montes viam fugae non perhibent (gr. κατόπιον ὑμῶν ὄρη). addasne l. 32?

⑦ cum respectu gradus, aestimationis, i. q. postpositus, inferior, peior sim. (huc vergit TERT. l. 20): MART. CAP. 4, 333 Iuppiter . . . iudicandis implendisque virtutibus -am Romuleis virtutibus graiam aestimans levitatem.

⑧ compar. posterior, -ius. derivatur a post: PRISC. gramm. II 85, 12 GRAMM. suppl. 79, 17. 81, 25. abbreviatur poster, post, pos, p saepe in significatione gradus militaris, v. sub IIB2; ceterum p. 209, 4. NOT. Tir. 51, 72 -r. de formis: neutr. sing. nom., acc. -or: HEMINA hist. 31 bellum Punicum -r (formam testatur PRISC. gramm. II 347, 6 inter alia 'vetustissimorum' exempla similia; v. Sommer, Indogerm. Forsch. 11, 1900, 53 sq.). cf. SORT. Sangall. 33, 7 -em tempus (34, 8 t. -or v. Meister ad l., 1951, p. 33). abl. sing. -i (-e passim) trad. CIC. Tull. 30 CHIRON 318, in var. l. Liv. 6, 1, 11 Rvt. Lvp. 1, 16 Vitr. 9, 8, 8 CELS. 6, 6, 37^b COLVM. 6, 19, 2 (R). al. acc. plur. -is (-es passim) in codd.: PLAVT. Mil. 953 (CD). TER. Ad. 888 (cod. A et DON. ad l.). legitur in poesi paucis locis inde a PLAVTO, TER. (aetate Augusti non nisi apud HOR. sat. et OV., ceterum deest e. g. SEN. trag., LVCANO et carminibus aetatis Flavioarum), in prosa oratione inde ab HEMINA, RHET. Her., CIC. (deest e. g. CAES., SEN. rhet., CVRT., PETRON.). [variat in codd. -um cum posteriorum HIER. epist. 34, 1, 2 (cf. etiam p. 203, 21; falsa var. l. e. g. QVINT. inst. 3, 7, 18. 11, 1, 10, restit. CIC. Brut. 66); dub. trad. VARRO ling. 5, 18 (impositor Goetz-Schoell), VLP. dig. 28, 3, 3 (postumorum Haloander); falso trad. pro prior: QVINT. decl. 267 p. 89, 12.]

i. q. ὑστερος (quod gr. respondere solet; comparativus sub I et III non tam adhibetur vi augendi quam indicat oppositum esse aliquid quod antea est; loco superlativi usurpatur fort. p. 207, 75. 81 sqq.; ponitur vi partitiva p. 208, 3): I cum respectu temporis: A usu communi i. qui (quod) postea apparebit, eveniet sim.: I de animantibus (de numero pro ipsis hominibus p. 207, 10): a adi.:

α praedicative (cf. p. 207, 49): PLAVT. Cist. 615 illud quaero confragosum, quo modo prior mulier -r sit et -r sit prior. Truc. 411 eum nunc non illa peperit, quae peperit prior (patior codd.), sed tu -r. 959 tu, Strabax, eris mecum, <tu> tu, Stratophanes, eris mecum quidem. : (loq. Strat.) . . . ego <ero> -r? Cic. Brut. 43 paulo aetate -r Thucydides quam Themistocles. Liv. 1, 36, 8 -es, modo sub iisdem nominibus, qui additi erant centuriis equitum, appellati sunt (sc. Ramnes, Titius, Luceres -es; cf. Cic. rep. 2, 36 prioribus equitum partibus secundis additis. aliter IIB2). VELL. 2, 101, 3 prior Parthus apud Gaium . . . , -r hic apud regem . . . epulatus est. PLIN. paneg. 25, 2 populus -r . . . accepit congiarium (opp. milites . . . priores). TERT. nat. 1, 9, 8 dei vestri, quos clade illa diluvii -es loca, oppida approbant (sim. apol. 40, 6). anim. 36, 4 in utero masculus temperius effingitur, prior enim Adam, femina aliquanto serius, -r enim Eva. HIL. syn. 27 filius patri deo non est -r in tempore (Ps. AMBR. trin. 11 p. 522^b generatio ex virgine non -em eum facit p. sive tempore sive potestate. FVLG. RVSP. serm. dub. 1, 3 qui . . . non est -r p., idem factus est -r matri). al.

β attributive: ① generativus: PLAVT. Cist. 615 v. supra. CIC. de orat. 1, 183 ex -e uxore natus (VLP. dig. 32, 47, 1 opp. prioris. et saepius ibid.). leg. 2, 29 -um pontificum neglegentia (sc. post Numam). [Buchwald]

fin. 2, 2 cum a -bus *sophistis* non esset retentus *mos ille*. ALF. dig. 15, 3, 16 boves (*i. postea empti*. TERT. nat. 2, 8, 14 [cf. *Itala gen. 41, 27 cod. 101 vaccae* . . . quae ascendebant post illas]). QVINT. inst. 10, 1, 66 *Aeschylī fabulas in certamen deferre -bus poetis*. IAVOL. dig. 18, 2, 19 emptori (IVLLAN. dig. 18, 2, 17 GAIVS dig. 4, 4, 15. *al.*). 29, 2, 62, 1 iussum -is domini. 46, 1, 44 conductor. SVET. Claud. 26, 1 priorem *sponsam* . . . repudiavit, -em . . . amisit. gramm. 4, 7 veteres grammatici . . . -es quoque. IVLLAN. dig. 27, 10, 7, 2 *curator*. POMPON. dig. 20, 4, 4 -is creditoris causa est potior (GAIVS dig. 20, 4, 11, 4. *et saepe*). APVL. apol. 91, 8 -i filio. met. 4, 9, 1 unus ex illo -e numero (*i. eorum qui postea advennerant*). TERT. virg. vel. 6, 6 (*ad Gal. 4, 4 Christum factum ex muliere*) non . . . poterat -em mulierem nominare . . . , id est virum passam, sed illam, quae erat praesens, *sc. virginem*. Ps. CYPR. mont. 11 veterem et priorem Iudaeorum et novum et -em populum Christianorum (*v. etiam p. 209, 37*). IVVENC. 3, 703 (699 alium natum) responsum -is (*ad aetatem referamus coll. 692 maioris in aures; sed seriem respicit Itala Matth. 21, 31 cod. a al. novissimus, cod. c al. primus*). *al.* ① *speciatim adhibetur ad distinguendos viros eiusdem nominis* (cf. B2): CIC. fin. 5, 70 aut superiorem Africanum . . . aut -em (VAL. MAX. 2, 4, 3, 2, 7, 13. 5, 3, 2^d nihilo virtute -r A. avo [aut trad.] minor. *al.*; cf. *infra l. 72 nec non VELL. 2, 1, 1 prior Scipio* . . . , -r [FLOR. epit. 2, 17, 11]). VAL. MAX. 3, 4, 6 Cato (4, 1, 14. 4, 3, 12 spatio annorum -r). SVET. gramm. 1, 3 (*ex Cotta*) libros quosdam non poetae, sed -is Enni esse. GELL. 17, 21, 29 Dionysium Siciliae tyrannum -em.

b *masc. pro subst.*: α *plur.*: ① *vario respectu*: CIC. inv. 2, 8 unum quoddam est conflatum genus *artis rhetoricae* a -bus (*sc. qui post Aristotelem et Isocratem erant*). Verr. II 3, 41 magna est . . . laus, si superiores consilio vicisti, -bus exemplum . . . reliquisti. Brut. 66 Catonis luminibus obstruxit haec -um (*edd.*, posteriorum *trad.*; *conferasne usum p. 203, 11 illustratum?*) quasi exaggerata altius oratio. Tusc. 4, 3 Numam . . . Pythagoreum a -bus eximatum. QVINT. inst. 3, 6, 23 quantitatem (*Aristotelis categoriam*), quae dupliciter a -bus divisa est. VLP. dig. 11, 1, 11, 5 quod . . . ait praetor ' . . . ', -es sic exceperunt, ut *eqs.* TERT. adv. Maro. 3, 3 p. 379, 12 v. p. 203, 35. HIER. epist. 34, 1, 2 neglegentia -um (*posteriorum var. l.*). *al.* ② *cum respectu progeniei* (cf. p. 208, 20): PAVL. dig. 38, 10, 10, 7 parentes usque ad tritavum . . . proprio vocabulo nominantur; posteriores . . . maiores appellantur; item liberi usque ad trinep(ō)tem, ultra hos -es vocantur (*posteri coni. d'Arnaud [cf. p. 202, 7]; ἀπόγονοι vertunt Basilica*). COD. Iust. 10, 36(35), 1 pr. descriptionis onere . . . maiores ac posteros liberamus, . . . ut, si -es ad maiores . . . suas conferant facultates *eqs.* (*ex NOVELL. Theod. 22, 2, 12, ubi utroque loco posteros sive posteri codd., priore loco -es unus tantum cod.*).

β *sing. (cum gen. antecedentis)*: Ps. FVLG. RVSP. pro fid. 3 l. 87 cuius *Auxentii episcopi* -r Ambrosius dogma ita destruxit *eqs.* IORD. Get. 169 *e filiis* ordine quisque et gradu suo, alii si superviveret, id est seniori suo, fieret sequens successor et rursus ei -r eius.

2 *de rebus*: α *quibuslibet*: α *adi. (masc. pro subst. per ellipsin intellegere possis infra l. 81 sqq.; praedicative e. g. LVOR. 4, 349. 6, 1050 SALL. Iug. 85, 12 CELS. 7, 16, 2; exempla selecta inde a LIV.)*: HEMINA hist. 31 bellum Punicum -r (*i. secundum: liber editus est tertio bello nondum exorto*). RHET. Her. 2, 10, 15 quod -e lege sanctum sit (TERT. dig. 1, 3, 27 antiquiores leges ad -es trahi. VLP. dig. 9, 4, 2, 1. *al.*). CIC. inv. 2, 105 ut propter -s beneficium sibi ignosceretur (PLIN. epist. 2, 13, 9. 3, 4, 6 [opp. antiquiora]). Quinct. 33 ut . . . -e loco diceret (opp. priore). dom. 40 -bus mensibus (VARRO ling. 6, 34 FEST. p. 150. *al.*). 99 utriusque temporis fructum . . . , superioris . . . , -is (fam. 5, 17, 1 Ov. trist. 4, 8, 32. *al.*). Phil. 12, 5 -es . . . cogitationes, ut aiunt, sapientiores solent esse (cf. *Otto, Sprichw. n. 404*). Att. 16, 11, 4 (opp. I ad superiorem *epistulam tuam*) haec ad -em: *eqs.* fam. 3, 8, 8 annus. PLANC. Cic. fam. 10, 11, 1 primae tuae sententiae . . . , -es *eqs.* LVOR. 4, 349 -r caliginis aer crassior insequitur (314 prior). 5, 1414 -r . . . melior res . . . reperta. 6, 1051 prius aestus ubi aeris praecipit ferriue vias possedit apertas, -r lapidis venit aestus *eqs.* SALL. Iug. 85, 12 gerere *consulatum* quam fieri *consulem* tempore -s, re atque usu prius est (*structura simili*: TAC. ann. 15, 20, 3 culpa quam poena tempore prior, emendari quam peccare -s est). PVBLIL. C 20 cotidie est deterior -r dies (D 1 discipulus est prioris -r d. VARRO rust. 3, 9, 21 CELS. dig. 50, 16, 98 pr. *al.*). VARRO rust. 3, 3, 6 frugalitas antiqua . . . , luxuria -r. Ov. trist. 1, 2, 50 *fluctus hic* -r nono est undecimoque prior. LIV. 3, 65, 8 -e anni parte. VAL. MAX. 2, 10, 4 ut superius cognomen 'Africanum' capta Carthago, -s eversa Corneliae genti daret. 4, 3, 7 aetas (*al. v. vol. I 1137, 43 sqq.*). CELS. 7, 16, 2 priora semper intestina, quae -a prolapsa sunt, condere sio, ut *eqs.* FRONTO p. 24, 4 v. d. H. (*initium epistulae, nisi antea quaedam exciderunt*) -bus litteris tuis, cur . . . recitaverim, requisisti. TERT. adv. Hermog. 1, 1 in quantum . . . veritatis regula prior, . . . in tantum -es quaeque doctrinae haereses praediuicabuntur (*item errores refutantur ex posteritate [v. p. 200, 67]*: adv. Maro. 4, 4 p. 428, 27 temporis ratio ei praediuicans vitiacionem, quod -s revincetur [opp. antiquius]. p. 429, 4. 430, 9. adv. Prax. 2 p. 229, 20. TRACT. c. Arian. p. 15, 12 veritate -s esse). *al.* in titulo librorum Labeonis post mortem eius editorum (teste GELL. *infra; ul rem v. Jörs, RE I 2552, 63 sqq.*): POMPON. dig. 40, 7, 21 pr. Labeo libro -um. GELL. 13, 10, 2 libri post mortem eius editi, qui -es inscribuntur. DIG. tit. libr. 7, 2 Λαβεῶνος . . . -um βιβλία

δέξα. 3, 5, 42 (43) libro sexto -um, epitomatorum a Iavoleno (*item 8, 1, 19. al.*). 9, 2, 57 Iavoleno libro sexto ex -bus Labeonis (*item 18, 1, 77. al.*). *vi partitiva*: HIER. epist. 54, 13, 3 falsus rumor cito opprimitur et vita -r iudicat de priori. β *neutr. pro subst. (abundanter accedit sequentia Avg., cf. APVL.)*: CIC. nat. deor. 3, 74 cognosce alias quaestiones . . . ; repete superiora . . . , -a . . . , tum haec cotidiana. VARRO ling. 10, 55 potest amplius esse in docendo -s, ut inde incipias, ut quid sit prius ostendas. QVINT. inst. 1, 4, 22 nisi *magistri* . . . a -bus inciperent (*ibid. sequens pro syn.*). PLIN. epist. 9, 18, 2 *ne memoriam tuam cogam* . . . -bus priora dimittere. APVL. mund. 38 futuri et consequentis saeculi -a (*gen. explic.; gr. non respondet*). TERT. bapt. 13 p. 212, 24 in omnibus -a concludunt et sequentia antecedentibus praevalet. ITALA Phil. 3, 13 (Tert. resurr. 23 *al.*) oblitus -um in priora me extendens (*gr. τὰ . . . ὀπίσω, aliae vers. superiora vel praeterita, Vulg. quae . . . retro sunt*). II Petr. 2, 20 (Aug. epist. 237, 5 *al.* = VVLG.) facta sunt eis -a deteriora prioribus (*gr. τὰ ἔσχατα, Hier. adv. Iovin. 1, 39 al. novissima*). CHALC. comm. 302 altera probatio quae ex antiquioribus -a confirmat (*in descriptione syllogismi, ut ibid. iterum*). AMBR. in Luc. 4, 68 principia ecclesiae fluctuantis et -a exuberantis. VVLG. III reg. 16, 3 demetam -a Baasa et -a domus eius (*sim. 21, 21. intellegasne segetem sim. in imagine de progenie dictam?*). Avg. in euang. Ioh. 6, 18 Simon magus creditit, sed quomodo ipse crediderit, -a sequentia demonstraverunt. *al.* ? *audacius de reliquiis fortasse p. 210, 75.*

b *de partibus dictorum vel scriptorum (exempla nonnulla vi locali explicari posse vix est quod mireris)*: α *quibuslibet*: CIC. de orat. 3, 186 in periodo paria esse debent -a membra superioribus. Tusc. 1, 112 prior . . . pars orationis tuae, quam modo habuisti, faciebat, ut . . . ; -r, ut *eqs.* (VELL. 1, 14, 1 voluminis. PROC. dig. 50, 16, 126 formulae. *al.*). VARRO ling. 7, 109 libros priores de . . . , -es de *eqs.* (8, 24 FIRM. math. 2, 8, 2. *al.*, aliter p. 207, 81). HOR. sat. 1, 4, 59 si . . . quod prius ordine verbum est -s facias praeponeus ultima primis. RVT. LVP. 1, 16 *metanoia fit, cum id quod prius dixit, -i sententia commutat*. POMPON. dig. 30, 12, 3 interdum . . . in legatis non -r sed praecedens scriptura valet (VAL. dig. 34, 4, 28 testamenti. PAVL. dig. 31, 14 pr.). SCAEV. dig. 50, 16, 243 -e loco testamenti (AVSON. 204, 2 p. 62 P. in ordine carminum. *al.*). *al.* *neutr. pro subst.*: CIC. fin. 3, 74 in Stoicorum placitis quid -s priori non convenit? quid sequitur, quod non respondeat superiori? VEL. gramm. VII 53, 22 de hoc . . . in -bus . . . dicemus (TERT. nat. 1, 11, 3 Tacitus . . . in -bus refert *eqs.* pudio. 19 p. 262, 27 apocalypsis in -bus . . . decrevit [*respicitur apoc. 21, 8*]). AMBR. spir. 3, 11, 69 ipsius libri. HEGES. 1, 35, 3 [*item Ps. RVFIN. Ios. bell. Iud. 1, 16 p. 630, gr. I. 406 ἐν τοῖς ἐξῆς*]. *al.*). PAVL. dig. 38, 10, 10, 14 illud ex -bus apparebit. *al.* β *de syllabis et litteris*: PAVL. FEST. p. 140 si producta -e syllaba enuntietur 'modo' (MART. CAP. 3, 269). QVINT. inst. 1, 7, 9 vocis 'haruspex' pars . . . -r (MART. CAP. 3, 271 vocis). SCAEV. gramm. VII 29, 12 (*ex Varrone, v. frg. 267 F.*) adverbiorum 'ex' et 'ab' -es litterae solent demi. γ *de partibus versuum (mera vi locali Cic. p. 210, 28)*: BASS. gramm. VI 257, 18 si versus hipponactei quartus semipes -r cum insequente pede trisyllabum perficit verbum. 263, 17 particula . . . -r hipponactei versus. 266, 8 ex . . . -e commate. QVINT. inst. 9, 3, 64 (*affertur Verg. Aen. 3, 235 edico . . . bellum . . . gerendum*) pars bello, -r ([*del. Burman*]). 9, 4, 72). AVSON. 350, 6 p. 207, 39 P. cum -e segmento.

B *vi temporis attenuata in enumerationibus*: 1 *excipiuntur ea, quae antea secundo loco memorata sunt (neutr. pro subst. Cic. inv. et ac. sub b. accedit abl. numero ARATOR act. 1, 238. augetur saepe pronomine hic, v. vol. VI 3, 2718, 64 sqq.)*: α *vario usu*: LVCL. 789 -bus stoechiis (*i. terra et aere, iam memorata erant ignis et aqua*). RHET. Her. 2, 25, 39 acutior illa superior conclusio, facilius haec -r (opp. ut Cic. de orat. 3, 183 orat. 21 ac. 2, 44. 99 off. 1, 34 ALF. dig. 19, 2, 31. *al.*). CIC. fin. 3, 70 alii . . . , alii . . . , tamen hi quoque -es fatentur *eqs.* 4, 30. off. 2, 52 haec -r liberalitas. VAL. MAX. 9, 10 ext. 2 ut aut tricenae ab his drachmas exigeret aut denas plagas singulis imponderet: quo -e vindicta uso *eqs.* CELS. 6, 6, 37^B (*tractata est paralysis, deinde mydriasis*) in -e vitio. PROC. dig. 50, 16, 125 (*verba Nepotis*) obligatio. QVINT. inst. 2, 4, 24 -r ex praedictis locus. IAVOL. dig. 50, 16, 217 pr. scripturam. GAIVS inst. 3, 184 ex . . . superioribus opinionibus alterutra adprobat(ur), magis tamen plerique -em probant. APVL. Socr. 16 p. 154 (*agitur de variis daemonum generibus*) sunt . . . in (*cod. L, v. Norden, Hermes 29, 1894, 290 sqq.*, non cett., ut ad II pertineat locus) -e numero praestantiore . . . dignitate superius aliud, augustius genus daemonum. *al.* b *opp. prior*: RHET. Her. 4, 28, 39 commutatio est. cum duae sententiae . . . ita afferuntur, ut a priore -r contraria priori proficiatur. 4, 37, 49 prioris licentiae exemplum huiusmodi: . . . ; -is licentiae *eqs.* CIC. inv. 1, 86 'si dies est, lucet'; eiusmodi est, ut cum priore necessario -s cohaerere videatur (*ibid. iterum*). Tull. 30 in hoc -e edicto . . . , in illo priore. top. 57. fin. 4, 10 cum . . . duae sint artes, una inveniendi, altera disserendi, hanc -em . . . , priorem autem *eqs.* ac. 2, 44 priore -s, -e superius convincitur. off. 1, 67. VARRO ling. 5, 2 priorem illam partem . . . , illam alteram . . . ; exilius de -e re dicam. 9, 76. 10, 74 rust. 1, 6, 1. 1, 31, 3. *al.*

2 *speciatim adhibetur ad distinguendum eiusdem nominis: opera scripta*: POMPON. Atell. tit. Anulus -r et Praeco -r (*a grammaticis adiectum esse distinctionis causa opinatur Ritschl, Parerga ad Plaut. [Buchwald]*)

et Ter. 134; an respicitur secunda editio earundem fabularum, ut ad A pertineant loci?]. FĒST. p. 150 Gracchus in oratione, quae est in P. Popillium, -re[m] (nisi mera vi temporali explicandum). milites: PAP. mil. Fink 2 col. 45, 10 dromadarii centuriae Antonini post(erioris) (distinguitur centuria Antonini pr(ioris) l. 2). 15 col. I 21. 24, 12. 27 frg. a col. I 13. 66 frg. a col. I 9. 92 col. III 15. cf. vi temporis plena p. 206, 70.

II praevalente respectu gradus, aestimationis fere i. q. deterior, inferior, vilior sim. (huc vergunt e. g. p. 206, 69, 211, 55): A generatim: 1 in locutionibus iudicandi (praedicative praeter HEGES., ARNOB.): verba varia: PLAVT. Mil. 953 omnes res -es pono atque operam do tibi (HEGES. 1, 17, 1 p. 27, 18 ne in -bus ponerent officium religionis quam salutis praesidium [gr. 1, 150 ἐν δευτέρῳ . . . τιθέμενοι. Ps. Rufin. saluti . . . praeferebant religionis obsequium]). CIC. Rab. perd. 3 suam salutem -em salute communi ducere (Phil. 13, 6 ut haec bona libertate -a ducas). ENNOD. epist. 3, 15, 2 p. 83, 2 mens . . . , quae erga curam subolis -r ab inrationabilibus (i. animalibus) invenitur.

esse: LVCL. 496 nemo est halicarius -r te. CIC. prov. 8 sic fortuna cum improbitate Pisonis certavit, ut nemo posset utrum -r an infeliciores esset iudicare (protervior Lambinus; -r defendit Nisbet, comm. ad Pis. 66 esse . . . nihil -ius [protervius V], nihil nequius quam Piso). Att. 10, 4, 4 utrique imperatori semper patriae salus . . . -r sua dominatione . . . fuit. MARCIAN. dig. 20, 4, 12, 2 alter creditor -r in hypotheca est (postea: potior). ARNOB. nat. 2, 35 dei si sunt prolati et geniti, et ordinis sunt -is et temporis. FIRM. math. 5, 1, 19 in nulla re. PHYSIOGN. 44 his . . . deteriora quam bona signa sunt comprehensa; nam et maiorem partem in rebus humanis veteres -em (deter- Rose) esse dixerunt. SIDON. epist. 5, 9, 2 ut prior fuerit fascium tempore, qui erat -r dignitate.

2 vario usu: a adi. vel masc. (fem. TER.?) pro subst.: TER. Ad. 880 (loq. Demea) ego quoque (sc. non solum Micio frater) a meis me amari . . . postulo; si id fit dando atque obsequendo, non -es feram (-is A et Don.; explicat DON. ad l. 3 subauditur 'partes'. 4 aut: non parvi fiam, id est non vincam a Micione, et translatio est a partibus histrionum in fabula [cf. Hor. sat. 1, 9, 46 adiutorem, posset qui ferre secundas]. 5 primus in his ero, inquit, in dando atque obsequendo). TERT. adv. Marc. 3, 24 p. 421, 3 Iudaeorum . . . dispositio in Esau, priorum natu et -um adfectu filiorum (antea vi temporali p. 420, 24 Iacob, qui . . . -is et praelatoris populi Christiani figura est). AVSON. 419, 60 p. 368, 390 P. -r de duobus consulibus (cf. 470, 38 p. 2 prior indeptus fascies . . . consul, collega -e, fui). AMBR. Abr. 2, 10, 75 ut vel in -bus se exerceat virtutum disciplinis (opp. magnos partus). Ps. AMBR. trin. 11 p. 522^B v. p. 206, 79. COD. Theod. 7, 12, 2 in inferiorem locum quinque antelatis -bus revolvatur (infra: post se militantibus). REG. eccl. Carth. (Corp. Christ. 149) p. 206 l. 830 -es anterioribus deferant (sc. honorem sim.). PROSP. carn. de prov. 231 seu potior (anima) iuri subdatur -is (corporis; syn. infirmior). al. b neutr. plur. pro subst. (cf. HEGES. sub 1): MAR. VICTORIN. adv. Arium 4, 4 p. 228, 12 in supernis . . . et circa deum maxime quasi . . . alienum et in -bus nomen non credunt convenire substantiam (cf. Synod. Hil. coll. antiar. p. 87, 17 indignum deo nomen. an intellegas vim temporalem?). HEGES. 1, 40, 1 p. 83, 24 Antipater . . . invidabat germanis regio nomine auctis, quibus -a pro primis vix reservarentur (gr. 1, 467 καὶ τοῦ δευτεροῦ νεμεσῶν τοῖς ἀδελφοῖς, Ps. Rufin. secundo loco . . . haberi). HIER. Orsies. doctr. 30 p. 130, 20 B. postquam renuntiaverimus saeculo . . . , iterum ad -a conversi. ORIG. in Matth. ser. 59 p. 136, 10 qui abundantius proficit in virtute et -a quidem obliviscitur, id est malitiam.

B speciatiim: 1 in artibus gramm. et philos. de secundariis rebus, sc. ad alia referendis vel pendentibus ab aliis sim. (cf. supra p. 208, 17. 37. 76): VARRO ling. 8, 12 utriusque generis, et vocabuli et verbi, quaedam priora, quaedam -a; priora ut 'homo', 'scribit', -a ut 'doctus' et 'docte'; dicitur enim 'homo doctus' et 'scribit docte' (sc. -a prioribus adiciuntur, non sola ponuntur, cf. e. g. Pomp. gramm. V 147, 17 'magnus' non habet plenum sensum, nisi personae coniungantur, ut si dicas 'magnus vir'. vi locali ad ordinem verborum spectare putat Dahmann ad l., 1940, 65 coll. Quint. inst. 9, 4, 24). TERT. adv. Marc. 1, 9 p. 302, 15 -a . . . <non> sunt in retractatu, immo nec admittentur, si de principali statu constet. BOETH. Porph. isag. p. 43, 19 genus quidem prius est, -s vero proprium (Mar. Victorin. Boeth. in Porph. comm. pr. 2, 16 p. 114, 9 secundum; cf. explicationem Boeth. ibid. p. 114, 13 quoniam genus . . . proprium . . . maius sit; sed non deest respectus temporis, v. etiam sub postnativus). 2 in re militari de centurionibus minoris dignitatis (ad rem v. Domaszewski, Rangordnung d. röm. Heeres, 1908, 90 sqq.; aliter Liv. p. 206, 70): CIL III 2883 (= 15045², a. 62/68 ut tit. geminus 9973) per A. Resium Maximum centurionem legionis XI prin(cipem) -em chor(tis) I (de eodem XI 1741 p(rincipis) p(osterioris). ceterum: III 14132 pri. post. 14358¹⁶ pr. po. VI 3370 pr. pos. 3397. VIII 2555. al. PAP. mil. Fink 21, 5 [a. 235-242] et saepius ibid.). ibid. legionis eiusdem astatum -em chor(tis) I (al., v. vol. VI 3, 2556, 19 sqq., 2555, 58). PAP. mil. Fink 21, 3 centuriae secundi pil(i) pos(terioris) Iunius Martialis (sim. ibid. 21, 7).

III praevalente respectu loci i. q. in aversa parte, a tergo positus (in imagine infra p. 210, 19. 22. 79. 211, 33): A vario usu: 1 adi.: a de animantibus et corporis partibus (item de partibus siderum): α attributive: LVCL. 509 subicit huic humilem et

suffer<t> citus -em (desideratur subst. in versu metri causa servato, ut vix de usu sub 2bβ illustrato cogites; de equo agi putat Marx). CIC. Arat. 78 emergit Scorpios . . . -e trahens . . . vi corporis Arcum (i. vi corporis -is; aliter gr.). 138 -a Canis vestigia (gr. 352 ποσσὶν ἐπ' οὐγαλοῖσι). 388 pedes Canis ostendit iam -es ([gr. 603 πόδας . . . ἄλλους]). VARRO rust. 3, 12, 5 leporum genus pedibus primis humilibus, -bus altis. GERM. 148 [Arat. 148 ποσσὶ δ' ὀπισθοτέροισι, Avien. Arat. 391 postrema . . . vestigia]. PLIN. nat. 8, 70. 134. 9, 159. al.; cf. var. l. p. 163, 43 et hypallagen APVL. met. 4, 3, 4 pedum -bus calcibus [-um Oudendorp coll. 6, 27, 2]). ALF. dig. 9, 2, 52, 2 mulae. OV. fast. 3, 800 taurus parte sui serpens -e fuit (Liv. 40, 6, 1 canis dissectae. PAUL. FĒST. p. 44 a flexu -um partium. CELS. 8, 1, 18 umeri. PLIN. nat. 29, 87 aranea -e p. candicans. al.; hypallage: OV. met. 15, 378 ranarum -r superat partes mensura priores). COLVM. 6, 16, 1 cruribus (PLIN. nat. 11, 115). PLIN. nat. 11, 249 priora genua, -a (Aristot. hist. anim. 498a 15 ὀπίσθια). GELL. 3, 5, 2 nihil interest, inquit Arcesilaus, quibus membris cinaedi sitis, -bus an prioribus. al. β praedicative: SALL. Iug. 79, 7 (5 tardius iere) postquam Cyrenenses aliquanto -es se esse vident (QVINT. inst. 10, 2, 10 [in imag. de imitatore] necesse est . . . semper sit -r qui sequitur. TAC. Germ. 6, 2 agunt equos ita coniuncto orbe, ut nemo -r sit. RVFIN. Orig. in cant. 2 p. 123, 4 [ad Soph. 3, 10 ultra flumina Aethiopum] qui posteriores et -es sint ab his spatiis, in quibus currit . . . gentium salus). DIDASC. apost. 30, 4 eam . . . , quae non cessit seniori exurgens, facies -em omnibus stare (gr. Const. apost. 2, 58, 5 ὀπίσω πάντων).

b de variis rebus: LVCL. 161 adfixum in -e parte ([instrumentum quoddam? os colli intellegit Marx]. CIC. Tusc. 5, 66 apparebat epigramma exesis -bus partibus versiculorum. VITR. 9, 8, 8 horologii. PAUL. FĒST. p. 220 aedium. COLVM. 6, 19, 1 machinae. al.). LVCR. 5, 627 relinqui . . . solem cum -bus signis. ALF. dig. 9, 2, 52, 2 -s plostrum a priore percussum. MANIL. 1, 628 -a pedum Cynosurae . . . astra. VITR. 10, 2, 2 in quadris . . . tignoribus -bus. 10, 10, 5 columna. PERS. 5, 72 vertentem sese frustra sectabere canthum, cum rota -r curras et in axe secundo. QVINT. inst. 11, 3, 138 tunicae prioribus oris . . . , -bus eqs. PORPH. Hor. sat. 2, 3, 299 Aesopus tradit homines duas manticas habere, unam ante se, aliam retro; in priore<m> aliena vitia mittimus . . . , in -em nostra (Phaedr. 4, 10, 2 post tergum). al.

2 pro subst.: a neutr. plur.: α de animantium (vel siderum) corporum partibus aversis (fere pleonastice accedit gen. explicat. ITALA psalm. 67, 14; cf. ISID. orig. 11, 1, 105 -a . . . vocata, quod retro sunt et a vultu aversa): OV. fast. 4, 718 Tauri sideris pars prior apparet, -a latent. QVINT. inst. 11, 3, 122 pectus ac venter ne proiciantur, observandum; pandant enim -a, et est odiosa omnis supinitas. ITALA exod. 33, 23 (Lugd. al., sim. VVLG.) videbis -a mea, facies autem mea non videbitur tibi (gr. τὰ ὀπίσω μου, Mar. Victorin. adv. Arium 4, 30 posterganea, Cassiod. Didym. in I Ioh. p. 70, 17 postrema dei. temporaliter intellegitur ab ecclesiasticis, e. g. TERT. adv. Marc. 4, 22 p. 496, 3 non lumbos nec suras, sed . . . gloriam in -bus temporibus revelandam. AVG. trin. 2, 17, 28 v. sub v. postremitas). II par. 4, 4 (Complut., cf. VVLG.) -a eorum boum arte factorum (gr. τὰ ὀπίσθια, de eadem re VVLG. III reg. 7, 25). psalm. 67, 14 (Veron. al., sim. VVLG.) -a dorsi eius columbae deargentatae (gr. τὰ μετὰρρηνα, Aug. ad l. inter scapulas. ad tempus referunt explicatores, e. g. HIL. ad l. quae bonae conscientiae atque honoris -a sint tempore. AMBR. Abr. 2, 5, 24 Abraham vidit Christi -a). 77, 66 (Veron. al. = VVLG.) percussit inimicos suos in -a (gr. εἰς τὰ ὀπίσω, Sangerm. retro; explicat Aug. ad l. in sedibus suis). Ezech. 8, 16, (cod. 175 al.) viri -a sua dantes ad templum (opp. facies; gr. τὰ ὀπίσθια, Vulg. dorsa). LAMPR. Heliog. 5, 4 ut . . . ingeniculet -bus eminentibus in subactorem reiectis et oppositis (cf. PHYSIOGN. 85 -a sectari cinaedos). CHIRON 488 opistotoni, qui a -bus prenduntur; si . . . equus . . . partes -es opistotono vexabitur, . . . signa sunt . . . haec: . . . non sequentur -a cis priora, . . . tensa habet -a (sed masc. infra sub b). AMBR. epist. 31, 15 F. esse viscera septem . . . exteriora: caput, -a, ventrem, binas manus et binos pedes (at Philo opif. mundi 118 στέγνα). MACR. Sat. 7 10, 4 -a capitis (postea: occipitium; ibid. 3 opp.: partes . . . priores c.). al.

β de rebus variis: ① de partibus -bus: FRONTIN. strat. 3, 9, 3 cum ad -a . . . castelli pervenissent (Sall. Iug. 93, 2 ab latere castelli, quod aversum proeliantibus erat). ITALA Ioel 2, 20 (Tycon. reg. 7 al.) exterminabo . . . -a eius agminis locustarum in mare (gr. τὰ ὀπίσω αὐτοῦ, Vulg. extremum eius. ad diabolum refert TYCON.; cf. HEGES. 2, 15, 6 p. 175, 10 invadunt -a agminis [gr. 2, 541 κατὰ τῶν ὑστέρων, Ps. Rufin. novissimos]). VVLG. exod. 26, 12 sago operies -a tabernaculi (Lugd. post tabernaculum). ② de loco qui a tergo situs est: ITALA deut. 24, 20 (Lugd.) si . . . olivas legis, non revertes, calamizare -a tua (gr. τὰ ὀπίσω σου [ut 24, 21, ubi Lugd. quae post te sunt], Vulg. quicquid remanserit. an vi temporali intellegas ipsos fructus qui post olivatem in arboribus supersunt?). CYPR. epist. 11, 7 (ad Luc. 9, 62 ibid. retro attendens) attendamus non -a, quo diabolus revocat, sed priora, quo Christus vocat. PRISCILL. tract. 4, 80 (ad Ios. 3, 15 sqq.) Iordanes fluvius in priora decurrens vel in -a sua reluens.

b masc.: α de pedibus -bus (nisi formas ambiguas pro neutro accipere malis coll. l. 60): PELAGON. 14 claudicare modo de prioribus, modo de -bus (pedibus inserit VEG. mulom. 1, 13, 1; cf. Hippiatr. gr. I [Buchwald])

p. 39, 22 ubi τοῖς ἔμπροσθεν ποσὶν tantum). CHIRON 713 -bus summis ambulabit et capita unguarum trita habebit. 716 -es eum non consecuntur. β de podice: LEX Burg. lib. const. 97 ut ... coram omni populo -em (-a edd. vet.) ipsius canis, quem surripuerat, osculetur. viz huc pertinet LVCL. 509 (v. p. 210, 1), ceterum cf. vocem q. e. posterior.

B locutiones adverbiales, quibus generaliter directio vel situs a tergo, in tergo significatur (exempla potiora): 1 iuncturae cum voce q. e. pars (frons l. 16): a in partem -em (vel in -em p.): PAVL. FEST. p. 22 abs praepositio a Graeco deducitur; significat ... retractationem in p. -em (Hesych. A 8937 ἄν ... εἰς τὰ ὀπίσω confert Dacier ad l.). CELS. 8, 1, 27 os in -em p. proiectum. 8, 8, 1^A iugulum in -em p. inclinatur. 8, 14, 1 vertebrae excidunt et in -em p. et in priorem (item opp. ibid. 3 [si recte suppletur]. 8, 15, 1 porrigitur. al.; v. etiam l. 16). al. SCRIB. LARG. 255 ὀπισθότονον, id est cum cervix reflexa est in -em p. CIL V 884 locus sepulturae ... in fr(onte) p(assus) XXV, in p. posterior(em) (cetera perierunt; cf. VI 7879 in front(e) prior(e) p(assus) XXIV, in posterior(e) p XXXVI, in agrum p XXXIV). b a -e parte (vel a p. -e): CELS. 7, 7, 14^C a -e p. caput ... minister contineat (sim. 8, 12, 2). 8, 1, 24 duos processus a priore et a -e p. habent femina (opp. ut 8, 22, 1 COLVM. 9, 15, 11 CHIRON 318). 8, 6, 2 a p. -e lana ... subicienda est. 8, 14, 2. COLVM. 6, 2, 5 ad alligatos boves neque a -e p. neque a latere, sed adversus ... venito. 6, 19, 2. 9, 15, 5. c iuncturae variae: CELS. 6, 18, 8^B -e parte (opp. ad ventrem. abl. sine praepos. ut: 8, 1, 16 scutula -e parte velut innatant. 8, 15, 2 chirurgum -e parte residentem). COLVM. 4, 9, 2 nec ad eam p., qua est gemma, verum ad -em declinatur plaga. PHYSIOGN. 14 p. 25, 1 ultima linea capillorum ex p. -i cum per mediam cervicem demittitur eqs. (p. 25, 4. 16 p. 27, 1 caput ex priori p. eminens ...; caput ex -i p. concavum eqs.).

2 neutr. pro subst.: a in -a: PLIN. nat. 11, 249 aves ut quadrupedes alas in priora curvant, suffraginem in -a (antea: post curvantur. cf. Aristot. hist. anim. 498a29 εἰς τὸ ὀπισθεν). QVINT. inst. 11, 3, 105 in -a gestus non derigitur. ITALA Is. 44, 25 (Tert. adv. Marc. 4, 25) deus avertens in -a sapientes et cogitationes eorum infatuans (gr. εἰς τὰ ὀπίσω, Tert. adv. Prax. 19 et Vulg. retrorsum). HEGES. 4, 1, 1 p. 238, 19 Gamala urbs a fronte absceditur profundo hiatu, in -a aliquantum diffunditur (gr. 4, 6 τὸ κατ' ὀπίω, Ps. Rufin. post vero qua [Niese in app. ed. gr. sec. codd., quam Froben] de monte pendet). b a -bus (cf. p. 210, 60): AVG. in psalm. 67, 18 'scapulae' pars est circa regionem cordis, a -bus tamen, id est a dorso (ibid. iterum).

appendix syntactica: 1 indicatur, quid superius, prius sit, per: abl.: LVCL. 496 CIC. Rab. perd. 3 Phil. 13, 6 Att. 10, 4, 4 OV. trist. 1, 2, 50. QVINT. inst. 9, 3, 64 v. supra p. 208, 52. TERT. nat. 1, 9, 8 (item apol. 40, 6). anim. 58, 7. al. FILASTR. 110, 1 AMM. 23, 5, 9 TRACT. c. Arian. p. 15, 12. al. dat. (formas ambiguas supra inseruimus): HIL. syn. 27 (al. v. p. 206, 78 sqq.). TRACT. c. Arian. p. 15, 12 (iuxta abl.). DIDASC. apost. 30, 4 (v. p. 210, 24; viz abl. compar.). FAVST. REI. epist. 3 p. 169, 19 (v. prolegom. edit. p. LXXVII). PS. VIGIL. THAPS. trin. 5, 1 rec. II v. infra. quam: TAC. ann. 15, 20, 3 HEGES. 1, 17, 1 p. 27, 18 AVG. civ. 18, 47 p. 331, 1 D. ab: RVFIN. Adamant. 2, 19 p. 45, 8 Bu. -em eum Christum esse ... ab Adam (gr. μεταγενέστερον ... τοῦ Ἀδάμ). Orig. in cant. 2 p. 123, 4 v. p. 210, 22. ENNOD. epist. 3, 15, 2 p. 83, 2. PS. VIGIL. THAPS. trin. 5, 1 rec. I dum nativitas -r sit a sempiternitate (rec. II sempiternitati. cf. 5, 2 rec. I et II a genitore). gen.: ARNOB. in psalm. 134 p. 537^C non est deus temporum -r. MAR. MERC. Conc. S I 5 p. 56, 25 Christum Mariae secundum et -em esse (gr. I 1, 6 p. 5, 24 Μαριάς ... δεύτερον). CASSIOD. hist. 1, 14, 23 deum -em dicere illius filii geniturae (gr. Theodor. 1, 4, 23 μεταγενέστερον ... τῆς ... γενέσεως). v. etiam p. 207, 44.

2 indicatur, qua in re quid -s sit, per: a abl. respectus: CIC. Brut. 43 aetate (FIRMIL. Cypr. epist. 75, 3 p. 811, 22 AVG. civ. 16, 11 p. 145, 5 D.). SALL. Iug. 85, 12 tempore (TAC. ann. 15, 20, 3 [nisi cum prior tantum coniungas]. Ps. AMBR. trin. 11 p. 522^B sive t. sive potestate. AVG. spir. et litt. 24, 41 p. 195, 6. al.). HOR. sat. 1, 4, 59 ordine. VAL. MAX. 4, 3, 12 spatio annorum. TERT. adv. Marc. 3, 24 p. 421, 3 affectu. al. b praepos. in c. abl.: MARCIAN. dig. 20, 4, 12, 2 in hypotheca. FIRM. math. 5, 1, 19 in nulla re. HIL. syn. 27 in tempore.

3 indicatur, quanto quid -s sit: CIC. Brut. 43 paulo. TERT. adv. Marc. 4, 2 p. 426, 29 tanto. AVG. civ. 18, 47 p. 331, 1 D. tertia generatione.

adv. *posteriorus. legitur in poesi apud PLAVT. aliosque scaen., ceterum apud LVCL., LVCR., CVLICEM, MANIL., IVVENC. al., in prosa inde ab ENN., RHET. Her. (sed post LIV. non ante FRONTONEM).

I mera vi adv. i. q. ὕστερον (inter adverbialia CHAR. gramm. p. 277, 18 B. [ex Romano], qui affert TER. Ad. 140 et 162. NON. p. 375, 11 -s dicitur tardius vel secundo; -s minus [affert PLAVT. Asin. 63]. SYNON. Cic. p. 438, 28 postea. -s. postremum. novissimum eqs.):

A cum respectu temporis. accedunt sententiae secundariae per con. quam PLAVT. Asin. 63 AVG. coll. c. Don. 24, 42 p. 91, 7 (cf. quam cum subst. comparato VARRO ling. 8, 13 AVG. civ. 6, 4 p. 252, 1 D.), ubi PLAVT. Epid. 656, postquam POMPON. Atell. 88, cum RHET. Her. 2, 28, 45 CVLEX 8 MANIL. 3, 156, si ATT. Cic. Att. 9, 10, 5; cf. abl. absol. RHET. Her. 2, 28, 45 CIC. Cluent. 106. acced. abl. mensurae paulo CIC. Cluent. 106 BOETH. mus. 2, 9 p. 239, 2, non multo AMM. 26, 5, 8, quanto AVG. c. Gaud. 1, 22 p. 220, 6; cf. adv. longe PACIAN. epist. 3, 5

p. 55 AVG. civ. 18, 44 p. 324, 1 D. opp. ante PLAVT. Merc. 232 FRONTO p. 183, 10 v. d. H. HYG. astr. 4, 5 p. 104, 7 al., nunc TER. Andr. 509 CIC. Quint. 19 Caecin. 32 LVCR. 2, 182 MANIL. 2, 750. 3, 156, hodie TITIN. com. 154, primo LVCL. 420 LVCR. 6, 827, primum CVLEX 131, prius VARRO ling. 8, 13 APVL. met. 9, 34, 4 AMM. 29, 1, 5 AVG. civ. 6, 5 p. 254, 12 D. al., statim RVT. LVP. 1, 1, et sim. al. iunctura pleonastica deinde -s ENN. frg. var. 73.

1 comparatione artiore (sc. ut significetur alterum e duobus comparatis secundo loco fieri vel esse; exempla potiora; an huc etiam infra l. 62?): PLAVT. Asin. 63 fateor eam uxorem esse ... incommodam. :: -s istuc dicis, quam credo tibi (inepte NON. p. 375, 11 ad l. minus). Epid. 261 quid istuc dubitas dicere? :: vos priores esse oportet, nos -s dicere (CIC. Verr. II 1, 26 si eum, qui -s [i. secundo loco] dixit, opus est redargui). Merc. 232 -s quam capram mercatus fueram (distinguitur: quam ... ante habui capram). CIC. inv. 2, 145 considerandum est, ultra lex -s lata sit, nam postrema quaeque gravissima est. TERT. adv. Marc. 3, 2 p. 378, 14 regula rerum, qu(a)e principales gradus non sinit -s agnoscere: patrem post filium eqs. AVG. civ. 6, 4 p. 252, 1 D. Varro scribens de his rebus divinis -s quam de illis humanis (in eadem re: 6, 5 p. 254, 12 D.). coll. c. Don. 24, 42 p. 91, 7 -s ... absolutum esse Caecilianum, quam Felicis causam ... discussam. c. Gaud. 1, 22 p. 220, 6 Christus in caelum ascensurus nihil ulterius <his> verbis addidit: hoc tanto tenacius quanto -s audientium mentibus fixit. praeter tempus respicitur etiam cuius momenti quid sit (sc. de re secundaria, cf. posterior IIBI): VARRO ling. 8, 13 prius ... nomen est quam verbum ... et reliqua -s quam nomen et verbum.

2 comparatione laxiore: a significatur tempus quolibet intervallo sequens: PLAVT. Amph. 788 vide sis, signi quid siet in ci-stula, ne -s in me culpam conferas. Epid. 656 haec -s faxo scibus, ubi erit otium. Persa 139 -s istuc ... potest (sc. agi sim.). 800. Rud. 1150 (posteris trad.). ENN. frg. var. 73 tum ... eum filium necaverunt; deinde -s nati sunt gemini. TER. Andr. 509 id ego iam nunc ... renuntio futurum ... , ne tu ... -s dicas eqs. (SCHOL.: postmodo). Ad. 140. 162. TITIN. com. 154 hodie hostes fugavit, spolia ... -s leget. LVCL. 420 et formosus homo fuit et famosus, utrumque primo adolescens; -s da<re> rectius sese. RHET. Her. 2, 28, 45 Sulpicius, qui intercesserat ... , idem -s immutata voluntate, cum eandem legem ferret, ... dicebat eqs. CIC. Quint. 19. Tull. 51 (56) a quo metuisse se dicat ne ipse -s occideretur. Verr. II 4, 66. Cluent. 106 condemnare ... paulo -s patefacta re. Brut. 288 Thecydides si -s fuisset, multo maturior fuisset. ATT. Cic. Att. 9, 10, 5 rei publicae -s poteris prodesse, si manseris. LVCR. 5, 1113. 1258. 1286 arma antiqua manus ... fuerunt ... ; -s ferri vis est ... reperta. 6, 1201. VARRO ling. 5, 30 Tiberim priscum nomen latinum Albulam vocitatum esse; -s ... mutatum esse. NEP. Paus. 5, 5 RVT. LVP. 1, 1. CVLEX 8 (I lusimus) -s graviore sono tibi Musa loquetur nostra, ... cum eqs. 114 LIV. 26, 34, 4 MANIL. 2, 900. FRONTO p. 183, 10 v. d. H. (opp. ante exilium). al. in figura, qua scriptores (oratores) res postea tractandas differunt: RHET. Her. 1, 4, 6 insinuatione utendum est, de qua -s dicemus (CIC. inv. 1, 35. 1, 97. RVT. LVP. 2, 1 [Demosth. de cor. 42 ἀντίμα]. HYG. astr. 2, 1 p. 31, 3. 2, 2 p. 32, 15. al.). 2, 10, 15 de qua parte ... -s disseremus. 4, 12, 18 qua de re -s loquemur (BOETH. mus. 1, 11 p. 198, 23. cf. CVLEX 8 supra). CIC. Caecin. 32 -s de verbo videbimus; nunc rem ipsam ponamus (Cael. 35 sed videro hoc -s. PACIAN. epist. 3, 8 p. 61. cf. CIC. Quint. 19 supra). ATT. 4, 4^a, 2 sed haec -s (deficiente verbo dicendi ut: 6, 1, 19 fam. 12, 23, 1. 15, 16, 3 PACIAN. epist. 2, 3 p. 30. 3, 3 p. 48 MART. CAP. 5, 454. al.). LVCR. 2, 182. al. b significatur tempus continuo sequens (fere i. q. tum, deinde sim.): POMPON. Atell. 88 frater maior, postquam vidit ... , nupsit -s dotatae eqs. CIC. inv. 1, 33 ut omnibus explicatis peroratum sit ... , ut ne quid -s praeter conclusionem inferatur. LVCR. 5, 995 quos effugium servarat ... , -s ... accibant vocibus Orcum. 6, 827 primo ... ; -s. APVL. met. 9, 34, 4 quid prius quidve -s, quid magis quid minus ... procuraretur (cf., nisi utrumque locum ad I trahere malis: AMM. 29, 1, 25 ambigentes iudices, quid prius quaeri debeat, quidve -s).

vi temporali attenuata in enumeratione: RHET. Her. 4, 37, 50 haec exornatio vel licentia ... duplici ratione tractabitur: acrimonia ... et adsimulatione, de qua -s diximus. CVLEX 131 (enumerantur arbores: 123 primum ... surgebant ... platani, 127 at populi) -s amygdalus arbor.

B cum respectu loci i. q. retro, in posteriorem partem, a tergo: LACT. opif. 5, 2 ex corpore animalium quattuor fecit exstantia, bina -s (sc. pedes) ... , bina ... collo proxima. AVG. in psalm. 129, 4 l. 20 cervus agmen natantium cervorum ducens cum ... defecerit, tollit se ab anteriore parte et redit -s (cf. e. g. Plin. nat. 8, 114 vicibus ... ad terga redeuntes). SEDVL. carm. pasch. 3, 123 mulier nititur aversi vel filum tangere Christi -sque latens ... salutem extrema de veste rapit (cf. op. pasch. 3, 10 latens ... -s ... rapuit sospitatem. Vulg. Matth. 9, 20 accessit retro).

II casu acc. auctum usurpatur pro praepos., fere i. q. post (sc. cum respectu loci; cf. propius, superius, ulterius eodem usu): CHIRON 146 [vena -s] cubitum sinistri lateris (l₁) genua posterini cod., cf. 445, ubi trad. vena posterinis c.; utrumque corr. Ahlquist, Stud. Chiron., 1909, 112 sq., cui assentit Löfstedt, Glotta 3, 1912, 24 sq.; posteriori adi. cum acc. coniungendum tueri temptat Bücheler in indice editionis s. v.).

superl. *postrēmus, -a, -um. [cf. superl. extremus, supremus, [Buchwald]

quos Brugmann sec. demus formatos putat. an iunctura post demum (*posti demom) per contamin. cum posterus abiit in post(e)remum et ad hoc exemplar ceteri superl. formati? Sch.] a post, non a posterus derivatur PRISC. gramm. II 99, 5. scribitur posttrem- CE 562, 7 et hic illic in codd., e. g. cod. P PATRIC. conf. 25; an et SEN. dial. 2, 13, 4 (cod. A posttrimos, ex quo Brakman, Misc. tertia 1917, I coni. -os, alii alia)? compar. postremius: APVL. Socr. 3 p. 126 et superl. postremissimus: GRACCH. or. frg. (27 M.) Gell. 15, 12, 3. APVL. apol. 98, 6 TERT. cult. fem. 2, 1 l. 3 (ubique notione sub IIIA illustrata). de differentia: AGROEC. gramm. VII 114, 19 -us de multis et posterior de duobus dicitur (item ISID. diff. 1, 474; sed v. l. 20). legitur inde a ? LEGE XII tab. (v. p. 214, 10) et formulis antiquis l. 31 necnon p. 214, 36, MARCIO, PLAVTO, CATONE, TER. [voces suffixo mutato formatae vel derivatae: hisp. postrero, postremero; port. postrimeiro. cf. M.-L. 6694. Corominas III 859. Machado³ III 1861. St.] [variat in codd. cum extremus (v. vol. V 2, 1996, 82sq.), cum supremus Cic. Verr. II 5, 118. al.]

i. q. τελευταῖος, ἔσχατος, ὕστατος (item GLOSS.; cf. SYNON. Cic. p. 435, 15 novissimus. ultimus. extremus. -us. supremus). adhibetur vi partitiva l. 78 et p. 214, 25. 215, 24. fere pro posterior significat alterum ex duobus p. 215, 40, cf. 210, 47. ad -us vel -us est accedunt gen. part. p. 215, 70sq. et Cic. Mur. 13 Phil. 2, 113, 13, 49 FLOR. epit. 1, 7, 1 et saepius (cf. ex PLIN. epist. 3, 7, 9 APVL. Socr. 13 p. 148), abl. instr. vel respectus Cic. Catil. 2, 22 TAC. ann. 14, 64, 3, in c. abl. Cic. Verr. II 5, 90 SALL. Iug. 55, 8 AMM. 20, 8, 6, inf. SIL. 1, 160, 14, 170.

I praevalente respectu temporis: A significantur quae ultima sunt in quolibet ordine: 1 in universum: a notione communi respicitur series finita: α praedicative: ① respondet primus (sc. in serie duorum vel plurium membrorum): GAIUS inst. 3, 174 (formula prisca solutionis per aes et libram) hanc tibi libram primam -amque expendo (-de trad.; cf. p. 214, 36). MARCIUS carm. frg. 1 -us dicas, p. taceas. CATO agr. 5, 5 p. cubitu surgat, -us cubitum eat vilicus. Cic. leg. agr. 2, 28. de orat. 2, 315 quod primum est dicendum, -um soleo cogitare: quo utar exordio (an adv.?). ac. 2, 94. LVCR. 3, 250 tenuissima animae natura prima cietur . . . , inde calor motus . . . accipit, inde . . . , tum . . . ; -is datur ossibus atque medullis . . . ardor. VERG. georg. 2, 410 p. humum fodito, primus . . . cremato . . . et . . . primus . . . referto, -us metito. Aen. 11, 664 quem telo primum, quem -um . . . deicis? (Homer. II 692 ὕστατον). HOR. epist. 1, 6, 48 hoc p. repetas opus, hoc -us omittas. LIV. 26, 29, 10. 28, 12, 12. 32, 19, 12 primum . . . , deinde . . . , post . . . , -i Athenienses . . . auditi sunt. al. ex posterioribus negligere nolimus: SIL. 1, 160 Tagus dux est p. inire manus, -us ponere Martem. 14, 170 multo optimus ille est militiae, cui -um est primumque tueri inter bella fidem (iunctura artiore significatur id, quod ante omnia gravissimum est, ut: CLAUD. rapt. Pros. 3, 415 tu prima voluptas, tu -a mihi. notione communi l. 32). AMM. 20, 8, 6 in laboribus me semper visum omnium primum, in laborum refectione -um.

② varia exempla (sc. selecta inde a LIV.): PLAVT. Men. 1018 abite . . . ; em tibi etiam: quia -us cedis, hoc praemi feres (sc. pugnum sim.). Stich. 314 defessus sum pultando fores; hoc -um est. Cic. Arat. 281 (nisi ad IIA trahas) hunc circulum sol . . . -um tangit . . . , exinde in superas . . . se recipit sedes (gr. 507 πύματον). Verr. II 4, 119 quae urbs, quia -a coaedificata est, Neapolis nominatur. Mur. 13 multarum deliciarum comes est extrema saltatio; tu, accusator, mihi arripis hoc, quod necesse est omnium vitiorum esse -um? LIV. 28, 2, 11 qui -i . . . advenerant. VAL. Fl. 7, 532 (log. Medea ad Iasonem) hunc anquem tibi -um nostri parat ira parentis. SIL. 7, 466 (in Paridis iudicio) -a . . . affulsit . . . Venus. TAC. ann. 14, 15, 4 ludis Iuvenalibus -us (-um M¹) ipse Nero scaenam incedit. PLIN. epist. 3, 7, 9 ut . . . novissimus . . . factus est consul, ita -us ex omnibus . . . decessit. FLOR. epit. 4, 2, 77 omnium -a certaminum erat Munda. PANEG. 2, 38, 1 spem, quae -a homines deserit. IVST. 31, 5, 1 Hannibalem omnibus . . . perrogatis -um interrogasse. al.

β attributive: PLAVT. Epid. 708 (704 fateor . . . eo argento, quod mihi primum dedisti, . . . me emisse amicam) quid -o argento factum est, quod dedi? Poen. 1370 (in exitu fabulae priore vix genuino) nunc, quod -um est condimentum fabulae, . . . plausum postulat comoedia. TRAG. inc. 82 Polydorum Hecuba partu -o parit (APVL. met. 5, 9, 4). LVCR. 6, 368 prima calor . . . pars est -a rigoris; tempus id est vernum. SALL. hist. frg. 1, 11 inter secundum atque -um (ultimum var. l.) bellum Carthaginiense. LIV. 3, 65, 8 -is mensibus (ibid.: posteriore anni parte). SEN. Tro. 139 (ad Priamum mortuum) post elatos Hecubae partus . . . -a, pater, funera cludis. PLIN. nat. 11, 169 -i dentes asinorum (sc. postquam priores exciderunt). SIL. 15, 322. 16, 558 spectacula circi -a. STAT. Theb. 6, 436 in serie aurigarum -um discrimen erant Chromis . . . et . . . Hippodamus. TAC. ann. 12, 13, 2 -o inter Darium atque Alexandrum proelio. al. partitive (hucine p. 218, 6?): PLAVT. Cist. 787 date plausum -a in comoedia. LIV. 10, 28, 4 Gallorum . . . corpora intolerantissima laboris . . . fluere, primaque eorum proelia plus quam virorum, -a minus quam feminarum esse (30, 18, 15 legionis, quae -o proelio adfuerat).

γ pro subst. sunt: ① masc. plur.: Cic. Att. 1, 19, 9 qui in -is (sc. senatoribus) sententiam dixit (cf. p. 218, 82). LIV. 39, 25, 14

haec dixerunt acerbe -i, cum priores leniter permulsissent iram. ① neutr.: sing.: SALL. or. Phil. 5 eos, qui ad -um usque legatos, pacem, concordiam . . . decreverunt. plur.: DICT. 4, 1 sepelivere eum . . . ; dein . . . -a funeri (-is var. l.) peragunt. CASSIOD. in psalm. praef. l. 80 psalmi diei -a concludunt.

b respicitur series quae continuari potest, sed adhuc continuata non est, ut -us vergat in vim q. e. recentissimus: Cic. inv. 2, 145 videamus, ultra lex posterius lata sit; nam -a quaeque gravissima est (LIV. 9, 34, 7 hanc l. -am [-um var. l.] iusserat populus. sim. LIV. 7, 17, 12 in XII tabulis legem esse, ut, quodcumque -um populus iussisset, id ius . . . esset [item fere 9, 33, 9]. cf. p. 218, 16). SALL. hist. frg. 3, 96 neque ex -a fuga . . . ullis ad signa deeuntibus (red- Maurenbrecher; an intellegas fugam turpissimam, ut ad IIIC spectet locus?). LIV. 27, 45, 6 semper quod -um adiectum sit, id rem totam videri traxisse. MIN. FEL. 25, 4 scelera quaedam committere cum Romulo regibus ceteris et -is, ducibus disciplina communis est (l. nostrorum quoque temporum) explicat Martin; alii alia coni.: posteris, post reges, post rei publicae). FILASTR. 82, 1 Novatiani surrexerunt post persecutionem -am.

2 pertinet ad ordinem dictorum vel scriptorum (non desunt exempla vi locali intellegenda ut e. g. LVCRIL. et LIV. sub a, PROSP. sub b, sed divisione ancipiti separare affinia nolimus): a adi.: PLAVT. Epid. 123 prius . . . , quam argenti fuero elocutus ei -am syllabam (Cic. orat. 58. 217. 218 DIOM. gramm. I 368, 21. al.). Trin. 886 nomen tuom . . . memora mihi. :: . . si ante lucem ire occipias a meo primo nomine, concubium sit noctis prius, quam ad -um veneris (vi partitiva ut: TER. Phorm. 649 haec denique eius fuit -a oratio: eqs. IVST. 43, 5, 11 in -o libro). LVCRIL. 364 (in vocabulo puerei) e -um facito atque i (cf. VABRO ling. 9, 106 ut i sit -um. PLIN. dub. serm. frg. Char. gramm. p. 173, 13 B. -a vocali). NOVIVS Atell. 3 leno, te duo verbis. :: etiam? :: primo et -o: fidem (idem trad., corr. Bücheler, Kl. Schr. II 72). RHET. Her. 3, 10, 18 firmissimas argumentationes in primis et -is causae partibus conlocare (Cic. part. 27 orationis). 4, 13, 19 conversio est, per quam non . . . primum repetimus verbum, sed ad -um . . . revertimur (4, 14, 20. 4, 27, 38 aut primum aut -um conlocamus; primum hoc pacto: . . . , -um sic: eqs. orat. 190. cf. LIV. 1, 24, 7 [in formula fetiali] ut illa, sc. verba legis sim., palam prima -a ex illis tabulis . . . recitata sunt eqs.). 4, 41, 53 argumenta a primo ad -um. Cic. inv. 1, 33 id quod -um posuit in partitione, -um dicit. 1, 97 Hermagoras digressionem deinde, tum -am conclusionem posuit. de orat. 3, 191 si primi et -i pedes sunt . . . servati, medii possunt latere (orat. 217. cf. ibid. nisi . . . -us est dactylus). orat. 50 de firmissimis alia prima ponet, alia -a. 161 -ae duae litterae (AMM. 29, 1, 32 cum adiectione litterae -ae [-a trad., posterae Heraeus]). part. 27 -um locum. Att. 6, 2, 1 respondebo primum -ae tuae paginae (6, 2, 3). QUINT. inst. 4, 1, 76 id debebit in principio -um esse, cui commodissime iungi initium sequentium poterit. GELL. 2, 29, 20 quorum versusum duo -i isti sunt eqs. al. b neutr. pro subst.: plur.: Cic. de orat. 3, 192 in oratione . . . pauci prima cernunt, -a plerique. Tim. 14. GELL. 16, 19, 15 ad -a cantus (Herodot. I, 24 τελευτῶντος . . . τοῦ νόμου). PROSP. in psalm. 107 psalmus autem centesimus septimus praetermissus est, quia in -is quinquagesimi sexti et in quinquagesimi noni videtur expositus (cf. AVG. in psalm. 107 ex quorum -is partibus iste constat). sing.: SCHOL. Cic. Bob. p. 114, 5 noluit id exemplum in primo constituere nec in -o, sed in medio. PATRIC. conf. 24 ad -um orationis sic effitatus est: eqs. (item 25. EVGRAPH. Ter. Hec. 181 ita usque ad -um [conclusa narratio] [conclusio var. l.] est et probatum, quod eqs.).

B significantur quae pertinent ad finem vitae (ad interitum civitatis l. 67, mundi l. 78): 1 adi.: TRAG. inc. 48 vive, Vlixes, dum licet; oculis -um lumen . . . rape. Cic. inv. 1, 108 non -am vocem eius audivi, non extremum spiritum eius excepi (SEN. contr. exc. 5, 7, 2). Verr. II 5, 118 filiorum . . . -um spiritum ore excipere (PANEG. 2, 36, 2 AMM. 25, 8, 1). 5, 119 id . . . -um . . . orabant, ut eqs. de orat. 3, 14 sermonem L. Crassi . . . paene -um. Brut. 162 -a censoris L. Crassi oratio. CATVLL. 64, 191 -ā . . . horā. 101, 3 ut te -o donarem munere mortis. LIV. 38, 53, 9 Scipionis Africani <nobilior> prima pars vitae quam -a fuit. SIL. 1, 423 -a capessit proelia . . . aper. 2, 283 -a salus rerum patriaeque (item respicitur interitus civitatis: 4, 129 -a subactae fata . . . Libyae). 5, 131 -a aptabat . . . arma Flaminius. TAC. Agr. 44, 5 -um illud tempus Domitiani, quo . . . rem publicam exhausit (COMM. instr. 2, 12, 5 tempora -a si vis pertingere laeta [in imag. respicitur vita aeterna]). PLIN. epist. 8, 23, 6 post mortem Iunii Aviti redeunt animo illa prima, illa -a suffragia mea. MARCIAN. dig. 34, 4, 13 (rescr. imp. Sept. et Carac.) -a scriptura (opp. priore scriptura. respicitur testamentum ut: AMM. 21, 15, 5 Constantium voluntatem ordinasse -am [Cod. Theod. 4, 4, 6, 1. 5, 2, 1 NOVELL. Theod. 22, 2, 2. 12. al.]. Cod. Theod. 4, 7, 1, 1 -o iudicio [v. vol. VII 2, 610, 71; addas ORIENT. comm. 1, 524]). ITALA Ioh. 6, 39 (Mar. Victorin. adv. Arium 3, 10) -a die (gr. ἔσχατη, Vulg. novissimo. respicitur finis mundi ut PROSP. carm. de ingrat. 729. de die mortis: CE 512, 10). al. addam verba iuvenis domum paternam in perpetuum relinquens: PLAVT. Merc. 831 hunc hodie -um extollo mea domo . . . pedem; usus . . . aedium interemptus; . . . occidi. 2 ponitur pro subst.: a neutr.: plur. (hucine AVSON. e IIIC?): SALL. Catil. 51, 15 (ex oratione Caesaris) plerique mortales -a meminere et in hominibus impiis sceleris eorum oblii de poena [Buchwald]

disserunt (*an ad A? sed cf. Tac. ann. 6, 32, 4 cesserunt . . . prima -is, et bona iuventae senectus Vitellii flagitiosa obliteravit*). DICT. 1, 1 Atreus . . . -a sua ordinans . . . nepotibus . . . reliquerat *divitias suas*. SALV. eccl. 4, 37 qui mandata eius *Christi* nec in -is facis (*cf. 1, 38 in extremis*). CE 240, 3 hoc sepulcrum con-frequentent *liberti mei* . . . ; at -a pateat ipsi quique ex is prov(e)nerint (*intelleximus at pro ad; aliter Bücheler ad l.: -a pars, cf. postica*). *sing.*: GELL. 1, 3, 1 in vitae suae -o, cum *eqs.* ITALA Ier. 17, 11 (Filastr. praef. 3) in medio dierum . . . , in -o (*gr. ἐπ' ἐσχάτων αὐτοῦ, Vulg. in novissimo suo*). **b fem. sing. (sc. voluntas sim., cf. p. 214, 73):** NOVELL. Theod. 22, 1, 9 haec (*sc. honorem curiae et bona hereditaria*) sive cum -a definiat sive cum donationem . . . pater conferat.

C vi temporis attenuata in enumerationibus de iis quae ultimo loco ponuntur: RHET. Her. 2, 19, 30 de duabus partibus -is (*sc. ex quinque partibus*) haec . . . ratio est habenda. 4, 34, 46 *permutatio* dividitur in tres partes: . . . ; in hoc -o . . . et in illo primo *eqs.* (Cic. de orat. 3, 105 in hcc, quod -um dixi). Cic. Catil. 2, 22 (*v. sub IIIA1*). PLIN. nat. 6, 219 *tria sunt terrae segmenta*; alterum . . . -um. APVL. Plat. 1, 13 cupidinem . . . -am mentis portionem (*e tribus*). Socr. 13 p. 148 ex his quinque, quae commemoravi, . . . -um. AMM. 20, 11, 27 *arcus caelestis species* . . . prima, . . . quarta . . . -a. 30, 4, 14 quartum atque -um est genus impudens (*cf. AVG. civ. 6, 3 p. 248, 31 D. sex quartos eosdemque -os libros*).

II praevalente respectu loci (v. etiam sub IA2; vi partitiva LVCR., VERG., STAT., AVIEN. et al. sub A): A *adi.*: Cic. Verr. II 5, 90 ut quisque in fuga -us, ita in periculo princeps erat; -am enim quamque navem piratae primam adoriebantur. div. 2, 144 avis insectans alias aves . . . semper ipsa -a est. Tim. 14 ut ei (*sc. medio trium numerorum vel figurarum*) primum pro portione ita id -o comparetur *eqs.* (*ibid. iterum; syn. extremum, gr. 32^a τὸ ἐσχάτων*). LVCR. 5, 905 prima leo, -a draco, media ipsa, Chimaera (*Homer. Z 181 δριπέην. cf. VERG. Aen. 3, 427 Scylla est prima hominis facies . . . , -a . . . pistris*). SALL. Iug. 101, 5 -am Romanorum aciem (*al. v. vol. I 403, 29 sqq. 404, 4 sq.*). LIV. 31, 40, 8 -um agmen (*al. v. vol. I 1344, 14 sqq.*). PLIN. nat. 11, 108 *formicae onera maiora aversae -is pedibus moliuntur* (ANTH. 761, 76 v. l. 42). SIL. 16, 378sq. (*de auriga ut 16, 401. cf. 16, 503 de cursore*). STAT. Theb. 2, 47 Neptunus . . . in portum deducit equos, prior haurit harenas ungula, -i solvuntur in aequora pisces (*cf. Ach. I, 60 pone natant*). APVL. met. 3, 25, 1 -a deiecta labia (10, 16, 9). 7, 16, 4 *equus -is velitator calcibus (opp. primoribus unguis. item respiciuntur pedes posteriores quadrupedum: 7, 24, 5 poplites [8, 5, 7]. ANTH. 761, 76 Centauri sideris . . . pedes -os [sec. Hyg. astr. 4, 6 posteriores]. cf. p. 210, 5)*. AVIEN. Arat. 149 *Anguis -am lapsus in Arcton*. AMM. 20, 8, 8 ad partes orbis eoi -as (*cf. PRISC. periheg. 375 alta Tegestraeon -ae moenia terrae [sed Dionys. periheg. 382 μυχάτοις ἐπὶ πέλρασι πόρτου]. 618 finibus Indorum -is [gr. 625 ὑστατίσιον]*). CE 562, 7 (*versibus impolitibus*) puella rufa coma tonso capite -o remissa (-a remisso lapis, *sc. errore lapicidae, ut vidit Niedermann, Essais 1918, 52*). *al.*

B pro subst.: 1 *neutr. (plur. praeter SALL. et l. 55):* Cic. Tim. 14 -a . . . media fiunt *comparatione (v. l. 29)*. SALL. Iug. 46, 7 ipse . . . apud primos erat, in -o C. Marius . . . curabat. VERG. Aen. 9, 27 Messapus primas acies, -a coercent Tyrrhidae iuvenes, medio dux agmine Turnus (*SERV. auct.: nonnulli '-a' pro '-as partes' accipiunt*). ITALA exod. 33, 23 (*v. p. 210, 46*). psalm. 138, 9 (*Sangerm. al.*) si . . . habitavero in -is maris (*gr. εἰς τὰ ἐσχάτα, cod. 109 in -um, PSALT. Rom. in -o, Veron. in novissima, cod. 325 et Vulg. in extremis*). FILASTR. 18, 2 (*additamentum ad act. 7, 43*) in -a terrarum omnium (*an subaudias loca?*). AVIEN. Arat. 234 *Ophiuchi -a . . . parco igne micant*. 966 -a Leonis. 980 -a . . . caudae caeruleae <Pistris> (*gr. 502 Κήτεος οὐδὴν tantum*). CLAVD. DON. Aen. 8, 240 p. 149, 17 -a speluncae. 2 *masc. plur.:* SALL. Iug. 45, 2 *Metellus* in agmine in primis modo, modo in -is (*in om. Fronto p. 103, 23 v. d. H. fortasse recte*), saepe in medio adesse. 50, 4 Numidae . . . -os caedere. 55, 8 -os in agmine temptare. LIV. 21, 25, 12. 31, 27, 6 a novissimo agmine adortus -os turbavit. 35, 30, 5 ad -os proelium ortum est. 40, 32, 1 -i Celtiberorum *pugnantium. al.* TAC. ann. 2, 17, 3 eques -os ac latera impulit. *al.*

III praevalente respectu gradus, aestimationis: A *de animalibus qui sunt:* 1 *pessimi moribus:* GRACCH. or. frg. (27 M.) Gell. 15, 12, 3 si ulla meretrix domum meam introivit . . . , omnium nationum (*natorum Lipsius, alii alia*) -issimum nequissimumque existimatote (*item cum gen.: SALL. epist. Mithr. 12 -us servorum Archelaus. or. Phil. 3 M. Aemilius, omnium flagitiosorum -us, qui peior an ignavio sit deliberari non potest. v. etiam MIN. FEL. et TERT. sub 2*). Cic. S. Rosc. 137 ut homines -i pecuniis alienis locupletarentur (BRVT. [?] Cic. ad Brut. 24, 3 W.). Catil. 2, 22 (*ante enumerantur quinque genera sociorum Catilinae*) -um autem genus est non solum numero, verum etiam genere ipso atque vita, quod proprium Catilinae est. APVL. apol. 98, 6 cum adolescentulis -issimis. Socr. 3 p. 126 praecipuum animal homines sumus, quamquam plerique se . . . ita . . . depravaverint . . . , ut possit videri nullum animal . . . homine -ius. AVR. VICT. Caes. 4, 5 -um genus mulierum atqueservile. 2 *infimi dignitate, auctoritate, iure sim.:* *masc. pro subst., forma in -is (ut l. 61. p. 213, 84; cf. p. 216, 19):* FRONTO p. 114, 6 v. d. H. tu me neglegito . . . , <in> -is, si videbitur, habeto. *adi.:* VLP. dig. 38, 16, 2, 4 *in hereditate est interdum idem primus -usque,*

qui solus occurrit. MIN. FEL. 14, 1 Octavius . . . ut pistorum praecipuus, ita -us philosophorum. TERT. cult. fem. 2, 1 l. 3 sorores meae, quo iure deputor vobiscum, -issimus omnium equidem (*cf. Itala Eph. 3, 8 cod. d al. = Vulg. minimo, Tert. adv. Marc. 5, 18 p. 638, 7 novissimo, gr. τῷ ἐλαχιστοτέρῳ*).

B de rebus neutrīs vel bonis; ratione seriei a maximis ad minora descendētis significantur quae minima, vilissima sunt: 1 *adi.:* LVCR. 1338 commoda . . . patriai prima putare, deinde parentum, tertia iam -aque nostra. Cic. or. frg. A IX 5 me praetorem primum esse factum, te . . . ex -o in tertium locum esse subiectum. VERG. georg. 3, 404 nec tibi cura canum fuerit -a ([SERV. vilis]. *in figura q. d. litotes ut VEG. mulom. praef. 1. v. etiam sub 2*). PLIN. nat. 37, 28 -a auctoritas in pondere est *crystallis*. 37, 77 (76 *berulli* probatissimi . . . sunt qui *eqs.*) quarto loco numerantur . . . , quinto . . . , postea . . . , ac deinde . . . , -i crystallo similes. SIL. 16, 452 *in certaminibus* cassis tertius inde honor est, -o munere Atlanta . . . donat ductor. S. C. de sumpt. lud. glad. (CIL II 6278) 49 qu(a)e in . . . rationibus reperientur pretia summa ac media ac -a. BOETH. cons. 2, 5, 10 W. *gemmae -ae (-o T¹)* aliquid pulchritudinis trahunt. 2 *neutr. pro subst.:* *forma in -is (ut l. 47. p. 214, 50. 215, 4. 55; cf. p. 215, 82):* RHET. Her. 4, 38, 50 (*exemplum deminutionis*) 'me . . . curasse, ut disciplinam militarem non in -is tenerem'; hic siquis dixisset 'ut optime tenerem' . . . , adrogans, visus esset (*litotes ut Cic. fam. 1, 9, 17. cf. l. 11*). *ceterum:* SEN. benef. 4, 2, 3 primis -a praefere (*sc. voluptatem virtuti*).

C de rebus malis vel infestantibus, sceleribus, vitiis sim.; ratione seriei a parvis ad maiora progredientis significantur quae augeri non possunt, sc. summa, pessima sim. (cf. SYNON. Cic. p. 415, 7 adversis rebus . . . exhaustis. ultimis. novissimis. -is. extremis. infimis. hucine p. 214, 12?): Cic. Phil. 2, 113 servitus est -um malorum omnium . . . morte etiam repellendum. 13, 49 optatissimum est vincere, secundum est . . . ; quod reliquum est, non est tertium, sed -um omnium, maximam turpitudinem suscipere vitae cupiditate. TAC. ann. 14, 64, 3 neque . . . silebimus, si quod senatus consultum adulatione novum aut patientia -um fuit (*cf. Agr. 2, 3 quid ultimum . . . esset . . . in servitute*). APVL. met. 9, 5, 1 uxorcula . . . -a lascivia famigerabilis. 9, 21, 3 lacrimis uberibus ac -is lamentationibus . . . commovet miserationem. 9, 35, 1 magnas et -as . . . clades. Plat. 2, 11 ineptire videaris . . . ; adhuc illud absurdus . . . ; sed illud -ae dementiae est *eqs.* TERT. anim. 34, 4 -a dedecoratione. PANEG. 2, 31, 3 omnium scelerum -orumque vitiorum collegium. PS. AVR. VICT. epit. 2, 7 *boni homines* incidere exitia -a. 40, 5 poenas dedit mortis genere -o fractis laqueo cervicibus. DICT. 4, 3 -ae desperationis atque amentiae (AMM. 17, 2, 3). AMM. 14, 2, 13 -a vi subigente. 19, 8, 8 necessitate (26, 6, 4. 31, 8, 4). 21, 13, 13 auxiliariibus . . . feritate speque -a ad perniciosam audaciam promptis. 31, 7, 8 -a discrimina (*item plur. 31, 15, 2*). 31, 13, 7 malis (SVLP. SEV. chron. 1, 54, 1). *al. neutr. plur. pro subst.:* ITALA psalm. 39, 16 (cod. 136 Cas.) *inimici* dissipentur in -is confusionis suae (*Veron. al. = Vulg. ferant confestim confusionem suam; vim temporalem intellegit Stabile, Riv. Fil. Class. 43, 1915, 564 coll. Hier. psalt. sec. Hebr. pereant post confusionem suam*). AVSON. 393, 23 p. 245 P. an . . . persequeris fures, qui te -a timentes in partem praedamque vocent? (*an ad IB2?*).

conspectus usus pro subst.: *neutr. v. supra passim (forma in -is supra l. 19), ceterum cf. locutiones adverbiales infra additas; fem. v. supra sub IB2b, masc. sub IIB2 et forma in -is p. 215, 82.*

locutiones adverbiales fere i. q. postremo (arcimus iuncturas praepos. in -o p. 214, 53. 215, 8. 9. 51. 55, in -is l. 19. p. 215, 55, usque ad -um p. 214, 2 et 55): 1 *ad -um (aliter supra p. 214, 54; an huc ad -a p. 215, 6?):* a *praevalente respectu temporis significantur quae ultima post cetera fiunt, sunt:* PLAVT. Aul. 526 ubi . . . res soluta est . . . , ibi ad -um cedit miles, aes petit. Poen. 844 *servi peculio privantur*, sed ad -um (*posterum var. l.*) nihil apparet: male partum male disperit. HIRT. Gall. 8, 43, 4. SALL. hist. frg. 1, 12 plurimae turbae, seditioes et ad -um bella civilia orta sunt. LIV. 30, 15, 4 cum crebro suspiritu . . . aliquantum temporis consumpsisset, ingenti ad -um edito gemitu *venenum poposcit (cetera exempla apud eundem: 31, 15, 4 v. infra. 34, 23, 6. 37, 51, 5. 38, 16, 13. 38, 56, 10; in prioribus libris auctorem dixisse ad ultimum, deinde ad extremum docuit Stacey, Arch. Lat. Lex. 10, 1898, 78)*. 31, 15, 4 commemoratio erat beneficiorum primum . . . , deinde rerum *gestarum* . . . , ad -um adhortatio capessendi belli (*Polyb. 16, 26, 6 τελευταία δὲ παράκλησις. item respondet: MELA 2, 62 p. . . , mox . . . , ad -um. DICT. 1, 6. cf. FIRM. math. 1, 7, 31 prius . . . , deinde . . . , tertio . . . , ad -um eqs. DON. Ter. Hec. 123, 4 primo . . . , post . . . , ad -um eqs. [VIR. ill. 71, 1 VEG. mil. 1, 28]*). MELA 1, 94 ignes . . . se coniungere videntur, donec . . . una ad -um flamma ardeant. 3, 21 *Garrumna* quanto magis procedit, eo latior fit, ad -um magni freti similis. PLIN. nat. 26, 7 (*describitur elephantiasis*) cute . . . aspera, ad -um vero nigrescente. TAC. hist. 2, 27, 2. 4, 16, 3 mox . . . , ad -um. ann. 2, 45, 4. 13, 22, 1. 13, 46, 3. 16, 21, 1. GELL. 2, 29, 14 ad -um . . . inquit *eqs.* 3, 16, 20. *al.* APVL. met. 8, 27, 5. 9, 19, 2. TREB. trig. tyr. 12, 1 diu . . . , deinde . . . , ad -um *eqs.* (IVST. 3, 6, 9). *al.* b *respicitur finis argumentandi, sc. ut inducatur argumentum ultimum vel gravissimum:* SEN. dial. 7, 22, 5 apud me divitiae aliquem locum habent, apud te summum; ad (ac vel at var. ll.) -um divitiae meae sunt, tu divitiarum es. TAC. hist. 1, 39, 2 agitasse Laco . . . de occidendo Tito Vinio dicitur, [Buchwald]

potirion n. (an f., v. l. 10?), *ποτίριον*. forma vocis obscurae non prorsus certa est; apud PLIN. trad. fere potire(c)ton, apud DIOSC. poti-reon; formam potirion restituerunt Ernout et André ad PLIN. coll. gr. *ποτίριον*, quod tuetur Wellmann Diosc. 3, 15, 1 (sec. cod. P et Oribas. coll. med. II 28 [cf. *ποτίριον* cod. E]; praeferebatur olim var. l. *ποτήριον*, unde restituebatur poterion apud PLIN.). nomen herbae (ad genera quaedam 'astragalorum' referunt viri docti): PLIN. nat. 25, 123 (cf. 1, 25, 76) *phrynion* aliqui neurada appellant, alii -on. 27, 122 (cf. 1, 27, 97) -on aut, <ut> alii vocant, *phrynion* vel *neuras* large fruticat, spinis retorrída, lanugine spissa eqs. DIOSC. 3, 15 p. 383, 1 (cf. praef. p. 372, 23) de -on; -on aut *frinion* eqs. Bk.

***potis**, -e. [fuit olim subst., cf. ind. vet. páti-h, gr. πότις (πόσις) nec non πότνια, δεσπότης, quae notionem originariam radicis melius servaverunt. apud Romanos in locum huius subst. vox q. e. dominus successit. Sch.] de formis et de origine sim.: nom. pos per analogiam sec. impos fingere neque probare videtur VARRO ling. 5, 4 recto casu quem dicimus 'impos', obscurius est esse a potentia quam cum dicimus 'inpot[ent]em', et eo obscurius fit, si dicas 'pos[t] quam 'impos', videtur enim 'pos' significare potius pontem quam potentem. pro adi. habent DON. Ter. Andr. 437 est. . . nomen -is et facit -is, potior, potissimus (item propter comparationem: SERV. Aen. 3, 671 qui sec. composita compos, impos fingit declinationem -is, -is, -i, -em, -is, a -e. PRISC. gramm. II 251, 17 et III 68, 12sqg. qui genera disponit hic et haec -is et hoc -e). aliter explicant: DON. Ter. Ad. 264, 2 -e pro -is ut mage pro magis τῶ ἀρχαίσιμῶ. gramm. IV 396, 13 apocope . . . ut Achilli pro Achillis et -e pro potest (var. ll. potes pro potestis, -is pro potis est, -is pro potest. a verbo q. e. possum derivat etiam, sed ratione non explicata DIOM. gramm. I 385, 31 et 386, 4). praeter schema declinationis apud SERV. supra et plur. -es (v. infra sub III) leguntur solae formae -is et -e, genere numero casu parum distinctae: coniunguntur et -is cum subi. neutr. e. g. PLAVT. Amph. 693 Cas. 218 LVCR. 1, 452 et -e cum subi. masc. PLAVT. Persa 30a ENN. ann. 403 TER. Phorm. 535 et saepius; ad plur. respicit -is p. 336, 45. 58 (minus probabiliter etiam -e p. 337, 83. 338, 2); pro acc. ponitur -is nec non -e in struct. acc. c. inf. p. 336, 47. 77. 337, 69sqg.; rem tractavit post alios Guiraud, Rev. Et. Lat. 53, 1975, 361. neglecta forma ut pote, quam videas suo loco, legitur in poesi liberae rei p. passim inde a PLAVTO, apud poetas posteriores rarius, sed per totam latinatatem (habent VERG. ter, CIRIS bis, item PROP. et PERS., VAL. FL. semel ut al.; saepe, sc. 11tes, PRVD.); in prosa oratione vocem exhibent libri augurum (v. sub III), VARRO (sexies praeter l. 16 supra), CIC. (Brut. p. 338, 9. Att. bis), BELL. Afr. (bis), PETRON. (semel in sermone Trimalchionis) et imitatores sermonis antiqui FRONTO (quater), APVL. (ter), ARNOB. nat. (22tes, non nisi -is est, fortasse sec. LVCR.) aliique pauci, e. g. AVG., MART. CAP., BOETH. [confunditur in codd. imprimis cum posse (inde etiam saepe restituendum est metri gratia in poesi scaen., v. infra passim), ceterum e. g. cum potare PLAVT. Pseud. 1302, putare CIRIS 227 APVL. met. 1, 11, 3, potens CIRIS 227 AVG. epist. 138, 1, 1 ARATOR act. 1, 240. al.; restituitur pro potius PLAVT. Rud. 968; vix huc pertinent LVCR. 6, 762 (v. Müller, Mus. Helv. 33, 1976, 227sq.), INSCR. Notiz. Scavi 1926 p. 241 tot vici tot pots (inscr. sigilli obscura), CE 2192, 7sq. (v. p. 126, 82).]

vox non adhibetur nisi loco praedicati, ita ut -is significet accedente vel ommissa copula i. q. posse (sc. usu communi cum inf. aliisve structuris sub I et IIA [impersonaliter notione q. e. possibile est v. IAIaβ et 2b, IIAIb et c; cf. GLOSS. -e: forsitan]; notione q. e. pollere sim. sub IIB et III; cf. ARVS. gramm. VII 501, 24 -is est pro potest [affert VERG. Aen. 9, 796 TER. Ad. 344]. GLOSS. poti<s> es: potes. sim. al.; vix recte usum attributivum postularunt quidam p. 336, 73. 338, 33, abusive ponitur in serie adiectivorum GLOSS. II 281, 31, v. supra p. 105, 63).

I **potis**: A forma communi: 1 accedit copula esse (nusquam aliis intercedentibus vocibus, sed cf. B2 et 3): a -is est: α indicantur et subi. et inf. pro obi. positus (supplendus est inf. e contextu e. g. TER. Ad. 521 ARNOB. nat. 5, 20 p. 274, 19 M.; pro subi. sunt subst. et pron. passim [tam animantes quam res], enunt. secund. l. 70, p. 336, 1sq.; intellegitur subi. e contextu e. g. p. 336, 6. 8):

① inf. act. vel depon.: PLAVT. Amph. 626 qui . . . intellegere quisquam -is est? ita nugas blatis. Poen. 846 qui . . . ignaviorem -is (poti var. l.) est facere Ignaviam. ENN. scaen. 163 neque sanguis ullo -is est pacto profluens consistere. TER. Phorm. 379 abs te hoc bona venia peto, si tibi placere -is est, mihi ut respondeas: eqs. Ad. 344 peiore res loco non -is est (potest var. l.) esse quam in quo nunc sitast. PACVV. trag. 389 nulla res . . . mederi -is est. Acc. trag. 466 tolerare acritudinem. LVCIL. 120 conturbare animam. AEDIT. epigr. 2, 3 flammam -is est vis saeva extinguere venti. CIC. Arat. 439 caput . . . demergere (gr. 651 βάρταν). 477 caput . . . obducere (gr. 696 δύνταται). CATVLL. 65, 3 nec -is est dulcis musarum expromere fetus mens animi. LVCR. 2, 912 nec manus a nobis -is est secreta . . . sensum . . . tenere. 4, 803 acute cernere non -is est animus. al. VERG. Aen. 9, 796 tendere contra . . . -is est leo. 11, 148. SIL. 12, 645 Hannibal haud alia -is est occumbere dextra. TER. MAVR. 88. ARNOB. nat. 5, 20 p. 274, 19 M. quin audaciam filii poenis scheidus -is est persequatur. al. (in prosa oratione praeter ARNOB. sec. schedas nostras AVG. epist. 138, 1, 1 MART. CAP. 6, 579; in poesi saepius). ② inf. pass. (cf. p. 336, 41): PLAVT. Amph. 693 qui istuc -is est fieri? (Poen. 286 -is est [A, potest P, -e Char. gramm. p. 288, 13 B.] quaestus f. TER. Ad.

626 f. -is est ut nequa exeat [eadem formula: ARNOB. nat. 2, 52 p. 126, 12 M. 2, 62 p. 139, 2. 6, 17 p. 330, 9. 7, 28 p. 377, 27]. ARNOB. nat. 2, 13 p. 80, 19 M. circa illum deum semper quantum f. -is est [potes cod.] cogitatione . . . versari. 2, 21 p. 91, 10 si f. -is est. al.). Curc. 269 locus non praebere -is est in Capitolio. Persa 40 si egomet totus veneam, vix recipi -is est quod tu me rogas. TER. Haut. 659 si -is est reperiri puella (ARNOB. nat. 5, 40 p. 299, 18 M. an iniuria gravior ulla -is est r.?). Ad. 521 ita fiat et istoc, si qui -is est, rectius (suppleasne fieri, an trahas ad β?). Acc. trag. 418 qui -is est refelli (rep-trad.) quisquam, ubi nullust causandi locus? LVCR. 1, 452 id quod nusquam . . . -is est seiungi. 5, 719 nec -is est cerni corpus (PRVD. apoth. 79). SER. SAMM. 826 cito aliquis vipereo -is est affligier ictu. ARNOB. nat. 1, 31 p. 27, 2 M. nihil dici et exprimi (7, 3 p. 345, 23). 2, 50 p. 124, 1 PRVD. ham. 37. RVSTIC. Conc. I 4 p. 167, 24 quia haec non fingam, audi . . . cum brevitate qua -is est (sc. narrari sim., an trahas ad β?).

β inf. vel structurae eius loco succedentes (sc. enunt., pron. neutr.) ponuntur pro subi. vel omnino desunt, ita ut -is est significet i. q. possibile est (cf. possum p. 143, 61sqg.): ① cum structuris indicantibus quod possibile est: PLAVT. Bacch. 35 quid si hoc -is est ut tu ta-ceas, ego loquar? (sine adminiculo pronominis: TER. Eun. 263 [log. Gnatho] eum velut discipulum me sectari iussi, si -is est . . . parasi . . . ut Gnathonici vocentur). CATVLL. 76, 24 ut me diligit illa aut, quod non -is est, esse pudica velit (nisi Lesbia est pro subi.). BOETH. in Porph. comm. pr. 1, 8 p. 20, 5 genera . . . generalissima cognoscere qui -is est? (es Engelbrecht. item c. inf.: ARATOR act. 1, 240 nisi diligis . . . cernere quem -is est [es var. l.] fratrem). ② absolute: TER. Hec. 395 nunc, si -is est, . . . volo doque operam, ut clam partus eveniat patrem (PRVD. perist. 3, 102 quam cuperem . . . ante necem, si -is est [es AU], revocare tuam . . . nequitiam! c. Symm. 1 praef. 84 miserescito. BOETH. herm. sec. 6, 14 p. 494, 1 age. cf. PLAVT. et TER. supra). CATVLL. 72, 7 multo mi . . . es . . . levior. qui -is est? inquis (cf. BOETH. supra). CO-RIPP. Iust. 3, 407 rerum . . . favorem, in quantum -is est, devota mente notabo. THEOD. MOPS. in II Thess. 1, 9 p. 45, 18 tormentorum speciem exaggerat, prout -is est, dicens eqs. (struct. ambiguam huc traximus coll. in Tit. 2, 11 p. 250, 12 ut statum futurum . . . , prout -is est, nunc infor-mati imitare videamur). hucine l. 8. 15?

b ceterae formae (sc. passim c. inf.; e contextu suppletur e. g. TER. Eun. 113, AVSON.; pron. neutr. pro inf. fortasse VARRO rust. 2, 2, 1): PLAVT. Capt. 970 ea superfugere -is es ([potisses codd.]. Mil. 684. 1322 [sis Non.]. Persa 35. TER. Haut. 321 multimodis iniurius . . . es, neque ferri -is es [p, potes A, -is est cet.]. PERS. 4, 13. AVSON. 320, 18 p. 17 P. ut . . . noris te . . . , si -is es. PRVD. apoth. 182 psych. 88. CLAVD. MAM. anim. 3, 11 p. 174, 13 quam -is es praesens fito [potes var. l.]. al.). Merc. 331 huic persuadere quo modo -is si(e)m. Poen. 227 duae mulieres . . . maxumo uni poplo . . . plus satis dare -is sunt (ENN. ann. 429 LVCIL. 1214). 875 quasi tu tacere . . . -is sis (P, es A, si recte legitur). Pseud. 1302 credo . . . -is esse (A, potasse P [pro potesse?]) te . . . ebibere vi-num tantum. TER. Eun. 113 patriam . . . neque scibat neque per aetatem etiam -is erat (Bentley, potuerat codd.; sed fortasse exemplis usus plusquamperf. liberioris, quae collegit Bennett, Syntax I 50sqg., adnumeros etiam hunc locum, cum iunctura -is erat nusquam tradita sit). CATVLL. 115, 3 cur non divitiis Croesum superare -is sit? (potuisset V; cf. S. C. de Bacch. supra p. 126, 7 [pro una voce incisum] et LVCR. ibid. [nisi locum huc trahere malis] nec non var. ll. et con. p. 126, 15sqg.; ceterum suppletur in fine hexametri INSCR. lib. rei p. Degrassi 692a Maecii neque mors sati(s) laudari neque vita pot(is sit) [edd.; fuitne potestur?]). VARRO rust. 2, 2, 1 ut videamus, quid pastores a Pergamide Maledove -is sint (coll. p. 137, 74sqg. suppleasne 'facere' sim., an intellegas pron. pro inf. positum ut p. 137, 16sqg.? ad formam cf. con. dub. LVCIL. 8 p. 126, 8sq.). AVG. c. acad. 1, 6, 18 ut quid egisset, si -is esset, edice-ret. formas -is sum, essent olim vix recte restitutas collegit Neue-Wage-ner³ II 176 sq.

2 sine copula: a structura personali certa subauditur: α est (erit PLAVT. Mil. 1270): PLAVT. Cas. 218 nec -is quicquam com-memorari, quod plus salis . . . habeat quam amor (item c. inf. pass.: Mil. 551 ex uno puteo similior numquam -is [potest A] aqua aquai sumi. Truc. 170 [171]. ceterum sunt qui non necessario coniciant TER. Hec. 479 [potest codd.]). Mil. 965 quo pacto -is nupta et vidua esse eadem? (item c. inf. act. vel depon.: 1270 mulier verbum . . . facere non -is, si accesserit prope ad te. Stich. 773 saltatio satis esse nobis non magis -is [est] quam fungo imber. ENN. ann. 174. scaen. 416 pacis potiri. AVSON. Mos. 298. e con. dub. PLAVT. Capt. 89 [potes fere trad., quod dubitanter def. Lindsay; potest Leo]. vix recte restituitur usu attributivo AVSON. Mos. 29 [potes trad.; cf. p. 335, 52]). β esse: PLAVT. Epid. 227 tri-butus quom imperatus est, negant pendi -is (A, potesse P; 228 pendi potest). Merc. 349 nec pater -is videtur induci eqs. Rud. 968 hunc homo feret a me nemo, ne tu te speres -i[u]s. v. etiam p. 337, 68. γ es: PLAVT. Mil. 782 ecquam tu -is reperire . . . mulierem eqs.?

b structura ambigua, ut intellegi possit tam -is est notione q. e. possibile est, quam -is sum (es, est) notione communi: PLAVT. Mil. 457 tam east, quam -is, nostra erilis concubina (781 q. -is tam verba confer maxime ad compendium. 788 [785 eam mulierem des quae sit quaes-tuosa] lautam vis eqs.? : sic consucidam, q. lepidissumam -is quamque adolescentem maxime. Stich. 454). Persa 580 (577sq. veniri hanc volo, si [Kuhlmann])

potest; si non potest, iri hinc volo quantum potest) aut hoc emptore vendes pulchre aut alio non -is (*vel potest A, potes P*). Truc. 165 (166) te dum vivebas noveram. :: an me mortuum arbitrare? :: qui -is [est] amabo, planius? VERG. Aen. 3, 671 ubi nulla datur *fugientes* dextra adfectare potestas nec -is Ionios fluctus aequare sequendo, clamorem . . . tollit *Polyphemus* (SERV. *ad l. id est 'nec -is est'*).

B forma potin, sc. aucta per partic. interrog. ne (forma plenior potine exstat PLAVT. Cist. 231 Men. 466 Merc. 441. 779. Truc. 897 [*nes trad.*]; *ceterum sunt qui restituant praeter necessitatem* Curc. 200 [*hocine trad.*]. Poen. 309 [*potesne trad.*]. *formam -isne v. sub 3*): **1 sine copula:** **a c. enunt. secund. (sc. in interrogationibus quae sunt exhortationis loco; structura est ambigua, sed potius intellegas usum impers. notione q. e. possibile est, quam ellipsin inf. fieri vel facere sim. [respondet potest** PLAVT. Merc. 495 Most. 396]; *contextu deficiente infra inseri non potest* PLAVT. Cist. 368): **α ut (cf. p. 336, 19):** PLAVT. Amph. 903 -n [est] ut apstineas manum? (*item* Rud. 424). Bacch. 751 -n ut cures te atque ut ne parcas mihi? (Merc. 495 -n ut aliud cures? :: non potest. Pseud. 235). Men. 466 -ne ut quiescas? (Mil. 926 -n ut hominem mihi des, q. cetera?). Merc. 890 -n ut animo sis tranquillo? (*cf.* Most. 396 -n animo ut sies quieto et facias quod iubeo? :: potest). Persa 175 -n ut taceas? (Poen. 916 Pseud. 940. 942). Pseud. 263. 393 -n ut abeas? Trin. 628. TER. Ad. 539 -n ut desinas? AFRAN. com. 202 -n ut dicta facessas? **β ut ne:** PLAVT. Bacch. 751 *v. supra*. Cist. 465 -n ut mihi molestus ne sis? (Epid. 63 Men. 627 Merc. 779 Persa 287 Truc. 897). Merc. 441 -ne (-nne B) ut ne licitere? **γ ne:** PLAVT. Persa 175 -n ut taceas? -n ne moneas? **δ con. nudus:** PLAVT. Cas. 731 -n a me abeas, nisi me vis vomere hodie? (Persa 297). **b c. inf.:** PLAVT. Cist. 231 -ne tu homo facinus facere strenuom? Curc. 246 -n coniecturam facere, si narrem tibi . . . quod ego somniavi? Poen. 1089 -n tu fieri subdolos? :: inimico possum.

2 accedit est (usu personali; cf. l. 16): PLAVT. Trin. 759 -n est ab amico alicunde exorari argentum? :: potest. TER. Eun. 101 -n est hic tacere?

3 accedit es: TER. Andr. 437 -n es (es om. L) mihi verum dicere? (DON. *ad l. integrum: -isne <es>*), id est potes. *inde fortasse* GLOSS. III Abol. PO 29 -isne: -is [*immo potes?*] ergo).

II pote: **A accedit vel subaudiendus est inf. (vel pron. eius locum obtinens):** **1 sine copula:** **a structura personali certa (pro subi. est enunt. VARRO frg. l. 57) subauditur:** **α est:** **① c. inf. act. vel depon. (cf. PLAVT. Men. 605 sub β et Persa 30a Trin. 352 sub γ):** ENN. ann. 402 nec -e quisquam . . . corpus discerpere ferro. CATVLL. 17, 24 eum volo de tuo ponte mittere pronum, si -e stolidum repente excitare veterum eqs. 45, 5 qui pote[st] plurimum perire. 67, 11. PVBLIL. C 15 contumeliam nec fortis -e nec ingenuus pati (*trad. potest, ut fere ceteris eiusdem locis:* C 40. F 14. I 61. N 30. Q 27. 34 qui -e transferre amorem, -e deponere. 52). VARRO rust. 2, 2, 6 nec non emptor -e . . . illum damnare. PROP. 2, 1, 46 qua -e quisque, in ea conterat arte diem (*inf. suppletur e contextu ut:* CARM. de fig. 168 nunc, *sc. in exemplo allato, mediumst 'ferit'*, et fini, -e principioque [*□*] *Halm post alios;* mediis fuerit et sini *cod.*; nam mediost *Riese, ut cogitare videatur de notione 'potens est, valet', vix recte*]. CE 470, 5). 3, 7, 10 VAL. FL. 4, 680 TER. MAVR. 223 CE 1583, 2. **② c. inf. pass. (cf. PLAVT. Aul. 309 Truc. 317 sub β):** PLAVT. Most. 256 quid illa -e (*B¹*, potest *B²CD*) peius quicquam muliere <me>morarier? CATVLL. 98, 1 in te . . . dici -e (*om. O*) . . . id quod verbosis dicitur. PVBLIL. A 18 amor extorqueri non pote[st], elabi potest. LVCR. 3, 1079 nec devitari letum -e, quin obeamus. VARRO ling. 5, 24. frg. Non. p. 69, 1 quantopere abstemias mulieres voluerint esse, vel ex uno exemplo -e (*L man. pr.*, potest *cett.*) videri. CIRIS 328 fieri quod non -e. **suppl. est inf. notionis generalis ut esse, fieri, dici sim. (aliter l. 47; cf. p. 137, 74sq.):** TER. Ad. 264 peccatum in se transtulit. :: nihil -e supra (potest *codd.*, -e DON. *qui explicat ἔλλειψις* per admirationem: subauditur 'esse' vel 'dici'). CIC. Att. 13, 38, 1 hoc quicquam -e inpurius? VARRO ling. 5, 21 -e vel illinc vox derivari, dici sim. CE 936, 1 (*Pompeis*) quid -e tam (*i. tam*) durum saxo aut quid mollius unda? (*sec. Ov. ars 1, 475* quid magis est saxo durum eqs.). MART. 9, 15, 2 inscripsit tumulis septem scelera virorum 'se fecisse' Chloe. quid -e simplicius?

β esse (sed ubique possis etiam restituere -is): PLAVT. Aul. 309 censen talentum magnum exorari -e ab istoc sene ut det? (*trad. potest ut:* Truc. 317 illum . . . spero immutari -e). Men. 605 elanculum te ista ec flagitia facere censebas pote[ss]e?

γ es: PLAVT. Persa 30a si tu (sit ut *vel sicut trad.*) tibi bene esse -e pati, veni (*sim.* Trin. 352).

b structura ambigua, ut intellegi possit tam -e est notione q. e. possibile est (cf. c), quam -e sum (es eqs.) notione communi (sed locos plurimos potius ad c pertinere putes, quod paucissima exstant exempla structurae pers. praeter tertiam pers. sing., v. a γ et THEOD. MOPS. sub 2): PLAVT. Aul. 390 aulam maiorem, si pote[st], <ex> vicinia pete (LVCIL. 890 perge . . . ac, si pote[st], face eqs. FRONTO p. 9, 12 v. d. H. od<e>rit m<e> . . . si -e argutius. *cf.* CATVLL. 76, 16 amorem deponas; hoc facias, sive id non -e sive -e). Capt. 398 ut eum redimat et remittat . . . : at quam primum pote[ris] (Truc. 560 neque . . . hilo minus propere q. pote[st] peribit. APVL. met. 1, 11, 3 aufugiamus . . . quam -e [*puta F*] longissime. 2, 11, 4 ad cubueram, q. -e tutus ab uxoris eius aspectu.

BOETH. herm. sec. 4, 10 p. 251, 2 [*potero, possem var. ll.*]. Truc. 485 Homeronida[m] et postilla mille memorari -e (*vel -is; trad. potest, quod tuetur Lindsay*). AFRAN. com. 327 quantum -e (potes, potest *var. ll.*) explcdam hominem (CIC. Att. 4, 13, 1 scribas ad me q. -e [*potes var. l.*]). BELL. Afr. 54, 4 te abesse et q. -e proficisci iubeo [*peto, potest var. ll.* ut 54, 5]. FRONTO p. 1, 5 v. d. H. 82, 26 q. -e ad te curram. 213, 3. APVL. met. 8, 16, 2 [*v. Robertson ad l.*]. AVSON. 403, 5 p. 235 P.; *cf. falsam var. l.* TER. Ad. 700 et con. *dubium* MART. CAP. 5, 437). CIC. Brut. 172 (*verba venditricis*) non -e minoris (*sc. vendere, venire sim.*). CIRIS 227 nec levis hoc faceres (-ret *codd.*) - neque enim -e (puto, potens *var. ll.*). PERS. 1, 56 qui -e? vis dicam? (PRISC. gramm. III 68, 16 *ad l. quomodo pccabile?*). PETRON. 51, 3 (*loq. Trimalchio*) Caesar non -e valdius quam expavit. CARM. de fig. 180. ut -e v. sub utpote.

c structura impersonali certa i. q. possibile est (huc trahas plurima sub b allata; cf. CASSIOD. sub 2): VARRO rust. 1, 15 (serunt . . . alii ulmos) ubi id -e . . . , nulla potior serenda est arbor.

2 accedit copula esse (sed de locis aetatis serioris dubitare licet; ceterum cf. formas potesse sim. p. 125, 83sq.; usu impersonali fortasse CASSIOD.): TER. Phorm. 535 hic si -e fuisset exorari (potis f., potuisset nunc *var. ll.*; v. *Dziatzko-Hauler ad l. p. 254sq.*). PLIN. phys. Bamb. 63, 2 si fieri -e est, ex amigdalos sit gummi (*nisi peccavit scriba [ut e. g. cod. C VVLG. gen. 13, 16. 21, 16. 27, 33 et saepe]; potest Plin. med. I, 25, 8*). CASSIOD. var. 12, 3, 1 oportet . . . cuncta sub tranquillitate peragi, quemadmodum -e sit (*B, tuetur Mommsen; possit codd. cet. et Fridh*) bonis moribus convenire. THEOD. MOPS. in Phil. 1, 22 - 24 p. 211, 13 multos ex illis, qui Christo extranei sunt, ad eius -e sum (*C man. pr., possum C corr., potes H, potero exc. Hrabani*) perducere fidem.

B non eget inf., ut -e (sc. est) fere idem sit ac valet, pollet (cf. III nec non p. 146, 71sq.): VARRO Men. 289 qui -e plus, urget, piscis ut saepe minutos magnus comest.

III plur. potēs, eadem notione ut II B: VARRO ling. 5, 58 dei magni, sc. Terra et Caelum, sunt hi, quos augurum libri scriptos habent sic 'divi qui -es' pro illo quod Samothracae 'thege dynatoe' (*sc. θεοὶ δυνατοὶ. qui vix recte del. Laetus, enunt. sine verbo defendit Norden, Aus altröm. Priesterbüchern, 62, 1*).

compar. *potior, -ius. derivatur a potis p. 335, 20, sed inter verba in comparativo et superlativo tantum constituta affert PROB. inst. gramm. IV 57, 8 (sim. EXC. Bob. gramm. I 556, 4), inter compar., qui ex verbo fiunt (sc. e potiri) PRISC. gramm. II 84, 15, qui tamen pergit possumus tamen hoc etiam a nomine potis accipere, quamvis significatio alia esse videatur (affert TER. Phorm. 343 'potissimum' pro optimum). scribitur poc- saepe in libris recc.; hucine etiam p. 327, 27? de formis: abl. -e passim inde a LAVREA epigr. 4, -i FIRM. math. 6, 35, 1 ENNOD. dict. 17, 5 p. 474, 22 CASSIOD. Didym. in I Petr. p. 34, 10. al.; acc. gr. -as in contextu gr. SCHOL. Sinait. 53. NOT. Tir. 9, 19 -r (*vix de verbo potiri*). legitur inde a NAEVIO, PLAVTO, TER. idque saepe apud HOR., LIV., QVINT., TAC., TERT., AMM.; deest e. g. CATVLLO, LVCR., LVCANO. [*sard. centr. vet. porze, borthe. cf. M.-L. 6700. Wagner II 299. St.*] [*confunditur in codd. imprimis cum patior (restituitur TERT. anim. 18, 10); trad. contextu corrupto COM. pall. inc. 58.*]

I singulariter -em fieri cum gen. obi. i. q. potentem fieri, potiri (ad usum comparativi cf. certiore fieri): PLAVT. Cas. 112 tun illam Casinam uxorem ducas? hercle me suspendio, quam tu eius -r fias, satiust' mortuum. :: mea praedast illa.

II usu sollempni significatur quod qualitate, potentia sim. praefertur vel praestat, i. q. praestantior (usum pro superl. v. in appendice sub 2b; ad notionem cf. SYNON. Cic. p. 439, 5 -a. maiora. ampliora. necessaria. utiliora eqs. GLOSS. I I Philox. PO 133 a ἄμ<ε>ῖων, διαφέρω<v>). III Abstr. po 57 fruor, aut superior vel melior. GLOSS. II 354, 61 ἀρεῖστων: melior, -r, praestantior. sim. al.; praeter A 2 b longe praevalet usus praedic. -r est, -em habere sim. [*aliter, sc. ut vergat in vim adv. p. 339, 68*]: **A sine determinationibus (sed non arcuimus structuras comparisonis); respiciuntur quaecumque praestant: **1 qualibet aestimatione (sc. de bonis vel neutrīs, nisi huc pertinere putes etiam p. 341, 73):** **a in locutionibus, quae aliquem quid praeferre indicant:** **α -em (-s) habeo:** NAEV. com. 10 ego semper pluris feci -emque habui libertatem multo quam pecuniam (FLOR. epit. 4, 2, 25 omnibus). PLAVT. Stich. 97 quem aequiust nos -em habere quam te patrem? CAES. civ. 1, 8, 3 rei publicae commoda privatis necessitudinibus (*cf. rem publicam: LIV. 24, 8, 11 privatis necessitudinibus. 38, 53, 6 privatis simultatibus*). NEP. Alc. 2, 3 quae fecit Alcibiades iocose referremus, nisi maiora -a haberemus (*vix intellegas asyndeton bimembre, sed cf. var. l. -aque*). LIV. 23, 3, 4 irā salutem. 31, 31, 2 defensionem . . . accusatione. **al. β alicui -r (-s) est (videtur l. 84. p. 339, 6. al.; exempla quibus deest dat. v. sub b [dat. suppletur ex enunt. relat. PLAVT.]; sine copula e. g. PROP. 2, 14, 23 TAC. ann. 14, 61, 2 FRONTO p. 79, 15 v. d. H.):** PLAVT. Men. 971 tergum quam gulam, crura quam ventrem oportet -a esse servo, cui cor modeste situmst. CIC. Mur. 2 officii . . . quam . . . salutis defensio. 86 qua re publica nulla res cuiquam -r debet esse (*cf. LIV. 4, 57, 4 -em sibi collegarum gratia rem publicam fore. SEN. clem. 1, 4, 3 sanis hominibus publica privatis -a sunt. sim. al.*). Phil. 10, 19 mors civibus Romanis semper fuit servitute -r (*cf. Att. 15, 3, 1 cui sunt multa -a quam parere victoribus. SALL. or. Lep. 26 mihi . . . -r . . . visa est periculosa libertas quieto servitio. sim. al.*). rep. 6, 9**

nihil mihi fuit -s, quam ut Masinissam convenirem. Att. 16, 2, 2 ne quid tibi sit fama mea -s (SALL. Iug. 67, 3 illi . . . turpis vita integra f. -r fuit). CAES. civ. 1, 9, 2 sibi semper primam fuisse dignitatem vitaeque -em (MART. 10, 44, 8 fides. TAC. ann. 14, 61, 2 *matrimonium*. cf. VAL. MAX. 3, 2, 14 dignitas sine vita quam vita sine dignitate). SALL. Iug. 8, 1. VERG. Aen. 4, 287 haec alternanti -r sententia visa est (*Hom. B 2 al. ἀρίστη*. cf. *infra l. 73*). al. γ varia: CIC. carm. frg. 33, 22 B. (*Hercules moriens ad filium*) mene an illam matrem -em putes ([*Soph. Trach. 1068 εἰ τοῦμόν ἀλγείς μᾶλλον κτλ.*]). QVINT. decl. 276 p. 129, 1 mortem -em quam egestatem. TERT. paenit. 11, 1 pudorem. SER. SAMM. 1005 haec foeda medicamenta -a p. quam . . . morte perire. al.). de orat. 3, 82 illa te . . . -a duxisse, quae ad sapientiam spectarent (MAT. Cic. fam. 11, 28, 5 rem -em oratione. SALL. Iug. 62, 9 omnia bello -a. CVRT. 9, 1, 20 omnia deditio -a). SALL. Iug. 26, 2 omnia -a fide Iugurthae rebatur (LIV. 24, 24, 3 fidem -em [-emque var. l.]). SVLP. Sev. chron. 2, 10, 5). VAL. MAX. 2, 2, 4 publica instituta privata pietate -a iudico (LACT. inst. 7, 27, 9 -em . . . animam . . . quam bona terrena. AMM. 27, 6, 6 -r aliis iudicatus sum). IUV. 10, 360 qui -es Hercules aerumnas credat . . . et venere et cenis (CASSIOD. var. 1, 42, 4 illa quae -a credimus).

b cetera exempla: α de animantibus (de gente TAC. hist. 4, 56, 3; *masc. pro subst.* LIV. 9, 30, 1 QVINT. inst. 10, 1, 126 VLP. frg. Vat. 158. al.): ① qui quolibet modo praestant, qualibet causa praeferruntur: PLAVT. Pseud. 328 hic leno mihi nunc est multo -r (-s A) Iuppiter quam Iuppiter (*huc neque ad p. 340, 69 traximus coll. 925 numquam . . . erit ille Harpax -r Harpax quam ego, qui eius partes acturus sum*). CIC. Lael. 19 ut inter homines maior esset societas, ut quisque proxime accederet; itaque cives -es quam peregrini eqs. VERG. georg. 4, 100 (92 melior) haec -r suboles apium, hinc . . . dulcia mella premes. HOR. epist. 1, 5, 27 nisi cena prior -rque puella, quam apud nos est, Sabinum detinet. carm. 4, 6, 23 -e ductos alite muros (PORPH. meliore auspicio. cf. p. 340, 5). Ov. met. 13, 35 (*log. Ajax*) arma neganda mihi? -rque videbitur Vlixes? PHAEDR. 3, 15, 9 illa est -r, quae te peperit (*de eadem ove ibid. 16*). QVINT. inst. 10, 1, 126 Senecam non sprevis, sed -bus praeferrere non sinebam. TAC. dial. 32, 5 quos testes -es nominabo quam . . . Demosthenem? (cf. p. 342, 83 nec non hist. 3, 28 -r auctor). hist. 4, 56, 3 pollicitus est Labeo se -em civitatis partem Batavorum ad societatem Romanam retracturum (*vix ad III*). TERT. apol. 10, 6 census totius vel -is et notioris divinitatis. anim. 18, 10 ad -is dei persuasionem (*sc. a creatore distinguendi; sim.: adv. Marc. 1, 6 p. 298, 9. 1, 11 p. 305, 24 ut ex honestioribus operibus -r et generosior creatore cognosceretur. aliter p. 340, 69*). al. ARNOB. nat. 2, 17 p. 86, 3 M. sumus -es animalium generibus cunctis (cf. AVG. civ. 8, 15 p. 343, 24 D. quibus bestiis nos constat esse -es [*postea: eis praeponimur*]). 7, 13 p. 357, 21 qui honos . . . dicitur . . . reverentiae (*dat.*) -is attribui. al. ② qui sunt ad munus administrandum magis idonei vel digniores: CIC. Att. 6, 3, 1 nemo . . . -r, cui provinciam relinquam, quam frater meus. LIV. 4, 45, 7 certamen . . . inter tribunos exortum, se quisque belli ducem -em ferre (24, 21, 3 [*ibid. 1 d. magis impigros*]). 9, 30, 1 prava lectione senatus, qua -es aliquot lectis praeteriti essent (*item de senatore: 23, 3, 10*). ORAT. imp. Claud. [CIL XIII 1668] 2, 5 non Italicus senator provinciali -r est? [*7 sq. sed ne provinciales quidem . . . reiciendos puto*]). 42, 30, 5 si . . . optio domini -is daretur, sub Romanis quam sub rege malebat esse. CVRT. 4, 1, 19 (16 dignissimum) ad regnandum neminem esse -em quam Abdalonymum (cf. 10, 8, 19 eligite -em regem. TAC. hist. 1, 15, 2 [*Galba ad Pisonem*] est tibi frater . . . dignus hac successoris fortuna, nisi tu -r esses. 1, 50, 4 Ps. AVR. VICT. orig. 17, 4). PERS. 2, 20 quis -r iudex puerisve quis aptior orbis quam Staius? TAC. ann. 4, 6, 2 non alios -es fuisse muneri administrando. COD. Iust. 10, 67, 1 (*imp. Anton. [Carac. ?]*) si vocatus ad munera civilia -em alium nominandum putaveris (VLP. frg. Vat. 158 [*ex orat. imp. Severi*] facultas -is nominandi. et saepe. v. Voc. Iurispr. Rom. IV 205, 20 sqq.). PAVL. dig. 50, 2, 7 pr. honores et munera non ordinatione sed -bus quibusque iniungenda sunt. al.

β de rebus (civitates sim. v. supra); significantur: ① quae sunt aptiora, utiliora vel gratiora sim. (ad notionem cf. supra l. 46 et B 2; *neutr. pro subst.* SIL.; *exempla selecta inde a LIV.*): CIC. inv. 1, 17 utrum -s aut quid potissimum (sit *add. dett.*), quaeritur (*nisi adv. intellegas coll. p. 346, 41; item dubites de Att. 13, 26, 1 quidvis . . . -s, quam ut eqs. [cf. 14, 21, 4 quidvis . . . -s quam castra]*). VARRO rust. 1, 15 nulla -r serenda arbor quam ulmus, quod maxime fructuosa eqs. (*ad struct. praedic. cf. potissimus Ic*). SALL. Iug. 83, 1 quae amicitia -r bello esset. HOR. epod. 16, 17 nulla sit hac -r sententia ([15 quid expediat]. epist. 1, 17, 17 [16 utrius . . . verba probes]. SEN. epist. 71, 1. al.; cf. supra l. 6). sat. 1, 1, 7 'o fortunati mercatores!' . . . miles ait . . . ; contra mercator . . . : 'militia est -r'. epist. 1, 10, 11 ut . . . sacerdotis fugitivus liba recuso, pane egeo iam mellitis -e placentis. 1, 10, 14 ponendae . . . domo quaerenda est area . . . : novistine locum -em rure? LIV. 26, 38, 7 inopia consilii -is. CELS. 3, 20, 3 ea -a, quae supra comprehensa sunt (*in medicina ut etiam: 5, 28, 8 ut -r medicina sit, quae maturius liberet*). PLIN. nat. 36, 158 [*antea: utilem*]). 7, 16, 1 quo dubia spes certa desperatione sit -r (TAC. ann. 13, 37, 5 si omissa spe longinqua . . . praesentem -emque sequeretur). SEN. dial. 4, 11, 2 (I utilis est . . . ira eqs.) non ideo quaedam, quia sunt terribiliora, -a sunt. COLVM. 6, 14, 7 -r . . . ratio est

custodiendi, ne eqs. (*Veg. mulom. 4, 15, 5 melius . . . est*). SIL. 15, 191 absiste labore ancipiti, sed . . . -a capesse. QVINT. inst. 7, 3, 8 nomen . . . , quod sit -s (*ad significandam rem ut: 9, 4, 57 quid sit . . . -s quam 'numerus'? cf. p. 346, 6*). TAC. hist. 3, 8, 1 quaesitum . . . , quae sedes bello legeretur; Verona -r visa quam Patavium. SVET. Otho 8, 3 exta -a (cf. p. 339, 31). FRONTO p. 95, 13 v. d. H. quanto omnibus in rebus -r est certus praesens fructus quam futuri spes incerta. al. ② quae sunt maioris pretii, dignitatis vel momenti sim. (*ad meram vim augendi [cf. 2 b] vergunt e. g. l. 13.18 sqq. 27; exempla selecta inde a LIV.*):

CIC. fam. 16, 1, 3 amor, ut valentem te videamus, hortatur, desiderium, ut quam primum; illud igitur -s; cura ergo potissimum, ut valeas. Q. CIC. Cic. fam. 16, 16, 2 quae (*sc. litterae, humanitas sim.*) sunt his ipsis commodis -a. LAVREA epigr. 4 villam . . . reparat cultu sub -e (*nisi pertinet ad 2 b*). HOR. carm. 2, 14, 28 mero . . . pontificum -e cenis. 4, 2, 19 Pindarus victores centum -e signis munere donat. epist. 1, 10, 39 pauperiem veritus -e metallis libertate caret (LIV. 35, 17, 9 libertas servitute -r. SEN. benef. 2, 35, 3 spiritu -r). LIV. 23, 28, 1 Italiae cura prior -rque erat (*aliter p. 341, 49*). 45, 19, 14 servati . . . regni . . . -em laudem fuisse quam erepti (QVINT. inst. 2, 16, 8 l. vita -em esse. AVSON. 252, 6 p. 84 P. victores etiam vincere laus -r. cf. CYPR. Fort. 13 p. 346, 16 quanto -r et maior est gloria diabolum superantis? [CASSIOD. hist. 6, 46, 6 gloriam]. AVSON. 470^A, 29 p. 2 P. fama). SEN. dial. 7, 22, 4 haec, quae indifferentia vocamus, habere aliquid in se pretii et alia aliis esse -a. SIL. 13, 286 fides est -r regnis. STAT. silv. 2, 2, 68 Corinthia aera . . . auro -a (cf. Plin. nat. 34, 1 paene . . . ante aurum Corinthio aeri pretium est). 5, 1, 182 exegi longa -a senecta tempora. TERT. adv. Marc. 4, 12 p. 454, 22 Christus -em honorem sabbati servat non contristandi quam vacandi. CAPITOL. Gord. 28, 2 nulla . . . civitas limitanea -r (*dist. minores . . . urbes. cf. AMM. 15, 11, 11 Bisontios . . . et Rauracos aliis -es oppidis [12 non ignobilem]. sim. al.*). IUVENC. 2, 639 deus pater filio -a . . . tribuet miracula rerum (*Ioh. 5, 20 maiora . . . opera*). et saepe. *neutr. pro subst.*: Ov. Pont. 4, 9, 51 cum iam fueris -a precatus, ut mihi placeatur principis ira, roges. SEN. dial. 7, 14, 3 qui venationem magno aestimat . . . , -a deserit multisque officiis renuntiat. 7, 22, 4 inter -a divitiae sunt. epist. 90, 4 naturae est . . . -bus deteriora summittere (*antea: melioris arbitrio*). CVRT. 8, 5, 21 quasi -a quaedam egisset. QVINT. inst. 4, 2, 3 -bus vacemus (9, 4, 113). 9, 4, 35 necesse est hic hiatus metus impetum dicendi . . . a -bus avertat (cf. FRONTO p. 159, 21 v. d. H. a -bus avocare). PLIN. epist. 4, 7, 3 si ad -a vertisset intentionem. TERT. adv. Marc. 4, 27 p. 514, 25 -a legis. AMM. 17, 13, 24 militum contio aucta spe -um et lucri (*sc. praedae, praemiorum sim. ut 20, 4, 5. cf. p. 341, 31*). al.

c appendicula ad a et b exhibens locos, quibus structura verbalis indicat id quod praestat: *inf.* (*ad adv. relegare malim PHAEDR. 4, 4, 13; ceterum cf. etiam QVINT. inst. 10, 7, 23 id -s [protinus B], quam se . . . dare*): LIV. 36, 7, 6 quanto . . . prius -sque est Philippum nobis coniungere quam hos Thessalos? (SEN. nat. 3 praef. 5 quanto satius est . . . , quanto -s eqs.? [*copula suppletur e contextu ut QVINT. inst. 11, 3, 136*]). QVINT. inst. 5, 10, 124 ITALA II Macc. 7, 14 [rec. X; v. *infra*]. al.). 38, 5, 10 -s visum est Amphilochois . . . ferre opem (39, 47, 4 CYPR. epist. 14, 1 p. 510, 4). APVL. apol. 28, 3 quod crimen . . . , quamvis liceat negare, tamen -s habeant defendere. *acc. c. inf.* (*vix huc pertinet SEN. benef. 4, 38, 2, v. Gertz in ed. ad l.*): TAC. Agr. 18, 2 plerisque custodiri suspecta -s videbatur. ITALA II Macc. 7, 14 (rec. L, *sim. VVLG. et P*) -s est ab hominibus morti datos spem expectare a deo iterum resuscitari ([*gr. αἰρετόν*, rec. X -s est . . . damnari, *recc. BM melius est*]). SCHOL. Iuv. 6, 398). *enunt. secund.*: ITALA Tob. 3, 10 (Complut.) inutile est laqueo finire vitam, sed -s est, deprece dominum, ut eqs. (Reg. al. bonum est -s deprecari, *gr. χρησιμώτερον*). COMPVT. cod. Col. prol. 14 p. 235 -s est, ut tum . . . caelebretur pascha (*vix huc trahas p. 347, 54*).

2 potentia, auctoritate, opibus sim. vel vi, efficacia, vehementia sim. (*quae ad ius spectant v. sub 3; vocem adhiberi etiam ad mala infestantia sim. vix mireris, v. maxime sub b*): α de animantibus potentibus (*aliter p. 341, 60*) et rebus quibuslibet: α generatim (*masc. pro subst.* HOR. epod. 15, 13 sat. 2, 5, 76 LACT. epit. 56, 4. al., *neutr. pro subst.* VAL. FL. 3, 646): PLAVT. Aul. 693 (690 egone ut te advorsum mentiar?) em, . . . tibi rem -em verbo (*Leo, video trad.*): clamat, parturit mulier. TRAG. inc. 175 Amor plus pollet -rque est patre (*item de deo: APVL. met. 11, 30, 3 deus deum magnorum -r [v. p. 343, 77]*). ITALA I Ioh. 4, 4 [Euseb. Verc. epist. 3, 1, 2. al.] -r est qui in nobis est quam qui in hoc mundo [*gr. μείζων, Vulg. maior, Leo M. serm. 39, 3 fortior*]. cf. supra p. 339, 25. 39. de Christo: HLL. in Matth. 12, 20 Christo . . . Iona Salomoneque -i [*Vulg. Matth. 12, 42 plus quam Salomon hic*]. RVSTIC. c. aceph. p. 1248^A). VARRO ling. 9, 13 -em . . . esse consuetudinem ratione ([*consuetudine rationem Mette, Varroniana, 1931, 4 enunt. interrog. postulans*]). CVRT. 5, 5, 21). rust. 2, 7, 6 si cum gregalibus . . . contendit equus in currendo aliave qua re, quo -r sit (*item de equo victore: GRATT. 504 quis Eleas -r lustravit harenas? CE 1332, 4 v. p. 343, 61*). HOR. epod. 15, 13 amicus non feret adsiduas -i te dare noctes (PORPH. qui apud te -r est. *item respicitur, qui apud amicum potentior est [cf. p. 280, 80]*). carm. 3, 9, 2 TIB. 1, 5, 69. ironice: HOR. sat. 2, 5, 76 uxorem ultro . . . -i trade, cuius inhius hereditati). Ov. met. 13, 369 (*verba Vlixis*) pectora sunt -a manu: vigor omnis in illis (cf. VAL. FL. 4, 622 saepe acri -r prudentia dextra). VAL. FL. 3, 646 in dis-
[Kuhlmann]

ceptione -bus ille deteriora fovens (*huc traximus coll. p. 283, 14*). SVET. Tib. 21, 3 Augustum vitiis Tiberii virtutibusque perpensis -es duxisse virtutes (*sc. 'superiores'; vix 'plures' ut ad III pertineat*). TERT. apol. 28, 3 quis . . . ex viventibus . . . non mortuo -r? adv. Marc. 2, 8 p. 345, 12 homini -i angelis (*antea: fortior angelo*). PORPH. Hor. epist. 1, 18, 26 -r amicus (*item 42. 76. cf. Hor. 24 dives, 44 potentis. sim. al.*). LACT. epit. 25, 1 in eorum spirituum dicionem venire, quibus -r sis, si deum verum sequi velis (*inst. 2, 17, 11 potentior*). 56, 4 ira . . . ad regendam subiectorum disciplinam data est . . . sed quidam . . . irascuntur paribus aut etiam -bus, non subiectis tantum. HIL. in Matth. 11, 7 vim -r adferet, minorque erit, cui vis afferatur. in psalm. 134, 17 naturae -is auxilio (*sc. angelorum. 138, 20 non hominis . . . , sed -is . . . n. al.*). et saepius.

β *speciatim in re publica, militia, ecclesia* (*cf. e. g. infra l. 62. p. 342, 42. 84 et al. sub B*): LIV. 8, 5, 6 sit haec Roma sane patria -r quam Latium et Romani omnes vocemur (*sc. et Latini et Romani*). TAC. hist. 4, 61, 1 Civilis fisis Germanorum opibus et, si certandum . . . de possessione rerum foret, inclutus fama et -r. CAPITOL. Alb. 9, 1 primo . . . conflictu habito contra duces Severi -r fuit, post autem eqs. (*vix ad B 3; item intelleguntur victores: HEGES. 1, 32, 6 p. 62, 14 conflictu superiore -es fuimus [Ios. bell. Iud. 1, 374 κρατούντων, Ps. Rufin. 1, 14 p. 627 victores. an abl. instr. ut p. 342, 45?]. ceterum cf.: VEG. mil. 3, 9 p. 89, 13 adversarium . . . -em [nisi recte var. l. fortiolem praetulit ed.; superior syn.]. CASSIOD. Ios. antiq. 6, 328 exercitus -r et multo melior [gr. πολλή . . . καὶ . . . κρείττων. an ad III?]). SYMM. epist. 7, 128, 2 metum . . . -um (*masc. pro subst. de potentibus ut: AMM. 15, 2, 9 praesidia -um. 18, 5, 1 [ibid. potentes]. 20, 4, 4 Iulianus Caesar -is Augusti arbitrio cuncta concedens. 31, 15, 13 agmina . . . praeceuntium ductorum . . . secuti milites aequiperabant . . . discrimina -um. al. HEGES. 2, 12, 3 -um insolentia, qui licere quod vellent ius putabant. et saepius*). AMM. 16, 8, 5 officialis quidam calumniator spe -um ad imperatoris pervolat castra (*respi-ci videtur dignitas sim. maior ut 27, 12, 7. cf. p. 340, 41; ceterum exstat neutr. pro subst. etiam: 29, 3, 6 homo . . . ad -a festinans [antea: ad regendam aliam provinciam aspiravit]. SACR. Leon. 951 de inferiori gradu . . . capere -a*). 18, 5, 6 per -es . . . domos. 20, 5, 7 ut ad -em veniat gradum (COD. Iust. 1, 40, 5 [a. 364]. al.; cf. HEGES. 1, 40, 1 p. 83, 20 dignitas -r . . . et nocendi . . . maior potestas [COD. Theod. 2, 17, 1. 13, 5, 5 pr.]. COD. Theod. 12, 6, 7 honores [SYNOD. episc. a. 465, Thiel, Hil. epist. 15, 2. al.]). CLAUD. 28, 36 Palatinus mons -a . . . Delphis . . . oracula pandit (*sc. edicta imperatorum*). al.*

h *de viribus, actionibus (de actore LVCIF.), affectibus sim. fortioribus, vehementioribus vel etiam maioribus (hanc vim augendi agnoscas maxime apud auctores aetatis senioris ubicumque evanescit respectus vincendi, superandi; ceterum cf. p. 340, 9 et III)*: PLAVT. Cas. 818 (*ad novam nuptam*) tua . . . ut -r pollentia sit vincasque virum (Rud. 618 ne impiorum -r sit p. quam innocentum. cf. CYPRI. epist. 73, 21 numquid potest vis baptismi esse maior aut -r quam confessio martyris? IVVENC. 2, 711 [Matth. 12, 42, v. p. 340, 73] -r . . . est Solomone potestas Christi). LIV. 5, 25, 4 quae civitas . . . omnium rerum -em curam quam religione se exsolvendis habeat (*vix praedicative ut ad Ia pertineat*). APVL. met. 7, 4, 1 [*de affectu*]. aliter p. 340, 18). CVRT. 8, 14, 22 quibus metu -r fuerat pudor (20 acrius metus . . . imperare coepit). TERT. nat. 1, 10, 33 per deos deierandi periculum evanuit -e habita religione per Caesarem deierandi (*apol. 28, 3 maiore formidine*). IVVENC. 1, 648 (*Matth. 6, 30 vos minimae fidei*) cur vobis -r non est fiducia patris? (ENNOD. dict. 17, 5 p. 474, 22). FIRM. math. 3, 2, 23 Saturnus triginta annos vitae subtrahit, sed et -a mala decernit (*coll. 4, 16, 6 potentiora mala def. Wickström, Eranos 40, 1942, 46; fortiora Kroll; aliter l. 77*). 6, 35, 1 actus . . . maximos . . . cum -i turbatione decernit Mars. LVCIF. non parc. 23 l. 10 D. quia te, Constanti, -r <n>ullus unquam fuerit persecutor . . . legis dei (*si recte intelleximus persecutorem 'acriorem'*). AMM. 15, 7, 10 auctoritate . . . -e aeternae urbis episcopi (26, 2, 1). 15, 10, 10 civitate -e Marte deleta (*cf. CASSIOD. Didym. in I Petr. p. 34, 10 cum -i certamine. hist. 9, 19, 4 quia disputatio . . . haereses ad contentiones -es adduceret [Socrat. 5, 10 p. 585^A φιλονεικότερας . . . μάλλον ἀπεργάζονται]*). ENNOD. epist. 5, 26, 1 p. 146, 7 -r sitis. 8, 1, 8 p. 201, 3 obsequiis -bus. opusc. 1, 64 p. 278, 23 ardentes adulescentium impetus -bus verborum armavit incendiis (*cf. 4, 39 p. 392, 21 flamma*). 4, 1 p. 383, 10 equorum celeritas ad -em cursum calce provocatur. CASSIOD. hist. 1, 11, 13 modos . . . abstinentiae -is (*Sozom. 1, 13, 3 συντονωτέρας*). Ios. antiq. 5, 66 caedes fide -r quam poterit vel audiri (*gr. φόνος κρείττων παρά τοῖς ἀκρωμένοις*). VEN. FORT. carm. 2, 16, 24 quo labor est -r, gloria maior erit. *de sceleribus maioribus, gravioribus sim. (nisi ad notionem maioris momenti p. 340, 8 referre malis)*: ENNOD. dict. 18, 6 p. 477, 12 ut probrosos ad -a . . . invitares (*sc. ad parricidium*). opusc. 4, 35 p. 391, 14 -bus insidiis . . . manus adposuit. CASSIOD. hist. 7, 25, 15 mala . . . -a commisit (*Socrat. 4, 12 p. 496^A μεῖζονα*). Ios. antiq. 7, 198 scelera -a et iniquiora (*[gr. χείροσι]*. in psalm. 49, 18 opp. minora). 19, 151 ad -em iniuriam prorumperere (*gr. περιαιτέρω τῆ ὕβρει χρωμένων*).

3 *condicione iuris (v. etiam sub B, maxime p. 342, 39sq. 58sq.; usu laxiore PLAVT., TER.; raro attributive, sc. PLAVT. Trin. 1123 LIV. 1, 48, 2 VLP. dig. 31, 60. al.)*: **a** *de rebus*: PLAVT. Trin. 1123 ut, quae cum . . . filio egi, ei rei fundus pater sit -r (*cf. vol. VI 1, 1580, 50sq.*). POMPON. dig. 20, 4, 4 posterioris creditoris causa est -r (*praedicative*

ut: AFRIC. dig. 20, 4, 9 pr. locatoris. SCAEV. dig. 20, 1, 31, 1. PAPIN. dig. 10, 3, 28 in re . . . pari -em esse causam prohibentis [29, 1, 36, 3 causa possessoris]. al.; attributive: VLP. dig. 31, 60). 28, 5, 68 secunda scriptura -r erit; plenior est enim quam prior. 41, 2, 25, 2 ut -r sit . . . corporalis possessio quam quod animo possidetur. GAIVS dig. 35, 1, 90 posterior voluntas -r haberi debet (PAPIN. dig. 34, 4, 24, 1 legato. cf. HERMOG. dig. 32, 22 pr. suprema v. -r habetur). MARCELL. dig. 22, 3, 10 census et monumenta publica -a testibus esse. PAPIN. dig. 46, 3, 97 qui contractus -r est. PAVL. dig. 18, 7, 9 -r est libertas quam manus iniectio (35, 1, 96, 1 legato). al. **b** *de hominibus*: TER. Phorm. 533 (*log. leno*) mea lege utar, ut -r sit qui prior ad dandumst argentum (DON. ad 532 iure lenonum . . . , in quo semper commodum prius est quam fides. SCHOL. Ter. p. 134, 12 maioris gratiae apud me). LIV. 1, 48, 2 (*referuntur verba Tarquinii regnum vindicantis*) multo quam servum -em esse filium regis regni heredem. SAB. Gell. 5, 13, 5 aequa causa feminae viris -es habitae pupillarisque tutela muliebri praelata (*in ordine officiorum, cf. GELL. 5, 13, 1*). TAC. ann. 2, 80, 2 Pisonem . . . si iure ageretur de provincia administranda, -em esse. GAIVS dig. 20, 4, 11, 1 ut -r sit, qui postea credidisset (*item de creditoribus: 20, 4, 11, 2. 42, 5, 16 in comparatione licitantium*). SCAEV. dig. 44, 3, 14, 3 qui me -r est creditor, cum ego te superaturus sim, multo magis adversus te optinere debet. al.). inst. 2, 207 quamvis prima causa sit in caducis vindicandis heredum . . . , tamen ipsa lege Papia significatur, ut collegatarius cniunctus . . . -r sit heredibus (*item in hereditatibus sim.: 3, 27 qui integrum ius agnationis habebit, is -r erit, etiamsi longiore gradu fuerit. al. PAPIN. dig. 31, 77, 25. al.*). et saepe.

B *cum determinationibus indicantibus: 1 quo respectu, qua (in) re: a *abl. nudo*: CIC. fam. 10, 3, 2 qui tibi vetustate necessitudinis -r possit esse in amicitia. SALL. Iug. 16, 5 pars Numidiae agro virisque opulentior Iugurthae traditur, illam alteram specie quam usu -em . . . Adherbal possedit (TAC. hist. 5, 23, 2 classem . . . u. remigum, gubernatorum arte, navium magnitudine -em). SIL. 11, 153 tanto -em (*in add. Shackleton Bailey, Class. Quart. 9, 1959, 176*) nomine habendum Varronem, ut eqs. (*intellegam fama praeferendum, 'consulatu digniorem' explicant alii. aliter SCAEV. dig. 20, 4, 18 usurarum n.*). STAT. Theb. 6, 379 meritis. QVINT. inst. 7, 2, 21 naturā (12, 1, 1 -s ac maius). 8 prooem. 16 hoc (*i. eloquentia*) genera ipsa dicendi aliis alia -a (*syn. praestantior*). TAC. ann. 16, 18, 3 Petronium aemulum et scientia voluptatum -em. GAIVS inst. 3, 51 ut cognationis iure -es habeantur in hereditate adeunda (*cf. VLP. frg. Vat. 15 tutor -r necessitudine et idoneus re fideque. PAVL. sent. 2, 28, 2 gradu generis . . . et substantia rei familiaris*). GELL. 2, 15, 8 lege. APVL. Plat. 2, 27 potestate (*in re publica*). COD. Iust. 8, 17, 3 (*a. 213*) sicut prior es tempore, ita -r iure. IVST. 43, 2, 2 aetate -em Numitorem (*sc. qui rex fieret; vix ad III*). PS. AVR. VICT. epit. 41, 7 Constantinus acie -r . . . adegit Licinium (*cf. p. 341, 21*). al. **b** *in c. abl. (quae nexu laxiore ad circumstantiam, conditionem sim. spectant. v. sub A. e. g. supra l. 2. p. 340, 6; e con. dub. PVBLIL. A 33; v. etiam SIL. sub a)*: GAIVS dig. 20, 4, 11 pr. -r est in pignore, qui prius credit pecuniam (PAPIN. dig. 20, 4, 2 Dig. 20, 4. cf. TRYPH. dig. 20, 4, 20). 37, 4, 12, 1 in ea hereditate. inst. 3, 65 filius patroni . . . extraneis heredibus in bonis Latinorum -r habetur (66, 71). PAPIN. dig. 50, 2, 6, 5 -r habetur in sententiis ferendis, qui eqs. (*item cum gerund.: VLP. dig. 43, 30, 3, 5 mater in retinendo eo filio -r erit. AMM. 19, 3, 1 in regendo milite. PASS. Mar. Iac. 8, 9 in promerenda domini voluntate. al.*). LVCIF. Athan. 2, 4 l. 35 D. in quo. reg. apost. 8 l. 39 in eo . . . , quia. BOETH. herm. sec. 3, 9 p. 223, 1 in consiliis. al. (*maxime in sermone iuris*). c. acc. pro abl. (*aliter 2aβ*): SCAEV. dig. 20, 4, 18 quaero, an Titius . . . usurarum nomine . . . -r esset; respondit . . . Titium in omne, quod ei debetur, -em esse. c de: HIL. in Matth. 10, 24, v. 2aβ.*

2 *ad quid: a praepos.:* α *ad*: CIC. top. 6 *inveniendi ars ad usum -r erat et ordine naturae certe prior quam ars iudicandi*. fin. 1, 11 *scripta nulla ad legendum his esse -a; quid est enim . . . tantopere quaerendum quam eqs?* LIV. 7, 27, 4 fides . . . publica privatis difficultatibus -r ad curam senatui fuit. 42, 41, 4 ad ministeria facinorum. TERT. test. anim. 5 p. 141, 27 -a sunt ad instruendam animam priora quam postera (*item accedit gerund.: HIL. trin. 10, 53 ad efficiendum. ibid. -e ad obtinendam eam infirmitatem humanam rerum caelestium natura*). HEGES. 5, 12, 1 virtus -r ad congregandum). al.

β *in c. acc. (aliter SCAEV. sub 1b)*: HIL. in Matth. 10, 24 (*ad Luc. 12, 52*) tres duobus subiacebunt in dominatum eorum de spiritus novitate -bus. **b** *structurae variae*: LIV. 8, 29, 2 res nulla prior -rque visa est, de qua ad senatum referrent consules (*item c. enunt.: 26, 31, 4 Sosim et Moericum . . . , quibus tantam <rem> crederem, -es habui [cf. 26, 30, 6 praeoptasse]. nexu laxiore vix huc spectant* TAC. ann. 12, 44, 4 AVG. civ. 5, 18 p. 225, 2 D.). STAT. Theb. 2, 187 quae tu -r es (*poteris var. l.*), Thebane, queri (*item cum inf.: 10, 429 ego infandas -r sum satiare volucres quam hic puer*). TAC. ann. 11, 9, 4 -r . . . Vardanes visus est retinendo regno (*cf. dat. sine gerund.: CLAUD. rapt. Pros. 3, 368 quae longa est arbor, . . . praebebit cornua velis, quae fortis, malo [claro var. l.] -r*).

3 *apud quem, adversus quid (quem)*: LIV. 21, 47, 6 -es (*posteriores fere trad.*) apud me auctores sunt, qui eqs. (QVINT. inst. 3, 8, 1 -r fuisset a. me Ciceronis sententia. TAC. ann. 1, 69, 4 -em esse . . . a. exer- [Kuhlmann])

Ov. epist. 16(17), 191 dum novus est, -s coepto pugnemus amori. *et saepe.*

β *respiciuntur actus, eventus sim., qui non sunt in arbitrio optantis, iubentis (-s non tam ad enunt., cuius pars est, spectare videtur quam ad voluntatem loquentis, ut sit e. g. 'narret -s quam fleat' fere i. q. 'malo eum narrare quam flere'; exempla quaedam a mera indicatione conditionis melioris [v. 2b] aegre separantur):* ① *in enunt. primario; voluntas, desiderium sim. indicatur:* ② *variis modis (sc. fere coni.; indic. praes. l. 12, indic. fut. l. 16):* PLAVT. Amph. 935 te, summe Iuppiter, quaeso, Amphitruoni ut . . . iratus sies. :: a, propitius sit -s. Asin. 798 tu labellum abstergeas amicae gravedine laboranti -s, quam cuiquam savium faciat. Cas. 100 quin -s . . . id negotium curas? (*in interrog. rhet. ut:* Merc. 610 q. tu illud -s nuntias, quod nescio? VERG. Aen. 4, 99 APVL. met. 2, 24, 7. 4, 17, 2. *al.*; *in desiderio:* PLAVT. Mil. 1125 q. -s per gratiam bonam abeat abs te. LVCIL. 459 q. -s vita(m) degat . . . quietam). Men. 603 intro abeam, ubi mi bene sit. :: mane: male erit -s (*fut. indicat expectationem certam ut:* Most. 884 illi erunt bucaedae multo -s, quam ego sim restio. ANTON. epist. Cic. Phil. 13, 45). Most. 668 (669) di istum perduint, immo istunc -s. Persa 375 sapienter -s facias quam stulte. 710 cras ires -s, hodie hic cenares. Rud. 498 utinam . . . in carcere illo -s cubuissem die (Trin. 1029 Cic. Flacc. 5. Att. 15, 4, 1 u. -s per populum agat quam per senatum. LIV. 38, 47, 10. *al.*; *cf. infra l. 68*). 1042 fiat istuc -s, quam . . . pugnem tecum. *al.* Cic. Verr. II 3, 201 populi . . . -s hoc sit vectigal quam praeda praetoris. nat. deor. 2, 168 quoniam in utramque partem . . . licet disputare, hanc -s sumas *eqs. al.*

③ *imperativo:* PLAVT. Mil. 951 quin tu tuam rem cura -s quam Seleuci (Rud. 1011 q. tu -s praedam divide. AMM. 26, 7, 16 q. -s sequimini *eqs.*). Rud. 1048 vos confugite in aram -s quam ego. TER. Andr. 233 di, date . . . illi in aliis -s peccandi locum. 873 rem -s ipsam dic ac mitte male loqui. Ad. 174 in istam partem -s peccato. 335 lacrimas mitte ac -s, quod ad hanc rem opus est, porro prospice. 704 (669 deos comprecare) tu -s deos comprecare. Cic. Planc. 51 noli ista meditari atque illud cave -s, ne *eqs.* (SVLP. RVF. Cic. fam. 4, 5, 5 noli . . . oblivisci . . . neque imitare . . . sed -s . . . propone). ac. 1, 2 omitte ista . . . et quaere -s equid . . . novi. Att. 7, 7, 7 depugna . . . -s, quam servias. 10, 14, 2 haec -s conquire. ANTON. epist. Cic. Phil. 13, 38 quam ob rem vos -s animadvertite *eqs.* SVLP. RVF. Cic. fam. 4, 5, 5 ab hisce rebus animum . . . avoca atque ea -s reminiscere, quae *eqs.* CATVLL. 66, 92 (*Berenicis coma loq.*) <u>nguis expertem non siris esse tuam me, sed -s largis affice muneribus. VERG. Aen. 3, 654 satis est gentem effugisse nefandam Cyclopum; vos animam hanc -s . . . absumite leto. HOR. epist. 1, 13, 7 si te . . . meae . . . uret sarcina chartae, abicito -s quam *eqs. al.*

④ *in enunt. secund. (fere finali; exempla nonnulla etiam ad B trahi posse non negaverimus):* NAEV. com. 93 domi patres patriam ut colatis -s quam peregri probra (*deficiente verbo primario dubitanter attulimus ut:* CATO mil. frg. 2 ut populus . . . -s . . . coronatus supplicatum eat quam . . . coronatus veneat). PLAVT. Amph. 380 ita di faciant, ut tu -s sis Sosia atque ego te ut verberem. Aul. 618 (*ad Fidem deam*) cave tu illi fidelis, quaeso, -s fueris quam mihi. Bacch. 104 tibi . . . operam dabo . . . ut hic accipias -s aurum, quam hinc eas cum milite. Cas. 268 cupio, ut . . . frugi servo detur ancilla -s quam servo improbo (*dub. trad. -s loco gemino 257*). Men. 332 ut te hinc abducat -s, quam hic adstes foris. Rud. 880 ibidem . . . manete . . . : equidem suadeo, ut ad nos abeant -s. TER. Haut. 52 exemplum statuete . . . ut adolescentuli vobis placere studeant -s quam sibi. Cic. div. in Caec. 23 ut -s ab hoc quam ab illo accusetur, id peto (*cf. p. red. in sen. 1 quaeso obtestorque, ne meae naturae -s quam vobis . . . id tribuendum putetis. fam. 5, 4, 2 peto quaesoque, ut tuos mecum serves -s quam . . . me oppugnes. sim. al.*). Font. 49 ut -s telis tibi . . . quam periuriis intereundum esset! Cael. 73 vellem alio -s eum cupiditas gloriae detulisset (*cf. Att. 3, 23, 1 velim . . . hanc . . . meam diligentiam miserabilem -s quam ineptam putes*). Phil. 8, 15 *aegram corporis partem secari . . . patimur, ut membrum aliquod -s quam totum corpus intereat. Att. 3, 10, 3 haec eo scripsi, ut -s revelares me . . . quam ut eqs. al.*

b -s quam *adhibetur cum affectu quodam ad confirmandam voluntatem, asseverationem, recusationem sim. (ut alterum non tam postponatur, quam prorsus reiciatur):* PLAVT. Asin. 816 suspendam (*Bothe, suspendas codd.*) -s me, quam tu haec . . . auferas (*cf. Aul. 51 utinam me divi adaxint ad suspendium -s eqs. TER. Ad. 498 animam relinquam -s, q. illas deseram. Cic. Verr. II 1, 81 ut . . . moriendum sibi -s, quam perpetiendum putarent. Ov. epist. 18 [19], 105 -s peream, q. crimine vulnerer isto. sim. saepius*). Cist. 533 perdam operam -s, q. carebo filia (*Epid. 519 [versus suspectos def. Duckworth, 1940, ad l.] SEN. benef. 5, 20, 7 perdam [Gertz, petam codd.] -s beneficium, q. repetam*). Men. 1059 quin certissimumst mepte -s fieri servom, q. te umquam emittam manu. Most. 229 venibit multo -s pater, q. te . . . sinam egere. 846 errabo -s, q. perductet me quispiam. Truc. 442 me -s non amabo, q. huic desit amor. LVCIL. 283 uxorem caedam -s q. castrem egomet me. Cic. Verr. II 1, 139 ut . . . omnia -s responderet, q. Chelidonem nominaret (*cf. div. 1, 33 quidvis . . . -s q. deos res humanas curare fateamur*). 5, 105 -s istius culpae crimen . . . suscipiam, quam . . . tot . . . testes vivos . . . esse patiar. leg. agr. 2, 6 mihi . . . omnia -s perpetienda esse duco quam *eqs.* (*fam. 2, 16, 3 quidvis me -s perpessurum q. . . ad bellum civile exiturum. cf. Liv. 4, 2, 10 quamlibet dimicationem subituros fuisse -s q. eas leges sibi*

imponi paterentur. Tac. ann. 13, 42, 4 *se omnia -s toleraturum q. eqs. sim. al.*). Brut. 314 quodvis -s periculum . . . adeundum quam *eqs. et saepe.*

2 *pertinet ad iudicium, aestimationem, coniecturam sim., fere i. q. melius, aptius, verius, rectius, probabilius sim.; respicitur:* a *appellatio apta, vera (huc traximus enunt. integra tantum, fere cum verbis appellandi formata; voces singulas aliarum loco substitutas ad B 1b relegare maluimus [v. maxime p. 348, 47], ne similia separentur):* PLAVT. Asin. 653 quo nos vocabis nomine? :: libertos. :: non patronos? :: id -s (*vix adi.*). Bacch. 732 scribas salutem tuo patri . . . : quid si -s morbum . . . scribat? id erit rectius. ENN. scaen. 408 mulierem: quid -s dicam aut verius quam mulierem? (*sim. Cic. nat. deor. 2, 16 id . . . quid -s dixeris quam deum? ceterum respondet quam: Cic. S. Rosc. 134 si domus haec habenda est -s q. officina nequitiae. Verr. II 3, 146. 4, 40 Cluent. 103. al.*). Q. SCAEV. Gell. 4, 1. 17 quae ad edendum . . . cenae causa parantur, penus non sunt, sed ea -s quae . . . reconduntur (*in definitionibus iuris consultorum ut e. g. PAUL. dig. 33, 10, 5, 1 de tapetis . . . quibus insternuntur vehicula dubitari potest, an sint in suppellectili; sed dicendum est -s instrumenti viatorii ea esse. 50, 16, 77 frumentum . . . id esse, quod arista se teneat . . . : lupinum vero et fabam fruges -s dici*). Cic. Catil. 4, 17 maxima pars eorum . . . immo vero - id enim -s est dicendum - genus hoc universum *eqs.* (Phil. 13, 22 o Spartace! quem e. te, Antonii, -s appellem? 14, 25. SEN. epist. 45, 8 idem de istis captionibus dico; quo e. nomine -s sophismata appellem?). Phil. 13, 26 (*affert verba Antoni: castra Pompei senatum appellatis*) an vero tua castra -s senatum appellaremus? (QVINT. inst. 1, 5. 46 dubito, an id, quod soloecismum appellant, improprium -s appellem. FLOR. epit. 3, 22, 1. *al.*). rep. 1, 50 cur . . . eum regem appellem . . . , non tyrannum -s? *al.*

b *utilitas, commodum, opportunitas (fere pleonastice l. 35. 52, cf. quae p. 345, 6 adnotavimus):* PLAVT. Cas. 495 emitto . . . soleas (*sc. pisces*). :: qui . . . -s quam sculponeas, quibus battuatur tibi os? (*eadem forma interrogationis: Merc. 486. 487 Mil. 1117*). Stich. 78 (*verba deliberantis*) utrum . . . , an . . . ? an -s temptem leniter, an minaciter? (Trin. 230 amorin med an rei obsequi -s par sit. TER. Eun. 47 quid . . . faciam? non eam . . . ? an -s ita me comparem *eqs.*? [*inde* HOR. sat. 2, 3, 263]). Cic. dom. 10 utrum . . . , an . . . , an . . . -s? EPIST. imp. Aug. Suet. Aug. 86, 3 Liv. 32, 9, 9. *al.*) 703 -s quam (*vi exclamativa; quam -s Lindsay*) in subsellio cynice hic accipimur convivantes quam in lectis. Trin. 228 non . . . satis cogitatumst, utram -s harum mihi artem expetessam (RHET. Her. 3, 2, 2 ut quaeratur, u. -s faciendum sit [*sim. 4, 29, 40. an ad p. 339, 68?*]). Cic. Brut. 189. *al.*; *in interrog. disiunctiva: Cic. Q. Rosc. 45 deliberandum . . . est, u. -s Chaereae . . . an Manilio . . . credas. de orat. 2, 335 u. honestati -s an utilitati consulendum sit. al.*). TER. Haut. 800 ad eam deferam argentum. :: immo filium iube -s deferre. CATO agr. 33, 2 vites veteres quam minimum castrato; -s. si opus erit, deicito *eqs.* (*vix ad p. 345, 26, cf. Cic. Verr. II 2, 148 petis a me . . . , ut eqs.; pete -s. ne eqs.*). MET. MAC. or. frg. (6 M.) Gell. 1, 6, 2 salutis perpetuae -s quam brevi voluptati consulendum est (CORNELIA epist. frg. 1 inimici nostri non peribunt . . . -s, q. res publica profligetur. Cic. Verr. II 3, 191 Philomeliensibus expedire . . . frumentum dare -s in Phrygia q. Ephesum portare. Sest. 46. Pis. 15 ut e(i) mori -s q. servire praestaret. Att. 2, 4, 1. *al., v. etiam l. 32*). Cic. rep. 1, 71 quis . . . te, Scipio, -s . . . de maiorum dixerit institutis? nat. deor. 3, 71 quid . . . -s hominibus dii dedissent, si is nocere voluissent, quam rationem *eqs.*? Att. 11, 6, 1 negas . . . mihi quicquam . . . -s faciendum fuisse (*cf. CAES. Cic. Att. 9, 14, 1 nihil est, quod -s faciamus*). *al.*

c *probabilitas, veri simile (v. etiam sub e):* α *usu vario:* PLAVT. Cure. 694 collum obstringe, abduce istum in malam crucem! :: quidquid est, ipse ibit -s (*sc. ultro ibit, criminibus suis perditus?*). Cic. Verr. II 1, 80 si quam Rubrius iniuriam . . . fecisset, de tui comitis iniuria questum ad te -s quam te oppugnatum venirent (*item in apodosi: Cluent. 174 si esset suspiciosum, tamen ad alios -s quam ad Habitum pertineret. PLIN. epist. 9, 29, 2. al.*). Balb. 63 quid . . . est, cur non -s ad summam laudem huic Balbo quam ad minimam fraudem Caesaris familiaritas valere debeat? (*interrogando item: Mil. 53 Milo eum locum ad pugnam potissimum elegerat, an in eo loco est -s expectatus ab eo Clodio eqs.*? LVCIL. 4, 383. *al.*). Mil. 52 huius Milonis iter necessarium, illius Clodii etiam -s alienum. VARRO ling. 5, 25 unde sumi pote *umor, puteus est, nisi -s . . . a potu (ibid. a puteis oppidum ut Puteoli . . . , n. a putore -s. ibid. iterum. 5, 38 a quo [sc. area] potest . . . ara deum . . . , n. -s ab ardore. 5, 80. 166. 6, 4. al. PLIN. nat. 37, 75 esse . . . stelen amplam e smaragdo, n. -s pseudosmaragdus sit [Theophr. lap. 25 ei μὴ ἄγα]*). *al.* β *in structura, quae pendet e verbis coniectandi sim. (fere pleonastice l. 80 sq.):* Cic. S. Rosc. 88 restat . . . ut hoc dubitemus, uter -s Sex. Roscium occiderit, is . . . an is . . . , postremo . . . utrum inimicus -s an filius. Verr. II 2, 107 utrum -s . . . inimicum cognitorem esse factum an te . . . inimici . . . nomine abusum esse credemus? (Liv. 2, 18, 6. 29, 33. 10 TERT. anim. 43, 2 VLP. dig. 17, 2. 51 pr. *al.*). Cluent. 63 veri similis . . . esset eum -s corrupisse . . . quam illum . . . ; deinde . . . eum certe -s . . . quam eum . . . ; postremo certe -s illum . . . quam eum *eqs.* (Liv. 38, 55, 9 FEST. p. 340 TERT. adv. Hermog. 25, 1. *cf. Cic. Deiot. 23 non quaero, quam veri simile sit . . . eos vinctos -s quam necatos esse. APVL. apol. 58, 3 quam . . . subtiliter compositum* [Kühmann])

et verisimiliter commentum est me, si quid eius facere vellem, non domi meae -s facturum fuisse). Catil. 1, 5 erit verendum mihi, ne non -s hoc omnes boni serius a me quam quisquam crudelius factum esse dicat. Flacc. 2 existimabam L. Flacco multitudinis -s imperitae . . . quam sapientissimorum . . . virorum iudicium esse subeundum (APVL. apol. 67, 6 ARNOB. nat. 2, 43 SCHOL. Cic. Bob. Planc. p. 165, 23. al.). nat. deor. 2, 45 ad hanc . . . notionem . . . nostram nihil video quod -s accommodem quam ut . . . mundum . . . deum iudicem. div. 2, 67 quid est, cur divinitus ea -s quam casu facta esse dicamus? (SEN. benef. 2, 23, 3). *sim. al.*

d honestum, decorum, rectum sim. (v. etiam sub e): PLAVT. Trin. 924 te -s bene dicere aequomst homini amico quam male. TER. Hec. 448 me parenti -s quam amori opsequi oportet (CIC. Mur. 76 istu[n]c me rogari o. abste an te -sa me, ut pro mea salute laborem . . . suscipias? Sest. 123 utrum . . . haec Aesopum -s pro me . . . dicere o. . . an principes civitatis? TERT. virg. vel. 10, 3. al.). ACC. trag. 314 probis probatum -s quam multis fore[m] (*nisi ad 1*). CIC. Quinct. 54. Verr. II 1, 106 cupiditati hominum ait Verres se obviam ire. quis -s? (*ironice; an ad b?*). MIL. 86 neque ullo in loco -s mortem eius Clodii lacerari quam in quo vita esset damnata. fin. 2, 95 (*ad Epicurum*) vide ne facinus facias, cum mori suadeas; -s ergo illa dicantur: eqs. (*cf. off. 3, 88 -s doceret . . . quam eqs.*). off. 1, 112 Cato[n]i moriendum -s quam tyranni vultus aspiciendus fuit (*opp. vitio datum esset*). 3, 95 promissum -s non faciendum quam tam taetrum facinus admittendum fuit. VITR. 6 praef. 5 -s tenuitatem cum bona fama quam abundantiam cum infamia sequendam probavi. SVET. Tib. 75, 3 conclamantibus plerisque Atellam -s deferendum et in amphitheatro semiustilandum corpus Tiberii Romam . . . deportatum est eqs. *al.* -s est, unde (*cf. l. 54*): AVG. civ. 6, 8 p. 260, 10 D. -s est, unde gratiae debeantur histrionibus, qui oculis hominum pepercerunt nec omnia spectaculis nudaverunt, quae sacrarum aedium parietibus occultantur.

e quod respondet iuri, legibus (*sc. quod aequius, rectius fit vel quod probabilius explicatur, intellegitur; cf. etiam p. 346, 16*): PLAVT. Rud. 1071 qui tuum -st quam meum, quod in mari prehendi? (*1069 iure ne anne iniuria*). CATO or. frg. 51 (206 M.) illi, unde petitur, ei -s credendum esse, quam petitori. *ibid.* -s oportet credi, unde petitur (CELS. dig. 47, 2, 68, 2 nec dubitaverim, quin adolescentis -s quam infantis aestimationem fieri oporteret. PAPIN. dig. 35, 1, 101 pr. cum . . . voluntatem testatoris -s quam verba considerari oporteat. *al.*). CIC. Verr. II 3, 183 quam ob rem . . . scriba deducat nummum, ac non -s mulio qui advexerit frumentum, tabellarius eqs.? part. 108 in scripti sententiaeque contentione utrum -s iudex sequatur (*postea: utrum magis. ad rem cf. PAPIN. dig. 50, 16, 219 voluntatem -s quam verba spectari placuit*). PLIN. epist. 10, 118, 1 an sit -s id tempus, quo εισηλασαν athleteae, intuendum. paneg. 1, 2 qui mos cui -s quam consuli aut quando magis usurpandus . . . quam eqs.? NERAT. dig. 6, 2, 17 ut is, qui bona fide emit . . . -s rem habeat (quam quilibet alius *suppl. Mommsen sec. Schol. Basil.*). POMPON. dig. 39, 2, 41 in reficiendo communi pariete ei -s facultas aedificandi praestatur, qui eqs. IULIAN. dig. 9, 2, 51, 2 si quis absurde a nobis haec constitui putaverit, cogitet longe absurdus constitui neutrum lege . . . teneri aut alterum -s, cum . . . nec facile constitui possit, uter -s lege teneatur. AFRIC. dig. 17, 1, 37 aestimatio . . . ad id -s tempus, quo solutus sit, non quo agatur, referri debet (46, 1, 21, 5 GAIUS dig. 40, 12, 9, 2. *al.*). *al.* -s est, ut (*cf. l. 28 nec non magis est, ut vol. VIII 64, 50 sqq.*): AFRIC. dig. 16, 1, 17, 2 si . . . mutuati fuerint . . . -s esse, ut senatus consulto locus non sit. 39, 2, 44 pr. -s esse . . . , ut nihil novi praetor constituere debeat. 46, 1, 21, 2 (*omissa copula*).

B vi debilitata vergit in vim particulae cuiusdam, quae corrigit fere vel mutat id quod altero membro ponitur, sc. ita ut alterum praevalere, maioris ponderis sim. esse indicet vel id prorsus in locum alterius substituat (hunc usum plene adversativum non nisi p. 348, 1 distinguimus; eadem est notio et usus vocis magis, v. vol. VIII 58, 22 sqq.):

1 structura plena ponuntur duo membra: **a praefertur vel acuitur prius membrum:** α -s quam: **① usu communi:** PLAVT. Asin. 192 nobis meretricibus lucro fuisti -s q. decori tibi. TRUC. 41 si amator est benignus -s q. frugi bonae. RHET. Her. 3, 12, 22 acuta exclamatio habet . . . quiddam . . . ad muliebrem -s vociferationem q. ad virilem dignitatem in dicendo adcommodatum. CIC. inv. 1, 81 signum a se -s q. ab adversariis stare. 2, 17 ut id impetu quodam animi -s q. cogitatione fecerit. 2, 107 ut honore -s aliquo q. ullo supplicio dignus esse videatur (*cf. Flacc. 1 honoris -s . . . me adiutorem futurum q. miseriarum deprecatorum. 97 -s de praemiis meis q. de poena cogitandum esse. dom. 96 adsciscendae laudis causa -s q. criminis depellendi. al.*). Verr. I 27 an me . . . existimavistis . . . cuiquam consulturum -s q. . . dignitati meae? (*in interrog. rhet. ut: Mil. 99 cur non id in meo capite -s luitur q. Milonis? fam. 5, 2, 8 quis esset, qui me . . . non casu -s existimaret q. consilio fortem fuisse? al.*). II 1, 26 quod aut mea causa -s est constitutum q. tua aut nihilo tua -s q. mea. 1, 63 Lampsaceni ad . . . Graecorum otium -s q. ad . . . vim . . . adcommodati. Cluent. 139 illa oratio -s temporis mei q. iudicii et auctoritatis fuit (*cf. Phil. 11, 27 necesse est . . . temporibus -s parere q. moribus*). Mur. 60 ut corrigendus -s q. . . inflectendus esse videare. Flacc. 61 liceat mihi -s de levitate Graecorum queri q. de crudelitate. Cael. 76 adolescentes refrenandi -s a gloria q.

incitandi. et passim. **② membra opponuntur ita, ut alterum prorsus excludatur** (*sc. vi adversativa, ut sit e. g. 'ego -s q. tu' fere i. q. 'ego nec tu'; exempla selecta*): PLAVT. Cas. 252 (*ad uxorem*) iam domuisti animum, -s ut quod vir velit fieri, id facias, [-s] q. adversere contra? Cist. 632 (*lena ad meretricem, quam parentibus redditura est*) ut eorum, quoniam esse oportet te, sis -s q. mea. Rud. 621 facite hic lege -s liceat q. vi victo vivere. Trin. 310 tu si animum vicisti -s q. animus te, est quod gaudeas. AEM. PAVL. or. frg. (2 M.) Val. Max. 5, 10, 2 dei id egerunt, ut vos -s meo casu doleatis q. ego vestro ingemescerem. CIC. Quinct. 82 quid haec amentia . . . significat? non vim, non scelus . . . , non denique omnia -s q. ius eqs.? S. Rosc. 27 factum est, ut hic -s vivus in reos q. occisus in proscriptos referretur. Verr. II 4, 45 tibi indignum visum est quicquam, quod tibi placeret, Calidium -s habere q. te. 5, 143 quid . . . singillatim -s q. generatim . . . loquar? Cluent. 80 neque me paenitet hoc tempore -s q. illo causam A. Cluenti defendere (*cf. VARRO rust. 3, 16, 11 expectare, ut suo -s tempore mercatorem admitterent q. celerius alieno*). CAEL. Cic. fam. 8, 17, 1 me -s in Hispania fuisse tum q. Formiis! HOR. epist. 1, 6, 23 strenuus sis, ne . . . hic tibi sit -s quam tu mirabilis illi. LIV. 21, 41, 2 (*Scipio ad milites ante pugnam ad Ticinum factam*) licuit in Hispaniam . . . ire . . . , ubi . . . haberem . . . Hasdrubalem -s q. Hannibalem hostem. SEN. epist. 70, 9 Socrates potuit abstinentia finire vitam et inedia -s q. veneno mori. CVR. 5, 13, 25 quidam miratus . . . confossa -s q. abacta esse iumenta. PETRON. 54, 4 qui servus brachium domini contusum alba -s q. conchyliata involverat lana. PLIN. nat. 6, 87 maxime mirum iis erat . . . solem a laeva oriri et in dextram occidere -s q. e diverso. *sim. al.*

β varia: LIV. 24, 45, 5 cum illud -s . . . cogitandum sit . . . , ne qui socii . . . desciscant, id non cogitent, documentum autem dicant statui oportere, si eqs. (APVL. met. 7, 17, 5 c. deberet -s . . . fustes demere . . . vel certe in alterum latius translatis peraequare, contra eqs.). SEN. Tro. 1059 quid prius referens gemam, tuosne -s an tuos luctus eqs.? (*cf. TAC. ann. 12, 64, 3 certamen acerrimum, amita -s an mater apud Neronem praevaleret. al. in interrog. similibus*). COLVM. 4, 22, 8 altera . . . vinea fructuosis -s surculis inserenda erit, altera funditus extirpanda et reserenda. PLIN. paneg. 21, 3 publica pietas ingrata sibi videbatur, si te imperatorem -s vocaret . . . , cum patrem experiretur. TERT. anim. 29, 1 illi vivi habuerunt unde -s orirentur, dum ne ex mortuis; isti mortui non habuerunt, unde magis deducerentur. 51, 8 facta illa signis -s . . . deputanda sunt, naturam facere non possunt (*adv. Marc. 2, 24 p. 367, 21 paenitentiam invidiosam -s . . . , non criminis. adv. Prax. 11 p. 243, 26 ad alium -s et non ad semetipsum. al. VLP. dig. 1, 5, 16 quaestio . . . facti -s est, n. iuris. al.*). PALL. 4, 1 unde . . . in provinciis . . . , quas natura agro -s eluctando commodavit, studia palaestrae, nisi e Graecia? *al.*

b praefertur vel acuitur posterius membrum: α -s ponitur in membro posteriore: **① usu communi; membra opponuntur:**

② per particulas (*saepe pro voce antea prolata ponitur appellatio aptior, ut loci vergant ad A2a, v. imprimis l. 54 sqq.*): **① prius membrum non negatur:** PLAVT. Rud. 1274 quid si curram? . . . an sic -s placide? (*sc. eam*). TER. Eun. 386 an id flagitium est, si meretrices eludam . . . ? an -s haec patri aequomst fieri, ut a me ludatur dolis? CIC. Verr. II 3, 113 erravit an [aut var. l.] -s insanivit? fam. 13, 1, 1 cum aliquante animi . . . molestia an -s lubenter te . . . visurus essem. *al.; cf. p. 346, 34*). RHET. Her. 4, 34, 46 quid ait hic rex atque Agamemnon noster, sive . . . -s Atreus? (4, 36, 48 negligentia . . . s. ignavia -s. CIC. Cael. 18 causam s. malorum omnium s. -s sermonum. Att. 8, 3, 3 fam. 4, 1, 1. LVCR. 4, 356 s. etiam -s. NEP. Eum. 2, 2. *al.*; cf. seu: CIC. Quinct. 80 nuntius seu -s Pegasos. 88 Verr. II 1, 129, 3, 115. *al.*). CIC. S. Rosc. 110 fide a c -s perfidia decepti (Verr. II 1, 136 aditus arduos ac -s interclusos. 3, 118 quo . . . iure atque adeo quo . . . -s <m>ore [-s iuxta adeo edd. quibusdam suspectum, sed cf. infra l. 76. 81]. 3, 176 Phil. 8, 9. *al.*). Verr. II 3, 173 quae est . . . ista ratio aut quae -s amentia (*v. vol. II 1574, 50 sqq.*). Sest. 39 perditorum civium vel -s domesticorum hostium (Cael. 69 quid velim v. -s quid nolim dicere. Balb. 51 Planc. 97 Mil. 30. *et saepe*). de orat. 1, 102 quando . . . me ista (*sc. Graeculorum quaestiunculas*) curasse . . . arbitramini et non semper inrisisse -s eorum hominum impudentiam eqs.? (TERT. apol. 11, 11 ut illos in caelum extulerint et non -s in . . . Tartarum merserint. adv. Hermog. 10, 3 adv. Marc. 3, 14 p. 399, 7. ITALIA I Cor. 5, 2 [cod. d. *al.*] et vos inflati estis et non -s luctum habuistis? [*gr. μάλλον, Vulg. magis*]. *al.*; cf. etiam p. 349, 3). *sim. al.*

② negatur prius membrum: sed -s: RHET. Her. 2, 11, 16 amphibolias arbitramur non modo nullo adiumento esse, s. -s maximo impedimento (*cetera v. vol. VIII 1319, 59 sqq.*; cf. non solum non . . . sed -s AVG. civ. 4, 27 p. 180, 30 D. SACR. Leon. 639 et negatione altera ommissa non solum . . . , sed -s NICET. psalm. 7 p. 74, 14 POMER. 1, 13, 2 p. 430^b). 4, 43, 55 non mihi soli, s. etiam atque adeo multo -s natus sum patriae (CIC. Verr. II 4, 144 n. laudationem, s. -s inrisionem esse illam. Brut. 2 orat. 65 Att. 12, 20, 1. *al.*; cf. p. 346, 16). CIC. fin. 3, 24 nec . . . medicinae similem sapientiam esse . . . , s. actioni illi -s eqs. (Tusc. 2, 65 fat. 3. 10 LVCR. 4, 1074. *al.*). *sim. saepe. variae iuncturae:* CIC. Cluent. 172 quid huic cum Habito? nihil atque adeo . . . -s etiam simulatas (de orat. 2, 74 numquam . . . vi . . . extorsimus ac -s . . . accepimus. 2, 156 orat. 112. *al.*; cf. supra l. 60). Phil. 2, 109 neque desideravit quemquam et (est var. l., sed Halm) -s discessu nostro laetatus est (*off. [Kuhlmann]*)

3, 32 nulla . . . societas . . . et -s summa distractio. Att. 9, 9, 2 fam. 9, 2, 5 LVOR. 6, 393 SEN. epist. 81, 25. *al.*; *negatur etiam posterius membrum*: CASSIAN. conl. 7, 30, 2 nec . . . ad daemonis escam . . . communio et non -s ad purgationem . . . animae . . . pervenire credenda est [13, 13, 2. 21, 15, 1. 23, 21, 1]. *cf.* p. 348, 66). leg. 1, 40 nemo est iniustus aut incauti -s habendi sunt improbi (aut *def.* Vahlen ad l. [sed vix est quod conferas p. 348, 62 nec Tusc. 1, 23 aut malum non sit aut sit bonum -s], at *coni.* Plinval [sed alia iuncturae exempla exstare non videntur], temptaverunt alii alia). ac. frg. 20 (nisi sunt verba Aug., qui servavit frg.) Epicurus . . . negabit eum esse sapientem, quem Zeno descriperit, suumque -s . . . voluptatum aucupem sapientem esse contendet (Lael. 104 nec . . . extincta sunt alunturque -s. off. 1, 92 Att. 11, 12, 2 PHAEDR. 1, 3, 2 PLIN. nat. 11, 211. *al.*). LIV. 22, 41, 4 Hannibal id damnum haud aegerrime pati; quin -s credere eqs. (24, 9, 11. 26, 19, 8 numquam . . . elusa fides est, q. -s aucta eqs. TERT. apol. 23, 17 nemo ad suum dedecus mentitur, q. -s ad honorem. *al.*). PETRON. 16, 4 nec accusat errorem . . . nec punit, immo -s miratur eqs. (*v. vol.* VII 1, 479, 12 sqq. 68). *al.* e posterioribus addas locutionem non tam (magis) . . . quam -s: PHYSIOGN. 22 p. 35, 3 qui . . . pallent, horum non tam minus sanae mentes sunt quam -s (etiam *var. l.*) attonitae (eadem forma: SACR. Leon. 458). ISID. Goth. 54 chron. II p. 290, 2 non magis bella tractasse quam -s gentem . . . videtur exercuisse.

ⓑ *per asyndeton*: PLAVT. Rud. 1266 mi liberte, mi patrone -s, immo, (*trad. ordine inverso*) mi pater (*item non negato membro priore*: Cic. Phil. 3, 3 adolescens, paene -s puer. Att. 16, 15, 5 male eum credo intellexisse . . . , -s nihil intellexisse. fam. 12, 3, 1 quid dico 'iudicemini'? iudicemur -s. *al.*). Cic. Verr. II 3, 109 neque . . . eos . . . iniuriae laeserunt, -s etiam . . . adiuverunt (off. 1, 103 neque . . . ita generati . . . sumus, ut ad ludum . . . facti esse videamur, ad severitatem -s eqs.). Brut. 274 Calidius non fuit orator unus e multis, -s inter multos prope singularis fuit (off. 1, 46. 3, 57 id est certe . . . non iusti, non viri boni, versuti -s, obscuri eqs. CIRIS 487 Amphitrite Scyllam inter . . . committere pisces non statuit . . . , aeriis -s sublimem sustulit alis [nisi ad AI]). DIRAE 34 miles silvam succidere volet; nequiquam, nostris -s devota libellis ignibus . . . flagrabit. *al.*

ⓒ *per structuram laxiorem*: RHET. Her. 2, 9, 13 quae res, cum ab adversariis . . . scriptoris voluntas adferretur, ab scripto -s iudicatae sint. Cic. Verr. II 3, 66 quid est hoc? populi Romani imperium . . . ? nonne omnia -s eiusmodi sunt, quae eqs. (*item in interrog.*: fam. 2, 16, 3 quid . . . accidit, cur consilium mutarem? nonne omnia -s, ut in sententia permanerem? LIV. 41, 7, 7 [AI, 7, 4 M. Iunius . . . Romam venit] tribuni plebis quaerentes, quid ita non -s A. Manlius Romam venisset, eqs. VAL. MAX. 9, 5, 2. *sim. al.*). Cluent. 200 patimini matrem, ne orbata filio laetetur, victam -s vestra aequitate discedere. Phil. 2, 38 ego incolumitati civium primum, ut postea dignitati possemus, ille Pompeius praesenti dignitati -s consulebat. VARRO ling. 10, 1 cur dissimilitudinem ducem haberi oporteret, . . . cur -s [dis]similitudinem conveniret praepone. LIV. 27, 16, 6 ad prodicionis famam, ut vi -s . . . captum Tarentum videretur, exstinguendam. 34, 7, 4 in auro . . . quae malignitas est? praesidium -s in eo est eqs. SEN. dial. 5, 12, 6 Plato oblitus iam servi castigandi, quia alium quem -s castigaret (*sc. se ipsum*) invenerat. *al.*

ⓓ *usu deflexo, sc. -s non tam opponit quam addit aliquid*:

Ⓐ et -s (*vergūt in notionem q. e. insuper, praeterea; sec. notionem communem explicare mavult Bastiaensen in plagulis*): CARM. de resurr. 293 vos . . . dominum . . . negastis et iustos -s crudeli caede necastis. SACR. Leon. 532 eis famulis tuis et quae tibi placeant postulare et -s postulata concede (*per anacoluthon, an excidit alter inf. velut impetrare sim.?*). 957 ut in me . . . tua dona prosequendo perficias et . . . bonorum mihi -s operum des profectum. ⓑ *in formula quadam precationum inducitur agens, a priore agente melius distinguendus (vi magis acendi, fere i. q. quidem)*: SACR. Leon. 565 ut, quod nostro servitio geritur, te -s operante formetur. 948 (= Gelas. 151 M.) ut . . . quos diaconos . . . pro nostra intellegentia credimus offerendos, tua -s electione iustifices (964 [om. -s Gelas. 775 M.] ut, quod mea celebrandum voce depromitur, tua -s sanctificatione firmetur. 1009. 1010. 1105 [= Gelas. 1455 M., Greg. 200, 833 D.]).

β -s ponitur in membro priore negato: ⓐ *in iunctura non -s . . . quam sim., quae vergit in notionem q. e. fere non tam . . . quam (series continuatur particulis non . . . , sed Cic. Tull., de orat. 1, 36; pars prior penitus excluditur e. g. PLAVT., Cic. Verr., Catil.)*: PLAVT. Merc. 460 numquam edepol quisquam illam habebit -s q. ille quem ego volo (*cf.* A1b). Cic. Tull. 41 magistratus nec recipiatores -s darent q. iudicem nec . . . , sed eqs. div. in Caec. 5 haec quae videtur esse accusatio mea, non -s accusatio q. defensio est existimanda. Verr. II 5, 78 ut ille . . . non -s securi feriretur q. . . viveret. Caecin. 69 non -s contra iuris consultos . . . , q. ex eorum auctoritate. Catil. 2, 3 qui . . . me . . . accuset, quod . . . hostem non comprehenderit -s q. emiserim. Balb. 61 neque me dissensionis meae pristiniae putavi -s adsentiri q. praesentibus rei publicae temporibus . . . convenire. de orat. 1, 36 genus hominum . . . non prudentium consiliis impulsu -s q. disertorum oratione delentum eqs. (*postea: non a sapientibus . . . , sed a disertis*). 2, 126 neque te, Antoni, si quid non dixeris, existimabimus non potuisse -s q. a Crasso dici maluisse. 2, 317 in qua oratione non vis -s q. delectatio postulatur. orat.

169 nec . . . id quod deest antiquitati flagito -s q. laudo quod est. *et sim. saepe.* ⓑ *in iunctura non -s . . . , sed*: TERT. resurr. 30 p. 69, 2 Israhel . . . desperabat resurrectionem vel non in eam -s animum dirigebat, sed in circumstantias suas. LACT. inst. 6, 12, 13 non -s incaute . . . , sed ignorantia veri iuris. AVELL. p. 387, 15 SIDON. epist. 8, 9, 5.

2 *structura manca non ponitur alterum membrum (vix est quod monemus etiam sub A saepe subaudiendum esse id quod postponitur, cf. e. g. p. 345, 47. 347, 35)*: a *vario usu (sc. saepe ita, ut singula a ceteris segregerentur, ut vergat hic illic in notionem q. e. potissimum, praecipue, e. g. AMM.)*: TER. Hec. 481 segreganda aut mater a me est . . . aut Philumena; nunc me pietas matris -s commodum suadet sequi (*quod postponitur apparet in contextu ut*: CIC. ac. 2, 29 hoc . . . modo -s erat ab his Academicis postulandum, ut . . . dicerent [*negat Carneades 2, 28*]. VARRO ling. 9, 107 consuetudo in toto corpore -s utitur 'lavamur', in partibus 'lavamus'. rust. 1, 13, 1 vinum et oleum loco plano in cellis condendum, item [ut] vasa vinaria et olearia -s faciendum [*v. Keil ad l.; aliter Sobel, Eranos 66, 1968, 138*]. *al.*). VARRO Men. 105 quaero, si quis melius operam sumeret, ut eius consilio -s vigiliam adminicularem nostrum (*sc. quam ceterorum hominum*). rust. 1, 20, 5 animalia valentiora . . . et -s ea, quae per se fructum reddere possint (*eadem structura*: 2, 3, 1 capram eam . . . , quae iam ferre possit fructum, et de iis eam -s, quae diutius. TERT. castit. 7 l. 1 ea -s exempla . . . , quae. *cf.* AMM. infra). CELS. 2, 10, 14 si caput fractum est, ex brachio -s sanguinem esse mittendum. PLIN. nat. 14, 143 institutum est, ut ieiuni biberent -sque vinum (-s v. *vel potusque vini trad.*) antecederet cibos. FRONTIN. strat. 2, 2, 8 ut exercitus hostium [-s] labore itineris profligaretur (*intellegam -s quam noster*; *sunt qui corruptum putent*). VLP. dig. 40, 5, 24, 17 quis . . . statuet, qui -s manumittitur? AMM. 20, 11, 3 Arsaces obligatus gratiarum multiplici nexu Constantio, inter quas illud -s excelebat, quod eqs. (*sim.* 28, 6, 3 inter quae illud -s eminebat, quod eqs.). *al.*

β *iuxta voces, e quibus facile subauditur contrarium postponendum (compar. -s adhibetur fortasse ad indicandum modum quendam non nimium, ut subluceat notio secundaria q. e. aliquantum l. 38. 42)*: VARRO rust. 1, 21, 1 canes assuefacias -s noctu vigilare et interdum clausos dormire (PLIN. nat. 23, 48 qui manifestas morbi remissiones habeant et has n. -s). 2, 5, 8 boves sint cruribus -s minoribus, rectis eqs. (*inde forma plena*: COLVM. 6, 1, 4 brevioribus -s quam longis [Pallad. 4, 11, 2 brevibus]). 2, 7, 5 cruribus . . . intro versus -s figuratis. CELS. 1, 3, 34 uti carne -s elixa in diabetica sim. ut *ibid.* calidis omnibus -s . . . vel calorem moventibus. 1, 8, 1 frigidis potionibus -s. 2, 28, 2 aves -s duriores). 3, 27, 2^a -s superiores partes. 4, 1, 11 vesica iuxta rectum intestinum est, -s in sinistram partem inclinata. PLIN. nat. 19, 133 ut validis -s in cibo sint betae. 34, 34 lignea -s aut fictilia deorum simulacra . . . dicata esse. CELS. dig. 45, 1, 99 pr. si eius promissoris intererit de certis -s vasis . . . actum esse. APVL. Plat. 1, 14 p. 209 umidioribus. MIN. FEL. 5, 10 in bello meliores -s occumbere. *al.*

γ -s auget vim vocum singularum, fere i. q. vehementius, fortius, magis *sim.* (*gr. resp. μάλλον, nisi alia adnotavimus*): A *iuxta verba*: 1 *affectum vel incitationem sim. indicantia*: ITALA Ioh. 3, 19 (cod. a *al.*) dilexerunt homines -s tenebras quam lucem (*si recte huc traximus sec. gr. et cett. versiones exhibentes magis; abundanter* Optat. app. 1 p. 191, 24 -s dilexerunt . . . magis quam). ROMVL. fab. 27, 13 rec. gall. ranae iterum clamorem fecerunt; cum nulla signa viderent, -s rogare coeperunt (*rec. vet. instantius clamabant*). EPIPHAN. in euang. 53 p. 135, 12 quanto -s desiderabant dominum sequi . . . , tantum abundaret iustitia eorum plus quam scribarum. CASSIOD. Didym. in I Petr. 4, 17 p. 34, 8 adiciens . . . istis verbis et excitans -s eos inquit: eqs. (*cf.* Ios. antiq. 2, 2 incitatus [9, 199]). hist. 3, 12, 1 cum . . . imperator Constantinus -s Christianitate gauderet. 7, 36, 11 (*antea: dum . . . culparet Basilium*) cum -s ille minaretur Basilio (*gr. Theodoret. 4, 19, 12 πλέον δυναστεύων*). 9, 21, 2 -s indignata Iustina (*gr. Sozom. 7, 13, 5 εις μειζονα ὄργην . . . ἐξήφθη*). Ios. antiq. 2, 76 rex -s turbabatur (*cf.* 2, 82 -s terrent atque conturbant [2, 113 conturbabat]). 2, 240 Aethiopes -s exarserunt ([*gr. ἐπὶ πλέον*]). 15, 240 regis -s desiderium exarsit). 2, 267 obstupuit, et -s, dum eqs. (2, 270). 2, 302 Pharao irritavit -s deum eqs. (*gr. προσεξαργυριει*). 3, 297 plebs . . . -s est commota. 5, 137 (136 cum . . . vehementer amaret) cum passione amoris -s ureretur. *al.* MAXIM. eleg. 1, 32 quaecumque solent per se perpensa placere, alterno -s iuncta decore placent (ARATOR act. 1, 63 scelera ipsa . . . hac -s mercede placent [-s deest Lucano 1, 37 sq., quem imitatus est]). 2 *varia*: ROMVL. fab. 50, 5 rec. gall. rana iterum se inflavit -s (*rec. vet. multo magis, Phaedr. 1, 24, 7 maiore nixu*). CASSIOD. var. 1, 31, 3 servare vos cupimus . . . veterum disciplinam, ut, quod ab antiquis laudabile semper habuistis, sub nobis -s augeatis (3, 24, 2 ut, qui suae multa dedit hactenus experimenta virtutis, augeatur -s in futuris). hist. 1, 7, 5 -s res ecclesiae effloruerunt. 5, 3, 9 -s eorum impietatis iudicia personabant (*gr. Socrat. 2, 28 p. 273^a μειζον*). 7, 15, 2 mare . . . tanto -s influxit, ut loca quaedam . . . rigarentur (*gr. ibid. 4, 3 τσοῦτον*). 7, 19, 6 (*verba haeretici cuiusdam*) deus de substantia sua nil novit amplius quam nos; neque est illi -s, nobis autem agnita minus. 10, 3, 8 quemadmodum sit . . . -s honoratus. Ios. antiq. 8, 38 intemperantes erant circa substantias congregandas et eas semper -s extendendas (*gr. πλείονος*). 15, 267 -s a patriis moribus excedebat.

β *iuxta adi.*: 1 *accedit ad positivum, ut circumscribitur com-* [Kuhlmann]

parativus (forma '-s iustus' i. q. iustior; cf. locos quodammodo ambiguos PLAVT. p. 345, 49, HOR. p. 348, 18. al., quos vix huc trahas): AVG. civ. 1, 15 p. 26, 31 D. quod . . . potentia deorum . . . multos -s sit idonea conservare quam singulos. CHROMAT. serm. 14, 2 L. bonum est . . . baptismum aquae, sed -s bonum et optimum baptismum martyrii. CASSIOD. Didym. in I Petr. 1, 25 p. 18, 26 si . . . hoc impossibile est, erit -s impossibile eqs. hist. 1, 19, 7 quanto -s iustum est eqs. (gr. Socrat. 1, 7 p. 57^B πολλῶ δικαιότερον). 5, 43, 6 -s istius Eunomii dicta impia esse quam Aarii (gr. Theodoret. 2, 29, 7 δυσσεβέστερα). 7, 34, 5 -s esse necessarium salutem (gr. ibid. 4, 18, 12 ἀναγκαιότεραν). Ios. antiq. 2, 189 famas . . . augebatur et pestis eos -s inopes faciebat (gr. τὸ δεινὸν ἀπορώτερον ἔτι καὶ μᾶλλον . . . ἐγίνετο). 2 abundanter iuxta compar. (nisi sec. usum p. 352, 48 illustratum explicare malis): CASSIOD. Ios. antiq. 2, 157 non solum . . . nos salvabis, sed etiam vitae redonabis, propter quod -s iustiores appareamus (gr. μᾶλλον ut: NOVELL. Iust. 29, 4, 1 adhuc -s faciemus eam legem iustiore, si eqs.). 7, 65 rebus poti[t]us clarioribus utebatur (gr. λαμπρότεροις αἰεὶ καὶ μᾶλλον ἐχρητο τοῖς πράγμασι). MAXIM. eleg. 1, 70 virgo laetior hoc -s, quod eqs.

appendix grammatica et stilistica: I quod postponitur indicatur: A particula quam (inde a temporibus antiquissimis; v. supra passim): I de ordine: -s antecedit passim inde a NAEV. com. 93 patriam ut colatis -s q. peregrini probra. -s sequitur: CIC. Att. 2, 21, 4 lapsus q. progressus -s (-s ante lapsus N) videbatur (comparantur voces singulae ut: div. 2, 37 his haruspicibus . . . q. physicis credendum -s existumas? LIV. 7, 20, 8 ut maleficii q. beneficii -s immemores essent. CELS. proem. 17 AVG. civ. 18, 29 p. 294, 20 D.). COPA 6 quid iuvat aestivo defessum pulvere abesse (abisse Ilgen) q. -s bibulo decubuisse toro? (nisi duo enunt., sc. interrog. et exclam., intellegas). REGVLA mag. 11, 55 ut bonum oris tui eloquium audientes admiremur, q. malum . . . -s rideamus (-s interpolatum esse suspicatur ed. ad l.).

2 de modis: a in utroque enunt. ponitur idem modus vel forma: PLAVT. Asin. 798 labellum abstergeas -s, q. . . saviu faciat. Capt. 323 ne patri . . . decere videatur magis, me saturum servire . . . -s q. . . liberum mendicantem vivere. Cist. 533 perdam operam -s, q. carebo filia. et talia passim. b quam inducit coni. contra modum enunt. primarii (cf. Hofmann-Szantyr 362 sq. 594): PLAVT. Aul. 11 inopem . . . optavit -s eum relinquere, q. . . thesaurum monstraret filio (item respondet inf.: Capt. 687. Men. 1059 mepte -s fieri servom, q. te . . . emittam. TER. Andr. 798. CIC. Verr. II 3, 99 interesse . . . -s . . . emi, q. in . . . emissarium incidere [incidere vel incidere codd.]. fin. 4, 20. al.). Cist. 628 egomet -s hanc inibo gratiam . . . , q. illaec me indicet (respondet fut. ut [sc. neglectis formis ambiguis]: Mil. 311 mussitabo -s q. inteream male. Most. 846. 884 illi erunt bucaedae . . . -s, q. ego sim restio. al. TER. Andr. 396 CORNELIA epist. frg. 1 CIC. ac. 2, 3 SALL. Iug. 106, 3. al.). Pseud. 368 parentes occidi . . . -s, q. cibum praehiberem (iuxta ind. perf. ut: CIC. Planc. 41 omnia . . . -s permiscuerunt, q. . . parerent. fin. 2, 66 Tusc. 2, 52. NEP. Eum. 11, 4 cur non in proelio cecidisti -s q. in potestatem inimici venires? al.). TER. Haut. 1010 ego nescio? :: immo scis -s, q. . . redeat ad integrum eadem oratio (iuxta ind. praes. ut: CIC. Verr. II 3, 85 quid . . . quaero . . . -s q. cognoscam eqs.? fin. 2, 42 VARRO rust. 1, 16, 4. al.). CIC. Att. 7, 7, 7 'depugna', inquis, '-s q. servias' (iuxta imperat. ut: HOR. epist. 1, 13, 7 sarcinam chartae abicito -s q. . . fabula fias. LIV. 3, 21, 6. 7, 30, 17. al.). sim. al. ad augendam vim pro quam ponitur quam ut (LIV.; non huc pertinent CIC. Planc. 97 nat. deor. 2, 45. al., v. Roveri, Atti del I Congr. Internaz. di Studi Ciceron. 1961, 2, 423 sq.): LIV. 2, 34, 11 audeo dicere . . . ipsos -s cultores agrorum fore, q. ut armati . . . coli prohibeant agros (antecedit inf. fut. ut: 4, 2, 8 se . . . morituros -s q. ut . . . patiantur. 6, 28, 8. 9, 14, 7). 4, 12, 11 multi . . . -s q. ut cruciarentur . . . , se in Tiberim praecipitaverunt.

3 -s ab enunt. suo longius remotum et quam quodam modo artius cohaerere videntur (cf. postquam, priusquam); in re valde dubia negligere nolimus locos significantiores, quibus: a -s quam antecedit enunt. primar.: PLAVT. Pseud. 554 -s q. id non fiat, ego dabo argentum (item cum coni. praes.: Stich. 449. TER. Eun. 174 -s q. te inimicum habeam, faciam eqs. Phorm. 408 Ad. 240. 248. al.). TER. Haut. 443 -s q. paterere filium commetare ad mulierculam . . . , proterruisti hinc (item cum coni. imperf.: NEP. Epam. 3, 6 -s [prius var. l.] q. . . acciperet pecuniam, adducebat eum eqs. LIV. 34, 25, 8. 35, 6, 6. cf. l. 59). b -s quam sequitur, ita, ut intercedentibus aliis enunt. ab enunt. primar. separatur: TER. Hec. 534 ut puerum praeoptares perire, ex quo firmiorem inter nos fore amicitiam . . . scires, -s q. advorsum animi tui libidinem esset cum illo nupta. Ad. 109 filium sineres nunc facere, dum per aetatem licet, -s q. . . alieniore aetate post faceret tamen. CIC. Verr. II 3, 85 quid ego ex te quaero, quid defensurus sis, -s q. cognoscam eqs.? Catil. 4, 3 uti salvi sint vobiscum omnes, etiamsi me vis aliqua oppreserit, -s q. et illi et nos . . . pereamus. fam. 1, 9, 21 stultum est eum tenere cum periculo cursum. quem coeperis, -s q. eo commutato, quo velis, tamen pervenire. sim. al. -s iteratur fere abundanter (cf. abundantiam quandam iuxta alium compar. p. 352, 50. 68): LIV. 32, 21, 16 an tibi -s (del. Perizonius) credamus Romanos non maioribus copiis . . . nunc bellum gerere, quam antea gesserint, -s quam res ipsas intueamur? FRONTO p. 47, 5 v. d. H. -s te caruero, tametsi amore tuo ardeo, -s quam eqs.

4 -s quam additur ad superl. (per contaminationem quandam; cf. iam TVRPIL. com. 70 nimium ubi sopori servias -s q. domino): CVRT. 10, 9, 17 tutissimum . . . videbatur expectare -s quam movere fortunam (sim. praecedunt locut. praedic.: COLVM. 3, 11, 1 illud antiquissimum censem rudem -s eligendum agrum . . . quam ubi fuerit seges. S. C. Trebell. [dig. 36, 1, 1, 2] cum esset aequissimum . . . lites eos subire . . . -s quam eqs. MOD. dig. 26, 10, 9 optimum factum est curatorem ei tutori sim. -s adiungi quam eundem . . . removeri). NOVELL. Theod. 22, 2, 13 maxime debiti -s solutio quam muneris oblatio conprobatur.

B abl. compar. non nisi CIC. rep. 1, 71 quis . . . te -s . . . de maiorum dixerit institutis? (POLLIO or. frg. [43 M.] Quint. inst. 9, 4, 132).

C variis particulis vel per asyndeton v. imprimis p. 348, 45 sqq.

II quanto vel qua re quid praestet indicatur ablativo: PLAVT. Most. 229 venibit multo -s pater quam te . . . sinam egere (884 Truc. 446 RHET. Her. 4, 43, 55 VARRO ling. 5, 18 Liv. 2, 18, 7. al.). CIC. Verr. II 1, 26 quod aut mea causa -s est constitutum quam tua aut nihilo tua -s quam mea. Liv. 5, 3, 9 quanto . . . favere vos magis et . . . indulgere -s comitati patrum . . . oportuit? (AVG. civ. 12, 26 p. 553, 23 D. EPIPHAN. in euang. 53 p. 135, 12 [quantum var. l.]. CASSIOD. hist. 1, 19, 7 [gr. Socrat. 1, 7 p. 57^B πολλῶ δικαιότερον]). VLP. dig. 4, 6, 21, 2 aequissimum erat subveniri, eo -s quod eqs. (cf. SACR. Leon. 848 tuam . . . magnificentiam hoc -s praedicare, quod eqs. 875 [= Gelas. 159 M.] hoc -s . . . quo. v. etiam p. 351, 18). CASSIOD. hist. 7, 15, 2 v. p. 350, 77.

III iuncturae quaedam: A variae: 1 iuxta particulas coniunctionesve (iuncturae frequentiores): coniunct. copulat., disiunct., adversat. v. p. 348, 45 sqq. coniunct. interrog.: PLAVT. Cas. 100 quin (v. p. 345, 12 et cf. GLOSS. q. -s: τί δὲ οὐ μᾶλλον. magis ac magis [est glossa IV 363, 7 inversa, quam ad Verg. Aen. 12, 406 refert ed.]. quin modo, quin non eqs.). Rud. 1274 an (v. p. 346, 34. 348, 49). CIC. inv. 2, 45 cur (Q. Rosc. 2. 51 Verr. II 5, 7 dom. 56 Cael. 19 bis. 34 Balb. 18. 63 c. non -s [ut saepe]. al.). S. Rosc. 88 utrum (Q. Rosc. 45 Verr. II 2, 107 Sest. 123 de orat. 2, 335. al.; cf. uter sub 2). utinam v. p. 345, 20 (cf. quin in enunt. optativo p. 345, 14). ut fin. v. imprimis p. 345, 43 sqq. immo v. vol. VII 1, 479, 2 sqq. (addas PLAVT. Asin. 941).

2 iuxta pronomina: PLAVT. Amph. 380 tu -s (cum pron. person. ut: Aul. 767 tecum. Capt. 301 me. Most. 246 tibi. sim. al.). Asin. 653 id -s (item cum pron. demonstr.: Bacch. 502 illum. Curc. 211 id. Merc. 610 illud. TER. Ad. 147 istam. al.). Capt. 687 meumque -s . . . caput (item cum pron. possess.: Mil. 951 tuam. CIC. Verr. II 1, 26 mea . . . tua. sim. al.; cf. p. 349, 64). Trin. 228 utram -s . . . artem (RHET. Her. 3, 2, 2. 4, 29, 40 CIC. inv. 2, 45. 147 S. Rosc. 88 off. 1, 87. al.; cf. quis, qui [interrog.]: ENN. scaen. 408 TER. Hec. 753. 767 CIC. Verr. II 1, 106. 3, 118. al.). TER. Andr. 233 date . . . illi in aliis -s peccandi locum (RHET. Her. 4, 4, 7 CIC. S. Rosc. 60. 83 Cael. 73. al.). Haut. 469 facias quid vis -s quam quod cogitas (CIC. Verr. II 1, 128 Cluent. 96 Vatin. 42 Phil. 6, 19. al.). sim. saepius.

B abundantes: 1 iuxta comparat. adi. vel adv.: a forma 'melius est dare -s quam' sim.: PLAVT. Asin. 690 magis decorumst libertum -s quam patronum onus . . . portare (item accedit quam nulla interposita voce: APVL. apol. 45, 8 facilius fuit . . . , tete ut . . . diceret interfuisse . . . , -s quam . . . donares. VLP. dig. 43, 18, 1, 1 melius est possidere -s quam in personam experiri. LACT. inst. 6, 20, 7. al.). Cist. 42 satius fuerat eam viro dare nuptum -s. CIC. Cluent. 63 veri similius . . . esset eum -s corrupisse, qui . . . , quam illum, qui eqs. (v. p. 346, 80 sqq. et cf. IVLIAN. dig. 30, 96 pr. vero similius). de orat. 1, 218 tolerabilius est sic -s dicere eqs. (cf. l. 69). 2, 300 quom . . . ei fuerit optabilius oblivisci posse -s, quod meminisse nollet, quam eqs. COLVM. 6, 2, 11 utilius est . . . fame -s . . . bovem emendare quam plagis (SCAEV. dig. 23, 3, 85). GAIUS dig. 30, 68, 1 probabilius dicitur ad ipsum -s . . . pertinere legatum quam ad heredem. al. b vario usu: PLAVT. Capt. 321 ne patri . . . decere videatur magis me saturum servire . . . -s quam liberum . . . mendicantem vivere (cetera collecta sunt vol. VIII 68, 64; addas INTERPR. cod. Theod. 11, 39, 3). Trin. 1029 utinam . . . veteres parsimoniae -s (in) maiore honore . . . essent quam mores mali. LVCR. 3, 556 corpus animi vas esse videtur, sive aliud quid vis -s coniunctus ei fingere. VARRO rust. 2, 5, 8 boves sint cruribus -s minoribus, rectis (v. p. 350, 36). 2, 10, 2 oportet eum esse maiorem natu -s quam alios (item accedit quam nulla intercedente voce: Liv. 38, 56, 10 tolerabilioris exempli esse a tribuno plebis -s quam a privato victam videri . . . tribuniciam potestatem. COLVM. 6, 1, 3 GAIUS dig. 50, 17, 125. al.). Liv. 1 praef. 13 querellae . . . absint; cum bonis -s omnibus . . . , si . . . mos esset, libentius inciperemus. VITR. 6 praef. 6 ipsos -s digniores esse ad suam voluntatem quam ad alienam pecuniae consumere summam.

al. 2 iuxta verba praeferendi, praestandi sim: PLAVT. Capt. 687 meum . . . -s me caput periculo praeoptavisse, quam is erus periret, ponere (TER. Hec. 534 VAL. MAX. 4, 1 ext. 5). Stich. 80 si manere hic sese malint -s quam alio nubere (et saepe; v. vol. VIII 203, 59 sqq.). CIC. Pis. 15 ut e(i) mori -s quam servire praestaret (COLVM. 1, 5, 6 APVL. Socr. 14 p. 150). COLVM. 4, 2, 3 praetulerim (v. p. 344, 62). TAC. ann. 12, 64, 3 certamen acerrimum, amita -s an mater apud Neronem praevaleret (cf. SVET. Aug. 7, 2 cum Planci sententia praevalisset, ut Augustus -s vocaretur). TERT. apol. 25, 7 ut ea -s orbi terra praecelleret, quae eqs. 3 ceterum cf. p. 348, 60. 351, 12. 79.

[Kuhlmunn]

IV -s iteratur (cf. etiam p. 351, 79): Cic. Verr. II 4, 3 unde . . . -s incipiam quam ex ea civitate . . . aut ex quo -s numero quam ex . . . laudatoribus tuis? (cum coniunctione ut: Cluent. 63 eum -s corrupisse qui . . . quam illum . . . , deinde . . . eum certe -s qui . . . quam eum . . . , postremo certe -s illum qui . . . quam eum eqs. part. 120 nat. deor. 3, 91 VERG. Aen. 12, 188. al.). Cael. 19 quaeram . . . , cur productus a vobis -s quam ipse per se, cur tanto post -s quam continuo queri maluerit (asyndeton ut: fat. 8 quid . . . loci natura adferre potest, ut in porticu . . . -s quam in campo ambulemus? tecum quam cum alio? Idibus -s quam Kalendis? CIRIS 335/337 CELS. prooem. 28 SEN. dial. 5, 43, 1. al.).

V respondet superl. potissimum: RHET. Her. 3, 2, 2 utrum -s faciendum sit, . . . aut quid p. faciendum sit (sim. 4, 29, 40). Cic. Mil. 53 eum locum ad pugnam p. elegerat an in eo loco est -s exspectatus eqs.? Att. 9, 6, 1 fortasse in eo ipso offendetur, cur non Romae -s; sed tamen, si est conveniendus, hic (sc. Arpini) p. al.

superl. ***potissimus**, -a, -um. de origine v. sub potis et potior. legitur singulari vel binis locis inde a PLAVTO, CIC., LVCR., SALL., LIV. al., paulo saepius apud TAC., SYMM., AMM. (si recte ad adv. relegavimus formam ambiguum -um TER. Phorm. 343 CATO agr. 9 RHET. Her. 3, 6, 12. al.). [confunditur in codd. imprimis cum potentissimus COLVM. 11, 1, 7 (v. sub 2b). GAIUS dig. 1, 2, 1. al. (v. etiam sub potens); falsa var. l. pro optimum TRAIAN. Plin. epist. 10, 76.]

fere i. q. praestantissimus (vim superl. auget adv. admodum CLAVD. MAM. anim. 1, 25 p. 87, 16; ponitur pro compar. ENNOD. sub 2a [cf. p. 343, 70]). superl. -us exhibit eosdem colores ac compar. potior sub II; quos hic distinguere supersedimus. ad notionem cf. GLOSS. -us: optimus. potior vel optimus (item explicatur per compar. [sec. confusionem graduum p. 343, 70, vel etiam sec. usum subst. p. 343, 45]. -um; meliorem. -os: potiores). -um: maximum, certissimum (nisi respicitur adv.). indicatur finis per praepos. ad LIV. 5, 12, 12 (c. gerund.). Ps. APVL. herm. p. 265, per evunt. relat. STAT. Theb. 4, 627 (v. sub 1a; aliter iungitur vol. VII 2, 1127, 27). PANEG. 11, 19, 1. coniungitur cum primus LVCR. 3, 780 LIV. 5, 12, 12. 26, 40, 1 FRONTIN. aq. 1. al. (cf. p. 343, 83).

1 de animantibus (anima LVCR. sub c; fere cum respectu potentiae, auctoritatis vel dignitatis, habilitatis sim.; ad condicionem iuris spectat CIC. sub a): a usu communi: PLAVT. Men. 359 (log. meretrix) eorum video, qui mihi est usui et plurimum prodest; item hinc . . . fit, ut meret, -us (-um B) nostrae domi ut sit. Cic. Verr. II 1, 114 uti quemque -um heredem esse oporteret, si is intestatus mortuus esset, ita secundum eum possessio daretur (sunt qui adv. intellegant). LIV. 5, 12, 12 cur primus ac -us ad novum delibandum honorem sit habitus P. Licinius Calvus (8, 33, 16 ex tribunis consularibus. v. etiam loc. sequentem). 22, 7, 4 ego . . . Fabium . . . -um auctorem habui (cf. p. 342, 83 nec non FRONTO p. 48, 10 v. d. H. huic Socrati . . . primo ac -o testimonium apud te denuntiavi). SEN. suas. 2, 1 (ad trecentos Lacones contra Xerxem missos) quid dicam vos esse? -os Graeciae? (nisi ad b trahas). STAT. Theb. 4, 627 cur . . . lectus ego augurio tantisque -us umbris, qui ventura loquar? TAC. hist. 2, 11, 1 praecipui fama quartadecimani erant . . . ; addiderat gloriam Nero eligendo ut -os. SYMM. epist. 2, 18, 2 Eusebius medicorum -us (cf. 5, 36 Eusebi archiatri). 4, 28, 1 et optimus princeps et magistratus -us abest (SIDON. epist. 2, 3, 1). 4, 63, 2 qui equi -cs (-us var. l.) Hiberorum nobilitate praeventunt. AMM. 19, 1, 6 orantibus -is ducibus ([postea: summatum petitione]. 24, 6, 12. 25, 3, 13 [antea: optimates et satrapae]). SYNOD. episc. a. 465 (Thiel, Hil. epist. 15) 2 -i (potent- var. l.) sacerdotis (i. papae) administramus officia (postea: qui potiori honore praefruitur. cf. MONTAN. epist. 1, 1 ecclesiarum . . . -os [perit- var. l.] praesulibus). MART. CAP. 1, 3 cum inter deos fierent . . . coniugia . . . praesertimque -os conubi lis bearet adiectio (item de deis: 1, 40 -orum favor caelitem. 1, 42 -i . . . collegae Iovis. 9, 911 [vers.] Iuppiter, -us . . . genitor . . . deum). al. b masc. pro subst. (hucine SEN. sub a?): TAC. ann. 11, 31, 1 -os (-um M, -um quemque L) amicorum vocat Claudius (13, 18, 1 largitione -os a. auxit Nero [postea: validissimum quemque]). 14, 65, 1 liberorum -os veneno interfecisse creditus est Nero. SYMM. epist. 7, 105, 1 datis ad -cs Hispanorum litteris. or. 1, 12 urget . . . potissim[us] expectatio proximorum. HEGES. 2, 10, 2 -i quique . . . agebant cum populo (potentissimi var. l.; gr. Ios. bell. Iud. 2, 411 of dvarot, Ps. Rufin. 2, 17 p. 687 potentes quique). OROS. hist. 7, 37, 1 cum a Theodosio . . . singulis -is (potent- var. l.) . . . disciplina . . . commissa esset eqs. CLAVD. MAM. anim. 2, 9 p. 134, 7 -us tractatorum, sc. Hieronymus. ENNOD. epist. 9, 3, 3 p. 230, 21 ut -is conparentur. al. c in struct. praedic. fere pro adv. (vix huc supra l. 46; cf. p. 339, 71): LVCR. 3, 780 animas certare . . . inter se, quae prima -aque insinuetur in membra. SALL. Iug. 94, 2 Ligus quidam cum militibus montem ascendens, quae loca sim. dubia nisui videbantur, -us temptare ac . . . ceteris audaciam addere.

2 de rebus (utilissimis, aptissimis vel dignissimis, gravissimis sim.; ad meram vim arguendi [sc. fere i. q. maximus, cf. p. 340, 9. 341, 42] vergunt l. 82 sqq. p. 354, 14. 19 sq.): a usu communi: Cic. inv. 1, 17 utrum potius aut quid -um (sit add. dett.), quaeritur (nisi adv. intellegas). SEN. benef. 6, 16, 5 in turba multorum invccantium ego illi medico -a curatio fui (cf. STAT. silv. 4, 4, 20 tua cura -a, Gallus, nec non noster amor. MART. CAP. 9, 891 Harmonia, quae -a caeli . . . dilectio est).

COLVM. 2, 9, 6 sationem autumnalem -am ducimus; sed est altera eqs. PLIN. nat. 11, 3 -um . . . e ligno cibatum fecit natura teredini. 14, 25 -a nobilitas datur peculiaribus . . . Italiae vitibus. TAC. ann. 4, 16, 2 plures . . . causas adferebat, -am causam penes incuriam esse (MACR. Sat. 3, 17, 6 prima et -a. CLAVD. MAM. anim. 1, 25 p. 87, 16 admcdum). PLIN. epist. 4, 14, 10 si hoc opusculum nstrum aut -um cset aut solum eqs. GAIUS dig. 1, 2, 1 cuiusque rei -a (F¹, potent- F² et cett.) pars principium est. CIL IX 3429, 11 (a. 242) qui honos est apud nos -us (sc. patronatus. cf. PANEG. 10, 11, 4 officio. SYMM. epist. 2, 64, 1 magistratus). FIRM. math. 4, 20, 2 tempus . . . vitae a Sole . . . et, quod est -um, et a domino geniturae debes . . . discutere (err. 8, 5 errantes corrigat et, q. est -um, vitam morientibus donet. LVCIF. moriend. 13 l. 14 D. SYMM. epist. 2, 1. al.). HIL. coll. antiar. p. 101, 19 licet -a regi sit deferenda reverentia. in Matth. 23, 6 quod mandatum esset -um in lege (sec. Matth. 22, 36 mandatum magnum, 22, 38 maximum et primum mandatum). AMM. 19, 6, 5 inopes . . . consilii . . . id -um . . . elegimus, ut . . . custodias aggredi permetterentur milites (item vix pro adv.: 21, 13, 7). 24, 4, 8 unicum auxilium et -um. HEGES. 1, 39 p. 82, 23 (verba Herodis) in me unusquisque spem sui -am debet recondere. ENNOD. epist. 7, 14, 5 p. 183, 16 vobis feminis quantum sexus infirmior, tantum debetur -a . . . laudatio.

al. de malo gravissimo, pessimo (cf. p. 340, 62): TERT. apol. 22, 6 adspiratio daemonum . . . mentis quoque corruptelas agit . . . cum erroribus variis, quorum iste -us, quo deos istos . . . mentibus commendat.

b -um est sim. cum struct. verbali (accedit pron. praepar. CLAVD. MAM.): LIV. 26, 40, 1 primum ac -um omnium ratus . . . pace inconditas componere res (c. inf. ut: COLVM. 11, 1, 7 -um [S, potentissimum Lundström sec. R, v. indicem ed. s. v.] est . . . in eo magisterio vilici scire eqs. FRONTIN. aq. 1 primum ac -um existimo . . . nosse eqs. CONC. IV 2 p. 74, 27). CLAVD. MAM. anim. 1, 18 p. 67, 2 primum illud . . . -umque sit nobis, ut eqs. (cf. l. 16). c neutr. pro subst.: TAC. ann. 1, 15, 1 etsi -a arbitrio principis, quaedam tamen studiis tribuum fiebant (item plur.: PLIN. epist. 6, 16, 22 tu, Tacite, -a [-um var. l.] excerptes ex epistula mea. AMM. 18, 2, 3 id inter -a mature duxit implendum. HEGES. 1, 9, 2 -a quaeque de eius possessionibus sibi adsociaverat [cf. Ios. bell. Iud. 1, 86 τὰ τιμώτατα, Ps. Rufin. 1, 3 p. 601 preciosissima]). LACT. inst. 3, 7, 6 unum eligamus ac -um, quod est summum ac principale (nisi de adv. cogites; item sing.: EVAGR. alterc. p. 31, 14 -um medicinae [-am medicinam var. l.; v. Stangl, Berl. Phil. Woch. 35, 1915, 799]).

adv. ***potissimum**. cf. DON. Ter. Ad. 296, 5 -m . . . superlativum est ab eo quod est potis et potius. v. etiam sub potis et potior. scribitur put- in cod. Harl. saec. VII GLOSS. II 220, 48 (cf. GRAMM. suppl. 299, 9 per o scribendum [item 301, 1]). dub. an formam po recte huc referat FEST. p. 205 po pro -m positum est in saliarum carmine. NOT. Tir. 9, 21. legitur in poesi apud PLAVT. et TER. tantum (de CARM. Sal. v. supra l. 43), in prosa oratione inde a CATONE, LAEL., sc. saepissime apud CIC., singulari tantum locis apud CAES. (civ.) et COLVM. (arb.), omnino deest e. g. VITR., PETRON. [variat in codd. imprimis cum potissime (v. infra s. v.) et potentissimum; dub. trad. LIV. 1, 34, 6; vestigia vocis exhibit fortasse LEX Gabin. Calp. (CIL I² 2500) 5.]

fere i. q. maxime, μάλιστα (item GLOSS. I Philox. PO 136. cf. GLOSS. II 220, 48 αἰρετώτερον: -m. 364, 35 μάλιστα: maxime, -m, praesertim. de notione secundaria q. e. saltem v. p. 356, 64). -m spectat ad totam sententiam vel ad singulas partes enuntiati, quas extollit, praecipui ponderis esse indicat; notio arguendi (v. potius sub II) exemplis certis illustrari non potest, sed dubitare possis fortasse de his locis: RVT. LVP. 2, 20 p. 356, 54. APVL. met. 11, 13, 5 quae cauda me -m cruciabat. usurpatur fere pro compar. l. 51. p. 357, 2 et fortasse PHILO quaeat. in gen. 4, 218 (v. Petit ad l.). exempla inter adi. et adv. ambigua hic inseruimus (cf. p. 353, 20).

1 accedente respectu sive voluntatis, desiderii sive utilitatis, commodi, aequi sim. intellegi potest notio quaedam plenior q. e. libentissime, optime, rectissime, sim. (quae aegre a 2 separari potest, sed cf. potius sub IA; ius respiciunt e. g. infra l. 73. p. 355, 15. 45. 61):

a respicitur propositum quod quis perficere vult (cf. etiam p. 355, 30): PLAVT. Asin. 903 (verba uxoris) si domum redierit hodie, osculando ego ulciscar -m (cf. verba mariti 894 nauteam bibere malim . . . quam illam osculari). Capt. 386 faciam sedulo, ut -m quod in rem recte conducatur tuam, id petam. Trin. 476 cibis appositis edim . . . et quod illi convivae placeat praeripiam -m neque illi concedam quicquam. RHET. Her. 1, 16, 26 ut docendi causa in hac -m causa Orestis consistamus (Cic. inv. I, 18 in . . . pervulgato exemplo). 2, 1, 1 ita nobis placitum est, ut ea, quae difficillima essent, -m conscriberemus. EDICT. praet. Cic. Verr. II 1, 117 secundum tabulas testamenti -m possessionem dabo. Cic. div. in Caec. 65 eum . . . quem actorem causae suae socii . . . -m esse voluerunt (Verr. II 5, 89 quod reliquum vitae . . . fames fecerat, id ferro -m rededere volebant. Rab. perd. 22 or. frg. A IX 6 fin. 5, 15. al.). Manil. 2 si quid in dicendo consequi possum, eis ostendam -m, qui eqs. Cael. 36 ex his . . . sumam aliquem ac -m minimum fratrem. Att. 3, 21 mihi . . . erat in animo . . . ire in Epirum et ibi omnem casum -m exspectare. fam. 9, 7, 2 meum consilium accommdabo -m ad tuum. VARRO rust. 2, 6, 1 ego de asinis -m dicam, quod sum Reatinus, ubi optimi . . . fiunt. al. b respicitur deliberatio, interrogatio (cf. etiam PLAVT. sub c): PLAVT. Epid. 160 senatum convocabo in corde . . . , quoi -m indicatur bellum. Merc. 645 in exilium ibo, sed quam capiam civitatem cogito -m

[Kuhlmann]

(LIV. 37, 60, 2 cogitanti . . . Fabio, cui rei -m insisteret. CELS. prooem. 51 PLIN. epist. 5, 8, 12). TRIN. 880 multa simul rogitas; nescio quid expediam -m. TER. Andr. 454 quem . . . vocabo ad cenam meorum aequalium -m nunc? (*interrog. recta ut: 962 quem ego mihi -m optem . . . dari? [963 nemost quem malle]*). CIC. S. Rosc. 29 unde -m ordiar? fam. 9, 3, 1 quid . . . -m scribam? *al.*). PHORM. 343 ubi tu dubites, quid sumas -m ([PRISC. gramm. II 84, 20 *ad l.* pro 'optimum']). CIC. Cael. 37. cf. RHET. Her. 1, 6, 10 [*sim.* CIC. inv. 1, 25] dubitatione utemur, quid -m dicamus. *sim. al.*). RHET. Her. 3, 2, 2 ut, quid -m faciendum sit, consideretur (CIC. prov. 1 fam. 3, 9, 3 SEN. epist. 70, 24). 3, 6, 12 nos incertos esse, quid -m laudemus. CIC. inv. 2, 174 hasce *honestatem incolumitatemque* . . . inter se saepe necesse est comparari, ut . . . utri -m consulendum sit, deliberetur (NEP. Milt. 1, 2. cf. CIC. Manil. 27 deliberatio difficilis . . . , quemnam -m *eqs.*). div. in Caec. 10 si certamen inter aliquos sit, cui -m delatio detur (*cf. off. 1, 87 ut si nautae certarent, quis eorum -m gubernaret*). leg. 2, 40 cum . . . quaesissent . . . , quem morem -m sequerentur e variis (fam. 4, 13, 1). VARRO rust. 1, 38, 1 quae loca . . . stercoranda, videndum, et qui . . . -m facias. 2, 1, 17 qui -m quaeque pecudum pascatur, habenda ratio est. SALL. Iug. 67, 1 ignari . . . , quid -m facerent. *sim. al. c respicitur consilium, praeceptum, rogatio (saepius apud artium scriptores)*: PLAVT. Merc. 483 quo leto censes me ut peream -m? (Poen. 795 amicos consulam, quo me modo suspendere aequom censeant -m. CIC. div. in Caec. 54. cf. CIC. Att. 16, 15, 4 suades ut in his locis -m *sim.* APVL. apol. 80, 5 de suasu ipsius, ut mihi -m nuberet). CATO agr. 9 prata inrigiva, si aquam habebis, id -m facito (31, 2 prelum ex carpino atra -m *f. item cum imperat.*: 34, 2 semen adorem -m serito. CIC. fam. 16, 1, 3 cura . . . -m, ut valeas. COLVM. arb. 20, 1 de iis *arboribus* -m sumito *semina*, quae *eqs.*). RHET. Her. 2, 2, 2 *causam* eam, quae . . . difficillima est, -m consideremus (*cum con. hortat. ut: CIC. opt. gen. 9 imitemur . . . Lysiam et eius quidem tenuitatem -m. rep. 2, 27 sequamur . . . -m Polybium nostrum. Tusc. 1, 119. al.*). 4, 43, 55 vita . . . salutem patriae -m solvatur (*item cum con. iussivo: CIC. Cael. 33 existat . . . ex hac ipsa familia aliquis ac -m Caecus ille. CELS. 1, 8, 4 frigida potione -m utatur. QVINT. inst. 11, 3, 56 vitia -m huic loco subiciantur*). VARRO Men. 340 in convivio legi nec omnia debent, *et* (non . . . sed *var. l. praetulit Norden in schedis*) ea -m, quae *eqs.* rust. 1, 11, 2 villam aedificandum (*cod. A, v. Heurgon ad l.*) -m ut intra saepta villae habeat aquam (*cum gerund. ut: 2, 7, 7 equinum pecus pascendum . . . -m herba. 3, 16, 5 Cic. Flacc. 65 Phil. 12, 30 CELS. 1, 6, 2. al.*). *al.* CIC. div. in Caec. 62 non ut . . . postulandum sit, ut tibi -m accusatio detur (*cf. fam. 13, 73, 2 peto, ut eius filios . . . mihi -m condones. TREBON. Cic. fam. 12, 16, 2 rogatus est a me, ut id -m nobis obtinentibus provinciam faceret. sim. al.*). *al.* d *respiciuntur varia*: PLAVT. Aul. 756 quia sum tangere ausus *filiam tuam*, haud causificor, quin eam ego habeam -m (*similiter aliquid optimo iure suum esse contendit piscator Rud. 985 quod . . . hami nacti sunt, meum -mst*). CIC. Mil. 90 *satelles Clodii quidam corpus eius* in curiam -m abiecit, ut eam mortuus incenderet. Att. 9, 9, 1 adsentior tibi, ut in Formiano -m commorer. 9, 19, 1 ego meo Ciceroni, quoniam Roma caremus, Arpini -m togam puram dedi. VARRO rust. 2, 2, 18 quos arietes summittere volunt, -m eligunt ex matribus, quae geminos parere soleant (*cf. 2, 3, 4 ex his [sc. capris, quae bis pariant] -m mares solent summitti ad admissuras*). SALL. (?) rep. 2, 9, 4 (*comparantur quidam navis supervacaneis oneribus*) de illeis -m iactura fit, quia pretii minimi sunt. NEP. Them. 9, 1 scio plerosque ita scripsisse . . . , sed ego -m Thucydidi credo (*cf. 10, 4 sed nos eundem -m Thucydidem auctorem probamus. LIV. 33, 10, 10 nos non minimo -m numero a scriptoribus tradito credidimus, sed Polybium secuti sumus*). VAL. MAX. 3, 2, 3 *Romulus* quamquam . . . numero . . . militum superiorem se crederet . . . , sua -m dextera (*sc. certamine singulari*) omen victoriae corripuit. POMPON. dig. 41, 1, 27, 1 -m existimari, cuius nomine factum sit, eius *id* esse. *al.*

2 *mera vi eximendi, efferendi i. q. praecipue, imprimis sim. (hic illic adhibetur, ut ad enunt. fere absolutum addatur aliquid maioris momenti, cf. e. g. l. 66. p. 356, 21)*: a *usu sollemni, ita ut cetera postponantur, minoris habeantur*: PLAVT. Capt. 666 decet innocentem servom . . . confidentem esse, suom apud erum -m (*fere eadem Pseud. 461*). TER. Ad. 296 melius fieri haud potuit . . . , quod ad illum attinet -m. CATO mil. frg. 1 multos fore qui vitilitigent, sed ii -m, qui verae laudis expertes sunt. CIC. inv. 1, 1 me . . . ratio . . . in hanc -m sententiam ducit, ut existimem *eqs.* 1, 19 ut ab ea *Clytaemestra* poenas liberi sui -m petere debuerint (*opp. 1, 18 non . . . a . . . filio matrem necari oportuit*). S. Rosc. 125 non fuit tantus homo Sex. Roscius in civitate, ut de eo -m conqueramur. Verr. II 2, 145 Syracusana civitas, ut eam -m nominem, dedit ipsi *Verri* statuam. 3, 155 necesse est, si quid redundarit . . . , ad illum -m, per quem agebatis, defluxisse. leg. agr. 2, 53 P. Rullus . . . ad eam auctionem -m proficiscetur. Mur. 4 si . . . patronus huic causae publice constitueretur, is potissim(um summ)o honore adfecto defensor daretur, qui *eqs.* Cael. 80 quem si . . . rei publicae conservatis . . . , omnium huius . . . laborum vos -m, iudices, fructus . . . capietis. orat. 191 ut is *numerus iambicus* -m . . . adhibeatur in fabulis, quod ille dactylicus numerus hexametrorum magniloquentiae sit accommodatior. *et saepe.*

b *usu deflexo, ita ut cetera excludi vel omnino non respici videantur*: a *quae opponuntur, indicantur contextu (vel ex eo*

intelleguntur ut l. 6): PLAVT. Trin. 589 (586 neque . . . illi damno unquam esse patiar . . . meam negligentiam) *iniquum* videtur, quin quod peccarim . . . -m mi id opsit. CIC. S. Rosc. 1 credo . . . vos . . . mirari quid sit quod, cum tot summi oratores . . . sedeant, ego -m surrexerim. 96 quis primus Ameriam nuntiat? Mallius Glaucia . . . ; quid attinuit eum -m nuntiare *eqs.*? (*ibid.* qua ratione . . . Capitoni primo [primum *codd.*] nuntiavit? . . . qua ratione factum est, ut . . . Capitoni -m nuntiares?). div. in Caec. 15 me -m esse delectum (16 me omnibus patronis esse praepositum). Verr. II 2, 109 dubitate . . . , quin eum iste -m ex omni numero delegerit, cui *eqs.* Mur. 29 mihi videntur plerique initio multo hoc (*sc. eloquentiam*) maluisse, post, cum id adsequi non potuissent, istuc (*sc. in iuris scientiam*) -m esse delapsi. Planc. 46 cur se -m delegeris, cur . . . se divinare malueris quam eos, qui *eqs.* *al.* β *non indicantur quae opponuntur (saepe ponitur ita ut singula quaedam tamquam maximi momenti extollantur, e. g. 'hac -m civitate' fere i. q. 'hac ipsa civitate')*: LAEL. or. frg. (22 M.) Schol. Cic. Bob. p. 118, 15 *deis gratia habenda est*, quod is P. Scipio Africanus . . . hac civitate -m natus est (*inde* CIC. Mur. 75 quod ille vir Scipio in hac re publica -m natus esset. cf. NEP. Att. 3, 3 in ea -m urbe natus est, in qua *eqs.*). CIC. S. Rosc. 64 ausum . . . esse quemquam se in id conclave committere eo -m tempore, cum *eqs.*? div. in Caec. 15 cur a me -m hoc praesidium petiverunt *Siculi*? Verr. II 2, 115 quam ob rem in eo *Cupidine argenteo* -m Sthenianum praemium poneretur. Cluent. 172 eine . . . -m . . . scelus suum . . . committebat? Manil. 46 quibus erat molestum ad eum -m esse missum. leg. agr. 2, 17 hoc tribuno plebis -m venit in mentem, populum Romanum universum privare suffragiis. 2, 55 ut haec portenta me consule -m cogitarent (Sull. 45 a quo . . . insidias rei publicae factas et me -m consule constitutas putarem). 3, 6 quod eos consules . . . -m nominavit. Mur. 90 nolite a sacris patriis Iunonis Sospitae . . . domesticum et suum consulum -m avellere. Sull. 93 non esse eos vos *iudices*, ad quos -m interposita reiectione devenire conveniret. dom. 9 an quia non condemnavi . . . duo consules, sum reprehendendus? eos igitur ego -m damnare debui *eqs.*? *ibid.* eorum *consulum* . . . consilium ego -m . . . meo consilio repudiarem? *al.*

appendix grammatica et stilistica: 1 *quod postponitur vel unde quid eximitur indicatur*: a *structuris variis (maxime paratactice; exempla potiora; ceterum negleximus nimirum quae contextu ampliore opponuntur)*: α *-m ponitur loco posteriore (postremo)*: PLAVT. Trin. 880 multa simul rogitas; nescio quid expediam -m (*item indicatur multitudo per asyndeton*: VARRO ling. 8, 44 sunt divisiones plures, nunc ponam -m eam, qua *eqs.*; *accidentibus coniunct. e. g. infra* CATO mil., VARRO Men.). CATO mil. frg. 1 multos fore qui vitilitigent, sed ii -m, qui *eqs.* (NEP. Them. 9, 1, 10, 4. APVL. apol. 65, 1 non argento . . . , sed -m ex ligno [*priore membro negato ut: PORPH. Hor. epod. 5, 17 ARNOB. nat. 2, 67. al.*]). HIER. epist. 126, 1, 1. *al.*). VARRO Men. 340 nec omnia . . . et ea -m ([non . . . sed *var. l.*]). ling. 6, 96 CIC. inv. 1, 25 Mur. 90. *al.* CELS. 3, 2, 7. SEN. benef. 5, 22, 2 et . . . et . . . -m. *al.*). CIC. S. Rosc. 1 quod, cum tot . . . oratores . . . sedeant, ego -m surrexerim ([*inde* SCHOL. Cic. Gron. D p. 302, 9 quod nullus . . . accessit, -m ipse surrexit]). 95 NEP. Att. 12, 1 TAC. dial. 1, 1). Cael. 33 aliquis ac -m Caecus ille (36 SALL. Iug. 30, 4 SEN. suas. 3, 7. PLIN. epist. 1, 2, 6 aliquid . . . atque utinam hoc -m. 3, 6, 4. 6, 34, 1. *al.*). LIV. 37, 12, 8 quod fraude capti, quod a cive -m suo forent. RVT. LVP. 2, 20 inveni non licebat, reticere . . . non expediebat, suspiciose loqui -m placebat. SEN. contr. 1, 2, 14 ut veniret, ut lenoni -m. 1, 3, 4 ut praeteritis his -m ab inferis eruatis sacerdotem. VAL. MAX. 1, 8 ext. 18 p. 56, 7 quid . . . tantopere dilexerit . . . , aut . . . , aut . . . , -mve quare . . . voluerit. CELS. 4, 12, 8 vinum . . . , -um Rhaeticum. 4, 13, 4 sorbitio eaque ex tisana -m. APVL. met. 7, 2, 5 quae *Fortuna* . . . nec unquam iudicio quemquam mortaliu eligat, immo vero cum is -m deversetur, quos . . . fugere deberet. CONC. Taur. a. 398 (Corp. Christ. 148) l. 20 ut non tam civitati eius *episcopi* . . . quam ipsi -m (potentissimum *var. l.*) deferretur *primatus*. *al.* usu *peculiari, sc. -m inducit id, quod praefertur meliore re negata (in notionem q. e. saltem vergit maxime IVST.)*: CIC. Mur. 29 plerique initio . . . hoc maluisse, post, cum id adsequi non potuissent, istuc -m sunt delapsi. Att. 9, 19, 1 Ciceroni, quoniam Roma caremus, Arpini -m togam puram dedi. VARRO rust. 3, 11, 1 qui . . . volunt greges anatum habere . . . , primum locum . . . eligere oportet palustrem . . . , si id non, -m ibi, ubi sit naturalis . . . lacus. IVST. 2, 11, 15 regis praetorium petunt aut cum illo aut, si ipsi oppressi essent, in ipsius -m sede morituri. 11, 12, 8 gratum . . . sibi esse, si vincere nequeat, quod a tali -m vinceretur. β *-m ponitur loco priore (primo)*: CATO agr. 9 prata inrigiva, si aquam habebis, id -m facito; si aquam non habebis, sicca . . . facito. CIC. rep. 2, 27 sequamur . . . -m Polybium . . . , quo nemo fuit . . . diligentior. VARRO rust. 2, 5, 8 (*enumerationis primum locum significans*) *pecudes ut sint* colore -m nigro, deinde robeo, tertio [t]helvo, quarto albo. LIV. 33, 10, 10 nos non minimo -m numero credidimus, sed Polybium secuti sumus (*priore membro negato ut: QVINT. inst. 2, 2, 2 non idcirco -m . . . , s. quod eqs.* LACT. inst. 1, 11, 54. 58. 2, 18, 3. *al.*). b *structura partitiva*: TER. Andr. 454 quem . . . vocabo . . . meorum aequalium -m nunc? (*gen. ut* CIC. off. 1, 87 quis eorum -m gubernaret). RHET. Her. 4, 29, 40 quid de pluribus -m dicat. CIC. Verr. II 2, 109 quin eum iste -m ex omni numero delegerit (Mil. 22. *al.* CAES. civ. 2, 43, 4 CELS. prooem. 20. 4, 23, 2 PLIN. epist. 7, 2, 2. *al.*).

c particula quam (ut usurpetur fere pro compar.): LACT. inst. 2, 2, 2 cur ad . . . lapides -m q. illo spectetis, ubi eos deos esse credatis? MACR. Sat. 3, 1, 2 quo -m navigans adpellitur Aeneas q. ad Latii litora eqs.? VITAE patr. Iurens. 148 M. illis fratribus -m q. sibi.

2 iuncturae quaedam: **a cum pron. sollemnes:** PLAVT. Epid. 160 quoi -m (pron. interrog. ut: RHET. Her. 1, 6, 10. 3, 2, 2. 3, 6, 12 CIC. inv. 1, 25 div. in Caec. 10 Manil. 27. orat. 189. et saepe). Rud. 985 meum -m (pron. poss. ut: CIC. ad Q. fr. 1, 2, 2. al. MARCELL. Cic. fam. 4, 11, 1 Liv. 24, 4, 5. 36, 7, 15. al.). Trin. 589 -m mi (pron. pers. ut: TER. Andr. 962 CIC. S. Rosc. 1. 95. div. in Caec. 15. 62 Sull. 45 dom. 9. et passim). CATO agr. 9 id -m (mil. frg. 1 ii -m. VARRO Men. 340 ling. 8, 44. 10, 60. al. CIC. inv. 1, 25 S. Rosc. 64. 96. 125 div. in Caec. 54 Verr. II 2, 115. 145. et passim). RHET. Her. 1, 16, 26 in hac -m causa (CIC. inv. 1, 1 Planc. 2. 17 ac. 2, 65 nat. deor. 1, 9. al. VARRO rust. 2, 3, 4 Liv. 3, 67, 2. al.). CIC. Verr. II 3, 155 ad illum -m (SALL. [?] rep. 2, 9, 4 CVRT. 3, 8, 19. 5, 7, 10 PLIN. nat. 25, 4. al.). **sim. al.** **b plus minusve abundantes:** CIC. rep. 1, 33 ut hae feriae nobis ad utilissimos rei publicae sermones -m conferantur eqs. (iuxta superl. ut: VARRO ling. 7, 41 oratores legebantur -m, qui causam commodissim[e] orare poterant. rust. 3, 16, 12 alvearia facienda primum secundum villam -m, ubi eqs.; adde Liv. infra et cf. APVL. met. 11, 14, 1 quid -m praefarer primarium). Liv. 21, 11, 6 qua primum aut -m parte ferrent opem (fere per hendiadyoin ut AVG. civ. 1, 22 p. 37, 6 D. qui profecto id praecipue -mque fecisset. cf. p. 343, 83). LACT. inst. 2, 3, 17 ut possis dubitare, quos dicas -m stultiores eqs. (item iuxta compar.: ORIG. in Matth. ser. 50 p. 107, 30 quid -m verius sit). **c polyptoton: v. p. 344, 8.**

adv. potissime. formam testatur PRISC. gramm. III 68, 18. [falsa var. l. pro potissimum QVINT. decl. 356 p. 388, 19 TERT. uxor. 2, 1 l. 9. (alia minoris momenti afferunt Neue-Wagener³ II 761).]

i. q. potissimum: PANEG. 5, 2, 3 quod cum ostendero . . . , tum -e beneficiorum tuorum magnitudinem . . . prosequar maiore voto quam ingenio (sed potissimum trad. 5, 1, 1). OROS. hist. 4, 6, 4 quid -e (potissimum var. l.) discutiendum sit non invenio. 6, 22, 8 cuius (sc. Romae) -e voluit esse Christus, cum venit. 7, 12, 4 in ipsius -e monumentis, a quo eqs. PETR. CHRYS. serm. 24, 2 cur iumbos -e nominat? (potissimum var. l.). PS. QVINT. decl. exc. Monac. 11 -e me gravat . . . , quod videtur sibi satis vixisse pater, postquam occidit liberos meos, et hoc -e gaudet, ut orbitatem meam liberis suis relinquat (enunt. secund. tantum sumpta sunt e textu pleno II, 1). ISID. reg. monach. 11, 1 ieiuniorum . . . hos dies -e veteres elegerunt; eqs. VIRG. gramm. epist. 2 p. 129, 25 ut . . . , quam -e viam gradientur, . . . incipiat ignorari.

deriv.: potestas, 1. potior.

compos.: possum; compos, impos; utpote.

cf. Onom.: Potissima. Kuhlmann.

potisset sim. v. possum. potissimum (-us) v. potis.

potisso, -äre, ποτίσω. **i. q. potare:** SACERD. gramm. VI 431, 24 -o (inter verba frequentativa, quorum primitiva non exstant).

?potiston, neutr. vel acc. masc. adi. gr. ποτιστός (sed extra hunc locum exstare videtur ποτιστέον tantum). **i. q. quod potui dari potest** (sc. aegrotis): ITIN. Anton. Plac. rec. A 14 ibi nascitur vinum -on, qui febricitantibus datur (postum quod var. l.; sim. rec. B, ubi trad. fere potiscon). sic explicaverunt Rabbow in schedis et Milani, Rendic. Ist. Lomb. 104, 1970, 515; πανστικόν coni. Geyer, temptaverunt alii alia.

pötito, -ävi, -äre. **a potare. i. q. frequenter bibere:** PLAVT. Amph. 261 patera . . . aurea . . . , qui Pterela -are rex est solitus (potare [positare D ante corr.] rex solitus est codd.; recte trad. locis geminis 419 -are. 535 -vit). ASIN. 771 tecum una postea (potet Leo vix recte) aequae pocla -et: abs ted accipiat, tibi propinet, tu bibas. Mil. 836 alii ebrii sunt, alii poscam -ant (pota(i)tam trad.). **explicationis ambiguae:** INSCR. christ. Diehl 877 adn. (= CIL XV 7039; in vasculo vitreo) -a, propina (imperat. ut ibid. bibe et propina, aut voc. nominis ut ibid. Faleri, bibe [sic intellegit Diehl in indice p. 129]). Bk.

1. potitor, -öris m. **a potiri, si recte trad. i. qui potitur:** VAL. MAX. 3, 2, 20 ita trium hominum fortis temeritas Hannibalem, paulo ante spe sua Capuae -em (petitorem, potiosem var. ll.; an fuit potiturum?), ne castrorum quidem suorum potentem esse passa est. **e coni. dub. DON. Ter. Ad. 790, 1 (-r pro potior temptavit Zwierlein, Der Terenzkommentar, 1970, 164).**

2. potitor, -äri. **a potiri.** GLOSS. -atur: plus utitur (bibitur Bücheler; sed cf. GLOSS. I Ansil. PO 655 -atur: plus fruitur. inde fortasse restituendum GLOSS. V Abba PO 39 poti<ta>tur: frequenter utitur vel fruitur). Gatti.

?pötium, -i n. **iuxta potio formatum** (cf. obsidio, obsidium et sim. al.) et eiusdem notiois, sed dubiae fidei: INSCR. christ. Diehl 4359 (lapis perit) Saturniano -o obito (cf. 2767 per potu tulita est de saeculo; nomen proprium intellexit Mommsen, qui edidit CIL V 2065; fuitne ligatura TH, quam quis pro TI habuit, ut legas Potho? Solin in plagulis). non huc pertinent fragmentum CIL XI 4657 a potio<ne> (v. p. 323, 34) neque CHIRON 151 ex precipitacione -i vel vini (ad 2. potus traximus sec. Niedermann, ed. 1910, p. 68 ad l.).

pötiumcula, -ae f. **a 1. potio diminutive. i. q. potio modica** (quod adi. abundanter accedit apud SVET.): PETRON. 47, 7 castigamus rebris -is risum. SVET. Dom. 21 nihil sumpsit praeter . . . modicam (mo-

dica Lipsius) in ampulla -am. TERT. scorp. 5 p. 155, 4 fellis excessus amaris quibusque -is colligit medicus. NOT. Tir. 104, 65 -a (iuxta potio ut 130, 81).

potius v. potis.

potnia f., πότνια, affert MART. CAP. 3, 256 tamquam exemplum vocis, ubi coniunctae sunt litterae t et n. **i. q. domina, nisi intellegendae sunt Potniae, qui vicus Boeotiae numero sing. nominatur e. g. SERV. georg. 3, 268.** Bk.

***pöto, -ävi, -ätum, -äre et pötör, -ätus sum, -äri** (potus, -a, -um cum part. fut. poturus et supino potum v. suo loco). **ab eadem radice ac 1. potus, q. v. coniungitur cum gr. πότον** VARRO ling. 6, 84. **inter verba frequentativa, quorum primitiva non exstant, affert SACERD. gramm. VI 431, 24. scribitur put-** ITALA psalm. 35, 9 (Veron.). Is. 51, 17 (cod. 32). Marc. 9, 41 (cod. k). CYPR. epist. 63, 7 (S). SCHOL. Ter. Bemb. Ad. 764. et saepe. **de genere et formis: depon. agnoscimus p. 359, 10, dub. p. 359, 44, vix p. 362, 8 sqq. 362, 55; inf. pro imperat. intellegimus MVTIAN. Chrysost. hom. 15 p. 337/8 hoc -are . . . , hoc noli (gr. p. 119 pte).** **inf. pass. -arier** PLAVT. Most. 958 (A, bibi P). **formae perf. breviores -asti, -asse, -asset sim.:** TER. Ad. 774 ELEG. in Maecen. 1, 58 PLIN. nat. 33, 150 MART. 14, 100, 2 SER. SAMM. 468 PEREGR. Aeth. 20, 11 CIL IX 6082, 3. al. (longiores non invenimus praeter coni. inc. Acidalii PLAVT. Most. 1139 [peccavisse codd.]). **perf. pass. sim. (cf. PRISC. gramm. II 558, 19 dubitatur utrum 'potatu potaturus' et 'potatus' secundum analogiam, an 'potu, potus, poturus' per syncopam melius dicatur; quae [sc. formae longiores?] in usu non sunt. v. etiam sub voce 1. potus): part. perf. potatus: notione bibendi:** CIC. Tusc. 5, 13 gustata . . . -ta (potus passive Brut. 43). VAL. MAX. 2, 4, 5 p. 71, 2 (var. l. pota). CELS. 4, 26, 8 (del. Targa). ITALA Sirach 31, 36 et 38 (Aug. spec. 52 p. 528, 4). CARM. de pascha 52 EPIST. Alex. l. 137 H. l. 155 (pota var. l.). PLIN. med. 1, 24, 6 (Plin. nat. 28, 193 pota). 2, 5, 1 (Plin. nat. 28, 203 potus). 2, 5, 5. HIL. myst. 1, 15 (cf. in Matth. 4, 15 poto, var. l. -to). AVG. civ. 1, 32 p. 49, 13 D. MARCELL. med. 1, 58. et saepius. **notione potum dandi (quae deest formae potus):** TERT. spect. 30 p. 29, 16 ITALA psalm. 35, 9 (Vict. Vit. 1, 49). I Cor. 12, 13 (Ps. Rufin. fid. 13 = VVLG.). et saepius. **supin. I potatum:** PLAVT. Pseud. 1327 (notione potitandi, aliter potum p. 366, 18). **part. fut. potaturus (cf. p. 365, 69):** TER. Phorm. 837 (notione potitandi). PETR. CHRYS. serm. 93, 1 (notione bibendi). ORIG. in Matth. ser. 95 p. 214, 3 (notione potum dandi).

legitur raro a PLAVTO, CAECILIO, CATONE, TER., sed apud plerosque admodum raro et omnino rarius quam bibere; -are frequentant PLAVT. (45/bibere 73), HOR. (9/21), COLVM. (12/12), MART. (23/65); contra -are saepius quam bibere imprimis TER. (9/4), SIL. (9/5); omnino deest -are CAES., CATULLO, NEP., MANIL., CVRT., LVCANO, STAT., QVINT. inst. [confunditur in codd. maxime cum portare (restit. POMPON. Atell. 162 PEREGR. Aeth. 5, 6. al.); -tus cum potus (v. supra), epotus (Ov. met. 15, 273, cf. SEN. nat. 3, 26, 3). contextu obscuro: CARM. adv. Marc. 5, 169 -atur scriblita (scribitum est Oxé coll. COMM. apol. 418) et fel miscetur aceto. CIL XIII 10019, 20 nata Vimpi, -a Vim(pi). e coni.: PLAVT. Asin. 771 Most. 1139 PROP. 4, 4, 47 RVT. LVP. 2, 7.]

I usu originario fere i. q. bibere (cf. differentias l. 59 nec non SYNON. Cic. p. 423, 14 -at. ebibit. 448, 20 bibere. -are. GLOSS. -at: πίνει. bibit. al.; gr. fere respondet πίνειν): **A proprie de animalibus, qui liquorem sumunt (de animalibus VARRO rust. 3, 16, 35 VERG. georg. 3, 330 SEN. nat. 3, 25, 4 COLVM. 6, 4, 2 et saepius; iocose de re animata l. 71. p. 359, 76. haud raro sumuntur res solidae in liquore quodam, maxime sub 2b):** **1 absolute vel obi. supplendo:** **a non indicatur quo instrumento:** **α vidente vi intensiva -atur vinum in convivio sim., fere i. q. potitare (cf. SCHOL. Ter. p. 159, 24 -asti: multum bibisti. ISID. diff. 1, 74 bibere naturae est, -are luxuriae. DIFF. ed. Beck p. 42, 8 bibimus necessitate, -amus voluntate. distinguitur bibere l. 70. p. 359, 3, fere syn. e. g. PLAVT. Most. 20 [cf. 22]. SEN. contr. 2, 6, 4):**

① exempla varia: PLAVT. Asin. 270 mecum pariter -ant, pariter scortari solent (TER. Ad. 102. cf. PLAVT. Bacch. 1081 duxi, habui scortum, -vi eqs. 1189 -esque et scortum accumbas. :: egon . . . ibi -em? :: -andumst. adde infra e. g. Men. 475 Most. 36). 602 dies noctesque (cf. 826 de die. Men. 175 usque ad diurnam stellam. CIC. Phil. 2, 67 totos dies. HOR. sat. 2, 8, 3 de medio . . . die. TAC. Germ. 22, 1 diem noctemque continuare -ando. sim. al.). 851 meum virum hic -are . . . cum filio (863. cf. p. 359, 64 et Aul. 569 -are . . . tecum volo. :: non -em; . . . mihi bibere decretum est aquam [Most. 295]. Pseud. 1327 mecum <i>-tum. [Asin. 270 supra]). CURC. 89 agite, bibite, festivaes fores, -ate. 124 tibi, Venus, amantes propitiantes (Bothe, propinantes trad.) vinum -antes da<nu>nt. Men. 475 prandi, -vi, scortum accubui (1142 Mil. 252. cf. TER. Ad. 117 obsonat, -at, olet unguenta. Liv. 1, 57, 6 -antibus his . . . , ubi et Collatinus cenabat. 25, 24, 2 epulati . . . -bant [SVET. Tib. 42, 1]. sim. al.). 792 amat meretricem ex proximo . . . atque ibi -at (Most. 36 -are, a., scorta ducere [asyndeton ut: Poen. 603. al. TER. Ad. 62 POMPON. Atell. 162 SALL. Catil. 11, 6 Iug. 85, 41. al.]. TER. Ad. 33. cf. p. 359, 7). al. TER. Phorm. 832. 837 -turus est apud me. Ad. 586. 799. QVADRIG. hist. 37 non ignaviter (cf. FRONTO p. 214, 18 v. d. H. satis strenue. APVL. met. 4, 8, 4 incondite. SPART. Pesc. 3, 10 sine mensura. al.). VARRO frg. Non. p. 142, 7 in conviviis qui sunt instituti -andi mcdi<m>-peratores. CIC. Brut. 288. Tusc. 5, 118 voluptate -andi. HOR. sat. 2, 2, 123 culpā -are magistrā (PORPH.: libere . . . , id est sine archiposia). [Krusc]

carm. 2, 11, 17 -amus uncti. *al.* TIB. 1, 10, 31 Ov. ars 3, 761 fast. 3, 526 FEST. p. 68. SEN. dial. 5, 14, 6 cum de -andi modo praeciperet (5, 14, 1 monebat ut parcius biberet). epist. 122, 6 *ut* bibant, immo -ent. *al.*

ironice: PLAVT. Rud. 361 (*de naufragio*) periiit -ando . . . : Neptunus magnis poculis hac nocte eum invitavit. ① *part. praes. pro subst. masc.:* VERG. georg. 4, 146 ministrantem platanum -antibus umbras. SEN. contr. 2, 6, 4 nec amantem agis, sed amas, nec -antem adumbras, sed bibis. PLIN. nat. 8, 5 PORPH. Hor. carm. 3, 8, 15–16 HIER. epist. 44, 3. COD. Theod. 9, 7, 1 -antibus miaisterium praebuit (*antea:* cauponae . . . ministra). ② *deponens (cf. comissari, epulari sim.):* VEREC. in cant. 4, 8 l. 31 D. (*respicitur Iob 1, 13 biberent vinum*) filii Iob . . . cum sororibus -bantur (*infra:* potu . . . dediti).

β *de qualibet actione bibendi (vigente vi intensiva fortasse CELS.):* LVCR. 4, 1100 somnians laticum simulacra petit . . . in medioque sitit . . . flumine -ans (*de conatu? cf. 1097 bibere . . . quaerit*). VARRO rust. 3, 16, 35 apes pugnantes mulso asparsae obstupescunt -antes. CELS. 3, 4, 4 febricitans neque -et neque nimium siti crucietur. PLIN. nat. 31, 9 ibi (*sc. in flumine quodam*) in -ando necessarius modus. 36, 199 usus eorum vitrorum ad -andum. TERT. resurr. 61 p. 122, 8 accepisti . . . os ad vorandum atque -andum (*sim. opp.:* ARNOB. nat. 3, 25 nisi -rent et manderent homines. FIRM. err. 14, 1 vescendi et -andi licentiam [SVLP. Sev. chron. 2, 8, 3]. AMM. 21, 16, 5 in edendi -andique moderatione [27, 3, 15 PELAG. in Rom. 7, 22 SCHOL. Ter. Bemb. Ad. 764. *cf.* PAUL. sub b]). HIER. epist. 52, 11, 4 modum . . . exigimus in -ando. THEOD. PRISC. phys. 4. AVIAN. fab. 27, 8 -andi (*var. l. port-*) facilem praebuit unda viam. *part. perf. pro subst. neutr.:* PALLAD. hist. mon. I 6 p. 269^c omnia vel comesta vel -ta . . . solebat absumere daemon (*cf. II 9 p. 356^c quae . . . bibisset, gr. p. 47, 6 B. τὰ . . . ποθέριτα*).

b *indicatur quo instrumento vel unde:* α *verbum activum:* PLAVT. Stich. 730 haec facietias . . . rivalis duos uno cantharo -are (VAL. MAX. 3, 6, 6 c. semper -vit Marius [*de eodem:* PLIN. nat. 33, 150]). PLIN. nat. 11, 126 urorum cornibus barbari septentrionales -ant (*pars codd. pu.*). 21, 87 inplexis colocsiae foliis in . . . speciem vasorum -are. 33, 5 turbā gemmarum -amus (*cf. MART. 11, 11, 5 gemmā*). 37, 18 myrrhino pretiosissimo . . . -vit quidam. SIL. 13, 856 amne diu -are soporo. PLIN. epist. 4, 30, 3 ex ipso fonte (*adde l. 43 et cf. SCHOL. Pers. prol. 1 Asraeus de eo f. -vit eqs. HIER. epist. 53, 1, 4 de Tantali f.*). SVET. Vesp. 2, 1 pocillo . . . argenteo. PAUL. dig. 34, 2, 32, 3 vasa . . . , quibus et -bat et edebat. PORPH. Hor. carm. 3, 21, 21 ex hac amfora. AVSON. 53, 3 p. 83 P. cavis manibus cernens Diogenes -are bulbulcum (*Anth. Pal. 16, 333, 5 πόμα . . . ἀφύρτα*). HIER. epist. 22, 23, 3 Baltasar -at in fialis. *part. praes. pro subst. masc.:* PLIN. nat. 31, 9 medela contingit in Velino lacu -antibus. 31, 19 ex quo fonte -antes amorem deponere creduntur. ? β *deponens (an ad II?):* SEDVL. op. pasch. 1, 18 (*ad Dan. 4, 30*) Nabuchodonosor pastus faeno, -tus fluvio (*carm. pasch. 1, 210 ab amne bibit*).

2 *cum obi. (sc. fere acc., adv. cum gen. l. 55, acc. ex enunt. relat. supplendo l. 77. 81):* a *usu vario. cum obi. quod indicat:* α *ipsum liquorem eiusve quantitatem:* ① *cum solo obi.:* PLAVT. Men. 90 quod edit et quod -et praebes (CAECIL. com. 162 ut devomas . . . q. foris -veris). 792 amat meretricem . . . atque ibi -at. . : tua quidem ille causa -bit minus? (MOST. 394 intus -ate hau tantillo . . . m.). 915 vinum (OV. fast. 2, 317 -anda . . . v. PLIN. nat. 14, 55. 19, 53. MART. 7, 79, 1 consulare v. TERT. adv. Marc. 5, 18 p. 640, 8. *al.;* *cf.* PLAVT. Truc. 904 opus nutrici . . . veteris vini largiter ut dies noctesque -et [*nisi absolute*]). IVV. 5, 30 capillato diffusum consule. TERT. ieiun. 1 p. 275, 6 quid vinositatis. VOPISC. Tac. 11, 1 sextarium vini). Pseud. 782 (*devotio iocosa*) mihi -andus fructus est fullonius. TITIVS or. frg. (2 M.) Macr. Sat. 3, 16, 16 malsum mixtum vino. VERG. georg. 3, 463 Gelonus lac concretum cum sanguine -at equino (*item Prisc. perihog. 721. cf. VAL. FL. infra*). Ov. fast. 4, 780 purpureamque sapam). Aen. 6, 715 latices (*v. sub β*). HOR. sat. 2, 3, 117 avarus acetum (*cf. PRVD. apoth. 99 fel -at et haurit a. [v. p. 362, 49]*). Ov. epist. 15 (16), 200 cum dis -ando nectare miscet aquas Ganymedes (*nisi est gerundium, ut spectet ad p. 358, 69*). PHAEDR. 3, 16, 13 -are est animus n.). met. 1, 634 limosa . . . flumina -at Io mutata. CELS. 2, 12, 2^b si multum ante morbum aliquis -vit (PORPH. Hor. carm. 1, 36, 13–14. HIPPOCR. aer. 4 [*gr. πολύποτας*]). SEN. Thy. 66 mixtus in Bacchum cruor . . . -etur (VAL. FL. 5, 603 equi . . . cruores. SIL. 13. 443 animae tendent -are c. *cf.* ITALIA psalm. 49, 13 [Sangerm. *al.* = VVLG.] sanguinem hircorum [IORD. Get. 208]). COLVM. 10, 285 fontis . . . rigidos . . . sole tepentis. SCRIB. LARG. 6 aquam (PLIN. nat. 11, 179. 31, 110. MART. 2, 50, 1 fellas et a. -as [*de fellatrice ut 6, 69, 1sq.*]). 6, 86, 6. 14, 117, 1 non -are nives, sed a. -are recentem de nive. IVV. 5, 52. *al.;* *cf.* PLIN. nat. 19, 55 hi nives, illi glaciem -ant [*var. l. -ent et ponent*]). PETRON. 28, 3 Falernum (CE 1318, 2. *cf.* MART. 3, 49, 1 Massica. 12, 17, 6 [*iocose bibit ipsa febris*] Caecuba. 13, 116, 1 Signina. IVV. 9, 116 -are Falerni . . . , quantum Sausfeia bibebat). 67, 10 caldum meiere et frigidum -are (*de proverbio v. Friedländer ad l.*). MART. 1, 11, 4 merum (12, 60, 8. AVSON. 20, 12 p. 328 P. inmixtum). 6, 27, 7 mustum. 13, 22, 2 uvam. 14, 113, 1 caldum. SVET. Nero 5, 1 -are, quantum iuebatur, recusarat libertus. *al. cibos sim.:* CLAUD. carm. min. 27, 15 ventosa . . . pabula -at Tethyos Phoenix, . . . carpens alimenta vaporis. DRAC. Romul. 8, 413 agni lactantes exultant -are cibos atque edere potus. ② *simul indicatur quo instru-*

mento vel unde: VERG. georg. 3, 330 greges . . . iubebo currentem . . . -are canalibus undam. HOR. sat. 2, 3, 143 Veientanum . . . -are . . . Campana solitus trulla vappamque (*item abl. nudus:* carm. 1, 20, 1 modicis Sabinum cantharis. ELEG. in Maecen. 1, 58 galea . . . iuvante merum [PROP. 3, 12, 8]. GRAT. 313 cavis . . . gemmis. MART. 6, 35, 4 vitreis . . . ampullis. 14, 100, 2. *subiungam:* Ov. Pont. 3, 1, 22 aequeoras rauco gutture -at [*portat var. l.*] aquas avis. SIL. 13, 574 -at saniem Acherontis non uno Cerberus ore). PROP. 3, 17, 28 flumina . . . , unde . . . -ant Naxia turba merum (PLIN. nat. 11, 280 si . . . biberit salamandra, u. -etur aqua). Ov. am. 2, 19, 32 e magno flumine -et aquam (*item ex: VITR. 8, 3, 20 ex quo fonte [eam aquam, om. cod. unus, del. Callebat] . . . -antes*). RVF. FEST. 9, 1 sanguinem in ossibus capitum (*item in [cf. vol. VII 1, 774, 40sq.]*): CLAUD. 7, 49 in galea -are nives [*port- var. l.*]. BACHIAR. repar. laps. 19 in phialis templi . . . vinum perditionis [*de Balthasare*]).

β *quid bibendo efficiatur:* PLAVT. Rud. 587 (*loq. naufragus*) ut edormiscam hanc crapulam, quam -vi (*postea:* salsis poculis). VERG. Aen. 6, 715 animae . . . Lethaei ad fluminis undam securos latices et longa oblivia -ant (*inde SIL. 13, 555. 851*). IORD. Get. 66 Alexander . . . -ans interitum (*sec. OROS. hist. 3, 20, 4 cum . . . venenum -asset, interit*).

γ *unde liquor hauriatur:* ① *flumen, fontem sim.:* ② *in sermone poetico indicatur locus, ubi aliquis moratur sim. (locutio usitata inde ab Homero, cf. e. g. B 825; v. etiam infra p. 363, 2. 365, 10. 366, 3):* SEN. Med. 373 homines sedes mutant; Indus gelidum -at Araxen, Albin Persae Rhenumque bibunt (Phaedr. 58). SIL. 8, 367 qui -ant Thybridis undam quique Anienis habent ripas eqs. 13, 676 Baetem nullo -are sub hoste. 14, 227. PANEG. 6, 11, 4 flumina interiora (*opp.:* Rhenum . . . accollere). CLAUD. 17, 286 qui equus . . . -at stagna Tagi (rapt. Pros. 1, 282 Lethes). 24, 158 quod sedem mutare licet . . . , quod bibimus . . . Rhodanum, -amus Orontem. ③ *cetera exempla:* SEN. nat. 3, 25, 4 qui facere albas oves volunt, <ad Haliacmonem> adducunt, quem ut diutius -avere, . . . mutantur (*cf. l. 37. p. 365, 13*). MELA 2, 6 Borysthenes . . . placidior quam ceteri -arique pulcherrimus. PLIN. nat. 3, 89 praeter Arethusam et Temenitis et Archidemia . . . fontes in Syracusano -antur agro (8, 169 asinae non nisi aduetos -ant f. PRVD. c. Symm. 2, 812 nostros -ant animalia f. CASSIOD. var. 8, 32, 3 ut aliqui f. -ti animalibus reddant varium colorem).

④ *cum aliis obi.:* MART. 10, 49, 1 cum -es amethystinos trientes (*cf. 12, 27, 1 -o ego sextantes, tu -as [-a var. l.] . . . deunces [nisi obi. meram quantitatem indicant, ut spectent ad p. 359, 49sqq.]*). IVV. 6, 9 -anda ferens infans ubera femina (*item de lactantibus:* SIDON. carm. 2, 39 Thracum infans ab ubere tractus plus -at per vulnus equum [*cf. e. g. Mart. epigr. 3, 4 epoto Sarmata pastus equo*]). HIL. myst. 1, 15 -tus in euangelii calix mortem passionis ostendat (*respicitur Matth. 20, 20 biberere calicem*).

b *in re medica sumuntur medicamenta liquida vel liquori immixta (pro obi. est mensura liquoris e. g. l. 58. 60, alibi indicatur abl., v. l. 66):* α *-ant homines:* PLAVT. Men. 950 (*loq. medicus*) elleborum -bis faxo aliquos viginti dies. VARRO (?) frg. Apic. 3, 2, 4 radices betaciorum cum aqua et oleo in se coctas iusculum facere et -ari. VAL. MAX. 2, 4, 5 p. 71, 2 qua aqua -ta (pota *var. l.*) . . . vi morbi . . . sunt liberati (CELS. 4, 26, 8 [*ta del. Targa*]). FRONTO p. 161, 20 v. d. H. a. -anda malam valetudinem . . . sedare. PLIN. med. 1, 1, 7. *al.*). COLVM. 5, 12, 2 (= arb. 28, 2) cytissum ita -andum dare. PLIN. nat. 1, 25, 53 lac. 19, 161 si tritum ex aqua -etur cuminum (SER. SAMM. 479 MARCELL. med. 3, 7. *al.* PLAC. med. 7, 9 rec. α ex a. aut ex vino [*rec. β poti*]). *al.;* *cf.* SER. SAMM. 546 ex vino cortex -bitur ovi [589. PLIN. med. 2, 5, 5 ex v. mulso. 2, 6, 6. *al.*]. *sim. al.*). 24, 78 ut terni cyathi hederiae -entur. 26, 107 PORPH. Hor. epist. 1, 19, 17–18. SER. SAMM. 311 duae partes apsinthi ac tertia rutae decoctis -antur aquis (Plin. nat. 26, 46 bibitur). 499 radix . . . in geminis . . . cyathis -anda Lyaei (*item in: 642 in undis. 837 in amni [983]. 840. PLIN. med. 1, 25, 9 in vino vetere. 2, 6, 1 in caprino lacte. sim. al.*). 612 spumam mixto -are Falerno. *al.* PLIN. med. 2, 5, 1 lac caprinum -tum cum sale (MARCELL. med. 17, 8 cum vino [DAMIG. lapid. 9. *al.*]). PLAC. med. 9, 12 rec. α cum aqua [11, 10 rec. α. *al.*]). 3, 33, 9 mustela . . . drachmis binis -atur. *al.* PLAC. med. 2, 4 rec. β vulpis iecur . . . -tum (*var. l. si bibatur, rec. α potui datum*). GREG. TVR. glor. conf. 100 multi crasi -tique ex eo lapide sarcophagi episcopi pulveris modicum (*acc. pro abl. instr., cf. Bonnet, Latin de Grég., 526*) . . . febris celeriter liberantur. *al.* β *-ant animalia:* COLVM. 6, 4, 2 medicamina -anda praebent (6, 7, 4 medicamentum. 6, 9, 1 aquam frigidam febricitanti bovi. 6, 34, 1 caput alii tritum. 7, 7, 2). 6, 14, 1 porri sucus . . . -andus datur bobus (6, 17, 3 trifolii semina . . . cum vino [*inde VEG. mulom. 4, 21, 3*]). 12, 53, 3 medicamentum). 7, 10, 5 subus aqua calida -anda permittitur.

B *in imagine et translate (cf. etiam supra l. 19sq.):* 1 *de animantibus:* α *qui accipiunt incorporea, animo complectuntur aliquid:* CIC. Tusc. 5, 13 tamquam levia . . . vina nihil valent in aqua, sic Stoicorum ista magis gustata quam -ta delectant. APVL. flor. 20, 3 (*enumerantur creterrae Musarum*) hactenus a plerisque -atur; ego et alias creterras Athenis bibi. TERT. apol. 47, 2 quis poetarum . . . qui non de prophetarum fonte -verit? (HIER. praef. Vulg. psalm. p. 4, 5 aemuli malunt de turbulento magis rivo quam de purissimo f. -are. AVG. civ. 22, 24 p. 616, 27 D. dei sapientia de ipso suo f. -bitur. *cf.* 13, [Krusell]

24 p. 599, 2 quem fontem vitae -ando. PETR. CHRYS. serm. 93, 1 paenitentis lacrimas ex ipsis oculorum f. -urus *Iesus*. CASSIOD. var. 1, 45, 3 artes . . . in ipso disciplinarum f.). anim. 26, 3 animam de prima aspiratione -bat Platonicum more *infans*. adv. Iud. 13, 12 ligno passionis . . . per aquam baptismatis . . . fidem (praescr. 36 l. 20 legem et prophetas cum euangelicis . . . litteris miscet; inde -at [portat var. l.] f., eam aqua signat *baptismi*, sancto spiritu vestit, eucharistia pascit *ecclesia*). PAVL. PETRIC. Mart. 4, 354 divini flumine verbi). resurr. 63 p. 125, 17 resurrectionem (*sc. e fonte paraclati*). ITALA I Cor. 12, 13 (cod. d al., v. p. 362, 8). ARNOB. nat. 2, 64 ab iure -andi *prohibere* (*antea*: patet . . . fons vitae). LACT. inst. 5, 1, 14 circumclinatur . . . poculum caelesti melle sapientiae, ut possint ab inprudenteribus amara remedia sine offensione -ari. IUVENC. 3, 596 (*ad Matth. 20, 22* bibere calicem) vos nostrum calicem fas est -are (HIER. in psalm. 108 [*syn. bibi, hausij*]). PRVD. perist. 10, 730 fons ille vivus (*Ioh. 4, 13*) . . . aeternitatem largiens -antibus. PAVL. NOL. carm. 27, 591 -atur hianti (*i. imagines stupenti*) sobrietas, nimii subente obliviae vini (*var. l. laudatur*). AVG. civ. 1, 32 p. 49, 13 D. mens . . . -tis erroribus ebria. al. *h qui in convivio aliquem carpunt, vituperant*: Ps. HIER. epist. 18, 3 (*fortasse genuina*) *invitatus ad prandium* si ire nolueris, tunc miser in prandio comederis, ad singulas quasque fialas et delibuta mellis vina -beris: alius in tuum vultum cavillabitur *eqs.* (*cf. e. g. Ter. Eun. 1087* hunc comedendum vobis propino et deridendum).

2 de rebus inanimo, arboribus, qui liquore inficiuntur (*aliter p. 358, 54*): LVCR. 4, 1128 vestis . . . sudorem . . . -at. HOR. epist. 1, 10, 27 -antia vellera fucum (*cf. PLIN. nat. 9, 134 in suco purpurarum* quinis lana -at horis . . . , donec omnem ebibat saniem). PLIN. nat. 12, 8 docuimus . . . arbores vina -are (*antea*: mero infuso enutriantur *platani*). ITALA (= VVLG.) IV Esdr. 16, 61 Weber posuit . . . super vertices montium lacus ad emittendum flumina . . . , ut po[r]taret terra. ANTH. 471, 5 qua diductos . . . po[r]tat levis area fontes. 718, 6 te, *Oceane*, -ant nubes. CYPR. GALL. deut. 157 tellus suevit pluvios -are rores. allegorice: VEREC. in cant. 2, 43 l. 11 D. (*ad deut. 32, 42* inebriabo sagittas . . . sanguine) haec sagittae spiritaes -ant sanguinem nostrae infidelitatis (*cf. l. 70* biberunt).

II usu secundario fere i. q. potu afficere aliquem, *ποτίζεν* (*quod gr. respondet; tam in script. sacris et inde apud ecclesiasticos quam apud medicos posteriores [prioribus] adhibent potui dare, v. p. 368, 78*). agunt fere animantes, res e. g. p. 362, 45. afficiuntur imprimis homines, animalia p. 362, 18. 53, res l. 73 et p. 362, 24): A cum obi. eius, qui potu afficitur: 1 simul indicatur, qua re vel unde quis afficiatur per: a abl. (*an huc p. 362, 39?*): α proprie: ITALA gen. 19, 32 (Rufin. Orig. in gen. 5, 4) -emus patrem nostrum vino (*Iren. 4, 31, 1 = 4, 48, 1 H.* potionemur, *Vulg.* inebriemus). psalm. 68, 22 (*Tert. adv. Iud. 10, 4. al. = VVLG.*) in siti mea -verunt me aceto (Sangerm. al. acetum [*v. infra l. 82*]). hinc et e Marc. 15, 36 [*v. infra sub 2*] *pendet e. g. TERT. spect. 30 p. 29, 16 felle et aceto -tus Christus*. CYPR. patient. 7 HIL. in psalm. 61, 5. 62, 4 aceto -verunt . . . in passione -andum. HIER. in Matth. 27, 48 [*interpret. spirituali*]. MAR. MERC. Conc. I 5 p. 64, 34 aceto -tam . . . humanam naturam). AMBR. spir. 1, 16, 165 ut tu sitim istius mundi sacro -tus cruore restinguas (*de eucharistia ut*: HIER. epist. 21, 26, 1 carne pascimur, c. -amur. hom. Orig. in Luc. 38 p. 216, 20). VINDIC. epist. ad Valent. 4 eum aegrotum absinthio (*cf. CASS. FEL. 44 p. 109, 19 absinthii . . . infusione*). CAEL. AVR. acut. 3, 16, 136 castoreo -andos . . . hydrophobos. gyn. 1, 160 aqua -andi sunt (CASS. FEL. 42 p. 103, 17 patientes. *adde l. 82*). ARNOB. in psalm. 50 p. 398^A aegrotos amarum potionibus. β in imagine et translate: ITALA psalm. 35, 9 (Aug. epist. 140, 22, *sim. VVLG.*) homines inebriantur ab ubertate domus tuae et torrente voluptatis tuae -bis eos (Ambr. in psalm. 35, 19, 1 al. torrentem, *cod. 304* potum dabis eis. *pendet e. g. IULIAN. in Ioel 3, 17/18*). 59, 5 (Sangerm. al. = VVLG.) nos vino compunctionis ([*Veron. vinum*]). GAUDENT. serm. 8, 47 G. spiritali v. gentes . . . sitientes. VEREC. in cant. 2, 34 D. indignationis). Hab. 2, 15 (Rufin. Orig. in exod. 5, 1 p. 184, 27) proximum suum subversione turbulenta (*Hier. ad l. propinat, Vulg. potum dat*). I Cor. 3, 2 (Cypr. zel. 13. al.) lacte vos -vi, non cibo (*cod. g lac vos vel vobis -vi vel potum dedi, Ambr. fid. 5 prol. 3 lac vos -vi, Vulg. potum dedi. pendet e. g. HIER. in Gal. 4, 12 euangelico . . . lacte*). AVG. vera relig. 51, 100 scripturarum consideratione . . . pascamus animum atque -emus. HIL. AREL. vita Honorat. 24 l. 8 -at me . . . caelestis fonte sapientiae (RVRIC. epist. 1, 9 [*ad Sidonium*] desidero . . . tuo f. -ari. PRIMAS. in apoc. p. 936^B novam Ierusalem vitae f. -ari [*respicitur apoc. 21, 6*]. al.). Ps. FVLG. RVSP. serm. 75 p. 947^B scatenibus cadaverum venis -antur cruoribus campi. al.

b acc. (*sec. gr. ποτίζεν τινα τι. adde l. 60. 62. 66. p. 362, 66*):
 ν proprie: ITALA exod. 32, 20 (Lugd.) *Moyses* seminavit eum vitulum in aqua et -vit illud filios Istrahel (*Wirc. om. illud, Vulg. dedit . . . potum*). num. 5, 24 (Lugd. al.) -bit sacerdos mulierem aquam ([*Vulg. dabit ei bibere*]). Ier. 8, 14 [*Hier. ad l.*] nos aquas felle [*Vulg. potum dedit*]. 23, 15 [*Wirc.*] eos a. amaram [*VVLG. felle*]. CAEL. AVR. chron. 3, 2, 37. iud. 4, 19 (Lugd.) -a me nunc pusillum aquae (*Vulg. da mihi. huc spectat Ps. PHILO antiq. 31, 5 -a me aqua*). psalm. 68, 22 (Sangerm. al.) me acetum (*al. v. l. 45. pendet eadem structura*: COMM. apol. 418. BARNAB. 7, 5 [*at 7, 3 cum abl.*]). Matth. 10, 42 (*cod. d, sim. k*) unum ex

minimis istis calicem aquae (*cod. b al. et Vulg. potum dederit. sim. Marc. 9, 41 [cod. k]*). CAEL. AVR. acut. 1, 17, 172 aegrotantes antidotum. chron. 3, 2, 36 stomachicos . . . castoreum ex aqua mulsa solutum. CASS. FEL. 16 p. 23, 4 lac . . . ieunos . . . -bis (*e codd. melioribus restituit Junel, In Cass. Fel. Studia, 131 sqq., hic et 40 p. 92, 9. 46 p. 118, 17 [de locis dubiis agit p. 133]; ceteri codd. et Rose struct. sollemniores praebent*).

β in imagine et translate: ITALA I Cor. 12, 13 (Ps. Rufin. fid. 13 = VVLG.) unum spiritum -ti sumus (*cod. d al. -vimus, var. ll. VVLG.* uno spiritu et in uno sp. [*sec. var. l. gr. εις εν*]). IREN. 2, 33, 2 (= 2, 51 H.) introeunt animae in hanc vitam ab . . . daemone, priusquam in corpora intrent, -antur oblivionem (*codd., oblivione edd., sed cf. ibid. infra -ta est anima oblivionis medicamentum*). SERM. Arian. frg. II 7 si vitae potum -ta es et si indumentum . . . luminis induta es.

ϵ praepos. vel adv.: α proprie: ITALA cant. 8, 2 (*cod. 169*) -bo te de vino unguentato ([*Vulg. dabo tibi poculum*]). PEREGR. Aeth. 5, 6 torrentem . . . , de quo -vit [*port. trad.*] . . . Moyses filios Israhel [*eodem spectat APON. 8 p. 161 de qua petra*]). PEREGR. Aeth. 20, 4 puteus, unde -vit . . . Rebecca camelos. THEOD. PRISC. log. 18 ex hoc medicamento frequenter eos aegrotos -bo (CAEL. AVR. chron. 3, 6, 80 ex medicaminibus. VEREC. in cant. 2, 33 l. 50 D. uva felle, ex qua peccatores -antur. ex tali vino felle commixto -are . . . salvatorem). β in imagine et translate: ITALA psalm. 79, 6 (Veron.) cibabis nos panem lacrimarum et -bis nos in lacrimis (*sim. HIER. psalm. sec. Hebr., al. et Vulg. potum dabis*). 103, 13 (*cod. 136 Cas.*) deus -ans montes de superioribus suis ([*Veron. al. et Vulg. rigans*]). Ps. ORIG. tract. 3, 27 B. de fonte aquae vivae sacramento baptismatis -buntur). OPTAT. 2, 8 fontem . . . , unde haeretici non possunt vel ipsi bibere vel alios -are (*port. var. l.*). AMBROSIAST. in I Tim. 1, 17 deus fons bonitatis est, ex quo ceteri -antur ([*var. ll. port., put-*]). SACR. LEON. 205 -a famulos tuos ex hoc fonte aquae vitae). PAVL. NOL. carm. 27, 106 quis me . . . ab isto flumine -bit (*var. ll. -vit, -bat*), quod sobrietas ebrietate (*item a: VVLG. apoc. 14, 8 [var. l.; v. p. 326, 71]*). ORIG. in Matth. ser. 22 p. 38, 10 sermo, per quem -amur spiritaliter. part. perf. pro subst. masc.: CASSIOD. Didym. in Iac. 1, 12 p. 3, 13 reposita est corona . . . fruentebus dominum . . . et -tis de torrente deliciarum dei (*respicitur psalm. 35, 9*).

2 non indicatur qua re (*tropice l. 43 sqq. 48*): ITALA gen. 21, 19 (Ps. Orig. tract. 3, 26 B.) -vit infantem (*Vulg. dedit . . . bibere*). exod. 32, 20 (Wirc., v. p. 361, 77). psalm. 77, 15 (Veron. al.) -vit eos sicut abyssus multa (*cod. 136 Cas.* -vit abyssu nimia, *Vulg.* adaquavit eos velut in a. m.). Is. 43, 20 (Iren. 4, 33, 14 = 4, 55, 5 H.) flumina ad -andum genus electum (*Cypr. testim. 1, 12 adaquare, Vulg. ut darem potum*). Ier. 25, 15 (Tycon. reg. 4 p. 53, 14) accipe calicem vini meri (*i. irae*) de manu mea et -bis omnes gentes (*Vulg. propinabis; sim. 25, 17 [ibid. p. 53, 16]. pendet ORIG. in Matth. ser. 95 p. 214, 2sq. calicem illum vini meri, qui -at et -urus est omnes gentes*). Matth. 25, 35 (*cod. d al.*) sitivi et -astis me (*Vulg. dedistis mihi bibere. sim. 25, 37 [acc. omissio]*). 25, 42. *pendet e. g. HIL. in psalm. 133, 5. ORIG. in Matth. ser. 72 p. 169, 3 Christus* cibatur et -at, qui fidelium iustitiam et veritatem manducatur et bibit. CAES. AREL. serm. 10, 3). Marc. 15, 36 (*cod. k*) -vit eum *Iesum crucifixum* (*cod. n potiona <vit>, Vulg. potum dabat ei. pendet e. g. NOVATIAN. trin. 28, 11 D. cum nondum iniuriose -tus fuisset*). IREN. 3, 11, 5 (3, 11, 9 H.) -vit eos, qui invitati erant ad nuptias. PEREGR. Aeth. 20, 11 puteus . . . , ubi . . . Iacob -asset pecora (*cf. Itala gen. 29, 10 [Lugd.] adaquavit*). HIL. trin. 10, 24 -are sitientes. RVFIN. Orig. in gen. 10, 2 p. 95, 8. VITAE patr. 3, 200 non aliter -bantur quam exeuntes mane ac discurreres per diversas herbas colligentes rorem . . . et inde . . . bibebant (*antea*: potum extra usum habebant). GREG. TVR. Iul. 3 ut -ti e fonte quodam, qui patiuntur febrim, fuerint, conquiescunt.

B obi. personae affectae subaudiendo vel absolute (*exempla notabiliora, sc. in re medica; ad A relegavimus locos, ubi acc. verbo antecedenti apponitur; an huc l. 39?*): Ps. APVL. herb. 79 l. 5 substantiam quandam addito in vino ciatis II, aquae ciatis IV coniunges et sic -bis. THEOD. PRISC. log. 36 nutrio -ando. CAEL. AVR. acut. 3, 8, 85 dat etiam . . . helleborum . . . et lacte asinino . . . -at *eqs.* chron. 5, 10, 124 lacte atque melle -amus. CASS. FEL. 1 p. 6, 19 aqua calida -bis. 73 p. 177, 8 vinum . . . lene -bis (*item cum acc. potionis, sive sec. structuram pleniqrem sub A1 b sive sec. potiζεν, ut significet bibendum dare*: 73 p. 177, 8 lac asininum . . . frequenter -bis [potui dabis *Rose utrobique*]).

part. praes. pro subst.: p. 359, 5. 42. 361, 15; part. perf. pro subst.: p. 359, 26. 362, 33.

deriv.: potabilis, potaculum, potatio, potator (-trix), potatorius, 1. potatus, potax, potito.

compos.: com-, e-, per-, praepoto.

pōtor, -ōris m. ab eadem radice ac 1. potus, q. v. [*e coni. dub. SIDON. epist. 1, 8, 1*].

i. qui potat, bibit (*cf. GLOSS. bibitor*): 1 vinum (*an huc p. 364, 48?*): HOR. sat. 2, 4, 59 marcentem . . . recreabis . . . Afrae -em coclea. 2, 8, 37 acris -es (34 damnose bibimus). epist. 1, 18, 91 (*interpol.*) -es bibuli media de nocte Falerni. PLIN. nat. 10, 153 scitum de quodam [-e] reperitur . . . tamdiu potare solitum *eqs.* ([*om. pars codd., sed cf. Arist. hist. anim. 559b2 φιλοπότης*]). 20, 263 cardui radix . . . -bus sitim facere narratur (*var. ll. potior-, potator- sim., v. etiam p. 277, 16*). 23, 96 -es certaturi (*var. ll. potat-, pugnatores. cf. 36, 156 -es in certamine bibendi praesumere farinam pumiceam*). 23, 145 amygdalis praesumptis [*Kruse*]

lecta): CIC. div. 1, 60 cum sit pars animi inmoderato obstupefacta -u atque pastu (sec. Plat. rep. 571^c σίτων ἢ μέθης πλησθέν. item de actione potitandi: PLIN. nat. 21, 12 in -u atque hilaritate. 29, 26 -us . . . ieiunorum ac vomitiones et rursus perpotationes. 31, 60 quam plurimo -u gloriantium. al.). SCRIB. LARG. 196 tauri sanguinis -um celare. PLIN. nat. 1, 10, 63 de -u avium. 1, 10, 94 de diversitate -us (cf. 10, 201 in -u . . . lambunt quaedam animalia . . . , quaedam sorbent eqs.). 8, 46 leones raros in -u vesci alternis diebus. 14, 57 id . . . vinum frigidius reliquis existimatur in frigido -u. 31, 12 fontem . . . ferruginei saporis, quod ipsum non nisi in fine -us intellegitur. FRONTIN. aq. 92 ut . . . aqua Marcia -ui tota serviret (cf. CYPR. epist. 74, 10 p. 808, 11 ad -um civitatis aqua collecta). SVET. Galba 7, 2 ad quem sponte se a -u recepisset iumentum (cf. p. 368, 17 et TERT. coron. 9 l. 19 post cibum et -um exurgens [ieiun. 6 p. 281, 13 AMM. 16, 12, 11 VEG. mulom. 1, 17, 4. al.]. ieiun. 6 p. 280, 4 ante pabulum et -um [v. etiam OPTAT. sub 3]). LACT. ira 13, 2 homo utitur fontibus ad -us et ad lavacra. et saepius.

β usu peculiari: ① fere i. q. haustus: PLIN. nat. 14, 146 (de Torquati cuiusdam moribus bibendi) plurimum hausisse uno -u, plurimum praeterea aliis minoribus addidisse. ② de actione plurium diuturna, fere i. q. convivium (quae vox in Vulg. responderet solet; de qualibet actione potitandi v. supra l. 3sq.): ITALIA iud. 14, 12 (Lugd.) in VII diebus -us. II par. 9, 4 (Complut.) qui ad -um ministrabant (gr. οἰνοχόους, Vulg. deest). Iudith 6, 21 (Complut.) fecit Odias -um presbyteris ([al. et Vulg. cenam]. 13, 1 [cod. 131 al.] plurimus factus erat -s [cod. 130 -s . . . diu protractus est, Vulg. deest]. Esth. 1, 3 [Corb. al., gr. δοχῆν]. 1, 9 [ibid.]. AVG. quaest. hept. 1, 89 ad iud. 14, 12 [v. supra]). eccles. 7, 3 (Aug. civ. 17, 20 p. 250, 5 D.) melius est ire in domum luctus quam ire in domum -us (Ps. Aug. spec. 52 p. 528, 7 potationis).

h respicitur potius liquor bibendus (liquor potus sub δ. huc trahas plerosque locos, ubi iuxta ponitur cibus, de quibus v. p. 371, 14sq.; ceterum haud rara sunt exempla inter a et b ambigua vel minus definita, e. g. PLIN. nat. 11, 283 augescunt corpora . . . cibis pinguibus et -u, minuuntur siccis . . . ac siti. 14, 150 in -u ingeniosior fuit homo quam in oleo [postea: ad bibendum]. 26, 119 cum . . . panem siccum comederint sine -u [antea: frequenti -u calidae]. MART. CAP. 5, 541 cibi -us coitus observantia): α spectat ad quemlibet liquorem (pauca selecta): VARRO rust. 3, 16, 28 per lanam apes aquam mulsam sugant, . . . ne -u nimium impleantur. CVRT. 7, 5, 16 aut cibo refectus aut -u (7, 5, 14 cibo ac potione). MELA 1, 41 -s est lac sucusque bacarum. PLIN. nat. 6, 188 -um . . . calamis avenae trahit gens quaedam. 8, 162 equis -um exiguum inertientes. 11, 176 si -s cibusve in alienum decurrerit trahit (cf. ibid. gula, qua cibus atque -s devolant. MACR. Sat. 7, 15, 2 divisas esse vias devorandis cibatu et -ui. VINDIC. med. 32 quomodo esca vel -s per omne corpus distribuitur). 25, 17 pavorem aquae -usque omnis (agitur de hydrophobia ut: 28, 84 si aqua -sque formidetur. 32, 54. 57 -um expavescentibus [34, 151]). 28, 55 nullum animal . . . calidos -us sequi. 29, 48 vim -us et cibi habent ova. NEMES. ecl. 3, 52 Satyrus latices pressis . . . ab uvis excipit; at -us . . . evomit. Ps. HIPPOCR. epist. 4 -s in amaritudinem vertitur ([Paul. Aeg. 1, 100, 4 τὰ ποτά]. cf. VINDIC. epist. ad Valent. 5 -us in visceribus amarescunt). DRAC. Romul. 8, 413 agni exultant potare cibos atque edere -us. al.

β spectat ad aquam: ① exempla varia selecta (sc. potius liquorem ad bibendum iam paratum indicantia): VITR. 8 praef. 3 aqua . . . non solum -us sed infinitas usu praebendo necessitates, gratas . . . praestat utilitates. PLIN. nat. 6, 166 aqua Nili, quae sola -us praebet in Aegypto. 16, 4 -s non nisi ex imbre servato est Chaucis. 31, 33 e quibus grandinibus pestilentissimum -um esse convenit (sim. ibid. iterum). TERT. ieiun. 9 p. 284, 19 leguminum pabulum et aquae -um ferculis et oenophoris regiis praeferre. patient. 13 p. 20, 11 simplici pabulo pueroque, -u (Borleffs, puro quoque trad., puroque aquae Gelenius). IVL. VAL. 3, 18 potiti . . . persuavi -u (gr. Hist. Alex. M. p. 109, 6 Kr. ὕδατος). BOETH. anal. pr. Arist. lat. 50a15 si aquam ostendit, quoniam non humidus -s est (sic rec. Flor., non om. rec. Carn. cum gr.). al. ② in descriptione fluminum, fontium (sc. potius de materia, unde potio sumi potest): PLIN. nat. 31, 28 rivus alter saluberrimi -us, alter mortiferi (de eodem rivo Vitr. 8, 3, 16 mortiferam aquam habet). TAC. ann. 14, 22, 4 fontem aquae Marciae . . . nando incesserat Nero; videbaturque -us sacros . . . polluisse. AVSON. 298, 33 p. 154 P. non Aponus -u . . . purior Divona fonte. Mos. 30 (ad Mosellam) rivus . . . potis aequiparare meatu et liquido gelidos fontes praecellere -u. AMBR. myst. 9, 51 non erat -s in fluviis (respicitur exod. 7, 19-21). HEGES. 4, 17 p. 268, 7 ut dulciores -us venarum scaturigo effunderet. COD. Theod. 7, 1, 13 ne miles ablundo equorum sudore . . . -um caeno misceat (i. flumen ut antea: commune poculum). al.

γ spectat ad vinum, potiones inebriantes: SEN. Thy. 914 (Atreus de Thyeste) capaci ducit argento merum — ne parce -u: restat . . . cruor tot hostiarum. PLIN. nat. 12, 4 recreans membra olei liquor viresque -s vini. 13, 25 iam quidam etiam in -us addunt unguenta. 14, 149 Aegyptus . . . e fruge sibi -us similes (i. inebriantes) excogitavit (cf. 18, 68 frumento in -um resoluta. 22, 164 ex frugibus fiunt et -us, zythum in Aegypto eqs.). 36, 156 -u impleri. IREN. 5, 33, 1 qui ex vite accipitur -s. AMBR. Hel. 15, 55 qui mane ebrietatis -um requirunt. VEN. FORT. Mart. 2, 83 lucida perspicuis certantia vina lapillis, vix discernendis crystallina pocula -is. al.

δ singulariter et euphemistice spectat ad liquorem potum et digestum, sc. urinam: PLIN. nat. 17, 51 (quaeritur, qui fimus terram optime nutriat) ceteri . . . humanas dapes ad hoc . . . advocant; alii ex his praeferrunt -us hominum eqs. (cf. usu sollemni 9, 138 humani -us excremento).

ε cum respectu vasis, unde bibitur, fere i. q. poculum (metonymia minus solita facilius explicari possit, si poeta vocem peregrinam potius 'vas' [de qua v. Wartburg IX 269sq. nec non Bischoff, Mittellat. Stud. III 1981, 291] iam in sermone Francorum suae aetatis invenit eiusque notionem ad vocem latinam potus transtulit): VEN. FORT. vita Radeg. 19, 44 parata mensa, missorium, coelears, cultellos, cannas, -um et calices . . . intromittebatur (antea notione sollemni 18, 43 ut merum . . . de -u dulci porrigeret, nisi recte dulce edidit Krusch in ed. priore [tacent app. crit.]. non huc pertinet p. 367, 83).

ζ in re medica: α respicitur potius actio bibendi vel modus, quo medicamenta dantur, accipiuntur: saepissime inde a CELSO, v. sub II, maxime l. 78sq. et p. 370, 33sq.; ceterum addas e. g. PLIN. nat. 22, 89 ut a -u suci cuiusdam ambulent gravidae (i. post -um ut 28, 127 melius a -u gestari). 25, 40 herbas Mercuriales idem praestare -u fotuque (26, 153 SER. SAMM. 314). 26, 153 nec -u tantum, sed et inlitu et suffitu valet.

β respicitur potius liquor bibendus (v. etiam p. 367, 42sq. 49): α praemonenda: saepe de potione sollemni hominum vel animalium, sc. aqua, vino sim., cui addi possunt medicamenta (cf. maxime p. 369, 66sq. 370, 70sq.). multo rarius de ipsis medicamentis sec. praecepta, compositis, cuius usus vox propria est potio, v. p. 323, 61 et cf. usum distinctum e. g. VEG. mulom. 2, 139 hanc tempera potionem et . . . dabis in -u. THEOD. PRISC. log. 101 (enumerantur dysentericorum adiutoria) est cibus, est -s, sunt potiones vel antidota (infra: cibus . . . convenit panis eqs.; -s vero licet primis diebus aqua bibenda sit parcius eqs.; [102] potiones vero vel antidota haec eqs.). β exempla ad potiones medicinales spectantia: PLIN. nat. 14, 30 tradunt vesicae vitiis utilissimum ex iis uvis -um. 26, 38 renibus prodest plantaginis cibus, Vettonicae -s. 29, 93 cantharidum -u (-um var. l.) praeparare aegrum. 34, 151 calfit . . . ferro candente -s in multis vitiis (cf. Scrib. Larg. 146 aqua, in qua ferrum candens demissum est). CYPR. epist. 34, 2 salubres cibos et utiles -us quasi amarus . . . respuunt aegri (FIRM. err. 16, 5 asperi cibi, a. -us nolentibus ingeruntur). SER. SAMM. 413 medico -u pulsus dolor (476 -s erit m. [antecedit compositio]. 697 NEMES. cyn. 215). 992 soporati ducentur gutture -us. al. IVL. VAL. 2, 24 cum . . . -um a medico confectionem Alexander . . . transmisisset. al.

γ in rebus sacris: paganorum: TEST. Galli (CIL XIII 5708) 2, 10 edulia <quisque sibi> paret et -ui, quod profanetur infra ante ce<1>-lam. MIN. FEL. 12, 5 praecertis cibos et delibatos altaribus -us abhorretis. Christianorum (sc. de eucharistia): ITALIA Ioh. 6, 55 (cod. b al., sim. VVLG.) caro mea vere est esca et sanguis meus vere est -s (gr. πῶσις). CYPR. laps. 25 sanctificatus in domini sanguine -s. OPTAT. 1, 16 ante spiritalem cibum et -um. PRVD. apoth. 432 sacros Christi de sanguine -us. AVG. in euang. Ioh. 50, 12 per altaris cibum et -um. MAX. TAUR. serm. 29, 3 M. ORIG. in Matth. ser. 10 p. 21, 14. 85 p. 196, 23. al.

δ in imagine et translate: 1 respicitur irrigatio plantarum: VARRO rust. 1, 31, 5 quod indigent -u, poma dicta esse possunt. PLIN. nat. 17, 246 arbores riguas dato -u vel ablato. ALC. AVIT. carm. 1, 277 largo fecundans germina -u lymphae Nili. 2 respiciuntur varia incorporea, quae afficiunt mentem hominum (eius affectum PETR. CHRYS.): ITALIA I Cor. 10, 4 (cod. d al. = VVLG.) omnes . . . escam spiritalem manducaverunt et . . . -um spiritalem biberunt (gr. πῶμα. pendent TERT. adv. Marc. 3, 5 p. 382, 28. AMBR. Hel. 10, 34 refecti . . . spiritali -u [AMBROSIAS. in Col. 1, 8. al., v. etiam l. 47]). IREN. 3, 4, 1 (sec. apoc. 22, 17 aquam vitae) ut quicumque velit, sumat ex ea ecclesia -um vitae (SERM. Arian. frg. II 7. GREG. M. moral. 15, 16 [respicitur sacra scriptura]). 3, 17, 2 (3, 18, 1 H.) Samaritana habens in se -um saliens in vitam aeternam, quod dominus . . . his donavit, qui eqs. CYPR. epist. 73, 10 paradisi -us salubres et salutares. zel. 17 de sacramento crucis et cibum sumis et -um (nisi ad A3). FIRMIL. Cypr. epist. 75, 23 p. 825, 3 qui sitiuntibus ecclesiae -um negasti (sc. baptismum). ARNOB. nat. 2, 8 meraco sapientiae tincti et saturi -u. LACT. inst. 1, 1, 22 doctrinae . . . fontem, cuius haustu atque -u . . . sitim sedent. OPT. PORF. carm. 3, 24 Pegaseo nova carmina -u exercent Musae. IVVENC. 1, 459 (ad Matth. 5, 10 sitiunt iustitiam) pabula iustitiae . . . -usque requirunt. HYMN. Ambros. I 7, 22 Christus . . . nobis sit cibus -sque noster sit fides. EVCHER. form. 7 p. 41, 10 -s idem quod supra, sc. 'sermo vel voluntas domini' (spectat ad psalm. 35, 9 p. 369, 49). PETR. CHRYS. serm. 174 p. 654^D Herodis rabies . . . -um suum sensit, cum liquorem sacri sanguinis sitiens aspexit. GREG. M. moral. 1, 29 scriptura . . . sacra aliquando nobis cibus est, aliquando -s eqs. al.

ε iuncturae potiores: A pendet e verbis vel adi.: 1 iuncturae cum verbo dare: a dat. -ui (-u, -o) dare. iunctura creberrima in sermone medicorum (nusquam invenimus potioni dare), ita ut nonnulli vocem maxime hac locutione adhibeant, e. g. CELS. 29 e 38 locis, PLIN. med. 20 e 22, PLIN. phys. Bamb. 35 e 36 (aliter 68, 6, sc. e MARCELLO med. 20, 82), CASS. FEL. 21 e 24; contra mulomedicis omnino deesse videtur. de frequentia variarum locutionum haec fere observavimus: CELS. -ui dare 29/bibendum dare —/bibere dare —, PLIN. nat. [Krusch]

26/23/—, PLIN. med. 20/2/1, MARCELL. med. (libros 20—27 scrutati sumus) 66/55/4, PLIN. phys. Bamb. 35/5/9 (nota abundantiam 78, 2 -ui dabis bibere), CASS. FEL. 21/2/2, ANTIDOT. BRUX. 1/4/17. *formae peculiare datur (an abl.?)*: -u trad. PLIN. nat. 27, 136 (probat Ernout, -um var. l., -ui con. Mayhoff). ANTIDOT. BRUX. 4; ceterum var. l. -u iuxta -ui PLIN. nat. 20, 178. 24, 187. 32, 131 (probant edd. nonnulli). al. -o: DIOSC. 1, 29 p. 20, 16 M. CAEL. AVR. chron. 2, 1, 49. 51. 3, 2, 29. al. apud eundem.

α cum solo obi. acc.: CELS. 2, 13, 3 medicamentum, quod -ui datur (4, 21, 2 opp. impositum. CAEL. AVR. chron. 3, 8, 119. al.). 3, 6, 8 aquam calidam (3, 6, 15. et saepius. GARG. MART. med. 33 PLIN. med. 3, 20, 1. al.). al. PLIN. nat. 20, 140 rutam. 23, 156 bacas. 30, 34 cinerem cum pane aut -ui dant (-u vel -us var. ll.; in -u Mayhoff sec. Plin. med. 1, 17, 4 in cibo . . . aut in potione). al. GARG. MART. med. 33. et passim apud scriptores rei medicae. β accedit etiam dat. personae: CELS. 3, 12, 3 dare oportet ei -ui tepidam aquam. 3, 18, 14. 4, 16, 2 ieiuno . . . absinthium (Ps. HIPPOCR. epist. 6 MARCELL. med. 20, 57. al.). SCRIB. LARG. 99. PLIN. nat. 20, 178 percussis esui dari *Heraclium* et decoctum -ui. 27, 12 pleuriticis, faucibus scabris. 30, 34 comitialibus. et saepius.

γ accedunt etiam praepos. vel abl.: CELS. 3, 21, 13 semen cum aqua -ui datum (COLVM. 8, 5, 21. al.; cf. CELS. 4, 17, 2 cum lacte. 5, 27, 10 cum vino [PLIN. nat. 13, 131. al.]. GARG. MART. med. 31 cum cymino. sim. saepe). 5, 27, 2^p antidotum . . . ex aqua (PLIN. nat. 30, 95. al.; cf. 25, 104 ex aceto. PLIN. med. 3, 23, 6 ex vino [MARCELL. med. 4, 69. al.]. sim. saepe). PLIN. nat. 21, 136 radix datur -ui . . . decocta ad strangulatus (21, 148 ad iocinerum vitia. 24, 187 ad menses ciendos. al.). 24, 148 contra ictus dari -ui in vino (26, 94 Ps. APVL. herb. 35 l. 4. al.; cf. PLIN. nat. 30, 32 in passo. 32, 131 in mulso. sim. al.). MARCELL. med. 4, 27 succum . . . vino vel aqua scripulis tribus dabis -ui.

h acc. -um dare (GLOSS. -um dat: propinat. var. l. iuxta dat. PLIN. nat. 22, 49. 27, 136 Ps. APVL. herb. 41 l. 4. al.; potionem dare saepissime inde a VARRONE, v. p. 325, 17): α exempla certe ad subst. pertinentia: PLIN. nat. 8, 209 subus necatis repente mulsi -u dato (item accedit gen.: 28, 226 comitialibus datur et lactis . . . -s. IUVENC. 2, 252 laticis da . . . -um [Ioh. 4, 7 da mihi bibere]. VVLG. II reg. 23, 15 Ier. 16, 7). 17, 246 dato -u vel ablato. 23, 23 semen quoddam datur et comitialibus -s ('an -ui? Mayhoff). 24, 68 homini . . . splenico cibum -um quem dant in vasis ex ea myrice factis (CYPR. elem. 24 c. et -um saecularem. VVLG. I Esdr. 3, 7. cf. CHIRON 269 -u(m) dato et ordeum. VVLG. III Esdr. 5, 54 -um et pabula). CHIRON 133 sitienti dare ei -um tepidum (item accedit adi.: 277 exiguum. THEOD. PRISC. log. 38 frigidum. al., adde CYPR. supra). al. β exempla magis minusve ambigua inter subst. et supinum potum (exempla certa huius supini v. p. 366, 18; gr. respondet ποτίζεω): ① cum simplici acc. -um: ITALA Matth. 25, 35 (cod. b) dedistis mihi -um (cod. a al. et Vulg. bibere. sim. 25, 37. 42 [cod. b al. = VVLG.]. Marc. 15, 36 [cod. c al. = VVLG.]). VVLG. gen. 24, 14 camelis tuis dabo -um. al. PRVD. cath. 5, 92 silex dat -um populis (respicitur num. 20, 11). ② indicatur etiam genus potionis:

per alterum acc.: ITALA psalm. 35, 9 (Sangerm.) torrentem . . . -um dabis illis (cod. 325 et Vulg. torrente . . . potabis eos). 68, 22 (Aug. civ. 17, 19) -um mihi dederunt acetum (Vulg. potaverunt me aceto). Matth. 10, 42 (cod. b al. = VVLG.) quicumque -um dederit uni . . . calicem aquae (codd. d, k potaverit. sim. Marc. 9, 41 [ibid.]). al. INSCR. Année Epigr. 1966 n. 266 b (saec. IV in., in vase) ne da com(a)s -um. VVLG. num. 5, 26 -um det . . . aquas amarissimas (Ier. 8, 14. 9, 15. ANTIDOT. BRUX. 108 aquam quandam . . . suspirioso). PLAC. med. 3, 26 rec. β testiculus datur totus in vino -um (item datur -um: 5, 23 rec. β lactem . . . idropicis. 5, 25 rec. β ANTIDOT. BRUX. 102. acc. e struct. act. servatum intellegam potius quam supinum potum, ut etiam ORIBAS. syn. 5, 28, 3 Ab -um aqua calida [est] danda est frequenter [La bibat, gr. ποτὸν ὕδωρ . . . πειν]). al. per praepos.: ITALA psalm. 79, 6 (Sangerm. al., sim. VVLG.) -um dabis eis in lacrimis (Veron. potabis). cant. 8, 2 (Epiphan. ad l.) -um dabo tibi de vino unguentario ([Vulg. poculum]. HIER. psalt. sec. Hebr. 78, 15 de abyssis [Vulg. adaquavit eos]). VVLG. exod. 32, 20 dedit ex eo pulvere -um filiis Israhel.

c cum praepos.: PLIN. nat. 20, 132 sive in -u detur sive in cibo (26, 98. 32, 139 carnes . . . in -u ex vino. et saepius. CHIRON 497 VEG. mulom. 1, 10, 8. et saepius. MARCELL. med. 16, 67. al.; cum acc.: VEG. mulom. 2, 7, 3 dilues et dabis in -um [Chiron 265 dare bibere]. OROS. hist. 3, 19, 11 herba . . . saucis data). CHIRON 137 aliquantum tritici . . . per -um dare (DIOSC. 1, 29 p. 20, 14 M. [sed l. 16 -o datus; gr. 1, 30, 2 πινόμενον et ἐν ποτῶ]).

2 ceterae iuncturae (sec. casus digestae): a dat. -ui: α iuxta verba: sumere: CELS. 4, 8, 3 sumenda . . . ieiuno -ui mulsa aqua. MARCELL. med. 19, 26 cibo vel -ui. 20, 71. al. Ps. APVL. herb. 3 l. 11 ex vino . . . -ui sumpta herba (99 l. 3 ex aqua. sim. al.). al. praebere sim.: CELS. 4, 12, 1 -ui . . . egelida aqua praestanda. 4, 20, 3 offerre -ui mulsum (APVL. met. 9, 3, 3 pelvem . . . -ui meo. GARG. MART. med. 50. 56 MARCELL. med. 26, 99). PLIN. nat. 20, 37 sil -ui infusum. PLIN. med. 1, 25, 5 propinatur. MARCELL. med. 27, 133 ministrabis. verbum dandi vel sumendi subaudiendum est: CELS. 4, 10, 4 -ui primum aqua calida, deinde eqs. (nisi subaudiatur adi., cf. antea: utilis). 4, 13, 4 -ui vero aqua mulsa (antea: detur cibus). 4, 20, 4 uti cibo pleniore . . . ; -ui vero nihil, praeterquam . . . aquam (lacunam suspicatur Marx. cf. 6, 6, 1^g ut

nihil salsum . . . sumatur; nihil -ui praeter aquam). β iuxta adi. (accedente vel omissa copula; cf. p. 369, 82): CELS. 4, 12, 8 -ui . . . ap-tissimum est vinum frigidum (cf. COLVM. 1, 5, 3 probatissimam. 8, 11, 6 idonea). CVRT. 7, 10, 13 Oxus insalubris est -ui. PLIN. nat. 6, 203 -ui iucunda aqua (inde SOL. 56, 15 accommodatas. cf. PLIN. nat. 20, 115 suaviores. CASSIOD. inst. 1, 29, 1 gratissima). SCAEV. dig. 34, 2, 36 -ui parata pocula. VLP. dig. 50, 16, 43 esui -uque . . . necessaria.

b acc. -um iuxta verba: sumere, bibere sim.: PLIN. nat. 6, 188 -um . . . calamis avenae trahit. ITALA I Cor. 10, 4 (cod. d al. = VVLG.) biberunt (inde EVCHER. laud. her. 15). IREN. 3, 4, 1 sumat (CYPR. zel. 17 et cibum . . . et -um [FIRM. math. 4, 19, 28 PELAGON. 267, 2. al.]. LVCIF. non conv. 3 l. 61 D. al.). SOL. 27, 13 capiunt leones (cf. CHIRON 179 libenter accipiunt [354. al. THEOD. PRISC. log. 6. al.]. VEG. mulom. 1, 7, 1 recipiunt. 1, 35, 2 suscipiat). PRVD. cath. 7, 169 hauriat (MACR. Sat. 7, 15, 10 MAX. TAVR. serm. 29, 3 M.). al. praebere sim.: PLIN. nat. 6, 166 aqua Nili -us praebet (PELAGON. 34, 1 -um praebendum esse . . . moderate. 269, 2 cum vino. VEG. mulom. 2, 9, 4). APVL. met. 4, 17, 5 bestiae . . . -um solitum . . . offeramus (HEGEM. 5, 45). TERT. adv. Marc. 3, 5 p. 382, 28 -ui subministrando comitem (THEOD. PRISC. log. 33. cf. IUVENC. 2, 254 ministrem [4, 450]). FIRM. err. 16, 5 nolentibus ingeruntur. al. petere vel recusare sim.: MIN. FEL. 12, 5 abhorretis (cf. CYPR. epist. 34, 2 respuunt [VEG. mulom. 1, 5, 1. al.]. CHIRON 176 recusant [183 PRVD. perist. 6, 54. al.]. VEG. mulom. 1, 53, 2 fastidiunt [2, 111, 1. al.]. v. etiam p. 367, 45 sq.). TERT. apol. 16, 2 de pastu -um petitori onagri (cf. IVST. 28, 4, 8 poposcit. PELAGON. 34, 2 requirit [COMM. instr. 2, 30, 14. al.]. CHIRON 147 appetit [239. 363. al.]. CHROMAT. beat. 4 concupiscit).

e abl. -u: α iuxta verba: ① abl. separ.: VARRO rust. 1, 31, 5 indigent -u arbores (PLIN. nat. 10, 198 Ps. EVSEB. GALLIC. hom. 45, 7 G. cf. AVG. civ. 13, 23 p. 588, 10 D. cibo ac -u egebat). PLIN. nat. 10, 201 carentem. 28, 53 abstinere se cibo omni aut -u (CAPITOL. Aur. 28, 3 PELAGON. 185 SVLP. SEV. chron. 1, 48, 5. al.). ② abl. modi vel instr.: sine attrib.: PAVL. FEST. p. 84 -u . . . confoventur (cf. SEN. nat. 3, 1, 3 aquae quaedam interiora -u fovent [VITAE patr. 5, 5, 1]). CVRT. 7, 5, 16 aut cibo refectus aut -u (VVLG. iud. 19, 22 II par. 28, 15. al.). PLIN. nat. 13, 51 pistacia prodesse adversus serpentium morsus . . . et -u et cibo (20, 59. 213. al. SER. SAMM. 119. al.). 20, 50 alium ictibus medetur -u vel cibo vel inlitu (24, 96. 27, 35. 28, 265). 20, 118 praevallere contra serpentes -u et inlitu. 23, 117 ad . . . cienda menstrua adpositu . . . aut -u (24, 24 ciet menses -u adposituque. 26, 151 -u et inlitu. al.). 28, 255 -u . . . sumpta in vino. et saepius. SER. SAMM. 409 hederæ sucus -u apposituque iuvabit (MARCELL. med. 20, 82 nec -u iuvantur nec cibo). al. AVSON. 344, 11 p. 162 P. cibo et -u placitum mel. al. cum attrib.: PLIN. nat. 22, 113 mulsum alvum mollit frigido -u. 24, 24 styracis -u modico tristitiam animi resolvit. 25, 150 mandragorae -u (poto, potae sim. trad.) . . . largiore etiam moriuntur. 26, 118 carbunculos . . . sanat . . . brassica cum ture, frequenti -u calidae. 26, 162 thelygoni -u feminam concipi. 28, 253 adiuvari conceptus . . . lactis -u. al. SER. SAMM. 450 hoc . . . -u . . . superare dolorem. al.

β iuxta adi. (accedente vel omissa copula; quaedam etiam pro supino potu intellegi possunt): PLIN. nat. 7, 33 fetifer -u Nilus. 11, 222 sanguis taurorum pestifer -u. 19, 182 -u suavissimae aquae (Theophr. hist. plant. 7, 5, 2 τὰ πότιστα). 20, 77 serides utiles . . . alterno dierum -u (23, 35 Falernum frigido -u stomacho u. [ne rigido trad., in frigido Sillig]. 24, 66 succum . . . u. cyathi unius -u. 32, 91 SER. SAMM. 541). 22, 50 pseudo-anchusa contra serpentes efficacissima -u (22, 51 onochilon efficax . . . et radice et foliis, aequae cibo ac -u. 22, 158 contra venena. 24, 130 -u inlituque). 32, 45 venena vel -u vel ictu vel morsa noxia. 34, 176 cerussa letalis -u. 36, 190 lentus hic amnis cursu, insaluber -u ([var. l. currit insalubri(s) -u]. GELL. 19, 5, 3 aquam nivalem . . . -u nimio i. esse [de eadem 19, 5, 5 deterrimam esse -u]. cf. SER. SAMM. 134 mentastri folium -u apposituque salubre est). GELL. 10, 23, 2 -u dulcia. al.

d cum praepos.: α ad: iuxta verba movendi (vix notione deflexa pro loco ubi bibitur accipiendum): PLIN. nat. 8, 169 ut sicco tramite ad -um eant asinae. 9, 46 elephantos ad -us venientes (CHIRON 838). ITALA Luc. 13, 15 (Tert. adv. Marc. 4, 30) bovem . . . ducit ad -um (gr. ποτίζε, codd. l, r ad aquam, Vulg. adaquare). iuxta adi.: PLIN. nat. 14, 137 saluberrimum ad -us aquae liquorem. 20, 177 Hera-cleoticum ad -um utilius. HEGES. 4, 17 p. 267, 16 fons . . . uberior ad -um (var. l. potandum), pinguior ad inrigandum. β in cum abl. (acc. l. 74): PLIN. nat. 22, 54 folia pellunt menstrua in -u (cf. 26, 65 trahit pituitam sale addito in -u. 28, 202 alvum sistit . . . cinis in aquae -u. sim. al.). 28, 102 cor in cibo -uve sumptum (HIER. epist. 54, 9, 4 frigida . . . in esu et -u. sed cum acc.: 54, 10, 1 aquam in -um). IVST. 12, 10, 3 qua herba in -u accepta (HIER. epist. 64, 2, 2). CHIRON 497 in -u mittes scillam . . . ; et sale mitte in -u (inde VEG. mulom. 2, 139 mittes in aquam . . . et dabis in -u). γ ab: TERT. mart. 3, 4 continentur . . . a -u iucundiore. IVL. VAL. 3, 18 ut a -u urinae . . . non temperarent (VEG. mulom. 1, 55, 1 a cibo -uque. Ps. EVSEB. GALLIC. hom. 37, 3 G. a -u atque epulis). CHIRON 269 abstineto a cibo et -u (402. al. VEG. mulom. 1, 56, 20. al. AVG. in Rom. 78. al.).

B accedunt structurae materiam -us indicantes: 1 gen.: SCRIB. LARG. 196 sanguinis (PLIN. nat. 28, 197 PLIN. med. 3, 33, 10. al.). PLIN. nat. 8, 173 vini (12, 4. al. ARNOB. nat. 1, 36 p. 30, 11 M. CAEL. [Kruse]

B -e ut vel praeut fere i. q. 'comparato eo', 'considerato eo quod' vel 'ut', 'praequam' (vocem coaluisse testatur DON. Ter. Eun. 301, 1 est integra locutio): PLAVT. Amph. 374 perii. :: parum etiam, -t futurum est, praedicat. Bacch. 929 non pedibus termento fuit -t ego erum expugnabo meum sine classe eqs. (comparatur bellum Troianum). Men. 376 folia nunc cadunt, -t si triduum hoc hic erimus: tum arbores in te cadent. 935. Merc. 470 Pentheum diripuisse aiunt Bacchas: nugae maximas fuisse credo, -t quo pacto ego divorsus distrahor (item seq. enunt. relat.): TER. Eun. 301 ludum . . . dicet fuisse illum alterum, -t huius rabies quae dabit [DON. Ter. Eun. 301, 1 -e ex comparatione significat. 2 ordo: -t illa sunt, quae huius rabies dabit. cf. SCHOL. p. 58. 9. 23 et PRISC. p. 372, 35. inter exempla elocutionum affert ARVS. gramm. VII 503, 21]). Mil. 20 nihil . . . hoc quidemst -t alia dicam. FRONTO p. 15, 9 v. d. H. veneno quisquam tanta flamma adamasios percussisset -t tu me . . . attonitum ardente amore tuo reddidisti? SYMM. epist. 1, 50, 1 minimum animi angerer, si taceres, -t (pre id var. l.) hoc est quod mihi et patri unas atque eas oppido breves litteras detulisti.

III vi augendi fere i. q. valde (sc. sec. adi. praealtus sim. in doctrina gramm.): cf. p. 372, 25. 37). CLAVD. DON. Aen. 1, 645 p. 126, 8 ('rapidum . . . praemittit') alii dicunt 'rapidum -e' 'valde rapidum' intelligendum (cf. SERV. ad l. non 'praemittit' . . . sed 'praerapidum'). GLOSS.^L Corp. P 605 -e: valde.

CAPVT ALTERVM: praepositio: I cum abl. (inter praepos., quae ablativo casui tributae sunt PROB. inst. gramm. IV 147, 20 DON. gramm. IV 365, 23 al.; pro abl. accedit enunt. rel. p. 374, 54): A vi locali i. q. ante (in imag. vel translate l. 32. 60. 68 p. 374, 32 et saepius sub 1b et 2c; ceterum vis localis subluet haud raro sub B et C, e. g. p. 374, 51. 77. 378, 22. 25. -e fronte fere i. q. in fronte l. 32, cf. p. 374, 41): **1 vario usu: a cum subst. (pron.) quibuslibet:** CARM. Sal. (Scaur. gramm. VII 28, 11, cf. Fest. p. 205) 2 quome tonas, Leuce-sie, -e tet tremonti, (praetexere monti codd. Scauri). EPICED. Drusi 288 nec sua -e templi nomina fronte leget Drusus (pro cod. Rom. Heinsii). APVL. mund. 26 in Persarum regia limina . . . alia -e aliis erant (gr. 398a 16sq. πολλοὶ καὶ συνέχεις). ITALIA psalm. 43, 11 (Veron. al.) avertisti nos retrorsum -e inimicis nostris (gr. εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθρούς, cod. 304 et Vulg. post inimicos. vim localem intellegit CASSIOD. ad l., comparativam AVG. ad l.). AVG. civ. 11, 3 p. 464, 5 D. -e sensibus (v. sub c). conf. 6, 8, 13 redire non tantum cum illis . . . sed etiam -e illis (tamquam dux). 10, 5, 7 quamvis -e tuo conspectu me despiciam (nisi ad p. 374, 46; cf. etiam p. 374, 69). SVLP. SEV. epist. 3, 21 ducant illi triumphantes -e curribus suis . . . captivos. **b -e manu, manibus (fere cum verbis habere vel esse, ceterum dare TER. Ad. 980, occurrere TERT. test. anim. 4, gerere PAP.):** inde a PLAVTO, v. vol. VIII 364, 70sq., ubi addas ad l. 71sq.: PS. CYP. ad Novat. 18 (sing. ut: IVL. VAL. 1, 13 PHYSIOGN. 1. DIOSC. 1, 29 p. 20, 21 M. [cf. gr. 1, 30, 2 παρ-εἴη]). CONC.^S II 3, 2 p. 35, 23 res totius orbis habenti -e manibus Nomo, magistro officiorum (gr. II 1, 2 p. 20, 38 ἐν χειρῶν. item plur.: PAP. Marini 113, 3 [a. 504]. CASSIOD. hist. 5, 17, 11 [gr. resp. μετὰ χειρῶν ut 5, 20, 5 et saepe in CONC.^S]). PAP. Tjäder 4-5 B IV 9). ad l. 81sq.: IREN. 5, 22, 2 -e manu habere: 'non tentabis eqs.' ad p. 365, 1: hunc locum p. 364, 72 inserere malim. **c -e oculis (ante oculos passim inde a PLAVTO, v. vol. IX 2, 446, 19sq.):** SYNOD. Hil. coll. antiar. p. 112, 10 conscientiae . . . suorum criminum proditores -e o. (gr. πρό, cod. W ante) habentes suis (item proprie: AVG. civ. 11, 3 p. 464, 5 D. praesentia nuncupantur, quod ita ea dicimus esse -e sensibus, sicut -e o. quae praesto sunt oculis. conf. 8, 6, 14 COMM. apol. 305 CLAVD. MAM. anim. 1, 24 p. 85, 18. GLOSS. II 251, 53 αὐτοσχέδιον: -e o. dietic, ex-temple [an extemporalis vel extemporatio? ad rem v. Heraeus, Kl. Schr. 116]). ZENO 2, 70 (1, 11 L.) tres pueri . . . -e o. deum sibi propo-suere, non flammam (item in imag.: AMM. 19, 8, 1 nec fas ullum -e o. habiturus [30, 4, 18. HEGES. 4, 18 p. 271, 16. al.]). VITAE patr. 7, 35, 1 ponat sibi . . . mortem [cf. 3, 196 ante]. al.). **d -e foribus (GLOSS.^L III Abstr. PRAE 64 ante ostium. gr. respondet πρό. cf. ante fores saepe inde a PLAVTO, pro foribus saepe inde a SVET. [pro et -e trad. SVLP. SEV. dial. 1, 14, 1 EVGIPP. Sev. 19, 3. al.]):** CONC.^S II 2, 1 p. 13, 4 (= II 3, 1 p. 119, 22) episcopus -e f. stans petit se intromitti (altera rec. pro. sim. II 2, 1 p. 13, 21 [= II 3, 1 p. 120, 16]. II 3, 2 p. 20, 4). ENNOD. opusc. 6, 11 p. 405, 23 (in imagine) studiis -e f., quasi nutricem cetera-rum, anteponunt Grammaticam. CASSIOD. var. 5, 22, 3 quem -e f. haesitantem videras, eloquentem in certaminibus obstupesces. VEN. FORT. Mart. 4, 128 -e f. nullum residere (Sulp. Sev. dial. 3, 4, 4 pro).

2 cum pron. reflex. -e se sim. (maxime cum verbis movendi):
a portare: inde a LVCIL., v. p. 55, 52sq., ubi addas: LIV. 38, 18, 15 quae ferre atque agere possint, -e se agentes portantesque demigrare. CLAVD. DON. Aen. 11, 740 p. 525, 23 (sec. Aen. 11, 744 gremium ante suum). cf. praeportare: CIC. Arat. 429 existit . . . -e se Scorpios . . . praeportans flebile acumen.

b gerere: inde a CIC., v. vol. VI 2, 1933, 47sq. et cf. gestare: VAL. MAX. 2, 7, 11 trunca -e se brachia gestantes transfugae mutilati. PS. EVSEB. GALLIC. hom. 3, 3 G. habens intra se spiritum sanctum, os -e se gestat angelicum Stephanus (cf. act. 6, 15).

c ferre (saepius in imag. i. q. ostendere): inde a CIC., v. vol. VI 1, 559, 81sq., ubi haec addas: explicationes gramm.: SYNOD. CIC. p. 430, 14 factum ostentat. ventilat. -e se fert. gloriatur. p. 439, 1 -e

se fert. enarrat. divulgat. diffamat. GLOSS.^L III Abol. PRAE 39 -e se tulit: laudavit se (sim. al., v. GLOSS. -e se tulit. tmesin verbi praeferre intellegit Rönsch, Collect. philol. 1891, 94). exempla auctorum: ad p. 559, 81sq.: CLAVD. DON. Aen. 11, 550 p. 498, 4 filiam. ad p. 560, 6sq.: RVFIN. Greg. Naz. orat. 1, 90, 2 hunc ego et beatum dico pro confidentia sua et -e me fero. BOETH. cons. 3, 8, 7 W. bona . . . corporis. ad p. 560, 31sq.: SEN. benef. 3, 14, 3 aequissima vox . . . et ius gentium -e se ferens. ad p. 560, 37sq.: CIC. Plane. 77 numquam dissimulavi me plurimum debere, semperque -e me feram. ad p. 560, 51sq.: ZENO 1, 4, 1 (1, 1, 4 L.) -e me fero . . . quod eqs. LVCIF. non parc. 25 l. 31 D. quis . . . non -e se ferat, cum videat eqs. (cf. si: PS. AVG. quaest. test. I 12, 1 nonne -e se fert [var. l. praefert se]. si quis pro nomine Christi oculus . . . amiserit? I 68, 1 VITAE patr. Iurens. 140 M.).

d agere (in imag. QUINT.): LIV. 1, 7, 4 -e se armentum agens Hercules (AMM. 31. 2, 19 Halani vagantes. cf. LIV. 23. 29, 14 elephantos. 29, 28, 3 fugientes pecora. AMM. 24, 1, 9 hostes se dedentes bovem coronatum). 3, 66, 6 praedam (5, 45, 5. 10, 20, 10. 23, 1, 6. cf. 34, 52, 2 agmen rerum captarum). 10, 28, 16 (loq. Decius devotus) -e se agere sese formidinem ac fugam . . . caelestium inferorum iras. 28, 4, 1 turbam captivorum (cf. CVRT. 7, 6, 2 captivos). 38, 18. 15 v. sub a. SIL. 4, 602 vis elephantorum Trebiam . . . -e se pectore agit. STAT. Theb. 3, 433 ventos . . . Neptunus. QUINT. inst. 10, 7, 10 longe . . . praecedat oportet intentio ac -e se res, sc. cogitationes, agat. APVL. mund. 12 ventus quidam nubes -e se (presse var. l.) agit.

e cum verbis variis: ACC. trag. 393 navis -e se undas volvit, vertices vi suscitatur (LVCR. 4, 286 [de imagine in speculo] alium -e se propellens aera volvit). CIC. Arat. frg. 16 Arctophylax quasi temone adiunctam -e se quatit Arctum. LVCR. 5, 1310 -e se misere leones in bello (SALL. Iug. 94, 2 saxa ascendentes singulos -e [pro, per var. ll.] se inermos mittere. LIV. 9, 40, 20 legationibus . . . -e se consule Romam . . . missis. 25, 16, 20 eam victimam -e se ad inferos. MANIL. 2, 192 Aries Pisces). VERG. Aen. 9, 134 (loq. Turnus) nil me fatalia terrent, si qua Phryges -e se iactant, responsa (SERV. auct. ad l. -e se ferunt. aliter Serr.). LIV. 1, 59, 1 Brutus . . . cultrum . . . manante cruore -e se tenens (28. 3, 11 scuta). 26, 44, 7 trium -e se iuvenum validorum scutis oppositis (TERT. spect. 23 p. 24, 7 hominem leoni -e se opponit). 28, 20, 5 qui -e se irent ([praerent P]). IVL. VAL. 3, 6). 32, 17, 13 ubi . . . hastas . . . -e se Macedones obiectissent (36, 18, 6). 32, 25, 10 proiecto -e se clipeo. 38, 21, 3 -e se habentium scuta (44, 4, 12 equites impedimentaque -e se habens. COLVM. 1, 5, 4 ut villa a tergo potius, quam -e se flumen habeat. CLAVD. DON. Aen. 7, 180 p. 28, 6 Ianus habuit . . . facies duas, unam -e se, alteram dorso). 44, 33, 9 scuto -e se erecto stare. STAT. Theb. 3, 577 (de Marte) bellipotens -e se deus agmina passim mille rapit. TAC. ann. 14, 35, 1 regina curru filias -e se vehens. APVL. flor. 3, 12 corporis sui Mar-syae qualitatem -e se maximam speciem ostentare.

B vi comparativa (cf. p. 373, 10; gr. resp. παρὰ c. acc., nisi alia adnotavimus): **1 locutio praepos. libere inseritur cuilibet sententiae:** a comparatione laxiore indicatur id quo considerato, comparato: α aliquid contemnitur vel praefertur: PLAVT. Amph. 528 me uxorem praevertisse . . . -e re publica. Epid. 522 me minoris facio -e (pro B) illo, qui . . . cluet. Mil. 1170 -e illius forma quasi spernas tuam (LIV. 3, 26, 7 omnia -e divitiis humana. APVL. apol. 22, 3 arbores plurimas . . . -e uno baculo). Stich. 362 res omnis relictas habeo -e quod tu velis (-e <eo> Langen). TER. Hee. 483 postputasse omnis res -e parente. Eun. 239 illum contempsi -e me (SCHOL. Ter. p. 58, 6 -e me: id est ad comparationem mei; -e enim interdum ad significat [sim. al.]. ceteros locos iuncturae cum contemnere v. vol. IV 643, 35-48). Ad. 262 quin omnia sibi post putarit esse -e meo commodo (DON.: id est mei commodi comparatione). CIC. Verr. II 2, 40 pro nihilo -e tua praeda tot res . . . ducere. 3, 128 -e luero praedaque praesenti nec vectigalium nec posteritatis habitam esse rationem (nisi vi causali). p. red. in sen. 38 minas . . . -e (pro var. l.) mea salute neglexit (sim. Mil. 3 fam. 14, 4, 2. ceterum: AVG. civ. 7, 3 p. 276, 3 D. diis . . . -e istorum dignitate neglectis). CATULL. 72, 2 nec -e me velle tenere Iovem (nisi intellegas 'malle' ut ad b pertineat). CAES. Gall. 2, 30, 4 Gallis -e magnitudine corporum suorum brevitatis nostra contemptus est. LIV. 3, 46, 9 omissis rebus aliis -e cura unius (nisi vi causali). AMM. 30, 5, 10. AVG. civ. 9, 17 p. 392, 9 D. qui cuncta corporalia . . . -e incorporalibus . . . postponenda iudicaverunt. MART. CAP. 6, 578 quae illas Croesias . . . -e suis opes . . . despiciat. β qualitas quaedam alicui conceditur (forma 'dives est -e me' fere idem valet ac 'dives est collato me, qui id non sum'; paulo aliter PROP.): PLAVT. Curc. 99 omnium unguentum odor -e tuo nautea est. Mil. 989 pithecium haec est -e illa. 1140 non sum dignus -e te, palum ut figam in parietem (opp. architectus). ACC. trag. 146 ut ea cuncta . . . levia -e illis armis Achillis putet Ajax (CIC. Verr. II 2, 156 qui pericula -e salute sua l. duxerint. AVR. VICT. Caes. 39, 3 -e ceteris). RHET. Her. 4, 20, 28 neminem -e se ducit hominem (CIC. S. Rose. 135 h. -e se n. putet. nisi neminem attributive intellegas, ut loci spectent ad 2a). CIC. Verr. I 37 ut ipse consul . . . -e me minus . . . quam privatus esse videatur. Rab. perd. 14 quae si in illo minima fuissent, tamen -e tuis facultatibus maxima putarentur. Brut. 286 ut illos -e se paene agrestes putet. ac frg. 20 Academicos . . . -e illis Stoicis modestos . . . videri. ATT. 9, 5, 4. fam. 4, 4, 2 -e nobis beatus rideris. NER. Eum. 10, 4 omnes -e illo, sc. Eumene, parvi futuros. HOR. epist. 1, 11, 4 cunctane -e Campo et Tiberino flu-
[Gatti]

mine sordent? PROP. 2, 28, 10 -e se formosis invidiosa *Venus est* (i. puellis, quae etiam collata *Venere formosissima formosae dici possunt; alii intellegunt 'formosioribus', ut spectet ad l. 17sq.*). OV. AM. 2, 4, 19 est, quae Callimachi -e nostris rustica dicat carmina. 2, 9, 38 vix illis, sc. sagittis *Amoris*, -e me nota pharetra sua est (*vim causalem intellegunt alii, sed cf. p. 376, 84*). LIV. 1, 6, 3 parvum Lavinium -e ea urbe . . . fore. 34, 32, 9 crimina . . . non . . . mediocria; sed quid ista sunt -e iis, quae eqs. VAL. MAX. 5, 1 ext. 3 ista . . . -e his (*trad.; eis Paris*) . . . lusus ac iocus fuissent. FLOR. epit. 2, 2, 11 -e (pro var. l.) tanta victoria leve . . . damnum fuit. GELL. 14, 1, 25. 14, 1, 33 quae . . . vera dicunt, -e ceteris . . . pars ea non sit millesima. APVL. Socr. prol. 4 *cantum* solum sibi, sc. corvo, -e ceteris *avibus* deesse.

b potius comparatione strictiore, sc. cum respectu gradus aestimationis i. q. ante, praeter (imprimis iuxta adi. universitatem significantia): **α** locutio praepos. pertinet ad adiectivum, adverbium (forma 'dives est -e me' i. q. 'dives est ante me, ditior est quam ego'): **①** iuxta posit. (cf. p. 379, 30. 34. 46; an huc etiam OV. l. 5?): SALL. hist. frg. 2, 64 Saguntini fide atque aerumnis incliti -e (per var. l.) mortalibus (VVLG. I par. 4, 9 -e fratribus suis). APVL. met. 9, 14, 1 fabulam . . . bonam -e ceteris (TERT. praescr. 3 l. 8 Saul b. -e ceteris [ceteros var. l.]). ITALA IV reg. 5, 12 [Ambr. in Luc. 4, 51] nonne bonus Abana et Pharchar fluvii Damasci -e Iordane [acc. var. l.; gr. ὑπὲρ Ἰορδάνην, Vulg. meliores . . . aquis Israhel]). ITALA psalm. 44, 3 (Sangerm. al. = VVLG.) speciosus forma -e filiis hominum (Tert. adv. Iud. 9, 17 super, adv. Marc. 3, 7 citra, 3, 14 praeter [pendent e. g. AVG. civ. 17, 16 p. 238, 24 D. in psalm. 44, 8]. sim. variant versiones Is. 53, 3, ubi Aug. civ. 18, 29 p. 295, 3 D. deficiens -e omnibus hominibus, Vulg. novissimum virorum). IV Esdr. 10, 57 Weber (= VVLG.) beatus es -e multis (multos S). PANEG. 2, 10, 4 illud . . . -e ceteris mirum, quod eqs. SYMM. epist. 3, 75 cum -e ceteris tibi domestica bona cara sint (SVLP. Sev. chron. 1, 2, 6). AMM. 28, 1, 19 -e ceteris notus. AMBR. obit. Valent. 51 ideo -e ceteris causis me acciendum putavit. HIER. monogr. p. 197, 12 senarius . . . numerus -e omnibus in quota perfectus suis partibus impletur. AVG. conf. 2, 6, 13 -e cunctis formosa . . . veritas. al. **②** iuxta compar. (cf. p. 379, 39. 50; arcuimus p. 374, 51. 79): FRONTO p. 89, 7 v. d. H. nihil unquam -e vobis dulcius habui neque habere possum. GELL. 1, 3, 25 interdum utile -e illo, quod honestum nobis est, fit plenius. APVL. met. 8, 4, 4 -e ceteris feris mitior cerva. 8, 21, 1 unus -e ceteris . . . animo fortior (ITALA III Esdr. 4, 35 Weber [= VVLG.] veritas magna et f. -e omnibus). Socr. prol. 5. ITALA II Macc. 7, 39 (rec. P) rex, iracundia percitus, peius adhuc -e aliis huic concurrat (recc. LX Vulg. super omnes, recc. BM magis quam fratribus). II Cor. 12, 13 (cod. g = VVLG.) quod minus habuistis -e caeteris ecclesiis (cod. d al. quam, Ambrosiast. abl. compar., gr. ὑπὲρ). Hebr. 1, 4 (cod. 89, sim. VVLG.) Christus prestantius -e illis angelis nomen hereditavit (cod. d al. abl. compar., Hil. trin. 4, 11 ab his). IV Esdr. 5, 54 Weber (= VVLG.) minores statu estis -e his. 12, 15. Ps. TERT. haer. 1 p. 215, 7 turbulentiorem -e ceteris angelis. 3 p. 219, 5 Christum . . . -e ceteris hominibus . . . meliorem (Ps. APVL. herb. interpol. 125 l. 16 *sucus* -e caeteris m.). HERM. vulg. vis. 3, 12, 1 faciem . . . hilariorem -e (pro var. l.) pristina (Pal. hilarem magis quam ante). AMM. 26, 2, 5 magis -e cunctis . . . extimescens. AMBROSIAST. in I Tim. 3, 6 -e ceteris digniorem. HIER. tract. in psalm. I p. 165, 28 *serpens* sapientior erat . . . -e omnibus bestiis. VVLG. Dan. 1, 10. 1, 15. AVG. civ. 7, 24 p. 306, 8 D. haec longe . . . leviora sunt -e ista turpitudine. VITAE patr. 3, 141 maiorem gloriam -e ceteris possidebat ([postea: maiorem ceteris et maiorem -e c.; cf. 5, 14, 19, ubi bis quam, tertio loco abl. compar.]). THEOD. MOPS. in Eph. 1, 23 p. 142, 9). al. **③** iuxta superl. vel numeralia quaedam (cf. p. 379, 29; vix huc iam CIC. p. 374, 80): IREN. 1, 31, 1 (1, 28, 9 H.) Iudam solum -e caeteris cognoscentem veritatem (CAPITOL. Opil. 12, 1 s. Severum -e ceteris laudans. GREG. M. moral. 13, 25. cf. ALC. AVIT. hom. 24 p. 145, 21 [ad regem] in tribunali unus -e omnibus, in altari unus ex omnibus . . . discernis). AVSON. 398, 18 p. 227 P. mihi -e cunctis lectissima *ostrea*, quae Medulorum educat oceanus. AMM. 25, 6, 14 maxima -e ceteris flumina. AVG. civ. 21, 8 p. 505, 6 D. stella -e ceteris magnitudine ac splendore notissima. ALC. AVIT. hom. 6 p. 109, 6 sibi . . . maxime -e omnibus . . . opus esse (REGVLA mag. 34, 1 in exercendo m. divino officio -e omnibus sanctae debet militiae ordo constitui). EVGIPP. Sev. 22, 1 haec . . . aedificia -e ceteris celerrime relinquenda sunt.

β locutio praepos. pertinet ad quamlibet partem enuntiati (indicatur aliquid esse [fieri] priore loco vel maiore gradu, vi, ut hic illic usurpetur fere pro plus quam, potius quam): **①** vario usu: GELL. 14, 6, 5 quem versus Socrates -e (pro var. l.) omnibus semper rebus sibi esse cordi dicebat. ITALA exod. 33, 16 (Lugd.) gloriabimur . . . -e omnibus gentibus (Wirc. super, Vulg. ab). Iudith 12, 18 (Corb. al. = VVLG.) magnificata est anima mea hodie -e omnibus diebus meis (cod. 130 super omnes dies, Complut. per). 13, 18 (Corb. al. = VVLG. 13, 23) benedicta es . . . -e omnibus mulieribus. psalm. 30, 12 (cod. 109 al.) -e omnibus inimicis meis factus sum obprobrium (Vulg. super, Hier. psalt. sec. Hebr. apud). 44, 8 (Veron. al., sim. VVLG.) unxit te . . . -e participibus tuis (Sangerm. a consortibus; n. etiam sub IIB3. -e explicat: HIER. tract. in psalm. I p. 247, 17 plus quam. HESYCH. in lev. 21, 10 p. 1059^A super . . . sine aliqua dubietate intellegitur). al. ITIN. Alex. 43 nuntiati. . . Alexandro duo fontes futuri praesagio suborti horrore fuere -e admira-

tione (nisi vi causali). VOPISC. Tac. 11, 2 -e (pro cod.) omnibus holeribus . . . lactucis . . . indulgit. ARNOB. nat. 1, 29 alium -e hoc deum . . . credit. FILASTR. 129, 1 cum David meruerit -e multis humano generi mysteria praedicare. AMM. 28, 2, 12 -e ceteris hostibus Saxones timentur. AMBR. Isaac 4, 33 -e ipsis, a quibus quaerit, audit vocem eius (nisi vi temporali). Ps. AMBR. paenit. 15. AVG. civ. 10, 1 p. 403, 21 D. ea . . . vel pro sacrificiis vel -e sacrificiis placere. 15, 20 p. 102, 17 quem -e ceteris filiis dilexisset (CONSVLT. Zacch. 1, 38 p. 47, 9 Christum -e anima). conf. 1, 17, 27 mihi recitanti adlamabatur -e multis coetaneis. 5, 6, 11 cum multis vel etiam -e multis laudabam ac ferebam (var. l. efferebam. sim. FACVND. defens. 11, 1, 27). 8, 4, 9. CLAUD. MAM. anim. 3, 2 p. 156, 14 ut scientiam -e opinione concupiscerem (nisi notione deflexa fere i. q. pro opinione, loco opinionis). INSCR. christ. Silvagni 4415, 1. al.

② locutiones quaedam cum adi. pro subst. (masc. vel neutr.) usurpatis, quae plus minusve vergunt in notionem q. e. imprimis, praecipue sim. (attributive posita v. supra): **Ⓐ** -e ceteris (cf. IIB1): SEN. suas. 2, 20 notate -e c., quanto decentius Vergilius dixerit eqs. GELL. 12, 5, 7 ita -e c. omnibus enituit . . . honesti dignitas. APVL. apol. 71, 1 me . . . -e ceteris maluisse *Pudentillam*. met. 4, 15, 1 -e c. Thrasyleon . . . delectus. 10, 8, 2 unus e curia senior -e c. compertae fidi. TREB. trig. tyr. 11, 6 fidelitatem historicam -e c. custodiendam putavi. VOPISC. Prob. 12, 1 dis immortalibus gratias et -e c. . . Iovi Optimo. SYMM. epist. 4, 4, 4 -e c. nosti eqs. AMM. 29, 5, 4. HEGES. 1, 14, 1 p. 20, 28 -e c. Antipater (gr. Ios. bell. Iud. 1, 123 μάλιστα, Ps. Rufin. 1, 5 p. 604 maxime). 5, 9, 3 -e c. in sacerdote fides mentis quaeritur. RVFIN. epist. Clement. 9, 1 si caritatem -e c. et ante omnia in vestro corde figatis. AVG. civ. 10, 17 p. 430, 1 D. dei . . . , quem -e c. colebant. 20, 24 p. 467, 24 vel inter cetera vel -e c. hoc detestentur. conf. 7, 21, 27 arripui . . . -e c. apostolum Paulum. in euang. Ioh. 119, 2 ipsum -e c. et familiaris diligebat (vera relig. 16, 31 MART. CAP. 2, 143). MARCELL. med. 20, 14 illud sane -e c. mihi credas velim (e Scrib. Larg. 107 illud utique credas). MART. CAP. 5, 473 docere . . . -e c. debet ipsa narratio. BOETH. cons. 3, 2, 11 W. quod quisque -e c. petit. al. accedit quam (fortasse per perseverationem, sed cf. e. g. praecipue quam p. 480, 48): HEGES. 4, 7 p. 251, 16 cum oportuerit eos prius disceptatores esse . . . quam . . . proliatores et -e c. merita cognoscere quam arma sumere. **Ⓑ** -e omnibus (cf. IIB2): ITALA exod. 33, 17 (Lugd. al.) scio te -e o. (Vulg. te ipsum novi ex nomine). ARNOB. nat. 7, 8 unum illud -e o. quaero. RVSTIC. Conc. I 4 p. 11, 30 -e o. quidem nec sermone habendi sunt digni homines qui illum culpant (*Migne gr. 78, 905^c μάλιστα*). p. 41, 20 -e o. Memnon tyrannus . . . pellatur (gr. I 1, 5 p. 127, 8 ἐξαιρέτως). p. 108, 30 quod -e o. est notandum. p. 118, 24 scribo -e o. quidem salutans reverentiam tuam (cf. p. 232, 14 prius quidem). ALC. AVIT. hom. 7 p. 113, 21. CASSIOD. var. 10, 6, 2 custodire iustitiam -e o. Didym. in I Petr. 2, 13 p. 25, 6 hoc . . . -e o. docuit salvator. IORD. Get. 223 Attila -e o. denuntians atque interminando decernens, graviora se in Italiam inlaturum, nisi eqs. GREG. M. epist. 3, 22 p. 180, 8 illud quidem -e o. curae tibi sit. 3, 48 p. 204, 33 -e o. autem Columbum fratrem . . . adhibere vos convenit. REGVLA mag. 4, 4 -e o. castitas corporum (in enumeratione ut 4, 7 -e o. pietas). BENED. reg. 39, 7 remota -e o. crapula. al.

Ⓒ -e cunctis: AVIEN. orb. terr. 363 -e c. stupeas. AVG. conf. 2, 6, 13 -e c. honorandus unus. MART. CAP. 7, 731 -e c. igitur affata sacra monas esto. 9, 892 illud -e c. intimatum velim, quod eqs. 9, 899. 9, 966. **c** notione deflexa (cf. etiam supra l. 12): **α** mero respectu differentiae, fere i. q. aliter ac (huc vergit IREN. p. 375, 59): ITALA Iudith 5, 4 (Corb. al.; loq. Holofernes) quare non consideraverunt Israelitae, ut venirent in obviam nobis -e omnibus qui habitant in orientem? (VVLG. -e omnibus . . . isti contempserunt, cod. 132 al. ex). Esth. 4, 13 (Complut., sim. VVLG.) -e omnibus Iudeis salva ero (Corb. al. praeter). Dan. 7, 19 (Aug. civ. 20, 23 p. 464, 7 D.) bestia quarta, quae erat differentens -e omni bestia (*Lucif. non parc. 30* praeter, Vulg. dissimilis valde ab). **β** mero respectu relationis, fere i. q. pro, secundum: MAXIMIN. c. Iud. (Journ. Theol. Stud. 20, 1919, 293) 1, 1 aliquantulum -e nostro vigore contra Iudaeos . . . cum vestra sanctitate conferre. CONC. I 5 p. 139, 34 aut . . . -e natura sua passus sit Christum aut contra naturam; et si -e natura passus est eqs. (gr. I 1, 7 p. 61, 25sq. κατά).

2 locutio praepos. est pars necessaria locutionis aestimandi: **a** iuxta verba (hucine p. 374, 77sq.?): ITALA Ezech. 20, 15 (cod. 176) terram . . . quae est -e omni terra ([Hier. ad l. ultra, Vulg. praecipuam terrarum]). IREN. 1, 28, 1 [1, 26, 1 H.] elatus et inflatus, quasi -e ceteris esset [gr. ὡς διαπέφω τῶν λοιπῶν]. COD. Iust. 2, 6, 7, 1 [a. 370] si in uno auditorio duo tantum -e ceteris fuerint vel plures. EPIST. pontif. 611 Schwartz p. 37, 6. v. etiam p. 379, 34. 38). AVG. civ. 6, 8 p. 262, 8 D. theologia haec -e illa tenenda (opp. cum illa respuenda). 7, 3 p. 277, 30 inter illos deos vel potius -e illis Fortuna poneretur. QVODV. temp. barb. 1, 4, 3 amor dei -e omni amore . . . ferebatur. VICT. VIT. 3, 27 quod rex eum habiturus esset -e omnibus. **b** sine verbo, -e ceteris fere i. q. superior ceteris: Ps. TERT. haer. 8 p. 225, 11 qua doctrina Christum . . . diceret . . . hominem solitarium atque nudum nullo alio -e ceteris nisi sola iustitiae auctoritate.

C vi causali, fere i. q. propter, sed adhibetur plerumque ita, ut indicetur aliquam qualitatem sim. abundare ideoque aliquid vel necessario fieri vel impediri (aliter e. g. p. 378, 30. 32. 72. 74, an iam OV. [Galli])

p. 375, 5? ad vim instrum. vergit maxime p. 378, 4. infra distinguimus sententias affirmativas a negativis, sed etiam illis saepe colorem quasi negativum inesse neminem fugiet; gr. respondet ἀπό nisi alia adnotantur): 1 cum subst. quae indicant affectum animi vel corporis (fere ita ut proprii affectus agentem movent vel impediunt; aliter maxime Liv. 31, 24, 18 VVLG. Sirach 16, 9 VITA Nicet. 7): a in sententiis affirmativis: LIV. ANDR. carm. frg. 16 Vlixī cor frixit -e pavore (ITALA cant. 3, 8 [cod. 169 al.] gladium eius in femore eius -e p. in noctibus [Vulg. propter]. VVLG. Iudith 13, 29). PLAVT. Amph. 1066 exsurgite . . . qui terrore meo occidistis -e metu (CATO inc. libr. frg. 13 verba tertiatō . . . dicere. Liv. 5, 13, 13. 22, 3, 13 si . . . manus -e m. obtorpuerit. 38, 33, 3 silentium -e m. ceterorum fuit. SVET. Claud. 10, 2 APVL. met. 1, 11, 6. al.). Rud. 174 -e timore . . . concidit (TERT. adv. Marc. 4, 8 p. 439, 12. ITALA Matth. 14, 26 [cod. a al. = VVLG.] clamaverunt [cod. d al. a]. al. AMM. 15, 5, 30 mutatis . . . saepe sententiis. CAES. AREL. serm. 184, 2 [syn. per timorem]. al.; cf. LACT. inst. 5, 11, 10 -e nimia timiditate). 526 omnia corusca -e tremore fabulor. Stich. 215 -e maerore adeo miser atque aegritudine consenui. 466 -e laetitia lacrimae prosiliunt mihi (AVG. ord. 1, 5, 14 exiliens). TRUC. 328 -e lassitudine. TER. Eun. 98 -e amore excludit hunc ([SCHOL. Ter. p. 57, 26 -e pro ab accipe]. FRONTO p. 116, 4 v. d. H. eras -e a. imperiosus. TAB. devot. Audollent 265 A, 7 AVG. conf. 3, 6, 10. al.; cf. -e caritate: ITALA Philem. 9 [Theod. Mops. ad l.; gr. διά c. acc., Vulg. propter]. AVG. conf. 5, 12, 22 pecuniae. al.). RHET. Her. 4, 33, 45 ex imis pulmonibus -e cura spiritus ducebat. CE 59, 10 <-e deside>rio gnatae fletus . . . edunt (si recte supplevit Haupt). Liv. 4, 40, 3 oblitae -e gaudio decoris (TERT. anim. 52, 3 spiritum exhalare. adv. Val. 17 p. 196, 15. ITALA Tob. 11, 11 [cod. 86 = VVLG.] flere [SVLP. Sev. Mart. 13, 9. et saepius. cf. HEGES. 1, 36, 2 p. 72, 20 in lacrimasse. GREG. TVR. Franc. 5, 11 p. 206, 12 lacrimans]. Luc. 24, 41 [cod. b al. = VVLG.] mirantibus. PANEG. 11, 11, 4 clamare. al.). 45, 39, 2 -e pudore . . . insignia ipsi sua tradituri (SVET. Aug. 65, 2 abstinuit . . . congressu hominum. Tib. 66 Claud. 32 APVL. met. 1, 6, 4). SVET. Otho 12, 2 multi milites . . . -e dolore Othonis mortui armis inter se ad internecionem concurrerunt (TERT. nat. 2, 14, 9. ITALA Is. 65, 14 [Tert. adv. Marc. 4, 14 = VVLG.] clamabitis [gr. διά c. acc.]. apoc. 16, 10 [cod. g al., sim. VVLG., gr. ἐκ ut VVLG. apoc. 16, 11]. CHIRON 414 [Veg. mulom. 2, 121, 1 dolore cogente]. VVLG. gen. 35, 18 egrediente . . . anima -e d. al.). GELL. 2, 27, 5 -e studio laudis . . . iacturarum . . . corporis contemptor Philippus (TERT. anim. 2, 2). ITALA psalm. 6, 8 (Sangerm. al.) turbatus est -e ira oculus meus ([HIER. psalt. sec. Hebr. -e amaritudine, cod. 304 et Vulg. a furore. sim. 30, 10, cod. 325 al., ubi gr. ἐν vel ἀπό, Vulg. in]. 54, 22 [Veron. al.] divisi sunt -e ira vultus eius [Sangerm. al. et Vulg. ab]). CONC. I 3 Rustic. p. 64, 32 paene lapideus factus sum -e aestuatione (vers. Tur. pro vel per; I 2 p. 44, 48 ex maerore, gr. I 1, 2 p. 33, 9 ὄψο). VITA Nicet. 7 a parentibus ligatus -e nimio furore . . . puer daemonium habens. al.

b in sententiis potius negativis (vel iuxta voces praefixis privativis ornatas; in interrog. rhet. FRONTO p. 3, 3 v. d. H.): PLAVT. Amph. 337 non me commovere possum -e formidine (Capt. 637 vix asto). CAS. 413 -e metu (praebe tu codd.) ubi sim nescio (Cic. Phil. 13, 20 veteranorum nomen -e m. ferre non poterat. Liv. 1, 29, 3. 9, 6, 12 non hiscere . . . potuisse. CVRT. 3, 8, 30 APVL. met. 1, 23, 2). TER. Andr. 825 vide quam iniquos sis -e studio (DICT. 5, 11). HAUT. 123 animo . . . incerto -e aegritudine. 308 -e gaudio . . . ubi sim nescio (Liv. 4, 40, 3 vix -e g. compotes [sim. 27, 50, 2, ubi -e om. pars codd.]. 39, 49, 5. FRONTO p. 3, 3 v. d. H. putesne ullus dolor penetrare sciat . . . animum meum -e tanto g. APVL. flor. 16, 34. ITALA act. 12, 14 [cod. 57 al. = VVLG., cod. d a, cod. e de, cod. g pro]. al.). 920 -e iracundia . . . non sum apud me. Cic. Verr. II 2, 97 qui -e cupiditate . . . humanitatis rationem habuisset numquam. Planc. 99 nec loqui -e maerore potuit. Tusc. 4, 73 (c Turpilio) Venerem -e lubricitate negat curare quicquam. Att. 6, 5, 4. 11, 7, 6 non possum -e fletu et dolore . . . commorari (FRONTO p. 222, 9 v. d. H. nequivi -e fletu ac d. CHIRON 434 stare non poterit. AVG. conf. 9, 5, 13. SVLP. Sev. dial. 3, 6, 1 insanio). BRVT. Cic. ad Brut. 21, 2 W. scribere . . . non possum -e sollicitudine ac stomacho. Ov. am. 2, 6, 29 (de psittaco) -e sermonis amore in multos non poteris ora vacare cibos (RVFIN. patr. 2, 2 S. -e nimio a. . . non adspicis). Liv. 3, 18, 9 -e ardore impetuque tantae rei, sc. consulis interfecti, sensus non pervenit ad militem (SVET. Cal. 53, 1). 21, 56, 9 (v. sub 3b) -e lassitudine (VVLG. iud. 8, 4 persequi non poterant. PASS. Tarach. 11 defecti). 31, 24, 18 nihil -e impotenti ira Philippi est servatum. APVL. met. 3, 12, 6 nec . . . -e rubore memini. 9, 20, 4 -e turbatione pedibus intectis procurrit cubiculo. ITALA psalm. 87, 10 (cod. 305 al., sim. VVLG.) oculi mei infirmati sunt -e inopia (Veron. al. ab). SPART. Hadr. 23, 15 -e valetudine nec gratias quidem . . . agere potuit. LACT. inst. 1, 15, 21 -e nimio luctu delirasse. HIL. in Matth. 15, 6 ne in via -e inedia deficiat turba. AMM. 17, 12, 9 amisso vocis officio -e timore (25, 1, 1. VVLG. sap. 17, 18 deficientes. GREG. TVR. Andr. 7 nihil respondentes. al.). VVLG. II par. 9, 4 non erat -e stupore ultra in ea spiritus. Is. 28, 7 -e (pro var. l.) vino nescierunt, et -e (pro var. l.) ebrietate erraverunt eqs. SVLP. Sev. dial. 3, 15, 4 decolor -e furore. al.

2 cum subst. quae indicant magnam quantitatem, multitudinem sim.: a in sententiis potius negativis (vel iuxta voces praefixis privativis ornatas): Cic. Att. 2, 21, 4 ut -e multitudine eorum, qui legunt edictum, transire nequeamus (Tusc. 1, 101 solem -e iaculorum m.

. . . non videbitis. CAES. Gall. 7, 44, 1 vix -e m. cerni poterat. Liv. 4, 41, 5. ITALA gen. 32, 12 [Aug. quaest. hept. 1, 102, sim. VVLG.] arena non dinumerabitur -e m. [Lugd. a]. psalm. 32, 16 [cod. 421] non salvabitur rex -e m. virtutis suae [gr. διά, Veron. al. in, Sangerm. al. et Vulg. per]. et saepius). Liv. 40, 22, 3 ut -e densitate arborum . . . perspicere caelum vix posset (sim. RVFIN. epist. 1, 17 p. 369, 29). 45, 7, 4 progredi -e turba occurrentium . . . non poterat (ITALA Luc. 5, 19 [aur. al. = VVLG.] non inventientis qua parte eum inferrent [gr. διά, cod. a al. propter]. 8, 19 [ibid.] non poterant adire [gr. ut supra, cod. a al. propter, cod. e per]. al.). b in sententiis affirmativis: SVET. Iul. 39, 4 ut -e turba elisi exanimatique sint plurimi (Cal. 4. PEREGR. Aeth. 36, 2 ubi -e tam magna t. . . lente . . . venitur). TERT. apol. 37, 8 pauciores hostes quam cives habetis -e multitudine Christianorum (VVLG. deut. 28, 62 eratis sicut astra caeli -e m. [Itala Lugd. in]. Zach. 8, 4 baculus in manu eius senis -e m. dierum. SVLP. Sev. chron. 1, 5, 3 VITA Caes. Arel. 2, 17). VVLG. gen. 29, 20 -e amoris magnitudine (47, 20 vendentibus . . . possessiones suas -e m. famis. SORAN. p. 3, 13 animos . . . -e m. operis lassari. CONC. I 5 p. 375, 7). Is. 7, 22 homo -e ubertate lactis comedet butyrum.

3 cum variis subst. (sc. fere res significantibus, sed personas infra l. 72. 78): a in sententiis affirmativis: PLAVT. Men. 181 ut occaecatust sol -e huius mulieris corporis candoribus. HOST. carm. frg. 1 hastam pilans -e pondere frangit. VARRO frg. Macr. Sat. 3, 15, 8 murenae in summa aqua -e pinguitudine (pinguedine var. l.) flutentur. Liv. 6, 40, 1 cum -e indignitate rerum stupor silentiumque inde ceteros patrum defixisset. APVL. met. 2, 25, 3 ut tantillula animalis, sc. mustela, -e nimia sui fiducia mihi turbarit animum. 9, 17, 1 decurionem quandam Scorpionem -e morum acritudine vulgus appellat. TERT. anim. 9, 6 -e ipsa tenuitatis subtilitate de fide corporalitatis periclitatur anima. 51, 2 cadaver . . . -e animae . . . individuitate servatum. adv. Marc. 4, 9 p. 444, 10 -e (pro var. l.) bonitate fecisse illum. 5, 20 p. 648, 22sq. -e comparatione (i. acquisitione) agnitionis Christi, non -e reiectione dei creatoris lucra priora stercora existimat Paulus ([Phil. 3, 8] sc. quod agnovit Christum, non quod reiecit creatorem). adv. Val. 9 p. 187, 18 -e vi dulcedinis. al. ITALA psalm. 17, 13 (Veron. al., sim. VVLG.) -e fulgore in conspectu eius nubes ipsius transierunt ([cod. 136 Cas. ab splendore, Cassiod. ad l. praefulgorae. vi comparativa intellegit AVG. ad l.]. VVLG. II reg. 22, 13 succensi sunt carbones. ISID. nat. 24, 2 -e f. solis . . . sidera obtunduntur. cf. ibid. 26, 8 oculos . . . -e fulgoris splendore [acc. var. l.] in se . . . rapit Orion). 87, 19 (cod. 189 al.) elongasti a me amicum . . . et notos -e miseria (Veron. al. et Vulg. a, Hier. psalt. sec. Hebr. notos meos abstulisti [unus e codd. addit: -e tenebris]). Ezech. 31, 5 (cod. 176, sim. VVLG.) dilatati sunt rami eius -e aqua multa. HIER. psalt. sec. Hebr. 107, 34 ponet terram fructiferam in salsuginem -e malitia habitatorum eius (var. ll. pro, propter; Vulg. a). VVLG. gen. 48, 10 oculi . . . Israel caligabant -e nimia senectute ([Itala Lugd. a]. sim. III reg. 14, 4. ceterum: ORIBAS. syn. 3, 85 Aa p. 868 membra . . . frigida -e s. [gr. διά γῆρας]). Iob 30, 30 ossa mea aruerunt -e caumate (Hier. interpr. Iob ab aestu). CIL VI 1679, 7 (saec. IV ex.). RVFIN. hist. mon. 1 p. 395^A erat . . . aridi corporis -e abstinentia. EPIST. Maxim. Aug. in psalm. 36 serm. 2, 20 l. 153 quae -e honestate stili nostri siluimus. al.

b in sententiis potius negativis (vel iuxta voces praefixis privativis ornatas): TITIVS or. frg. (2 M.) Macr. Sat. 3, 16, 16 iudex vix -e vino sustinet palpebras (TERT. apol. 6, 6 in feminis -e auro nullum leve est membrum, -e v. nullum liberum est osculum. VVLG. Is. 28, 7 [v. sub 1b]. cf. FLOR. epit. 2, 10, 2 -e poculis nescientes). RHET. Her. 4, 15, 21 -e ignavia tubae sonitum perferre non potes. Cic. Mil. 105 neque enim -e (pro var. l.) lacrimis iam loqui possum (Att. 9, 12, 1 possum nec cogitare nec scribere. VVLG. thren. 2, 11 defecerunt . . . oculi. cf. Tac. ann. 15, 16, 4 -e fletu [adde p. 377, 62sq.]). LYCR. 4, 1167 vivere non quit -e macie. VARRO rust. 2, 4, 12 quae sus -e pinguitudine carnis . . . surgere non posset. Liv. 2, 27, 8 neque decretum exaudiri consulis -e strepitu et clamore poterat (8, 33, 2 -e s. ac tumultu [item 22, 5, 3]. 10, 13, 9. 39, 8, 8 -e ululatus . . . et s. cf. 9, 13, 1 -e clamore. 37, 29, 5 -e tumultu [SVET. Aug. 34, 1 VVLG. act. 21, 34]). 9, 14, 5 gens suarum impotens rerum -e domesticis seditionibus. 21, 56, 3 neque -e imbris satis decernere possent. 21, 56, 9 moveri nequibant -e lassitudine ac vulneribus (VOPISC. Aurelian. 5, 3 equo sedere non posse. cf. Liv. 27, 29, 2 -e gravitate vulnerum). 28, 3, 6 -e incidentibus telis. al. PRIAP. 78, 6 vix posse . . . ambulare -e fossis, sc. rugis. FEST. p. 298 FRONTO p. 209, 24 v. d. H. APVL. met. 9, 32, 3 -e nimia paupertate. Socr. 16 p. 155 nihil homini -e istis custodibus, sc. daemonibus. . . esse secreti (nisi ad AIA). MIN. FEL. 19, 14. TERT. adv. Marc. 4, 20 p. 487, 25 qui . . . non potest contaminari -e inanitate substantiae. pall. 1, 3 haud miror -e documento superiore (i. exemplo anteriore). al. ITALA psalm. 108, 24 (Prosp. ad l. al.) genua mea infirmata sunt -e ieiunio et caro mea immutata est propter oleum (gr. ἀπό νηστείας . . . δι' ἔλαιον, Veron. al. et Vulg. a . . . propter). 118, 53 (Sangerm. al., sim. VVLG.) defectio animi tenuit me -e peccatoribus (Veron. al. a). IVL. VAL. 1, 49 paludem . . . inviabilem -e rigore. AMM. 18, 8, 14 -e angustiis videre non poterant. al.

D vi temporali i. q. ante (potius sec. compos. praemature sim. novatum quam vestigium usus prisci quem testantur praeverbium et osc. prai; cf. etiam p. 376, 5): HEGES. 1, 37, 6 quae . . . iniuriam -e ceteris deprehendisset. CASSIOD. Didym. in I Ioh. 3, 8 p. 57, 7 -e cunctis [Gatti]

diabolus versus est ad peccandum (gr. πρὸ πάντων. ad I Ioh. 3, 8 ab initio diabolus peccat). CIL XI 4446 Aureliae Veneriae coniugi, quam -e tempore carui eqs. GLOSS. V 548, 47 -e iudicio: absque iudicio (an praeiudicio? cf. notionem q. e. 'sine' a gramm. p. 372, 28 laudatam).

II cum acc. (exempla potiora; ceterum saepius var. l. minoris momenti, e. g. TERT. praescr. 3 l. 8 ITALA [= VVLG.] IV Esdr. 10, 57 Weber VVLG. gen. 29, 20 act. 22, 11 ISID. nat. 26, 8): A respicitur causa (cf. propter): PETRON. 39, 12 nascuntur in capricorno aerumnosi, quibus -e mala sua cornua nascuntur. 46, 1 scimus te -e litteras fatuum esse. ITALA Marc. 2, 4 (cod. e) cum non possent accedere -e turbam (aur. al. et VVLG. abl., cod. a propter, gr. διὰ c. acc.). 7, 17 (codd. a, n) cum introisset in domum -e multitudinem (gr. ἀπό, cod. b al. et Vulg. a turba. Ioh. 21, 6 [cod. a, ceteri abl., Vulg. a, gr. ἀπό]). DIONYS. EXIG. praef. 3 Corp. Christ. 85 p. 45, 18 -e virtutis amorem (cod., amore edd.) cuncta . . . desideratis agnoscere.

B respicitur comparatio (gr. resp. παρά c. acc., nisi alia adnotatur): I -e ceteros sim.: HYG. astr. 2, 35 ut -e c. lucere videatur Sirius (var. l. praeter. pendent ISID. nat. 26, 14 et orig. 3, 71, 15, ubi praeter ceteras vel -e ceteris trad.). IUL. VAL. 3, 57 hunc -e c. deum arbitrari. PANEG. 5, 2, 1 -e c. urbes (ceteris Itali, edd. praeter W. Baehrens; praeter Novák). HIL. in psalm. 134, 10 -e omnes deus noster est; . . . potestate -e c. est (ibid. iterum, abl. ter var. l.). AVELL. p. 114, 7 -e c. provincias. VISIO Pauli 24 rec. P p. 24, 34 J. -e c. homines (rec. Sang. p. 139, 4 S. abl.). 2 -e omnes sim. (GLOSS. I Ansil. PR 606 -e omnes: supra omnes. 607 ante omnes): ITALA Tob. 3, 17 (vel 25; Complut.) Tobie destinata erat hereditas illius Raquel -e o. qui habuerant coniugium eius (Reg. al. super, Vat. praeter, Vulg. brevis). Esth. 2, 9 (Complut.) Esther placuit illi -e o. mulieres (gr. et Vulg. brevis). Dan. 3, 37 (Wirc.) minimi . . . -e o. nationes (cod. 176 al. -e c. abl., Vulg. quam omnes gentes). III Esdr. 1, 24 Weber (= VVLG.) inreligiosi . . . -e o. gentem. Luc. 13, 2 (cod. d) -e o. Galilaeos fuerunt peccatores homines (cod. a al. et VVLG. abl., cod. e super. sim. variant versiones 13, 4). HIL. in psalm. 134, 10 v. sub I. 134, 27 p. 712, 11 -e o. hos esse Israhel. VVLG. Iudith 16, 19 magni erunt . . . -e omnia (per var. l.). EXPOS. mundi 34 (altera rec. praeter). 3 alia: INSCR. Tripol. Reynolds-Perkins 918, 3 (saec. II/III) agens -e cunctos in hac castra milites (praecinctos vel praecinctus coni. Lavagnini, Riv. Fil. 6, 1928, 421. cf. IUL. VAL. carm. 2, 1 -e cuncta vitae commoda est mortalibus de fine <vitae semper esse> nescium [suppl. F. Skutsch]). ITALA gen. 43, 34 (Lugd.) maior . . . parerat Benjamin in quinquiplo -e illorum fratrum partes (gr. παρά τὰς μερίδας πάντων πενταπλασίως πρὸς τὰς ἐκείνων, Aug. loc. hept. 1, 183 pars Benjamin -e partibus omnium quinquipliciter ad illorum, Vulg. aliter). psalm. 44, 8 (Hil. in psalm. 118 heth 16 trin. 11, 18 al.) unxit te . . . -e consortes tuos (var. l. abl., quem praebent aliae vers., v. p. 375, 80. pendent Hebr. 1, 9 [acc. codd. d, e] et HIL. trin. 11, 20 [abl. var. l.]). 75, 13 (Sangerm.) terribilis -e reges terrae (gr. παρά c. dat., cod. 109 -e c. abl., Veron. al. et Vulg. apud. sim. variant vers. 88, 28 [-e c. acc. Hil. in psalm. 131, 19]). Luc. 18, 14 (cod. a) publicanus iustificatus . . . -e illum Pharisaeum (cod. d praeter, cod. c al. magis quam, aur. et Vulg. ab). Hebr. 3, 3 (cod. 89) amplioris . . . gloriae ist[a]e -e Moysen dignus habitus est (VVLG. -e Mose [Moysen var. l.], codd. d, e quam Moyses).

? C fere i. q. praeter (si recte trad.): ITALA gen. 26, 1 (Philo quaest. in gen. 4, 175) famas -e famem ante factam (-e cod. unus, post ceteri sec. Vulg., praeter coni. Petit et praebet Aug. civ. 16, 36 al., gr. χωρίς). ITALA (= VVLG.) IV Esdr. 14, 12 Weber transierunt eius saeculi decem iam et dimidium decimae partis, superant autem eius duae -e medium decimae partis (praeter cod. C fort. recte, v. Violet ad l., post ed. Clem.).

deriv.: praeter. compos. infra sequuntur. Gatti.
praeabundantia, -ae f. a prae et abundantia. i. q. abundantia magna vel nimia: HERM. Pal. mand. 8, 3 abstine . . . a delitiis . . . et commensationibus multis, -a census (gr. πολυτελείας πλούτου, vulg. lautitia; de iunctura praepos. prae abundantia cogitatur Arch. Lat. Lex. 3, 1886, 498).

praeaccidens, -entis n. a prae et part. praes. accidens pro subst. (v. vol. I 298, 21 sqq.). i. quod ante accidit. causa praecedens (cf. p. 401, 37 sqq.): THEOD. PRISC. log. 68 (antea: multis praecedentibus causis) et praeter sanguinis emissionem hi syntectici . . . ex -bus (accidentibus, pro a., propriis a. var. ll.) fiunt. 106 hydrofici et cachectici prope ex similibus -bus (accid. pars codd.) fiunt.

praeaccipio, -ceptum, -ere. a prae et accipere. i. q. ante accipere: CASSIOD. in psalm. 105. 32sq. (31) l. 461 iam tantis miraculis -ptis non credidit Moyses dominum quae fecit esse facturum (l. 454 post tot ostensa miracula).

praeacuo, -uī, -ūtum, -ere. a prae et acuere. syllaba prima corripitur Ov. met. 7, 131 (cf. e. g. sub praeco). NOT. Tir. 73, 49 praecuit.

i. q. in parte anteriore acuere: I formae finitae (non nisi technique in insitione arborum): CATO agr. 40, 2 cum surculum -ito ([protrad. ut loco seq.]. 40, 3 eum s. primorem -ito oblicum primoris digitos II. ibid. artito s. usque adeo quo -ueris. v. CATO sub 2a). 41, 2 si vitis vitem continget, utriusque vitem teneram -ito (protrad.; inde Plin. nat. 17, 115 latere . . . adraso).

2 p. p. p. **praeacūtus**, -a, -um plus minusve pro adi. i. q. a summo (vel a parte anteriore) acutus (in struct. abl. absol. CAES. Gall. 7, 73, 2;

ceterum quodammodo viget vis verbalis, ubicumque adhibetur de instrumentis ad usum praesentem paratis, sed evanescit nimirum, cum ad res naturales refertur, ut saepius cogitare possis de notione q. e. valde acutus fere ad aliam vocem a prae et adi. acutus compositam referenda, quam frustra a p. p. p. separare temptaveris): a respiciuntur potius quaecumque pungunt, cuspidem praedita sunt: CATO agr. 40, 3 surculum -um inter librum et stirpem rami artito (41, 2 [inde Plin. nat. 17, 115 exacutos], v. etiam sub I). CAES. Gall. 2, 29, 3 -as traves in muro conlocabant (civ. 1, 27, 4). 4, 17, 3 tigna . . . paulum ab imo -a (cf. 7, 73, 6 infra). 7, 22, 5 praesta et -a materia. 7, 73, 2 ramis abscessis atque horum delibratis ac -is cacuminibus . . . fossae . . . ducebantur. 7, 73, 6 stipites . . . ab summo -i et praesti demittebantur (civ. 1, 27, 3). SALL. Catil. 56, 3 alii carentes militaribus armis -as sudis portabant (APVL. met. 8, 16, 5 AMM. 18, 7, 6. 25, 6, 5. RVFIN. hist. 3, 6, 8 [gr. Ios. bell. Iud. 5, 435 δξείαις, Ps. Rufin. 6, 11 p. 796 acutis]. 6, 42, 1 [gr. sine adi.]). Ov. met. 7, 131 -ae (perac. pars codd.) cuspidis hastas (AMM. 23, 4, 12). PAVL. FEST. p. 44 in quo vallo -i pali . . . frondibus occuluntur. VAL. MAX. 9, 2 ext. 1 Regulum . . . machinae, in qua undique -i stimuli eminebant, inclusum. PLIN. nat. 9, 38 scopuli -i (cf. APVL. met. 6, 26, 6 rupinis proximae et -as in his prominentes silices). 9, 69 pisces . . . squamis conspici . . . -is, clavorum caligarum effigie. 9, 151 stilos (SVET. Dom. 3, 1). 11, 93 asperitas -a in dorso, qua cicadae excavant feturae locum in terra (Arist. hist. anim. 556a30 τροπῶντες ᾧ ἔχουσιν ὀπισθεν δξεί). 16, 157 harundo fissilis, -a semper acie (nisi ad b trahere malis). APVL. met. 9, 32, 4 gelus . . . -a frustra nudis invadens pedibus. HEGES. 5, 21, 3 p. 345, 26 cum experirentur, si tela sibi -a forent (nisi ad b spectat). b respiciuntur potius quaecumque secant: CAES. Gall. 3, 14, 5 falces -ae insertae adfixaeque longuriis (VITAE patr. 3, 124 [= 7, 13, 6; cf. 5, 15, 26 messoria; gr. sine adi.]). PLIN. nat. 8, 26 -a bipenni (Agatharch., geogr. gr. min. I 145, 23 δξύν . . . καθ' ὑπερβολήν). APVL. met. 1, 4, 2 circumlatorem aspexi equestrem spatham -am mucrone infesto devorasse (nisi ad a trahere malis; sed cf. TERT. adv. Marc. 3, 14 p. 399, 11 ensem . . . bis acutum, -um [sec. apoc. 1, 16 gladius utraque parte acutus, gr. δίστομος, δξεία]. HEGES. 5, 50 p. 406, 3 gladio). 5, 20, 2 novaculam -am adpulsu etiam palmulae lenientis exasperatam. HEGES. 4, 18 p. 271, 3 ut ferro hautquaquam vel alia -a metalli specie recidatur bitumen.

praeadnuntio, -āvi, -ātum, -āre. a prae et adnuntiare. i. q. prius adnuntiare: DIDASC. apost. 40, 17 dominus Iudaeis . . . -vit praedicans eam, quae a mortuis futura est hominum resurrectio. dub. trad.: IREN. 5, 31, 2 resurrectionis nostrae tempus -tum a prophetis (codd.; praenuntiatum edd. fortasse recte, cum id verbum tradatur unde vires apud eundem).

[praeaequat vix recte trad. NOT. Tir. 46, 30; per-restituit Kopp.]
praeaeternus, -a, -um. a prae et aeternus, cf. gr. προαιώνιος. i. q. existens ante aeternitatem (ante omnia tempora; t. t. phil. et theol.): MAR. VICTORIN. adv. Arium 1, 56 aeterna vita filius elucescencia est -ae vitae.

? **praealloquor**, -i. a prae et alloqui, si recte trad. i. q. (prius) alloqui: CONC. I 3 Rustic. p. 49, 16 qui circa dominum meum . . . praeallocuntur tuam sanctitatem (cod. Vat., tuetur Schwartz; proallocuntur cod. Cas.; allocuntur vers. Tur.; gr. I 1, 1 p. 119, 17 προσφθέγγονται). Adkin.

praealtus, -a, -um. a prae et altus. compar. non nisi e coni. dub. MART. CAP. 8, 886, v. infra; superl. deest. legitur non nisi in oratione soluta inde a BELLO Afr., SALL., frequentant LIV., CVRT., PLIN. nat. [in var. ll. codd. inveniuntur composita ficta e compendiis orta peraltus SALL. Iug. 78, 2 LIV. 10, 2, 6. 21, 35, 5. 21, 54, 1, postalitus COLVM. 4, 1, 4. e coni. dub. MART. CAP. 8, 886 Phaenonis . . . hoc est Saturni praelatus omnibus stellis sidus . . . circum suum . . . circumcurrit (-ius edd. vet., sed cf. 2, 197 Saturno potestas . . . praelata ceteris). i. q. valde altus, altissimus (plus valet quam altus SALL. Iug. 78, 2; iuxta ponitur profundus LIV. 22, 2, 5, praiceps CVRT. 5, 5, 1, voraginosus FRONTIN. strat. 2, 5, 7, arduus AMM. 24, 6, 6; in figura q. d. litotes BELL. Afr. 37, 4 LIV. 21, 36, 5 COLVM. 4, 1, 4): I respicitur mensura, dimensio in superiorem partem (ambigua ut nix v. sub 2c):

a de rebus in altum eminentibus: BELL. Afr. 37, 4 quem campum iugum <c>ingens a mari ortum neque ita -um velut theatri efficit speciem. LIV. 21, 54, 1 rivus -is utrimque clausus ripis ([Polyb. 3, 71, 1 ἔχον ὄφρον]. 44, 39, 8 castra -a fluminis r. tuta [de eadem 44, 35, 9 in-cemsuperabilis]. AMM. 24, 6, 6 et arduas. cf. Liv. sub 2b). 25, 11, 1 arcem <a> mari . . . -is rupibus . . . saeptam (28, 20, 2. 40, 58, 6 cum praecipiti fuga per r. -as improvidi sternerentur. CVRT. 8, 10, 24 PLIN. nat. 6, 39). 28, 6, 10 (de Euripo) ab utriusque terrae -is montibus (43, 19, 8 -us et aditu difficilis. MELA 1, 27 PLIN. nat. 6, 111. 34, 149 [praerupte altus unus e codd., edd. vet.]). CVRT. 6, 4, 3 nemus -is densisque arboribus umbrosum est (TAC. ann. 11, 31, 3). 6, 5, 13 -ae silvae. PLIN. nat. 7, 90 ex -o tecto lapsus. APVL. met. 6, 17, 2 pergit ad . . . turrim -am indidem sese datura[m] praecipitem. VEG. mil. 4, 21 tol-lenno dicitur, quotiens una trabes in terram -a (-e edd. vet.) defigitur, cui . . . transversa trabes . . . conectitur. b de actionibus in alto positis: PLIN. nat. 2, 48 volucrium -i volatus.

2 respicitur dimensio, mensura in inferiorem partem: a de aquis (paludem v. sub c, alveum sub b. cf. GLOSS. -us: ἀρχιβαθής. -um: ἀρχιβαθές. opp. vadosa, vadum SALL., CVRT. 9, 9, 19, AMM.): SALL. [Euler]

Iug. 78, 2 quorum *sinuum*, sc. *Syrtium*, proxima terrae -a sunt, cetera... alta alia, alia in tempestate vadosa. LIV. 10, 2, 6 ostium fluminis -i (FRONTIN. strat. 1, 7, 2 -i f. transitum. cf. CVRT. 8, 11, 7 Indus amnis... -us. AMM. 24, 2, 4 angusta fluminis interluviae et -a transiri vado non potuit). CVRT. 4, 2, 9 muros... urbis *Tyri* -um mare ambiebat (*de eodem*: 4, 2, 22 PLIN. nat. 5, 76). 9, 9, 19 classis partim in -a aqua stabat (*opp.* in vado). **b** *de locis demissis, praeruptis*: LIV. 5, 37, 7 Allia, Crustuminis montibus -o defluens alveo. 22, 2, 5 per -as fluvii *Arni* ac profundas voragine paene limo immergentesque se tamen signa sequebantur ([cf. *Polyb.* 3, 78, 8 βάραιρα καὶ τοὺς λιμνώδεις τῶν τόπων]. 44, 8, 6 *Elpeus amnis facit* -as v.). CVRT. 5, 5, 1 -ac praecipitesque fossae... abruperant iter (8, 13, 17). PLIN. nat. 2, 58 -is puteis. **c** *de variis rebus terram solidam tegentibus vel de loco fundo solido carente*: LIV. 21, 36, 5 cum super veterem nivem intactam nova modicae altitudinis esset, molli nec -ae facile pedes ingredientium insistebant. CVRT. 4, 7, 7 *luctandum est in deserto cum sabulo*, quod -um et vestigio cedens aegre moliantur pedes. COLVM. 4, 1, 4 nec sane positio seminum -um cubile subterni desiderat. FRONTIN. strat. 2, 5, 7 locum voraginosum et -um (*infra*: limo, *opp.* solidos... transitus. cf. TAC. hist. 5, 15, 1 cum -is paludibus arma equi haurirentur).

[*adv. praealtē* legebatur olim VEG. mil. 4, 21 v. supra sub 1a.]

Euler.

[*praealus* (praeval- var. l.): modicus trad. GLOSS.; parvulus con. viri docti.]

praeambulo, -āre. a prae et ambulare. i. q. ante ambulare, praecedere: ITALA psalm. 88, 15 (Veron.) misericordia et veritas -ant faciem tuam (gr. cod. Sin. al. προπορεύονται, Aug. ad l. praeceunt, Vulg. praecedent). MAR. MERC. Conc. 5 I 5 p. 190, 31 *arca* -bat (peramb- pars codd.)... his, qui sunt ex Israhel (e. g. num. 10, 33). cf. falsam var. lect. MART. CAP. 9, 905 s. v. praeambulus.

deriv.: praeambulus.

praeambulus, -a, -um. [a praeambulare (cf. funambulus), sc. secunda parte vocibus suffixo -ulus formati quasi consonante. Sch.] i. q. ante ambulans (accedit gen. l. 36): MART. CAP. 2, 215 Philologia ambita musis ac matre -a (peramb- cod. A ante corr.) corrogatur. 9, 905 turbae adventum virginis praeceuntes ac tanti comitatus -ae revisuntur (praeambulare visuntur pars codd.). 9, 996 Iove adsurgente divisque -is... in thalamum... pervenit Harmonia.

praeanathematizo, -āre. a prae et anathematizare. i. q. ante anathematizare, praedamare: RVSTIC. Conc. 5 I 4 p. 138, 21 nec Cyrillo communico, non -anti evidenter hanc haeresim.

praeangusto, -ātum, -āre. a prae et angustare. i. q. a parte anteriore (superiore) angustare: ALEX. TRALL. 2, 10 aliquando... qui tussi laborant sentiunt -ta praecordia se habere (gr. II p. 153 P. στενοχωρίας. vix suspiceris adi. notionis q. e. valde angustatus).

praeapto, -āvi, -ātum, -āre. a prae et aptare. i. q. ante aptare: IREN. 4, 20, 8 (4, 34, 8 H.) praeformans nos et -ans spiritus dei ad id, ut subditi deo simus. 4, 23, 2 (4, 37, 2 H.) erat in timore dei -tus a prophetis eunuchus, ut baptizari posset (act. 8, 37 sq.; fere syn. apud Iren. ibid. praecatechizatus). PROSP. resp. ad Vinc. 14 divina praedestinatio illos praeparavit, praeparavit, -vit ut caderent.

[*praeargumentor* sec. versionem aetatis recentioris falso affertur e BOETH. top. Arist. lat. 160b15, qui exhibet argumentantem.]

praeaudio, -ivi, -itum, -ire. a prae et audire. i. q. ante audire: in re iudiciaria: VLP. dig. 1, 16, 6 pr. ut legati -tas custodias ad se (sc. proconsulem) remittant. vario usu: CASSIOD. hist. 9, 14, 11 maioris... profectiois neque sperantes opus neque -entes omnino, antequam Constantinopolim veniremus (*Theodoret.* 5, 9, 9 προακούσαντες). Ios. antiq. 1, 291 illa... recordata... quae -isset a patre de Rebecca (aud- pars codd., gr. προπεπυσμένη).

praeaufero, -ferre. a prae et auferre. i. q. ante auferre: NOVELL. Iust. 73, 9 quatenus... inter se contendere homines compescamus -entes eis altercationes per legislationis subtilitatem (gr. προαναπέλλοντες).

praebenda v. praebeo.

stipatores sunt **praebendarii** (preb- trad.) vel compositores dicti a stipe praebenda GLOSS. V 623, 48. a praebere (praebenda). i. q. ad praebendam pertinens (significari videntur qui stipem accipiunt).

Adkin.

***praebeo**, -uī, -itum, -ēre. a prae et habere, cf. gr. παρέχειν. de scriptura: pre-: CIL VIII 12434. 17897. XII 5336 c, 2 (ca. a. 445). XIII 2395, 14 (a. 501). PAP. Corp. 267, 6 (ca. a. 400) prev-. saepius in codd. prab-: INSCR. Cemen. Laguerre 95 (saec. III). -v-: PAP. l. c. nec raro in codd. recentioribus, ut cod. M Diosc. 1, 71 p. 38, 25 M. -et-: PAP. Tjäder 13, 47 -etura. de coniugationibus confusis v. infra. NOT. Tir. 7, 63 -et. de formis: praehib-, sc. mensura ∪ vel - facta, in codd. PLAVT. exstat Cas. 537 (A, praeb- P; hi discrepant etiam Rud. 530 et vice versa Merc. 543 Pseud. 368). Men. 802 (B', item 979). Mil. 591 (A). Persa 429. 510 Pseud. 182 Rud. 138; restituitur Asin. 188 Merc. 1023. ceterum falso aut traditur (VAL. MAX. 5, 1 ext. 5 L'. HIER. epist. 22, 13, 2 k) aut olim coniciebatur (CATO orig. 83 [Gell. 3, 7, 19]. TITIN. com. 149). inf. -erier: PLAVT. Amph. 1027. Poen. 177 [-irier B]. 657. quasi coniug. tert.: REGVLA mag. 10, 59 -unt (-ent A ut BENED. reg. 7, 42). cf. -eunt ibid. 7, 44 (-eant var. l.) et -ēre infra. de men-

surā: prae- in exitu hexametri corripitur: CYPR. GALL. gen. 152 -bebit et per negligentiam solitam COMM. apol. 76 (cf. 37 -ēre in quinta thesi). instr. 2, 20(16), 14. de notione: DIOM. gramm. I 366, 11 sqq. in dandi significatione '-eo' potius (sc. quam 'praesto') dicebant antiqui, nisi quod... Seneca de officiis (frg. 25) 'si cervicem praestitero' ait pro '-uero' (v. p. 387, 43); est autem hodie horum verborum ista divisio, ut sit '-eo' patientis, 'praesto' facientis ac perinde '-ui occasionem aut operam', 'praestiti fidem ac rem' dicamus (DIFF. ed. Beck p. 77, 28 '-emus' <...> etiam aures nostras patienter ad audiendum; 'praestamus', cum aliquid rogati tribuimus tamquam pecuniam et cetera. sine differentia: PRISC. gramm. III 268, 17 similiter [sc. atque do, dono] '-eo, praesto... tibi illam rem' [cf. 273, 2]. GLOSS.). SERV. auct. Aen. 10, 321 ('terra labores -uit Herculi' cum vi efficiendi dictum, v. p. 390, 27) nove dixit, cum bona -eri dicantur; an ideo '-uit', quod haec Herculi profuerunt, ut ad immortalitatem per ista perveniret? SYNON. Cic. p. 438, 9 -et. exhibet. suggerit. sumministrat. suppeditat. p. 443, 30 spem attulit, iniecit... dedit, -uit; iniecit metum, incussit formidinem. GLOSS. χορηγῶ. παρέχω. -ere: praestare. -tam: γεγεννημένην. adde p. 391, 2. legitur inde a PLAVTO, CATONE, TER., CORNELIA, LVCIL.; ceterum in prosa oratione frequentant vocem CIC. (fere 110^{ies}), LIV. (fere 190^{ies}), COLVM. (fere 180^{ies}), ea raro utuntur medici (e. g. semel CELS., ut et PLIN. med. et CHIRON [at tricies VEG. mulom.]; non habet SCRIB. LARG.), FRONTO (bis), TERT. (series, contra e. g. CYPR. 11^{ies}); e poetis eam saepe adhibet OV. (plus quam centies), raro VERG. (quater), prorsusque neglegunt CATVLL., VAL. FL.; quatenus usus verborum -ere et praestare (q. v.) apud vetustiores aut congruat aut differat, infra adnotatur, ubicumque e re visum est.

[a praebenda (v. p. 391, 1): val. premindā; langob. vet. preuenda; raet. occ. pervenda; francog. vet. et med. prevende; prov. prevendo (sermoni docto tribuendum: it., cat., hisp., port. prebenda). a probenda (sec. providere): ligur. vet. provenda; francog. provende. i. q. portio avenae: it. profenda et var. dial.; sard. centr. proēnda; francog. provende: var. francoprov., prov. cf. M.-L. 6708 et Faré, Postille. Battisti-Alessio IV 3094, 3051. Wagner II 316. Wartburg IX 277 sq. Corominas III 892. Machado² 1868. St.]

[confunditur in codd. cum per- et prohibere, praestare, praevenire (-ere restituit Casaubonus VORISC. Tac. 19, 6), premere, probare (APVL. flor. 16, 27; pro -ere potius prob- voluisse videntur LABEO dig. 19, 1, 51 pr. VAL. MAX. 6, 3, 11; ipsius verbi -ere exempla colore probandi conspicua tractantur infra sub IIB1) al., -et cum praeter (LVCR. 6, 892; similiter sub praeterea latere videtur TERT. adv. Marc. 4, 34 p. 537, 12). -uit cum tribuit (CIC. Pis. 49), -ens cum praesens (LIV. 25, 16, 19; -s- coniecit Rossberg DRAC. Orest. 890); ceterum restituitur ex credere (SEN. epist. 102, 2), prodere (v. p. 390, 37), -tus ex praeditus (CIC. S. Rosc. 150 loco conclamato), -enda ex partienda (BELL. Afr. 40, 5). dub.: OV. ars 2, 217 -endo monstra (vinc- A al., cf. vers. Byzant.; perd- vel prem- alii codd.). contextu parum certo: CIC. Sest. 116 SEN. benef. 4, 5, 3.]

i. q. παρέχειν, commodare, dare sim., fere gratis (LIV. 21, 50, 10. SCAEV. dig. 32, 35, 3 [in codicillis]. cf. gratuitum aliquid: PLIN. nat. 36, 121 TAC. hist. 1, 64, 3 SVET. Nero 17. al.), ultro (PLIN. nat. 10, 102 HIER. hom. Orig. in Luc. 3 p. 19, 24 PRVD. perist. 10, 750), sponte (EDICT. imp. Hadr. Vlp. dig. 48, 8, 4, 2 RVFIN. hist. mon. 11 p. 430^B), et al. iuxta syn., sc. per copulam vel variationem (loci notabiliores): CATO agr. 14, 3 -bit et... dabit (30 LVCIL. 1050 CIC. Verr. II 4, 9. LEX Anton. de Term. [CIL I² 589] 2, 15 et 17 [per asyndeton ut MACER dig. 48, 11, 7, 2]. COLVM. 5, 12, 4 LVCAN. 4, 493 sq. al.). CIC. S. Rosc. 11 ut, qualem te... -uisti..., talem te... impertias. fam. 4, 8, 1 -eam praestemque (VITR. 8 praef. 3 VAL. MAX. 5, 1, 1^d. 7, 6, 1 SEN. epist. 4, 7. al.). VAL. MAX. 8, 4, 3 cum certius argumentum... unus... exhiberet quam octo... -uissent (APVL. met. 10, 28, 2. ARNOB. nat. 7, 51 -uit exhibitque). STAT. Theb. 9, 828 donat -etque. cui (rei) quid -eatur, indicatur dativo passim (sibi p. 384, 55. 62. al.); substituitur praepos. circa p. 389, 8, ad VVLG. Ezech. 23, 12 fornicationem suam... ad filios Assyriorum -uit (explicat HIER. ad l. Assyriis). CASSIOD. var. 1, 13, 2 ad pietatem iussionum innocentiam suam -uit. 1, 18, 1. finis -endi indicatur locutione 'ad aliquid' inde a CATONE p. 383, 21 passim, 'in aliquid' CIC. p. 386, 67. OV. p. 388, 23. MANIL. 1, 865 (v. Housman ad l.). LVCAN. p. 385, 29. al., dat.: TAC. ann. 12, 21 visui populo. cf. ut p. 388, 45, inf. p. 388, 43, gerund. p. 388, 31. 55. 389, 77. al.

exempla sic digerenda censuimus:

I notione sollemni respiciuntur quaelibet commoda conferenda: A -ere quidlibet (quemlibet): p. 383, 9 (in vita publica p. 385, 38; in re mercatoria p. 386, 5). B -ere se vel partes suas: p. 386, 15. C obi. circumscribitur: p. 386, 47. D absolute: p. 386, 63. E indiculus adverbiorum: p. 387, 1.

II cum acumine vel notione speciali:

A i. q. porrigere, tradere sim. aliquid infestandum, afficiendum: 1 se et partes suas: p. 387, 13 (ad mala patienda p. 387, 13; ad coeundum p. 387, 64; ad audiendum p. 387, 77; ad obsequendum p. 387, 84; usu vario p. 388, 7). 2 aliena, externa: p. 388, 48. B i. q. ostendere, manifestum reddere: 1 potius menti, ut subluceat color probandi: p. 388, 66 (forma 'se strenuum -et' p. 388, 70; forma [Ehlers])

'strenuum hominem -et' p. 389, 19). 2 potius oculis: p. 389, 50.
 3 notione ostendendi attenuata fere i. q. habere: p. 390, 3.
 C i. q. tribuendo efficere: p. 390, 6 (inicitur affectus p. 390, 8; c. acc. praedic. p. 390, 41).
 D technice in re musica: p. 390, 66.

I notione sollemni respiciuntur quaelibet commoda, utilia, grata sim. conferenda (v. quae monuit SERV. auct. p. 382, 14; -etur incommo- dum infra l. 53 [aliter p. 384, 14]): A -ere quidlibet (quemlibet; pro subi. sunt passim animantes nec raro res, e. g. l. 28. 71. 76 sqq. p. 384, 66 sqq.; -ere dicuntur ea ipsa, quae offeruntur p. 384, 38. 59 sq. 70. 83):

I in univ.: a res varias (specimina paucissima): a corporeas, naturales (iunguntur talia cum praestare non ante Lucan. 6, 830):

① -ent animantes: PLAVT. Amph. 669 (log. Sosias, qui Alcumenam gravidam esse comperit) ad a quam -endam commodum adveni domum (Persa 792 ferte a. pedibus; -en tu puere? HOR. sat. 1, 4, 88. 2, 2, 69. cf. SEN. dial. 3, 12, 4 si calda non bene -etur). Aul. 413 neque ligna (ironice pro fustibus dictum) ego usquam gentium -eri vidi pulchrius (CATO agr. 16 dominus lapidem, l. ad fornacem, quod opus siet, -et. HOR. sat. 1, 5, 46 parochi, quae debent, l. salemque -uerunt). CATO agr. 14, 3 materiem . . . dominus -bit et ad opus dabit: serram eqs. (cf. 15 omnia ad opus -eat). HOR. carm. 2, 6, 17 Tarenti ver . . . longum tepidasque -et Iuppiter brumas. Ov. am. 1, 5, 7 incerta lux est -enda puellis. epist. 7, 197 (Dido:) -uit Aeneas et causam mortis et ensem (item fast. 3, 549; sim. ars 3, 40). ars 2, 489 iratae medicamina fortia -e (sc. coeundo). met. 10, 111 cervus ipse suo capiti -bat cornibus umbras. 15, 119 (ad oves) nobis vestras velamina lanas -etis. LIV. 24, 21, 10 precantes Iovem, ut . . . -eat sacra arma . . . sese armantibus. al. ② -ent in anima: LVCR. 5, 817 vestem vapor -bat. Cic. nat. deor. 2, 117 aer vitalem . . . spiritum -et animantibus. VARRO rust. 1, 15 ulmus frondem . . . ministrat ovibus . . . ac virgas -et saepibus eqs. 3, 9, 6 ut lumen -eant fenestras (Ov. epist. 17[18], 59 subi. luna. met. 1, 10 subi. Titan. al. MANIL. 1, 621 SEN. Herc. f. 672. cf. Ov. Ib. 213 malos tibi -uit ignes Mercurius. SEN. Med. 6 -ens . . . iubar Hecate [i. luna ut LVCAN. 8, 722 lucis . . . parum]). PRIAP. 84 (Verg. 1), 4 ne ligneus ignem hic deus . . . -eat agricolis. HOR. carm. 3, 13, 12 (ad fontem Bandusiae) frigus amabile . . . tauris -es (cf. Ov. rem. 85 arbor . . . umbras [NVX 17 LIV. 35, 27, 3 SEN. Oed. 713]). PROP. 4, 10, 22 -bant caesi baltea . . . boves. Ov. rem. 188 poma dat autumnus, . . . ver -et flores. al. β incorporeas (sim. usurpatur praestare inde ab Ov., Vitr.): Cic. Arch. 16 haec studia . . . adversis rebus perfugium ac solacium -ent (Ov. trist. 4, 10, 117 de Musa. STAT. Theb. 9, 569 alterni -ent s. luctus. cf. p. 386, 72). Att. 7, 5, 2 Tiro mirabiles utilitates mihi -et (LVCR. 6, 892 BELL. Hisp. 3, 6 PLIN. nat. 24, 37. cf. usum, -us: HOR. sat. 1, 1, 73 Ov. met. 13, 782 COLVM. 4, 17, 2. 12, 17, 1 LVCAN. 3, 556 PLIN. nat. 11, 103. et saepius). LVCR. 4, 272 ianua . . . per se transpectum -et apertum (cf. 4, 416 despectum. LIV. 30, 9, 12 prospectum [37, 23, 1 PLIN. epist. 5, 6, 30]). 5, 124 notitiam. SALL. Catil. 52, 5 (log. Cato) si voluptatibus vestris otium -ere voltis (LIV. 4, 25, 3). Ov. am. 3, 13, 6 difficilis clivis . . . via -et iter (v. vol. VII 2, 545, 10. cf. Ov. ars 1, 163 aditus [Pont. 3, 3, 91 LIV. 38, 20, 7 al.]. met. 11, 515 viam [VAL. MAX. 2, 6, 7 fati. QVINT. inst. 7, 10, 5 docendi]. sim. saepius). al. obi. e contextu supplendum significat incommo- dum -endum (fere per zeugma): CORNELIA epist. frg. 2 ecquando desinemus et habentes et -entes molestiis desistere? (v. Thiel, Mnemosyne 57, 1929, 365 sq.).

b res peculiares: α verba sim. (cantum tibiae Ov.; loci quodammodo vergunt ad IIC): PLAVT. Asin. 188 si . . . habeas quod des, alia verba praehibeas ([per- vel pro- trad., em. Passeratius]. Rud. 138 ut v. -es, me periisse praedicas [v. Marx ad l., qui gr. λόγους παρέχειν contulit]. Cic. Brut. 242 Cosconius verborum copiam . . . -bat populo. de deis: PROP. 3, 13, 42 v. benigna). 205 orationem aliam . . . -es nunc atque olim (versum uno pede deficientem secl. Fleckeisen, emend. alii aliter; fortasse cf. Poen. 1222 ut pudice verba fecit . . . , ut modeste o. -uit Adelphasium!). Ov. ars 1, 111 (de tripudio) rudem -ente modum tibicine Tusco. AVG. in euang. Ioh. 22, 5 l. 14 qui versus -eatur a lectore et respondeatur a populo.

β locum, domum, latebras sim. (rarius adhibetur praestare inde a Celso): PLAVT. Cas. 537 Alcesimus Lysidamo liberum -et locum (v. vol. VII 2, 1577, 73 et cf. infra p. 385, 7 et 66). Persa 510 hospitium (Poen. 1053. cf. p. 385, 48. al.). VARRO Men. 22 quibus seges -eat domum eqs. (item -ent res: Cic. rep. infra. IVV. 6, 3 cum . . . parvas -ret spelunca domos ignemque Laremque [inde PRVD. c. Symm. 2, 289]. al.; praebent homines: HOR. sat. 1, 5, 38 Murena -ente d. [SCHOL.: hospitium], Capitone culinam. carm. 3, 19, 7 quo -ente d. . . caream frigoribus [v. Wickert, Rhein. Mus. 97, 1954, 377]. TAC. ann. 11, 4, 1 PLIN. epist. 8, 12, 2 PAPIN. dig. 48, 5, 11, 1. al.). rust. 1, 8, 5 terra cubilia -et uvis (LVCR. 5, 817 de herba. EPIST. Sapph. 144 de silva. LVCAN. 4, 603 de velleribus). Cic. leg. agr. 1, 19 Capuam imperio domicilium -ere posse ([sim. prov. 34 d. ac sedem. cf. rep. 2, 10 hanc urbem sedem . . . et domum summo esse imperio -turam]. PLIN. nat. 11, 182 d. . . animo et sanguini -et cor). VERG. Georg. 2, 216 serpentibus agros . . . -ere latebras (LIV. 38, 41, 5 de angustiis. COLVM. 1, 6, 13. 3, 18, 5 IVVENC. 2, 16. al.). HOR. sat. 1, 5, 46 villula tectum -uit (LIV. 32, 18, 3 de portu. VI-TAE patr. Iurens. 8 M. de arbore). PROP. 3, 19, 8 placidum Syrtes por-

tum et bona litora nautis -eat . . . Malea (PLIN. nat. 5, 133). Ov. epist. 5, 14 -uit herba torum (PLIN. nat. 12, 9 [ex Licinio Muciano, hist. frg. 21] platano toros -ente frondis). COLVM. 10, 6 sedem . . . -eat horto pinguis ager (PLIN. nat. 33, 74 rupes s. . . trabibus . . . -ere coguntur. PANEG. 8, 18, 7 sceleri. IVST. 28, 2, 5 sepulchris. adde p. 383, 79). al.

γ operam, ministerium sim. (per oxymoron Cic. Phil.; exempla quaedam vergunt ad B2; iisdem fere iuncturis sollemniter adhibetur praestare inde a Cic., Caes.): PLAVT. Curc. 523 et operam et pecuniam . . . -uisti (v. vol. IX 2, 666, 65 sqq.; cf. praestare ibid. 67 sqq.). Cic. Planc. 21 equites tribunicque petitioni dignitatem, . . . oculorum coniectum, . . . frequentiam -uerunt ([antea: attulerunt]. FLOR. epit. 3, 21, 2 facinori . . . suam d. -uerunt Marius et Sulla). Deiot. 42 Hieras dicit adsiduitatem tibi se -uisse (antea: tibi praesto se fuisse). Phil. 13, 24 Antonius Octavio suam amentiam . . . -et ad gloriam. VARRO rust. 3, 16, 25 apibus duplex ministerium -eri, ut . . . ceram et cibum ([inde emendatur 2, 8, 2]. COLVM. 1, 6, 6. VLP. dig. 47, 2, 50, 3 opem fert, qui m. atque adiutorium . . . -et. al.). HOR. carm. 4, 14, 34 Tiberius vicit te (sc. Augusto) copias, te consilium et tuos -ente divos (TAC. ann. 6, 50, 2 consilii . . . copiam. AVG. civ. 4, 11 p. 161, 14 D.). NEP. Att. 4, 4 Ciceroni in . . . periculis . . . fidem -uit (e coni. BELL. Afr. 40, 5, aliter p. 389, 14 et PETRON. 117, 2 VVLG. act. 17, 31). POMP. TROG. Iust. 38, 5, 6 -tum illis obsequium (MOD. dig. 36, 1, 47. CYPR. Demetr. 8 p. 356, 12 [subi. fontes etc.]. al.). Ov. ars 3, 666 vicem dominae -uit illa mihi, sc. ancilla (PLIN. nat. 8, 31. 16, 161. 32, 125 SIL. 6, 48 AVSON. 300, 7 p. 170 P.). PAUL. FEST. p. 44 Caesles Romulo auxilium . . . -uit (PLIN. nat. 21, 184 de herba. PEREGR. Aeth. 9, 3. al.). COLVM. 8, 13, 1 anser sollertio-rem custodiam quam canis -et (ARNOB. nat. 4, 10 curam c. que. ASTER. ad Renat. l. 408 volenti . . . ori meo . . . -ere c. [cf. e. g. Vulg. psalm. 38, 2 posui ori meo c.]. CLAUD. 8, 324). ASCON. Scaur. p. 23, 14 adiutorium (cf. VLP. supra et Ps. APVL. Ascl. 37 adiumenta [syn. praestans]). FLOR. epit. 3, 21, 2 ducatum sceleri (v. vol. V 1, 2129, 37 sqq. et passim ibid.; cf. p. 386, 17). CALL. dig. 26, 7, 33 pr. diligentia . . . , quam pater . . . -ere debet (CYPR. epist. 12, 1. 43, 1). COD. Theod. 6, 35, 1 obsequiis nostris inculcata officia -uerunt palatini (HIER. epist. 52, 5, 5. PACAT. c. Porph. frg. 1 ed. Harnack, Sitz. Ber. Berl. 1921 p. 269. al.). al.

δ victum, sumptum sim.: ① iuncturae variae selectae (pro subi. sunt ipsa comedenda e. g. PLAVT. Rud. 513 LVCR. 5, 991; rarius adhibetur praestare inde a Sen. rhet., Celso): PLAVT. Epid. 727 novo liberto opus est, quod pappet. :: dabitur, -bo cibum (v. vol. III 1044, 83 sqq., ubi addantur VARRO rust. 2, 9, 8 PLIN. nat. 22, 139. al.). Men. 90 dum tu illi, quod edit et quod potet, -eas (cf. Rud. 530 [iocose] Neptunus salsam -et potionem [VARRO Men. 22 escam, potionem. al.]). 121 ancillas, penum, lanam eqs. (802. POMPON. Atell. 41^a vinum panem-que [unum penumque trad.; cf. NEP. Them. 10, 3], omnem . . . aliam -rem p.). 979 edo lubentius molitum quam molitum (sc. a me in pistri- no) -eo (sc. domino, ut vid.). Rud. 513 mulieres naufragae piscibus . . . -ent pabulum (LVCR. 1, 229 tellus p. -ens [sim. 2, 597. 996 PANEG. in Mess. 162]. 5, 991 unus . . . quisque . . . p. viva feris -bat, sc. se. BELL. Alex. 1, 5. PROP. 3, 7, 3 [tropice, sc. -ad pecuniam] vitiis . . . p. -es. et saepius). TER. Haut. 207 parentes -ent exigue sumptum (LVCL. 618. 1050 quid sumpti . . . -ere potisset meretrici amator. HOR. sat. 1, 6, 80. al. cf. p. 385, 55). Cic. S. Rosc. 57 (ironice) cibaria vobis -eri videmus sc. accusatoribus sicut anseribus canibusque publicis (VARRO rust. 2, 9, 6 canes sibi ex agris c. -uerunt. COLVM. 2, 9, 16 de hordeo. al.). BELL. Alex. 2, 2 domini servis victum cotidianum stipendiumque -bant (CAPITOL. Maximin. 21, 2 quae v. -ere possent. ARNOB. nat. 6, 20 v. alimoniaque. IVVENC. 1, 325 v. -ent . . . mella Iohanni [v. Matth. 3, 4]. cf. p. 385, 43). PHAEDR. 2, 4, 24 aquila et aper consumpti felis . . . catulis largam -uerunt da pem, sc. se (SEN. Herc. f. 756 item. Herc. O. 1378 si me . . . -ret . . . Caucasus volucris d. COLVM. 11, 3, 1). al. ② alimenta (sing. COLVM. iuxta plur.): PROP. 3, 21, 4 ipse a. sibi . . . -et amor (cf. Ov. met. 3, 479 misero -ere a. furori i. amori). Ov. met. 8, 874 Mestra -bat . . . a. parenti (homo homini ut p. 385, 46 et PAPIN. dig. 34, 1, 8 [praestare ibid. 10 pr. ut saepe in dig.]. 40, 10, 1, 1 VLP. dig. 25, 3, 5, 12. 19). MANIL. 3, 53 aera . . . et terras flammamque undamque . . . mutua . . . -ere a. natura iussit. SEN. benef. 4, 5, 2 ut inertis quoque fortuita terrae a. -rent (subi. locus ut: CVRT. 4, 8, 6 COLVM. 1 praef. 1. 2, 17, 7 [sing.] et saepius apud eundem). COLVM. 7, 3, 9 pecudi. LVCAN. 3, 683 faciles -ere a. carinae igni (sc. se).

ε genus spectaculi (vergit ad IIB2, sed cf. 2b): ludos: TER. Eun. 1010 quos l. -ueris (i. quam materiam ridendi; v. vol. VII 2, 1787, 49 sqq.). spectaculum (opp. ludi sollemnes HOR.): Cic. Verr. II 5, 66 Servilius iucundissimum s. omnibus vinctorum . . . hostium -bat. or. frg. A IX 18 plebi s. . . tua crudelitas -uit (sc. capite Marii Gratidiani gestato). nat. deor. 2, 155 (de circulis siderum). SALL. Iug. 14, 23 rerum humanarum (cf. CARM. de bell. Aeg. 37 tristitia mortis). HOR. epist. 2, 1, 198 Democritus spectaret populum ludis attentius ipsis ut sibi -entem nimio s. plura. Ov. ars 2, 581 LIV. 28, 21, 9. 30, 12, 2. 45, 28 2 VAL. MAX. 1, 8 ext. 5. 5, 2, 6 CVRT. 4, 4, 17. ASCON. Corn. p. 50, 25 simulacra . . . , quibus obiectis ad s. -endum tauri irriterentur. PLIN. nat. 9, 15 SIL. 10, 453. 15, 770. TAC. ann. 6, 4, 1 accusator ac reus (Lipsius, acius trad.) . . . gratissimum s. -bantur (-bant Ursinus). al.

ζ facultatem, causam sim. (praestare inde a Celso): Cic. Brut. [Ehlers]

43 materiam (v. vol. VIII 461, 49 sqq. 57. 463, 47 sqq. [ibid. 70 sqq. praestare]. 464, 63 sqq. al.). VARRO rust. 2, 9, 11 canibus fetis panes hordeacii lactis -ent maiorem facultatem (CAES. civ. 1, 49, 2. HIRT. Gall. 8 praef. 5 opp. praerepta. TAC. ann. 4, 41, 1 PLIN. epist. 6, 27, 5. 7, 27, 1 SVET. Aug. 15. al.). Ov. am. 1, 8, 74 quae causas castitatis -eat, Isis erit (epist. 2, 148. al. LIV. 3, 14, 4. al. SEN. contr. 1, 1, 4 VELL. 2, 22, 5. et saepius, v. vol. III 669, 8 sqq.). LIV. 24, 20, 13 neque hostibus . . . loci quicquam -uit ad temptandum (v. vol. VII 2, 1598, 54 sqq.). 29, 18, 11 occasionem (v. vol. IX 2, 335, 34 sq.). VAL. MAX. 6, 2, 12 licentiam. TAC. ann. 12, 28, 1 casum. SVET. Otho 11, 1 potestatem. al.

η amorem, humanitatem sim.: ① lacrimas: CIC. Att. 3, 15, 4 l. -uisti dolori meo. SEN. Herc. O. 1267 numquam malis l. suis -ere consuetus voltus. EVGRAPH. Ter. Andr. 115 filium perspexeram -ere . . . ei l. sc. Chrysidis mortuae (conlacrumabat Ter. 109). ② alia (auctores aevo christiano priores in iuncturis hic allatis verbo praestare utebantur; inter -et et praestat honores haesitant editores COLVM. 10, 261; olim falso edebatur PLIN. nat. 15, 19 honorem . . . -uit pro perhibuit): MIN. FEL. 29, 5 cum et praeculo viro honor . . . et optimo amor . . . -eatur (Ps. APVL. Ascl. 41 pietatem et religionem et a. eqs.). TERT. patient. 11 p. 17, 11 cui magis patientiam quam domino -eamus? (ITALA Col. 3, 13 [Ambrosiast.] -entes vobis invicem p. [gr. et Vulg. aliter]. CYPR. epist. 19, 1. al.). ARNOB. nat. 3, 24 inexorata beneficia (SCHOL. Cic. Bob. p. 164, 10). PEREGR. Aeth. 3, 1 humanitatem. al.

c aliquem: CATO agr. 144, 3 dominus legulos oleae, quot opus erunt, -eto eqs. 144, 4 adsiduos homines L -eto: duas partes strictorum -eto. 150, 2 pastorem. CIC. inv. 2, 2 '-ete . . . mihi . . . ' inquit Zeuxis 'ex istis virginibus formosissimas' ad Q. fr. 2, 11 (10), 5 tabellarios. SALL. Catil. 14, 6 scorta. HOR. carm. 4, 14, 34 (v. sub by) divos (cf. LVCAN. 6, 607 [log. Erichtho] pronum erat . . . quos velles . . . in actus invitos -ere deos). PROP. 2, 7, 13 gnatos -ere triumphis. Ov. epist. 3, 151 (Briseis Achilli) perdere quos melius possis, . . . -ent Pergama (cf. 7, 157 [Dido Aeneae] quem superet, . . . -bimus hostem Iulo). LIV. 31, 33, 11 transfugas levitas ingeniorum ad cognoscendas hostium res . . . -et (cf. 45, 31, 2 milites . . . ad ministerium caedis). LVCAN. 4, 493 sq. -bunt aequora testes, -bunt terrae, . . . dabit insula (QVINT. decl. 314 p. 233, 19. VENVL. dig. 22, 5, 22 t. vel signatores). TAC. ann. 4, 63, 2 fomenta et medici . . . -ti. al.; v. etiam sub 2.

2 in vita publica (in talibus iuncturis occurrit praestare inde a Liv.): a -etur sumptus: α accedunt locutiones adverbiales: publicitus: PLAVT. Amph. 1027 paene effregisti . . . foribus cardines; an fores censebas nobis p. -erier? LVCIL. 429 quaestore . . . atque corago, p. qui mi atque e fisco -eat aurum. publice: CIC. de orat. 1, 232 ut ei Socrati victus cotidianus in Prutaneo p. -retur. LIV. 5, 55, 3 tegula p. -ta est. 10, 23, 2 vinum ac tus in supplicationibus. FEST. p. 270 cum quid p. faciendum <a>ut -endum condixerant redemptores. VAL. MAX. 2, 2, 7. 4, 4, 6 alimenta coniugi eius (i. Reguli) ac liberis -eri . . . p. iussit senatus. 5, 1, 1^c. PLIN. epist. 8, 8, 6 balineum Hispellates . . . p. -ent, -ent et hospitium. SVET. Vit. 10, 2. GELL. 7, 17, 1 (cf. tit.) libros . . . p. ad legendum -endos primus posuisse dicitur Pisistratus. alia (cf. LVCIL. l. c. e fisco): CIC. Verr. II 5, 45 sumptu publico (GELL. 16, 10, 13). LIV. 45, 44, 15 ex publico. COD. Iust. 11, 10, 7, 1 de publico.

β exempla varia selecta: PLAVT. Persa 160 πόθεν ornamenta? :: abs chorago sumito; dare debet: -enda aediles locaverunt (cf. HOR. epist. 1, 6, 40 chlamydes militum . . . scaenae). C. GRACCH. or. frg. (44 M.) Gell. 11, 10, 6 legationes regiae sumptus atque pecunias maximas -ent, sc. reticentibus (LIV. 45, 14, 6 regulo. 45, 44, 17. RVT. LVP. 1, 7 ne s. stipendio -rent quaestores. IVST. 31, 4, 1 et vires belli et s. 42, 5, 9). CIC. inv. 2, 96 hostias nisi ad sacrificium quoddam redemptor -uisset (LIV. 41, 16, 2. iocose: CIC. Brut. 43). Verr. II 4, 9 legatis sim. argentum dabatur . . . de publico, . . . vestis -batur . . . legibus; . . . mancipium non -etur a populo. SALL. Iug. 54, 6 frumentum et alia, quae usui forent, adfatim -ta sc. a Numidis Metello (v. vol. VI 1, 1414, 78 sqq., ubi adduntur exempla verbi praestare). LIV. 9, 45, 4 cum . . . Samnium exercitus Romanus benigne -to com meatu peragrasset (28, 37, 4 seq. iuventus armaque data [cf. 34, 60, 3 et c. et militem]. 28, 41, 12 TAC. hist. 1, 64, 3). 28, 39, 19 locus . . . lautiaque legatis -eri iussa (v. vol. VII 2, 1068, 4 sq. 10). 29, 3, 12 Romanis Latium iuventutem -uisse (cf. 35, 12, 16 peditum equitumque copias. sim. saepius). EDICT. Sotid. de curs. publ. (Journ. Rom. Stud. 66, 1976, 107) 11 mulos et carra (vertitur gr. l. 35 ὑψηροῦντες, vix intellegas usum absolutum). al.

b -entur ludī (cf. Ibs): munus: CIC. Sull. 54 posset alia (sc. ac adrepta est) familia gladiatorum Fausti m. -ere (syn. dandi muneris. cf. Cass. Dio 37, 51, 4 ἀγῶνα . . . ἐποίησε). spectaculum: R. GEST. div. Aug. 22 athletarum . . . s. populo praebui (gr. <π>αρόσχορον). VELL. 2, 79, 6 quod -bat M. Titius in theatro Pompei. CALP. ecl. 7, 49 sub harena. TAC. ann. 14, 21, 1 L. Mummii . . . , qui primus id genus spectaculi (sc. ludos theatrales) . . . -uerit.

c -etur quaelibet actio publica: LIV. 32, 40, 2 liberam contionem . . . declaraturam, quid Argivi vellent, -eri debere dicebat Attalus (per hyperbolen: SEN. contr. 1, 1, 11 [occasionem coram populo se iactandi' Bursian]). 36, 31, 10 Diophanen concilium Achaeorum . . . sibi -ere iussit Quinctius (42, 44, 7). 37, 45, 7 -to . . . iis (sc. Zeuxi et Antipatro) petentibus frequenti consilio ad mandata edenda ([Polyb. 21, 16, 7 κληθέντες δ' εἰς τὸ συνέδριον]. IVLIAN. dig. 40, 2, 5 an apud se

manumittere possit is, qui c. -eat [ibid. iterum. cf. VLP. dig. 1, 10, 1 pr.]). 42, 48, 1 senatum . . . -eri legatis placuit (cf. TAC. ann. 13, 4, 2 patrum aditum). SEN. benef. 5, 15, 5 quibus . . . victorem exercitum reducentibus curia extra muros -retur.

3 in re mercatoria -entur res venales: PLAVT. Capt. 813 piscatores, qui -ent populo pisces foetidos. Persa 429 eodem mihi pretio sal -etur quo tibi (LIV. 29, 37, 3. COLVM. 7, 3, 22 salubri. VLP. dig. 1, 12, 1, 11 iusto). VARRO rust. 3, 17, 7 cum . . . macellum piscinarum [mare] obsonium -ret ('dicuntur cibaria, quae m. piscinis -et' Keil ad l.). TIB. 2, 3, 57 (si recte huc traximus) illi puellae selectos certent -ere colores Africa puniceum purpureumque Tyros (PROP. 3, 13, 7 T. ostrinos -et . . . c. cinnamon et . . . pastor . . . Arabs [5 mittit]. item de regionibus earumve incolis: Ov. medic. 10 India -et ebur. fast. 6, 175 COLVM. 7, 2, 4. 10, 137).

B -ere se vel partes suas (sc. ad actionem quandam; aliter sub IIA1): 1 reflexive: a accedit acc. praedic. (cf. p. 388, 22 sq. et 68): ducent: CIC. Verr. II 5, 40 ut . . . ad illam parvam manum extinguendam d. te principemque -res (Tim. 46 [gr. ἀγορεύ]. fam. 10, 6, 3 auctorem, p., d.). Vatin. 33 rep. 2, 4. fin. 1, 43 de sapientia. Lael. 37 nec se comitem . . . furoris, sed d. -uit (cum concilio ut: CVRT. 6, 9, 4 sceleri. cf. l. 22. 37). TAC. hist. 3, 64, 2. et saepius. socium sim.: CIC. Pis. 28 ut suorum scelerum socium te adiutoremque -res (IVST. 21, 5, 5 comitem . . . s. que. 31, 3, 10. cf. Liv. 39, 25, 15 s. atque amicum sese praestare [vix ad p. 388, 70]). 49 -uit se (T, -uisse V. tribuit se celt.) mercennarium comitem regi (Lael. 37 v. supra. fam. 1, 9, 2. CYPR. epist. 65, 5 c. . . et participem. al.). Phil. 10, 24 adiutorem (cf. l. 22). de orat. 1, 198 ministros (rep. 6, 29 quasi m. voluptatum. ORIG. in Matth. ser. 83 p. 195, 23). sim. al. b cum solo obi.: Ov. Ib. 111 nec se Vulcanus nec se tibi -eat aer. S. C. de ord. sen. et eq. (Année Epigr. 1978 n. 145) 11 <si quis se> -ret auctoramento. LIV. 28. 44. 8 non deesse fortunae -enti se. PLIN. nat. 5, 71 accolis . . . se -ens Iordanes (priusquam eius aquae lacu Asphaltite corrumpuntur). HIER. vita Hilar. 31 p. 45^A se -et occasio. PRVD. c. Symm. 2. 795 natura creandis se -et populis (item indicatur ad quid: CASSIOD. var. 3. 26 actibus se publicis -ere).

2 -ere partes suas, nomen suum (actiones vel qualitates suas v. sub A1by): in opprobriis, sc. cum criminere nefariae vel indignae (cf. l. 20. p. 384, 12. 31): CIC. dom. 134 ut mut[u]am . . . personam nomenque -ret Pinarius (TAC. ann. 13, 13, 1). p. red. ad Quir. 10 qui ad meam perniciem vocem suam . . . hostibus -uisset (Vatin. 24 linguam et v. suam sceleri et menti tuae. TAC. ann. 13, 43. 4 Messalinae. cf. Cic. Font. 29 nihil praeter v. et os [r. p. 389, 52] et audaciam . . . praestare). vario usu (hucine p. 389, 14?): Ov. epist. 2, 148 Demophoon necis causam -uit Phyllidi, ipsa manum (LVCAN. 5, 558 [Amyclas nauta ad Caesarem] haud dubitem -ere manus). VVLG. I par. 22, 19 -ete . . . corda vestra et animas vestras, ut quaeratis dominum.

C obi. circumscribitur: 1 adv.: CIC. Att. 16, 1, 5 Xenonem perexigue et γλασχωῶς -ere, id est minutatim (sc. filio Ciceronis). VARRO rust. 2, 5, 17 quibus vitulis non satis (lactis add. Iucundus) -ent matres. 2 inf.: a solo (cf. p. 387, 68): STAT. Theb. 8. 528 Minerva hastam Tydei prohibet paulumque umeri (sc. Haemonis) libare . . . -uit. CONC. S I 5 p. 98, 39 Christus -et . . . nobis . . . omnem habere de eo fidem (sc. de deo verbo; gr. I 1. 7 p. 99, 7 παρόχει . . . ἔχει. Mar. Merc. I 5 p. 25, 3 = II 3, 1 p. 214, 20 praestat. I 2 p. 68. 16 facit). b acc. c. inf.: VLP. dig. 48, 5, 10, 1 si quis in agro . . . stuprum fieri -uisset. ARNOB. nat. 7, 45 sin . . . intenderat deus cernendum se dare, . . . cur non talem videri se -uit, qualem sciebat se esse . . .? (nisi inf. pro gerund. positum putes, ut spectet ad p. 389, 61). COD. Iust. 1, 17, 2 pr. providentia leges antiquas . . . -uit in novam pulchritudinem . . . pervenire. c nom. c. inf. (nisi intellegas inf. explicandi causa appositum): GREG. M. moral. 2, 18 (ad Iob 1, 11) quid . . . 'dei facies', nisi respectus eius gratiae -etur (perhibetur edd. vet.) intellegi?

D absolute (sc. fere per ellipsin; cf. p. 387, 44. 65. 388, 27. 390. 64; aliter p. 383, 52. 385, 70); respiciuntur: 1 sumptus, quem -ent: civitates tributariae (cf. A2a): CIC. Verr. II 3, 76 reges Persarum solent suis uxoribus civitates attribueri hoc modo: haec civitas mulieri in (Hotomannus, mulierem vel -ri codd.) redimiculum -eat, haec in collum, haec in crines. Christiani eleemosynam sim. facientes: EVSEB. EMES. serm. 29, 29 p. 234, 7 quid . . . si dat aliquis et murmurat? quid si -et, pigrior autem est? THEOD. MOPS. in I Thess. 4, 9 p. 26, 5 qui -bant (fort. animo obversantur, quae antecedunt: bonitas . . . indigentibus solatia -bat). VITA Melaniae (BHL 5885) 19 coeperunt . . . monasteriis -ere (20 quae . . . praestatis m.). 2 actio quae conceditur (cf. C2): HIER. hom. Orig. in Luc. 9 p. 57, 3 de prophetiis Zachariae -ente (praeviente sim. vel praestante var. ll.) domino Iesu Christo, cum tempus fuerit, disseremus (sc. homilia decima). 3 can-tus vel verba exhibenda (cf. p. 383, 56): ITALA II Macc. 1, 23 (rec. B) omnes oraverunt -ente Ionatha et ceteris respondentibus (praeviente con. man. rec. in marg. cod.; an sec. rec. M restituas praeviente? Vulg. inchoante, gr. καταρχομένον). 12, 37 (ibid.) incipiens paterna voce -ere cum cantico etiam clamore exclamans . . . fugavit hostes (var. l. gr. καταρχόμενος . . . κτανήν ἀναβοήσας, rec. L al. incipiens . . . clamorem extollens. sec. gr. -ere . . . clamore<m> intellexit van Leijenhorst in schedis nostris, ut ad p. 390, 25 spectet).

[Ehlers]

E indiculus adverbiorum copiam definientium (substituunt locutio praedictiva l. 8): PLAVT. Curc. 523 benigne (TER. Hec. 768 [DON.: large]. LIV. 9, 45, 4. 28, 37, 4 PLIN. nat. 5, 133). Men. 90 adfatim (SALL. Iug. 54, 6 LIV. 38, 19, 6. al. COLVM. 7, 6, 5). 121 bene (CATO agr. 14, 3 SEN. dial. 3, 12, 4). 802 recte. TER. Haut. 207 exigue (cf. CIC. sub CI). VARRO rust. 2, 5, 17 satis (v. sub CI). BELL. Alex. 1, 5 large (al. v. vol. VII 2, 975, 43). LIV. 39, 9, 6 maligne. COLVM. 5, 12, 4 parcus (SVET. Iul. 38, 2 parce [opp. largissimum prandium]). APVL. met. 9, 11, 2 proluxe.

II cum acumine dictum vel notione speciali adhibitum:

A fere i. q. porrigere, tradere, exponere aliquid infestandum vel quolibet modo afficiendum, tractandum (plus valet offerre infra l. 56): 1 se vel partes suas (aliter sub IB): **a** ad mala patienda, sc. animo aequo, impavido sim.: **α** corpus suum eiusve partes (latius sanguinem SALL., incorporaliter animam sim. CORIPP.; verbum praestare substituerunt Sen. phil., Lucan. al.): TER. Ad. 215 (213 ego vapulando, ille verberando, usque ambo defessi sumus) os -ui (CIC. Att. 1, 18, 5 ad male audiendum. LIV. 4, 35, 10 ad contumeliam [cf. TAC. hist. 3, 31, 3 contumeliis]. STAT. Ach. 1, 280 lupis [i. frenis. cf. AVSON. 322, 76 p. 265 P. lupatis]). CIC. Tusc. 2, 53 Marius in varicibus secundis erus . . . alterum non -uit (PERS. 4, 42 sagittis). SALL. or. Macri 17 sanguinem (cf. l. 33). PROP. 3, 13, 21 uxores Indicae flammae pectora -ent (Ov. ars 2, 195 sagittis. met. 10, 706 pugnae. cf. ibid. 13, 476 praecordia). 3, 20, 28 infidus caput argutae -eat historiae (LVCAN. 8, 615 apertum Fortunae. Ivv. 3, 33 venale sub hasta [v. Moeller, Mnemosyne 22, 1969, 386 sq.]. 5, 172 pulsandum [cf. FLOR. epit. 4, 7, 13 auferendum. HEGES. 1, 23, 1 amputandum]. al.). Ov. epist. 7, 128 sceleri brachia sc. vincienda (SVET. vita Lucani p. 333, 18 ad secundas venas). ars 1, 16 verberibus . . . manus (SEN. contr. 1, 7, 10 seq. praecide. SEN. Herc. O. 945 turbinibus rotas. QVINT. decl. 339 p. 341, 16 parata in vincula [cf. BOETH. cons. 2, 6, 11 W. catenis]. cf. Ivv. 2, 142 palmas . . . Luperco). met. 4, 457 viscera -bat Tityos lanianda ([de eodem: Ib. 182 v. . . debita -et avi]. LIV. 9, 1, 9 hauriendum sanguinem l. que v. ARNOB. nat. 1, 55). fast. 1, 83 colla . . . ferienda (4, 403 iugo [trist. 4, 6, 2 premenda. SEN. Med. 1024 summissa. STAT. Ach. 1, 280 CLAVD. 28, 382. cf. Ov. fast. 4, 216 ad iuga . . . iubas]. trist. 4, 2, 45 [de Germania] securi [Pont. 4, 4, 31]. al.; iocose AVG. c. acad. 2, 13, 30 p. 44, 22 philosophis). NVX 171 corpora . . . plagis (LIV. 23, 19, 6 nuda c. ad . . . telorum ictus. 25, 16, 19 pecorum modo. CVRT. 9, 5, 28 sine motu. STAT. Theb. 9, 674 c. [P, pectora cett.] ferro. TAC. ann. 14, 30, 1 immobile c. vulneribus). LIV. 40, 9, 1 ferro iugulum (VAL. MAX. 5, 3, 4. 5, 9, 4 feriendum. 9, 4, 2 aequo animo. SEN. Ag. 973 dial. 9, 11, 5 VIR. ill. 83, 6). frg. 60 (Sen. suas. 6, 17) innotam cervicem (v. vol. III 948, 45 sqq. [SEN. phil. ter. praestare p. 382, 5 et promiscue epist. 4, 7]. per ellipsin: SEN. Herc. f. 1041 hostia expectat manum cervice prona: -eo [c. an me?], occurro . . .; macta). al. translate: CORIPP. Iust. 1, 221 animam vitamque periculis . . . -ere suam. **β** reflexive: CIC. Verr. II 1, 93 cum tibi se tota Asia spoliandam ac vexandam -uisset (seq. exposita . . . ad praedandum Pamphylia. cum gerund. ut: SALL. or. Macri 6 more pecorum . . . habendos fruendosque. POMP. Trog. Iust. 38, 5, 10 lacerandum [VAL. MAX. 2, 7, 8]. al.). fin. 2, 61 (de Decio) se . . . victimam rei publicae. Ov. am. 1, 14, 25 crines se -uerant ferro patienter et igni sc. ornatricis (per hyperbolen, v. p. 388, 35). met. 12, 101 apertum et se -entem (sc. cuspidi) . . . Cygnum. LIV. 4, 28, 4 telis. 37, 30, 5 naves obliquas se ipsae ad ictus -bant. SEN. suas. 6, 18 (respicitur LIV. frg. 60 Ciceroni -enti . . . cervicem) quin fortiter se morti non -uerit tantum, sed obtulerit. SEN. dial. 1, 5, 8 fato. 7, 27, 3 iocis (comparantur rupes fluctibus verberatae). epist. 85, 26 periculis. al. c. enunt. fin. (cf. ed): AVG. de serm. dom. 1, 19, 57 l. 1422 multa saepe patiuntur et . . . -ent se etiam, ut plura patientur (antea: para te . . . percuti). **γ** mediopassive: Ov. am. 2, 9, 35 positus nudus tibi (sc. Amori) -eor armis. SEN. dial. 1, 4, 12 -endi fortunae sumus (antea: patiamur). PLIN. nat. 10, 108 columbae in ostentatione ut vi<n>ctae -entur accipitri.

b ad coeundum sim. (sec. gr. παρῆχεν, cf. dare l. 70 et vol. V 1, 1673, 35 sqq.): **α** elliptice: LVCIL. 866 qui et (quiete trad.; quae et Krenkel, cf. Cichorius, Unters. 162 adn. 2) poscent[e] minus et praeb[er]unt rectius multo et sine flagitio. Ov. epist. 5, 132 Helena, quae totiens rapta est, -uit ipsa rapi. ars 2, 685 odi, quae -et, quia sit -ere necesse. **β** cum obi.: Ov. am. 3, 8, 34 postquam . . . venit adulter (sc. Iuppiter in aurum conversus), -uit ipsa Danae sinus et dare iussa dedit (subauditur sinus vestis, ubi pecunia poni solebat). PRIAP. 22, 2 haec (femina) cunnum, caput hic (vir) -eat, ille (puer) nates. LIV. 21, 3, 4 florem aetatis . . . , quem . . . fruendum -uit Hasdrubal Hamilcari socero futuro (ad rem cf. Nep. Ham. 3, 2). **γ** reflexive (latius p. 388, 34): PLIN. nat. 10, 102 ut ultro -eat se libidini femina perdicis. COD. Iust. 9, 9, 22 (a. 290) mulier prostituta meretricio more vulgo se -uit.

c ad audiendum, sc. animo attento vel facili, propitio (patienter explicat DIFF. ed. Beck p. 77, 28): **α** reflexive: LVCR. 2, 66 illud expediam: tu te dictis -ere memento (cf. 6, 920 attentas aures animumque reposco). PANEG. in Mess. 132 Iuppiter intenta . . . tuis precibus se -uit aure. **β** aurem (vel aures; cf. Mart. II, 24, 2 praesto): HOR. sat. 1, 1, 22 et passim, v. vol. II 1510, 47 sqq. (exemplis aevo christiano prioribus addantur Ov. Pont. 2, 9, 25 CVRT. 9, 3, 6).

d ad obsequendum, se committendum: SEN. contr. 7, 8, 6 est

quaedam proxima innocentiae verecundia, -ere se legibus (SEN. epist. 70, 9 de Socrate). SEN. dial. 6, 24, 3 Metilius nullius feminae viros corrumpentis se spei -uit. APVL. Socr. praef. 4 p. 108 -ui me quorundam voluntati, qui eqs. HIL. gen. 161 Adam captus . . . dolis se -uit angui. CASIOD. hist. 10, 3, 18 furori magis quam reverentiae se -bat (Socrat. 6, 3 θυμῷ μάλλον ἢ αἰδοῖ ἐχαρίζετο).

e usu vario: **α** in univ. (cum acc. fere praedic. l. 9. 11. 17. al.; verbum praestare ne hoc quidem usu adhibetur ante Sen. phil., Lucan.): **①** partes suas: TIB. 1, 3, 38 nondum . . . pinus . . . effusum ventis -uerat . . . sinum (cf. Ov. epist. 7, 173 carbasa). PROP. 1, 9, 23 nullus Amor cuiquam (sc. captandi cupido) faciles . . . -uit alas. Ov. ars 2, 375 catulis lactantibus ubera -et lea (SEN. contr. 10, 4, 9 SEN. Herc. O. 146 COLVM. ter. al. cf. LIV. 1, 4, 6 mammas [PLIN. nat. 11, 233, 234. al.]). 3, 626 pro charta conscia tergum -eat (met. 4, 715 soli. fast. 5, 605 -uit . . . taurus . . . sua t. Europae [ad sedendum ut HIER. epist. 27, 3, 3. cf. PLIN. nat. 9, 25 dorsum]. aliter p. 389, 56 sqq.). SEN. Phaedr. 572 ora dammis blanda -bunt lupi (PLIN. nat. 32, 17 pisces manibus inserendis). dial. 5, 23, 6 alte cadenti sinum (VLP. dig. 48, 13, 8, 1 furanti. cf. TIB. supra). nat. 4 praef. 3 adulatoribus latus. al. **②** reflexive: CIC. ac. 1, 24 ut altera natura esset efficiens, altera autem quasi huic se -ens eaque efficeretur aliquid (inde LACT. inst. 7, 3, 1 quae se . . . tractabilem -eat). Ov. am. 1, 3, 19 te mihi materiem felicem in carmina -e (SEN. benef. 4, 40, 2 -bo me amico meo exercendae bonitatis suae capacem materiem. ad structuram cf. IB1a). RVFIN. hist. mon. 11 p. 430^b onagro -enti se sponte et onus imponit et . . . insedit. **③** mediopassive: PLIN. nat. 10, 63 agmen avium impellenti -etur aurae. **④** -ens per ellipsin vel intrans.: PLIN. nat. 8, 58 Samius quidam ossiculum dentibus inhaerens evellit -enti et qua maxime opus esset adcommodanti leoni. PLIN. epist. 9, 33, 6 homines tangunt . . . pertrectantque -entem (praeunte var. l.) delphinum (cf. PLIN. nat. sub β). **β** cum gerund.: PROP. 4, 8, 72 vix tangendos -uit illa pedes (SVET. Vit. 2, 5 excalcandos). Ov. epist. 2, 142 se nectenda lacertis -uerunt colla (cf. met. 10, 119 cervus mulcenda . . . colla . . . manibus -ere solebat). 4, 95 nec . . . Aurorae male (i. invitus) se -bat amandum Cephalus. 13, 31 pectendos . . . capillos (ars 3, 235 met. 13, 738. cf. p. 387, 52 et PETRON. 103, 3 capita . . . cum superciliis denudanda. STAT. Theb. 9, 901 secundum crinem. Ivv. 11, 157 vellendas . . . alas). met. 2, 866 Iuppiter in taurum conversus modo pectora -et . . . plaudenda . . . , modo cornua sertis impedienda. CVRT. 9, 5, 27 Critobulus regem hortatus est, ut se continendum -ret, dum spiculum evelleret. PLIN. nat. 9, 26 delphinus -ens . . . se tractandum. PLIN. epist. 8, 18, 9 dentes lavandos fricandosque (APVL. apol. 8, 6 crocodilus purgandos sibi d. innoxio hiatu -et). al. **γ** cum inf. finali: PERS. 2, 28 -et tibi vellere barbam Iuppiter. SIL. 10, 465 equus domino iacenti inflexis -bat scandere terga cruribus. **δ** c. enunt. fin. (cf. p. 386, 46. 387, 58): ORIG. in Matth. ser. 12 p. 23, 32 si ministrat quis verba divina, nequaquam se -et, ut 'magister' vocetur, . . . se autem profitetur 'ministerium'.

2 aliena, externa: **a** hostiliter, maligne: CIC. nat. deor. 3, 80 Poenorum crudelitati Reguli corpus est -tum (hinc Madvig emendare conatus est S. Rosc. 150). LIV. 9, 17, 6 (de casibus humanis) Cyrum . . . quid nisi longa vita, sicut . . . Pompeium, vertenti -uit fortunae? 25, 15, 16 proditores exclusos Romanos -uere hosti ad caedem (28, 2, 9 quod ad fugam impedimento hostibus erat, id ad c. eos velut victos -bat [sim. 38, 40, 12]). 27, 48, 17 sitis . . . hiantes caedendos capiendosque . . . -bat (accedit gerund. ut: VAL. MAX. 9, 12 ext. 9 quercus Milonem fissura captum lacerandum feris -uit [dilacerandum GELL. 15, 16, 4 de eadem re. cf. LVCAN. 10, 45 lacerandas -uit urbes Alexander]. FRONTIN. strat. 2, 4, 12 equi consternati ordines vincendos . . . hosti -uerunt. al.). STAT. Theb. 10, 80 Iuno destinat Aonios leto -ere. HIST. Apoll. rec. A 51 p. 114, 12 piscator se putavit [ad occidendum -eri] (o. tantum rec. BC). **b** per fiduciam (cum colore credendi, committendi): LVCAN. 5, 536 (Caesar Amycliam compellat) ne cessa -ere deo tua fata volenti . . . opibus . . . inplere penates.

B fere i. q. ostendere, manifestum reddere, prodere (haud raro idque maxime sub 1a, 1ba et β, 2b accedit etiam respectus efficiendi, quem infra sub C illustravimus): 1 potius menti, ut subluceat color probandi sim.: **a** praeter obi. accedunt structurae indicantes, qualis quis sit (acc. praedic. praeter p. 389, 5; praestare copulatur p. 389, 2 substituitur sensu vix dissimili rarius inde a Cic. [septies, -ere ca. 40 locis]): **α** reflexive: **①** acc. dupl.: TER. Ad. 886 servom haud inliberalem -es te (DON.: id est re ostendis, factis probas). AFRAN. com. 316 obsequentem (SEN. Phaedr. 132. benef. 3, 38, 2 submissumque). 372 dum <me> morigeram, dum morosam -eo (suppl. Passeratius, ut iambus fiet. item suppletur CIC. fam. 2, 18, 3 si <se> dignum . . . -uerit). RHET. Her. 1, 7, 11 adtentos (3, 1, 1. CIC. nat. deor. 3, 2 a. . . auditorem), dociles (CIC. Tusc. 2, 15 QVINT. inst. 2, 9, 3), benivolos. 4, 15, 21 (= 4, 45, 58) placabilem (CIC. Att. 10, 16, 1 ANTON. ibid. 14, 13^a, 3), . . . inexorabilem (CIC. ad Q. fr. 1, 2, 8 [exor. Corradus]). CIC. S. Rosc. 11 qualem te iam antea populo Romano -uisti, talem te . . . nobis . . . hoc tempore impertias (leg. agr. 2, 103 iuxta tales. NEP. Ages. 6, 1 talem . . . imperatorem. sim. al.). Verr. II 1, 82 non legatum . . . , sed tyrannum libidinosum crudelemque. off. 1, 114 acrem . . . iudicem (fam. 5, 2, 10 aequum). Att. 12, 33, 1 facilem (v. vol. VI 1, 62, 37 sqq., ceterum CIC. Att. 14, 13, 6 ad Q. fr. 1, 1, 32 PHAEDR. app. 27, 3 SEN. benef. 2, 17, 6. epist. [Ehlers])

102, 2 [credebam *codd.*]. 116, 1). fam. 4, 8, 1 ut tibi me . . . eum -eam praestemque . . . , ut eqs. *saepe apud eundem, ceterum passim.* laxius in vertenda voce q. e. ελvai: ORIG. in Matth. 13, 19 p. 233, 4 (*affertur Luc. 9, 48*) minorem se -et (gr. μικρότερός ἐστιν). ① pro acc. praedic. ponitur abl. modi vel adv.: CIC. Verr. II 2, 70 quoquo modo se . . . -bat Verres, tamen eqs. (cf. COLVM. 2, 11, 3 qualitas humi sic se cultoribus -et [antea: terrae bonitas ea est, ut eqs.]. RVSTIC. Conc. 5 I 4 p. 12, 34 sicut . . . praedones . . . circa subiectos se -ent [Migne gr. 78, 1021^A ὡς . . . τοῖς ὑπηκόοις . . . προσφέρονται]). NEP. Dat. 2, 1 pari se virtute . . . -uit (cf. Hann. 7, 5 p. diligentia). AVG. epist. 27, 5 p. 101, 18 ut ita comiter (-tem var. l.) ei te -eas, quasi eqs. ORIG. in Matth. ser. 14 p. 26, 12 *Pharisaei homicidaliter se -bant eis, qui crediderant Christo.*
β cum variis obiectis (aliter sub C2): CIC. Caecin. 78 qui . . . ingenium, laborem, fidem suam populo Romano promptam expositamque -uerit (nisi ad IB2 trahas). off. 1, 132 appetitum rationi oboedientem. ad Q. fr. 3, 3, 3 animum -eo ad illius perniciem moderatum, ad rerum eventum lenissimum (SEN. Herc. O. 994 intrepidum. cf. AVG. util. cred. 10, 24 p. 30, 3 mentem . . . supplicem). al.
b cum obi. solo, quod indicat: α quem quis agat, sc. repraesentando (syn. exhibere APVL. [v. vol. V 2, 1427, 20 sqq. et cf. praestare]; usum sermonis tam familiaris quam rhetorici proprium fuisse censent Löffstedt, Synl. I² 244 sqq., Väinänen, Introd. au latin vulg.² 166 sq.): TER. Phorm. 476 Phormio . . . strenuom hominem -uit (se supra lineam add. corr. rec. A falso, quamvis recte suppleri videatur AFRAN. com. 372 CIC. fam. 2, 18, 3 p. 388, 73 sq.). DECRET. decur. Salens. (Année Epigr. 1931 n. 38) 13 disceptatorem nec dissolutum benignum et iustum sine acerbitate -endo. APVL. met. 10, 28, 2 mulier talem parentem -uit, qualem exhibuerat uxorem. CAPITOL. Maximin. 6, 3 ut . . . patrem militibus -ret. β speciem, exemplum sim. (cf. 2b): CIC. Verr. II 5, 137 ut aetati . . . incertae exempla nequitiae parentis vita -ret (SALL. epist. Mithr. 4 HOR. carm. 4, 11, 26. LIV. 32, 21, 29 satis exemplorum. VAL. MAX. 3, 6, 5 QVINT. inst. 2, 4, 39 TAC. hist. 2, 85, 1. al.). dom. 100 domus monumentum -et inimico doloris mei eqs. CAES. Gall. 3, 17, 6 legatus tantam . . . opinionem timoris -uit, ut iam ad vallum castrorum hostes accedere auderent. HOR. epist. 1, 18, 2 scurrantis speciem -ere (Ov. am. 2, 19, 14 s. -uit esse nocens. LIV. 40, 5, 4 aspernantium. al.). LIV. 28, 21, 9 ferro dimicantes principes civitatis -uere documentum . . . , quantum cupiditas imperii malum . . . esset (v. vol. V 1, 1804, 52 sqq. 1808, 10). TAC. ann. 1, 77, 3 silente Tiberio, qui ea simulacra libertatis senatui -bat. 3, 60, 1 imaginem antiquitatis senatui -bat Tiberius. al. γ varia: CALL. dig. 22, 4, 5 si res gesta sine litterarum quoque consignatione veritate factum suum -eat. TERT. adv. Hermog. 40, 1 ex compositis incomposita -eri ('i. imaginem incompositorum -eri' Waszink in transl. a. 1956 ad l.). HIL. in Matth. 11, 2 -etur in his . . . intelligentia amplior. EVGRAPH. Ter. Ad. 841 hodie -eas hilaritatem (Ter. 842 hilaritatem te face). dicuntur -eri, quae verbis commendantur (opp. damnare): HIER. epist. 22, 10, 1 innumerabilia sunt scripturis respersa (responsa var. l.) divinis, quae gulam damnent et simplices cibos -eant (proben edd. vet.).
2 potius oculis (cf. p. 384, 71); -entur: α varia (non occurrit praestare ante Iuv., Tac.): CIC. Verr. II 3, 41 qui testes interrogare . . . nolueris et iis tacitus os tuum -ere malueris sc. audacter, impudenter (cf. l. 62). leg. agr. 3, 2 vultus, quos proxima mea contione -uerunt Quirites (EPICED. Drusi 188 di . . . latent templis neque . . . v. -ent). VERG. Aen. 9, 693 hostem . . . portas -ere patentem. Ov. met. 10, 706 genus . . . ferarum, quod non terga fugae, sed pugnae pectora -et (de fugientibus ut: CVRT. 4, 14, 14 TAC. ann. 14, 37, 1 VIR. ill. 45, 3 VEG. mil. 3, 21 p. 111, 13 SVLP. Sev. chron. 2, 16, 5. cf. VVLG. II par. 29, 6 dorsum [Itala Complut. dederunt. antea: averterunt facies suas]). 12, 489 inlaesos miranti -uit artus. SEN. benef. 4, 38, 2 -e in facie tua legendum . . . decretum (antea: circumfer, ostende. cum gerund. ut: SIL. 17, 646 spectanda . . . ora. SVET. Vit. 17, 1 visendam . . . faciem. al.). COLVM. 3, 12, 2 (verba Iulii Graecini) humum . . . -ere rimas. LVCAN. 1, 9 gentibus . . . Latium -ere cruorem. al. β species, imago sim. (cf. 1bβ; praestare inde a Vitruv., Scrib. Largo): LVCR. 5, 583 luna claram speciem certamque figuram -et (CAES. Gall. 3, 25, 1 v. infra. 6, 38, 5. 7, 36, 2 civ. 3, 67, 2 LIV. 3, 18, 4. et passim). CAES. Gall. 3, 25, 1 cum auxiliariae speciem atque opinionem pugnantium -rent (SEN. nat. 7, 10, 3. QVINT. inst. 2, 17, 20 opp. habuit. al.). POMP. TROG. Plin. nat. 11, 276 qui carnosos a naribus angulos habent, malitiae notam -ent (PLIN. nat. 18, 244 de notis arationis). Ov. Pont. 4, 10, 39 plaustrum -entia formam . . . sidera (LIV. 45, 29, 2 novi in<perii> formam terribilem -uit tribunal eqs.). GERM. 375 sidera quaedam nullam -ere figuram (372 non ullam specie reddentia formam. ad iuncturam v. LVCR. supra). VELL. 2, 43, 2 arborum . . . ex longinquo ordinem antennarum -uisse imaginem. al.
c reflexive: VAL. MAX. 2, 10, 2 se . . . spectandum -ere (4, 3, 5 SEN. nat. 7, 21, 3. item cum gerund.: SEN. epist. 79, 13 [de gloria] visendam. TAC. ann. 3, 41, 3 agnoscendum [CYPR. idol. 14 videntibus]. PLIN. epist. 2, 12, 3 conspiciendum . . . monstrandumque. al.). TAC. hist. 3, 12, 2 Lucilius auctorem se palam -et (sc. cognoscendum; aliter p. 386, 19). ann. 12, 7, 2 Claudius . . . obvius apud forum -et se grantibus (cf. SVET. Nero 22, 2 universorum se oculis. VLP. coll. Mos. 15, 2, 2 ut . . . profiterentur et publice se -rent mathematici sim.). FLOR. epit. 3, 5, 23 cum a tergo se hostibus, a facie Romanis -uisset luna. ITA-

LA act. 1, 3 (cod. e al. = VVLG.) apostolis -uit se ipsum vivum (gr. παρέστησεν). al.
3 notione ostendendi attenuata vergit in vim q. e. habere (cf. exhibere vol. V 2, 1423, 84 sqq.): MAR. VICTOR aleth. 1, 501 (deus Evam compellat) -bis famulare iugum (3, 534 f. i. censura).
C fere i. q. tribuendo efficere (v. quae ad B monuimus): 1 accedit obi. simpl. (sim. usurpatur praestare inde a Cic., Vitruv.): a inicitur affectus sim.: LVCR. 4, 717 leonibus semina quaedam dolorem -ent. 4, 872 vapores stomacho -ent incendia, i. silim (Ov. fast. 1, 411 Naides Satyris i. mitia -ent [i. libidinem, cf. 413 urunt Silenum]). CASS. Cic. fam. 12, 13, 3 spem . . . -endo (SALL. [?] rep. 2, 12, 8 subi. animus. LIV. 22, 36, 5 et saepius. COLVM. 11, 1, 21. al.). BELL. Alex. 6, 2 aqua salsior hominibus admirationem -bat (exhibebat V), quam ob rem id accidisset (IVSTR. 43, 1, 10). NEP. Dat. 10, 3 suspicionem (Ages. 8, 2 CVRT. 3, 7, 13 TAC. hist. 1, 28. al.). TIB. 2, 3, 71 -bat . . . gaudia . . . Venus (LIV. 25, 27, 5. 34, 41, 4 syn. adferebant. SVET. Nero 57, 1. cf. LIV. 42, 49, 6 laetitiam). Ov. ars 1, 754 (de cognatis et sodalibus) -bit . . . haec tibi turba metus (v. vol. VIII 908, 14 sqq., ubi addatur LIV. 25, 27, 5. cf. LIV. 3, 8, 7 -tus terror [7, 12, 2 et saepe]. 32, 17, 17 trepidationem [v. app. crit.]. CLAUD. 18, 122 cum . . . horrorem dominis -ret imago [124 latura metus]). LIV. 1 praef. 4 voluptatem (VAL. MAX. 8, 15 pr. al.). 26, 37, 8 plus . . . indignationis. 36, 7, 11 fiduciam (al. CYPR. ad Donat. 15). 43, 12, 8 curam. al. SEN. dial. 2, 17, 2 nemo risum -uit, qui ex se cepit (IVSTR. 21, 5, 5 opp. captare. cf. HIER. epist. 61, 3, 2 cachinnum). al. b gignitur quilibet eventus, factum, actio sim.: VERG. Aen. 10, 321 Melampus Alcidae comes, usque gravis dum terra labores -uit ([de SERV. auct. v. p. 382, 12]. VVLG. Is. 43, 23 sq. nec laborem tibi -ui in ture; . . . -uisti mihi l. in iniquitatibus tuis [HIER. ad l.: laborare me fecisti]. v. etiam COLVM. infra l. 56). PROP. 4, 4, 85 omnia -bant somnos (locum multis suspectum tractavit Shackleton Bailey, Propertiana 239 coll. LVCAN. l. 55). LIV. 7, 36, 2 miles offenso scuto -uit sonitum. 10, 14, 15 tumultus (10, 20, 12 et saepe). 25, 26, 5 certamen (37, 1, 3). 26, 10, 7 fugam (COLVM. 9, 1, 4). 32, 18, 6 moram (SEN. Herc. f. 573 nat. 1, 2, 11. SVET. Vesp. 23, 2 spatium m. que). 42, 49, 7 Persei . . . famam et bello clara Macedonum gens et Philippus pater . . . -bat (cf. VLP. dig. 47, 10, 15, 22 frequentia sequendi quasi -et . . . infamiam). al. SEN. nat. 5, 13, 3 pericula venti . . . -ent (produnt vel prodeunt trad. em. Axelson, Senecastudien, 1933, 72). COLVM. arb. 5, 3 vulnus viti. VLP. dig. 17, 2, 23, 1 (ex Pomponio) damno, quod culpa (vix abl.) -uit. al.
2 locutiones praedicativae (adi. forsitan hic illic potius attributive posita intellegas, ut loci explicandi sint variis notionibus supra illustratis; verbo praestare similiter usi sunt primi Varro et Cic.): Ov. trist. 4, 8, 32 cum mihi tempora prima mollia -uerint fata. LIV. 8, 25, 9 (locum huc pertinere negant Weissenborn-Müller, vix recte) ad -endam opportunam consilio urbem (VAL. MAX. 9, 3, 7 horrea custodibus remotis o. rapinae -uit). 21, 8, 12 illud nudum . . . militem ad insequentes ictus -bat. 21, 35, 3 elephantum . . . tutum ab hostibus . . . agmen -bant (22, 12, 9 equitum statio et suo militi t. omnia et infesta . . . hostium populatoribus -bat). 24, 34, 15 illa causa arduum aditum instabilemque ingressum -bat. 25, 36, 6 aditum adscensumque difficilem (COLVM. 3, 19, 1 exemptionem. cf. facilem ibid. 2, 4, 8. 6, 37, 10. 11, 2, 8 SER. SAMM. 988). 35, 44, 5 simul primum anni tempus navigabile -uisset mare. al. SEN. Phaedr. 1127 servat placidos obscura quies -etque senes casa securos (LVCAN. 1, 518 agger -et s. intra tentoria somnos). COLVM. 4, 27, 1 ne lutosa humus inculcata maiorem fossori laborem -eat. 6, 17, 6 ea res innoxia pecus a morsu muris aranei -et (inde PELAGON. 280). al. SIL. 11, 198 hostis adire si parat, obstructas -ete (replete cod. Put., edd. vet.) cadavere portas. ITALA Eph. 5, 27 (Mar. Victorin. ad l.) ut -ret ipse Christus sibi gloriosam ecclesiam (gr. παραστήσει. al. et Vulg. exhiberet, Mar. Victorin. in explicatione faceret). HIL. trin. 11, 22 ut . . . sacramenti totius capaces . . . -eamur. CLAUD. 5, 271 qui nos . . . famulos -bit. al.
3 absolute: GREG. Tvr. glor. conf. 35 p. 770, 10 mendicum. ut fragilitas humana -et, in . . . facinus obvolutum.
D technice in re musica: QVINT. inst. 1, 12, 3 citharoedi alios nervos dextra percurrunt, alios laeva trahunt, continent, -ent (remittunt, laxant' explicatur vulgo, v. e. g. Wille, Musica Romana, 1967, 213; aliter Colson, 1924, ad l.).
in lusu verborum: PLAVT. Asin. 188 habeas . . . praehibeas. Merc. 1023 prohibuerit . . . praehiberit (pro trad.). Rud. 138 praehibes . . . praedicas. HIRT. Gall. 8 praef. 5 praerepta, non -ta.
n. pl. praebita, -orum pro subst. i. q. res rite datae, impensae vel reditus: COLVM. 1, 8, 17 ne aut in vestiariis aut in ceteris -is iniuriose tractentur servi (item respiciuntur quae victus gratia -entur: EDICT. imp. Pij coll. Mos. 3, 3, 5 servorum obsequium . . . et moderatione et sufficientibus -is et iustis operibus contineri oportet). SVET. Tib. 50, 1 peculio concesso a patre -isque annuis fraudavit Iuliam. in re publica: ITALA III Esdr. 4, 55 Weber (= VVLG.) levitis scripsit Darius rex dari -a. SYMM. epist. 4, 70, 2 (I ad luminandas publicae rationis ambages) quo minora officia fidem -orum vel invectorum cogantur aperire (ad expensa et accepta rettulerim ut vol. VII 2, 128, 60, non ad homines praebentes et invehentes; ceterum cf. praebitio 2b). CASSIOD. var. 12, 5, 3 (a provincialibus collata, cf. praebenda).

f. praebenda (sc. pecunia, annona sim.), -ae pro subst. i. q. impensa debita (GLOSS. II 582, 27 impensa: -a. cf. praebitio et v. Lesne, Mélanges P. Fournier, 1929, 443 sqq.; vox linguis romanis q. d. continuata est, v. quae p. 382, 28 collegimus): EVGRAPH. Ter. Haut. 877 (rec. a interpol.) 'stipes' . . . est -a militum. SCHOL. Prud. c. Symm. 1, 405 ('Salaria via') salarium est cibus, quod sepulchra mortuorum custodientibus datur; sed pro omni -a ponitur. CASSIOD. var. 3, 42, 3 ducum et praepositorum -ae, quae non potuerunt convehi ('annonarum collationes a provincialibus exactae' Traube in indice. item: 5, 39, 12 -arum tenor adscriptus . . . provincialibus suggeritur . . . causa esse damnorum. cf. praebita).

deriv.: praebitio, praebitor, praebitus (-ūs); cf. praebia.

Ehlers.

praebia, -ōrum n. (pro fem. sing. accipere videntur GLOSS.). [cum prae(hi)bere iungendum videtur ideoque probanda explicatio Verrii (v. infra), si licet postulare hoc verbum olim etiam notione q. e. prohibere usurpatum esse. ad formationem cf. fortasse praemium, *prae-om-ium. Sch.] i. q. amuleta, φυλακτήρια: NAEV. com. 71 (v. VARRO ling. 7, 107 [inter Naevii verba quorum origines possint dici] -a a praebendo, ut sit tutus, quod si<n>t remedia in collo pueris). FEST. p. 238 -a (-dia trad.) . . . Verrii vocari ait ea remedia, quae . . . uxor Tarquini Prisci invenisse existimatur et inmiscuisse zonae suae; . . . (p. 241) ea vocari ait -a (-dia trad.), quod mala prohibeant. PAVL. FEST. p. 235 -a remedia. GLOSS. II 473, 49 φυλακτήριον servatorium, amolimentum, -a (-via trad.), amoletum. 497, 52 -a (-via codd. a e) φυλακτήριον.

praebibo, -bibī, -ere. a prae et bibere. [falsa var. l. pro perbibere HIER. epist. 107, 4, 6; restitutum est olim pro pie biberat AVG. conf. 3, 4, 8.]

i. q. ante bibere (c. obi. passim, absolute APVL.): 1 accedente dat. personae cum respectu propinandi: CIC. Tusc. 1, 96 Theramenes Critiae, cui venenum erat (praebu- var. l.), mortem . . . est auguratus (antea: propino). APVL. met. 10, 16, 8 cantharum . . . offer parasito meo; simul quod ei -erim, commoneto. 2 mera vi temporali: SCRIB. LARG. 135 ex his salis farrisque granis qui vinum non austerum -erit, quantum possit ante cibum . . . , belle alvum mollit (Marcell. med. 30, 2 bibatur). TERT. scorp. 15 p. 179, 8 haereticorum venena nulli . . . facile nocitura, nisi si qui non hanc nostram ex fide -erit vel etiam superbiberit potionem (item in imag.: HIER. epist. 84, 7, 3 cum antidotum -ero). CAEL. AVR. acut. 2, 24, 136 dat . . . mulsum -endum (eadem structura: 3, 8, 96 chron. 1, 4, 93). chron. 3, 1, 7 ante cibum mulsae . . . tres cyathi -endi. 5, 4, 69. 5, 10, 124 -endum senape . . . ; tunc eqs. obi. est res incorporea, quae potu efficitur: TERT. scorp. 1 p. 144, 16 -unt quidam . . . tutelam contra morsus scorpionum. HIER. epist. 22, 13, 2 aliae . . . sterilitatem -unt (praebent, probib-, praebent sim. trad.) et necdum sati hominis homicidium faciunt.

***praebitio**, -ōnis f. a praebere (cf. NON. p. 152, 28 -o a praebendo, id est exhibendo [citatur VARRO sub 1]).

i. q. actio praebendi, praestatio (cf. NON. supra nec non GLOSS. II 399, 21 παροχή: -o [preb- cod. Harl.], praestatio. 477, 62 χορηγία: -o, praebitus. plur. exhibent AVR. VICT. sub 2a, CASSIOD. sub 2b, ceterum etiam COD. Theod. 11, 2, 4, 11, 16, 13. quod praebetur indicatur passim per gen. [adi. pro gen. ENNOD. sub 2a]): 1 generativum: VARRO Men. 143 ea die mea erat -ofni] convivii sim. SCAEV. dig. 32, 35, 3 super calefactionis et -is onus heredibus impositum (antea: ut . . . balineum praebetur gratis). CALL. dig. 50, 11, 2 destituetur annonae -o, cum avocentur ab opere rustici (v. etiam sub 2). VVLG. II Macc. 4, 14 participes fieri palaestrae et -is eius iniustae (gr. χορηγίας, Itala rec. L contributionis, rec. B qui . . . sumptus . . . praestabant, sim. cett.). CASSIAN. conl. 9, 21, 2 (ad Matth. 6, 11) panem cotidie esse sumendum et hesternam -em eius non sufficere. 24, 11, 2 se eorum parentum -e ab omni cura et sollicitudine diurni operis absolutum esse (24, 11, 4 horum. 24, 12, 1 secura p. -e fulciri). LEO M. serm. 44, 2 l. 77 ut etiam -o aquae . . . praemio non careret apud deum (respicitur Matth. 10, 42 ut: RVRIC. epist. 2, 17 p. 401, 11). ENNOD. diet. 21, 7 p. 485, 6 facerem -e indebiti alimenti patrem meum pudore captivum. CASSIOD. in psalm. 91, 3 (4) eleemosynarum iucunda -o. NOVELL. Iust. 147 praef. rei publicae . . . tantam magnitudinis -em benignitate accipienti dei (gr. επίδοσιν). al. praebentur res venales (cf. praebeo 143): VLP. dig. 1, 12, 1, 11 quae ad huiusmodi -em spectant (sc. carnes pecorum sim.; antea: ut iusto pretio praebentur).

2 speciatim et fere technice in re publica (cf. Ensslin, RE XXII 1190 sqq.): a respiciuntur munera et tributa sim., quae praebentur rei publicae (sc. a civibus; a redemptoribus e. g. SCHOL. Cic.): EPIST. procur. de salt. Bur. I (CIL VIII 10570) 3, 8 ademptum sit ius . . . ampliandi . . . operar(um) -em iugorumve (COD. Theod. 11, 10, 1 o. -em, quae illicite . . . expetita est, . . . cessare). IVST. 38, 10, 8 civitates gravari . . . copiarum -e (sc. annonae sim.). CHAR. dig. 50, 4, 18, 4 angariarum -o personale munus est (cf. COD. Theod. 11, 16, 15 paraveredorum . . . aut parangariarum [sim. 11, 16, 18]. CASSIOD. var. 12, 15, 6 paraveredorum et annonarum). AVR. VICT. Caes. 41, 19 remotae olei frumentique adventiciae -es (pro- cod. alter), quibus Tripolis ac Nicaea acerbiter angebantur. SYMM. epist. 9, 103 mancipis salinarum . . . exercent lavacra lignorum -e (ad rem v. Blümner, RE IA 2099, 39). SCHOL. Cic. Bob. p. 120, 25 de publico redemerat iumentorum -em, quae esset

apud exercitum necessaria. COD. Theod. 6, 30, 20 ut a tironum -e . . . reddantur exsortes (7, 13, 7 pr. 11, 18 rubr. qui a -e t. et equorum excusentur. NOVELL. Valent. 5 rubr.). 7, 8, 12 ut infausta hospitalitatis -o tolleretur (cf. 7, 8, 16, 2 parte domus . . . hospitiorum -i . . . subicienda). SEDVL. op. pasch. 3, 26 renuere . . . indignam huius -is iniuriam (Iudaeorum templo inferendae, Matth. 17, 23, sed tributum . . . Caesareum intellexit auctor). ENNOD. epist. 9, 23, 3 p. 245, 15 ad -em tributariam. al. (fere in constt. imp.). b respiciuntur impensae ipsius rei publicae (praesidis, imperatoris sim.), quae fere civibus praebentur: CIL V 7881, 1 (saec. III med.) ob . . . urgentis annonae sinceram -em a praeside provinciae exhibitam (COD. Theod. 7, 1, 11 ut cesser . . . -o fiscalis a.). SYMM. rel. 35, 3 olei diurna -o (plebi urbanae). 40, 4 per aliquot annos cucurrit ista -o (40, 2 imperator tot milia modiorum in alimoniam civitatis indulsit). COD. Theod. 7, 13, 2 redituum. 12, 1, 169 sescentorum solidorum -em . . . gratanter admisimus. CASSIOD. var. 12, 22, 3 naulorum -bus non gravamur.

praebitor, -ōris m. a praebere. scripturas et compendia inscriptionum v. sub 2a et b. [vix huc pertinet SYMM. epist. 4, 70, 2, v. p. 390, 81.]

i. qui praebet (accedit saepius gen. obi., v. sub 1 et 2c): 1 vario usu: CIC. off. 2, 53 (ex epistula quadam Philippi regis) an tu istis largitionibus id agis, ut Macedones non te regem suum, sed ministrum et -em sperent fore? TERT. adv. Marc. 4, 29 p. 520, 11 non credendo . . . in deum conditorem omnium et -em (proba- ed. Rhenani. item de deo: AMBR. Iob 4, 5, 20 muneris -em [-vit- cod. P; praemis-, promiss- var. ll.]. RVFIN. apol. Orig. 2 p. 559^c factorem solis et imbrium -em [sim. Orig. princ. 2, 4, 1 p. 127, 19]). CHALC. transl. p. 17^a epuli hodierni -es invitatoresque, (gr. ἐστιατόρων tantum). OP. imperf. in Matth. 17 p. 729 porci rumpunt -es earum margaritarum (in interpr. alleg. Matth. 7, 6 ne mittatis margaritas vestras ante porcos).

2 usu fere tecnico significatur: a plumbarius, qui fistulas aliasque res ad aquae ductum necessarias praebet (in inscr., quae videntur esse saec. III; ad rem v. Dressel, CIL XV p. 910a): CIL XV 7343 β Aur(elius) Hilarus et Aur(elia) Gaiane preb(itores, sc. fecerunt) (de eodem Hilario 7605). 7606 Aurelius Hylas praebitor fec(it) (de eodem, sed ubique perscriptum prebitor, 7777 a. γ. δ). ? b negotiator (cf. p. 391, 68. 386, 5): CIL VI 36815 Acinius Faustus praebitor vi(narius ?) aedem Libero patri dedicavit (an coll. 2a intellegas opificem mercatoremve qui vinariis praebet instrumentum velut vasa, dolia sim. ?). c qui muneris cuidam obnoxius est (cf. praebitio 2a): COD. Theod. 8, 5, 21 ne pecuniam ab angariarum -bus poscant. ibid. -es dispendia nulla patiantur.

praebitum, sc. plur. -a pro subst. v. p. 390, 73.

praebitus, (-ūs) m. a praebere. GLOSS. II 477, 62 χορηγία: praebitio, -s (-ditus codd.).

praeblandior, -iri. a prae et blandiri. i. q. ante blandiri: DON. Ter. Hec. 585 rem duram dictura[m] mater vide quantis -itur verbis remque praemollit.

praeblandus, -a, -um. a prae et blandus. i. q. valde blandus: IVVENC. 1, 702 me quod dominum -a adolatio dicet (Matth. 7, 21).

praec- v. etiam prec-.

? **praecado**, -ere. a prae et cadere, nisi latet mendum scribae notam praeverbii pro perperam solventis. i. q. in frontem cadere, proci-dere: CAEL. AVR. chron. 5, 4, 61 ut . . . ipse podex -ens excludatur (at acut. 3, 1, 3 linguam proci-dentem). gyn. 2, 96 si forte due manus fetus extrahendi praecadant neque adducendi in exitum consentiant (gr. Soran. p. 142, 7 Ib. προβεβλημένων. pro eadem voce ponitur ibid. antea pro-cadens, ut saepe aliis locis, v. Drabkin in indice ed.).

praecaeco, -ātum, -āre. a prae et caecare. i. q. (ante) caecare: VEN. FORT. vita Germ. 33, 96 Beretrudis quaedam mulier . . . dum tempore laetaniarum -tis oculis non posset ire cum populo (an cogites de praepos. prae et part. caecatus?).

? **praecalator** v: praeciamitatores.

praecal(e)facio, -factum, -facere. a prae et calefacere. scribitur -calf- SCRIB. LARG. 156. 238 non exstat nisi p. p. p. -tus, i. q. ante calefactus: SCRIB. LARG. 156 aegrotum acopo oportet in sole diu fricare aut loco flamma -to (Marcell. med. 25, 2 calefacto). 238 cum cera -ta in ferventi aqua contunduntur condimenta. THEOD. PRISC. log. 45 p. 146, 3 uteris pro cataplasmate -to capiti post rasuram novaculae. CAEL. AVR. acut. 1, 17, 169 ut -ta opponantur medicamenta. chron. 3, 6, 87 -to intra vestes aegro. dubium: PLIN. VAL. 3, 8 pastillos sc(r)ipulares facies et -tos umbilico impones (sed Antidot. Brux. 176 p. s. efficias et pro chalastico u. imponas).

praecalidus, -a, -um. a prae et calidus. i. q. valde calidus (cf. GLOSS. -um: plus calidum. plus quam calidum. GLOSS. I Ansil. PR 47 -um: nimis calidum): TAC. ann. 13, 16, 2 -a . . . potio traditur Britannico. ITIN. Alex. 21 rivuli -i (-call- cod.) noctis e medio sensim in meridiem frigent ad nivem gelidi, eximque . . . concalescunt (Arrian. anab. 3, 4, 2 θερμώτατον). PRVD. c. Symm. 1 praef. 67 -os igniculos (73 nimius . . . tepor; in imag. sec. act. 28, 3). 2, 320 sanguine -o fervet nervosa iuventa.

praecalvus, -a, -um. a prae et calvus. i. q. valde calvus: SVET. Galba 21 fuit . . . capite -o Galba (minus probabiliter explicatur vi praeverbii locali, ut sit i. q. fronte calvus, v. enim 20, 2 quoniam capillo [Adkin])

arripere non poterat, in gremium abdidit caput Galbae mortui; de vi praeverbii temporali cogitat Delz in plagulis coll. voce q. e. praecanus).

praecandidus, -a, -um. a prae et candidus. i. q. valde candidus: ITALA lev. 13, 24 (Lugd.) si fuerit in corio eius quod fuerit sanatum ab ustilagine lucidum, splendidum, candidum, subrubicundum aut -um (gr. ἔκλευκον, Vulg. albam sive rufam tantum). var. lect. pro perc. MAECEN. carm. frg. 2, 3 ex Isid. orig. 19, 32, 6 affert André, Rev. Et. Lat. 29, 1951, 123.

praecano v. praecino.

Adkin.

praecantāmen, -inis n. a praecantare. i. q. praecantatio magica, cantamen: IVL. VAL. 1, 1 p. 1, 17 Nectanabus sapiens -a loquebatur, quibus vocaret deos superos inferosque (incantamina codd. duo; gr. Hist. Alex. M. I p. 1, 14 Kr. αἰοιδήν).

praecantatio, -ōnis f. a praecantare. [falsa var. l. pro praecatio Ps. QVINT. decl. 14, 4 (v. etiam l. 25 sq.), imprecatio HIER. vita Hilar. 20 p. 37^A, praecantator AVG. in euang. Ioh 7, 7 l. 28.]

1 cum respectu incantandi, de actione vel de ipso carmine magico (phylacteria carmine inscripta respiciuntur maxime AVG. doctr. christ. 2, 20, 30 CAES. AREL.; in GLOSS. et gr. respondet ἐπωδή, nisi alia adnotantur): ITALA deut. 18, 11 (Lugd.) est abominandus domino divins divinationem, auspiciens et augurans, maleficus, -e(m) praecantans, ventriloquus (Vulg. incantator. in serie simili: GAUDENT. serm. 4, 14 G.). SOL. 27, 37 heliotropium gemma herbae eiusdem . . . nominis mixta et -bus legitimis consecrata gestantem subtrahit visibus obviatorum (praecationibus var. l., quam praeferunt edd. apud Plin. nat. 37, 165 Isid. orig. 16, 7, 12). PRISCILL. tract. 1, 28 magicis -bus primitivorum fructuum vel expiari vel consecrari . . . gustatus. PELAGON. 121 ad dolorem ventris -o (278 tit. -o ad equos hordiatos [item capp. 19] sive ad tortionem . . .). MARCELL. med. 28, 74 ad rosus . . . -o sic. ORIBAS. syn. 3 add. La p. 917, 1 [nisi est medii aevi] -o ad canis rabidi morsum: '. . .'). *ibid.* ventrem perficaco cum hac -e: '. . .'). CHIRON 205 veterinarii minus intelligentes putant -bus . . . dolorem ventris posse sanari (inde VEG. mulom. 1, 39, 2. sim. 2, 108, 2). RVFIN. Orig. in Ios. 20, 1 p. 416, 4 carmina . . . quas -es appellant, quibus istud artis est insurrantes eqs. p. 416, 10 totius -is et carminis validiorem . . . scripturae sanctae vel sermonum vel nominum appellationem. p. 416, 14. p. 418, 13 -bus sopitum serpentem. AVG. doctr. christ. 2, 20, 30 (inde ISID. orig. 8, 9, 30) sive in -bus sive in quibusdam notis quos characteres vocant, sive in quibus rebus suspendendis atque inligandis (contextu simili: 2, 29, 45 in euang. Ioh. 7, 6 l. 36sq. in psalm. 136, 21 l. 18 serm. 286, 8, 7. CAES. AREL. serm. 52, 5 aegroto offeramus aliquos characteres, aliquas -es adpendamus ad collum). Ps. APVL. herb. app. 114 l. 17 (contextu corrupto). ISID. orig. 8, 9, 11 -bus videntur resuscitati mortui divinare. in comparationibus: RVFIN. hist. 3, 23, 19 variis sermonum consolationibus velut quibusdam -bus efferos . . . iuvenis animos mitigabat apostolus (gr. σειρήσι λόγων κατεπάδων). Orig. in Ios. 20, 1 p. 417, 2 si semper . . . horum, sc. scripturae, nominum appellationes velut . . . -es ex . . . ore promamus. 20, 2 p. 418, 22 v. p. 394, 26.

2 cum respectu praedicandi, divinandi (pendet fortasse e l. 43. ceterum cf. praecantator sub 2a, praecanto sub 2b): GLOSS. II 590, 20 -o divinatio (procunctatio cod., corr. Goetz in indice sec. GLOSS. I p. 42).

[**praecantativus** falso legitur in ed. princ. MAR. VICTORIN. gramm. VI 57, 18 pro postcantativus (q. v.), sive compendio scripturae perperam soluto sive voce ἐπωδικός prave intellecta (cf. e. g. l. 19. p. 429, 63).]

praecantator, -ōris m. a praecantare. [sunt qui afferant AVG. in psalm. 127, 11 l. 6, ubi legitur praecantor.]

i. qui praecantat: 1 cum respectu incantandi (GLOSS. III 139, 12 ἐπωδός: -r [item 201, 29]. ponitur saepe iuxta haruspices, caragios, divinatores, sortilegos sim.): AVG. catech. rud. 7, 3 ne ab . . . remediorum sacrilegorum alligatoribus, -bus, mathematicis vel . . . artium . . . malarum divinatoribus . . . seducatur Christianus (in eadem serie: 25, 14 -bus [praecantatricibus var. l.] . . . deditos). in euang. Ioh. 7, 7 l. 28 non quando nobis dolet caput, curramus ad -es (praecantationes var. l.), ad sortilegos et remedia vanitatis (simili structura: CAES. AREL. serm. 50, 1 p. 216, 6 si aegroti diabolo consentimus ad -es [rec. altera: Ps. AVG. serm. ed. Mai 105, 1 -es . . . valere et prodesse videntur]). serm. 15A, 4 ne . . . quaeratur -r (cf. CAES. AREL. serm. 13, 5 -es inquirere [229, 2 cod. W = 229, 4]. 52, 1 ne -es . . . requirantur). CAES. AREL. serm. 1, 12 p. 11, 4 nullus -es adhibeat (12, 4. 19, 4 nullus . . . -es [Morin, praecantatores trad.] . . . de qualibet infirmitate [50, 1 p. 215, 18 in q. i.]. 54, 1 sibi. 184, 4). 13, 3 per -es . . . sibi mala . . . homines conantur inferre (19, 5 occidat animam suam [opp. per orationem presbyteri . . . sanare animam]). 14, 4 -es quasi venenum diaboli fugite (sim. 204, 3. serm. Rev. Bénéd. 75, 1965, 209 l. 166). 54, 3.

2 cum respectu praecinendi significatur: a vates (cf. praecantatio sub 2, praecanto sub 2b): ITALA gen. 41, 8 (Lib. iubil. 40, 2) vocavit universos interpretes somniorum . . . et -es et indicavit illis somnia sua Pharaon (gr. σοφοῦς, Vulg. sapientes). GLOSS. V 613, 29 ventriloqui -es. ? b praecantor (vix ad a; cf. praecanto sub 2a): Ps. AVG. serm. ed. Mai 110, 1 -r (om. in aliis rec. huius sermonis, e. g. Mai 124, 1) propheta David . . . sic ait, quod etiam caritas vestra . . . cantavit: '. . .' (psalm. 8, 3).

f. praecantatrix, -icis. [falsa var. l. pro praecantrix PLAVT. Mil. 693, pro praecantator l. 62.] i. quae praecantat: PORPH. Hor.

carm. 1, 27, 21 sagae sunt -es, quae vel arcessere carminibus mala hominibus possunt vel expellere (Schol. incantatrix et malefica). AVG. in psalm. 127, 11 l. 6 multi eunt ad praecantatores et -es, quando illis caput dolet.

praecanto (praecento), -āvi, -ātum, -āre. a prae et cantare. -cent-: CIC. fin. 2, 94. inter verba deponentia: CLEDON. gramm. V 56, 19 (percontor Keil dubitanter, sed respicitur fortasse VARRO sub 1a β, quem locum inter verba contrariorum generum affert NON. p. 480, 20). formae perf. breviores: CONC. I 5 p. 151, 3 -asse, GLOSS. III 139, 9 -asti. in tmesi, sc. fine versus discissum: LVCIL. 62sq. (sic Lachmann, Marx aliique; aliter distinguunt edd. Nonii). [var. it. mer.; cf. M.-L. 6709 et Faré, Postille. Wagner II 306. St.] [falsa var. l. pro praecanere EPIPHAN. in euang. 52 p. 134, 26.]

1 vi praeverbii locali, sc. fere conversionem, directionem sim. indicante significatur i. q. incantare, ἐπαδῆν (quae vox respondet in GLOSS., e. g. II 305, 8 ē.: incanto, -o. usu originario adhiberi videtur in re magica, maxime ad aegrotos sanandos [pro incantamento est carmen sacerdotis apud VARRONEM, oratio dominica et symbolum apud Ps. AMBR.]; in imagine vel comparatione LVCIL., CIC., RVFIN.): a cum acc., qui indicat: α carmen, verba edita (accedit dat. pers. LVCIL., MARCELL.): LVCIL. 62sq. quae (qua Lindsay) ego orator nunc <huic> Aemilio testi -o atque exigo et excanto (cf. Marx ad l.). ITALA deut. 18, 11 (Lugd.) abominandus praecantatione(m) (suppl. sec. gr.) -ans, ventriloquus et ariolus eqs. (gr. ἐπαδῶν, Vulg. incantator). RVFIN. Orig. in Ios. 20, 2 p. 419, 5sq. si non intellegis scripturam, hanc primam suscipe utilitatem, quod solo auditu velut praecantatione quadam noxiarum virtutum . . . virus depellitur . . .; verbi causa est carmen, quod -atur et canitur a sapiente Moyse eqs. (antea laudatur psalm. 57, 6 quod veneficium incantatur a sapiente, pro gr. φαμακωνότων). MARCELL. med. 14, 24 carmen ad uvae dolorem, quod ipse sibi, qui dolet. -et. β id quod carmine afficitur: VARRO Men. 152 ego medicina Serapi utor; cotidie -or (praecantur codd., praecantor unus in marg.; v. e. g. Bücheler, Kl. Schr. I 565sq., Cèbe ad l.). PETRON. 131, 5 peracto carmine ter me iussit anus expuere terque lapillos conicere in sinum, quos ipsa -tos purpura involverat (item in confectione remediorum sim.: MARCELL. med. 8, 199 eam viperam arefactam sic -bis, ne lacrimus . . . noceat; dices eqs. 25, 13 herbam ter. 29, 45 filum). 131, 11 non -tis (praecantans var. l.) usque ad satietatem oculis fruor. PHYSIOL. rec. B 26 si . . . -verit homo eam mustelam omnibus carminibus suis, ut exeat de cavernis suis eqs. MARCELL. med. 15, 11 -bis ieiunus ieiunum. 28, 73 ter -to loco. CONC. Aspas. a. 551 p. 114, 4 de incantatoribus vel eis, qui . . . cornua (i. pocula) -are dicuntur.

b sine acc. (fere cum dat. personae): CIC. fin. 2. 94 (ironice) huic, Philocletae dolenti, Epicurus -et (et, competenter et var. ll.). Ps. AMBR. act. Seb. 19, 71 -are ei vulnerato (var. ll. in-. decantare. postea: dicens supra vulnera . . . orationem dominicam et symbolum). MARCELL. med. 36, 70 alii -as. ORIBAS. syn. 3 add. La p. 917. 5 (nisi est medii aevi) ad rabiem -o tibi. *ibid.* l. 6 in axungia -as tertio et ponis super plaga (cf. l. 8 in farina aut in pane).

2 vi praeverbii temporali fere i. q. praecinere: ? a cantu (cf. praecantator sub 2b): FIRM. math. 4, 14. 20 aut in templis sacra carmina -antes, aut tibicines templorum faciet coniunctio quaedam stellarum (1 probat Ziegler in ed. vol. II p. 553 propter clausulam, praecantes pars maior codd.). b vaticinatione (v. etiam l. 13 et cf. praecantatio sub 2, praecantator sub 2a): CONC. I 5 p. 151, 3 Esaiam . . . -asse salutare passionem (gr. I 1, 6 p. 122, 18 προθεσπίσαι. alt. versio I 5 p. 262, 37 praesanxisse). p. 157, 38 Esaias ante multa saecula -vit: '. . .' (gr. et alt. versio ut supra).

deriv.: praecantamen, praecantatio, praecantator (-trix): cf. praecantrix (praecantor), praecantum.

praecantrix, -icis f. [propter rationem sonorum et propter notionem potius a praecantare quam a praecinere derivandum videtur, quoniam licet suspicari veteres etiam cantor (-trix) non modo cum canere sed etiam cum cantare iunxisse. Sch.] i. quae praecantat: PLAVT. Mil. 693 da, quod dem quinquatribus -i (A, ut rid.; preca(tr)trici P), coniectrici, hariolae atque haruspicae. VARRO frg. Non. p. 494, 22 (sub lemmate -x) ut adhibeant -es nec medico ostendant.

inde fortasse m. praecantor, -ōris (nisi a praecantor, sc. forma sec. praecantator sim. mutata). [dub. trad. CAES. AREL. serm. 19, 4 (praecantator restituit Morin).] i. q. praecantator: Ps. AMBR. serm. 24, 6 qui colunt augures vel sortilegos vel haruspices, divinos et -es, et qui confidunt in phylacteriis et characteribus . . . damnabuntur. AVG. in psalm. 127, 11 l. 6 multi eunt ad -es et praecantatrices, quando illis caput dolet.

praecantum, -i n. retrograde a praecantare, v. Liechtenhan, Sprachl. Bemerk. zu Marcell., 1917, 55. i. q. praecantatio: MARCELL. med. 28, 72 ad rosium ventris -um utilissimum; . . . dices: '. . .' (sim. 28, 73 hoc . . . -um . . . homines strofo vel roso laborantes . . . relevabit). Breimeier.

praecānus, -a, -um. a prae et canus. i. q. valde canus vel ante tempus canus (ad vim temporalem cf. praematurus sim.): HOR. epist. 1, 20, 24 me annos 'quater undenos' natum corporis exigui esse, -um eqs. (cf. PORPH. [sim. SCHOL.] ad l. propera canitie et ante annos albo capillo).

praecipio v. -cipio.

praecipito v. -cipito.

[Korteweg]

praecardia v. pericardion. **praecarpo** v. -cerpo.
[**praecārus** adi. laudabatur olim pro perc- e TER. Phorm. 558; ceterum vix huc pertinet forma praecaris e titulo manco CIL XI 2847, 6 quam ad verbum q. e. precor traxit De Rossi.]

praecat- v. etiam precat-.

praecatēchizo, -ātum, -āre. a prae et catechizo (sc. sec. gr. προκατηχέω ni fallimur). i. q. antea docere: IREN. 4, 23, 2 (4, 37, 2 H.) qui a prophetis fuerat -tus (ibid. praepatus, q. v.). Korteweg.

***praecaveō**, -cāvī, -cautum, -ēre. a prae et cavere. saepissime in admonitionibus, sed raro forma imperativi, sc. PLAVT. Epid. 94 Ps. CIC. exil. 14 ZENO 2, 40 (2, 24, 3 L.). al. NOT. Tir. 43, 23 -et.

legitur in versibus variis quater apud PLAVT., semel apud TER., PACVV., PHAEDR., PAVL. NOL., in dactylis PRVD. apoth. 804, PAVL. NOL. carm. 9, 63, 20, 290, 31, 408 (in tmesi); in oratione soluta inde a CIC., CAES., frequentius adhibent posteriores, maxime TERT. et CAEL. AVR.

[confunditur maxime cum cavere et precari (e. g. l. 64, 80), sed etiam e. g. cum praebere, praedicare, praegravare. falsa var. l. pro praestare Cic. Tusc. 3, 34, pro pro- vel praevidere PHYSIOGN. 11 p. 20, 1.]

I notione sollemni i. q. incolumitati, saluti, commodo cuilibet prospicere, caute agere aut caute vitare, arcere vel curare aliquid (in version. saepius pro φυλάττειν); hic illic evanescent vi actionis vergit in notionem exspectandi, timendi, e. g. CVRT. 5, 13, 11 p. 396, 14. TERT. apol. 38, 1 p. 396, 17. HIER. hom. Orig. in Ier. 2, 7 p. 297, 4, sed distinguitur exspectare TIRO Gell. 6, 3, 41, metuere APVL. met. 7, 16, 3 SCHOL. Cic. Bob. p. 84, 29, timere, vereri TERT. cult. fem. 2, 2 l. 13sq. GREG. M. moral. 14, 79. praeverbii vim temporalem testantur

GLOSS. προορῶμαι. προφυλάσσομαι. -et: ante cavet. GLOSS. I Ansil. PR 83 -et: futura pericula cavet. sed cum etiam verbum simplex necessario futura spectet, saepius aegre diiudicaveris, quatenus haec vis vigeat; manifesta est VELL. 2, 12, 1 HEGES. 1, 43, 7 p. 110, 10 CAEL. AVR. chron. 1, 1, 47 (minus certum e. g. CIC. Verr. II 4, 91 Liv. 27, 24, 9); fere abundantar accedit prius PLAVT. Truc. 474, ante COD. Theod. 9, 37, 3 (cf. var. l. Liv. 36, 17, 12). eadem fere notione ponitur eodem loco cavere Cic. S. Rosc. 116 p. 396, 24. Liv. 3, 53, 1 (cf. 3, 52, 11). TERT. cult. fem. 2, 2 l. 13sq. AVG. in psalm. 136, 13 l. 38 (cf. 33sq.). FACVND. c. Moc. 35 (cf. 36).

aevo cadente praeverbium vi augendi acceptum esse docent GLOSS. -et: multum cavet et variae lect. summo opere cavendum sim. pro -endum BENED. reg. 69, 1; quae vis nobis nusquam probatur, immo accedunt adv. magnopere CAES. Gall. 1, 38, 2 AVELL. p. 438, 6. CASSIOD. compl. in II Tim. 4, 1 m. -endum (pro devita scripturae sacrae), oppido SYMM. epist. 10, 1, 2 et sim. al. syn. et iuxta pos. notabiliora: adcurare: PLAVT. Men. 860 (opp. procurare PAVL. NOL. carm. 31, 408). providere: CIC. inv. 2, 99 Verr. II 4, 91 Planc. 53. Tusc. 3, 52 (distincte ut: TERT. uxor. 2, 2 l. 49 PAVL. NOL. epist. 40, 5). Att. 2, 1, 6 Liv. 22, 42, 4. 24, 8, 13, 36, 17, 12. PHYSIOGN. 11 (cf. ante videre: PRVD. apoth. 804. praevidere: GREG. M. in euang. 13, 5. prospicere: CONC. Carth. a. 419 [Corp. Christ. 149] p. 157, 29). vitare: CIC. inv. 2, 99 (sed distincte PAVL. NOL. epist. 40, 5 CLAVD. MAM. anim. 1, 2 p. 25, 21). fugere: AMBR. Ioseph 13, 78 Ps. VIGIL. THAPS. trin. 6, 11 (sed distincte GREG. M. moral. 33, 23). perpendere: AMM. 21, 5, 2 (distincte ut: PRVD. apoth. 804. cf. pensare: GREG. M. moral. 14, 79). servare: CAEL. AVR. acut. 2, 22, 130 (pens. 132). 2, 29, 152 chron. 1, 4, 100 (cf. praeservare: 1, 1, 47 [v. 48]). -ere solent homines, rarius eorum virtutes; fata, deus sim. VELL. 2, 12, 1 APVL. Socr. 17 p. 157 al., scriptura sacra AVG. in psalm. 92, 6. animalibus facultas -endi denegatur PACVV. trag. 358 SERV. auct. georg. 3, 469, sed cf. PHAEDR. app. 16, 3 APVL. met. 7, 16, 3. -ent aut sua ipsius aut alterius causa, quod nonnumquam indicatur per dat. commodi (per praepos. in et de TERT. pudic. 14 p. 249, 19sq.): sibi TER. Andr. 624 al., alteri Liv. 3, 53, 1, alicui rei Ps. APVL. Ascl. 15 SERV. auct. georg. 3, 469 AVG. in psalm. 92, 6.

A absolute (vel accedente solo dat. commodi [dat. rei assequendae v. infra sub B3b]): PLAVT. Epid. 94 (servus ad se ipsum) virgis dorsum dispoliet meum; at enim tu -e. Truc. 474 aderit; nunc prius -o (Camera-rius, prece caveo trad.) sciens. TER. Andr. 624 hoc tempus -ere mihi me, haud te ulcisci sinit. PACVV. trag. 358 ferae, quibus abest ad -endum intellegendi astutia. CIC. Planc. 53 te incautum . . . tuo loco demovere potuerunt, providentem autem et -entem numquam certe movebunt. Liv. 2, 37, 8. 22, 42, 4 Paulus militibus hostes persequi volentibus etiam atque etiam dicere providendum -endumque esse. 39, 16, 4. VELL. 2, 12, 1 Marius . . . Sullam iam tunc (sc. bello Iugurthino) ut -entibus fatis copulatum sibi quaestorem habuit. Tac. ann. 16, 8, 1 Silanus . . . exitio patris ad -endum exterritus erat (cf. Avg. in psalm. 147, 3 l. 8 territi . . . -emus, -entes securi erimus. AVELL. p. 9, 11 ut . . . perterriti -rent). APVL. met. 5, 11, 3. Socr. 19 p. 163 Socrates indigebat . . . prohibitore nonnumquam . . . ut monitus -ret (-ere dubitanter Kroll-Roßbach in schedis nostris), omitteret coepta. TERT. cult. fem. 2, 2 l. 13sq. qui praesumit, minus iam veretur, qui minus veretur, minus -et, qui minus -et, plus periclitatur. l. 19 si praesumamus, neque timendo neque -endo, salvi erimus (Rigaltius, probat van der Nat, Vig. Christ. 18, 1964, 20; precando A, cavendo cett.). idol. 24 p. 57, 21 quis tam tuto -bit (ibid. p. 57, 23 cautio idololatriae). pudic. 1 p. 221, 24sq. PAVL. dig. 17, 1, 26, 7 si ego scissem talem (sc. ut furtum faceret) esse servum nec praedixissem, ut possis -ere. PAVL. NOL. epist. 40, 5 providendi et -entibus facile vitandi inimici. AVG. in psalm. 92, 6 l. 50 psalmus veluti -ens fidei

nostrae . . . subiecit statim eqs. PHYSIOGN. 11 p. 20, 2 physiognomon ex improviso nec providentem (var. ll. praevide-, praecaventem, quod probant Förster, André) aut se praemunientem considerabit, quamvis et -entem attentus artifex detegat. al.

5 **B** accedunt structurae variae, quae indicant: 1 periculum, damnum, malum sim. arcendum, vitandum, mitigandum:

a acc.: α pron. neutr. sim. (pron. praepar. v. sub b et 3 a β): PLAVT. Men. 860 quod minatur Menaechmus, illud -endumst atque adcurandumst mihi. Cic. Att. 2, 1, 6 quod (sc. ne dissensio fieret) a me ita -tum atque provisum est eqs. (QVINT. inst. 5, 7, 13 quod [sc. testium inconsistentiam. sed fort. 'cavendi rationem', ut pertineat ad 4] . . . necessarium est -ere ei, qui testes adhibiturus est. CAEL. AVR. chron. 1, 4, 100 (quod) [add. ed. Rovillii] in omnibus quidem adiutoriis exercitiis adhibendis . . . -endum). CVRT. 5, 13, 11 exercitum, utpote (qui nihil) -ret, (suppl. edd. vet., praedae avidum Hedricke, qui non caveret Bardon), incompositum . . . procedere. TERT. apol. 38, 1 a Christianis nihil tale committitur, quale de illicitis factionibus -etur (Φ, timeri solet alt. rec.). Ps. AMBR. trin. 5 haec. AVG. serm. 7, 4 aliud. CASSIOD. inst. 1, 15, 7 istud. pron. subaudiendo (cf. TERT. pudic. 1 p. 221, 22 sub d): CAEL. AVR. gyn. 1, 59 (de caustis quibus despuitur semen) convenit, quae . . . nostrae subiacerent potestati, -ere.

β subst.: ① rei: CIC. inv. 2, 99 oportebit . . . demonstrare potuisse vitari factum, quod reo crimini datur . . . ; provideri potuisse . . . aut . . . -eri. S. Rosc. 116 peccata alterius . . . , quae difficillime -entur (postea: socium cavere). Tusc. 3, 52 videtur -eri potuisse malum, si provisum esset (AVELL. p. 412, 16 praedictum). TIRO Gell. 6, 3, 41 iniurias . . . imminentis -visse iustum est quam exspectavisse. Liv. 24, 8, 20 lacus Trasumennus et Cannae tristia ad recordationem exempla, sed ad -enda (s) similes clades (ita Fabri; -enda s. utiles P; alii aliter) documenta sunt. PHAEDR. app. 16, 3 dolum (cf. PELAG. in I Cor. 16, 13/14 diaboli astutias. CASSIOD. hist. 9, 21, 7 insidias [inst. 1, 16, 3]). SVET. Cal. 23, 3 antidotum . . . quasi ad -enda venena . . . sumptum. APVL. Socr. 17 p. 157 deus Socratis cuncta et arcenda arcuit (et) -enda (corr. Thomas; quae cavenda codd.) -vit et praemonenda praemonuit. TERT. fug. 12, 10 persecutiones praedicatas. praescr. 2 l. 9 febrem. pudic. 1 p. 222, 1sq. crimina (antea absolute et cum dat. rei). 14 p. 249, 19 detrimentum. al. CLAVD. DON. Aen. 10, 425 p. 346, 25 extrema . . . fata . . . , quae cautus ac diligens -verat pater (respicitur Aen. 10, 417 fata cavens). VVLG. eccles. 7, 15 in die bona fructu bonis et malam diem -e. PELAG. in I Tim. 4, 3/5 monstruosa . . . praedicatio -etur. PAVL. NOL. carm. 9, 63 vitia. AVG. civ. 1, 23 p. 38, 8 D. honestas turpia -ens. serm. 351, 4, 8 ut ab . . . fidelibus -atur ultima sententia (cf. GREG. M. in euang. 13, 5 p. 1126^B adventum iudicis. moral. 14, 79 irae diem). CAEL. AVR. acut. 1, 15, 125 -ens vel avertens mentis alienationem. 2, 22, 130 cibum . . . dandum -ta secunda die passionis (cf. chron. 1, 1, 47 imminente passionis augmento duas -ens horas unctiones adhibet Themison medicus). 2, 29, 152 servantes ac -entes . . . ex liquamine . . . cibos (3, 21, 205 superfluos. cf. p. 397, 20). 2, 37, 191 solem (cf. chron. 1, 4, 102 lucis auctoritatem [austeritatem Triller]). al. ② personae (usus a CIC. alienus, v. supra l. 24), accusativo semper etiam indicante, cur quis caveatur (sed cf. var. l. PELAG. in II Tim. 2, 17/18): Tac. ann. 16, 32, 3 Egnatius falsus philosophus dedit exemplum -endi quo modo fraudibus involutos . . . sic specie bonarum artium falsos. VVLG. Laod. 13 -ete sordidos in lucro. OROS. hist. 3, 20, 6 ut infestos barbaros declinaverim, . . . ut infideles -verim. CASSIOD. compl. in II Thess. 2, 13 falsos fratres. compl. in II Tim. 4, 1 (ad 4, 15 Alexandrum devita) adversarium praedicationum . . . magnopere -endum. in psalm. 139, 5(4) diabolus multis fallit insidiis, ut -eri nequeat.

b ne (ut cum negatione HESYCH. in lev. 20, 14 p. 1046^C LEO M. bis): PLAVT. Merc. 333 sed -to opust, ne hic illam me animum adiecisse aliqua sentiat (cauto opust, ne sim. ter apud eundem). Ps. Cic. exil. 14 ne . . . calamitas . . . longius serpat . . . , -ete. CAES. Gall. 1, 38, 2 id ne accideret, magnopere sibi -endum. Liv. 27, 24, 9 -visset (cavisset var. l.; antea: cavere, ne; cavit . . . , ut). 36, 17, 12 satis undique provisum atque -tum est, ne quid adversus vos in pugna praeter hostes esset. ZENO 2, 40(2, 24, 3 L.). SYMM. epist. 10, 1, 2 indulgentius loquerer, nisi . . . mihi oppido -rem, ne . . . feneratam gratiam viderer retulisse. SCHOL. Cic. Bob. p. 172, 12 CLAVD. DON. Aen. 8, 145 p. 137, 18. VEG. mil. 3, 6 -bant, ne . . . milites turbarentur. HIER. hom. Orig. in Ier. 2, 7 p. 297, 4 sciens . . . et -ens, ne aliquis . . . suspicaretur . . . , ideo curavit, ut eqs. virg. Mar. 11 ne forte aliquis Iudaeorum testimonium non admitteret, . . . argute -vit et ait: eqs. AVG. epist. ed. Divjak 13, 2, 2 VINCENT. LER. 31, 5. LEO M. serm. 89, 3 -endum est, ut nullis inimici (i. diaboli) iaculis vulneremur. al. antecedit pron. (praepar. praeter l. 80): PAVL. NOL. epist. 16, 1 non ab eo tantum -ens, ne . . . , sed multo etiam illud (illo M) magis, ne eqs. (COD. Theod. 14, 3, 12. i. convenit -eri, ne quis hanc . . . functionem pretio putet esse taxandam. LEO M. epist. 119, 6 [Conc. II 4 p. 74, 35] i. quoque dilectionem tuam convenit -ere, ut . . . nullus . . . audeat). AVG. epist. ed. Divjak 22, 7, 3 quasi . . . haec accumulanda sint et non potius reprimenda et ne fiant deinceps -enda. in psalm. 136. 13 l. 38 hoc . . . -at homo, ne sit superbus.

c praepos.: ab: Liv. 3, 53, 1 ab ira et impetu multitudinis -ere (cf. AMBR. Ioseph 13, 78 ab iracundia). 9, 17, 15 ab insidiis (33, 7, 4). PAVL. NOL. epist. 16, 1 (n. sub b). NICET. psalm. 3 p. 71, 13 B. ab inlici- [Krömer]

tis superstitionibus. contra: PROSP. c. coll. 3, 1 satis te contra Pelagianorum calumnias -ere existimas, si . . . concedas (s. te armas c. P. c., si var. l., unde cogitaverim de s. te arma c. P. c. -ere existimas, cf. PAVL. NOL. sub 4). CONC. Rei. a. 439 (Corp. Christ. 148) l. 128 omnes . . . sacerdotes sibimetipsis contra huiusmodi scandala -endum censuerunt.

d dat. rei (nisi formae ambiguae pro abl. accipiendae sunt): APVL. met. 7, 16, 3 equi de me asino metuentes sibi et adulterio degeneri -entes . . . rivalem . . . persecuntur. TERT. monog. 9, 10 Christus ei soli causae permittens repudium, si forte praevenerit adulterium, cui -etur (respicitur Matth. 5, 32). pudic. 1 p. 221, 22sq. psychici ludunt, -endo vanissime quibus criminibus parcunt et parcendo ineptissime quibus -ent. PAVL. NOL. carm. 31, 408 procurare bonis praeque cavere malis. GILD. Brit. 69 chron. III p. 65, 7 ut . . . implet Christi mandatum dicentis oculum . . . evelli debere et prophetae (temptaverim, si recte acc. c. inf. ex hac voce pendere intelleximus; prophetae codd., ed.; sed fort. mandatum subaudiendum, sc. structura transitiva) -ret se maledictum esse gladium . . . prohibentem (respicitur Ier. 48, 10).

e inf.: PAVL. NOL. carm. 20, 290 -ant . . . sibi parcere . . . et . . . acquirere damna salutis. 24, 335 verus naufragus similis putari -ens fallentibus. CAEL. AVR. acut. 3, 4, 40 -et Serapio medicus . . . cibum vel potum dare (3, 8, 81). chron. 1, 4, 81 est -endum indigestione sauciatos phlebotomare.

2 rem, negotium cavendo praeparandum, tractandum, observandum: **a acc. (licet hos quoque locos censeas pertinere ad 1aβ):** CIC. Verr. II 4, 91 ita mihi res tota in iudicio agenda provisa atque -ta est, ut . . . proficere nihil posset testis falsus. AMM. 21, 5, 2 vos aestimo . . . hoc opperiri consilium, ut eventus, qui sperantur (i. expectantur), perpendi possint et -eri. **b enunt. interrog.:** LIV. 24, 8, 13 quis ad gubernacula sedeat, summa cura providendum ac -endum vobis est (nisi absolute). **c dat. rei:** APVL. met. 10, 9, 3 futurae quaestioni -ens non statim pretium veneni . . . accepi (nisi pertinet ad 1d). **d acc. c. inf.:** COD. Theod. 9, 37, 3 sciant cuncti, praemeditentur, ante -ant, (accusatores Iust. 4, 19, 25) eam se rem deferre debere eqs.

3 bonum, commodum sim. assequendum, perpetrandum: **a enunt. secund.:** α nudo coni. (cf. vol. III 634, 12. 27): PLIN. nat. 20, 143 -endum est gravidis abstineant (ut abst. codd. duo) hoc cibo (cf. p. 396, 47). **β ut:** SCHOL. Cic. Bob. p. 84, 29 reo metuens orator . . . -et et invigilat, ut iudicibus . . . incutiatur verecundiam (nisi absolute). HEGES. 1, 43, 7 divinitus -tum videtur, ut . . . regno abdicaretur Herodes. VINCENT. LER. 15, 2 -ere debemus, ut Christum . . . semper unum confiteamur. **antecedit pron. praepar.:** VVLG. Ios. 23, 11 hoc tantum diligentissime -ete, ut diligatis dominum (HESYCH. in lev. 20, 14 p. 1046^c NOVELL. Maior. 6, 9). **b dat. rei (abl. Ps. APVL. ?):** PS. APVL. Ascl. 15 omnibus . . . rebus, quae fuerint, -endum est loco (i. ut locum habeant). AVG. conf. 2, 6, 13 timor insolita et repentina exhorrescit . . . dum -et securitati. **c praepos. de:** COD. Theod. 10, 10, 32, 2 suam . . . vindicatio aerario portione, quamvis etiam beneficio quis speciali sibi de universitate -verit. **d inf.:** IYL. VAL. 2, 30 (Darius ad Porum) si . . . tuam . . . iniuriam existimaveris, quae in me grassata est, ita -bis, ut te dignum erit . . . et isti conspirationi consilere tuisque commodis non deesse (fort. subaudiendum iniuriam, ut pertineat ad 1aβ; haut pavebis coni. Volkmann, Neue Jahrb. 141, 1890, 795sq.). PAVL. NOL. epist. 44, 3 vitia fides . . . superabit, si in primordiis ad Christum inlidere (sc. vitia; minus recte intrans. accipitur vol. VII 1, 378, 30) . . . -verit (studuerit M).

4 ipsas actiones cavendi causa actas (fort. huc p. 396, 12): TERT. pudic. 14 p. 249, 20 in eo . . . detrimentum -batur, quod nondum perisset; nihil de transacto -etur, sed de adhuc salvo (nisi nihil pro non positum est). PAVL. NOL. epist. 31, 3 p. 269, 17 Iudaeorum omnia contra fidem Christi -entium.

II notione deflexa vel a verbo simplici mutuata -ere significat diversus cavendi vias: **A i. q. constituendo prospicere, sancire, iubere, vetare (exempla certiora, huc vergunt l. 9. p. 396, 76. 78; pertinet huc, si recte coniecit Reinesius, etiam AMM. 19, 5, 3):** EDICT. imp. Valent. Val. Consult. 9, 1 post sententiam pacisci non licere iuris ordine -etur (c. inf. ut: ANON. in Rom. [ed. Frede] 055 [= Ps. HIER. in Rom. 7, 7 p. 11, 2] ut: perc. P, -endum et Ps. HIER.] observandum esse a peccatis facit notitiam peccatorum. CONC. II 2, 1 p. 43, 26 episcopum . . . quem olim -vimus suae tantum ecclesiae vacare, sancimus eqs. [gr. II 1, 1 p. 69, 2 ἐκελεύσαμεν. cf. II 3, 1 p. 43, 27 iussimus]). VEG. mil. 1, 27 vetus consuetudo . . . Augusti . . . constitutionibus -etur, ut eqs. (c. ut vel n e etiam: COD. Theod. 13, 1, 20 hoc . . . decernimus observari, illud videlicet -entes, ne quis . . . audeat postulare. 16, 5, 21 illud specialiter -emus, ut . . . multentur [antea: censemus, praecipimus]). CONC. Carth. a. 424 - 425 (Corp. Christ. 149) p. 171 l. 50 (antea: Nicaeno concilio definitum esse) de inferioribus clericis . . . videtur ibi -eri.

B i. q. contra dicendo cavere, opponere: HIER. epist. 34, 3, 1 Hilarius putavit apostolos illo (sc. excussorum) nomine . . . appellatos . . . licet tu argute -veris non posse apostolos sub nomine excussorum intellegi eqs. (cf. p. 396, 71).

C i. q. securitatem praestando cavere, cautionem praestare: COD. Theod. 4, 4, 7, 2 mulier . . . cum suam explanaverit optionem, ne paenitentia possit ad aliud transire, etiam satisfactione cogetur -ere.

part. perf. praecautus, -a, -um (sed v. infra ad 2). **1 vi passiva v. p. 396, 45. 60.** **2 vi activa (ut consideratus sim., v. Leumann, Gramm. 1977, 614), nisi potius agnoscas adi. compositum ex prae et adi. cautus (idque maxime apud IVVENC., qui vocum hoc modo augendi causa formatarum studiosus sit); i. q. (antea vel valde) cautus, providus:**

a de actione: IVVENC. 1, 259 magorum -o discessu sollicitatus Herodes. **b de homine eiusque mente vel virtutibus (ubi usurpatur, de medico vel medicina agitur; praecavere et praecautio de medico saepe apud CAEL. AVR.):** PS. AVG. serm. ed. Mai 5, 1 (PETRO CHRYS. addicitur) laudabilis . . . ille est medicus, qui . . . , antequam . . . ; -us vero ille est rex, qui somnum expellit in milite, ne hostis dominetur. PETR. CHRYS. serm. 156 p. 611^c quoties . . . antidotum temperat peritia -a medicorum (infra: quod provisum est ad salutem). PAVL. PETRIC. Mart. 5, 106 saepe solent -o corde fideles . . . servandae ad vota salutis oleum benedicendum sanctis offerre (antea: quotiens pietatis opem medicina poposcit).

deriv.: praecautio.

praecavo, -āvī, -ātum, -āre. a praecavere. i. q. ante cavare: CAEL. AVR. gyn. 2, 83 si folliculus in partu non hyaverit (i. hi-), pulsu digiti loco precavato divisura est facienda (Soran. p. 137, 27 Ilb. τῷ δακτύλῳ προ[σ]κοιλαινοντά τι μέρος. cf. Soran. p. 83, 15 ante digito impresso formantes locum).

praecausa, -ae f. a praecavere. i. q. causa causae, causa prior vel principalis: CANDID. gen. div. 11 Iesus eorum . . . , quae facta sunt, est initium et finis; omnium, quae sunt, . . . praepincipium aut -a et praestatio et effector eqs. (MAR. VICTORIN. adv. Arium 1, 63 pater et filius ipsius animae motionis et creator et -a et p.). MAR. VICTORIN. adv. Arium 1, 3 (resp. Ioh. 1, 3) aequalis quidem patri filius est . . . , -a autem pater.

praecautio, -ōnis f. a praecavere. plur. CASSIOD. i. q. actus praecavendi, cautio, provisio (praeverbii vis temporalis elucet CAEL. AVR. acut. 1, 15, 131. 3, 16, 136): **1 generatim:** a cum gen. rei cavendae (e coni. dub. ITALIA Sirach 34, 20 [Aug. spec. 23 p. 148, 9, sin. VVLG.] dominus est tegimen ardoris et umbraculum meridianum et -o offensionis et adiutorium casus [et -o Thielmann sec. gr. 34, 16 φυλακή. et pr(a)ecatio Aug. et Vulg., depr(a)ecatio Itala cod. 167 et Vulg. var. l. recepta et in edd. vet. et supra vol. VI, 596, 64. cf. CASSIOD. sub b]); CAEL. AVR. chron. 1, 4, 86 in epilepticis erit . . . adhibenda phlebotomia . . . , sed cum -e defectus, quem Graeci lipothymian vocant, siquidem facile passionis accessionem imitetur (i. cavendum erit medico, ne similitudine deceptus lipothymian passum phlebotomet [vix: ne usque ad lipothymian phlebotomet]). 2, 13, 161 cum -e vehementium commotionum (162 praecavenda . . . vehementia exercitia). **c gerund.:** CAEL. AVR. acut. 1, 15, 131 dehinc explicita passionis avertendae -e praesentis, hoc est iam effectae, curationem ordinavit Asclepiades. 3, 16, 136 -is causa effugiendae passionis (<ac> eff. ed. Rovillii). **b absolute:** CAEL. AVR. acut. 2, 37, 202 non sine -e erit cataplasmatis . . . utendum (gyn. 2, 101. cf. cum -e l. 39. 42). addas, si recte emendatur: CASSIOD. compl. in Tit. 2, 1 Titus monens alios, ut pie sancteque vivant, ipse tali moderatione vivat, quatenus det exemplum -bus suis (precat. cod. v. Stangl, Blätt. bayer. Gymn. 34, 1898, 573, 4). **2 speciatim i. q. exceptio:** SCHOL. Ter. Bemb. Haut. 537 ('quaeso laudas qui eros fallunt? :: in loco ego vero laudo') specialis -o (cf. Eugraph. ad l. ne perpetuam . . . licentiam . . . daret).

praecautus v. praecaveo.

Krömer.

praecēdēs, praecedēter v. praecedo.

praecedentia, -ae f. a praecedere. i. q. actio praecedendi: CASSIOD. inst. 2, 7, 2 (divisio astronomiae): . . . -a vel antegradatio stellarum. *ibid.* -a vel antegradatio stellarum est quam Graeci 'propodismon' vocant, dum stella motum suum consuetum agere videtur, et aliquid praeter consuetudinem praecedit (opp. remotio vel retrogradatio. inde ISID. orig. 3, 68). ALEX. TRALL. 2, 10 ex uvae irritatione et gargalionis -a (cf. gr. II 153 P. ἐκ τοῦ . . . γαργαλισμὸν προηγήσασθαι τινα).

***praecēdo, -cessī, -cessūrus, -ere.** a praecavere. scribitur in titulis prae-CE959, 9 (act. fere Sull.). DECRET. decur. Tergest. (CIL V 532) 1, 16 CIL VI 1706 (a. 400 vel 405). al., pre-passim in posterioribus, e.g. CIL VIII 9793 (a. 345). X 8076 XIII 2799 INSCR. christ. Silvagni 544. abbreviatur preces CIL VIII 21694. NOT. Tir. 11, 8 -it. 11, 22 -ssit.

de formis: perf.: -cedisti INSCR. Année Epigr. 1955 n. 141 (e Mauretania), -cesti CE 1292, 3 (cf. Norden ad Verg. Aen. 6, 57), -cessit CIL VIII 21643 (a. 391), -cesit XIII 3519, -cessit (mero errore lapicidae, sed fortasse legendum rececessit) XIII 3691. part. praes. abl. sing. -ente LIV. 35, 26, 7 et passim, -enti PERS. 4, 24 (nisi dat.). VLP. dig. 43, 22, 1, 9. al.; gen. plur. -entum VEG. mil. 2, 3 (entium var. l.). part. fut. -urus HIER. in Mich. 7, 5 - 7 l. 281 AVG. in euang. Ioh. 4, 4 IULIAN. in Joel 2, 24sq. adaptatur sermoni graeco: GLOSS. iurispr. cod. Paris. gr. 1357^A προαίτωρ παρὰ τὸ προακέσσαι. prae-corripitur CYPR. GALL. num. 598. GLOSS. IV dub. Plac. p. 20 -ssit hiems: in temporibus melius dixit -ssit, quia aliud sequitur vel quod illud ipsum [ideo] rediturum est; nam quod praeteri(i)t, redire non potest. GLOSS. -o: προάγω ὁ ἐστὶ προλαμβάνω. -it: προάγει. praevenit. legitur singulis locis apud PLAVT., LVCR., CAES., HIRT., saepius inde a VERG., HOR., OV., LIV.; de frequentia verborum antecedo et -o v. tabulam subsequentem (ex-

[Somazzi]

ceptis dactylicis, quibus parum aptum erat antecedo, attulimus auctores omnes usque ad LIV., deinde selectos):

	ante- cedo	prae- cedo		ante- cedo	prae- cedo
PLAVT.	1	1	CVRT.	10	6
TER.	1	—	COLVM.	1	7
TITIN.	1	—	PLIN. nat.	39	22
CIC.	52	—	QVINT.	21	52
Corp. Caes.	27	2	TAC.	4	2
NEP.	7	—	PLIN. epist.	3	9
HOR. carm.	1	1	APVL.	1	13
LIV. 1—10	3	2	TERT.	37	41
21—45	1	18	VVLG.	9	70
CELS.	10	6	AVG. civ.	2	71
SEN. phil.	57	27	in euang. Ioh.	3	57

[confunditur in codd. maxime cum praecedere (e. g. SEN. epist. 90, 4 QVINT. inst. 7, 4, 18 HIER. epist. 22, 2, 1 GLOSS. II 396, 29; restit. GAETVL. p. 405, 61) et procedere (PLAVT. Rud. 596 HIRT. Gall. 8, 27, 4 VERG. Aen. 8, 462. 11, 94 SEN. benef. 4, 22, 4. et saepe). loco vix sano: DAMAS. epigr. 10, 6 egregios mores vitae -erat aetas puellae mortuae (de coni. et explicationibus v. Ferrua, 1942, ad l.).]

CAPVT PRIVS: i. q. antecedere. augetur adv. vel adi. ante CELS. prooem. 70, 2, 1, 13 TERT. carn. 7 l. 27 CYPR. Demetr. 22 epist. 63, 4 idol. 14 OPTAT. serm. 6 Migne suppl. 1, 290. al., prior vel prius ITALIA exod. 33, 19 (Wirc.). num. 10, 33 (Lugd.). CYPR. epist. 60, 5 CE 856, 5 RVFIN. Clement. 9, 30 hist. 1, 3, 19 INSCR. christ. Ferrua 18799. al.; opp. sequi, subsequi passim.

I praevalente respectu gradus, qualitatis, qua quis (quid) praestat, melior vel maioris momenti est: A in universum: 1 -unt res: a non indicatur qua re: PLAVT. Asin. 629 (amans exclusus ad servos) ut vestrae fortunae meis -unt . . . longe (cf. Truc. 372 praestant). SEN. contr. 7, 1, 8 armatas classes naufraga -erat ratis. SEN. epist. 81, 25 sapiens non mutat animum adversus bene meritos, nisi multum male facta -unt. COLVM. 3, 2, 8 Aminneae vitis species minor longe . . . -it maiorem. PLIN. nat. 14, 59 ex eodem lacu aliud vinum praestantius altero germanitatem -ere sive testa sive fortuito eventum. STAT. silv. 2, 6, 36 quantum -it clara minores luna faces. QVINT. inst. 10, 1, 96 eum Caesium Bassum longe -unt ingenia viventium lyricorum. PLIN. epist. 5, 6, 32 hanc dispositionem amoenitatemque tectorum longe longeque -it hippodromus. TERT. praescr. 34 l. 28 in haeresi aestimanda -ente illo fine . . . posteritatis. scorp. 2 p. 147, 5 non ante de utilitate eius martyrii, quam de necessitate discendum; auctoritas divina -it. CENS. 1, 4 quae opes . . . bona generis humani -ant. CYPR. epist. 52, 2 Carthaginem Roma -ere debet. patient. 15 et opera et martyria -it caritas (antea: et spe et fide maior est). VEG. mil. 4, 29 ballistae . . . si a peritis . . . temperentur, universa arma -unt. SACR. Leon. 1291 martyrii palma mirabilis -ssit aetate(m) infantium. al. pro subi. est enunt. secund.: PLIN. med. 3, 10, 5 omnia -it, ut iecur . . . devoretur (sec. Plin. nat. 29, 99, ubi utilissime). b indicatur qua re per abl. (sed abl. causae externae v. l. 40; ceterum cf. p. 401, 11; in c. abl. v. p. 406, 45): COLVM. 3, 2, 7 traduntur Aminneae vites . . . ceteras omnis sapore -ere. SCRIB. LARG. 75 fit . . . durissima haec arteriace et hoc ipso -it ceteras, quia eqs. (inde MARCELL. med. 14, 7). PLIN. nat. 3, 7 Baetica . . . cunctas provinciarum diviti cultu et . . . nitore -it. FRONTIN. aq. 13, 5 Anio novus (altitude) alias omnes aquas -it. CHALC. comm. 41 octo numerus . . . -it eum (sc. sex) tertia eiusdem senarii limitis portione, id est duobus; ipse . . . -itur tertia portione duodecim limitis (cf. Plut. anim. procr. in Tim. 15 p. 1019^c ὑπερέχει . . . λείπεται. item de ratione numerorum: ibid. bis et 42. BOETH. arithm. 1, 10 p. 23, 20 binario se numero -bant. 2, 47 p. 153, 15 et minorem -it et a maiore -itur. al.). EVCHER. laud. her. 40 eremi terra terras omnes longe -it bonis omnibus. CASSIOD. inst. 2, 5, 8 p. 146, 4 tonus hypoiastius . . . hypodorum hemitonio -ens (sim. saepius ibid.). al.

2 -unt animantes: a indicatur qua re: α ablativo (sc. fere respectus, mera vi instr. e. g. LAVS Pis.; ceterum addas p. 401, 54): CAES. Gall. 1, 1, 4 Helvetii . . . reliquos Gallos virtute -unt (IREN. 1, 30, 4 [1, 28, 2 H.] quemadmodum generationibus, sic et dignitatibus et v. -ere eos filios Matris ab invicem [cf. vol. VII 2, 182, 15 sqq.]. VEG. mil. 3, 26 p. 122, 15 qui multitudine et v. -it, sc. hostem. AVG. in psalm. 18 serm. 1, 6 Christus ceteros homines. cf. LVCAN. 8, 330 Lentulus omnes virtutis stimulis eqs.). LIV. 38, 51, 11 (Scipio ad tribunos) si vos aetatem meam honoribus vestris anteistis, ego vestros honores rebus gerendis -ssi. LAVS Pis. 34 armorum . . . decus -e forensibus actis. PLIN. nat. 29, 9 Crinas auctoritate eum Thessalum medicum -ssit. STAT. silv. 2, 6, 54 puer erat dignus et Haemonium Pyladen -ere fama. QVINT. inst. 1, 2, 23 ita superiore loco quisque discipulorum declamabat, ut -ere profectu videbatur. 10, 1, 103 paulum aetate -ens eum Servilium Bassus (11, 1, 29 ut quisque ae., dignitate, usu -it. AVG. civ. 16, 32 p. 178, 12 D. decem . . . annis eam Sarai -bat ae. Abraham. al.; cf. IVV. 13, 58 -ere quatuor annis [MOD. dig. 1, 7, 40, 1 INST. Iust. 1, 11, 4]. AVSON. 410, 11

p. 269 P. [ad Paulinum] cedimus ingenio, quantum -imus aevo aliter, sc. de eis qui prius vixerunt, p. 402, 58 sqq.). DECRET. decur. Salens. (Année Epigr. 1931 n. 38 a. 144) 19 ut occasione benefaciendi, non potestate -ret praefectus. APVL. apol. 21, 6 didici ea re -ere maxime deos hominibus, quod nulla re . . . indigeant. CIL VI 10048, 15 quo titulo victoriarum auriga -ssit omnium factionum agitadores (de eodem v. l. 23). sim. saepius. β aliis modis: VAL. MAX. 1, 1, 14 quae ad custodiam religionis adtinent, nescio an omnes M. Atilius Regulus -erit. PLIN. nat. 18, 23 in quo (sc. in Magonis libris vertendis) -ssit omnes . . . Silanus (item in c. abl.: 34, 88 sculptor quidam -ssit in tubicine et . . . infante . . . blandiente. CYPR. epist. 56, 2 debent . . . in accipienda pace -ere, quos videmus non animi infirmitate cecidisse. LVCIF. reg. apost. 9 l. 30 D. in eo . . . , quod eqs. VEG. mil. 1, 2). ITALIA gen. 41, 40 (Aug. loc. hept. 1, 162) thronum -am tui ego (sec. gr. τὸν θρόνον ὑπερέξω σου acc. respectus intellegit AVG. l. c.; cod. 101 throno -am te [sim. VVLG.]). PRISCILL. tract. 6, 102 totius creaturae sensum longe necesse est ad gloriam -at operator.

b non indicatur qua re: α formae variae: SEN. benef. 1, 4, 3 qui referre gratiam debet, numquam consequitur, nisi -ssit (nisi ad p. 405, 19, sed cf. antea: non tantum aequare sed vincere). STAT. silv. 2, 2, 146 (ad coniuges felices) priscae titulos -ite famae. PLIN. epist. 6, 17, 4 pertinet ad tuam gloriam quam maximum videri, quem -is vel exaequas. CIL VI 10048, 14 (aet. Ant. Pii) -ssit Diocles auriga Thallum (de eodem: 17. 24 et supra l. 6). ITALIA gen. 25, 23 (Iunil. 2, 21) populus populum -et et maior serviet minori (gr. ὑπερέξει, Vulg. superabit). Phil. 2, 3 (Mar. Victorin. ad l.) invicem vos ab alteris -i arbitantes (gr. ὑπερέχοντες ἑαυτῶν, cod. d praecellentes, Vulg. superiores sibi invicem. explicat MAR. VICTORIN. ad l. p. 1206^b hoc est . . . invicem -i, ut vos arbitremini, ne quisquam alterum non ita putet, ut non potiore aestimet et -ere et esse meliorem). MAR. VICTORIN. adv. Arium 1, 16 (de ordine trinitatis) spiritus et -it . . . , si patris est spiritus, et sequitur, si a filio habet, quod est. VEN. FORT. carm. 1, 15, 5 (ad Leontium episcopum) -is multos nulli minor. al. β part. praes. pro subst. vel adi.: SEN. benef. 3, 3, 2 non ea intuemur, quae nos aliis praeposuerunt, sed ea sola quae fortuna -entium ostentat. VVLG. I Tim. capit. 19 cod. A al. (p. 580 Wordsworth-White) de praesbyteris -entibus (ad Vulg. I Tim. 5, 17 qui bene praesunt presbyteri, gr. οἱ καλῶς προεστῶτες πρ.).

B -unt, qui dignitate publica potiores sunt (certiora; saepe part. praes. pro subst.): VELL. 2, 114, 1 nemo e nobis gradumve nostrum aut -entibus aut sequentibus. DECRET. decur. Salens. v. supra l. 3. COD. Theod. 6, 22, 8, 1 ut his consistorianis comitibus, qui . . . testimonialibus tantum adepti sunt dignitatem, -ant qui admitti intra consistorii arcanum meruerunt (item spectat ad ordinem munerum obtinentorum: 6, 27, 7, 1 quos merito -it. COD. Iust. 12, 7, 2, 5 [imp. Zenone] primicerius . . . omnibus vacantibus quamvis tempore -entibus praeposendus. 12, 19, 7 pr. [a. 443/4?], ubi opp. posterior tempore. de tempore provectionis v. p. 402, 48). COD. Iust. 4, 32, 26, 2 illustribus . . . personis sive eas -entibus. GREG. M. epist. 5, 24 p. 305, 12 quinque de prioribus presbyteris et quinque de -entibus ('praecellentes ex populo' intellegit Hartmann; diaconibus add. ed. princ.). 7, 7 p. 451, 4 ita sibi regentium merita conectuntur et plebium, ut saepe ex culpa -entium deterior fiat vita subditorum (eodem opp. p. 451, 6 [var. l. praesidentis]).

C -unt, qui condicione iuris potiores sunt, maiore iure aliquid petunt (pro subi. sunt ipsi petentes eorumve causae sim.; maxime in iure hereditario; ad provectionem magistratuum pertinentia v. sub B): GAIVS inst. 2, 133 (suppl. ex INSTR. Iust. 2, 13, 2) quia filius gradu -it, is solus iura sui heredis habet (3, 15 frater filium fratris. PAVL. sent. 4, 8, 17 prout quis alterum g. -erit). 3, 2 -ens persona (VLP. dig. 5, 2, 25, 1 -entes eum p. exclusae sunt. COD. Iust. 6, 58, 14, 6). PAP. Corp. 198, 13 (a. 169) addicitur aliquid alicui -entibus commodis fiscalibus (sc. ita ut iura fisci non tangantur). MARCIAN. dig. 11, 7, 45 impensa funeris omne creditum solet -ere. COD. Iust. 6, 54, 3 (a. 196) -ere causam tuam . . . manifestum est (PAPIN. dig. 5, 2, 14 -ente c. filiorum patris intentio adhuc pendet. 16, 3, 8 si argentarius foro cedit, sumptus c., qui necessarie factus est, semper -it, sc. privilegia depositariorum). PAPIN. dig. 38, 2, 42, 2 cum . . . -it alia possessio, qui sequitur accipere non potest. VLP. dig. 5, 3, 25, 6 cum eum alius -ret adgnatus. 28, 3, 6 pr. nepos . . . , quem pater -bat (28, 6, 2 pr. 37, 4, 3, 3. cf. 28, 3, 6, 4 parentes -entes . . . , succedentes liberi). ibid. quem nemo -bat. al.

II praevalente respectu temporis (v. etiam p. 404, 70, 405, 60): A notione sollemni: 1 -unt res (sc. in serie antecedentes sive ante aliquid aliud existentes): α quaelibet: α formae variae: LVCAN. 4, 838 longe linguae -ssit origo sermonem (TERT. adv. Marc. 5, 1 p. 568, 15 quae quantum -it in statu omnium rerum, tantum -at eqs.). OV. fast. 1, 705 quae dies venturas -it sexta kalendas (CELS. 2, 1, 13 quales d. ante -erint. COD. Theod. 2, 8, 19, 3 qui septeno vel -unt numero vel sequuntur, sc. pascha. al.; cf. AMM. 20, 5, 10 quae nox . . . -erat diem illum. AVG. in euang. Ioh. 31, 5 dies sempiternus non -itur hesterno [sim. in psalm. 38, 7 l. 52]). CELS. 2 prooem. 2 quibus -entibus signis morborum timor subsit. 2, 6, 2. 2, 7, 10. 5, 26, 22 si id vulnus ebrietas -ssit. SEN. nat. 6, 12, 2 cum terrae motus futurus est, -it aeris tranquillitas (cf. PLIN. nat. 2, 193 -it . . . comitaturque terribilis sonus [Arist. meteor. 368a 19 προέχεται]. 2, 196 signum -it . . . motu futuro. PLIN. epist. 6, 20, 3 -erat . . . tremor terrae). epist. 54, 5 cum illa [Somazzi]

mors et -erit et secutura sit, sc. vitam. 95, 54. COLVM. 4, 14, 2 iam -ssit autumnalis ablaqueatio. 4, 23, 1 cum aequinoctiales pluviae -erint (IVLIAN. in Ioel 2, 24sq. fecunditatem). SCRIB. LARG. 95. 122 si quando . . . frigus aut multitudo cibi -erint. PLIN. nat. 11, 149 multis repente ablatus est visus . . . nulla -ente iniuria. 36, 199 vitrum est . . . caloris inpatiens, ni -at frigidus liquor (sim. -it res corporea, sc. fere pro actione posita: APVL. met. 10, 26, 4 saluifera potione pestem -entis veneni . . . extinguere [FIRM. err. 18, 5]. AVSON. 410, 4 p. 268 P. tua Romae -ssit nostrum sella curulis ebur. al.). QVINT. inst. 1, 4, 3 enarrationem -it emendata lectio. 3, 2, 2 cum . . . accusatio -at defensionem (i. antea inventa est). et saepe. accedit abl. respectus vel mensurae, ut vergat ad IA 1b: ARNOB. nat. 2, 72 religiones vestrae multis annis -unt nostram. *ibid.* quod eum deum -at re tempore nomine potest aliquid inveniri? (AVG. civ. 7, 9 p. 285, 15 D. licet prima -ant tempore, summa superant dignitate. in euang. Ioh. 20, 8. gen. ad litt. 6, 8 p. 180, 10 creaturae . . . aliae creaturas alias quaedam t., quaedam causis -unt. al.). COD. Theod. 2, 17, 1, 1^a feminarum aetas biennio viros non sera pubertate -it (Interpr. biennio in pubertate minores sunt). al. *β part. praes. pro subst. vel adi. (notabiliora; arcui l. 5. 7. p. 400, 79):* PLIN. nat. 18, 132 quota luna -ente hieme nix prima ceciderit. QVINT. inst. 5, 10, 94 (inde Ps. CASSIOD. rhet. 19 p. 503, 9) temporis tres partes diximus: -ens, coniunctum, insequens (cf. TRAIAN. Plin. epist. 10, 78, 1 -entium temporum). 7, 4, 18 vita -ens rei (APVL. met. 11, 16, 4). CIL VI 31552d, 6 (a. 121) restituit secundum -entem terminationem. DECRET. decur. Tergest. (CIL V 532) 1, 16 omnia -entia facta sua. APVL. met. 1, 12, 8 -entis dicacitatis et instantis curiositatis. SOCR. 12 p. 147 non potest . . . subsequi illa mutata ratio sine -entium infirmatione (syn. priorum. item neutr. plur. pro subst.: AVG. civ. 12, 19 p. 542, 27 D. dissimilia consequentia -entibus . . . facere [eodem opp. conf. 10, 8, 12]. CONC. II 3, 1 p. 112, 15 dabimus pro -entibus veniam [altera versio II 2, 1 p. 8, 22 de praeteritis, gr. II 1, 1 p. 131, 2 τῶν προλαβόντων]. VITA Caes. Arel. 1, 45 -entia eius [sc. facta sim., opp. sequentibus]. al.). VLP. dig. 2, 15, 4 omnes -entes obligationes novat. FORTVN. rhet. 2, 23 qui sunt alii circa rem loci? . . . a -enti, ab eo quod simul est . . . a consequentibus (pendent MART. CAP. 5, 558 EVGRAPH. Ter. Andr. 51 rec. a). al.

b causa (cf. antecedo vol. II 143, 26–51; aliter p. 402, 22): CELS. prooem. 70 providere auxilium . . . ex ea c., quae ante -erat (cf. e. g. Galen. sect. intr. 8 p. 19, 13 H. τὸ προκατάρξαν αἴτιον. item in medicina: THEOD. PRISC. log. 68 p. 379, 66. CAEL. AVR. acut. 1, 4, 44. al. [v. Vietmeier, Cael. Aur. als Übersetzer, Diss. 1937, 61]. ORIBAS. syn. 9, 12, 1 Aa p. 296 sine aliqua -ente c. [gr. ἀνευ τοῦ προηγήσασθαι, La aliter]). SEN. epist. 87, 31 (sec. Posidonium) alia est . . . c. efficiens, quae protinus necesse est noceat, alia -ens eqs. (eodem opp. 87, 33. cf. AVG. civ. 5, 9 p. 204, 33 D. -entibus et efficientibus c.). 87, 34. FRONTIN. aq. 74, 4. QVINT. decl. 344 p. 359, 9 nulla gravi -ente c. spiritum . . . deposuit. POMPON. dig. 15, 1, 49, 2 nulla c. -erat debendi (cf. 36, 2, 13). APVL. apol. 102, 7 omnem conatum necesse est quaequam c. -at. al. cf. struct. verbalem pro sub. positam: AVG. civ. 22, 6 p. 562, 25 D. sicut . . . -ssit, unde amaret illa Roma Romulum (sc. conditio urbis) . . . ita -ssit, unde ista Hierusalem crederet conditorem suum.

c scripta, dicta, syllabae, litterae sim. (nonnulla vi locali explicari posse vix mireris): *α formae variae:* PLIN. nat. 10, 43 in avium generibus enumerandis alites -ent . . . ordine (sc. oscines), omnesque reliquas in his pavonum genus cum forma tum intellectu eius (per zeugma simul ad IA 2 spectare videtur). dub. serm. frg. Char. gramm. p. 172, 2 B. si r littera -erit in quacumque syllaba, sequi debet l eqs. (GELL. 14, 5, 2 eam . . . syllabam. cf. QVINT. inst. 9, 4, 85 cum eam vocalem consonantes . . . -unt. CHAR. gramm. p. 226, 8 B. [ex Cominiano] nulla alia -ente vocali. sim. saepius). QVINT. inst. 8, 3, 77 in omni . . . parabole aut -it similitudo, res sequitur aut eqs. (sim. 8, 3, 78). 9, 4, 24 si 'gemini' -erint, 'fratres' addere non est necesse. 9, 4, 97 optime -et eum spondeum creticus (cf. *ibid.* si tribrachys -at. 9, 4, 99 tres longas brevis syllaba. 9, 4, 103 claudere choreum -ente spondeo. TER. MAVR. 2290 Cres iambicum. MAR. VICTORIN. gramm. VI 193, 8 quae eam syllabam paenultimam -it. sim. al.). al. PAPIN. dig. 31, 77, 22 legatum, quod -it vel sequitur in testamento (sim. VLP. dig. 30, 50, 3). TERT. monog. 11, 18 cum et illa sententiae <prae>cedant: . . . (suppl. Bulhart). adv. Prax. 21 p. 264, 9 -it enim: 'deum nemo vidit umquam' (cf. pudic. 19 p. 263, 11 ceterum 'quid mihi . . .' -erat. AVG. civ. 17, 8 p. 226, 5 D. propter id quod -it: . . . in psalm. 70 serm. 1, 9 -ssit: . . .). Ps. APVL. herm. p. 280 cum ex abdicativis utraque propositio alteram -it (item de ordine in syllogismo: *ibid.* et p. 281 [bis]. cf. BOETH. herm. sec. 4, 10 p. 340, 29 si adfirmatio privatoria -erit. aliter p. 403, 72). al.

β part. praes. fere pro adi. (subst. MART. CAP.; notabiliora; arcuimus l. 60. 64): *① usu sollemni, sc. de eis, quae in serie similitum priora sunt:* QVINT. inst. 9, 4, 109 -entes pedes (i. paenultimi). FRONTO p. 202, 7 v. d. H. ut -ens sententia in sequentem laciniam aliquam porrigat. POMPON. dig. 30, 12, 3 in legatis novissimae scripturae valent, quia mutari causa -entis legati . . . potest (nisi ad *αβ*, sed cf. *ibid.* in legatis non posterior, sed -ens scriptura valet eqs. VLP. dig. 30, 30, 7 -entia sola legata [opp. universa quae testamento adscripta sunt]). APVL. met. 7, 3, 4 verbum . . . -ens (opp. sequens). TERT. monog. 11, 19 exemplis et argumentis -entibus (opp. subsequentibus). IREN. 1, 3, 2

(1, 1, 5 H.) -entes nominis eius Christi duas litteras iotam et hetam (gr. προηγουμένων). LACT. inst. 6, 1, 3 quamvis . . . -entibus libris . . . defenderim veritatem (6, 7, 2 FIRM. math. 5 praef. 2. al. AVG. civ. 6, 3 p. 249, 16 D. tres -entes . . .; secundos tres . . .; tres porro eqs. al.; cf. 6, 1 p. 245, 31 quinque -entibus voluminibus. 17, 3 p. 200, 7 in sacris litteris -entibus). FIRM. math. 3, 13, 11 quae . . . ex -enti explicatione monstravimus (6, 1, 5. cf. ORIG. in Matth. ser. 49 p. 106, 6 secundum -entes expositiones. MAR. VICTORIN. gramm. VI 193, 10 syllaba paenultima longa -entem . . . gravem faciet (item DOSITH. gramm. VII 378, 11 [gr. τὴν προάγουσαν]. al.; inde fem. pro subst.: MART. CAP. 3, 269 syllaba . . . paenultima numquam acuitur . . . brevis, sed -ens eius). al. *② usu de flexo, refertur ad tempus, quo argumenta afferuntur; fere i. g. antea memoratus, praedictus:* FIRM. math. 3, 6, 27 Venus Saturno coniuncta animos facit . . . vitiis implicari . . .; si vero . . . Iovi se radiatione coniunxerit, ab incurso -entis malitiae liberatur (6, 11, 11. 6, 15, 17. cf. 4, 17, 11 -entis mali [5, 3, 15. al.]. sim. al. apud eundem). 4, 25, 2 -entium apotelesmatum ratione concepta omne fatum hominis explicabis (cf. 6, 12, 2 -enti coniunctioni). 6, 2, 7 cum -entibus dignitatis insignibus . . . decernit horrorem. 6, 16, 8 nihil de -entibus bonis (gr. cod. Marc. Venet. 334 p. 173 τὰ εἰρημένα). IORD. Get. 202 Romani Hunnos montis beneficio . . . turbaverunt; tunc Attila cum videret exercitum causa -ente turbatum eqs. (ORIG. in Matth. 15, 8 p. 372, 3 Matthaeus duas quidem c. ostendit offerendi pueros, non autem ad duas -entes c. intulit quae sequuntur). huc fortasse pertinet: ORIG. in Matth. ser. 9 p. 15, 17 -entem parabolam exponens (-entes parabolas var. l.; ad parabolam seminantis, quae memoratur p. 15, 9, spectare videtur).

γ neutr. plur. part. praes. pro subst.: QVINT. inst. 9, 4, 63 sententiarum initia non . . . cohaerent aliis nec -entibus serviunt. TERT. resurr. 48 p. 98, 22 expediet -entia recognosci. FIRM. math. 8, 23, 1 de qua in -entibus diximus (SCHOL. Cic. Bob. p. 173, 14). HIER. epist. 65, 7, 1 cum -entibus iunge quod sequitur. AVG. in euang. Ioh. 70, 1 convenire . . . debent -ia consequentibus (syn. superioribus). CONC. I 3 vers. Tur. p. 61, 14 Cyrilli epistula est . . . posita in -entibus (gr. I 1, 2 p. 13, 16 ἐν τοῖς προλαβοῦσιν). FAVST. REI. spir. 2, 12 (ad I Cor. 6, 19) hoc -entia eiusdem epistolae (sc. 3, 16) evidenter insinuant. ORIG. in Matth. ser. 95 p. 213, 9. al.

d futura praefigurantes (sc. in explicatione sacr. script.): CYPR. Demetr. 22 quod ante occiso agno -it in imagine, impletur in Christo. AMBR. in Luc. 3, 29 domini in Zara typus ante -ssit. HIER. hom. Orig. in Luc. 28 p. 165, 14 puto, quod triginta anni Ioseph in typo triginta annorum -erint salvatoris ([gr. τῆς ἡρ]. 33 p. 185, 12 Capharnaum in t. -isse gentilium). RVFIN. Adamant. 5, 6 de figuris et formis -entibus veritatem. al.

2 -unt animantes: α quolibet modo: α formae variae: VAL. MAX. 5, 10, 2 triumphum patris funere suo quartum ante diem -ssit. ASCON. Mil. p. 41, 15 Domitius et Messala consules -erant eum annum. PLIN. epist. 7, 16, 2 ille me in tribunatu liberorum iure -ssit (sim. respic. tempus provectionis: COD. Theod. 6, 7, 1 pr. alios promotionis tempore et codicillorum adeptione. 6, 10, 3, 2. aliter p. 400, 43). ITALIA Matth. 21, 31 (cod. c al., sim. VVLG.) publicani -unt vos in regno dei (VVLG. in regnum, cod. d antecedent, gr. προάγουσιν. de tempore intellegit ORIG. in Matth. 17, 5 p. 590). IREN. 4, 27, 2 (4, 42, 4 H.) qui -erunt nos in charismatibus veteres (sc. patriarchae sim.). NOVATIAN. trin. 31, 3 D. deus pater illum filium etiam -it (cf. ARIUS Candid. epist. 1 p. 1037^A neque adintellegentia neque exiguo aliquo -it deus filium [sim. vertit CASSIOD. hist. 1, 15, 2; in alia vers. quam ed. Opitz, Athanasius III p. 2, 2 antecessit, gr. *ibid.* προάγει]). COD. Iust. 9, 16, 3 (a. 265) qui inferendae caedis voluntate -erat. LACT. inst. 1, 22, 17 quis aetate -erit, sc. Orpheus an Faunus, dubitari potest (cf. RVFIN. Orig. in cant. 2 p. 141, 22 Salomonem -isse omnes hos Graecos tempore et sapientia eqs. [AVG. catech. rud. 19, 14. v. etiam l. 49. p. 403, 1]. AVG. civ. 18, 37 p. 312, 17 D. temporis antiquitate [CASSIOD. Ios. c. Ap. 2, 154]. aliter p. 399, 81). mort. pers. 2, 8 ut Nero antichristi -at adventum. RVFIN. symb. 3 qui -erunt in fide (i. prius baptizati sunt). CONC. I 5 p. 359, 39 qui illum episcopum -ssit (gr. I 1, 7 p. 121, 40 ὁ πρὸ αὐτοῦ). al. *β part. praes. fere pro subst. vel adi.:* DECRET. decur. Salens. (Année Epigr. 1931 n. 38 a. 144) 17 ultra -entium finem moderatum praefectum (sim. de eis qui prius magistratum, imperium gerebant: SCHOL. Cic. Bob. p. 100, 27 exempla -entium [opp. successorum]. VEG. mil. 2, 3 dissimulatio -entium principum [-entium var. l.]. COD. Theod. 16, 10, 20, 1 -entium principum. al.). VENVL. dig. 44, 3, 15, 1 -entium auctorum possessio. PAVL. dig. 8, 6, 18, 1 -ens fundi dominus. MARCIAN. dig. 49, 14, 22, 1 ut . . . creditoribus -entibus satisfiat. EPIST. Paul. et Cor. II rec. B 4 quae a -entibus nostris sanctis apostolis acceperam (rec. A qui ante me sunt apostoli). CYPR. epist. 58, 2 iustorum -entium exemplo. LEO M. epist. 102, 2 (Conc. II 4 p. 54, 6) vel -ens haereticus, sc. Nestorius, . . . vel subsequens, sc. Eutyches. 129, 2 (*ibid.* p. 85, 26) quae patres et acceperunt a -entibus suis et posteris tradiderunt (cf. ENNOD. diet. 19, 3 p. 479, 16 si mausolea -entium minor posterio cultus ornaret). 129, 3 (*ibid.* p. 86, 6) auctoritate -entium decessorum tuorum. PELAG. defens. 2 p. 7, 19 vel -entibus vel coevis sibi sacerdotibus. EPIST. pontif. 1056 Conc. IV 2 p. 129, 2 cunctorum nos -entium auctoritate roboramur. al.

b scribendo vel dicendo: SEN. epist. 79, 5 qui -erant, sc. Aetnam describentes. AVG. civ. 8, 1 p. 321, 22 D. qui eum Platonem in eodem ge-

nere litterarum tempore -erunt. 18, 8 p. 266, 1 -entes aliquos historicos . . . secuti sunt. CONC. I 2 p. 40, 37 idem depono quod sancti patres qui -erunt (sim. I 3 vers. Tur. p. 63, 7 -entes patres, gr. I 1, 2 p. 15, 28 τοῖς προλαβοῦσι πατράσι). II 3, 1 p. 149, 21 -ens . . . diaconus Andreas mihi consensit (alt. versio II 2, 1 p. 64, 17 antecedens, gr. II 1, 1 p. 163, 36 προλαβών). sequitur oratio recta: AVG. in psalm. 117, 1 l. 30 cum . . . -erat euangelista dicens: ' . . . ' (respiciuntur verba euangelii orationem Iesu antecedentia, ut sec. p. 401, 69 sqq. explicare possis. audacius COMM. instr. 2, 35, 14 sacerdos domini cum 'susum corda' -it . . . , limpide respondis [praecipit ed. princ. fort. recte; ad rem cf. Cypr. domin. orat. 31 praefatione praemissa]).

B notione aucta vel deflexa: 1 cum colore praevieniendi, anticipandi (-unt ii qui agunt celerius quam expectatur, celerius quam alius vel prius quam tempus actionis proprium adest; cf. III B; subi. sunt res pro hominibus SEN., ITALA, CASSIOD. var.): RVT. LVP. 2, 8 brachylogia fieri solet, cum orator brevitate sententiae -it auditoris expectationem. SEN. Herc. O. 517 (Hercules Nesso minatur) 'consequar telo fugam.' -ssit arcus verba. LVCAN. 3, 750 letum -ere nati morientis festinantem patrem. FRONTIN. (?) strat. 4, 2, 1 cum prior . . . Brutus ad fluvium . . . pervenisset, Cassi tamen exercitum et in efficiendo ponte et in maturo transitu -isse. ITALA psalm. 118, 148 (cod. 136 Cas.) -erunt oculi mei custodias meditantes in verbo tuo (gr. προέφθασαν . . . πρὸς ὄρθρον, Ambr. ad l. praevenerunt . . . mane, Vulg. praevenerunt . . . ad diluculum). CYPR. epist. 52, 3 ut iudicium sacerdotum voluntaria discessione -ret (postea: praevenissem sententiam. sim. cum consilio evitandi, arcendi: COMM. instr. 1, 11, 22 si divinus erat Apollo, mortem -isset Hyacinthi. INSCR. Ital. X 2, 81, 7 [saec. VI med.] sacerdos sancta -ssit mente ruinam templi). VITA Anton. 58 p. 66, 10 Antonius -ssit eos monachos narrare volentes et narravit eqs. (Euagr. vita Anton. 58 praevenerit, gr. ἐφθασεν). AVSON. 419, 67 p. 370, 433 P. (ad Gratianum) in officiis amicorum antevenis et, quotiens in obsequendo -imus, erubescis (praevenerimus var. l.). CIL VI 1706, 17 (a. 400 vel 405) Foronovani desideria totius provinciae -entes statuam . . . posuerunt (cf. ENNOD. epist. 2, 15, 6 p. 57, 11 preces tuas . . . et vota -ssi. CASSIOD. var. 3, 42, 1 supplicationem -it humanitas principis). CHROMAT. serm. 26, 1 L. -istis exemplum: tardius enim coepistis, sed prius consummastis. SACR. Leon. 778 muneribus nostris . . . Laurenti . . . festa -imus (sim. SACR. Gelas. 940 [in vigilia festorum]. SACR. Greg. 185, 3 ventura sollemnia . . . honoribus -amus). CASSIOD. hist. 4, 28, 4 quaecumque . . . vobis a me potuerint dici, haec iam fides vestra -ssit (gr. Socrat. 2, 23 p. 252^B προῦλαβε, unde praecipit Hanslik praeter necessitatem). Ios. antiq. 13, 136 quod multa congregaret auxilia Demetrius, nisi -rent eum (gr. φθάσαντες προκαταλάβοιεν). al. accedit inf.: CONC. I 2, 2 p. 101, 9 si -erunt ex his uxoribus haereticis editos baptizare apud haereticos (aliae vers. p. 90, 11 praevenerunt, p. 108, 12 occurrerunt, gr. II 1, 2 p. 161, 3 ἐφθασαν βαπτίσαι). CASSIOD. Ios. antiq. 6, 102 quod Saul orationes et sacrificia . . . offerre petulanter ipse -erit (spectat ad I reg. 13, 8 sqq.; gr. προλάβοι . . . ἱεροσολήσας).

2 ordini temporis simul inest ratio quaedam logica, condicionalis, sc. -it id quod principium, fundamentum vel exemplar sequentium est (notabiliora; huc vergunt quaedam sub A1b; vis temporalis negatur l. 62): **a** in sermone philos.: **α** formae variae: SEN. benef. 4, 22, 4 pulcherrima quaeque multis et adventiciis comitata sunt dotibus, sed illas trahunt, ipsa -unt. epist. 94, 34 praecepta et officia inter se consentiunt: nec illa possunt -ere ut non haec sequantur, et haec ordinem sequuntur suum: unde apparet illa -ere. QVINT. inst. 7, 1, 59 ut genus species sequitur, ita genus speciem -it (cf. MAR. VICTORIN. Boeth. in Porph. comm. pr. 2, 27 p. 126, 19 species -it et sic proprium sequitur [resp. Boeth. Porph. isag. p. 49, 14 ante subsistit, gr. p. 20, 18 προῦφίστηκεν]). TERT. carn. 6 l. 43 si propter homines . . . mortuus est Christus . . . ; consequens erat, immo -ens, ut aequae nasceretur propter homines. MAR. VICTORIN. hymn. 1, 33 L. esse . . . -it motum, re prius, non tempore (cf. 1, 50 quia vita . . . est sapientia, ut -it esse, cui inest . . . vivere, sic adest intellegens sapiensque, semper cum -it vivere eqs.). AVG. doctr. christ. 2, 32, 50 cum falsum est, quod consequitur, necesse est, ut falsum sit, quod -it (cf. 2, 33, 51 consequenti ablato illud, quod -it, aufertur). *ibid.* -it . . . non esse resurrectionem mortuorum (item -it cum acc. c. inf.: BOETH. cons. 5, 3, 12 W. quempiam sedere -ssit). BOETH. herm. pr. 2, 13 p. 205, 24 necessarium et non necessarium velut natura ipsa -ens subsequuntur possibile et contingens et cetera (sim. 2, 13 p. 205, 28). herm. sec. 2, 4 p. 82, 19 definiendum est priore loco, quod natura quoque -it. 2, 7 p. 148, 15 ut -unt universales affirmationes in vero, eodem modo -unt particulares in falso (cf. 5, 13 p. 420, 6 propositiones quae -unt [opp. quae sequuntur]. seq. exempla p. 420, 10 sqq.; de mero ordine propositionum v. p. 401, 72). top. Arist. lat. 112a23 interimere . . . quod -it (opp. consequens, gr. τὸ προκείμενον). al. **β** neutr. part. praes. pro subst.: AVG. doctr. christ. 2, 33, 51 -entia, quorum consequentia videt esse respuenda. BOETH. herm. sec. 6, 13 p. 433, 25 posuit . . . -ens possibile esse eique sicut consentiens non necessarium esse. cons. 4, 4, 11 W. concessis -entibus nihil . . . est, quod de inflatione causetur.

b in sermone gramm. de genere quodam synecdoches: QVINT. inst. 8, 6, 19 synecdoche variare sermonem potest, ut ex uno pluris intellegamus, parte totum, . . . -entibus sequentia. DON. Ter. Andr. 49

'pacto': modo, quoniam antecedit pactum, sequitur modus; ergo ab eo quod sequitur id quod -it dixit (eadem fere formula: Ad. 460. al. SERV. georg. 2, 62 Aen. 1, 209. al.; vice versa: DON. Ter. Ad. 823 'dicere' . . . posuit pro 'intellegere' . . . , ab eo quod -it id quod sequitur [Eun. 762. al. SERV. georg. 2, 496. al.]).

c usu vario: TERT. nat. 1, 12, 6 omne simulacrum . . . plasticae manus -ant necesse est. coron. 11 l. 4 quale est . . . de accidentibus retractare, cum a -entibus culpa sit? idol. 4 p. 33, 7 quanto -it, ut fiat quod coli possit, tanto prius est, ne fiat, si coli non licet. AVG. doctr. christ. 2, 11, 16 ut ad exemplaria scripturae -entia recurratur (sc. a latinis ad graeca et hebraea. cf. 2, 12, 17 exemplaria linguae -entis [2, 12, 18, 3, 3, 7, 3, 4, 8. in psalm. 38, 2 l. 8 exponit sequentem l. -ens]). NOVELL. Valent. 35 pr. aliter eos episcopos iudices esse non patimur, nisi voluntas iurgantium interposita . . . condicione -at.

III praevalente respectu loci (v. etiam sub IIA1c; indicatur locus petitus vel finis -endi per acc. loci l. 24, 31, praepos. ad l. 28, 34, 80. p. 405, 4, 11, 77. al., in c. acc. l. 31. p. 405, 2, adv. p. 405, 14, inf. finalis p. 405, 2, 57): **A** -unt, qui ante alios moventur: **I** animantes (pars corporis p. 405, 24): **a** proprie; respiciuntur potius:

α qui spatio quodam intermisso antecedunt sequentes vel alicubi commorantes (haud raro indicatur locus petitus vel finis -endi): HIRT. Gall. 8, 27, 4 equitatum . . . tantum -ere (proc. var. l.) ante agmen imperat legionum, quantum eqs. (cf. LIV. 22, 51, 2 sequere; cum equite . . . -am. 30, 12, 7 cum equitatu . . . Cirtam -ere. 35, 34, 9 [opp. subsequi]. CVRT. 4, 12, 22). HOR. epod. 6, 8 canis venans aget per altas . . . nives, quaecumque -et fera. VERG. Aen. 9, 47 ante volans tardum -erat agmen Turnus (LIV. 38, 41, 12 ad exploranda loca). LIV. 27, 50, 2 nemo . . . -erat nuntius, sc. exercitum victorem. 31, 39, 7 Philippus inde . . . ad occupandas angustias . . . -ssit (sc. Romanos, nisi ad p. 406, 82 coll. 31, 39, 4 inde ad Pluinam est progressus). 32, 16, 5 quinqueremibus expeditis Piraeum -it. 45, 32, 3 quos obsides . . . -ere in Italiam placeret. al. CVRT. 3, 4, 13 Thracas . . . leviter armatos -ere iusserat. 3, 13, 1 cum -isse et, Darei satrapam conperisset Parmenion praemissus (sc. Damascum. - - - -isset et trad., -isse eo Vogel). 5, 8, 5, 7, 5, 10 ad capiendum locum castris. SIL. 16, 490 medio in cursu Eurytus . . . primus brevibus . . . abibat -ens spatiis. FRONTIN. strat. 2, 5, 10 -entes veluti pro exploratoribus habebant Illyrii. 2, 7, 9 collaudavit, quod eum alacriter -issent. PLIN. epist. 10, 63 Lycormam ex itinere -ssit tabellarius. ITALA Luc. 19, 4 (cod. e) Zaccheus -ssit . . . in priore et ascendit in arbore (gr. προδρομών εἰς τὸ ἐμπροσθεν, aliae vers. praecurrens, procurrens, antecedens).

al. peculiariter de eo qui alios transiens antecedit: HOMER. 710 dum . . . Dolon cursu -ret illos, sc. Diomedem et Vlixem abditos (cf. 712 ubi transierat et Hom. K 344 παρεξελθεῖν, 350 παρέδραμεν nec non 354 ἐπεδραμέτην). **β** qui in ordine sese moventium, simul ambulantium locum priorem tenent: HOR. sat. 1, 9, 42 ille -ere coepit; ego . . . sequor (cf. PETRON. 7, 1 anicula coepit me -ere). VERG. Aen. 8, 462 limine ab alto -unt (proc. Pⁱ) gressumque canes comitantur Euandri. 11, 94 postquam omnis longe comitum -erat ordo (sc. Pallantem mortuum; proc. cod. Gud.), substitit Aeneas (item in exsequiis: PLIN. nat. 10, 122 -ente tibicine et coronis . . . ad rogam usque. AMM. 29, 2, 13 funus . . . pullati -ere [proc. trad.] honorati iussi. -it ipse mortuus agmen quoddam ut funus: PAUL. PETRIC. Mart. 6, 286 [inde GREG. Tvr. Mart. 1, 2]). OV. ars 1, 493 modo -as facito, modo terga sequaris (cf. met. 11, 65 nunc -entem Eurydicen sequitur, nunc praevius anteit Orpheus. PLIN. epist. 9, 33, 4). fast. 4, 343 LIV. 7, 13, 2 centurio -ens militum agmen ad tribunal pergit. 8, 7, 3, 26, 21, 9 cum coronis aureis -entes duces (in triumpho sim. ut: 30, 13, 2, 45, 39, 12 victimae -entes. IVV. 10, 44 -entia longi agminis officia. DIFF. Suet. p. 283, 6 qui ovat, pompam -it. EVTR. 4, 14, 2 currum [9, 13, 2]. al.). PAUL. FEST. p. 243. p. 336 gregem agnorum -ens ducit vervec (cf. SEN. epist. 90, 4 -it armenta . . . taurus. COLVM. 7, 6, 9 [loco corr.]. VAL. FL. 4, 198. PS. PHILO antiq. 31, 5 arietem -entem et ducatorem gregis). SEN. contr. 1, 2, 3 -ens hanc sacerdotem lictor (VAL. MAX. 1, 1, 9. cf. VAL. MAX. 7, 3, 9 -entibus . . . in modum lictorum . . . subornatis hominibus. SVET. Dom. 14, 3 ut equites -rent eum inter lictores. MART. CAP. 5, 433). sim. saepe. part. praes. pro subst. e. g.: PORPH. Hor. sat. 1, 1, 113 quadrigis certantes -entes urgere contendunt. CYPR. GALL. num. 598 VEREC. in cant. 8, 3 l. 31 D.

b in imagine: **α** qui alios via mortis antecedunt (vis localis apparet e. g. p. 405, 2, 4, 8, 14, sed haud pauca vi temporali explicari possunt [cf. et VLP. dig. 38, 16, 1, 8 parentes eos mortis tempore -erunt]; tamen similia separare nolimus): **① exempla titulorum:** CE 959, 9 (aet. fere Sullanae) coniunx, quae me faato -ssit. 1567, 9 (saec. I ex.?) marite, ne doleas mei quod -ssi. 856, 5 (aet. Gallieni?) -ssit . . . prior . . . coniunx. CIL VI 9792 (saec. II/III?) -ere voluisti sanctissima coiux eqs. INSCR. christ. Ferrua 9556 (a. 342) que -ssit in <pace> (10018. 18799. al. CIL VIII 21639 [a. 419] nos. saepius. X 8076 fidelis in p. XIII 2799. al.; cf. -ssit in pace dominica: CIL VIII 21643 [a. 391]. 21645 [a. 352] nos. al. XIII 1548 [a. 466]. 3877; in pace domini: CIL VIII 9794. 9815. 21688 [a. 470]; ad pacem: INSCR. christ. Silvagni 1441). CIL VIII 8634 (a. 440) -ssit die x eqs. (item sine additamento: INSCR. Année Epigr. 1942/3 n. 64 [Sitifis]. non liquet de titulis lacunosis CIL XI 3278 XIII 3794). XI 4970 (aet. Honorii) -ssit in somno pacis (cf. INSCR. christ. Silvagni 544 in so(m)- [Somazzi])

num pacis). INSCR. Année Epigr. 1965 n. 41 (*Aquinci; lect. incertae*) -unt in Orc(um). *accedit inf.*: CE 1292, 3 -cesti hospitium dulce parare tuis. ① *exempla auctorum*: SEN. Herc. O. 773 (*loq. Deianira*) ad fata et umbras . . . -ere illum dicis? an possum prior mortem occupare? dial. 6, 10, 3 omnes . . . nostros, et quos superstites . . . optamus et quos -ere iustissimum ipsorum votum est. epist. 71, 15 exiguo momento publica fata -o. 93, 12 non maiore spatio alter alterum -imus. CYPR. epist. 60, 5 si quis istine nostrum prior . . . -erit. mortal. 20 *fratres nostros recedentes -ere*. CAPITOL. Aur. 28, 5 vale vobis dico vos -ens, LVCI. moriend. 3 l. 25 D. sanctis qui nos -erunt martyribus. HIER. epist. 118, 4, 6 *liberi te ad dominum -erunt*. RVFIN. hist. mon. 28 p. 452^A qui nos -erunt in domino. PRVD. perist. 2, 27 (*Xystus ad Laurentium*) -o, frater; tu quoque . . . sequeris. AVG. in Rom. imperf. 5, 13 qui -erat ad exemplum resurrectorum (*de Christo ut: 5, 14 in caelum, quo eos -ssit, secuturi sunt*. SACR. Leon. 183. *al.*). *al. transfertur ad mortem spiritalem peccatoris*: AVG. in euang. Ioh. 66, 2 l. 53 non . . . pro domino, ut temere praesumebat (*Ioh. 13, 37*), -ssit Petrus, sed aliter quam putabat (*infra: mortuus est negando*).

β *vario respectu (maxime de eis qui exemplo, consilio sim. viam monstrant)*: HOR. carm. 2, 17, 11 (*ad Maecenatem*) non ego perfidum dixi sacramentum: . . . ibimus, utcumque -es. epist. 1, 2, 71 quodsi cessas aut strenuus anteis *via virtutis*, nec tardum opperior nec -entibus insto. SEN. epist. 52, 3 quosdam . . . non ituros *via veritatis*, si nemo -erit, sed bene secuturos. PERS. 4, 24 -enti spectatur mantica tergo. STAT. silv. 5, 2, 20 penetrare senatus non advena pulsasti, sed -ente tyorum agmine (*cf. PLIN. epist. 5, 8, 5 si maiores recto itinere -erint*. AVSON. 322, 43 p. 263 P. [*ad nepotem*] hac gradiare via, qua nos -ssimus). IVV. 8, 23 *Paulum vel Cossum* ante effigies maiorum pone tuorum, -ant ipsas illi te consule virgas. CYPR. epist. 60, 1 p. 691, 18 ducem te . . . confessionis fratribus extitisse . . . , ut dum -is ad gloriam feceris multos gloriae comites (*de eodem p. 692, 5*). AVG. in psalm. 34 serm. 1, 8 l. 19sq. *veri discipuli* non -ant, sed sequantur; non dent consilium, sed accipiant; nam Petrus -ere voluit dominum, quando dominus de passione sua futura diceret *eqs.* (*Matth. 16, 22sq.*; *eodem spectat VEREC.* in cant. 4, 21 l. 10sq. D. qui . . . -unt, inimici sunt resistentes deo *eqs.*). 39, 6 l. 3sq. in ecclesia iste ordo est: alii -unt, alii sequuntur; et qui -unt, exemplo se praebent sequentibus *eqs.* (*cf. ibid. l. 40. 42*). COD. Iust. 1, 3, 54, 10 qui eos *dominos* ad fidem orthodoxam -erunt. *al.*

2 *res (proprie vel in imagine)*: α *variae (fere corporeae)*: LIV. 35, 26, 7 praetoria nave -ente classem. SEN. contr. 9, 2, 17 si -entibus fascibus praetor deducetur in lupanar (SIL. 8, 484. TAC. ann. 3, 2, 2 *Germanici cineres* -bant incompta signa, versi f. SPART. Sept. Sev. 2, 6). SEN. benef. 5, 8, 4 ut in orbe ac pila . . . nihil primum est, quia motu ordo mutatur et quae sequebantur -unt (*cf. Ps. APVL. Ascl. 40 cum omnia se semper et -ere videantur et sequi*). dial. 9, 11, 7 exequias fax cereusque -ssit (*cf. ITALIA Iudith 10, 22 [cod. 131 *al.*] lampades argenteae -entes eum [gr. προάγουσαι, Complut. om. acc., Vulg. deest]*). PS. PHILO antiq. 19, 16 -bant eum *Moysem mortuum* fulgura et lampades *eqs.* SCHOL. Pers. 3, 103 candelae . . . ante mortuos). PLIN. nat. 5, 37 titulus -ssit *imaginem quandam in triumpho* (SVET. Cal. 32, 2 *ut servus -ente t.*, qui causam poenae indicaret, . . . circumduceretur). 10, 122 coronis (*v. sub Iaβ*). SIL. 10, 567 celsis . . . feretris -ens prisca exequias decorabat imago. 16, 375 -entem . . . currum (*in certamine ut: 16, 425 aequavit iuga -entia*). SVET. Aug. 100, 2 funus . . . ducendum -ente Victoria. ITALIA num. 10, 33 (Lugd.) arca testamenti . . . -bat prius illis viam trium dierum praeparare eis refrigerium (*gr. προεπορεύετο ποστέα αὐτῶν, VVLG. -bat eos . . . providens . . . locum*). *al. de ordine numerorum in serie*: BOETH. mus. 2, 8. β *stellae, regiones caeli sim. (nonnulla vi temporali intellegi possunt; huc spectat, si recte restituitur, GAETVL. carm. frg. 2 Cnosia . . . geminos non -unt cornua [-cidunt codd., corr. edd. vet., explicat Housman, Class. Papers III 1246sq.])*: MANIL. 2, 178 tropicis -unt omnibus astra bina. 2, 285 (*interpol.?*) sinistra quae subeunt, quae -unt *signa* dextra esse feruntur (CHALC. comm. 74 [*gr. Theo Smyrn. p. 147, 9 τὰ προηγούμενα*]. 116. 124). 3, 611 qui *locus -it surgentis cardinis oram*. LVCAN. 2, 692 iam coeperat ultima Virgo . . . -ere Chelas. FIRM. math. 2, 8, 1 quae *stellae -entes orbem Solis oriuntur* (2, 8, 3 [*bis*]. 2, 9. CASSIOD. inst. 2, 7, 2 *stellae* aliquid praeter consuetudinem -it [*inde ISID. orig. 3, 68*]). *al. CHALC. comm. 109 Mercurius et Lucifer . . . -entes modo, modo relictis* (DRAC. Romul. 10, 473 roseas -ens solis habenas. ISID. nat. 26, 10). ISID. nat. 26, 12 *Vesperus solem occidentem sequitur et tenebras succedentes -it* (*sim. orig. 5, 31, 5*).

γ *quae ab aliquo (aliqua re) ortae vel aliquem (aliquid) comitantes ante diffunduntur (fere de actionibus, qualitativis sim.)*: OV. met. 5, 614 sol erat a tergo: fugiens vidi -ere longam ante pedes umbram *Alphi insecuentis (nisi ad BI)*. 9, 137 fama loquax -ssit ad aures, Deianira, tuas (PLIN. epist. 2, 3, 1 magna Isaemum f. -erat. SVET. Galba 12, 1 -erat de eo f. saevitiae. CONC. S I 2 p. 13, 23. *cf. FRONTIN. [?] strat. 4, 7, 31 -ens . . . adventantis auxilii rumor*). PLIN. nat. 25, 94 (*genus dictammi describitur*) -ente persuasione illa, quicquid in Creta nascatur, infinito praestare ceteris. SIL. 17, 394 saevus magno de nomine terror -it, *sc. Hannibalem*. (TAC. Agr. 38, 3 *sc. classem*. OPTAT. 3, 4 p. 82, 8). STAT. Theb. 9, 851 -unt nubila mortis, *sc. pugnantem*. ITALIA Is. 58, 8

(Lucif. Athan. 1, 43) -et ante te iustitia (*gr. προπορεύεται. Hier. ad l. praebit vel antecedit, Vulg. anteibit*). VVLG. psalm. 88, 15 misericordia et veritas -ent faciem tuam (*Itala Veron. praambulans, gr. ut supra*). *al.*

δ *quae ducem, exemplum se praebent sequentibus (quae agmen ducunt v. p. 405, 42. 56)*: VVLG. prov. 4, 25 oculi tui recta videant et palpebrae tuae -ant gressus tuos. RVFIN. hist. 1, 1, 3 *tale opus scribentes* hominum . . . nulla . . . conspicimus -isse vestigia (*gr. προωδευκότων*). AVG. in psalm. 38, 12 l. 44 (*ad Matth. 6, 20 thesaurizati vobis thesaurum in caelo*) -at te quod habes (*cf. CAES. AREL. serm. 39, 4 ut, ubi -erit thesaurus noster, illuc sequatur et cor nostrum*). SACR. Leon. 1185 confessio puellaris virum -ens ducit ad praemium. VAL. CEM. hom. 1, 8 p. 696^B vitam tuam disciplina comitetur; . . . -at vos patientia . . . , assistat pudicitia (*cf. Ps. EVSEB. GALLIC. hom. 2, 2 G. humilitas et . . . p., castitas . . . -unt et illuminant nos*).

ε *-unt, qui praeveniunt alios (se ipsos OPTAT. sub 2; ceterum cf. IIBI)*: 1 *currendo, se movendo*: VELL. 2, 129, 3 ut nuntios . . . periculi victoriae -ret nuntios. CVRT. 9, 9, 23 equites praemisit ad os amnis, ut, cum mare rursus exaestuare sensissent, -rent. LVCAN. 7, 744 propera -ere, miles, quos sequeris, *sc. ne praedam auferant*. HOMER. 734 quos *Rhesi equos* nec -ret Eurys nec posset . . . superare sagitta. STAT. Theb. 1, 293 (*ad Mercurium*) portantes -e notos. VITA Anton. 60 p. 67, 31 *Theodorus flumen tranans* vidit illum *Ammonem -isse[t]* (*Migne gr. 26, 929^B προλαβόντα*). AVSON. 419, 82 p. 375, 572 P. *jama*, quae auras -ere solet. CONC. S I 2 p. 85, 37 dilatione . . . usus est, cum utique eum -issent multi ex longioribus spatiis (*item I 3 vers. Tur. p. 170, 4; gr. I 1, 3 p. 6, 16 φθασάντων*). 2 *aliquid emittendo*: STAT. silv. 3, 1, 156 voluces zephyros -ere telo. OPTAT. 1, 20 adhuc Carthagine positi -erunt se epistulis suis, *sc. eas adventui suo praemittentes*.

ζ *IV appendix syntactica ad I—III*: A *indicatur, quis vel quid sequatur per*: 1 *casus*: α *dat.*: PLAVT. Asin. 629 vestrae fortunae meis -unt. MANIL. 2, 178 tropicis . . . astra bina (*sed 3, 611 cum acc.*). SEN. Tro. 1132 -unt faces et pronuba illi *Polyxenae Tyndaris*. APVL. apol. 21, 6 deos hominibus (*sed 102, 7 cum acc.*). TERT. adv. lud. 2, 7 illi *Noae naturalis legis iustitia*. monog. 11, 18 illa *verba sententiae (cum acc. sexies)*. ZENO 2, 18 (1, 39, 9 L.) *exsequiis martyr*. RVFIN. Adamant. 1, 26 COD. Theod. 6, 22, 8, 1. VEN. Fort. carm. 1, 15, 28 tu tibi -is amplificando patres. *al. b acc.*: CE 959, 9 v. p. 404, 73. LVCAN. 4, 838 linguae . . . origo sermonem. CAES. Gall. 1, 1, 4 Helvetii . . . Gallos. VERG. Aen. 9, 47 OV. fast. 1, 705 LIV. quater. et passim. inde *adhibetur etiam passive*: ITALIA v. p. 400, 26. NOVATIAN. trin. 2, 3 D. CHALC. comm. 41 (*bis*). AVG. conf. 8, 3, 8 in euang. Ioh. 31, 5. *al. c gen.*: ITALIA v. p. 400, 14. CASSIOD. Ios. c. Ap. 2, 154 dico . . . nostrum legislatorem quorumlibet . . . legislatorum antiquitate -ere (*gr. νομοθετῶν προάγειν*). ORIBAS. syn. 4, 14, 4 La p. 14 *pisces pelagici* in bonis sucis . . . multa -unt aliorum (*Aa alics, gr. προόχουσι τῶν ἄλλων*). 2 *praepos. ante (coram l. 51)*: HIRT. Gall. 8, 27, 4 a. agmen. OV. met. 5, 614 a. pedes. ITALIA gen. 33, 14 (Lugd.) *sim. VVLG.* a. puerum suum (*gr. προελθέτω . . . ἐμπροσθεν τοῦ παιδός*). deut. 1, 30 (*ibid.*) a. faciem vestram (*gr. προπορευόμενος πρό*). Luc. 1, 17 (cod. b *al.* = VVLG.) a. illum (Tert. anim. 35, 6 coram populo). *al. MART. CAP. 5, 433 a. cunctos. al. 3 iunctura ab invicem*: IREN. p. 399, 72; *cf. p. 400, 26*.

η *B indicatur intervallum per*: 1 *adv. longe*: PLAVT. Asin. 629 LVCAN. 4, 838 COLVM. 3, 2, 8 QVINT. inst. 10, 1, 96. 10, 7, 10. PLIN. epist. 5, 6, 32 longe longaeque. *al. 2 acc. adi. vel pron.*: HIRT. Gall. 8, 27, 4 tantum (VVLG. eccles. 2, 13. *cf. quantum*: STAT. silv. 2, 6, 36. TERT. adv. Marc. 5, 1 p. 568, 15sq. quantum . . . tantum. MART. CAP. 6, 715). SEN. epist. 81, 25 multum (*adde ORIBAS. sub A1c*). QVINT. inst. 10, 1, 103 paulum. *al. 3 abl. mensurae*: SEN. epist. 71, 15 exiguo momento. 93, 12 maiore spatio (SIL. 16, 490 brevibus . . . spatiis). IVV. 13, 58 quattuor annis (MOD. dig. 1, 7, 40, 1 ARNOB. nat. 2, 72. *al.*). TERT. idol. 4 p. 33, 7 quanto (*cf. AVG. vera relig. 30, 54 tanto . . . quanto [BOETH. arithm. 1, 1 p. 11, 23sq.]*). CHALC. comm. 41 tertia . . . portione. *ibid.* tribus numeris (COD. Theod. 2, 8, 19, 3 septeno n. *al.*).

θ *C indicatur, qua re quis (quid) -it: per abl. respectus passim. v. maxime p. 399, 53. 68. 401, 11; per inf. p. 403, 43 (potius vi finali additur inf. p. 405, 2. 57); aliis modis p. 400, 7 (addere possis l. 46. p. 402, 47. 53)*.

ι *D subi. sunt structurae verbales sim.: enunt. secund. p. 399, 51. 401, 49. 403, 61. 404, 8; oratio recta p. 401, 69sq.; (acc. c.) inf. p. 403, 67*.

κ *CAPVT ALTERVM: fere i. q. procedere, progredi (cf. similia sub praeco, praegredior)*: I *cum respectu temporis*: ITALIA Luc. 1, 18 (praeco, d) ego . . . sum senior et uxor mea -ens in diebus suis (*gr. προβεβηκωτα, cod. e progressa, cod. c al. et Vulg. processit*). Rom. 13, 12 (cod. d *al.* = VVLG.; *in imag.*) nox -ssit, dies autem adpropiauit (*gr. προέκοπεν, codd. f g processit, Hil. in psalm. 133, 5 proficit [sc. in lucem]. nisi intellegendum 'praeterit'* [*cf. Cypr. zel. 10 transivit. Ambrosiast. ad l. rec. β praeterisse*], ut locum p. 400, 72 subiungere[*possis*]). II *cum respectu loci (non nisi in imag.)*: ITALIA Hab. 3, 5 (Cypr. testim. 2, 21 Firm. err. 21, 4) ante faciem suam ibit verbum et -et (*proc. var. l.*) in campum, secundum gressus suos (*om. Firm.; huc inserui sec. aliam vers.* [Somazzi])

Aug. civ. 18, 32 prodiet . . . post pedes et gr. ἐξελεύσεται. alii ad p. 405, 74 trahunt). MAR. VICTORIN. adv. Arium 1, 22 p. 1056^c (de potentia filii dei) est ei -ere, quae quidem actio dicitur (nisi corrigendum proc-, cf. antea: procedunt et potentia procedens. sim. variationem praebet cod. hymn. 1, 56 L. Christus . . . actus est, cum procedit, . . . actusque vita est, qua -unt [proc. ed. Sighardi] et creantur omnia). de eis, qui ultra finem quendam procedunt: VVLG. II Ioh. 9 omnis, qui -it et non manet in doctrina Christi, deum non habet (gr. προάγων, var. l. παραβαίων, Itala cod. p. al. recedit. explicat Anon. in epist. cath. [Corp. Christ. 108B] ad l. extra fidem vadit. cf. fortasse RVSTIC. Conc. I 4 p. 220, 30 impassibilem dei sermonem subsistere confiteris; et cur -ens eum passibilem dogmatizas?).

part. praes. praecōdēns ponitur saepe pro adi. (inde a SEN. epist. 87, 31. 33. 34 PLIN. nat. 18, 132) et pro subst. (inde ab HOR. epist. 1, 2, 71 SEN. benef. 3, 3, 2), v. supra maxime p. 400, 33. 38. 401, 19. 75. 402, 27. 403, 77. 404, 66. nota gen., qui accedit p. 402, 11. 35; contra fere pro subst. adhibetur structura verb. servata p. 400, 39. 402, 82. ceterum cf. etiam SYNON. Cic. p. 447, 23 volucer. praiceps. praeveniens. praeventens. -ens. antevolans. GLOSS. -entium: προαγωγῶν. praevius: -ens. al.

adv. praecōdenter. compar. -ius CASSIOD. I cum respectu temporis i. q. antea (cum colore praeveniendi fortasse CASSIOD.): CASSIOD. hist. 9, 37, 8 Sabbatius presbyter apud semet ipsum -ius ieiunabat et noctanter . . . diem paschae sabbati celebrabat (Socrat. 5, 21 p. 624^c προλαμβάνων). NOVELL. Iust. 59, 7 sicuti -r diximus (gr. εἰπόντες ἐφθήμεν). 2 cum respectu gradus fere i. q. praecipue: CONC. I 2, 2 p. 106, 6 magna synodus . . . statuit -r . . . sanctorum patrum fidem esse inlibatam (precedentem cod., corr. Schwartz sec. gr. II 1, 2 p. 128, 25 προηγουμένως. aliae vers. II 2, 2 p. 7, 36 ante omnia, p. 12, 23 praecipue, p. 64, 14 prae ceteris, II 3, 2 vers. Tur. p. 155, 15 principaliter).

deriv.: praecedentia, praecessio, ?praecesso, praecessor.

Somazzi.

† ex praecōlātō: ἀπό προχίας GLOSS. III 480, 53. corruptum; vix cogites de voce gr. quadam cum χειά (i. latebra) coniungenda, ut agnoscas compos. a prae et celo (celatum). προνοίας temptat Bücheler, ex protelato: ἀπό προχρείας Heraeus in exemplari suo dubitanter.

praeceler, -is, -e. a prae et celer. i. q. valde celer (accedit abl. respectus apud STAT.): PLIN. nat. 8, 26 venator cuncta -i pernicitate peragens (Agatharch., Geogr. gr. min. I 145, 27 παράδοξον . . . ὀξύτητα). 8, 86 serpens arcetur . . . -i fuga. 9, 153 -i vi urinatorum trahunt socii. STAT. Theb. 6, 551 Adrastus sollicitat . . . viros ad praemia cursu -es (proc. var. l.). IVVENC. 4, 22 -i cecidit sub acumine mortis.

praecelero, -āre. a prae et celerare. i. q. celerando praecedere (GLOSS. -at: antecedit. antevenit praecursor. accedit acc. STAT. Theb. 4, 806): STAT. Theb. 2, 497 fert via per dumos propior, qua calle latenti -ant (sc. Tydea opprimendum; an gressum sim., ut agnoscas notionem q. e. valde celerare, maturari?). 4, 806 (798) pars militum cingunt, pars arcta plebe secuntur -antque ducem.

praecellendus, praecellēns, praecellenter v. praecello.

praecellentia, -ae f. a praecellere (praecellens). significatur status praecellens aestimatione, ordine (diuturnitate ITALA): TERT. apol. 23, 2 si eadem . . . daemones operantur, quae et dei vestri, ubi est ergo -a divinitatis? ITALA II Macc. 6, 23 (rec. P) quae ratio esset . . . digna ipsius Eleazari sacerdotis aetate et senectutis -a (gr. ὑπεροχῆς, ceterae vers. eminentia vel eminens). EPIST. Austras. 41 dei misericordia invitet -am vestram (i. Childebertum regem) ad participandam mercedem (pro titulo honorifico regis, cf. excellentia vol. V 2, 1212, 34sq.). Korteweg.

*praecello (-eo), -uī, -ere (-ēre). [r. quae sub celsus dicta sunt. Sch.] cum κλέω et cluco iungitur SCHOL. Prud. psych. 2 (nisi corr. ex praecleuo). scribitur prec. CE 787, 52 (post 366) et saepius in codd. mediū aevi, prai. CIL IV 10735 (v. infra p. 408, 21). NOT. Tir. 80, 67 -et. formae secundae coniug. (sed tertiam testatur PRISC. gramm. II 527, 11 [antecedentia v. vol. V 2, 1212, 67]): -et praes. PLAVT. Pseud. 680 (-et vel -it A). PLIN. nat. 12, 15 (codd. plerique ut 18, 226, omnes 18, 86; -it edd. ubique). ITALA Phil. 4, 7 (cod. d; sed -it cod. e al.). MAX. TAVR. serm. 6, 2 M. al. -eat CONC. I 5 p. 64, 6; -ent MAX. TAVR. serm. 1, 2 M. (in var. l. ut GREG. TVR. Franc. 8, 29); -eo SCHOL. Prud. psych. 2. perf. non exstat nisi OROS. hist. 7, 2, 6 -uisse, CASSIOD. hist. 11, 17, 14 -uit. ?deponens: -entur v. infra sub praecelo. de notione: FVLG. serm. ant. 28 antistare dicimus -ere. GLOSS. ὑπερβάλλω. ὑπερέχω. -it: προέχει. ἐξέχει. antecedit. excelsior cunctis est. excellentior cunctis. antecellit. -ens: eminens. legitur singulis locis apud PLAVT., QVADRIG., CIC. (et semel part. praes. superlativo), LVCR., LIV., VELL., SCRIB. LARG., saepius inde a PLIN. nat., SIL., sed fere ubique longe praevalet excellere, aliter maxime TAC. (-o 8/ excello I) et TERT. (6/-).

[confunditur in codd. cum proc. PLIN. nat. 18, 113 SIL. 17, 613 IVVENC. 2, 476 VVLG. Sirach 33, 23, perc. OROS. hist. 7, 35, 3, praecedere SCRIB. LARG. praef. p. 1, 7 AVG. gen. ad litt. 7, 19 p. 215, 25. al.; dub. an recte trad. TAC. ann. 12, 15, 2 qui . . . genti -bat (M; praesidebat coniectura vetus; <praesidens opibus> -bat Haln.).] i. q. excellere (quantum quis -at indicatur per adv. SIL. 9, 478. 15, 74. 16, 429 LACT. inst. 6, 12, 38 AVSON. 350 p. 206, 16 P. AMM. 16, 10,

14. al.): I qualitate: A intransitive fere i. q. eminere, praestare (syn. vel iuxta pos. praestare PLIN. nat. 16, 217 HEGES. 5, 7, 1, eminere AMM. 16, 10, 14 RVFIN. Orig. in cant. 3 p. 190, 22 MAX. TAVR. serm. 1, 2. 6, 2 M., ante esse TAC. ann. 13, 54, 3, amplius valere VEG. mil. 3, 6 p. 79, 19): I non indicatur inter quos (quae): a nude: α -unt homines: PLAVT. Pseud. 680 ut quisque fortuna utitur, ita -et (vel -it A) atque exinde sapere eum omnes dicimus. ITALA (= VVLG.) III Esdr. 4, 12 Weber non -it rex? (I Petr. 2, 13 [Aug. in psalm. 61, 8 = VVLG.] regi quasi -enti [gr. ὑπερέχοντι]). COMM. apol. 538 duos populos . . . esse futuros, et quidem minorem populum -ere (cf. Vulg. gen. 25, 23 populus populum . . . superabit). LEO M. epist. 6, 4 hos antistites consecrandos . . . -ere volumus, quos praefuturos . . . consacerdotibus noverimus. al. β -unt res (hucine l. 56 intra?): PLIN. nat. 14, 102 e Cypria fico . . . acetum fit -ens atque Alexandrino quoque melius. 18, 86 siligo -it in Italia, si Campana Pisis natae misceatur. SIL. 16, 429 quantum divini -at seminis ortus (sc. origini a pecude ductae). VLP. dig. 50, 3, 1 pr. in albo scriptos esse qui duumviratum gesserunt, si hic honor -at (sc. in ea civitate). ITALA (= VVLG.) III Esdr. 3, 24 Weber non -it (-et var. l.) vinum, quod eqs. (antea: praevalet. gr. I Esdr. 3, 23 ὑπερέχουσι). AMBR. in Luc. 4, 31 ambitio dum vult esse sublimior, fit remissior, cum in ipsa potestate quod -it alienum sit. COD. Theod. 9, 45, 1 sciat . . . -ens auctoritas tua (sc. comitis sacrarum largitionum; cf. p. 409, 69). al. in titulo amphorae (cf. vol. V 2, 1216, 68sq.): CIL IV 10735 gar(um) prai(cellens) (si recte solvitur).

b indicatur qua (in) re per: α abl. (hic illic etiam sub 2 et B): ① -unt animantes (Roma SIL. 17, 613): QVADRIG. hist. 8 forma, factis, eloquentia, dignitate, acrimonia, confidentia pariter -bat Manlius (PLIN. nat. 7, 184 pantomimo Mystico, tum f. -ente). CIC. Balb. 25 privatus . . . vir et animo et virtute -ens (TAC. ann. 13, 54, 3 v. et amicitia Romana. LACT. ira 5, 7). LIV. 5, 27, 1 principum liberos . . . qui scientia videbatur -ere, erudiebat. VELL. 1, 13, 3 Polybium Panaetiumque, -entes ingenio viros (GELL. 1, 21, 5 i. et facultia). SCRIB. LARG. praef. p. 1, 7 auctoritate (opp. humiles . . . , ignotos). SIL. 3, 603 magno . . . robore mentis. 11, 65 ore. 17, 613 pugna. TAC. Germ. 32 Teneteri super solitum bellorum decus equestris disciplinae arte -unt (ann. 3, 75, 1 SVET. Nero 23, 2). al. (in ann.). APVL. Plat. 2, 24 prudentia sapientiaque (MACR. somn. 1, 1, 3). CE 1240, 2 studis -ens forma<que> decorus. al. ② -unt res: LVCR. 2, 161 primordia per inane vacuum meantia debent nimirum -ere mobilitate et multo citius ferri quam lumina solis. PLIN. nat. 12, 15 malus Assyria odore -it foliorum ([cf. Sol. 46, 4 odoris . . . fragrantia plus quam iucundum longeque sensibile]. 15, 85 o. et suavitate rotunda sorva -unt. 16, 217). 18, 113 quo candore -unt (pro. var. l.) alicae genera. SVET. Aug. 25, 3 dona militaria quae honore -rent ([opp. quidquid auro argentoque constaret]. CARM. de resurr. 208 nescias . . . quis melior specie vel plus -at h. [v. Waszink ad l.]). al.

β praepos.: PLIN. nat. 18, 226 anni temperies ita . . . sentitur, ut caeli locique adficit natura, idque in hac ratione -it, quod eqs. (SVET. Cal. 3, 1 Germanici ingenium in utroque eloquentiae doctrinaeque genere -ens. GELL. 11, 11, 1 Nigidii, hominis in studiis bonarum artium -entis [de eodem: 13, 26, 1 in disciplinis doctrinarum omnium]. TERT. adv. Marc. 1, 4 p. 295, 21 -paenit. 6, 18 ARNOB. nat. 4, 28. al.). TAC. ann. 3, 24, 3 Silanus per insignem nobilitatem et eloquentiam -bat.

2 indicatur inter quos (quae) per: a praepos. (cf. de GRAMM. suppl. sub b, adversum sub IIB): PLIN. nat. 35, 132 Alexander (sc. pictura eius) . . . in Pompei porticibus -ens . . . huic pictori adscribitur ([an intellegendum 'pictura -ens quae est in P. p.'?]. ALC. AVIT. carm. 4, 200 in cunctis angelis -it clarior ille, sc. Gabriel). 37, 84 qui lapis -it (cod. B, qui proficit sim. cett.) ex his eqs. (APVL. Socr. prol. 4 p. 110 corvus ales, quae ex omni avitio longe -it [cf. Phaedr. I, 13, 8 nulla prior]). PAVIN. dig. 2. 14, 8 qui dignitate inter eos creditores -it (LACT. inst. 6, 12, 38 DICT. 3, 1 HEGES. 5, 9, 2 CE 796, 6). ITALA Phil. 2, 3 (Hil. in psalm. 132, 3) invicem arbitantes -ere super invicem ([gr. ὑπερέχοντας, aliae vers. supereminere, superiorem existimantes, ab alteris praecedi, Vulg. superiores . . . arbitantes]. III Esdr. 4, 3 Weber [= VVLG.]. IREN. 3, 25, 3 [3, 40, 2 H.]. SACR. Gelas. 1480M. [= 1506]. vix huc l. 35 supra). IREN. 2, 28, 2 (2, 41, 2 H.) oportet . . . eum deum prae omnibus -ere (ORIG. in Matth. 16, 5 p. 479, 17 ubi gr. προηγούμενος). b dat.: SIL. 15, 74 mortalibus alti quantum caelicolae, tantumdem animalibus isti -unt cunctis (MAX. TAVR. serm. 6, 2 M.). TERT. apol. 25, 7 ut ea potius orbi terra -ret, quae cineres Iovis texit (sc. Creta; cf. nat. 2, 17, 5 ut illa potius terra reg<naret>). adv. Marc. 1, 15 p. 309, 17 HIL. in Matth. 5, 1 AMM. 16, 10, 14 BACHLAR. fid. l. 275 OROS. hist. 7, 2, 6. GRAMM. suppl. 80, 5sq. comparativus superlativo aliquando -it, ut ditior <ditissimo> . . . , hoc est comparatus comparativus superlativo de eo -it. al. ? c abl. (formas ambiguas v. sub b): SIL. 9, 478 aegide (-a ed. Rom.) -ant quantum horrida fulmina Iovis, nosces, o Pallas. AVSON. 350 p. 206, 16 P. experiri . . . volens Valentinianus, quantum nostra contentione -ret (an intellegendum: in n. c. ?). d gen. (sec. gr.): ORIBAS. eup. 2, 1 R 3 Aa (= La) p. 501 (de speciebus resinae) aliorum . . . omnium terebintina -it (gr. πρωτεύει).

B transitive i. q. superare (quod iuxta ponitur LACT. ira 7, 15 PHILO quaest. in gen. 4, 157 AVG. gen. ad litt. 1, 7 p. 11, 13. al.; cf. iam PLIN. nat. 9, 113 sub IIA; vix etiam SIL. 9, 478 sub A2c): TAC. ann. [Euler]

2, 43, 6 Agrippina fecunditate ac fama Liviam . . . -bat. PAPIN. dig. 50, 2, 6, 5 qui plures liberos habet, in suo collegio primus sententiam rogatur ceterosque honoris ordine -it (LACT. ira 7, 15 si vis hominis hoc -it et superat c. animantes [si cum acc. iungendum]). MIN. FEL. 25, 2 ut ipse Romulus imperator et rector populum suum facinerosum facinore -ret, parricidium fecit. ITALIA Phil. 4, 7 (cod. d. al.) pax dei quae -et omnem sensum (gr. ὑπερέχουσα, aliae vers. excellit, supereminet, transcendit, Vulg. exsuperat). HERM. vulg. vis. 3, 4, 2 hi angeli . . . -entes illos sunt (gr. ὑπερέχοντες, Pal. praecessores eorum). IUVENC. 2, 476 nec dominum temptet -ere (pro- var. l.) servus (cf. Matth. 10, 24 est . . . super). saepius apud posteriores. passive (cf. sub IIB): CLAUD. MAM. anim. 3, 15 p. 184, 9 corpus corpore -itur (corpore -it cod. optimus; seq. antefertur).

II *quantitate* (transitive l. 16. 21 sqq. 29 sqq., passive l. 25 sqq.): A *magnitudine extensionis* (altitudine non nisi HIPPOCR., PASS. Thom. et fortasse PLIN. nat. 12, 3): PLIN. nat. 9, 113 alias magnitudine -ens (-entes var. l.) margarita Indica. 12, 3 prisco . . . ritu simplicia rura etiam nunc deo -entem arborem dicant (nisi cum respectu qualitatis; item dub. 13, 126 ferulas in Aegypto -ere). HIPPOCR. aer. 19 Scythica regio posita . . . est sub . . . montibus -entes (gr. p. 72, 15 Heiberg τοῖς ὄρεσι τοῖς Πυραίοισιν). METROL. p. 137, 26 tantum . . . -it pes manualis pedem naturalem, quantum pollex in longitudinem protendi potest. PASS. Thom. 4 Z. erigo fabricam in altitudinem, ut omne aedificium -ens despiciat, (-at var. l.). B *magnitudine numerorum*: CHALC. transl. p. 36^A -bat unum . . . limitem medietas, tota -batur ab alio . . . limite (sim. ibid. iterum, gr. ὑπερέχουσαν καὶ ὑπερεχομένην). comm. 33 tria . . . adversum duo sescupli ratione -unt (46 diapente a. diatessaron symphoniam -it uno tono [cf. Theo Smyrn. p. 62, 16 ὑπερέχει]. cf. 42 infra). 41 sic duae medietates -unt limites et a limitibus -untur duplici diversaque ratione (antea: praecedit . . . praeceditur). 42 limes . . . medietatem. ibid. medietas . . . , si adversum . . . limitem comparetur, duplo -it.

part. praes. **praecellēns*, -entis pro adi. (vel subst., v. l. 53. p. 410, 8). *positivi non attulimus exempla nisi formae -s est, habetur, putatur vel sec. adi. graeca dicta, cetera v. supra, imprimis p. 408, 29 sqq.; legitur compar. -ior PLIN. nat. 12, 24 AMBR. in Luc. praef. 6 in psalm. 47, 3, 1 HEGES. 5, 43, 1 p. 390, 18. al., superl. -issimus CIC. Verr. II 4, 97 PLIN. nat. 14, 7 AMBR. in Luc. praef. 2. et saepius, cf. longe -ens RVFIN. apol. Orig. 2 p. 558^A.*

i. q. *excellens* (sc. variis qualitibus; altitudine fortasse infra l. 73): 1 -es sunt homines vel deus: a *generatim*: CIC. Verr. II 4, 97 ille Scipio, vir omnibus rebus -issimus (item indicatur qua re: NON. p. 441, 12 Nigidius, studiis bonarum artium -issimus [cf. p. 408, 50]. VVLG. Sirach 33, 23 in omnibus operibus tuis -s esto [gr. ὑπερέχων]). ALC. AVIT. epist. 41 p. 69, 7 domino sancto meritis -issimo . . . papae Hormisdas. PLIN. nat. 14, 7 Vergilium -issimum vatem. LACT. inst. 5, 15, 10 qui se apud homines planum fecerit humilemque praebuerit, hic apud deum -s et insignis habeatur. HEGES. 3, 8, 1 ordines militum, qui erant -issimi (gr. 3, 65 τὰ ἐπισημώτατα). 5, 30 p. 368, 32 specie -issimi viri Iuliani centurionis. MART. CAP. 9, 899 -issimam feminarum Harmoniam. BOETH. cons. 3, 10, 13 W. deum esse rerum omnium -issimum (antea: praestantius). pro subst.: CLAUD. MAM. anim. 2, 9 p. 131, 15 una -ium (sc. auctorum Gregorii Naz. et Ambrosii) eademque sententia.

b *speciatim vergit in titulum fere regum vel principum* (cf. de papa ALC. AVIT. sub a; non nisi superl.; cf. praecelsus sub IIAIb et IIBIb): SYMM. epist. 7, 48 inlustrem et -issimum virum comitem (7, 105, 2 sublimem virum et -issimum c. cf. 7, 105, 1 comiti excellentissimo viro). PAP. Tjäder 10, 1 l. 1 (a. 439) praecellēnt(iss)imus rex Odovacar (10, 2 l. 11 ENNOD. opusc. 3, 135 p. 365, 23 CONC. Rom. a. 502 p. 445, 3. et saepius de regibus Gothorum, Francorum). EPIST. pontif. Thiel Gelas. frg. 13 p. 490 vir -issimus filius meus Theodoricus rex. Horm. 92 p. 888 tam ad elementissimum principem quam ad -issimam Augustam (item de femina: CASSIOD. var. 10, 2, 1 -issimam domnam sororem meam [sc. Theodahadi regis]. GREG. M. epist. 13, 9 -issimam aviam vestram [sc. Brunichildam reginam]. al.). HERACL. Alc. Avit. epist. 54 p. 83, 8 -issimus princeps (cf. PS. VEN. FORT. vita Med. 12, 29 -issimi Chlothachari p. Francorum). al. de sede pro homine (cf. COD. Theod. 9, 45, 1 p. 408, 22); COD. Iust. 11, 43, 5 (a. 440-441) non viris clarissimis rectoribus provinciarum, sed tuae -issimae sedi (sc. praefecti praetorio; postea: amplissima).

2 -es sunt res (cf. COD. Iust. sub Ib): a *accedit ad subst. (res corporeas vel incorporeas significantia)*: PLIN. nat. 12, 24 maior alia arbor pomo et suavitate -ior. 16, 65 tilia femina materie candida -sque est (fortasse de altitudine). 37, 123 quando -s (-is Eichholz [sc. amethysti]) debeat esse . . . roseus color. ITALIA Hebr. 1, 4 (cod. t) -ius his angelis possidet nomen Christus (codd. d, e procellentius, Clem. ad Cor. 36, 2 -em hereditavit nomen, gr. διαφορώτερον, Vulg. differentius). CLEM. ad Cor. 36, 2 immaculatam et -em faciem eius dei (gr. ὑπεράτην). AMBR. in Luc. praef. 6 quanto plura certamina, tanto -ior corona virtutum. HEGES. 5, 43, 1 aedem -iorem fuisse templorum suorum operibus (cf. gr. 6, 260 φήμης ἀμείνω). PS. RVFIN. Ios. bell. Iud. 5, 3 p. 757 una cum Hierosolymis -issima civitate (gr. 4, 409 προανεχούση πόλει). sim. al.

b *accedit ad neutra varia, acc. c. inf.*: PLIN. nat. 9, 66 M. Apicius . . . in sociorum garo . . . necari eos nullos -s putavit. AMBR. in Luc.

praef. 2 tria sunt . . . , quae philosophi mundi istius -issima putaverunt: eqs. HEGES. 1, 38, 5 id gratum admodum et -issimum Romano principi . . . regi inclito regnum donasse. 5, 44, 3 inter quae illud -issimum, quod eqs. (cf. gr. 6, 312 μάλιστα). RVFIN. apol. Orig. 2 p. 558^A quid . . . in omnibus intellectualibus . . . tam praestans omnibus, tam ineffabiliter atque inaeestimabiliter -s est quam deus? AVG. gen. ad litt. 12, 24 p. 416. 19 est aliud alio -ius (syn. praestantior). al. c neutr. sing. pro subst.: CE 787, 52 (post 366) cum . . . -s tale videmus (sc. vitam Liberii papae).

adv. *praecellentē*. i. q. *excellenter*: ITALIA II Macc. 7, 20 (rec. P) -r . . . admirabilis mater et optimae memoriae digna (gr. ὑπεργάγνως, rec. LX et Vulg. supra modum).

gerund. *praecellendus*, -a, -um pro adi. i. q. *excellens* (de vi act. gerundivi apud FILASTR. v. Juret, Roman. Forsch. 19, 1905, 176): FILASTR. 155, 9 cherubin . . . et seraphin quadriformia . . . diversa sunt sanctorum pariter virtutumque certamina fortiora -ae eorum variaequae dignitatis, patriarcharum quippe eqs.

deriv.: *praecellentia*.

Euler.

? *praecēlo*, -āre. a prae et celare, si restituendum. i. q. *antea celare, praevolare sim.*: VEREC. in cant. 6. 10 l. 12D. si diversitates fluminum, quae in sacris scripturis nominantur, quaeras. intellegis quantis diversitatibus mysteria -entur (formam traditam praecellentur, quam tuentur edd., fortasse pro verbo deponenti accipere possis; sed nec notio q. e. eminere sensum satis aptum praebet nec forma verbi facile explicatur). Bk.

**praecelsus*, -a, -um. a prae et celsus. scribitur prec- in titulis p. 411, 61. 73 et saepius in codd. compar. -ior inde ab AMBR., superl. -issimus CLAUD. MAM. anim. 2, 6 p. 118, 18 ALC. AVIT. epist. 5 p. 32, 18; cf. valde -us l. 55. de notione: PRISC. gramm. III 50, 10 prae . . . etiam pro valde invenitur, ut -us: valde celsus. GLOSS. III Abol. PRAE 56 -a: valde alta (spectat ad l. 37 infra). Abstr. PRAE 56 -um: perquam excelsum. V Abba IN 13 in -o: in excelso. GLOSS. II 469, 25 ὑψηλότατος: -us, altissimus. legitur singulis locis apud VERG., PLIN. nat., ter apud STAT., saepius inde a saec. IV.

fere i. q. *excelsus, altissimus sim.* (nota oxymoron l. 78. p. 411, 70): I proprie et in imagine: A de rebus altis vel editis: 1 de locis sim.: VERG. Aen. 3, 245 in -a consedit rupe Celaeno (IUVENC. 1, 452 -a rupe resedit [Matth. 5, 1 ascendit in montem]. 1, 478 AMB. 18, 6, 21 PAVL. NOL. epist. 9, 4, 32, 17 vers. 17). IUVENC. 3, 196 (sec. Matth. 15, 29 ascendens in montem) -i . . . montis consedit in arce (AMM. 22, 8, 2 Athos . . . m. ille -us. 27, 10, 9 [perc. trad.]. LEO M. serm. 51, 2). AMM. 15, 10, 3 in his Alpibus Cottis . . . -um erigitur iugum (VITAE patr. Iurens. 9 M., ubi opp. praerupta convallia). CYPR. GALL. iud. 35 -a dedit et . . . ardua . . . iugera (cf. Itala iud. 1, 15 [Lugd.] redemptionem excelsorum). al. neutr. plur. pro subst.: SVLP. SEV. chron. 2, 15, 10 quia adiri -a non poterant, montes militibus circumdat Holofernes.

2 de aedificiis: PLIN. nat. 3, 67 Roma munita erat -is muris aut abruptis montibus (cf. IUVENC. 4, 86 moenia templi). STAT. silv. 1, 5, 27 -is . . . molibus aggeris. AMM. 18, 10, 1 in munimentis -is et fidis. PAVL. NOL. carm. 15, 135 Felicem quasi -am obsessis in moenibus arcem . . . petunt (in comparatione ut: HIL. AREL. vita Honorat. 17 l. 9 pectus suum, sc. Honorati, quasi -am arcem . . . insederat Christus). 21, 482 -a domorum culmina (cf. 21, 487 fastigia). al. dub. an huc spectet: CASSIOD. Ios. c. Ap. 1, 237 est . . . haec civitas (sc. Araris) . . . antiqua valde -a, (gr. ἀνωθεν Τυφώνιος, cf. fortasse 1, 78 hanc . . . muris maximis communivit). 3 de rebus variis: OPT. PORF. carm. 27, 1 -ae quercus . . . in vertice pendens fistula. ITIN. Alex. 52 scalas pro muro -as. AMBR. paenit. 2, 4, 28 (= 2, 6. 40) lapsu vario de innocentiae . . . -o fastigio decidistis. HEGES. 3, 20, 2 p. 223, 22 unda maris -a mole supereminens (gr. 3, 423 μετέωρος ὑπεργαυθεῖς).

B de animantibus: 1 *statura eminentibus*: STAT. Theb. 6, 858 ingentes artus -us Agylleus sponte premit (comparatur cum cupresso inclinante). silv. 3, 3. 85 iamque pia lux alta domum -aque toto intravit Fortuna gradu (fortasse simul spectat ad eventum prosperum, quo Claudius officium excelsum adeptus est). AMBR. in Luc. 10, 12 Gollas . . . -us. 2 loco alto positus: CORIPP. Iust. 3, 232 princeps solium conscendit in altum membraque purpurea -us veste locavit (an ad IIBIa?).

II *translate* (cf. imagines, comparationes l. 50 sqq. 58): A de rebus (quae significant ipsos animantes p. 411, 1 sqq. 30. 31):

1 *variis fere ad homines pertinentibus*: a *usu vario*: IUVENC. 3, 514 perfecta . . . prendere -is meritis fastigia vitae. 4, 61 -i nominis (antea: nomen sublime). SYMM. epist. 2, 65 (64) -o animo tuo (cf. AMM. 23, 6, 33 -a Brachmanorum ingenia). FVLG. act. mund. p. 142, 13 Iob, ille -i athleta certaminis. AMBR. fug. saec. 9, 53 Susanna percita . . . arguentis censurae potestate -a. PS. AMBR. epist. 3, 1 magna atque -a martyrum testimonia. RVFIN. hist. mon. prol. -as . . . virtutes humili narrare sermonc. PAVL. NOL. epist. 5, 5 ut humilitate -a pedibus crucifixi accubares. AVG. c. Parm. 1, 4, 8 p. 27, 5 victoria de ira sua -ior est et triumpho celsiore plenior. VITA Hil. Arel. 2 l. 5 -um stemma natalium. al. neutr. plur. pro subst.: OPT. PORF. carm. 3, 27 tanto . . . munere fungi et -a iuvat versu per scrupula fari. ENNOD. dict. 18, 9 p. 478, 5 addam sane delicto quaedam, quae sunt -a reatum.

b *pertinet ad titulum honorificum* (cf. BIIb): a *strictius* [Euler]

iuxta subst. personam significantia: praefectum urbi: AVELL. p. 48, 19 -a sublimitas tua (p. 49, 7. 23). p. 65, 19 illustris et -a magnitudo tua (eadem: NOVELL. Valent. 11, 2). COD. Theod. 1, 6, 8 sinceritas tua (14, 9, 1). praefectum praetorio: COD. Theod. 8, 4, 26 -a sedes tua. 10, 15, 4 sinceritas tua. CONST. Sirmond. 10 illustris et -a magnificentia tua (eadem: NOVELL. Valent. 2, 2, 1 et saepius. Maior. 6, 12, 7, 18 Anth. 1, 5. 2, 1 CASSIOD. var. 2, 30, 3). NOVELL. Valent. 1, 1, 1 illustris et -a magnitudo tua (eadem: 1, 2, 1 et saepius. Marc. 2, 7 Maior. 2, 6). varios (sc. patricos, comites sim.): SYMM. epist. 4, 12, 3 sublimitas tua (ad Stilichonem consulem). NOVELL. Valent. 6, 1, 1 illustris et -a magnitudo tua (eadem: 33). 17, 4 illustris et -a magnificentia tua (eadem: 19, 4). ALC. AVIT. epist. 91 p. 99, 3 (ad regem) -a pietatis vestrae dignatio. PAP. Tjäder 2, 16 (a. 565-70) -e potestatis vestrae (2, 21). β laxius in locutionibus variis: SYMM. rel. 24, 1 vir -ae et illustris memoriae (sc. praef. praetorio. cf. CASSIOD. var. 4, 17, 2 -ae recordationis Alarici regis). 31, 2 sta<tu>tum -ae potestatis sedis praetorianae (AVG. epist. 134, 3 proconsulem rectorem . . . -ae p.). CONC. S II 3, 1 p. 160, 18 qui in -is dignitatibus sunt ([gr. II 1, 1 p. 172, 18 τῶν ἐν ἀξιωμασί κορυφαίων, altera versio II 2, 1 p. 70, 23 in sublimitatibus]. CASSIOD. var. 6, 20, 2 -ae . . . dignitatis, sc. consularis). EPIST. pontif. Thiel Anast. p. 616 (ad imperatorem) -um vocabulum pietatis tuae. al.

2 *divinis vel origine divina eminentibus:* OPT. PORF. (?) carm. 24, 24 -o . . . de semine feta Maria (opp. e terreno . . . pondere). FVLG. aet. mund. p. 161, 11 quam -a sunt tua, deus, atque stupenda secreta. AVG. trin. 4, 16, 21 -am incommutabilemque substantiam dei. CYPR. GALL. exod. 1301 nobiscum -a deus virtute maneto (DIONYS. EXIG. vita Pachom. 48 -a est Christi v. [gr. μεγάλη]). MART. CAP. 7, 728 Arithmeticae maiestas nobilissima vetustatis et ipsius Tonantis natalibus ortuque -ior. SACR. Leon. 848 -arum atque caelestium potestatum te dominum confitentur. CLAVD. MAM. anim. 1, 3 p. 30, 1 divinitatis. SEDVL. carm. pasch. 5, 212 merita -o examine pensans Christus (cf. op. pasch. 5, 18 p. 288, 15 divini cordis lance). al.

3 *indefinitis (sc. iuxta neutr. pron.):* AMBR. off. 1, 38, 191 opes aliaque omnia quae plerisque videntur magna et -a. 2, 14, 66 quid . . . -ius illo viro, qui auro moveri nesciat? (CLAVD. MAM. anim. 2, 7 p. 121, 10 quid . . . -ius potest dici, quid verius [vix adv.]. APRING. in apoc. 21, 12 quid tam magnum tamque -um quam dominum maiestatis esse custodem?). RVFIN. Greg. Naz. orat. 5, 13, 1 nihil hac institutione -ius (Migne gr. 35, 1245^A ἀναλωτότερον). AVG. c. epist. fund. 23 p. 221, 2 hoc . . . quasi proprium atque -um auctoris sui laudibus tribuunt Manichaei.

B *de animantibus:* 1 *nude:* a *usu vario:* AMBR. fid. 4, 1, 7 semper . . . victor tamquam maior et -ior (-cellentior cod. unus) aestimatur. MAX. epist. Migne suppl. 1, 1094 (ad episcopum) quod nihil ex his aut ut -us despicias aut locuples spernas. SALV. gub. 6, 72 -iores viros calamitatibus suis factos fuisse peiores. b *titulus honorificus (cf. A1b):* SYMM. epist. 6, 10 auctoritate -i viri (de Stilichone ut 6, 36, 2. ceterum: 6, 36, 1 -i v. consulis. CASSIOD. var. 8, 10, 1 -o v. Toluin. 8, 23, 2 -o atque amplissimo v. Theodahado. EPIST. Austras. 46 ad v. -um Smaragdum exarchum [ibid. infra: -o Smaragdo. hinc supplementur INSCR. christ. Diehl 29, 4 Smaragdum v. <-um>]. v. etiam l. 45. 71sq.). AVELL. p. 74, 21 sublimi ac -o patrono (eadem formula in salutatione: p. 78, 16. in allocutione: p. 75, 2. 79, 1). p. 658, 27 ad -um regem Theodoricum (VEN. FORT. vita Radeg. 2, 5 -i r. Chlotharii [de eodem Ps. VEN. FORT. vita Med. 7, 21]). CONC. S II 2, 2 p. 21, 11 praestantibus illustrissimis -isque iudicibus. al. *masc. fere pro subst.:* ENNOD. epist. 5, 1, 2 p. 123, 13 (ad Liberium praef. praet.) egistis mediocrem, ne -i esset suspecta praedicatio. 9, 29, 2 p. 250, 19 sunt inter duos -os ista communia. c *de deo christiano (pro subst.:* cf. supra l. 31 et excelsus vol. V 2, 1221, 73sq.). INSCR. Bonn. Jahrb. 154, 1956. 155 (saec. VI vel VII?) te prece<ls>i decora<t>. Nomidia, l<a>urus.

2 *indicatur, qua re quis -us sit:* a *abl. respectus:* AMBR. in Luc. 3, 37 David . . . non eo -ior quod hominem se esse cognoscit? (de eodem: ALC. AVIT. hom. 7 p. 117, 14 virtute magnus . . . , pietate -us). INSCR. christ. Diehl 63B, 5 (saec. IV ex.) Petronius Probus -us honore, fascibus illustris eqs. SEDVL. op. pasch. 2, 4 infans . . . membris scilicet exiguus, deitate -us. CASSIOD. Ios. antiq. 5, 289 triginta circa eum Samsonem pubertate -os constituerunt (gr. τοὺς ἀμμιωτάτους, Vulg. iud. 14, 11 sodales tantum). in psalm. 121, 6 qui pia humilitate -i sunt. b *alia:* SYMM. epist. 7, 13 vir cuncta -us (sc. Stilicho ut 7, 14. ceterum: INSCR. christ. Diehl 805 [a. 539/40] biri excellentissimi Solomonis . . . patricii cunctaue -i. de acc. graeco v. vol. IV 1402, 34sq.). GREG. TVR. Franc. 5, 46 p. 256, 9 vir in omni sanctitate -us.

masc. pro subst.: l. 56. 61, neutr. pro subst. p. 410, 32. 45. 81.

[**praecēnsūra falso editum est olim pro praecisura** LIB. col. I p. 232, 19 L.] Euler.

praecentio, -ōnis f. a praecinere. i. q. actio praecinendi, quae fit tibiis sim.: in re divina: CIC. har. resp. 21 tui (sc. Lentuli) sacerdotii sunt tensae, curricula, -o, ludi, libationes epulaeque ludorum (ad rem v. p. 439, 30). in re militari: GELL. 1, 11, 4 apud Lacedaemonios cum . . . coeptum . . . in hostem progredi. tibicines . . . canere inceptabant; ea ibi -e tranquilla et . . . venerabili ad quandam quasi militaris musicae disciplinam vis et impetus militum . . . cohibebatur.

praecento v. praecanto.

praecentor, -ōris m. a praecinere. i. qui incitandis vel responsuris praecinuit sim.: APVL. mund. 35 quod est in triremi gubernator, in curru rector, -r in choris . . . , hoc est in mundo deus (gr. 400b7 κορυφαῖος). AMM. 14, 7, 17 curator urbis homines audaces [ut heulans baiulorum -r ad expediendum, quod orsi sunt, incitans vocibus crebris (l. 1) add. V² in marg.]. AVG. in psalm. 87, 1 l. 36 dicuntur in arte musica . . . -r et succentor; -r scilicet, qui vocem praemittit in cantu, succentor autem, qui subsequenter canendo respondet (inde ISID. orig. 7, 12, 26sq. GLOSS. I p. 163 GLOSS. I Ansil. PR 118).

deriv.: praecentorius. cf. praecantor.

praecentōrius, -a, -um. a praecentor. i. q. ad praecentorem pertinens: SOL. 5, 19 hae harundines accommodatissimae sunt in omnem sonum tibiarum, seu -as facias, quarum locus est ad pulvinaria praecinendi, sive vascas, quae foraminum numeris -as antecedunt, seu eqs. Breimeier.

? **praecenturio**, -ātus, -āre. a prae et 1. centuriare, si recte restituitur. i. q. antea centuriare: FRONTIN. grom. p. 15, 19 (describitur ars mensoria) proximam quamque extremitatum obliquitatem . . . cohercitam mensuralibus <lineis> statutis certo -to spatio (procentemato vel proextimato codd.) simili futurae tradimus formae. Korteweg.

1. ***praiceps** (-cipes), -itis adi. [a prae et caput; compos. quod dicitur possessivum significans 'caput prae se ferens'; cf. anceps, an-cipit-, ἀμφικέφαλος. Sch.] de origine: PS. PALAEM. gramm. V 536, 39 -s . . . a capitis significatione dicitur, quod praebet caput. PRISC. gramm. II 280, 15 a capite . . . composita . . . ut . . . -s. GRAMM. suppl. 122, 10 a nomine, quod est caput. scribitur prec- SALL. hist. frg. 2, 87 A 1 (cod. rescript. saec. IV/V). ITALIA II par. 25, 12 (Complut.). et saepius in codd. rec. NOT. Tir. 6, 24 -s. 6, 25 in -s. de formis: nom. sing.

formationis priscae -cipes: PLAVT. Cas. 931 (-ceps trad.). Commor. frg. 1 Rud. 671; de quo agit CHAR. gramm. p. 183, 3 B. (ex Romano) ancipes et -cipes, quod vetustas cum ratione rancidum protulit (inde sim.: p. 110, 29 veteres multa dure protulerunt, ut . . . -cipes pro -s. Exc. Bob. gramm. I 546, 9 PRISC. gramm. II 280, 15sq. GRAMM. suppl. 122, 15).

casus obliqui ad analogiam vocum q. s. princeps, particeps formati (quod explicat Timpanaro, Contributi di filologia, 1978, 203sq.): ENN. ann. 399 -cipe. LAEV. carm. frg. 12, 1 -cipem; de quibus agit PRISC. gramm. II 281, 2 idem tamen vetustissimi etiam -cipis genitivum, qui a nominativo -s est, secundum analogiam nominativi protulerunt (sim. GRAMM. suppl. 112, 16; eodem spectat PS. PALAEM. gramm. V 536, 38 quare non -cipis, quo modo principis, dicamus); vix recte trad. abl. -cipi VAL. MAX. 9, 3 ext. 4 (corr. edd.). terminationes casuum: abl. sing. -i passim inde a CIC. Arat. 215 (postulat CHAR. gramm. p. 58, 23 B.; item gen. -ium), -e non nisi in var. l. QVINT. decl. 323 p. 271, 3. ISID. nat. 44, 5 (= SVET. frg. p. 244, 10), utrumque admittit FRG. Bob. gramm. V 562, 15sq., ubi item gen. plur. -ium et -um; -ium non legitur nisi HEGES. 1, 30, 9 (v. etiam l. 44); acc. plur. -tes passim inde a CATONE agr. 38, 3, -tis rarius e. g. CIC. de orat. 3, 13 LVCR. 4, 509 VERG. Aen. 11, 888 (FMP, sed -es R). compar. et superl. desunt; accedunt adv. activa: magis TAC. ann. 2, 39, 2 DECL. in Catil. 40, male CYPR. GALL. iud. 132. 226, maxime ISID. nat. 44, 5 (= SVET. frg. p. 244, 10), multum AVG. c. adv. leg. 1, 14, 18 in psalm. 147, 2, nimis IVL. VICT. rhet. 16 p. 424, 25, nimium PS. CYPR. singul. cler. 2, omnino FORTVN. rhet. 3, 7; minores gradus indicant adv.: minus CVRT. 5, 4, 22, paene CIC. de orat. 3, 209 QVINT. inst. 2, 8, 11. de notione: CHAR. gramm. p. 412, 6 B. fac ne -s eat. ne per imprudentiam ruat vel cadat. SYNON. Cic. p. 423, 21 temerarius. inconsultus. -s. 428, 26 in periculum . . . ad infimum. in -s. p. 438, 19 -s. praecipidus. praerapidus. praecox. pernix. praematurus eqs. p. 447, 23 volucer. -s. praeveniens eqs. GLOSS. -s: εὐκατάφορος. ἐπιφορος. ἀπόκρημνον. κατάκρημνος. προηής. κρηνώδης. κατακρημιστής. ὠκωπετής. ὠκός. ἐπι κεφαλῆς. festinans. festinus. temerarius. pronus. praecipitium. -i: προπετεί. ταχεί. -em: sine mora, cito. -es: vergentes. ad -s: ad ruinam, ad perditionem. in -s: in praecipitio riparum. in imo, profundo. GLOSS. III Abstr. PRAE 7 -s: passibus, vel temerarius (passivus Goetz in indice; cf. I Ansil. PR 127). Abol. PRAE 50 (= I Ansil. PR 235) -em (-es Ansil.): levitate furiosi. IV dub. Plac. P 19 -s: accusativo casu locum altum et periculosum dicimus, ex quo praecipitari quid possit; si autem hominem significare volumus, -em dicimus omnia sine modo et periculo pungentem (fung. suspicantur ed.). al. legitur inde a PLAVTO, ENN., CATONE, TER., LAEV., RHET. Her., CIC., VARRONE, CATULLO. [it. dial. (march., rom.) preče. cf. M.-L. 6709a et Faré, Postille. Battisti-Alessio IV 3053. St.] [confunditur in codd. cum praepes OV. met. 4, 718 (-s var. l. LVCAN. 9, 662), cum praecipere v. sub hac voce.]

i. q. προηής, ἐπικλινής (et inde spectat ad quemlibet habitum, motum, actionem ruentis, festinantis sim.): I de animantibus (rebusque ad eos pertinentibus; signa caelestia v. p. 416, 71sq.): A illustratur magis modus (se) movendi (strictius spectat ad eos, qui caput prae se ferentes moventur [cum abundantia quadam accedit per caput CATULL. 17, 9, v. p. 413, 26], inde usu quasi hyperbolico ad quemlibet motum vehementiorem, velociorem; maxime praedicative iuxta verba movendi, rarius per se notione q. e. cadens, saliens [nota p. 413, 36, ubi accedunt praepos. p. 413, 39], cf. p. 416, 48; saepe accedit notio festinationis, temeritatis, ut quaedam difficiliter a B distinguantur; motum animantium suo quoque

adkin]

75

80

85

90

loco adieciimus): 1 sc. casus, saltus sim. (et usu inde derivato; saepius respicitur eventus letalis, quo spectant exempla sub β allata):
 a usu originario de cadentibus, desilientibus, deiectis, prostratis sim.: α de hominibus, deis sim.: ① praedicative iuxta verba movendi: PLAVT. Cas. 931 decido de lecto -cipes ([-ceps trad.]. Ov. Ib. 257 ab equo. IVST. 12, 8, 4. cf. LVCR. 6, 1178 inciderunt in puteos. Ov. fast. 3, 755 cadit [SEN. Med. 659 in profundum. Tro. 1118 e muris. PRVD. psych. 257 in foveam]. Liv. 26, 39, 16 procidit. CVRT. 8, 11, 13 recidebant). Commor. frg. 1 saliam in puteum -cipes (cf. Ov. met. 12, 128 curru . . . ab alto desilit [TAC. ann. 1, 35, 4. GELL. 16, 19, 11 in mare]. VAL. FL. 4, 682 [Iuno] -sque ex aethere Pallas insiliunt . . . scolopulos [sc. ἀπό κοίτου, vix ad l. 36 sqq. infra]). LAEV. carm. frg. 12, 1 se . . . in alta maria -cipem <misit> (add. Scaliger. BELL. Hisp. 15, 6 hospites . . . de muro. VERG. Aen. 4, 253 -s se . . . ad undas misit avi similis Mercurius. Ov. met. 4, 718. 8, 251 SEN. Phaedr. 260. al.). RHET. Her. 4, 10, 15 (verba exempli) si -s in Neptunias depultus erit lacunas (cf. AMM. 18, 8, 9 pulsi). Cic. Verr. II 4, 86 ut Sopatrum de porticu . . . -em in forum deiciantur (CE 1007, 5 sese . . . in amnem. cf. CATVLL. 64, 244 -em sese scopulorum e vertice iecit [SIL. 2, 146 culmine turris]. VERG. Aen. 5, 860 proiecit in undas). Caecin. 49 neminem . . . detrusum, qui non . . . demotus et actus -s intellegatur ([argutius de interdicto 'unde . . . vi deiecit', cf. 50 praecipitatos]. Cluent. 171 in sceleratorum sedem in inferno sitam. AETNA 67 hostis -s . . . agitur [i. gigantes]. SIL. 11, 82. AMM. 16, 12, 22 iumentum . . . rectorem. 24, 4, 25 e muris . . . sua sponte. al.; cf. VERG. Aen. 6, 594 adegit). CATVLL. 17, 9 municipem . . . de . . . ponte ire -em . . . per caputque pedesque (SVET. Cal. 35, 3 ut calcata lacinia togae -s per gradus iret. PANEG. 4, 24, 4. AMM. 29, 1, 21 in mare. cf. CIRIS 302 -s . . . specula de montis abissis [Liv. 2, 46, 4 n. Oglivie ad locum. PANEG. 12, 17, 1]). SANTRA frg. (10 F.) Fest. p. 194 quod . . . -es . . . afferantur oscillantes (vix ipsa oscilla). VERG. ecl. 8.59 -s . . . specula de montis in undas deferar (STAT. Theb. 2, 581. cf. OCTAVIA 136 Stygios sinus . . . quo -s ferar [726]). Aen. 9, 815 -s saltu sese . . . in fluvium dedit (HOR. sat. 1, 2, 41 tecto. Liv. 31, 37, 9 ruente . . . equo. SEN. Tro. 621. et saepius). 11, 673 ruunt (VAL. FL. 6, 652. MART. 11, 82, 4 per . . . gradus. al.). sim. saepius. ② adhibetur quasi pro part. verbi cadendi, salienti sim. (cf. l. 44. 51. p. 414, 1. 34; vix addas l. 11 supra): STAT. Theb. 1, 123 Tisiphone Cadmeo -s ubi culmine . . . constitit (sc. ex volatu). TAC. ann. 1, 23, 1 -s et singulorum pedibus advolutus. AVSON. 325, 23 p. 110 P. -s de turre puella. AMM. 14, 7, 16 Domitianum -em per scalas. CLAUD. 28, 187 Phaethon, qui fulmina -s in nostris (i. Eridani) efflavit aquis.
 β de animalibus: LVCR. 6, 744 -es . . . cadunt aves (item de avibus cadentibus: VERG. georg. 3, 547 -es . . . vitam . . . relinquunt. de volantibus: VERG. Aen. 2, 516 -es atra ceu tempestate columbae [SERV.: festinae]. PLIN. nat. 10, 8 haliaetos viso . . . pisce -s in eum ruens. cf. deos volantes l. 11. 14. 37 supra). VERG. georg. 4, 80 -es . . . cadunt apes. VAL. MAX. 5, 6, 2 -em in . . . profundum egit equum Curtius (cf. PLIN. nat. 8, 158 equum -em in abrupta isse [Sol. 45, 13 cernuatus]). SIL. 2, 591 -s immergitur undis anguis (cf. PRVD. c. Symm. 1 praef. 43 hydrum -em . . . rotat impetus iacientis). 5, 309 e specula -s delatus leo. 9, 616 se . . . undis -em dedit elephas. MART. epigr. 11, 1 -s sanguinea dum se rotat ursus vulneratus harena (aliter p. 414, 5). IVVENC. 2, 67 -es scopulorum margine porci in mare coniecti (cf. p. 419, 76). CLAUD. DON. Aen. 4, 150 p. 373, 13 ut aliae capreae de montibus agerentur -es. AVIAN. fab. 38, 2 e stagnis . . . torrente coactus aequoreas -s piscis obibat aquas.
 γ de motu: ENN. ann. 399 occumbunt multi letum . . . aut intra muros aut extra -cipe casu (SOL. 16, 5 [Plin. nat. 4, 89 salientibus]). Cic. Att. 2, 21, 3 progressum. VERG. Aen. 8, 257 se . . . -i iecit saltu (CVRT. 9, 5, 2 in urbem hostium plenam -i s. semet ipse immisit. LVCAN. 3, 750. 8, 654). Liv. 40, 58, 6 cum -i fuga per rupes praealtas improvidi sternerentur ruentque (nisi ad p. 414, 56). LVCAN. 9, 107 numquam veniimus ad . . . laqueos aut -es per inania iactus (DRAC. laud. dei 2, 507). APVL. met. 7, 24, 2 ruina (Ps. Avg. serm. ed. Mai 55, 2 MAX. epist. Migne suppl. 1, 1093). FIRM. math. 8, 12, 4 -i lapsu moriuntur.
 δ per enallagen de qualibet actione: VAL. FL. 3, 275 super . . . acervos mortuorum -i plangere ruunt mulieres.
 ϵ usu derivato: α de eis, qui quolibet motu violento sim. aguntur (maxime eiciendo sim.; abigendo metum LVCR. 3, 37): PLAVT. Pseud. 494 hunc -em in pistrinum trahi (AVR. Fronto p. 12, 17 v. d. H. sive flumina -es trahant naufragos). TER. Andr. 214 quo iure . . . -em [me] in pistrinum dabit (606 quo . . . me -em darem [nisi ad a]. Phorm. 625 Ad. 318). RHET. Her. 4, 8, 12 (verba exempli) ut eum . . . -em proturbetis ex ea civitate (cf. Cic. S. Rosc. 23 exturbat [Verr. II 4, 67 LACT. mort. pers. 39, 5]). Cic. Quinct. 83 a suis dis penatibus -s eiectus (Sest. 9. CATVLL. 105, 2 furcillis). Caecin. 60 si glebis aut saxis aut fustibus aliquem de fundo -em egeris (CATVLL. 40, 2 quanam te mala mens . . . agit -em in meos iambos? [sc. in imagine, nisi ad B]). LVCR. 3, 37 metus . . . foras -s . . . agendus. CAES. Gall. 5, 17, 3 hostes. al.). LVCR. 2, 279 quamquam vis externa multos . . . invitos cogat procedere . . . -esque rapi (Ov. met. 3, 694 ad cruciatum; sim. martyres: PRVD. perist. 3, 97, 10, 66, 11, 67). HOR. sat. 1, 4, 30 mercator per mala -s fertur uti pulvis collectus turbine (cf. l. 84. SIL. 8, 281 auriga . . . totas effudit habenas et -s . . . fertur [vix de pronono]). SEN. Thy. 623 quis me per auras turbo -em

vehet . . .? VAL. FL. 7, 85 nauia, -s subito, nusquam ostia . . . videt ('abreptus nimirum procella' Lemaire, alii aliter legunt et explicant).
 al. de animalibus: VERG. georg. 3, 236 -s . . . fertur in hostem taurus (et habitum et vehementiam et temeritatem significat, cf. infra l. 75). MART. epigr. 15, 3 -i venabula condidit urso. 23, 5 -s in tela cucurrit leo fugiens. DECL. in Catil. 40 -es atque effrenatas ruere in perniciem feras. EVSTATH. Basil. hex. 8, 6, 5 de nidis eos pullos adultos -es exturbant. β de eis, qui quolibet modo in perniciem vel periculum aguntur (cf. l. 6): Cic. Verr. II 1, 7 agunt eum -em poenae civium Romanorum eqs. (TAC. Agr. 41, 4 Agricola . . . in ipsam gloriam sub Domitiano perniciosam -s agebatur [per oxymoron]. AMM. 22, 3, 12 tamquam e rupe quadam. al.). SALL. Catil. 25, 4 luxuriā atque inopiā -s abierat Sempronius (cf. Iug. 31, 6 necesse est, suomet ipsi more -es eant [PERS. 3, 42 PANEG. 4, 11, 1. al.; cf. l. 25]). Iug. 8, 2 -em casurum (Liv. 1, 40, 2 ad servitia). 63, 6 ambitione -s datus est Marius (SEN. clem. 1, 12, 4 LVCAN. 8, 93. ARNOB. nat. 5, 29 homo . . . ingenita fragilitate -s datus. al.). VERG. (?) catal. 3, 7 subito in medio rerum certamine -s corruit vir potens (PRIMAS. in apoc. p. 912^p irremediabili lapsu. cf. PAL-LAD. hist. mon. I 57 p. 339^c -s ruit virgo [gr. p. 165, 16 B. ἐκπεσοῦσα, cf. II 19 p. 376^p cecidit]). IVVENC. 4, 195 servum . . . -em dignis poenarum cladibus abdet dominus (spectat ad Matth. 24, 51). Hier. epist. 147, 1, 2 superbiae praeupta condescendens -s laboris in profundum (CAS-SIOD. inst. 1, 32, 5). al. de rebus ad homines pertinentibus: Liv. praef. 9 desidentis primo mores . . . , deinde ut magis magisque lapsi sint, tum ire coeperint -es. PROSP. carm. de ingratis. 878 -s in multas religiones decidit sapientia mundi.

2 sc. motus properantis, festinantis sim.: α de animantibus (de pinna Ivv. 4, 149 sub β): α fugientibus (cf. supra l. 6): CAES. Gall. 2, 24, 2 calones . . . -es fugae sese mandabant. VERG. georg. 4, 457 dum . . . fugeret . . . -s Eurydice (Aen. 4, 565 [SERV.: festinus]. SEN. Oed. 755 Ivv. 10, 160). SEN. Herc. O. 1020 quo fugam -s agam? Phaedr. 728 abit (PETRON. 15, 8). CVRT. 5, 13, 2 -em fuga Bactra petere Dareum. LVCAN. 1, 492 quo quemque fugac tulit impetus, urget -em populum (nisi ad BI. SIL. 9, 640). 7, 166 fugit ab ara taurus et . . . -s se iecit in agros. al. SIL. 14, 445 quos fuga -is . . . glomerarat. FLOR. epit. 2, 8, 11 -em regem . . . adsecutus (antea: coegit . . . fugere). PANEG. 2, 36, 1 ire -es aut globo fugere (VVLG. Iudith 15, 4). al. β varia ratione se moventibus vel motis (attulimus probabiliora): VERG. Aen. 3, 598 sese ad litora -s . . . tulit ([SERV.: sine respectu salutis. CLAUD. DON. p. 341, 5: ultra modum festinans et nihil metuens]. LVCAN. 9, 122 fertur. PLIN. nat. 8, 66. al.). Ov. epist. 13, 9 raptus es hinc -s nave (VAL. FL. 2, 289 Hypsipyle patrem per . . . silentia noctis -em . . . rapit. ad subi. refertur: SIL. 5, 349 saucium -s ex acie rapit. eundo: STAT. Theb. 12, 219 magno . . . -s arva rapit passu). Liv. 41, 10, 5 -s in provinciam abiit (cf. LVCAN. 8, 577 ibat [STAT. Theb. 11, 513 Ivv. 3, 129 TAC. hist. 1, 40, 1]). SEN. Med. 892 -s quaslibet terras pete. Oed. 1050 ingredere -s (cf. Phaedr. 583 graditur [VVLG. IV reg. 9, 20]). Thy. 67 quo -s ruis? (STAT. Theb. 8, 84 CLAUD. 26, 175). LVCAN. 6, 14 -s rapiendas tendit ad arces (SIL. 2, 233 rapido . . . cursu. 15, 543). SIL. 2, 162 ille Iubam . . . -s ad litora cursu egerat (nisi adv.). 4, 826 -s lustrabo. Ivv. 4, 149 -i venisset epistula pinna (sc. volans quasi avis). al.

β de motu (aut repentino aut festinantis; item de celeritate): Cic. Arat. 215 Hydra signum, -i lapsu . . . serpens. Att. 9, 10, 6 (verba Attici) subitum discessum et -em profectionem. Liv. 3, 10, 12 agmine (PLIN. nat. 9, 50). 27, 48, 12 cursu (VELL. 2, 1, 1 SEN. Ag. 943 LVCAN. 2, 706. 7, 336. al.). 30, 5, 10 multi -i fuga ruentes (33, 18, 18 in -em f. effunduntur. VELL. 2, 85, 6. al.). 41, 10, 13 -i celeritate abit (VAL. MAX. 9, 3 ext. 4. cf. APVL. met. 5, 14, 1 velocitate). VAL. MAX. 5, 5, 3 iter . . . quam rapidum et -s . . . corripuerit Tiberius. SEN. Herc. O. 254 (in imag.) -i gradu secreta mentis . . . exeret (LVCAN. 1, 496 turba per urbem . . . ruit. VAL. FL. 8, 131 -es agit ille g. cf. SIL. 12, 269 gressum [STAT. Theb. 12, 207. CORIPP. Ioh. 1, 344, nisi ad BI]). CYPR. epist. 58, 4 per maria -i navigatione properantem. PRVD. cath. 5, 73 ibant -i turbine percita fluctus per medios agmina regia (sc. Aegyptiorum per mare rubrum; nisi ad BI).

γ illustratur magis modus agendi, se gerendi sim. (sc. fere eorum, qui sine ratione vel nimis festinanter agunt, quod utrumque saepe confunditur; itaque sub 2 ea tantum attulimus pauca, quae facilius distingui posse videntur; in bonam partem Ov. hal. sub I α β ; interdum subauditur notio proni, caduci, maxime structuris p. 415, 76. 416, 15 allatis):
 1 de eis, qui inconsulto, inconsiderate, temere agunt: α sine structuris: α de ipsis animantibus: ① usu communi, sc. adi. (saepe praedic.; afferuntur potiora): PLAVT. Bacch. 1077 quam se ad vitam et quos ad mores -em incitus capessat. Rud. 671 quin sceleratus sacerdotem anum -cipes reppulit. Cic. Verr. II 5, 121 -s amentia ferebare (Vatin. 39 delicto. Planc. 6 caecum . . . et -em. Lael. 89 SEN. dial. 5, 12, 4. Ivv. 6, 649 rabie . . . feruntur -es, ut saxa iugis abrupta [nisi ad l. 8 supra]. al.). Catil. 3, 21 quis est tam -s, tam mente captus, qui neget? SALL. Catil. 37, 4 urbana plebes, ea vero -s erat (cf. SEN. Thy. 352 numquam stabilis favor vulgi -is [TAC. hist. 4, 37, 1 ut est v. sine rectore -s, pavidum, socors]). Ov. am. 3, 11, 25 -s amensque cucurri (isdem verbis: met. 7, 844. vix ad A). CIRIS 184 subigunt quo tendere fata, fertur et horribili -s impellitur oestro (i. furore amoris). Liv. 8, 7, 8 -s ad id certamen agitur (30, 14, 10 in arma. 42, 30, 4 ad novanda om- [Adkin])

nia). SEN. contr. 10, 3, 10 mulier -s, temeraria, insano flagrans amore. VELL. 2, 18, 6 pravus et -s. 2, 88, 3 -is consilia iuvenis. LVCAN. 2, 489 -em cohibete ducem. 3, 51 non sufficit ulla -i fortuna viro (sed COMMENT.: ad omnia properanti). VAL. FL. 6, 739 ibat . . . in medii -s incendia belli, ni prior . . . Pallas vidisset eqs. SVET. Claud. 15, 1 inconsultus ac -s. GELL. 11, 5, 4 homo . . . non -s neque iudicii sui prodigus. et saepius.

② masc. pro subst.: TERT. coron. 1 l. 24 sententiae super illo (sc. milite se christianum esse confesso) . . . ut de abrupto et -i et mori cupido. CYPR. epist. 34, 3 si quis immoderatus et -s . . . ausus fuerit . . . communicare cum lapsis. PS. CYPR. singul. cler. 42 ut providos, non ut -es tueatur spiritalis fortitudo. AMBROSIAST. in Rom. 11, 32 rec. a lex . . . , qua possent refrenari -es. AVG. c. adv. leg. 1, 16, 27 iste insanus et -s. in psalm. 132, 3 comparentur ebriosi cum sobriis, -es cum consideratis eqs. (sc. circumcelliones cum monachis). MAR. MERC. Conc. 5 I 5 p. 18, 34 (alloquitur Pelagianum). COD. Theod. 10, 10, 3 nonnulli -es. GREG. M. past. 1 praef. p. 13^c indocti ac -es (antea: quae non didicerint, docere concupiscunt; postea: praecipitationis). 1, 7 p. 20^d (de eis, qui inconsideranter regimina appetunt). 3, 15 p. 74^b aliter admonendi sunt pigri atque aliter -es. p. 75^b -es, dum bonorum actuum praeveniunt tempus (vix ad 2, cf. postea: negligit considerando praevidere).

β de rebus incorporeis (sc. ad animantes pertinentibus):

① de mente, affectu sim.: CIC. dom. 91 -i furori atque impio sceleris Clodii (har. resp. 2 effrenato et -i. SEN. Phaedr. 824 feminae. SIL. 14, 93 Ps. QVINT. decl. 17, 13). CAEL. 35 mente nescioqua effrenata atque -i (AMM. 15, 3, 8 m. -i stolidus. AVG. c. adv. leg. 1, 14, 18 multum -is m. audacia. BOETH. cons. 2 carm. 7, 1). PHIL. 5, 50 cupiditatem dominandi -em et lubricam anteferre verae, gravi, solidae gloriae (SEN. dial. 10, 2, 1 mercandi. MOYS. Cypr. epist. 31, 6 festinata et -i. cf. BOETH. cons. 2 carm. 2, 15 cupidinem). SALL. (?) rep. 2, 3, 7 quorum . . . in victoria animus tam -s tamque immoderatus fuit? (CVRT. 6, 9, 11 avida spes regni -em a. ad ultimum nefas impulit. IVST. 18, 1, 2 inclinatum semel a. -em agere. al.). OV. hal. 76 quibus canibus est audacia -s venandique sagax virtus (in bonam partem; sed in malam: VAL. MAX. 1, 6, 7 Flamini [cf. 1, 6, 6 temeritatis]. AMM. 20, 11, 16. al.; quasi pro persona: CLAUD. 3, 34 caeco -s A. vultu). GRAT. 167 -s virtus catulorum ex tigris patre et cane matre ortorum (vix in bonam partem ut Ov. supra). SEN. Phaedr. 541 impius lucri furor et ira -s (CVRT. 8, 1, 48 in tam -i ira Alexandri Clito suscensentis. LVCAN. 4, 268 conversus in iram -em timor [COMMENT.: furebant]. STAT. Theb. 11, 530. al.). benef. 7, 26, 5 temeritas (CVRT. 3, 5, 14 CYPR. laps. 7 p. 241, 21 SCHOL. Cic. Bob. p. 98, 33). CVRT. 8, 1, 35 feras bestias -ia ingenia sortitas (sc. incolas rebelles regionis Sogdianae). LVCAN. 7, 474 rabies. STAT. Theb. 1, 137 discordia. 5, 358 amentia (12, 765). 10, 834 seu virtus egressa modum seu gloria -s (i. famae cupido). PS. QVINT. decl. 16, 8 tam rabido, tam -i dolore. et saepius. ② de actione, dictis, sententia sim.: CIC. Brut. 264 -s quaedam et cum idcirco obscura, quia peracuta, tum rapida et celeritate caecata oratio. LIV. 21, 18, 4 -s vestra . . . legatio fuit (postea: haec . . . lenior est). CVRT. 7, 7, 20 a tam -i consilio regem detertere (8, 2, 29 -s magis quam necessarium. SVET. Iul. 20, 5. Aug. 8, 2 -s immaturumque). SVET. Cal. 48, 1 a tam -i cogitatione revocatus. DECL. in Catil. 97 -em atque incitatum cursum . . . crudelitatis (AVG. anim. 2, 13, 18 cohibere -em c. [antea: temerarium]). SOL. 30, 18 -is ausi (postea: temeritatis. cf. l. 59 et EPIST. pontif. 1056 Conc. 5 IV 2 p. 118, 20 ausu -i, priusquam verum cognoscerent). MAXIMIN. c. Ambr. 118 tam male conceptum ac tam nefandum tamque -em conatum. AVG. gen. ad litt. imperf. p. 471, 20 temeraria et -s opinio. pecc. mer. 3, 10, 18 assertione. al. huc adiungimus neutr. pro subst.: VELL. 2, 112, 7 pravitate animi . . . in -ia conversus (TAC. ann. 2, 39, 2 ad maiora et magis -ia [nisi ausa -ia intellegendum, cf. l. 53]). PS. QVINT. decl. 18, 11 quod -s, quod abruptum . . . commoveas. COD. Theod. 16, 8, 21 ne . . . quicquam -s . . . admittant.

β accedunt structurae: α casus: ① abl. (limit. vel causae, cf. p. 416, 6): CIC. dom. 141 iste amens, furore instinctus, scelere -s. MIL. 85 amentia. LIV. 3, 15, 6 pavore. SEN. Med. 850 amore saevo (PALLAD. hist. mon. I 1 p. 253^c a. atque insania [gr. p. 18, 17 B. μανείς tantum]). DECL. in Catil. 76 suapte natura -em atque inconsideratum (LACT. mort. pers. 6, 1 vesanus et -s. AVR. VICT. Caes. 42, 17). APVL. met. 10, 4, 5 maturatae spei vaesania. PORPH. Hor. sat. 1, 2, 16 avaritia. CYPR. epist. 20, 2 temeraria festinatione. PANEG. 2, 20, 4 libidine -em, avaritia caecum, immanem crudelitatem, furore recodem. DICT. 1, 8 cupidine animi. AMM. 26, 7, 11 stoliditate. 27, 12, 14 blanditiarum illecebris. SERV. Aen. 9, 682 iracundia. SCHOL. Cic. Bob. p. 97, 9 gentili quadam levitate. PALLAD. hist. mon. I 38 invidiae furore.

② gen.: VERG. Aen. 9, 685 -s animi Tmarus (NEPOTIAN. 1, 4, 3 p. 19, 29).

β praepos.: ① ad: CIC. har. resp. 51 ille demens et iam pridem ad poenam exitiumque -s (LIV. 24, 7, 1 omnia in eo -ia ad e. fuerunt. SVET. Aug. 47). SALL. Iug. 6, 3 natura mortalium avida imperi et -s ad explendam animi cupidinem (item cum gerund.: CVRT. 10, 1, 39 ad repraesentanda supplicia. CYPR. Demetr. 11 ad peccandum [MAXIMIN. c. Iud. (Journ. Theol. Stud. 20, 1919, 305) 8 l. 28]. LACT. inst. 5, 11, 10 ad occidendum. AVG. c. adv. leg. 1, 18, 37 reprehendendum). TAC. ann. 16, 21, 3 animum ad flagitia -em (RVFIN. Orig. in cant. 3 p. 188, 15). AMM. 29, 2, 1 ad omnia. VEG. mil. 3, 10 p. 92, 6 civile odium ad inimi-

corum perniciem -s est. HEGES. 4, 6, 10 ad proelium. 5, 24, 3 ad avaritiam. ② in cum abl.: CIC. Phil. 5, 37 homo amentissimus atque in omnibus consiliis -s et devius. REGVLA mag. 7, 19 ut non . . . -s in lingua . . . te responsis occupet prius (9, 28). ③ in cum acc.:

LIV. 2, 27, 3 in alteram causam . . . -s erat Appius (sc. in debitoribus iudicandis). 23, 7, 12 -s ingenio in iram Hannibal (TAC. Agr. 42, 3). 26, 38, 3 in avaritiam et crudelitatem (SEN. epist. 95, 33 in a. luxuria -s est. AVR. VICT. Caes. 41, 23 cautus parum atque animi vehemens, . . . atque -s in a.). 30, 12, 18 genus Numidarum in Venerem -s (cf. QVINT. decl. 251 p. 28, 22 in amores -em, in cupiditates pronum). LVCAN. 2, 656 Caesar in omnia -s (Ps. QVINT. decl. 9, 5). TAC. hist. 1, 24, 1 in novas cupiditates. SVET. Cal. 9 in furorem usque. EDICT. imp. Diocl. praef. 8 L. in peiora -es et in publicum nefas quadam animorum caecitate vergentes.

γ inf.: CLAUD. 8, 78 hic nova moliri -s, hic quaerere tuta provi-

2 de eis qui cito, subito agunt (v. quae praemonuimus p. 414, 67): a de ipsis animantibus: CIC. de orat. 3, 209 sol iam praecipitans me quoque haec -em paene evolvere coegit (item de loquente: QVINT. inst. 2, 8, 11 opp. lentiore). VERG. Aen. 4, 573 -es vigilate, viri (574 citi). 11, 895 ferrum lentibus . . . imitantur obustis -es (SERV.: aut festinae aut in mortem ruentes). 12, 735 Turnum -em . . . ferrum . . . rapuisse. LVCAN. 9, 47 -s facit omne timendum victor (nisi ad 1, cf. ADNOT.: Caesar, qui erat turbidus). STAT. Theb. 4, 185 conticuit -s. 7, 611 -s tempore Tydeus utitur. silv. 2, 1, 112 Oealiden illo Glaucia delicato -s mutaret Apollo (i. statim, subito?). TAC. ann. 16, 19, 2 neque tamen -s vitam expulit Petronius (nisi ad 1). accedit abl. limit.: GRAT. 180 extremo -s discrimine Mavors (abl. temp. intellegitur vol. V 1, 1359, 27). ? accedit gen. limit.: CE 1482, 1 si non fatorum -s hic mortis obisset.

β de rebus ad homines pertinentibus (sc. actione, celeritate sim.): CIC. Flacc. 48 celeritate dicendi (SOL. 1, 92 -em incrementi c. FIRM. math. 1, 7, 5 honores -i c. continuat). LIV. 30, 14, 2 festinatio (VELL. 1, 16, 1 in hac tam -i f. operis scribendi. PETRON. 80, 6 Ps. QVINT. decl. 19, 13 VLP. dig. 26, 7, 7, 1 PAVL. dig. 49, 14, 13, 7. al.). SEN. benef. 2, 5, 1 iniuriae illorum -es, lenta beneficia sunt (IVVENC. 1, 469, 2, 460). nat. 4 praef. 17 non -i impetu in ultimum consilium . . . misi me (PANEG. 10, 5, 1). PETRON. 10, 7 divisionem. TAC. ann. 3, 51, 1 poenas. PS. QVINT. decl. 14, 5 velocitate. LAMPR. Alex. 1, 4 -s ista honorum continuatio (cf. l. 32). de ore (cf. supra l. 19): QVINT. inst. 11, 3, 52 promptum sit os, non -s, moderatum, non lentum (antea: volubilitate nimia).

II de rebus (res, quibus potius motus vel actio animantium significatur, sub I afferre maluimus): A vi locali (et usu inde derivato):

1 de rebus motis vel mobilibus (maxime deorsum feruntur [flectuntur, vertuntur l. 58. 72 infra]; sed saepe etiam quilibet motus vehemens, velox sim. respicitur, e. g. l. 52. 54. 59; singulis quibusque rerum speciebus adiecimus earum motum sim.; saepe praedicative iuxta verba movendi, sed saepius quam sub IA [v. p. 412, 82] motum per se significat, ut sit i. q. cadens, pronus sim., maxime accedente praepos., v. l. 71. 80 infra et cf. p. 418, 62): a de variis rebus: CATVLL. 65, 23 malum sub veste celatum pronum -s agitur decursu. VERG. Aen. 2, 307 -is . . . trahit silvas torrens. 5, 144 non tam -es . . . campum corripuere . . . currus ([SERV.: festinantes; cf. l. 68]. SIL. 16, 383 nec . . . salire -em c.). 10, 232 nos (i. naves Aeneae) -es . . . premebat hostis mersurus (cf. LVCAN. 2, 212 rates [i. celeres ut: VAL. FL. 3, 110. at deiectam: SIL. 14, 331 -em reddebant . . . profundo]). 12, 684 montis saxum de vertice -s . . . ruit (cf. GELL. 7, 2, 11 lapis [v. sub praecipitantia]). AETNA 500 moles ignea . . . ipso pondere tracta volvitur . . . -sque . . . cum solido inflicta est, eqs. (inflexa trad.). SEN. nat. 1, 14, 5 ignis . . . vento -s impellitur. CVRT. 4, 3, 7 prorutis . . . lapidum cumulis . . . terra iniecta -s in profundum ruit. COLVM. 1, 5, 10 paulatim degravatum pondere suo -s attrahetur aedificium. 5, 6, 33 palmites (i. deorsum flexi; item 5, 6, 34). SIL. 6, 121 (in imag.) clivoso tramite vitae per varios -s casus rota volvitur aevi (CLAUD. rapt. Pros. 2, 335 r. suspensum -s Ixiona torquet). al. huc fortasse etiam: GELL. 19, 4, 4 de alvo . . . inter timendum prona atque -i (cf. 2 alvo . . . cita). SER. SAMM. 587 -s urina . . . inrigat exuvias obscaenoque inficit imbri (nisi potius ad B2 trahendum). de ipso motu, pulsu sim.: VERG. georg. 3, 103 -i certamine campum corripuere ruuntque . . . currus (cf. l. 52). LVCAN. 3, 756 fuga navium. TERT. adv. Hermog. 41, 1 in neutram . . . partem pronus et -s motus materiae. CLAUD. 26, 115 (in imag.) casu.

β de caelo, stellis, sole sim. (signis deorsum versis CIC. Arat. eqs.): CIC. Arat. 404 ipse Nixus . . . -s obscura nocte tenetur (gr. ἐς κεφαλὴν τετραμμένος. de aliis signis: OV. fast. 1, 314 Cancer occidens. MANIL. 5, 140 Taurus oriens. SEN. Thy. 850 Aries delabens. HYG. astr. 3, 26 p. 92, 20 Sagittarius -s occidit, exoritur directus. al.). carm. frg. 11 (de consul.), 22 -is (i. occidentis) caeli partis obitusque petessens Phoebi fax. VERG. georg. 1, 366 saepe . . . stellas vento inpendente videbis -es caelo labi (MANIL. 1, 847 volare. MARCELL. med. 34, 100 stellam quasi -em se . . . transferentem). 3, 359 currum solis (de ipso sole: LIV. 10, 42, 1 -s in occasum sol erat. AVIEN. orb. terr. 276 sym. cadenti. PRVD. c. Symm. 1, 313. cf. MANIL. 3, 370 simul e medio -s descenderit orbe Phoebus. AVIEN. Arat. 1589 cum -es pelago deus inserit ignes). MANIL. 2, 794 unde fugit mundus -sque in tartara tendit (SEN. dial. 6, 18, 3 LVCAN. 6, 463 PLIN. nat. 2, 32 AVIEN. Arat. 1302.

[Adkin]

tate, ut eqs. AMM. 14, 1, 8 abrupte mariti fortunas trudebat in exitium -s regina (15, 3, 1. 22, 11, 7. 25, 3, 14. 31, 15, 3).

3 de eis, quae cito peraguntur vel cito aliquid efficiunt (cf. p. 418, 44): **a** de morbis sim. (sc. celeribus, acutis; sed accedit notio q. e. 'cito mortem inferens'): GRAT. 468 -em . . . labem adgrederi. SEN. dial. 5, 1, 2 lentum -is mali remedium. epist. 78, 17 brevis morbus ac -s. 101, 3 genere valetudinis -i arreptus. SCRIB. LARG. praef. p. 3, 28 febricitantibus vitiisque -bus . . . , quae δξέα πάθη Graeci dicunt (PLIN. med. 2, 7, 1). STAT. silv. 1, 4, 51 subiti -s iuvenile pericli (i. subiti mortifera vehementia morbi; vix ad 2). **b** de remedio, veneno sim. (cito efficaci vel mortifero): CVRT. 3, 6, 2 non -s . . . , sed strenuum remedium adferre. TAC. ann. 12, 66, 1 repentino et -i veneno (opp. lentum). PLIN. med. 3, 37, 1 serpentes -em morsum inferunt. **c** de tempore, motu, actione (cf. quae praemonuimus p. 416, 45): SEN. Herc. f. 180 volucris . . . die rota -is vertitur anni (Herc. O. 1095). dial. 10, 16, 4 tempus . . . breve est et -s. epist. 49, 2 -is fugae (agit de velocitate temporis). LVCAN. 3, 391 belli -em cursum (10, 508 -i c. bellorum et tempore rapti. AVSON. 333, 10 p. 27 P. anni). PLIN. nat. 13, 118 -s alvi exinatio. MART. 11, 91, 9 si tam -i fuerant ventura volatu fata. GELL. 14, 1, 26 (e Favorino) tam -i dierum noctiumque vertigine. TERT. adv. Hermog. 45, 4 ancipitis et -is et fervidi motus. neutr. plur. pro subst.: SEN. epist. 108, 24 inter -ia lenti sumus.

neutr. pro subst. **praeceptus** (-ia) v. passim supra suis quaeque locis; huc rettulimus locutiones praepositionales notabiliores (v. l. 22. p. 417, 80. 418, 31): **1** in cum acc. (sing. praeter l. 47): **a** proprie: VERG. georg. 1, 203 illum in -s prono rapit alveus amni (OV. am. 2, 9, 29 rapit in -s dominum . . . equus. SEN. Ag. 499 classem pontus. AVG. in epist. Ioh. 2, 10. cf. AETNA 125 derepta flumina). Aen. 6, 578 Tartarus . . . patet in -s. OV. met. 2, 69 ne ferar in -s (Sol). 2, 320 Phaethon . . . volvitur in -s (SEN. nat. 6, 7, 3). 12, 339 decidit (cf. CLAUD. DON. Aen. 5, 175 p. 444, 7 cadenti). LIV. 5, 47, 5 ruina . . . tota prolapsa acies Gallorum in -s deferri (cf. LVCAN. 7, 414 moenia . . . in -s laturos . . . tremores). 27, 19, 10 Massivam prolapsa equo effusum in -s. 42, 66, 7 deicientibus <in> -s (Heraeus, <per> -s alii) impedimenta (SEN. epist. 94, 63 ITIN. Alex. 44 PRVD. apoth. 750. cf. SEN. epist. 120, 7 iecit [CVRT. 5, 6, 7 TAC. ann. 4, 22, 1. 6, 49, 1]). SEN. nat. 1, 3, 5 euntes (GREG. M. in Ezech. 1, 1, 18). epist. 90, 42 agebatur. LVCAN. 6, 643 in -s subsedit humus. **al.** **b** in imagine et translate: OV. hal. 51 trahit in -s . . . ferocia mentis (cf. OCTAVIA 838 temeritate fertur in -s [LACT. inst. 1, 1, 7. RVFIN. hist. 3, 23, 10 gr. κατά τῶν βαράθρων. al.]). LIV. 27, 11 rem publicam in -s dederat (SEN. Ag. 78 dial. 3, 7, 4). VELL. 2, 3, 4 ubi semel recto deerratum est, in -s pervenitur. SEN. Ag. 260 quid me . . . in -s agis iramque . . . incitas? (benef. 6, 30, 4). Phaedr. 179 vadit animus in -s sciens (cf. dial. 12[11], 13, 2 euntem). epist. 94, 73 despexerunt in illud magnitudinis suae -s. 110, 3 gradum sibi struxit in -s. LVCAN. 5, 301 fata . . . in -s solitus demittere Caesar. **al.** plur.: VELL. 2, 10, 1 a rectis in prava, a pravus in vitia, a vitiis in -ia pervenitur. SEN. epist. 8, 4 in -ia cursus iste deducit.

2 in cum abl. (sing.): **a** proprie: VERG. Aen. 2, 460 turrim in -i stantem (SERV.: in alto, unde quis potest -s dari). SCHOL. Iuv. 3, 192 (proni Tiburis arce) in -i posita; ut Horatius . . . 'supinum'. **b** in imagine et translate: CELS. 2, 6, 12 in -i . . . iam esse aegrum (item de aegris: 5, 26, 3^a. ceterum: PETRON. 55, 1 quam in -i res humanae essent. suppl. inf. esse: TAC. ann. 4, 30, 2 ni . . . Caesar . . . rem publicam in -i conquestus esset). SEN. Ag. 58 in -i dubioque locas nimis excelsos, Fortuna. epist. 23, 6 in -i voluptas ad dolorem vergit. CVRT. 6, 4, 10 in -i et lubrico stantem (IVV. 1, 149 vitium [SCHOL.: ad marginem venit]. GELL. 9, 15, 5 in oratione [antea: praefatur arrogantius et elatius]). LACT. inst. 3, 8, 35 bonorum natura in arduo posita est, malorum in -i. EPIST. pontif. 372 Conc. I 2 p. 6, 8 constitutum (v. p. 418, 39). vi temporali de momento ad extrema vergente: SVLP. SEV. dial. 2, 14, 4 aestimate, quam iam in -i (in quo praecipitio edd. vet.) consistant, quae futura metuuntur.

3 ex: **a** vi locali (et in imag.): HOR. sat. 2, 3, 293 medicus . . . levarit aegrum ex -i. OV. met. 13, 378 si quid . . . ex -i . . . petendum est. CVRT. 7, 11, 16 cum ii, quos instabilis gradus fefellerat, ex -i devolverentur. MELA 3, 40 ex -i in subiecta casurus Araxes. **b** vi temporali (de eventu subitaneo): EPICED. Drusi 399 non ex -i dolor . . . venit, sed per . . . gradus.

4 per: **a** proprie (et in imag.): OV. ars 1, 381 non ego per -s et acuta cacumina vadam. 2, 245 delabere. LIV. 22, 47, 6 fugientium (cf. VVLG. iud. 5, 22 fugientibus . . . et per -s ruentibus). APVL. met. 4, 5, 4 per altissimum -s in vallem . . . praecipitant asinum. ITALIA II par. 25, 12 (Complut.) praecipitaverunt eos per -s (gr. ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ κρημνοῦ, VVLG. de summo in -s). Matth. 8, 32 (aur. al., cf. VVLG.) abiit . . . grex per -s in mare (gr. κατά τοῦ κρημνοῦ, cod. l -s solum; sim. Marc. 5, 13 et Luc. 8, 33 in isdem cod.; inde HIL. ad l.). **al.** plur.: LIV. 27, 18, 9 ut per -ia et praerupta salientes fugerent. QUINT. inst. 1, 10, 33 delato. decl. 314 p. 236, 22 si per -ia ferretur. **b** translate: CYPR. epist. 65, 2 ut . . . a recto limite . . . aversi per -s et abruptum criminum suorum . . . rapiantur. MVTIAN. Chrysost. hom. 29, 3 p. 423/4 per -s ad infernum libidinis deciderunt (gr. p. 206 κατά κρημνῶν).

adv. **praeceptus** (ortum sc. e locutionibus praedicativis, e. g. -s datur, fertur sim., fortasse sec. deinceps). [non agnoscunt edd. LIV. 42, 66, 7

p. 419, 34; dub.: CIL XII 1941, 13 filio . . . -s aetatem sibi erepto (de lectione v. Guey, Gallia 17, 1959, 227 sqq., qui, cum vis praepositionalis displiceat, persuadere conatur lapicidam in exemplari proposito -s pro praeter legisse); contextu lacunoso: CE 649, 7 (Bücheler ad l. affert varia supplementa, quibus tamen non omnis quaestio solvitur).] fere i. q. in praiceps, per praiceps sim. (proprie et in imag.): SEN. dial. 7, 13, 4 quae voluptates -s ferantur infinitaeque sint. nat. 1, 15, 2 ex his fulgoribus quaedam -s eunt similia prosilientibus stellis (TERT. adv. Marc. 4, 38 p. 549, 13 ituros. PRESB. Cypr. epist. 8, 2 euntes. AVSON. 382, 11 p. 102 P. Scorpior hibernum -s iubet ire Novembrem [Scorpion hibernus . . . November Souchay, -s cum Sc. iungit Pastorino]). LVCAN. 6, 98 iam magis atque magis -s agit omnia fatum ([vix -s ad fatum referendum]. AVR. VICT. Caes. 12, 3. 33, 31 AMM. 29, 1, 21. cf. p. 414, 50 et APVL. met. 4, 12, 7 eum . . . nutantem ac pendulum . . . -s inegit). TAC. ann. 4, 62, 2 immensam . . . vim mortalium . . . -s trahit moles. 6, 17, 3 everio rei familiaris dignitatem ac famam -s dabat (PANEG. 3, 13, 2 saxo -s dati. AVR. VICT. Caes. 5, 12. 35, 14 AVSON. Mos. 272 DIOT. 4, 9). IVVENC. 2, 207 tune . . . mentem vitae de lumine raptam demergis -s furvis . . . tenebris ignorantiae? PRVD. perist. 5, 460 lapis -s in altum deprimat culleum (nisi cum altum iungendum). c. Symm. 2, 900 devia . . . tristitia et in subitam -s immersa Carybdem.

adv. **praecipiter** improbatur GLOSS.¹ IV Plac. s 8, v. sub praecipitanter.

deriv.: praecipitium, praecipito.

[**2. praiceps a praecipere formatum sec. princeps, deinceps. notionem q. e. antecapiens, praecoccupans intellegit Mazzarino, qui defendit lectionem traditam apud CATONEM agr. 142 p. 442, 62 (v. ed.² p. LXVI adn. 5; cf. Goujard ad l.). notionem q. e. docens, praescribens fortasse explicando subdidit PORPH. Hor. ars 217 p. 418, 47.] Adkin.**

praeceptio, -ōnis f. a praecipere. legitur notione communi apud RHET. Her. 22^{ies}, CIC. inv. 11^{ies} (6^{ies} in ceteris operibus), SEN. phil. semel (voce caute inducta, v. p. 421, 19) et inde ab ARNOB. nat. MAR. VICTORINO; frequentatur maxime in constitutionibus imperatorum sim. (v. IC), deest poesi et sacrae scripturae; technice in iure hereditario occurrit inde a PLIN. epist., IULIAN. dig. (abiit in sermonem gr. p. 422, 55). [confunditur in codd. maxime cum perceptio, e. g. RHET. Her. 4, 2, 3 ZENO 2, 11, 1 (1, 59, 1 L.). CASSIAN. conl. 13, 15, 3 (restituatur ARNOB. nat. 2, 11 p. 78, 1 M. COD. Theod. gest. in sen. 3; falso editur MAR. VICTORIN. in Phil. 2, 2-5 p. 1205^c, v. Gori, Riv. Fil. Class. 104, 1976, 161; cf. etiam p. 421, 15. 422, 35), ceterum cum praescriptio RHET. Her. 3, 1, 1 COD. Iust. 1, 31, 5 pr., praecceptum NOVELL. Valent. 8, 1, 5. al.; falsa var. l. IREN. 5, 20, 2 pro praeconio (glossa?).]

i. q. actio praecipendi vel ipsum praecceptum (ad hanc notionem meton. v. maxime IA2, IIB2 et sub IC; quod praecipitur indicatur genitivo passim, praepositione de l. 78 [cf. in p. 422, 9], struct. verbali p. 421, 68, adi. p. 421, 5; inducitur -o tamquam agens RHET. Her. 4, 1, 2 SYMM. epist. 5, 76, 1 et saepius): **I** pertinet ad actionem, qua quid docetur (maxime sub A et B) vel imperatur (fere sub C et E; sed exempla ambigua occurrunt saepius, imprimis sub D; cf. GLOSS. II 423, 1 πρόσταγμα: praecceptum, -o, imperium. 423, 4 πρόσταξις: praecceptum, -o. v. etiam vol. VII 2, 708, 71). iuxta ponitur (vel in contextu variat cum) ars RHET. Her. 3, 16, 28 (cf. l. 80. p. 421, 5), doctrina RHET. Her. 3, 16, 29, praeccepta RHET. Her. 4, 7, 10 CIC. inv. 1, 34 et passim, v. e. g. p. 421, 18 sqq., lex COD. Theod. 14, 1, 5 SALV. eccl. 4, 19. al. (cf. p. 421, 36; distinguitur p. 421, 66), iussio e. g. AVELL. p. 66, 19 CASSIOD. var. 3, 35. 4, 29, 2 GREG. TVR. dorm. 2 p. 848, 18 et sim. al.; distinguuntur suasio, exhortatio p. 421, 20. iuncturae cum gen. fere abundantes: AMBR. fid. 2, 12, 102 -is imperium (cf. -o imperii: FVLG. aet. mund. p. 142, 10). FAVST. REL. grat. 1, 10 p. 33, 30 mandatum . . . -is. FVLG. aet. mund. p. 155, 26 -is norma. CASSIOD. in psalm. 118, 4 iussionis . . . -o. sim. al.

A in arte rhetorica (cf. praecceptum p. 456, 24 et 27 sqq.):

1 notione originaria de actione praecipendi vel praecceptoris: RHET. Her. 1, 1, 1 te monemus artem sine assiduitate dicendi non multum iuvare, ut intellegas hanc rationem -is ad exercitationem accommodari oportere (in eadem re: 2, 8, 12. 4, 56, 69 [cf. etiam p. 421, 13]. ceterum iunguntur: 3, 16, 28 quam memoriam confirmat inductio quaedam et r. -is. 4, 2, 3 rhetor omnia in arte . . . scribenda redigit in singulas rationes -is. CIC. inv. 1, 60). 3, 1, 1 ut omnis inveniendi -o . . . persolveretur (item accedit gen. obi.: 4, 7, 10 bipertita . . . erit nobis elocutionis -o. CIC. inv. 1, 100 quos locos in confirmandi -e posuimus [sc. 1, 34 sqq.; an ad 2a?]. 2, 8 in dicendi erat studio et -e occupata familia Isocrateae. 2, 99 argumentorum). 3, 13, 23 mollitudo vocis ad rhetoris -em pertinet. 3, 21, 34 brevitatis -is. 4, 1, 2 quod admonuerit . . . -o, exemplo . . . comprobatur. CIC. inv. 1, 34. 2, 5 ab ultimo principio huius -is (sc. artis rhetoricae) usque ad hoc tempus. MAR. VICTORIN. defin. p. 32, 2 non aliter ac Cicero neque contra, sed cum pari -e. rhet. 2, 4 p. 260, 9 in argumentis . . . de coniectura erit -o. MART. CAP. 5, 439 per omnes . . . -is ductus. **2** accedente notione ipsius praeccepti: a sing. collect. fere de summa praecceptorum: RHET. Her. 1, 2, 3 ars est -o, quae dat certam viam rationemque dicendi (cf. 3, 16, 28 in memoria multum valere artem et -em. MART. CAP. 5, 543 -is huius [sc. actionis] arte). 2, 20, 31 adversariorum argumentationes hac -e . . . labefactare. 3, 7, 13 -o narandi de primo libro repetetur (item accedit gen.: 4, 44, 56 quam facile [Massaro]

-e rhetoricae res simplex multiplici ratione tractatur. CIC. inv. 1, 78 ut quaedam -o detur huius . . . partis. top. 71 argumentorum inveniendorum -o). 3, 9, 16 cum sequemur eam -em, quam in primo libro exposuimus. 3, 16, 29 naturalis memoria -e confirmanda est. 4, 56, 69 nihil praeteritum est rhetoricae -is (*syn. ars*). CIC. inv. 1, 50 de ea -e . . . dicendum esse. 1, 55 non quo -o differat. **b plur.:** RHET. Her. 2, 31, 50 reliquas -es . . . in tertium librum transferemus. 4, 3, 5 gignis novas nobis -es. CIC. inv. 1, 86 his -bus rhetorum . . . contentos nos esse. 2, 12 aliae sunt cuiusque generis orationis diversae -es.

B in artibus variis et in philosophia (occurrit multo rarius quam praeceptum, q. v.): RHET. Her. 3, 16, 29 ut ingenio doctrina, -e natura nitescat (*respicitur ars quaelibet ut*: 3, 24, 40 in omni disciplina infirma est artis -o sine summa assiduitate exercitationis [*cf. p. 420, 65*]. *huc pertinere videtur etiam* CIC. frg. inc. I 26 ars est -um exercitatarum constructio [*ita in ed. Müller; perc. Keil in ed. Diom. gramm. I 421, 6*]). CIC. orat. 141 in iuris scientia praescriptionum cautionumque -o est. off. 1, 6 propria est ea -o (*sc. de officiis*) Stoicorum, Academicorum, Peripateticorum (*ibid.* praecepta. *item in philosophia*: SEN. epist. 95, 65 non tantum -em, nihil enim nos hoc verbo uti prohibet, sed etiam suasionem . . . et exhortationem [*in eadem epist. praeceptum passim*]. GALLICAN. Avid. 3, 7 per ordinem paraeneseos, hoc est -um [*interpol. ad rem cf. p. 422, 73*]; . . . disputavit M. Aurelius [3, 6 praecepta]). ARNOB. nat. 2, 11 p. 78, 1 M. geometricas res . . . suis scitis et -bus explicare (*perc. trad. item in geometria*: MART. CAP. 6, 586 ab ipsis -is cunabulis. 6, 587 in astruendae -is excursus). MART. CAP. 3, 326 formam . . . praedictae -is (*grammaticae*). CAEL. AVR. chron. 5, 4, 60 una -e omnia apprehendere (*seq. docuimus. item in arte medica*: MARCELL. chron. II p. 88, 462 veterum . . . studii sui repertorum -bus monitum medicum). CASSIOD. inst. 2, 3, 1 Aristoteles . . . ad quasdam regulas doctrinae huius (*sc. dialecticae*) argumenta perduxit, quae prius sub certis -bus non fuerunt.

C in vita publica vel militia (vi generali CIC.; saepissime [ut praeceptum p. 454, 84 et 457, 33] de imperatorum constitutionibus sim., sc. inde a COD. Iust. 12, 1, 5 pr. [imp. Constantii]. AVELL. p. 50, 15 [a. 368], sed exempla infra sec. consuetum afferendi ordinem enumeravimus): CIC. nat. deor. 2, 79 *lex* est recti -o pravique depulsio. SYMM. epist. 5, 76, 1 Bonoso . . . discussionem pontis . . . -o augusta mandavit (*sim. cum adi. imperatorem respicientibus*: COD. Theod. 14, 1, 5 tot . . . -bus sacris . . . nostris quoque rescriptis . . . hac etiam lege [NOVELL. Valent. 26 pr. HYD. chron. II p. 24, 128 CASSIOD. var. 4, 29, 2. al.]. AVELL. p. 66, 19 caelesti [*syn. sacra iussio*]. RVSTIC. CONC. I 4 p. 200, 31 divinis [NOVELL. Iust. 13 epil., *gr. κηρύγματος*]. COD. Iust. 1, 50, 2 [a. 427] principali [CONSVLT. 6, 4 p. rescripto aut -e. al.]. *sim. al.*). AMBR. hex. 5, 15, 52 *excubiatarum munus* regali -e committitur (CONC. Carth. a. 525 [Corp. Christ. 149] p. 260 l. 227. Tur. a. 567 p. 122, 25 [*antea*: ordinationes regiae]. *cf. regia*: EPIST. pontif. Arel. 21 p. 32, 9 ENNOD. opusc. 2, 19 p. 293, 17. LEX Visig. 7, 5, 1 r. auctoritates et -es). COD. Theod. 6, 23, 3 pr. privilegia . . . legis iustius -e . . . esse firmata (11, 22, 5. gest. in sen. 2 in unum collectis legum -bus. LEX Burg. lib. const. 51, 1. al.). 6, 23, 3, 1 amplissima -is . . . auctoritas (16, 5, 54, 6 AVELL. p. 50, 15. al.). 6, 29, 12, 2 post hanc -um formam (12, 1, 126. 185 saluberrimae ac iustissimae -is). 11, 1, 27 pro . . . -is condemnatione. 11, 7, 18 huius statuti -em . . . rectores observent (*cf. LEX Burg. lib. const. 54, 3 constitutum huiusmodi -is*). 13, 11, 12 administratoribus nostra insinuetur -o (*imperatoris ut*: NOVELL. Valent. 17, 2. COD. Iust. 12, 1, 5 pr. [imp. Constantii]. al.; *aliorum*: RVSTIC. CONC. I 4 p. 200, 34 *comitis*. CASSIOD. var. 3, 35 *regis. al.*). gest. in sen. 3 codex utriusque principis -e directus [INTERPR. cod. Theod. 4, 22, 5 [*respondet in Cod. imperiale responsum*]. *cf. 9, 40, 10 dominorum* [CONC. I 3, 1 p. 27, 7, *gr. II 1, 1 p. 55, 4 κέλευσιν. al.*]. CONC. I 3, 1 p. 52. 15 imperatorum [*gr. II 1, 1 p. 77, 14 θεσπίσματος*. CASSIOD. hist. 7, 1, 2 imperatoris, *gr. Socrat. 3, 22 ἐπίταγμα. al.*]). COD. Iust. 2, 15, 2 pr. (a. 439) sine -e iudicis competentis (12, 23, 13 [*imp. Theod. et Valent.*]. EDICT. Theodor. 46. al.). CONC. Rom. a. 501 p. 419, 1 -o regis tertia missa ad synodum (p. 428, 6. CASSIOD. Ios. c. Ap. 2, 155 non . . . secundum legem, sed indefinitis sententiis et regum -bus populus regebatur temporibus Homeri [*gr. προστάγμασι. al.*]. et saepe. -o est cum acc. c. *inf.*: COD. Iust. 11, 71, 1 pr. (a. 380/3) divi patris . . . -o est fundos . . . ita tradi.

D in religione (sc. Hebraeorum et Christianorum; quae deus praecipit naturae sim. v. sub E): MAR. VICTORIN. in Eph. 1, 2 gratia tradit -em dei ([*postea*: ut intellegatis deum et secundum dei praecepta vivatis]. REGVLA mag. them. or. dom. 46 per prophetas et apostolos -o d. fit. *cf. IULIAN. in Am. 2, 8 quia . . . divinis -bus repugnarent et . . . praecepta rescinderent* [CASSIAN. conl. 21, 14, 2 d. -o . . . decrevit. FAVST. REI. grat. 1, 2 p. 14, 5 constituit. FVLG. aet. mund. p. 155, 26 d. -is norma. al.; v. etiam sub E]). GAUDENT. serm. 5, 6 G. -o illa superior (*sc. exod. 12, 11*). PS. ATHAN. ad mon. 2 p. 73^c similem hominibus curam sacrae -is inculcavit eloquium (GREG. M. in Ezech. 2, 10, 5 sacri eloquii -es). AMBR. epist. 24, 3 F. admonitus apostolicae -is (24, 9 [*syn. normam*]. CANON. Turner I p. 650, 308 [*Synod. Hil. coll. antiar. p. 124, 9 praeceptum, gr. ibid. παράγγελμα*]. AVELL. p. 74, 3. al.). fid. 2, 10, 86 in trinitate est una voluntas et una -o (spir. 2, 10, 101. 3, 22, 168). PS. HIER. epist. 42, 7 p. 290^b et nova et vetus -o (*sc. Pauli et Moysi*). AVG.

in psalm. 70 serm. 2, 2 ubi aures tuae inter -em dei et deceptionem diaboli? FAVST. Aug. c. Faust. 19, 3 p. 499, 8 Christus quaedam Iudaeorum praecepta penitus eradicavit -e contrariorum. CASSIAN. conl. 13, 15, 3 summam salutis in verbi eius Christi -e consistere (*affertur Matth. 8, 8 dic tantum verbo et sanabitur puer*). 16, 15 dominicae illius -is. SACR. Leon. 1088 si -um tuarum (*sc. dei*) et eruditionibus proficiamus et factis. CONC. I 5 p. 7, 35 *monachis* agentibus illa, quae videntur -bus monachorum valde contraria (*gr. II 1, 3 p. 128, 12 ἐπαγγέλματος*). CASSIOD. in psalm. 1, 2 l. 174 *lex* . . . domini est in declinandis peccatis sancta -o, quam Moyses accepit. 118, 4 l. 137 iussionis dominicae veneranda -o. EPIST. pontif. Arel. 21 p. 32, 9 sacerdotali ecclesiastica -e . . . et regia. REGVLA mag. 7, 52 abbatis -o. al.

E in universum (sc. de quibuslibet mandatis, iussionibus): ZENO 2, 11, 1 (1, 59, 1 L.) Isaac non tam ex parentibus senibus quam divina -e meruit procreari (AMBR. exc. Sat. 2, 78 virtute . . . d. -is operante natura . . . d. nutui serviebat in resurrectione Lazari. hex. 1, 8, 32 momento d. -is mundus adsurgens intra se inclusit umbram. 5, 23, 82 d. signum -is locustis datum. al.; aliter sub D; *cf. EVSTATH. Basil. hex. 2, 5, 10 factum esse caelum -e dei* [*gr. προστάγματι ut loco sequenti*]. 4, 2, 4 ad -em creatoris. al.). VEG. mil. 4 praef. ad complementum . . . operis maiestatis vestrae -e suscepti (*item praecipuntur libri scribendi*: POMER. 1 prol. 1 audaciam subeundae -is vestrae. CONSTANTIVS vita Germ. epist. p. 249, 1 -i . . . parui [*postea*: obtemperans iussioni]). AMBR. fid. 3, 4, 31 -is auctoritas Petri, qui paralytico dixit 'surge' (act. 9, 34). MART. CAP. 1, 25 hic Apollo eius Iovis consiliorum conscius est, et tu, Mercuri, -is arcanus. ENNOD. dict. 19, 7 p. 480, 14 quod de eorum defunctorum fuerit -e violatum. al.

II pertinet ad actionem, qua aliquid ante capitur (syn. anticipatio p. 451, 6): **A usu vario:** CIC. part. 123] uter in definitione ad communem verbi vim, et ad eam -em, quam incohatam, (et eandem, quam eius verbi -em incohatam Friedrich) habebunt in animis ei qui audient, . . . propius accesserit (*cf. p. 453, 9*). CLAUD. DON. Aen. 5, 345 p. 462, 23 Aeneas cum vidisset Diorem satis de muneris -e sollicitum (*sc. qua alius cursor praemium caperet ante ceteros; an coll. Symm. epist. 7, 41 conicias perceptione?*). in arte rhet. et gramm.: PS. IVL. RVF. schem. dian. 2 p. 60, 21 (*de anticipatione. v. p. 451, 6*). PRISC. gramm. III 183, 22 per πρόληψιν vel σύλληψιν, id est -em (*perc. var. l.*) sive conceptionem.

B in iure hereditario (cf. GLOSS. I Philox. PR 22 -o: ἐξαιρέτου δόσις. ad rem v. Leuba, Origine du legs per -em, Diss. 1962, 31 sqq.):

1 de actione, sc. maxime de iure aliquid praecipendi (ad meram actionem pertinet e. g. l. 47. 48): **a usu vario:** PLIN. epist. 5, 7, 1 rei publicae nostrae . . . -em quadringentorum milium dedit (PAPIN. dig. 33, 7, 2 pr. bonorum aviae. al.; *cf. VLP. dig. 10, 2, 22, 1 unius rei -o relicta*). SCAEV. dig. 32, 34, 1 nominum . . . -o permittenda est. 33, 7, 27, 3 an vinum . . . ad libertum ex causa -is pertinet (VLP. dig. 43, 3, 1, 6). PAPIN. dig. 33, 4, 7, 3 ad -em dotis . . . admissus est (34, 1, 10 pr.). MARCIAN. dig. 36, 1, 31, 5 sine ulla -e . . . hereditatem restituere. COD. Iust. 6, 37, 12 pr. (a. 240) -is legatum (GAIVS epit. 2, 5 pr. 2, 5, 7). al. **b per -em:** IULIAN. dig. 10, 2, 51 pr. si dos per -em legata fuisset (GAIVS dig. 10, 2, 28. inst. 2, 216 per -em hoc modo legamus: . . . [*v. formulas p. 452, 39*]. al.). SCAEV. dig. 32, 32 dedit . . . per -em . . . certas species (33, 7, 20 pr. al. PAPIN. dig. 32, 91 pr. al.). 32, 34, 2 per -em reliquit (PAVL. dig. 10, 2, 25, 22. *cf. THEOPHIL. inst. Iust. 2, 20, 2 κατά πραικεπίωνα καταλιμπάνομεν*). CLAUD. DON. Aen. 5, 245 p. 450, 31 v. p. 477, 11.

2 de ipsa re praecipienda, sc. de legato (fere pro syn. l. 61 sqq.; exempla certiora): SCAEV. dig. 32, 34, 1 filio . . . -em dedit . . . his verbis: 'Titio . . . nomina ex calendario . . . viginti dare damnas sunt heredes'. 34, 9, 12 de -bus eidem heredi postea summoto datis voluntatis erit quaestio: et legatum ei non denegabitur, nisi eqs. (PAPIN. dig. 31, 75, 1 heres, cui -es erant relictas, post diem legatorum cedentem . . . vita decessit. RVT. MAX. dig. 30, 125 sicut legata ita et -o . . . minuetur. al.). PAPIN. dig. 31, 75, 1 -um . . . portiones. 31, 76 pr. filium non habiturum -es sibi datas. VLP. dig. 36, 1, 3, 4 (*pater rogavit filium portionem suam fratribus restituere*) in portionem . . . et -es videri cecidisse. al. in lusu verborum cum deceptio v. l. 1.

[**praeceptum v. p. 453, 40.**]

praeceptivus, -a, -um. a praecipere. *i. q. ad praeceptionem pertinens, vel qui praecipit:* **1 de parte philosophiae (cf. praeceptio IB):** SEN. epist. 94, 16 ista -a pars philosophiae summovenda est (*cf. 94, 1 pars philosophiae quae dat propria cuique personae praecepta*). 95, 1 haec pars philosophiae, quam Graeci paraeneticon vocant, nos -am dicimus. **2 de modo dicendi:** TERT. resurr. 49 p. 102, 12 'portemus' . . . -o modo dicens huic tempori loquitur Paulus (1 Cor. 15, 49). CLAUD. DON. Aen. 7, 40 p. 10, 10 Musam invocat dicens 'nunc age', ut hortari potius quam iubere videretur; non enim -is verbis uti potuit (*cf. 4, 225 p. 384, 3: 'vade' imperativum est, 'age' hortativum cum imperativo. aliter*: PRISC. gramm. III 227, 13 v. -is [*sc. imperare sim.*], quibus dativi adiunguntur). AMBR. in Luc. 7, 90 p. 319, 15 (*respicitur Luc. 11, 5 sqq.*) -us locus frequenter orandi (7, 87 p. 317, 26 praecepti locus est). vid. 12, 73 duplex . . . forma mandati est: una -a altera voluntaria (*antea*: haec [*Matth. 19, 21*] . . . non praecepto imperantur, sed pro consilio deferuntur). AVG. doctr. christ. 3, 16, 24 -a lo- [Massaro]

cutio *sacrae scripturae* . . . aut . . . vetans aut . . . iubens. IVNII. 2, 2 voce sive -a, ut est 'fiat lux' . . . sive deliberativa, ut est 'faciamus hominem' (*gen. 1, 3 et 26*). ISID. orig. 2, 21, 22 sunt et . . . -ae *sententiae*, ut: 'nudus ara' *eqs.* (*Verg. georg. 1, 299; opp. vetativae*).

adv. praeceptivē. *i. q. modo praeceptivo:* TERT. adv. Marc. 5, 10 p. 608, 15 'portemus' . . . , inquit (*I Cor. 15, 49*), non 'portabimus', -e, non promissive (*cf. p. 422, 75*). THEOD. MOPS. in Philem. argum. p. 263, 15 non -e id fieri iubet. ORIG. in Matth. 14, 24 p. 343, 17 non -e mandavit, ut nemo dimittat uxorem . . . , sed quasi exponens rem dixit *eqs.* (*adv. gr. non exstat*).

praecepto, -āre. *a* praecipere. FEST. p. 205 -at in Saliari carmine (4, 1, *sed nihil constat de hoc frg.*) est saepe praecipit.

Massaro.

***praeceptor**, -ōris *m.* *a* praecipere. *scribitur* prec- INSCR. Année Epigr. 1945 n. 60 (*Mutinae*). Notiz. Scavi 1920 p. 220 n. 3 *et saepius in codd. medii aevi. notatur* praec CIL III 10805 VI 8978, praep[er]o[t]ri CIL VI 8977 (*an per errorem?*). Not. Tir. 6, 28 -r (6, 29 magister). *de notione:* SYNON. Cic. p. 420, 32 doctores. -es. magistri. GLOSS. καθηγητής. διδάσκαλος. magister, doctor, -r, ave; καθηγητής, χαίρε. *legitur inde a* PLAVTO, RHET. Her. 4, 6, 9, *maxime in sermone pedestri, v. vol. V 1, 1782, 55 sqq.; omnino deest e. g. in epist. ad FRONTONEM (qui passim magister appellatur). [confunditur in codd. cum doctor SEN. nat. 7, 32, 2, rhetor QUINT. inst. 1, 9, 6, praereptor HEGES. 2, 1, 2 p. 130, 8 (quae vox coni. fortasse recte PAVL. NOL. epist. 23, 4, v. sub II), protector VVLG. Is. 55, 4; cum praeceptum SEN. dial. 5, 41, 1 (pro quo falso traditur TERT. adv. Marc. 4, 36 p. 544, 18).]*

i. qui praecipit: I *docendo vel imperando (respectus docendi praevalet nimirum sub A, respectus imperandi sub B [sed haud pauca ibid. maxime sub 2 et 3 potius doctorem respiciunt]; transfertur ad res* EDICT. imp. Diocl. praef. 18 L. AMBR. Abr. 2, 6, 27, *cf. praeceptrix sub 1):* A *strictius de magistro. syn. vel iuxta pos. (notabilia):* magister RHET. Her. 4, 6, 9 Cic. Mur. 65 COLVM. 1 praef. 4 QUINT. inst. 2, 1, 13. 2, 2, 3. 2, 2, 13. *al.*, discernitur Cic. inv. 1, 35. doctor Cic. de orat. 3, 57 QUINT. inst. 2, 2, 3 PANEG. 9, 5, 3. *al.* educator TAC. ann. 15, 62, 2, discernitur SEN. benef. 3, 17, 4. paedagogus: *v. vol. X 1, 31, 79 (distincte; syn. infra l. 84). docentur artes variae, imprimis rhetorica* RHET. Her. 3, 23, 39. 4, 5, 7. 4, 6, 9 Cic. inv. 2, 7 SEN. contr. 2 praef. 5. 2, 1, 36. *al.* PETRON. 9, 10. QUINT. inst. 1, 1, 10 *et passim, philosophia* Cic. Mur. 65 NEP. Epam. 2, 2 VAL. MAX. 1, 8 ext. 17. *al.* SEN. nat. 2, 21, 1. 7, 32, 2. *al.* PETRON. 128, 7 QUINT. inst. 12, 2, 25. *al.*, medicina SCRIB. LARG. 94. 171. 175, *iurisdictio* IAVOL. dig. 42, 5, 28 IVLIAN. dig. 40, 2, 5 GAIUS dig. 39, 2, 32 inst. 1, 196. *al.* apud eundem. *fusius de eligendo -e bono, sc. rhetoricae,* QUINT. inst. 2, 2, 1 sqq., *de -is officiis per ironiam* Ivv. 7, 230 sqq.

I *cuius rei non indicatur:* a *locutiones verbales ad docendum vel discendum spectantes:* PLAVT. Pseud. 1193 Pseudolus, -r tuus, qui te hanc fallaciam docuit, ut fallaciis hinc mulierem a me abduceres (RHET. Her. 3, 23, 39 -is est docere, quemadmodum quaeri quidque conveniat *eqs.* SEN. contr. 2 praef. 5 *v. infra* SEN. clem. 1, 16, 3 QUINT. inst. 2, 3, 4. 2, 5, 13. 2, 8, 11. *al.*). VITR. 4, 3, 3 *genus doricum* exponimus, . . . quemadmodum a -bus accepimus (9, 1, 16. 10, 11, 2. 10, 13, 8 VAL. MAX. 8, 11 ext. 1 SCRIB. LARG. 175. AVG. doctr. christ. praef. 9 *linguam* aliam . . . per hominem -em). 6 praef. 5 mihi . . . a -bus est traditum *eqs.* SEN. contr. 1 praef. 2 qui ad audiendum -em me(c)um convenerant (QUINT. inst. 2, 2, 13). 2 praef. 5 habuit et Blandum rhetorem -em, qui (primus) eques Romanus Romae docuit (*v. iam* Cic. inv. 1, 35 *sub 2b*, Phil. 2, 14 *et* NEP. Epam. 2, 2 *sub 2a*). 2, 1, 36 non apud eundem -em studuimus. VAL. MAX. 1, 8 ext. 17 Polystratus et Hippocles philosophi . . . eiusdem -is Epicuri sectam secuti. 8, 9 ext. 2 Pericles . . . sub Anaxagora -e . . . instructus. *al.*

b *exempla varia (selecta inde a* SCRIB. LARGO): Cic. Mur. 65 isti ipsi . . . vestri -es et virtutis magistri (*sc. Stoici*). Ov. ars 1, 17 Aeacidae Chiron, ego sum -r Amoris (*sc. et discipuli instruendi et rei tradendae, cf. ars 2, 497 et trist. 1, 1, 67 sub 2a*). VITR. 6 praef. 4 cum . . . et parentium cura et -orum doctrinis auctas haberem copias disciplinarum. SEN. contr. 1, 7, 14. *al.* VAL. MAX. 7, 3 ext. 4. *al.* SEN. benef. 3, 17, 4 apud quem *infiliatorem* non parentium, qui debet, honor est, non educatoris, non -orum. dial. 4, 21, 9 -es paedagogosque pueris placidos dari. *al.* SCRIB. LARG. 94 hoc medicamentum Apulei Celsi fuit, -is Valentis et nostri (*inde* MARCELL. med. 16, 8). QUINT. inst. 1, 2, 1 frequentiae scholarum et velut publicis -bus tradere *studentem* (*opp.* 1, 2, 4 domesticus . . . -r [*cf.* PLIN. epist. 3, 3, 3 -es domi habuit]. *cf.* PLIN. epist. 4, 13, 6 in quibus *locis* -es publice conducuntur [*sc. quod est vitium*]). 2, 9, 1 ut -es suos . . . parentes esse non quidem corporum sed mentium credant *discipuli* (*cf.* Ivv. 7, 209 qui -em sancti voluere parentis esse loco). EDICT. imp. Dom. Année Epigr. 1936 n. 128, 32 (*cf. edictum Vespasiani ibid. l. 16 παιδευτών*). TAC. ann. 15, 62, 2 educatoris -isque Neronis (*sc. Senecae; de eodem:* SVET. Nero 35, 5 frg. p. 95, 3 [= HIER. chron. a. Abr. 2082]. BOETH. cons. 3, 5, 10 W. familiarem -emque). EPIST. Alex. l. 2 H. carissime -r (*item* l. 22 *et* 446, *sc. de Aristotele*). HIER. epist. 52, 2 -r . . . meus Gregorius Nazanzenus. EVSTATH. Basil. hex. 9, 5, 17 -em . . . infantum (*gr. παιδαγωγῶν, Ambr. hex. 6, 6. 38 paedagogi*). *al.* *in titulis sepulcralibus:* CIL VI 3919 (= 32931)

Iuli Leonidae . . . -is Caesaru(m) (*sc. Neronis Drusique, filiorum Germanici, v. Cichorius, Röm. Stud., 1922, 369*). 8978 (*saec. I ex.?*) dis manibus Pieri Aug. l. praec(eptori) puer(or)um Caesaris (8977. 8979. saepius paedagogus puerorum, *v. vol. X 1, 33, 16 sqq.; item dedicatur titulus -i:* III 556 V 4337. INSCR. Année Epigr. 1945 n. 60 [*Mutinae*]. *al.*). III 10805 C. Marcius C. f. Ceiler praec(eptor) gr(aecus? an grammaticus?). XIV 472 (*a. 144?*) vernae suo *calculatori* -r <i>n</i>felicitissimus fecit.

2 *indicatur cuius rei per gen.:* a *subst.:* α *artis cuiusdam vel disciplinae:* RHET. Her. 4, 5, 7 cum ipse -r artis rhetoricae omnia penes unum *scriptorem* reperire non potuerit (SEN. benef. 6, 15, 2 bonarum a. SVET. frg. p. 80, 2 [= HIER. chro n. a. Abr. 1991] a. rhetoricae). NEP. Epam. 2, 2 philosophiae -em habuit Lysim Tarentinum, Pythagoreum (COD. Theod. 13, 3, 16 grammat cos, oratores atque p. -es, nec non etiam medicos *immunes esse*). Ov. ars 2, 497 'lascivi', dixit Apollo, '-r amoris, duc age discipulos ad mea t empla tuos' (*ludere videtur cum gen. ambiguo, cf. 1, 17 supra sub 1b; sed potius mero respectu rei docendae trist. 1, 1, 67*). SEN. contr. 2 praef. 5 (*quae antecedunt v. p. 423, 56*) ante illum *Blandum rhetorem* intra libertinos -es pulcherrimae disciplinae continebantur (PAVL. dig. 50, 16, 57 pr. cuiuslibet d. -es magistros appellari a monendo vel monstrando [*nisi interpol.*]). SEN. dial. 4, 14, 3 Pyrrhum, maximum -em certaminis gymnici, solitum aiunt iis, quos exercebat, praecipere ne irascerentur. COLVM. 11, 1, 10 agriculturae neque discipulos neque -es inventos (*antea:* antistites). QUINT. inst. 2, 1, 1 -bus eloquentiae (2, 8, 4). *al.* VLP. dig. 50, 13, 1 pr. -bus . . . studiorum liberalium . . . : rhetores continebuntur, grammatici, geometrae. Ps. HIER. epist. 5, 7 p. 69^p a -bus ludorum (*cf. magister ludi vol. VII 2, 1792, 47 sqq.*). *al.* β *rerum aliarum (vergit ad vim auctoris, speciminis, dantis exemplum sim. apud* Cic., PETRON.): Cic. Phil. 2, 14 L. Caesarem *avunculum* tu cum auctorem et -em omnium consiliorum totiusque vitae debuisses habere, *eqs.* (CONST. Sirmond. 2 *episcopali loco detrusus* segregetur a plebe, quam mentitus v. -r infecit). fam. 5, 13, 3 hoc etiam fortiozem me puto quam te ipsum, -em fortitudinis, quod *eqs.* SEN. epist. 20, 9 non -r veri, sed testis est *Demetrius*. COLVM. 1 praef. 4 animi sibi quisque formatorem -emque virtutis e coetu sapientium arcessat (*postea:* magistris). PETRON. 88, 9 senatus, recti bonique -r. QUINT. inst. 12, 2, 6 *v. sub b.* *al.*

b *gerund. (iuxta gen. personae l. 39):* RHET. Her. 4, 6, 9 isti magistri, omnium dicendi -es (Cic. inv. 2, 7. de orat. 3, 57 *vetus . . . doctrina eadem videtur et recte faciendi et bene dicendi magistra; neque diiuncti doctores, sed idem erant vivendi -es atque d. [inde* QUINT. inst. 12, 2, 6 *morum atque d.*]. QUINT. inst. 2, 4, 42 [*resp. Cic. de orat. 3, 93 sq. magistros*]. 12, 2, 8. *cf.* 2, 17, 8 cum agendi tum etiam loquendi). 4, 17, 25 ut rei actores, non vivendi -es videamur esse (Cic. inv. 1, 35 quos habuerit artium liberalium magistros, quos v. -es. de orat. 3, 57 *v. supra*. AVR. VICT. Caes. 19, 4 rectius v.). Ov. ars 2, 161 non ego divitibus venio -r amandi (*amoris recc., cf. supra l. 16*). fast. 6, 13 -r arandi, *i. Hesiodus*.

B *laxius:* 1 *de quolibet imperante, mandante (accedit in aliquid* SEN., *gen. rerum* CASSIOD.): SEN. nat. 3, 29, 5 *cataclysmo perire debere humanitatem partesque terrae, ut de integro totae rudes innoxiaeque generentur nec supersit in deteriora -r.* GELL. 1, 13, 8 *in rebus mandatis* respiciendum . . . ingenium naturamque illius, cuius res praeceptumque esset: ne ferox, durus . . . sit . . . ; nam si tali -i ratio reddenda sit, nihil faciendum esse . . . aliter quam praeceptum est (*cf. 1, 13, 13 imperantis*). EDICT. imp. Diocl. praef. 18 L. -r metus iustissimus officiorum invenitur esse moderator (*antea:* ut praescripto metu compesceretur audacia). PANEG. 8, 14, 3 *Caesar*, et navigationis et belli non modo pro imperii iure -r sed . . . exemplo constantiae tuae hortator atque impulsor fuisti. AMBR. Abr. 2, 6, 27 (*ad gen. 13, 7 pastorem iumentorum*) qui sunt . . . pastores sensuum nisi -es et quasi quidam rectores et duces eorum vel monitores alicuius sermonis vel mentis nostrae cogitationes? (*ibid. iterum de cogitationibus*). VVLG. prov. 6, 7 *quae formica* cum non habeat ducem nec -em nec principem (*cf. gr. ἀναγκάζοντα*). Is. 55, 4 testem populis dedi eum *David*, ducem ac -em gentibus (*protectorem gentium cod. X. cf. LXX προστάσσοντα, quod vertit Hier. ad l. praecipientem, explicatur ibid. l. 17 sq. qui praecepta illius dei atque mandata populis nuntiaret*). CASSIOD. Ios. antiq. 1, 87 rerum -em (*gr. προστάτην, ibid. rerum . . . praesul; 86 cui tradidit principatum*). *al.* 2 *de deo et Christo:* ITALA Luc. 5, 5 (*cod. b al. = VVLG.*) Simon dixit illi *Iesu:* -r, per totam noctem laborantes nihil cepimus *eqs.* (*cod. a al. magister, gr. ἐπιστάτα, quod resp. etiam* Luc. 8, 24. 45. 9. 33. 49. 17, 13 [*cod. b al. = VVLG.*]. *resp. gr. διδάσκαλε* Luc. 21, 7 [*cod. f al. = VVLG.*]. *ubique discipuli Christum alloquuntur*). PASS. Polycarp. 1, 2 ne onerosus -r a quoquam putaretur *Christus*, pertulit ante illa, quae aliis perferenda mandavit (*gr. non resp.*). IVVENC. 3, 501 (*loq. iuvenis dives*) o bone -r (*sec. Matth. 19, 16 διδάσκαλε, ubi Vulg. magister*). AMBR. in Luc. 6, 36 moralis magister . . . , ipse -r, ipse etiam suorum exsecutor est praeceptorum (*cf. Avg. in euang. Ioh. 119, 2 exemplo suo suos instruxit -r bonus [antea: admonet, postea: magistris]*). ASTER. ad Renat. l. 85 *primordiis terrarum*, cum . . . idem -r et artifex deus esset in omnibus. TRACT. Pelag. 4 p. 92 transgressionis factum et non ipsa transgressio cogitetur, nec praecepti magis qualitas quam -is adtendatur auctoritas. Avg. civ. 1, 10 p. 19, 6 D. veracissimum -em *Christi* [Euler]

tum (postea: monitu dei). serm. coll. Morin p. 529, 20 hoc a suo -e et redemptore ac domino simul didicerunt sancti martyres. *indicatur cuius rei*: TERT. praescr. 20 l. 3 Christus Iesus . . . quisquis est, . . . cuiuscumque fidei -r. AMBR. Abr. 1, 9, 84 Christum . . . , qui -r et remunerator est pudicitiae. 3 de prophetis, apostolis, doctoribus fidei: TERT. ieiun. 16 p. 295, 16 (resp. num. 11, 18sq., Ioel 1, 14 al.) sua praemia a deo accipient et convivia et ieiunia habentia -es Moysen et prophetas (antea: admonitio, postea: sancituros, . . . praedicaturos). AMBROSIAST. in II Cor. 7, 11 apostoli et -is sui Corinthiorum. HIER. in Ier. 29, 26 (in textum Vulgatae pro dux inserit alias versiones; gr. resp. ἐπιστάτης) 'dominus dedit te sacerdotem . . . , ut sis dux' sive -r et episcopus 'in domo domini super omnem virum arrepticium et propheta-ntem'. RVSTIC. Conc. I 4 p. 47, 13 tamquam -is aliqua potestate (gr. I 1, 5 p. 130, 22 ἐξ ἐπιτάγματος, cf. I 5 p. 354, 9 praecipiendo). *indicatur cuius rei*: AVG. gest. Pelag. 14, 36 p. 93, 14 o magnum gratiae -em, confessorem, praedicatorem Paulum (ad II Cor. 6, 1 praecipientes . . . rogamus eqs.). 4 de episcopo, abbate: CONC. I 3 p. 180, 17 Christus bonus pastor sapientissimus . . . et totius virtutis insignem -em elegit Maximianum episcopum Constantinopoleos (gr. I 1, 7 p. 137, 31 ἐπιστάτην). CASSIOD. inst. 1, 32, 1 omnes, quos monasterii saepta concludunt, tam patrum regulas quam -is proprii iussa servate. REGVLA mag. 7, 54 -i oboedientiam ministrando (antea: abbatibus).

?II ante capiēdo (cf. sub praecipio caput alterum): PAVL. NOL. epist. 23, 4 sanctus frater Victor servilium -r operum, vix ut me aquam ministrare manibus suis sineret (praereptor Ducaeus, fortasse recte; vix de eo, qui agendo instruit).

f. praepetrix, -icis. i. quae praecipit, magistra (in appositione determinativa vergit in usum adi. excepto EDICTO; cf. p. 424, 56):

I de rebus sc. incorporatis: CIC. fin. 1, 43 qua sapientia -e in tranquillitate vivi potest omnium cupiditatum ardore restincto (cf. 46 doceat . . . monstret). VITR. 10, 1, 4 omnis . . . est machinatio rerum natura procreata ac -e et magistra mundi versatione instituta. EDICT. imp. Diocl. praef. 9 L. improbi tot annorum reticentiam nostram -em modestiae sentientes sequi tamen noluerunt. AVG. epist. 194, 28 hominem -is legis ignarum (cf. fortasse vol. X 1, 34, 56sq.). 2 de nympa: NEPOTIAN. 1, 2, 1 p. 15, 21 Numa Pompilius . . . Egeriam nympam in consuetudine se habere -em (sc. cultus deorum) sibi confinxit. Euler.

? praepetorius, -a, -um. a praecipere. falsa var. l. notione q. e. ante occupans sim. exstat PLIN. epist. 4, 13, 2 -a epistula (β, praecursoria fere cett.). loco fortasse aetatis recentioris fem. plur. -ae pro subst. (sc. litterae, chartae sim.) i. q. praepetia, privilegia (cf. p. 454, 84): CONC. Epaon. a. 517 p. 23, 24 (in rec. spuria; ad rem v. editorem p. 15; iterum edidit Morin, Caes. Arel. II p. 57, 15) clerici quod etiam sine praepetoris . . . de aeclesie remuneratione possederint (I cod. H, om. cett.; praepetoriis codd. rec. orig. p. 23, 7; postea, sc. p. 23, 10, 29, in utraque rec. pr(a)ecatorias).

praepetrix v. praepetor. praepetium v. praepetio.

? praepetis, abl. -ū. a praecipere, si recte vox sec. iussu, monitu sim. est agnoscenda. i. q. praepetio, praepetium: CIL V 6503a ex preceptu virginis Diane (XI 7831 ex -u n<uminis> eius Iovis. an coll. p. 455, 39 cogites de abl. heterocl. pro -o vel de acc. -u(m) a praepetis. ex pendente?).

praepetius v. praepetius. Massaro.

praepetatus, -a, -um. a prae et cerare (ceratus). i. q. cera oblitus (sc. in superficie vel primis partibus, an ante usum?): CLAUD. DON. Aen. 1, 725 p. 140, 25 'funalia' . . . debemus accipere faces ex funibus -tas (cod. L man. alt., -car-man. pr. et R, ubi corr. -par-). Bk.

praepetio, -psi, -ptum, -ere. a prae et carpere. forma -carp- OPPIVS Macr. Sat. 3, 19, 4. GLOSS. I Abav. PR 6 -it: delibat (-lim-trad.; ordine inverso delibat: -it exhibent variis modis depravatam GLOSS. V Abba DE 138 Aa D 145). legitur inde a CIC., CATVILLO.

[in codd. pro -ere inveniuntur composita per errorem ficta percipere Ov. epist. 19 (20), 145 CYPR. GALL. gen. 66 deut. 112, procerpere AVG. gen. ad litt. 11, 41 p. 376, 1; ceterum confunditur maxime cum decerpere e. g. SYMM. epist. 8, 24 nec non cum praecipere QVINT. inst. 4, 5, 4 PLIN. paneg. 58, 4 (restitutum est e con. dubia PROP. 4, 2, 11 et vix recte in ed. princ. LIV. 45, 1, 1; de TAC. dial. 9, 4 v. l. 81sq.).]

I vi praeverbii temporali et usu inde derivando i. q. antea vel in-tempestive carpere (vis praeverbii confirmatur locutione adv. ante diem PAVL. NOL. carm. 18, 59): A pro obi. sunt ea quae tolluntur (accedit dat. vel abl. rei, de qua quid tollitur ISID. sub 1b): 1 fruendo, utendo, sumendo sim. (in malam partem maxime QVINT., PLIN. sub a, Ov. sub b): a -untur res incorporateae: CIC. Verr. II 4, 80 non o fructum officii tui, non alienam mihi laudem adpeto ([81 succedam ego vicarius tuo muneri]. Cod. Theod. 6, 24, 11, 1 primicerio mortuo non statim, qui -at eos fructus huius officii . . . succedat, sed liberis defuncti aliquamdiu praebentur. cf. p. 426, 46). QVINT. inst. 4, 5, 4 propositis . . . probationibus . . . gratia novitatis -itur ([-cip- corrector cod. Bamb.]. PLIN. epist. 5, 20, 8 ne gratiam n. et florem, quae oratiunculam illam . . . commendat, epistulae loquacitate -am [praeteream var. l.]). TAC. dial. 9, 4 omnis illa laus recitationis intra unum aut alterum diem, velut in herba vel flore -pta, ad nullam certam . . . pervenit frugem (-pta Schele et edd. rec., elegantius fortasse quam rectius; praepetia, perc- trad.; -o ceterum apud TAC. non legitur, praepetio sensu simili

quater; sed eandem iuncturam exhibet PAVL. NOL. carm. 18, 59 vidua pauper [Marc. 12, 41sq.] ex . . . ore Christi ante diem meruit facti -ere [decerpere var. l.] laudem praeferrique illis divitibus). SYMM. epist. 8, 24 convenit . . . brevitatis huic paginae, quia relatu digna -psi (dec- var. l.) epistula ad patrem tuum missa. HIER. in eccles. 2, 24 -26 l. 369 suis opibus inhiare, et quasi fugientem -ere (percipere var. l.) voluptatem. PAVL. NOL. epist. 49, 3 stupens laborem sibi sine labore -i et actum suum occulta manu angelorum praeveniri (cf. Catull. 64, 310 Parcarum manus carpebant . . . laborem). AVG. gen. ad litt. 11, 41 p. 376, 1 ut -endo (proc- S, praecoccupando ed. princ.), quod nondum talibus congruebat, offenderent deum primi homines (antea: immaturo tempore percipere). CYPR. GALL. gen. 1072 tenerae -psit virginis usum. b -untur res corporeae (in imag. Ov.): Ov. epist. 19 (20), 145 (ad aemulum) quis tibi permisit nostras -ere messes (per-, decerpere, percipere al. var. ll.). OPPIVS Macr. Sat. 3, 19, 4 mala citrea alia . . . praecarpuntur, alia interim maturescunt. ISID. orig. 17, 3, 3 primitiae proprie sunt quae frugibus -untur.

2 praesentiendo, praesagiendo: VAL. MAX. 2, 8, 3 Cn. Fulvius Flaccus triumphum honorem . . . repudiavit, nimirum non plura (peiora Madvig, alii alia) -ens quam acciderunt (ad rem v. Münzer, RE VII 239, 23; locum fortasse corruptum dubitanter huc traximus coll. MIN. FEL. 7, 6 mixti deo vates futura -unt).

B pro obi. sunt ea, unde quid tollitur (laedendo, depravando PLIN.):

PLIN. paneg. 58, 4 principem summum . . . illud purpurae decus non nisi -ptum (praepetium var. l.) praefloratumque transmittere. MIN. FEL. 12, 5 -ptos cibos et delibatos altaribus potus abhorretis (cf. 38, 1 sacrificiorum reliquias et pocula delibata contemnimus). IVL. VICT. rhet. 15 p. 423, 8 licet etiam principales quaestiones in principio -ere, sed praecursu solo atque tactu.

II vi praeverbii locali vel plus minusve neglecta et usu inde derivando: A i. q. prae se (procedendo) carpere: CATVILLO. 64, 353 velut densas -ens (precernens V) messor aristas . . . demetit arva, Troiugenum . . . prosternit corpora Achilles (sic explicat e. g. Friedrich ad l.; ad Bla trahunt alii).

B i. q. ab exteriori (anteriori, superiore) parte carpere (sub la saepius evanescente vi praeverbii): 1 pro obi. sunt ea quae tolluntur: a res corporeae (homines in interpretatione allegorica l. 45; in imag. PROSP.; de CATVILLO 64, 353 v. sub A): PLIN. nat. 18, 177 ne germinum tenera -ant boves (cf. Cato agr. 54, 5 ne herbam sectentur).

HIL. in Matth. 12, 2 'spicas' -ere ac 'vellere', scilicet sanctorum se salute satiare discipuli festinant; neque . . . -ptarum esus est utilis aristarum eqs. ([vix vi temporali]. CYPR. GALL. deut. 112 in agro vicini -ere [percipere var. l.] . . . racemos spicasque licet, non demere totum [Itala deut. 23, 24sq. Lugd. colliges . . . spicas . . . ; manducabis uvam]). 12, 11 'spicas vellere', id est, homines saeculi -ere. CYPR. GALL. gen. 66 licitos -ere (percipere var. l.) fructus paradisi (Itala gen. 2, 16 [Gaudent. serm. 10, 19 G.] edes). PROSP. carm. de ingr. 610 (599) parcite de fractis -ere noxia poma arbitrii ramis. b res incorporateae (sc. summam, non penitus carpere): TERT. anim. 7, 4 si quid tormenti sive solacii anima -it apud inferos. adv. Prax. 3 p. 230, 23 si quid utriusque linguae -psi, 'monarchiam' . . . significare scio . . . unicum imperium.

2 pro obi. sunt ea, unde quid tollitur: a res corporeae (flores in comparatione CLAUD. MAM. sub b): STAT. Theb. 9, 193 -unt . . . iubas leonis capti. silv. 3, 4, 86 niveam -ere frontem (cf. 10sq. comae . . . honorem praemetet). PS. LACT. PLAC. fab. Ov. 15, 2 quod vitem maturam -ere assuevissent capri (Ov. met. 15, 144 vite . . . morsa). b scripta (eligendo; cf. excerpto): GELL. 2, 30, 11 cum Aristoteles libros problematorum -remus. TERT. bapt. 4 p. 203, 24 ad (T, om. ed. Mesnartii) ea satis erit -isse, in quibus et ratio baptismi recognoscitur, prima illa (sc. quae gen. 1, 2 narrantur). CLAUD. MAM. epist. 2 p. 205, 14 (Sapaudo rhetori) e summis auctoribus velut e magnis montibus doctiora quaeque velut thyma fragrantia et fecundiora veluti quaedam florida -ens . . . eloquentiae conficis favos.

deriv.: praepetio.

praepetio, -ōnis f. a praecipere. i. q. actio praepetendi: HIL. in Matth. 12, 1 discipulorum esuritio et spicarum -o (cf. l. 40). Gatti.

[praepetio falso trad. RHET. Her. 4, 30, 41 pro par certatio.]

praecessio, -ōnis f. a praecedere. [falso trad. CASSIOD. hist. 6, 29, 2 pro praessionibus.]

i. q. actio praecedendi vel res quae praecedit: 1 in universum (adhibetur vi temporali vel locali vel in imag.): CHALC. comm. 86 stationum -umque et regradationum planetarum visa patefiunt (cf. praecedentia). 151 animadversiones . . . vel praemia exoriuntur secundum collocati meriti -em (ibid. iterum). AVG. gen. ad litt. 8, 4 p. 236, 2 quando corporea quaedam in vetere testamento a narrante commemorata sunt, non erat illa figurata locutio, sed earum rerum expressa narratio, quarum erat figurata -o (praepetio var. l.). serm. 239, 1, 1 illorum, sc. Iohannis et Matthaei euangelistarum, -o infecunda non fuit (sc. Marcus et Lucas secuti sunt). 265, 1, 2 (de Christo ascendente) capitis . . . -o spes membrorum est (sim. PRIMAS. in apoc. p. 803^A). MAX. TAUR. serm. app. 25 p. 895^D veteris testamenti observatio et legis -o. OP. imperf. in Matth. 40 p. 853 ut fieret eis sacerdotibus pro poena superbiae -o meretricum et publicanorum (ad Matth. 21, 31 praecedunt vos in regno dei) [Somazzi]

BOETH. categ. 4 p. 284^A dum proprie loquimur secundum temporis -em aliud antiquius dicimus, aliud senius. 2 *technice in sermone philos. fere i. q. υπόθεσις, principium praepositum ex quo posteriora ratione logica aut necessitate fati consequuntur*: CHALC. comm. 150 alia ex aliqua -e fiunt, quaedam secundum -em (concess-*var. l.*), scilicet ut in geometrica initia ex -e sunt, theoremata vero secundum -em (concess-*var. l.*; cf. Nemes. Migne gr. 40, 756^A τὰ μὲν καθ' υπόθεσιν, τὰ δὲ ἐξ υπόθεσεως). *ibid.* concessis . . . initiis . . . theoremata secundum -em aperiuntur, quasi quae habeant consequentiam concessae -is. *ibid.* iuxta -em . . . consequenter eveniunt. 151 antiquissima quaeque ex -e dicuntur fore et sunt nostrae potestatis, quae vero post illa sunt, secundum -em et necessitate constricta. 153 Apollo oraculis ostendit penes Laium fuisse, ne sereret, quae -o est; quod porro insecutum est, . . . potius in necessitate fatali iuxta meritum -is. BOETH. herm. pr. 2, 13 p. 191, 24 ut secundum -em possibilis sequentem negationem necessarii ponemus.

? **praecesso** (-āre). a praecedere. fortasse i. q. saepius praecedere: GLOSS. V Abba PRAE 57 praec(ce)ssant: semper praecedunt (*sic suppl. Warren et Wölfflin. 'nisi ad prensant: saepeprehendunt spectat'* Goetz).

***praecessor**, -ōris m. (*de usu pro adi. v. infra l. 28*). a praecedere. coniungitur cum subst. fem. sub II. legitur inde ab ITALA, TERT., CYPR. [codd. recentiores haud raro praebent praedecessor, e. g. AVG. adv. Don. 19, 25 p. 123, 18 c. Pelag. 2, 4, 6 DYNAM. vita Max. 4 l. 96 G.]

i. qui praecedit, antecessor (GLOSS. προηγούμενος, antecessor. inde ab ITALA haud raro ponitur in appositione determinativa [*aliter, sc. explicative, e. g. infra l. 67*], ut usurpetur fere pro adi. q. e. praecedens, idque de hominibus l. 33sq. 58sq. 68. p. 428, 5. 7, de rebus p. 428, 17. qui sequatur, indicatur saepe genetivo vel pron. poss.): I de animantibus: A praevalente respectu temporis de eis qui praecedunt: I in munere, officio quodam: a in ecclesia: α de apostolis: -es apostoli: ITALA Gal. 1, 17 (codd. d e al.) non veni . . . ad -es meos a. (*gr. τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, cod. g processores, Vulg. antecessores. cf. MAR. VICTORIN. ad l. si Hierosolymam pergeret et cum maioribus et -bus diu viveret eqs.*). TRACT. in Luc. 1, 2 Migne suppl. 1, 327 sicut tradiderunt nobis (*sc. Lucae*) priores et -es a. AMBROSIAS. in II Cor. 12, 11, 2 a. -bus suis, *sc. Pauli*. AVG. c. Petil. 2, 106, 243 -es eius Pauli a. alia: HIER. epist. 112, 9, 3 Paule . . . , ignosce et Petro, -i tuo. AVG. in Gal. 13 in contumeliam -um eius Pauli. *ibid.* -es Pauli.

β de episcopis sim.: (1) solum ponitur: TERT. adv. Prax. 1 p. 228, 9 Praeas episcopum Romanum . . . -um eius auctoritates defendendo coegit eqs. (HIER. adv. Rufin. 3, 20 AVG. epist. 96, 2. MAR. MERC. Conc. I 5 p. 53, 41 [*gr. I 1, 1 p. 111, 15 οἱ πρὸ αὐτοῦ*]. al.). PASS. Saturnin. 6 absque ullius -um iniuria (*syn. decessor*). LVCIF. non parc. 4 l. 49 D. aliud -es nostros, aliud nos agere (6 l. 40. AVELL. p. 131, 13 sanctae memoriae -um n. extante doctrina). GAUDENT. serm. 17, 2 G. convenerunt . . . antistites et apostolici viri ad persolvendum beatissimis patribus ac -bus suis . . . obsequium (AVG. epist. 141, 8 pecc. orig. 7, 8. al.). AVG. c. Pelag. 2, 4, 6 sancti -is tui (*ibid.* [verba Caelestii] sententiam beatae memoriae -is tui Innocentii. LEO M. epist. 14, 1 sicut -es mei -bus t., ita etiam ego dilectioni tuae. al.). CONC. I 5 p. 315, 16 cedant famosissimo nimium -i (*affert FACVND. defens. 3, 6, 38 et 8, 5, 25, ubi resp. progressori*). EPIST. pontif. Arel. 45 p. 67, 35 Leo prodecessor noster ad -es vestros . . . datis litteris. VITA Fulg. p. 143 L. non indignus tanto -e. al. (iuxta subst.: AVG. bapt. 6, 35, 68 de -um episcoporum concilio (CONC. II 3, 3 vers. antiq. p. 66, 10 nullus . . . -um eius episcoporum, [*om. Rustic., gr. II 1, 3 p. 58, 22 τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐπισκόπων*]. CASSIOD. hist. 10, 19, 2 ut nomen inter -es poneretur e. [*gr. Theodoret. 5, 34, 11 τοῖς τεθνεῶσιν ἐπισκόποις*]). IVST. VIGELL. epist. p. 962^D -um patrum tractatibus (*opp. his neotericis*). CONC. Tur. a. 567 p. 131, 9 -um negligentiam sacerdotum. DYNAM. vita Max. 9 l. 226 G. non reliqui antistites -es illius Maximi . . . censendi sunt esse minores.

γ varia: REGVLA mag. 93, 37 abbas novus in cathedra sedeat -is (*item de abbate*: DYNAM. vita Max. 4 l. 96 G. ut sancto Honorato -i suo . . . succederet). GREG. Tyr. Franc. 10, 31 p. 535, 5 -es ministros huius custodiae (*sc. ostiarios*).

δ in re publica: Ps. PHILO antiq. 29, 4 (*loq. Zebul iudex*) testimonia quae testati sunt -es nostri (*cf. RVFIN. Orig. in iud. 8, 4 p. 513, 21 -r suus [sc. iudicis Gedeon] . . . Iesus Nave*). SCHOL. Cic. Bob. p. 100, 23 non damnavit Q. Cicero propraetor quod -r fecerat (*opp. successor*). AVELL. p. 128, 4 imitatores facti tantorum et talium -um (*de imperatoribus ut*: NOVELL. Iust. 14 pr. relictum est a nostris -bus [*gr. τοῖς πρὸ ἡμῶν ut etiam 74, 1*]. GREG. M. epist. 11, 37 p. 309, 7 ut Constantinus -es suos . . . superaret). p. 132, 14 illa est . . . perennitas regni, quae . . . in successore reppererit, quod a -e descendit. ENNOD. opusc. 1, 76 p. 282, 7 amaverunt -es tui, Theoderice, incitiam.

2 in variis actionibus: a in dicendo vel scribendo: CYPR. sent. episc. 78 expectabam -um consilium. HIER. in Is. 54, 1 sequi vestigia -is, *sc. Pauli apostoli hunc versum interpretantis* (HYD. praef. chron. II p. 14, 10). adv. Rufin. 1, 30 prima est accusatio me . . . in -es meos genuinum semper infigere (praef. Vulg. psalm. p. 6, 17).

RVFIN. Orig. in iud. 8, 4 p. 512, 1 quendam ex -bus nostris . . . dixisse (Orig. princ. 1, 3, 4 p. 52, 8. EVSTATI. Basil. hex. 3, 3, 10 [*gr. τῶν πρὸ ἡμῶν*]. OP. imperf. in Matth. 46 p. 897). Orig. princ. praef. 2 p. 4, 15 ut in interpretando sequar regulam -um. iuxta subst.: CONC. I 3, 1 p. 189, 17 consensi et ego cum -bus sanctis patribus. b cetera exempla: LVCIF. non conv. 13 l. 2 D. nos Christiani, qui in libro Machabaeorum -es conservos nostros segregatos fuisse ab illis, qui iuxta edictum contyranni tui Antiochi idolis supplicaverant, <audiverimus> (*de eisdem*: non parc. 23 l. 45 nostri -es, cultores dei vivi). Ps. ATHAN. Lucif. epist. 4 l. 65 D. in choro angelorum -es tui nunc sunt martyres (*item de martyribus*: RVFIN. hist. 4, 15, 44 ut sequentium animi ad -um viam . . . suscitentur [*gr. προηθληκότων, antea: qui prius passi fuerant*]. PASS. Iust. Terg. [BHL 4604] 3 des perseverantiam mihi . . . sicut et -bus meis). AVG. epist. 79 solve quaestionem, in qua defecit -r tuus Fortunatus (*sc. qui prius haeresim Manichaeam defendit*). serm. 22, 10 nati sumus ut moriamur; -es genuerunt sibi successores. CASSIAN. conl. 19, 6, 3 -es nostri, *sc. monachi in eremo viventes*. CONC. I 4 p. 103, 5 Caeciliani crimen non ipsi, non -es eorum ostendere potuerunt. GREG. Tyr. vit. patr. 16 praef. sancti ponebant . . . -um exempla ante oculos suos.

B praevalente respectu gradus, dignitatis: ITALA Luc. 22, 26 (*cod. ff² al., sim. VVLG.*) qui maior est in vobis, fiat sicut minor, et qui -r est, sicut ministrator (*gr. ὁ ἡγούμενος, cod. a al. praest, cod. r princeps est*). Ps. PHILO antiq. 37, 3 ficus facta est in populum et vinea facta est in -es (*ad iud. 9, 7sq. in explicatione allegorica respici videntur filii Ierubaal antea regnantes, ut etiam ad Ab trahi possit; sim. ambiguitate 38, 2 quae praeceperunt nobis -es nostri et Debbora mater nostra*). HERM. Pal. vis. 3, 4, 2 illi . . . sex angeli -es eorum angelorum sunt (*gr. ὑπερέχοντες αὐτούς, vulg. praecellentes illos*). OP. imperf. in Matth. 40 p. 851 debueratis vos . . . , sacerdotes, . . . quasi populi -es, ante populares credere Ioanni, ut . . . vestrum sequentur exemplum (*nisi ad C*). ENNOD. epist. 5, 10, 2 p. 143, 3 genti opitulata est -is, *sc. Davidis*, integritas. VIRG. gramm. epist. praef. p. 106, 20 eorum, qui . . . philosophicis florere eloquiis . . . , non solum aequiperator, sed etiam -r.

C praevalente respectu loci, non nisi in imag. de eis qui docendo sim. discipulos antecedunt (*exempla certiora; ceterum cf. l. 11, p. 427, 82*): HIER. in Is. 30, 21 qui tantam sibi assumunt auctoritatem, ut . . . nolint discipulos ratione discutere, sed se -es sequi. ENNOD. dict. 6, 5 p. 441, 26 hi de -e suo, *sc. Dioscoro haeretico*, et studiorum hereditatem adepti sunt et ruinae (*antea: Dioscorus cum sectatoribus suis*). VEREC. in cant. 2, 27 l. 18 D. qui a nutrice, id est -um institutione, gestantur.

II de rebus (*fere vi temporali, potius vi locali* ENNOD. epist.): AMBR. hex. 4, 1, 1 p. 111, 19 habet . . . et dies suam lucem, quae -r est solis. ENNOD. epist. 2, 19, 10 p. 62, 4 dux . . . bonorum et -r est gratia. opusc. 10, 1 p. 419, 10 ut sacris fidem mysteriis venerandus -r (*i. cereus paschalis*) adcommoedet. attributive: CONC. Tur. a. 567 p. 125, 5 sententiam -um (*proc-*var. l.**) canonum. Somazzi.

? fructuaria: praecha que fructus attulit GLOSS. V 296, 40. obscurum, nisi recte porca coni. Goetz in indice coll. Varrone rust. 2, 4, 17.

1. praeco v. praeco. 2. praecia v. praecius. praeciamitatores dicuntur, qui flaminibus Diali, Quirinali, Martiali antecedent(es) exclamant feriis (*fere his trad.*) publicis, ut homines abstineant se opere, quia his opus facientem videre (*-eri trad.*) religiosum est FEST. p. 249. corruptum; praeciamitatores post alios restituit e. g. Walde, iuxta quod praecalatores propos. Ernout-Meillet (*s. v. praeco*). hac forma pleniore perperam distincta ortum videtur subst. praecia: PAVL. FEST. p. 224 -a (*trad. pr(a)ec-, pr(a)et-, sed praecia T; praecias edd. vet.*) dicebant, qui a flaminibus praemittebantur, ut denuntiarent opificibus, manus abstinerent ab opere eqs. in explicanda vocis formatione haerent, qui subst. masc. -a miro quodam modo cum praeco coniungere vel a *praeci(e)o derivare temptant, ita ut l. 52 restituant -ae metatores (*Scaliger*), -ae viatores (*Madvig*), -a calatores (*Latte, Röm. Religionsgesch. 409, 2*); ad rem cf. Serv. georg. 2, 268 praemittere calatores suos solent, Macr. Sat. 1, 16, 9 per praeconem denuntiabant.

Bk. praecidāneus, -a, -um. a 1. praecidere. scribitur -ced- GLOSS. II 594, 57 (*iuxta succed-*), -ius FEST. p. 253. -i- productam testatur CINC. Fest. p. 218. legitur inde a CATONE. 1 strictius de hostiis, i. q. antea immolandus (*cf. NON. p. 163, 17 -um est praecidendum [affertur VARRO infra. inde GLOSS. V 646, 41]*): a adi. (*iunctura porca -a praeter l. 78. 82. p. 429, 10*): CATO agr. 134, 1 (*inde capp. 143*) prius quam messim facies, porcam -am hoc modo fieri oportet: Cereri porca -a porco femina eqs. (*secl. Petersmann, Wien. Stud. 86, 1973, 75sq.*). 134, 3 porcam -am immolato. VARRO frg. Non. p. 163, 19 quod humatus non sit, heredi porca -a suscipienda Telluri et Cereri; aliter familia pura non est (*cf. CINC. Fest. p. 218 [textu mutilo]*). PAVL. FEST. p. 223 -a agna vocabatur, quae ante alias caedebatur; item porca, quae Cereri mactabatur ab eo, qui mortuo iusta non fecisset eqs. GELL. infra). PAVL. FEST. p. 219 -am porcam dicebant, quam immolare erant soliti, antequam novam frugem praeciderent. GELL. 4, 6, 7sq. -ae . . . hostiae dicuntur, quae ante sacrificia sollemnia pridie caeduntur; (8) porca etiam -a appellata, quam piaculi gratia ante fruges novas captas immolare Cereri mos fuit, si qui familiam fu-

SCHOL. -sos et non integros]. AVDAX gramm. VII 333, 4 caesuris per scansionem v. -i noscuntur). DIOM. gramm. I 509, 3 archilochium de proximo superiore (sc. choriambico) -sum est (l. 8 sectum. sim. de origine versuum: 509, 21 Anacreontius de . . . hendecasyllabo. 510, 5 Alcaicum ab iambico. 510, 24). MACR. exc. gramm. V 623, 4 infinitivi integritatis extremitate -sa, ut est ἀπό τοῦ ἔμεναι ἔμεν. MART. CAP. 9, 937 inter continuum et divisum genus vocis est et medium, quod . . . non frequenti divisione -itur.

b apud Christianos de separatione, quae fit doctrinae vel morum causa (maxime de haereticis, qui ab ecclesia separantur; vice versa de catholicis, qui ab haeresi vel idolorum cultu reducuntur, e. g. 31. 37. 44; de peccatore ab altari arcendo l. 36): α obi. est pars, quae separatur, absciditur: ① cum solo obi. (an huc iam p. 430, 84?): LVCIF. non conv. 9 l. 44 D. haeretici sunt -si, ut est Arrius -sus utque tu . . . excindi merueris (antea: excisus est . . . e corpore ecclesiae). AMBR. patr. 10, 42 sarmentum sumus et fructum adferre possumus, si maneamus in vite; sin autem, -imur. AVG. in epist. Ioh. 2, 3 non est mirum si -sus odisti radicem. in euang. Ioh. 5, 16 non se -erunt ei, qui erraverunt. in psalm. 65, 5 l. 68 ne forte -i mereatur, quem delectat insultare -sis. serm. 4, 34 l. 755 videte, in quo frustra (quot frustra var. l.) -si sunt haeretici. et saepius. ORIG. in Matth. ser. 27 p. 46, 15 recte Pharisei sunt appellati, id est -si, qui spiritualia prophetarum a corporali historia -erunt (sec. hebr. parūs; cf. ser. 9 p. 16, 23 divisi et segregati). FACVND. defens. 9, 5, 42 cum anathematizati fuerint et tamquam putrida et morbida membra -si. al. ② indicatur unde: ab: AVG. agon. 30, 32 Luciferiani -erunt se . . . ab unitate (in euang. Ioh. 32, 7 -sus . . . et divisus ab u. membrorum. al. QVODV. symb. 3, 9, 9 FACVND. fid. 41). bap. 3, 16, 21 p. 212, 16 ab ecclesiae catholicae communiione (epist. 87, 1 vos tam temeraria . . . diremptione -istis a c. . . ecclesiarum orientaliū. al. VINCENT. LER. 3, 1). doctr. christ. 2, 6, 7 eos sanctos quasi dentes ecclesiae (cf. Vulg. cant. 4, 2) video -ere ab erroribus homines (sim. in psalm. 3, 7 l. 20). in epist. Ioh. 6, 11 spiritum dei non possunt habere haeretici et quicumque se ab ecclesia -unt eqs. (retract. 2, 27, 3 scisma -it. FACVND. fid. 6). c. Petil. 2, 23, 52 ab unitatis viva radice (Ps. EVSEB. GALLIC. hom. 36, 6 G.). serm. 56, 8, 12 peccata magna, unde necesse sit -i ab altari. et saepius. VEREC. in cant. 1, 18 D. animarum plantaria ab idolorum cultu -sa. ORIG. in Matth. 13, 25 p. 247, 12 -amus . . . a nobis, quasi manum vel pedem vel oculum, patrem aut matrem volentes nos agere contraria pietati (gr. ἐκκόρομεν). al. de: AVG. catech. rud. 25, 9 de unitate ecclesiae velut putata vite -sos (REG. eccl. Carth. [Corp. Christ. 149] p. 199 l. 583 de dominici corporis u.). doctr. christ. 2, 6, 7 sanctorum vita et moribus Christi ecclesia de . . . superstitionibus -it eos, qui ad se veniunt. epist. 87, 6 Maximianensium, qui de vestra praecisione -si sunt. 185, 42 de Christi iusti corpore. al. inde: AVG. in euang. Ioh. 10, 8 quidquid inde (sc. ab ecclesia) -itur.

β obi. est unitas sim., quae separatione deletur: AVG. bap. 7, 54, 103 p. 375, 18 Cyprianus et qui cum eo senserunt catholicae ecclesiae, quam noluerunt -ere, non potuerunt praescribere (in psalm. 119, 9 l. 31 non est -enda ecclesia dei). c. Parm. 2, 11, 25 -endae unitatis nulla est . . . necessitas. VEREC. in cant. 4, 8 D. haeretici -erunt caritatem (antea: scindunt).

2 usu vario: a subest potius notio abscidendi, fere i. q. adimere, arcere, excludere sim. (quaedam ad b trahi posse vix negaverimus): α cum obi. (indicatur cui per dat. l. 57. 58. 62. al., unde per praepos. ex l. 62, ab l. 58. 77. 79): TER. Hec. 598 sic optime . . . omnis causas -am omnibus (HOR. epist. 1, 2, 9 belli -ere c. CHROMAT. beat. 2 animus a se omnes c. iracundiae). CIC. Verr. II 1, 20 reo . . . spem iudicii corrupendi (LIV. 4, 3, 7 consulatus s. plebeio. 4, 3, 15 consulatus. 24, 31, 12 s. reditus . . . sibi. 29, 15, 14 senatum adeundi eqs. 42, 50, 1 pacis. SEN. benef. 2, 5, 1 [opp. trahi]. dial. 5, 28, 4 [dist. differat]. al.). 2, 164 quidnam sua vi et auctoritate mihi ex hac oratione -erit Metellus. 3, 3 nobis . . . istam licentiam libertatemque vivendi (EDICT. imp. Diocl. praef. 16 L. egrediendi eadem pretia). 5, 133 illud -as licet, te . . . idcirco a me in crimen . . . vocari (syn. praetermittas. sim. praetereundo, omittendo alqd.: ORIG. in Matth. ser. 73 p. 173, 28 iniusti quasi -entes et praetereuntes crimina sua. FACVND. defens. 9, 3, 19 furtivas sententiarum . . . particulas, quas . . . -unt haeretici). Pis. 51 reditum sibi ipse -it Gabinius. de orat. 2, 28 -sa . . . mihi . . . est dubitatio (cf. PLIN. epist. 9, 1, 4 cuius cunctationem . . . temporis ratio -it). Att. 10, 16, 1 eupiebam . . . esse eum Dionysium nobiscum; quod quia plane . . . -erat eqs. ad Q. fr. 2, 10, 2 Tenediorum . . . libertas (sc. petitione quaesita) securi Tenedia -sa est. al. SEN. dial. 9, 4, 2 si praevaleret fortuna et -et agendi facultatem. PETRON. 82, 4 -sa ultione. 140, 12 quod (i. vim penis) manus irata -erat. Ps. QVINT. decl. 6, 10. TERT. pall. 5, 6 -am gulam (i. voracitatem. antea: inmergo . . . scalpellum acerbitati). PANEG. 4, 28, 3 -sa fuga. AVG. conf. 6, 11, 19 non facile ab eis mundanis bonis -enda est intentio. ORIG. in Matth. 12, 9 p. 80, 25 occasiones mali . . . -amus a nobis (gr. περαινεῖν). al. β sine obi.: CIC. Att. 8, 4, 2 v. p. 434, 60.

b subest potius notio mutilandi, dividendi: α cum respectu temporis vel spatii fere i. q. interrumpere, terminare (affinitatem hic illic cum a intercedentem vix negaverimus): CIC. off. 1, 120 amicitias potius sensim diluere quam repente -ere. SEN. epist. 24, 11 homines, qui

mala sua morte -erint (cf. HIER. epist. 22, 2, 1 quomodo omnia, quae putantur bona, mors extrema -at [praecedat var. l.]). 66, 42 mors . . . vitam . . . aliorum in medio flore -it (VVLG. Is. 38, 12 -sa est velut a texente v. mea. FAVST. REI. epist. 5 p. 194, 12 praecipitio aut suspensio. cf. SEN. epist. 78, 27 licet mors mediam -at aetatem. CLAUD. DON. Aen. 6, 460 p. 567, 26 vitae suae cursum gladio. VEREC. in cant. 5, 5 l. 42 D. carnalem nostrae vitae textum -it deus). LACT. inst. 6, 4, 4 via perditionis, cum ventum fuerit ad extremum, . . . subito -itur (AVG. serm. 170, 11, 11 Christi via . . . finiri non potest, -i non potest eqs.). PAVL. PETRIC. Mart. 5, 113 -ens tempora lucis . . . nox. al. β cum respectu magnitudinis, potestatis sim. fere i. q. minuere, infirmare sim. (addas p. 432, 36): IREN. 1, 14, 7 (1, 8, 8 H.) qui numerus quasi in partes divisus est aut -sus (gr. μερισθέντα ἢ διχοτομηθέντα). 2, 13, 5 (2, 16, 1 H.) si . . . de sensu sensum dicant emissum, -unt sensum dei et partiuntur (cf. QVODV. cant. nov. 7, 16 spiritus . . . sanctus non -it [pro- vel praecedit trad.] unde procedit [syn. minuit]). MAR. VICTORIN. ad Iust. 14 de duobus aeternis si vinci uni erit, aeternitas -sa residuebit. AVG. in psalm. 35, 19 intentio nostra -retur, nisi totum psalmum exponerem. MART. CAP. 9, 934 symphonia quinarum productiones habet tres mediamque -it, hoc est tonos tres ac medium. VEREC. in cant. 6, 16 l. 3 D. 'capita potentium' imperatores . . . cognosce, quos dominus -it, cum iugo fidei subiugavit.

II usu peculiari, sc. e vi praeverbii temporali explicando, i. q. antea immolare (v. etiam praecidaneus): PAVL. FEST. p. 252 -ere (praeterecidere codd. meliores) antecidere, id est ante immolare. NON. p. 163, 17 praecidaneum est -endum (inde GLOSS. V 646, 41).

p. p. p. praecisus, -a, -um. 1 pro subst.: a neutr. sing. -um, i. q. caro dissecta, pars carnis: NAEV. com. 65 -um, omasum, pernam, callos, eqs. LVCIL. 569 illi -o atque epulis capiunt opimis. locum utrumque affert NON. p. 150, 40sq. qui explicat: -um et omasum: partes carnis et viscerum (inde GLOSS. V 645, 31). b masc. plur. v. e. g. p. 430, 80. 433, 19. 22.

2 pro adi. (exempla notabiliora, cetera v. supra): a corpora-liter: α de rupibus, montibus, viis fere i. q. abruptus, praecipit: ACC. trag. 506 institeram . . . -um iugum. SALL. Iug. 92, 7 iter castellanorum angustum admodum, utrimque -um. VERG. Aen. 8, 233 -is undique saxis. SIL. 13, 338 nulla in praeruptum tam prona . . . cautes, in qua non . . . tulerit -a per avia plantam Pan. QVINT. inst. 12, 9, 2 civitates quamlibet -is impositae rupibus (HIER. epist. 108, 33, 3 [vers.; inde CE 788, 1. 789, 2]. SVLP. SEV. epist. 2, 10 -is r. abruptisque montibus. Mart. 10, 4 [inde VITAE patr. Iurens. 25 M.]). SOL. 47, 1 portarum Caspiarum -orum laterum saxa (resp. Mart. Cap. 6, 691 cautium praecisiones). PEREGR. Aeth. 12, 10 mons -us valde. ENNOD. opusc. 4, 19 p. 387, 20 in -is cautibus (antea: praerupta saxorum). β singulariter de ore hominis: PHYSIOGN. 128 p. 141, 14 qui ad huius animalis (sc. colubri) speciem referuntur homines, ita erunt: . . . collo longo tenui, ore -o, eqs. (resciso ed. princ.).

b incorporaliter cum respectu generis dicendi, fere i. q. concisus, brevius (cf. p. 432, 76): CIC. de orat. 3, 193 si modo non breviora et -a erunt superiora (sc. clausulam antecedentia). QVINT. inst. 4, 2, 47 simplex . . . et undique -a . . . narratio. 7, 3, 15 -ae comprehensionis. 10, 2, 17 scriptores -is conclusionibus obscuri. DON. gramm. IV 395, 12 eclipsis est defectus quidam necessariae dictionis, quam desiderat -a sententia ([item DIOM. gramm. I 450, 20]. HIER. in Is. 16, 1 p. 171^A). SVLP. SEV. chron. 1, 10, 4 in hoc tam -o opere (1, 19, 3. 2, 27, 3).

adv. praecisē. [loco lacunoso PAP. Chart. lat. antiq. 315 d5 (saec. III in.) praeci(s)e.] 1 i. q. omni exceptione praecisa, omnino, plane (huc spectare videtur GLOSS. II 241, 52 ἀποτόμως: temere, -e): CIC. Att. 8, 4, 2 nunquam reo cuiquam tam humili . . . tam -e negavi, quam hic mihi plane sine ulla exceptione praecidit (sc. Dionysius. de eodem v. p. 433, 71). VLP. dig. 36, 3, 1, 20 si ei, qui in alterius potestate erit, incerta die legatum fuerit, cavebitur ei, qui habet eum in potestate, non -e, sed sub condicione 'si eqs.' (INST. Iust. 4, 3, 1 non -e de quadrupede, sed de ea tantum, quae pecudum numero est). OP. imperf. in Matth. 45 p. 886 Pharisei . . . -e intelliguntur ipsi, qui sepulera aedificant prophetarum . . . et praecepta blasphemant. 2 i. q. verbis praecisis, breviter, per ellipsin: CIC. nat. deor. 2, 74 id (sc. 'providentia mundum gubernari') -e dicitur . . . plene autem et perfecte sic dici existimato: 'providentia deorum mundum administrari' (GELL. 3, 16, 8 obscure atque -e tamquam adverse d.). VARRO frg. (40 F.) Char. gramm. p. 315, 10 B. 'egone illam? quae illum? . . .' (Ter. Eun. 65 sq.): -e; generat animi passionem (-e, [gener] ad a. p. Bücheler; praecisio generat a. p. Lindemann. ad rem cf. Don. ad l. familiaris ἔλλειψις irascentibus). deriv.: praecidaneus, praecidarius, praecisalia, praecisementum, praecisio, praecisor, praecisura.

compos.: compraecido.
[2. praecido, sc. a prae et cadere, non invenimus (sed cf. ?praecado); cave huc trahas p. 429, 24.] Somazzi.

praecincta v. praecingo.

praecinctio, -ōnis f. a praecingere. 1 de re praecingente, sc. technice in architectura i. q. balteus, διάζωμα (i. circuitio, qua singuli caveae ordines praecinguntur et separantur; cf. p. 438, 49; ad rem v. Reisch, RE V 355, 37 sq.): VITR. 5, 3, 4 -es ad altitudines theatrorum pro rata parte faciendae videntur, neque altiores quam quanta -is iti- [Krusz]

2, 8, 70 ut omnes -ti recte pueri . . . ministrent. ELEG. in Maecen. 1, 24 *Astraea bene -tos . . . fugit* (21 discinctus eras, 25 quid . . . tunicae nocere solutae?). PAVL. FEST. p. 77 in procinctu significat . . . procinctos milites, quasi -tos et expeditos (in eadem re: SERV. auct. sub b). SVET. Iul. 45, 3 (*Sullae dictum*) ut male -tum puerum caverent (sc. *Caesarem*; antea: fluxiore cinctura. cf. p. 435, 46). APVL. met. 9, 6, 3 quin . . . -eris mihique manum . . . accommodas? ITALIA exod. 12, 11 (Cypr. testim. 2, 15. al.) sic . . . comedetis eum ovem: lumbi vestri -ti eqs. (*Vulg.* renes . . . accingetis). ZENO 2, 35 (1, 23 L.) balneator -tus exspectat baptizandos (cf. PAVL. NOL. [?] carm. 33, 22 -tus puro perfudit episcopus amne *Baebianum*). VVLG. Tob. 5, 5 *iuvenem stantem -tum et quasi paratum ad ambulandum* (HERM. Pal. sim. 8, 4, 2 cum videret me -tum et p., ut illi ministrarem [*vulg.* cinctum]. cf. *HIER. l. 45*). al.
 @ *ceterae formae*: SEN. benef. 1, 3, 7 inveniam alium poetam, apud quem -antur *Gratiae* (var. l. procingentur; opp. 1, 3, 2 soluta veste). MART. 14, 153, 1 (semicinctium) det tunicam locuples, ego te -ere possum. VLP. dig. 34, 2, 23, 1 vestimentorum sunt omnia . . . , quae induendi, -endi, amiciendi . . . causa parata sunt (*Paul. sent.* 3, 6, 79 cingendi). ITALIA Ier. 1, 17 (Gaudent. serm. 2, 22 G.) -e lumbos tuos ([*Vulg.* accinge]. ZENO 2, 65 [2, 20, 2 L.] ad exod. 12, 11 v. supra. Avg. contin. 7, 17 [ad Luc. 12, 35] quid est l. -ere? libidines cohercere [accingere var. l.]. al.; cf. AMBR. parad. 13, 67 in lumbis . . . , quibus [i. in q.] -imur, . . . semina esse). Ioel 1, 13 (Ps. Aug. spec. 26) -imini et plangite vos (Zeno 1, 15, 3 [1, 25, 6 L.] -ite vos. *Vulg.* accingite vos). Luc. 12, 37 (Iren. 5, 34, 2) dominus -etur et . . . ministrabit eis servis (aur. al. = VVLG. -et se, cod. e al. succinget se). Ioh. 21, 18 (cod. e al.) cum esses adulescentior, -bas te et ambulabas, quo volebas; cum autem senueris . . . , alius te -et (gr. ἐξώνυες . . . ζώσει, al. et *Vulg.* cingebas . . . cinget). SEV. MINOR. l. 139 V. (in imag.) monuit Christus ut me ad seminandum -erem. PLAC. med. 17, 11 rec. β vir si solvat semicinctium suum et eam mulierem -at, ut concipiat. al.

β in imagine et translate significantur qui quolibet modo ad agendum se parant, expediunt (p. p. p. -tus plus minusve pro adi. [pro subst. HOR.] praeter ITALAM Iob 38, 3 LAVRENT.; accedit inf. *HIER.*, ad c. gerund. LAVRENT. [v. etiam SEV. MINOR. l. 29 et VVLG. l. 12; cf. ut *HERM. l. 13*]): HOR. sat. 1, 5, 6 hoc iter ignavi divisimus, altius ac nos -tis unum ([*explicant*: PORPH. expediti[u]s et agilius, SERV. Aen. 8, 724 'discinctos' . . . inefficaces, ut contra 'tos' strenuos dicimus; . . . et graece εἰζωνος appellatur . . . , qui est strenuus]. PETRON. 19, 5 -ti certe altius eramus quam mulierculae [sc. ad pugnam sim.]). ITALIA I Petr. 1, 13 (Priscill. tract. 6, 109) -ti lumbos mentis vestrae, sobrii in omnibus perfecte credite in quo signati estis spiritu (gr. ἀναζωσάμενοι, al. et *Vulg.* succincti. cf. lumbos -ere: ITALIA Iob 38, 3 nec non Luc. 12, 35 vol. VII 2, 1809, 77. 81). *HIER.* hom. Orig. in Is. 1, 5 p. 248, 7 Christus . . . paratus est et -tus . . . offerre patri interpellationes nostras. LAVRENT. paen. p. 95^A ad vincendum te -e; esto armiger paenitentiae et protinus evertes peccatum. REGULA Macar. 2 ad obsequium non pigri, ad orationem parati, . . . in oboedientia -ti, in vigiliis instantes *monachi*. GREG. TVR. Franc. 6, 4 p. 268, 2 regina -ens se viriliter (vix proprie).

γ fere technice p. p. p. -tus pro subst. masc. de eo qui cingulo, sc. insigni muneris publici decoratus est (cf. p. 436, 49): GALLICAN. Avid. 1, 9 cum talem inter -tos habeas, qualem milites libenter audiunt.

δ -itur ipsa vestis, sc. non nisi p. p. p. -tus: notione communi (vix ad II): SERV. auct. Aen. 7, 612 ('cinctu . . . Gabino') veteres Latini . . . -tis togis bellabant (cf. supra l. 4). i. q. cingulo praeditus (sc. pro adi. CIL, fem. pro subst. de veste tali GLOSS.): CIL XIV 2215, 21 (inter res fano traditas) tunicas II, -ta(m) et discincta(m). GLOSS. III 272, 58 (in capite de vestimentis) ζωστή: -ta (inde fortasse corrigas: 193, 6 zestos: -ta [κεστός vel ζωστός Goetz dubitanter in indice]).

Β quolibet respectu: 1 -untur ea, quae limitibus finiuntur vel regionibus (sideribus) finitimis circumdantur sim.: a in descriptione terrae: ENN. ann. 488 Brundisium pulcro -tum . . . portu. Ov. fast. 3, 263 silva -tus opaca est lacus. PLIN. nat. 2, 166 tellus est medio ambitu -ta circumfluo mari (5, 143 gens. cf. AVIEN. orb. terr. 11 Oceani . . . terra salo -itur [Dionys. periheg. 3 ἐσθηφάνωται, Prisc. 8 cingitur]. 554 Graeciae confinia . . . -ta duobus aequoris . . . procuribus [Dionys. 400 ζωσθείσα, Prisc. 399 cincta]). SOL. 9, 2 Macedoniam -it Thracius limes. AVIEN. orb. terr. 1049 Asiam . . . -i vertice Tauri. 1182 Mesopotamiam flumine -tam gemino (Dionys. periheg. 992 sine verbo, Prisc. 916 fluvius quod cingit uterque). Ps. AMBR. nat. rer. 103 Migne suppl. 1, 615 quidquid circuitu lati -itur orbis. ISID. Goth. 1^a chron. II p. 267 temperata caeli zona -ta Hispania. non indicata re cingente: AVIEN. orb. terr. 221 hic (i. in hac parte Ponti, huic Müller) Asia ab laevis -itur Europamque excipit. b in descriptione caeli, mundi (cf. prosopopoeia p. 436, 32): MANIL. 1, 257 signa zodiaci, quae media obliquo -unt ordine mundum. 1, 576 aequator ingenti spera (i. spira) totum -it Olympum (i. caelum). 1, 653 horizon -it tenui transversum limite mundum (1, 664 mundum plano -it l. gyros [sc. horizon; vers. del. Bentley]). HYG. astr. 3, 13 p. 87, 13 medium ut -ens Ophiuchum Anguis signum (nisi ad A1aβ trahere malis). huc fortasse spectat non indicata re cingente (cf. l. 75): MANIL. 3, 307 omnia consurgunt binas ibi

(i. in regione sub circulo aequinoctiali sita) signa per horas, quod medius recto -itur ordine mundus (def. van Wageningen, 1921, ad l.; praeciditur Housman; an cogites de structura inversa intellegens medium caelum recto ordine praetentum?). c in descriptione temporis: SEN. epist. 12, 6 mensis artiore -itur circulo quam annus, angustissimum habet dies gyrum (antea: orbis habet circumductos aetas).

2 -untur ea, quae munitionibus instruuntur, firmamentis teguntur sim.: a proprie (muniuntur loca vel ipsi muri sim.): PROP. 4, 4, 7 Tatiis fontem vallo -it acerno (cf. PRVD. sub b). SIL. 3, 243 -xit litora muro . . . Aspis oppidum (cf. AVIEN. orb. terr. 368 Thebae, quae moenibus altis -xere larem). PLIN. epist. 10, 39, 4 parietes . . . onera sustinere non posse, quia sint caemento medii farti nec testaceo opere -ti. EPIST. Alex. l. 254 H. pluteis et lorica vallum -i (-ere var. l.). CLAVD. 26, 298 Ararim -ere castris. p. p. p. -tus non indicata re cingente fere i. q. munitus: EPIT. Alex. 35 ad oppidum -tum venit (proctrad.). b in imagine et translate: SEN. dial. 2, 6, 8 bona sapientis . . . inexuperabilibus munimentis -ta sunt. PRVD. ham. 494 (allegorice) qui se . . . ac sua moenia vallo -at triplici (cf. PROP. sub a). CASSIOD. in psalm. 6, 2 l. 105 concessiva deprecatio licet inermis apud terrena iudicia videatur, . . . invicta tamen apud deum munitione -itur.

3 -untur varia: a indicantur ea, quae cingunt: α res corporeae extrinsecus additae: Ov. epist. 14, 25 -tae lampades auro (cf. MART. 11, 37, 1 gemmam -ere libra auri). VITR. 5, 2, 2 -endi sunt parietes curiae medii coronis ex intestino opere (ibid. iterum). COLVM. 10, 347 ut prohiberet fulgura Tarchon, . . . suas sedes -xit vitibus albis (PLIN. nat. 21, 82 alvos medias a. vite -i, ne apes diffugiant. PALLAD. 1, 35, 1 contra grandinem: . . . omne horti spatium a. vite -itur). MART. 7, 61, 5 catenatis pila est -ta lagonis. PRVD. c. Symm. 2, 725 lauro -ere turres. CLAVD. rapt. Pros. 2, 177 te, Latiis nondum -te tropaeis Thybri. MARCELL. med. 26, 41 ex ea herba nudos renes -es (cf. Antidot. Brux. 137 concingis. item ad medendum: MARCELL. med. 29, 35 ex eo filo talum leporis conligabis corpusque laborantis -es [postea: subligaveris. 34 accingat]. v. etiam VEN. FORT. sub A1c, MARCELL. sub II). β partes propriae, innatae: Ov. met. 14, 395 fibula quod fuerat . . . pluma fit et fulvo cervix pici -itur auro. PLIN. nat. 25, 70 caule inani, articulis -ta herba (cf. CASSIOD. var. 12, 14, 3 intiborum fibrae -tae foliis tortuosis). 37, 99 gemmas -tas candida vena (cf. 37, 118 gemma transversa lineā albā media -itur). PLIN. med. 3, 24, 8 zoster occidit eum quem appetit, si -at (Plin. nat. 26, 121 si cinxit). γ orbis: STAT. Theb. 4, 67 funditores adsueta vacuo . . . diem, sc. caelum sim., -ere gyro (silv. 3, 2, 25 navis utrumque latus molli -ite g., Nereides [nisi ad δ trahas sec. vol. VI 2.2388, 73]). δ multitudo animantium: APVL. met. 8, 4, 2 in venatione canes -unt aditus cubilis. CASSIOD. in psalm. 68, 23 l. 491 apostolorum corona -ens mensam. DYNAM. vita Max. 12 devotio populi . . . tanta eum aviditate -xerat (-xit, praecesserat var. ll.), ut maximam partem indumenti sui in reliquiarum patrocinia . . . rapuisset.

h re cingente non indicata: i. q. praecinctione instruere (technice in architectura; v. sub praecinctio): VITR. 5, 7, 2 in theatro gradationes scalarum . . . dirigantur ad primam praecinctionem, a praecinctione inter eas iterum mediae dirigantur, et ad summam quotiens -untur, altero tanto semper amplificantur. insectorum membra -ta i. incisa (sc. formae hominis -ti similia): PLIN. nat. 11, 1 insecta appellata ab incisuris, quae . . . -ta separant membra, tenui fistula cohaerentia. i. q. filo circumligare sim.: CHIRON 102 acum trahicies . . . , ut totam venam -as (postea: conligas et constringas; v. Oder in indice s. v. aciola).

II structura inversa pro cbi. est ipsa res cingens (v. etiam IA1b et fortasse supra l. 3; aliter IA2b): ITALIA I Macc. 6, 37 (rec. L) turres lignae . . . -ti super eas bestias, sc. elephantos, machinis (part. masc. sec. gr. πύργοι . . . ἐζωσμένοι ἐπ' αὐτοῦ μηχαναῖς cum turres coniungendum? rec. B succincti, verbum om. *Vulg.*). II Macc. 5, 25 (non nisi var. l. *Vulg.*) arma -ere suis praecipit (capere codd. *Vulg.* plerique et recc. LX, gr. ἐξοπλισίαν παρήγγειλε). MARCELL. med. 29, 45 -es eum filum totum supra umbilicum (cf. 52 filo pro cingulo . . . uteris). PETR. CHRYS. serm. 22, 4 (ad Luc. 12, 35) ibi -enda est virtus, ubi voluptas est comprimenda (postea: virtutis cingulum). p. p. p. neutr. -tum pro subst. i. q. vestimentum lumbis imponendum, subligar sim. (an cogites de voce 2. praecinctus, -ūs, quam sec. gr. cum pron. neutr. coniunxerit interpret? sed nom. sing. -tum exstat l. 73): ITALIA Ier. 13, 6 (Wirc.) vade ad Eufraten et accipe inde -um, quod praecipi tibi ut absconderis ibi (item excipitur pron. neutr. ibid. 13, 10 impij erunt sicut -um hoc, quod non erit utile iam, sed masc. 13, 7 accepi . . . -um . . . et accepi eum. 13, 1 sqq. vertitur ibid. cinctum, gr. ubique exhibet περίζωμα, Rufin. patr. 1, 9 S. praecinctorium, Hier. ad l. cinctorium, *Vulg.* lumbare). GLOSS. -um: διάζωμα (nisi acc. masc. intellegas).

p. p. p. -tus pro adi. subiunximus supra passim, v. imprimis p. 436, 82. 437, 33. 55. 438, 14, pro subst. masc. v. p. 437, 2. 37. 51, fem. p. 437, 60 sq., neutr. l. 68.

deriv.: praecinctio; praecinctorius, praecinctura, 2. praecinctus (-ūs).

*praecino et praecano, -cinoi (-canoī) vel -(ce)cini, -centum, -ere. a prae et canere. scribitur pre- GARG. MART. pom. 4, 1. al. Not. Tir. 107, 45^a -it. formae: stirpis praes.: -cin- longe praevallet; (Breimeier)

-can- praebent TERT. (*solum traditur*: idol. 9 p. 39, 19 adv. Iud. 11, 11 adv. Marc. 4, 40 p. 559, 19; *iuxta var. l.* -cin-: carn. 6 l. 11 adv. Iud. 10, 18; -cin- tantum legitur: adv. Marc. 3, 20 p. 410, 11), CYPR. (*sine var. l.*: epist. 63, 8 p. 706, 13, *iuxta var. l.* -cin-: Demetr. 22 p. 366, 22 Fort. 12 p. 343, 11), PANEG. 11, 10, 3. *al. stirpis perf.*: -cinui sim. TIB. 1, 5, 12. 2, 5, 74 IVLIAN. in Os. 13, 14sq. l. 200. *al.* (-canuerat MAXIMIN. *ter.*, v. p. 441, 14sq.); -cecini sim. PLIN. nat. 2, 53 TERT. idol. 15 p. 48, 16 adv. Marc. 1, 21 p. 317, 11 RVFIN. Orig. in iud. 6, 1. *al.*; -cinerat: IVL. VAL. 2, 28 p. 97, 4 RVFIN. Clement. 1, 39, 1 (*cf. falsam var. l.* -cinerunt pro praecinzaverunt GEST. Pilat. 4, 3). *p. p. p.* -centum non nisi VIRG. gramm. epist. 5 p. 165, 11 (*vix huc praecantum, q. v.*). *legitur inde a* CIC., TIB., LIV., PLIN. nat., STAT. [*confunditur cum canere, con-, recinere (falso trad. PLIN. nat. 29, 69, restit. MAXIMIN. serm. Migne suppl. 1, 741), ceterum e. g. cum praecantare, praecipere (falsa var. l. HIER. tract. in psalm. I p. 34, 4), praedicare (falsa var. l. AVG. in psalm. 32, 2 serm. 2, 6), praedicere.*]

I fere i. q. ante aliquem (aliquid) sonare, canere sim. (GLOSS. II 416, 6 προάδω -o). *in praeverbio praevalet vis localis e. g. infra l. 32. 47sq. 52 nec non 79, vis temporalis e. g. l. 37. 39. 62. p. 440, 8 sq.; ceterum saepius elucet vis sonorum vel auctoritas canentium, qui actionem quandam cantu praecunte incitant (e. g. infra l. 61. 68) vel cantu comitantur, moderantur (e. g. l. 30. 34. 35. 51); modo autem minus definito vis verbi simplicis augetur e. g. l. 74. 81. p. 440, 12 et 15 (dub. an huc spectet SYNON. Cic. p. 420, 10 commemorat . . . praedicat. -it), nisi prorsus pro simplici adhibetur, quem usum testari videntur GLOSS. III Abstr. PR(A)E 74 -at: canat vel cantet (sim. V Aa p. 941. al.).*

A usu vario: I respicitur sonus instrumentorum musicorum (armorum AMM. 24, 6, 10; in imagine l. 44. 57): a absolute vel cum dat.; subi. sunt: α ipsa instrumenta (v. et b): CIC. Tusc. 4, 4 deorum pulvinaribus et epulis magistratum fides -unt (ad rem cf. SOL. infra et LIV. sub β). FLOR. epit. 2, 2, 10 Duillius . . . , ubi a cena rediret, praelucere funalia et -ere sibi tibias iussit (ad rem v. VIR., AMM., PARIS sub β. item de tibiis: SOL. 5, 19 praecentoriarum tibiaram locus est ad pulvinaria -endi). 2, 16, 5 civitas . . . tuba -ente (turba praecing- var. l.) deleta est. GELL. 1, 11, 6 Cretenses . . . proelia ingredi solitos . . . -ente ac praemoderante cithara gressibus. HIL. psalm. instr. 19 canticum . . . psalmi est, cum organo -ente subsequens . . . vox chori canentis auditur (quae sequuntur v. sub 2c; ceterum cf. CASSIOD. in psalm. praef. 7 instrumento musico -ente canens chorus . . . acclamabat). HIER. chron. a. Abr. 1995 (= SVET. frg. p. 22, 4) Pylades . . . pantomimus . . . chorus et fistulam sibi -ere fecit. MART. CAP. 5, 435 in trepidatione bucinae -entis, sc. ingressum Rhetoricae nuntiantis (CAES. AREL. serm. 57, 4 p. 242, 7 -entibus angelorum b. in die iudicii). CASSIOD. in psalm. 146, 7 cithara . . . significat virtutes morales consona operatione -entes.

β homines instrumentis utentes: LIV. 9, 30, 5 tibicines . . . abierunt, adeo ut nemo . . . sacrificiis -ret (sim. 9, 30, 10 qui sacris -rent). VIR. ill. 38, 4 Duellio concessum est, ut praelucere funali et -ente tibicine a cena publice rediret (cf. l. 32 et: AMM. 26, 3, 5 t. lenius -ente. PARIS 3, 6, 4 [praecunte fere codd. Val. Max.]). γ modi vel soni sim.: AMM. 24, 6, 10 Romani vibrantes . . . clipeos velut pedis anapaesti -entibus modulis lenius procedebant. MART. CAP. 2, 133 introferunt lectica . . . , cui . . . tympani crotalorumque crepitus -bant. b cum acc. soni editi: IVL. VAL. 2, 28 p. 97, 4 bellicum lituo -ente . . . utrimque . . . procurant (gr. Hist. Alex. M. I p. 86, 6 Kr. ἐκατέρους ἐκλήζεν <ῆ> πολέμιος σάλπιγξ). PASS. Mar. Iac. 12, 8 qua praedicatione . . . fides martyris . . . fratribus incentivum aemulandae virtutis et quasi classicum -bat.

2 respicitur vox humana (subi. sunt fere homines eorumve voces sim.; cum dat. l. 63. 75sq. p. 440, 12. al.): a accedit obi. acc. (pron. praepar. v. sub b): STAT. silv. 5, 3, 59 ipse . . . , umbrarum . . . sacerdos, -rem gemitum (sc. choro, v. 56). SERV. auct. Aen. 8, 270 cum Hercules rem divinam faciens preces -ret, quas Potitius diceret. SCHOL. Hor. epod. 1 p. 378, 12 primus versus secundo ἐπάδεται, id est -itur. AMBR. in psalm. 38, 1, 1 seriem psalmodiarum . . . -bat Idithun. VVLG. I par. 15, 22 princeps levitarum prophetiae praecerat ad -endam melodiam. RVFIN. hist. 2, 17, 22 ut -enti ei . . . versiculum . . . multitudo respondeat (gr. ἐπιβάλλοντος). IVLIAN. in Am. 5, 16sq. l. 335 quas funebres cantilenas ad rhythmum -entibus aliis turba resonabat. in Os. 2, 14-17 l. 361 Maria . . . laudes dei choris sequentibus -bat (PAVL. NOL. carm. 25, 200 episcopus . . . cantica). MART. CAP. 9, 901 puer -ret (praecipe- var. l.) nuptiale carmen. PALLAD. hist. mon. I 19 p. 297^B in singulis orationibus . . . psalmum -ere (gr. p. 92, 7 B. προάδουσαι).

b accedit oratio recta: GARG. MART. pom. 4, 1 de quibus castaneis pastor ita -it: 'mea quas eqs.' (Verg. ecl. 2, 52). HIER. epist. 22, 41, 1 Maria -et responsuris: 'cantemus eqs.' (exod. 15, 21 ut l. 77sq. et 54, 13, 5 in exemplum Mariae soror tua . . . choro -it: 'c. eqs.'). in Os. 2, 14sq. l. 368 Maria . . . -ens ceteris exsultavit et dixit: ' . . . ' (VVLG. exod. 15, 21 mulieribus -bat dicens: ' . . . ' I reg. 18, 7 -bant mulieres . . . dicentes: ' . . . '). CASSIOD. in psalm. 25, 7 illud . . . , quod coram ipso deo . . . -itur: ' . . . ' (item iuxta pron. praepar.: VIRG. gramm. epist. 5 p. 165, 11 de quo Maevio illud -tum est: ' . . . ' [alludit ad Verg. ecl. 3, 90]). cum colore adhortandi (ex usu supra l. 20sq. descripto explicandum videtur, cf. maxime HIER. et VVLG. exod. supra; nisi ad p. 441, 1sq. referre mavis): HIER. in Nah. 2, 1sq. l. 25 quia . . . tibi imminet bellum,

ecce gaudens propheta nunc -o (praeconio var. l.): 'contemplare . . . et conspice eqs.' c cetera exempla (v. etiam p. 439, 40): APVL. mund. 29 in choris, cum dux [carmini] hymno -it, concinentium vulgus . . . harmoniam resonant (gr. 399a15 κατάξαντος). HIL. psalm. instr. 19 vocis . . . modulibus -entibus . . . psalterium . . . modulatur. HIER. in Am. 5, 16sq. l. 589 qui sciunt more provinciae -ere, ad concitandas lacrimas vocabuntur. in Os. 2, 14sq. l. 361 'anatha' nos ab Hebraeo κατά λέξιν magis accipimus, id est: -et (Vulg. Os. 2, 15 canet). l. 381 -entibus aliis alii respondeant concinentes (in psalm. 87 filiis Core . . . chorus. ibid. iterum). psalt. sec. Hebr. 88, 1 (unde fortasse ITALIA cod. 189) canticum . . . per chorum ad -endum (Itala Veron. al. et Vulg. ad respondendum). VVLG. psalm. 146, 7 -ite domino in confessione, psallite deo . . . in cithara (gr. ἐξάρατε, Itala Veron. al. incipite, Hier. psalt. sec. Hebr. canite. ceterum cf. HYMN. Ambros. I 10, 12 -entes psallimus). CASSIOD. in psalm. 105, 1 l. 10 (respicitur iud. 5, 1) Debhora iucunda exsultatione -uit. in imagine: ZENO 2, 27, 3 (2, 11, 5 L.) Christianus monitis divinis -entibus obsecundando . . . defenditur. HIER. tract. in psalm. I p. 33, 30 versiculi duo (psalm. 66, 4 confiteantur eqs.) quasi apostoli -unt . . . gentibus (in eadem re: p. 34, 2 -unt, et . . . gentium turba respondet). AVG. in psalm. 87, 1 l. 52 Christi vocem in prophetia -entis audiamus, cui suus chorus . . . imitatione . . . respondeat.

B in arte magica (cf. usum vocum q. s. praecantatio, praecanto sim.; an huc POTAM. sub IIB3?): TIB. 1, 5, 12 te morbo defessam circumlustravi sulphure puro, carmine cum magico -uisset anus. MACR. somn. 2, 3, 9 aegris remedia praestantes -ere dicuntur. huc fortasse spectat GLOSS. III Abstr. EX 108 excanet: -et (inde V Aa E 691. al.), nisi legendum excavet: praecavet (v. supra vol. V 2, 1204, 4).

II fere i. q. canere, dicere, quae ad futura pertinent. maxime de actione praesagiendi, vaticinandi sim.; annuntiandi PRVD. cath. 1, 2, ratiocinandi PLIN. nat. 2, 53, interpretandi l. 69 (loco corr.?). p. 441, 24. subi. sunt fere animantes vel res incorporeae, e. g. cantus, prophetia; audacius luci TIB. 2, 5, 74, lapides PLIN. nat. 37, 168, aether STAT. Theb. 8, 205, aquae AMM. 22, 12, 8. fere abundanter accedunt ante, antea MAXIMIN. p. 441, 14sq.; v. p. 439, 22sq.

A sonis variis; accedit obi., quod indicat: I rem futuram, eventuram: CIC. har. resp. 20 hoc . . . motu (sc. strepitu et fremitu) . . . magnum aliquid deos populo Romano praemonstrare et -ere. TIB. 1, 8, 4 -it eventus . . . mihi cantus avis (item respicitur cantus avium PRVD. cath. 1, 2 ales diei nuntius lucem propinquam -it. v. etiam CONSVLT. sub 2). 2 ipsum vaticinium (cf. B2): STAT. Theb. 8, 205 nihil certum sagis clangoribus aether -et. CONSVLT. Zacch. 1, 30 p. 38, 7 immundi spiritus in avibus auguria -unt.

B vocibus conceptis: I -itur res futura, eventura; accedit: a obi. acc. (pron. anaphor. vel praepar. v. p. 441, 5 et 9): α rerum: TIB. 2, 5, 74 ferunt . . . lucos -uisse fugam (concin-, praetimuisse et al. var. ll.). PLIN. nat. 2, 53 solis et lunae cursum in sexcentos annos -cecinit Hipparchus. 2, 208 sunt qui fatidicorum specuum exhalatione temulenti futura -ant (item furore quodam: 8, 185 repente lymphati. LACT. inst. 1, 4, 3 PS. LACT. PLAC. fab. Ov. 2, 10. ceterum: PLIN. nat. 37, 168 hyaeniae lapides . . . dicuntur . . . linguae hominis subditi f. -ere [var. l. praedic- inde ISID. orig. 16, 15, 25 et Sol. 27, 25 praedicat. al.]). TERT. idol. 9 p. 39, 19 aliorum climacterica -it (praecav- var. l.) astrologia. adv. Marc. 4, 40 p. 559, 19 et quantitatem et exitum pretii . . . Hieremias -it: ' . . . ' IVL. VAL. 2, 1 p. 66, 19 secunda Alexandro -erat vates. PANEG. 11, 10, 3 matres Italiae . . . Cannas dolore praesago -bant. AMBR. in psalm. 118 serm. 13, 22 quam praedicationem euangelii propheticus spiritus -bat. LEO M. epist. 165, 9 (Conc. II 4 p. 118, 21) veritatem corporis Christi prophetia -ere non destitit. DIONYS. EXIG. Conc. IV 2 p. 203, 32 linguae propheticae ineffabilitatem huius sacramenti -entes aiebant: ' . . . ' (gr. ibid. p. 193, 12 προσαλπίζουσαι). al. -it quis non modo verbis sed etiam actione sim.: CARM. adv. Marc. 3, 36 patribus Iacob . . . tempora Christi -cecinit verbis, actu, virtute, labore.

β animantium: TERT. carn. 6 l. 11 apostolus angelum illum iam tunc -bat dicens: ' . . . ' (Gal. 1, 18). HIER. hom. Orig. in Luc. 11 p. 70, 14 prophetia . . . eum Christum. RVFIN. Clement. 1, 39, 1 quem prophetam Moyses -erat. CASSIOD. in psalm. 87 concl. chorum Christi titulus psalmi . . . -uit.

b acc. (nom.) cum inf.: α fut.: PLIN. nat. 2, 141 in fulgurum . . . interpretatione eo profecit scientia, ut ventura alia finito die -at et ante peremptura sint factum aut prius alia facta eqs. (per perseverationem adhibetur etiam ad praeterita, sed textus fortasse corruptus est, v. app. crit.). TERT. idol. 15 p. 48, 16 spiritus sanctus . . . ostia in superstitionem ventura -cecinit. adv. Iud. 10, 18 vos sollemnitatem . . . paschae . . . cum amaritudine manducatos. 11, 11 quae post Christum futura -canebantur (item adv. Marc. 3, 20 p. 410, 11, ubi -cin-). CYPR. epist. 63, 8 p. 706, 13 -itur et ante praedicatur Iudaeos, si sitierint . . . , apud nos esse poturos. AMM. 25, 10, 1 eventus fore luctificos. RVFIN. Orig. in iud. 6, 1 PAVL. NOL. carm. 27, 214. β praes.: CYPR. Demetr. 22 p. 366, 22 succendi et cremari alienigenas -it dominus. DICT. 3, 26 denuntiata cum ad perniciem publicam expectare (i. spectare) aruspices -rent. CASSIOD. in psalm. 108, 29 (28) dominum . . . advenire. 125 concl. laetitiam . . . populis . . . largiendam esse. PRIMAS. in apoc. p. 905^D liberare suos Christus psalmo -itur.

? c interrog. obliqua: PLIN. nat. 2, 141 v. sub ba.

[Breimeier]

d oratio recta (structura laxiore, sc. oratione verba eorum, de quibus -itur, continente TERT., FIRM.; cum praepos. de l. 6. 15 sqq.): α exempla varia (cf. p. 440, 54. 60): TERT. adv. Marc. 1, 21 p. 317, 11 psalmus ... cecinerat: 'disrumpamus eqs.' (psalm. 2, 3). FIRM. err. 24, 4 numen ... praecipit: 'aperite, aperite eqs.'; hoc a ... propheta ... -itur, et ex ore prophetico vox iubentis auditur. HIER. in Is. 57, 6 de his ... -bat Moyses ...: '...'. RVFIN. hist. 1, 3, 6 tale aliquid ... Hieremias -bat: 'spiritus', inquit, 'vultus nostri eqs.' (cf. gr. προανεφώνου. item cum pron. praepar.: IULIAN. in Os. 13, 14sq. l. 200 illud, quod carmina sancta -uerant: '...'. CASSIOD. in psalm. 33 concl. hoc est, quod titulus ille -uit: '...', ut eqs.). β accedit part. dicens (v. etiam p. 440, 64): CYPR. Fort. 12 p. 343, 11 per Salomonem spiritus sanctus ostendit et -it d.: '...' (MAXIMIN. Aug. coll. c. Maximin. 4 p. 725 sic ... iam ante per prophetam -uerat d.: '...'). MAXIMIN. Aug. coll. c. Maximin. 8 p. 726 de hoc ipso ... ante iam vetus testamentum -uerat d.: '...' (serm. Migne suppl. 1, 741 de ... ascensu domini iam antea propheta ... <p>recauerat d.: '...'). EPIPHAN. in euang. 52 p. 134, 26). MAR. MERC. Conc. I 5 p. 26, 44 secundum ... profetam -entem ... d.: '...'.
2 -itur ipsum vaticinium (cf. A2): PLIN. nat. 25, 106 verbenaca sortiuntur Galli et -unt responsa.

3 sine obi.: ARNOB. nat. 5, 5 lapides ..., sicut Themis mandaverat -ens, ... Deucalion iactavit. FIRM. err. 27, 5 cum de passione domini ... propheta -ret. POTAM. subst. 14 Migne suppl. 1, 207 in Aegypto magis -entibus auditus Pharaonis expavit (respici videtur exod. 8, 19. an ad IB?). DICT. 3, 26 Alexandri natalem diem evitari ne diis quidem -entibus (praecipit -var. l.) potuisse. AMM. 22, 12, 8 Hadrianus ... -entibus aquis capessendam rem publicam conperit (ad rem v. Sozom. hist. eccl. 5, 19, II). 25, 3, 19 interitum me ferro ... didici fide fatidica -ente. PRVD. cath. 4, 96 nil est dulcius ... quam vatis pia -entis orsa. Ps. Avg. hypomn. 6, 5, 7 Christum oportebat pati ... -ente ... sancto spiritu.

deriv.: praecentio, praecentor.

Breimeier.

praecipies v. praecipis.

***praecipio**, -cēpi, -ceptum, -ere. a prae et capere. scribitur praec. e. g. CIL III 8196. PLAVT. Poen. 594 (cod. A) et passim, prec. CIL V 6418 (a. 528/9). VIII 8248. 20627 (iuxta praec.). al. et saepius in codd.; pecepit INSCR. christ. Ferrua 17593 (a. 484); -cap- in stirpe praes. GLOSS. II 418, 44 (cod. Harl. saec. VII). V 510, 53 (cod. Vat. saec. X), -coep- in stirpe perf. ITALA gen. 44, 1 (Lugd.) et passim in codd. maxime saec. IX-XI. formae stirpis perf. -cip- pro -cēp- (v. Banta, Abweichende Perfektbildungen, Diss. 1952, 20 sqq. et 106) exstant in var. l. Ov. trist. 3, 3, 34 (M saec. IX), COLVM. 6, 2, 8 (recc. duo) et saepius apud auctores posteriores, e. g. Avg. civ. 10, 5 p. 408, 31 D. (C saec. VII). ENNOD. epist. 2, 10, 2 p. 49, 23 (B saec. IX). CASSIOD. hist. (v. Hanslik in indice ed. p. 730). errori lapicidae tribuenda est forma praeecepit CIL V 4057, 5. NOT. Tir. 10, 74 -epit. legitur inde a PLAVTO, CATONE (v. p. 442, 61), TER., sc. saepissime in prosa oratione (frequentant imprimis CIC., COLVM., QVINT., sacrae script., contra semel tantum adhibent CATO, VTR., FRONTO), rarius in poesi (TER. quater, LVCIL. [semel ut CIC., CVLEX, TIB., PROP., MANIL., SIL. al.], LVCIL. [ter ut HOR., LVCAN.], VERG. sexies, sed PLAVT. 18^{ies}, Ov. 16^{ies}; non habent ENN., CATVLL., PHAEDR., SEN. trag. [sed OCTAVIA semel], PERS., MART.). [confunditur in codd. maxime cum percipere (v. p. 452, 74), recipere CIC. de orat. 3, 224 (restituatur PLAVT. Mil. 247 [v. etiam p. 444, 48], falso trad. CIC. Catil. 3, 10), praecerpere q. v., praeripere Ov. epist. 16(17), 109. al. (falsa var. l. CIC. Att. 9, 17, 1. CAES. civ. 3, 1, 5 [sed cf. in simili iunctura Liv. 6, 26, 2 p. 450, 81]), praecipitare PLAVT. Trin. 298 Ov. Ib. 265 LVCAN. 2, 106 (restituatur APVL. met. 3, 16, 3), praecedere Ov. trist. 3, 3, 34 (falsa var. l. Liv. 32, 16, 5. restituatur e con. dub. COMM. instr. 2, 35, 14). restituatur pro praeecepto CATO agr. 142. GLOSS. p. 450, 67 (falso trad. Liv. 2, 27, 3. 42. 30, 4 SIL. 16, 324). vix recte trad. GARG. MART. pom. 2, 5 (Scotti procedit), SYNON. Cic. p. 448, 16 (inter verba muniendi, cingendi).]

CAPVT PRIVS: i. q. sive docendo sive iubendo mandare, tradere sim. (quomodo cum notione in capite altero illustrata cohaereat non liquet; Bloch, Mus. Helv. 15, 1958, 130 sqq., coll. vocibus praecire, praefari fortasse recte hanc vim revocat ad verba ante concepta, quibus praeeceptor praecit instruendos [cf. p. 442, 47]; aliter, sed ratione non prorsus conspicua, Colaclidès, Glotta 38, 1960, 309 sqq.; ceterum nihil ad rem adferunt loci quidam, quibus subaudire possis respectum temporis, e. g. p. 442, 37. 76. 443, 26). ad notionem cf.: NON. p. 371, 35 -ere est iubere vel monere (affert VERG. Aen. 11, 329. 9, 40 TER. Ad. 434. al.; pergit notione in capite altero illustrata: -ere praevenire [affert VERG. Aen. 11, 491. 6, 105]). CHAR. gramm. p. 412, 3B. suade illi, da illi consilium, -e illi. PRISC. gramm. III 273, 27 verba supereminetia vel subiecta sunt, ut 'impero tibi ... dominor tibi, -o tibi, suadeo tibi'. SYNON. Cic. p. 418, 17 comonet. -it. praedicat. denuntiat. p. 423, 33 edicit. denuntiat. -it. praedicat. iubet. imperat. GLOSS. -o: παραγγέλλω, προστάττω. -epit: διεστείλατο, κατεστήσατο. et al. de ratione, quae intercedit inter -ere et verba affinia (exempla potiora): iungitur cum docere TER. Ad. 963 CIC. rep. 1, 70 off. 1, 13 PETRON. 85, 3. al. (variat in contextu: SEN. epist. 108, 23 COLVM. arb. 1, 3 QVINT. inst. 2, 17, 30. al.), (ad)monere TER. Ad. 963 QVINT. inst. 2, 13, 8 PORPH. Hor. epist. 1, 17, 6. al. (variat in contextu: CIC. Verr. II 3, 157 off. 1, 90 COLVM.

3, 13, 10. al.; opponitur: PLIN. epist. 8, 24, 1. 10), imperare CIC. off. 1, 13 p. 445, 82. QVINT. decl. 3, 17 p. 247, 27 (variat in contextu: PLAVT. Asin. 421 BELL. Afr. 8, 4 VAL. MAX. 8, 6, 3. al.; opponitur: SEN. contr. 10, 2, 12), (co)hortari CIC. fam. 5, 13, 4 TERT. uxor. 2, 2 l. 43 Avg. catech. rud. 2, 15 (opp.: TERT. paenit. 4, 7), suadere VAL. MAX. 3, 8, 6 TERT. uxor. 2, 2 l. 43 (variat in contextu: CIC. Verr. II 3, 155 PLIN. nat. 29, 122 APVL. met. 6, 31, 1. al.), mandare TERT. adv. Hermog. 11, 3 CYPR. eleem. 4 p. 375, 21. 7 p. 378, 22. al. (variat in contextu: SVET. Nero 40, 4 Ps. HIL. libell. 5. al.; ceterum Itala exhibet saepe m., ubi respondet -ere in VVLG.), iubere TERT. uxor. 2, 2 l. 43 SALV. gub. 1, 22 (variat in contextu: CIC. rep. 3, 24 off. 1, 41. al. Liv. 9, 37, 5. et al.; cf. p. 441, 22), permittere INTERPR. Cod. Theod. 2, 24, 2 (opponitur: TERT. adv. Marc. 4, 34 p. 535, 22. OP. imperf. in Matth. p. 446, 45); ceterum opponuntur e. g. obtemperare TER. Ad. 434 CYPR. epist. 63, 1 p. 702, 3 (cf. observare Liv. 23, 35, 9), discere GALL. epigr. 2 SEN. epist. 33, 9. 108, 23 QVINT. inst. 12, 1, 45. al. gr. respondere solent maxime κελεύω, προστάττω, παραγγέλλω, ἐπιτρέπω, ἐντέλλομαι, quae infra plerumque omittuntur.

I notione communi (colores imperandi et docendi aegre distinguendos non nisi sub B separavimus; ceterum hic praevalet nimirum sub A1b, ille sub A1c et A2b): A indicatur quid doceatur vel iubeatur:

1 -unt animantes: a quilibet (exempla paucissima): PLAVT. Asin. 421 (servus ad alium servum) cui numquam unam rem me licet semel -ere ... quin centiens eadem imperem. 507 (filia ad matrem) mihi quo pacto -is tibi placere (item -unt parentes: Trin. 298 CIC. Planc. 59 off. 2, 48. 2, 54. et passim. ratione inversa PLAVT. Persa 350 quom parva natu recte -o patri). Pseud. 161 (leno ad servum) tibi hoc -o, ut niteant aedes (item dominus servo: TER. Ad. 434 CIC. Cael. 62 PAVL. dig. 17, 1, 5, 4. al.). TER. Ad. 963 (loq. Syrus) istos filios vobis ... curavi ...; docui, monui, bene -epi semper, quae potui, omnia (item de paedagogo: SEN. epist. 94, 9. QVINT. inst. 1, 2, 21). LVCIL. 611 amici est bene -ere. CIC. Mur. 4 e portu solventibus ... ex alto invehentes -ere summo studio solent et tempestatum rationem et praedonum et locorum. Att. 3, 15, 6 est stultum me -ere, quid agatis aut quo modo. 12, 51, 2 quibus temporibus parere omnes πολιτικοί -unt. SVLP. RVF. Cic. fam. 4, 5, 5 quae aliis tute -ere soles, ea tute tibi subiace. NEP. Epam. 1, 1 de hoc Epaminonda priusquam scribimus, haec -enda videntur lectoribus. VERG. Aen. 11, 329 Teucris numerumque modumque carinis faciendis -ant. HOR. ars 335 quidquid -es, esto brevis. Ov. epist. 16(17), 177 tempora ne pereant ultro data -is utque simplicis utamur commoditate viri. SEN. contr. 2, 7, 2 quae -erim uxori proficiscens, scio (sim. QVINT. decl. 306 p. 199, 6 [thema]). SEN. frg. 87 quomodo potest ... -ere castitatem ... , qui nupsit. CIL V 4057, 5 testamento suo prae[ce]cepit hunc praetoriolum ... libertis ... cedi et iussit, ne quando de familia alienetur (item -unt defuncti in titulis: 8774 in qua arca se poni -epit. VI 3554, 8 -epit heredibus, ne quis extraneum ve[li]t ponere. XIII 2014 monumentum sibi vivus ... ponendum -epit [item 2085]. al.). al. aliquis praecit verba ab instruendo fere iteranda (cf. p. 444, 40 nec non falsam var. l. pro praeciri CIC. dom. 138; agnosci possunt fortasse vestigia notione originariae, v. p. 441, 67): PLAVT. Capt. 359 dice, [de]monstra. -c. quae ad patrem vis nuntiari (cf. Persa 148 praemonstra docte, -e astu filiae, quid fabuletur, ubi se natam praedicet eqs.; fortasse huc trahi possit Mil. 256). 393 (389 omnium primum salutem dicito ... patri eqs.) istuc ne -as, facile/memoria memini tamen. CIC. Verr. II 5. 102 (antea: rogat, ut in sua quisque dicat navi se ... habuisse tot nautas) respondet unus quisque, ut erat -ptum. TIB. 3, 12, 15 in sacris Iunoni faciendis -it et natae mater studiosa, quod optat: illa aliud tacita. iam sua. mente rogat. Liv. 1, 59, 2 (I Brutus ... 'per hunc' inquit '... sanguinem iuro' eqs.) ut -ptum erat, iurant comites. 6, 36, 8 tribuni plebi vocibus alienis id modo, quod domi -ptum erat, intercessioni suae praetendebant.

b artium doctores: α rei rusticae: CATO agr. 142 quae dominus -epit (domino [-nus] praeecepto trad. quod defendunt editores quidam, v. sub 2. praeecepto) ... eadem uti curet vilicus. VARRO rust. 1, 18, 1 in qua formula Cato -it, quo modo olivetum ... instruere oporteat. 1, 22, 1 de reliquo instrumento muto ... haec -enda. al. PAVL. FEST. p. 93 cum pater filio de agricultura -ret: '...'. COLVM. 1, 1, 7 Graecorum turba ... de rusticis rebus -ens. 2, 8, 4 quosdam veteres auctores -isse, ne eqs. 3, 9, 9 haec de cura eligendi malleoli generatim -epimus; nunc illud proprie specialiter (v. app. cr.), ut eqs. 3, 15, 4 Magonem secutus Vergilius tutari semina et munire sic -it (affert georg. 2, 348 sqq.). 10 praef. 3 quare cultus hortorum ... diligentius nobis quam tradidere maiores -endus est. arb. 1, 3 arborum et fruticum docebimus cultum, si prius de vitibus -erimus. al. PLIN. nat. 10, 180 equarum iubas tondere -unt. 17, 75 plantas ex seminario transferre in aliud ... operose -i arbitror. al. β gramm. et rhetoricae (item poeseos, cf. p. 444, 40): RHET. Her. 1, 9, 15 si sequemur ea, quae de brevitate -pta sunt (paulo antea, sc. I, 9, 14. sim. CIC. inv. 1, 29). 4, 1, 1 cum ipsi scriptores Graeci -erint, quo pacto oporteat ornare elocutionem. al. CIC. inv. 1, 27 ex iis, quae postea de elocutione -entur, ornamenta sumentur. 2, 4 quod quisque scriptorum commodissime -ere videbatur, excerpimus. 2, 79 sicuti in comparatione -ptum est. de orat. 2, 76 omnes isti, qui de arte dicendi -unt. 2, 100 hoc in ludo non -itur (ut discipulus causam penitus cognoscat). orat. 70 de quo decoro praeclare et multa -untur. Cato 28. al. VARRO ling. 9, 43 dicunt, simile sit neene nomen nomini, impuden-

[Baumgartner]

(Tit. 3, 10). FIRML. Cypr. epist. 75, 25 p. 826, 9 ut Stephanus episcopus -ret fraternitati universae, ne quis eos legatos in domum suam reciperet. HIER. in Ier. 16, 5 apostolus -it cum his, qui aversentur deum, nec cibum quidem esse sumendum (I Cor. 5, 11). VVLG. Ier. 51, 59 verbum, quod -epit Hieremias propheta. RVFIN. Adamant. 1, 16 propheta . . . ursis -epit exire de silva et comedere pueros (gr. ἐβλεπεν ἐξελθεῖν). AVG. c. Pelag. 2, 3, 5 ubi in epistula -erit papa credi oportere eqs. CONC.^S I 2 p. 33, 21 beata synodo -ente ire nos ad . . . Nestorium. al.

2 -unt res: a variae: CIC. Phil. 13, 6 si hoc -it sapientia, ne quid vita existimem antiquius eqs. (fin. 3, 61. SEN. epist. 95, 13 antiqua . . . s. nihil aliud quam facienda ac vitanda -epit. al.). de orat. 2, 108 hoc -it ratio et doctrina, ut vis eius rei, quam definias, sic exprimat, ut neque absit quicquam neque supersit (Tusc. 4, 39. VAL. MAX. 9, 13, 3 mortem non timere -it). rep. 3, 24 iustitia . . . -it parcere omnibus. Tusc. 1, 41 bene enim illo Graecorum proverbio -itur: 'quam quisque norit artem, in hac se exerceat' (PORPH. Hor. sat. 1, 3, 33 per p.). VARRO rust. 1, 16, 5 Sasernae liber -it, nequis de fundo exeat praeter vilicum. FEEST. p. 245 ostenta esse, quae tantummodo ostendant, monstra, <quae> -ant quoque remedia. VAL. MAX. 1, 6, 3 -i sortibus, ut aquam . . . per agros diffunderent (item respicitur oraculum: 8, 15, 3. QVINT. decl. 323 p. 273, 16 quid dii voluerint, quid responsa -erint. cf. p. 444, 38). 3, 8, 6 quod suadet et -it verecundia (4, 5 praef.). SEN. epist. 88, 30 numquid liberalia studia hos mores -unt? (PLIN. epist. 8, 9, 2). 94, 44 admonitio adiuvat ratione, quod -it. 121, 21 quidquid natura -epit. COLVM. 10 praef. 3 postulatio tua -epit (pervicit R), ut eqs. QVINT. decl. 385 p. 431, 15 ut indulgentiam -at amatorium. PLIN. paneg. 45, 6 quae -unt exempla. 47, 2 quaecumque -unt artes. PORPH. Hor. ars 217 quae -it eloquentia. HIL. in Matth. 4, 27 diligi . . . inimicos fides -it (cf. AVG. civ. 8, 17 p. 347, 10 D. nobis vera religio -it, ne eqs. [ibid. ter sim.]). AVG. catech. rud. 7, 7 hoc . . . nullo admonente ipsa necessitas -it. vera relig. 247 veritas vocans -it, ut carnali consuetudini resistamus. al.

b leges, decreta sim. nec non mandata sacrae scripturae (exempla selecta inde ab HIER.): IULIAN. dig. 26, 3, 3 qui a patre tutor scriptus est . . . non ut lege -batur (GAIVS inst. 3, 192. TERT. coron. 11 l. 8 quos parentes . . . lex honorari . . . -epit [exod. 20, 12]. adv. Iud. 13, 6 adv. Marc. 3, 34 p. 535, 22. et saepe). GAIVS inst. 4, 63 nec enim aperte formulae verbis -itur ratio compensationis (ITALA II par. 31, 5 [Complut.] ut -epit verbum regis). TERT. fug. 13, 5 quasi et fugere scriptum (sc. Luc. 16, 9) permittat et redimere -at. CALL. dig. 49, 14, 2 pr. haec ita observari . . . principalibus constitutionibus -itur (VLP. dig. 5, 1, 67 pr. MACER dig. 49, 5, 6 pr. COD. Iust. 5, 17, 5, 1 [a. 294]. al.). VLP. dig. 25, 3, 1, 13 quae senatus consulto -untur (INTERPR. cod. Greg. Visig. 10, 1 s. c. Macedonianum -epit, ut eqs.). 48, 19, 9, 8 quibus sententia -itur δημοσίων ἀπέχεσθαι. MARCIAN. dig. 47, 22, 1 pr. mandatis principalibus -itur praesidibus provinciarum, ne eqs. 50, 7, 5, 6 -itur . . . edicto divi Vespasiani omnibus civitatibus, ne plures quam ternos legatos mittant (MOD. dig. 44, 7, 52, 6 quae e. perpetuo . . . fieri -untur vel fieri prohibentur. v. etiam p. 443, 80 et cf. PAP. Corp. 274 [a. 505] edictio comitis . . . prae<cip>it). MOD. dig. 48, 10, 32, 1 decreto . . . divi Hadriani -ptum est in insulam eos relegari. HIER. epist. 14, 3, 4 scriptura -it parentibus obsequendum ([exod. 20, 12]. 49, 15, 7 quid scripturae -ant dicere. tract. in psalm. I p. 57, 21. al.). NOVELL. Valent. 21, 2, 1 quae in testamentis debere servari . . . nostrae -unt sanctiones. CONC.^S II 3, 1 p. 67, 23 non est regula hoc -ens ([gr. II 1, 1 p. 91, 16 διαγορεύων]. II 3, 3 p. 70, 5 r. ita -it, ut eqs.). LEX Visig. Eur. 280 ut legum statuta -unt. NOVELL. Iust. 25, 4, 2 praecepta . . . -entia aliquando quidem murorum instructiones (VITAE patr. Iurens. 97 M. p. imperatoria inflammata -unt, uti eqs.). al.

B absolute (non afferuntur exempla structurae mancae [v. p. 450, 12], cui vix tribuas p. 446, 9 sqq. 23 sq., nec iuncturae cum adv. [v. p. 449, 48, ceterum cf. e. g. p. 442, 27. 31]): 1 praevallet respectus docendi: RHET. Her. 4, 7, 10 in -endo expresse conscripta ponere oportet exempla ([opp. in dicendo]. 4, 32, 43 [opp. in quaerendo]. QVINT. inst. 2, 3, 6. TERT. patient. 3 p. 5, 2 [opp. <in> sustinendo]). CIC. inv. 1, 50 -endi . . . difficultas, 1, 57 paululum in -endi ratione dissenserunt (1, 61. ad Q. fr. 1, 1, 18 ad -endi r. delapsa est oratio mea. PANEG. 9, 3, 1 relicti docendi -endique r.). de orat. 3, 224 ad hoc -endi genus (part. 67 in quaestionibus infinitis alterum est -endi g. SEN. epist. 94, 13. PLIN. epist. 8, 14, 6 [perc. trad.]). orat. 143 oratores quidam dicere melius quam -ere possunt (antea: ingenio plus . . . quam doctrina valent). rep. 1, 70 vereor, ne quasi -entis cuiusdam et docentis et non vobiscum simul considerantis esse videatur oratio mea. al. Ov. fast. 6, 256 cognita sunt nullo -ente mihi. SEN. contr. 1 praef. 9 per quem M. Catonem divinitas humano generi non -ret, sed convicium faceret. 4 praef. 3 audivi illum Pollionem . . . cum . . . nepoti suo quasi -ret. SEN. epist. 33, 9 quousque discas? iam et -e. 95, 60 hoc ipso, quo negarem curanda esse praecepta, -rem. al. OCTAVIA 445 -ere mitem convenit pueris senem.: regenda magis est fervida adolescentia (QVINT. inst. 8, 6, 13 non p. -imus. FLOR. Verg. 3, 2 M. sedere in scholis et p. -ere. cf. SVET. gramm. 10, 3 -isse . . . multis et claris iuvenibus. 16, 2 adulescentibus). al. part. praes. -ens pro subst. masc. i. q. praeceptor, doctor (iuxta pron. supra l. 71. 73): CIC. off. 1, 13 nemini parere . . . nisi -enti aut docenti aut . . . legitime imperanti (explicit Thomas, Textkrit. Unters., 1971, 84 sqq.). SEN. contr. 2, 6, 2 nihil est mihi opus -entibus. SEN. benef.

6, 16, 6 quae a -entibus in commune dicuntur (3 praeceptorem). epist. 108, 23 aliquid -entium vitio peccatur, qui nos docent disputare, non vivere, aliquid discentium. QVINT. inst. 1, 1, 25. 2, 6, 3 quod libentius -entem audiunt discipuli quam reprehendentem. 2, 6, 6. al. 2 praevallet respectus imperandi, suadendi: CIC. Att. 5, 9, 1 cottidie meditator, -o meis, faciam denique, ut . . . munus hoc extraordinarium traducamus (nisi enunt. secund. simul a -o pendet). SVLP. RVF. Cic. fam. 4, 5, 5 noli te oblivisci Ciceronem esse et eum, qui aliis consueris -ere et dare consilium. Ov. Ib. 265 Phineus, quo -ente columba est data . . . praevia . . . rati Argonautarum (eadem forma: LIV. 26, 44, 3 Romani duce ipso -ente parumper cessere. VLP. dig. 44, 5, 1, 5 GALLICAN. Avid. 7, 6. et al. cf. p. 445, 73). SEN. epist. 95, 66 haec res eandem vim habet quam -ere; nam qui -it, dicit: 'illa facies eqs.' STAT. silv. 5, 1, 96 quis valeat -isse cohorti. QVINT. inst. 3, 4, 3 cum querimur, . . . terremus, confirmamus, -imus. decl. 317 p. 247, 27 imperator imperare . . . debet et -ere. TAC. hist. 3, 73, 1 omnes -ere, nemo exsequi. IAVOL. dig. 50, 16, 111 'censere' est constituere et -ere. TERT. uxor. 2, 2 l. 43 dictum (I Cor. 7, 39) onerosum est: et iubet et suadet, et -it et hortatur, et rogat et comminatur. ITALA gen. 49, 33 (Ottob.) cessavit Iacob -ens omnibus filiis suis et mortuus est (Lugd. admonens, Vulg. mandatis, quibus filios instruebat. cf. IV reg. 20, 1 [Hier. adv. Pelag. 2, 22, sim. VVLG.] -e domui tuae, quia morieris tu). Ios. 8, 8 (Lugd.) ecce -epi vobis (in fine orationis; gr. ἐντέταλμαι, aliter Vulg.). Ion. 4, 6 (Wirc.) -epit . . . deus cucurbitae et ascendit super caput Ionae; . . . (7) et -epit deus vermi . . . et percussit cucurbitam (Vulg. praeeparavit . . . paravit). act. 5, 28 (cod. e = VVLG.) -endo -epimus vobis, ne eqs. (cod. h praecepto -epimus vobis; gr. παραγγελία παραγγέλλωμεν ὑμῖν). al. part. praes. -ens pro subst. masc. i. q. hortator (fortasse de iubente NOVELL. Iust. 134, 6, nisi subaudias subst. e contextu): PS. EYSEB. GALLIC. hom. 44, 5 G. admonemus atque . . . , si tamen affectum -entis audire non dedignatis, obsecramus, ut eqs.

II vi deflexa: A -itur, quod ab oboediente rogatur, desideratur, ut vergat in notionem q. e. concedere, permittere (sed v. differentiam l. 45): ITALA Luc. 8, 32 (cod. d) daemones rogabant . . . eum Iesum, ut in porcos introiret, ad ille -epit eis (alii codd. et Vulg. permisit, gr. ἐπέτρεπεν). SYNOD. Hil. coll. antiar. p. 84, 2 (sim. vertitur CASSIOD. hist. 5, 21, 13; ad Constantium Augustum) oramus . . . , ut -as tot episcopos . . . ad suam provinciam remeare (item rogatur permissio eundi: p. 88, 12 AMBR. epist. 10, 11. CONC.^S I 2 p. 35, 3 [= I 3 p. 59, 36. gr. I 1, 2 p. 11, 29 ἐπιτρέψαι]. al.). CONC.^S II 3, 1 p. 139, 5 (sim. vers. altera II 2, 1 p. 59, 37) peto et sanctam synodum . . . -ere nobis proferre monumentorum seriem (gr. II 1, 1 p. 155, 10 ἐπιτρέψαι). OP. imperf. in Matth. 32 p. 801 apostoli -erunt (e. g. Rom. 7, 2 sq.) secundas adire nuptias propter incontinentiam hominum (sed distinguitur ibid. postea: aliud est -ere, aliud est permittere: quod enim -imus, semper placet, quod autem permittimus, nolentes -imus, quia malam voluntatem hominum ad plenum prohibere non possumus). CASSIOD. Iust. antiq. 16, 28 (antea: dum legibus propriis uti non sinerentur) Romanis semper -entibus eis Iudaeis secundum proprias leges vivere (gr. 16, 28 ἐπιτρέψαντων). CONC. Autiss. a. 573-603 p. 182, 5 si quis abbas mulierem in monasterio suo ingredi permiserit aut festivitates aliquas ibi spectare -erit. EPIST. Austras. 27 ut me divina clementia de tua -at innocentia gratulari. BENED. reg. 51, 2 nemo praesumat foris manducare . . . , nisi forte ei ab abbate suo -atur. 53, 23 hospitibus . . . , cui non -itur, ulla tenus societur (i. 'non permittitur'; aliter sub B). al. B dicitur non -i, quod non licet, ut vergat in notionem q. e. vetare (sc. 'non -o comedere' pro '-o non comedere'; aliter BENED. reg. 53, 23 sub A): PAP. Vind. lat. 126 (Zeitschr. Pap. Epigr. 24, 1977, 92), 11 (saec. III; dubitanter attulimus deficiente contextu) quae . . . fieri non -eris, (correxit, qui scripsit, pro iussisti). HESYCH. in lev. 7, 23-25 p. 866^C ('adipem . . . non comedetis') adipem boum . . . comedi non -epit (ibid. vetuit. p. 866^D concedit). 19, 1 p. 1020^D. 19, 9 sq. p. 1022^D ('nec remanentes spicas colliges') iterare . . . messuram . . . non -epit. 21, 16-23 p. 1064^C. RVSTIC. CONC.^S II 3, 3 p. 35, 4 me alloqui non -epit (vers. antiq. permisit, gr. II 1, 3 p. 28, 19 ἐπέτρεπεν). C -itur, quod -ens ipse praestiturus est, ut vergat in notionem q. e. promittere (per contaminationem quandam, v. Fridh, Der sogen. prospekt. Konjunktiv, 1971, 24): FVLG. myth. 3, 9 Midas -ens ei tonsori, ut, si crimen eius celaret, eum participem regni efficeret. D -itur actio ipsius -entis, ut vergat in notionem, q. e. dignari (cf. iubere vol. VII 2, 584, 3 sqq.): CASSIOD. in psalm. 101, 18 l. 453 fideles orationem domino fundebant, ut iam venire -ret. VEN. FORT. vita Germ. 32, 93 occurrentes Germano suggerunt, ut segetem Panitiae . . . visitare -ret. E in re iudiciaria respicitur reus, ut vergat in vim q. e. convenire (notione novata sec. monere vol. VIII 1412, 55 sqq.; ad rem v. Kaser, Zivilprozessrecht, 526, 24): COD. Iust. 12, 19, 14 pr. (imp. Iustini) sancimus, ut si sine scriptis conveniendi sunt, nomen eius adiutoris -entis ore designatum esse sufficiat.

appendix structurarum ad caput prius, quibus indicatur:

I quid imperetur, doceatur vel ad quid spectet praeceptio: A acc. obi.: I pron. vel adi. (part.) neutr. (hic illic suppletur ex pron. relat., e. g. PLAVT. Capt. 359): a nude ponuntur (specimina paucissima): PLAVT. Capt. 359 dice, monstra, -e, quae ad patrem vis nuntiari. 393 istuc. Persa 379 scis iam tibi quae -epi. TER. Haut. 579 haec. Ad. 434 si quid bene -as. 963 omnia. et talia passim. obi. illustrat [Baumgartner]

alii licuisse, quod soli ab antiquitate -erant *dei veteres* (quod solis antiquitas contulit *rec. vulg.*). NEMES. cyn. 46 non canimus . . . crinem Nisi . . . : haec iam -epit copia vatum. PS. IVL. RVF. schem. dian. 2 p. 60, 16 *προκατάληψις* est . . . , cum id, quod adversarius arrepturus est atque obiecturus, praesumimus ac -imus (praedicimus *trad.*, sed *cf. p. 60, 21* latine haec figura dicitur praeceptio vel anticipatio).

2 loca occupanda: LVCR. 6, 1050 quia . . . , prius aestus ubi aeris *interpositi* -epit ferrique vias possedit apertas, posterior lapidis *magnetis* venit aestus et omnia plena invenit in ferro (vias *simul cum* -epit *coniungas*). SALL. hist. frg. 1, 105 mons . . . -ptus a Lusitanis. VERG. Aen. 10, 277 litora -ere et venientis pellere terra (*cf. VAL. FL. 4, 408 Memphin -ere et Pharia venientem pellere terra*). CVRT. 4, 1, 3 *Darius* credens fore ipsius, quod celeritate -ere potuisset. SPART. Sept. Sev. 8, 12 quae legio Graeciam Thraciamque -ret, ne eas Pescennius occuparet. **3 iter faciendum, spatium sim. emetiendum** (*sc. praeveniendo, aliter l. 8. p. 452, 2; e con. dub.* CAES. civ. 3, 13, 5 -pto itinere [*Ciacconius*, praefecto occupato i. *codd.*, praecoccupato *Aldus nepos; an -pto atque occupato?*]): LIV. 3, 46, 7 Icilius sedulo tempus terens, dum -rent iter nuntii missi in castra (31, 39, 2 nox . . . ad -endum i. Philippo data est. LVCAN. 6, 15 hoc i. aequoreo -epit limite Magnus [*ADNOT.: ante cepit*]). 22, 41, 9 dum ipse longius spatium fuga -ret. 36, 19, 9 aliquantum viae -erat rex *Antiochus* (CVRT. 9, 6, 2 a. intervalli a cetera classe -ens. *cf. 9, 10, 14 quantum itineris festinando -rent*). *inde neglecto respectu praeveniendi:* CYPR. Gall. exod. 223 (*ad exod. 4, 20*) ille *Moses* alacris secum natis et coniuge sumpta mandatam -epit iter (*i. carpsit, fecit*).

B antequam suum tempus adsit: **1 sumendo, fruendo, perficiendo sim.:** CIC. fam. 5, 16, 5 quod allatura est ipsa diuturnitas, quae . . . luctus vetustate tollit, id nos -ere consilio . . . debemus. ANTON. epist. Cic. Phil. 13, 45 -o gaudia suppliciorum vestrorum (*inde Cic. ibid.* EPICED. Drusi 29 -pta . . . mente fovebas g. FLOR. epit. 2, 12, 14). CAES. civ. 3, 31, 2 ab idem *publicanis* *Scipio* insequentis anni *debitam pecuniam* mutuam -erat. HIRT. Gall. 8, 51, 3 *adventus Caesaris* tanto honore exceptus est, ut vel [ex]spectatissimi triumphii laetitia -i posset ([*perc- var. l.*]). LIV. 45, 1, 1 celeriter Romam cum venissent *victoriae nuntii*, -ptam tamen eius rei l. invenerunt). EPIST. imp. Aug. Sen. dial. 10, 4, 3 ut, quoniam rerum laetitia moratur adhuc, -rem (*pertrad.*) aliquid voluptatis ex verborum dulcedine. OV. met. 9, 417 *Iuppiter* . . . dona . . . -et facietque viros impubibus annis. LIV. 22, 38, 11 se . . . ea *consilia* ante tempus immatura non -pturum. SEN. dial. 6, 23, 5 *puer statura viri magni praeditus* non poterat . . . ad illam aetatem pervenire, quam -erat. EPIST. 13, 5 quaedam ante torquent quam debent; . . . dolorem . . . -imus. CVRT. 4, 4, 5 *victoriae* non omen modo, sed etiam gratulationem -erant. LVCAN. 2, 106 non senis extremum piguit . . . -isse diem ([*-cipitasse var. l.; explicat ADNOT.: ante cepisse*]). *item de praematura morte* [*aliter CVRT. et STAT. sub C1b*]: FLOR. epit. 3, 9, 4 *Ptolemaeus* veneno fata -epit [*-venit var. l.*]. 4, 12, 50 certatim igne ferro . . . venenoque . . . -epere mortem [*-rip- var. l.*]). SIL. 15, 656 -e laudem *victoriae* (*sc. antequam victoriam ipsam adeptus es*). TAC. ann. 1, 55, 1 *Germanicus bellum*, quamquam in aetatem . . . parabat, initio veris . . . -epit. *paulo neglegentius dicitur -i ipsa spes rei desideratae* (*ut obscuretur color antecapiendi*): LIV. 4, 27, 5 spem universae *victoriae* temptato paulatim eventum certaminum . . . -ere. 42, 61, 9 ex eo, quod acciderat, spem futuri -entes (*praepoentes V*).

2 absumendo, corrupendo, impediendo sim.; -untur: **a res corporeae, fere naturales:** VERG. ecl. 3, 98 si lac -erit aestus . . . , frustra pressabimus ubera palmis (*SERV. praecoccupaverit. cf. COLVM. arb. 2, 2 uvae quae integrae . . . ad maturitatem perveniunt . . . melius vinum faciunt quam quae -entur* [*-rip- var. l.*] aestu). OV. fast. 4, 940 (*de canicula*) quo sidere moto tosta sitit tellus -iturque (*-cid- et al. var. l.*) seges. COLVM. 11, 2, 69 ut umor . . . ipse *acinorum* non patitur ea *vinacea* -i (*-coqui var. l.*) aut infuscari nisi suapte natura. FRONTIN. aq. 123, 2 *structura non facienda est ferventi aestate; non minus . . . sol acrior quam gelatio -it materiam* (*sc. ut exteriora multo celerius arefiant quam interiora, ut docet Vitr. 2, 3, 2*). *parum constat de* TAC. dial. 9, 4, v. p. 425, 81. **b res incorporeae** (*sc. ut non fiant vel irritae sint*): OV. trist. 3, 3, 34 vel poena in tempus mortis dilata fuisset vel -isset (*-cess- var. l.*) mors properata fugam. PS. QVINT. decl. 12, 4 maturitatem *frumenti* -epit aestus (*cf. supra sub a*). PANEG. 2, 38, 5 cum ita vestigiis eius *Maximi* . . . ardens miles insisteret, ut paene omnem, quae est secuta, pompam (*poenam Acidalium*) ultio festinata -erit. SERV. auct. Aen. 1, 188 ('celerisque sagittas corripuit') ut cervorum celeritatem -ret *Aeneas*. CLAVD. DON. Aen. 8, 55 p. 121, 16 *Thybris* dicturus quippe inde posse auxilia provenire, -epit desperationem *Aeneae*. **c homo:** COMM. apol. 825 ex infero redit, qui fuerat regno -ptus et diu servatus (*sc. Nero qui et Antichristus; intellegendus videtur qui ante tempus a regno abreptus, sc. mortuus, est; -ere privare* explicat *Martin in indice ed., sed notionem aegre defendas coll. decipio vol. V 1, 178, 60; aliter, sc. i. q. destinare, van Katwijk, Lex. Comm., vix recte*).

C antequam quidlibet fiat, alius idem faciat: **1 generatim:** **a variis modis capiendi** (*maxime sumendi, adhibendi sim.*): LVCR. 6, 803 carbonum . . . gravis vis atque odor insinuat quam facile in cerebrum, nisi aquam -epimus ante. SEN. nat. 2, 2, 2 hoc primum praesumendum inter ea corpora, quibus unitas est, aera esse; quid sit hoc <et> quare -endum fuerit, scies, si *eqs.* (2, 11, 3 haec necessarium fuit

praeloqui). CVRT. 4, 16, 3 *Alexander*, priusquam nuntii intervenerunt, iam multum viae -erat (*cf. A3*). PLIN. nat. 7, 120 Sulpicia . . . electa ex centum -ptis, quae simulacrum Veneris . . . dedicaret (*Val. Max. 8, 15, 12 ex omnibus matronis centum . . . sorte ductae. sim. -itur eligendo*: VEG. mil. 3, 6 p. 76, 1 *ante itinera dux* debet . . . viarum duces idoneos et scientes -ere [*con. Stevechius; codd. per-*]). QVINT. decl. 307 p. 207, 20 nonne illud genus quaestionis -endum est, quem habuerit amicum? SVET. Aug. 93, 1 *caeremonias* veteres ac -ptas reverentissime coluit (*i. ante Augusti tempora assumptas? ad caput prius trahit Burmannus, rec- con. Beroaldus*). SCHOL. Stat. Theb. 9, 428 cum Semele matre certum est Liberum fulminat, sed a Iove . . . -ptum et . . . ad nascendi esse tempora reservatum. COD. Iust. 2, 52, 7, 2 in maiorum *restitutionibus* tempus, in quo rei publicae causa afuerint . . . , omne -atur (*sc. computando detrahatur sim.; antea: minor aetas excipitur*). **b occupando, opprimendo:** GRAT. 388 *vermiculus* ubi . . . -epit canis viscera longe *eqs.* CVRT. 9, 6, 26 (*loq. Alexander*) hoc si licuerit, ipse praestabo; hoc (*consecrationem matris*), si me -erit fatum, vos mandasse <me> mementote. STAT. Theb. 8, 328 *Tellus*, siste levem campum, celeres ne -e *Parcas*. QVINT. inst. 6, 2, 6 sicut amantes de forma iudicare non possunt, quia sensum oculorum -it animus. PAUL. NOL. carm. 9, 60 -e *parvos hostes* (*i. vitia*), dum rudis . . . reptat adhuc teneris vitiorum infantia membris. *in salutatione* (*cf. occupo vol. IX 2, 390, 32 sqq.*): PANEG. 3, 28, 3 statim e solio tamquam -ptus exsiluit vultu . . . sat agente *imperator consulibusque* occurrit. **c efficiendo:** VITR. 7, 3, 3 *coronae* debent uno tenore perducii, uti ne -endo (*sc. partem operis*) non patiat *structor* uno tenore opus inarescere. QVINT. inst. 12, 3, 2 *orator* cum domi -pta et composita . . . ad iudicem perfert (*nisi intellegas 'domi collecta' sim.*). TAC. hist. 3, 15, 1 auxilia *Vitellius* acciverat, immensam belli luem, ni *Antonius* id ipsum metuens festinato proelio *victoriam* -isset.

2 speciatim in divisione, sc. -itur id, quod a rebus postea dividendis separatur: **a in sermone iuris** (*absolute PLIN. epist. 5, 7, 1, obi. e contextu supplendo e. g. AFRIC. dig. 30, 107 pr.*): **α in hereditatibus** (*t. t. iuris, cf. GAIUS inst. 2, 217 nostri quidem praeceptores nulli alii . . . per praeceptionem legari posse putant, nisi ei qui aliqua ex parte heres scriptus esset: -ere enim esse praecipuum sumere, quod tantum in eius heredis personam procedit; . . . [221] sed diversae scholae auctores putant etiam extraneo per praeceptionem legari posse . . . supervacuo adiecta 'prae' syllaba [in formula sequenti]*): **① in formula legandi per praeceptionem** (*sc. maxime per imperat. -ito [-itote SCAEV. dig. 31, 88, 2]; per con. SCAEV. dig. 31, 88 pr. [cf. l. 48], per fut. SCAEV. dig. 33, 2, 32, 6*): PROB. litt. sing. gramm. IV 276 P. S. T. Q. H.: -ito, sumito tibi que habeto (*SCAEV. dig. 31, 88 pr. id sibi -at, sumat, habeat. 33, 8, 26 [additur e medio, ut PAUL. dig. 32, 92 pr.]*). POMPON. dig. 10, 2, 42 quod mihi debet *debitor*, -ito (*item sine alio imperat. GAIUS inst. 2, 216. al. SCAEV. dig. 31, 88, 1 tot aureos e medio -ito. 33, 2, 32, 6. al.*). SCAEV. dig. 33, 7, 27, 3 -ito tibi que habeto fundum meum (*PAPIN. dig. 31, 77, 19 filia mea -at sibi que habeat volo rem matris suae*). **② vario usu:** PLIN. epist. 5, 7, 1 nec heredem institui nec -ere posse rem publicam constat. 10, 75, 2 ut hereditatem suam adirem cerneremque ac deinde -ptis (*perc- trad.*) quinquaginta milibus numerum reliquum omne *Heracleotarum* et *Tianorum* civitatibus redderem. IULIAN. dig. 10, 2, 51 pr. fundus, qui dotis nomine socero traditus fuerit, . . . per arbitrum familiae *erciscundae* -i ita debet, ut *eqs.* (*POMPON. dig. 36, 1, 74 SCAEV. dig. 32, 38, 8. al.*). 30, 96, 3 si . . . heres rogatus sit -ere pecuniam et eis *legatariis* . . . distribuere (*PAPIN. dig. 34, 1, 10 pr. certam p. -ere iussus heres. 35, 2, 93 quasi retentam et -ptam p.*). *ibid.* id, quod sub condicione legatum est, . . . -ere. 35, 2, 85 pr. antequam dos a filio -atur (37, 6, 3, 4 *PAPIN. dig. 33, 4, 7, 3. VLP. dig. 10, 2, 20, 2 [bis]. al.*). 36, 1, 28, 14 si -ptis quibusdam rebus heres rogatus sit restituere hereditatem. POMPON. dig. 10, 2, 42 si, quod alius deberet, -ere unus iussus fuerit. *al. extra scriptores iuris:* RVRIC. epist. 1, 2 p. 354, 8 pater filium -ptae substantiae decoc-torem . . . suscepit (*respicitur filius prodigus Luc. 15, 11 sqq. ut 2, 23 p. 408, 8*). **β in qualibet societate dividenda:** GAIUS dig. 41, 1, 45 communi dividendo iudicio eam summam, quam servo communi dedit, -ere potest (*percipere trad. loco gemino Iulian. dig. 10, 3, 24 pr.*). PAUL. dig. 17, 2, 65, 16 si unus ex sociis maritus sit et distrahatur societas manente matrimonio, dotem maritus -ere debet.

b extra ius, in epulis (*sc. dantur primae optimaque partes convivae honorando*): VAL. FL. 4, 341 exsortia terga *Laconi* (*sc. Polluci, certaminis victori*) -unt pecudum (*v. vol. V 2, 1881, 60 sqq.*).

II cognoscendo, animadvertendo: **A animo, mente sim.** (*var. l. perc- exhibent codd. passim, quod infra singulis locis addere nolimus*):

1 -untur, quae futura vel ventura cognoscuntur, putantur: CIC. off. 1, 81 illud . . . ingenii magni est, -ere cogitatione futura et aliquanto ante constituere, quid accidere possit. CAES. Gall. 7, 9, 1 haec de *Vercingetorige* usu ventura opinione -erat *Caesar* (*LIV. 35, 35, 5 quam rem sua quisque o. -ere posset*). civ. 3, 87, 7 iam animo *victoriam* -bant *duces Pompeianorum* (*VERG. Aen. 6, 105 omnia -epi atque a. mecum ante peregi* [*si a. ἀπό κοινού*]. *SERV. ante cognovi. ? hucine:* GLOSS. I Ansil. PR 119 -epi: cognovi. 123 -epi: cogitavi]. LIV. 7, 26, 8 eventum . . . animis. 9, 5, 11. 10, 26, 4. *al.*). VERG. Aen. 11, 491 *Turnus* spe iam -it *hostem* ([*SERV. mente praecoccupat hostis adventum. cf. Verg. Aen. 11, 18* *Baumgartner*]

spe praesumite bellum]. ENNOD. epist. 1, 5, 7 p. 11, 15 spe -o, quid paretur laboribus. 2, 16, 3 p. 58, 11 quicquid spe -it, inveniatur. 2, 24, 3 p. 66, 22. al.). SEN. dial. 10, 15, 5 hoc tempus venturum -it sapiens. APVL. Plat. 2, 23 p. 255 eam animam . . . -it sapiens . . . habituram elysium. AMM. 23, 1, 2 Iulianus accidentium varietatem sollicita mente -ens (SERV. Aen. 6, 105 futura partim audisse, partim m. -isse. BOETH. cons. 4, 6, 12 W.). ENNOD. epist. 2, 10 p. 49, 23 iudicio . . . ista -eram. 2 -itur cognitio, sensus sim.: CIC. top. 31 ea (sc. ἔννοια vel πρόληψις) est insita et animo -pta (ante perc- fere trad.) cuiusque formae cognitio enodationis indigens. GELL. 19, 1, 17 opinione alicuius mali -pta. HIL. trin. 11, 24 omnem impiae voluntatis sensum sub dictis apostolicis prave intellectis -ptum (-coeptum con. Smulders vix recte) ex ipsa fidei apostolicae veritate prodamus.

B oculis: CIC. Verr. II 4, 64 ut ne multi illud candelabrum Iori Capitolino dedicandum ante -rent oculis quam populus Romanus. GELL. 6, 4, 2 (e Cael. Sab.) quosdam servos pilleatos venundari, ut emptores . . . oculis iam -rent, quodnam esset mancipiorum genus. IVL. VAL. 1, 4 Olympias vidit . . . illum, quem somno ante -erat.

C auribus: LIV. 21, 32, 7 quamquam fama prius . . . -pta (perc- var. l.) res erat, tamen ex propinquo visa montium altitudo nivesque . . . terrorem renovarunt.

figuram etymologicam praecepta -ere v. p. 443, 35. 448, 6; cf. praecepta -entia p. 445, 56, praecepto (vel -endo) -ere p. 444, 63. 446, 26.

neutr. plur. gerund. praecipienda quasi pro subst.: INSCR. christ. Silvagni 4117, 4 (aet. pontif. Pelag. II) discipulos mundō -enda docet Christus.

part. praes. praecipiens, -entis pro subst. masc. v. p. 445, 81sq. 446, 28.

p. p. p. pro subst. *praeceptum, -i n. scribendum esse per diphthongon monet GRAMM. suppl. 298, 30 (sim. 300, 24), sed occurrit prec- in codd. passim et in titulis e. g. CIL III 5630. 8500 VI 377. al.

notatur p: INSCR. Dessau 8956. pr: CIL II 5638. praec: INSCR. Dessau 1153. praecip: INSCR. Iugosl. I Hoffiller-Saria 399. iungitur cum

adi. vel part. masc. ITALA deut. 11, 22 (Lugd.) omnem -um istum, quod eqs. GREG. M. epist. 3, 54 p. 212, 3 -um . . . continentem omnes consuetudines (continentes corr. R¹; v. Norberg, *Studia crit.*, 1937, 162 adn.), cum part. fem. PAP. Tjäder 10-11 III 10 -orum ad me datarum textus. de formis: ? abl. sing. heterocl. -u v. praeceptus. in serie abl. in io exeuntium vix recte trad. praeceptio pro -o TRACT. in Luc. 5, 28 Migne suppl. 1, 343. de notione: CHAR. gramm. p. 409, 13sq. B. exhortaris me; . . . tuo hortatu animus se extollit; tuis -is me confirmo; tuis -is audaciam sumo. EXC. Bob. gramm. I 544, 23 -um παραίεσις. AVG. virg. 15, 15 (distinguitur consilium) -um est . . . hoc, cui non oboedire peccatum est. ISID. orig. 6, 8, 10sq. -a sunt, quae aut quid faciendum aut quid non faciendum docent. GLOSS.^L I Ansil. PR 160 -is: iussis (ad VERG. Aen. 2, 607?). II Philox. PR 11 -um: πρόσταγμα. 32 -a: θεωρήματα. V Aa P 905 -um: iussio. cf. GLOSS. II 423, 4 πρόσταξις: -um, preceptio. GLOSS. Vatic. Reg. 203 ed. Merchie (Musée Belge 26, 1922, 266) 115 pitatiola est -um (sec. Hier. in Matth. 23, 5-7 respici videntur membranae, quibus -a decalogi inscribebant Iudaei; aliter editor ad l.). al. legitur plur., qui usus longe praevalet, inde a PLAVTO, ENN., TER., sing. inde a CIC., VARRONE per totam latinitatem, sc. multo saepius quam praeceptio (cf. sub illa voce) saepiusque etiam quam mandatum (e script. posterioribus, apud quos mandatum saepe pro syn. ponitur, exhibet e. g. TERT. -um fere 140^{ies}, m. novies; numero aliquanto minore praevalet -um apud CYPR., fere pari frequentia sunt voces in VVLG.; sed m. praevalet in novo testamento [v. post alios Thiele, *Wortschatzuntersuchungen zu den Johannesbriefen*, 1958, 16 et 28sq.]). [confunditur in codd. cum aliis compositis, e. g. receptum PLIN. nat. 14, 47 Cod. Iust. 10, 32, 35 pr. (de var. l. exceptis CLAVD. 5, 71 v. Levy, *comm.* 1971 ad l.); falso trad. pro praefectis: CAES. civ. 3, 32, 4.]

I significatur quod aliqua auctoritate vel potestate constitutum. probatum sim. est (sive a iubente, v. e. g. sub A passim, sive a docente, v. e. g. sub B2a; plur. adhibetur passim de summa -orum, sing. collect. p. 458, 17). respiciuntur sc. -a animantium eorumque qualitatum vel institutorum sim., sed naturae sub IIA2; iuberi potest etiam alicui aliquid concedendum esse, ita ut intellegi possit color secundarius permissio-nis, licentiae, v. maxime p. 454, 67. 455, 2sq. 68sq. 461, 49sq., sed sufficere videtur notio communis; ceterum cf. ad notionem definitiones supra l. 41 allatas et iuncturas, quas in appendice sub 2c collegimus; opponuntur preces CIC. ad Q. fr. 1, 1, 41 QVINT. decl. 298 p. 176, 6, arbitrium TERT. adv. Marc. 4, 29 p. 524, 9 ORIG. in Matth. ser. 110 p. 229, 15, desiderium OPTAT. 4, 7 p. 112, 12, exemplum sim. p. 456, 60, consilium l. 44 et p. 457, 76; differentias quasdam subtiliores statuunt: SEN. epist. 94, 31 quid . . . interest inter decreta philosophiae et -a, nisi quod illa generalia -a sunt, haec specialia? (sim. distinguit lege . . . , extraordinario -o TERT. p. 455, 50). 94, 37 leges minantur, at haec -a . . . exorant, . . . leges a scelere deterrent, -a in officium adhortantur. RVFIN. Orig. in lev. 16, 2 p. 493, 22 videtur mihi -um esse, verbi gratia, cum iubetur, ut ille qui sabbatum non servavit . . . lapidetur . . . ; mandata vero esse, quibus iubetur . . . decimas offerri Levitis eqs. cf. etiam p. 457, 58. gr. respondere solent δικαιώμα, ἐντολή, πρόσταγμα, πρόσταξις, quae infra fere negleximus; cf. AVG. in euang. Ioh. 83, 2

sive dicatur -um sive mandatum (sc. Ioh. 15, 12) ex uno verbo graeco utrumque interpretatur, quod est ἐντολή (v. quae p. 453, 54 monuimus).

A respicitur -um speciale, ad certos animantes et saepe ad certum tempus pertinens (aliter e. g. sub 2c), fere i. q. iussio, mandatum, adhortatio sim. (exempla certiora): I quorumlibet animantium:

a vario usu (exempla selecta): PLAVT. Mil. 354 (Palaestrio ad Philocomasium) -a facito ut memineris (cf. 812 -a sobrie ut cures face). 905 ad tua -a de meo nihil his novom adposivi. CIC. Verr. II 3, 155 Timarchides qui . . . Apronio improbitatis -a det (antea: caede, concide). Phil. 14, 20 meas . . . aures . . . omnium -is monitisque patuisse. Att. 14, 17^a, 1 (= fam. 9, 14, 1) meis -is et consiliis obtemperans. ad Q. fr. 1, 1, 36 quid ego te haec hortor, quae tu . . . facere potes tua sponte sine cuiusquam -is. CIC. fil. Cic. fam. 16, 21, 6 omnia postposui, dummodo -is patris parerem. CAES. civ. 2, 6, 1 Massilienses memores eorum -orum, quae . . . ab suis acceperant. CIRUS 353 -is paret virgo nutricis. SEN. suas. 2, 8 referam -a matrum Spartanorum: 'aut in his aut cum his scutis'. COLVM. 1, 8, 5 sacrificia, nisi ex -o domini, ne fecerit vilicus (cf. 11, 1, 22). NEMES. cyn. 268 (de obsequio equorum) verbera sunt -a fugae, sunt verbera freni (tamquam locutionem obscuriorem affert explicatque AVSON. 419, 65 p. 369, 421 P.). VOPISC. Aurelian. 1, 9 parui . . . -is Tiberiani librum conscribere me iubentis (sim. Hier. epist. 134, 2 SIDON. epist. 1, 9, 6). CIL III 8500 D(is) M(anibus) Victorine Anne bene merenti -o domnico actum (sc. monumentum sim. faliter intellegitur vol. V I, 1889, 11); cf. INSCR. Iugosl. I Hoffiller-Saria 399 act(uarius) ex praecip(to) domini fec(it). huc spectare videtur etiam CIL VI 17330 ob -o cuiusdam). sim. al. **b respicitur voluntas morientis, testamentum sim.:** SALL. Iug. 14, 2 (I pater moriens mihi praecipit, uti eqs.) quae cum -a parentis mei agitarem. SCAEV. dig. 32, 38, 4 (testator cavet, ne quid heres . . . alienaret) hoc nudum -um est (32, 93 pr. MARCIAN. dig. 30, 114, 14). VLP. dig. 26, 7, 5, 9 licet tutoribus patris -um negligere (Ps. CYPR. adv. Iud. 1 [syn. testamentum]. CIL VIII 19929 -o p. carissimi paruit et mesoleum . . . perfecit). IVST. 7, 2, 1 Perdiccae mortis postrema, veluti ex oraculo, -a memorabilia fuere. COD. Iust. 6, 41, 1, 1 neglecto testatoris -o. CIL II 2893 statu liber relictus ab eo ex -o ipsius f(ecit) (III 5630 ex -o eius. INSCR. Afr. Gsell I 1044 uxor dedicavit ex praecip(to) tes>tamenti. al.). VI 3554, 12 post haec -a, si quis contra fecerit.

2 regis, magistratus, ducis militaris, pontificis sim.:

a vario usu (exempla selecta inde a LYCANO): CAES. Gall. 5, 35, 1 quo -o Ambiorigis . . . diligentissime observato. 6, 36, 1 Cicero qui . . . -is Caesaris . . . milites in castris continuisset (item abl. causae saepius, v. p. 461, 60. 62sq.). BELL. Afr. 50, 3 adversarii . . . obliti -orum Labieni. SALL. Catil. 44, 1 Allobroges ex -o Ciceronis per Gabinium ceteros conveniunt (Iug. 13, 7 regis. 94, 1. LIV. 38, 32, 8 ex -is Philoemenis postulabat, ut eqs. MOD. dig. 44, 1, 11 ex -o sive interlocutione iudicis. al.). hist. frg. 3, 98B eo(n)tra -um ducis. NEP. Eum. 9, 5 quibus imperatum erat, diligenter -um curant. VERG. Aen. 9, 45 Troici Aeneae -a facessunt. Ov. ars 3, 440 Troia maneret, -is Priami si foret usa sui (ad rem cf. epist. 5, 95 et Palmer ad illum locum). LIV. 9, 31, 9 sine -o ullius sua sponte struebatur acies. 22, 15, 6 dictatoris. 30, 33, 3 dato -o, ut eqs. (FRONTIN. strat. 2, 3, 16. FRONTIN. [?] strat. 4, 7, 31 PASS. Petr. Paul. brev. 12. cf. LIV. frg. 22 [21, 7 Jul] d. -is, quibus itineribus duceret milites). LYCAN. 4, 524. CIL VI 944 (e cod.) imp. Tito . . . quod -is patriis (patriae trad.: sunt qui malint patris) consiliisq(ue) et auspiciis gentem Iudaeorum domuit. FRONTIN. strat. 2, 3, 7 procedentibus . . . ad -um cornibus. TAC. Agr. 40, 2 libertum . . . codicillos . . . tulisse cum eo -o, ut Agricola . . . traderentur (VEG. mil. 3, 1 p. 67, 7 COD. Theod. 1, 22, 1). PANEG. 7, 14, 1 ab imperatore -a petere. FIRM. math. 1, 7, 30 iussione Syllana Sulpicius . . . parricidalis -i nefanda animadversione percussus est. VEG. mil. 2, 2 omnes milites unius -i significatione converti. COD. Theod. 12, 8, 1 ne quis absque -o . . . comitis . . . coquendum aurumumat (antea: nulla praemissa . . . prosecutoria). CONC.^S II 3, 2 p. 134, 5 synodus per gratiam dei et -a . . . imperatorum . . . congregata (gr. II 1, 2 p. 126, 8 κατὰ . . . θέσπισμα. sim. p. 411, 24 [gr. item] et fortasse COD. Iust. 1, 1, 4, 1 [a. 452] nisi aliter interpungas). CONC. Rom. a. 501 p. 423, 25 (episcopi ad regem) concede nobis optatissimo -o vestro, ut ad ecclesias nostras liceat nos reverti. al. **b -o conferuntur dignitates, munera (vel confirmantur, adimuntur):** INSCR. Dessau 1153 (saec. III in.) Castinus . . . ex praecip(to) dom(inorum) . . . dux vexil(lationum). CIL VIII 11174 (sim. 11175. saec. III?) procuratori centenario . . . functo etiam partibus ducenari ex sacro -o. AMM. 14, 9, 1 cui Vrsicino nos obsecuturos iunxerat imperiale -um. COD. Theod. 16, 8, 22 nos ad magistrum officiorum direxisse -a, ut ab eo codicilli demantur honorariae praefecturae. GREG. TVR. Franc. 6, 7 Albinus extra regis consilium suscepit episcopatum: . . . eo mortuo Iovinus . . . regium de episcopatum -um accipit. NOVELL. Iust. 8, 1 quantum praesides sim. solvere debeant occasione codicillorum aut -orum (sc. quibus iuebantur magistratum inire [v. Enßlin, RE XIII 2484, 60sq.]; de iisdem: 8 edict. 1 defensores dabunt . . . <pro> concessis sibi -is . . . solidos tot. 24, 6, 1 oportet . . . eum praetorem Pisidiae praebere occasione codicillorum . . . officio . . . praefectorum pro -is . . . solidos tot. sim. al.; gr. respondet πρόσταγμα, sed 80, 10 πρόσταξις). al. c -o conferuntur privilegia, possessiones sim. vel legitime confir-

mantur acta quaedam (ubicumque conceduntur desiderata vel antea petita, subintellegi potest color permissionis, licentiae sim.): COD. THEOD. 10, 9, 2 *antequam* mansuetudo nostra traditionem bonorum caducorum secundo -o prioris liberalitatis inperiat (*distinguitur allegatio beneficii principalis*). INTERPR. COD. THEOD. 3, 10, 1 *ut quidam* coniugia sibi expetant ex -o (cf. COD. THEOD. 3, 10 rubr. si nuptiae ex rescripto petantur). *ibid.* ut -um expetant maiestatis consobrini nuptias facere volentes. CASSIOD. VAR. 4, 40, 2 datis . . . precibus allegatis Basilium . . . nostra dudum -a meruisse, ut possessio ei redderetur. INSCR. Dessau 8956 (*in termino, de quo v. Cassiod. var. 2, 32, 4 praesentibus decretis annuimus . . . , ut locus fixis terminis adnotetur*) ex p(raecepto) d(omini) n(ostri) Theodorici et s(enatus) c(onsulto). GREG. TVR. Mart. 3, 15 a rege -um elicit *quidam eius minister*, ut res omnes basilicae traderet vivens. VITA CAES. Arel. 1, 20 (*nisi est interpol.*) dati firmitate -i ecclesiam Arelatensem . . . tributis fecit immunem rex. LEX SAL. Merov. 14, 4 (*sim. caus. 6, 1*) qui migrare voluerit et de rege habuerit -um (*ibid.* ordinationem regis). GREG. M. epist. 1, 8 p. 10, 19 *eius ecclesiae reditus* . . . ad tuae ecclesiae ius . . . hac -i nostri auctoritate migrare. 3, 54 p. 212, 10 -um a . . . pontificibus, quod haec . . . sunt concessa, a vobis oportet ostendi (p. 212, 12 privilegio). 3, 67 tit. exemplum -i (*ibid.* postea: usum pallii . . . concedimus). 8, 12 p. 15, 12 huius decreti -ique nostri serie transactionem . . . ratam habentes . . . confirmamus. 14, 14 p. 434, 23 volumus, ut hoc -um in scrinio ecclesiae nostrae experientia tua restituat. *al.*

3 deorum (nec non oraculi), sacerdotum sim.: a *paganorum (praevalent exempla e fabulis sumpta):* VERG. georg. 4, 398 Proteus sine vi non ulla dabit -a (SERV. auct. responsa). 4, 448 deum -a secuti venimus (VOPISC. Aurelian. 19, 4 [verba om. P] inserviendum deorum immortalium -is [antea: consulenda Sibyllae decreta]. v. titulos infra et cf. SIL. 3, 187 divum -a). 4, 548 continuo matris -a facessit Aristaeus (APVL. met. 6, 21, 4 ANTH. 198, 84. cf. VERG. Aen. 2, 607 [Venus ad Aeneam] tu ne qua parentis iussa time neu -is parere recusa [SIL. 2, 477 APVL. met. 5, 24, 3, 5, 29, 2. al.]. *sim. al.*). Aen. 6, 236 -a Sibyllae. *al.* VAL. MAX. 7, 3 ext. 1 oraculi (cf. APVL. met. 4, 33, 3 -a sortis). SIL. 8, 40. PS. QVINT. decl. 10, 17 manes nocturnis admonere -is. APVL. met. 5, 8, 4 coniugale illud -um (sc. Amoris). 11, 22, 4 ceteris benevolis -is summatis deae Isidis. *al.* IVST. 3, 3, 10 ex -o numinis (cf. titulos infra). CLAUD. rapt. Pros. 1, 229 accelerat -a Iovis Venus. *al.* forma ex -o in titulis (cf. IVST. supra): CIL II 2412 deo sancto Evento Fl(avius) Fronto ex -o (sine gen. divinitatis ut XIII 8789). III 8044 ex -o numinis Aesculapi somno monitus (INSCR. Afr. Gsell I 2997). 8659 Apollini . . . ex -o dei posuit (VI 377 deorum montensium). VI 30758 ex -o I(ovis) O(ptimi) M(aximi) D(olicheni) aeterni (eiusdem: 30759. INSCR. Epigraphica 1, 1939, 128 n. 6 [sed dat. Iovi intellegere maluit editor]. *ibid.* p. 132 n. 7. cf. e. g. *ibid.* p. 126 n. 4 ex iussu, n. 5 iussu Iovis). *al.* b *Iudaeorum vel Christianorum:* TERT. fug. 6, 5 fugae -um, sc. Matth. 10, 23, apostolorum condicio desiderabat (cf. *ibid.* ad tempus praecipit. 6, 6 intra terminos Iudaeae -um fugae continebatur. et saepius de eadem re). idol. 5 p. 35, 17 idem deus et lege vetuit similitudinem fieri et extraordinario -o serpentis similitudinem indixit (*item de num. 21, 8: p. 35, 19*). adv. Marc. 2, 20 p. 362, 22 (*de exod. 11, 2 ut 4, 24 p. 501, 4 -um illud creatoris de vasis aureis et argenteis Aegyptiorum auferendis*). 4, 35 p. 543, 9 quae uxor Loth -um creatoris non impune contempsit (*de eodem: CYPR. epist. 11, 7 p. 501, 1 contra -um retro respexit [item QVODV. cant. nov. 4, 11]*). ORIG. in I reg. 1, 6 p. 11, 19). patient. 6 p. 10, 11 grave -um (*immolandi Isaac ut: IREN. 4, 5, 4 [4, 10, 1 H.] -um verbi dei*). CYPR. patient. 10 p. 404, 4. ZENO 2, 12, 2 [1, 62, 3 L.]. RVEIN. Orig. in cant. prol. p. 78, 27. *al.*). adv. Prax. 22 p. 269, 18 quod animam suam ponat Christus, quia hoc -um accepisset a patre (cf. IVVENC. 3, 594 BARNAB. 6, 1). ITALIA OR. Man. 3 (Verec. in cant. 7, 4 D. = VVLG.) signasti mare verbo -i tui (cf. HER. interpr. Iob 26, 10 -um circumdedit super faciem aquae [Vulg. terminum]). AVG. civ. 15, 26 p. 114, 23 D. animalia ad illum Noe ex dei -o in arcam ingressa sunt (*de eodem -o: RVST. HELP. hist. testam. 5 tit. cf. de arca facienda ALC. AVIT. carm. 4, 294*). PS. AVG. reg. II 8 Verh. fratres observent, ne quid faciant contra -um (*abbatis ut: SVLP. Sev. dial. 1, 18, 4. PS. EVSEB. GALIC. hom. 38, 2 G. senioris. REGVLA mag. 93, 70 iussu . . . abbatis. cum ei per -um permittitur, tunc licentiam habeat aliquid ordinare. al.*). QVODV. prom. 1, 22, 30 deus sub hac auctoritate . . . Iob ei diabolo tradidit, ut -i non excederet modum (*affertur Iob 2, 6 tantum animam illius custodi*). CONC. I 5 p. 370, 34 si episcopus voluerit per -um rectae fidei (dat.) praevalere (sc. imponens ceteris prava dogmata; gr. I 1, 7 p. 73, 8 ἐξ ἐπιτάγματος, I 4 p. 72, 34 velut ex dominatione imperantes). *al.*

B respicitur -um generale, fere i. g. norma, edictum, regula sim. (exempla selecta): 1 *generatim:* PLAVT. Trin. 302 semper ego . . . tuis servivi servitutem imperiis -is, pater (*item de disciplina domi percepta: 317 sarta tecta tua -a usque habui mea modestia*). TER. Ad. 412 -orum plenust istorum. CIC. rep. 1, 36 domesticis -is. off. 1, 118 parentium -is [CIL VI 12013]. LIV. 40, 8, 10. *al.*). CIC. Verr. II 3, 157 Verris familiae -a et instituta et disciplinam. Planc. 59 quamquam ad -a actas filioli non est grandis. Phil. 11, 6 ab hoc Antonio Dolabellae scelerum -a sunt tradita (*pro -is sunt ipsa facta ut: STAT. silv. 5, 2, 60. cf. CAES. civ. 3, 10, 4 incommoda pro disciplina et -is habere*). leg. 1, 58 cuius -i

tanta vis . . . est, ut . . . Delphico deo tribueretur (*respicitur τὸ γνῶθι σαυτὸν ut: fin. 5, 44. Tusc. 1, 52 -um Apollinis. item de sententiis generalibus: fin. 3, 73 vetera -a sapientium, qui iubent tempori parere eqs. Tusc. 5, 36 oboediet -o illi veteri [Plato Menex. 248^a τῆ παρομιῆ]. SEN. dial. 7, 15, 5 vetus -um: 'deum sequere'. epist. 14, 10 ex -o veteri. 15, 9, 88, 39 COLVM. 1, 3, 8. al.*). Cato 26 senum -is. Tusc. 5, 52 nec putet ad se -um illud Atrei pertinere (*seq. Trag. inc. 112; sim. verba poetarum afferuntur: Att. 2, 25, 1 fam. 13, 15, 2 ad Q. fr. 3, 1, 23. iocose SEN. epist. 53, 3*). fam. 5, 13, 3 tuis monitis -isque omnis est abiciendus dolor (*item de -is consolationis causa propositis: Ov. Pont. 1, 3, 27 firmarunt animum -a iacentem. 1, 3, 88 SEN. dial. 6, 4, 1*). HOR. epist. 1, 8, 16 LIV. 22, 49, 10. SEN. contr. exc. 4, 1, 2 luxuriosus saeculo -a componit. SEN. epist. 21, 11 venter -a non audit; poscit. 94, 44 admonitio nudis -is utitur. 94, 52 qui advocatus contra populi -a praecipiat. SVET. Aug. 89, 2 -a et exempla publice vel privatim salubria. VLP. dig. 1, 1, 1, 2 (*inde INST. Iust. 1, 1, 4 ius privatum collectum . . . est ex naturalibus -is aut gentium aut civilibus. NON. p. 143, 7 Cato in -is ad filium [de libri argumento et titulo v. Astin, Cato, 1978, 332sq.; cf. ISID. orig. 6, 8, 12 [in capite de generibus opusculorum] primus . . . -a apud Hebraeos Moyses scripsit; apud Latinos Marcus vates primus -a composuit [sed v. Fest. p. 165 in carmine Cn. Marci vatis]*). *al.*

2 *speciatim, -um pertinet:* a *ad artes, philosophiam, scholam sim.:* α *usu communi:* RHET. Her. 2, 30, 47 loci communes ex decem -is . . . sumentur, quae postea enumerantur. 2, 31, 50 scientior eris -orum artificii (cf. CIC. inv. 2, 8 multa de arte -a. de orat. 1, 14 artis [2, 201 off. 1, 60 CELS. 6, 18, 1 QVINT. inst. 5, 9, 3. al.]). 4, 7, 10 ad elocutionis -a transeamus (*al. v. vol. V 2, 399, 37*). CIC. inv. 1, 5 antequam de -is oratoriis dicamus (top. 92 QVINT. inst. 12, 3, 12 DON. Ter. Hec. 135. cf. CIC. de orat. 1, 264 de officiis -isque oratoris. SERV. georg. 2, 136 secundum -a rhetorica [SERV. auct. Aen. 1, 522, ubi praecedit: s. artem r. CLAUD. DON. Aen. 1 prooem. p. 6, 16. al.]). 2, 7 discipuli Aristotelis permulta nobis -a dicendi reliquerunt (de orat. 1, 84, 1, 233. *al.* QVINT. inst. 2, 17, 2. *al.*; cf. CIC. de orat. 3, 48 -a Latine loquendi. 3, 141 eloquendi [QVINT. inst. 10, 1, 1]. orat. 114 disserendi [fin. 5, 10]). Mur. 77 ad disciplinae -a (PANEG. 11, 19, 2 AVG. in psalm. 31, 18). Flacc. 106 vivendi -a dabit (fin. 5, 11 bene v. -a. off. 3, 5 QVINT. inst. 12, 11, 16. *al.*; cf. HOR. sat. 2, 4, 95 vitae -a beatae [PROP. 3, 9, 21 QVINT. inst. 2, 16, 10. al.]). Pis. 59 praeclara -a sapientiae (SEN. benef. 7, 1, 3 dial. 11 [12], 17, 4 epist. 94, 16 PETRON. 4, 3 QVINT. inst. 1 prooem. 19. *al.*; cf. CIC. de orat. 3, 7 sapientium [Tusc. 3, 5 VITR. 9 praef. 2 SEN. dial. 11 (12), 12, 1. al.]). de orat. 2, 62 rhetorum (3, 54 Tusc. 2, 9 off. 1, 132 QVINT. inst. 2, 2, 1 TAC. dial. 19, 4. *al.*). 2, 76 -a de re militari dare (*sim. QVINT. inst. 2, 5, 15. 12, 11, 24 rei militaris. cf. infra l. 55, 75*). 3, 202 a -is Caesaris non abhorrens (*cf. e. g. Brut. 271 Hermagorae. off. 1, 85 Platonis. HOR. epist. 1, 1, 18 Aristippi. PROP. 2, 34, 77 Asraei . . . poetae. VITR. 9 praef. 2 Pythagorae. VAL. MAX. 4, 3, 6 Epicuri. Brut. 120 quorum philosophorum in doctrina atque -is (fin. 4, 17 NEP. Att. 17, 3 PORPH. Hor. epist. 2, 1, 131 IVST. 2, 2, 14. cf. CIC. nat. deor. 1, 7 philosophiae [off. 1, 1 -is institutisque ph. SEN. epist. 95, 12 PLIN. nat. 13, 87. al.]). leg. 2, 13 neque medicorum -a dici vere possunt, si quae inscii . . . pro salutaribus mortifera conscripserunt (AVG. in euang. Ioh. 12, 12. *al.*; cf. QVINT. inst. 12, 11, 24 medicinae [AVG. serm. 278, 5, 5]. PS. AVG. categ. 2 [18 M.-P.] medicinale). Ov. met. 8, 208 -a volandi tradit Daedalus. LIV. 9, 17, 10 disciplina militaris . . . in artis perpetuis -is ordinatae modum venerat. VITR. 4 praef. 1 de architectura. COLVM. 1 praef. 20 rem rusticam . . . id esse negotium, quod nullius egeat magisterio -ove (*sing. collect., cf. p. 458, 17*). 1, 1, 6 rusticationis (11, 1, 12. cf. l. 79sq. nec non COLVM. 2, 1, 2 rusticarum rerum [5, 1, 1 rusticae rei. QVINT. inst. 12, 11, 24. PALLAD. 1, 1 tit.]). *al.* -is opponuntur exempla vitae activae (*cf. p. 457, 14, 458, 9, aliter p. 455, 82sq.*): CIC. de orat. 1, 15 qui usus omnium magistrorum -a superaret (QVINT. inst. 3, 8, 70). fin. 4, 5 Peripatetici Academicisque quam multa non solum -a in artibus, sed etiam exempla in orationibus bene dicendi reliquerunt (fam. 4, 1, 1. VAL. MAX. 3, 3 ext. 2 Zeno -orum fidem exemplo virtutis suae publicavit. SEN. dial. 6, 2, 1 epist. 6, 5. *al.*). SALL. (?) rep. 1, 7, 5 in . . . bonis . . . -is et factis fortibus. SEN. dial. 8, 6, 5 an ex -is suis vixerint philosophi (*cf. LACT. opif. 1, 2 vita ipsa philosophorum cum -is congruente*). *sim. al.* β *de ipso opere vel libro (exempla certiora; plur. praeter COLVM. 11, 1, 2; cf. bβ):* CIC. de orat. 1, 87 de qua vitae dignitate nihil rhetorici isti doctores in -is suis reliquissent (86 in . . . libris). 2, 127 argumenta -is pervagata. div. 2, 4 cum Aristoteles et Theophrastus cum philosophia dicendi etiam -a coniunxerint, nostri quoque oratorii libri in eundem librorum numerum referendi videntur. SALL. Iug. 85, 12 acta maiorum et Graecorum militaria -a legere. VITR. 1, 1, 7 qui Ctesibii . . . et ceterorum, qui eiusdem generis -a conscripserunt, leget (7 praef. 14 [ibid. commentariis]. COLVM. 2, 2, 22). 3 praef. 3 his -is editis ostendam nostrae scientiae virtutem (*item loquitur auctor de opere suo: 5 praef. 1 in his -is. COLVM. 1, 1, 17 nostra -a. 11, 1, 2 hoc undecimum -um rusticationis [opp. primo . . . libro]. PALLAD. vct. med. 1, 5 de quibus vitibus . . . inter -a ruralia disputavi [i. in opere agr. 3, 28]. al.*). 7 praef. 18 cum Romani pauci -a edidissent (GALLICAN. Avid. 3, 6. cf. l. 77). SEN. epist. 26, 6 ex -is sapientium verba collecta. PLIN. nat. 18, 22 cum iam M. Cato -a condidisset (26, 10). 25, 6 cum Asclepiades sollicitatus [Baumgartner]*

ex urbe Roma -a pro se mitteret *Mithridati* (*ibid.* volumina). QVINT. inst. 1, 11, 17 a Chrysippo in -is de liberorum educatione compositis (6, 3, 11. LACT. inst. 3, 14, 17 ad filium c. -a *Ciceronis*). *al.* in *titulo libri* (cf. p. 456, 17 sqq.): CAEL. AVR. chron. 3, 7, 92 quales esse fricatores Salutaribus -is docuimus (*sed* liber Sorani de digestionibus appellatur opus in cod. Lond., v. Rose, *Anecdota II*, 1870, 193). IVL. SEV. rhet. tit. p. 355 -a artis rhaeticae summam collecta (*cod. A, sim. cett.*). PRISC. gramm. II 532, 17 Ennius in -is (*librum non eundem esse ac Protrepticum vidit Leo, Geschichte der röm. Lit.* 204).

b ad vitam publicam (*sc. ad ius, munera administranda, militiam sim.*): **α vario usu**: CIC. Quinct. 84 edictum praetoris tibi quid facias definit, te instituit, tibi -a dat. ad Q. fr. 1, 1, 11 *quaestorem* institutis ac -is *proconsulis* obtemperare. S. C. de aedif. (CIL x 1401) 5 quibus *tectis urbis* ipse *princeps* non solum -o augustissimo, sed etiam exemplo suo prodesset. SIL. 8, 265 (*ad populum*) vos, quorum imperium est, consul -a modumque bellandi posco. TAC. Agr. 13, 2 consilium id (*sc. oblivionem Britanniae*) divus Augustus vocabat, Tiberius -um. DECL. in Catil. 66 contra -a XII tabularum, contra leges nostras. PAPIN. dig. 1, 3, 1 lex est commune -um, virorum prudentium consultum *eqs.* 5, 1, 40, 1 adversus legis -um (48, 19, 41 TRYPH. dig. 4, 4, 37, 1 VLP. dig. 37, 14, 16 pr. *et saepe*). ITALA gen. 47, 26 (Aug. loc. hept. 1, 201) posuit illis *Aegyptiis* Ioseph in -um . . . ut praestent quintas Pharaoni (*Vulg.* quasi in legem. cf. II par. 35, 25 [Complut.] dederunt ea in -um super Israhel [*Vulg.* quasi lex obtinuit]). PORPH. Hor. carm. saec. 55 (Scythae responsa petunt) expectant -a Romanorum. EDICT. imp. Diocl. frg. Vat. 281 ex -is statutorum . . . placuit *eqs.* EPIST. imp. de Asia (Bruns, *fontes* 7 p. 270) II 10 n(ost)ri . . . -a arbitrii (*gr.* 26 τοῦ ἡμετέρου θ(ε)σπίσματος . . . τῆ γνώμη). VVLG. Ios. 24, 25 Iosue proposuit populo -a atque iudicia (*Itala Lugd. legem*). *al.* in *versione dubia*: PS. PHILO antiq. 5, 7 (*in censu filiorum Sem*) omnes erant proficiscentes in virtute et in -o belli in conspectu ducationum suarum (*intellegendum videtur 'in disciplina militari' sim.; sed cf. locos geminos 5, 4 in procinctu armorum. 5, 5 in apparatu armorum.* **β respiciuntur ipsa decreta, edicta sim.** (*an huc iam l. 14?*): SCAEV. dig. 49, 1, 28, 1 *quidam* iussus a iudice exhibere secundum -um praesidis provinciae rationes (*ibid.* secundum constitutionem recitatum). PAVL. dig. 26, 7, 46, 6 ex p. provinciae -o. COD. Iust. 5, 42, 2 pr. [a. 260]. cf. COD. Theod. 7, 12, 3 -o rectoris provinciae). MEN. dig. 49, 16, 4, 12 -um divi Traiani (*ibid.* 5 d. T. edictum). TRYPH. dig. 16, 3, 31 pr. cum -is civilibus et praetoriis (*postea*: civile ius et legum ordinem. cf. praetoris: VLP. dig. 2, 4, 8 pr. 47, 10, 13, 2 [*ibid.* decreto]). LVCIAN. Cypr. epist. 22, 2 p. 534, 11 secundum -um imperatoris (cf. AVG. doctr. christ. 3, 34, 47 quid specialiter, quid generaliter in quocumque -o imperiali sit constitutum [COD. Theod. 3, 12, 3, 4 i. -i tenore. MAX. TAVR. serm. 106, 2 M. *adde l. 56*]). PRVD. perist. 14, 66 -a . . . regia principis [COD. Theod. gest. in sen. 3 CONSVLT. 8, 6. *al.*]). COD. Theod. 1, 1, 4 generale -um beneficio speciali antefendum est (*Interpr.* legem . . . una causa non vacuet). 1, 20, 1, 1 si quis contra -um huius modi venire temptaverit (6, 29, 5, 2 nec quis audeat c. -um hoc amplius accipere. 7, 8, 10, 4. 16, 1, 4. *al.*). 9, 19, 4, 1 removebitur . . . istius lenitate rescripti -i superioris austeritas. THEODERIC. praecipit. p. 392, 1 tit. -um regis Theoderici (*ed.; codd. praemittunt fere*: -um immo lex data a . . . Th.). NOVELL. Iust. 17 praef. *priores Augusti* ad administrationes directis certa -a dabant, mandata principum ea vocantes, secundum quae oportet eos gubernare administrationes (*de iisdem*: 17, 16 propones exemplar eorum publice. 25, 6 ex imperialibus -is. *al.*; *gr. resp. παραγγέλματα, ad rem v. Kreller, RE XIV 1023 sq.*). 118 epil. in hac quidem regia civitate edictis consuete propositis, in provinciis autem -is dirigendis ad . . . praesides earum (*sim.* 119 epil. 128 epil.). *al.*

c ad religionem, res sacras: **α paganorum** (cf. p. 456, 1): STAT. Ach. 1, 598 in *orgiis Bacchi* est lex procul ire mares; iterat -a verendus ductor inaccessumque viris edicitur antrum. FIRM. math. 1, 7, 11 cuius *salutaris numinis* monitis atque -is purgatis animi sordibus. AVG. civ. 2, 4 p. 56, 20 D. quod cultores deorum nulla umquam a diis suis -a probitatis acceperint (*item de -is deorum paganorum passim in libro secundo AVG. civ.*). **β Iudaeorum et Christianorum**: ITALA lev. 18, 4 (Lugd. *al.*, *sim.* VVLG.) iudicia mea facietis et -a mea servabitis (*sim.* deut. 11, 1 [*ibid.*] *et saepius in sacra scriptura*). Is. 29, 13 (Iren. 4, 12, 4. *al.*) *Iudaei frustra* . . . colunt me docentes doctrinas et -a hominum (*gr. ἐντάλματα, Cypr. epist. 63, 14 mandata [cf. Vulg.]; explicat IREN. ibid. traditiones presbyterorum. inde Matth. 15, 9 [cod. e]. Marc. 7, 7 [cod. b al.]. Col. 2, 22 [cod. d al. = VVLG.]. TERT. adv. Marc. 4, 27 p. 515, 22. *al.*]). Matth. 22, 40 (*cod. e al.*) in his duobus -is *diligendi* tota lex pendet et profetae (*gr. ἐντολαίς, Vulg. mandatis. inde e. g. CYPR. unit. eccl. 15 p. 224, 9. I Cor. 7, 25 [cod. d al. = VVLG.] de virginibus . . . -um domini non habeo, consilium autem do [gr. ἐπιταγήν. inde TERT. castit. 4 l. 5sq. coron. 4 l. 38. et saepe]. Eph. 2, 15 [Tert. adv. Marc. 5, 17] *Christus* legem -orum sententiis vacuum fecit (*gr. ἐντολῶν, Vulg. mandatorum. item opponuntur vetus et novum testamentum*: TERT. adv. Iud. 6. 1. 6. 3 legis veteris -a et . . . novae legis exordia. AVG. de serm. dom. 1, 1, 2 maiora -a iustitiae [*opp. minora Iudaeorum*]). CONSVLT. Zacch. 3, 5 p. 106, 7 -i veteris est, ut . . . novi autem, ut. *al.*). TERT. adv. Marc. 4, 36 p. 544, 26 resciditne *Christus* priora -a non occidendi, non adulterandi *eqs.*? (*item respicitur decalogus*: monog.**

7, 7 filius -um dei exsequatur: honora patrem et matrem [*exod. 20, 12*]. pudic. 5 p. 226, 10. IREN. 2, 24, 4 [2, 36, 2 H.] unaquaeque tabula . . . -a habebat quinque. AVG. catech. rud. 23, 2 in decem -is, quod appellant decalogum [in euang. Ioh. 7, 10 serm. 8, 1 EVCHER. form. 9 p. 56, 24 VEREC. in cant. 4, 5 l. 25 D. *al.*]. *et saepe*). CYPR. epist. 15, 1 p. 513, 11 cum omnes milites Christi custodire oporteat -a imperatoris sui (*item in imagine militiae*: Fort. praef. 1 p. 317, 10. 4 p. 318, 28 -a ipsa divina velut arma pugnantis suggerenda sunt. MAX. TAVR. serm. 83, 1 M.). ZENO 1, 12, 3 (2. 4, 7 L.) *Christus* factis -a consummat (*sim.* Ps. PROSP. carm. de prov. 515). CHROMAT. in Matth. 17, 1, 2 E.-L. *ut Christus in monte* -a traderet caelestium mandatorum. VITA Hil. Arel. 30 l. 28 sanctae castigationis vel increpationis . . . -a seminavit. SALV. eccl. 3, 73 quod -o interdictorio generaliter iubet: 'nolite thesaurizare' (*Matth. 6, 19*). BOETH. trin. 1, 3 quae *fides* . . . propter universalium -a regularum . . . catholica . . . vocatur (REGVLA mag. 62, 4 [*monachorum ut BENED. reg. 65, 17 GREG. M. epist. 1, 49*]). *et passim* (cf. e. g. p. 460, 75 sqq.). *sing. collect. de doctrina sim.* (cf. etiam p. 456, 57. 457, 82): CONC. I 5 p. 337, 7 patrum doctrinis obtemperantes . . . maxime autem . . . Athanasii -o (*gr. I 1, 4 p. 19, 16 ταῖς τῶν . . . πατέρων δόξαις . . . μάλιστα δὲ ταῖς τοῦ . . . Ἀθανασίου*). SACR. Greg. 129, 1 (594 D.) da ecclesiae tuae eorum (*sc. Petri et Pauli*) in omnibus sequi -um (cf. e. g. SACR. Leon. 357 doctrinam).

II significatur quod antea captum, perceptum est (cf. vi *verbali magis servata p. 452, 27*): **A cognitione vel indicatione rerum futurarum** (cf. p. 452, 75): **1 praecipitur prophetia vel typo** (*non prorsus deest notio sollemnis, cum futura scripturis sanctis fere praescripta et statuta videantur*): TERT. adv. Iud. 8, 2 *Christum venisse proba*(b)mus et ex consequentibus, quae post adventum eius futura adnuntiabantur, uti iam adimpleta omnia -a credamus (-a iam perfecta vel [quam] perspecta var. ll.; cf. *ibid.* antea: ex temporibus praescriptis). AVG. serm. 149, 3, 4 (*explicatur deut. 14, 6* omne animal quod . . . ruminat comedetis) epulae illae -a mysteriorum sunt et signa futurorum (*sed coll. ibid.* hoc quod praecipitum est Iudaeis fortasse intelligas potius -a, *sc. mandata sim., mystica*). EVCHER. form. 3 p. 17, 20 egressi sunt duo ursi reges Romanorum (*sc. Vespasianus et Titus*) ad -um figurati Helisaei et . . . Iudaeos pueros comederunt (cf. IV reg. 2, 24).

? 2 praecipitur prognosticis (*nisi potius notione communi explices*): AVIEN. Arat. 865 hoc . . . Notum praenoscere signo nox docuit; noctis si quis -a sequatur, incassum Zephyri volvunt mare (*gr. 420 εἰ . . . πῖθωνται . . . σημαιούση, sc. νυκτί*). 1498 non unum deprensa diem tibi signa loquuntur nec vulgo in cunctis adsunt -a diebus (*gr. 805 σημάτα*).

B dominatione (*vi temporali fortasse evanida*): VVLG. Is. 11, 14 Idumea et Moab erunt -um manus eorum *Israelitarum* et filii Ammon obcedientes erunt (*Hier. ad loc. l. 78 in I. et M. extendent manus suas*).

appendix syntactica et stilistica ad I: **1 additamenta indicantia, quid vel de qua re praecipitur**: **a enunt. secund.** (*pendent saepissime et tota locutione verbali, e. g. -um dare sim.*): **α inducuntur pron. interrog.**: PLAVT. Pseud. 764 onerabo meis -is Simiam, quid agat. CIC. de orat. 2, 157 nullum est -um, quo modo verum inveniatur (SEN. epist. 94, 17). PROP. 2, 34, 77. LIV. frg. 22 (21, 7 Jal). **β inducuntur coniunctionibus**: ut: CIC. inv. 1, 100 commune . . . -um hoc datur, ut *eqs.* part. 126 commune . . . sit hoc -um. off. 1, 85 -a teneant. Q. CIC. pet. 45. CAES. civ. 3, 10, 4 quae *incommoda accepta* pro disciplina et -is habere possent, ut *eqs.* LIV. 30, 33, 3 (*v. p. 454, 51*). VAL. MAX. 7, 2 ext. 11 SEN. epist. 95, 51. *et saepe per totam latinitatem*. ne: CIC. off. 2, 51 hoc -um officii . . . tenendum est, ne quem . . . arcessas. 2, 71 -um est. COLVM. 3, 10, 7 hoc solum -um . . . accipit. 8, 8, 7 est . . . -um. HIER. epist. 49, 4, 2 AVG. in psalm. 40, 6 SVLP. SEV. chron. 1, 4, 1. **γ variis**: AMBR. epist. 66, 7 -um evidens est, quia praeferenda est religio necessitudini. GREG. M. epist. 3, 54 p. 212, 10 (*vigente quodam modo vi verbali*) -um a prioribus Romanae urbis pontificibus, quod (quo var. l.) haec Ravennati ecclesiae sunt concessa, a vobis oportet ostendi. **δ sine coniunctione**: TAC. ann. 15, 3, 1 (*v. sub 35β*). DRAC. laud. dei 3, 614 *deus* qui das -a . . . ira hominis cum sole cadat . . . , qui praecipis, ut *eqs.* (*vix ad e*).

b gen. (cf. si dare cum dat. rei: COLVM. 5, 9, 18 ARATOR act. 2, 888): **α subst. (exempla selecta; negleximus gen. potius rem praecipientem indicantes, e. g. artificii RHET. Her. 2, 31, 50. disciplinae CIC. Mur. 77): RHET. Her. 4, 7, 10 elocutionis (v. p. 456, 27)**. CIC. inv. 1, 33 partitionum. 1, 34 huius partis (QVINT. inst. 8 prooem. 14, 9, 1, 12). de orat. 2, 64 tot tantarumque rerum (*item 2, 69*). leg. 1, 62 salutis et laudis (CYPR. domin. orat. 28 IVVENC. 2, 791. *al.*). Q. CIC. pet. 43 assiduitatis. HOR. sat. 2, 4, 95 vitae (*v. p. 456, 37*). VITR. 7 praef. 14 symmetriarum. SEN. Phoen. 661 imperi. COLVM. 5, 1, 4 mensurarum. STAT. Theb. 10, 506 belli. QVINT. inst. 1 prooem. 17 virtutis (TERT. adv. Marc. 4, 1 p. 423, 15 IVST. 15, 3, 6 HIER. epist. 60, 2, 2). *al.* **β gerund.**: CIC. inv. 1, 97 augendi et laudandi et vituperandi -a . . . data sunt. 2, 7 dicendi (*v. p. 456, 32*). Flacc. 106 vivendi (*v. p. 456, 36*). de orat. 2, 229 praetermittendarum . . . facietiarum. part. 9 communia -a fidem faciendi et commovendi. off. 1, 60. *al.* Ov. met. 8, 208 volandi. COLVM. 4, 29, 1 vitium inserendarum tuendarumque insitionum. PLIN. nat. 14, 44. *al.*

c adi.: CIC. inv. 1, 5 oratoria (*v. p. 456, 28*). SALL. Iug. 85, 12 militaria. FIRM. math. 1, 7, 30 parricidalis -i nefanda animadversione.

[Baumgartner]

9, 1 imperiale (28, 1, 52 MAXIMIN. c. Ambr. 4. 139. *al. v. p. 457, 43*).
al.

c iuxtaponuntur subst. affinia (potiora): PLAVT. Trin. 302 tuis servivi servitute imperiis [et], -is (CIC. Manil. 28 VERG. Aen. 5, 747. *cf.* VVLG. exod. 18, 23 *et sim. al.*). CIC. inv. 2, 74 constitutionum rationem et -a (de orat. 2, 74 Brut. 263 fin. 2, 80 QVINT. inst. 12, 2, 4. TAC. ann. 14, 55, 3 r., consilio, -is). Verr. II 3, 157 -a et instituta et disciplinam (Lael. 13 off. 1, 1 ad Q. fr. 1, 1, 11 VAL. MAX. 8, 7 ext. 3. *al.*; *ceterum iuxta est disciplina:* CAES. civ. 3, 10, 4 PS. QVINT. decl. 3, 9 TERT. adv. Marc. 2, 17 p. 358, 25. *al.*). Mur. 61 sententiae et -a (VERG. Aen. 5, 747 TERT. pudic. 6 p. 230, 17 AVG. c. acad. 1, 2, 8 NOVELL. Theod. 7, 4, 3). Arch. 1 hortatu -isque (*cf.* de orat. 2, 64 cohortationes. ad Q. fr. 1, 1, 41 hortatione. SEN. epist. 95, 34 adhortationes. *sim. al.*). 18 ex doctrina et -is et arte (de orat. 2, 44. 2, 119 Brut. 46 SEN. epist. 84, 10 QVINT. inst. 1 proem. 26. *ceterum accedit doctrina:* CIC. Brut. 120 ITALA Is. 29, 13 [Iren. 4, 12, 4. *al.*]. IVST. 2, 2, 14. *al.*). Phil. 14, 20 omnium -is monitisque (off. 3, 121 [monumentis *codd. ut* fam. 6, 6, 3]. fam. 5, 13, 3. 10, 3, 4 CYPR. domin. orat. 2 p. 267, 14. *al.*). fin. 2, 94 -a . . . ac paene leges (STAT. Theb. 10, 506 DECL. in Catil. 66. ITALA exod. 18, 16 [Aug. quaest. hept. 2, 67, *sim. VVLG.*]. *al.*). Att. 14, 17^a, 1 (= fam. 9, 14, 1) -is et consiliis (ad Q. fr. 1, 3, 8 SEN. benef. 1, 2, 4 TAC. ann. 11, 4, 3. 14, 55, 3. *al.*). COLVM. 1 praef. 20 magisterio -ove (CYPR. epist. 59, 20 p. 90, 12. *al.* CONC. Carth. a. 345-348 [Corp. Christ. 149] p. 3 l. 19). QVINT. inst. 10, 5, 12 decretum quoddam atque -um (VVLG. II Macc. 10, 8 GREG. M. epist. 13, 11 p. 378, 7. *al.*). TERT. orat. 9 p. 187, 1 edicta, . . . sermones, . . . parabola, exempla, -a (CASSIOD. var. 9, 14, 6 NOVELL. Iust. 68 epil.). ITALA gen. 26, 5 (Aug. civ. 16, 36, *sim. VVLG.*) -a mea et mandata mea (III reg. 11, 38 [Lucif. reg. apost. 4]. *al.* CYPR. epist. 6, 2 p. 481, 5. *al.*).

3 locutiones adverbiales: a cum praepos.: α notione q. e. ex -o sim.: CIC. inv. 2, 82 ex deliberationis -is dictio (*item plur.:* part. 95. *al.* LIV. 38, 32, 8 VITR. 9 praef. 6 SEN. dial. 8, 6, 5. *al.*; *sing.:* VARRO rust. 1, 18, 5 SALL. Catil. 44, 1 Iug. 13, 7. 94, 1 CELS. 5, 28, 12. *al.*; *in titulis v. p. 454, 35. 455, 39*). FRONTIN. strat. 2, 3, 7 procedentibus . . . ad -um cornibus exercitus (VVLG. Iob 39, 27 v. l. 67. PRVD. cath. 9, 65 NOVELL. Valent. 2, 2, 3 EVCHER. form. 3 p. 17, 20). GELL. 13, 26, 2 si quis . . . secundum id -um Nigidii acuerit primam syllabam (SCAEV. dig. 49, 1, 28, 1 TERT. idol. 15 p. 48, 29. 21 p. 55, 18 MOD. dig. 44, 7, 52, 5 ITALA II par. 24, 10 [Complut.]. *al.*). TERT. castit. 41. 5 de consilio suo, non de divino -o (scorp. 4 p. 152, 14 CASSIOD. var. 9, 14, 5). ITALA num. 36, 5 (Lugd.) per -um domini dicens (Ios. 21, 3 [*ibid.*]). OPTAT. 2, 11 p. 47, 2 MAXIMIN. c. Ambr. 139. *al.*). CYPR. epist. 43, 2 p. 591, 21 iuxta -a dominica (IVST. 2, 12, 25 SCHOL. Cic. Bob. p. 164, 17 HIER. epist. 64, 19, 2 VVLG. exod. 1, 17 COD. Theod. 7, 20, 3 pr. *al.*).

β variis notionibus: CIC. inv. 1, 26 vitia exordiorum sunt: vulgare, . . . translatum, contra -a (*ibid. iterum.* SALL. hist. frg. 3, 98 B SEN. epist. 3, 2, 94, 52 PETRON. 30, 6. *al.*; *cf. adversus:* PAPIN. dig. 5, 1, 40, 1 TRYPH. dig. 4, 4, 37, 1 TERT. monog. 11, 14 AVG. in psalm. 7, 5 COD. Theod. 6, 29, 5, 2. *al.*). de orat. 2, 47 quasi nihil possit dici sine -is suis (ad Q. fr. 1, 1, 36 tua sponte s. cuiusquam -is [*sim.* LIV. 9, 31, 9]. VAL. MAX. 2, 6, 12 TERT. orat. 15 p. 189, 18. 25 p. 197, 22 HERMOG. dig. 39, 4, 10 pr. PS. AVG. reg. II 8 Verh. *al.*; *cf. absque:* COD. Theod. 12, 8, 1 INST. Arel. [Corp. Christ. 148, 133] l. 26 LEX Visig. 2, 3, 5). COLVM. 12, 4, 4 post hoc -um (OPTAT. 5, 5 p. 130, 22sq. [ter. opp. ante -a]. COD. Theod. 8, 4, 20 pr. CIL VI 3554, 12. *al.*).

γ abl. nudo: α causae, sc. notione q. e. ex -o, secundum -um (negleximus locos, ubi praevalat respectus instrumenti ut e. g. CIC. de orat. 1, 242): CIC. fam. 5, 13, 3 quamquam tuis monitis -isque omnis est abiciendus dolor (*plur. ut:* CAES. Gall. 6, 36, 1 qui . . . -is Caesaris . . . milites in castris continisset. HIRT. Gall. 8, 28, 2 cuius -is ut res geretur. VERG. Aen. 3, 546 -is . . . Heleni sacra facimus. VITR. 2, 1, 9 IVVENC. 3, 594. *al.*). NEP. Dion. 8, 4 illa . . . fieri -o suo (*item sing.:* Hann. 11, 4 Hannibalis -o . . . navem . . . adoriuntur. TAC. Agr. 37, 2 -o ducis . . . aciem invasere. TERT. pudic. 16 p. 254, 25 reconciliationem pacis dominico -o . . . procurat. VEG. mil. 4, 31. HIER. interpr. Iob 39, 27 numquid . . . tuo -o exaltatur aquila [*gr. ἐπὶ . . . προστάγματι.* VVLG. ad -um tuum]. *al.*). *β sociativo, sc. notione q. e. cum -o (quam iuncturam habes p. 454, 57; apud VICTORIN. et HEGES. possis etiam intellegere abl. absol. verbi):* TAC. ann. 15, 3, 1 legiones . . . mittit occulto -o, compositius cuncta quam festinantius agerent. VICTORIN. POETOV. in apoc. 1, 5 donum baptismi, quod emisit -o per apostolos diffundi (*sc. Matth. 28, 19*). HEGES. 2, 15, 8 milites constituit in munitionibus -o, ut *eqs.* (*gr. 2, 551 προστάξας, Ps. Rufin. 2, 24 p. 698 praecipit*).

deriv.: praecipio, praecipivus, praeepto, praeeptor, ? praeeptorius, ? praeeptus (-ūs). Baumgartner.

praecipitāns et praecipitanter v. sub praecipito.

praecipitāntia, -ae f. a praecipitare. i. q. casus praecipitans: GELL. 7, 2, 11 (*sec. Chrysippum, v. Stoic. vet. frg. II 1000*) lapidem cylindrum si per spatia terrae prona atque derupta iacias, causam quidem ei et initium -ae feceris, mox tamen ille praecipit volvitur. 9, 1, 5 si in prona iacias, moderatio atque ratio mittentis -a qualicumque ipsa et pondere cadentis teli corrumpitur.

? *praecipitātim e conii.* VARRO Men. 75 v. sub 2. praecipitatus.

**praecipitatio, -ōnis f. a praecipitare. plur. non nisi Avg. l. 21. de notione:* HIL. in psalm. 51, 12 quae . . . nobiscum 'verba -is' sunt, ea a Graecis τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ commemorata sunt: quo dicto significatur id, quod nobiscum -o est, cum illis esse demersio in profundo maris; potest autem nobiscum secundum generalem sensum -o non in mari tantum, sed ex editis aut aedium aut rupium aut quorumcumque generum locis decidentium casus intellegi *eqs.*

i. q. actio praecipitandi sive motus praecipitantis vel praecipitanti: 1 *respicitur casus praecipitans (sc. motus cadentis vel proiecti vel se proicientis; gen. cadentis l. 12. 15. 17 sq. 21 sq.; indicatur, quo l. 12. 29, cf. gen. l. 21; ?metonymice de voragine l. 34):* a *proprie:* VITR. 5, 12, 4 harena fluctibus subruta efficiet in mare pilae -em. SEN. dial. 3, 7, 4 inrevocabilis -o (*ibid.* in praecipitatis corporibus). 3, 12, 6 venenum et -o et naufragium. nat. 3, 27, 9 quanta cum -e volvuntur flumina? 7, 14, 3 non adparere an cadat mundus, quia -o eius aeterna est. APVL. mund. 9 nimbi (*postea:* casu). AMBR. in psalm. 45, 10, 2 gregis (*antea:* se praecipitavit in mare grex porcorum, *cf. Marc. 5, 13* praecipitatus est). HIER. in Ion. 1, 15 quomodo post -em Ionae steterit mare a furore suo. AVG. serm. coll. Morin p. 539, 18 persuasit diabolus haereticis separationem, Donatistis -em (*de isdem:* p. 541, 10. 19 -es ipsorum). APON. 3 p. 51 pericula, naufragia, -em profundi. HIPPOCR. aphor. 5, 49 matricum -es (*restit. ed. sec. gr. ἐκπτώσεις*).

b *in imagine et translate:* SEN. epist. 72, 9 inperitis ac rudibus nullus -is finis est, in Epicureum illud chaos decidunt. ITALA psalm. 51, 6 (*Sangerm. al. = VVLG.*) dilexisti omnia verba -is, linguam dolosam (*gr. καταποντισμοῦ, Veron. summersionis, Hier. psalt. sec. Hebr. ad devorandum; explicat HIL., v. supra; inde AMBR. off. 1, 2, 8* graviora sunt verba -is quam otiosa. RVFIN. Greg. Naz. orat. 4, 16, 2. *aliter CASSIOD. l. 39*). HIER. in Is. 57, 9 usque ad inferos -o (*postea:* in barathrum libidinum praecipitari). AVELL. p. 420, 21 *superbus caveat.* ne incidat mortiferae -is abruptum. CASSIOD. in psalm. 72, 18 subita -e dissolvitur *summitas superbiae.* 113, 3 variis desideriis homines . . . in mare illud magnum nefanda -e deducunt flumina. 123, 3 in profundam -em culparum nefanda pravitate demergimur (*fortasse de ipsa voragine sim.*).

2 *respicitur festinatio praecipitans, inconsulta:* PS. HIL. libell. 20 p. 92, 14 expectationum omnium sine -e sufferentia. CHIRON 151 ex sudore aut ex -e poti vel vini nascuntur suffusio, febris *eqs.* (*item pendet gen. rei festinatae:* CASSIOD. in psalm. 51, 4 [2] -em inconsultissimam dictionis. GREG. M. moral. 5, 50 verbi [*ibid.* linguae lasciviam]. *gen. festinantis:* CASSIOD. in psalm. 23, 2 insana mentium -e. GREG. M. moral. 8, 5 loquentium). CASSIOD. in psalm. 24, 7 (6) 'iuventutem' . . . non tantum floridam aetatem posuit, sed -is audaciam (*item pendet gen. -is:* GREG. M. moral. 30, 45 confusos . . . motus. past. 1 praef. -is suae ausibus. 3, 16 vi incautae -is. 3, 37 usu immoderatae -is. *ibid.* temeritate. ISID. sent. 2, 35, 3 facilitas). GREG. M. epist. 10, 9 Barbatianum sua -o vehementer accusat. moral. 1, 35 ne in his . . . -o impellat (past. 3, 25). 18, 5 mendacium loqui plerumque -is est, meditari vero studiosae pravitatis. 25, 28 aliud est -e, aliud deliberatione peccare (*item abl.:* *ibid.* opp. consilio et deliberatione. past. 3, 20 opp. tarditate. 3, 25, 3, 32 opp. per consilium. ISID. sent. 2, 17, 4 opp. studio ac deliberatione. v. etiam supra l. 41). ISID. sent. 2, 30, 6 interdum quisque incautus solet ex -e loqui mendacium (opp. per studium; *ibid. iterum*). *al.*

**praecipitator, -ōris m. a praecipitare. i. qui praecipitat (accedunt locutiones praepos. l. 61. 62):* 1 *sc. qui se proicit (de Donatistis, qui ex . . . cacuminibus . . . se praecipites dabant [Optat. 3, 4 p. 83, 9sq.]; vix huc p. 466, 64):* AVG. c. Petil. 2, 78, 174 per caecitatem -um. serm. coll. Morin p. 542, 15 -um congregationes (*cf. p. 538, 3* qui se praecipitant). 2 *sc. qui in praecipitans propellit (metaphorice):* a *hominem:* AVG. trin. 4, 12, 15 diabolus . . . , persuasor peccati et -r in mortem. b *rem:* AVG. in euang. Ioh. 81, 2 non assertores, sed -es liberi arbitrii ex alto elationis per inania praesumptionis in profunda summersionis (grat. 14, 27 non defensores, sed inflatores et -es l. a. [*item opp. defensores:* c. Pelag. 1, 4, 8 PS. PRIMAS. in Tit. 2 p. 683^B]).

1. *praecipitatus, -a, -um v. sub praecipito.*

? 2. *praecipitatus, -a, -um m. a praecipitare. i. q. actus praecipitandi (sc. casus praecipitans):* VARRO Men. 75 ubi rivus -u (*Bücheler, praecipitatur codd. Nonii, praecipitatus Quicherat, praecipitatum Kettner, alii alia*) in nemore deorsum rapitur atque offensus aliquo a scopulo lapidoso albicatur.

praecipiter v. 1. praecipitans.

**praecipitium, -i n. a 1. praecipitans scribitur praecipitans in codd., e. g. ITALA II par. 25, 12. LACT. epit. 48, 8 (var. l.); -cipium in var. l. e. g. SEN. contr. 2, 1, 13 PS. QVINT. decl. 11, 9. 15, 9 LACT. inst. 1, 1, 23 (cave addas ITALA Marc. 5, 13 cod. e apud Jülicher in ed. prima, corr. ed. sec. praeripium). de notione:* RVFIN. Orig. in Ios. 20, 5 p. 424, 5 'Thalami' . . . interpretatur -um vel suspensio; quod designat nihil in eo stabilitatis, sed vaga omnia et in praecipitans ruentia. GLOSS. -um: κρημνός. σκαφετός. GLOSS. IV 563, 35 rupis: -o (*recod. c.*) legitur in prosa oratione inde a SEN. contr., PETRON., PLIN. nat., QVINT. (*et PS. QVINT.*) decl., SVET., APVL., TERT., sed v. quae p. 463, 2 sqq. monuimus. [*var. l. pro participium FVLG. RVSP. fid. 33 l. 655.*]

i. q. status vel motus praecipitis (gr. saepius resp. κρημνός, βράθυρον, quae non adnotavimus; plur. -a hic illic difficiliter a n. plur. vocis q. e. praiceps distinguitur; ex maxime ambiguis Varro frg. Serv. Aen. 8, 322 Liv. 27, 18, 9 Vell. 2, 10, 1 Sen. epist. 8, 4, quae ad notionem loci spectant, sub praiceps inveniuntur, sed PETRON. 94, 11 PLIN. nat. 22, 43 QVINT. decl. 260 p. 67, 12, quibus notio cadendi inest, infra afferuntur): I *proprie:* A *de loco praecipiti (sc. aut excelso aut profundo, quod non distinximus):* 1 *pendet ex praepos.:* ex: SEN. contr. 2, 1, 13 rapidus amnis ex -o . . . interfluit (*opp. plana*). FIRM. math. 4, 20, 6 ex ruinis aut ex luto et -is (*agit de causa periculi ut:* 5, 3, 27 ex altis locis aut ex -is). in *cum acc.:* SVET. Aug. 79, 1 quo minus . . . in -um propelleret Augustum. PRISCILL. tract. 1, 7 euntes in -um (*sec. Os. 4, 13 capita montium*). HEGES. 2, 15, 7 Romanos cogere in -um (*gr. 2, 547 φάγαγγα*). 5, 21, 3 in profunda -a deiciebant mortuos (*gr. 5, 518 φάγαγγας, Ps. Rufin. 6, 14 p. 801 valles*). *al. in cum abl.:* SCHOL. Stat. Theb. 9, 768 'praiceps Euboea': in -o posita sive in latere montis aedificata. VVLG. Iudith 7, 8 in -o constituti. MARCELL. chron. II p. 95, 499, 1 in -o ripae fluminis (*cf. GLOSS. I III Abstr. in 174 riparum*). GREG. TVR. Franc. 7, 38 p. 361, 15 est circa urbem vallis tota in -o. ad: TERT. adv. Marc. 4, 8 p. 438, 12 ad -um usque protractus (*ad Luc. 4, 29 supercilium montis*). ITALIA II par. 25, 12 (Complut.) duxerunt eos ad extremum -um et praecipitaverunt eos per praiceps (*gr. τὸ ἄκρον τοῦ κρημνοῦ, Vulg. praeruptum . . . petrae*). VEG. mil. 3, 10 p. 91, 6 ad -a montium. per: ITALIA Luc. 8, 33 (*cod. d*) abiit . . . grex per -um in stagnum (*Vulg. praiceps*). FIRM. math. 1, 7, 3 per -a proiectum corpus. HIER. in Zach. 14, 15 per -a labebatur asinus (*nisi ad B*). RVFIN. hist. mon. 13 p. 432^c in monte praerupto erant per ipsa -a speluncae. *al. alia:* HEGES. 5, 8, 1 inter tot -a. AVG. serm. 70, 2, 2 a -is, a fluminibus fiunt pericula. VITAE patr. 5, 7, 35 neque -is neque de silvis . . . cogitans canis venando (*de ἀπὸ κοινοῦ, nisi excidit alterum verbum; cf. Paschas. verba patr. 77, 3 F. neque scopulis neque silvis praepeditur. aliter: VEREC. in cant. 4, 22 l. 16 D. de abruptis -is . . . se deorsum inmittunt cervi [sim. 6, 22 l. 16]*). 2 *cetera exempla:* ITIN. Alex. 8 Granicus . . . -o montano descendens. FIRM. err. 6, 8 rupem, quae immensum -um saxis inviis fecerat (*cf. GREG. M. dial. 2, 28 p. 119, 20 M. ingens -um patebat saxorum molibus asperum*). IVST. 24, 6, 7 civitatem non muri, sed -a defendunt. HEGES. 1, 35, 3 olentis -i profundum in antro (5, 18, 2 praeruptorum p. -orum. *cf. 3, 9, 5 profundis . . . -is [gr. 3, 158 φάγαγξις, Ps. Rufin. 3, 7 p. 714 vallibus . . . praiceps. item GREG. M. dial. 1, 8 p. 47, 19 M.]*). GREG. TVR. Mart. 1, 20 profunditatem -i). 5, 8, 1 (*cf. gr. 5, 130 διαστήματος, Ps. Rufin. 6, 5 p. 778 intervallo*). AVG. c. Petil. 2, 47, 110 funestanda -a sanguine circumcellionum. HESYCH. in lev. 13, 40-43 p. 946^c in -i altitudine. GREG. M. dial. 1, 2 p. 21, 7 M. aquam fluminis . . . quasi mortale -um. B *de casu sim. praecipiti (eiusque effectu, mortali praeter 2 et PLIN. sub Ib; inde etiam de qualibet morte):* 1 *animantium:* a *de morte voluntaria (acced. adi. spontaneum l. 52. 66, voluntarium l. 61, gen. pron. sui l. 67):* SEN. contr. 9, 4, 7 in illo -o (*in themate: praecipitavit se*). PETRON. 94, 11 periturus <per> -a (*[var. l. petiturus -a def. Courtney, Bull. Inst. Class. Stud. 17, 1970, 67]*). HEGES. 4, 3, 3 -o perisse [*cf. gr. 4, 80 ὄψαντες ἑαυτοῦς, Ps. Rufin. 4, 3 p. 739 se praecipitaverunt*]. AVG. civ. 18, 14 p. 274, 18 D. -o spontaneo. epist. 153, 6, 17. *al.*). QVINT. decl. 260 p. 67, 12 si . . . ad laqueum, ad -a, ad qualemcumque vitae festinasset exitum (*item iuxta alia genera mortis spontaneae: Ps. QVINT. decl. 11, 9 iuxta: venenum, ferrum, nexus. 15, 9 in laqueos, in -a. APVL. met. 4, 25, 3 laqueus aut gladius aut certe -um. LACT. epit. 48, 8. al.*). APVL. met. 5, 25, 6 nec te . . . -o vel ullo mortis accersitae genere perimas (*Ps. HIER. indic. de haer. 45*). PANEG. 2, 41, 4 usque ad -a. FILASTR. 85, 2 sese dantes ad -um (HEGES. 3, 17 p. 216, 7 se -o d. 5, 38, 2 [*cf. gr. 6, 181 κατακρήμνιζον, Ps. Rufin. 7, 6 p. 814 semetipsum . . . praecipitabant*]). OROS. hist. 4, 23, 4 voluntario -o dati). RVFIN. hist. 8, 12, 2 vitam -o finierunt (*gr. ἑαυτοῦς κατακρήμνισον. cf. FAVST. REI. epist. 5 p. 194, 11 -o aut suspendio vitam praecidens*). AVG. in euang. Ioh. 51, 10 diabolo -um suggerenti (*ad Matth. 4, 6 mitte te deorsum; item: serm. coll. Morin p. 538, 8. al.; cum gen. suggerentis: p. 539, 20 -um diaboli*). c. Petil. 2, 84, 186 spontanea vestrorum -a (*cf. OROS. hist. 3, 5, 3 -o sui [de Curtio]*). *al. nota gen. loci, unde quis se proicit (vix huc supra l. 18):* APVL. met. 6, 12, 1 requiem malorum -o fluvialis rupis habitura Psyche. SCHOL. Hor. sat. 2, 3, 33 pontis. PRAEDEST. 1, 61 montis (*nisi ad A*). ? *transfertur ad aliud genus mortis spontaneae: LEO M. serm. 54, 3 (ad Iudam) illa . . . te a -o tuo sacramenta cenae paschalis revocassent (nisi ad II)*. b *vario usu:* α *de laesione -o effecta:* PLIN. nat. 22, 43 contra vulsa, rupta lapsusque [et -a ut] vehiculatorum eversiones (I praecipiti aut VR, *sec. quos con. Önnersfors, Pliniana, 1956, 14 ex praecipiti*). β *de morte non voluntaria:* ① *casu fortuito effecta:* FORTVN. rhet. 1, 19 p. 96, 14 caecus -o obiit. Ps. AVG. quaest. test. I 115, 67 quomodo moriantur, aut ferro aut laqueo aut -o aut naufragio (*nisi ad a*). THEOD. PRISC. log. 50 ne per commotiones -o decipiantur maenomeni (*nisi ad a*). ② *supplicio sim. illata:* RVFIN. Greg. Naz. orat. 1, 87 gladios . . . bestias . . . cruces et -a (*Migne gr. 35, 492^a resp. duo subst. κρημνός . . . βράθυρα*). Ps. AVG. serm. ed. Mai 55, 2 Simonem magum . . . -o in saxum elidentes eqs. (*sim. MAX. TAUR. serm. 1, 3 M*). RVSTIC. Conc. I 4 p. 129, 35 sive -um sive ignis sive bestiae.

PASS. Felicit. 4 eum -o interemit. ③ *veneno animalium illata:* PRISC. LYD. solut. 9 p. 98, 17 quaedam animalia venenosa . . . -um in ferunt. 2 *rerum:* HEGES. 4, 27 p. 284, 13 Nili fluminis -o et quadam aquarum ruina (*gr. 4, 611 καταράκτας*). *ratione dubia:* GLOSS. I V Aa F 363 flabris: ventis vel tempestatibus, -is (*con. ed. pro praecipitis*). 364 flabrum: -um. GLOSS. V 501, 9 flabrum: -um, incitamentum aurae. -a vel -um fortasse in iunctura flabra praecipitia vel flabrum ventorum praecipitium pro interpretamento intellectum; *cf. praecipites venti p. 417, 28*. II *in imagine et translate (praeter APVL. usu christ. de periculis vel pernicie, quae ex peccatis, vitiis sim. oriuntur, sed de temeritate fortasse infra l. 23. 56; notiones loci et casus saepe permixtas non distinximus):* A *accedit gen. (vice versa pendet gen. -i FERRAND. sub 3):* 1 *gen. eorum, quae (qui LACT.) casu afficiuntur:* APVL. met. 9, 19, 4 ad suae fidei -um. LACT. inst. 2, 3, 16 dum aliorum -um vident. AMBR. in Luc. 4, 25 qui relictis caelestibus terrena eligit, voluntarium quoddam -um vitae labentis incurrit (*frg. Aug. c. Iulian. 2, 7, 20 Ps. AVG. quaest. test. I 1, 2*). 2 *gen. inhaerentiae:* Ps. CYPR. singul. cler. 2 p. 174, 28 talia -a ruinarum (ENNOD. opusc. 7, 8 p. 413, 6 ruinae). FILASTR. 115, 4 in -um mortis (*nisi ad 3 ut et: RVFIN. Orig. in Rom. 5, 7 p. 1035^c BASIL. ad fil. p. 35, 17 LEO M. serm. 9, 1 FAVST. REI. grat. 1, 14 p. 48, 1. al.*). *fortasse cum colore motus temerarii sim.:* AVG. c. Petil. 3, 38, 44 in quo temeritatis -o cor habebat, cum ista dictaret (*spectat ad sententiam praecipitam, cf. p. 469, 24*). AVELL. p. 87, 23 mirum quoddam -um festinationis exarsit. 3 *gen. vitiorum, malorum sim.:* Ps. CYPR. singul. cler. 39 p. 215, 4 claritatis fastigium et dedecoris -um. ANIAN. Chrysost. hom. 15, 2 S. ad impietatis -a deviarunt (AVG. civ. 6, 6 p. 256, 8 D.). PELAG. in II Cor. 2, 7 ne . . . ad infidelitatis et blasphemiae . . . -a deducatur. RVFIN. apol. adv. Hier. 1, 34(37) qui . . . per -a corruiant peccatorum (Orig. in cant. 3 p. 187, 24 in -o positum muliebris p. CAES. AREL. serm. 1, 16. 5, 4. *cf. 1, 13 vitiorum*). Orig. in cant. praef. p. 63, 22 in lapsus carnis et in impudicitiae -a corruebant. AVG. serm. 154, 4, 5 apostolum timentem elationis -um (179, 2, 2. *cf. serm. coll. Morin p. 455, 5 in quantum superbiae -um feratur homo. GREG. M. moral. 10, 8 p. 924^a tumoris*). QVODV. symb. 3, 9, 8 erroris (*cf. FERRAND. epist. 4, 2 errores pessimi -i*). LEO M. serm. 24, 4 ruunt in profunda mortis per -a falsitatis. *al.* B *exempla varia (notabiliora):* IREN. 3, 5, 2 caecos . . . per -um ferri incipientes (*[cf. Luc. 6, 39 in foveam]*). LACT. inst. 1, 1, 23 planum deserunt, ut per -um labantur. 4, 30, 3 anfractus et -a. 6, 7, 6 confragosa. *al. FIRM. err. 8, 1. al.*). Ps. CYPR. singul. cler. 38 p. 214, 14 (*de matrimonio*) ruinas aedificat . . . -a instruit eqs. LACT. ira 4, 13 in extremo gradu restitit, quia iam -um videbat. AMBR. epist. 11, 22 F. hinc ascensus, inde -um. in psalm. 118 serm. 15, 4, 2 crux non credentibus -um est, vita credentibus. HIER. epist. 100, 1, 2 metu ad -um non veniunt (AVG. anim. 2, 3, 5 ad immane -um exorbitavit. c. Iulian. op. imperf. 3, 67. CONSVLT. Zacch. 2, 12 p. 72, 9 deducti. EPIST. pontif. 372 Conc. I 2 p. 6, 7 festinantem. *al.*). 100, 16, 2 retractus a -is (EPIST. pontif. 321 Migne 20, 588^b a suis revocati -is [PRAEDEST. 1, 23 p. 595^a]. *cf. RVFIN. hist. mon. 1 p. 400^a de -o revocare [Orig. in lev. 16, 7 p. 505, 20]*). RVFIN. Adamant. 5, 28 derelicta via . . . in -a . . . corruiant (epist. Clement. 12, 1 in -um lapsurus [*cf. gr. μέλλει ἀμαρτάνειν*]). AVG. anim. 1, 6, 6 decidisse. c. Cresc. 2, 17, 21 p. 380, 3 in quod -um compulerit homines angustia eqs. serm. 266, 8 ne in -um perducaris. *al.*). AVG. conf. 6, 4, 6 tenebam cor meum ab omni adsensione timens -um et suspendio magis necabar (*lusu notionum ambiguum inter casum letalem et festinationem temerariam*). epist. 194, 6, 23 scrutetur, qui potest, iudiciorum dei . . . profundum, verum tamen caveat -um. in psalm. 31, 2, 1 l. 12 ita impellitur anima, ut ei in quamlibet partem cadere -um sit. 145, 19 l. 18 ubi finitur via peccatorum, -um est (*syn. profunditas quaedam barathri*). RVSTIC. Conc. I 4 p. 111, 22 utrum ex illo -o . . . ruat. Ps. EVSEB. GALLIC. hom. 4, 5 G. viae superborum plenae sunt offendiculis, plenae praeruptissimis -is. *et saepius. ? de elatione, superbia (cf. supra l. 34 sqq.)*: CAES. AREL. grat. p. 163, 21 in quam grande (*grandi var. l.*) se -o elevare praesumant. **praecipito, -āvi, -ātum, -āre. a 1. praiceps. prec- ITALIA II par. 25, 12 (Complut.) et saepius in codd. rec.; -cap- v. p. 469, 49 (cf. bicapitis pro biceps vol. II 1970, 29 sqq.)*. NOT. Tir. 6, 26 -at. *de genere verbi v. p. 465, 4. formae perf. brev.: -asse(t) Cic. Scaur. 4 Ov. fast. 5, 634 Liv. 27, 40, 3 al. (-vissat PROB. Verg. ecl. 8, 56), -asti APVL. apol. 84, 6 SEN. contr. exc. 9, 4 (aliter ipse SEN. 9, 4, 3; -visti non invenimus), -arunt BELL. Alex. 31, 4 (et in parte codd. AMBR. hex. 1, 8, 32; -vere Liv. 2, 51, 5 al., -verunt CVRT. 4, 2, 15 al.), -arit AMBR. in psalm. 118 serm. 21, 19, 2 (-verit Cic. Tusc. 4, 41 al., *cf. -verat CAES. civ. 3, 25, 1 APVL. met. 8, 2, 6, -verant CVRT. 4, 16, 6*). *de notione:* CHAR. gramm. p. 412, 10 B. ne se -et (*inter exempla mortis voluntariae*). SYNON. Cic. p. 427, 32 incidit. incurrit. inruit . . . pro-lapsus est. -vit. SERV. Aen. 4, 450 exterrita: -ta, turbata. GLOSS. -o: κρημνίζω. κατακρημνίζω. καταποντίζω. -at: impellit, ab alto deicit. festinat, urget. -tus: pessumdatus. -antem: festinantem. -antes: saltu de excelso se mittunt. GLOSS. I p. 307 -at: hic claudit (*fortasse ad VERG. Aen. 12, 699 -at . . . moras*). GLOSS. I Ansil. PR 220 -vit: in laqueos cecidit. *al. legitur inde a PLAVTO (p. 465, 45), CATONE (p. 466, 67), [Adkin]**

TER. (l. 81), PACVV., AEDIT., SISENNA, VARRONE, CIC. [*confunditur in codd. cum praecipio, q. v.*]

I intransitive i. q. (in praecipio) cadere, ruere, ferri sim. (act. pro pass. vel struct. refl. positum docent gramm., e. g. CHAR. gramm. p. 346, 24 B. DIOM. gramm. I 402, 21 PRISC. gramm. II 390, 20):

A proprie (proverb. v. sub Ib): 1 de eis, qui (quae) deorsum feruntur: a de rebus: PACVV. trag. 414 grando . . . subita -ans cadit (cf. AEDIT. epigr. 2, 4 imber caelo . . . -ans [DIRAE 76]). LVCR. 6, 292 aether in imbrem mutatus -ans. VERG. Aen. 9, 670 multa grandine nimbi in vada -ant [sim. 10, 804, ubi SERV. explicat -antur]. CIC. Arat. 76 iam prope -ante . . . nocte (gr. 304 πυράτης. imaginem ruendi servatam docet: VERG. Aen. 2, 9 iam n. umida caelo -at [SERV.: pro -atur; inepte CLAUD. DON.: cum . . . n. -ret somnos]. aliter SEN. l. 66. cf. PANEG. 4, 25, 7 -ante iam die). 124 -antem Leporem (gr. 341 κατόντα. item de occasu: de orat. 3, 209 iam -ans sol). de orat. 3, 186 in amni -ante (cf. rep. 6, 19 Nilus . . . -at [-atur var. l.] ex altissimis montibus [de eodem: AMM. 22, 15, 9]. leg. 2, 6 -at in Lirem Fibrenus. VERG. Aen. 4, 251 flumina mento -ant Atlantis. SEN. nat. 5, 14, 2 flumina subterranea. al.). LVCR. 2, 248 pondera . . . non posse obliqua meare, ex supero cum -ant. 4, 628 deorsum per fauces -vit sucus. **b de animantibus (de eorum motu AMM.; proverbialiter CIC.):** CIC. Cluent. 70 -antem . . . impellamus, inquit, et perditum prosternamus (Rab. Post. 2; locutionem quasi proverbium affert SERV. auct. Aen. 2, 653). LVCR. 4, 1021 de montibus altis ut qui homines -ent ad terram. VERG. Aen. 6, 351 -ans Palinurus (SERV.: dum -rer. cf. 5, 860 praecipitem). 11, 617 excussus Aconteus . . . -at longe (SERV.: -at pro -atur). LIV. 25, 11, 6 plurimi in fossam -vere. 27, 16, 4 in puteum apertum ex equo -asse. STAT. Theb. 7, 435 -ant cuncti fluvio. 10, 264 inde per abruptas castrorum ex aggere pinnas . . . -ant saltu (ANTH. 462, 14 hostilem <in> s. -are ratem [suppl. Shackleton Bailey]). 11, 520 ad terram . . . -ant equi. SVET. Iul. 64 compulsus in scapham, pluribus eodem -antibus. APVL. flor. 12, 2 in petram quampiam concitus altissimo volatu -at (psittacus ut: SOL. 52, 43 e sublimi -at in saxum). TERT. anim. 32, 1 in Aetnam. EPIT. Alex. 17 cum plures -antes perissent. AVSON. 438 p. 388, 9 P. conterritis . . . Troianis super alios aliis -antibus. **de motu:** AMM. 15, 10, 5 humus crustata frigoribus . . . incessum -antem impellit.

2 de eis, qui (quae) quolibet motu improviso vel temerario feruntur: LVCR. 6, 1040 anellus ferreus eodem fertur, quo -vit iam semel (explicatur vis magnetis). LIV. 2, 51, 5 -vere in insidias (nisi potius ad B; item: 3, 43, 5 -tum . . . esse [impers.? an suppl. 'eum?']. 6, 30, 4, 7, 6, 9 -ret [M, -retur cett.]). 39, 2, 3 per invia et rupes deruptas -antes fugerunt (item fugiendo: SIL. 3, 297 perterrita late agmina -ant volucres formidine cervi. STAT. Theb. 8, 155 sponte agmina retro . . . -ant. mera vi festinandi infra l. 63).

B metaphorice: PLAVT. Trin. 265 qui in amorem -vit, peius perit, quasi saxo saliat (item indicatur, quo: CIC. Att. 3, 15, 7 me . . . ad exitum -antem. S. C. de sumpt. lud. glad. [CIL II 6278] 23 -antes iam in ruinas . . . virorum fortuna(s). QVODV. prest. 1, 36, 52 Adam per cupiditatem -vit in mortem [se add. G]). CIC. Sem. 25 -anti patriae (syn. concidere. cf. Sull. 1 -ante re publica [87 PANEG. 7, 12, 1]. LIV. 27, 40, 3 Romana res [syn. prolapsam]. PANEG. 4, 3, 3 Romam non -antem . . . , sed . . . plane iacentem. 10, 4, 2 -anti Romano nomini). rep. 1, 69 ubi in suo quisque est gradu firmiter collocatus et non subest, quo -et ac decidat. ac. 2, 68 ne -et, si temere processerit (subi. aut assensio aut sapiens). nat. deor. 1, 89 -are . . . , non descendere. FRONTO p. 56, 12 v. d. H. artis expers minus adtemptat eoque minus -at (ibid. l. 22 labitur). HIER. epist. 49, 20, 3 nemo blando adulate -et (se -et var. l.). **de tempore vergente (sc. ad finem; aliter de nocte et die, v. sub A1a):** CIC. dom. 40 -ante iam et debilitato tribunatu (nisi 'instabili'; item: har. resp. 50). CAES. civ. 3, 25, 1 multi iam menses transierant et hiems -verat. SYMM. epist. 4, 54, 3 nondum in hiemem -at (-atur F) autumnus.

C accedit vis festinandi, (prae)propere agendi: VERG. Aen. 4, 565 non fugis hinc praecipio, dum -are potestas? MANIL. 5, 496 qua fert cumque voluntas, -ant (-at cod. unus) vires (i. raptim eo feruntur). CELS. 8, 25, 2 in membris luxatis reponendis diligenter esse agendum, ne -rent (sc. medici; alii intellegunt 'ne morerentur aegri'). SEN. Phaedr. 767 noctes brevibus -ant rotis (i. cursum accelerant, aliter supra l. 11). STAT. Theb. 7, 139 -ant Argivi proficiscendo redimuntque moras (SCHOL.: festinant, accelerant, ut tarditatis moras celeritate compensent. viz moras pro obi. ut p. 468, 51).

II transitive i. q. (sive in praecipio sive motu deorsum ferente vel festinante) iacere, mittere, impellere sim. (adiecimus refl. et mediopass., quae non distinximus nisi sub A1a et A1by; obi. suppl. p. 469, 19. 34. 54): **A proprie (sc. de motu locali; accedit hic illic notio festinandi, maxime p. 467, 19):** 1 spectat ad motum, qui deorsum fert (saepe indicatur unde, e. g. per praepos. ab p. 467, 23. 36. 468, 47, de p. 466, 3. 5. 16. al., ex l. 83. p. 466, 1. 7. 8. al., per adv. p. 466, 41. 71, per abl. p. 466, 2. 9. 20. 28. al.; indicatur quo e. g. per adv. l. 82. p. 466, 4, per praepos. in p. 466, 1. 2. 4. 18. al., per dat. p. 466, 83. 467, 13. 14. al.): **a -antur animantes (saepe cum eventu letali, quod non distinximus):** **a reflexive:** TER. Ad. 575 clivos deorsum vorsum est; hac te -ato (te om. A; hyperbolice intellegimus; cf. DON.: cito descende). CIC. Scaur. 4 Theombrotum . . . ferunt se ex altissimo -asse muro (de eodem Tusc. 1, 84 se . . . abiecisse). Tusc. 4, 41 si posse putet eum, qui

se e Leucata -verit, sustinere se, cum velit. CAES. Gall. 4, 15, 2 se in flumen -erunt. civ. 3, 69, 3 munitione . . . in fossas. BELL. Alex. 18, 3 in mare. 31, 4 acervatim . . . de vallo. HOR. sat. 2, 3, 277. LIV. 4, 12, 11 capitibus obvolutis . . . in Tiberim. 21, 14, 1 eodem (sc. in ignem). 23, 19, 6 non tolerantibus famem. 23, 37, 5 de turre. SEN. contr. 2, 2, 1 uxor se -vit. 9, 4 (thema; cf. 9, 4, 3 et exc.). PLIN. nat. 8, 130 urgente vi -turi se ex aliqua rupe ursi. VAL. FL. 2, 116 dea se . . . -at (de caelo volans). TAC. hist. 3, 29, 2 e vallo. SVET. Aug. 27, 3 ut se -verit. PAVL. dig. 48, 8, 7 si quis alto se -verit. **al. β mediopassive (sc. aut de cadentibus, labentibus aut de desilientibus):** SISENNA hist. 33 (contextu manco) Romanis -tis ipsi vulnerati supra vcluti (volvit trad.). VARRO ling. 5, 148 cum equo eum -tum (Curtium ut: AVG. civ. 5, 18 p. 225, 26 D. [antea: se praecipitem dedit]). BELL. Hisp. 5, 5 fluminis ripas adpropinquantes . . . -bantur. SALL. Jug. 58, 6 cum alii ex castris hostium se recipientes super vallum -rentur eqs. hist. frg. 2, 87 B 1 alii super tela sua -ti. LIV. 22, 6, 5 v. infra l. 76. 25, 24, 5 alii . . . fugere, alii salire de muro -arique turba paventium (nisi ad γ). 36, 30, 4 iumenta . . . cum ipsis oneribus (cf. GAIVS dig. 47, 2, 51 pecora). 38, 2, 14 multi pavore in derupta -ti. 40, 4, 15 e nave (cf. postea: sese deiecit. cf. APVL. flor. 17, 15 Arion navigio -tus [HYG. fab. 194, 3 se -vit]). CVRT. 8, 11, 23 per lubrica saxa . . . -ti occiderunt. TAC. hist. 4, 71, 5 ruinae modo. APVL. Socr. 9 p. 141 ne ad inferna -entur daemones (opp. inscendant). CYPR. idol. 2 Melicertes et Leucothea -antur in maria. ARNOB. nat. 3, 27 voluntariis saltibus. **al. γ passive:** CIC. Caecin. 50 -tos ex locis superioribus (ibid. deiectos). CAES. Gall. 7, 50, 3 Fabius comitesque interfecti de muro -bantur. BELL. Alex. 46, 5 propugnatores . . . in mare -antur. Ov. met. 7, 760 -ta iacebat Sphinx (nisi mediopass., sed cf. SCHOL. Ov. Ib. 378 Oedipus ipsam de rupe -vit). Ib. 286 saxoso -ere iugo (nisi mediopass.; sed certa passivi sensus exempla sunt: 326 in . . . aquas [item 464]). EPIST. Sapph. 192 pectora . . . saxis -anda. PAVL. FEST. p. 264 robus . . . locus, quo -atur maleficorum genus (cf. VAL. MAX. 6, 3, 1^d de robore -ti sunt). VAL. MAX. 6, 5, 7 saxo Tarpeio. **al. CVRT. 6, 4, 7 duos (equos) in amnem (suppl. Müller). 7, 4, 37 ex equo (in pugna). PETRON. 102. 5 aut caede expelli aut -ari viribus e scapha. PLIN. nat. 7, 143 ad Tarpeium raptus, ut -retur. 34, 140 Learcho . . . -to. QVINT. inst. 7, 2, 24 -ta esset ab eo uxor an se ipsa sua sponte iecisset. decl. 350 p. 377. 29 si in aquas -tus aut in . . . altitudinem deiectus fuerit. SVET. Cal. 57, 3 in terras (e caelo). FLOR. epit. 1, 18, 29 -ari pullos iusserat in mare (cf. Cic. nat. deor. 2, 7 mergi). ITALA Matth. 18, 6 (codd. e ff¹, cf. c) in profundum maris (gr. καταποντισθῆ, aliae vers. et Vulg. demergatur). **al. δ active:** CIC. fin. 5, 31 iis . . . minamur -tuos alicunde. Ov. fast. 5, 634 pontibus . . . -asse senes (cf. SVET. Cal. 32. 1 omnes, sc. in ponte versatos. VLP. dig. 9, 2, 7, 7 de ponte). LIV. 3. 70. 7 magnam vim ex equis -vere (cf. 9, 22, 7 ut uno ictu exanimem equo -ret. FRONTIN. strat. 2, 4, 12 equi . . . insidentes -verunt). 41, 11, 4 palam in muris trucidatos -bant. VAL. MAX. 9, 2, 4 iugulatos muris -vit (cf. RVFIN. hist. 3, 6, 15 de muro [gr. ἐγγίπτοιν]). CVRT. 4, 2, 15 occisos -verunt in altum (cf. TAC. ann. 6, 21, 1 in . . . mare. PRVD. c. Symm. 1. 483 in stagna). 4, 4, 11 quosdam . . . cominus gladio . . . impulsos -vit. 8, 5, 24 detractum eum lecto rex -at in terram eqs. PETRON. 94, 9 me . . . manu impulsum -at super lectum. PLIN. nat. 10, 10 pullum e nido. 10, 17 aquila pulverem . . . excutit in oculos cervi, pinnis verberans, donec -et in rupes (nisi intrans.). STAT. Theb. 6, 789 -at . . . retro iuvenem atque in terga supinat. SVET. frg. p. 235, 3 ne aversorum delphinorum cervices unda -et (sc. mergendo). APVL. met. 4, 5, 4 per altissimum praecipio in vallem . . . etiam nunc spirantem -ant asinum. **al. ε p. p. -tus pro subst. masc. (plur. praeter PAVL.; et pass. et mediopass.):** SEN. contr. 9, 6, 2 -ti non, quod impulit, tantum trahunt, sed quod occurrit. PLIN. nat. 23, 59 percussis aut -tis. 23, 124 percussis, -tis, ruptis, convulsis (cf. Diosc. gr. I, 128, 7 πτώματα). 24, 152 -tis . . . ex alto (cf. Diosc. gr. 4, 114 πτώματα. ex a. etiam: 25, 98). PAVL. sent. 3, 5, 2 qui per vim . . . interfectus est, velut iugulatus aut -tus. CONC. Carth. a. 345-348 p. 4 l. 52 ut . . . insaniā -tos . . . martyrum nomen (nomine var. l.) appellent (de Donatistis ut: AVG. serm. coll. Morin p. 539. 28 corpora -torum; viz ad vocem q. e. praecipitator trahendum, coll. ibid. p. 539. 31 honorem praebere -tis).**

b -antur res: α variae: CATO agr. 32, 2 ne vitem -es (i. deorsum flectas; item vitem eiusque partes: COLVM. 4, 17, 5 ut per iugum inflexum -etur. 4, 20, 4. 4, 24, 8. 5, 6, 33. al.). CAES. civ. 2, 11, 1 saxa . . . -ta . . . muro . . . devolvunt (cf. SEN. nat. 6, 22, 4 -ta rupes [STAT. Theb. 10, 882 Cupaneus r. in templa domosque -at]. OROS. hist. 6, 11, 25 -ta desuper saxorum volumina). NEP. Alc. 6, 5 pilae . . . in mare -tae. VERG. Aen. 2, 37 pelago . . . dona hostium -are (i. equum ligneum. cf. CLAUD. DON.: madenda praecipitia). Ov. met. 15, 518 -ant currum scopulis (cf. CVRT. 8, 14, 8 in amnem -vere curricula). trist. 3, 11, 24 -ta moenia (opp. stantia ut inde per imag.: ANTH. 407, 12 grandia -ta). LIV. 22, 6, 5 arma . . . et viri super alios alii -antur in fuga (TAC. ann. 2, 23, 4 equi, iumenta, sarcinae, etiam a. -antur fluctibus). SEN. benef. 6, 36, 1 ut Aetna immensam ignium vim . . . -et (cf. nat. 2, 13, 1 non descendit ignis, sed -atur et deducitur). CVRT. 9, 9, 20 destituta aquis navigia alia -antur in proras, alia in latera procumbunt (CLAUD. DON. Aen. 3, 420 p. 323, 5 de summo in ima). STAT. Theb. 6, 89 (versu interpol.?) Tempe -are solo (i. silvas. cf. Ach. 2, 62 pinus. VVLG. Ier. 22, 7 succident . . . cedrum . . . et -bunt in ignem [quae stabat in Libano; nisi ad 2, coll. Adkin])

versione apud Hier. ad l. mittent et Itala Wirc. inciet]). Ivv. 12, 38 -are volens etiam pulcherrima mercator in tempestate maritima (cf. AMPEL. 16, 4 -tis in mare thesauris). TERT. apol. 22, 5 si poma . . . aurae . . . vitium in flore -at (vim depellendi servatam putamus, quamquam sunt qui vim perdendi intellegant). AVIEN. Arat. 951 qua -ant . . . flamina sese (gr. 480 κατερχομένον. cf. ISID. nat. 46, 2 venti . . . per cava terrae -ti). *al.* β caelestes (ventos v. supra): CATO inc. libr. frg. 17 dum se intempesta nox . . . -at (CLAUD. DON. Aen. 2, 10 p. 147, 24 n. -atur caelo [ad p. 465, 12; aliter p. 468, 71]). LVGR. 1, 251 aether in gremium . . . terrai -vit imbres (cf. MELA 1, 53 Etesiae . . . nubes super principia eius Nili imbre -ant. APVL. mund. 9 aqua -ta humum verberat. DICT. 1, 21 imbrum atque grandinis vis magna -ta est). OV. met. 4, 92 lux . . . -atur aquis. fast. 4, 164 Scorpius in viridis -atur aquas. MANIL. 2, 949 locus septimus ruentem -at mundum terris. VAL. FL. 4, 642 -ta profundo siderei pars visa poli. AVSON. 376, 11 p. 98 P. sidera -as pelago, intempeste November. 377, 22 p. 99 salo mergens sollemnia signa November. CLAUD. rapt. Pros. 2, 190 -at pigrum formido Booten. γ flumina, aquae sim. (in imag. l. 26; de imbre sim. v. sub β; hic illic accedit notio festinandi, accelerandi): active et passive: OV. met. 11, 556 -ta cadit unda antea turbine elata. SEN. nat. 2, 35, 2 priorem torrentem superveniens -at (sim., sed arte magica: LVCAN. 6, 476 Rhodanum . . . morantem -vit Arar). LVCAN. 5, 466 Genusum . . . nives . . . solutae -ant (cf. 10, 224 [soluta . . . glacies]). reflex.: VITR. 8, 2, 6 a cataracta se -ans [Nilus] (de eodem: PLIN. nat. 6, 181). MELA 1, 79 quia se -at, ita dictus Cataractes amnis. mediopass. (de VARRONE Men. 75 v. sub 2. praecipitatus): SEN. dial. 10, 10, 6 fluit et -atur praesens tempus (tempus torrenti comparatur iam 10, 9, 2; item imagine apertiore: VAL. CEM. hom. 6, 1 p. 709^D ex quibus fontibus quidam torrentes -ti peccatorum nascuntur). BASS. gramm. VI 269, 20 -ta . . . flumina. PLIN. nat. 2, 155 -antur in torrentes aquae (i. t. fiunt rapidi). SOL. 38, 4 Cydnum . . . -ari Tauro. CLAUD. DON. Aen. 4, 160 p. 374, 10 ('ruunt') de summis verticibus montium amnes . . . -antur. AVG. spir. et litt. 4, 6 p. 158, 26 -tus aquae impetus. MART. CAP. 6, 600 in . . . terrae penita -atur Oceanus. SALV. gub. 5, 58 -ti Alpina rupe torrentes. δ ipse motus sim. (aliter p. 468, 83): CIC. Arat. 349 quae signa . . . -ent obitum. STAT. Theb. 4, 141 centaurus montano . . . ab antro -at - pavet Ossa - vias (sic O. Müller, alii iungunt pavet . . . vias, ut -at sit intrans.). PS. QVINT. decl. 4, 23 in quem se collabentis corporis ruina -et. SVLP. Sev. dial. 2, 3, 3 -tis in terram saltibus se dederunt (nisi ad p. 468, 83).

2 spectat ad varios modos agendi, pellendi, iaciendi sim. (v. etiam p. 466, 84): OV. epist. 10, 14 (log. Ariadne) exterrita surgo membraeque sunt viduo -ta toro. LIV. 5, 18, 7 -vere se (om. L) in insidias (mediopass.: 21, 25, 9. 25, 16, 15 TAC. hist. 2, 25, 1 AMM. 24, 4, 3. cf. sub IA2). 43, 23, 4 fugientes eos . . . in vallem insessam ab hostibus -ant (cf. FRONTIN. strat. 2, 5, 37 in fugam. SYNOD. Hil. coll. antiar. p. 118, 8 fugierunt conscientiae suae impulsu -ti [cf. gr. ἐλαυνόμενοι]). SEN. dial. 9, 12, 4 ad incendium currentes impellunt obvios et se aliosque -ant. MELA 3, 21 iactat navigantes atrociter Garunna, utique si alio ventus, alio unda -at (nisi intrans.; item de vento: VAL. FL. 2, 517 Rhipaea per ardua nubes -at Boreas). LVCAN. 4, 209 hostis . . . inermes -at castris (expellendo ut: PS. AVG. serm. 217, 1 extra civitatem lapide est -tus Stephanus [ad act. 7, 57 eicientes ut: 217, 5]). 9, 148 -ate rates e sicco litore. VAL. FL. 4, 297 saevit . . . Amycus nullo discrimine sese -ans avidusque . . . irruit (aggressi). 4, 627 resides socios . . . Iason -at (i. impellit, nisi vi incitandi). 5, 269 -at . . . patres Aeetes (i. dispellit). SIL. 2, 222 -at metus attonitos caecique feruntur (nisi vi incitandi). 7, 133 si -are sequentem Fabium atque inopinata detur circumdare fraude (nisi vi perdendi ut fortasse: 10, 192 aciem . . . in terga ruentes -ant transfugae). STAT. Ach. 1, 442 Mars -ans in transtra viros . . . equosque (nisi ad C). PANEG. 2, 38, 4 in oppidum semet Aquileiense -at (antea: agitabatur). AVIEN. orb. terr. 641 arta . . . -ant properum confinia pontum (cf. 692 sese qua freta -ant).

B metaphorice (cf. etiam l. 26): 1 -antur, quaecumque in deterius vel in perniciem depelluntur, deiciuntur sim.: a sine additamentis: α -antur res: CIC. rep. 2, 43 unius vitio -ta . . . decidit ea forma civitatis (cf. LIV. 22, 12, 11 rem publicam. AVR. VICT. Caes. 24, 9 Romanum statum quasi abrupto -vere). SALL. Iug. 41, 9 semet ipsa -vit avaritia. hist. frg. 1, 16 maiorum mores non paulatim . . . sed torrentis modo -ti (inde AVG. civ. 2, 22 p. 85, 1 D. post allata in cap. 18 verba Sallustii). OV. Pont. 3, 1, 140 spem festinando -are meam. SEN. epist. 74, 19 licentia opes suas -at atque urget. TAC. ann. 3, 19, 1 ne facundiam violentia -ret. APVL. apol. 84, 6 calumnias . . . -asti et nulla impertita mora subnerviasti (sed Marchesi intellegit: 'cito ad iudicium detulisti'). IVVENC. 4, 98 (nisi ad p. 468, 1) ne . . . credulitas laqueis errantium -etur (Matth. 24, 4 ne quis vos seducat). AMBR. Cain et Ab. 2, 9, 32 vita . . . divino gubernaculo destituta -atur et in graviora prolabitur. HIER. in Ezech. 1, 6-8 l. 231 conscientiam . . . -ari . . . et suum locum amittere (ad prov. 18, 3 impius cum venerit in profundum). VVLG. II reg. 20, 19 hereditatem domini. Is. 25, 7 sq. dominus -bit . . . faciem vinculi . . . ; et -bit mortem (inde HIER. ad l. faciem mortis et vinculi). *al.* PRVD. perist. 11, 202 discrimen . . . -ante fide (not. festinandi intellegunt Arevalus, Lavarenne). AVG. grat. Christ. 27, 28 naturae vires extollendo -at. c. Pelag. 1, 2, 5 liberum . . . arbitrium defendendo -ant. serm. coll. Morin p. 217, 2 -as bona tua, exinanis domum tuam. *al.*

β -antur homines (obi. suppl. APVL. *al.*; temeritatem, i. hom. temerarium, IVL. VAL.): ① vario usu: SEN. dial. 5, 1, 4 cetera vitia impellunt animos, ira -at (nisi ad C2, ut et CYPR. unit. eccl. 16). 7, 1, 4 nos -at . . . error. Ivv. 10, 56 quosdam -at subiecta potentia magnae invidia. PS. QVINT. decl. 2, 10 quos cotidie luxuria -at (nisi vi incitandi). APVL. apol. 19, 3 fortuna quasi vestis si non gestetur et trahatur, nihil minus quam lacinia praependens impedit et -at. CYPR. ad Donat. 3 libido (COMM. instr. 2, 22, 3. BOETH. cons. 4, 2, 31 W. transversos eos). IVL. VAL. 2, 7 temeritatem eius -are mage . . . quam fulcire. AMBR. paenit. 2, 8, 74 adulescentula lapsa . . . , occasionibus . . . decepta et -ta. in psalm. 118 serm. 21, 19, 2 qui persuaserit crimen infantulo et incautam -arit aetatem. AMBROSIAS. in I Tim. 3, 6 (ne in superbia elatus . . . incidat eqs.) inventa . . . occasione superbiae . . . satanas -at eum. HIER. psalt. sec. Hebr. 21, 10 dominus . . . -bit eos. tract. in psalm. I p. 167, 22 monachos et clericos. *al.* ② ad mortem corporalem (cf. infra l. 29. 34. 40; translatum videtur a praecipitio letali, cf. p. 465, 80. 464, 1; vulgo explicant per notionem festinationis): CELS. 2, 10, 12 in missione sanguinis satius est . . . in primo die levare aegrum . . . quam simul omni <vi> effusa . . . -are (nisi forte intrans., ut pertineat ad p. 465, 65). 4, 23, 1 intestinorum levitas interdum aegros trahit, interdum -at. SEN. dial. 6, 3, 3 invita vivens aetati tuae, quod non -et te quam primum et finiat, infestissima eris.

b indicatur, quo (unde infra l. 47): α in: LIV. 24, 4, 2 ad -andum ingenium in omnia vitia (PS. QVINT. decl. 2, 10 LACT. inst. 3, 8, 22). VAL. MAX. 6, 4, 5 illas virtutes in profundum -vit (SEN. dial. 12 [11], 13, 1 -to in p. orbi. APVL. met. 5, 18, 5 in p. calamitatis sese -vit. cf. APVL. met. 8, 2, 6 in profundam ruinam cupidinis sese. AVG. catech. rud. 19, 3 pondere cupiditatis in eandem profunditatem). CELS. 3, 21, 3 in exitum se. SEN. epist. 15, 9 quos caeca cupiditas in nocitura . . . -at. LVCAN. 5, 694 in dubios casus et . . . pericula (IREN. 2, 27, 3 [2, 40, 3 H.] se). PLIN. nat. 17, 94 adultas oleas interducere iusto plus et in sectam -are. PS. QVINT. decl. 17, 7 in suprema (17, 12). 17, 10 in facinus. VOPISC. quatt. tyr. 12, 3 in hanc . . . dementia. ARNOB. nat. 1, 5 in furorem (7, 30 in insanias et furores). LACT. inst. 6, 7, 8 in mortem (AVG. civ. 13, 24 p. 599, 5 D. in secundam m. [nupt. et concup. 2, 27, 46 p. 300, 4]. serm. 175, 5, 5. *al.*). DICT. 2, 8 in communem perniciem. *al.* in cum abl.: ACT. Petr. 7 p. 54, 18 in perditione. β ad (cf. p. 469, 62): LIV. 37, 45, 18 regum maiestatem difficilium ab summo fastigio ad medium detrahi quam a mediis ad ima -ari. CELS. 6, 7, 1^A aurium dolores interdum . . . ad dementia mortemque -ant (CASSIOD. var. 3, 23, 4). APVL. Plat. 2, 11 ad mala. FIRM. math. 7, 25, 14 ad omnia impuritatis vitia (DIONYS. EXIG. Conc. I 5 p. 298, 7 ad v. voluptatesque [gr. sine verbo, alia versio I 4 p. 235, 7 provocant]. CASSIOD. inst. 1, 24, 2). PS. AVG. hypomn. 6, 7, 11 ad omne opus mortis. CASSIOD. inst. 1, 1, 8 ad ruinam. in psalm. 54, 3(4) ad facinus. γ alia: LIV. 39, 10, 8 nec se eo -ret, ubi omnia infanda patienda . . . essent (cf. PRVD. ham. 1 quo te -at rabies tua?). ARNOB. nat. 7, 50 hos secundis -vit ab rebus idolum?

2 -atur tempus (sc. finiendo, ad finem ducendo; aliter sub C1a; cf. p. 467, 26): MAT. Cic. fam. 11, 28, 5 an quod adulescens praestiti . . . , id nunc aetate -ta commutem . . . ? VERG. Aen. 8, 443 -ate moras ([SERV.: praecipitanter, id est festinanter, abicite]. 12, 699. vix addendum p. 465, 68). OV. trist. 1, 3, 47 morae spatium nox -ta negabat. LVCAN. 7, 353^C di -are meam fatis potuere senectam. FIRM. err. 24, 2 ante praefinitum tempus -at diem mundi rotata vertigo (sc. Christo mortuo).

3 -antur, quae qualibet ratione propelluntur, proiciuntur (singularia): PETRON. 118, 6 non . . . res gestae belli civilis versibus comprehendendae sunt . . . , sed per ambages . . . -andus est liber spiritus (i. propellendus ad cursum). VAL. FL. 1, 756 aras vestemque nemusque sacerdos -at (relinquendo; intellegimus abeuntem res relictas quasi proicere; ceterum v. Langen ad l.).

C praevalente notione festinandi, urgendi, accelerandi, maturandi sim. (v. etiam supra l. 5. p. 465, 74. 467, 54. 56. 59. 73. 81): 1 -antur res (saepius accedit notio temere agendi, e. g. l. 83. p. 469, 6. 16, quam non distinximus a mera vi temporali, e. g. p. 469, 8. 14; virum pro virilitate MART. sub b): a quae (prae)propere peraguntur (ambigua pron. neutr. sim. l. 75 sqq.): GRAT. 384 rabies . . . -at letale malum (i. morbum; si de ipsa morte intellegis, referas ad b). SEN. dial. 10, 7, 8 -at quisque vitam suam (sc. optando, ut tempus citius transeat. item spectat ad tempus brevis: STAT. Theb. 6, 363 quae via solis -et noctem, quae porrigat. de cursu rhythmici: MART. CAP. 9, 973 tempora rotunda sunt, quae proclivius et facilius . . . -antur [Aristid. mus. 1, 14 p. 33, 8 W.-I. μάλλον τοῦ δέοντος ἐπιτρέχοντες]). epist. 40, 2 nihil . . . ordinatum est, quod -atur et properat (item obi. neutr. adi. vel pron.: SIL. 4, 26 cuncta . . . -at timor. QVINT. decl. 351 p. 381, 22 festinatione . . . omnia. PAVL. NOL. carm. app. 1, 24 omnia . . . in finem -ta ruunt. cf. p. 469, 3). 52, 8 qui verba magna celeritate -ant (cf. DON. Ter. Andr. 271, 1 pronomina non -antur nec dicuntur uno spiritu [item 295, 1]. GREG. M. moral. 3, 23 locutio -ta). COLVM. 3, 21, 10. ASCON. Mil. p. 34, 8 iudicia (cf. PLIN. epist. 6, 2, 6 paucioribus clepsydri -amus causas quam diebus explicari solebant apud maiores). SIL. 10, 641 curas (i. negotia). STAT. Theb. 5, 168 -at suspensa fugam cerva (RVT. NAM. 1, 296 Lepido -ante f. [nisi ad b. v. Doblhofer ad l., qui confert Sall. hist. frg. 1, 80 f. maturabat]. cf. de [Adkin])

motu: Iuv. 15, 78 cursum. AMBR. in Luc. 10, 149 lentandum iter quam -andum arbitror. *aliter* p. 467, 34). Ps. QUINT. decl. 18, 14 quid spiritum dolore -as? AVG. in euang. Ioh. 71, 3 non praetereunter ista tractanda sunt nec debent festinatione -ari. *al.* **b** quae (prae)mature, cito accidunt vel efficiuntur (ambigua v. sub a): LIV. 31, 32, 2 -ta raptim consilia (APVL. met. 9, 1, 1 -ante consilium periculi tanti praesentia. cf. SIL. 3, 166 Iuppiter -at consulta Hannibalis). VELL. 2, 48, 6 quieta aut certe non -ta . . . morte functi sunt (MAXIM. eleg. 1, 116). LYCAN. 5, 795 -ant . . . suos luctus (cf. 791sq. tormenta . . . nulla volt differre mora. alii intellegunt 'ocius finiunt'). 7, 52 sua . . . fata -are cupit (SIL. 1, 691. SER. SAMM. 130 cita. inde explicanda: STAT. Theb. 5, 150 iuvenumque senumque -are colos [per zeugma: RVT. NAM. 2, 56 Stilicho aeterni fatalia pignora regni et plenas voluit -are colos]). SIL. 13, 775 gerendi -a tempus. STAT. Theb. 7, 27 pugnas. MART. 11, 22, 6 faciunt digiti -antque virum (i. virilitatem praemature adducunt). QUINT. inst. praef. 2 suadet Horatius, ne -etur editio (spectat ad Hor. ars 390 nescit vox missa reverti ut: CASSIOD. var. praef. 2 vox -ta). Ps. QUINT. decl. 4, 10 quod suprema mea ipse -em. FLOR. epit. 2, 13 -antibus fatis (absol., vix intrans.). TERT. apol. 41, 3 deus non -at discretionem . . . ante saeculi finem. anim. 58, 3 delibari putas iudicium an incipi? -ari an praeministrari? (AVG. c. Cresc. 4, 7, 8 p. 508, 13 ultimum -are i.). GARG. MART. med. 53 feminarum iusta -ant amygdala. SOL. 26, 4 -ta fecunditas (antea: lucinae . . . properatius tempus). AVG. bapt. 4, 20, 27 p. 253, 27 non audeo -are sententiam (civ. 11, 24 p. 494, 30 D. temerariam. epist. 43, 3, 8 praepropere. *al.* SIDON. epist. 1, 11, 4 festinam. *al.*; cf. GREG. M. moral. 19, 46 -ta sententiae prolatione). *al.*

2 -antur animantes (eorumque partes, animus sim.); v. et MART. sub 1b; obi. pers. suppl. l. 30. 34. 54): **a** vario usu: VERG. Aen. 2, 317 furor iraque mentem -at (v. CLAVD. DON. ad l.; cf. AMBR. exc. Sat. 2, 11 etsi -et amentia). Ov. fast. 4, 674 Venus -vit equos Solis (673 properantius ire iussit. item spectat ad motum corporeum: STAT. Theb. 7, 480 -antem artus et plus quam possit euntem Iocastam. Ps. AVG. serm. ed. Mai 168, 3 -tis pennarum alacritate remigiis volavit angelus). Ps. QUINT. decl. 2, 14 rogo, quis -at, urget? (obi. suppl. potius quam intrans.). VLP. dig. 11, 1, 6 pr. ne -entur, quamdiu iuste deliberant (cf. 38, 9, 1, 12 si deliberare se adhuc dicant, -andi non sunt). PAVL. dig. 40, 7, 20, 6 ut -ari cogatur heres. Ps. CYPR. singul. cler. 43 numquam nisi -tus exercitus cecidit, qui avidus fortiter facere ducis . . . dispositiones inrupit. AMBR. hex. 1, 8, 31 utinam te ipse non impelleres, utinam non -res. AVG. in euang. Ioh. 62, 6 eum auditiorem -are non debet, sed differre potius disputator. EPIST. pontif. Thiel Gelas. 36 utrum haec sua voluntate peregerit aut cuiusquam -tus impulsu. MVTIAN. Chrysost. hom. 34, 1 p. 451/2 qui cum studio et ambitione petunt principatus, semetipsos -ant (gr. p. 233 ἐπισηπτοντες εαυτούς, antea opp. qui necessitate compelluntur. cf. l. 65). GREG. M. epist. 9, 213 qui ad eius regimen improvidus et -tus accedit. past. 3, 25 p. 98^c ut . . . -tis . . . timorem infunderet, cum ipse Christus . . . non nisi perfecta aetate praedicaret.

huc fortasse addendum: ITALIA I par. 21, 6 (Lib. geneal. chron. I p. 178, 372) praecipitavit sermo regis ipsum Iobab (fortasse sec. gr. var. ll. κατετάχνην, κατετάχνησεν pro κατόχνησεν, Vulg. invitus exsequeretur . . . imperium. sed vide ne nova formatione a caput derivatum sit, notionis tamen parum perspicuae, cum sensus aut praevalendi aut exacerbandi exspectetur; ratione absona olim Forcellini 'enumero per capita').

b indicatur, ad quid quis impellatur: per inf. (omisso obi. pers. praeter AVG., CASSIOD.): VERG. Aen. 11, 3 sociis dare tempus humanis -ant curae (SERV.: urgent. cf. STAT. Theb. 1, 679 si -ant . . . cognoscere curae). VAL. FL. 2, 391 pelago . . . parari -at Iason socios. MAR. VICTORIN. ad Iust. 16 ne sane cont^{end}eris mali impulsu^m esse, qui in vitia ire -et, quasi existentis alicuius . . . substantia^m (sic restituendum putamus textum male sanum). AVG. epist. 159, 5 se -at . . . ferre sententiam. CASSIOD. var. 12, 28, 8 emptor plurima -atur offerre (mediopass.; cf. antea: paratus sit carius comparare). per praepos. ad: VLP. dig. 23, 3, 33 qui eum non -vit ad solutionem. VEG. mil. 3, 4 ad . . . audaciam. INTERPR. cod. Theod. 11, 35, 1 ad dicendam causam (item cum gerund.: MVTIAN. Chrysost. hom. 34, 1 p. 451/2 semetipsos ad alios regendos [inseruit interpretes sec. l. 72]). CASSIOD. var. 12, 5, 4 ad incerta. IORD. Get. 36, 184 ad . . . bella. per enunt. fin.: AVG. c. Maximin. 2, 22, 2 quis te urgebat, quis te impingebat, quis te -bat, ut diceris eqs. OROS. hist. 5, 5, 7 Varro, ut praepropera pugna iniretur, collegam . . . impulit, trepidantem -vit exercitum. HYD. chron. II p. 23, 120 -atur instinctu Maximini, ut eqs. sec. graec. per dat.: MVTIAN. Chrysost. hom. 34, 1 p. 451/2 -are semetipsos tantae moli ac tantae difficultati regiminis (gr. p. 233 ἐπισηπτοντας εαυτούς τῷ . . . ὄγκῳ).

p. p. p. praecipitatus pro subst. masc. v. l. 46. p. 466, 56. part. praes. pro adi. praecipitans, -antis (vi verbali v. p. 465, 7sq.). compar. -ius. i. q. (temere) festinans (sec. usum adverbii dictum videtur, ita ut dubitare possis, utrum supplendo verbo q. e. 'est' adi. intellegendum sit, an supplendo verbo q. e. 'fit' sim. adv.): GREG. M. epist. 9, 218 p. 208, 16 quid hoc celerius quidve -ius, quam ut exoriatur a summitate principium et ante esse incipiat episcopus quam minister?

adv. praecipitanter. GLOSS.⁴IV¹Plac. s 8 potest . . . 'huic praecipiti' 'praecipiter' facere iuxta regulam . . . , sed quia euphonia offendit, melius -r dicimus quam praecipiter (-pititer suppl. ed. bis, sed -piter

per haplologiam explicandum). compar. dub. p. 469, 79. [coni. dub.: CAEL. AVR. acut. 1, 11, 89 pro praecipue.]

i. q. modo praecipitantis: **1** pertinet ad (nimiam) velocitatem: LVCR. 3, 1063 currit agens mannos ad villam -r (-cipiter trad.). SERV. Aen. 8, 443 v. p. 468, 52. SERV. auct. Aen. 10, 232 praecipites: nomen pro adverbio -r. CLAVD. DON. Aen. 2, 315 p. 190, 15 quicquid . . . -r urgetur, maiore vi coactum non quo voluerit, sed in eam partem cadit, in quam ruinae pondus adduxerit. CASSIAN. conl. 4, 11, 2 -r fertur ad vitia concupiscentia. EPIST. pontif. 632 Schwartz p. 20, 31 -r ambire, quae non licent. 761 Schwartz p. 155, 19 quos vis sociare -r haereticis. AVELL. p. 453, 22 quod eis ad buccam venerit, inconsideranter effundere et -r evomere. GILD. Brit. 34 chron. III p. 45, 19 relibus -r involvi solent pingues tauri. 75 chron. III p. 69, 11 humanam suggestionem -r ad nequitiam festinantem. SEDVL. op. pasch. 4, 11 vitans turbas -r infusas. CASSIOD. inst. 1 praef. 9 -r emendantium impolita praesumptio (1, 15, 1). CORIPP. Ioh. 7, 77 gentes . . . suosque -r agunt (GREG. M. epist. 9, 32 ita -r et leviter ab episcopo agi non debuit). GREG. M. moral. 3, 23 loqui -r incipiunt et effrenate coeptae effrenatius exsequuntur (opp. tarde). 5, 66 ut nequaquam intelligentiae oculos ultra se -r aperiat (opp. reverenter). 31. 59 nec formidolose se subtrahat nec -r opponat (ibid. praecipitationem, praeceps). 31, 60 persecutionis impetui fortiter, sed non -r obviare. in I reg. 4, 63 qui . . . fervorem concupiscentiae -r excipiunt. PASS. Petr. Paul. long. 45 quare . . . coegisti eos -r occidi? **2** pertinet ad casum: NON. p. 91, 1 caduciter: -r (affertur Varro Men. 576 nimbus aquai c. ruentis, cf. p. 465, 9. inde GLOSS. V 639, 51).

deriv.: praecipitancia, praecipitatio, praecipitator. ? 2. praecipitatus, ?praecipitus.

? praecipitus, -a, -um. si recte legitur, retrograde a praecipito (praecipitatus). i. q. praecipitatus: VVLG. sap. 17, 18 sonus validus -arum petrarum (sic m. pr. quinque codd., praecipitatarum m. sec. et alii plerique, precipitantium unus, praecipitatorum saxorum Complut.² et Tolet., gr. καταρριπτομένων).

[praecipium v. p. 462, 7A.]

Adkin.

*praecipuus, -a, -um. a prae et capere. scribitur pre- in titulis DECRET. centon. Ostr. (CIL XI 5750) 9. INSCR. Année Epigr. n. 150, 6 (Hippone, saec. IV med.). CIL III 6730, 1 (a. 380). CE 1369, 1 (aet. Ennodii?). *al.*, in cod. vet. VERG. Aen. 8, 177 M; -cep- in titulis Gallicis CE 697, 1 (a. 512). CIL XII 2089, 6 (saec. VI), in codd. rec. AVG. civ. 16, 43 p. 193, 22 D.; -pius Cod. Theod. 8, 18, 1, 1 R ante corr. et raro in codd. rec. de formis: nom. sing. -os non trad. restituitur in parte edd. PAVL. Trin. 1115; voc. sing. -e non nisi OPT. PORF. epist. ad Constant. 1 ENNOD. opusc. 1, 50 p. 275, 2. compar. et superl. desunt (cf. VIRG. gramm. epit. 5 p. 31, 5sq. est gradus quasi positivus superficie, sed qualitate superlativus ut '-us egregiusque' et 'cernuus'; dicimus enim '-us omnium eqs.), sed ad posit. -us accedunt magis SACR. Leon. 844, multo CASSIOD. Ios. antiq. 6, 202, nimio LVCIEN. non par. 1 l. 41 D., summe APVL. met. 1, 24, 2. valde EXPOS. mundi 68 CASSIOD. Ios. antiq. 7, 337; cf. tam e. g. PLIN. nat. 9, 54. 24, 116 APVL. met. 4, 28, 2. et sim. *al.* de notione: PAVL. FEST. p. 80 excipuum quod excipitur, ut -um quod ante capitur. HIER. in Matth. 6, 11 l. 774 sogolla, quod Symmachus 'ἐξαιγετον', id est '-um' vel 'egregium', transtulit, licet in quodam loco 'peculiare' interpretatus sit (sim. et hebr. et gr. in psalm. 134 p. 92, 8 in Tit. 2, 14 p. 588^A. cf. etiam quaest. hebr. in gen. p. 66, 12). in Tit. 2, 14 p. 588^B panem . . . ἐπιούσιον (Matth. 6, 11), id est -um, egregium, peculiarem. p. 589^A quidquid . . . egregium est et -um. extra omnia est et super omnia. ad singulos locos v. infra. maxime l. 75sq. nec non p. 477. 43sq. legitur in versibus raro inde a PAVLTO, TER., VERG., Ov. (deest e. g. HOR., TIB., PROP., LYCANO). in orat. prosa inde a CATONE, CIC., CAES., NEP., LIV., frequentissime apud PLIN. nat. [confunditur saepius cum praecipue, e. g. VERG. Aen. 5, 249 (restituatur e. g. APVL. Socr. 1 p. 115, sed vix recte CIC. leg. agr. 2, 61 LIV. 42, 31, 2; falso trad. PLIN. nat. 19, 81), ceterum e. g. cum praecipitium CIC. Att. 11, 3, 2; falsa var. l. pro perspicuus APVL. met. 11, 21, 8; restituatur e praeteritis AMM. 30, 8, 1.]

fere i. quod (qui) prae aliis capitur, ponitur, habetur sim.:

I potius praefereundo, praeponendo: sc. aut de eximiis, praestantibus aut de principalibus, potissimis (inde etiam respectu frequentiae, e. g. p. 476, 15sq.; cf. et p. 478, 78sq.), quod non distinximus nisi l. 82 et p. 471, 26; maxime vi elativa et superlativa (cf. et supra l. 45sq.), rarius comparativa (e. g. sub B2b et B2c; cf. etiam l. 46sq.); synonyma potiora: egregius e. g. HIER. epist. 64, 1, 5. excellens e. g. LIV. 9, 16, 13, eximius e. g. VELL. 2, 29, 3, magnus e. g. VAL. MAX. 4, 3 praef., maximus e. g. VERG. Aen. 11, 214, primus e. g. QUINT. inst. 2, 15, 1 (cf. et SCHOL. Iuv. p. 472, 22sq.), summus e. g. MANIL. 2, 801; cf. explicationes: SERV. Aen. 12, 33 primus: -us (add. auct.: ante omnes). SERV. auct. georg. 1, 30 sola: magna, -a, id est supra alios deos marinos. GLOSS. ἐξαιγετος. primus, nobilis. optimus. utilis. ἐξαιγετος. maximum.

A comparatione non expresse illustrata: **1** de rebus:

a incorporeis: α bonis, commodis sim. (adiicimus neutra et ambigua): (1) variis (exempla selecta inde a NEP.): (A) spectat magis ad gradum qualitatis: PAVL. Rud. 190 (Iusu verborum) hancine ego partem capio ob pietatem -am? (OPT. PORF. carm. 3, 11 rector Olympi tempora -a servat p. serena. cf. AVG. civ. 22, 29 p. 625, 20 D. [Breimeier]

sanctitate). CATO orig. 83 p. 80, 15 propter eius *Leonidae* virtutes . . . Graecia gloriam atque gratiam -am . . . decoravere monumentis (CIC. leg. agr. 2, 9 maioribus nostris -am laudem g. que debemus. PLIN. nat. 33, 58 [de aestimatione rerum ut: 37, 103]. PS. TERT. haer. 8 p. 225, 18 -a ex g. divina). CIC. p. red. in sen. 30 sunt in me -a merita multorum (CIL IX 1596, 15 [saec. VI] insignia . . . -aque). off. 1, 12 -um quendam amorem in eos procreatos (VAL. MAX. 5, 1 ext. 1 CALP. ecl. 5, 38 PLIN. nat. 10, 109. cf. 8, 216 adfectio *simiarum*). CAES. Gall. 5, 54, 4 quos -o semper honore Caesar habuit (NEP. Con. 1, 1 VERG. Aen. 5, 249 LIV. 38, 39, 11. al.). NEP. Lys. 2, 2 -a fide . . . erga Athenienses (CELS. dig. 22, 3, 13 APVL. apol. 14, 5. TERT. adv. Marc. 2, 7 p. 343, 12 exigere . . . a deo . . . f. -am. cf. APVL. met. 9, 17, 3 fidelitate). Ov. am. 2, 12, 5 -o victoria digna triumpho. LIV. 9, 22, 9 -um decus ulti . . . imperatoris (VAL. MAX. 2, 7 praef. Romani imperii. cf. e. g. *infra* p. 475, 10). 42, 30, 3 operam (VAL. MAX. 4, 3, 10 SVET. Iul. 21). MANIL. 2, 801 *cardines mundi* -as vires summosque . . . effectus referunt (3, 513. VAL. MAX. 6, 9 ext. 4 potentiae. 7, 7, 2. PLIN. nat. 10, 196 naturae). SEN. contr. 9, 1, 13 -a in Thucyde virtus brevitatis (QVINT. decl. 317 p. 247, 16 FRONTO p. 242, 10 v. d. H. CIL III 7902, 10 a. 161. LACT. inst. 5, 22, 2. al.; cf. VELL. 2, 94, 4 -is omnium v. experimentis. TAC. l. 23. DECRET. decur. Aquil. Ital. [CIL v 875] 8 v. suarum finem). VAL. MAX. 9, 2 ext. 5 indicia (FRONTIN. aq. 119, 1 TAC. ann. 1, 32, 3 PLIN. paneg. 88, 2. cf. TAC. Germ. 35, 2 virtutis ac virium argumentum). COLVM. 3, 12, 5 -am positionem vineae meridianam (cf. 4, 1, 6 -a . . . commoda humilis positionis). 11, 2, 26 vitium satio nunc -a est ([utilissima var. l.]. 11, 2, 72 lupini). al.

ⓑ *spectat magis ad condicionem quodam modo principalem, potissimam sim.*: CIC. dom. 10 an meae partes in ea causa non -ae fuerunt . . . ? (14. LIV. 5, 20, 6 laboris periculique [44, 41, 1. cf. 7, 10, 1 sortem periculi]. QVINT. inst. 1 proem. 12 oratoris. 11, 3, 74 *patri* in *comoedia*). Att. 8, 2, 4 -a causa manendi (fam. 13, 4, 1 ad ius optinendum. PLIN. nat. 11, 181 vitae c. et originem. QVINT. inst. 2, 10, 3. al.). fam. 13, 9, 2 cuius *magistri societatis* -um officium agitur hoc tempore (MARCELL. dig. 26, 7, 30 tutoris. MAR. VICTORIN. gramm. VI 4, 6 *artis grammaticae*). SEN. epist. 15, 4 cuius *temporis* -a (praecipue var. l.) ratio habenda (COLVM. 7, 1, 1 *aselli* in emendis tuendisque iumentis). PLIN. nat. 12, 32 corticis . . . usus in medicina ad dysintericos -us habetur (18, 102 milii -us ad fermenta u.). STAT. Theb. 9, 5 -um tunc caedis opus, Gradive, furebas (FRONTIN. aq. 64, 3 cum -um officii o. in exploranda fide aquarum atque copia crederem. PLIN. paneg. 85, 6 -um est principis o. amicos parare. al.). QVINT. inst. 1, 1, 28 cum sit in studiis -um . . . scribere ipsum (cf. 1, 5, 1 dicere apte. 10, 2, 1 invenire primum fuit estque -um). SVET. Claud. 46 praesagia mortis eius *Claudii* -a fuerunt: exortus crinitae stellae eqs. al.

ⓓ *sc. qualitatibus corporis (vel partium corporis) animantium*: LIV. 9, 16, 13 -a pedum pernicitas (*sim.* PAUL. FEST. p. 9 -um . . . acumen pedum. cf. PLIN. nat. 1, 7, 20 velocitas [9, 54 tam -ae v., ut eqs.]). VAL. MAX. 4, 6 ext. 2 -um formae suae decorem (*sim.* FLOR. epit. 2, 6, 40 -ae pulchritudinis [APVL. met. 4, 28, 2 SOL. 30, 10]. PANEG. 7, 6, 4 formae [CARM. de resurr. 144 MAXIM. eleg. 1, 75]). 7, 3, 1 -ae magnitudinis . . . vacca (PLIN. nat. 8, 31 dentium. 9, 44 thynni. 9, 45. 173. 11, 46. cf. VAL. MAX. 8, 13 ext. 6 staturae [COLVM. 3, 8, 2]). COLVM. 7, 3, 2 quae *unitas coloris*, *sc. lanae et linguae*, nisi -a est in arietibus eqs. PLIN. nat. 7, 77 in *homine* vires dextra parte maiores, quibusdam aequas utraque, aliquis laeva manu -as (cf. SVET. Tit. 3, 1 robur). 10, 133 phoenicopteri linguam -i saporis esse. 11, 10 divulsis *insectis* -a vivacitas. 11, 181 huic *cordi* -us calor. SOL. 27, 18 vis summa *leonum* in pectore est, firmitas in capite -a.

ⓔ *sc. qualitatibus rerum corporearum (fere naturalium; vires caelestes atque naturae v. l. 16sq.)*: PLIN. nat. 2, 104 -a eorum *ventorum* natura ibi. *sc. in aëre* (24, 116 tam -am n. inesse arbori). 3, 122 ubi -a altitudo *Padi* incipit. 9, 109 -um *candorem* custodiunt pelagiae *margaritae* (16, 66. 19, 21. cf. 17, 118 hilaritas arboris. 19, 10 splendorem. 23, 84 claritatis. 33, 58 qui colorem siderum placuisse in auro arbitrantur, cum in gemma . . . non sit -us). 11, 278 grano Assyrii mali, cuius et suavitas -a (12, 25 [cf. Theophr. hist. plant. 4, 4, 7 *κρεῖττω*]. 14, 53. cf. de *contrario*: 12, 30 amaritudine [cf. Diosc. gr. 1, 100, 1 *πικρὸν λίαν*]). 12, 34 herba -i odoris (21, 69 [cf. Theophr. hist. plant. 6, 8, 5 *δανμασταί*]). 13, 45 (de *caryotis*) amplitudinis -ae (14, 9 *vites*). 14, 22 gemellarum *uvarum* . . . vires -ae (15, 124 liquor -a vi ad corrigenda vina. 25, 95. 25, 145. 27, 56. cf. 28, 146 taurino *felli* -a potentia). al. *apud eundem*. SOL. 52, 4 quinque milia oppidorum -a capacitate (an -a, ut pertineat ad b?).

β *malis, incommodis sim.*: CAEL. Cic. fam. 8, 10, 1 -um metum, quod ad te attinebat, habui . . . , ne eqs. (cf. LIV. 2, 54, 9 pavor. VELL. 2, 130, 2 timoris). NEP. Them. 6, 2 *Themistocles* muros Atheniensium restituit -o suo periculo (*vix ad II*). VERG. georg. 3, 74 -um . . . impende laborem ([nisi coniungas supra cum l. 15]. CVRT. 4, 9, 19). Ov. Pont. 4, 10, 40 quae -um (perpetuum var. l.) sidera frigus habent. LIV. 3, 14, 4 -um quicquam gloriae . . . invidiae (cf. 3, 54, 3 invidia. 28, 22, 2 odium. TAC. ann. 1, 20, 1 ira). 9, 8, 12 vir talis etiam -um apud hostes supplicium passurus. FEST. p. 355 crudelitate. VAL. MAX. 4, 4, 11 modicam fortunam quasi -um generis humani malum . . . laceramus (cf. 7, 2 ext. 2 quae fortuito patiamur, -ae et intolerabilis amaritudinis iudicare). 4, 7, 4 -am et perseverantem lamentationem. 9, 9, 3 iniuriam.

CELS. 8, 20, 3 dolor . . . in hoc casu -us est (*sec. Hippocr. IV 256 ὀδυνῶνται . . . οὗτοι μάλιστα*. cf. PLIN. nat. 29, 93 cum cruciatu -o). COLVM. 9, 6, 2 incommodum eius *generis alvorum* -um. SCRIB. LARG. 118 vitium *εἰλεός* . . . inter -a *vitia* refertur (TAC. hist. 1, 51, 4 avaritiam et adrogantiam, -a validiorum v. SCHOL. Cic. Bob. p. 152, 18 v. in teste -um). al.

Ⓛ *corporeis (adduntur animalia eorumve partes pro rebus usitatae [aliter sub 2])*: α *variis*: PAUL. FEST. p. 101 signum -um (belli *add. Müller*, proelii *add. Ursinus*) est hasta (SIL. 3, 391 fulget -is *Par-nasia* Castulo s., *sc. militaribus*. VEG. mil. 2, 6 p. 39, 11). VELL. 2, 121, 3 donis (v. *infra* l. 71. cf. TAC. ann. 15, 12, 3 si manipularibus -a servati civis corona . . . tribueretur. SVET. Tib. 61, 2 decreta accusatoribus -a praemia). COLVM. 3, 2, 4 *vitis* tum -a est, si eqs. PLIN. nat. 3, 125 *oppidum* opulentia -um (SVET. Nero 39, 1 [inde OROS. hist. 7, 7, 11. v. *Eutr.* 7, 14, 4 nobilissima]. cf. PLIN. nat. 4, 54 fertilitate -a *Zacynthus*. EXPOS. mundi 68 *Britannia* insula . . . , valde maxima et -a. ANTH. 786a, 1 terras). 8, 189 operimenta . . . ex Arabicis *ovibus* -a (-ae vel praecipue var. ll.; cf. 29, 29 ut rebus -is, *sc. lanis ovisque*, honos in primis perhibeatur). 16, 66 alterum genus *aceris* . . . in *Histria* . . . -um (21, 62 *nyctegreton* . . . -am in *Gedrosia*). al. VAL. FL. 4, 364 pecudi . . . -os . . . legam fontes. SIL. 11, 273 -is multoque . . . splendidibus ostro . . . toris. Iuv. 4, 19 si munere tanto -am in tabulis ceram senis abstulit orbi (SCHOL.: prima<m>, in qua heredes primi scribuntur). 13, 220 quod -is mentem sudoribus arguet. PLIN. epist. 10, 98, 1 inter -a opera *civitatis* (SVET. Iul. 28, 1 urbes -is o. exornans. Claud. 20, 1 o. magna potiusque necessaria quam multa perfecit, sed vel -a: ductum aquarum eqs. [nisi opponas ad multa ut p. 475, 25]. EXPOS. mundi 50. 52. 61 SPART. Sept. Sev. 19, 5. cf. EXPOS. mundi 47 portum. 55 basilicam. VEN. FORT. carm. 10, 6, 13 templi). al. β *de medicamentis*: CELS. 5, 18, 8 -um . . . est ad resolvenda quae adstricta sunt . . . , id *malagma*, quod eqs. (PLIN. nat. 8, 97 est et ad serpentium ictus -a *herba*. 20, 118. al., cf. l. 33). PLIN. nat. 8, 91 scincos, contra venena -us antidotis (-um antidotum vel -us antidotus var. ll.), item ad inflammandam . . . venerem (8, 118 c. morsus . . . -um remedium [cf. 28, 150 summis . . . remediis]. 24, 172. cf. 24, 174 -o adversus anginas suco). 11, 261 *ossea genitalia* . . . , unde . . . calculo humano remedia -a (*cum dat. comm. ut*: 24, 121 pilulam . . . calculosis -o remedio. 24, 122 pleuriticis. 25, 44 vulneribus. 25, 170 dentibus). 20, 131 in -is . . . medicaminibus ruta est. al., *fere apud eundem*. γ *de cibis, potionibus*: COLVM. 2, 6, 2 (inde ISID. orig. 17, 3, 7) siliginis, cuius species in pane -a (-o, praecipue var. ll.). 2, 6, 3 pondere et bonitate est -um *halicastrum* (PLIN. nat. 18, 141 secale. *item cum abl. nudo*: 10, 133 -a sapore lagopus. 19, 36 suavitate odoris ac saporis [*sim.* 19, 84]. 19, 139 -us fit caulis sapore ac magnitudine, . . . si eqs.). PLIN. nat. 13, 44 *caryotae* . . . , ex quibus -a vina orienti (EXPOS. mundi 66 VVLG. Esth. 1, 7 abundans et -um). 18, 71 hordeum . . . silvestre, ex quo panis apud eos *Indos* -us et *alica*. MART. 13, 19, 1 mittit -os . . . *Aricia* porros.

ε *appendix ad a et b: neutr. pro subst. (certiora; fere plur., sing. l. 53sq.)*: CIC. fin. 2, 33 sunt et in animo -a quaedam et in corpore (*sim.* Tusc. 4, 30 sunt . . . in corpore -a pulchritudo, vires eqs. cf. fin. 3, 52 quae, *sc. προσημεία*, . . . appellemus . . . praeposita vel -a [3, 53 -um. 4, 72 Tusc. 5, 47]). CVRT. 8, 1, 34 cum victoriae arbitrium agis, *Alexander*, -um (praemium *add. edd. vet.*) ferunt, qui eqs. (*sing. ut* Cic. l. 51 et BOETH. cons. 2, 5, 8 W. si quid est in hoc splendore *gemmarum* -i). PLIN. nat. 29, 83 sanguinem . . . eius *vespertilionis* . . . contra serpentium ictus inter -a laudant (QVINT. inst. 1, 8, 7 i. -a legenda erit *comoedia*. 11, 2, 47 decl. 256 p. 47, 26 AGENN. grom. p. 21, 29. AMM. l. 61. al.). TAC. ann. 13, 13, 4 -a et cupita. VOPISC. Aurelian. 23, 1 Aurelianus duo statim -a, quod unum severitatem ostenderet, alterum lenitatem, . . . monstravit (*item de quibusdam virtutibus*: AMM. 14, 6, 25 -a vel delicta. 16, 7, 4. 16, 7, 8 inter -a. al.). AVG. gen. ad litt. 5, 20 p. 164, 3 non solum magna atque -a, verum etiam ista terrena et extrema ipse *deus* operatur (cf. VITAE patr. Iurens. 59 M. minima licet de tam -is ac maximis dixerimus). MART. CAP. 3, 326 formam . . . praepositionis absolveris, si -is memoratis iam te ab inchoamentorum . . . vilitatibus vindicaris.

Ⓛ *de hominibus, deis sim., animalibus (re personata p. 473, 63)*: α *ipsis*: α *qui excellunt dignitate, honore sim. (exempla certiora; cum abl. l. 75sq.)*: VERG. Aen. 8, 177 viros locat ipse *Euandrus* sedili -umque toro . . . accipit Aenean (*nisi ad B3; cf. SERV. auct.*: potest et 'praecipue' accipi. CLAUD. DON. p. 141, 19 -um dixit singularem et solum). VELL. 2, 121, 3 *triumphum* mihi . . . inter -os -isque donis adornatos viros comitari contigit (APVL. met. 8, 2, 1 procos. 8, 2, 5 hospites). SVET. Aug. 1 gentem Octaviam Velitris -am olim fuisse. APVL. met. 11, 22, 3 *Mithram* *Isidis* sacerdotem -um (11, 21, 2 *primarium* s.). Plat. 2, 28 qui sunt honore -i *cives*. CIL VI 1739, 3 (saec. IV med.) Memmio . . . nobilitate et actibus -o (1740, 3. 1742, 4 n. a. que ad exemplum -o. *sim.* 31947, 6 [a. 471] fama moribus . . . n.). ENNOD. epist. 3, 23, 2 p. 88, 12 vir tam sanguine quam honestate -us. CE 1369, 1 (*aet. Ennodii?*) stemmate -um . . . Innodium (CARM. cod. Petav. 9, 10 [saec. VI med.] s. -us, plus probitate cluens). v. *etiam* p. 473, 3

β *qui praestant actione, virtute animi sim. (exempla, quae carent determinationibus vel nomine actionis, v. sub γ)*: ① *indicatur res, quae -um reddit, (in) qua vel ad quam quis -us est*: ② *per abl.*: Ov. met. 15, 747 *Caesarem* Marte togaque -um. VELL. 2, 29, 3 sanctitate. [Breimeier]

PLIN. nat. 34, 85 *artifices* nullis operum . . . -i. STAT. Theb. 8, 380 animis (*v. infra l. 39*). TAC. ann. 12, 40, 2 scientia (VEG. mil. 2, 12 *infra l. 36*; cf. INSCR. Dessau 8985 [*ante a. 431*] censurae culmine et moderatione. CIL XI 6035, 7 maturitate m<entis>). FLOR. epit. 3, 1, 2 fraude. APVL. met. 4, 13, 2 liberalitate (cf. SACR. Leon. 673 p. 85, 20 castitate . . . et largitate). 10, 2, 1 pietate, modestia (OPT. PORF. epist. ad Constant. 1 non minus p. quam virtute. CIL VIII 26566, 1 [*a. 295*] virtute . . . ac p. VI 31399, 2 virtute maximo, p. -o . . . Constantio *imp.*).

al. ② *per praepos.*: QVINT. inst. 6, 3, 3 -i in eloquentia viri (PLIN. epist. 9, 22, 1 in quo ille -us. ARNOB. nat. 3, 31 p. 188, 14 M. in doctrina. VITAE patr. 7, 24, 2 in . . . humilitate [*gr. Nau 1907 p. 174 n. 43 διαλάμπων*]. VITA Caes. Arel. 1, 5). GREG. TVR. Franc. 3, 25 in . . . bonitate). TAC. ann. 6, 7, 2 ad scelera. PS. AVR. VICT. orig. 1, 9 circa peritiam medicae artis. ③ *per gen.*: TAC. ann. 6, 4, 1 Latiaris . . . -us . . . circumveniendi . . . Sabini . . . fuit. FRONTO p. 220, 27 v. d. H. omnium . . . optimarum artium -um virum. APVL. met. 4, 11, 4 vir sublimis animi virtutisque -us. CIL IX 1128, 5 (*saec. III-IV*) *Mannachio* industriae et eloquentiae -o. ④ *per inf.*: CIL VI 1724, 3 (*a. 435*) Merobaudi . . . tam facere laudanda quam aliorum facta laudare -o.

⑤ *illustratur actio per ipsum nomen agentis*: VELL. 2, 92, 2 consulem (NEPOTIAN. 9, 7 c. et imperator [*sed VAL. MAX. 1, 8, 6 cum -o studio . . . protegeret*]. cf. SPART. Pesc. 6, 10 dux. PRVD. c. Symm. 1, 528 princeps). TAC. ann. 1, 30, 1 -us turbator (cf. PS. AVR. VICT. epit. 12, 5 calumniatoris). 11, 1, 2 auctorem . . . interficiendi C. Caesaris. 12, 42, 3 propugnator. SVET. Iul. 12 adiutore (Aug. 10, 2). APVL. apol. 32, 5 poeta. HIER. chron. a. Abr. 380 astrologus. EPIST. pontif. 253 Hier. epist. 35, 1, 3 orator. VITA Hil. Arel. 22 l. 22 sanctum Nectarium sanctumque Constantium, -os sacerdotes (SACR. Leon. 715. *al.*; *aliter p. 472, 74*).

γ qui varia ratione praeferuntur (exempla quaedam etiam ad α vel β trahi posse vix mireris): SEN. contr. 1 praef. 6 non est unus declamator, quamvis -us sit, imitandus (*sim. de scriptoribus*: QVINT. inst. 10, 1, 94 Horatius. LACT. inst. 5, 1, 24 Cyprianus). PLIN. nat. 7, 154 Pictorem . . . -um corpore viribusque (8, 26. *ad corpus spectant etiam*: 9, 111 *conchas* magnitudine et vetustate -as. AMPEL. 31, 2 forma et virtute [APVL. met. 10, 32, 4]. VEG. mil. 2, 12 armorum scientia, virtute corporis). PLIN. nat. 8, 191 oves. VAL. FL. 1, 779 taurum sibi -um . . . Thessalis in . . . Ditis servaverat usus (*an ad II?*). STAT. Theb. 8, 380 Mors . . . viros invitat . . . , nil vulgare legens, sed . . . -os annis animisque cruento ungue notat ([*nisi subst.*]. EVTR. 2, 12, 4 -um v., Cineam nomine. CLAVD. DON. Aen. 1, 535 p. 107, 19. *al.*). TAC. hist. 2, 11, 1 -i (-a *var. l.*) fama quartadecumani. ann. 14, 14, 1 numen -um et praescium. 14, 55, 5. 14, 58, 2 insontes si interficerentur, -um ad pericula legatum Neroni suspectum. APVL. Socr. 1 p. 115 quod eius naturae ad animalia -a (*i. deos, daemones, homines*) pertineat ([*Mercurus, praecipue trad.*]. 3 p. 125 -um a. homines sumus). VOPISC. Aurelian. 5, 6 elephantus. *al.* *indicatur, cui quis -us videatur, praepositione apud* (cf. *etiam p. 475, 20*): LVCIF. non parc. 1 l. 41 D. ipsum *Finees* nimio -um a. dominum effectum (8 l. 35 Tobias gloriosus -us . . . factus a. d. [*? i. 'gloriosissimus', cf. p. 481, 52 sqq.; vix ad C2*]).

⑥ *appendix ad α-γ: masc. pro subst. (plur. praeter GLOSS.; addas fortasse etiam l. 39)*: QVINT. inst. 10, 1, 116 Cassius Severus orator, qui . . . ponendus inter -os foret (12, 10, 6 et ceteris . . . studiis i. -os et pingendi . . . idem mirus artifex. CASSIOD. var. 6, 15, 3 i. -os censendus es, qui aut iuvare potes aut laedere consulares). CONC. I 3 Rustic. p. 4, 24 sapientia perfecti et mente -i (*sim., syntaxi turbata vers. Tur., gr. I 1, 1 p. 11, 17 βεβηκόσι τὸν νοῦν*). GLOSS. IV 153, 31 (*codd. a. d. v. app. crit.*) -us: praepositus (prop. -a; *inseritur inter 153, 31 praefectus: praepositus et 153, 32 -us: primus vel nobilis [unde fortasse per contaminationem 551, 17 -us: primus nobilis aut praefectus magnus]; vix pertinet ad Cic. p. 472, 51*).

⑦ *de rebus, quae circumscribunt vel significant animantes eorumve partes*: VAL. MAX. 6, 1 praef. feminarum -um firmamentum, Pudicitia (7, 6, 1 mancipia velut -um f. exercitui suo adiecit). 8, 1 damn. 4 frater . . . , maritimarum virum nostrarum -a iactura. CVRT. 3, 8, 1 Graeci milites . . . , -a spes *Darei* et propemodum unica. 9, 2, 4 -um terrorem, elephantos. PLIN. nat. 9, 88 inter -a . . . miracula est . . . navtilios *piscis* ([*cf. Arist. hist. anim. 622b6 περιπτόζ*]. SOL. 52, 41 [*cf. Plin. nat. 9, 46 haud modico*]). STAT. Theb. 10, 25 iacet omnis gloria Lerneae -aeque manus (cf. CLAVD. 15, 416 maniplos). TAC. hist. 2, 5, 2 -a concordiae fides Titus (4, 85, 1 -a victoriae f. dux hostium). PLIN. epist. 2, 19, 4 -a . . . pronuntiationis adiumenta, oculi manus (cf. APVL. met. 2, 8, 3 -a pars ista, *sc. caput capillique, corporis*). 8, 12, 1 vir . . . inter -a saeculi ornamenta numerandus. AVR. Fronto p. 87, 15 v. d. H. -um meum gaudium, magister. *al.*

⑧ *comparatio apertius illustrata (sc. additis, qui vel quae posthabentur)*: 1 locutionibus partitivis *sim.*: a *per gen.*: α *comparata congruunt* (*sc. forma 'maximus militum vel hominum miles'*): ① *adi. vel masc. pro subst. (fem. non nisi SVET. p. 474, 7)*: PLAVT. Trin. 1115 hic homost omnium hominum -us (TAC. Germ. 29, 1 o. harum gentium virtute -i Batavi. APVL. flor. 17, 20 indulgentia sua -us o. proconsul. VVLG. Ezech. 20, 15 terram . . . , -am terrarum o. CONC. I 3, 3 Rustic. p. 101, 25 o. -a [*gr. II I, 3 p. 88, 15 τὸ καριώτατον πάντων*]. CASSIOD. Ios. antiq. 7, 337 quod est o. valde -um [*gr. τῶ*

μεγίστω πάντων]. *al.*). STAT. Theb. 9, 426 -os . . . natorum. QVINT. inst. 10, 1, 81 philosophorum . . . Platonem esse -um (AVG. civ. 9, 1 p. 368, 29 D. cf. MIN. FEL. 14, 1 ut pistorum -us, ita postremus philosophorum). Ivv. 6, 557 -us . . . est horum (*Schol.: magorum eqs.*). TAC. hist. 4, 64, 1 -o deorum Marti (FRONTO p. 5, 2 v. d. H. Fortunam deam dearumque -am). 5, 6, 2 -um montium Libanum. ann. 6, 38, 2 -os libertorum. *al.* SVET. Nero 31, 2 -a cenationum rotunda. SATVRN. dig. 48, 19, 16, 8 -um poetarum (*i. Homerum*). APVL. flor. 19, 1 -os medicorum. *al.* ② *neutr. pro subst. (fere plur., sing. l. 12)*: QVINT. inst. 2, 16, 6 solem lunamque, -a siderum. TAC. ann. 4, 40, 1 -a rerum (4, 41, 3. GELL. 1, 13, 10 r. bonarum maxima et -a). 14, 40, 2 paupertatem -um malorum credebat. AMM. 26, 3, 1 inter curarum -a (COD. Theod. 16, 5, 46). *al.*

β *comparata discrepant* (*sc. forma 'maximus Italiae miles'*): PLIN. nat. 9, 127 Tyri -us hic *sucus purpurarum* Asiae eqs. 11, 227 omnium quadripedum suptilitas animi -a perhibetur illis *elephantis* (cf. Arist. hist. anim. 630b21 τῆ συνέσει . . . ὑπερβάλλον). QVINT. inst. 1, 10, 27 Gracchi, -i (*praecipue var. l.*) suorum temporum oratoris. TERT. resurr. 39 p. 82, 4 de -o fidei totius articulo, id est de resurrectione. RVFIN. Orig. in num. 11, 4 p. 83, 13 illius ecclesiae -us et eximius.

β *per praepos. in cum abl. (exempla notabilia selecta; arcuimus e. g. p. 471, 18. 40. 64. 472, 22)*: PLANC. Cic. fam. 10, 9, 2 nisi in multitudine . . . civium impetus animi mei fuerit singularis et opera -a (*comparata discrepant ut*: PLIN. nat. 13, 42 in meridiano orbe -am optinent nobilitatem syagri. 19, 13 in culcitis -am gloriam Cadurei optinent. 32, 60 -a . . . habentur in quacumque gente spissa nec . . . lubrica ostrea). SEN. Thy. 285 quod est in isto scelere -um nefas. nat. 3 praef. 10 quid -um in (*om. cod. aliquot*) rebus humanis est? PLIN. nat. 36, 165 *cotes Laminitanæ* in eo genere -ae. EXPOS. mundi 59 *Hispania* omnia bona possidens et -a in omnibus bonis (*an sing. et ad p. 472, 14 sqq.?*) PS. AVR. VICT. epit. 13, 10 in quis *mirificis* -um eqs. (RVFIN. hist. 5, 10, 3 in q. *euangelistis* -us et *industriis*). VVLG. deut. 12, 11 quidquid -um est in muneribus. RVFIN. Orig. in num. 11, 3 p. 82, 6 in iis fructibus invenit . . . electum aliquem et -um (AVG. civ. 8, 9 p. 334, 10 D. Ionici generis *philosophi*, qui in eis -i fuerunt. 22, 10 p. 584, 14 in eis veris est -um, quod Christus resurrexit a mortuis). CLAVD. MAM. anim. 1, 7 p. 45, 12 -um in sensibus visum. *al.*

γ *per praepos. de (comparata discrepant praeter SOL.)*: Ov. met. 14, 833 (*de Hersilia Romuli coniuge*) o et de Latia, o et de gente Sabina -um, matrona, decus. MANIL. 2, 455 in quis *membris* -as (-a *var. l.*) toto de corpore vires exercent *siderum figurae*. TAC. hist. 5, 4, 4 quod de (e *Novák*) septem sideribus, quis mortales reguntur, altissimo orbe et -a potentia stella Saturni feratur. SOL. 32, 34 de arboribus, quas sola fert Aegyptus, -a est ficus Aegyptia (cf. *Plin. nat. 13, 56 ante omnia*).

δ *per praepos. inter*: α *comparata discrepant*: LIV. 8, 10, 7 i. omnes cives sociosque -a laus . . . belli penes consules fuit (VAL. MAX. 6, 5 praef. -um et certissimum i. o. gentes . . . exemplum. CVRT. 7, 5. 19 i. o. amicos -o [*praecipue var. l.*] honore cultus. PLIN. nat. 11, 11 i. o. ea . . . apibus . . . -a [*ae var. l.*] admiratio. CONSVLT. Zacch. 2 praef. p. 48, 5 -i [*praecipue var. l.*] i. bona o. studii). PLIN. epist. 10, 4, 1 i. quos *amicos* sibi vel -um locum vindicat Voconius. *al.* β *comparata congruunt*: PERS. 2, 58 fratres i. aenos (*i. inter deos*) . . . -i (cf. AVG. civ. 10, 23 p. 436, 23 D. inter . . . deos). TAC. ann. 16, 33, 1 magnitudine opum -us i. Bithynos. SVET. Tib. 51, 1 i. causas secessus hanc ei vel -am fuisse. SOL. 40, 15 i. flumina Asiatica . . . -us amnis. CAPITOL. Pius 11, 8 i. alia etiam hoc . . . -um argumentum est (AVG. civ. 16, 4 p. 130, 12 D. *turrim* -am . . . i. a. cf. VITA Caes. Arel. 1, 44 -am i. reliquas sollicitudinem). *al.*

ε *per praepos. ex*: CELS. 3, 22, 14 -a . . . ex his omnibus (COLVM. 3, 1, 4 CONSVLT. Zacch. 1, 37 p. 46, 8. cf. APVL. flor. 18, 30 Thales . . . ex septem illis *sapientibus* . . . facile -us. RVFIN. Orig. in num. 11, 3 p. 81, 12 hos tamquam electos et -os ex ceteris). PLIN. nat. 17, 45 ex his *margis* -a alba. QVINT. inst. 8, 3, 89 ex quibus *modis* -os eqs. (SVET. Aug. 29, 1 e q. *operibus* vel -a: forum eqs. TERT. praescr. 20 l. 8 ex q. *discentibus* duodecim -os eqs.). RVFIN. hist. 4, 29, 7 liber ex omnibus scriptis eius -us (*gr. κάλλιστος*). *discrepantibus comparatis*: PLIN. nat. 11, 240 laus caseo . . . e provinciis Nemausensi -a. 14, 150 arborum e genere . . . -i *liquores*.

ζ *per praepos. apud (aliter p. 472, 46. 473, 17 sqq.)*: DIOM. gramm. I 485, 16 cuius carminis -i scriptores a. Graecos Archilochus et Hipponax, a. Romanos Lucilius eqs. (CASSIOD. inst. 2, 7, 3 [*inde ISID. orig. 3, 26*]).

η *locutionibus comparativis*: α *per praepos. (cf. et FEST. p. 205 promeriom -um praeter ceteros meritum)*: TER. Ad. 258 unam hanc rem me habere praeter alios -am . . . fratrem ([*nisi ad II*]). LIV. 33, 12, 7 praeter . . . morem victis parcendi -um clementiae documentum. LACT. ira 22, 5 -am et nobilem p. ceteras *Sibyllas* Erythraeam [*ad II fort. pertinent*: CONC. I 3, 3 Rustic. p. 55, 5 -um aliquid et maius. p. 55, 7]). PLIN. epist. 10, 100 *benignitatem* super magnas plurimasque virtutes -a sanctitate, obsequio, deorum honore meruisti. NOVATIAN. trin. 22, 3 D. -us atque generosus praee omnibus dei filius. β *per quam*: TERT. spect. 4 p. 6, 5 quid erit summum atque -uni . . . q. idololatria? AMBR. (?) sacr. 1, 4, 12 quid -um q. quod per mare transivit Iudaeorum populus . . . ? COD. Iust. 3, 1, 8 (*a. 314*) in omnibus rebus -am esse iusti-
[Breimeier]

tiae aequitatisque q. stricti iuris rationem. c per abl.: CASSIOD. Ios. antiq. 6, 202 multo sollempni(b)us honoribus est -um, si eqs. (gr. ζηλωτότερον). 8, 97 mirabilis et omni sermone -a fuit ... aula (gr. μεῖζον).

3 *oppositione (attulimus notabiliora)*: a *vocum singularitati contrariarum*: CIC. Mil. 78 -um odium (opp. in communi odio et aequaliter). Ov. Pont. 3, 4, 16 cuncta ... mea ... nixa favore, -um (praeicipue var. l.) veniae ius eqs. (EVCHER. laud. her. 42 p. 192, 16 cunctis ... locis ..., -o [praeicipue var. l.] tamen ... honore). LIV. 26, 48, 5 omnia ..., -um ... decus (PLIN. nat. 35, 83 o. quidem, sed artificum -o miraculo. QVINT. inst. 10, 1, 68 TAC. hist. 4, 46, 3 FRONTO p. 89, 24 v. d. H. EXPOS. mundi 27. cf. SVET. Galba 16, 1 universis). 27, 33, 9 omnibus aliis omissis una -a cura (COLVM. 12, 51, 3 a. genera ... magis ... idonea ..., verumtamen ... -a ... olea Calabrica. PLIN. nat. 8, 147, 16, 231 QVINT. inst. 2, 17, 40 TAC. hist. 1, 86, 2. al.; cf. VITA Caes. Arel. 1, 49 praelatus ... ceteris). CVRT. 4, 3, 10 quidquid ...; -um auxilium (QVINT. inst. 9, 4, 60. cf. TAC. ann. 3, 26, 4 quaedam. AVG. serm. 179, 3, 3 quibuslibet). PLIN. nat. 16, 161 in toto mundo ...; -us hic usus in Creta eqs. (31, 102 t. corporibus ...; sed hoc -um ... in podagris. SACR. Leon. 844 aput quem deum, cum totius creaturae merita ... accepta sint, ... magis esse -a angeli). 37, 21 myrrhina inveniuntur ibi pluribus locis ..., -a tamen in Carmania (QVINT. inst. 10, 1, 66 plures ... auctores, Aristophanes tamen et Eupolis ... -i [praeicipue var. l.]. TAC. hist. 4, 30, 2. cf. SVET. Cal. 18, 3 plurimos [SOL. 11, 29]. POMPON. dig. 1, 2, 2, 42 complures). TAC. hist. 3, 38, 1 multos, -um honore ... Blaesum (PLIN. epist. 4, 17, 9 m. quidem amicos ... -os tamen eqs. SVET. Tib. 2, 1 GELL. 13, 5, 3 [praeicipue var. l.]. MIN. FEL. 19, 7 EXPOS. mundi 61 GENNAD. vir. ill. 83). al.

b *vocum vel sententiarum in serie positarum (non respeximus series formatas per asyndeton, ut e. g. PLIN. nat. 22, 104 [aliter sub β], vel particulis quibusdam, ut LIV. 9, 15, 10 que. PLIN. nat. 19, 133 et)*: α *accidunt particulae adversativae*: ① *variae*: VERG. Aen. 11, 214 maerentes ... ossa ... onerabant aggere terrae; iam vero in tectis ... Latini -us fragor et ... pars maxima luctus (QVINT. inst. 11, 3, 68. cf. SVET. Iul. 78, 1 verum -am ... invidiam eqs.). PLIN. nat. 12, 61 (supra: masculinum tus) -a autem gratia mammoso turi (20, 189. 35, 22).

② *tamen*: SEN. epist. 122, 18 (ad rem v. 122, 17) causa t. -a mihi videtur huius morbi (sc. nocte vivendi) vitae communis fastidium (AMP. PEL. 26, 4 -a t. ad motus excitandos fuit c., quod eqs.). PLIN. nat. 11, 239 coagulum hinnulei, leporis, haedi laudatum, -um t. dasypodis. 16, 176 rubi alligant et ... corylus ...; salici t. -a dos. 28, 217 sanguis ursinus ..., item taurinus ...; -um t. remedium eqs. QVINT. inst. 10, 1, 64 Simonides ... iucunditate ... commendari potest; -a (praeicipue var. l.) t. eius in commovenda miseratione virtus. al. ③ *sed*: PLIN. nat. 13, 63 spinae flos ... utilis; manat et cummis ex ea; sed -a utilitas, quod eqs. 26, 153 polemonia ...; centaury ... sucus ..., item ... radix ...; plantago ...; sed -a dictamno vis est. STAT. Theb. 9, 583 (antea referuntur varia somnia horrida) -os sed enim illa metus portendere visa est nox eqs. TAC. dial. 6, 6 (praecedunt varia gaudia oratoris) sed extemporalis audaciae ... vel -a iucunditas est. hist. 3, 56, 2 (post alia prodigia) sed -um ipse Vitellius ostentum erat. al.

β *illustratur ordo seriei*: MANIL. 4, 334 -um Erigone Cancro concedit honorem ...; vicina pars relicta est ..., Nemeaeae, tibi; pars ipsius una est, quae eqs. COLVM. 4, 26, 1 est -a ... olea, tum quercus ...; tertium optinet locum eqs. (9, 4, 6 saporis -i ..., eximio deinde proximum ...; t. notae eqs.; addas et l. 64). PLIN. nat. 5, 17 -a Maurorum ...; proxima illi eqs. (13, 42. 34, 2 -am bonitatem ...; proximum bonitate eqs. 35, 44 [inde ISID. orig. 19, 17, 15]. QVINT. inst. 1, 3, 1 signum ... -um memoria est ...; p. imitatio. relatione paulum deflexa: TAC. ann. 3, 30, 3 incolumi Maecenate p., mox -us Sallustius inter amicos Caesaris. adde l. 55). 10, 6 primi generis aquila viribus -a; ... (7) secunda magnitudine et vi ([Arist. hist. anim. 618b27 κατίστοτος]. 12, 91 -a ..., secunda ..., atque ita ordine [Theophr. hist. plant. 9, 5, 1 βέλτιστον]. 12, 118 [seq. tertia ut: 12, 133, ubi Diosc. 5, 4, 1 W. καλλίστη]. PROSP. in psalm. 135, 9).

C *appendix ad A et B*: 1 *iuncturae notabiliores (recepimus etiam quaedam liberius iuncta)*: a *indicatur, ad quid*: α *per praepos.*: CIC. fam. 13, 4, 1 cum prope -am causam habent ad ius optinendum (MANIL. 3, 477 -os ... varianda ad tempora motus. CELS. 5, 18, 8 p. 472, 29. PLIN. nat. 12, 32 corticis ... usus ... ad dysintericos -us habetur. al. TAC. ann. 6, 7, 2 -os ad scelera. 14, 58, 2 -um ad pericula. al.). COLVM. 12, 51, 3 in hos usus. PLIN. nat. 8, 91 contra venena (8, 118 c. morsus ... -um remedium. 22, 104 -ae utilitatis c. aquas malas. 24, 172. cf. 29, 83 sanguinem bubonis ... c. serpentium ictus inter -a laudant). 24, 174 -o adversus anginas suco. β *per dat.*: PLIN. nat. 8, 91 antidotis (-tum, -tus var. ll.; item cum dat. rei efficiendae: 16, 42 materies ... -a ... trabibus et plurimis vitae operibus). 11, 261 unde ... calculo humano remedia -a (in medicina ut: 24, 121 calculosis. 24, 122 pleuriticis. 25, 44 vulneribus. 25, 170 dentibus). 13, 128 radice ferrariis officinis -a. γ *per enunt. secund. (an ad b?)*: TAC. ann. 3, 30, 3 -us, cui secreta imperatorum inniterentur. δ *per sup. pin. II*: GELL. 12, 11, 1 quod -um auditu (-tum codd. fere omnes) meminimus. ε *per inf. (nisi ad b)*: CIL VI 1724, 3 (a. 435) Mero- baudi ... tam facere laudanda quam aliorum facta laudare -o.

b *indicatur, qua in re*: α *casibus*: abl. (v. etiam p. 472, 41 sqq. 83 sqq. nec non 473, 34 sqq.): PLIN. nat. 3, 125 Melpum oppidum opulentia -um. 4, 54 fertilitate -a Zacynthus. al. gen. v. p. 473, 15 (cum gerund.). 16 sqq. β *per praepos. (arcuimus quae meram causam indicant, e. g. ob Ps. AVR. VICT. epit. 1, 16)*: COLVM. 2, 6, 2 (inde ISID. orig. 17, 3, 7) siliginis species in pane -a (PLIN. nat. 16, 218 larix in umore -a. QVINT. inst. 10, 1, 65 antiqua comoedia ... <in> insectandis vitiis -a. 10, 1, 68 in iis adfectibus, qui in miseratione constant, ... -us Euripides. et saepius, v. e. g. p. 473, 9 sqq.). Ps. AVR. VICT. orig. 1, 9 Machaon circa peritiam medicae artis -us fuisse traditur.

2 *usus praedicativi exempla notabiliora (sc. ad vim adverbialem vergentia, cf. supra e. g. p. 471, 37. 472, 41. 475, 18)*: EPICED. Drusi 348 non eadem vulgusque decent et lumina rerum: est quod -um debeat ista domus, sc. imperatorum (an ad II?). PLIN. nat. 8, 174 onagri in Phrygia et Lycaonia -i (cf. Varro rust. 2, 6, 3 in Phrygia et Lycaonia sunt greges multi; item spectat ad frequentiam: ISID. orig. 16, 4, 17 -us ... in Africa [v. Plin. nat. 36, 146 praecipue ... in Africa]). STAT. Theb. 4, 688 amnes stagnaque et ... rivus; -am (-us, -o, praecipue var. ll.) Nemeen. silv. 1, 2, 250 omnium poetarum cohors ...; sed -i (praecipue var. l.) qui eqs. (v. Vollmer ad l.). TAC. hist. 4, 4, 3 is ... -us (praecipue var. l.) ... dies ... offensae initium ... fuit (v. Heraeus ad l.). ann. 11, 14, 2 alios ac -um Simoniden. MIN. FEL. 23 (24 W.), 3 Homerus -us ... miscuit. 34, 6 sapientium clariores, Pythagoras primus et -us Plato. CAPITOL. Aur. 3, 8 amavit ... -os ... Fuscianum eqs. Ps. ASCON. div. in Caec. p. 192, 13 omnis ... studiosa contentio aut de honore aut de salute -a est. CLAVD. DON. Aen. 1 praef. p. 4, 28 Vergilium non grammaticos, sed oratores -os tradere debuisse. VITA Caes. Arel. 1, 58 opus ... tam -um viget, ut eqs.

II *potius segregando, separando sim. (sc. de propriis, peculiariibus [hominibus non nisi sub A1b]; respectu temporali de iis, quae prius sumuntur, maxime sub B2, v. usum similem vocum q. s. praecipio, praecipio; iuxta ponuntur e. g. proprius infra l. 42. 46 atque 69. al., singularis infra l. 51. p. 477, 26 sq., opponitur e. g. communis, v. sub C1; exempla quaedam sub I allata etiam huc pertinere posse vix abnuerimus, e. g. p. 471, 76. 473, 38. 474, 75. 78 et al.; neutr. pro subst. l. 54. 58. 60 p. 477, 38. al.)*: A *usu vario*: I *extra ius*: a *de rebus*: α *quibuslibet, maxime hominum propriis*: ① *opponitur communis*: CIC. Verr. II 3, 130 non solum id, quod c. est ..., sed etiam id, quod istius -um est (sim. fam. 6, 5, 3. cf. Sull. 9 necesse est, quod mihi consuli -um fuit praeter alios, id iam privato cum ceteris esse c.). Sull. 12 cum c. tum -is patris tui periculis (Att. 11, 14, 1 cum c. tum -is malis). prov. 2 -um illum et proprium sensum doloris mei, quem tamen vos c. semper vobis mecum esse duxistis. Brut. 261 hanc cum habeat Caesar -am laudem in communibus (Att. 11, 3, 2 -um [praecipitium var. l.] ... ullum <in c.> incommodis. cf. fam. 4, 3, 1 in c. miseriis -o quodam dolore angi). fam. 4, 15, 2 aut propriam fortunam et -am ... aut c. (6, 1, 1). ZENO 1, 14, 1 (2, 6, 1 L.) quamvis sit optimum laudare, quae dei sunt, tamen -um non est, quod cum gentibus ... potest esse c. (notione inter I et II ambigua). PELAG. epist. ad Demetr. 1 Demetrius contenta non est c. hoc mediocrique genere vivendi; et ... -um ac singulare quoddam flagitat (v. infra l. 71).

② *cetera exempla*: CIC. Lig. 27 ut ... cetera paria Tuberoni cum Varo fuissent ..., hoc certe -um Tuberonis, quod (cf. rep. 1, 7 non -am, sed parem cum ceteris condicionem [ibid. propriis periculis]). Tusc. 5, 38 bestiis aliud alii -i a natura datum est, quod suum quaeque retinet (cf. QVINT. inst. 2, 16, 14 deus rationem ... nobis hominibus -am dedit [an ad I?]). div. 2, 121 quodsi ceteris temporibus falsis visis credendum non est, non video, quid -i somnus habeat, in quo valeant falsa pro veris. Att. 11, 3, 2 mihi incommoda -a (praecipitia var. l.) multa sunt. LIV. 34, 18, 5 nec quicquam in exercitu suo -i praeter honorem atque imperium haberet consul. 42, 31, 4 illud ... -um datum sorti Macedoniae, ut eqs. (cf. p. 482, 60). 45, 19, 10 quod unus nomen regium et -um capitis insigne gerat, omnes fratres regnent. SEN. epist. 118, 13 cum utrique (i. bono et ei, quod secundum naturam est) -um illud commune sit, secundum naturam esse. PANEG. 3, 30, 4 consulatus uterque insignis ...; sed habet aliquid unusquisque -um. 6, 2, 5 inter omnes ... participes maiestatis tuae hoc habes ... -um, quod eqs. (HIER. hom. Orig. in Ier. 1 p. 588^A -um i. cunctos ... donum [Migne gr. 13, 260^B ἐξαιρέτων. AVG. in euang. Ioh. 18, 1 l. 2 i. consortes et comparticipes ... hoc -um et proprium d. acceptit ..., ut eqs.]). HIER. epist. 130, 1, 2 non ut novum quiddam et -um a me flagitant, ut ad Demetriadem scribam (cf. supra l. 50). hom. Orig. in Ier. 1 p. 587^C quid dicit sermo domini ad eum? -um ab omnibus, quae prophetis dicta sunt ceteris ([Migne gr. 13, 260^A ἐξαιρέτων]. cf. ibid. p. 592^A quasi -um [-o var. l., ed.] a ceteris Ieremiae dicit [gr. 13, 268^A item]. eodem spectat l. 68). AVG. quaest. hept. 1, 167 p. 87, 25 (respici videtur ITALIA p. 477, 62) Ioseph quadam -a significatione Christum praefiguravit. CONC. I 5 p. 211, 29 caecus -o mirabilique modo sanatus est (cf. gr. p. 225, 11 παραδόξως). SIDON. epist. 6, 12, 5 horum aliqua ... cum reliquis ... communicanda collegis; illud autem debenti quiddam, ut iurisconsulti dicunt (cf. B2b), -i (-o var. l.) titulo ... quod eqs.

β *dei, Christi sim. propriis*: HIL. trin. 6, 22 cum ... in his omnibus, quae -a sint Christi, hoc vel potissimum doceatur esse, quod dei filius est (vix ad I; praecedit ibid. proprietatis, cui opp. communione). [Breimeier]

AMBR. fid. 1, 12, 76 l. 24 quia usitatum non repperimus ordinem, ad-
quiesce . . . -am fili generationem fuisse (l. 30 eius dei in filio. CONC.^s
I 5 p. 127, 19 -am . . . inestimabilemque [cf. gr. I 1, 7 p. 46, 22 παρά-
δοξον]). l. 27 operatio dei. l. 31 creationem. CONC.^s I 2 p. 67, 23 (de spi-
ritu sancto) -a quadam propriaque ratione (hendiadyoin pro gr. I 1, 7
p. 98, 7 ἰδιόθεν, aliae vers. e. g. II 3, 1 p. 213, 16 speciali, IV 1 p. 70,
26 propria). IV 1 p. 49, 24 -um gratiae in Christo. p. 52, 12 adoptionis
Christi -um. CASSIOD. Didym. in I Ioh. 4, 12 p. 71, 29 ne sensibilibiter
videre dicamur deum, quatenus, quod est -um incorporalium substan-
tiarum, communiter habeamus. al.

b de hominum multitudine (VERG. Aen. 8, 177 de uno homine
dictum huc traxisse videtur CLAUD. DON. p. 472, 70): ITALA deut. 7, 6
(Lugd.) te (sc. Israel) elegit dominus deus, ut esses illius populus -us
inter omnes gentes (gr. παρῖουσιον, Vulg. peculiaris. cf. 26, 18 [Lugd.]
plebem -am [gr. et Vulg. ut supra]). RVFIN. Orig. in num. 4, 1 p. 20, 1
numerantur . . . Levitae seorsum; . . . habetur eorum segregatus qui-
dam ac -us prae ceteris numerus (sed potius ad I spectant 4, 2 p. 22, 8 -us
n. et electus. p. 22, 10 meliore . . . et -o n.).

2 in iure (cf. p. 476, 80): CIC. Verr. II 3, 211 cur, quae optimo
iure . . . esse debet, huic Siciliae -a lex iniuriae definitur? Manil. 58 Ga-
binus in hoc bello, quod lege Gabinia geritur . . . , etiam -o iure esse
deberet ([sunt, qui statum praestantem intellegant]. har. resp. 14 domum
. . . omni -o . . . i. munitam. QVINT. decl. 306 p. 202, 25 -um i. senectutis.
PAPIN. dig. 48, 5, 23, 1. cf. CIC. Att. 6, 2, 7 syngrapha ista habet iuris
idem, quod ceterae, nihil -i). LIV. 9, 34, 11 (ad rem v. 9, 34, 8 te unum
ex legem esse) tu unus eximius es, in quo hoc -um ac singulare valeat
(COD. Theod. 16, 2, 38 hoc ipsis ecclesiis et clericis -um ac s. deferimus,
ut eqs.). INST. Iust. 2, 23, 7 id, quod -um Pegasiani senatus consulti fue-
rat, ut eqs. (sunt, qui trahant ad I). NOVELL. Iust. 81, 2 p. 399, 14 -um
quoddam praemium . . . conferre (gr. ἐξαίρετον, opp. similia).

B in divisione, distributione rerum corporearum vel bonorum sim.
(sc. quae fere ex toto quodam seiunguntur; cf. supra maxime l. 27. 29. p.
476, 61): 1 generatim: LIV. 27, 10, 13 prompta ad quattuor milia
pondo auri; inde quingena pondo data consulibus . . . , additumque Fa-
bio consuli centum pondo auri -um (pro appositione habent Weissen-
born-Müller). 43, 5, 8 munera mitti legatis ex binis milibus aeris . . . ,
fratri reguli haec -a: torques eqs. ITALA Hebr. 7, 4 (cod. 89 al., sim.
VVLG.) decimam dedit de -is suis Abraham (gr. ἀποδιδίωκ, cod. e al.
primitivis [primitiis cod. r]. explicat MVTIAN. Chrysost. hom. 12 p. 317/8
exuvia; significari videtur pars praedae).

2 speciatim pro t. i. iuris ad res vel bona pertinentis (segregatio fere
fit ante divisionem generalem): a de ipsis rebus dividendis:
α in hereditate, testamento sim. (rem explicant GAIUS inst. 2, 217
p. 452, 36. CLAUD. DON. Aen. 5, 245 p. 450, 29 -a dicuntur, quae prae-
ter communionem singulis proprio nomine deputantur, ut fit saepe in
testamentis, cum aliqua per praecceptionem singulorum heredum cen-
suerit esse testator. ceterum cf. Iuv. p. 472, 22): ① de quibuslibet
rebus: SVET. Galba 5, 2 sestertium . . . quingentis -um inter lega-
tarios habuit (GAIUS inst. 2, 217 extra portionem hereditatis -um leg-
atum h. [PAPIN. dig. 37, 5, 22. adde POMPON. infra l. 65]. VLP. dig.
17, 2, 52, 8. al.). GAIUS epit. 2, 5, 7 praecceptionis . . . legatum non nisi
uni ex heredibus dari potest, ut aliquid ei ex hereditate -um relinqua-
tur (NOVELL. Iust. 18, 7 p. 133, 26 suas res . . . r. -as [gr. ἐξαίρετα]).
MOD. dig. 31, 34, 3 ea, quae in domum . . . uxoris defunctus transtulit,
-a (praecipue var. l.) ad eam pertinere voluit. COD. Theod. 8, 18, 7 de-
functo eo (sc. patre) filio filiaeve -a (praecipue var. l.) computentur
maiorum dona (INTERPR.: quidquid ad nepotes . . . pervenit, id -um,
hoc est proprium, post patris obitum vindicabunt). COD. Iust. 3, 36, 18
pr. (a. 293) filiae, cuius pater nomine res comparavit, . . . per arbitrium
dividendae hereditatis -as adiudicari. inde explicandum videtur:
ITALA gen. 48, 22 (Ambr. patr. 3, 11 p. 130, 17, cf. Hier. quaest. hebr.
in gen. p. 66, 4. al.) do tibi Sicimam -am super omnes fratres tuos (gr.
ἐξαίρετον ὑπὲρ τοὺς ἀδελφούς σου, Vulg. partem unam extra fratres
tuos; cf. etiam Hier. op. cit. p. 66, 22 absque sorte). ② de dote:
POMPON. dig. 37, 7, 4 habebit filia . . . dotem -am et legatum (VLP.
dig. 33, 4, 2, 1. COD. Iust. 5, 13, 1, 10 suae uxoris. 5, 13, 1, 11 d. suam
-am). SCAEV. dig. 33, 4, 14 ut . . . quantitas ex communi -a minori fi-
liae dotis nomine detur (antea: summam . . . extra partem hereditatis
. . . praestare). PAPIN. dig. 10, 2, 35 an ea praedia dotis causa tradita
-a filia retinere possit. ③ de peculio: SCAEV. dig. 31, 89 pr. quid-
quid in peculio habuit filius, ei donavit et adiecit -a haec eum sui que
iuris et post mortem suam habere velle (TERT. dig. 49, 17, 4 pr. miles
-a h. debet, quae tulit secum in castra. COD. Iust. 6, 20, 12, 2 [a. 294]
fratres tui . . . peculium, si hoc neque castrense neque relictum eis do-
ceatur, -um h. non possunt). PAPIN. dig. 36, 1, 56 -um (peculium var. l.)
. . . , quod in castris fuerat adquisitum militi, relinqui. 40, 5, 23, 2 cum
peculium castrense filius etiam inter legitimos heredes -um retineat
(COD. Theod. 6, 36, 1, 2 palatini). VLP. dig. 37, 6, 1, 15 nec castrense
nec quasi castrense peculium fratribus confertur: hoc enim -um esse
oportet. COD. Theod. 2, 10, 6 id . . . -um (praecipimus, praecipue, pecu-
lium var. ll.) veluti peculium castrense . . . vindicare (COD. Iust. 1, 3,
33 [a. 472]).

β in communi dividendo iudicio: IULIAN. dig. 10, 3, 24 pr.
(= GAIUS dig. 41, 1, 45) fidei bonae convenit, ut unusquisque -um (-i,

pretium var. ll. Iulian.) habeat, quod ex re eius servus communis ad-
quisierit (cf. antea: communi dividendo iudicio eam summam praeci-
pere [percipere Iulian.] potest).

γ -um mercedis (? pars mercedis peculiaris ipsi gladiatori, non
lanistae, solvenda, sc. ex tota lanistae mercede eximenda): S. C. de sumpt.
lud. glad. (CIL II 6278) 45 censeo de exceptis ita observandum, ut -um
m. gladiatori sibi quisque paciscatur; eius pecuniae, quae ob hanc cau-
sam excipiebatur, quartam portionem . . . accipiat.

b transfertur ad causam, condicionem sim.: PAPIN. dig. 31, 77, 21
commune filiorum negotium gestum . . . nec . . . apud arbitrum divi-
sionis -am causam filiae fore. COD. Iust. 6, 30, 19 pr. quae (iura sim.)
in huiusmodi persona -a sunt. INST. Iust. 4, 7, 5^a in ea tributoria actione
domini condicio -a non est, id est: quod domino debetur, non deducitur
de toto, sed eiusdem iuris est dominus, cuius et ceteri creditores. NOVELL.
Iust. 22, 20, 2 p. 161, 22 dabuntur haec (sc. dos sim.) filiis honore -o . . . ,
licet non fiant heredes (gr. γέρας ἐξαίρετον in eadem re: IULIAN. epit.
novell. 36, 9 -i honoris vice). cf. p. 476, 80.

c appendix locutionum, quae multitudinem vel totum, ex
quo segregatur, quodam modo illustrent (exempla notabiliora):

1 per opp. communis: p. 476, 37 sqq.; addas: IULIAN. dig. 10, 3, 24
pr. (= GAIUS dig. 41, 1, 45) ut unusquisque -um habeat, quod eqs.
(antea: c. id erit). SCAEV. dig. 33, 4, 14 quantitas ex c. -a. PAPIN. dig.
31, 77, 21 MOD. dig. 31, 34, 3. cf. communio l. 26, communiter p. 477,
10, communicandus p. 476, 79. 2 per locut. praepos. (saepe cum
vocibus singularitati contrariis): CIC. Sull. 9 quod . . . -um fuit prae-
ter alios (CLAUD. DON. Aen. 5, 245 p. 450, 29 -a dicuntur, quae p. com-
munionem singulis . . . deputantur. CONC.^s I 2 p. 67, 23). Brut. 261 -am
laudem in communibus (cetera v. p. 476, 45. 60). SVET. Galba 5, 2 -um
inter legatarios habuit (PAPIN. dig. 40, 5, 23, 2 i. legitimos heredes.
ITALA deut. 7, 6 [Lugd.] i. omnes gentes [PANEG. 6, 2, 5 participes. cf.
HIER. hom. Orig. in Ier. 1 p. 588^a i. cunctos]. AVG. in euang. loh. 18, 1
l. 2 i. consortes). GAIUS inst. 2, 217 extra portionem hereditatis. epit.
2, 5, 7 aliquid . . . ex hereditate -um (SCAEV. dig. v. sub 1). ITALA gen.
48, 22 (v. p. 477, 62) super omnes fratres. HIER. hom. Orig. in Ier. 1
p. 587^c ab omnibus (p. 592^a a ceteris). RVFIN. Orig. in num. 4, 1 p. 20, 1
-us prae ceteris numerus. 3 per voces singularitati contrarias
(cf. etiam p. 476, 79; exempla, quibus accedit praepos., v. sub 2): CIC.
Lig. 27 cetera paria ([item par: rep. 1, 7]. div. 2, 121 Att. 6, 2, 7 [opp.
idem ut: INST. Iust. 4, 7, 5^a]). fam. 6, 5, 3 accedunt tua -a (antea: cum
aliis communia). LIV. 9, 34, 11 tu unus eximius es, in quo hoc -um ac
singulare valeat (opp. 9, 34, 10 omnes censores [45, 19, 10 o. fratres.
QVINT. decl. 306 p. 202, 25 o. aetas. PAPIN. dig. 10, 2, 35 NOVELL. Iust.
18, 7 p. 133, 26]). PELAG. epist. ad Demetr. 1 multorum societate.

neutr. pro subst. v. l. 4. p. 472, 48 sqq. 474, 9 sqq., cetera singulis
capitibus inseruimus (pendet gen. e. g. l. 4. p. 474, 10 sqq. 477, 7 sq. et
SYMM. epist. 4, 16). masc. pro subst. v. p. 473, 51 sqq. 474, 1. 7 sq.
et MAX. TAVR. serm. 37 p. 611^b ENNOD. opusc. 1, 50 p. 275, 2.
fem. pro subst. (de re) v. p. 474, 7.

adv. *praecipuē. scribitur pre- INSCR. christ. Diehl 1073, 11
(a. 573); -ae DECRET. decur. Salens. Année Epigr. 1931 n. 38, 4 (a. 144).
CE 1621, 4 (a. 601) et in codd. e. g. VERG. georg. 2, 372 M. LIV. 41,
24, 15. NOT. Tir. 6, 27. formae compar. et superl. desunt, de re
v. p. 481, 81 sqq. de notione: SYNON. Cic. p. 414, 1 (inde p. 434, 31)
maxime. -e. eximie . . . egregie. GLOSS. ἐξαίρετως. praeterea, maxime.
ante omnia, magne, optime, manifeste. eximie. ad singulos locos v. in-
fra. legitur inde a PLAVTO, CIC. quamquam voces, q. s. -e et prae-
sertim, non in omnibus partibus comparari possunt, tamen non inutile
visum est earum frequentias potiores et significantiores notare (secundus
numerus ad praesertim referendus): PLAVT. 1/10, TER. -/5, VARRO 1/8,
RHET. Her. -/3, CIC. (et auctores epistularum) ca. 50/plus quam 350,
CATVLL. 2/1, LVCR. -/14, CAES. (et corp. Caes.) 7/21, SALL. -/6, NEP.
2/3, VERG. 8/2, varii poetae Aug. 8/5, Ov. 29/-. LIV. 44/11, VAL. MAX.
17/6, CELS. 86/3, SEN. phil. 16/9, CVRT. 15/1, COLVM. 64/9, SCRIB.
LARG. 33/1, PETRON. 9/-. PLIN. nat. 192/20, QVINT. inst. 113/29, decl.
16/12, PLIN. epist. 24/34, SVET. 21/2; recentiorum alii aliud praeferunt.
[confunditur maxime cum praecipuus (v. p. 470, 61; e con. dub. CELS.
8, 11, 2). falso trad. pro praecipere PLIN. epist. 7, 9, 2 Ps. CATO dist.
4, 11; legebatur olim pro perspicue GREG. ILIB. fid. 8, 58 S. (v. Migne
20, 46^c). substituitur maxime PELAG. in II Cor. 11, 10 (addas CELS. 1,
3, 37, ubi pro -e ponit maxime . . . -e P; cf. l. 54).]

fere i. q. modo praecipuo, ratione praecipua sim.: I vi prae-
ferendi, praeponendi sim.: A designatur relatio quaedam ut
fere principalis, maioris momenti sim.; potius ut optima (distinguitur
GLOSS. -e: plus quam optime) vel melior e. g. FEST. p. 205 'pilum-
noe poploe' Romani dicuntur, quia -e pellant hostis. PAUL. FEST. p. 8
aurum -e custoditur. CELS. 4, 2, 9 cibus potionibusque . . . urinam -e mo-
ventibus. CAPITOL. Maximin. 20, 1 qui plurimas dignitates -e gessisset;
potius ut frequentior, frequentissima e. g. CELS. 5, 28, 6^a (opp. non-
numquam ut: QVINT. inst. 1, 6, 1). 5, 28, 14^c opp. interdum. QVINT.
inst. 1, 8, 11 -e . . . , frequenter eqs. SVET. Iul. 65 plerumque . . . , -e eqs.
(item PLIN. med. 2, 26, 1); ceterum respectus qualitatis et frequentiae a
principalis discernere visum non est.

1 contextu exhibentur, quibus aliquid praefertur, praeponitur (in-
ducere solet ut in climace membrum ultimum; primum, ut fiat anticlimax,
[Breimeier]

e. g. VERG. georg. 3, 101 CELS. 5, 27, 2^D SEN. epist. 15, 2, paulo aliter PLIN. nat. 19, 101 PLIN. med. 2, 26, 1; medium e. g. LIV. 7, 40, 3 PLIN. nat. 19, 131): a sc. universitas vel multitudo quaedam:

α illustrata per adi., adv., pron. (saepius in forma 'cum . . . tum -e', quam non nisi infra l. 44sq. distinximus): ① varia: PLAVT. Most. 189 erras, quae . . . illum expectes unum atque illi morem -e sic geras atque alios asperneris ([fortasse potius ad II]. VERG. georg. 3, 101 animos equi . . . notabis -e: hinc a. artes [SERV.: ante omnia]. CELS. 5, 27, 2^D -e id antidotum dandum est, . . . ubi id non est, aliud eqs. CVRT. 9, 3, 17 COLVM. 2, 1, 2. 7, 5, 6. 8, 14, 2 PLIN. nat. 32, 25. al.; cf. l. 15). Cic. dom. 30 Pompeium studio et auctoritate aequae <atque> unumquemque vestrum, opibus contentione precibus periculis denique -e pro salute mea laborasse (cf. TERT. bapt. 18 p. 216, 16 pro cuiusque personae condicione . . . -e tamen circa parvulos). de orat. 1, 170 cum multis aliis rebus . . . tum -e in hoc (fam. 15, 13, 1 m. ob causas, sed -e, ut eqs. TIB. 2, 5, 109 SEN. clem. 1, 1, 9 [m. v. 1, 1, 8]. CVRT. 7, 3, 13 PLIN. nat. 5, 64. al.). div. 1, 94 Caria tota -eque Telmesses (LIV. 23, 22, 7. 35, 31, 8 CELS. 4, 27, 1^C. 6, 6, 34^B PLIN. nat. 15, 100 QVINT. inst. 4, 1, 5. 8 proem. 5). fam. 13, 11, 3 cum semper tueri municipes meos consuevi, tum hic annus -e ad meam curam . . . pertinet (item cum . . . tum: CELS. 3, 5, 11. QVINT. inst. 1, 1, 29 s. et ubique. SIDON. epist. 1, 11, 3. ceterum: EPIST. imp. Aug. Gell. 15, 7, 3 LIV. 42, 49, 2. al.). DOLAB. Cic. fam. 9, 9, 1 etsi nullo tempore . . . -e nunc . . . ne . . . quidem eqs. (STAT. silv. 5 praef. VITA Caes. Arel. 2, 11). CAES. civ. 3, 68, 1 cum in reliquis rebus, tum -e in bello (TERT. anim. 48, 3). VERG. Aen. 2, 112 saepe . . . -e cum eqs. (QVINT. inst. 6, 1, 38 PLIN. epist. 9, 1, 1. cf. etiam l. 35). LAVD. [Turiae] (CIL VI 1527) 1, 42 c(u)m plurimis necessariis tum -e pietati (IVV. 9, 120 cum propter p. tum . . . his -e causis [sic Housman, cod. et ed. alii alia]. PANEG. 6, 4, 2. vix huc QVINT. inst. 1, 6, 31). Ov. met. 8, 726 cunctos . . . Thesea -e (APVL. met. 7, 11, 3 Ps. AVR. VICT. epit. 41, 3 SVLP. SEV. dial. 1, 22, 3). fast. 3, 252 haec nos -e . . . causa decet (249 quid te variis onero . . . causis?). 3, 491 ne sciat hoc quisquam . . . -e cupiam celari Thesea (QVINT. inst. 4, 1, 10 CONSVLT. Zacch. 2, 1 p. 49, 1). LIV. 1, 40, 3 cum commune Romani nominis, tum -e id domus suae dedecus fore. 27, 49, 2 dux cum saepe alias memorabilis, tum illa -e pugna (cf. l. 7). 34, 6, 1 et legem ullam . . . et eam -e legem, quae eqs. (PLIN. epist. 8, 6, 12). 38, 53, 6 ab universo ordine, -e a consularibus (MIN. FEL. 1, 5 ITALIA Phil. 4, 22 [Mar. Victorin. ad l.; gr. μάλιστα, cod. d al. et Vulg. maxime; cf. Mar. Victorin. ibid. infra: extra ceteros]. SOL. 45. 1. al.). 42, 46, 4 cum ceterorum . . . tum -e Rhodiorum ([cf. Polyb. 27, 4, 6 μάλιστα]. 42, 60, 7 inter cetera [IVST. 16, 3, 8 PASS. Theclac epit. I p. 138, 5]. 44, 4, 5 PLIN. paneg. 90, 1. al.). sim. saepe.

② omnis: α in forma 'cum omnis . . . tum -e hic': CIC. Verr. II 2, 2 cum o. sociorum provinciarumque rationem . . . habere . . . tum -e Siciliae. Phil. 8, 11 otium cum o. bonis utile est, tum -e mihi. ad Q. fr. 1, 1, 17 cum o. in locis, tum -e in provinciis. BRVT. Cic. ad Brut. 12, 2 W. cum o. culpa, tum -e tua. BELL. Alex. 75, 3 cum o. casibus belli . . . tum -e eis, quibus eqs. LIV. 31, 44, 3 cum in o. liberis civitatibus, tum -e Athenis. 33, 10, 10. CELS. 1, 5, 2 cum . . . o. inutilis sit post cibum . . . agitatio animi, tum iis -e, qui eqs. et saepius. β quo libet modo: CIC. Catil. 3, 21 omnia . . . -eque hanc urbem (CELS. 4, 16, 3 PLIN. nat. 35, 73 [-que om. plerique codd.]. QVINT. inst. 9, 4, 35 PANEG. 6, 21, 7. al.). Deiot. 26 o. sunt in illo rege virtutes . . . sed -e singularis . . . frugalitas (EPIST. Sapph. 46 omni . . . a parte placebam, sed tunc -e, cum eqs. PLIN. nat. 22, 60. al.). Phil. 2, 35 omnibus . . . tibi tamen -e (CELS. 2, 22, 1 PLIN. nat. 11, 284 QVINT. inst. 10, 1, 51. al.). fam. 16, 3, 1 nos o. amas et -e me (LIV. 25, 33, 2. COLVM. 4, 5 omnis . . . herbas et -e gramina. 12, 55, 1 SCRIB. LARG. 156 p. 65, 3. al.). VERG. Aen. 6, 176 omnes . . . fremebant, -e pius Aeneas (SERV.: supra ceteros. CLAVD. DON.: plus quam ceteri. item per asyndeton: LIV. 7, 40, 3 omnes . . . cives, -e milites, et ante alios suum exercitum. 29, 24, 11 SCRIB. LARG. 186. sim. al.). CELS. proem. 6 litterarum disciplina ut animo -e omnium necessaria, sic corpori inimica est (cum gen. part. ut 2, 33, 1 GELL. 20, 1, 39. v. Englund, Kasussynt. hos Cels., 1935, 17). sim. al.

β sine additamentis intellegenda (huc fortasse AETNA 602, sed vel textus corruptus vel interpretatio difficilior esse videtur, v. Goodyear ad l.): CIC. Sest. 20 mihi denique homines -e gratulabantur (opp. antea: res publica, senatus, boni). 138 haec qui . . . defendunt, optumates sunt . . . qui autem -e . . . rem publicam sustinent, hi . . . habiti sunt optumatum principes eqs. (COLVM. 4, 17, 4 pampinationes . . . adhibendae . . . -e a. decutienda sunt omnia, quae eqs. FRONTO p. 92, 3 v. d. H.). Planc. 11 condicio . . . populorum -eque huius . . . populi (CELS. 2, 4, 1. 2, 33, 3 contrita . . . mala, -eque Cotonea. 2, 33, 6. al.; cf. p. 480, 2sq. et CELS. 2, 1, 13 subeunt . . . febres, maximeque in mollioribus corporibus, ideoque -e in mulieribus [cf. Hippocr. aphor. 3, 11 μάλιστα]. COLVM. 6, 24, 5 idque -e. al.). Att. 4, 6, 1 quid foedius nostra vita, -e mea? (per asyndeton ut: VERG. Aen. 1, 220 amissos . . . socios sermone requirunt . . . -e . . . Aeneas . . . amissorum casum gemit [SERV.: praeter omnes]. 1, 712 mirantur Iulum . . . -e infelix . . . expleri mentem nequit . . . Phoenissa Dido. Ov. fast. 6, 7 fas mihi -e eqs. [v. 6, 5 nobis]. LIV. 24, 14, 10 milites . . . -e quibus eqs. 29, 28, 4. al. MANIL. 5, 249 CVRT. 4, 1, 7. 7, 4, 3. al.). fam. 3, 8, 9 in quibus meis mandatis unum

illud te -e rogo, ut eqs. Ov. epist. 4, 69 tunc mihi -e, nec non tamen ante, placebas. LIV. 7, 39, 4 non ferme alium, quam qui . . . -eque ex his seditiois auctores (CELS. 5, 26, 23^G ea, quae . . . -eque ex his id, quod eqs. PLIN. nat. 31, 86 ex eo genere spumeum -e salem. 35, 86 SVET. Aug. 72, 2 gramm. 11, 3 Ps. AVR. VICT. epit. 42, 20. vix huc TAC. dial. 21, 2). CELS. 5 proem. 1 antiqui auctores . . . -e tamen Herophilus eqs. (PLIN. nat. 28, 89 adipe eo . . . -e t. eo pingui, quod eqs. FLOR. epit. 4, 12, 36 SVLP. SEV. dial. 3, 17, 5. al.; v. etiam Ov. l. 1). 5, 9 eadem . . . sed -e chalcitis (COLVM. 8, 9, 2 esca, sed -e milium. SCRIB. LARG. 97. IVV. 7, 109 sonant, sed tum, cum . . . -e [versum del. Jahn, Knoche]). al. SEN. dial. 5, 16, 2 affectuum . . . et huius -e rabidi . . . continentia (CVRT. 4, 9, 25 equitum et -e Aristonis. COLVM. 2, 10, 3. 2, 10, 34. al.). COLVM. 1, 3, 1 in inspiciendo agro -e duo esse considerata (I, 3, 3 post haec duo . . . illa tria; pendet ex Varrone rust. 1, 2, 8 duo in primis eqs.). 7, 2, 3 oves Gallicae . . . earumque -e Altinates (item cum gen. part.: SCRIB. LARG. 23 quorum collyriorum -e hoc eqs. QVINT. inst. 9, 4, 37 SVET. Claud. 28 SPART. Ael. 1, 2 HIER. epist. 51, 6, 3 [Epiphani.]. MARCELL. med. 20, 9). sim. al. ? per metathesin: BASIL. hom. p. 66, 28 quis est, qui defleat dormientem, quem paulo post -e suscitavit (i. pro -e, quem eqs., quem ordinem dubitanter restituit Bulhart in schedis nostris; sed fortasse in -e suscitavit latet praecipit suscitari, cf. Migne gr. 31, 228^B ὃν μικρὸν ὕστερον προσδοκᾷ διππνίζειν).

β sc. singula quaedam, fere in serie, enumeratione posita:

α per quamlibet coordinationem (exempla selecta): CIC. Verr. II 4, 81 quod eius civitatis sum . . . -e quod in his rebus . . . versor eqs. (per asyndeton ut: LENT. Cic. fam. 12, 15, 1 vastata provincia, correptis vectigalibus, -e civibus Romanis . . . divenditis. Ov. am. 1, 4, 38 ars 1, 591. al. CALP. ecl. 5, 116 PLIN. nat. 30, 72. al. STAT. Theb. 2, 701. al.). fam. 13, 53, 2 eum tibi penitus commendo . . . -e autem tibi commendo negotia eius (vocibus quibusdam iteratis ut: Ov. am. 1, 8, 99 videat . . . vestigia . . . munera -e videat. met. 13, 544 SCRIB. LARG. 27 PLIN. nat. 19, 154 DECRET. decur. Salens. Année Epigr. 1931 n. 38, 4 [a. 144]. al.). PROP. 4, 8, 66 Cynthia . . . ora . . . morsu . . . cruentat, -eque oculos . . . ferit (CELS. 1, 9, 5. 2, 1, 22. 2, 15, 1. al.; sim. Ov. trist. 3, 8, 10 ut . . . aspicerem patriae . . . solum . . . memoresque sodales, caraque -e coniugis ora. fortasse et PLIN. nat. 19, 152 apud Carthaginem Magnam Cordubamque -e). Ov. ars 1, 89 (post alia venandi loca) sed tu -e . . . venare theatri (fast. 2, 363. SCRIB. LARG. 26 facit bene . . . mel Atticum . . . sed -e hoc collyrium, quod eqs. 40. al.). LIV. 28, 6, 11 oppidum . . . clausum mari, . . . egregie munitum praesidioque . . . firmatum et -e fide praefectorum . . . inexpugnabile fuit (VELL. 2, 115, 4 situ locorum . . . mira etiam pugnandi scientia et -e angustiis saltuum. CELS. 7, 5, 2^A COLVM. 10 praef. 2 PLIN. nat. 2, 126. al.). SEN. suas. 6, 19 -e tamen solvit pectora . . . in lacrimas . . . eius Ciceronis . . . manus dextera (SEN. dial. 9, 7, 6 COLVM. 6, 32, 2. 7, 5, 5 PLIN. nat. 16, 148. 19, 84. al.). sim. al. β per locutionem comparativam (cf. p. 474, 81sq.): MAXIMIN. c. pag. (Journ. Theol. Stud. 17, 1916, 331) l. 342 quis -e, rogo, proximus nobis quam dominus noster Iesus Christus? (an ad B2?).

2 contextu non exhibentur, quibus aliquid praefertur, praepositur: α generatim (quaedam ad Iaf fortasse trahantur tamquam asyndeta, e. g. PROP. l. 54, sed ratione partitiva parum valente hic collocavimus): CIC. Rab. perd. 4 labor in hoc defendendo -e meus est (refertur ad nudum pron. ut: dom. 18 officio, quod fuit -e meum. BRVT. Cic. fam. 11, 19; 2 me et M. Brutum -e. PROP. 1, 4, 27 amore . . . -e nostri. Ov. ars 3, 309 hoc. rem. 683 quid. al. LIV. 45, 8, 6 vobis. al.). fam. 2, 6, 5 -e sum ab illo adiutus (FEST. p. 262 a Sabinis -e. PAVL. FEST. p. 312 PLIN. nat. 35, 1. al.; item refertur ad locut. praepos.: LIV. 39, 1, 4 -e sub imperio Cn. Manlii. FEST. p. 313 in [VAL. MAX. 4, 7 praef. p. 201, 22 SEN. dial. 4, 21, 7 COLVM. 2, 10, 22. al.]. PAVL. FEST. p. 23 ex [PLIN. nat. 15, 9]. VELL. 2, 21, 1 circa [CELS. 7, 17, 1^A. al.]. al.). 13, 32, 1 compluris tibi -e commendo. VARRO rust. 2, 8, 4 hos mulos pascimus -e faeno atque hordeo. BELL. Alex. 53, 4 quibus odio . . . -e Cassium esse. NEP. Ages. 7, 2 cum -e Lacedaemonii indigerent pecunia (vix ad B1). VERG. georg. 3, 51 corpora -e matrum legat (SERV.: magis. item cum gen. attrib. subst.: LIV. 1, 49, 6 -e . . . patrum numero imminuto. 22, 7, 12 feminarum -e et gaudia insignia erant et luctus [PLIN. nat. 28, 85]. 28, 9, 20 forti . . . duorum -e legatorum opera. al. CELS. 4, 8, 4 CVRT. 8, 5, 20. al.). CIRIS 99 nunc . . . -e nostro nunc adspirate labori. PROP. 1, 22, 6 sic mihi -e, pulvis Etrusca, dolor: tu eqs. (nisi ad l. 52sq. supra). Ov. ars 3, 237 illo -e ne sis morosa caveto tempore. fast. 2, 632 illa -e . . . die. 4, 744 rustica -e est hoc dea laeta cibo. LIV. 22, 51, 9 -e convertit omnes subtractus Numida mortuo superincubanti Romano vivus. 27, 22, 13 inde -e . . . ne eqs. al. FEST. p. 210 pedam vestigium humani -e pedis appellasse antiquos. PAVL. FEST. p. 236 Parilibus . . . quem diem festum -e habebant iuniores. et saepe. ponitur pro gr. μάλιστα iuxta numerum, ut vergat fere in notionem q. e. maxime (cf. huius vocis usum Liv. 10, 38, 5 et vol. VIII 72, 40): CASSIOD. Ios. c. Ap. 1, 197 civitas munitissima habens -e circuitum quinquaginta stadiorum.

β refertur ad enuntiata (attulimus sola temporalia, condicionalia vel causalia): α varia selecta: VERG. georg. 2, 372 texendae saepes etiam et pecus omne tenendum, -e dum frons tenera inprudensque laborum (praeterea cum var. l. apud Non. p. 486, 8). Ov. ars 2, 665 nec quo sit nata require consule . . . -e si flore caret (3, 681 -e si cultus erit iuvenis . . . posse suo tangi credet amore deas. PLIN. nat. 11, 66. 1 117.

Paulus (cf. ORIG. in Matth. ser. 88 p. 202, 21 dona mihi -e gratiam hanc eqs.). *al.*

[**praecircumscribo**, a prae et circumscribere, notione praepediendi e coni. dub. restituit Dessauer, *Die handschriftl. Grundlage*, 1898, 96 Ps. QVINT. decl. 9, 9 p. 175, 12 (praemium scribitur vel praescribitur trad.; prae<peditur; . . . prae>mium scribitur coni. Lundström, *Textkrit. Bemerkungen, Annales Soc. Litt. Upsaliensis* 1973/4, 75 sqq.).] *Bk.*

praecisālia, -um vel -ōrum n. a 1. praecidere (praecisus). *nomen diei festi esse videtur (fortasse spectat ad tempus arborum putandarum, sed cf. etiam p. 429, 6):* PROB. app. gramm. IV 196, 9 nomina generis neutri semper pluralis numeri: . . . Floralia orum ium bus, Lupercalia orum ium bus, -a orum ium bus eqs.

praecisāmentum, -i n. a 1. praecidere (praecisus), cf. recisāmentum. *i. q. pars praecisa, segmentum:* ISID. orig. 19, 22, 18 segmentata vestis dicitur zonis quibusdam et quasi -is ornata; nam et particulas cuicumque materiae abscisas praesequinas vocant.

praecisē v. 1. praecido.

***praecisio**, -ōnis f. a 1. praecidere (praecisus). *scribitur praecisio illic in codd. legitur inde a RHET. Her. (semel), VITR. (bis), APVL. (semel), sc. in prosa oratione; frequentat AVG.*

i. q. actio vel effectus praecidendi: I notione actionis magis minusve vigente (accedit saepius gen. obi. indicans sive partem abscidendam, e. g. l. 37. 38. 49. 51. 58 infra, sive aliquid dividendum, minuendum, ut e. g. l. 53. 65. 67; praepos. ab AVG. l. 36): A generatim et usu vario de qualibet actione abscidendi vel dividendi, mutilandi, interimendi, quae fit: 1 quolibet modo (tam corporaliter quam incorporaliter): RHET. Her. 4, 30, 41 -o est, cum dictis quibusdam reliquum, quod coeptum est dici, relinquatur incoatum iudicium (om. codd. aliquot; cf. p. 432, 67). VITR. 5, 6, 5 caveae interiores sedes praecidantur, et qua[e] -o fuerit, ibi constituantur itinerum supercilia. HIER. hom. Orig. in Luc. 23 p. 140, 15 Israhelitico populo prophetari, quod -o eius vicina sit (spectat ad Luc. 3, 9 = Matth. 3, 10 securis ad radicem arboris posita est, ut etiam OP. imperf. in Matth. 3 p. 652 timeant -em suam. ceterum cf. VVLG. Ier. 51, 13 Babylon, venit finis tuus pedalis -is tuae). AVG. catech. rud. 20, 6 in digitis . . . maxime apparet quaedam divisio, nec tamen ab unitate -o. conf. 6, 15, 25 vulnus . . . , quod prioris concubinae -e factum erat. serm. Migne suppl. 2, 804 iustitiam tuam probaturus . . . -e iniquitatis tuae. Ps. AVG. categ. 10 (77 M.-P.) -o quam gramme facit in dividendo corpore. ORIG. in Matth. ser. 41 p. 82, 19 -em . . . dierum illorum futuram propter electos dei . . . abbreviationem intellegimus (spectat ad Matth. 24, 22 propter electos breviabuntur dies illi ut 45 p. 93, 14 -em superfluitatis dierum). ISID. orig. 1, 20, 6 ubi in versu post duos pedes syllaba remanet, comma est, quia ibi post scansionem -o verbi facta est. *al.* 2 ictu instrumenti, manu, dentibus sim.: APVL. met. 1, 9, 2 castor ab insequentibus se -e genitalium liberat. FIRM. math. 4, 19, 13 Mars vitia . . . ex igni faciet et ferro, id est -es aut combustiones. MAR. VICTORIN. in Phil. 3, 1-3 (v. sub IIB1. item de circumcissione praepitii AVG. spir. et litt. 26, 46 -e carnis). AVG. anim. 4, 18, 27 laborasti, cum ageres de -e membrorum martyris, ne simul concideri anima putaretur in euang. Ioh. 16, 5 oleaster . . . humilis illorum ramorum superbiorum -e invenit locum. immort. 7, 12 corpus minuitur, cum ex eo aliquid -e detrahitur. *ibid.* iterum. serm. 10, 4 cum iussit Salomon (III reg. 3, 25) parvulum dividi, non est unitatis -o, sed probatio caritatis. Ps. THEOD. PRISC. simpl. med. 94 ut . . . consolidet . . . tenontum -es radix narcissi (cf. Galen. simpl. 8, 13, 6 διακοπῶν). EVSEB. EMES. serm. 19, 16 martyris linguam maiori mensura incidit, ad interfectionem potius quam ad -em. CLAVD. MAM. anim. 1, 21 p. 72, 9 de ossuum scissione et capillorum atque unguium -e. *al.*

B *speciatim apud Christianos de separatione haeticorum sim. (cf. IIB2):* AVG. bapt. 1, 16, 25 p. 168, 14 sive in unitate permixti sint, sive aperta -e dissentiant pseudochristiani. 1, 18, 28 p. 171, 21 (comparatur ecclesia cum corpore) ne membrum infirmatum -e mortificatum diligentiam nullius curationis admitteret. c. Emer. 9 p. 191, 17 ne maior -o fieret (cf. epist. 108, 5 p. 616, 1 ne nimia -o fieret). in Iob p. 578, 19 his contingit, qui se ab ecclesia separant . . . , ut -em -is patiantur. c. Parm. 1, 3, 4 p. 23, 23 (antea: separatio). 1, 8, 13 p. 33, 17 in sanctae ecclesiae -es (-e var. l.) sacrilego furore ferebantur. 2, 2, 5 p. 48, 16 Donatus dicit per -em partis suae ante messem a frumentis zizania separata. 2, 13, 28 p. 79, 15 in -e fuerat vitium quod unitatis pace correctum est. *al.* OP. imperf. in Matth. 1 p. 622 episcopi dederunt occasionem diabolo -um faciendarum. RVSTIC. Conc. I 4 p. 41, 40 nostrorum membrorum -em (gr. I 1, 5 p. 127, 30 ἐκτομήν. *ibid.* infra sectura et incisio). EPIST. pontif. 983 Migne suppl. 4, 1291.

II *metonymice de eis, quae praecidendo efficiuntur:*

A *de rebus:* 1 *de rerum praecisarum lateribus:* VITR. 4, 2, 2 fabri antiqui tabellas . . . contra tignorū -es in fronte fixerunt et eas cera caerulea depinxerunt, ut -es tignorū tectae non offenderent visum. MART. CAP. 6, 691 portas Caspiae . . . , cautium -es (cf. Plin. nat. 6, 30 montibus interrumpit repente. Sol. 47, 1 praecisorum laterum).

2 *de stirpe (in imagine):* HIER. interpr. Iob 15, 32 -o eius impij ante horam corruptetur, et germen eius non verebit (*i. vir-; var. ll. videbit, videbitur; gr. ἡ τομή, Vulg. aliter*). 3 *in arte arithmetica de particulis quibusdam:* AVG. mus. 1, 9, 15 cum . . . dico, ut consideres, quota sit pars, liquidam dico et sine ullo additamento, sicuti est dimidia, ter-

tia eqs. . . ; non ut trientes et semiunciae et hoc genus -um aliquid addatur.

B *de coetu, factione hominum:* 1 *circumcissione affectorum (cf. circumcisio vol. III 1125, 75 sqq.):* ITALA Phil. 3, 2 (Mar. Victorin. ad l.) attendite operarios malos, intuemini -em; nam circumcisio nos sumus (gr. κατατομήν . . . περιτομή, cod. d al. et Vulg. concisionem . . . circumcisio. explicat MAR. VICTORIN. ut apud illos Iudaeos -o sit, quod foedam partem corporis praecidunt; . . . nos circumcidimus . . . malitiam ex cordibus eqs.). 2 *haeresi ab unitate ecclesiae separatorum (exempla certiora, cetera v. sub IB):* AVG. bapt. 1, 19, 29 p. 173, 20 a catholica pace deviantes et in nefariam -is foveam praecipitatos rebaptizandos insuper iudicare. epist. 43, 27 in tam pestifera et sacrilega -e . . . remanere (76, 2 in quorum s. -e perseveratis). 69, 1 ab exheredata -e fugientes. 87, 6 Maximianenses de vestra -e praecisi sunt. 87, 9 ut denuo radicetur vestra -o. c. Petil. 1, 20, 22 ea, quae in catholica reprehendunt, in schismate faciunt et, quae in unitate . . . fugere se fingunt, in sua -e . . . recipiunt. *al.* apud eundem.

praecisor, -ōris m. a 1. praecidere (praecisus). *i. qui praecidit (pro adi. SCHOL.):* 1 *partem ecclesiae, i. q. haeticus:* AVG. in epist. Ioh. 1, 8 noli sequi falsos iustificatores et veros -es. 2 *cibum, sc. de dentibus cibum secantibus:* SCHOL. Hor. ars 471 oves, quae duos dentes habent -es. ISID. orig. 11, 1, 52 dentium primi -es (precess-, pricis- var. ll.) dicuntur, quia omne, quod accipitur, ipsi prius incidunt (cf. Vindic. gyn. ed. Sudhoff, Archiv f. Gesch. d. Med. 8 p. 419 rec. Li l. 74 incisores et gr. τομήεις; v. et supra p. 431, 80). 3 *ramos vel vineam, i. q. putator:* GLOSS. amputator: -or ramusculorum sive vineae.

praecisum v. 1. praecido.

praecisūra, -ae f. a 1. praecidere (praecisus). *scribitur praecisura e. g. NIPS. grom. p. 301, 14 L. legitur fere apud gromaticos et medicos inde ab HYG.*

i. q. actio praecidendi vel res praecidendo effecta: 1 *t. t. geometrarum, gromaticorum; significat:* a *punctum praecidendi:* HYG. lim. grom. p. 153, 16 lineas . . . eiciamus in cathetum ex -is hypotenusarum et circumferentiae. b *partem lineae praecisam:* NIPS. grom. p. 299, 7 L. dicere perpendiculararem eiusdem oxygoni (sc. trigoni) et -as singulas. 299, 13 quinque pedum erit minor -a eiusdem oxygoni (299, 15. in eodem problemate GROM. Cantor 16 trigoni minus -a. Mortet 21). 301, 8 in trigono orthogonio a recto angulo missa super hypotenusam perpendicularis et singulae -ae desiderabuntur. 301, 14. GROM. Cantor 13 tot pedum est -a vasis (*i. basis*) sub latere minore (= Mortet 18). *ibid.* mensuro (*i. multiplico*) praecisur(am) in se (*inde suppletur Mortet 18*). c *partem agri (cf. p. 432, 59):* LIB. col. I p. 230, 11 L. ager eius, sc. Ariciae oppidi, in -is est adsignatus (232, 19 in -a. 236, 8 in -is, in lacineis et per strigas. 237, 21 in -is limitibus triumviralibus. 238, 14 in -as et strigas. II p. 260, 6 in -is).

2 *t. t. medicorum; significat:* a *vulnus praecidendo effectum:* CHIRON 102 (101 vena praecisa) venam ipsam longius quam -a cum cute sarcolabida comprehendens, ita ut sanguis praeculadatur. *ibid.* religabis partes extremas venae secus ipsam -am (Lommatszsch; recisuram cod., tuetur Niedermann). 604 anacollemma ad -am nervorum impones. 731 veretrum ferramento praecides et cauterio candenti -am adures. ANTIDOT. BRUX. 28 medicamentum . . . faciens ad passiones has: . . . ad luxum, ad -am, ad scabiem in capite. b *actionem praecidendi:* SORAN. p. 92, 23 fetus mortui partes praecidendae sunt, scilicet in articulis, ubi et facillime solvi possunt et post -am levitas ossorum remanet.

3 *usu vario de qualibet parte praecisa:* APIC. 4, 2, 6 patina de asparagis: adicies in mortario asparagorum -as quae proiciuntur, teres, suffundes vinum eqs. ORIG. in Matth. ser. 11 p. 21, 27 (ad Matth. 23, 5 dilatant . . . phylacteria) scribae et Pharisei, scribentes quaedam legis dicta in duabus -is membranis alligant eqs. (an membranis? membranarum Radbert., cf. gr. περικομῆματα διφθέρων).

praecisus v. 1. praecido.

? **praecitus**, -a, -um. a prae et citus, si recte trad. *i. q. admodum citus, praeproperus:* VIRG. gramm. epit. 4 p. 18, 19 multi . . . sapificare incipientes a puero festim ad saeculi negotia relictis legitimis studiis -i feruntur ictu (P, def. Stangl, Woch. Klass. Phil. 32, 1915, 234; -i f. ictu N, praecipiti praecipuntur ictu A [v. Stangl, Virgiliana, 1891, 100]; -o f. ictu dubitanter proposuit Huemer, praecipiti f. ictu edidit Polara).

pr(a)ecius, -a, -um. vox obscura, nisi coll. nomine pirorum Praecianum (Cloat. Macr. Sat. 3, 19, 6) coniungenda est cum nom. propr. Pr(a)ecius (e. g. CIL I² 1555 XI 6190). *de origine v. SERV. infra.* scribitur praec- codd. M al. VERG., SCOLVM., M PLIN. al. (cf. praecua(e) D PLIN.), praec- V VERG., codd. rec. PLIN., MACR. (nulla var. lect. in app. allata) al., praet- A COLVM. (testatur Lundström in schedis), H SERV., pret- R COLVM., BREV. EXPOS. al.

leguntur solae formae fem., quibus notione incerta significatur genus vitis (uvae MACR.): VERG. georg. 2, 95 sunt Thasiae vites . . . purpureae -aeque (inde enumerantur BREV. EXPOS. ad l., PROB. Verg. georg. 2, 93; fortasse sec. COLVM. explicat SERV. hae cito maturescunt, unde et -ae dictae sunt, quasi praecoquae, quod ante alias coquantur). COLVM. 3, 2, 23 vites quaedam mediocri quoque solo fecundae, sicut -ae [Bk.]

cedit (vel -a[m] . . . cognoscentia(m), v. Hadot, *Christl. Platonismus*, 1967, 398 adn. 300; ceterum cf. locum sequentem). 4, 23 p. 1129^D omnia . . . quae voces nominant post ipsum deum sunt; . . . eodem modo praeesistentia, praeviventia (-vid- trad.), -a sunt haec, quae conficiuntur; . . . haec omnia apparentibus secundis et intellecta sunt et nominata; (p. 1130^A) postquam enim apparuit cognoscentia, et intellecta et appellata est -a; eodem modo et praeesistentia et praeviventia.

***praecognōsco**, -nōvi, -nitum, -nōscere. a prae et cognoscere. legitur imprimis p. p. -tus, sc. singulis locis apud PLANC. et SVET. et saepius inde ab ITALA, maxime apud Christianos; raro occurrunt formae act. inde a MAR. VICTORINO, RVFINO, AVG.; vox deest poetis; cf. praenosco.

i. q. ante cognoscere, ante scire (item fere GLOSS.¹ I Ansil. PR 261-263). plus minusve abundanter accedit adv. ante AVG. civ. 20, 15 p. 442, 30 D. pecc. mer. 2, 15, 22. al. CONSVLT. Zacch. 2, 11 p. 70, 14 BOETH. (v. sub 2b); cf. in ante EPIST. pontif. sub 1a. pendent acc. (nom.) dupl. RVFIN. apol. Orig. 1 p. 555^A AVG. pecc. mer. 1, 39, 70 in psalm. 57, 5 ORIG. in Matth. ser. 81 p. 192, 18, acc. c. inf. AMBR. in Luc. 2, 3 AVG. pecc. mer. 2, 15, 22 GREG. M. moral. 26, 2, quod AVG. in euang. Ioh. 42, 16, enunt. interrog. Ps. PROSP. vocat. gent. 2, 29 OP. imperf. in Matth. 13 p. 711 BOETH. arithm. 2, 20 p. 104, 16; cf. talis . . . ut p. 502, 11; accedunt praepos. ad l. 62, in c. abl. p. 502, 14. 16. 33 (an etiam in c. acc. l. 74?).

1 pro obi. est, quod cognoscitur, antequam evenit vel est (antequam quis animadverti voluit EVGIPI.): a -unt homines (daemones AMBR., quilibet cogitans FAVST. REL. [in sententia generali]; non nisi p. p. p. -tus praeter ORIG.): PLANC. Cic. fam. 10, 15, 4 quodsi latro -to nostro adventu . . . se recipere coeperit, Bruti erit officium occurrere ei (OROS. hist. 3, 2, 6 -to a. hostium [Iust. 6, 7, 3 cum a. hostium praesensissent]). SVET. Aug. 97, 1 mors . . . evidentissimis ostentis -ta est. AMBR. in Luc. 2, 3 daemones -tum habebant esse venturum Christum. AVG. civ. 18, 32 p. 299, 24 D. quid . . . hoc (sc. Hab. 3, 2) est, nisi -tae novae . . . salutis . . . admiratio? in euang. Ioh. 93, 4 qui de his futuris . . . instruxerat eos discipulos, ne ignaros . . . animos mala inopinata . . . turbarent, sed -ta et patienter accepta ad bona sempiterna perducerent. CONSVLT. Zacch. 2, 11 p. 70, 14 ut in fide tamquam in immobili rupe sistentem . . . fluctus perfidiae -ti ante non moveant (cf. p. 70, 16 pro cautione cognoscere). EPIST. pontif. 622 Schwartz p. 16, 4 nec cui velut insperatum videri potest, quod est in ante -tum. FAVST. REL. grat. 2, 3 p. 63, 26 non ad praenoscentis, sed ad -ti pertinebit reatum omne delictum. ENNOD. epist. 6, 5, 1 p. 152, 22 non est fiducia mea -tis nudata successibus. EVGIPI. Sev. 30, 4 hostes oppidum oppugnaturi putantes se -tos quieverunt. ORIG. in Matth. ser. 117 p. 247, 19 quod -ens apostolus consilium Corinthiis dat, ut eqs. al.

b -it deus vel Christus (et res ad eos pertinentes): α animantes (item numerum hominum sim.; sec. Rom. 8, 29 [v. infra l. 84] subluce passim respectus praedestinandi, eligendi [quae verba iuxta ponuntur l. 57 sqq. 67. 72; distinguitur autem praedestino l. 59. 80]; ad meram cognitionem spectant e. g. l. 70 sq.): ① p. p. p. -tus: ITALA I Petr. 1, 20 (Ps. Prosp. vocat. gent. 1, 23 al. = VVLG.) sanguis Christi -ti . . . ante constitutionem mundi (gr. προεγνωσμένον. ibid. iteratur in codd. quibusdam Italiae et Vulg.; respiciuntur fideles: AVG. civ. 22, 2 p. 555, 17 D. credendum non est, quod eos tunc cognoverit deus -tos a. c. m. [ad Gal. 4, 9 cogniti a deo ut: in euang. Ioh. 98, 2 gen. ad litt. 4, 9 p. 106, 6]. trin. 13, 15, 19 -ti et praedestinati et electi a. c. m.). PELAG. in Eph. 1, 11 'praedestinati': ante destinati per fidem, sive -ti. RVFIN. apol. Orig. 1 p. 555^A qui hominem dicunt . . . Iesum -tum et praedestinatum. Orig. in Rom. 7, 8 p. 1124^B videbitur et qui praedestinatus est, propterea praedestinatus esse, quia -tus est (et bis ibid.). AVG. civ. 20, 15 p. 442, 30 D. dei praescientia . . . liber est vitae, in quo sancti scripti sunt, id est ante -ti. in euang. Ioh. 14, 8 est . . . quidam populus natus ad iram dei et ad hoc -tus. 42, 16 (ad Ioh. 8, 47 ex deo non estis) non solum . . . vitiosi erant . . . , sed etiam -ti, quod non fuerant credituri. c. Iulian. op. imperf. 3, 198, 1 donec deo -tus sanctorum numerus completeretur. pecc. mer. 2, 15, 22 neminem . . . esse, qui tantum velit, quantum res exigit, ante -tum est. in psalm. 134, 8 Iacob id non suis meritis tribuat; ante est -tus, ante praedestinatus, ante electus. CONC. Carth. a. 411 (Corp. Christ. 149 A) 1, 55 l. 233 Christus traditorem suum . . . non solum cognitum in discipulorum numerum pertulit, verum etiam -tum in discipulorum numerum adsumpsit (de eodem: ORIG. in Matth. ser. 81 p. 192, 18 discipulus ne forte ipse esset, qui -tus erat proditor). PROSP. in psalm. 106, 39 ecclesia catholica in electis suis, -tis a deo, . . . non minuitur. Ps. PROSP. vocat. gent. 1, 20 p. 673^C filii promissionis . . . -ti et praedestinati in regnum dei (ORIG. in Matth. 13, 27 p. 255, 20). 2, 29 deus sicut praescivit . . . , ita semper -tum habuit, quantus piorum numerus . . . ad aeternam beatitudinem pertineret.

al. masc. pro subst. de electis (cf. FAVST. REL. sub a): ORIG. in Matth. 13, 27 p. 255, 24 (ad psalm. 70, 6) ut sit protector -torum deus.

② formae activae: RVFIN. Orig. in Rom. 7, 8 p. 1127^A sicut non omnes praedestinavit deus, ita neque omnes -vit (sc. eligendo). AVG. in psalm. 57, 5 deus -vit homines peccatores. ORIG. in Matth. 17, 4 p. 587, 30 pater parabola Matth. 21, 28 sqq., i. deus, accedens ad primum filium . . . , quem -vit et praefinivit, sc. ecclesiam (gr. προέγνω. respic. Vulg. Rom. 8, 29 quos praescivit et praedestinavit. item in Matth. ser. 81

p. 193, 32 deum sanctificantem quos -it et quos praedestinavit vocantem).

β res (non nisi p. p. p. -tus praeter OP. imperf.): IREN. 3, 16, 7 -ta sunt . . . omnia a patre, perficiuntur autem a filio (ibid. iterum. AMBR. fid. 1, 15, 97). ibid. exspectans eam horam, quae est a patre -ta (ibid. iterum; cf. ibid. tempus passionis [5, 1, 1]). AMBR. spir. 2, 2, 20 patris et filii et spiritus sancti consilium non de rebus incertis aliquibus, sed -tis et statutis. AVG. anim. 1, 12, 15 p. 315, 28 si peccata nondum facta . . . , sed -ta et futura puniuntur. octo quaest. 2 susceptio hominis . . . ab eo verbo -ta est. pecc. mer. 1, 39, 70 divino spiritu . . . talis vita humana -ta atque praedicta est, ut non iustificetur in conspectu dei omnis vivens (psalm. 142, 2). CASSIAN. conl. 17, 25, 14 cum sit ei censurae dei ante ortum uniuscuiusque -tus finis. LEO M. serm. 67, 2 quia multum diversum . . . est id, quod in Iudaeorum malignitate -tum et quod in Christi est passione dispositum. OP. imperf. in Matth. 13 p. 711 deus -it quid volumus. FVLG. RVSP. praedest. 1, 16 in quo parvulo nulla peccatrix -ta est aetas. ORIG. in Matth. ser. 88 p. 203, 9 si Petrus Christum deprecatus fuisset, ut repelleretur ab eo -ta ipsi denegatio eius. al.

2 pro obi. est, quod cognoscitur, antequam alia cognoscuntur vel fiunt (non nisi p. p. p. -tus [neutr. pro subst. PROSP.] praeter GREG. M. moral. 26, 2 et RVSTIC.; vi praeverbii haud raro minus perspicua): a quod sequitur non pendet e cognitis: IREN. 3, 12, 7 Petrus -tum . . . eis Iudaeis deum custodivit. EPIST. Alex. l. 33 H. priora facta iam -ta praetereo. AVR. VICT. Caes. 7, 2 qua potentia . . . -tis moribus potitus Otho. AVELL. p. 156, 19 quantum famae mobilitate -tum est. accedit respectus agnoscendi, probandi: PROSP. c. coll. 21, 3 apostolica . . . sedes, quod a -tis sibi non discrepat, cum -tis probat et, quod iudicio iungit, laude non dividit. b quod sequitur pendet e cognitis: RVFIN. Basil. hom. 5, 15 p. 1779^B qui prudenti . . . prospectu rerum mortalium instabilitate -ta cor suum . . . praeparat. OROS. hist. 7, 4, 2 -ti . . . gentium tumores comprimebantur. CASSIAN. inst. 4, 7 qui monachus fieri vult, imbutus . . . prima institutione humilitatis . . . atque in ea longa exercitatione -tus admiscendus ex hoc congregationi fratrum alii traditur seniori. BOETH. diff. top. 4 p. 1216^B ut progrediatur, ratio ex ea pendet, quod (immo quae?) natura generis ante -ta est (herm. sec. 2, 7 p. 154, 23 quoniam id . . . ostendimus, ad ipsa Aristotelis verba veniamus, in quibus per haec a. -ta facilis poterit evenire cognitio. in Porph. comm. sec. 1, 5 p. 150, 4 nisi sint haec a. -ta, illa . . . non possunt cognosci). RVSTIC. c. aceph. p. 1233^A quia intellectu -entes duas Christi naturas, deinde admoventes unionem, unam continuo effici dicimus. GREG. M. moral. 2, 26 diabolus in extremo filiorum mortem intulit, ne . . . minus percuteret rerum amissio, -ta morte filiorum. 26, 2 arrogantes requirere . . . de errore despiciunt, si quando se errasse veraciter -unt. abl. absoluto sine subst. (cf. cognito vol. III 1515, 9 sqq.): BOETH. arithm. 2, 20 p. 104, 16 -to . . . , quid in planis numerorum figuris vis ipsa quantitatis naturaliter operetur, ad solidos numeros non erit ulla cunctatio.

3 absolute de deo cognoscente ante omnium constitutionem: MAR. VICTORIN. adv. Arium 4, 23 ipse deus . . . praeevens, praevivens, -ens. deriv.: praecognitio, praecognitor. Baumgartner. praecolligo, -ere. a prae et colligere. [perperam editum est Migne 64, 983^B. 994^D pro praesyllogizare, v. BOETH. top. Arist. lat. 148b8. 156a7.] i. q. antea colligere (sc. intellegendo): RVSTIC. Conc. I 4 p. 117, 19sq. -it . . . sanctitas tua recte ab ipsis initiis et finem ecclesiasticae causae; ego vero ex litteris, quas modo accepi, non eundem -am.

praecolo, -cultum, -ere. a prae et colere. [falso coniciebatur olim AVELL. p. 616, 14 triumphis . . . -uisse concordiam pacis (praecolisse trad., praetulisse Guenther).]

i. q. antea colere (notionem comparativam q. e. prae aliis colere, ornare sim. nolimus agnoscere, v. STAT. sub 2. praecultus et AVELL. supra): 1 ante alias actiones, status sim., sc. praeparando (p. p. p. -tus vergit in vim adi. notionis q. e. praeparatus; indicatur cui rei quid paretur l. 65. 71): CIC. part. 80 animi habitus ad virtutem quasi -ti et praeparati rectis studiis (AVG. quant. anim. 32, 68 multis aliis, quae tibi desunt, animus ad haec intuenda . . . -endus est). AVG. epist. 138, 1, 1 si auriculis eorum minus fidei pietate -tis sermo iste non sufficit. util. cred. 10, 24 p. 31, 5 adhibendo iis fidem, quae ad -endum et ad praecurandum animum sunt divinitus constituta. 17, 35 p. 45, 26 animos rationi -it fides. 2 ante suum tempus, sc. praepropere, inconsulte: TAC. ann. 14, 22, 2 quibus hominibus nova et ancipitia -ere avida . . . ambitio est.

praecoloro, -āre. a prae et colorare. i. q. ante, sc. in parte adversa, colorare (vim praeverbii temporalem intellegunt alii): VINCENT. LER. 25, 5 qui mala gramina et noxios succos medicaminum vocabulis -ant, ut nemo fere, ubi suprascriptum legerit remedium, suspicetur venenum (25, 3 haereticorum pagina veteris testamenti sententiis . . . colorata).

praecommodo, -āre. a prae et commodare. i. q. antea commodare (cf. GLOSS. II 418, 28 προικχῶ: -o): COD. Theod. 14, 27, 2 (= Iust. 11, 29, 1) tot solidos ex dinummio vectigali . . . -ari decernimus, ita ut ex titulo navium . . . repensetur. CORIPP. Iust. 1, 7 -o linguam: vos, divae, date verba.

2 usu christiano: a generatim respicitur fere praedicatio dei, euangelii, fidei eiusve doctrinae sim. (cum colore laudandi e. g. l. 16 et 20, vaticinandi hic illic in iunctura -um prophetarum, v. p. 506, 72; praedicat ipse Christus l. 7. 19. al.): TERT. anim. 3, 3 Christus piscatores . . . ad -um emittens. adv. Iud. 9, 24 Iohannes baptista Christum esse agnum dei demonstrando inluminabat mentes hominum -o suo. adv. Marc. 3, 24 p. 422, 10 hoc inauditi . . . regni -um soli Christo reservaverat deus. pudic. 10 p. 239, 15 misericordiam dei . . . quasi destruc-turam -um verebatur Ionas. IREN. 1, 25, 3 uti . . . avertant aures suas a -o veritatis (gr. κηρύγματος). CYPR. Fort. praef. 5 p. 319, 15 in . . . fratribus . . . ad -um dominicae confessionis . . . armandis (11 p. 338, 23 ediderunt confessionum -a). idol. 15 p. 31, 13 ut Christus . . . non tantum -o vocis sed et passionis testimonio praedicaretur (item praeco-natur deus, Christus: LACT. inst. 1, 4, 2 de uno deo -um faciunt prophetae [1, 4, 8 -um dei singularis]. AVSON. rhop. 27 quis digne domino -a continuabit [-o trad.]? PRVD. perist. 10, 564 ampli nominis -um. sim. al.; cf. supra CYPR. Fort.). HIL. in Matth. 10, 17 ut . . . excelso loquen-tium -o audiantur praedicanda. 16, 10 post illa indultae et beatitudinis et potestatis tanta -a (respiciuntur verba Christi Matth. 16, 17 sqq.). OPTAT. 1, 5 p. 8, 9 baptisma omni laudis -o dignum est. HIER. epist. 60, 2, 2 ut . . . Nineve . . . illius, sc. Iona, -o salvaretur. AVG. c. Gaud. 1, 34, 44 p. 243, 15 ad docendum . . . populum Israel . . . deus prophetis -um dedit, non regibus imperavit. COMM. instr. 2, 20, 13 dominum -o (-a trad.) tanto clamante(m), . . . qui iubet eqs. et saepius. **b spe-ciatim deus de se praedicat** (cf. praedicatio p. 545, 41): LACT. inst. 4, 14, 19 si se deum Christus ipse dixisset, hoc erat non de uno deo facere -um . . . sed . . . se ab eo, quem inlustratum venerat, separare. HIL. in psalm. 139, 2 p. 778, 10 ut Christus, cum ex susceptione carnis infirmitatis in eo sermo esset, -um quoque mox non infirmandae ex aliquo divinitatis adsisteret.

II transfertur: A ad mercedem praekonis (cf. indicium vol. VII 1, 1150, 82 sqq.): CATO agr. 146, 1 (in lege oleae vendendae) qui oleam emerit, amplius quam quanti emerit omnis pecuniae centesima accedet, -um praesens nummorum tot.

B ad ea, quae praedicatione efficiuntur: **1 potius de ipsis dic-tis, scriptis eorumve argumentis (exempla notabiliora; de sono classici l. 39; huc vergunt quaedam sub IB allata, ut l. 6, p. 504, 75):** a gene-ratim: α usu vario: PROP. 3, 3, 41 (Calliope per imaginem dis-suadens carmen heroicum) nil tibi sit rauco -a (praekonica var. l.) classica cornu flare (flere trad.; sunt, qui -a pro adi. habeant, ut vol. III 1279, 23). Ov. trist. 2, 65 invenias vestri [-a nominis] illic, sc. in met. (primordia laudis var. l.). Pont. 3, 1, 45 ut sint -a nostra vera. SEN. dial. 12(11), 8, 2 Caesaris tui opera, ut per omnia saecula domestico narrentur -o, . . . compone. LVCAN. 1, 472 fama . . . nuntia belli innumeras solvit falsa in -a linguas (CE 1408, 9 haec tibi quae cecini non sunt -a f.). PLIN. nat. 25, 78 Iubae volumen . . . extat de ea herba et clarum -um. 31, 41 cla-rissima aquarum omnium . . . frigoris . . . palma -o urbis Marcia est. APVL. met. 5, 10, 8 ne populis tam beatum eius Psyche differamus -um. flor. 16, 38 quid addi potest ad hoc -um viri consularis? al. β usu christiano: IREN. 1, 27, 4 adulterant veritatem et -um ecclesiae lae-dunt (cf. 5, 20, 2 relinquunt -um ecclesiae. AVG. op. monach. 32, 40 p. 592, 5 qui hoc dicit, adversus sanctae scripturae manifesta -a . . . armatur). 4, 41, 4 apostolum . . . omnia consonantia veritatis -o docu-isse. 5 praef. manifestato -o ecclesiae, quod prophetae . . . praekonave-runt . . . perfecit . . . Christus eqs. (CASSIOD. in psalm. praef. p. 10^c ut perfecta eorum psalmorum -a comprobentur. PRIMAS. in apoc. p. 830^b utriusque testamenti. cf. AVG. epist. 102, 14 p. 557, 1 cum tanta mani-festatione de illo compleantur -a prophetarum [137, 16 p. 119, 2 APON. 3 p. 48]. SACR. Leon. 247 = Gelas. 902 M. inplesti). ARNOB. nat. 1, 65 p. 63, 5 M. Christus . . . portans . . . -um salutare credentibus. AVG. civ. 22, 7 p. 565, 27 D. legebantur . . . -a praecedentia prophetarum (COMM. apol. 53 legitis multorum -a <vatum>). EPISTR. pontif. 385 Conc. I 2 p. 99, 2 legimus eius a vobis . . . scripta -a). c. Faust. 13, 18 p. 399, 25 si etiam veris de Christo -is iam superfluo creditur. et saepius. de precatione quadam: ALC. AVIT. c. Eutyech. 2 p. 22, 31 sollempnis huius -i (cf. l. 16 supplicationem cum laude divina, l. 26 praedicationis).

b speciatim, sc. -a respiciunt singulos quosdam locos, sententias sim. (sc. fere sacrae script. praeter PLIN.): PLIN. nat. 18, 300 sunt qui accendant in arvo et stipulas, magno Vergili -o (georg. I, 84 sqq.). 25, 58 medici drachmas quaternas dedere, claro Herophili -o, qui helleborum fortissimi ducis similitudini aequabat eqs. TERT. resurr. 19 p. 51, 6 di-spectio tituli et -i ipsius (sc. vocabulorum resurrectio mortuorum, de qui-bus 18 p. 49, 16 edictum dei). IREN. 5, 18, 1 illud solum verum est ec-clesiae -um, quoniam eqs. CYPR. epist. 60, 2 p. 692, 10 (ad Romanos de Rom. I, 8) Paulus -o futurorum merita vestra contestans, dum parentes laudat, filios provocabat. AMBR. Isaac 5, 49 sponsa tanto secura -o (cant. 4, 12 sqq.). HIER. epist. 27, 3, 3 postquam domino terga praebuit asellus, coepit Esaiiae consonare -o: 'beatus, qui eqs.' (Is. 32, 20). NICET. spir. 7 verbum . . . filius intellegendus est, secundum Iohannis -um: . . . ([Ioh. I, 3]). MAR. MERC. Conc. I 5 p. 35, 30 s. Pauli -um, qui ait: . . . [act. 17, 30 sq.]. FVLG. RVSP. rem. pecc. 2, 2, 2 quos s. beati Pauli -um 'deus vult salvos fieri eqs.' [I Tim. 2, 4]. ISID. eccl. off. 2, 13, 3. cf. GREG. M. moral. 1, 1 iuxta sponsi -um [sc. cant. 2, 2]). AVG. serm. 185, 3 Christo -um vocis angelicae factum est: 'gloria in excelsis eqs.'

(Luc. 2, 14). Ps. Avg. c. Fulg. Rev. Bénéd. 58, 1948 p. 192, 22 legis -o praemonente: . . . (Sirach 33, 15). VICT. VIT. 1, 11 ut Daviticum -um conveniret: . . . (psalm. 38, 2 sq.). al.

2 potius de laude, fama sim., qua quis fruitur (pauca minus dubia praebemus huius usus, a quo et IBla et IID1 aegre discernitur): TERT. nat. 2, 16, 5 potuerunt . . . novorum apud Romanos pomorum <reper-tores> meruisse -um divinitatis (cf. 2, 16, 6 deos haberi). AVSON. 178, 5 p. 42 P. inviolata tuens castae -a vitae Pudentilla. Mos. 404 quos . . . facundia . . . contulit ad veteris -a Quintiliani. CLAVD. DON. Aen. 4, 320 p. 400, 19 omnium castarum -a superans Dido. CLAVD. 28, 117 falsa pii -a sumpsit Augustus. MART. CAP. 5, 436 (log. Rhetorica) quae . . . in liti-bus mihi de discriminum fati promeriti eventus -a compararim (antea: gloriam). OROS. hist. 7, 18, 6 Aurelius Alexander . . . imperator creatus . . . digno aequitatis -o fuit (vix ad DI). al.

C ad quaelibet, quae sine voce, sine verbis aliquid praedicant, testantur, celebrant sim. (sc. fere de actionibus, de ipsis hominibus INSCR.; paulo aliter, sc. de laude ab elementis sim. deo oblata AMBR. epist. 77, 4 Z.; ceterum v. quae ad D monuimus): SEN. contr. 4 praef. 6 de-clamavit Pollio Asinius intra quartum diem, quam filium amiserat: -um illud ingentis animi fuit. TERT. apol. 50, 5 Dido rogo secundum matri-monium dedit: o -um castitatis! CYPR. mortal. 10 post opera magnifica, post misericordiae suae, sc. Tobiae, multa et gloriosa -a (respicitur Tob. I, 3 sqq.). TRACT. Pelag. 4 p. 107 ille . . . dilectus a domino discipulus et, quod tanti muneris -o dignus esset, specialiter adnotatus. CASSIAN. inst. 11, 10, 1 post innumera virtutum -a (sim. 11, 11). VIGIL. THAPS. c. Eutyech. 2, 3 p. 105^b ille Manichaeus humanam naturam Christi ne-gans deitatis -a, iste Photinus deitatem negans humanitatis allegat (antea: virtutes . . . infirmitates). GREG. M. dial. 2, 3, 1 -o . . . eximiae con-versationis celebre nomen eius Benedicti habebatur. INSCR. christ. Diehl 1743 (= Tun. Merlin 1704) <vi>duitatis et ve<r>ecundie -um, castita-<t>is et p<i>etatis exe<mplum>. al.

D ad causam vel materiam praedicationis, laudis sim. (saepe acce-dit gen. subi. aut gen. indicans, ex qua re laus orta sit; locos, ubi gen. potius qualitatem actione praedicatam indicat, v. sub C): **1 de actio-nibus vel qualitibus laudandis, laude dignis sim.:** a exempla varia: TERT. adv. Marc. 2, 4 p. 337, 14 bonitas dei etiam hoc -o suo addidit, quod . . . domicilium homini commentata est (-um pertinet ad deum ut: HIL. in psalm. 148, 6 p. 863, 16 inanima per institutionis ord-inem . . . -um creatoris ostendunt. IVLIAN. in Iob 37, 22 pro immensi-tate -orum eius. al.). resurr. 11 p. 39, 16 hucusque de -o carnis adversus inimicos . . . eius. SOL. 1, 125 pater capitis damnatus donatus filiae in memoriam tanti -i reservatus est (I, 124 alere eum uberibus suis de-prehensa est; Plin. nat. 7, 121 miraculo). 35, 4 Callirhoe . . . , fons . . . ex ipso aquarum -o sic vocatus. FIRM. math. 2, 30, 1 ad imaginem te divi-nitatis . . . forma, ut sis semper -o bonitatis ornatus (al. apud eundem; vix ad I, cf. enim 6, 25, 5 sapientia et -o b. ornatos. 6, 26, 5 dignitate b. ornari. sim. 5, 1, 16 -o simplicitatis ornatos). HIER. epist. 54, 2, 1 utinam -a seminarum imitentur viri (CASSIOD. inst. 1, 1, 9 multa de -is huius f., sc. Ruth, . . . copiosa laude celebravit Bellator). VITA Hil. Arel. 2 l. 8 -orum sublimium redundat ubertas (item de virtutibus, mi-raculis sancti: 31 l. 11 -um . . . triumphalibus meritis praeponeendum. PAVL. PETRIC. Mart. 2, 161 -a maxima. 6, 504 ut . . . -a laudes [antea: mirabere gesta]. al.). CASSIOD. hist. 10, 27, 2 princeps multis -is adorna-tus, maxime vero clementia, mansuetudine eqs. et saepius. **b -um est sim. c. inf.:** CASSIOD. var. 3, 51, 2 inter improbos magnum -um videtur esse ad talia crimina pervenire. 4, 2, 1 per arma fieri posse filium grande . . . constat esse -um. 6, 15, 3 ubi est vel intrasse -um. GREG. M. moral. 1, 1 immensi est -i bonum etiam inter malos exstitisse (opp. cul-pae est).

2 de hominibus, in quibus aliorum laus consistit: CASSIOD. var. 1, 32, 1 (ad urbis praesulem) tuum -um est populus quietus. 5, 43, 1 germanam nostram, generis Hamali singulare -um. compl. in II Cor. 1, 12 Paulus -um suum dicens esse Corinthios, sicut et ipsorum pro-babatur apostolus (ad II Cor. 1, 14 gloria vestra sumus sicut et vos nostra).

appendix syntactica: **1 accedit gen. indicans:** a quis (quid) praedicet, laudet: α gen. animantium (exempla selecta): CIC. fam. 7, 24, 1 Calvi Licinii. PLIN. nat. 16, 62 Homeri. 18, 300 Ver-gili. APVL. flor. 16, 38 viri consularis. IREN. 2, 34, 1 eius Christi (5, 20, 2. cf. HIER. in Matth. 20, 29 sqq. l. 1140 salvatoris [nisi ad β]). 4, 36, 8 apostolorum (Ps. AMBR. serm. Sess. 3, 1 p. 122^a ISID. eccl. off. 2, 13, 3). HIL. in Matth. 12, 23 prophetarum (AVG. civ. 22, 7 p. 565, 27 D. epist. 102, 14 p. 557, 1. QVODV. prom. 1, 35, 48 prophetae David. LEO M. epist. 10, 1. al.). al. β gen. rei: Ov. epist. 16(17), 209 famae (VITA Fulg. p. 103 L.). VAL. MAX. 3, 22 litterarum. PLIN. nat. 31, 41 urbis. IREN. 1, 27, 4 ecclesiae (5 praef. 5, 18, 1. 5, 20, 2). CYPR. Demetr. 17 vocis (epist. 10, 2 idol. 15 HIER. epist. 58, 1, 1. AVG. serm. 185, 3 angelicae. VAL. CEM. hom. 14, 1. al.; cf. AVG. in psalm. 8, 8 om-nium verborum linguarumque). AVG. op. monach. 32, 40 sanctae scrip-turae (VIGIL. THAPS. c. Eutyech. 2, 4 p. 106^a. cf. Ps. Avg. c. Fulg. Rev. Bénéd. 58, 1948 p. 192, 22 legis [LEO M. epist. 10, 1 PRIMAS. in apoc. p. 830^b]. CARM. adv. Marc. 4, 193 veteris . . . verbi. sim. al.). al.

b quid (quis) praedicetur, laudetur: α gen. rei (cf. p. 507, 19): CIC. Arch. 20 suorum laborum -um (Ps. EVSEB. GALLIC. hom. 72, [Breimeier])

2, 1, 39. abortivus: TERT. adv. Marc. 3, 8 p. 388, 23. acerbus: NON. p. 247, 22 [distinguitur TERT. adv. Marc. 4, 27 p. 514, 11]. incoctus: NON. p. 247, 22; *opposita v. infra l. 9sqq.*; *accedit acc. relationis sub A2c*: A respiciuntur potius, quae communem, expectatam sim. praeveniunt maturitatem, opportunitatem sim., sc. ante alia vel solito prius matura sunt, fiunt: 1 in rebus naturalibus (hunc usum velut primarium exemplis vetustioribus sub 2 et B allatis praepone- dum esse censuimus): a de arboribus, pomis sim. citius matu- rescentibus. opponitur e. g. serus: CLOAT. Macr. Sat. 3, 19, 6 PLIN. nat. 21, 20. diurnus: CVRT. 8, 5, 15. serotinus: COLVM. 3, 21, 5 arb. 21, 1 PLIN. nat. 1, 16, 51. 15, 71. al. hibernus: COLVM. 5, 10, 10 arb. 21, 1 PLIN. nat. 16, 106. 17, 17. 18, 283. immaturus: PLIN. nat. 15, 16. novissimus: PLIN. nat. 21, 20. *exceptis l. 49. 54sqq. et fortasse l. 52 est appellatio generis pomorum plantarumque; quae abiit in sermonem gr., sc. fere neutr. pro subst. (v. infra l. 46 et sub β), sed adi. exstare videtur HEROD. med. Rhein. Mus. 58, 1903 p. 100, 18 (addasne et ORIBAS. l. 82?); ceterum cf. Strömberg, Griech. Pflanzennamen, 1940, 160.*

α adi.; ad maturitatem pervenitur: ① naturaliter: VARRO rust. 1, 54, 1 videas, a quo genere uvarum . . . incipias legere; nam et -x et miscella . . . multo ante coquitur (COLVM. 12, 37 u. -es quam maturis- simas legito. 12, 39, 1 bene maturam. VVLG. num. 13, 21. ISID. orig. 17, 5, 15. 16. in comparatione: VVLG. Sirach 51, 19 sapientia defloriet tam- quam -x u. [gr. περαζούσης]. CLOAT. Macr. Sat. 3, 19, 2 sunt . . . ge- nera malorum: Amerinum . . . -x (PLIN. nat. 16, 106 et 241 v. infra; cf. etiam l. 42sqq. nec non l. 68. 82). 3, 19, 6 pirum anicianum . . . Turra- nianum -x . . . Valerianum serum (COLVM. 5, 10, 18 -ia. PLIN. nat. 16, 106 nucis et mala et p. praeterquam hiberna aut -ia. 17, 17. v. etiam l. 68). 3, 20, 1 ficus Africa albula . . . Pompeiana -x (COLVM. 5, 10, 10 locis frigidis . . . -es ponito [opp. hibernas ut arb. 21, 1. cf. PALLAD. 4, 10, 27, ubi opp. quae sera maturat]. 10, 403 PLIN. nat. 15, 70. 15, 71 se- rotinae et -es. 15, 74. 16, 113. 16, 241 infra. VVLG. Mich. 7, 1 [sed primi- tivas f. vertit Hier. ad l. et explicavit immaturas; Itala cod. 176 primos fructos]. IULIAN. in Os. 9, 10 l. 190). CVRT. 8, 5, 15 (in comparatione) nullum esse eundem et diurnum et -em fructum (COLVM. 3, 2, 18. 3, 21, 5 ut f. <serotinum> cum -e legat. PLIN. nat. 1, 16, 51 -es f., seroti- ni. 18, 283 omnes hibernos f. et -es laedi). COLVM. 3, 1, 7 vites . . . -es, quarum maturitas frugum praecurrit hiemem ([sim. PLIN. nat. 17, 22]. 3, 2, 1. 3, 2, 28. 3, 9, 6. arb. 3, 1 [opp. 3, 2 sero maturantem]. SERV. georg. 2, 95 p. 512, 30). 3, 21, 5 ut . . . amittat vindemiam -em (i. uvas -es). CALP. ecl. 2, 43 ars . . . cogit insita -bus subrepere Persica prunis (CHAR. gramm. p. 462, 39 B. p. -c<oc>um κοκκύμηλον. cf. p. 514, 3). PLIN. nat. 15, 40 post autumnum maturescunt Asiatica, aestate -ia Persica (sc. mala. MART. 13, 46 tit. P. -ia [-cocta var. l.]. GARG. MART. med. 44 -a . . . et Armenia leviora sunt. *ibid.* iterum. pom. 2, 10 omnibus P., maxime tamen -is et Armeniis. PALLAD. 12, 7, 4. DIOSC. 1, 125 p. 64, 23 M. microtera . . . que latine -ia dicitur [gr. 1, 115, 5 βρεκόκκια]. ISID. orig. 17, 7, 7 alium -x, alium vocatur aestivum. *trahasne quaedam ad β?*). 16, 241 brevissima vita est punicis, fico, malis, et ex his -bus brevior quam serotinis. 17, 16 cum -es excurrere germinationes evocatae indulgentia caeli (cf. GARG. MART. pom. 2, 11 -o germine Persici, quod saepe et ante veris adventum florere festinat). 18, 314 rapa . . . -ia. 19, 112 -x alium. 21, 19 Carthagine Hispaniae hieme tota -x est rosa (21, 20 -x Campana est, sera Milesia). SYMM. epist. 3, 23, 1 ut -x olea in usum olivi viridis mulceatur. ② arte humana: COLVM. 11, 3, 51 sic . . . -em fructum habebit (ad rem v. antea: qui praematurum fructum cucumeris habere volet eqs.). PLIN. nat. 15, 16 olivae fiunt et -es fer- venti aqua perfusae quamlibet immaturae (16, 119 praeflorent talia, quae hominis cura coluntur, et praegerminant, <in> totum -ia fiunt [cf. Theophr. caus. plant. 2, 11, 7 πρωιχαπρότερα]. 17, 260 cerasos -es facit cogitque maturescere calx admota radicibus. 21, 21 qui -em rosam faciunt eqs.). 15, 73 grossi alieno -es anno (v. 15, 72 sunt et hibernae fici . . . sed artis, non naturae).

β adhibetur pro subst., ut significantur arbores quaedam vel poma, sc. sive 'amygdali Persicae' L. sive 'pruni Armeniacae' L. (ad rem et ad confusionem horum generum v. Olck, RE II 270 sq. et Steier, RE XIX 1, 1022 sqq.): ① fem. plur. praecoces de arbore: PLIN. nat. 16, 103 ab ea amygdala proximae florent Armeniaca, dein . . . -es. 16, 114 biferae et in malis ac piris quaedam sicut et -es (si recte huc traximus; alii -es intellegunt adi. praedicative positum). ② neutr. plur.: A de surculis (non legitur nisi forma praecoqua): GARG. MART. pom. 2, 11 Armenia vel -a . . . prunis insita floriola sunt (sim. PALLAD. 2, 15, 20. 12, 7, 6). B de pomis (trad. nom. praecocia EDICT., HIPPOCR., ORIBAS. [fere La, -coccia Aa sec. gr.], sed -quia APIC. 4, 5, 4 [bis, unde restit. 4, 3, 6 pro -qui; sunt qui malint -qua]; abl. heterocl. -quias APIC. 4, 5, 4 [restit. pro -ques 4, 3, 6; -quis malunt alii]; hucine exempla quae- dam supra l. 42sqq. allata? cf. etiam falsam var. l. pro Persica MART. 13, 46, 1 [v. Heraeus in app. crit.]): EDICT. imp. Diocl. 6, 58 L. -ia (disting- uuntur: 59 duracina. 61 Persica). APIC. 4, 3, 6 minotal ex -is. *ibid.* -i<a> enucleata. 4, 5, 4 gustum de -is. *ibid.* -ia purgas, enucleas eqs. *ibid.* super -ia. HIPPOCR. diaet. 2 (cib.) l. 474 M.² sorba . . . et -ia . . . et omne huius modi pomum viscidum est et constringit. ORIBAS. syn. 2, 21 Aa p. 104, 1 Mø. mela, -a (gr. πραικόκκια [v. app. crit.] ut locis sequentibus; an interpunctione deleta intellegas adi.?). 4, 13, 6 Aa p. 12 (quae minus nutriunt) Persica, armoniaca, vero coccia (i. Armeniaca, -ia; La peracoc-

ti et paulo post, gr. non respondente, -ia. in eadem serie: 4, 26, 1 Aa [in- ter ea que facile corrumpuntur]. 4, 28, 20 Aa p. 30. cf. GLOSS. II 257, 16 βρεκόκκια pruna (v. p. 513, 40 sq.).

b per enallagen de locis, quibus fructus citius maturescunt: PLIN. nat. 17, 79 in similem transferri terram . . . oportet, nec ex tepidis aut -bus in frigidis aut serotinos situs (sim. 18, 197 ex -bus locis <in sero- tina> [cf. Theophr. caus. plant. 3, 24, 2 πρωιτων]).

c de variis rebus: incorp.: COLVM. 1, 6, 20 vina celerius ve- tustescunt, quae fumo . . . -em maturitatem trahunt (3, 6, 3 ne aut -is aut serae m. fructum adferat vitis). PLIN. nat. 14, 78 vasis musti deiectis in mare, quo genere -x fit vetustas. 15, 38 strutha mala serotino proven- tu, -i vero mustea mala. corp.: PLIN. nat. 35, 184 alumen aestivis solibus maturatur; quod fuit ex eo -x (-coctum var. l.), candidius fit. MARCELL. med. 16, 67 picem -am (sc. quae prima effluit, cf. Plin. nat. 16, 52).

2 in rebus humanis: a de ingenio, actionibus, qualitatibus, quibus infantes, pueri sim. aetatem antecedere videntur (cautius in- ducitur QVINT. inst. 1, 3, 3): NOVIVS Atell. 106 huic puellae -quis libido inest. COM. pall. inc. 95 odi puerulos -i sapientia (cf. QVINT. inst. 1, 3, 3 illud ingeniorum velut -x genus non temere unquam pervenit ad fru- gem). SEN. dial. 10, 6, 2 tam -em audaciam Livii Drusi adolescentis (antea: immatura ambitio. cf. APVL. apol. 85, 8 malitia). PLIN. nat. 7, 2 risus -x ille et celerrimus ante XL diem nulli datur infanti (nisi ad B). STAT. silv. 2, 1, 39 modestia -x pueri . . . et tenero probitas maturior aevo. TERT. anim. 20, 3 penes Colyttum pueri mense citius eloquuntur -a lingua. b de fato, poena sim.: SEN. Phoen. 250 letum -is fati (cf. IULIAN. in Iob 15, 32 [antequam dies eius impleantur] -a morte rapietur). AVSON. 196, 29 p. 55 P. omnia -x fortuna tibi dedit et rapuit (SYMM. or. 3, 6 Alexandrum ducem -x f. delegit [v. antea: ante robur aetatis]). PELAG. in I Thess. 2, 16 ('praevenit enim super illos Iudaeos ira dei') -a poena captivi sunt. c iocose de civitate: TERT. pall. 1, 2 vestibus communibus depositis civitas . . . mutare properavit, ut adpul- sum Scipionem ante iam de habitu salutasset, Romanum -a (acc. rela- tionis intellegunt viri docti; Romana Rhenanus).

B respiciuntur potius, quae suam ipsorum praeveniunt maturi- tatem, opportunitatem sim., sc. ut ad eam non perveniant: 1 quae immature fiunt, sc. de actionibus importunis, irritis sim. (in rebus humanis praeter AMBR.): ENN. ann. 278 -x pugna est (sc. Cannensis). AFRAN. com. 335 adpetis dominatum . . . praemature -em. VARRO Men. 514 cum tempus revocat, ea -x est fuga. CVRT. 4, 15, 11 -i gaudio . . . inritare fortunam. TERT. adv. Marc. 4, 27 p. 514, 11 ut Christus tam -am, immo tam acerbam adhuc dilectionem expostularet novo . . . deo. AVSON. 415, 15 p. 274 P. semente sera sive multum -a. AMBR. in Luc. 7, 162 in hac fico poma decidunt, ut poma succedant; ergo priora illa poma cassa fructuum vice floris emergunt; ita -i quodam nascendi usu quae ordinem naturae nesciunt, beneficium naturae servare non pos- sunt. EPIST. pontif. 349 Migne 20, 757^B ne aliquis -em . . . iudicaret sententiam. 388 Conc. I 2 p. 94, 36 nihil -um, nihil . . . egimus immat- urum ([in versione gr. I 1, 7 p. 134, 6 ἀπέπαινον, . . . ἄωρον]. 391 Conc. I 2 p. 108, 4). SIDON. epist. 9, 14, 2 sanescens aegrotum me . . . sollicitudine prope -a quaestiunculis litterarum . . . exerces. 2 quae immatura, imperfecta sunt sim. (hyperbolice TERT. nat.): LVCIL. 130 annicula aspera <-x> (suppletur ex lemme Nonii, v. p. 512, 66; de equa, quacum mulier quaedam comparetur, agi putat Marx ad l.; ceterum v. Housman, Class. Papers II 685 sq.). TERT. nat. 1, 15, 8 inguina lin- gentes infantem totum -um (i. semen) perhauritis. IULIAN. Aug. c. Iulian. op. imperf. 5, 11 impuberes stimulat quidem -a voluptas, sed sine anno- rum legibus sterilis scintillat -accensio. ENNOD. opusc. 1, 86 p. 285, 3 adolescentes sese ad bellum exercentes -x aetas tot mortes adversariorum repositas docuit habere quot spicula in pharetra. metaphoricè di- cuntur Marcionitae -es, quicumque eorum haeresim praecipisse videntur: TERT. adv. Marc. 3, 8 p. 388, 23 alios . . . auctores, -os et abortivos quo- dammodo Marcionitas, quos apostolus Iohannes antichristos pronuntia- vit (I Ioh. 2, 18). 3 notione secundaria, quae ex immaturitate acer- ba, aspera sunt sim. (huc fortasse trahas LVCIL. ex 2 et SYMM. p. 513, 53; cf. et supra l. 42): FIRM. math. 1, 10, 15 (verba interpolata et obscu- ra) nativitas quaedam fructum dabit licet -em, sed mox adulti temporis spatio mitiorem. NON. p. 247, 22 acerbum, incoctum, -um, ut de pomis frequentius dicitur (affertur Varro Men. 11 virginis acerbae).

II usu deflexo: A fere i. q. praevergens sim. (sc. -x est quod praevenit ita, ut alia locum, effectum sim. non habeant): SER. SAMM. 846 dicendum et quae sit -x (-cors sim. var. ll.) medicina timenti; cautio namque potest . . . praevertere morsus serpentium. AMBR. hex. 3, 9, 39 p. 85, 10 quam vim noxiam veneni . . . -i digestionem praeveniunt sturni, priusquam vitalia ipsa pertemptet (Basil. hex. 5, 4 p. 101^C φθάνουσιν ἐκπέσαι). Ps. Avg. alterc. l. 10 S.-H. possessionis nostrae -a pervasione iura temeraverat synagoga. B fere i. q. prior sim. (sc. mero respectu praeveniendi): CASSIOD. var. 5, 4, 6 bona . . . germinis (i. generis) iuste -x (i. ante fratrem; procax, pretor var. ll.) intulit, qui nascendi ordi- ne primus evaluit.

subst. v. p. 513, 63 sqq.

adv. praecoquē: ITIN. Alex. 16 Alexander -e properans . . . Syriae res invisit. i. q. modo praecoci, sc. prius quam vulnerati curati erant (v. 15)? sed potius poni videtur mero respectu velocitatis, ut sit i. q. per- [Breimeier]

niciter sim. (cf. p. 512, 69 et ad rem Curt. 4, 1, 5 celeriter subacti Syri).

praecrassus, -a, -um. a prae et crassus. i. q. valde crassus: PLIN. nat. 16, 34 cortex suberis -us (Theophr. hist. plant. 3, 17, 1 παχὺν σφόδρα).

[**praecrepeo** perperam laudatur ex AMBR. in psalm. 118 serm. 7, 26, 2, v. percrepeo.]

praecrudēscō, -dūi, -ere. a prae et crudescere. i. q. antea crudescere: NOT. Tir. 49, 24 -uit. 49, 25 -it. pro- var. l. utroque loco.

praeculco, -āre. a prae et calcare (notione ab inculcare mutuata, cf. vol. VII 1, 1065, 26 sqq.). i. q. antea inculcare (sc. inculcando docere, perseveranter adfirmare sim.): TERT. monog. 10, 1 ad cuius apostoli sensum facilius perspicendum tanto instantius -andum est (sc. antequam in hanc quaestionem inquiramus) mulierem . . . defuncto marito teneri (cf. II, 5 si prius constet).

praeculpo, -ātum, -āre. a prae et culpāre. i. q. antea culpāre: RVSTIC. Conc. 5 I 4 p. 112, 25 epistula . . . quam rescripsit Iohannes archiepiscopus Antiochenus de litteris ex Aegypto propterea ab Andrea Samosateno episcopo -tus (sc. in epistula, quam Rusticus antea attulit).

1. **praecultus** v. praecolo.

2. **praecultus**, -a, -um. a prae et 1. cultus (cf. incultus). i. q. valde cultus, valde ornatus: STAT. Theb. 2, 298 viles . . . sororis ornatus sacro -ta Argia supervenit auro (sc. monili Harmoniae; aliter Mulder, 1954 ad l., qui p. p. p. verbi q. e. praecolere intellegit vertitque (sorore) insignius exornata). QVINT. inst. 11, 1, 31 neque tam plenum . . . et -tum eloquentiae genus senibus convenerit quam pressum . . . sicut vestibis quoque non purpura . . . fulgentibus illa aetas satis apta sit.

praecupidus, -a, -um. a prae et cupidus. i. q. valde cupidus (cf. GLOSS. I Ansil. PR 290 valde cupidus. 291 nimis desiderans): SVET. Aug. 70, 2 Augustus notatus est et ut pretiosas supellectilis . . . -us et aleae indulgens. CHALC. comm. 169 potentiae . . . -us Croesus. IORD. Get. 235 cui regi mortuo frater Eurichus -a (per-, cupida var. ll.) festinatione succedens sceva suspicione pulsatus est. accedit color q. e. inconsideratus, incautus (cf. adv. infra): SYNON. Cic. p. 438, 19 praiceps. -us. praerapidus. praecox. eqs.

adv. praecupidē. i. q. valde cupide, sc. inconsiderate: PAUL. FEST. p. 34 blatterare est stulte et -e loqui (inde corrigitur GLOSS. IV Ps. Plac. B 2 blat[t]it: -e loquitur [praecipue trad.; perstupidē coni. Goetz in indice coll. Gloss. blattet: perstupidē loquitur; quae vox etiam apud PAUL. FEST. aptior videri possit, sed cf. SYNON. Cic. supra).

praecūrātio, -ōnis f. a praecurare. i. q. actio praecurandi, praecautio (cf. GLOSS. IV 576, 31 tute[l]la: -o): RVFIN. Basil. hom. 2, 1 p. 1734^p sicut . . . infirmiora quaeque corporum membra . . . medicus, antequam ipse morbus imminet, studio praecurrente et diligentia cuiusdam -is, antevenit (postea: praevidebat. l. gr. p. 200^c ταῖς προφυλακτικαῖς ἐποθήκαις).

praecūro, -āvi, -ātum, -āre. a prae et curare. NOT. Tir. 35, 54a -at.

i. q. antea curare (cf. GLOSS. protextum [prae- Goetz dubitanter]: provisum, -tum. absolute CLAUD. DON.; accedit dat. fin. TERT. patient., adi. praedic. TERT. adv. Marc.): 1 vario usu: constituendo, sc. in ipsa conditione rerum: TERT. adv. Marc. 2, 29 p. 376, 27 (acerbitas veteris testamenti conferri videtur cum maturitate novi, cum homo rursus ad . . . dei misericordiam maturuisset [paenit. 2, 3]) qui deus res suas arbustiores (sic codd.; austeriores edd. nonn. vet.; an robust-?) in primordiis - bona, ut rationali, aemulatione maturitatis - verit (dat. fin. maturitati coni. Kroymann). praeparando, sc. ante quaslibet actiones: TERT. patient. 13 p. 20, 20 si altiores . . . gradus corporalis patientiae digeramus, eadem sanctitati quoque -at (pro- Gelentius) continentiam carnis. CLAUD. DON. Aen. 4, 290 p. 392, 21 Didonis consilia praevenire cupiebat cautela -ante. AVG. util. cred. 10, 24 p. 31, 5 v. sub praecolo. 2 in medicina, sc. ante alias curationes sim.: CAEL. AVR. acut. 2, 37, 207 cum . . . siccum fuerit corpus, erit -andum unctioe (gyn. 2, 106. cf. chron. 3, 2, 30 qua perunctione -tus aegrotans, ora foveanda aqua frigidā sunt [l. nom. absol. sed cf. Bendz, Emendationen, 1954, 51]). 3, 21, 201 -tis aegris, ut in cardiacis docuimus, cibum damus (respicitur 2, 37, 207 supra). chron. 1, 4, 88 -ta facie ex spongia calida erit mulsum in os aegrotantis distillandum (procurata trad., corr. Bendz l. c.; qui -are etiam pro recurare restituere temptat chron. 1, 1, 28. 1, 4, 90. 2, 1, 18, dub. an recte).

deriv.: praecuratio.

***praecurro**, -(cu)curri, -cursum, -ere. a prae et currere. scribitur pre- CIL III 10852 INSCR. Afr. Gsell I 1296, 10. NOT. Tir. 27, 19^c -it. 27, 29^c -cucurrit. cf. p. 522, 25. de formis: stirps perf. act. trad. cum reduplicatione -cucu- in versibus PLAVT. Amph. 796 Men. 1057 Merc. 223. Stich. 392 (cum A). TER. Hec. 371 (Prisc. gramm. II 533, 12; sine redupl. codd. Ter. cum A). PRVD. cath. 7, 47 (cum cod. A), extra versus in titulis LAVD. [Turiae] (CIL VI 1527) 2, 54 CIL VI 24227, in codd. ant. ITALA Ioh. 20, 4 -cucurrit (cod. a b al., sed q aur. -it). CYPR. epist. 63, 3 (codd. FO saec. VI/VII, sed sine redupl. S eiusdem aetatis), ceterum exstat Cic. de orat. 2, 131 (-it, sc. praes., var. l.; cf. p. 516, 5). BELL. Afr. 87, 2 NEP. Thras. 1, 3. LIV. 40, 7, 7 (-it recc.). SEN. contr. 7, 7, 16. VAL. MAX. (quater, sed v. infra). SEN. benef. 3, 23, 2. et

saepe (v. passim infra, ubi in afferendis locis reduplicationem exscripsimus). sine reduplicatione trad. solum vel cod. potioribus: -it (cf. supra var. ll. minoris momenti): CIC. orat. 176 p. 517, 30 (minus probabiliter intellegitur praes.; item TAC. dial. 22, 1 anteponebat . . . , -it . . . , excoluit. ceterum cf. ad usum CIC. et TAC. Neue-Wagener III 357, 360). VAL. MAX. 3, 1, 1 -it (-cucurrit Kempf coll. p. 515, 84). TERT. bapt. 2 p. 202, 11 et 5 p. 205, 29 (cod. unicus Trec., -cucu- ed. Mesnartii, ut codd. Tert. ceterum sexies). ITALA Ioh. 20, 4 v. supra. HIER. epist. 22, 32, 2 (K, tuetur Hilberg; -cucu- cett.). PS. EVSEB. GALLIC. hom. 30, 1 G. (vetustiores; -cucurrit recc. et CAES. AREL. serm. 217, 1). VISIO Pauli 14 rec. Sang. p. 132, 15 S. (sed -cucurrit ibid. p. 134, 9, ut rec. P p. 19, 6). formae ceterae: CAES. civ. 3, 80, 2 -erat (-cucu- pauci alterius familiae. cf. LIV. 8, 30, 13 -erant [M al. et e. g. Zingerle; -cucu- H¹T al. et Walters-Conway]. alibi indicat. plusquamperf. non legitur). CHALC. comm. 85 -isse. AMBR. hex. 4, 3, 11 -erunt. RVSTIC. Conc. 5 I 4 p. 180, 5 -imus (-cucu- ed.). pass. non legitur nisi inf. praes. -i VAL. MAX. 3, 2 pr., part. perf. -sus AMM. 18, 2, 1. 23, 2, 2 (an et p. 522, 26?), gerund. -endum est BOETH. mus. 2, 21. part. fut. act. -surus: BELL. Alex. 8, 6 CASSIAN. conl. 8, 4, 2. legitur inde a PLAVTO, TER., CIC., Q. CIC., LVCR., CAES., LABER. per totam latinitatem; non exhibent SALL., VERG., OV. al. [confunditur saepius cum percurrere, e. g. CIC. de orat. 2, 131 PROP. 1, 3, 31 LEO M. serm. 43, 2 (restituatur PLAVT. Aul. 678 FILASTR. 139, 3; vix recte coni. CATVLL. 67, 33, v. Zicari, Scritti Catulliani, 1978, 134 sqq. et Sc. Mariotti ibid. 17), et procurrere MANIL. 5, 222 SEN. Oed. 72. al. (falso trad. CAES. civ. 3, 94, 1); trad. loco corr. CONSVLT. Zacch. 1, 3 p. 38, 6; vix recte trad. ITIN. Anton. Plac. rec. A 38 (sim. rec. B; rec. coni. Tuch).]

I vi praeverbii originaria i. q. praevire, praevenire, antecedere (cf. SYNON. Cic. p. 439, 11 praevenit. praedit. antecipit. praeventitur. antecedit. -it. exstat. GLOSS. I p. 294 antecurrere). opponuntur deserere CIC. off. 1, 102 AMM. 15, 5, 26, sequi CAES. civ. 2, 34, 5 QVINT. inst. 1, 3, 3 CYPR. patient. 16 HIER. adv. Iovin. 1, 11. al. (cf. TERT. uxor. 1, 2 l. 14 subsequentium); pro syn. adhibentur e. g. anteire NEP. Thras. 1, 3 antecedere SEN. epist. 123, 7 DIOM. gramm. I 469, 9. 25, praevenire AVSON. 419, 5 p. 354, 39P. RVFIN. Basil. hom. 2, 5 BOETH. cons. 5, 6, 40 W., praecedere HIER. hom. Orig. in Luc. 4 p. 28, 17 SVLP. SEV. epist. app. 2, 19 GREG. M. in euang. 20, 2.

A cum respectu loci et usu inde derivando (cf. p. 518, 26):

1 praeveniendo, superando sim.: a motu, celeritate: a corporali, locali: ① -unt homines (canis infra l. 69; sc. absolute excepto fortasse LABER. et AMM. 18, 2, 1. 23, 2, 2): ② generatim: PLAVT. Amph. 796 ab navi clanculum huc alia via -cucurristi (Merc. 223. cf. l. 62. 73 nec non Aul. 678 illuc [perc. trad.]. CHROMAT. serm. 22, 4 L. illic). MEN. 1057 tu quantum potest -cucurristi obviam. CAES. Gall. 6, 39, 1 -unt equites. 7, 37, 7 ad Caesarem (SEN. benef. 3, 23, 2 [e Quadrig., v. hist. 80] ad domum. CHROMAT. serm. 22, 4 L. ad monumentum). BELL. Afr. 70, 3 equites dextra sinistraque per colles -ere et adversarios . . . cingere. Alex. 8, 6 Alexandrinos -suros et . . . aedificia occupaturos esse. LABER. mim. 148 quid properas? ecquid -is Calidonium (sc. Atalantan, si recte coni. Ribbeck, Caldonia codd. et Onom. vol. II 74, 66). SEN. contr. 7, 7, 16 -cucurri rogaturus et . . . dicturus. PHAEDR. 2, 5, 18 servus -it alium in xystum. FRONTIN. strat. 2, 9, 8. TAC. hist. 2, 88, 3 -entibus passim militibus. ITALA Luc. 19, 4 (cod. b al. = VVLG.) Zaccheus -ens ascendit in arborem (gr. προ(σ)δραμών, cod. a proc-, d antecedens). Ioh. 20, 4 (cod. a al., sim. VVLG.) Iohannes -cucurrit velocius Petro et venit prior ad monumentum (gr. προέδραμεν, cod. e prior cucurrit. inde PAUL. NOL. epist. 21, 2. al.). AMM. 18, 2, 1 qua celeritate . . . rumore -so terras . . . invaderet (23, 2, 2). 24. 1, 4 classis . . . nec residere nec -ere sinebatur. al. masc. plur. part. praes. -entes pro subst.: TAC. hist. 1, 45, 1 ruere cuncti . . . , anteire proximos, certare cum -entibus. ③ speciatim -unt nuntii (cf. l. 51. p. 519, 31. 35): PLAVT. Stich. 392 ego huc citus -cucurri, ut nuntiarem. TER. Hec. 371 ancilla prope -cucurrit nuntians eqs. (LIV. 40, 7, 7. ratione inversa -ens nuntiat: ITALA I Macc. 16, 21 [recc. LX, VVLG.] -ens quidam nuntiavit [rec. B exc., gr. προ(σ)δραμών sim.]. PASS. mart. gr. [BHL 3970] 1 VITAE patr. Iurens. 49 M.). LIV. 8, 30, 13 -erant . . . , qui nuntiarent. ITALA sap. 5, 9 (var. l. Vulg.) divitiae sim. transierunt . . . tamquam nuntius -ens (perc. cett., gr. παρατρέχουσα [diat- var. l.]; nisi ad IIA). VVLG. Tob. 11, 9 -cucurrit canis . . . et quasi nuntius . . . gaudebat (aliter Itala Reg. adcurrit mater). PRVD. perist. 10, 51 -it index . . . nuntiat. CASSIOD. hist. 7, 12, 8 ut -rent et . . . nuntiarent (Sozom. 6, 7, 8 φάσαι).

④ -it fama (aliter p. 519, 8): CAES. civ. 3, 80, 2 eo fama iam -erat . . . de proelio. BELL. Afr. 87, 2.

⑤ -unt luna, stellae: PROP. 1, 3, 31 diversas -ens luna fenestras (si locum obscurum recte huc traxit Wimmel, Rhein. Mus. 110, 1967, 73 sq.; notionem praetercurrendi intellegunt alii fortasse rectius, cf. enim ad hanc praeverbii vim e. g. p. 611, 63. 645, 71; perc. var. l.). CHALC. comm. 82 sol . . . tamquam -ens epicycli sui motum (gr. Theo Smyrn. p. 165, 6 προφθάνων). 85 videntur quaedam stellae . . . interdum -ere certa signa zodiaci circuli (ibid. iterum. 92).

β incorporali (sc. in imagine vel translate; quaedam et ad B trahi posse non negaverimus): ① generatim: HOR. sat. 1, 7, 8 homo adeo sermonis amari, Sisennas . . . ut equis -ret albis (SCHOL. allegori- [Ramminge])

cos, ut eum facile superaret, quia equi albi dicuntur esse nobiliores). MANIL. 5, 222 -unt verba, quae animo obversantur, loquentis (acc.), ante os est animus (v. Bühler, *Hermes* 87, 1959, 475 sq.; cf. vice versa: RVFIN. Basil. hom. 2, 5 p. 1740^A incauta loquacitate praevenit et -it sermo consilium [gr. p. 209^B προεχθραμοῦσα]). MIN. FEL. 1, 4 cum Christianus fieri volui, Octavius non respuit comitem, sed . . . -cucurrit. HIER. adv. Iovin. 1, 11 p. 226^A nec -as morantem uxorem in via pudicitiae; expecta, dum sequitur. -it fatum, sc. mortem praematuram adferens: CIL VI 24227 quoniam te fatus -cucurrit. ① *speciatim*, sc. animo praemeditante, ultra prospiciente sim. (cf. etiam B1c): QVINT. inst. 1, 3, 3 discipulus magistrum sequetur . . . magis, quam -et. TAC. dial. 20, 2 -it . . . iudex prolixo dicentem et, nisi . . . cursu argumentorum . . . invitatus . . . est, aversatur. CLAUD. DON. Aen. 1, 455 p. 92, 2 illud fuerat cognitioni -enti necessarium, ut . . . adverteret eqs. CONC. I 5 p. 308. 23 (ad Ioh. 1, 1) ab istud . . . 'in principio' nihil antiquius invenimus et si -as sensu, praecedet te, quod 'erat' verbum; etenim quod 'erat', nullus terminus invenitur (l. -at sensu praecedente trad., corr. Schwartz sec. gr. I 1, 4 p. 13, 3 κἀν ἀναδράμης τῆ διανοίᾳ, προλαμβάνει σε τὸ ἦν). BOETH. cons. 4, 2, 25 W. quod est consequens, patet . . . : recte . . . -is. VEREC. in cant. 4, 24 l. 69 D. (ad psalm. 94, 2 praecurramus faciem dei) hi, qui -unt animo, praecurramus faciem domini iam antequam moriuntur.

b praestantia quadam, qua quis praecellit (accedit abl. passim, in c. abl. SVLP. SEV.): CIC. Catil. 4, 19 vos, qui mihi studio paene -itis (item c. dat.: de orat. 3, 230 illum Hortensium aetati suae praestare cupio, vobis vero illum . . . -ere vix honestum est. AMBR. hex. 4, 3, 11 qui nobis vel aetate vel munere -erunt). de orat. 2, 131 in rerum . . . cogitatione, quae studio . . . -cucurrit aetatem (AMM. 16, 12, 25 iuvenis efficacia -ens a. cf. VAL. MAX. 3, 1, 1 -it . . . Lepidus aetatis stabilimentum fortiter faciendi celeritate). orat. 176 uterque (sc. Thrasymachus et Gorgias) Isocratem aetate -it, ut eos ille moderatione . . . vicerit (nisi mero respectu temporis ut p. 518, 35, sed cf. l. 27). Q. CIC. pet. 28 ut . . . homo nequam . . . hominem frugi . . . -at. NEP. Thras. 1, 3 nobilitate (syn. antiret). HOR. epist. 1, 10, 33 reges . . . vita -ere. PROP. 1, 13, 25 una dies, quae vos coniunxit, omnis potuit -ere amantes. GERM. frg. 6, 2 cur <te> divite lingua, Graecia, -am potiusque triangula dicam. VAL. MAX. 6, 9, 13 Crassum casus acerbitate Q. Caepio -cucurrit. TAC. dial. 22, 1. SVLP. SEV. epist. app. 2, 19 praecedet et in actu, quos in castitatis sanctificatione -is. al. absolute, sc. cum colore praecellendi sim.: VAL. MAX. 5, 1 pr. cum . . . nescias, quam virtutem maxime probes, eius tamen commendatio -ere videtur, cui eqs. IVVENC. 1, 279 -ens aevum sapientia praeveniebat (nisi aevum ἀπὸ κοινοῦ positum).

2 antecedendo in ordine: a se moventium (de situ partis aedificii l. 53): α corporaliter: ① -unt singuli (sc. fere ducendo): CAES. civ. 2, 34, 5 legatus sequi sese iubet milites et -it ante omnes. VAL. MAX. 3, 2, 20 (centurio ad milites) ego . . . vel solus -ere paratus sum (procurrere Kempf, *Jahrb. Class. Phil.* 32, 1886, 59, non necessario). APVL. met. 7, 15, 1 equisoni deducendus assignor; et sane gaudens . . . -bam. IVVENC. 1, 243 (Matth. 2, 9 stella . . . antecedebat) magi stellam -ere cernunt. FIRM. err. 24, 4 Christus turbam sanctorum -ens . . . aperiri sibi caelestes ianuas praecipit. PRVD. c. Symm. 2, 714 in agmine prima hasta ostendens imaginem crucis dracones -it. transfertur ad situm aedificii: COD. Theod. 15, 1, 50 porticus thermas Honorianas -at acie columnarum. ② -unt plures (sc. comitando): SEN. epist. 123, 7 omnes . . . sic peregrinantur, ut illos Numidarum -at equitatus, ut agmen cursorum antecedit. PS. PHILO. antiq. 11, 5 angeli -bant (proc. -perc. var. ll.), quousque deus . . . daret praeccepta in monte Sina. HIER. hom. Orig. in Luc. 4 p. 28, 17 angeli -unt Iesum eqs. (cf. Ioh. 1, 51). CLAUD. 15, 195 peditum -unt agmina. MART. CAP. 2, 147 ante quam Iunonem Concordia, Fides Pudicitiaque -unt.

β incorporaliter (sc. in imagine): ① cum respectu ducendi, regendi: CIC. off. 1, 102 (101 ut ratio praesit, appetitus obtemperet) efficiendum . . . est, ut appetitus rationi oboediant eamque neque -ant nec . . . deserant (inde AMM. 15, 5, 26 appetitus . . . nec -entes eam opportunitatem nec deserentes). AVG. conf. 10, 33, 49 dum rationi sensus non ita comitatur, ut . . . sit posterior, sed . . . -ere ac ducere conatur. in psalm. 24, 9 docebit deus vias suas non eos, qui -ere volunt, quasi se ipsos melius regere possint. IVNIL. 2, 30 ubi ratio defecerit, fides -it.

② vario respectu: SEN. epist. 45, 13 (12 nullius non vita spectat in crastinum) etiam si adtenderemus, tamen nos vita -ret; nunc vero cunctantes quasi aliena transcurrit. TERT. nat. 2, 8, 4 quae . . . auctoritas -cucurrit eiusmodi theologiae, quam etiam fama destituit? (sc. quae deos privatis solum notos colit). ITALA (= VVLG.) Sirach 11, 10 si . . . secutus fueris, non adprehendes, et non effugies, si -cucurreris (gr. διαδράς). NOVATIAN. cib. Iud. 6, 5 avaritia sequitur . . . -entem luxuriam.

b scriptorum, dictionum (sc. respectu et locali et temporali): α -unt partes operis, argumenta: VAL. MAX. 3, 2 pr. patere . . . , Romule, uno te -i exemplo (3, 2, 3 redeo nunc ad Romulum). HIER. in Soph. 2, 8-11 l. 247 contra quos Philistinos supra comminatio -it (sc. 2, 4). AVG. doctr. christ. 1, 26, 27 cum . . . -at dilectio dei (in praeccepto Matth. 22, 37 sqq.). VITAE patr. Iurens. 61 M. ut narratione -ente digessimus. β -unt pedes metrici, litterae: DIOM. gramm. I 469, 9 interest quis eum spondeum pes antecedit; . . . trochaeus -it. 469, 25 se ipso -ente (sc. iambo). MART. CAP. 3, 306 -entibus N vel R. 308. al. ibid.

B cum respectu temporis (v. etiam p. 516, 82. 517, 76; quodammodo abundanter accedere videntur ante l. 70, prior l. 37): 1 praecurramus, praecedendo: a mero respectu ordinis temporis: α -unt res: ① vario usu: CIC. ac. 1, 45 neque hoc quicquam esse turpius quam cognitioni et perceptioni assensionem approbationemque -ere (nisi explicare malis per imag. ducendi, v. p. 517, 61). VAL. MAX. 5, 2 ext. 4 p. 233, 19 Masinissa adventum Scipionis fatis suis -entibus haec . . . praeciperat (cf. ALC. AVIT. carm. 3, 177 ante . . . proprium nati -ere letum conspicias). PLIN. epist. 3, 4, 4 quae senatus adsensio solet decreta -ere. TERT. adv. Marc. 4, 15 p. 467, 13 ab eodem deo adiectam in divites comminationem (Luc. 6, 24) . . . , a quo . . . divitiarum dehortatio -cucurrisset (Am. 6, 4). uxor. 1, 2 l. 14 legis adimplendae causas -cucurrisset ipsis legibus. SYMM. epist. 4, 59, 2 proximo anno quadrigae praeparandae sunt; iam necessitatem -at electio. AMBR. hex. 1, 3, 8 ut neque voluntas dei operationi -ret nec operatio voluntati. LEO M. serm. 50, 1 -entis consuetudo ieiunii quadragesimalis. SACR. Leon. 771 eius Laurentii natalicia votiva -ens . . . oblatio (cf. infra l. 40). CONC. I 2 p. 102, 23 ex . . . -ente colloquio (gr. I 1, 4 p. 4, 23 προοδοποιουμένης). al. ② neutr. plur. part. praes. -entia pro subst. fere technice in arte rhet. de locis unde argumenta sumuntur: CIC. de orat. 2, 166 plures sunt argumentorum sedes ac loci; nam et coniuncta quaeremus . . . et similitudines . . . et consequentia et consentanea et quasi -entia et repugnantia eqs. 2, 170 ex -entibus argumenta ducuntur. part. 7 primordia rerum et quasi -entia.

β -unt homines: ① moriendo (in inscr. fortasse subest imago viae, qua quis antecedit; cf. etiam p. 519, 36): LAUD. [Turiae] (CIL VI 1527) 2, 54 utinam <super>stite te excederem . . . ; -cucurrisset fato. SEN. Oed. 72 matura postens fata, -am (proc. var. l.) ut prior patriam ruentem neve post omnes cadam. SIL. 4, 457 -ere fata parentis. CYPR. patient. 16 Stephanus martyras secuturos . . . morte -ens. CIL III 10852 viva fecit sibi memoriam -entibus . . . Romuliano et . . . Calemero. ② quolibet modo: VAL. MAX. 2, 1, 9 ne seniorum adventum discubitu -rent iuvenes in convivio (PLIN. epist. 6, 28, 1 quo minus -ere a. meum . . . posses). TERT. (?)apol. 19 frg. Fuld. 3 ultimus prophetarum aut . . . -cucurrit aut . . . concurrit aetate sapientiae auctoribus (cf. vi superandi p. 517, 31). ITALA Sirach 32, 15 (Aug. spec. 23 p. 146, 14 = VVLG.) e convivio sim. -e . . . prior in domum tuam (gr. 35, 11 ἀπὸ τῆς οἰκίας). HIER. epist. 108, 13, 2 raptum Sabinarum a Romulo tribus Beniamitica -cucurrit (sc. iud. 21, 15 sqq.). SACR. Leon. 1254 (sim. Gelas. 3 M.) nos . . . promptiore servitio haec -ere . . . sollemnia natalis domini (1253 praevenimus. item vigiliis celebrandis: SACR. Gelas. 972 M. Laurenti . . . certamina -endo [970 praemus]. cf. supra l. 17). SACR. Gelas. 943 M. nos in hac vita gloriam . . . apostolorum perpetuam -entes (recensentes, venerantes al. exhibent recensiones posteriores). GREG. M. moral. 23, 27 dicta sua appellando 'sententias' favore -cucurrit (sim. 26, 43 quod rectum sensit laudando -cucurrit). al.

b cum respectu praeventendi, sc. ad irritum redigendi, impediendi sim.: α -unt res: CIC. Lael. 62 -it amicitia iudicium tollitque experiendi potestatem. SEN. contr. 2, 5, 7 fecunditas properat et vota -it. COLVM. 3, 1, 7 vae praecocis maturitas . . . -it hiemem. QVINT. inst. 7, 4, 25 iuris . . . quaestiones -ere solent leges declamationibus praemissae (si recte explicavit Stroux, *Philologus* 91, 1936, 225). RVFIN. Basil. hom. 2, 1 p. 1734^P studio -ente et diligentia cuiusdam praecurationis (v. sub praecuratio). PROSP. carm. de ingrat. 482 ut hominis voluntas iudicio -at opem dei. ALC. AVIT. carm. 3, 94 non . . . -it meritam . . . confessio poenam. GREG. TVR. Franc. 2, 31 p. 76, 12 priusquam ille loqueretur, -ente potentia dei, omnis populus . . . adclamavit: 'mortales deos abigimus eqs.' 5, 36 p. 242, 11 Frontonius, cuius consilio episcopus necatus est . . . , uno in eo episcopatu degens anno -ente iudicio dei interiit.

β -unt homines: LVCR. 1, 371 illud . . . ne te deducere . . . possit, quod quidam fingunt, -ere cogor. CAES. Gall. 7, 9, 4 ut, si quid . . . ab Haeduis iniretur consilii, celeritate -ret. VAL. MAX. 5, 6 ext. 4 hoc pactum . . . perfidia -cucurrerunt. 9, 12, 7 poenam morte -cucurrit. SEN. epist. 123, 10 mortem frugalitate (contextu corr.). VAL. FL. 1, 804 nostras nequeat -ere diras (cf. 768 praeveniat quo fine minas). HIL. in psalm. 118 mem 13 p. 473, 23 necessitatem agendi amantis voluntate -ere. AVSON. 419, 5 p. 354, 39 P. (ad imperatorem Gratianum) spem superas, cupienda praevenis, vota -is (SYMM. epist. 3, 73 favore). AMBR. exc. Sat. 1, 76 quamvis soror scripturarum memoria consolationes serentibus -at. Nab. 8, 40 ante (adv.; autem var. l.) mortem -e (cf. FAVST. REL. epist. 5 p. 195, 6 castis operibus diem ultimum). HESYCH. in lev. 13, 4 p. 936^C ne in desperatione corrueret peccans, -it Paulus et eum . . . suscipi praecipit (II Cor. 2, 7 sq.).

c cum respectu praecognoscendi (sc. de deo): HIER. epist. 21, 19 (ad Luc. 15, 20 pater adcurrens ad filium redeuntem) deus . . . , qui omnium est praescius futurorum, ad eius -it adventum et . . . reditum filii iunioris anticipat. FAVST. REL. grat. 2, 3 p. 64, 4 praescientia dei ea, quae de hominis meritis secutura sunt, . . . eventura -it. BOETH. cons. 5, 6, 40 W. omne . . . futurum divinus -it intuitus (ibid. praevenit).

2 praenuntiando, praesignificando: a usu vario et profano: -unt res: CIC. div. 1, 118 secundum Stoicos ita . . . incohatum esse mundum, ut certis rebus certa signa -rent, alia in extis eqs. (SEN. dial. 5, 10, 2 morborum. epist. 74, 33 languorem [-e var. l.]; -is recc. aliquot] s. -unt. APVL. Socr. 7 p. 135 ut nonnullis regni futuri signa -ant).

[Rammingen]

VAL. MAX. 1, 8, 10 Appii interitum . . . vaticinationis fides -cucurrit. SEN. dial. 3, 1, 5 ut omnium animalium, simul ad nocendum insurrexerunt, -ant notae (<irae> -ant Gertz; alii alia). PLIN. nat. 18, 207 -ente . . . tempestatum significatu (v. sub postvenio). PS. QUINT. decl. 4, 16 (antea: necesse est et maiores notas ventura praemittant) sic periturorum fata populorum . . . crinita siderum flamma -it. CYPR. GALL. gen. 310 cum Vesper noctem -ret. PS. ANTON. MVSA epist. ad Maec. 4 prognostica id est -entia vitia. -it dea Fama (aliter p. 516, 73): VAL. FL. 2, 128 -ere qualis bella soles.

b usu christiano: α vario respectu: TERT. bapt. 2 p. 202, 11 ad utrumque (sc. ad potestatem simul et simplicitatem dei significandam) divina pronuntiatio -cucurrit (affertur I Cor. 1, 27 Luc. 18, 27). 5 p. 205, 29 angelum in baptismo aquis intervenire si novum videtur, exemplum futuri -cucurrit: piscinam Bethsaidam angelus . . . commovebat (Ioh. 5, 4). idol. 15 p. 49, 3 illud exemplum trium fratrum -cucurrit. resurr. 38 p. 80, 23 resurrectionem animae soli destinata in carnem quoque -cucurrisse (carne . . . decucurrisse cod. T, proc- suspic. Kroymann). CYPR. epist. 63, 3 in genesi circa sacramentum Noe hoc idem vinum -cucurrisse et figuram dominicae passionis . . . exstitisse eqs. FILASTR. 138, 3 in figura angeli et in forma hominis incorporationis suae futurae indicibus -entibus (CONSVLT. Zacch. 3, 8 p. 111, 23 quae -ant i. venientem antichristum). PAUL. NOL. epist. 4, 3 infantia Bethleemica (Matth. 2, 16) immolata . . . agni victimam -cucurrit et dominicam auspicata est passionem. AVG. in psalm. 113 serm. 1, 1 ut figuris rerum atque verborum -entibus nuntiaretur futurum (ALC. AVIT. carm. 5, 718 quo -entes complentur dona figurae). CASSIAN. conl. 8, 4, 2 (respicitur Matth. 11, 14) quod Helias . . . iterum sit adventum domini -surus. al. numero non congruente (cf. Hofmann-Szantyr 431): EVAGR. alterc. p. 21, 13 quomodo Moyses typum Christi fuit et omnia, quaecumque fecit, in imaginem Christi -bat. β respicitur Iohannes baptista (cf. praecursor IBIa): HIL. in Matth. 17, 4 ut domini adventum praenuntians Iohannes passionem quoque -ret . . . vexationis exemplo. PRVD. cath. 7, 47 dei perennis -cucurrit filium. CAES. AREL. serm. 217, 1 (eadem Ps. EVSEB. GALLIC. hom. 30, 1 G.) domini -cucurrit adventum. GREG. M. in euang. 6, 1 quem redemptorem . . . -ens mundo nuntiaverat, hunc moriendo et ad inferos -bat. 20, 2 ut sicut incarnatum verbum patris -bat verbo praedicationis, ita baptismum christianum . . . -ret suo baptismate eqs.

II vi praeverbii evanida vel deflexa fere i. q. (pro)currere, percurrere (? praetercurrere v. p. 516, 77): A proprie (exempla certiora; ceterum fortasse huc vergit p. 517, 46): I de animantibus: BELL. Alex. 71, 1 cum festinantem ac -entem (perc- Kraner; alii olim alia) Caesarem speraret Pharnaces . . . crediturum suis promissis. ITALIA Ioh. 20, 4 (cod. j) Petrus et Iohannes p(r)aecurrere(ba)nt . . . pariter (fortasse errore sec. -cucurrit quod sequitur ibid., v. p. 516, 55. gr. ἔτρεχον, Vulg. currebant). SORT. Sang. 29, 6 sine causa circa patronos -is quasi stultus; nam non eris praetor (errorem pro perc- suspicatur Meister, 1951 ad l.). RVSTIC. Conc. I 4 p. 180, 5 quod hactenus ad paternas tuas ulnas non -cu(cu)rrimus. CONC. Carth. a. 525 (Corp. Christ. 149) p. 261 l. 257 viator -cucurri festinus ad synodum. VISIO Pauli 14 rec. Sang. p. 132, 15 S. -it . . . angelus ante eam animam piam ([rec. P p. 17, 11 J. recurrit, deest in gr.]. 16 ibid. p. 134, 9 S. [sim. rec. P p. 19, 6 J.; gr. p. 46 προσελθόν]. 16 rec. Sang. p. 133, 27 S. quo pergis, o misera anima, et audes -ere in caelum (sim. rec. P p. 18, 27 J., gr. p. 45 ποῦ πορεύει solum). 2 de rebus: CHIRON 174 corruptio sanguinis -it . . . in medullas scapularum (sim. 345). GREG. TVR. Franc. 9, 21 p. 441, 21 (antea: rex . . . in elymosinis magnus) ipsius regis elimosinis largius solito -entibus (proc-, perc- var. ll.).

B translate: I peragendo vitam vel tempus: EPIST. Paul. et Cor. II rec. A 37 impii damnabuntur cum eis, qui sic -unt, qui sine deo sunt homines (gr. Pap. Bodmer X προδοιοπορούντων [προδοιοπορ trad.], quod ad duces, auctores spectare videtur; sed cf. rec. B quicumque taliter versantur et rec. Zeitschr. NT Wiss. 44, 1952/3, 76 qui sic percurrunt, nec non Löfstedt, Glotta 3, 1912, 181). AVG. in euang. Ioh. 28, 8 (loq. Christus) dies festus meus non diebus istis (abl. temp.) -ons et transiens, sed permanens. 2 disserendo: de libro velociter progrediente, festinante (sc. singula breviter tractante): IREN. 3, 11, 8 compendiosam et -entem annuntiationem euangelii Marcus fecit (gr. παρατρέχουσαν). de auctoribus, qui argumentum quoddam percurrunt, tractant: EXC. barb. p. 330, 5 Fr. volumus -ere quod ad Romanorum pertinet imperium. BOETH. in Porph. comm. pr. 1, 6 p. 15, 9 mos . . . Porphyrio est, ut in his rebus obscuris . . . introducenda quaedam et praegustanda -at (-ant var. l.). ? 3 progrediendo, proficiendo: EPIST. Paul. et Cor. II rec. B 2 non miror, si malitiae -it disciplina, quia . . . Christus velociter veniet iniuriam non ferens (rec. A al. percurrunt [dec- Zeitschr. NT Wiss. 44, 1952/3, 73] . . . decreta, gr. Pap. Bodmer X προτρέχει).

appendicula syntactica: I quis vel quid sequatur indicatur: a dat. (abl. potius intellegendus videtur l. 65. p. 518, 27; inter idiomata dativi adferunt CHAR. gramm. p. 383, 6 B. al.): CIC. Catil. 4, 19 mihi studio paene -itis (praecellendo ut: de orat. 3, 230 AMBR. hex. 4, 3, 11). ac. 1, 45 [approbatio] perceptioni. div. 1, 118 rebus . . . signa (APVL. Socr. 7 p. 135). TERT. nat. 2, 8, 4 auctoritas . . . theologiae (nisi est gen.). TERT. (?) apol. 19 frg. Fuld. 3 AMBR. exc. Sat. 1, 76 hex. 1, 3, 8.

b acc.: CIC. de orat. 2, 131 (praecellendo ut: orat. 176 Q. CIC. pet. 28 NEP. Thras. 1, 3. et saepe, v. p. 517, 28 sqq.). Lael. 62 (praevendo ut: LVCR. 1, 371 SEN. contr. 2, 5, 7 VAL. MAX. 2, 1, 9. et saepe, v. p. 518, 47 sqq.). off. 1, 102 ne appetitus . . . eam rationem . . . -ant. LABER. mim. 148 (si recte conii., v. p. 516, 49). HOR. sat. 1, 7, 8. et passim. c praepos. ante (conferasne ad p. 518, 76. 519, 11?): CAES. civ. 2, 34, 5 legatus -it a. omnes milites. MART. CAP. 2, 147 ALC. AVIT. carm. 3, 177. ? d enunt. secund. ne p. 518, 60. 72; cf. si p. 518, 61. 2 absolute ponitur inde a PLAVTO, TER., CAES. saepe, v. imprimis p. 516, 40 sqq. 3 part. praes. -ens pro adi. fortasse p. 517, 81. 519, 68, pro subst. masc. p. 516, 59, neutr. p. 518, 19.

deriv.: praecursio, praecursor, praecursorius, praecursus.

Ramminger.

[praecursator vix recte trad. AMM. 16, 12, 8 cum verbum q. e. praecursare nusquam legatur, nec iure subst. defendisse videtur Pighi, Studia Amm., 1935, 40 sqq.; v. sub procurator, quod conii. Heraeus.]

praecursio, -onis f. a praecurrere. i. q. actio praecurrendi vel ea ipsa, quae praecedunt, praeparant (sc. actiones, eventus sim.):

1 vario respectu: CIC. fat. 44 non fieri adsensiones sine -e visorum (postea: praegressione causae. item respicitur causa praecedens [v. p. 401, 43]; top. 59 huius generis causarum, sine quo non efficitur, alia sunt . . . nihil agentia . . . , ut locus, tempus . . . , alia autem -em quandam adhibent ad efficiendum. BOETH. in top. Cic. 5 p. 368, 34 -o non principaliter operatur effectum. cf. praecursorius). PLIN. epist. 6, 13, 6 cuius pugnae (sc. causae Varenii) quasi praelusio atque -o has contentiones excitavit. MART. CAP. 1, 8 cum zodiaca eum Mercurium hospitia praemetantem numquam abesse menstrua -e permetteret Sol (cf. 8, 880 ab eo . . . aberrare . . . , nunc praeteriens, nunc . . . regrediens). 2 cum respectu adnuntiandi, praesignificandi: AVG. in euang. Ioh. 4, 6 si figuram -is advertas, Iohannes ipse est Elias (postea: ad praefigurationem. item respicitur Iohannes baptista: MAX. TAUR. serm. 60 p. 653^c -is suae ordinem [var. l. praecursoris eius reputatur loco gemino GREG. M. in euang. 7, 3 p. 1101^a]. PS. FVLG. RVSP. serm. 45 p. 911^c -o baptismi paenitentiae [gen. subi.]). CASSIOD. var. 12, 19, 1 difficile magna res geritur, quae signorum -e minime declaretur. GREG. M. epist. 9, 156 p. 157, 30 hoc . . . in -e sua paravit (Mommsen, paruit trad.) diabolus . . . , ut . . . praecursores habeat sacerdotes impios.

*praecursor, -oris m. a praecurrere. legitur singulis locis apud CIC., LIV., PLIN. paneg. et saepius inde a TERT., ITALIA; dub. an gr. byz. βρέχω recte huc referat Daris, Less. Lat. nel Greco d'Egitto, s. v.; parum constat de PAP. Oxyrh. 154 (saec. VII), ubi editores in prolegomenis ad partem in editione omissam memorant -es. [fortasse restituendum est pro procurator, q. v.; perperam editum est olim EPIST. pontif. 388 Migne 50 p. 551^a -r inferni pro percussor interni (v. Conc. I 2 p. 93, 9).]

i. qui praecurrit, antecursor (cf. GLOSS. II 417, 16 πρόδρομος: antecursor, -r. GLOSS. III Abstr. PRAE 50 praepes: -r vel velox. 52 -r: praecedens. al.; gr. respondere solet πρόδρομος, quod infra negleximus). iuxtaponitur nuntius GAUDENT. serm. 17, 4 G. RVFIN. Orig. princ. 2, 6, 1 p. 140, 19, praeco HIER. adv. Iovin. 2, 15 p. 309^b AVG. serm. 287, 1, 1 QVODV. prom. 3 prol. 1 PETR. CHRYS. serm. 127, 2 (variat in contextu AVG. serm. 289, 5), praedicator CYPR. epist. 73, 25, praeparator AVG. serm. 351, 2, 2, praevius CYPR. epist. 61, 4 LACT. mort. pers. 2, 8 MAX. TAUR. serm. 5, 3 M. (variat in contextu HIER. c. Lucif. 7 p. 162^c); in appositione subluet fortasse vis part. vel adi. q. e. praecurrens p. 521, 32. 80. passim accedit gen., sed vix acc. (v. OROS. sub IB2).

I de animantibus: A usu profano vel pagano: I peculiari quodam respectu significantur: a qui praecurrendo officium suum praestant: α de apparitoribus, viatoribus sim. (cf. cursor vol. IV 1528, 39 sqq.): CIC. Verr. II 5, 108 Naevius Turpio . . . , quem iste in decumis, . . . in omni calumnia -em habere solebat et emisarium (de eodem 2, 22 excursor et e.). PLIN. paneg. 76, 7 ut illum Traianum consulens nullus apparatus arrogantiae principalis, nullus -um tumultus detineret (8 viatoribus). in adventu dei Ammonis: IVL. VAL. 1, 4 p. 5, 16 -r . . . dei mox aderit (sc. draco; de eodem ibid. p. 6, 1). β de militibus primi agminis (voce q. e. antecursor utitur Caes., v. vol. II 147, 35 sqq.): LIV. 26, 17, 16 levia . . . proelia inter extremum Punicum agmen -esque Romanorum fiebant. SPART. Did. 8, 1 Crispinus cum occurrisset -bus Severi, . . . interemptus est. IVL. VAL. 2, 22 Alexandrum nec ducibus nec -bus confidentem (procuratoribus Ausfeld, Rhein. Mus. 61, 1906, 638, sec. Hist. Alex. M. I p. 73, 7 Kr. σατοράταις, sed v. Iul. Val. ibid. ut primus inruat in hostem eqs.). VVLG. I reg. 8, 11 rex faciet . . . sibi equites et -es quadrigarum earum (var. l. persecutores, v. GREG. M. in I reg. 4, 18 et 51. in eadem re CASSIOD. Ios. antiq. 6, 40 [gr. δρομείς]). CASSIOD. Ios. antiq. 12, 314 Iudas confligens cum -bus adversariorum. 12, 372. γ de angelo duce populi Israel: VVLG. exod. 33, 2 (deus ad Mosen) mittam -em tui angelum, ut eiciam Chananeum e terra, quam tibi destinavi (cf. 23, 23 praecedet . . . te angelus).

b qui variis actionibus praecedunt, priores sunt: HIER. in Ier. prol. 4 (3 nuper indoctus calumniator erupit, sc. Pelagius) -r eius Grunnius (sc. Rufinus). in Os. prol. l. 141 quos in prophetiae huius explicandi campo habuerim -es. CARM. adv. Marc. 3, 286 vestri, Marcionitae, sceleris socius, -r et auctor . . . Cerdo. CASSIOD. in psalm. 40 concl. [Martinet]

superiore psalmo in prima parte ecclesia . . . locuta est, et post domini verba secuta sunt; ita et in hoc propheta -r est.

2 *loci generales*: AMBROSIAS. in Rom. 1, 2, 2 ('euangelium promiserat per prophetas') nemo . . . rem vilem magnis -bus nuntiat. RVFIN. Clement. 1, 60, 4 tantum interest inter ipsum Iohannem et Iesum, quantum inter -em et eum, qui praecurritur. QVODV. haer. 7, 7 'aperiam ante eum Christum ianuas' (Is. 45, 1) . . . : ecce ille qui miserat, -r factus est. CASSIOD. in psalm. 54, 14 'ducem' . . . bene dicimus itineris -em. MVTIAN. Chrysost. hom. 11, 2 p. 311/2 (ad Hebr. 6, 20, v. sub B3a) -r . . . quorundam est -r . . . ; non . . . multum est inter -em et consequentem quod medium est eqs. GLOSS.^L V Aa P 910 praecelerat: antevenit -r.

B *in religione christiana et iudaica respicitur*: 1 *adventus et operatio Christi, quam adnuntiant et praeparant*: a Iohannes baptista (ad rem v. Matth. 11, 10. al. et e. g. Op. imperf. in Matth. 27 p. 775 multi praedixerunt Christum, solus autem Iohannes -r est appellatus, quia ipsum illum digito suo ostendit): TERT. bapt. 11 p. 210, 17 quo . . . illi Christo -em? (postea: antecursor [cod. unicus; antepraecursor ed. Mesnartii]; ad acc. v. Evans, 1964 ad l.). adv. Iud. 9, 23 -em Christi Iohannem (IREN. 3, 9, 1. GAUDENT. serm. 17, 4 G. -r et nuntius. HIER. hom. Orig. in Luc. 21 p. 128, 1. et saepius). adv. Marc. 4, 18 p. 479, 19. 21sq. -e . . . iam functo officium, praeparata via domini, ipse erat intellegendus, cui -r ministraverat. IREN. 3, 9, 1 -em per prophetas misurum se promisit deus. CYPR. epist. 61, 4 Iohannes -r eius et praevius. 73, 25 qui non adversarius domini sed -r ac praedicator fuit (HIER. hom. Orig. in Luc. 4 p. 27, 20. c. Lucif. 7 p. 162^c ut . . . ipse ante -r d., sic et baptisma eius praevium dominici baptismatis fuit. PAVL. NOL. carn. 27, 411 -r d. et baptista Iohannes. AVG. in euang. Ioh. 113, 5. et saepe. cf. dominicus: PAVL. NOL. epist. 29, 7 p. 252, 13 FVLG. RVSP. rem. pecc. 2, 9, 3 GREG. TVR. Mart. 2, 57). OPTAT. 5, 5 p. 129, 10 salvatoris (HIER. hom. Orig. in Luc. 6 p. 33, 20). PAVL. NOL. epist. 21, 3 p. 150, 27 a prophetico -is baptistae praeconio euangelium incohans Marcus. AVG. in euang. Ioh. 4, 6 erit, inquit Zacharias, -r altissimi (sec. Luc. 1, 76 propheta altissimi vocaberis; praebis enim eqs.). Ps. ORIG. tract. 14, 10 B. -em . . . et metatorem dominici adventus (postea: sicut in saeculo . . . praemissus est, ita et . . . ad inferos praecursurus erat, ut adventum Christi . . . indicaret). GREG. TVR. glor. mart. 13 p. 497, 1 mulier quaedam ipsius -is reliquias expetivit (14 p. 498, 9). GREG. M. in euang. 6, 1 p. 1096^A (verba Iohannis) qui nativitate tuae -r exstiti, mortis etiam -r fiam. et saepe. b *alii*: AMBR. in Luc. 1, 36 hic Iohannes prioris, ille Helias sequentis dominici -r adventus (sec. Mal. 4, 5; de eodem: virg. 1, 3, 12 dominici . . . adventus. HIER. in Matth. 17, 10 GREG. M. moral. 35, 34). RVFIN. Orig. princ. 2, 6, 1 p. 140, 19 -es et nuntios adventus sui misit prophetas. Ps. AVG. quaest. test. I 109 p. 267, 7 Melchisedech -r apparuit sacramenti futuri filii dei. QVODV. prom. 2, 14, 26 prophetiam ipsosque -es . . . Christi. EVSEB. EMES. serm. 26, 9 -es dicebant: veniet. ISID. alleg. 249 mulieres quae apostolis domini resurrectionem annuntiant, lex et propheta intelliguntur, quae gloriam resurrectionis . . . , antequam revelaretur, quasi -es praedicaverunt.

2 *adventus antichristi (diaboli), quem adnuntiant et praeparant haeretici, homines impii sim.*: TERT. adv. Marc. 5, 16 p. 631, 3 (sec. I Ioh. 4, 1sq.) iam antichristos . . . processisse in mundum, -es antichristi spiritus, negantes eqs. (spiritus pro gen. accipiendum videtur; ipsam iuncturam -r antichristi exhibent: IREN. 1, 13, 1 Marcus magus. LVCIF. Athan. 1, 27 l. 27 D. imp. Constantius [ut passim apud eundem; v. indicem ed.]. Ps. ATHAN. Lucif. epist. 3 l. 11 D. HIER. monogr. p. 197, 8 a. socios et -es ab initio currere per mundi sex aetates. al.). IREN. 1, 15, 6 Satanias habens te (sc. Marcum magum) -em contrariae adversus deum nequitiae. 2, 31, 3 magi sim., -es . . . draconis eius, qui . . . deiciet stellas (apoc. 12, 4). LACT. mort. pers. 2, 8 -r diaboli ac praevius (sc. Nero). OROS. apol. 16, 2 Pelagius non . . . intellegit praeparare se antichristi adventum -em (-e var. l.; adventui edd. vet., adventum pendere a subst. -em, quod more verbi acc. regat, putant Svennung, Orosiana 1922, 17 alique; intellexerim potius appositionem se . . . -em [praeparari non debuit -r sed adventum]). GREG. M. epist. 9, 156 p. 157, 31.

3 *vita post mortem; praecurrit*: a *Christus in caelum*: ITALA Hebr. 6, 20 (cod. 89 al., item fere VVLG.) spem incedentem usque ad interiora velaminis, ubi -r pro nobis introivit Iesus (cod. d pro-; locum afferunt vel explicant: RVFIN. Orig. in cant. 4 p. 231, 8 APRING. in apoc. 4, 1 CASSIOD. compl. in Hebr. 6, 1; MVTIAN. v. sub A2; ad rem cf. Ioh. 14, 1 vado parare vobis locum et Bauernfeind, Theol. Wb. NT VIII 235). b *diabolus in gehennam*: LACT. inst. 6, 7, 3 -r eius viae, quae fert ad occasum.

4 *alia praefiguratio*: PETR. CHRYS. serm. 86, 2 (contionator, qui infirmitate vocis subito obmutuit [v. serm. 35, 5 l. 79] exemplo Zachariae Luc. 1, 22. 64 denuo loqui potest) veniat -r silentii, sacerdotii speculum, Zacharias.

II *de rebus (cf. l. 47 sqq.)*: ITALA Mich. 7, 1 (Ps. Orig. tract. 11, 21 B.) -es ficus (si recte sec. Vulg. praecoquas f. ad Mich. rettulit ed.; gr. τὰ πρῶτόγωνα, cod. 176 primos fructos; nec melius respondet Os. 9, 10, quem locum subesse putant Batiffol-Wilmart). PANEG. 4, 3, 4 non flos -r indolis bonae laetior . . . apparet in adolescentibus, sed iam . . . fructuum matura perceptio. HIER. tract. in Marc. p. 321, 7 sicut Iohannes . . . -r

fuit domini . . . , sic et baptismum Iohannis . . . -r fuit baptismi salvatoris (item comparatur Iohannes: PASCHAS. verba patr. 36, 3 humilitas . . . -r est caritatis et sicut Ioannes eqs.). AVG. c. Iulian. op. imperf. 6, 40 p. 1604 mortem cum tot . . . morbis carnificibus, -bus mortis. APON. 4 p. 77 superveniente verno, -e aestatis.

compos. antepraecursor (vol. II 154, 26) legitur bis in ed. Mesnartii TERT. bapt., ubi codex unicus exhibet antecursor.

praecursorius, -a, -um. a praecurrere. i. q. praecurrens, praecedens sim.: vario usu: PLIN. epist. 4, 13, 2 ne quid festinationi meae pereat, quod sum praesens petiturus, hac quasi -a (praepropria var. l.) epistula rogo. AMM. 15, 1, 2 Apodemius equorum permutatione veloci . . . -us index mortis Galli Mediolanum advenit (31, 3, 6). 23, 6, 35 hostiam contrectare, antequam magus . . . libamenta diffunderet -a. BOETH. in top. Cic. 5 p. 368, 32 -ae causae (p. 368, 43 opp. efficientes. ad rem cf. praecursio). CASSIOD. var. 3, 51, 6 equi desultorii, per quos circensium ministri missus denuntiant exituros, luciferi -as velocitates imitantur. in religione christiana cum respectu praefigurandi, praeparandi: AVG. enchir. 14, 49 quodam -o illius Iohannis ministerio . . . huic uni baptismati christiano . . . parabantur (c. Petil. 3, 56, 68 p. 222, 30 lavacri -um sacramentum. un. bapt. 7, 9 baptismus Iohannis . . . militans Christo sicut legis vetera sacramenta -o quodam et praefiguratario [ungebatur] officio [l. man. pr. cod. optimi; ungebantur cett. et edd.]). CASSIOD. in psalm. 39, 7 l. 164 figura -a sacrificiorum veteris testamenti.

praecursus, -ūs m. a praecurrere. NOT. Tir. 27, 39^b (si recte subst. agnovimus; an intellegas p. p. p. verbi q. e. praecurro?). i. q. actio praecurrendi (praesignificando AMBR., praefando IVL. VICT.): PLIN. nat. 16, 104 deflorescunt omnia . . . intra VIII id. Iul. etesiarum -u (i. ante etesias). AMBR. in Luc. 5, 109 qui Iohannes viam domino . . . -u (-ure, i. -ore, A) quodam gloriosae paraverit passionis. VVLG. exod. 23, 27 terrorem meum mittam in -um tuum (Itala, Aug. quaest. hept. 2, 92 timorem mittam, qui te antecedit). IVL. VICT. rhet. 15 p. 423, 8 licet etiam principales quaestiones in principio praecerpere, sed -u solo atque tactu.

praecustōdio, -ire. a prae et custodire. i. q. antea custodire (sc. praemonendo; gr. resp. προφυλάττειν): IGNAT. Smyrn. 4, 1 -o . . . vos a bestiis hominum figuras habentibus (prae studio . . . moneo vos var. l.). Ps. IGNAT. Antioch. 6, 1 haec scribens -o vos, sicut pater filios suos.

praecutio, -ere. a prae et quater. i. q. praeeundo quater: OV. met. 4, 759 taedas Hymenaeus Amorque -unt (praecipiant var. l.). inde restituitur e con. dub.: PROP. 3, 16, 16 ipse amor accensas -it ante faces (percutit trad.). Martinet.

*praeda, -ae f. [vox cum praeverbio prae-composita esse videtur; altera pars fortasse per syncopen ex radice, quae subest verbo pre-hendere, prendere derivari potest. Sch.] de origine: VARRO ling. 5, 178 -a est ab hostibus capta, quod manu parata, ut parida -a; praemium a -a. 8, 19 a praedando -a (item ISID. orig. 18, 2, 8). scribitur prae- CIL I² 48. 49 (prae- INSCR. column. rostr. [CIL I² 25] 14 et 17, sed renovata vel ficta est aetate imp. Aug. vel Claud.); pre- raro in cod. antiquis, sc. M (ante corr.) VERG. Aen. 4, 404, V LIV. 45, 34, 7 (-ae- 45, 34, 6), Vind. ITALIA I reg. 14, 32 (-ae- 14, 30), Harl. GLOSS. II 245, 46 et saepius in recc.; compendio pda, e. g. cod. B PLAVT. Aul. 610 Persa 757 Truc. 567, cod. 107. ITALIA iud. 8, 24sq. NOT. Tir. 48, 38. de formis: abl. -ad INSCR. column. rostr. (CIL I² 25) 17. CIL I² 48. 49. de notione et differentiis: GELL. 13, 25, 3 (verba docti cuiusdam) manubiae . . . dicuntur -a, quae manu capta est (obloquitur Favorinus 13, 25, 26 [inde NON. p. 432, 25] -a dicitur corpora ipsa rerum, quae capta sunt, m. vero appellatae sunt pecunia a quaestore ex venditione -ae redacta). SERV. Aen. 11, 78 -a est quae eripitur, praemium quod offertur. ISID. diff. 1, 470 -a ex hoste, lucrum ex negotio, compendium proprie ex pondere (sim. DIFF. ed. Beck p. 48, 45). SYNON. Cic. p. 415, 20 arma . . . spolia. manubiae. exuviae. -ae opimae. rapinae. GLOSS.^L II Philox. PR 41 ἀρπαγή. GLOSS. II 245, 46 ἀρπαγή: rapacitas, -a, rapina. 358, 56 λάφυρα: hae exubiae (-uv-), spolia, -a. 360, 36 λεία, τὰ λάφυρα: -a. l.

legitur inde a LIV. ANDR., PLAVTO, ENN., CATONE (non TER.) inscriptionibusque antiquis (saepissime nimirum apud LIV.); plur. occurrit inde a CIC., sc. multo varius quam sing.; abiit in sermonem gr. πρᾶδα (πρέδα), v. Preisigke, Wörterb., et Lampe, Patristic Gr. Lex., s. v. [val. pradā; it. preda; rael. occ. preja i. q. esca ad bestias alliciendas posita, animalis cadaver; francog. proie; prov. vet. preza, prea, var. prov., vasc.; cat. presa; hisp. vet. prea; port. vet. prea. cf. M.-L. 6714. Battisti-Alessio IV 3054. Wartburg IX 285sq. Corominas² IV 641. St.] [falsa var. l. pro praedem PLAVT. Men. 593 (dub. an recte trad. NEMES. ecl. 3, 6; praedem ed. complures), pro praedo ARATOR act. 2, 436; vix recte trad. PETRON. 119 vers. 51 (plebem Burmannus), AVG. serm. coll. Morin p. 623, 19 (praedia vel praedium [an fem. praediam?] temptaverimus conferentes ibid. l. 23 fundos agri. item corr. Bulhart in schedis LAURENT. eleem. p. 107^c ut aut mancipia aut praed(i)a[m] comparet.)]

I *notione originaria significatur quodprehenditur, capitur, ut possideatur (usu negligentiore respici videtur hic illic potius id, unde quid petitur, e. g. p. 525, 12. 26. 35sq. 40; pro agente, inducitur p. 523, 55. 526, 18 al. [aliter p. 525. 34]; adhibetur saepius in imaginibus, e. g. p. 523, 43. 524, 42. 71. 527, 3. 34)*: A [ab] homi- [Gatti]

nibus, deis, daemonibus sim.: 1 certo quodam respectu, sc.: a bello, vi militari (cf. p. 522, 46. 61. al.): α vario usu (loci selecti inde a Cic.): INSCR. column. rostr. (CIL I² 25, cf. p. 522, 49) 14 <arcen>tom captom, -a;: numei tot (1) pecuniam venditione -ae redactam intellegunt viri docti. cf. NEP. Timoth. 1, 2 tot talenta -ae in publicum rettulit. Liv. 1, 53, 3 cum divendita [dividenda fere trad.] -a quadraginta talenta argenti refecisset. sim. al.). Liv. ANDR. trag. 3 -a[m] per participes aequiter partita est. PLAVT. Amph. 193 Amphitruo -a atque agro adoriaque adfecit popularis suos (SVET. Iul. 70 seditiosissimum quemque et -ae et a. destinati tertia parte multavit). Capt. 34 emit hosce captivos de -a ambos de quaestoribus (al. v. vol. V 2, 512, 23sq.; cf. Epid. 44 captivam adulescentulam de -a mercatust [sim. 108]). Persa 508 ea comportatur -a, ut fiat auctio publicitus. al. ENN. ann. 316 -a exercitus undat (i. abundat). TRAG. inc. 30 (si recte huc traximus) sapiens virtuti honorem praemium, haud -am petit. CATO or. frg. 2 (173 M.) numquam ego -am neque quod de hostibus captum esset neque manubias inter . . . amicos meos divisi (Cic. leg. agr. frg. 4 -am, m. . . decemviri vendent. 1, 12. al.; v. l. 24. 26). inc. libr. frg. 6 -a quae capta est, viritum divisa. CIL I² 48 (saec. II? v. INSCR. lib. rei p. Degrassi 100) tribunus militaris quidam de praidia Fortun(a)e dedit (sim. 49, dedicante eodem). QVADRIG. hist. 24 Romani multis armis et magno comenatu -aque ingenti copiantur (CAES. Gall. 7, 14, 9 Liv. 23, 12, 14). Cic. Verr. II 3, 186 quibus ex hostium spoliis, de qua victoria, qua ex -a aut manubiis haec abs te donatio constituta est? (VERG. Aen. 9, 450 -a . . . spoliisque potiti. 11, 782. Liv. 23, 11, 3 [responsum Pythiae] Apollini . . . de . . . -a manubiis spoliisque honorem habetote. 37, 31, 6. al.). A tt. 4, 16, 7 nullam esse spem -ae nisi ex mancipiis (Liv. 32, 26, 6. FEST. p. 322 [e Sinn., v. frg. 20 F.]. al.). CATVLL. 64, 362 virtutis Achillis testis erit morti quoque reddita -a (sc. Polyxena). CAES. Gall. 6, 3, 2 magno pecoris atque hominum numero capto atque ea -a militibus concessa (SALL. Iug. 90, 2 pecus omne, quod . . . -ae fuerat. Liv. 35, 3, 6. al.). 7, 89, 5 ex reliquis captivis . . . capita singula -ae nomine distribuit (SALL. Iug. 81, 2 -am captivosque. al.; v. etiam supra l. 11sq.). Liv. 9, 17, 16 Dareum oneratum fortunae apparatibus suae -am verius quam hostem (cf. 9, 40, 5 scuta inaurata sim. -am verius quam arma esse [CVRT. 3, 10, 9]. SEN. clem. 1, 4, 1 tot milia militum . . . nihil ipsa per se futura nisi onus et -a. sim. al.). LABEO dig. 49, 15, 28 si quid bello captum est, in -a est, non postliminio redit. CVRT. 4, 14, 11 coniuges . . . et liberi sequuntur . . . parata hostibus -a (IVST. 4, 3, 3 tyrannis patriam cum c. ac l. -am reliquissent. cf. LACT. inst. 6, 4, 16 in -am uxor ac liberi venient). SIL. 4, 124 multam . . . feres cum sanguine -am (cf. TAC. hist. 1, 67, 1 plus -ae ac sanguinis Caecina hausit). et saepe. in imagine et comparatione: PLAVT. Asin. 269 (verba servi) maximam -am et triumphum eis adfero adventu meo. Bacch. 1058 ecfertur -a ex Troia (loquitur Chrysalus senem auro privans ut 1069 ovans -a onustus. 1075 -am . . . ad quaestorem deferam). Epid. 381 (verba iuvenis) virtute atque auspicio Epidici cum -a in castra redeo. Men. 134 (129sq. pugnavi fortiter; hanc . . . uxori . . . pallam surrupui, ad scortum fero) avorti -am ab hostibus nostrum salute socium. Pseud. 588 (verba Pseudoli) ad oppidum . . . meum exercitum . . . obducam: inde me et simul participes omnis meos -a onerabo atque opplebo. al. Ov. am. 2, 12, 6 haec est praecipuo victoria digna triumpho, in qua . . . sanguine -a caret; . . . est ductu capta puella meo. PETRON. 136, 7 anseres orbat . . . duce redierant in templum, cum ego -a . . . gaudens post lectum occisum anserem mitto. al. poetice inducitur pro agente (sunt qui notionem q. e. cupiditas -ae postulent): TIB. 2, 3, 35sq. ferrea non Venerem, sed -am saecula laudant; -a tamen multis est operata malis: -a feras acies cinxit . . .; -a vago iussit geminare pericula ponto, bellica cum dubiis rostra dedit ratibus.

β cum determinationibus indicantibus: ① unde -a facta sit: adi.: INSCR. column. rostr. (CIL I² 25, cf. p. 522, 49) 17 navaled -ad poplom <donavet> (Liv. 27, 29, 8 cum magna terrestri navali -a . . . rediit). VARRO frg. Non. p. 547, 27 ad Sybaritanam -am, in qua sunt tripodes eqs. CATVLL. 29, 18 -a Pontica, inde . . . Hibera. BELL. Alex. 77, 2 Ponto recepto, -a omni regia militibus condonata (Liv. 2, 5, 2. 37, 57, 14. 45, 34, 7 VAL. MAX. 4, 3, 5. al.). PROP. 1, 19, 14 Dardana. Ov. epist. 1, 26 ponitur ad patrios barbara -a deos (RVT. NAM. 1, 144. cf. VOPISC. Prob. 13, 8 -ae barbaricae). Liv. 22, 16, 7 boves multos inter ceteram agrestem -am agebat (33, 37, 6). al. gen. (exempla selecta inde a Liv.): Cic. Verr. II 1, 154 quid iste in hostium -a molitus sit (4, 88 signum de -a h. captum. NEP. Timoth. 4, 1. al.; cf. ITALA Ios. 22, 8 [Lugd. al.] inimicorum [gr. προνομήν, VVLG. hostium]. al.). Phil. 8, 8 ut Antonius -am rei publicae causam belli putet (nisi ad p. 524, 18 spectat). SALL. Iug. 38, 8 nox atque -a castrorum hostis . . . remorata sunt (Liv. 7, 24, 9 -a omni c. militi data. 24, 40, 15 Romanis concessa est. al.). NEP. Alc. 7, 4 gloriosius existimans barbarum -a locupletari quam Graiorum (COD. Theod. 5, 6, 2 ex b. -a et ereptis manubiis). CVLEX 356 Phrygiae. Liv. 9, 23, 13 damna vestra, milites, omnium circa, qui defecerunt, populorum -a sarcientur. 21, 60, 8 -a oppidi parvi preti rerum fuit (SPART. Sept. Sev. 16, 5). 28, 45, 12 donum ex -a Hasdrubalis. 44, 45, 4 equitibus -am circumiecti agri concessit. 45, 34, 1 senatum -am Epiri civitatum . . . exercitui dedisse (TERT. adv. Iud. 4, 9 quo die . . . -a facta sit civitatis [-tas var. l.]. ITALA deut. 13, 16 [Lugd.] omnem -am eius c. [gr. τὰ σκῦλα, Vulg. quicquid . . . supellec-

tilis fuerit]. al.). CVRT. 7, 8, 22 -am tot nationum. FLOR. epit. 2, 4, 4 Galli vovere de nostrorum militum -a Marti suo torquem (inde IORD. Rom. 179 de Romano militi -a<m> . . . torquem). al. praepos.: Liv. 23, 45, 10 vos ex tam opulenta urbe -a spoliisque onustos (45, 43, 10 relicum ex Illyrico -ae). 35, 12, 15 -am de Philippo Romanorum esse (FLOR. epit. 2, 18, 17 -a, ut de pauperrimis, nulla. IORD. Rom. 179 v. supra l. 3). 36, 30, 1 vendita aut concessa militi circa Heracleam -a. ② quis fecerit -am, ad quem pertineat -a (sc. gen. animantium; rerum v. l. 31sq.; exempla selecta): Cic. Verr. II 1, 57 -am populi Romani (opp. tua furta). off. 2, 76 unius imperatoris -a. SALL. Iug. 44, 1 exercitus . . . imbellis . . . praedator ex sociis et ipse -a hostium (CVRT. 6, 9, 23 potius h. -a, quam civis victima). Liv. 6, 14, 12 aurum . . . in paucorum -am cessisse. 28, 23, 5 Astapa sine -a militum ferro ignique absumpta est (43, 19, 12 -ae alia m. cessere. fortasse addas titulum orationis CATONIS: de -a m. dividenda [Non. p. 475, 13 et 510, 19, militibus Gell. 11, 18, 18]). CVRT. 7, 6, 16 reliqui in -am cessere victoris (SIL. 2, 608). VVLG. I reg. 30, 20 haec est -a David. al.

③ qua in re -a constat: gen.: Cic. rep. 2, 44 maxima auri argentique -a (Liv. 27, 49, 6 magna -a alia cum omnis generis, tum auri etiam argentique). Liv. 2, 64, 3 ingentes . . . -as hominum pecorum: que egere (4, 21, 1 -ae abactae h. p. 27, 39, 8. al.; cf. h. atque pecudum: 3, 38, 3. 6, 31, 8. al.; pecorum: 9, 31, 16). 5, 24, 2 -ae . . . rerum agrestium actae. 25, 31, 13 -am . . . omnis generis retro ad naves egit (27, 5, 9. 27, 6, 14. al.). 33, 13, 10 v. l. 33. 45, 33, 5 -a Macedonica omnis . . . exposita, statuarum tabularumque eqs. TERT. apol. 50, 2 (in comparatione) miles gloriam consequitur et -am; . . . christiani martyris victoria habet . . . -am vivendi in aeternum. ITALA I reg. 15, 21 (Lucif. reg. apost. 2) accepit populus -am gregis (gr. τῶν σκῦλων, VVLG. de -a oves et boves). praepos. ex: EVTR. 4, 22 -a ex torquibus Gallorum ingens Romam perlata est.

④ varia: SALL. Iug. 14, 11 Iugurtha fratris regnum . . . sceleris sui -am fecit. Ov. ars 1, 125 ducuntur raptae, genialis -a, puellae Sabinae. Liv. 2, 39, 11 -a belli per otium frui (33, 13, 10 b. -a rerum, quae ferri agique possent [Polyb. 18, 38, 7 τῶν κατὰ πόλεμον ἀλότων - v. Walbank, 1967, ad l. - τὰ μὲν ἐπιπλα]. al.; cf. -a bellica vol. II 1811, 55). 10, 17, 3 spe maioris quam ex agrestibus populationibus -ae. SEN. Phoen. 578 (verba Iocastae) an et ipsa . . . mater triumphi -a fraterni vehar? (Tro. 150 Argolici -a t.). MIN. FEL. 25, 5 quicquid Romani tenent . . . audaciae -a est: templa omnia de manubiis sunt eqs. DICT. 5, 17 cum his, quae singuli -a multorum annorum quaesiverant, discedunt.

β latrocinio sim. (in imagine PLAVT.; exempla selecta inde a Cic.): PLAVT. Pseud. 1029 ne capta -a capti praedones fuant (cf. Truc. 106 de praedonibus -am capere). ENN. ann. 75 potitur . . . Romulus -am (v. Vahlen ad l. p. CLXII, qui confert: Ov. fast. 2, 372 -a recepta a Remo. Liv. 1, 4, 9 in latrones -a onustos impetus facere. 1, 5, 3). Acc. trag. 271 passimque -a<m> pecua vellebant (var. l. vall.; avellebant Bücheler) agris. Cic. S. Rosc. 146 quis umquam praedo fuit tam nefarius . . . ut, cum integram -am sine sanguine habere posset, creuenta spolia detrahere mallet? Verr. II 4, 21 amicos . . . -a quos augeant praedones. off. 2, 40 nisi aequabiliter -am dispertiat archipirata. BELL. Afr. 93, 2 Considium Gaetuli, sui comites, in itinere -ae cupidi concidunt. VERG. Aen. 3, 223 in armenta inruimus et . . . vocamus in partem -amque Iovem. 7, 749 Aequi armati terram exercent, semperque recentis convectare iuvat -as et vivere raptis (item 9, 613). TIB. 1, 1, 34 vos exiguo pecori, furesque lupique, parcite: de magno est -a petenda grege. Ov. met. 13, 200 (verba Vlaxia) accuso . . . Parim -amque Helenamque reposco. Liv. 5, 28, 3 velut publico latrocinio partam -am a piratis. SEN. contr. 10, 1, 6 -a, quam grassator sequeretur (cf. CALL. dig. 48, 19, 28, 10 grassatores, qui -ae causa id faciunt, proximi latronibus habentur). SEN. dial. 4, 17, 2 nec latronem oportet esse nec -am (coni. Muret, praedonem trad.). PETRON. 114, 14 procurrere piscatores . . . ad -am rapiendam (e naufragio ut: EDICT. imp. Anton. [sc. Carac.?] Paul. dig. 47, 9, 4, 1. al.). QVINT. inst. 7, 1, 33 hominem occisum esse . . . non -ae gratia, quia in spoliatus est. APVL. met. 4, 8, 2 latrones -as aureorum . . . nummorum ac vasculorum . . . invehebant. 4, 24, 4 ego . . . misera, . . . infelicis rapinae -a et mancipium effecta. CALL. dig. 48, 19, 28, 12 incendiarii . . . qui . . . -ae causa incenderint intra oppidum (sim. PAVL. coll. Mos. 12, 6, 1). al.

γ venatu, piscatu sim. (exempla selecta inde ab Ov.): PLAVT. Poen. 647 (in imag.) cum -a . . . incedet venator domum: canes compellunt in plagas lepide lupum (sc. advocati lenonem). Rud. 909 piscatorem plurima -a onustum. LVCR. 5, 1249 feras interficere et ditescere -a. VERG. Aen. 1, 210 illi se -ae, sc. cervis, accingunt dapibusque futuris. Ov. met. 3, 246 oblatae . . . spectacula -ae. 13, 936 mea -a (932 captivos . . . pisces). fast. 5, 174 est illi -a . . . lepus. MANIL. 4, 181 captas domibus praefigere -as. 5, 188 feras necant -asque reportant. 5, 194 per nulla sequi dubias (Bentley, -itat codd.) vestigia -as (sc. pisces). 5, 402 (de margaritis sim.). GERM. 419 -am e silvis portat (Centaurus sidus ut: AVIEN. Arat. 887 agrestem . . . manu -am gerit. 1214 -am silvarum [gr. 442 et 662 θηρίων]). SEN. Herc. O. 1655 certa -ae tela. Phaedr. 819 tela -am de mediis nubibus afferent. PLIN. nat. 8, 7 -am ipsi elephantum in se expetendam sciunt solam esse in armis suis (sc. dentibus; cf. 8, 8 den tes impactos arbori frangunt -aque se redimunt). MART. 12, 14, 3 saepe [Galli]

satisfecit -ae venator mortuus. 13, 94, 2 imbelles dammae quid, nisi -a, sumus? PORPH. Hor. epist. 1, 18, 48 ('pulmenta') cibos et -am ex venatu. SOL. 30, 18 venatores draconibus capita desecant et de manubiis praecipitis ausi -am revehunt temeritatis (sc. dracontiam lapidem). [VST. 23, 1, 9 cibus his Lucanis -a venatica (cf. venaticiam: AMM. 29, 3, 3. 30, 1, 15 [in comparatione]. al.). PRVD. ham. 141 (in imag.) ars olli diabolo . . . animalia bruta inretire plagis, retinacula . . . erranti opponere -ae. MACR. Sat. 3, 15, 1 -ae marinae . . . luxum.

δ imperio publico, quo quis abutitur (exempla selecta): CIC. Verr. II 1, 131 pupillos et pupillas certissimam -am esse praetoribus (cf. 1, 132 indignum esse . . . se non opimum -a, praesertim a pupillo, discedere. 1, 135). 2, 29 amicos in provinciam quasi in -am invitabas (cf. p. 522, 81 sq.; ad IIA trahunt alii). 3, 70 Verrem sibi quaestui -aeque habuisse bona . . . aratorum. 3, 81 Sulla bona civium Romanorum cum venderet, dixit se -am suam vendere (sim. leg. agr. 2, 56 off. 2, 27). 3, 201 populi Romani potius hoc sit vectigal quam -a praetoris. dom. 146 -a consulum ex meis fortunis . . . capta. Att. 7, 13, 1 Caesar, qui illa templa et tecta non patriam, sed -am putet. SALL. Iug. 31, 10 quasi ea (sc. sacerdotia, consulatus sim.) honori non -ae habeant. or. Lep. 18 nullam ex civibus -am esse. LIV. 1, 49, 5 Tarquinius Superbus damnavit quosdam, unde nihil aliud quam -am sperare posset. PLIN. paneg. 36, 1 aerarium olim fuit spoliarium civium cruentarumque -arum saevum receptaculum. EDICT. praef. urb. de pecor. vend. (CIL VI 1770) 18 commodis omnibus et -a damnata, quam . . . de pecuariis capere consueverant officiales. COD. Theod. 7, 18, 17, 1 -ae causa adspirare ad officium. 9, 27, 5 ne iudices alienum iurgium putent suam -am (nisi trahendum ad II B). 11, 26, 2 -as . . . agi de provincialibus. 13, 5, 29 qui in navicularios (nauclos COD. Iust. 11, 2, 3) -as egerunt. MAX. TAUR. serm. 26, 2 M. -a exactionis accumulatur vectigal. al.

ε vario usu (saepe subluet respectus belli, atrocitatis, venationis): a capiuntur animantes (virginitas infra l. 70): α quilibet: PLAVT. Epid. 394 (verba patris) meus sodalis it cum -a (sc. fidicina, quam pater emit, ne filius eam habeat). Mil. 457 manibus amisisti -am, qui Philocomasium abire sisti. Persa 682 -a (sc. leno) progreditur foras. Poen. 660 hominem ad te, leno, adduximus; . . . aurum habet. :: -a haec meast (in eadem re: 668 bonam -am datis. Pseud. 1124 [verba lenonis] hic homo meus est . . . quia -a haec meast: scortum quaerit, habet argentum). Pseud. 1198 tu Pseudolo nunties abduxisse alium -am, sc. Phoenicium. Rud. 1262 v. p. 526, 18. CVLEX 216 -a Charonis agor. PROP. 2, 16, 2 praetor . . . venit . . . Cynthia, . . . maxima -a tibi (sc. opibus spoliandus). OV. am. 1, 2, 19 tua sum nova -a, Cupido (eiusdem: 1, 2, 29 -a recens). met. 3, 606 nauata -am deserto nactus in agro . . . puerum ducit (sc. Bacchum; in eadem re: 3, 620 -ae tam caeca Cupido est). 13, 626 Aeneas de tantis opibus -am pius eligit illam (sc. Anchisem) Ascaniumque suum (v. et AETNA 631 p. 526, 82). fast. 3, 721 Thebanae mala -a . . . matris (sc. Pentheus ut LYGD. 6, 24 Cadmeae matris -a cruenta). al. SEN. Herc. f. 1186 (verba Herculis) quis fudit domum? cui -a iacui? Herc. O. 1195 (verba Herculis) utinam fuisset -a Centauris datus. 1789 (verba Alcmenae post mortem Herculis) si quis minor Busiris . . . orbem fervidae terret plagae, ego -a ducar. Phaedr. 543 factus -a maiori minor. al. SVET. Galba 4, 3 somniavit Fortunam dicentem, stare se ante fores defessam, et nisi ocius reciperetur, cuicumque obvio -ae futuram. APVL. met. 5, 14, 3 sorores complexae . . . -am suam, Psychen. ITALA Is. 10, 2 (Tert. adv. Marc. 4, 27) ut sit legis doctoribus vidua in rapinam et pupillus in -am (gr. εἰς πρῶτον, Lucif. Athan. 1, 40 vidua in rapinam et pupillus in directionem, VVLG. ut essent viduae -a eorum et pupillos diriperent). IVST. 31, 1, 1 parvulus filius regis -a . . . domesticis erat. LACT. inst. 7, 15, 8 ut boni -ae sint sceleratis (cf. epit. 66, 2 -ae ac ludibrio habebuntur). AVSON. 362, 45 p. 89 P. contemnitur orba senectus et captatoris -a est heredis egenus. CLAVD. rapt. Pros. 3, 181 (verba Cereris) cui -a feror? AVG. psalm. 53, 5 l. 26 pauperes divites facti . . . -a fortioribus fuerunt. 123, 10 -a tibi fuit minor, -a eris maioris. COD. Theod. 10, 10, 27, 1 ut -ae inhiantium non dedatur dominus praedii. HIL. AREL. vita Honorat. 24 l. 6 Honoratus educit me secum, suam -am, quam e saeculo abduxerat. al. β qui vel quae ab amatoribus petuntur (sive vi, sive mero affectu [ut l. 73 sq.]): PLAVT. Cas. 113 sq. tun illam ducas? :: . . . mea -ast illa. :: . . . tua illaec -a sit? HOR. carm. 3, 20, 7 utrum tibi -a (sc. puer quidam) cedat an mulieri. OV. am. 2, 17, 5 sq. utinam dominae miti quoque -a fuisset, formosae quoniam -a futurus eram. epist. 12, 113 virginitas facta est peregrini -a latronis, sc. Iasonis. 15 (16), 154 tam bona constanter -a tenenda fuit (sc. Helena). 18 (19), 178. ars 2, 2 decidit in casses -a petita meos. 2, 406 victor, sc. Agamemnon, erat -ae -a pudenda suae, sc. Cassandrae (3, 84 nec Cephalus roseae -a p. deae fuit). 3, 560 qui tetigit thalamos -a novella tuos. EPIST. Sapph. 51 tibi Sicelides veniunt nova -a puellae. SEN. Herc. O. 511 (Nessus ad Deianiram) tu -a nobis . . . et coniunx. PETRON. 80, 1 non frueris . . . hac -a, sc. Gitone. SIL. 14, 247 Pluto -am condidit umbris. STAT. silv. 2, 3, 20 -ae . . . imminet (Pan Nymphae). al. γ qui a diabolo petuntur (a morte personata p. 526, 2; cf. etiam l. 7): TERT. paenit. 5, 7 ut diabolus recuperata -a sua adversus dominum gaudeat. CYPR. epist. 68, 1 ut lapsi sine spe pacis . . . relictis ad luporum rapinam et -am diaboli proiciantur. laps. 11 ut serpenti . . . -a et cibus fierent, qui terrestribus inhaerent. AMBR. paenit. 1, 13, 66 imperante Christo et diabolus ipse fit -ae suae custos (sec. Iob 2, 6). HIER. epist.

14, 4, 1 diabolus insidias parat, et tu . . . somnos, futura -a, carpis? 60, 2, 3 o mors, dum . . . avidis faucibus -am putas Christum, interiora tua . . . confossa sunt (cf. VEREC. in cant. 6, 12 l. 8 D. mors sive abyssus ingemuit . . . cum tantam sibi populorum -am . . . vidisset auferri). VVLG. Iob 17, 5 -am pollicetur sociis, et oculi filiorum eius deficient (ad diabolum referunt PHILIPP. ad l. et GREG. M. moral. 13, 38 sq.). RVFIN. hist. mon. 1 p. 400^A monachus regressus est . . . ad vitam saecularem, -a daemonum factus. DYNAM. vita Max. 5 l. 119 G. -a caruit latro deceptus. VITAE patr. Iurens. 87 M. unum de . . . fratribus ad -am expetit hostis antiquus. al.

δ acquiruntur res (sc. quae fere ad rem familiarem, victum sim. pertinent, sed alia infra l. 35. 53): α strictius significantur quae vi, dolo sim. capiuntur (exempla selecta inde a CIC.): PLAVT. Asin. 317 (verba servi) magna est -a cum magno malo. Cist. 732 cistellula hinc . . . evolavit . . . non edepol -a magna erat furi. Pseud. 1164 (ad lenonem) memento . . . dimidium istinc mihi de -a dare. 1225 de improbis viris auferri praemium et -am decet. Rud. 1261 sq. dum -am e furto habere se censeret, interim -a ipsus esset, -a -am duceret. Truc. 567 suffuror . . . de -a -am capio. CIC. Quint. 21 hic mediocrem iacturam facere cupiebat, iste mediocri -a contentus non erat. S. Rosc. 86 iudices crimen et suspicionem potius ad -am adiungerent quam ad egestatem. Rab. Post. 3 non avaritiae -am . . . quaerere (nisi ad l. 41). fin. 1, 51 quas cupiditates nulla -a umquam improbe parta minuit. SALL. Iug. 6, 3 quae opportunitas etiam mediocri viros spe -ae transversos agit. OV. am. 1, 8, 92 (verba lenae) et soror et mater . . . carpat amantem: fit cito per multas -a petita manus. 1, 10, 48 parcite, formosae, pretium pro nocte pacisci, non habet eventus sordida -a bonos. met. 14, 229 invidia socios Vlixis -aeque cupidine victos esse. VAL. MAX. 9, 4 pr. avaritia, latentium indagatrix lucrorum, manifestae -ae avidissima vorago. SEN. epist. 19, 4 amicitia olim petebatur, nunc -a. CE 1178 C, 39 (saec. II; in mulierem rapacem) ut cas[s]us nostri sors tibi -a fo[ret]. FRONTO p. 98, 10 v. d. H. tua uxor si emerit aliquid e bonis lege Falcidia distrahendis, -am invasisse et minimo aere eripuisse dicitur. APVL. met. 2, 27, 5 adolescentem ob -am hereditariam extinxit veneno. TERT. adv. Marc. 4, 42 p. 564, 9 (ad Marcionem) habe falsi tui -am, quo versus quosdam ex evangelio exemisti. patient. 5 p. 9, 5 -ae gratia id scelus conficit. COD. Iust. 2, 19, 11 (a. 326?) si qui vel coniugis vel amici nominibus abutentes -am . . . sibi adquirunt. VVLG. Iob 29, 17 de dentibus illius iniqui auferbam -am (Itala [Lucif. Athan. 1, 40] rapinam, gr. ἀρπαγμα). al.

β laxius significantur: ① quae mercando et variis modis acquiruntur (PLAVT. etiam ad IIB trahere possis): PLAVT. Merc. 442 maxumam . . . habebis -am ex venditione; . . . quod posces ferēs. Stich. 220 in autione -a erit praesentium. HOR. epist. 1, 15, 38 Maenius, quicquid erat nactus -ae maioris, ubi omne verterat in fumum. TIB. 2, 3, 50 heu divitibus video gaudere puellas: iam veniant -ae, si Venus optat opes (nisi pertinet ad p. 523, 56). MANIL. 4, 171 alio sub sole novas exquirere [-as] et rerum pretio subitos componere census (i. merces pretiosas sim., sed 'rationes lucri faciendi' intellexit Van Wageningen ad l.). SEN. Thy. 154 impendet capiti Tantali plurima noxio Phineis avibus -a fugacior. PETRON. 13, 4 -am videbam (sc. tuniculam aureis plenam antea perditam ut 14, 4). QVINT. inst. 1 proem. 14 cura morum a disertis viris destituta infirmioribus ingeniis velut -ae fuit. al. ② quae inveniuntur: PLAVT. Aul. 610 pulchram -am agat, si quis illam invenit aulam onustam auri (de eadem: 816 me invenisse dico hanc -am). Rud. 1011 -am divide (sc. vidulum ut: 1037. 1242 mihi istaec videtur -a praedatum irier. al. ibid.; cf. Vid. 66 captam -am perdidit). al. LVCR. 5, 960 primi homines nec commune bonum poterant spectare; . . . quod cuique obtulerat -ae fortuna, ferebat. OV. fast. 4, 433 -a (sc. flores legendi) puellares animos prolectat. MANIL. 5, 524 quaerere sub terris aurum . . . orbemque invertere -ae (dat. fin., i. q. ad -am. ad rem cf. SEN. nat. 5, 15, 4 cuniculos egit et circa -am lutulentam incertamque reptavit fossor). PHAEDR. 5, 6, 4 (1 invenit calvus forte . . . pectinem) ostendit . . . -am. TAC. ann. 16, 2, 1 qui velut paratam -am adveherent (aurum in agro repertum). al. ③ quae dono accipiuntur, praemio constituuntur: HOR. sat. 2, 3, 68 reiecta -a, quam praesens Mercurius fert (cf. 66 accipe quod numquam reddas mihi). PETRON. 119 vers. 40 empti . . . Quirites ad -am strepitumque lucri suffragia vertunt. BVC. Eins. 1, 15 -a mea est (sc. certaminis praemium). APVL. met. 9, 19, 1 ob lenocinium oblatam opulentam -am. LAMP. Alex. 23, 2 omnes -a corrumpi posse. AVR. VICT. Caes. 11, 11 milites lugebant mortem Domitiani ob amissionem -arum per dona munifica. OPTAT. 1, 18 p. 20, 8 qui faucibus avaritiae commendatam ebiberant -am. VVLG. prov. 31, 15 mulier fortis de nocte surrexit deditque -am domesticis suis et cibaria ancillis suis (vox hebr. תַּרְעַפְּ signficat et -am bestiarum et cibum; cf. Itala [Aug. serm. 37, 7] escas). HIL. Macc. 14 matrem nulla potuit compellere -a (9 praemia promittit matri). al. ④ quae subtrahuntur incendio, ruinae sim. (cf. p. 525, 44): AETNA 620 (614 sq. ignibus ex Aetna erumpentibus rapina tutari conantur opes) sed non incolumis dominum sua -a secuta est (in eadem re: 629 sqq. parcite, avara manus, dites attollere -as; illis divitiae solae materque paterque, hanc rapiunt -am). OV. fast. 3, 423 di veteris Troiae, dignissima -a ferenti Aeneae. HYG. astr. 2, 20, 3 milites esurientes ut -am ex flamma petentes, arietem sequi coeperunt.

tas ... in -am praetoris. LIV. 6, 14, 12 aurum ex hostibus captum in paucorum -am cessisse (SEN. dial. 2, 5, 6 CVRT. 7, 6, 16 TAC. ann. 15, 45, 1 LACT. inst. 2, 4, 5. *al.*). 35, 36, 6 Aetoli ... in -am versi (*mediopass. ut*: TREB. Claud. 11, 6. *aliter*: TAC. hist. 2, 44, 1 capti in -am vertuntur. 3, 49, 2. COD. Iust. 4, 40, 4 [*a. 410 vel 413*] in -am lucrumque). SEN. benef. 7, 27, 1 ruentium in -am (APVL. flor. 2, 10. *cf.* ZENO 2, 18, 2 [1, 39, 4 L.] irruit). LAVS Pis. 200 *hostem* in -am venientem (*aliter*: LACT. inst. 6, 4, 16 in -am ... liberi venient. DRAC. Romul. 6, 21). SIL. 1, 455 in -as ... dabat ... urbem (PS. QVINT. decl. 13, 8. ITALA Iudith 4, 12 [Complut. *al.*] ne darentur in rapinam infantes ipsorum et mulieres in -am [VVLG. 4, 10 in -am, ... in divisionem]. 9, 4 [Corb. *al.*]. HIER. psalt. sec. Hebr. 124, 6 [Vulg. in captionem]. VVLG. Ier. 30, 16 PHILIPP. in Iob 17. *al.*). QVINT. decl. 260 p. 67, 5 si in latrocinia se -asque miserint (*aliter, sc. in -am dicitur mitti quod spoliatur*: COD. Theod. 11, 1, 34 GREG. Tyr. Franc. 5, 14 p. 213, 7 ISID. Sueb. 87 chron. II p. 301). TAC. hist. 2, 56, 1 dices dominos in -am ... destinabant. 2, 84, 1 in -am correpti. TERT. fug. 11, 3 in -am esse (ITALA Is. 10, 2 [Tert. adv. Marc. 4, 27]. *al.*). *et saepe.*

d. dat. (fere fin.): CIC. Verr. II 3, 70 istum sibi quaestui -aeque habuisse bona ... aratorum (SALL. Iug. 31, 10. LACT. epit. 66, 2 ac ludibrio. SCHOL. Cic. Bob. p. 169, 25). 3, 85 civitas ... -ae tibi et quaestui fuit (5, 80 dom. 62 VARRO rust. 2, 9, 3 SALL. Catil. 21, 4. 48, 2 Iug. 69, 3. 90, 2. *al.*). LVCR. 5, 875 aliis -ae lucroque iacebant. SALL. hist. frg. 1, 51 rem publicam -ae, non libertati repetitam. LIV. 2, 25, 5 *oppidum* captum -ae datum (7, 16, 4 TAC. ann. 1, 57, 5. CLAVD. 5, 37 ludibrio -aeque). 7, 16, 4 nec -ae magis quam pugnae paratos esse. 27, 44, 4 castra ... -ae relicta. 43, 19, 12 -ae alia militum cessere. MANIL. 5, 524 v. p. 526, 61. PLIN. nat. 8, 219 lepus omnium -ae nascens. *al.*

2 *homoeoprophora et lusus verborum*: praesidium PLAVT. Asin. 294 VARRO rust. 2, 9, 3 CAES. civ. 1, 55, 1 LIV. 23, 42, 10 et 13, praedator PLAVT. Pseud. 426 SALL. Iug. 44, 1 VVLG. Ier. 30, 16 (*item cum vocibus eiusdem stirpis v. sub 1. praedo et praedor*), praemium PLAVT. Pseud. 1225 TRAG. inc. 30 LIV. 31, 28, 6, praetor CIC. Verr. II 1, 131. 2, 43. 3, 99. 3, 201. 5, 63 PROP. 2, 16, 2 IVV. 11, 195 (*cf. praetoria -a CIC. Verr. II 3, 72*), praedico CAES. civ. 2, 44, 2, praepedio LIV. 8, 38, 13, pretium SVET. Nero 26, 1. *polyptoton sim.*: PLAVT. Rud. 1261sq. Truc. 567 CIC. Verr. II 5, 44 TIB. 2, 3, 35sq. Ov. am. 2, 17, 5sq. ars 2, 406 NVX 108sq. LIV. 3, 29, 2. *al.*

deriv.: 1. praedo, praedo(r). *Gatti.*
praedābundus, -a, -um. *a praedari. i. q. praedans, populans, rapiens (sc. ita ut actio continuata vel inclinatio animi significetur; cf. PRISC. gramm. II 137, 17 in 'bundus' vero desinentia similitudinem habere significant, ut ... '-us' similis praedanti): SALL. Iug. 90, 2 Marius Manlium ire iubet dicitque se -um post paucos dies eodem venturum. LIV. 2, 26, 1 exercitum Sabinum -um ad Anienem amnem pervenisse. CVRT. 8, 1, 5 inconposito agmine solutisque ordinibus Attinas -us sequebatur. TAC. ann. 3, 39, 1 milites -i ... vagabantur (cf. 3, 39, 2 caesis populatoribus). 11, 18, 1 Gannascus levibus navigiis -us Gallorum ... oram vastabat. FLOR. epit. 4, 8, 2 Menas et Menecrates ... , quos Sex. Pompeius classi praefecerat, -i (praebendi trad.) per litora cuncta volitabant.*

praedamnatio, -ōnis *f.* *a praedamnare. i. q. actio praedamandi vel status praedamnatus: 1 praevenitur dei iudicium perfectum: TERT. apol. 27, 6 desperata condicio eorum daemonum ex -e (cf. p. 530, 8). cult. fem. 1, 4 nulla nunc muliebri pompae nota inusta sit -is de exitu auctorum (sc. angelorum qui peccaverunt). 2 praevenitur iudicium sententia: SCHOL. Cic. Bob. p. 78, 22 ne huius Sullae -o sit illa sententia, quae in Autronium dicta est.*

praedamno, -āvi, -ātum, -āre. *a prae et damnare. in codd. scribitur hic illic -dampn-, e. g. VAL. MAX. 6, 9 praef. PS. AVG. alterc. l. 516 S.-H. NOT. Tir. 40, 58 -at. forma perf. brev. -asses PS. AVG. alterc. l. 516 S.-H. legitur ter apud LIV. et singulis locis apud VAL. MAX., CALP. ecl. (ceterum nusquam in versu), SVET., sed saepius inde a TERT.; longe praevalent formae passivae.*

I vi praeverbii vigente i. q. antea damnare (cf. GLOSS. -to[s]: προκαταγνοσθέντος [-τας Stephanus]): A actio -andi fit ante ipsam damnationem veram: 1 praeiudiciis: a antequam sententia dicatur in quibuslibet causis: α cum obi. (sc. -antur homines praeter l. 74): LIV. 5, 11, 12 (10 praeiudicium iam de reis ... ab ipsorum collegis factum esse) eos tot iudiciis confossos -tosque venire ad populi iudicium. SVET. Aug. 56, 3 (referuntur verba Augusti) ne, si ... deesset causae in senatu agenda, destituere ac -are amicum existimaretur. SCHOL. Cic. Bob. p. 116, 2 accusator adseverans vere hanc a senatu caedem praedam(natam), cum decreverit eqs. (pro obi. est facinus ut p. 116, 18 illo decreto senatus non factum Milonem -tum, sed generaliter ipsam vim notatam). p. 117, 22 qua rogatione Pompeiana cum vellent accusatores videri -tum Milonem. HEGES. 1, 44, 6 Antipater obsecrat, ne se -tum haberet (Ios. bell. Iud. 1, 621 προκατεγνωσμένοι, Ps. Rufin. ne quid de me praeiudices). AVG. c. Cresc. 4, 6, 7 p. 507, 4 concilium primum ... , quo -tus est Primianus; alterum ... , quo perfecte pleniusque damnatus est (opp. ut 4, 7, 8 p. 508, 3. 4, 9, 11 p. 512, 10 quibus criminibus eum et -verunt et damnaverunt). SVLP. Sev. dial. 3, 12, 1 episcopi ... -tos se conquerentes, actum esse de suo omnium statu, si eqs. LEO M. serm. 59, 2 Iesum ... clamoribus Iudaeorum Pilatum

adeuntium -tum. respiciuntur Christiani Christum -tum sequentes: HIL. trin. 3, 10 nos fideles non flagellis -amur, non sputis sordidamur (sc. Christus -atur, quod nobis non damnationi, sed saluti est). β absolute i. q. praeiudicando damnare (si recte huc traximus): TERT. idol. 17 p. 51, 4 Christianus qui munere publico fungitur neque iudicet de capite alicuius ... neque damnet neque -et (aliter Rigaltius, qui legislatorem intellegit [cf. B3c]).

b ante dei iudicium: α sec. II Petr. 2, 4 et Iudam 6 -antur angeli mali (eorum res l. 11): TERT. apol. 23, 14 daemones renuant ob malitiam -tos se in eundem iudicii diem cum omnibus cultoribus ... suis. cult. fem. 1, 2 l. 46 nisi ... hic iam praeiudicaverimus res eorum angelorum malorum -ando, quas in illis angelis tunc damnaturi sumus (v. I Cor. 6, 3). adv. Marc. 2, 10 p. 349, 27 quem angelum peccatorem ... -ando deus testatus est ab institutionis forma libidine propria ... exorbitasse. 4, 26 p. 509, 29 deus a primordio temptatorem angelum -vit. AVG. civ. 8, 22 p. 353, 32 D. daemones in hoc ... carcere -ti sunt. 21, 23 p. 528, 28 daemones a deo sic esse interim -tos, ut carceribus caliginis ... traderentur servandi atque ultimo iudicio puniendi.

β -antur homines eorumque vitia: TERT. idol. 4 p. 33, 22 Enoch simul et cultores idoli et fabricatores in conminatione -at (affertur locus libri Henoch). adv. Marc. 4, 15 p. 467, 10 si tantummodo dehortantem a divitiis ostenderem creatorem, non etiam -antem divites (cf. patient. 7 p. 11, 16 Christus semper pauperes iustificat, divites -at). AMBR. in psalm. 1, 53 non expedit non venire ad iudicium dei, ne ... -ti videamur. ASTER. ad Renat. l. 452 illa sanctorum vocibus accusata et apostolicae auctoritatis iudicio -ta 'radix omnium malorum avaritia' (I Tim. 6, 10). PELAG. in I Tim. 5, 24 ('quorundam hominum peccata manifesta sunt praecedentia ad iudicium') dum plagis praesentibus -antur (item Ps. PRIMAS. ad l. p. 669^c, qui addit: quod in futuro iudicio accipiendum est). PS. EVSEB. GALLIC. hom. 44, 3 G. iam etiam in praesenti vita -tus, qui male ieiunat (affertur Is. 58, 5).

2 ipso facinore (quod fere pro praeiudicio habetur): PS. AVG. alterc. l. 516 S.-H. (ad Synagogam) quod regnum et tu ... habere potuisses, si non te criminis furore et profano parricidio -asses. CONSVLT. Zacch. 2, 10 p. 70, 4 absolvi ... in confessione credentes Iudaeos, quos incredulitas in auctoribus -vit. CANON. Turner II p. 274 rec. III tamquam depositus a sancta synodo et propter huiuscemodi praesumptionem iam -tus episcopus, qui in aliena provincia ordinavit (rec. IV al. damnatus, gr. Mansi 2, 1313^d καθηρημένον tantum).

B actio -andi fit ante alias actiones: 1 quaslibet: a respicitur prior quaedam sententia iudicantis: α populi in contionem vocati: LIV. 4, 41, 11 M. Postumius damnatur; ... collegam eius ... totam culpam ... in -tum collegam transferentem omnes tribus absolverunt. β concilii vel papae anathematizantis: SYNOD. Hil. coll. antiar. p. 58, 6 quosdam concilii sententia pulsos et ... pro suis facinoribus -tos. COD. Theod. 16, 5, 2 Novatianos non adeo comperimus -tos, ut eqs. CONC. I 5 p. 82, 13 Bonosus, a Damaso ... episcopo -tus. EPIST. pontif. 937 Conc. IV 2 p. 156, 36 epistola ad Marim Persam apertissime -ta (156, 35 constat ... eiusdem damnationis sententia comprehensam epistulam). p. 167, 12sq. cui damnationi Theodorum quoque ... fuisse subiectum, qui -tae haeresis sectator ... effectus est; neque enim aliter nostri temporis Arianos ... anathematis poena damnatos accipimus, nisi quia in -tis ... erroribus inveniuntur ipsi quoque damnati. PROSP. chron. I p. 468, 1261 Pelagianis iam a papa Innocentio -tis. EDICT. reg. Hunir. Vict. Vit. 3, 12 quae fides cuncto -ta est concilio. ISID. orig. 8, 5, 70 haereses ... et ab apostolis et a sanctis patribus vel conciliis -tae (per- var. l.).

b respicitur quaelibet reiectio, execratio (nisi quaedam ad II trahere malis): PROSP. vocat. gent. 2, 13 primus ille populus dei ... a ... -ti populi societate (i. a posteris Cain) ... abstinebat. VICT. TONN. chron. II p. 196, 517, 2 hunc episcopum Anastasius ante ordinationem suam ut synodum Calchedonensem -ret coegit. EDICT. reg. Hunir. Vict. Vit. 3, 12 ut -antibus errorem indulgentia non negetur. CONC. Tol. a. 589 Mansi 9, 984^c ad ecclesiam catholicam convertentes vos pestem perfidiae Arianae ... -are.

2 antequam damnanda examinentur, temptentur, explorentur sim.: a usu communi -ant homines contemnentes, reicientes (structura pass. nimirum negligitur qui -at): LIV. 27, 18, 8 hostem -ta spe aequo dimicandi campo captantem tumulos (sim. de desperantibus: VAL. MAX. 6, 9 praef. ut meliora de nobis ... cogitemus, memores stultum esse perpetuae infelicitatis se -are). CALP. ecl. 6, 30 malueram ... vel -tus abire, quam cantu tecum certare. TERT. apol. 3, 2 cum sit iustius occulta de manifestis praeiudicare, quam manifesta de occultis -are (cf. nat. 1, 4, 10 adiudicare ... , praeiudicare). LACT. inst. 5, 1, 2 nec -ari quemquam incognita causa licet (antea: ut non prius damnet, quam universa cognoverit). CONSVLT. Zacch. 3, 3 p. 101, 10 non ab his monachis pravis (i. secundum eos) ... ceterorum integritatem ... -andam esse. b audacius -at ipsa res, quae temere pro crimine habetur: TERT. apol. 3, 8 inquisitione ... neglecta ... nomen Christiani expugnatur et ignotam sectam, ignotum et auctorem vox sola -at, quia nominantur, non quia revincuntur.

3 antequam ipsa damnanda fiant, existant: a vario usu: TERT. ieiun. 15 p. 293, 13 Paulus -ans iam haereticos perpetuam abstinentiam praecepturos (cf. praescr. 35 l. 4 haereses ... -tae ab apostolis. [Martinet])

Ps. AMBR. serm. Sess. 2, 1 quos *pravos doctores* Paulus . . . divini[s] sermone[rum] adulteros . . . -vit). adv. Marc. 2, 23 p. 366, 16sq. bene ad huc agentes -ret iam propter futura delicta? sed dei boni non erat nondum merentes -are. 3, 3 p. 379, 17 si priorem venisse et priorem de posteris pronuntiare hoc fidem cludet (*corruptum?*), -tus erit et ipse *Christus* iam ab eo *creatore*, quo posterior est agnitus. CONC. Carth. a. 345-348 (Corp. Christ. 149) p. 9 l. 208 quod in laicis deprehenditur, id (*sc. faeneratio*) multo magis debet in clericis -ari (*inde* CONC. Carth. a. 419 *ibid.* p. 102 l. 41. *al.*). GAUDENT. serm. 16, 11 G. neque ante diiri facinoris perpetratum iusti iudicis poterat sententia -ari *Iudas*. **b** -at *deus praedestinando*: SERM. Corp. Christ. 101B p. 839, 74 et electus sine periculo desidiosus erit et -tus sine remedio laborabit. **c** -at *lex praecavendo, ne quid fiat*: LIB. col. I grom. p. 221, 7 L. (*inde* Ps. AGENN. grom. p. 60, 20) ne eas ripas sequendas sperarent . . . , lex limitum eas -vit.

II vi praeverbii minus perspicua fere i. q. damnare, reicere sim. (exempla certiora): Ps. CYPR. epist. 2 p. 272, 11 (*nisi est medii aevi*) quae contra *fidei regulam scripta* peto velociter tollas ac -es. p. 272, 18 haeresis baptismi -andum. POTAM. epist. ad Athan. p. 1418^c obmutescat haeresis aeterno silentio -ta. SYNOD. Hil. coll. antiar. p. 52, 21 haereticos ex eorum scriptis sacrilegis -are. p. 53, 9 ea, quae ab ipso *Marcello prave* . . . inventa . . . sunt, -ate. CONSVLT. Zacch. 2 praef. p. 48, 18 ut libelli superioris more religionis nostrae aemuli -entur. CAEL. AVR. chron. 3, 8, 142 solum -amus, quod . . . tacuerit. EDICT. reg. Hunir. Vict. Vit. 3, 5 ut omousion . . . adprobarent, aut certe quod . . . in Ariminensi concilio . . . amputatum est, -rent.

appendicula syntactica: **1** *pro obi. sunt animantes passim (refl. VAL. MAX. 6, 9 praef. Ps. AVG. alterc. l. 516 S.-H.; cum acc. duplici Ps. AMBR. l. 1), res LIV. 27, 18, 8 TERT. apol. 3, 2 cult. fem. 1, 2 l. 46 al.; absolute usurpatur TERT. idol. 17 p. 51, 4 (obi. ἀπό κοινού positum intellegas potius TERT. cult. fem. 1, 2 l. 46 adv. Marc. 2, 10 p. 349, 27); pro obi. substituitur enunt. secund. CAEL. AVR. chron. 3, 8, 142 l. 24. 2 crimen indicatur per abl. AVG. c. Cresc. 4, 9, 11 p. 512, 10 Ps. AVG. alterc. l. 516 S.-H., per praepos. ob TERT. apol. 23, 14, propter TERT. adv. Marc. 2, 23 p. 366, 16 CANON. Turner II p. 274 rec. III, ex SYNOD. Hil. coll. antiar. p. 52, 21, pro *ibid.* p. 58, 6, ponitur loco subiecti TERT. apol. 3, 8 CONSVLT. Zacch. 2, 10 p. 70, 4. 3 poena indicatur per gen. VAL. MAX. 6, 9 praef., per abl. POTAM. epist. ad Athan. p. 1418^c PELAG. in I Tim. 5, 24.*

deriv.: praedamnatio.

Martinet.

[**praedārius** GLOSS. falso pro praesidiarius.]

praedāticus, -a, -um. **a** praedari (praedatus). **i. q. ad praedam pertinens**: GELL. 4, 18, 12 *Scipio aegre passus quod . . . rationem pecuniae -ae posceretur* ([-ae ed. *Aldina*; praedaceae, praedacte sim. *codd.*]. 13, 25, 28 'ex manubiis', id est ex pecunia -a [praedantia var. l.; ad rem cf. 13, 25, 29 pecunia . . . ex praeda vendita contracta]).

praedatio, -ōnis **f.** **a** praedari. [val. praedatiōne. cf. *M.-L. 6716. St.*] [confunditur in *codd.* cum praedicatio LACT. inst. 5, 9, 5 (*v. etiam ITALAM sub Iaβ*); falsa var. l. -e pro praesidiis CIC. p. red. in sen. 32.]

1 i. q. actus praedandi (cf. SYNON. Cic. p. 440, 18 pestis. perniciēs. populatio. -o. GLOSS. II 359, 8 ληλασία -o. iuxta ponuntur rapinae PAUL. FEST. et AVG., latrocinia VELL.; accedit in c. acc. l. 59, gen. obi. CHRON., gen. subi. SCHOL. Cic. al.): **a proprie**: **α** respicitur *populatio, quae fit bello, incursionibus barbarorum sim.*: PAUL. FEST. p. 17 *Ambrones rapinis et -bus se suosque alere coeperunt. VELL. 2, 73, 3 latrocinis ac -bus infestato mari a Sex. Pompeio (cf. HEGES. 3, 20, 1 ut crebrae -es terroribus . . . mare clauderent). FRONTIN. strat. 1, 6, 1 -i intentos hostes. TAC. ann. 3, 74, 2 qua -o Tacfarinatis in Lepci<ta> nos erat. 12, 29, 3 regnum quod Vannius . . . -bus et vectigalibus auxerat. AMM. 27, 12, 11 Sapor Armenios aperta -e vastabat (LEX Visig. 8, 1, 9 provincias nostras non volumus hostili -e vastari ab iis qui in expeditionem eunt). SCHOL. Cic. Gron. D p. 283, 15 excursio dicitur -o hostium, quando equites invadunt possessiones eqs. VVLG. Iudith 15, 8 *Iudaei omnia quaeque erant illorum Assyriorum abstulerunt secum, . . . ut . . . omnes divites fierent de -bus eorum (i. -bus suis potius quam Assyriorum; an de ipsis spoliis?)*. CHRON. Gall. chron. I p. 654, 67 -o Galliarum. **β** respiciuntur *quaelibet latrocinia, rapinae sim.*: FILASTR. 108, 2 homines . . . rapaces, vastatores, . . . -i vacantes, qui gigantes appellabantur. SCHOL. Iuv. 3, 306 (308 'huc omnes latrones tamquam ad vivaria currunt') quotiens latrones . . . a solitis locis deiciuntur, Romam quasi ad certas -es refugiunt (*an rectius Wessner in indice 'loca praedationibus apta'?*). Ps. ASCON. Verr. p. 212, 19 'pecunia Siciliensis' est . . . ex -bus capta (*in administranda provincia ut p. 234, 28 -es Dolabellae [prodicionem trad., v. Stangl, Pseudoasconiana, 1909, 128]*). VVLG. Is. 9, 5 omnis violenta -o cum tumultu et vestimentum mixtum sanguine erit in combustionem (*actionem potius quam ipsam praedam intellexit interpres, v. HIER. ad l. diaboli violenta -o et . . . turbae, quibus humanum sibi subiecerat genus, gehennae ignibus deputatae sunt. hebr. significatur caliga, sed Aquila vertit ἐπαγωγή*). AVG. in psalm. 77, 27 furta, rapinae -esque. **γ** praedantur *bestiae (loco dubiae fidei; cf. etiam LACT. sub b)*: ITALA Ezech. 34, 5 (Cypr. epist. 57, 4 *cod. R*) pecora facta sunt in -e omnibus bestiis agri (depred[ic]atione C, comestura cett., ut epist. 68, 4 omnes, melius cum gr. κατάβρωμα congruentes; cf. tamen*

paraphrasin Tert. fug. 11, 3 in praedam esse omnibus b. a.; Vulg. in devorationem).

b in imagine vel translate: LACT. inst. 5, 9, 5 *persecutores Christianorum non velut lupi 'atra in nebula' (Verg. Aen. 2, 356), sed aperta -e grassantur (v. AMM. sub a)*. HIER. in Is. 9, 3-5 v. sub aβ.

2 metonymice i. q. praeda, spolia (cf. locos VVLG. sub Ia allatos; de alio genere metonymiae v. SCHOL. Iuv. sub Iaβ): ITALA num. 31, 32 (Lugd., sim. Monac.) facta est abundantia -is, quam praedaverunt viri bellatores (*gr. προνομής, Vulg. praeda*). deut. 20, 14 (Aug. quae est. hept. 6, 21) omnia pecora . . . praedaberis tibi et edes omnem -em inimicorum; tuorum (*gr. προνομήν, Lugd. copias, Vulg. de spoliis*).

***praedātor**, -ōris **m.** **a** praedari. NOT. Tir. 92, 23. legitur inde a PLAVTO, VAL. ANT. (v. l. 46), CIC. [val. praedator; it. predatore; francoq. vet. preeur, med. proyeur; prov. vet. preador. cf. *M.-L. 6717. Battisti-Alessio IV 3055. Wartburg IX 287. St.*] [e con. dub. pro praemiatore NAEV. com. 17, pro praedictae AVIAN. fab. 30, 7.]

i. qui praedatur (in appositione vergit in vim adi. q. e. praedatorius, rapax BELL. Afr. sub Iaβ [aliter ibid. SALL. Iug.], Ov. et STAT. sub Ib; v. etiam sub praedatrix; saepius adhibetur cum contemptu; fortasse convicii loco est STAT. Theb. 12, 342): **1 proprie** **a** de hominibus; pertinet ad: **α** *fraudatores, fures, latrones, quoslibet lucri cupidos*: PLAVT. Pseud. 426 (*Pseudolus loquitur*) praesensit *Simo incepta nostra*: nihil est praedae -bus. CIC. Catil. 2, 20 *Catilinae socios in eodem genere -um directorumque pono. TIB. 2, 3, 41 -r cupit immensos obsidere campos, ut multa innumera iugera pascat ove. PHAEDR. 2, 1, 2 (cf. tit.) super iuvenum stabat deiectum leo; -r intervenit partem postulans (opp. innoxius viator; venatorem intellegunt quidam vix recte). CALP. ecl. 1, 40 nullas insidias -r ovilibus . . . afferet. STAT. Theb. 12, 342 (Argia de Eteocle) ille nefandus -r, qui fratrem regno et vita privavit. AVR. VICT. Caes. 35, 7 avaritiam pecculatum provinciarumque -es . . . sectabatur Aurelianus (Vopisc. Aurelian. 39, 5 fures provinciales). GAUDENT. serm. 13, 29 G. -is . . . rapacitas (28 qui aliena cotidie rapit). AMBR. hex. 5, 5, 14 alterius -em, sc. avarum (*in comparatione cum piscibus rapacibus, v. sub b*). IVLIAN. in Am. 5, 10-11 l. 193 is ab his locupletibus pretiosa quaeque -r auferret. 9, 14 pangerent vineas nec -em timerent. COD. Theod. 8, 8, 9, 1 *si executor regionis visceribus -r insidens deprehensus fuerit remorari. β milites praedatum missos et quicumque vi militari fines aliorum populantur (fere plur.; huc referam GLOSS. II 358, 57 λαφυραγωγός -r)*: CIC. Pis. 84 perpetuos defensores Macedoniae, sc. Denseletas, vexatores ac -es effecit; vectigalia nostra perturbant, urbes ceperunt eqs. BELL. Afr. 61, 5 -es equites Numidas . . . adorti . . . occiderunt Caesariani. SALL. Iug. 44, 1 exercitus . . . iners, inbellis . . . , -r ex sociis et ipse praeda hostium. hist. frg. 3, 33 -es Valeriani (*sc. legionum Valerii consulis*). 4, 15 praedatores facibus sibi praelucentes. LIV. 2, 11, 5 ut eliceret -es, edicit suis . . . expellerent pecus. 3, 5, 13 (*e VAL. ANT., v. hist. 19*) ex -bus Aequorum, qui populabundi . . . vagabantur, . . . caesos esse tot (AMM. 18, 6, 10. cf. LIV. 7, 39, 11 vagis [10, 20, 5. sim. de gentibus quibusdam Germanorum PANEG. 8, 9, 3 ille vagus, ille -r]. 10, 2, 10 in palatibus -es proelium [10, 20, 5 vagos -es in agris palantes]). 27, 29, 7 ad naves raptim -es recepti sunt. al. FRONTIN. strat. 3, 10, 6 AMM. 17, 4, 4. 18, 6, 16 catervas . . . -um. 19, 8, 4 ad urbem capiendam accitis . . . regis imperio -bus universis (*si recte trad.; sunt qui con. proelioribus sim.*). VVLG. Ier. 30, 16 qui te, Israel, vastant vastabuntur cunctosque -es tuos dabo in praedam. INTERPR. cod. Theod. 5, 7, 2 si pretium pro captivo suo -r acceperit (*Cod. Theod. 5, 7, 2, 1 quos barbaris vendentibus emptos esse docebitur. al. γ venatores, aucupes (cf. l. 27 et 67)*). OV. met. 12, 306 *Centaurus Abas, -r aprorum (venator cod. rec. aliquot)*. CASSIOD. var. 5, 42, 6 pari in se cursu festinant et -r et praeda in circo (*I venator*). in psalm. 101, 8 ne . . . a -e capiatur passer.*

b de animalibus (sideribus MANIL.): OV. met. 6, 516 pedibus -r obuncis deposuit nido leporem Iovis ales. MANIL. 2, 229 pestis (positis sim. trad.) . . . duorum, *Tauri et Arietis, -rque Leo*. AMBR. hex. 5, 5, 13 *piscis minor . . . est esca maioris et . . . maior a validiore invaditur et fit esca alterius -r alieni. EVGRAPH. Ter. Eun. 832 'ovem lupo commisisti': praedam, inquit, -i dedisti (sc. virginem stupratori; v. PETRON. sub 2a). ? de equo quo venator vehitur: STAT. Theb. 4, 316 raptis . . . natis -is equi sequitur vestigia tigris (huc traximus coll. 9, 685 venator . . . equus; an pendet gen. alter ab altero?)*

c cognomen Iovis (de re dubitat Latte, Röm. Religionsgesch. 154, 2): SERV. Aen. 3, 222 ('ipsum . . . vocamus in partem praedamque Iovem') 'ipsum', id est regem deorum, aut certe -em, hoc est, cui de praeda debetur aliquid, (*inde ISID. orig. 10, 219*); nam Romani moris fuit, ut bella gesturi de parte praedae aliquid numinibus pollicerentur: adeo ut Romae fuerit unum templum Iovis -is.

2 transfertur ad: **a stupratorem (cf. EVGRAPH. sub Ib)**: PETRON. 85, 3 ne quis -r corporis admitteretur in domum iuvenis formosi. **b** *Christum, qui mortem vicit*: AVG. serm. coll. Morin p. 22, 16 (= Ps. FVLG. Rvsp. serm. Migne suppl. 3, 1347) praeda mortis, -r mortis. CASSIOD. in psalm. 54 concl. infernus qui se capere praedam credidit. -em suum potius deceptus excepit quasi piscis hamum.

f. praedatrix, -icis. **i. quae praedatur**: subst.: STAT. silv. 1, 5, 22 Herculei -x . . . alumni (*i. nympa quae abduxit Hylam*). in appositione fere pro adi., i. q. rapax sim. (*non nisi de animalibus raptis [van Leijenhorst]*)

viventibus): AMM. 14, 2, 1 in amphitheatrali spectaculo feris -bus obiecti sunt captivi. 26, 6, 10 Procopius subsidebat ut p<ra>edatrix bestia viso, quod capi poterat, protinus eruptura. EVSTATH. Basil. hex. 8, 3, 5 quaedam aves . . . sunt gregales, exceptis -bus (gr. ἀρπακτικῶν). 8, 6, 5 -um avium mores aemulari (gr. γαμψωνόχων).

appendix synt. et stil. ad masc. et fem.: 1 indicatur quod praedae est vel unde praeda capitur per praepos. ex SALL. Iug. 44, 1, gen. Ov. met. 12, 306 MANIL. 2, 229 PETRON. 85, 3 STAT. silv. 1, 5, 22 AVR. VICT. Caes. 35, 7 AMBR. hex. 5, 5, 13. 14. AVG. serm. coll. Morin p. 22, 16 (an et CIC. Pis. 84?), pron. poss. VVLG. Ier. 30, 16 CASSIOD. in psalm. 54 concl. 2 iuxta ponuntur direptor CIC. Catil. 2, 20, vexator CIC. Pis. 84, pestis MANIL. 2, 229; cum acumine quodam opponitur praeda SALL. Iug. 44, 1 AVG. serm. coll. Morin p. 22, 16 SALV. gub. 7, 42 CASSIOD. var. 5, 42, 6 in psalm. 54 concl. (ceterum cf. PLAVT. Pseud. 426 VVLG. Ier. 30, 16 EVGRAPH. Ter. Eun. 832).

deriv.: praedatorius. compos.: suppraedator.

praedatōrius, -a, -um. a praedator (praedari). i. q. ad praedatorem (praedatores) vel ad praedationem pertinens: PLAVT. Men. 344 nunc in istoc portu stat navis -a, aps qua cavendum nobis sane censeo (iocose in imag. de meretrice ut: 442 perit probe Menaechmus: ducit lembum directum n. -a. proprie: LIV. 34, 36, 3 oram . . . -is navibus infestam [cf. 34, 32, 18 n. piraticis]. 40, 28, 7 [codd. praedatores]. cf. LIV. 29, 28, 5 Romanorum -as classes, quibus escensiones in agros maritimos factae erant). SALL. Iug. 20, 7 Iugurtha non . . . cum -a manu, sed magno exercitu comparato bellum gerere coepit (TAC. ann. 4, 24, 3. AMM. 21, 3, 1 manus -as fusi discurrentes. HEGES. 1, 26, 1 -ae manus princeps [item 3, 22, 1; respondent gr. 1, 204 ἀρχιληστήν, 3, 450 τοῦ ληστρικοῦ στίφους et Ps. Rufin. Ios. bell. Iud. 1, 8 p. 611 latronum, 3, 16 p. 730 latrocinialis agminis]. 4, 4, 3 occupaverat omnem murorum ambitum -a manus [gr. 4, 97 τοῖς ληστρικοῖς, Ps. Rufin. 4, 4 p. 740 latrones]). DIOM. gramm. I 476, 3 quotiens Inuus -a vice grassaretur. AMM. 14, 6, 16 nobiles Romani familiarium agmina tamquam -os globos post terga trahentes (al. v. vol. VI 2, 2055, 70 sq.). 31, 5, 8 turmae -ae concursabant. CASSIOD. Ios. antiq. 13, 278 Antiochus -o modo invadit Hyrcani provinciam . . . non audens aperte pugnam committere (gr. ληστρικόως).

praedatrix v. praedator. praedatum v. praedor.

[praedatūra non legitur nisi falsa var. l. pro pedatura ZENO 1, 14, 5 (2, 6, 10 L.). VVLG. III Esdr. 5, 39.]

1. praedatus, -ūs m. a praedari. i. q. praedatio: PLAVT. Cist. 366 quam ob rem me meumque filium cum <matr>e remque nostram habes perditui et -i? van Leijenhorst.

? 2. praedatus, adi. a praeda derivandum, v. p. 587, 58.

3. praedatus v. 3. praedo.

? praedecēdo, -ere, a prae et decedere, v. praediscedo.

*praedecessor, -ōris m. a prae et decessor. [confunditur saepissime cum prodecessor, ut vocem omnino exstitisse negaverit Lietzmann, Rhein. Mus. 57, 1902, 635, sed eam testatur iam cod. Veron. saec. VI FACVND. defens. 5, 4, 26; PAP. Marini 1 aetatis esse recentioris videtur, v. Tjäder p. 69; ceterum cf. quae Mus. Helv. 41, 1984, 36 sqq. exposui.]

i. q. antecessor, decessor, praecessor (significatur is, qui eodem munere [plerumque in ecclesia, in re publica COD. Iust., NOVELL. Iust.] ante functus est vel proximus [AVG. c. Gaud., TITVLVS Gaudent. serm.] vel secundus [LEO M., ALC. AVIT.] vel quilibet; fortasse in appositione determinativa, ut vergat in vim adi. q. e. praecedens EPIST. pontif. [cf. p. 427, 27]): 1 exempla certiora: AVG. c. Gaud. 1, 39, 54 p. 254, 20 Felicianus . . . ab universis vobis praecipue tui -is favore susceptus (de eodem 1, 37, 52 p. 252, 6 tuus decessor Optatus). TITVLVS Gaudent. serm. 21 (nisi est medii aevi) de vita . . . Filastri episcopi -is sui. LEO M. epist. 6, 2 Anysio -i tuo (ibid. de eodem prodecessoris tui [v. Coll. Thess. ed. Silva-Tarouca p. 54, 30; prae- edd. vet.]; distinguitur decessor, sc. proximus). EPIST. pontif. 285 Migne 20, 465^A anteriores tanti ac tales viri, -es mei episcopi. FACVND. defens. 5, 4, 26 papa Gelasius melior . . . dictorum sui -is (sc. Leonis) interpres. 2 in traditione ancipiti vel dubia (sc. fere variat cum prod-): SIDON. epist. 4, 18, 4 Perpetuus episcopus, dignissimus tanto -e (sc. Martino) successor. ALC. AVIT. hom. 6 p. 110, 20 -r (si fides editioni princ. habenda) . . . meus . . . Mamertus sacerdos, cui . . . successit pater meus et postea ego. COD. Iust. 8, 11, 22 (a. 472) a decessore vel -bus suis. NOVELL. Iust. 134, 1 aliqui -um (coni. Beck, praedictorum trad.; gr. προηγησαμένων, sed vitium fortasse ipsi interpreti tribuendum est). GREG. M. epist. 5, 59 p. 372, 27 sq. -um nostrorum, qui vices suas eius episcopi Arelatensis -bus concesserunt, . . . mandata. 5, 60 p. 375, 4. al. (ceterum huc pertinere posse quaedam sub prodecessor allata non negaverimus).

praedēclāro, -ātum, -āre. a prae et declarare. i. q. ante commemorare: NOVELL. Iust. 59, 3 -tis . . . ascetriis et canonicis (gr. προδηλουμένας).

praedecōrus, -a, -um. a prae et decorus. i. q. valde decorus: CHALC. transl. p. 24^E unum eminens et -um facinus in monumentis veteribus invenimus (gr. πάντων μὴν ἐν ὑπερέχει μεγέθει καὶ ἀρετῇ).

praedēfinio, -ivī, -itum, -ire. a prae et definire. scribitur -diff. PRISC. LYD. solut. 7 p. 82, 27 (cf. vol. V 1, 343, 3 sqq.). [variatur in codd. cum praefinito RVFIN. Orig. princ., ORIG. in Matth. al. (IREN. 4, 20, 1 v. p. 642, 49).]

i. q. ante definire, constituere: 1 -it deus (sive praedestinando sive statuendo): ITALA act. 10, 42 (cod. e) Christus -tus erat a deo iudex viventium et mortuorum (gr. ὁ ὀρισμένος . . . κριτής, Iren. 3, 12, 7 praedestinatus, Vulg. constitutus). RVFIN. Orig. princ. 2, 9, 1 -to aliquo apud se numero eas creaturas fecit (praefinito var. l.). CONC. I 5 p. 358, 22 episcopum . . . e . . . vita migrasse et -tum sibi diem implevisse (translatum ex versione gr. Conc. I 1, 7 p. 120, 16 προορισθεῖσαν, cf. exemplar lat. ibid. p. 119, 35 diem sibi praefinitum). OP. imperf. in Matth. 2 p. 640 mysterium regis a deo -ti ad salutem gentis Iudaeae. ORIG. in Matth. ser. 55 p. 125, 21 ideo quod nondum fuerat -tum a deo, nemo poterat scire (praefinitum var. l., quae vox sola trad. deinceps saepius). 2 -unt homines (decernendo CONC., explicando PRISC. LYD.): CONC. II 3, 2 p. 53, 25 consentio in omnibus . . . , quae -vit sancta . . . synodus super Dioscorum (sed versio antiqua correctae praefinit; Rustic. definivit). PRISC. LYD. solut. 7 p. 82, 27 his . . . -tis dicendum est, quomodo eqs. (cf. 4 p. 65, 20 his . . . ita diffinitis).

praedēfungor, -funktus sum, -fungi. a prae et defungi. i. q. ante defungi (sc. vita): NOVELL. Iust. 38, 3 nepotes . . . masculi ex -to filio (gr. προτελευτησάντων).

praedēlasso, -āre. a prae et delassare. i. q. ante delassare: Ov. met. 11, 730 moles, quae primas aequoris undas frangit et incursus quae -at aquarum.

praedēlōgatio, -ōnis f. a prae et delegatio. i. q. delegatio praevia (sc. indictio tributorum ante delegationem legitimam promulgata; v. vol. V 1, 430, 38 sqq.): COD. Theod. 11, 5, 3 ut ante kal. Mai. -o manifestetur in locis, ne . . . conlatores . . . ante delegationem missam ea cogantur exsolvere, quae eqs. (cf. suffixo mutato gr. προδηληγῶτον Preisigke, Wörterb. III 247 iuxta δηληγῶτων ibid. I 335).

[praedēmo coniciebatur olim CAEL. AVR. chron. 2, 13, 160 pro praesumo q. v.]

praedēmōstro, -āvi, -āre. a prae et demonstrare. i. q. ante demonstrare, praenuntiare: IREN. 4, 20, 12 ut per eos prophetas deus praefiguraret et -ret futura (praemonstraret var. l., sed v. Lundström, Neue Stud. zur lat. Irenäusübers., 1948, 75 sq.). RVSTIC. c. aceph. p. 1192^C -vimus . . . , quia non ex duabus personis dominum dicat. loco dubio: TERT. adv. Iud. 3, 10 verbis Is. 2, 3 sq. 'ex Sion . . . exiet lex . . . et iam non discent pugnare' significamur nos qui . . . ista observamus oblitterata veteri lege, cuius abolitionem futuram actu ipso -bat, (l. sic Kroymann sec. cod. Trecensem; lectionem cet. codd. actus ipse demonstrat tueretur Tränkle).

praedēnsus, -a, -um. a prae et densus. i. q. valde densus: PLIN. nat. 18, 53 panicum . . . -is acervatur granis. 18, 142 farrago ex recrementis farris -a seritur. 18, 171 terram.

? praedēnūntio v. p. 372, 65 sqq.

? praedēsigno, -ātum, -āre. a prae et designare. i. q. ante designare: ITALA act. 3, 20 (Tert. resurr. 23) deus mittat -tum vobis, Christum (l. ed. vulgo; praesignatum v. cod. Trecensis, -tum nobis cet.; gr. προεχειρισμένον ὑμῖν, cod. d praedestinatum, cod. h praeparatum, Vulg. qui praedicatus est). Ramminger.

praedēstinātiānus, -ī m. a praedestinare (praedestinatus). i. qui haeresim praedestinatorum sequitur (v. p. 539, 4 sqq.): GENNAD. indic. de haer. 52 (tit. de -is) -i sunt, qui dicunt, quod deus non omnes homines ad hoc creavit, ut omnes salventur eqs.

*praedēstinatio, -ōnis f. a praedestinare. scribitur in codd. non raro pre- vel praedist-. explicationes notionis v. sub 1a et 2a. legitur inde a NOVATIANO nisi apud scriptores eccles. et BOETH. cons. 4, 6, 4 W.; deest in poesi; plur. sec. schedas nostras non exstat nisi Ps. AVG. praed. dei 2, 2 (bis). PRAEDEST. 3 praef. p. 628^C GREG. M. moral. 29, 77.

i. q. actio praedestinantis vel (rarius) status praedestinati. respicitur fere dispositio dei (cuiuslibet e. g. HIER. sub 1a. FAVST. REI. sub 1b); ad statum praedestinatorum fortasse spectant AMBR. epist. 76, 4 AVG. in psalm. 150, 3; ad singulos actus referas plur., quem exhibent Ps. AVG. praed. dei 2, 2 bis. PRAEDEST. 3 praef. p. 628^C GREG. M. moral. 29, 77; metonymice de haeresi v. sub 2aβ. iuxta posita notabiliora: HIL. syn. 38 secundum praescientiam vel -em (42, 43. HIER. in eccles. 1, 10 ex p. et -e. AVG. civ. 17, 18 p. 243, 9 D. serm. 47, 15. al.; distinguuntur: AVG. praed. sanct. 10, 19 PROSP. resp. ad Gall. 1, 15. 2, 15. FAVST. REI. grat. 2, 3 p. 63, 12 p. gerenda praenoscit, . . . -o retribuenda describit, illa praevidet merita, haec praordinat praemia. cf. p. 535, 39 sqq. 59). AVG. doctr. christ. 3, 34, 49 in dispositione ac -e dei (FVLG. RVSP. praedest. 3, 13 in aeterna d. ac -e). persev. 17, 45 praedicatione -is et gratiae (praed. sanct. 10, 19 g. vel -e divina. FAVST. REI. grat. 1, 5 p. 20, 19 SERM. Corp. Christ. 101 B p. 839, 50). HIL. Aug. epist. 226, 4 praescientiam et -em vel propositum (PROSP. epist. 1, 8 p. et -em secundum praescientiam receperunt. distinguit HIER. sub 1a). BOETH. cons. 4, 6, 4 W. de providentiae simplicitate, de fati serie, . . . de cognitione ac -e divina.

1 de qualibet dispositione futurorum: a exempla notionem illustrantia: HIER. in Eph. 1, 9 p. 453^C inter -em et propositum . . . hoc asserunt interesse, quod -o alicuius rei multo ante in mente eius, qui destinet, quid futurum sit, praefigurat eqs. 1, 11 p. 455^A προορισμός . . . id est -o. Ps. AVG. hypomn. 6, 2, 2 -o . . . a praemittendo (praevide. edd. vet.) et praeveniendo vel praordinando futurum dicitur.

[Baumgartner]

FVLG. RVSP. ad Monim. 1, 7, 1 -is . . . nomine non aliqua voluntatis humanae coacticia necessitas exprimitur, sed misericors et iusta futuri operis divini sempiterna dispositio praedicatur (*sim.* 1, 26, 2). 1, 20, 2 -o . . . futurorum operum eius *dei* aeterna praeparatio (*sim.* 1, 21, 2).

b exempla varia: NOVATIAN. trin. 16, 7 D. *Christus* ante mundum fuit et gloriam . . . tenuit; nec -o ista dicatur; . . . sublata ergo -e *eqs.* 16, 8 si haec gloria in -e fuit, -em istam in gloriam novissimus *Christus* accepit (*et ibid. ter*). HIL. in psalm. 91, 6 p. 350, 22 omnia . . . quadam futurarum rerum -e formantur. syn. 38 si quis secundum praescientiam vel -em *Christum* a *Maria* dicit filium esse ([*Socrat. 2, 30 p. 281^B κατά πρόγνωσιν*]. *sim.* 42. cf. 43). FILASTR. 97, 1. AMBR. Abr. 2, 10, 74 in -e fuisse semper ecclesiam *dei* . . . , sed voluntate domini certo reservatam tempore (*cf.* AVG. doctr. christ. 3, 34, 49 ipsa ecclesia promissionis vel -is firmitate iam data est, quae danda suo tempore a patribus credita est). hex. 2, 5, 21 rerum perfectio non in consummatione operis, sed in suae (*sc. dei*) -e est voluntatis (*item -o ipsi actioni opponitur*: in Luc. 5, 31. AVG. in euang. Ioh. 105, 6 sicut tunc -e, ita et nunc perfectione. 105, 8. in Iob p. 569, 13 in -e, non in actione. GREG. M. moral. 28, 14 [*sim.* 29, 25]. *cf. infra l. 78*). HIER. in eccles. 1, 10 dicendum, quod ex praescientia et -e *dei* iam ea facta sint, quae futura sunt (*sim.* AVG. doctr. christ. 3, 34, 49 c. Maximin. 2, 16, 3. *item quaedam -e iam facta dicuntur*: AVG. civ. 12, 14 p. 532, 17 D. tamquam in -e *dei* iam facta fuisse omnia. in psalm. 84, 3. *al.* CASSIOD. in psalm. 32, 14 l. 266 dum omnia *ventura* . . . in -e fuerint constituta. *al.*). AVG. in Iob p. 569, 12 in -e dominus vidit viam, quo se converterent. Ps. AVG. praed. *dei* 2, 2 -um aliae sunt alligationis, aliae conditionis (*cf. postea*: unumquodque . . . alligatum est suo operi per -em *dei*). AVELL. p. 595, 23 (*Hormisda papa Iustino Aug.*) electos vos venerabili -e divinitatis. PROSP. resp. ad Gall. 1, 1 -em *dei* nullus catholicus *Christianus* negat (FVLG. RVSP. praedest. 3, 12. *cf.* 3, 1 veritate -is divinae negare). FAVST. REI. grat. 2, 10 p. 85, 21 nemo . . . moram ex moderatione permittit, qui ex -e punire disponit. GREG. M. moral. 29, 77 ordinem caeli nosse est supernarum dispositionum occultas -es videre. *al.*

2 specialia: **a** spectat ad electionem sanctorum (vel reprobationem impiorum; ad rem v. Auer in *Lex. für Theol. und Kirche² VIII 664sq.*, Kähler in *Religion in Gesch. und Gegenw.² V 483sq.*):

α exempla notionem illustrantia (*cf. etiam p. 534, 66sq.*): AVG. civ. 20, 15 p. 442, 26 D. liber vitae -em significat eorum, quibus aeterna dabitur vita. persev. 14, 35 haec est -o sanctorum . . . , praescientia scilicet et praeparatio beneficiorum *dei* (*cf. praed. sanct. 10, 19 -o est gratiae praeparatio*). 18, 47 aliquando eadem -o significatur . . . nomine praescientiae (*de Rom. 11, 2 praescivit; inde GRAMM. suppl. 185, 29*). 19, 48 quid . . . nos prohibet, quando . . . legimus *dei* praescientiam et agitur de vocatione electorum, eandem -em intellegere? Ps. AVG. hypomn. 6, 1, 1 -em dicimus eo, quod deus quosdam hominum . . . praedestinet ad vitam regni caelorum. HIL. Aug. epist. 226, 4 praescientiam et -em vel propositum ad id valere contendunt, ut eos praescierit vel praedestinaverit vel proposuerit eligere, qui fuerant credituri. FVLG. RVSP. ad Monim. 1, 22, 1 haec est in sanctis causa -is divinae, praeparatio scilicet iustificationis et adoptionis indebitae. praedest. 3, 4 haec electionis aeterna praeparatio ipsa est divina -o.

β exempla varia selecta: AMBR. epist. 76, 4 cum in adoptionem filiorum *dei* . . . simus praedestinati (*cf. Eph. 1, 5*); quam -em probavit *Christus*. TRACT. de indur. cord. Phar. 48 l. 15 in <di>lectione creatoris potius quam in -e omnem summam perfectionis consistere. RVFIN. Clement. 1, 45, 5 *Christus* secundum -em patris pios quosque . . . perunguet. Orig. in Rom. 1, 3 p. 846^A (*de Rom. 8, 30*) praecedit . . . praescientia *dei*, per quam noscuntur, qui in se labores et virtutes habituri sint, et ita -o sequitur, nec tamen rursus -is causa putabitur praescientia (*gr. ἀνοτέρω . . . τοῦ προορισμοῦ ἢ πρόγνωσις*). AVG. epist. 149, 22 si ad illam -em et vocationem, quae secundum propositum . . . est, pertinerent *parvuli*. 187, 37 secundum -em, secundum quam et apostolus dicit, quod elegerit nos deus. in euang. Ioh. 45, 12 (*de Rom. 8, 29–33*) secundum istam -em, secundum istam *dei* praescientiam, secundum electionem ovium ante constitutionem mundi. in Gal. 40, 19 -o . . . eius *populi novi testamenti* apud deum et ipsa Hierusalem caelestis antiqua est. persev. 14, 35 si . . . a perditionis massa non sunt gratiae -e discreti (*sim.* PROSP. resp. ad Gall. 2, 7). in psalm. 150, 3 -o nostra non in nobis facta est. serm. coll. Morin p. 499, 20 vivit homo male et forte in -e *dei* lux (*i. aeternitas*) est, et vivit alter bene et forte in -e nox (*i. damnatio*) est. EVCHER. instr. 1 p. 85, 27 in *Iudaeis excaecatis* non -o divina intellegenda est, sed praescientia. PROSP. resp. ad Gall. 1, 6 -em . . . *dei* sive ad bonum sive ad malum in hominibus operari ineptissime dicitur. FAVST. REI. grat. 1, 3 p. 16, 24 unum in origine perditum, alterum in -e . . . electum. p. 16, 29 qui in acquisitionis -e est. 1, 5 p. 20, 19 *apostolus* nequaquam sub nomine -is et gratiae otio manus relaxat (*inde SERM. Corp. Christ. 101 B p. 839, 50 nec -i acquiescit nec soli gratiae credit*). 1, 9 p. 29, 8 salutem hominis non in -e factoris, sed in operatione famulantis . . . collocavit deus. ISID. sent. 2, 6, 1 gemina est -o sive electorum ad requiem sive reproborum ad mortem. *et saepe. per metonymiam de doctrina haeretica praedestinatorum q. d.*: FAVST. REI. grat. prol. p. 3, 9 (*ad papam*) in condemnando -is errore concilium summorum antistitum congregastis. **γ in titulis librorum:** PROSP. resp. ad Gen. praef. p. 187^A in libris . . . Augustini episcopi, quorum titulus est 'de -e sanc-

torum' (*afferunt etiam FVLG. RVSP. ad Monim. 1, 29, 1 FACVND. defens. 9, 5, 34*). VITA Fulg. p. 133 L. de veritate -is, et gratiae, libellos tres confecit (ISID. vir. ill. 27 duo . . . libri de veritate -is). *cf. quae appellantur* Ps. AVG. praed. *dei* et praed. et grat.

b spectat ad dicta veteris testamenti, quibus novum et praefiguratur et praefinitur (*per locutionem in -e dicere sim. praeter l. 15*): CANON. Turner I p. 335 l. 121 (*ad prov. 8, 25 primum creatus*) si . . . confitearis id in -e humani corporis dictum, . . . *dei* filium monstras genitum *eqs.* (*conferendum videtur*: p. 357 l. 79 in -e carnali [*i. incarnationis filii?*] futura enuntians ei *Adae deus*). AMBR. fid. 2, 4, 37 *Christus* locutus est in profeta et in euangelio, ipse tamquam in -e euangelii per *Esaiam* dicit: 'ipse, qui loquebar, adsum (*Is. 52, 6*)', hoc est: adsum in euangelio, qui loquebar in lege. parad. 5, 27 alterum (*i. Iudaeorum*) in sermone, alterum (*i. Christianum*) in -e divino populum deus adloquebatur oraculo (*cf. AMBR. [?] sacr. 4, 3, 11 coepisse Christianos in -e, . . . Iudaeos in nomine*). AVG. in psalm. 3, 9 l. 45 hoc . . . in -e a propheta dicitur. 3, 10 recte in -e dicitur de diabolo et angelis eius.

3 appendix (*ad 1 et 2*): **a pendent structurae, quibus indicatur:** **α quis (quid) praedestinetur** (*sc. per gen.; pron. l. 24, adi. l. 26*): NOVATIAN. trin. 16, 9 D. *Christi*. HIL. in psalm. 91, 6 p. 350, 22 futurarum rerum (*cf. HIER. in Eph. 1, 9 p. 453^C alicuius rei*). AMBR. fid. 2, 4, 37 euangelii. AVG. civ. 20, 15 p. 442, 26 D. eorum. in euang. Ioh. 105, 7 claritatis. persev. 14, 35 sanctorum (20, 53 praed. sanct. 1, 2, 10, 19. *v. etiam sub 2ay*). 20, 51 beneficiorum. in psalm. 150, 3 nostra. Ps. AVG. praed. *dei* 3, 3 mortis. 3, 4 ultionis. *ibid.* remunerationis. CANON. Turner I p. 357 l. 79 carnali (*i. incarnationis?*). *al.* **β quis (quid) praedestinet** (*sc. per gen., pron., adi.*): AMBR. hex. 2, 5, 21 voluntatis *dei* (*cf. in Luc. 5, 31 consilii*). GREG. M. moral. 29, 77 supernarum dispositionum [*nisi gen. inhaer.*]. HIER. in eccles. 1, 10 *dei* (AVG. civ. 12, 14 p. 532, 17 D. doctr. christ. 3, 34, 49. *et saepe*). RVFIN. Clement. 1, 45, 5 patris. AVG. anim. 3, 10, 13 eius (*item gen. pron. al.*). 3, 10, 14 suam (*sim. al.*). persev. 14, 35 gratiae (19, 48. *nisi ad l. 19*). praed. sanct. 10, 19 divina (AVELL. p. 625, 18 PRAEDEST. 3 p. 628^C *al.*). AVELL. p. 595, 23 divinitatis. FAVST. REI. grat. 1, 9 p. 29, 8 factoris. **γ ad quid aliquis praedestinetur:** NOVATIAN. trin. 16, 8 D. -em istam in gloriam. ISID. sent. 2, 6, 1 ad requiem, . . . ad mortem.

b locutiones praepositionales notabiliores: in -e (*v. etiam sub 2b*): NOVATIAN. trin. 16, 8 D. (*bis*). AMBR. Abr. 2, 10, 74 in Luc. 5, 31. *al.* AVG. conf. 13, 34, 49 epist. 217, 13 in euang. Ioh. 8, 9. *et saepe*. secundum -em: HIL. syn. 38. 42. 43 FILASTR. 97, 1 RVFIN. Clement. 1, 45, 5. AVG. epist. 187, 37 (*bis*). in euang. Ioh. 42, 16. 45, 12 (*ter*). *al.* ex -e: HIER. in eccles. 1, 10 Ps. AVG. quaest. test. II nov. 57 p. 473, 21 PROSP. resp. ad Gall. 2, 1 FAVST. REI. grat. 1, 9 p. 31, 23. *al.* **varia:** NOVATIAN. trin. 16, 9 D. ante hanc -em *Christi*. AVG. anim. 3, 10, 14 contra suam -em facere. praed. sanct. 10, 19 de sua -e promisit.

praedestinator, -ōris m. **a** praedestinare. **i. qui praedestinat** (*de deo praeter l. 55; accedit gen. obi. l. 50*): PRAEDEST. 3, 1 p. 631^B nulla . . . ratio patitur, ut, ubi alter (*sc. deus*) -r est, ibi alter (*sc. homo praedestinatus*) praeparator esse dicatur. p. 631^C si quasi iustus deus iniusta humani operis facta condemnat, huius iniustitiae alium -em ostendite. 3, 6 p. 640^B cui vultis hoc crimen *Iudae* ascribi? ipsi *Iudae* traditori an deo -i? (*cf. ibid.* hoc peccatum *dei* -is esse. *ibid.* postea: -is *dei* astutiam). *per ironiam transfertur ad sectatorem haereseos praedestinatorum q. d.*: PRAEDEST. 3, 8 p. 646^D te interrogo, o sanctissime -r, ut unum e duobus facias: aut . . . fateberis te vinci aut deum blasphemare convinceris.

praedestinatūm (*sc. plur. -ta*) et **praedestinatūs** v. praedestino. ***praedestino**, -āvī, -ātum, -āre. **a** praedestinare. *scribitur in codd. pre-ITALA* Rom. 8, 29 (cod. d, sed praed- 8, 30) et *saepius in rec.*, -dist-ITALA act. 3, 20 (cod. e, sed -dest- 10, 41). HEGES. 1, 30, 1 (*M²*). VVLG. Rom. 1, 4 (*F*). *al.* NOT. Tir. 89, 66^a praedestinat. **formae perf. breviores:** -asse *sim.* AVG. persev. 18, 47 in psalm. 51, 1 FVLG. RVSP. ad Monim. 1, 22, 4. 2, 1, 2. *al.* (-visse *sim. non invenimus*), -arat: AVG. anim. 3, 10, 14 (-verat ITALA act. 4, 28 [IREN. 3, 12, 5]. OROS. hist. 6, 22, 6. *al.*). **de notione** (*v. etiam quae sub II attulimus*): GLOSS. II 416, 13 προαποστέλλω. 419, 37 προορίζω: -o, praefinio. V 135, 30 -bit: dirigit (*pro -et*) vel ambulabit. GLOSS. I Ansil. PR 326 praeparare (*sim.* 329); *ratione obscura explicantur ibid.* PR 325 -are: praestolare. 327 praesentare (*referasne ad POSSID. p. 538, 6?*). 328 -ari: praee esse, ire. *legitur inde a LIV. (semel, si recte trad., v. sub IA), ceterum imprimis apud Christianos inde ab ITALA, IREN., NOVATIANO, in poesi non nisi PRVD. cath. 12, 68; deest TERT. et CYPR.; praevalent formae pass. (maxime p. p. p.). [confunditur in codd. e. g. cum praeformare IREN. 3, 22, 3, restituitur pro praestinare PANEG. 7, 7, 1 (falso trad. APVL. met. 4, 15, 3. 10, 13, 4), falso trad. pro destinare NEP. Eum. 2, 4 praecoccupare [praedestinatavit].*

i. q. antea destinare, constituere, προορίζω (*quod gr. respondere solet nec infra affertur; fere abundanter accedunt adv. ante ITALA Rom. 8, 29 [addidit Aug. epist. 186, 25. al.]. Eph. 1, 5 [Hil. in psalm. 91, 9]. PELAG. in Eph. 2, 7. al., olim ITALA Iudas 4 [Fulg. Rusp. ad Eug. frg. 3. al.]. MAR. VICTORIN. in Eph. 1, 1; cf. etiam ante saecula ITALA I Cor. 2, 7 [cod. d. al.]. AMBR. fid. 3, 10, 64. al., ante constitutionem mundi MAR. VICTORIN. in Eph. 1, 4 AVG. bapt. 4, 3, 4 p. 225, 1. et saepe; sim. al.*): **I vario usu respiciuntur quae statuuntur:**

[Baumgartner]

A animo, consilio ipsius efficientis, agentis: -are res: LIV. 45, 40, 8 filios Pauli triumphatoris sibi ipsos similis -antis triumphos (nisi recte destinantis con. Novák, quae vox apud Liv. legitur plus quam 40^{ies}). PANEG. 7, 7, 1 hoc iam tunc . . . mente praesumpseras . . . , cum tibi . . . harum nuptiarum gaudia prae<de>stinabas. IVL. VAL. 1, 35 (ne legationem . . . faciat) id . . . animo -bat. SERV. Aen. 12, 158 ('conceptum . . . foedus') placitum, animo -tum, ut fiat. se -are: AVELL. p. 667, 27 pro . . . episcopo . . . -vi me periculis. **B consilio, decreto alieno (non nisi struct. pass. neque indicato -ante):** -antur homines (virginitas AMBR.): IREN. 3, 22, 4 Maria habens -tum virum. AMBR. off. 3, 12, 81 virginitatem eius filiae Iepthae -tam neci. HEGES. 1, 30, 1 Antonius Heroden tetrarchen faciens regno -tum reliquerat. CASSIOD. var. 6, 14, 3 iam senatui -tus est, cui nos contulimus laticlaviam dignitatem. -antur res: HEGES. 1, 44, 3 p. 112, 17 -to sibi regno. Ps. HIER. epist. 19, 4 p. 192^B si facultatem loquendi tribuere voluisset discipulis Christus, excusatio proditori -ta videbatur. RVFIN. Clement. 1, 38, 5 in loco, qui eis Iudaeis orationis causa fuerat -tus, templum . . . construxere (PASS. Peregr. Autiss. [BHL 6623] 2 Peregrinus et comites verentes, ne ad -tum l. eis accedendi non tribueretur facultas).

C vaticinio sim. (sublucet color praedicendi; cf. GLOSS.^L I Ansil. PR 355 praedictus: -tus; huc trahere possis etiam p. 538, 45): PRAEF. bibl. monarch. in Marc. Marcus praedicans -tum Iohannem filium Zachariae in voce angeli adnuntiantis emissum. Ps. PHILO antiq. 28, 6 ut cognoscatis -tas prophetationes omnes vos (antea: sicut . . . propheta-verunt ante me). AMBR. epist. 19, 10 ortus est illis Hebraeis subiectis Samson divino oraculo -tus (iud. 13, 3). HEGES. 1, 7, 1 tempore . . . excluditur -tae a Iuda vate mortis fides (gr. 1, 79 ὁ δὲ χρόνος ἐκχρονεῖ τὸ μάντευμα). HIER. epist. 47, 2, 1 Serenilla φερωνύμως . . . ad Christi tranquilla pervenit, quamquam hoc nominis vaticinium (-o edd. vet.) etiam in te, Desideri, -tum sit.

II usu theologico respicitur providentia dei, qui aeterno consilio cuncta gubernat (aliter AMBR. sub IC). significare dicitur i. q. praefinire HIER. p. 538, 25, ante destinare et praecognoscere PELAG. p. 538, 29 (sed destinare distinguit RVFIN. infra l. 54), praescire PELAG. in Rom. 8, 29 AVG. in euang. Ioh. 72, 3 persev. 18, 47. al. (distinguitur p. 539, 30. 34. 50sq. et FAVST. REI. grat. 2, 3 p. 63), praeparare FVLG. RVSP. praedest. 3, 10. iuxta posita notabilia: vocare ITALA Rom. 1, 1 (Aug. c. Fort. 19). 8, 30 (cod. d al., v. p. 538, 19). Eph. 1, 11 (ibid. cf. p. 538, 28), praescire ITALA Rom. 8, 29 (cod. d al., v. p. 538, 13) AMBR. fid. 5, 6, 83 RVFIN. Orig. in Rom. 1, 5 p. 849^A. et saepe, eligere ITALA Eph. 1, 5 (cod. d al. = VVLG.). HIER. epist. 120, 10, 1 AVG. civ. 15, 1 p. 59, 7 D. et al., praecognoscere PELAG. in Eph. 1, 11 RVFIN. apol. Orig. 1 p. 555^A AVG. in psalm. 134, 8 trin. 13, 15, 19, praeparare PROSP. resp. ad Gall. 1, 1 FVLG. RVSP. praedest. 3, 8.

A -atur Christus (cf. etiam p. 539, 26): ITALA act. 3, 20 (cod. e al.) qui -tus est vobis (v. sub praedesigno). 10, 42 (Iren. 3, 12, 7) quoniam ipse est -tus a deo iudex vivorum et mortuorum (gr. ὀρισμένος, cod. e praedefinitus erat, cod. g et Vulg. constitutus est). Rom. 1, 4 (Iren. 3, 16, 3. al., sim. VVLG.) qui -tus est filius dei in virtute per (secundum Vulg.) spiritum sanctificationis ex resurrectione mortuorum (gr. ὀρισθέντος, Tert. adv. Prax. 27 definitus, Hil. trin. 7, 24 et Rufin. infra destinatus. explicant e. g. AMBROSIAS. ad l. 1 tunc -tus est . . . manifestari filius dei, cum resurgit a mortuis. RVFIN. Orig. in Rom. 1, 5 p. 849^A destinatus scriptum est, non -tus; destinatur enim ille qui est, -atur vero ille qui nondum est. AVG. praed. sanct. 15, 31 -tus est . . . , ut qui futurus erat . . . filius David, esset tamen . . . filius dei). IREN. 3, 23, 7 quoadusque venit semen -tum calcare caput eius serpentis, quod fuit partus Mariae (cf. Gal. 3, 19 semen, cui promiserat). HIL. syn. 29 Christus -tus fidei nostrae et dux vitae (sed gr. Socrat. 2, 10 p. 201^C ἀπιστόλον . . . τῆς πίστεως). 43 secundum haereticos Christum praescientia patris -vit, ut esset aliquando, scilicet gignendus ex virgine (quod refutatur ibid.: ut . . . natus potius ex patre ante saecula . . . , quam -tus sit esse gignendus). RVFIN. apol. Orig. 1 p. 555^A qui hominem dicunt dominum Iesum praecognitum et -tum. AVG. in euang. Ioh. 105, 8 recte . . . dicitur non -tus secundum id quod est verbum dei . . . ; utquid enim -retur, cum iam esset . . . sempiternus? CASSIOD. hist. 1, 15, 4 filius, antequam generaretur aut crearetur aut -retur aut fundaretur, non erat (Theodoret. 1, 5, 4 ὀρισθῆν, Arius Candid. epist. 2 p. 1037^B esset . . . definitus [in alia vers.: Athan. ed. Opitz IV p. 3, 3 designaretur]). al.

B -antur homines (multitudines, animae eorum sim.): 1 generatim: ITALA act. 10, 41 (cod. e al.) deus dedit eum Christum manifestum fieri, non omni populo, sed testibus -tis a deo nobis (gr. προχειροτονημένοις, Vulg. praedeterminatis). Rom. 1, 1 (Aug. c. Fort. 19, cf. Iren. 3, 16, 3) Paulus . . . vocatus apostolus, -tus in euangelium dei (gr. ἀφορισμένος, cod. d al. et Vulg. segregatus. hinc pendent: MAR. VICTORIN. in Eph. 1, 1 p. 1235^C a Christo -tus. HIER. epist. 120, 10, 1 antequam nascatur. al.; cf. Rufin. Orig. ad l. p. 843^A Pauli electio . . . secundum dei praescientiam). IREN. 3, 22, 3 -ante deo primum animale hominem, videlicet ut a spiritali salvaretur (cf. I Cor. 15, 46; item de Adam: AVG. gen. ad litt. 6, 11 p. 185, 2 non tunc -tus homo - hoc enim ante saeculum in praescientia creatoris - . . . sed creatus in tempore). 5, 1, 1 nos homines, qui . . . nuper facti sumus . . . , -ti . . . , ut essemus, qui nondum eramus, secundum praescientiam patris (sim). RVFIN. Orig. in Rom. 1, 5 p. 849^B). FILASTR. 129, 6 David incorporationis Christi . . .

ut testis tantus ac -tus a domino canebat (item de David: AVG. in psalm. 51, 1 cum . . . D. deus . . . praelegisset et -asset ad regnum. 56, 3 persequabatur regem futurum et -tum rex iam reprobatus, sc. Saul). PAUL. NOL. epist. 11, 5 -tos nos invicem nobis in caritate Christi . . . prioris quoque vitae amicitia signavit (postea: interventu dei). POSSID. vita Aug. praef. narro de vita . . . -ti et suo tempore praesentati sacerdotis . . . Augustini. OROS. hist. 6, 20, 8 ad obsequium praeparationis eius Christi -tum fuisse Augustum pacando orbem (cf. 6, 22, 6 quem Augustum his tantis mysteriis -verat deus). al.

2 speciatim respicitur electio sanctorum vel reprobatio impiorum (ad rem v. praedestinatio; sub C cf. p. 539, 27. 44 et al.): a usu verbali: α in sacris scripturis: in epist. Paulinis: ITALA Rom. 8, 29 (cod. d al., eadem fere VVLG.) quos praescit et -vit conformes fieri imaginis filii eius (explicat e. g. AMBROSIAS. ad l. 1 rec. γ quos praescivit futuros devotos sibi, ipsos elegit ad . . . praemia capessenda. PELAG. ad l. -are idem est quod praescire. ceterum pendent: TRACT. de indur. cord. Phar. 49 l. 23. AVG. bapt. 4, 3, 4 p. 225, 12 ante mundi constitutionem. in psalm. 118 serm. 8, 1 ORIG. in Matth. 13, 27 p. 254, 21. al.). 8, 30 (ibid.) quos . . . -vit, eos et vocavit et quos vocavit, eos et iustificavit (huc spectant: TRACT. de indur. cord. Phar. 51 l. 2 hi sunt . . . praesciti, -ti, vocati, iustificati, ut conformes fierent . . . Christo. AVG. in euang. Ioh. 26, 15 in -tis et vocatis . . . sanctis. al.). Eph. 1, 5 (ibid.) elegit nos . . . , ut essemus sancti . . . , -ans nos in nationem filiorum per Iesum Christum (AMBROSIAS. ad l. decrevisse deum, ut credentes . . . adoptarentur. HIER. ad l. p. 448 cum -et nos sive praefiniat deus . . . , non ante filii esse possumus, quam credimus. ceterum cf. AMBR. epist. 76, 4 AVG. epist. 217, 27. al.). 1, 11 (ibid.) in quo Christo et vocati sumus -ti secundum propositum dei (cf. e. g. PELAG. ad l. -ti: ante destinati per fidem, sive praecogniti. AVG. persev. 7, 14).

β alia: ITALA act. 13, 48 (Caes. Arel. grat. p. 161, 26) qui -ti erant ad vitam aeternam, credebant (gr. τεταγμένοι, cod. g al. destinati, Vulg. praedeterminati. huc spectare videntur: Ps. HIER. indic. de haer. 51. AVG. in euang. Ioh. 54, 1 in v. ae. al.; v. etiam l. 53 et 57). Iudas 4 (Fulg. Rusp. ad Eug. frg. 3, Cassiod. Clem. Alex. adumbr. p. 83, 16) qui homines impii olim praescripti et -ti, erant in hoc (om. Cassiod.) iudicium dei nostri (I, om. gr. et Vulg.; cf. FVLG. RVSP. ibid. -tos impios non dicit ad peccatum, sed ad iudicium eqs.). β apud ecclesiasticos: NOVATIAN. trin. 16, 8 D. secundum falsam quorundam opinionem ante (sc. quam Christus) . . . -tus Adam esse cerneretur . . . et reliqui ceteri; (9) nam . . . ante hanc praedestinationem Christi in gloriam multi -ti fuisse dicuntur (AVG. persev. 21, 55 deus nos -vit in suum regnum et g. Ps. AVG. praed. dei 5, 7 hos -vit ad g. [ibid. ad poenam ut FVLG. RVSP. ad Monim. 1, 13, 1]. al.). MAR. VICTORIN. in Eph. 1, 4 p. 1241^D animas hominum deus . . . -vit et elegit, ut sanctificarentur. 1, 11 p. 1245^C ad perfectionem. PRISCELL. tract. 1, 38 -ans a principio saeculi in profetia electos suos (cf. AVG. persev. 22, 58 quos . . . -vit eligendos). AMBR. fid. 3, 10, 64 sancti erant -ti ante saecula (AVG. civ. 14, 10 p. 27, 7 D. -torum s. numerus. in euang. Ioh. 7, 14. c. Maximin. 2, 21, 3 [ad Eph. 2, 5sq.]. al.; cf. HIER. in Eph. 1, 4 p. 448^B non . . . eliguntur Paulus alique . . . , quia erant sancti . . . , sed eliguntur et -antur, ut in consequenti vita . . . sancti . . . fiant. AVG. serm. 312, 6, 6 Cyprianum -are inter s. suos). PAUL. NOL. epist. 3, 1 deus nos ab origine mundi -vit sibi. AVG. anim. 4, 11, 16 quos -vit ad aeternam vitam . . . , quos -vit ad aeternam mortem (civ. 22, 24 p. 616, 12 D. PRAEDEST. praef. p. 583^B homines ita -tos ad m. per dei praescientiam, ut illis nec passio Christi . . . possit . . . subvenire. cf. l. 30 sqq. nec non FAVST. REI. grat. 1, 3 unus ad m. praedeterminatus, alter ad vitam -tus est [sim. 1, 16]). civ. 15, 1 p. 58, 16 D. duarum societatum hominum est una, quae -ta est in aeternum regnare cum deo, altera aeternum supplicium subire cum diabolo (in psalm. 68 serm. 2, 13 -vit omnes . . . regnatos cum filio suo. cf. corrept. 12, 34 in regnum dei [13, 39. FVLG. RVSP. ad Monim. 1, 24, 1 ad regnum. al.]). 20, 7 p. 422, 32 ex quibus gentibus -ta constat ecclesia (20, 8 p. 423, 20 -ta et electa ante mundi constitutionem. CASSIOD. in psalm. 113, 22). epist. 237, 9 quos sibi ad interitum -tos aeternum consociare potuerunt seductores (in euang. Ioh. 48, 4 perf. iust. 13, 31 FVLG. RVSP. ad Monim. 1, 3, 2. al.; contra ad salutem: AVG. in euang. Ioh. 52, 11 in psalm. 147, 25 VITA Fulg. p. 103 L. al.; cf. infra l. 82sq.). QVODV. symb. 1, 2, 20 reprobi in Esau demonstrantur Iudaei et -ti in Iacob apparent Christiani. PRAEDEST. 1, 90 p. 620^B qui ad malum -tus est, ad bonum pervenire non poterit (GENNAD. dogm. 50). et saepe.

γ p. p. p. -tus pro subst. masc. (adi. pro gen. p. 539, 15): α usu communi (sc. in bonam partem de electis praeter l. 82): TRACT. de indur. cord. Phar. 2 l. 6 (inter argumenta libri) de praescitis et -tis. AVG. anim. 1, 8, 9 quoniam praescientia dei -tis in vitam aeternam nihil obesse potuisset paulisper alieno inhaerere peccato (civ. 9, 21 p. 396, 10 D. in suum regnum et gloriam [sim. in psalm. 105, 36]. 18, 47 p. 331, 10 omnes in dei civitatem . . . -tos). corrept. 12, 36 qui . . . pereunt, in -torum numero non fuerunt (13, 40. 13, 42. epist. 149, 21 pertinent ad n. -torum. FVLG. RVSP. praedest. 3, 6. al.). 16, 49 -tos a non -tis discernere. in euang. Ioh. 45, 12 (ad II Tim. 2, 19 novit dominus qui sunt eius) novit praescitos, novit -tos. 45, 14 Christus novit nomina -torum. 48, 6 lupus, fur latroque non perdunt nisi ad interitum -tos (c. Iulian. 5, 4, 14 -tus ad vitam [nisi ad a]. in psalm. 87, 10 ad aeternam salutem). PROSP. resp. ad Gall. 2, 14 -tus . . . vivit ex fide sibi donata, non -tus

perit in infidelitate voluntaria. VEREC. in cant. 4, 13 D. propheta -torum paucitatem cognoscens (postea: electorum paucitas). GREG. TVR. vit. patr. 1 praef. -torum est . . . ista cum dei ope perficere eqs. al.

β usu peculiari adhibetur ad appellandos haereticos, qui credunt homines sine respectu voluntatis vitaeque ipsorum sive electos sive damnatos esse (ad rem cf. p. 538, 53. 57. al. et e. g. Auer in Lex. für Theol. und Kirche² VIII 660): PRAEDEST. 1, 90 p. 620^A nonagesima haeresis, quam . . . diximus de nomine Augustini . . . esse mentitam, -torum nomen accepit (sim. 3 praef. p. 627^D). 3 praef. p. 628^D habeant . . . -ti unum hunc librum, in quo eos deus ipse convincit, qui scit se nullum -asse ad malum eqs. (ibid. iterum). 3, 9 p. 647^B -torum vanitati. 3, 14 p. 652^C. 3, 31 p. 670^D impietas . . . a -tis inventa. ARNOB. in psalm. 146 p. 563^B nota tibi, -te, quod loquor (antea: calumniose). CHRON. Gall. chron. I p. 656, 81 -torum haeresis . . . serpente exorsa. inde per ad i. pro gen. de ipso libro, quo exponitur doctrina horum haereticorum: PRAEDEST. 3, 9 p. 648^A quid . . . nunc dicat liber -tus audite (affertur 2 p. 624^B; sc. solus liber secundus ita appellatur, sed Sirmondus titulum tōi operi praeposuit).

C -antur res (aliter l. 16): 1 usu verbali: ITALA act. 4, 28 (cod. d, Iren. 3, 12, 5) quaecumque manus tua et voluntas tua -vit fieri (-verat Iren., cod. e praefinit, Vulg. decreverunt). I Cor. 2, 7 (cod. d al. = VVLG.) dei sapientiam . . . , quam -vit deus ante saecula in gloriam nostram (Hil. trin. 10, 64. al. praefinit. explicant AMBROSIAS. ad l. 2 praescius . . . deus errores futuros . . . hoc decrevit ad confusionem infidelium. PELAG. ad l. sive in praesentia, sive in lege ante tempora. aliter HIER. epist. 53, 4, 3 dei sapientia Christus est). PRAEF. bibl. monarch. in Marc. consentiens fidei -ta . . . electio. IREN. 2, 2, 4 deus nobis omnia -ans (item plur.: AVG. in euang. Ioh. 105, 4 immutabilibus causis o. futura -vit. FVLG. RVSP. praedest. 3, 11. al.; sing.: Ps. AVG. hypomn. 6, 2, 2 non omne quod praescit -at: mala enim tantum praescit, bona vero et praescit et -at). MAR. VICTORIN. in Eph. 1, 11 p. 1245^C nihil . . . est . . . , quod non a deo -tum sit. CANON. Turner I p. 334 l. 90 quia -ta apud deum fuerat discensio filii sui. AMBR. fid. 5, 6, 83 quorum merita praescivit, eorum praemia -vit deus. hex. 6, 10, 76 Christus requiem sibi -bat in corpore pro hominis redemptione (affert psalm. 3, 6 quievi et surrexi). spir. 1 prol. 1 -to incarnationis futurae mysterio. 2, 6, 51 quia -tus erat domini salvatoris adventus. AMBROSIAS. in II Cor. 6, 2 -tam docet Esaiam gratiam dei in tempore Christi (PROSP. resp. ad Gall. 1, 1 praeparatam et -tam in aeterno consilio dei. FVLG. RVSP. praedest. 3, 10). PELAG. in Eph. 2, 7 ante -vit, quod erat . . . completurus. PRVD. cath. 12, 68 agnosce clara insignia (dona magorum) . . . , puer, o, cui trinam pater -vit indolem (regnum, deitatem, mortem). AVG. anim. 2, 9, 13 quasi fortuna non permittat deum, quod -vit, implere. epist. 217, 11 eripit vasa eius diaboli, quaecumque -vit eripere. in Iob p. 603, 22 tempus resurrectionis (GREG. M. moral. 12, 58 vitae eius tempora). OROS. hist. 7, 1, 11 Christi adventui -tam fuisse imperii Romani pacem. CONC. I 5 p. 262, 20 deus . . . non ignorat diem iudicii . . . , quem ipse -vit ([gr. I 1, 6 p. 121, 27 δῶρισε, I 5 p. 150, 27 disposuit]. GREG. M. moral. 10, 52). FVLG. RVSP. ad Monim. 1, 24, 1 deus . . . omnia hominum opera . . . praescivit, . . . sed sola bona -vit (cf. 1, 24, 3 praescivit . . . voluntates hominum bonas et malas, -vit autem non malas, sed solas bonas). al. 2 p. p. p. neutr. plur. -ta pro subst.: AVG. conf. 13, 34, 49 coepisti -ta temporaliter exequi. BOETH. cons. 5, 2, 11 W. providentia suis quaeque meritis -ta disponit. FVLG. RVSP. ad Monim. 1, 24, 2 quamvis deus omnia -ta praesciverit. praedest. 3, 2 non mutat deus -ta . . . et perficit deus -ta (cf. VITA Fulg. p. 71 L. deus noster -ta perficiens).

D sine obi. (nisi hic illic obi. ἀπό κοινοῦ positum intellegas; cf. p. 538, 16): AMBR. fid. 5, 6, 83 deus non . . . ante -vit quam praesciret. AVG. in euang. Ioh. 68, 1 deus fecit . . . ea -ando, facturus est operando (item abl. gerund.: ibid. [ter]. 105, 7. FVLG. RVSP. praedest. 3, 5 deus adoptionem -ando praeparavit. 3, 14). 68, 2 sicut -vit . . . dominus. persev. 18, 47 -asse est hoc praescisse, quod fuerat ipse facturus deus. in psalm. 32, enarr. 2, serm. 2, 14 nisi de nobis ante praescivit et -vit. serm. 47, 10, 15 ille deus solus, qui -are potuit, qui praescire. FVLG. RVSP. praedest. 3, 4 -antis dei misericordia (item part. praes.: 3, 7. PRIMAS. in apoc. p. 824^C Christus . . . ecclesiam . . . -ans vidit). part. praes. -ans pro subst. masc.: PRAEDEST. 3, 3 p. 637^C peccatum . . . inter -antem et operantem discernere (sc. inter deum et hominem).

appendix structurarum notabiliorum: 1 nominalium; accedunt: a dat.: α personae: LIV. 45, 40, 8 sibi (v. sub IA). PANEG. 7, 7, 1 tibi. RVFIN. Clement. 1, 38, 5 eis. PAVL. NOL. epist. 3, 1 deus nos . . . -vit sibi (cf. AVG. in psalm. 72, 5 populus . . . -tus . . . deo). 11, 5 -tos nos invicem nobis. al. β rei: HIL. syn. 29 Christus -tus fidei nostrae. AMBR. off. 3, 12, 81 virginem neci. HEGES. 1, 30, 1 regno (AVG. corrept. 13, 40). AVG. in euang. Ioh. 43, 13 morti. AVELL. p. 667, 27 periculis. al.

b acc.: v. supra passim (praepos. de fere pro acc. l. 64). accedit insuper acc. praedicat. (nisi suppleas inf., quod iuxta part. et gerund. facere malimus; v. sub 2a): ITALA act. 10, 42 (Iren. 3, 12, 7) Christus est -tus a deo iudex vivorum et mortuorum (v. sub IIA ut Rom. 1, 4 [Iren. 3, 16, 3]). Rom. 8, 29 (Aug. civ. 18, 51. al.) quos . . . praescivit et -vit conformes imaginis filii sui (aliae vers. addunt fieri contra gr., v. p. 538, 13). IREN. 3, 22, 3 -ante deo primum animale hominem (si

recte huc traximus). RVFIN. apol. Orig. 1 p. 555^A hominem dicunt dominum Iesum praecognitum et -tum. AVG. in psalm. 64, 2 l. 36 quos cives eius Ierusalem -verit deus. FVLG. RVSP. ad Monim. 1, 21, 2 hominem . . . peccatorem. al.

c praepos.: ad: ITALA act. 13, 48 (Caes. Arel. grat. p. 161, 26) ad vitam aeternam (al. v. p. 538, 53sq.). MAR. VICTORIN. in Eph. 1, 11 p. 1245^C ad perfectionem. HIER. adv. Rufin. 1, 25 Paulus -tus . . . ad praedicationem gentium. TRACT. de indur. cord. Phar. 49 l. 20 -ti ad commoriendum et ad convivendum Christo (item c. gerund.: FVLG. RVSP. ad Monim. 1, 21, 1 ad peccandum. 1, 22, 1 non ad luenda supplicia, sed ad perpetranda peccata. 1, 25, 4 ad iustitiam accipiendam. al.). al. (maxime p. 538, 64sq.). in c. acc.: ITALA Rom. 1, 1 (Aug. c. Fort. 19) in euangelium dei (v. sub IIBI). I Cor. 2, 7 (cod. d) in gloriam nostram (NOVATIAN. trin. 16, 8 D. AVG. persev. 21, 55. 22, 58). Eph. 1, 5 v. p. 538, 22. AVG. civ. 18, 47 p. 331, 10 D. in dei civitatem. al. inter: AVG. serm. 312, 6, 6 Cyprianum -are i. sanctos.

d adv. rel. quo: AVG. in euang. Ioh. 110, 2 quo sit -tus mundus. 2 verbalium; accedunt: a inf. (supplendus est iuxta part. gerund., v. infra; ceterum cf. Ib): α acc. c. inf. (sc. pendens e verbo gerund. -are): ITALA act. 4, 28 (cod. d al.) quaecumque . . . -vit fieri (item cum inf. pass.: Rom. 8, 29 [ibid.]). AVG. anim. 2, 9, 13 GREG. M. dial. 1, 8, 6). AVG. conf. 5, 9, 17 quo ordine -veras esse faciendum (acc. suppl.; item cum gerund., sed supplendo inf.: persev. 22, 58. FVLG. RVSP. ad Monim. 1, 23, 6 iniquos . . . -vit . . . puniendos [ibid. iterum]. al.). in psalm. 68 serm. 2, 13 -vit omnes . . . regnatos (sc. esse. inf. act. structura plena: PATRIC. epist. 6 quos . . . -vit euangelium praedicare. CASSIOD. Didym. in I Petr. 1, 2). β nom. c. inf. (sc. pendens e verbo pass. -ari): IREN. 3, 23, 7 semen (i. Christus) -tum calcare caput serpentis (item c. inf. act.: AVG. civ. 15, 1 p. 58, 16 D. 21, 24 p. 530, 32. c. Maximin. 2, 21, 3 sancti . . . simul sessuri esse cum Christo -ti sunt). HIL. syn. 43 ut dei filius -tus sit esse gignendus. AMBROSIAS. in Rom. 1, 4, 1 -tus est . . . manifestari filius dei (c. inf. pass. ut: TRACT. de indur. cord. Phar. 49 l. 23). γ inf. solus: AVG. epist. 217, 11 quaecumque vasa diaboli deus -vit eripere. GREG. M. dial. 1, 8, 6 semen . . . multiplicare.

b enunt. secund.: α ponuntur et obi. et enunt. fin. (quo indicatur id quod statuitur; aliter e. g. p. 537, 78): IREN. 5, 1, 1 nos homines -ti . . . , ut essemus, qui nondum eramus (HIL. syn. 43 Christum -vit deus, ut esset aliquando. RVFIN. Orig. in Rom. 1, 5 p. 849^B AVG. praed. sanct. 15, 31). MAR. VICTORIN. in Eph. 1, 4 p. 1241^D animas deus -vit et elegit, ut sanctificarentur. SERV. Aen. 12, 158 foedus . . . -tum, ut fiat (HIER. in Eph. 1, 4 p. 448^B eliguntur et -antur, ut . . . sancti . . . fiant. TRACT. de indur. cord. Phar. 51 l. 2 AVG. in Rom. imperf. 5. al.). PELAG. in Rom. 1, 4 p. 9, 9 Christus -tus, ut prior . . . resurgeret (item AVG. in Rom. imperf. 5). al. β enunt. secund. ponitur pro obi.: AMBROSIAS. in II Tim. 1, 9, 2 quomodo redintegraretur homo -vit, quo tempore eqs. AVG. in euang. Ioh. 106, 1 qui sciret -tum esse, ut id fieret.

part. praes. -ans pro subst. v. p. 539, 68; p. p. p. masc. -tus pro subst. v. IIB2b, neutr. plur. -ta pro subst. v. IIC2.

deriv.: praedestinatianus, praedestinatio, praedestinator.

Baumgartner.

[praedeterminantēs CYPR. domin. orat. 34 e recensione parum antiqua ed. Migne 47, 1126^C vix recte pro pridem . . . determinantes.]

praedexter, (-ra, -rum). a prae et dexter. i. q. valde dexter, habilis: GRAT. 68 Ancaeus . . . -r erat geminisque securibus ingens ('ambidexter', quasi περιδέξιος intellegunt quidam, frustra; nam bipenni armatus est A., cf. Ov. met. 8, 397 ancipitem . . . securim).

praedia, -ae f. v. sub praedium.

? praediarium Not. Tir. 37, 54^b (antecedunt praedium, praedium). vox a praedium derivanda esse et rem nescio quam ad praedium pertinentem significare videtur, si recte trad. (sed coll. l. 64 fort. conicias praediarium, quae vox exstat Not. Tir. 34, 11).

[praediarius GLOSS. falso trad. pro praesidiarius, q. v.]

praediator, -ōris m. a praedium. t. t. iur., i. qui praedia a populo emit (cf. GAIUS inst. 2, 61 qui mercatur a populo, -r appellatur. ad rem v. sub praediatura): CIC. Balb. 45 Q. Scaevola . . . cum de iure praedicatorio consuleretur . . . , consultores suos nonnumquam ad Furium et Cascellium -es reiciebat. Att. 12, 14, 2 procuratores Cornifici et Appuleium -em (12, 17 A. -r liberalis). EDICT. praet. perpet. tit. 33 Gaius dig. 23, 3, 54 de -bus (v. Lenel, Edict. perpet. 3, 1927, 389sq.). male intellexisse videtur interpres GLOSS. I Philox. PR 43 -r: ὁτιεὶ φόρον δῆμον ἐνδεδμενός et 53 -r: ὀνητῆς ὑπαρχόντων (quae potius eum significant, qui obligatione praediorum tenetur, qua re Salmasius proposuit praediatus, neglecta tamen huius vocis notione).

deriv.: praedicatorius.

praediatorius, -a, -um. a praedicator. t. t. iur., i. quod ad praedictores pertinet: CIC. Balb. 45 Q. Scaevola . . . , cum de iure -o consuleretur, eqs. (inde VAL. MAX. 8, 12, 1 [praedicat. var. l.]). LEX Malac. (CIL II 1964) 4, 51 et 53 quam legem eos . . . e lege -a praedibus praedisque vendundis dicere oporteret, aut, si lege -a emptorem non inveniet, quam legem in vacuum vendendis dicere oporteret (SVET. Claud. 9, 2 ut, cum obligatam aerario fidem liberare non posset, in vacuum lege -a venalis pependerit sub edicto praefectorum).

[Gatti]

praediātūra, -ae f. a praedium iuxta praediator, -orius. i. q. emptio a praediatore facta (ad rem v. Wesener, RE suppl. XIV 447sq.): GAIUS inst. 2, 61 hoc casu praedium biennio usurecipitur: et hoc est, quod vulgo dicitur ex -a possessionem usurecipi.

praediātus, -a, -um. a praedium. [vix addas p. 540, 75.] i. q. (multis) praediis praeditus: APVL. flor. 22, 5 Crates inter proceres Thebanos numeratus est: . . . bene vestitus, bene -us. transfertur ad Iovem: MART. CAP. 1, 46 praeter domum Iovis, quae ibi (in secunda regione caeli) quoque sublimis est, ut est in omnibus -us (intellegimus ut Kopp 'Iuppiter sedem et domicilium ubique habet', alii 'divitem' sec. Remigii Altiss. comm. ad l. '-us hoc est dives, qui praest praediis et possessionibus').

***praedicābilis**, -e. a praedicare (cf. PRISC. infra). scribitur pre- INSCR. christ. Diehl 4334, 2, -avi- PAP. Tjäder 31 II 5 et 8 (a. 540). compar. -ior AVG. civ. 14, 15 p. 36, 7 D. Ps. PRIMAS. in Rom. p. 428^B, cf. Ps. EVSEB. GALLIC. hom. 25, 4 G. magis. Ps. ORIG. in Iob 3 p. 497^A ita. VEN. FORT. virt. Hil. 4, 12 tam; superl. deest. de prosodia: PRISC. gramm. II 132, 6 adiectiva in 'abilis' terminata a longam habent antepaenultimam, ut . . . 'praedico praedicas -is'. GLOSS. -is: αἰδεσιμώτατος. legitur inde a CIC., APVL., CLEM. ad Cor., ARNOB. nat.

1 vi passiva, i. q. praedicandus: a in bonam partem, fere i. q. laudabilis, mirabilis sim.: α usu vario: ① de rebus: CIC. Tusc. 5, 49 nec in misera vita quicquam est -e aut gloriandum (ibid. est in aliqua v. -e aliquid et gloriandum ac prae se ferendum [postea variationis causa: praedicanda]). CLEM. ad Cor. 1, 1 sanctum et -e . . . nomen vestrum (gr. περιβόητον). CIL VI 32419, 8 (= 2134, 7, a. 247) morum -em disciplinam (FAVST. REL. grat. 2, 9 p. 80, 8 sanctas traditiones et -es d. INSCR. christ. Diehl 4334, 2 -i d.). ARNOB. nat. 5, 13 p. 265, 20 M. pulcritudine inclita et -i fuit insignitus decore. CLAVD. DON. Aen. 8, 360 p. 166, 9 Euandri memoria -is. PHILIPP. in Iob 28 p. 703^C -i timore domini (antea: laudabilis). AVG. civ. 14, 15 p. 36, 7 D. oboedientia Christi . . . eo -ior, quo factus est oboediens usque ad mortem. util. cred. 17, 35 p. 45, 15 per sanctorum -em vitam (PALLAD. hist. mon. I 25 p. 309^B stupendae ac -is v.). CASSIAN. conl. 18, 15, 1 insignis et ubique -is . . . heremi. EPIST. praef. praet. Migne 56, 898^C (a. 473) moribus (PALLAD. hist. mon. I prooem. p. 249/50). AVELL. p. 617, 12 -bus et adorandis meritis. FAVST. REL. grat. 2, 12 p. 94, 31 si homo . . . -em tenuerit sanitatem eqs. CASSIOD. var. 1, 4, 5 conversatione (7, 37). 10, 19, 2 caritate. 12, 24, 3 Venetiae -es. EMPOR. rhet. p. 564 aequae . . . -ia et infanda commissa. VEN. FORT. virt. Hil. 4, 12 tam -is . . . miseratio confessoris. Ps. PRIMAS. in Rom. p. 428^B meo mendacio dei veritas . . . -ior invenitur. FACVND. defens. 12, 4, 17 -i facto vestro. al. -e est cum inf. (an acc. c. inf.): CLAVD. DON. Aen. 5, 360 p. 464, 8 scuti laus fuit quod figi cum ostentatione meruit, et tolli -e. ② de hominibus: VITA Anton. 94 p. 93, 4 Christus fideles manifestos et -es (Garitte, praec-trad.) facit propter virtutem . . . deificam (Migne gr. 26, 976^A διαβόητος, Euaqr. famae tribuit nobilitatem). AMBR. in Luc. 1, 15 docet nos scriptura divina . . . mores in his, qui -es sunt. COD. Theod. 9, 34, 2 accusator -is erit ad dicationem publicam merito perventurus. ENNOD. opusc. 3, 63 p. 347, 1 David -em parcendi . . . animus reddidit. EMPOR. rhet. p. 566, 3 si . . . in regia potestate vitiis mediocribus uteretur, -is haberetur; eqs.

β adhibetur ut epitheton insigne vel titulus honorificus (conferasne l. 39?): vir: SACERD. gramm. VI 496, 14 viris amplissimis, . . . Maximo et omni laude -i Simplicio. INSCR. Afr. Cagnat.-M.-Ch. 456, 4 (aet. imp. Constantini) -i c(larissimo) v(iro). SIDON. epist. 3, 13, 3 nec est sane -is viri in totum silenda frugalitas (nisi cum frugalitas iungendum). GREG. TVR. Mart. 1, 32 sancti ac -is v. beati Martini. PALLAD. hist. mon. I 6 p. 267^B de -bus ac beatis . . . v. (gr. τοὺς ἀοιδίμους, cf. II 9 p. 354^A de magnis et praecipuis et sanctis ac beatissimis viris). dominus: PAP. Corp. 262, 6 (a. 317-324) domine -is (item 263, 6). PAVL. NOL. epist. 7 tit. d. merito -i et honorando fratri. AVG. epist. 232 tit. 232, 1. 232, 7. 255 tit. d. dilectissimo et merito -i. AVDAX Aug. epist. 260 tit. d. vere -i ac nimium suspiciendo omnique laudum genere prosequendo patri. SVLP. SEV. epist. app. 6, 4 frater. PAP. Tjäder 31II5 (a. 540) d. -bus et colendis parentibus. al. alia: PAVL. NOL. epist. 13 tit. dilectissimo fratri merito -i et venerantissimo (AVG. epist. 44 tit.). AVELL. p. 617, 3 -i et adorando apostolico patri. CONC. IV 1 p. 89, 1 -em Petrum apostolum (gr. I 1, 4 p. 51, 16 παναοιδίμων, cf. I 5 p. 344, 42 venerabilem). p. 91, 23 per sanctionem divinae recordationis mirabilis et -is Constantini (gr. non resp.). SIDON. epist. 5, 9, 4 proavorum -ium. CIL X 7234, 4 strenuo ac -i iudici.

b in neutram partem, fere i. q. narratione dignus, memorandus sim.: TREB. Valer. 8, 2 nihil habet -e in vita, nisi quod est nobiliter natus, educatus optime et miserabiliter interemptus. Ps. ORIG. in Iob 3 p. 497^A nihil est ita -e sicut magni hominis ruina.

2 vi activa, i. q. praedicans, laudans sim. (vel vi instrumentali de re, qua quis laudatur): APVL. flor. 9, 30 utinam possem . . . proconsul optime, . . . -i testimonio tuo . . . frui. GAUDENT. serm. 8, 20 G. -em virginitatis conservandae tractatum. CASSIOD. var. 1, 6, 2 ammiratione. 7, 2, 3 qui fructus est opinione -i (vix vi passiva. laudabili var. l.). in psalm. 56, 8 'psalmum dicere' -i dominum actione laudare.

adv. praedicabiliter. i. q. ratione praedicabili, modo praedicantis: EPIST. Austras. 38 (a. 584; in salutatione) gloriosae celsitudinis

vestrae salutis officia -r exsolventes nos. COLLECT. ad psalm. ed. Brou Rom. 86 deus, . . . concede nobis in te gloriose credere atque ad redemptionem nostram hominem factum -r (praedicando var. l.) confiteri.

***praedicamentum**, -i n. a praedicare. legitur inde a MAR. VICTORINO, AVG.

i. q. ratio praedicandi vel res praedicata: 1 in arte logica, i. q. categoria (gr. κατηγορία, quod ubi respondet, non adnotavimus; aliter l. 26; ad rem cf. Bravo Lozano, Emerita 33, 1965, 351sqq.; cf. praedicatio sub III): a in expositione doctrinae: MAR. VICTORIN. Boeth. in Porph. comm. pr. 1, 23 p. 69, 7 in omnibus -is sunt quaedam magis generum et magis specierum, sunt alia mixta (cf. IVLIAN. Aug. c. Iulian. op. imperf. 5, 24 in omnibus . . . -is plus amplectuntur genera quam species. BOETH. in Porph. comm. sec. 1, 5 p. 150, 6 neque praeter generis vel speciei cognitionem -a discuntur). AVG. conf. 4, 16, 29 illis decem -is putans quidquid esset omnino comprehensum (BOETH. arithm. 2, 41 p. 139, 14 in Aristotelica . . . d. -orum descriptione. herm. sec. 1 praef. p. 7, 17 significantium vocum Aristoteles numerum in d. -a partitus est. in Porph. comm. sec. 3, 3 p. 206, 19sq. ab Aristotele d. -a esse disposita, quae idcirco -a vocaverit, quoniam de ceteris omnibus praedicantur. trin. 4, 1 [seq. enumeratio]. al.; cf. CASSIOD. inst. 2, 3, 10 categoriae vel -a sunt x). trin. 5, 7, 8 relativo. al. ibid. IVLIAN. Aug. c. Iulian. 6, 20, 64 qualitate atque aliis -is. CLAVD. MAM. anim. 1, 19 p. 69, 15 de substantia -a texuntur. BOETH. anal. pr. Arist. lat. 44a34 (rec. Flor. et Carn.) convertatur universale -um ad particulare (praedicatum, praedicativum var. ll.). herm. Arist. lat. 20b32 ut unum sit omne -um eorum, quae extra praedicantur (gr. κατηγορημα). herm. sec. 1, 3 p. 77, 4 omnia . . . -a . . . aequivoca sunt et de omnibus esse praedicatur (item de aequivocis RHEF. min. p. 591sq.). 3, 9 p. 186, 23 si categoria -um est eqs. (CASSIOD. inst. 2, 3, 9 Aristotelis c. sive -a [cf. l. 21]. ISID. orig. 2, 26, 1 Aristotelis c., quae latine -a dicuntur). in Porph. comm. pr. 1, 7 p. 17, 15 accidentis vero novem -a sunt (in Porph. comm. sec. 1, 4 p. 146, 15. al.). 1, 20 p. 60, 2 maiorum . . . -orum maior erit definitio, minorum vero minor erit etiam definitio (1, 20 p. 60, 27). 1, 20 p. 61, 5 paria . . . -a semper sibi ipsa invicem convertuntur. in Porph. comm. sec. 1, 5 p. 150, 22 -orum doctrinam (Porph. isag. p. 25, 3). 3, 7 p. 224, 10 praedicatur ens de omnibus -is. al. apud eundem. b in titulo libri Aristotelis: MAR. VICTORIN. Boeth. in Porph. comm. pr. 1, 25 p. 75, 11 decem genera constituit Aristoteles in -is, quae magis genera sunt. BOETH. categ. Arist. lat. tit. liber Aristotelis de decem -is ([liber categoriarum var. l.]. herm. sec. 1 praef. p. 8, 2). herm. sec. 1, 1 p. 16, 28 in eo titulo -orum. 2, 7 p. 172, 10 -orum liber. in Porph. comm. pr. 1, 5 p. 14, 1 liber, quem de decem -is scripsit, quae apud Graecos κατηγορημα dicuntur. in Porph. comm. sec. 1, 4 p. 143, 15 librum, qui de decem -is inscribitur (item 1, 6 p. 151, 17). al. apud eundem.

2 de variis enuntiatibus, modis dicendi sim.: a praedicentis (sc. non nisi translate de praefiguratione novi testamenti, quae a Christianis in veteri testamento intellegitur; cf. GLOSS. -a: προκηγήματα. πρωτότυπα. πρόδηλα [obscurum]): AVG. c. Faust. 20, 18 -a venturi unius verissimi sacrificii (22, 17 veri s. [opp. imitamenta; inde ISID. in lev. 2, 2]).

b laudantis: MVTIAN. Chrysost. hom. 18, 2 p. 353/4 vis audire paupertatis -a? (gr. ἐγκώμια). GREG. M. epist. 11, 47 p. 320, 2 (Theoderico regi Francorum) adhortationem nostram . . . per laudis -a placuisse signastis. c praecipientis, docentis, hortantis sim.: GREG. M. in cant. 14 V. flagrantia virtutum sponsi . . . vicit -a legis, quae in aris ab sponso fuerant praerogata (var. l. praedicationem). dial. 1 praef. 9 quos ad amorem patriae caelestis plus exempla quam -a succendunt. epist. 9, 135 p. 134, 13 quaedam capitula synodi Ephesinae primae, quae sunt Caestini atque Pelagii -a. 11, 27 p. 296, 2 isti . . . nec -a verae fidei nec sacrae scripturae praecepta cognoverunt (moral. 16, 82 qui v. f. -a deserit). in euang. 7, 3 Iohannes baptista ad verba invidiae -a respondit vitae. in Ezech. 2, 3, 18 per allegorias invenimus -a operis et exempla virtutis. moral. 5, 75 post -a tantae rectitudinis irrisionis verba subiungit. 8, 2 veritatis (8, 6). 14, 54 turba redemptoris . . . -a despexit. 27, 59 -a caelestis patriae cum audiunt, diligunt. ISID. alleg. 229 doctores . . . in decem verborum decalogi -is bene usi sunt.

praedicandus et praedicans v. 1. praedico.

***praedicatio**, -ōnis f. a praedicare (cf. GLOSS. praedi<ca>tio a praedicando). scribitur pre- e. g. ITALA Luc. 11, 32 (cod. ff², q). VVLG. Rom. 16, 25 (cod. M ut I Cor. 1, 21. 2, 4). AVX. Maximin. c. Ambr. fol. 305^V, 37. al. GLOSS. κήρυγμα. προκήρυξις. πρόρησις. II 418, 49 πρόληψις: anticipatio, occupatio, praesumptio, -o. legitur inde a PAVLO (I), CIC. (17), CVRIO (I), LIV. (2), VELL. (I) per totam latinitatem, praecipue apud Christianos (in sermone pedestri praeter PAVL.); plur. occurrit inde a MIN. FEL., TERT. [falso codd. vet. pro praedict- CIC. har. resp. 18 (al., v. sub praedictio); confunditur cum precatio HIL. trin. 6, 1 GREG. M. epist. 2, 52 p. 156, 20. al. (-o falsa var. l. HIL. trin. 3, 11 VVLG. Sirach 36, 17); cf. etiam p. 545, 75.]

i. q. actio praedicandi (hic illic respicitur etiam id, quod praedicatum est; praedicant res p. 545, 50. 552, 24; gr. resp. κήρυγμα, nisi alia adnotavimus): I usu communi: A cum respectu vario: 1 in rebus privatis: a de oratione laudantis (hic illic iactantis, gloriantis sim., e. g. CIC. Verr., CVRT., PLIN. nat., FLOR.; inde a CENS. selecta attulimus): PAVL. Mil. 1237 metuo, ne -o tua nunc meam for-

[Gatti]

mam exsuperet. CIC. Verr. I 2 reus in iudicium adductus est C. Verres, homo . . . omnium iam opinione damnatus, . . . sua spe et -e absolutus (SCHOL. Cic. Gron. B p. 329, 9 -e: commemoratione vel rumore amicorum suorum). Arch. 26 -em nobilitatemque despiciunt philosophi. Sest. 10 recito memoriam perfuncti periculi, -em amplissimi beneficii, vocem officii praesentis, testimonium praeteriti temporis (cf. *infra* l. 46). fam. 6, 11, 2 grata (PLIN. epist. 7, 31, 5). al. SEN. benef. 2, 3, 1 -e humana benignaque commendare, quae praestes. CVRT. 6, 10, 27 qui -e iactaret stirpem. PLIN. nat. 35, 15 Aegyptii . . . adfirmant, vana -e (FLOR. epit. 4, 2, 63 v. de se -o). PLIN. epist. 3, 11, 1 ut vera ita supra meritum -e. 6, 8, 2 latissima. paneg. 64, 4 digna. al. Ps. QVINT. decl. 9, 20 omni -e maius. 18, 5 maritorum -e. VLP. dig. 50, 13, 1, 3 qui hos (i. incantatores sim.) sibi profuisse cum -e adfirmant. CENS. 15, 4 omnium virtutum -em. CYPR. epist. 39, 3 quod si in familia saeculari -is et laudis est esse patricium, quanto maioris laudis et honoris est fieri in caelesti -e generosum. 55, 8 laudabili -e. CLAVD. DON. Aen. 3, 360 p. 316, 15 summa. AVG. civ. 1, 19 p. 32, 11D. cur interfetricem innocentis et castae tanta -e laudatis? (nupt. et concup. 2, 29, 51 cuiuslibet eloquii -e laudari. quaest. hept. 7, 36 p. 469, 26 FACVND. defens. 2, 2, 21). IULIAN. Aug. c. Iulian. op. imperf. 3, 189 ut infamia naturae pariat negationem gratiae et laus gratiae pariat -em naturae. EMPOR. rhet. p. 567, 5 demonstrativa materia, quae vulgo laudativa dicitur, non solum in -e hominis alicuius aut rei . . . consistit. al. **b de oratione declarantis, dicentis (praecipientis VAL. MAX., PLIN.):** CIC. Verr. II 3, 140 -em . . . nefariae societatis (antea: dictitarat . . . socium esse praetorem). Phil. 12, 12 num elui -o crudelitatis potest? CVRIVS Cic. fam. 7, 29, 1 illa nostra -o . . . nos . . . id omne abs te habere. VELL. 2, 115, 1 quali adiutore . . . usus sit Caesar, ipsius patrisque eius -e testatum est (nisi ad a). VAL. MAX. 7, 2 ext. 1 p. 327, 3 qua . . . -e aperte monebat Socrates, ut eqs. PLIN. nat. 20, 109 asparagi urinam cient . . . radice quoque plurimorum medicorum -e (nisi ad a). TERT. adv. Marc. 4, 36 p. 546, 10 *vix credibile est dominum falsam in se -em sustinere potuisse (ad Luc. 18, 38 'fili David' ut: 4, 36 p. 546, 16 Christus confirmavit caeci -em. exempla vergunt ad B)*. LACT. inst. 5, 14, 3 Carneadis in disserendo quae vis fuerit, quae eloquentia . . . ex -e Ciceronis intelletget aut Lucilii (nisi ad a). VITA Hil. Arel. 28 l. 10 ut amplius, quam in -e sufficit, non dicamus (nisi ad a). *declaratur, manifestatur potius modus quidam loquendi: HIL. in psalm. 2, 22 principalem et maximam loquendi in ira . . . -em non praetermisit propheta (postea: ut ostenderet, qui ille irae sermo esset).*

2 in vita potius publica et more quodam sollemni; vergit ad notionem: **a laudationis, encomii (-o laudis sim. CIC. dom., Phil.):** CIC. dom. 27 qui ab illo (sc. Pompeio) in me honos, quae -o de mea laude, quae remuneratio benivolentiae praetermissa est? (sim. Phil. 11, 35 maximam eius et singularem laudem praetermitto, cuius . . . -o nondum omnibus grata est). har. resp. 16 ne mea vestrorum beneficiorum -o non grata potius quam adrogans videatur. Lig. 6 o clementiam admirabilem atque omnium laude, -e, litteris monumentisque decorandam! fam. 15, 4, 11 qui (sc. Cato) me tuis sententiis saepissime ornasti, qui oratione, qui -e, qui summis laudibus in senatu, in contionibus ad caelum extulisti. LIV. 9, 41, 16 consul milites cohortatus . . . -e vera . . . partorum decorum. SEN. epist. 78, 16 praemium nostrum non corona nec palma est nec tubicen -i nominis nostri silentium faciens (cf. PRISC. rhet. 2, 10 p. 553, 21 Demosthenes accepit fructus laboris, coronas et -es [gr. Hermog. progymn. Spengel, rhet. gr. II p. 7, 3 ἀναγοήσεις]). PLIN. paneg. 54, 2 seria . . . te carmina honorque aeternus annalium, non haec brevis et pudenda -o in theatris colit. CYPR. epist. 55, 8 litteras honorificas et laudabiles et testimonio suae -is illustres de eius episcopi ordinatione miserunt. zel. 5 Goliath intersecto populus in laudes David -is suffragio prosiliit. PANEG. 4, 6, 1 laudationis ingressum et -is ianuam. 11, 1, 1 hac gemini natalis -e. 11, 13, 1 transitus . . . ab hac pietatis vestrae laude ad -em felicitatis. ALC. AVIT. c. Eutyech. 1 p. 16, 4 -is vestrae . . . adiutorem. al. **b renuntiationis, praeconii sim.:** CIC. leg. agr. 2, 48 quam . . . praeconi huic ipsi luctuosam et acerbam -em futuram puto. APVL. met. 6, 8, 1 Mercurius praeco per omnium ora populorum passim discurrens sic mandatae -is munus exequabatur. ITALA II par. 30, 5 (Complut. al.) statuerunt verbum, ut pertransiret -o in omnem Israhel (Vulg. ut mitterent nuntios). prov. 9, 3 (Cypr. testim. 2, 2 al.) Sapiencia misit servos suos convocans cum excelsa -e (Vulg. misit ancillas suas ut vocarent eqs.). ITALA (= VVLG.) III Esdr. 9, 3 Weber facta est -o in omni Iudaea et in Hierusalem omnibus, qui erant ex captivitate, congregari in Hierusalem (loco gemino I Esdr. 10, 7 resp. gr. φωνήν, Vulg. vox). AMBR. Nab. 7, 33 imitabor sanctum Ioseph humanitatis -e, clamabo voce magna: 'venite, pauperes, edite panes meos'. **c declarationis, denuntiationis, assertionis sim.:** LIV. 4, 49, 10 quod in urbe nuper direpta . . . minus -e tribuni praedae fuerit (antea: praedam . . . fore edixisset). APVL. apol. 78, 6 omnia contra -em istorum accusantium pro me reperiuntur. AVELL. p. 97, 3 tuarum te -um bene memorem commonemus (antea: saepe narrasti).

B cum respectu nomenclationis, mentionis sim. (v. etiam l. 32 et *infra* p. 546, 1sq.): COLVM. 1 praef. 28 post hanc tam multarum tamque multiplicium rerum -em. TERT. idol. 10 p. 40, 20 in carminibus sim. insertas idolorum -es (Kellner refert ad laudem). adv. Marc. 4, 39 p. 553, 18 nemo in -e bellorum legitimis armis debellandorum lapidationem

enumerat. ARNOB. nat. 3, 32 unius terrae haec sunt omnia nomina et his sola -bus indicatur. 7, 15 in istius nominis -e (sc. deorum ut: 7, 36 sub huius nominis -e).

C cum respectu vaticinii sim. (sc. Trismegisti; prophetarum v. sub IIB): LACT. inst. 4, 6, 3 esse . . . summi dei filium . . . non tantum . . . voces prophetarum, sed etiam Trismegisti -o et Sibyllarum vaticinia demonstrant. AVG. civ. 8, 23 p. 356, 12 D. haec futura deplorans luctuosa quodam modo -e testatur Hermes (cf. l. 7 praedicit).

II usu christiano (cf. Braun, Deus Christianorum, 1962, 430 sqq.): **A praedicantur varia: 1 generatim: a respicitur potius adnuntiatio euangelii, propagatio fidei, revelatio doctrinae sim.:** **a praedicatur vera fides: ① significatur potius actio vel munus praedicandi (exempla selecta; nonnullos locos etiam ad l. 70 trahere possis):** **Ⓐ gen. -is (rarius -um) pendet e subst.:** TERT. fug. 6, 6 nulla Iudaeae praefinitio competit -is (i. -o non finitur finibus Iudaeae). adv. Iud. 9, 29 actum Christi duplici . . . operatione distinctum . . . -is et virtutis (item adv. Marc. 3, 17 p. 405, 15). adv. Marc. 1, 20 p. 316, 1 de -is unitate (CHROMAT. in Matth. prol. 5). 5, 18 p. 642, 23 libertatem -is. 5, 20 p. 647, 10 ad fidem . . . -is retulit mentionem veritatis (HIL. trin. 12, 36 contra f. ecclesiasticae -is. Ps. HIER. in Rom. 1, 17. al.). praescr. 23 l. 21 ex officio et iure . . . eiusdem fidei et -is (CHROMAT. in Matth. 16, 1 E.-L. CONST. Sirmond. 11 [a. 412]. SALV. gub. 3, 26. al.). HIL. in Matth. 19, 11 iter (trin. 5, 11. cf. trin. 1, 37 cursum [8, 2]. GAUDENT. serm. 5, 13 G. via [VEREC. in cant. 4, 3 D.]). trin. 6, 2 -is euangelicae . . . ministerium (CASSIAN. inst. 7, 17, 4. GREG. M. moral. 1, 30. al.). 6, 20 -is euangelicae sacramentum. 12, 35 doctrina apostolicae -is (GREG. M. moral. 16, 22). ZENO 2, 13, 3 (1, 37, 10 L.) cotidianis -um medicaminibus. PRISCILL. tract. 5, 90 pluvia divinae -is (CHROMAT. in Matth. 42, 3 E.-L.; cf. GREG. M. moral. 9, 15 sanctae -is imbres [bis]). AMBR. Isaac 4, 17 fecunditate -is. HIER. hom. Orig. in Luc. 11 p. 69, 19 tempus. RVFIN. apol. adv. Hier. 1, 32(35) verba (HE-SYCH. Aug. epist. 198, 3 CHROMAT. in Matth. 39, 2 E.-L. 42, 5. al.). Orig. in exod. 3, 3 p. 169, 22 tuba (LEO M. serm. 75, 2. cf. RVFIN. Orig. in num. 27, 12 p. 275, 6 tuba canit in verbo dei, -is scilicet et doctrinae).

9, 3 p. 240, 8 sermo (ALC. AVIT. hom. 16, 2 p. 125, 7 assiduae -is. al.). Orig. in num. 11, 4 p. 83, 4 munus. AVG. in epist. Ioh. 2, 3 principium. CHROMAT. in Matth. 16, 2 E.-L. per retia euangelicae -is (cf. EVCHER. form. 7 p. 46, 8 retia: -o). SIDON. epist. 6, 12, 4 Fotinianorum mentes spiritalium -um cassibus implicare. al. **Ⓑ alia ratione ponitur:**

TERT. fug. 6, 5 primum praedicandum erat 'ad oves perditas domus Israelis' (Matth. 10, 6); ut ergo perciperetur -o, apud quos priores eam perfici oportebat. adv. Iud. 5, 4 in omnem terram exire habebat -o apostolorum (adv. Marc. 3, 8 p. 390, 12. 5, 2 p. 574, 7. IREN. 2, 35, 4 -o a. et domini magisterium et prophetarum annuntiatio et apostolorum dictatio et legislationis ministratio. 3, 3, 3 HIL. in Matth. 10, 14. al.; cf. apostolica: HIL. myst. 1, 37 trin. 5, 35. al.). adv. Marc. 4, 2 p. 426, 10 discipulorum. 4, 12 p. 456, 21 ex -e . . . creatoris (5, 5 p. 584, 17. 5, 8 p. 600, 7). 5, 5 p. 586, 16 stultam crucis -em (AMBROSIAS. in Rom. 1, 16, 3 Ps. HIER. in Rom. 1, 16 CHROMAT. in Matth. 42, 6 E.-L. serm. 31, 3 L.; cf. *infra* l. 74. p. 546, 62 et HIL. trin. 3, 25 -e stultitiae). 5, 20 p. 647, 16 euangelicam (HIL. psalm. instr. 5. et saepe. cf. euangelii: LACT. inst. 4, 21, 1 epit. 42, 3 HIL. in Matth. 27, 6. ANON. in II Cor. [ed. Frede] 20^F. in I Thess. 1. al.; euangelistae: HIL. trin. 7, 12 AVG. [?] un. eccl. 18, 47 p. 294, 3 CHROMAT. in Matth. prol. 9 FVLG. RVSP. ad Monim. 3, 3, 3). ITALA II Tim. 4, 17 (cod. d al., sim. VVLG.) ut per me -o adimpleatur. Tit. 1, 3 (cod. d al. = VVLG.) manifestavit . . . verbum suum in -e (precatione var. l. VVLG.). IREN. 1, 10, 2 lumen est -o veritatis (cf. *infra* l. 77). 3, 24, 1 ecclesiae (5, 20, 1 HIL. trin. 1, 25 GREG. M. moral. 5, 28. 16, 80). CYPR. Demetr. 13 vos et deos vestros clara et publica -e confundo ([var. ll. praecognitione, praeconizatione]. HIL. coll. antiar. p. 148, 10. FVLG. RVSP. ad Tras. 1, 17, 4). FVLG. aet. mund. p. 174, 9 ubi -o pro extremitate orbis pervolare difficilius poterat. AVX. Maximin. c. Ambr. fol. 305^V, 1 -e[m] vel expositione sua omnes haereticos . . . non predicatores, sed prevaricatores adseribat Vlfila. RVFIN. hist. 1, 13, 21 (gr. τὴν κήρυξιν). AVG. in psalm. 134, 16 ad spirituales pertinet -o, ad carnales pertinet obsecundatio. CONC. I 3 vers. Tur. p. 130, 23 iuxta -em sanctarum scripturarum (gr. I I, 7 p. 98, 15 διαγόρευσιν. cett. vers. declarationem, eloquia, pronuntiationem). al.

② significatur potius id, quod praedicatur, sc. euangelium, doctrina sim. (exempla certiora): TERT. adv. Hermog. 1, 2 Hermogenes nubis assidue, legem dei in libidinem defendit, . . . totus adulter, et -is et carnis. ITALA I Cor. 1, 21 (Tert. adv. Marc. 5, 5. al. = VVLG.) per stultitiam -is (HIER. epist. 53, 4, 2 quamquam s. -is in cruce sit. PAVL. NOL. epist. 12, 4. 38, 6 AVG. nat. et grat. 40, 47 CASSIOD. compl. in I Cor. 1, 14. cf. *supra* l. 48). IREN. 1, 10, 2 hanc -em cum acceperit et hanc fidem ecclesia. 2, 27, 2 per manifestam -em. *ibid.* videre lumen -is (HIL. in Matth. 10, 17 -is apostolicae. cf. HIER. in Ier. 1, 17^a lucernas. CHROMAT. in Matth. 19, 4, 2 E.-L. lucem). 3, 13, 2 quomodo . . . septuaginta praedicabant, nisi ipsi prius veritatem -is cognovissent? (CYPR. epist. 73, 22 -is euangelicae. HIL. trin. 10, 4. 12, 19 euangelicae adque apostolicae. HIER. hom. Orig. in Ezech. 9, 1 p. 407, 28. al.). CYPR. epist. 55, 27 secundum fidem nostram et divinae -is datam formam (HIL. c. Const. 16 apostolicae -is). VICTORIN. POETOV. in apoc. 4, 1 novi

[Gatti]

testamenti -em (*ibid.* veteris. 4, 5. *al. apud eundem*). 4, 4 leonis vultum sustinet -o eius *Iohannis. ibid.* -o eius *Matthaei* effigiem hominis accepit. *ibid.* -es quamvis quattuor sint, una tamen -o est, quia de uno ore processit. 5, 2 -em universam in unum cohaerere (*sic ed. Victorin., aliter rec. Hier.*). 7 veteris testamenti et novae -is (*sic ed. Victorin., veteris testamenti et novi praedicata rec. Hier.*). 11, 6 euangelii -o. RVFIN. apol. Orig. 1 tit. p. 549^A catalogus ecclesiasticae -is (1 p. 549^B e. -o . . . ab apostolis tradita. Orig. princ. 1 praef. 2. 5. 6. *al.*). PAVL. NOL. epist. 5, 6 piscatorum -es Tullianis omnibus et tuis litteris praetulisti. AVG. epist. 194, 7 ut inde se -o eius (*sc. apostolicae epistolae*) . . . diffunderet. FAVST. Aug. c. Faust. 2, 1 -em . . . filii dei, quod est euangelium. 5, 1 est enim *euangelium* nihil aliud quam -o et mandatum Christi. CHROMAT. in Matth. prol. 9 E.-L. euangelistarum quadripartita -o (2, 5 q. euangelii -o. serm. 3, 6 L.). CONC.^S I 3 vers. Tur. p. 62, 15 *epistulae Cyrilli* nullo modo dissentienti a recta fide et consonanti apostolicae -i ([*sim.* I 2 p. 40, 9]. RVSTIC. CONC.^S I 4 p. 233, 17 in euangelicis <et a.> -bus [*cf. Dionys. Exig. Conc.^S I 5 p. 296, 10 litteris*]). *al.* tit. *libri apocryphi, qui inscribitur Κηρυγμα Ιησους*: HIER. vir. ill. 1 libri . . . e quibus unus 'Actorum' eius inscribitur, alius 'Euangelii', tertius '-is' . . . , inter apocryphas scripturas repudiantur. RVFIN. hist. 3, 3, 2 quae dicitur eius -o . . . in scripturis prorsus canonicis non habetur.

β praedicantur falsa, haeretica sim.: TERT. adv. Marc. 4, 11 p. 450, 9 diversae divinitatis aemulae (*sc. inimicae*) -es. 5, 12 p. 617, 20 -is adulteratae reos. monog. 2, 3 adversarius . . . spiritus ex diversitate -is appareret (HIL. trin. 11, 2 in tanta -um d.). praescr. 34 l. 26 habendo cum eis consortium -is habeant necesse est etiam consortium damnationis. 44 l. 17 fallaciam . . . corruptae -is (*cf. HIL. trin. 7, 2 fallacem . . . adque inutilem -em*). HIL. coll. antiar. p. 142, 15 *Fotinus* turbare euangelicam veritatem persistebat novis -bus (*cf. LVCIF. moriend. 4 l. 43 D. novella -o et recens religio*). p. 146, 12 ambiguus. p. 177, 13 ad -em impietatis (*cf. syn. 62 impiae [trin. 5, 30. 11, 9 RVFIN. Orig. in psalm. 36 hom. 5, 5 p. 1364^C]. trin. 5, 31 impia furtivae -is falsitas. 10, 8 hereticae blasphemiae . . . -es (SYNOD. Hil. coll. antiar. p. 174, 20. *cf. LVCIF. Athan. 2, 30 l. 49 D. per -em blasphemam*). *al.* AMBROSIAST. in I Cor. 14, 39 perversas . . . pseudoapostolorum -es (GREG. M. moral. 16, 7). FEL. Aug. c. Fel. 1, 9 venit Manichaeus cum -e sua . . . et per suam -em docuit nos initium, medium et finem. SVLP. SEV. chron. 2, 48, 2 pravus -bus. CHROMAT. in Matth. 41, 3 E.-L. per falsam -em. LEO M. epist. 7, 1. SALV. eccl. 4, 3 infidelissimam. *al.**

β respiciuntur potius, quae deus ipse de se praedicat (praedicant opera eius l. 50; de Christo praedicante v. sub a et 2, e. g. l. 12. 61. p. 544, 16): TERT. adv. Marc. 1, 18 p. 313, 13 nos definimus deum primo natura cognoscendum, dehinc doctrina recognoscendum, natura ex operibus, doctrina ex -bus. p. 313, 15sq. -bus revelationem sui debuerat operari, maxime adversus eum revelandus, qui et conditionis et -is operibus tot ac tantis vix tamen hominem fide impleverat. 3, 2 p. 378, 19 probari . . . dispositum ex -e et divinum ex dispositione. p. 378, 24 fundamentis dispositionis et -is. p. 378, 27. 4, 25 p. 504, 1 nulla via cognoscendi data ab ipso deo per aliquam operum -em vel vestigia. 4, 28 p. 516, 8 (*ad Luc. 12, 1*) 'cavete' inquit . . . 'a fermento Pharisaeorum, quod est hypocrisis', non -o creatoris (4, 31 p. 528, 21). 5, 4 p. 579, 24 nec operationis nec -is. resurr. 2 p. 27, 12. VICTORIN. POETOV. in apoc. 4, 6 'exire . . . fulgora et voces et tonitrua a solio dei et septem faces': significabat -es et repositiones a deo et minas. 6, 1 ordinem suum habet -o. HIL. trin. 4, 40 ex -e dei patris dicentis 'non est deus praeter te'.

2 speciatim: a de oratione praecipientis, hortantis sim.: TERT. adv. Marc. 5, 4 p. 582, 12 ex -is . . . propheticae auctoritate (*spectat ad Ier. 4, 4 circumcidimini eqs.*). AMBR. Hel. 15, 53 me tamquam vino crapulatum . . . ieiunii -i hunc miscuisse sermonem (*sc. de ebrietate*). paenit. 2, 3, 19 domini -e mandatum est . . . reformandam gratiam paenitentibus. PELAG. in I Tim. 4, 5 -o . . . , quae tam nubere quam abstinere prohibeat. RVFIN. Greg. Naz. orat. 7, 11, 2 pietatis (*nisi ad 1*). AVG. in psalm. 150, 3 -e paenitentiae. virg. 21, 21 p. 254, 23 cuius continentiae -o isto sermone suscepta est (*nisi ad d*). MAX. TAVR. serm. 42, 3 M. si fornicatori praedices et dicas, quod virgo debeat permanere . . . , stultitia illi est; hanc autem -em ridiculam putat, *eqs.* CAES. AREL. serm. 235, 1 *ad monachos* -is verba proferimus. CONC. Aurel. a. 538 p. 76, 15 quibus patrum statuta sacerdotali -e in notitiam antea non venerunt (*nisi de mera promulgatione*). Tur. a. 567 p. 129, 12 quorum autorum valere possit -o . . . ? (*cf. l. 14 praecepit*). REGVLA mag. 53, 29 post hanc -em *abbatis de cibis praecipientis*. VITA Caes. Arel. 1, 17 ita -em proferbat, ut et bonos incitaret ad gloriam et malos revocaret a poena.

? b de oratione precantis sim. (nisi precatio restituendum, cf. p. 542, 76): ITALA II Cor. 9, 14 (cod. r) in ipsorum -em pro vobis (*gr. δεήσει, Vulg. obsecratione, aliae vers. precatione, oratione*). ALC. AVIT. c. Eutych. 2 p. 22, 26 in ima -is ipsius parte (*antea: supplicationis, oratione*). *huc fortasse addendum*: VITA Caes. Arel. 1, 45 a meditatione psalmodum aut -e cessare (*antea: iugem meditationem . . . in lege domini; sed 'laus dei' significari potest, ut pertineat ad d*).

c de formulis quibusdam sollemnibus: in reconciliatione paenitentis: TERT. pudic. 13 p. 243, 24 quando maxima quaeque peccata non soleant etiam sine -e donari (*sc. dimitti*). *in celebranda missa (cf.*

l. 23): CONC.^S IV 1 p. 122, 19 Theodorus . . . sacrorum -e diptychorum eiectus est (*cf. p. 122, 26 inscriptus est et praedicatur. item de mentione nominum episcoporum p. 128, 16 extra -em divini mysterii [quod explices ex p. 122, 35 diptycha leguntur in divino ministerio]*).

d de oratione laudantis (sc. deum, res divinas infra l. 18. 20; cf. etiam p. 543, 58): CYPR. epist. 38, 2 *vox confessoris* deum gloriosam -e confessa est (*cf. AVG. in psalm. 72, 1 in laude confitentis est -o, in cantico amantis affectio*). VVLG. psalm. 72, 28 ut adnuntiem omnes -es tuas (*sec. gr. vers. hexapl. ἐπαγγελίας [v. HIER. epist. 106, 45, 5; cf. Hier. psalt. sec. Hebr. adnuntiationes; vix ad 1a referas dissuadente HIER. l. c. licet et laus et -o unum utrumque significet]*). *aliae vers.* laudes, laudationes *sec. LXX αἰνέσεις. cf. etiam AVG. ad l. -o dei praeter ecclesiam inanis est. 'facta laudabilia' intellegunt Blaise-Chirat s. v. cum hebr.*). PAVL. NOL. epist. 13, 13 iuvat . . . in spectaculo et -e tanti operis (*i. miraculi*) inmorari. 16, 6 occasionem divinae -is (EVCHER. form. 9 p. 57, 8 tuba: vocis exaltatio in -e d.). AVG. civ. 17, 4 p. 204, 21 D. deum . . . exultanti -e laudasse (c. Pelag. 4, 12, 33 debitis et congruis -bus). 17, 13 p. 234, 22 *pacem* excellenti -e commendat. 19, 23 p. 394, 30 (*verba Porphyrii*) Christum . . . dii piissimum pronuntiaverunt et immortalem factum et cum bona -e eius meminerunt. spir. et litt. 6, 9 laus et -o gratiae vituperatio et damnatio est delictorum. MAX. TAVR. (?) serm. 97, 1 M. sed quoniam dignam -em exhibere non potest humana fragilitas, ad angelorum nos praeconia (*sc. Luc. 2, 14*) conferamus. *in canone missae (v. Jungmann, Gewordene Liturgie, 1941, 83 sq.)*: FIRMIL. Cypr. epist. 75, 10 p. 818, 5 ut sacrificium domino <non> (*suppl. ed. Oxoniensis a. 1682*) sine sacramento solitae -is offerret *mulier fideles decipiens (ad rem cf. Michell, Journ. Theol. Stud. 5, 1954, 215 sqq.)*. LIB. pontif. p. 10, 3 *Alexander papa* passionem domini miscuit in -e sacerdotum, quando misse celebrantur. *cf. p. 558, 5.*

e de homilia, sermone ad populum habito (strictius inter missam; v. Bastiaensen, Vocab. liturg. dans l'itin. d'Égérie, 1962, 96 sqq.): PEREGR. Aeth. 25, 1 quae -es . . . semper dominicis diebus fiunt, ut semper erudiatur populus in scripturis et in dei dilectione: quae -es dum dicuntur, grandis mora fit, ut fiat missa ecclesiae. VITA Hil. Arel. 13 l. 8 *praefecto parum pio intrante a -e cessavit Hilarius (antea: dum . . . sacra sollempnia celebrantur)*. SIDON. epist. 9, 3, 5 licet olim -es tuas, nunc repentinis, nunc . . . elucubratis . . . audierim. MAX. TAVR. serm. 3, 1 M. quod . . . vos increpans . . . sine aliqua -is consolatione dimiserim. 12, 1 -i dominicae . . . vix credit (42, 1 d. -is eloquia. *cf. 39, 1 de prioris dominicae -e. 80, 1 amarior fortasse fuerit -o mea superiore dominica*). VITA Caes. Arel. 1, 59 insistebat . . . -bus . . . omni dominica omnibusque diebus festis). 16, 1 excuset nos mentis devotio, quos non excusat -is oratio. 23 (*bis*). 65, 1 ad omnes vos . . . -em meam in die sancta epyphaniae pervenisse credo. 103, 1 superioris. FVLG. RVSP. serm. 1, 1 F. VITA Caes. Arel. 1, 15, 1, 19 conpunctissimas temporibus . . . congruentibus. 1, 27 verbum beati viri, id est -em. 1, 55 -es . . . congruas festivitibus et locis, sed et contra ebrietatis . . . malum . . . fecit (*enumerat alia mala*). 2, 20 post -em . . . missam iam coeperat celebrare. 2, 32 licet -es, quas instituit, recitentur. *de exhortatione in synagoga Hebraeorum*: SVLP. SEV. chron. 1, 36, 3 *Pauli* illa -o (*act. 13, 15 sermo exhortationis*).

B praedicantur futura, sc. de oratione prophetica (cf. IC): MIN. FEL. 34, 5 *philosophi* de divinis -bus prophetarum umbram interpolatae veritatis imitati sunt (TERT. apol. 41, 5 recognitione d. -um, confirmantium . . . fiduciam et fidem spei nostrae. anim. 35, 5 adv. Iud. 9, 8 CYPR. Demetr. 3. *cf. CYPR. Demetr. 21 cum dei ipsius -e et prophetica contestatione ante praedictum sit eqs.*). TERT. bapt. 9 p. 208, 6 figurae, praestructiones, -es (-is *cod.*, *prec. ed. Mesnartii*). cult. fem. 1, 3 l. 12 in -is delegatione. adv. Iud. 9, 1 -em Esaias. 9, 10 quaerite sensum -is (*item adv. Marc. 3, 13 p. 397, 14*). 10, 5 sacramentum passionis ipsius figurari in -bus (*item adv. Marc. 3, 18 p. 406, 8*). 10, 13 dominicae crucis -es ([*item adv. Marc. 3, 19 p. 408, 23*]. adv. Marc. 3, 18 p. 406, 5. *cf. p. 544, 48*). 13, 8 *Christum* venturum secundum -es prophetarum (HIL. in Matth. 13, 4. 14, 10. 24, 11 trin. 6, 8 AVG. serm. 51, 12, 20. CHROMAT. in Matth. 2, 5 E.-L. secundum -em . . . prophetae. *al.*, *adde MIN. FEL. supra et cf. VICTORIN. POETOV. in apoc. 11, 5 prophetam [AVG. epist. 185, 23 CHROMAT. in Matth. 4, 3 E.-L. al.]*). adv. Marc. 3, 6 p. 385, 21 substantiam -is. 4, 21 p. 490, 7 -es martyriorum . . . futurorum (*scorp. 8 p. 160, 24*). 5, 8 p. 599, 10 de temporum ultimarum -e. *al.* IREN. 4, 20, 5 prophetia est -o (*trad.*, praedictio *vix recte corr. Rousseau-Doutreleau*) futurorum, hoc est eorum, quae post erunt, praesignificatio (AVG. gen. c. Manich. 1, 23, 41. quaest. hept. 7, 49 p. 490, 4 praefigurationem -emque f. *al.*; *cf. AVG. c. Adim. 12 p. 143, 23 signis et figuris . . . futurae -is*). PS. CYPR. Iud. incred. 3 praescia -e. POTAM. tract. 2 p. 1416^B -is, politicae, litterarum curiam (*i. Isaiam*). HIL. in Matth. 16, 10 post -em passionis. trin. 5, 27 (*postea: prophetiae*). PASS. Mar. Iac. 12, 8 qua -e . . . praecanebat. HIER. epist. 26, 4, 1 hom. Orig. in Ezech. 6, 1 p. 378, 16 hom. Orig. in Luc. 32 p. 184, 5. *al. de -e Ionae inter prophetiam et praeceptum (v. A2a) ambigua*: TERT. pudic. 10 p. 239, 13 *Ionas* . . . non putabat paenitentiam necessariam, cum cavillaretur in -is officio (RVFIN. Greg. Naz. orat. 1, 109, 2 *Ionas* subterfugit -is o. *cf. SVLP. SEV. chron. 1, 48, 3 propheta Ionas -is istius ministerium detrectans*). ITALA Ion. 3, 2 (cod. 175 *al.*) vade in Nineven . . . et praedica in eam secundum -em priorem, quam ego palam

locutus sum ad te (Hier. *ad l. iuxta* -em, VVLG. praedica . . . -em). Matth. 12, 41 (cod. a al. = VVLG.) paenitentiam egerunt in -e Ionae. Luc. 11, 32 (cod. a al. = VVLG.). LVCIF. Athan. 2, 33 l. 6 D. -e Ionae territi. GAUDENT. serm. 3, 18 G. QVODV. symb. 3, 6, 10 ad -em Ionae per paenitentiam salvata est civitas.

III in logica Aristotelica de formis principalibus praedicandi (gr. resp. *κατηγορία*, quod non adnotavimus; cf. praedicamentum sub I): MAR. VICTORIN. Boeth. in Porph. comm. pr. 1, 17 p. 53, 22 animal . . . quod genus est, et bovis et equi -o est (gr. p. 2, 28 *κατηγορεῖται*). RHET. min. p. 592, 2 si vox proposita unam rem significat, hanc ad propriam -em referre non dubito (*nisi ad I*). MART. CAP. 4, 362 in subiecto omnes consequentes -es esse intelleguntur. 4, 383 (*finitur enumeratio*) istae sunt decem -es. BOETH. anal. pr. Arist. lat. 41a12 (rec. Flor. et Carn.). 57b19 (*ibid.*). categ. Arist. lat. 3a37 a prima . . . substantia nulla est -o. elench. soph. Arist. lat. 169b5 qualibus -bus omnia haec et rei acciderunt (gr. *τοῖς ποίοις τῶν κατηγορημάτων*). herm. pr. 1, 7 p. 82, 21 res individua, cuius nulla -o ad sibimet subiecta perveniat. 1, 7 p. 90, 11 fit de re universali . . . -o universalis. herm. sec. 1, 1 p. 49, 8 omnis negatio ad -em constituitur. 1, 3 p. 69, 32 quoniam nihil . . . definitum in eadem -e relinqueret. 4, 10 p. 255, 9 quorum . . . -o aut verbum esset aut quod idem posset. in Porph. comm. pr. 2, 12 p. 106, 11 genus . . . -bus abundat. in Porph. comm. sec. 2, 6 p. 192, 8 sub hominis et sub animalis -e ponuntur (4, 7 p. 259, 9). 2, 7 p. 196, 10 in quantitate -is. 2, 7 p. 196, 13 in qualitate -is (2, 7 p. 196, 14). 3, 2 p. 204, 10 ex generis -e (3, 2 p. 205, 2. 5, 4 p. 299, 1sq. -o . . . g. proprii supergreditur -em). 3, 10 p. 232, 3 de -is modo. syll. categ. introd. p. 768^D reciproca -o. et saepius.

appendix: A iuncturae et structurae notabiliores:

1 accedit gen. (*exempla selecta*): a subi.: CIC. Lig. 6 omnium (Phil. 1, 10). LIV. 4, 49, 10 tribuni. VELL. 2, 115, 1 patris (HIL. trin. 4, 40 dei p. Ps. ORIG. tract. 3, 2 B. patrum). PLIN. nat. 20, 109 plurimorum. et passim, v. e. g. p. 544, 43. 58. 545, 1. 52 b obi.: CIC. Verr. II 3, 140 nefariae societatis. Sest. 10 beneficii (har. resp. 16). 13 temporis. Phil. 11, 35 cuius. SEN. epist. 78, 16 nominis (ARNOB. nat. 7, 15. 7, 36 SYNOD. Hil. coll. antiar. p. 88, 14 PRISCILL. tract. 3, 67. al.). TERT. adv. Iud. 10, 13 dominicae crucis (cf. vol. IV 1257, 62, ubi addas: adv. Marc. 5, 5 p. 586, 16 Ps. HIER. in Rom. 1, 16. al.). IREN. 1, 10, 2 veritatis (3, 3, 4 AVG. civ. 15, 6 p. 66, 29 D. serm. 245, 1. al.). 4, 20, 5 futurorum (cf. p. 546, 71). HIL. coll. antiar. p. 148, 10 perfectae fidei (trin. 8, 47 f. euangelicae. HIER. epist. 51, 8 [*Epiphanius*] rectae f. et al.). in Matth. 7, 2 regni caelorum (10, 10 caelestis r. AVG. in Iob p. 609, 25 r. caelorum). 19, 11 verbi novi (RVFIN. Greg. Naz. orat. 1, 56, 1. Orig. in num. 9, 1 p. 54, 32. CHROMAT. serm. 3, 3 L. divini v. al.). al. e cuiuslibet generis: TERT. adv. Marc. 3, 21 p. 413, 12 nationum. HIL. in Matth. 11, 3 pauperum. AMBROSIAS. in Eph. 4, 9 mortuorum (cf. I Petr. 3, 19 spiritibus . . . praedicavit). Ps. HIER. in Rom. 1, 1 gentium (CASSIAN. inst. 7, 17, 4 GREG. M. moral. 2, 48). MAX. TAVR. serm. 39, 1 M. de prioris dominicae -e.

2 accedit adi. (*pron.*), quo significatur: a praedicans: PLAVT. Mil. 1237 tua (*item pron. poss.*: CIC. Verr. I 2 Att. 9, 13, 3. al.). TERT. apol. 41, 5 divinarum -um (anim. 35, 5 adv. Iud. 9, 8 CYPR. epist. 55, 27. al.). adv. Marc. 5, 4 p. 582, 12 propheticae (VICTORIN. POETOV. in apoc. 11, 5 HIL. in Matth. 2, 2 AVG. epist. 185, 23. al.). 5, 20 p. 647, 16 euangelicam (CYPR. epist. 73, 22 HIL. myst. 1, 37. al.). HIL. c. Const. 16 apostolicae (in Matth. 10, 17 Ps. HIER. in I Cor. 1, 1. al.). trin. 12, 36 ecclesiasticae (RVFIN. apol. Orig. 1 tit. p. 549^A Orig. princ. 1 praef. 2. al.). al. b res praedicata: HIL. trin. 6, 2 euangelicae (ZENO 2, 13, 2 [1, 37, 6 L.]. AMBR. Iac. 2, 4, 19 HIER. vir. ill. 6. al.). PAVL. NOL. epist. 16, 6 divinae (EVCHER. form. 9 p. 57, 8). al. e aliud (impia, perversa sim. v. p. 545, 23sqq.): LIV. 9, 41, 16 vera (PLIN. epist. 3, 11, 1). SEN. benef. 2, 3, 1 humana benignaque. PLIN. nat. 35, 15 vana (FLOR. epit. 4, 2, 63). PLIN. paneg. 64, 4 digna. HIL. coll. antiar. p. 142, 15 novis (in Matth. 14, 9. 19, 11. al.). AVG. civ. 2, 4 p. 57, 3 D. clara (CHROMAT. in Matth. 31, 2, 1 E.-L. al.). 8, 10 p. 336, 18 magna (VINCENT. LER. 33, 1 CASSIOD. in psalm. praef. l. 14. al.). FORT. Aug. c. Fort. 11 sancta (SVLP. SEV. Mart. 15, 4 FVLG. RVSP. serm. 1, 1 F. al.). MAX. TAVR. serm. 12, 1 M. -i dominicae (*i. dominicali [vix gen.]*). *item* 42, 1; cf. p. 546, 39sq.). al.

3 accedunt praepos. (*omissimus, quae potius ad verbum enuntiati referenda putavimus*), quibus significatur: a de qua re -o fiat: CIC. dom. 27 de mea laude (FLOR. epit. 4, 2, 63 de se. TERT. adv. Marc. 5, 11 p. 612, 7 de Christo [RVSTIC. Conc. I 4 p. 233, 17 ORIG. in Matth. ser. 32 p. 58, 20]. HIL. trin. 1, 36 de opinione sancti spiritus. CONC. I 4 p. 90, 14 de domino. THEOD. MOPS. in Tit. argum. p. 234, 9 de singulis). TERT. adv. Marc. 4, 36 p. 546, 10 dominum falsam in se -em sustinere non potuisse. b cui praedicatum sit: HIER. chron. a. Abr. 101 euangelicam in omnes gentes -em (*sed* AVG. civ. 16, 37 p. 184, 16 D. in omnibus gentibus). hom. Orig. in Luc. 32 p. 183, 20 non solum super captivis, sed etiam super caecis (*ad Luc. 4, 19 praedicare captivos*).

4 accedit (*acc. c.*) inf.: CVRIVS Cic. fam. 7, 29, 1 illa nostra -o . . . nos . . . id omne aps te habere. FLOR. epit. 4, 2, 63 ante victum hostem esse quam visum. ITALIA (= VVLG.) III Esdr. 9, 3 Weber facta est -o . . . omnibus . . . congregari. ANON. in I Cor. (ed. Frede) 58 manifesta -o est eqs.

B iuxta posita (*notabiliora*): CIC. Lig. 6 laude, -e, litteris monumentisque (fam. 15, 4, 11 sententiis, . . . oratione, . . . -e, . . . summis laudibus. CYPR. epist. 39, 3 PANEG. 11, 13, 1. al.; cf. PANEG. 4, 6, 1 laudationis). ad Q. fr. 1, 1, 41 sermonis (HIER. hom. Orig. in Luc. 32 p. 183, 19). TERT. praescr. 23 l. 21 fidei (IREN. 1, 10, 2 AMBR. Isaac 4, 18 RVFIN. Orig. in gen. 9, 3 p. 91, 25 AVG. anim. 3, 14, 21. al.). IREN. 2, 35, 4 -o apostolorum et domini magisterium et prophetarum annuntiatio et apostolorum dictatio et legislationis ministratio. CYPR. Demetr. 21 contestatione (epist. 73, 17). LACT. inst. 4, 6, 3 vaticinia. HIL. in Matth. 11, 7 prophetia . . . lex. trin. 1, 30 professiones. MAXIMIN. c. Ambr. fol. 305^V, 1 expositione. fol. 305^V, 37 traditionem. HIER. epist. 106, 45, 5 promissa. in Ier. 2, 1/2^a lectionem . . . clamorem (FORT. Aug. c. Fort. 11. STAT. eccl. ant. [Corp. Christ. 148, 166] l. 7 et orationi). RVFIN. hist. 3, 3, 2 revelatio. Orig. in gen. 15, 5 p. 133, 9 verbo. NICET. fid. 3 vocibus. AVG. quaest. hept. 7, 49 p. 490, 4 praefigurationem. LIB. pontif. p. 3, 6 orationem (CAPREOL. epist. 2, 1. v. etiam l. 2. 13). GREG. M. moral. 5, 28 exhortatione.

C opponuntur et distinguuntur: CVRT. 6, 10, 27 tacitus . . . -e (cf. HIL. trin. 7, 1 taciturnitas). TERT. adv. Iud. 9, 29 -is et virtutis (adv. Marc. 3, 3 p. 380, 4. 3, 17 p. 405, 15). adv. Marc. 1, 18 p. 313, 13 operibus. 3, 2 p. 378, 19 dispositione (3, 2 p. 378, 24. 4, 31 p. 528, 21). 4, 3 p. 428, 3 conversatione (5, 12 p. 617, 20 praescr. 23 l. 31 test. anim. 6 p. 142, 22 VICT. VIT. 1, 36). AVG. spir. et litt. 6, 9 vituperatio et damnatio (IVLIAN. Aug. c. Iulian. op. imperf. 4, 55). POMER. 2, 3, 4 actibus. Gatti.

*praedicativus, -a, -um. a praedicare. in arte logica i. g. categoricus (gr. *κατηγορικός* ubi resp., non adnotavimus; opp. conditionalis e. g. Ps. APVL. herm. 266 MART. CAP. 4, 343 BOETH. diff. top. 1 p. 1175^A, privativus e. g. BOETH. anal. pr. Arist. lat. 30a36 [rec. Flor.], pro syn. est affirmativus BOETH. anal. pr. Arist. lat. 27a30 et al.): 1 de propositione vel conclusione: Ps. APVL. herm. p. 266 propositionum . . . perinde ut ipsarum conclusionum duae species sunt, altera -a, . . . altera substitutiva vel condicionalis (*ibid. iterum*. BOETH. herm. sec. 2, 5 p. 112, 12 simplicem p., quam categoricam Graeci dicunt, nos -am interpretari possumus [*sim.* 3, 9 p. 186, 22]. al.; cf. Ps. APVL. herm. p. 273 p. -i generis). BOETH. anal. pr. Arist. lat. 26a31 (rec. Flor.) si . . . ad minorem extremitatem universale ponatur vel -um vel privativum. 27a30 (rec. Flor.) si universale . . . -um, particulare privativum. 58b15 (rec. Flor. et Carn.) -a conclusio . . . non ostenditur eo quod eqs. (cf. l. 32). al. 2 syllogismus (*genus eius l. 41*): MART. CAP. 4, 343 quid sit -us s., . . . quot formae sint -i generis eqs. (4, 422). 4, 407 ratiocinatio . . . dividitur in duo genera: -um et condicionalem s. 4, 408 -us est, in quo sumpta ita sibi innexa sunt, ut aliquo extrinsecus addito suppleantur. BOETH. diff. top. 2 p. 1183^C syllogismorum . . . alii -i sunt, qui categorici vocantur, alii conditionales, quos hypotheticos dicimus; et -i quidem sunt, qui ex omnibus -is propositionibus connectuntur. CASSIOD. inst. 2, 3, 12 (= ISID. orig. 2, 28, 2). al.

adv. praedicativē. in arte logica i. g. *κατηγορικός* (quod resp. gr.): BOETH. anal. pr. Arist. lat. 26b22 (rec. Flor.) neque si ambo intervalia particularia sint -e vel privative, aut hoc quidem -e, illud vero privative dicatur, eqs. 27a27 (rec. Flor.) universaliter vel -e vel privative.

*praedicātor, -ōris m. a praedicare. legitur raro apud paganos, sc. ter apud CIC., singulis locis apud PLANC., PLIN. epist., APVL., ter apud FRONTONEM, al., saepius apud Christianos inde a TERT. [*a sermone docto non alienum: it. predicatore; francog. prêcheur; prov. vet. prezicador et var. prov., vasc.; cat. prehicador; hisp. predicador; port. predicador. cf. M.-L. 6719. Battisti-Alessio IV 3056. Wartburg IX 290sq. Corominas II 434. Machado IV 418. St.*]

i. qui praedicat (sc. verbis, sed tacita significatione l. 74, p. 549, 1. 550, 5; cf. etiam p. 551, 14sq.; gr. respondet fere *χρησῆς*, quod non adnotavi; cf. p. 571, 9 et GLOSS. II 417, 48 *προήγορος*: -r [vocum affinitatem noscas ex l. 69. 75]): I usu communi: A cum respectu laudandi, probandi, confirmandi (praedicant homines passim, deus l. 77. p. 549, 1 res l. 74): I accedunt determinationes: a gen. obi. (*maxime rerum, hominum l. 75*): CIC. Balb. 4 Pompeius sui beneficii voluit me esse . . . et -em et actorem. Brut. 233 me non ingeni -em esse . . . , sed laboris mei. PLANC. Cic. fam. 10, 7, 1 nec te magis in culpa defensorem mihi paravi quam -em meritorum meorum esse volui. FRONTO p. 178, 3 v. d. H. gravitatis . . . tuae. PANEG. 11, 9, 4 rerum veterum -es (sc. qui Alpium transgressionem Hannibalis laudant). LVCIF. non parc. 26 l. 14 D. benigni voti tui. RVFIN. Greg. Naz. orat. 2, 11, 1 mens et materia . . . magnificentiam creatoris . . . monstrabant velut quidam laudatores ac -es taciti excellentiae conditoris. PAVL. NOL. epist. 29, 2 Pharisaeus . . . -r sui, accusator alieni (cf. 29, 14 non magis tui -r quam mei iactans). AVG. epist. 200, 1 ne tuarum laudum . . . fieres -r. EVSTATH. Basil. hex. 3, 10, 4 singularum partium mundi deus adsertor et -r (*Migne gr. 29, 77^A ἐπαινέτης*). al. b aliae: FRONTO p. 169, 1 v. d. H. de laboribus et consiliis tuis . . . -r . . . extitit. p. 169, 11 dignitati -is tui. CAES. AREL. epist. ad Ruric. p. 449, 16 amatorem et -em vestrum.

2 sine determinatione: CIC. fam. 1, 9, 6 te . . . -e ac teste (CYPR. epist. 66, 2). PLIN. epist. 7, 33, 2 ut operibus nostris similis tui scriptor -rque contingat. IVL. VAL. 1, 47 Homero -e. SYMM. epist. 7, 20. AMBR. [Rammingen]

hex. 1, 9, 34 (*ad gen. 1, 4 vidit deus lucem quia bona est*) *lux* tantum sibi -em potuit invenire, a quo iure prima laudatur.

B cum respectu (sollemniter) nuntiandi, declarandi: APVL. met. 6, 8, 2 Mercurium -em (*cf. antea: praedicationis munus. ad eundem referas*): GLOSS. II 572, 6 caduceator: praeco, -r). PS. ORIG. in Iob 1 p. 420^B dolorum atque gemituum nuntius, malorum atque amaritudinis praeco, tribulationis atque angustiae -r. ALC. AVIT. epist. 41 p. 69, 23 -is taciturnitas (*i. Hormisdæ papæ, cf. Epist. pontif. 784 Alc. Avit. epist. 42 p. 70, 25 silentium nostrum*).

C cum respectu vaticinandi (de Apolline, deo oraculorum): FVLG. aet. mund. p. 175, 6 dum Apollo futurorum -r perderet deitatem.

II in sermone christiano (unde reflectitur ad paganos p. 550, 24); respicitur: **A expositio fidei, euangelii sim. (quæ fit docendo, hortando, palam faciendo sim.); praedican:** 1 *Christus, deus sim.*: TERT. adv. Iud. 9, 29 -em adnuntiatum esse Christum (*item loco gemello adv. Marc. 3, 17 p. 405, 19]. de eodem: adv. Marc. 4, 7 p. 435, 25 alterius dei -em. 4, 11 p. 450, 12 Iohannes et Christus -es et magistri. AMBROSIAST. in Rom. 9, 33, 2 [recc. βγ] salvator a deo . . . positus -r. HIER. in Matth. 19, 3 Avg. conf. 1, 1, 1. al.). adv. Prax. 30 p. 288, 10 spiritum sanctum . . . unius -em monarchiae. PHILO quaest. in gen. 4, 208 qui . . . deo utitur -e (*cf. postea: doctoris*). AVG. civ. 10, 25 p. 439, 14 D. neque . . . eis *Hebraeis* -r deus vel angeli defuerunt.*

2 *homines: a sine determinatione: α varii*: TERT. praescr. 21 l. 3 si . . . Christus . . . apostolos misit ad praedicandum, alios non esse recipiendos -es (*item de -bus pravæ doctrinae: HIL. trin. 2, 4, 6, 38 novis. AVG. in euang. Ioh. 5, 19 malum. c. Iulian. op. imperf. 1, 32 vos . . . praeclari -es sic praedicatis Iesum, ut . . . negetis eqs. serm. 182, 2, 2 repellite . . . omnem disputatorem, -em, scriptorem, susurratorem, qui negat eqs. al.*). VICTORIN. POETOV. in apoc. 6, 1 cuius *dei* verba per -es tamquam sagittae ad cor hominum pergerent. ZENO 2, 13, 3 (= 1, 37, 9 L.; *ad Matth. 13, 52 omnis scriba doctus eqs.*) scriba . . . est -r (*cf. postea: stabularius doctor est legis, qui . . . hominem . . . quotidianis praedicationum medicaminibus curat*). AVX. Maximin. c. Ambr. fol. 305^V, 4 haereticos . . . non doctores, sed seductores, non -es, sed praevaricatores esse. AVG. mor. Manich. 2, 17, 59 *cum lupus* nec ulli obtemperet -i (*cf. 2, 17, 56 cur ille, qui hominibus mititur, non et arboribus praedicet veritatem*). CHROMAT. serm. 37, 1 L. *Iesus* nos a somno infidelitatis . . . per sanctos -es . . . excitat. LEO M. serm. 53, 1 quæ istam fidem *latronis alterius* exhortatio suasit? quæ doctrina imbuit? quis -r accendit? PROSP. epist. 1, 5 in quantum -bus ostium apertum est. *al. designatur gradus eius, qui praedicationis in ecclesia munere fungitur (sc. de contionatore):* LEO M. epist. 119, 6 (Conc. II 4 p. 75, 3) non . . . permittendum est, ut quisquam extra sacerdotalem ordinem constitutus gradum sibi -is assumat (*cf. antea: ut praeter eos, qui sunt domini sacerdotes, nullus sibi docendi et praedicandi ius audeat vindicare*). FVLG. RVSP. ad Tras. 1, 1, 3 ecclesiastici -is personam. GREG. TVR. Franc. 1, 44 primus episcopus post Stremonium episcopum -emque.

β prophetae, euangelistae, apostoli sim.: ① *exempla varia*: ITALA I Tim. 2, 7 (cod. d *al.*, *sim. VVLG.*) ego -r et apostolus; . . . magister gentium (*[Hier. in Is. 55, 4sq. praeco]. sim. II Tim. 1, 11 [ibid.]. item de Paulo: PACIAN. [?] sim. carn. p. 115, 4. MAXIMIN. c. haer. Migne suppl. 1, 729 -em et probatorem. AVG. serm. 299, 1 LEO M. serm. 96, 3 GREG. M. epist. 5, 36. al.*). TERT. apol. 18, 5 quos diximus -es, prophetae de officio praefandi vocantur (*cf. 18, 2 viros spiritu inundatos, quo praedicarent deum unicum esse*). HIL. myst. 1, 37 septuaginta -bus . . . et duodecim apostolis (*ad Luc. 10, 1*). AMBR. Ioseph 13, 76 alii *praeter Paulum* (*cf. 13, 74 euangelizantes*). AVG. serm. 284, 6 fortitudinem -is *Petri*. *al.* ② *in trita illa locutione q. e. 'e persecutore fieri -em' sim. (sc. de Paulo; orta videtur confusis quodammodo I Tim. 1, 13 et 2, 7):* TERT. praescr. 23 l. 16 demutatus in -em de persecutore. 23 l. 22 de persecutore factum -em (HIER. epist. 16, 1, 2 AVG. serm. 278, 1, 1. 279, 1, 1 PETR. CHRYS. serm. 157, 3. al.). EPIST. pontif. 255 Migne 13, 1141^B apostolus ex persecutore -r (*item structura nominali: AVG. serm. coll. Morin p. 494, 9 VITAE patr. Iurens. 31 M.*). AVG. in epist. Ioh. 8, 2 prostravit persecutorem et erexit -em (serm. coll. Morin p. 519, 17. 522, 22 QVODV. symb. 2, 5, 17. al.). serm. 168, 6, 6 elisus persecutor, levatus -r. *sim. saepius. transfertur locutio ad alios: AMBR. obit. Theod. 48 ut sint -es, qui persecutores esse consueverant (sc. imperatores). PASS. Lucian. 5 (loquitur martyr) aliquando persecutor . . . legis, nunc autem . . . eius . . . sum -r.*

b determinata per gen. (adi. v. sub IIIB2): α eorum, quæ praedicantur (fere argumenta, sed ipsa verba p. 550, 38 [cf. p. 550, 5]):

① *sc. euangelium, fides, verbum, veritas sim.*: ITALA Col. 1, 23 (cod. 86) ab spe euangelii . . . cuius factus sum ego Paulus -r et apostolus (*[sec. var. l. gr. κήρυξ, cet. διάκονος, unde Vulg. minister]*). HIL. myst. 37 septuaginta -es e. HEGES. 2, 5, 3 p. 140, 7 *Iohannes*. HIER. epist. 21, 33 per apostolos e. -es. AVG. c. Faust. 32, 10. PETRON. BONON. serm. Migne suppl. 3, 142 *Matthaeus*. al.). IREN. 3, 15, 3 qui veritatis fuerunt -es et apostoli libertatis (4, 41, 4 illos quidem mendaces, apostolum *Paulum* vero -em esse v. CYPR. epist. 63, 10 Paulus . . . -r v. euangelicae. AVG. in psalm. 88 serm. 1, 7 l. 13 -es . . . v., prophetas, apostolos, annuntiatores verbi dei. *ibid. iterum l. 32. CONC. I 5 p. 317, 27. al.*). HIL. coll. antiar. p. 149, 6 Arrios duos profanissimae

fidei -es (in Matth. 21, 1 euangelicae. trin. 10, 4 sanæ. LVCIF. Athan. 1, 31 l. 29 D. apostolicae. 1, 35 l. 3 catholicae. AVG. epist. 94, 10. LEO M. epist. 51 [Conc. II 4 p. 25, 22] antiquae. al.). TYCON. reg. 5 p. 63, 13 vicarii *diaboli* . . . pseudoapostoli -es legis (RVFIN. Greg. Naz. orat. 7, 2, 2 *monachi* l. dei atque euangelii Christi taciti -es. FAVST. REI. grat. 1, 10 p. 33, 16. al.). FVLG. aet. mund. p. 172, 28 verbi caelestis -es *apostolos* (RVFIN. Orig. in gen. 14, 4 p. 126, 18 v. dei. AVG. in Iob p. 567, 26. in psalm. 17, 12 divini v. serm. 71, 13, 22 non 'verborum', sed 'verbi' . . . -r. al.). AMBR. patr. 1, 2 *Paulus* veteris testamenti et novi egregius -r (HIER. Victorin. Poetov. in apoc. 4, 1 Avg. [?] un. eccl. 8, 21 p. 254, 28. *cf. HIER. in Is. 17, 4-6 p. 243^A utriusque instrumenti*).

al. ② *sc. dominus, deus, Christus sim. (paganorum dei l. 24; ceterum cf. l. 6):* TERT. adv. Iud. 7, 3 cuius *Christi* . . . -es apostoli . . . ostenduntur (HIL. c. Const. 8 in Matth. 2, 2 AVG. cons. euang. 4, 10, 9 c. Faust. 12, 26. al.; *cf. HERM. Pal. sim. 9, 15, 4 filii dei [gr. et vulg. aliter]*). adv. Marc. 3, 22 p. 414, 25 *apostoli* alterius dei -es (5, 12 p. 618, 16 lenissimi d. scorp. 8 p. 162, 3 omnem d. -em atque cultorem. LACT. epit. 3, 2 de prophetis unius d. -bus. HIL. trin. 1, 26 hos non veri d. -es. AVG. nupt. et concup. 2, 9, 22. al.). HIL. in Matth. 4, 10 apostoli autem sunt rerum caelestium -es (*cf. POMER. 2, 2, 1 sacerdotes divinae voluntatis indices, . . . veritatis assertores, . . . -es caelestium*). SYNOD. Hil. coll. antiar. p. 45, 13 dominici nominis -r . . . Hilarius (SACR. Greg. 184, 6). CHROMAT. in Matth. prol. 5 tantæ divinitatis. SACR. Leon. 239 lucis aeternae. *al. transfertur ad paganos suorum deorum -es: AVG. civ. 10, 27 p. 444, 19 D. (alloquitur Porphyrium) quorum daemonum -r et angelus factus es. in psalm. 64, 6 -es Iovis et Saturni et Mercurii*. ③ *varia alia*: CYPR. patient. 16 *Stephanus* -r . . . dominicae passionis. HIL. syn. 85 creaturae (trin. 1, 26). trin. 2, 23 novelli apostolatus. 3, 25 stultitiae. 6, 10 haereticae insaniae (*cf. EPIST. pontif. 937 Conc. IV 2 p. 167, 12 praedamnatae haeresis sectator et -r. ORIG. in Matth. ser. 47 -bus . . . haeresium*). 10, 42 *Iohannes* . . . spiritualium causarum -r. HIER. epist. 52, 16, 1 continentiae. AVG. epist. 175, 3 cuius *gratiae* apostolus -r est dicens eqs. (gest. Pelag. 14, 36 p. 93, 14 o magnum g. praeceptorem, confessorem, -em! FAVST. REI. grat. 1, 1 p. 7, 12 solius g. -r. VITA Caes. Arel. 1, 45 *Caesarius* fuit assertor fidei, . . . -r g., . . . morum ponderator, libra consilii. al.). nupt. et concup. 2, 14, 29 *Iulianus* libidinosae voluptatis pudens nominator et impudens -r. in Rom. imperf. 15 *Paulus* paratus . . . lapidari pro talibus dietis, qualium -em ipse lapidaverat. VINCENT. LER. 14, 4 *Manichaei* phantasiae -es (*cf. ALC. AVIT. c. Eutyech. 2 p. 28, 31 phantasmatis*). *al.*

β eius, cui praedicatur: HIER. epist. 53, 2, 1 futurus gentium -r (*item de Paulo: GREG. M. epist. 8, 2. de Iona: SVLP. SEV. epist. 1, 6*). OP. imperf. in Matth. frg. 6 (Rev. Bénéd. 84, 1974, 299) l. 25 parentes . . . relinquere debet, qui fit populi -r.

B denuntiatio rerum futurarum (cf. etiam IC): TERT. adv. Marc. 5, 8 p. 599, 11 (*agit 'de temporum ultimorum praedicatione'*). praescr. 4 l. 10 qui 'pseudoprophetae' sunt, nisi falsi -es? (*cf. Matth. 7, 15 et Ier. 27, 15 prophetae qui vaticinantur vobis*). adv. Val. 5 p. 182, 17 aut si in totum haereses non sunt, . . . mentietur apostolus, -r illarum (*spectat ad I Cor. 11, 19 oportet . . . haereses esse*). IREN. 4, 35, 2 -es . . . annuntiantes . . . futurum adventum eius. CYPR. epist. 73, 25 *Iohannes* non adversarius domini, sed praecursor ac -r fuit, qui dominum . . . praenuntiavit. PS. AVG. serm. ed. Caillau 2 app. 26, 3 Daniel ille futurorum praescius et adventus domini et eversionis Ierusalem manifestissimus -r. *al.*

III appendicula stilistica (exempla selecta): **A illustratur per alias voces:** 1 *affines*: ITALA Col. 1, 23 (cod. 86) apostolus (I Tim. 2, 7 [cod. d *al.* = VVLG.]. II Tim. 1, 11 [ibid.]. TERT. praescr. 21 l. 3 IREN. 3, 15, 3 PHILIPP. in Iob 39 AVG. in euang. Ioh. 57, 5. al.). TERT. apol. 18, 5 prophetae (adv. Marc. 5, 15 p. 627, 13 AVG. in psalm. 17, 12 serm. coll. Morin p. 513, 24. al.). adv. Marc. 4, 11 p. 450, 12 magistri. MAXIMIN. c. haer. Migne suppl. 1, 729 probatorem (*cf. ORIG. in I reg. 1 non ego solus -r . . . , sed vos . . . probatis*). AVX. Maximin. c. Ambr. fol. 304^V, 2 confessor Christi, doctor pietatis et -r veritatis (305^V, 4 AVG. serm. 278, 1, 1. *cf. FACVND. defens. 9, 5, 34 scribens . . . et docens*). RVFIN. Greg. Naz. orat. 9, 1, 1 adsertor (EVSTATH. Basil. hex. 3, 10, 4 FAVST. REI. grat. 1, 1 p. 7, 12 VITA Caes. Arel. 1, 45. *cf. PROSP. chron. I p. 441, 891 ubi in rec. aucta -r pro a. substituitur*). ACT. Archel. 67, 4 adsereret). AVG. cons. euang. 4, 10, 19 annuntiator (in psalm. 88 serm. 1, 7 -es . . . veritatis, prophetas, apostolos, annuntiatores). gest. Pelag. 14, 36 p. 93, 14 praeceptorem, confessorem, -em. PS. ORIG. in Iob 1 p. 420^B nuntius . . . praeco . . . -r (GLOSS. II 572, 16). 2 *oppositas (cf. etiam persecutor p. 549, 59):* LVCIF. Athan. 1, 31 l. 29 D. destructor (ALC. AVIT. c. Eutyech. 2 p. 23, 10). PAVL. NOL. epist. 29, 2 accusator (AVG. c. Secundin. 25). AVG. c. Iulian. op. imperf. 3, 75 criminatorem. serm. 179, 1, 1 auditor (179, 7, 7 MAX. TAVR. serm. 80, 1 M. VEREC. in cant. 2, 42 l. 13 D. al.; *cf. GREG. M. moral. 1, 28 audientes*).

B accedunt attributive posita: 1 *pron. poss.*: FRONTO p. 169, 11 v. d. H. tuae . . . gloriae addideris, quantum dignitati -is tui adstruxeris. HIL. coll. antiar. p. 177, 17 professionis vestrae noctem sol iustitiae -bus suis prodidit. trin. 10, 3. AVG. conf. 1, 1, 1. in psalm. 62, 8. *al.* 2 *adi. quibus indicatur, qualis sit -r vel praedicatio:* TERT. praescr. 4 l. 10 falsi (*cf. HIL. c. Const. 8 mendax. AVG. c. Faust.*

[Ramminger]

-xa, concutiuntur . . . et arescunt. **b** -untur quae vulnerantur, telo transfiguruntur: TIB. 1, 6, 49 sacerdos Bellonae stat. . . .latus -xa veru, stat saucia pectus. **c** -untur quae spoliis ornantur: VAL. FL. 1, 836 galeis -xa rotisque cui ductori domus. 4, 739 Bebyrciis -xa trophaeis regia tecta. **d** -untur quae limitibus circumscribuntur (v. quae ad A3 monuimus; ceterum cf. vi imaginis deterisa l. 40): ENNOD. dict. 5, 8 p. 439, 20 dispensatio statutis -xa limitibus.

2 peculiariter cum respectu claudendi: PAUL. FEST. p. 64 consiptum clavis -xum (contextu deficiente dubitanter huc traximus; an ad p. 634, 80?). PLIN. nat. 19, 59 -i prospectus omnes coegit . . . latrocina-
tio. PS. QVINT. decl. 10, 8 -xum clausumque tumulum (ab incantatore; cf. eius verba 10, 15 carminibus non satis credo; -amus omne tumuli la-
tus et multo vinciamus saxa ferro. ceterum v. Thompson, Class. Phil. 6, 1911, 352). FRONTIN.(?) strat. 4, 5, 23 -xis foribus domuum. EDICT. praet. perpet. Vlp. dig. 25, 4, 1, 10 ex utraque parte tabulis -antur
aditus. GAIVS dig. 8, 2, 6 si fenestras . . . -xas (P, perf- F) habuero vel obstruxero.

II translate i. q. ante constituere sim. (vi praeverbii temporalis, quae tamen hic illic evanescent; exempla quaedam usus incorporalis ab imagine loci minus aliena supra inseruimus, v. IA3 passim et l. 7. p. 634, 26. 39. 58). cf. GLOSS. -it: defini[vi]t, constituit. -xum: ante constitutum. *dub. an huc pertineat* GLOSS. II Abav. PR 19 -xum: praerogatum (item 34, sed 169 prorogatum). *accedunt structurae: dat. e. g. l. 31sqq.; praepos. ad* LEO M. epist. 106, 4 (Conc. S II 4 p. 61, 7), de EPIST. pontif. Arel. 21 p. 31, 4, erga NOVELL. Valent. 2, 4, in c. abl. AVG. gen. ad litt. 6, 18 p. 192, 18 PROSP. c. coll. 19 p. 267^c FAVST. REL. grat. 2, 6 p. 73, 28; ut AVG. in euang. Ioh. 106, 4; acc. c. inf. AVG. gen. ad litt. 9, 17 p. 292, 10 AVELL. p. 700, 7.

A -unt homines: 1 respiciuntur praecepta legitima (cf. p. 634, 61): a pontificis, synodi, abbatis sim.: EPIST. pontif. 255, 17 Migne 13, 1145^a quae tempora accipiendis singulis dignitati-
bus . . . -ximus (CASSIAN. conl. 21, 17, 1 cui ieiunio non solum specialia -xa sunt tempora . . . , sed etiam . . . modus . . . propositus est). CASSIAN. conl. 21, 27 sex ebdomadarum sibi observantiam -xerunt in ieiunando. PROSP. c. coll. 15, 1 ne videreris a -xa regula fidei discrepare (EPIST. pontif. Arel. 18 p. 27, 12 quas r. sibi iuxta canonum definitiones . . . fraternitas in commune -xerit). LEO M. epist. 106, 4 (Conc. S II 4 p. 61, 7) quae ad bonum sunt commune -xa (respiciuntur canones concilii, cf. *ibid.* antea: quae . . . generaliter instituta sunt). 121, 2 (*ibid.* p. 76, 2) si . . . legitimum temporis spatium sit -xum (var. l. praefinitum). EPIST. pontif. Arel. 21 p. 31, 4 quae a pontifice . . . de Viennensem episcopum -xa sunt (syn. definitiones). AVELL. p. 377, 10 damnati . . . in synodo erroris communicator effectus -xae . . . particeps damnationis apparuit. p. 381, 5 secundum bene gestam synodum recteque -xam (p. 383, 14 quae synodus pro fide . . . sit -xa). p. 397, 25 (*nisi iudicium divinum intellegas*) quae sententia . . . in errore durantibus numquam solvenda -xa est (CONC. BRAC. a. 572, 3, 10 hoc -xae [-xe Mansi] evidentis sententiae admonitione servetur). p. 700, 7 patrum sapientia certa librorum etiam veterum in auctoritatem recipienda esse . . . -ens (cf. MAX. TAVER. serm. app. 25 p. 900^p in -xis libris [p. 900^c in aliis canonicis et divinis libris]). CANON. DIONYS. EXIG. p. 37, 13 secundum -xos gradus paenitentiae (gr. Mansi 2, 520^p ὀρισμένους, cf. Canon. Turner II p. 108 rec. III statutos, p. 26 rec. II qui sunt constituti). p. 104, 13 sicut antiquis . . . canonibus est -xum (cf. eiusdem vers. alteram Conc. S II 2, 2 p. 59, 20 constitutum; ceterum e. g. *ibid.* p. 39, 10 cautum; gr. II 1, 2 p. 162, 13 καθὼς . . . τοῖς κανόσιν ἀνηγορεύεται). al. **b imperatoris, legislatoris:** NOVELL. Valent. 2, 4 quid erga servanda advocatorum tempora dispositio iusta -xerit. 35, 12 tempora barbaricae incursionis -xo tricennio subtrahantur. PASS. Rogat. 1 imperatores decreto sanxerunt, ut simulacra deorum colerentur, . . . ea ratione -xa pollicentes praemia *sacrificantibus*. CASSIOD. var. 5, 39, 12 sint . . . -xo modo exactionis contenti. 12, 6, 3 -xum . . . tempus a rerum dominis noveritis esse servandum (GREG. M. moral. 2, 31 -xo reddendi tempore non constringitur creditor). PAP. Tjäder 34, 27 (a. 551) quae emptio et venditionis sollemnia legum -xit auctoritas.

2 quolibet respectu: AVG. epist. 55, 7 ut defectus solis et lunae determinatis intervallis temporum canonica supputatione -rent (com-
putando ut: DIONYS. EXIG. epist. de pasch. 1 p. 63, 14 dominicum pascha et lunae computum -ere. Proter. epist. 8 eo die initium verni temporis . . . -xum esse). POSSID. vita Aug. 25 numerus erat . . . convivan-
tibus poculorum -xus. AVIAN. fab. 4, 5 (3 Boreas et Phoebus certant, quis prior inceptum peragat) convenit hanc . . . liti -ere causam, pallia nudato decutienda viro. MAX. TAVER. serm. app. 25 p. 898^b et cetera quae in miraculis visibilibus . . . demonstrantur -xum continere videntur sensum.

B -it deus vel sacra scriptura: 1 generatim; -untur: a mandata, poenae sim.: AVG. in psalm. 54, 4 l. 43 tibi ea regula bonitatis -xa est, ut imiteris bonitatem patris tui (sc. Matth. 5, 44sq.). CASSIAN. conl. 8, 22 cum sejunctionis . . . observantia necum aliqua fuisset constitutione -xa (antea: si data fuisset eis ista praeceptio). 21, 5, 6 ad quae -xae legis severitate coguntur (SACR. Leon. 156 [= 259] quod humana substantia . . . contraxerat et -xa lege fuerat solutura. PS. BOETH. fid. cath. 70 primum hominem -xa [var. l. perf- praetulit Peiper viz recte] lege paradisi deliciis constituit). AVELL. p. 412, 14 conditio-

nem -xae mortis (respicitur peccatum originale). ALC. AVIT. carm. 5, 271 -xi funeris ordo primogenitorum Aegyptiorum. **b varia:** AVG. in euang. Ioh. 106, 4 immobiliter esse -xum sciebat Christus, ut faceret ea. PROSP. c. coll. 19 p. 267^c dum unius sententiae in Paulo et Matthaeo, alterius in Zacchaeo et latrone forma -itur. DRAC. laud. dei 2, 21 sol non ausus transire vices sub lege perenni -xas dictione tua.

2 speciatim: a in creatione constituuntur causae rationes-que eorum, quae postea conduntur: AVG. gen. ad litt. 6, 11 p. 184, 22 ut quod . . . -xerat (praedixerat var. l.) causis, post inpleret effectis, 6, 15 p. 190, 6 sic fecit, ut -xerat. 6, 18 p. 192, 18 si non omnes causas in creatura primitus condita -xit ([syn. p. 192, 16 praestituit]. 7, 23 p. 221, 26 causam . . . rationemque -ens, secundum quam eum hominem post illos septem dies faceret. cf. p. 222, 10 rationes . . . causales [syn. praedecedita ratio]). 9, 17 p. 292, 10 neque . . . ex eis naturis vel ipse faceret, quod ex eis fieri non posse ipse -ret. **b in praedestinatione determinantur necessitates humanae:** FAVST. REL. grat. 1, 16 p. 50, 2 novum . . . remedium (sc. mors Christi) nihil agere potuit, si ante saecula res humanas definitio vetusta -xit. 2, 2 p. 62, 9 praescientia et praedestinatio humanorum actuum atque meritorum -it et excitat causas. 2, 2 p. 63, 4 -xam necessitatem . . . mutatam esse (2, 6 p. 73, 17. 2, 10 p. 85, 23). 2, 6 p. 73, 28 (*ad Mal. 1, 2* Iacob dilexi, Esau autem odio habui) in his . . . duobus non naturae iura hominibus -untur. 2, 6 p. 74, 2 si de -xa lege originis tractaretur. 2, 11 p. 89, 15. DIONYS. EXIG. Greg. Nyss. creat. 23 p. 385^c tempus . . . , sicut -xum est, veniet (Migne gr. 44, 209^a τεταγμένον). GREG. M. moral. 12, 58 -xi dies singulis ab interna dei praescientia nec augetur possunt nec minui. 16, 14 cum tempus vitae a divina nobis praescientia sit . . . -xum. CE 1354, 1 (*christ.*) -xo moriens naturae munere functus.

p. p. praefixus pro adi. usurpatum non distinximus; occurrit notio q. e. (ante) additus, impositus sub IA, (ante) praeditus sub IB, firmatus p. 634, 83, (ante) constitutus sub II. adv. praefixē edebatur olim perperam CONC. BRAC. p. 635, 47. Scotti.

praefigūrātē v. praefiguro.

***praefigūrātio, -ōnis f. a praefigurare. plur.:** IREN. 4, 14, 3 HIL. myst. 1, 1, 3. 2, 11 in psalm. 118 resch 6 p. 532, 23 PS. ATHAN. ad mon. 1 p. 71^a RVFIN. Greg. Naz. orat. 1, 36⁷, 1 AVG. c. Faust. 6, 7 p. 294, 19. al. GLOSS. III Abstr. MI 11 mysterium: occulta -o. legitur inde ab IREN., CYPR., PS. CYPR. mont., HIL. apud scriptores ecclesiasticos.

i. q. actio (vel ratio) praefigurandi (per metonymiam significat hic illic id, quod praefiguratur; id, quod praefiguratur, fortasse p. 637, 13; fig. etym. praefiguratum . . . -em HIL. myst. 2, 1, 3; abl. -e cum verbis affinis: -e ostendere CYPR. epist. 69, 14 p. 763, 14, -e significare AVG. quaest. hept. 7, 49 p. 495, 3 AVG. [?] un. eccl. 16, 41 p. 287, 4, -e signare CONSVLT. Zacch. 3, 6 p. 108, 28, -e monstrare PS. ORIG. tract. 11, 3, 15, 12 B.): I in interpretatione allegorica christiana (cf. CASSIAN. conl. 14, 8, 5, qui -em tribuit allegoricae rationi, antea distinguens tria genera scientiae spiritalis: tropologiam, allegoriam, anagogen).

A per gen. (vel adi., v. l. 77) indicatur: 1 res (vel pers.) significata: IREN. 4, 14, 3 Moyses in monte discebat tenere sermones dei et . . . imagines spirituales et -es futurorum ([postea: per typum]. CYPR. epist. 69, 14 p. 763, 14 HIL. in Matth. 21, 4. HIER. in Ier. 20, 14/18 p. 247, 10 -e et vaticinio f. AVG. civ. 16, 2 p. 124, 17 D. [l. 12 figura, l. 20 praedicatio]. gen. ad litt. 5, 8 p. 152, 8 [opp. factarum rerum notitiam]. cf. 9, 14 p. 284, 24 non secundum -em rerum futurarum, sed secundum rerum gestarum non allegoricam, sed propriam significatio-
nem). 4, 26, 1 novae vocationis. 5, 29, 2 imago illa a Nabuchodonosor instituta -o fruit huius (i. Antichristi) adventus (gr. προτύπωσις). HIL. in Matth. 29, 2 mulier haec (sc. habens alabastrum unguenti) in -e gentium plebis est. myst. 1, 6, 1 Christi et ecclesiae (2, 1, 3 praefiguratam . . . e. -em). 1, 7, 3 utriusque populi (1, 20, 3 p. infidelis). 1, 17, 2 passionis (in psalm. 55, 1 passionum domini. LVP. EVPHRON. epist. [Corp. Christ. 148, 140] l. 14 -e aut vaticinio p.). HIER. epist. 53, 8, 2 deuteronomium . . . , secunda lex et euangelicae legis -o (*inde* EVCHER. instr. 2 p. 161, 1 ISID. orig. 6, 2, 7). in Matth. 26, 27 quomodo in -e (-em var. l.) eius (i. Christi) Melchisedech . . . fecerat (*antea opponuntur* typicum pascha et verum paschae . . . sacramentum). in Zach. 9, 11/12 l. 293 huius (i. calicis novi testamenti). PS. HIER. epist. 19, 8 p. 197^a verae circumcissionis. PAUL. epist. 12, 2 sum . . . ego unus de . . . iumentis illis, quorum -e asina tunc locuta est (*num.* 22, 28), mutam . . . naturam . . . significans locuturam. 24, 8 sacramenti (CASSIAN. conl. 17, 19, 4 spiritalium s.). AVG. epist. 140, 19, 47 novi testamenti (serm. coll. Morin p. 293, 12 futuri n. t. [postea: figuras]). c. Faust. 32, 12 p. 771, 8 (*de pascha Hebr. et Christ.*) illa erat venturi veri -o, haec completi commemoratio (cf. 32, 11 p. 770, 7 praesignemus). PS. VIGIL. THAPS. trin. 6, 18 in -e operis adsumpti hominis sive futuri iudicii haec cuncta . . . praecostensa fuisse (*affert* I Cor. 10, 6 in figura [gr. τύποι]). al. *adi. pro gen. (hucine etiam p. 637, 13?):* HIL. in Matth. 16, 2 illaesus in auras superas virtute dominicae -is evadit Ionas a celo devoratus.

2 res (vel pers.) significans: HIL. myst. 1, 7, 4 secundum Cayn (gen.) -em. 1, 8, 1 rerum . . . in Cayn gestarum -em effectorum fides est consecuta nec secerni possunt a praeformationis exemplo, in quos eqs. in psalm. 118 gimel 3 p. 379, 14 propheta scit nos . . . secundum -em legis emundandos esse (CHROMAT. in Matth. 7, 2 l. 37 E.-L. sacrificium [Wieland])

... obtulit. cf. CASSIOD. in psalm. 118, 152 in -bus testamenti veteris). CONSVLT. Zacch. 3, 6 p. 108, 28 iudicium Christi plagae illius (i. Aegyptiacae) -e signatum est. MAR. MERC. Conc. 5 I 5 p. 63, 24 illorum omnium praesentium, quae tunc gerebantur, -es (si recte iungimus; gr. Nestor. ed. Nau, 1910, 353 προτύπωσις).

B non additur gen.: Ps. CYPR. mont. 3 p. 107, 6 -o in geneleos (sc. 25, 23) per angelo spiritaliter adnuntiata (antea: in figura Rebeccae). HIL. in Matth. 9, 9 ratio totius . . . -is (item gen. pendet ex subst.: 20, 12 proprietatem [cf. 20, 11 ratio spiritalis intelligentiae]. myst. 1, 21, 1 virtutem [opp. facti fidem. cf. 2, 11 si aut simplicium cognitio inani -um assertionem corrumpetur aut virtus -um sub simplicium cognitione ignoraretur]. 1, 27, 1 ordinem. 1, 39, 4 significantiam. in psalm. 118 resch 6 p. 532, 23 per quasdam -um aeternarum in rebus praesentibus notionem). myst. 1, 1, 3 veris atque absolutis. in psalm. 136, 2 quae gesta sunt, in -em gesta esse (affert I Cor. 10, 11 in praeformationem [gr. τυπικῶς]; antea: formam futuri). RVFIN. Greg. Naz. orat. 1, 36/7, 1 de -bus et veritate (Migne gr. 35, 444^B τύπων). AVG. civ. 15, 21 p. 105, 6 D. prophetica ([l. 15 praefigurat]. AVG. [?] un. eccl. 16, 41 p. 287, 4). 17, 3 p. 202, 4 allegorica. in euang. Ioh. 4, 6 l. 14 dominus . . . ad -em (sc. dixit; syn. l. 9 figurate, l. 10 figuram praecursionis; opp. l. 10 proprie, l. 15 ad proprietatem). 4, 6 l. 31 (opp. proprietate; cf. l. 32 per similitudinem). c. Faust. 6, 7 p. 294, 19 illas . . . litteras veteris testamenti propter quasdam -es tempori congruentes animalia quaedam non natura, sed significatione immunda dixisse. quaest. hept. 7, 49 p. 495, 3 clara -e significat eqs. HESYCH. in lev. 16, 15 p. 995^C multiplicem (antea: ad figuram mysterii). Ps. ORIG. tract. 11, 3 B: imaginali -e monstrabat (opp. historiam). 13, 11 typica (15, 12 t. -e monstrabant [cf. 10 figuram, 11 imaginem]). CASSIOD. in psalm. 89, 1 l. 46 in typo . . . ecclesiae, quam -e gestabat Moyses. al.

II vario usu: A priora quaedam exhibent formam posteriorum: 1 per exemplum quoddam (sc. ad cuius formam aliquid fit vel perficitur): a in litteris praeducendis (cf. praeductal): Ps. ATHAN. ad mon. 1 p. 71^A (admonendo monachos imitatione potius quam admonitione dignos) pergam . . . per tramitem vitae vestrae et, quasi qui primis litterarum imbuatur elementis depictis, adumbratas -bus notas stylo imitatore calcabo. b in rebus creandis: RVFIN. Orig. princ. 1, 4, 4 in sapientia divina descripta semper inerat ac formata (praeformata temptat Koetschau in app. crit.) conditio, et numquam erat, quando eorum, quae futura erant, -o apud sapientiam non erat. 1, 4, 5 secundum -em et praeformationem semper erant in sapientia ea, quae protinus etiam substantialiter facta sunt.

2 per indicium (sc. ex quo futura nosci possunt); indicio est: a status hominis: ENNOD. opusc. 3, 151 p. 370, 5 Rusticius tunc episcopalem cathedram possidebat, homo, qui et in saecularis tituli -e sacerdotem semper exhibuit et sub praetexta fori gubernatorem gessit ecclesiae. b nomen (sc. loci; ratio allegorica [v. sub I] transfertur quodam modo ad interpretationem nominis): VITAE patr. Iurens. 3 M. Acaunus . . . gallico priscoque sermone tam primitus per naturam quam nunc quoque per ecclesiam, veridica -e Petri, petra esse dinoscitur (v. Martine ad l.; ibid. sublato . . . -is aenigmate). c augurium (sc. anni ineuntis): MART. BRAC. corr. 11 sibi miser homo istas -es ipse facit, ut, quasi sicut in introitu anni satur est et laetus . . . , ita illi et in toto anno contingat (cf. 12 in auguriis).

B praesentia quaedam exhibent formam priorum (sc. de vestigiis praeteritorum): ITIN. Anton. Plac. 41 rec. A in loco, ubi Israel transit, recedente mare omnis -o, arma Pharaonis vel vestigia curruum rotarum parent (ad textum v. edd. et Wölfflin, Arch. Lat. Lex. 6, 1889, 392; vix ad I, etsi Greg. Tur. Franc. 1, 10 eadem vestigia memorans transitum illum spiritaliter explicat). Wieland.

praefigūrātor, -ōris m. a praefigurare. i. qui praefigurat (sc. qui actione sua typus futuri est): AVG. adult. coniug. 2, 6, 5 in vetere dei lege prohibitum est ab alio contaminatam viro recipere uxorem, quamvis David Saulis filiam (cf. II reg. 3, 14 sqq.) . . . tamquam novi testamenti -r sine cunctatione receperit.

deriv.: praefiguratorius.

praefigūrātōrius, -a, -um. a praefigurator, cf. praecursorius (v. infra). i. q. ad praefiguratorem pertinens: AVG. un. bapt. 7, 9 baptismus Iohannis erat militans Christo, sicut legis vetera sacramenta praecursorio quodam et -o fugebantur officio.

*praefigūro, -āvī, -ātum, -āre. a praefigurare. formae stirpis perf. breviores non leguntur nisi -asse LACT. epit. 12, 1 FORTVN. in Matth. (Corp. Christ. 9, 367 sqq.) 1 l. 10 CASSIAN. conl. 14, 8, 2 (-visse non invenimus). vix agnoscas verbum deponens HEGES. p. 638, 4, FORTVN. p. 639, 17. legitur inde a TERT., IREN., CYPR. apud scriptores ecclesiasticos. [confunditur cum figurare e. g. TERT. praescr. 26 l. 8 PELAG. in Gal. 4, 24 AVG. civ. 16, 2 p. 121, 25 D. (cf. AVG. retract. 1, 21, 2, ubi voces variant in contextu); -tas falso pro praefinitas edd. vet. IREN. 2, 24, 5.]

I vi temporali praeverbii vigente i. q. antea figurare, formare (fere abundanter accedunt ante HIER. adv. Iovin. 1, 21 AVG. epist. 102, 37, antea AVG. civ. 17, 4 p. 206, 32 D.): A usu non allegorico: 1 vario; praeformatio fit: a per exemplum (admonendo): TERT. praescr. 26 l. 8 dominus praeciperat, . . . praedicarent; ipse per similitudinem -verat, ne unam mnam, id est unum verbum eius, sine fructu

in abdito reservarent (Luc. 19, 20). b per imaginationem: LACT. inst. 6, 20, 31 se quisque . . . in illis mimorum adulteria fingentium imaginibus -at probantque illa, dum rident, et . . . corruptiores ad cubacula revertuntur. HEGES. 5, 49, 1 quod metuebat animus, oculi -bant (-bantur pars codd.) pugnantium et mentis pavor fiebat imago visus (cf. gr. 6, 398 πλάζοντος τὰς ὄψεις τοῦ δέου). c per statum praecedentem: HIL. trin. 3, 16 in qua carne filius dei -tus in monte est (cf. Matth. 17, 2), in qua elevatus ad caelos est eqs. VINC. VICT. Aug. anim. 1, 8, 8 anima in Christo -ta (sc. ante partum). d per praedestinationem: HIER. in Eph. 1, 9 interest inter praedestinationem et propositum, quod praedestinatio alicuius rei multo ante in mente eius, qui destinet, quid futurum sit, -et eqs. CHROMAT. in Matth. prol. 1 euangelistae olim ad huius divini operis officium per sanctum spiritum -ti fuerant et praedestinati (similiter indicatur, ad quid, per dat. fin.: AVSPIC. ad Arbog. 38, 4 te iam sacerdotio -tum). e per anticipationem (dicti vel actionis): PELAG. in Gal. 4, 27 hoc (sc. Is. 54, 1) -bat Anna, quae dixit (seq. I reg. 2, 5). CASSIAN. inst. 1, 1, 5 ut gestu corporis sui passionem eius Pauli -ret iniurias Agabus propheta ligans sibi pedes manusque (act. 21, 11).

2 respiciuntur indicia, quibus antea apparet qualitas sim. futura: a obi. est res significans (cf. B2): CASSIAN. conl. 18, 15, 8 haec . . . ille Paphnutius in adolescentia sua futurae indolis iam tunc indicia -ans lineas quasdam perfectionis . . . designavit.

b obi. est id, quod significatur: a obi. simplex: ENNOD. opusc. 3, 14 p. 334, 13 staturae Epiphani proceritas decens, quae eminentiam secuturae dignitatis -ret in membris. 6, 11 p. 405, 25 Grammatica ad Tullianum calorem scintillis -ti vaporis adducit. DIONYS. EXIG. Greg. Nyss. creat. 14 p. 369^C saepenumero qualitatum corporalium affectionum somniorum -atur expressio (gr. 172^P ἀναρνοῦται).

β accedit praedicativum: VEN. FORT. vita Marcell. 7, 26 Marcellus subdiaconus iam tunc illis -batur iudiciis futurus pontifex. ISID. orig. 7, 6, 8 Abel luctus interpretatur, quo nomine -batur occidendus.

B in interpretatione allegorica christiana (gnostica p. 640, 7). insuper adduntur: mysteriis HIL. trin. 5, 20 Ps. EVSEB. GALLIC. hom. 13, 1 G. (cf. in mysteriis PHILIPP. in Iob 39. mystice AVG. civ. 16, 37 p. 183, 17 D.), prophetice AVG. civ. 16, 2 p. 121, 25 D., in allegoria AVG. epist. 140, 47. iuxta verba affinia e. g.: praemonstrare IREN. 4, 20, 12, praenuntiare IREN. 4, 21, 3, 4, 22, 2 AVG. catech. rud. 17, 12 civ. 15, 8 p. 72, 6 D. (opponitur IREN. 4, 25, 3), praedestinare HIER. epist. 53, 4, 3 (cf. supra l. 14), praedicere Ps. ORIG. tract. 9, 21 B. Ps. EVSEB. GALLIC. hom. 13, 1 G. Ps. PRIMAS. in I Cor. p. 530^A. figura etym. -tam . . . praefigurationem p. 640, 67 (cf. -ans -ta civitas p. 640, 42). pro typo sunt homines vel res variae; sed etiam oratio quaedam imaginem continens, e. g. l. 55. 83 sqq. p. 639, 80. 640, 2.

1 in actionibus vel hominibus prioris temporis posteriora typologicè figurant (sc. pro obi. est id, quod praefiguratione significatur; adiunctum usum absol., v. sub c): a cum obi. acc. (pron. praeparans struct. verbalem v. sub bβ): a in structura activa (typum indicat praepos. per l. 53, in c. abl. e. g. l. 56. 57, abl. instr. l. 63): ① -at deus vel Christus, sc. qui in aliquo vel aliqua re typum praebet (Christus ipse pro typo est HIER. [cf. in se l. 64], spiritus FAVST. REL.): IREN. 4, 20, 12 et in operationibus usus est deus prophetis, ut per eos -ret et praemonstraret futura (sim. 4, 21, 3 -ans et praenuntians). 5, 26, 1 iam partitionem et divisionem imperii Romani deus -vit (sc. per apoc. 17, 12-14). HIL. myst. 1, 18, 2 quod per se explendum erat, in Abraam -at Christus (uterque est pater gentium). in psalm. 52, 5 in Iacob posterioris populi (sc. Christianorum) primogenita -at dominus. AMBR. (?) sac. 3, 2, 11 mysterium hoc baptismatis in illo caeco sanando (cf. Ioh. 9, 6) voluit -are. HIER. in Matth. 21, 17 Christus urbem egressus . . . ivit Bethaniam . . . iam tunc vocationem gentium -ans. AVG. epist. 102, 11 per quam gentem Hebraeorum sui adventus manifestationem congruis sacramentis -ret Christus. in psalm. 42, 7 tales ita pugnant etiam ipse dominus in se -are dignatus est (cf. 60, 3 Christus nos ipsos . . . voluit -are . . . in illo corpore suo). quaest. hept. 2, 57 p. 127, 2 (ad exod. 15, 25) dominus per lignum aquas dulces fecit -ans gloriam et gratiam crucis. FAVST. REL. spir. 1, 6 p. 108, 19 (ad gen. 1, 2) super aquas . . . ferebatur spiritus iam tum . . . baptismi munera -ans (cf. Ambr. spir. 2 prol. 1 baptismi figura signatur). FVLG. RVSP. epist. 14, 40 quod in primo calice suam, in secundo vero fidelium suorum dominus -verit passionem (bis memoratur calix apud Luc. 22, 17 et 20). ② -at homo, sc. qui ipse habitu vel aliquid agens pro typo est (angeli RVFIN., serpens AMBR.; sed dicendo sim. typum praebet aliquis in aliqua re l. 83; attulimus selecta): IREN. 4, 21, 3 Rachel, quae -bat ecclesiam. 4, 23, 1 patriarchae et prophetae -verunt nostram fidem (cf. HIER. epist. 71, 1 Cornelius [act. 10, 1 sqq.] . . . iam tunc Licini mei -bat fidem). 4, 25, 3 Abraham in semetipso -bat duo testamenta (cf. PELAG. in Gal. 4, 24 postea, quae -verint duae uxores Abraham, apostolus demonstravit). 4, 27, 1 Salomo Christi regnum -bat (cf. HIL. in psalm. 53, 1 domini nomen et lenitatem -bat David). HIL. myst. 1, 12, 2 Noe . . . hominem -at (i. naturam humanam Christi). AMBR. in psalm. 1, 1 serpens in paradiso -vit delectationis illecebras. HIER. epist. 36, 16, 3 Rebecca in dictis ad filium suis (gen. 27, 9) -ans carneum salvatoris adventum (sim. prophetae in scriptis typum -ant: 53, 8, 6 duodecim prophetae . . . multo

aliud, quam sonant in littera, -ant. Avg. catech. rud. 21, 13 *annos septuaginta* mystice prophetaverat Ieremias [29, 10], ut finem temporum -ret. pecc. mer. 2, 10, 12 *Ezechiel* [14, 14] in tribus . . . illis viris tria quaedam hominum liberanda genera -ans). 53, 8, 10 *Ionas* . . . naufragio suo passionem domini -ans (*sim. de eodem*: in Ion. prol. l. 11 -vit domini resurrectionem [antea: typus est salvatoris]. Avg. epist. 102, 34). RVFIN. Adamant. 5, 5 *angeli venientes ad Abraham* praeformabant et -bant veritatem, id est salvatoris adventum (*gr. πρότυποι γενόμενοι τῆς ἀληθείας. cf. ibid. de isdem*: aliquid -are de futuris). Avg. civ. 15, 7 p. 71, 16 D. *Christum occisum* -bat Abel, quia in allegoria prophetica res est (IVNIL. 2, 17 *Christi* passionem). EPIPHAN. Avell. p. 744, 10 id ipsum (*i. largitatem retributionis*) -bat et Helias in forma domini sui praecedens (*altera vers. Facund. defens. 4, 2, 42 Helias, qui erat figura . . . domini*). al. **III** -ant res vel actiones, sc. quae ipsae pro typo sunt (*adiunximus scripturam, quae typum praebet*): FORTVN. in Matth. (Corp. Christ. 9, 367sq.) 1 l. 2 in veste Aaron quatuor ordines *lapidum* . . . euangelia -bant[ur], terni lapides trinitatem. 1 l. 10 *virgam Aaron* in virga . . . Mariam . . . in flore vero ipsum dominum -asse. HIL. in Matth. 17, 12 quid didrachma -ret in lege (*cf. Matth. 17, 23*). myst. 1, 14, 1 emissio *columbae* (sc. ex arca) non incertum est, quid -et. trin. 5, 17 sacramenta . . . legis mysterium dispensationis euangelicae -ant (Avg. anim. 2, 11, 15 circumcisio . . . fuit illius temporis sacramentum, quod -bat nostri temporis baptismum). HIER. in Ier. 5, 6 p. 68, 3 'pardus vigilans super civitates eorum' Alexandri impetum -ans. adv. Iovin. 1, 17 quod diversitas illa in arca Noe mansionum -verit ecclesiae varietatem. in Is. 16, 14 p. 240^A si omnis eorum *Israelitarum* sollemnitas futurorum erat typus, quare non et anni praesentis temporis futura tempora -ent? PAVL. NOL. epist. 23, 8 *gentium* a cibo vitae et fide trinitatis inediam congrue -vit illa quondam triennii fames (*III reg. 17*). Avg. epist. 55, 24 manifestissime passionem domini -at pascha. 108, 20 arca Noe -vit ecclesiam (*item* IVNIL. 2, 17). al. *vetus testamentum in scriptis vel praeceptis suis typum praebet* (*cf. p. 638, 84*): HIL. in Matth. 17, 13 hoc lex -bat, huius veritatis umbram tamquam corporis imaginem circumferabat (Avg. c. Iulian. op. imperf. 2, 151, 3 lex ipsa circumcidi *parvulos* . . . iussit, eius *Christi* gratiam -ans). trin. 5, 20 legis umbra . . . apostolicae doctrinae veritatem mysteriis suis . . . -at. Avg. civ. 17, 4 p. 206, 32 D. hoc (sc. *Iohannem scribentem ad septem ecclesias*) antea -ans sapientia (*in prov. 9, 1 columnas septem*).

β in structura passiva (*quis vel quid -et, raro indicatur, typus ipse saepe per in cum abl.*, sub l. 59, per l. 68. p. 640, 2, *abl. instr. l. 65. 84. p. 640, 4*); ostenduntur: **I** in veteri testamento, quae in novo fiunt (*cf. Avg. c. Pelag. 3, 4, 6 quia in eo veteri testamento -batur novum*): CYPR. epist. 63, 4 p. 703, 2 in sacerdote Melchisedech sacrificii dominici sacramentum -tum (*cf. Ps. Avg. quaest. test. I 127, 18 Melchisedech Abrahae . . . tradidit eucharistiam, ut -retur in patre, quae in filiis futura erat veritas*). NOVATIAN. trin. 19, 8 D. (*de Iacob cum deo luctante*) quoniam -batur contentio haec inter Christum et filios Iacob futura, quae in euangelio dicitur perfecta. HIL. myst. 1, 1, 4 quod in domino summatum est, iam ab initio mundi in plurimis rebus -tum esse noscatur. GAUDENT. serm. 2, 8 G. quae . . . virtutes -tae sint spiritales in ipsa historia exodi, ubi celebratio paschae narratur. AMBR. Iac. 2, 5, 25 ipse . . . est, qui -batur in Iacob (*item de Christo*: HIER. epist. 53, 4, 3 praedestinatus . . . et -tus in lege et prophetis. PAVL. NOL. epist. 50, 7 in omnibus eorum *Iudaeorum* libris -tus ac prophetatus elucet. Avg. in psalm. 26 serm. 2, 2 in duabus personis [*sc. in rege et sacerdote aetatis priscae*] -batur futurus unus rex et sacerdos. al.). Ioseph 8, 43 sed ille ex tribu Benjamin Paulus -batur (sc. *per Benjamin*). PHILIPP. in Iob 39 in mysteriis sub nomine horum animalium (*cf. Iob 39*) -tos apostolos. CHROMAT. in Matth. prol. 3 -tam . . . euangeliorum veritatem ex lege veteris testamenti probare. 9 in quadrigis istis -ta euangelia ([*cf. Zach. 6, 1-5*]). APON. 7 p. 129 quattuor coniugia eius Iacob, quattuor e. -ta [*appos., vix praedicativum*]). PS. ORIG. tract. 9, 21 B. pascha domini per legem -tum . . . praedictum prophetica voce. EVCHER. instr. 1 p. 106, 1 (*de Ezech. 1, 5*) Marcus euangelista leonis specie -atur. ISID. eccl. off. 1, 18, 10 tantum interest inter propositionis panes (*cf. I reg. 21*) et corpus Christi, quantum inter umbram et corpus, inter imaginem et veritatem, inter exemplaria futurorum et ea ipsa, quae per exemplaria -bantur. al. **II** in sacra scriptura, quae postea in ecclesia christiana vel apud Iudaeos fiunt: IREN. 4, 21, 1 in Abraham -batur fides nostra. 4, 22, 2 in primis *hominibus* nos -bamur et praenuntiabamur. HIL. in Matth. 12, 24 in matre eius *Christi* ac fratribus Synagoga et Israelitae -antur (*cf. AMBR. Ioseph 9, 47 Iudaei -bantur in patriarchis, quales essent futuri*). 15, 5 -tam in Chananaeae filia (*Matth. 15, 22sq.*) gentium plebem. AMBR. in psalm. 118 serm. 1, 4 sancta ecclesia . . . desponsata in paradiso, -ta in diluvio, annuntiata per legem (TRACT. Pelag. 3 p. 37 in qua *Eva* Christi -batur e. [*de eadem*: FVLG. RVSP. epist. 3, 8]. Avg. civ. 15, 27 p. 120, 6 D. ad -andam e. pertinere [*item* p. 120, 19]. FVLG. RVSP. rem. pecc. 1, 20, 2 in illa . . . arca Noe et in illa domo Raab). RVFIN. Orig. in gen. 9, 2 p. 90, 4 hoc (sc. *praedicatio ubique propagata*) . . . in initiis mundi -batur (*affertur gen. 1, 28*). TRACT. Pelag. 3 p. 37 in quibus *quattuor uxores Iacob* vel quadriformis euangelii intellegenda doctrina est . . . vel quattuor populorum . . . -batur spiritale connubium. Avg. civ. 17, 7 p. 220, 1 D. qua *disruptione regni Israe-*

litici -atur perpetua divisio Israelis spiritalis ab Israele carnali. gen. c. Man. 2, 26, 39 *Manichaeos* per istam prophetiam (*II Cor. 11, 3*) -tos. serm. 51, 15, 26 in qua *plebe Iudaeorum* -rentur omnia, quae -anda erant, ecclesiae documenta. 351, 5 qua *unctione David* regale sacerdotium -batur ecclesiae. EVCHER. instr. 1 p. 87, 9 in Noe . . . gubernatores ecclesiae -antur *eqs. al.* **III** *alia quaedam*: IREN. 2, 21, 1 meliores *Aeones* . . . per apostolos non iam -ari (*cf. antea*: praecostendi). 4, 25, 3 quaedam . . . praenuntiari paternaliter a patribus, quaedam autem -ari legaliter a prophetis. HIL. in Matth. 3, 6 in quattuor . . . primum apostolis eligendis . . . futurorum euangelistarum numerus -atur. 17, 2 regni caelestis honor -atur (*sc. per transfigurationem Christi in monte*). 21, 13 ut futurorum species sine damno . . . -tae efficientiae expleatur. myst. 1, 26, 3 spem (*intellegimus rem speratam*). Avg. civ. 15, 8 p. 72, 6 D. in quo *populo dei* . . . -rentur et praenuntiarentur omnia, quae de civitate aeterna . . . praevidebantur esse ventura. 15, 18 p. 97, 10 in eo *Abel* . . . -ari hominem, id est hominum societatem *futuram*. epist. 108, 7 usque ad finem saeculi, quod litoris nomine (*Matth. 13, 47-49*) -atur. serm. coll. Morin p. 335, 10 octonario . . . numero -antur, quae ad futurum saeculum pertinent. PS. EVSEB. GALLIC. hom. 13, 1 G. beneficia dei nostri . . . et praedicta sunt oraculis et -ta mysteriis. al.

b pro obi. *substituuntur alia. acc. ex evunt. relat. supple-*
ndum sub a inseruimus [*cf. e. g. p. 638, 56*]: **α** *acc. vel nom. c. inf.* [*cf. nom. dupl. p. 638, 30*]: HIER. in Matth. praef. l. 65 (*de Ezech. 1, 5sq.*) *facies vituli*, quae euangelistam Lucam a Zacharia sumpsisse initium -at. PELAG. in I Cor. 11, 28 *Ioseph sepeliens corpus domini* -ans corpus domini accepturos . . . mundam mentem debere habere. PS. Avg. quaest. test. I 117, 6 in ipso *Abraham* . . . -tae sunt omnes gentes in salutem venire per fidem. SVLP. SEV. chron. 2, 3, 5 (*de somnio Nabuchodonosor, cf. Dan. 2*) pedes . . . partim ferrei, partim fictiles dividendum esse Romanum regnum . . . -ant (*item cum gerund.*: PS. EVSEB. GALLIC. hom. 4, 1 G. nos . . . in melius esse mutandos. FVLG. RVSP. rem. pecc. 1, 20, 3 omnem haereticum . . . mergendum. CASSIOD. in psalm. 49, 10 GREG. TVR. in psalm. p. 874, 20). **β** *enunt. cum quod* [*cf. p. 637, 84. 638, 12. 639, 74*]: RVFIN. Greg. Naz. orat. 1, 107/9, 2 *Ionas* id praevidebat . . . -ari, quod *eqs.* (*item cum pron. praepar.* EVCHER. instr. 1 p. 73, 13 illud -tum est, quod *eqs.*). **γ** *adv. sicut*: AMBROSIAS. in I Cor. 11, 26, 2 caro . . . salvatoris pro salute corporis, sanguis . . . pro anima nostra effusus est, sicut prius -tum fuerat a Moyse (*lev. 17, 11*).

c *absolute*: AMBR. in Luc. 2, 30 in ortu *Iohannis* futurae vitae insigne praemittitur et gratia secutura virtutis exultatione vicinorum -ante signatur. Avg. civ. 15, 2 p. 61, 6 D. ipsa *civitas terrena* -ans -ta est; namque Agar . . . imago quaedam huius imaginis fuit. epist. 187, 39 *deus* tamquam in templo manufacto non corporaliter, sed umbraliter habitaverit, id est -antibus signis. *dubitanter adiungimus*: AMBR. patr. 11, 47 -antia (*var. l. -ta*) Christi . . . mysteria (*i. signa, indicia; vix -antia pro subst. et mysteria pro obi. intellegas*).

2 ipsa priora figurantur, quae imaginem posterioris temporis praebent (sc. *pro obi. est res vel pers. per praefigurationem significans, cf. indicia sub A2a*): **α** *varia*: IREN. 4, 25, 2 passio iusti ab initio -ta in Abel et descripta a prophetis, perfecta vero in novissimis temporibus in filio dei (*ambiguum inter 1 et 2, cf. p. 639, 48; simili oppositione*: NOVATIAN. trin. 19, 14 D. colluctatio haec *Iacob* ibi . . . -ta est, in euangelio . . . perfecta est. HIER. adv. Iovin. 1, 21 quod in Moyse filio -batur ante in paucis [*exod. 4, 25*], id sub Iesu impleteretur in cunctis [*Ios. 5, 2sq.*]. Avg. quaest. hept. 4, 33 p. 341, 15 ibi -ta, hic manifestata. CHROMAT. in Matth. 11, 4 E.-L.). CYPR. Fort. 7 p. 328, 5 *Iudaicus populus* ad umbram nostri et imaginem -tus (*cf. patient. 10 p. 404, 5 Isaac ad hostiae dominicae similitudinem -tus*). Avg. civ. 16, 43 p. 195, 1 D. primi -ti facti memoriam. PS. ORIG. tract. 3, 2 B. nihil . . . in euangelio gestum est, quod non fuerit prius aut -ta patrum praedicatione monstratum aut opere praecostensum aut prophetica voce praedicatum.

b *pro obi. est imago, typus sim.*: IREN. 4, 32, 2 *vetus testamentum* imagines eorum, quae sunt in ecclesia, -ans (CYPR. epist. 63, 4 p. 704, 10 veritatem -tae imaginis adimplevit. HIL. in Matth. 2, 6 RVFIN. Orig. in num. 9, 5 p. 60, 31 CHROMAT. serm. 24, 5 L. al.). HIL. myst. 2, 1, 3 quin -tam hic (sc. *Os. 2, 18-24*) ecclesiae praefigurationem intellegamus. in psalm. 121, 4 *Ierusalem terrena* speciem . . . caelestis civitatis -bat. AMBR. in Luc. 5, 39 cum lex in praesentibus formam -verit futurorum (CASSIAN. conl. 14, 8, 2 ea *gesta* . . . alterius sacramenti f. -asse dicuntur). HIER. epist. 18A, 14, 1 umbram quandam futurae veritatis -tam. Avg. c. Parm. 2, 8, 16 cuius *Christi* typus . . . -batur in sacerdote veteris testamenti (CHROMAT. serm. 24, 3 L. Ioseph in se t. domini -vit. CAES. AREL. serm. 87, 1 p. 342, 16 Isaac . . . dei patris t. -bat, Iacob vero Christum dominum designabat). quaest. hept. 4, 33 p. 340, 24 signum in ea iuvenca rufa (*num. 19, 9sq.*) novi testamenti -atur. CHROMAT. in Matth. 7, 2 E.-L. in eo *Samson* . . . exempla domini -ta (20, 3. serm. 23, 2 L. *Abel* -bat . . . in se exemplum illius *Christi*. CASSIAN. inst. 1, 1, 2 *Helias* in veteri testamento virginitatis iam flores et castimoniae continentiaequae -bat exempla [*sc. ipse castus et continens*]). CASSIAN. inst. 1, 7 professiois huius (*i. monachorum*) -vere lineas iam in veteri testamento. PS. EVSEB. GALLIC. hom. 13, 5 G. hoc . . . dominicae passionis -bat insignia, quod legimus beatum Eliseum mortuum . . . tactu sacri corporis suscitasse *extinctum*.

[Baumgartner]

II vi temporali praeverbii evanescente: A transit in notionem figurate loquendi (vel praetexendi per figuras): LACT. epit. 12, 1 non omnia poetas confinxisse, set quaedam -asse, ut, cum vera dicerent, aliquid tamen numinis adderent *eqs.* (cf. 11, 1 ut ea, quae gesta sunt, figura et quasi velamine aliquo versicolore praetexas. *inst. 1, 11, 30* aliquid fortasse traductum et obliqua figuratone obscuratum, quo veritas involuta tegetur).

B transit in notionem meram significandi (indicandi l. 21; adiecitibus ambigua, v. infra): 1 *significandi verba:* HIER. in Dan. 7, 25 'tempus' annum significat, 'tempora' iuxta hebraici sermonis proprietatem, qui et ipsi dualem numerum habent, duos annos -ant (cf. *Hippolyt. in Dan. 7, 25* ἀναίει. sed tempora Antichristi indicantur, qua re locus etiam ad IB referri potest). AVG. epist. 55, 25 'longitudo' . . . tolerantiam significat . . . , 'profundum' autem . . . secretum sacramenti -at (nisi secretum futurum quiddam significat). 2 *significandi alia:* HIER. adv. Iovin. 1, 16 (unde epist. 49, 19, 1) non esse bonum duplicem numerum, quia ab unione dividat et -et foedera nuptiarum (*agit de secundo die creationis; item ad numerum spectat:* AVG. serm. 32, 5 -atur . . . lex et quinario et denario numero). AVG. civ. 22, 30 p. 635, 22 D. dies octavus aeternus . . . aeternam . . . requiem -ans (fortasse hic consideratio futuri quodam modo hoc verbum provocavit). *notione indicandi (cf. IA2):* AVG. serm. 223, 1 qui baptizati candore vestium splendorem mentium -ant.

p. p. p. adv. praefiguratō. i. q. per praefigurationem: VITA Amator. (BHL 356) 1, 7 illa -e . . . gesta sunt (in nuptiis Amatoris, qui postea clericus factus est, episcopus per errorem preces sanctificationis levitarum recitavit).

deriv.: praefiguratio, praefigurator.

Baumgartner.

***praefinio**, -ivī (-iī), -itum, -ire. a prae et finire. de scriptura: -fen- ANON. in Matth. 17 p. 41, 17. p. 42, 2. GREG. TVR. Franc. 2, 7 p. 49, 17 (var. l.). de formis: imperf. -ibatur CINC. Gell. 16, 4, 3 (var. l. -ie-). perf. -ivit ITALA act. 4, 28 (cod. e; -iit Lucif. non parc. 16). Hebr. 4, 7 (cod. d; -iit Lucif. non conv. 10). CIL III 9527, 13 (a. 599?). al.; ceterum non nisi formae breviores tradi videntur, sc. -isti, -ierat, -isse al. GLOSS. II 419, 37 προορίζω: praedestino, -o. 422, 32 προορίζω: -o. legitur apud TER. p. 643, 40 et inde a CIC., sc. in prosa oratione (saepē in sermone iuris) praeter LYCR. 1, 618 et versus inconditos CIL III 9527, 13 (= CE 719, 10). VIII 646, 3 (= CE 116). [variat in codd. maxime cum finire HIL. in psalm. 118 heth 10 p. 429, 5 COD. Iust. 2, 21, 3, definire COD. Iust. 6, 47, 2, 2 HIER. in Eph. 1, 5 p. 448^D (v. etiam p. 534, 14), praedefinire (v. sub illa voce et p. 642, 49); ceterum cum praefatum COD. Iust. 5, 29, 4 (cf. p. 644, 39).]

i. q. ante finire (vis praeverbii evanescit maxime sub IC; ad eventum praematurum spectat fort. p. 643, 29, 31; abundanter accedit ante p. 643, 12. subi. sunt animantia passim praeter p. 642, 12. 33. 46. 75. 643, 20; obi. sunt res praeter p. 642, 75. 643, 31 et IB2; saepe additur dat. personae [v. ARVS. gramm. VII 499, 6] vel rei): I mera vel praevalente vi statuendi (accedit saepe vis limitandi, maxime sub A1a et b); -itur aliquid (aliquis): A praescribendo, praecipiendo sim. (fere de hominum praeceptis, sed dei vel Christi p. 642, 13. 33. 35 et al.): 1 cum acc. (supplendo CIC. sub b): a -itur spatium vel punctum temporis: dies (cf. etiam p. 642, 59. 643, 3. 29. 54sq. 644, 2): CIC. S. Rosc. 130 post eam diem . . . , quae d. in lege -ta est. VERR. II 3, 16 exiguum d. -ire operi (item cum dat. rei: VLP. dig. 18, 6, 4 pr. ultra d. degustando vino -tum [antea: intra d. certum. postea: dies . . . degustationi praestitutus]. PAUL. dig. 22, 2, 6 periculo [ibid. bis praestitutos dies]. CYPR. laps. 2 explorandae fidei [nisi gen.]. al.). prov. 36 successor. CINC. Gell. 16, 4, 3 militibus . . . d. -ibatur, quo die adessent. PLIN. nat. 35, 109 intra quem perageretur monumentum (TAC. hist. 4, 62, 1. COD. Iust. 6, 47, 2, 2 [a. 212; diff. var. l.]). QVINT. decl. 280 p. 141, 19. EDIOT. imp. Ant. Pii dig. 50, 10, 5 pr. si quidem d. non sit . . . -tus, a praeside provinciae tempus statuendum est. GELL. 1, 25, 16 d. certus -itur. 12, 13, 6. COD. Iust. 5, 62, 6 pr. (a. 224) qui d. -ti sunt ad professionem. al. tempus (cf. et p. 642, 72. 643, 26. 58sq.): QVINT. decl. 294 p. 166, 5 nullum -tum est t. praemii dandi. IULIAN. dig. 43, 20, 5, 1 t. servitutibus -to (item cum dat. rei: VLP. dig. 21, 1, 31, 23 t. sexaginta dierum -tum redhibitioni. COD. Iust. 4, 32, 8 [imp. Carac.] cautioni. al.). POMPON. dig. 21, 2, 29, 2 non -itur certum t. in ea stipulatione. 28, 5, 23, 1 edicto praetor -it t., intra quod adeatur hereditas (COD. Iust. 12, 5, 4, 5 [imp. Leone]. cf. intra t. -tum: POMPON. dig. 33, 5, 6 ab ipso praetore. PAUL. dig. 48, 16, 6, 2 i. -tum accusationis a praeside t. COD. Iust. 6, 30, 3, 1 [a. 241] edicto. al.). MARCELL. dig. 28, 8, 10 <de> -endo t. deliberationis (item cum gen. rei perficiendae: ITALA act. 17, 26 [cod. e] -ens imperata t. et termines habitationis hominum [gr. ὀρίσας, Vulg. definiens]. COD. Iust. 6, 9, 5 [a. 294] agnoscendae bonorum possessionis. al.; v. etiam l. 71). ITALA Gal. 4, 2 (cod. g al. = VVLG.) usque ad -tum t. a patre (cod. d ad -tum a patre; gr. ἀχρι τῆς προθεσμίας). al. alia (cf. AVG. sub b, CIL sub B1): CIC. fam. 6, 8, 1 Kalendas Ianuarias tibi -tas esse. PAPIN. dig. 37, 3, 1 spatium temporis, quod scientibus -tum est. VLP. dig. 40, 16, 2, 3 quinquennium . . . ad inchoandam retractationem puto -tum. AVG. quaest. hept. 2, 43 ut nullus terminus -atur observationis moris cuiusdam. COD. Theod. 4, 14, 1, 5 hac lege -tos annos.

b -untur mensura, numerus variaeque computanda: CIC. fam.

7, 2, 1 -isti, quo ne pluris emerem. PLIN. nat. 11, 106 certa mensura -ta est locustarum necandarum (17, 119 m. corticis . . . -ta). VLP. dig. 26, 7, 5 pr. quibus summis modus -iri . . . non potest (NOVELL. Theod. 25, 4. COD. Iust. 5, 29, 4 intra -tum [praefatum unus e codd.] nostris legibus m.). MARCIAN. dig. 12, 3, 5, 1 -ire certam summam, usque ad quam iuretur. COD. Theod. 2, 10, 1 iussione certu(s) advocatorum numerus singulis tribunalibus -tus est (AVG. epist. 197, 1 annorum. v. etiam sub IIA). COD. Iust. 12, 40, 10, 6 (imp. Valent. et Marc.) pro tertia, quae legibus -ta est, portione.

c -untur varia, de quibus praecipitur (adde p. 641, 74): CIC. leg. 2, 45 ego cetera, quae deis donanda sunt, non tam restricte -o. VAL. MAX. 6, 3, 10 (vir severus ad uxorem) lex . . . tibi meos tantum -it oculos, quibus formam tuam adprobes. TERT. fug. 7, 4 quae timidis -it deus? (seq. Luc. 14, 26sq.). SYMM. epist. 6, 6, 1 agendis rebus formulas -itis. HIER. epist. 148 (= PAUL. NOL. epist. app. 2; fort. PELAG.), 2, 1 ut tibi certam . . . -amus regulam. VVLG. I reg. 30, 25 factum est hoc . . . et . . . constitutum et -tum et quasi lex. COD. Theod. 16, 10, 13, 1 in eos -ta est multa. PS. RVFIN. Ios. bell. Iud. 6, 11 p. 792 hanc . . . legem . . . hominibus esse -tam, potentioribus cedere (gr. 5, 367 ὀλοσθαί). al.

2 pro acc. substituuntur aliae structurae: a enunt. secund. (cf. l. 54. 74. p. 643, 2): CIC. Verr. II 5, 174 neque de illo tibi quicquam -o, quo minus . . . mecum . . . contendas. VITR. 1, 5, 8 de . . . muro, e qua materia struatur . . . , non est -endum. POMPON. dig. 8, 4, 11 pr. nisi in cessione servitutis nominatim -tum sit, qua accederetur ad loca quaedam. SCHOL. Cic. Bob. p. 97, 35 quot . . . comites habere deberent. PS. HIER. epist. 42, 7 in levitico scriptum est ac -tum, quales eligi debeant sacerdotes. COD. Iust. 12, 17, 4 lege . . . -endum ac constituendum . . . , ut *eqs.* EVGRAPH. p. 643, 43. b (acc. c.) inf. (cf. l. 46sq. nec non 79sq.): PLIN. nat. 16, 190 sic (sc. interlunio) . . . Tiberius . . . larices . . . caedi . . . -vit. TERT. adv. Marc. 5, 12 p. 618, 14 Paulus in tribus testibus -ens staturum omne verbum (sc. II Cor. 13, 1 in ore . . . trium testium stabit *eqs.*; an ad C?). praeser. 4 l. 3 dominicae pronuntiationes et apostolicae litterae nobis . . . haereses . . . fugiendas -ierunt (item c. gerund.: scorp. 13 p. 175, 15 Paulus patiendum . . . -vit).

c praepos. de (v. supra l. 21sq. et infra l. 73): TERT. orat. 5 etiamsi -tum in oratione (sc. Matth. 6, 10) non esset de postulando regni adventu. virg. vel. 4, 1 de velamine -it Paulus.

3 obi. subaudiendo vel absolute (obi. suppl. ex enunt. rel. CIC. sub Ib): CIC. Tusc. 5, 21 -ire non est meum (respicitur 5, 15 iniquum est praescribere mihi te modum disputationis). NEP. Epam. 7, 5 imperium retinere diutius . . . quam lege -tum foret (cf. LEX conviv. [Querol. p. 60] si . . . parasitus amplius quam -tum est postularit). VITAE patr. 5, 10, 56 'post tres dies veni . . . ' venit autem, sicut -vit (gr. Cot. p. 600^B ὄρισεν αὐτῷ).

B praedestinando (sc. voluntate dei; de Parcis CIL sub 1): 1 -untur res: ITALA act. 4, 28 (cod. e, sim. p) quanta manus tua et consilium -vit fieri (cod. g al. om. inf.; gr. προορίζεν, cod. d praedestinavit, Vulg. decreverunt. item c. inf. vel acc. c. inf.: IREN. 4, 20, 1 quae . . . -ierat fieri [var. l. praedefin. probat Lundström, Neue Stud. zur lat. Irenäusübers., 1948, 75 adn. 4]. ORIG. in Matth. ser. 55 p. 125, 25 -vit . . . consummationem facere mundi). I Cor. 2, 7 (cod. r al.) sapientiam suam -vit deus ante saecula in gloriam nostram (gr. προορίζεν, Vulg. praedestinavit). IREN. 4, 37, 7 -ente deo omnia ad hominis perfectionem. PELAG. in Eph. 3, 11 qua praefinitione -vit, ut . . . salvarentur homines (item c. enunt. sec.: GREG. M. in I reg. 6, 58 -tum est a deo, quantum noceant superbi). RVFIN. apol. Orig. 10 p. 616^A poena . . . humano generi . . . a domino -ta est. LEO M. serm. 33, 1 providentia . . . salvationem . . . -vit in Christo. CONC. I 1, 7 p. 119, 35 (de mortuo) diem sibi -tum complexse (cf. p. 534, 6). FAVST. REL. grat. 2, 6 p. 72, 10 vitae cursum origine -tum et . . . necessitati subditum. p. 74, 14 hoc . . . de eis praedicatur, non -itur (respicitur Rom. 9, 11sq.). ORIG. in Matth. ser. 55 p. 125, 23 omne, quod deus -it, non ab inexperibili -it *eqs.* (-vit bis unus e codd.). CIL VIII 646, 3 in annis viginti duobus, quos Parcae -ierant edito. al. 2 -untur animantes: HIER. in Eph. 1, 5 p. 448^D ('praedestinavit nos in adoptionem filiorum') cum praedestinet nos sive -at (def. var. l.) deus. ORIG. in Matth. 17, 4 p. 587, 30 quem filium in parabola praecognovit et -vit (gr. προορίζεν, respicitur Rom. 8, 29, ubi Vulg. praescivit et praedestinavit). accedit praedicat. (ad structuram cf. fortasse l. 76): TRACT. Pelag. 4 p. 109 pauperibus . . . regni tui haeredibus -tis (respicitur Iac. 2, 5).

C qualibet ratione (sc. maxime definiendo, declarando, affirmando): PLIN. epist. 10, 8, 6 angustius tempus -ire non possum comeatui, quem peto. TERT. adv. Marc. 4, 8 p. 438, 10 de substantia eius Christi corporali -ire, quod non possit phantasma credi, qui *eqs.* adv. Prax. 24 p. 274, 12 nobis omnes scripturae, et veteres Christum dei et novae filium dei -unt (et veteres et novae Christum dei filium dei -unt Kroymann). IREN. 1, 11, 4 nihil . . . prohibet et alterum quendam . . . sic -ire nomina: est quaedam proarche *eqs.* (gr. ὀρίσασθαί. antea: nomina posuit). 1, 18, 2 sacerdotis . . . potestatem . . . quaternationem significare -unt (gr. διορίζοντα. item pendet acc. c. inf.: HIL. trin. 12, 52 ut te aliquando sine sapientia . . . fuisse -am. GAUDENT. serm. 13, 35 G. Christus dilectionem sui in praeceptorum probari custodia -vit [nisi ad A2b; respicitur Ioh. 14, 15. 21]. CASSIOD. in psalm. praef. 4). HIL. in psalm. 118 heth 10 p. 429, 5 ('cogitavi vias meas') consilio om-

[Blundell]

nia, quae accidere solent, sperantur, -untur (fin- unus e codd.), adeuntur. CASSIOD. in psalm. 39, 5 qui sit iste 'beatus', posita determinatione -itur. ANON. in Matth. 17 p. 41, 17 dies iudicii scientiae humanae -iri non debuit (*cum respectu temporis statuendi ut p. 42, 2*).

II mera vi limitandi (exempla certiora; cetera v. sub I):

A pertinet ad varia: numeranda, computanda: CIC. Phil. 1, 20 iudicibus eligendis census -iebatur, inquit Antonius; non centurioni . . . solum eqs. leg. 2, 68 funerum sumptus -itur ex censibus a minis quinque usque ad minam (GELL. 2, 24, 12 lege Aemilia non s. cenarum, sed ciborum genus et modus -tus est). LIV. 3, 64, 9 tribunorum numero nusquam -to (AMBR. in Luc. 8, 23 veniae [dat.]. cf. p. 642, 6). IREN. 2, 33, 5 commensurata multitudo ante -ti (-ta var. l.) a deo generis humani (gr. προωρισμένης). COD. Theod. 16, 2, 36 pr. victus emendi vendendique usum lege -tum. quolibet modo circumscribenda, limitanda: GELL. 2, 24, 12 ciborum genus (v. l. 10). CONC. I 5 p. 133, 16 illa natura Christi, quae ex semine David facta et -ta est (opp. divina natura; gr. I 1, 7 p. 53, 30 ὁρισθείσα).

B pertinet ad loca et quae in spatium porrecta sunt: absolute: LVCR. 1, 618 nisi erit minimum, dimidia pars semper habebit dimidiam partem, nec res -et ulla (nisi cum Howard, Class. Phil. 56, 1961, 147, intellegas: ulla pars). cum obi.: IREN. 2, 35, 3 'Addonai' significat -entem et separantem terram ab aqua. AVG. quaest. hept. 6, 21 p. 440, 7 cum ab occidente usque ad orientem -retur regnum (respicitur gen. 15, 18).

C pertinet ad tempus; -itur: spatium temporis: QVINT. inst. 11, 3, 52 temporibus -tis aquam perdit tarditas oratoris. DIONYS. EXIG. Conc. I 5 p. 237, 3 dilationem litteris Caelestini -tam (gr. I 1, 1 p. 34, 3 ὁρισθείσαν, aliae vers. I 2 p. 46, 12 definitas indutias, IV 1 p. 160, 24 statutas i.). CIL III 9527, 13 (a. 599?) -vit saeculi diem (i. mortuus est [sc. praemature?]). is, cuius vita finitur: CIL VIII 1922 (v. etiam 16512) Longinus . . . coniugi aevo -tae fec(it) (i. ante se mortuae vel morte praematura abreptae, cf. l. 29 et vol. VI 1, 783, 45 sqq.).

p. p. p. ***praefinitus**, -a, -um pro adi. vel subst. GLOSS. I Ansil. PR 441 - 2 -um: dispositum, pr(a)escriptum.

I usu sollemni, sc. notionibus sub verbo illustratis: A mera fere vi statuendi, i. q. praestitutus, constitutus, definitus (saepe praescriptione, lege sim.; praedestinatione e. g. l. 46 sqq. 66. p. 644, 9 sqq.; legibus naturae e. g. l. 55. 71. p. 644, 13): 1 subst.: a abl. modi -o fere pro locutione adverbiali adhibito (nisi abl. abs. intellegas): TER. Hec. 94 (loq. meretrix) haud licebat nisi -o loqui quae illi militi placerent (refertur vel ad tempus vel ad quantitatem loquendi, cf. DON. ad l. 4 deest 'tempore' aut aliquid tale. 5 ut neque quantum velles . . . diceret. EVGRAPH.: ut et quantum dicerem -ret et quid dicerem. SCHOL.: secundum -um modum, statuto concessio tempore). b cetera exempla (v. etiam p. 641, 77): ITALA LUC. 22, 22 (cod. d) filius . . . hominis secundum -um vadit (gr. κατά τὸ ὁρισμένον, cod. a al. et Vulg. secundum quod definitum est. sim. de dispositionibus dei: VVLG. DAN. 12, 13 vade ad -um [var. l. -um tempus apud Hier. ad l.]. dub. IREN. 5, 33, 3 -a regni [tempora add. Rousseau e textu armen.]). PRISC. gramm. III 426, 18 Hipponax multa praeterit . . . -a in iambis (ex Heliodoro antea allato, ubi πολλὰ . . . τῶν ὁρισμένων). AVELL. p. 606, 4 intimate vos -a habere (i. dogmata antea definita).

2 adi. (exempla certiora): a de rebus quolibet modo statutis, definitis: α de tempore: dies -us (v. p. 641, 52; aliter p. 644, 2; GLOSS. ἡμέρα ὁρισμένη): PLIN. nat. 18, 231 ad d. . . -os exspectari tempestates. PLIN. epist. 6, 34, 3 ad -um d. occurrere. EDICT. imp. Sev. et Carac. dig. 27, 1, 10, 4 ante -um d. COD. Iust. 7, 43, 11 (imp. Diocl. et Maxim.) intra -um d. appellare. VVLG. EZECH. 21, 25. al. tempus -um (cf. p. 641, 64; aliter AVG. sub b): IAVOL. dig. 36, 1, 48 priusquam -um t. aetatis impleret. SVET. Galba 14, 3 ad certum -umque t. (VVLG. DAN. 11, 35 usque ad [12, 9]. al.). SCAEV. dig. 2, 14, 47 pr. intra -a t. pecuniam accipere (ibid. iterum. VLP. dig. 21, 1, 31, 22 PAVL. dig. 19, 2, 54, 1. 50, 7, 9 pr. i. t. vacationis -a. COD. Iust. 4, 32, 9 [imp. Carac.]. PLIN. med. 1, 26, 6 curati sunt [antea: i. diem quadragesimum; vergit ad IIA]. al.). VLP. dig. 50, 5, 1 pr. qui t. -a in ordine . . . appellationum peragendo non servaverint. IREN. 3, 16, 9 Christus redemit nos in -o t. (VVLG. DAN. 11, 40). MOD. dig. 48, 19, 23 sine -o t. in metallum dari. COD. Iust. 7, 62, 8 (imp. Diocl. et Maxim.) t. -o (item abl. temp.: AVG. civ. 10, 21 p. 434, 5 D. moderatis . . . -isque t. [nisi ad B]. GREG. ILIB. fid. 8, 157 Christus -o t. venturus. al.). CAEL. AVR. acut. 1, 17, 177 dimissio morbi non . . . t. accipit -um. et saepius. alia: COD. Iust. 7, 4, 9 (a. 231) -am aetatem impleturus (syn. praestitutam). PS. MAR. VICTORIN. phys. 1 -o spatium (COD. Theod. 13, 9, 1 -um anni s.). COD. Theod. 10, 10, 27, 3 intra curricula -a. GREG. M. epist. 6, 29 post -os tres menses (antea: intra tres [tot var. l.] menses; vergit ad IIA). in I reg. 1, 7 Christus in -a apparens plenitudine temporum (sec. Gal. 4, 4. Eph. 1, 10).

β de quibuslibet numerandis, computandis: GELL. 6, 3, 45 lex de numero pecoris et de modo agri -o (20, 1, 23 iugerum. VLP. dig. 50, 9, 1 medicorum intra n. -um constituendorum. COD. Theod. 8, 6, 2 quinque dierum. 13, 9, 3 pr.). SCAEV. dig. 12, 6, 67 pr. -am quantitatem pecuniae, ut iussus erat, dedit. EPIST. imp. Sev. et Carac. (Année Epigr. 1966 n. 277) qui maiores facultates praefi(n)to modo possident (sic Steinwenter, Wien. Stud. 40, 1918, 46; praefato intellegebat olim Cuntz, v. Année Epigr. 1920 n. 69, vix probabiliter). IREN.

2, 24, 5 dies . . . non semper -as XII habet horas (ibid. iterum). ibid. -os tricenarios dies mensium. 2, 35, 3 'Iacoth' . . . mensuram -am manifestat. γ de loco, spatio: CYPR. epist. 76, 1 p. 827, 22 nisi me . . . -i (-tivi ex -tibi cod. unus) loci termini coererent (RVFIN. Greg. Naz. orat. 1, 94, 1 intra -um l. [Migne gr. 35, 496^c οὐ . . . καθήκον ἦν]. COD. Iust. 4, 63, 4, 3 [a. 408/9] extra -a . . . l. [antea: extra memorata loca; vergit ad IIA]. CASSIOD. var. 1, 31, 3). PS. APVL. Ascl. 13 stationes -as astrorum. ENNOD. epist. 2, 28, 4 p. 70, 17 pagina transcens terminos -os. δ de variis: ITALA act. 2, 23 (Greg. M. in I reg. 1, 1; cf. 3, 2) -o consilio et praescientia dei (gr. ὁρισμένη, Vulg. definitio). CONSVLT. Zacch. 1, 22 -a universorum consummatio. EVSTATHE. Basil. hex. 9, 5, 5 beluis dentibus opus erat ad speciem alimoniae -ae. VICTOR. pasch. p. 21, 9 Kr. laterculi . . . formam . . . ab omni necessitate -a (-ae var. l.) recursionis exutam. FAVST. REI. grat. 1, 11 p. 36, 24 ab ineunte aetate -um . . . hominis statum. 2, 6 p. 74, 10 -is partibus deputantur Iacob et Esau (respicitur Rom. 9, 10 sqq.). ENNOD. carm. 1, 6 praef. 1 p. 520, 3 metus -os et caelo gravante dispositos. CASSIOD. var. 11, 7, 4 -as illationes praecipimus . . . compleri.

δ respicitur significatio determinata, certa, non ambigua sim.: AVG. gramm. V 510, 40 modus infinitus habet solum tempus -um (antea: alii modi definiunt personas). PRISC. gramm. II 374, 11 verba activa . . . certam et -am habent significationem, neutra vero . . . variam. CASSIOD. in psalm. 118, 4 l. 159 testimonium est evidens et -a conditio. EVGIPP. Sev. 9, 4 -a responsione conclusit (nisi 'praecisa' intellegas).

B vi limitandi manifesta, i. q. finibus circumscriptus, finem habens: CIC. leg. agr. 1, 10 quod superiore parte legis -um fuit, 'Sulla et Pompeio consulibus', id rursus liberum infinitumque fecerunt. IREN. 2, 35, 1 -um numerum caelorum (opp. immensum; antea: innumerabilem multitudinem). EDICT. imp. Diocl. praef. 16 L. -a avaritia. PS. ASCON. Verr. p. 254, 15 metu operis -i (sc. die exigua praescripta). AMBR. fid. 4, 2, 22 -ae potestatis et scientiae (CONC. I 5 p. 152, 8 [gr. I 1, 6 p. 124, 16 μεμετρημένην]. cf. p. 152, 20 revelationem . . . -am [gr. ut supra]). CASSIOD. var. 6, 3, 6 titulos (i. munera) -os magistratum.

II usu peculiari: A i. q. supra dictus (exempla certiora; huc vergunt e. g. l. 6. p. 643, 64. 74): COD. Theod. 11, 24, 6, 1 ante consulum -um (antea: ex Caesarii et Attici consulum). Iust. 10, 36, 1, 1 (a. 442) -i . . . generis ordine (antea: praedicta . . . consanguinitate; Novell. Theod. 22, 2, 13 praefati). GREG. M. epist. 11, 56a (fort. spuria) p. 342, 3 iuxta -am sententiam, sc. p. 340, 19 sqq. allatam. B i. q. finem anteriorem occupans, praefiniens: MARTYR. gramm. VII 174, 14 (inde CASSIOD. ibid.) 'vap' -a (praeposita var. l.) syllaba (ad p. p. p. sensu quasi activo adhibito cf. opp. syllaba definita Martyr. ibid. 187, 9, al.; s. terminata ibid. 182, 9 al.).

deriv.: praefinitio, praefinitive.

praefinitio, -ōnis f. a praefinire. [loco lacunoso FRG. Vat. 288.]

i. q. actio praefiniendi, limitatio vel constitutio ante facta (saepeius accedit gen. obi. vel subi., ceterum gen. relationis l. 56, inhaerentiae l. 74): 1 usu communi: a vi limitandi manifesta: IVLIAN. dig. 36, 2, 19 pr. sine -e temporis legatum . . . datum est (VLP. dig. 48, 5, 30, 9 huius t. [sc. quinquennii]. 50, 5, 1 pr. COD. Iust. 9, 47, 10 [a. 224]. HIL. in psalm. 129, 11). GAIUS inst. 4, 51 condemnatio cum aliqua -e, quae vulgo dicitur cum taxatione (opp. infinita). TERT. fug. 6, 6 intra terminos Iudaeae praeeptum fugae continebatur apostolis; nobis autem nulla Iudaeae -o competit praedicationis. MARCIAN. dig. 36, 2, 20 cum -e annorum legatum est.

b vi limitandi evanescente vel evanida de consilio, decreto, quo futura disponuntur (sc. a deo christiano vel necessitate): TERT. monog. 2, 4 paraclitus . . . multa habens edocere, quae in illum distulit dominus secundum -em (ITALA Eph. 3, 11 [Mar. Victorin. ad l., al. = VVLG.] s. -em saeculorum, quam fecit in Christo [gr. πρόθεσιν, cod. d al. propositum; explicat Mar. Victorin. certis . . . saeculis determinatis]). HIL. trin. 2, 5 immensum est . . . quod exigitur . . . , ut ultra -em dei sermo de deo sit (sc. ultra verba Matth. 28, 19 prolata. item cum gen. subi. dei: AMBROSIAS. in Rom. 9, 28 [om. rec. a] per quam genus humanum salvati decrevit. RVFIN. Clement. 1, 69, 5. cf. l. 75 et PHILIPP. in Iob 39 p. 767^c -is meae consilio). PS. HIER. epist. 17, 2 p. 178^c Christus dixit se nescientem -em (sc. Matth. 24, 36; respicitur dies novissimus ut Oros. apol. 28, 12 de -e temporum, quae . . . sunt statuta consilio dei). CONC. I 5 p. 45, 23 -e . . . et voluntate, quam antea statuit deus. de electione vel damnatione hominum: HIL. trin. 12, 3 apostolus . . . per -em segregatus (v. Gal. 1, 15). PROSP. vocat. gent. 2, 36 -o huius electionis abscondita est. FAVST. REI. grat. 1, 3 p. 15, 21 quem -o violenta damnavit. 1, 12 p. 43, 8 praedestinationem dei vel -em (p. 43, 26). PS. EVSEB. GALLIC. hom. 15, 4 G. animae cum damnatione natae ad mortem cogente malae naturae -e rapiuntur.

2 usu peculiari de eis, quae definitionem antecedunt: RVFIN. Clement. 1, 23, 3 non solum . . . definitionis tuae memor sum, sed et -is illius, quae ante definitionem posita est.

praefinitivē adv. a praefinire (adi. praefinitivus trad. falsa var. l. CYPR. l. 4). i. q. secundum regulam quandam ante constitutam: IREN. 2, 24, 5 neque menses . . . -e xxx habent dies, sed alii quidem plures, alii autem minus (sequentia v. l. 1).

[Blundell]

ad vol. X 2

quibus accedunt addenda quaedam selecta
(plura latent in schedis nostris novissimis, quae continuo augentur)

- porta.** p. 9, 18 ante LVCAN. *inseriras*: SEN. Oed. 130.
πορταρήσιος, e lat. *portarēnsis (cf. e. g. *καστρήσιος* e castrensis), v. *Wb. der griech. Papyrusurkunden, Suppl. 3, 2000, 434.*
- portātor.** p. 10, 55 *inseriras*: PASS. Ignat. Colbert. 5, 1 Christi -r (2, 6 tu ... in temetipso Christum baiulas?).
- portātrix.** ita legendum p. 10, 61. 80.
- porthmeus.** p. 23, 70 *inseriras*: CARM. de Alcest. 82 nigro velamine -s (pot-neus trad.).
- 1. porticulus.** p. 24, 21 *legas*: deminutive (cf. masc. porticus l. 67sq.).
- portio.** ad p. 31, 54 trahere possis VARRO ling. 8, 57 (e conī., v. p. 2077, 38sq.); cf. etiam p. 2077, 23. p. 32, 59sq. *inseriras* locos quosdam MART. CAP. sec. p. 2077, 19sq. p. 36, 21 *inseriras*: COLVM. 6, 30, 5 per exiguas -es cibi (potione(s) sim. var. ll.). p. 40, 49 *addas* compos. 1. proportionalis.
- portionālis.** p. 40, 74 *addas*: IULIAN. epit. in psalm. 147, 19.
- porto.** p. 48, 29 *legas*: famuli Picum quaerentes. alumna **portōnariōrum** ann(or)um (sedecim) CIL II² 7, 344 (saec. II ex.). de portitoribus navigio quodam itinerantes transvehentibus cogitat Stylow ad l.; latetne pontonarius a ponto sec. portare variatum?
- portulāca.** p. 58, 25 *legas*: M.-L. 6662. 6679. p. 58, 77 pro admiscendum est *legas*: admiscendum est. p. 58, 78 *legas*: 275, 5.
- pōsca.** p. 70, 11 *addas*: compos.: ?expōsco, -ātum (in var. l. dub. VEG. mulom. 1, 38, 8; v. Ortoleva, Wien. Stud. 113, 2000, 265sq.).
- pōscārius.** p. 70, 13 *inseriras*: PLIN. phys. Sang. p. 225 l. 14 de ascopa poscari(a) vel utre.
- 1. posco.** p. 78, 6 *inseriras*: CYPR. GALL. num. 515. p. 78, 61 *inseriras*: LVX. anth. 305, 3 Fridamal (i. eius praedium) ..., quem sponte -unt aequoreae volucres (sc. velut deum, ut subluceat notio sub B illustrata?).
- positor.** p. 91, 23 *addas*: SERM. Bibl. Cas. II 83 (legis (legem trad.) -em, in utero portans Maria virgo (i. Migne gr. 65, 720^c τὸν νομοθέτην).
- 2. positus.** p. 92, 36 *inseriras*: SEV. MALAC. euang. 9, 130 membrorum -us.
- possessio.** p. 99, 48 *legas*: oratorum.
- possideo.** p. 112, 71 *inseriras*: AMM. 16, 7, 8. p. 125, 59 *addas*: cf. Onom.
- possum.** p. 125, 73 *legas*: ad it. de forma potis(s)it (p. 126, 8) v. quae monuimus p. 336, 52sq. p. 137, 79sq. *legas* volet et prandet. p. 144, 67 *legas*: absolute usurpatorum. p. 151, 84 *addas*: AVG. serm. 32, 26 (loq. Goliath) (quis mihi -est), quis mihi audet? (i. ibid. iterum). p. 154, 34 *legas*: nisi.
- post.** p. 163, 75 *legas*: GALLIC.
- postautumnus** (-um?), -ī m. (n.?). a post et 1. autumnus (sec. gr. μετόπωρον, quod infra respondet). i. q. tempus anni, quod sequitur autumnum: HIPPOCR. num. sept. 4, 9 (cod. G) tempora anni sunt septem: seminatio, hiems ..., autumnus, -u(s), (cod. A autumnum, -um). 4, 15 non valde generat ... plantatio (in -o, (ed.; cod. G -um, A autumnum syntaxi turbata).
- postcrās.** p. 185, 77 *legas*: Vulcanalia.
- postea.** p. 186, 50 ante VELL. *inseriras*: 64, 3 -a principes.
- posteaē.** p. 192, 30 *legas*: Claud.
- 2. postero.** p. 201, 16 *addas* vi temporali PS. HIER. epist. 6, 3 p. 79^B omnia quasi per nos genita ... -amus (cod. Sangall.; omnium naturam quasi per nos genitam ... reputamus ed. Migne).
- posterus.** p. 203, 23 *legas*: item. p. 207, 50 *legas*: 6, 1051. p. 208, 13sq. *deleas* locum VET. LAT. Phil. 3, 13, quem *inseriras* p. 210, 78 (per imag. loci de tempore). p. 210, 73 pro sago *legas*: sago. p. 214, 25 *legas*: ad -um perveneris.
- posthāc.** p. 225, 20 *legas*: ... agere.
- 1. posticus.** p. 228, 11 post locum ARNOB. *inseriras*: PLIN. phys. Sang. p. 230 l. 10 super -um (pist- cod.) inpone remedium. p. 228, 27 *addas*: INSCR. Année Épigr. 1994 n. 1900 (e Mauretania; in coemeterio) felix -a guntharum. iunctura **postillā quam** sec. posteaquam. ita legendum p. 230, 17.
- postis.** p. 233, 26 *addas* alterum Thebaidos locum: 8, 10 necdum illum Amphiarum ... furvo Proserpina -e notarat (cf. p. 231, 43). p. 234, 13 *legas*: Mart(e) quieto. p. 234, 21 *legas*: patente.
- postmodum.** p. 238, 8 *legas*: faciant. p. 238, 10sq. *legas*: resistent contra ea, quae -m superposita incumbant.
- postridiānus.** p. 253, 10 *inseriras*: AVG. epist. 80, 1 (v. p. 1228, 49sq.).
- postridiē.** p. 254, 81 *legas*: XIII 2.
- postulo.** p. 266, 70sq. *legas*: ostendendam.
- postumātus.** p. 274, 80 *legas*: sed -um, ogdoadem ante omnia.
- 1. pōtātus.** p. 277, 53 *addas*: SERM. Arian. 19 (Rech. Aug. 26, 1992, 167) mensura potatu(u)m ...; incontinentia ... -uum (putatum trad.).
- potēns.** p. 281, 48 *legas*: d. fortis et -s. p. 281, 51 pro quam daemones *legas*: quam daemones.
- 5. potentiālis** (potentialiter). p. 300, 5 *inseriras*: LEX Visig. 1, 2, 6 p. 42, 4 obviandum est hostibus -r ac fidenter.
- potestās.** p. 319, 7 *legas*: 97, 13. p. 319, 13 *legas*: Eteocles. p. 320, 9 *legas*: -es.
- pothus.** p. 322, 14 *legas*: 1, 21, 39.
- 10. potis.** p. 357, 43 fort. *addas* compos. praepos.
- prāb-** v. prav-. *addendum* p. 371, 30.
- prae.** p. 372, 23 *legas*: 373, 1sq. p. 379, 57 *addas*: cf. testimonium notio-nis q. e. sine p. 372, 28. p. 379, 58 ita *suppleas*: deriv.: praeter; cf. pridem. compos. infra sequuntur, v. etiam pridie, primitiae.
- 15. ?praearo** v. vol. X 1, 1189, 39.
- praebeco.** p. 382, 30 *legas*: a *probenda. p. 387, 67 post locum LVCIL. *inseriras*: (cf. GLOSS. p. 742, 27).
- praebibo.** p. 391, 41 *inseriras*: 5, 10, 120.
- 20. *praecantatio** (ita legendum p. 393, 14). p. 393, 48 *addas*: VIRT. Ioh. 3 l. 77 consolationibus velut quibusdam -bus ... exterritos ... animos miti-gabat.
- [praecārus].** p. 395, 4 *addas*: v. etiam p. 485, 61.
- praecēdo.** p. 401, 28 *inseriras*: ITIN. Alex. 16, 40 si -entium memor sit.
- praecello.** p. 407, 61 *deleas* locum SCHOL., de quo v. p. 494, 60sq.
- 25. praecenturio.** de hoc lemme cf. p. 1514, 74sq.
- 1. praiceps.** ad p. 414, 30 trahas iam BELL. Afr. 83, 3 -es fugiunt (prin-cipes trad.). p. 419, 48 post locum VELL. *inseriras*: (ita Sterk mutato ordine verborum; alii delent in vitia, a vitiis).
- praecēptio.** p. 421, 14sq. *deleas* locum CIC. frg. coll. vol. X 1, 1203, 60.
- 30. praecceptor.** p. 423, 24 ita corrigas: p. 130, 8 (trad. in falsa var. l. ut PAVL. NOL. p. 424, 14sq. *legas* grammaticos et ars 2, 497. p. 425, 26 *inseriras*: v. quae p. 790, 27sq. monuimus.
- praecha.** post-p. 428, 49 *addas*: praedia Gatti dubitanter.
- praecinct-** (pro -cinct-) scribendum p. 434, 79sq. 435, 15. 38sq. 48sq.
- 35. praecingo.** p. 435, 63 *legas*: -nxī, -cinctum.
- praecino.** p. 439, 7 post 2, 53 *inseriras*: (-cin- var. l.). p. 439, 9 pro 2, 28 p. 97, 4 *legas*: 2, 1 p. 66, 19 (= 1.15 ed. Rosellini). p. 439, 10 post 4, 3 *inseriras*: [-cinerunt Tischendorf, -cinuerunt Kim].
- praecipuus** (praecipue). p. 478, 60 *legas*: ca. 50 / fere 500.
- 40. praecleuo.** p. 494, 59 *inseriras*: CARM. Année Épigr. 1995 n. 1793, 6 (saec. I ex./II) coniunx pulchra visu, -ens prudentia.
- praecognitor.** p. 500, 80 *inseriras*: AVG. serm. 29B, 1 coll. Dolbeau 1996 p. 23 (in lusu verborum) homini cognitori moreris, si confiteris; deo -i mo- reris, si non confiteris.
- 45. praecolo.** p. 502, 73 *addas*: 3 ante alios colendos, sc. praeferendo: IULIAN. epit. in psalm. 134, 4 quod deus vos ... singulari cura -ret.
- praecōnius.** p. 507, 59 *inseriras*: INSCR. Année Épigr. 1998 n. 508 (Lorii; saec. I¹).
- praecōnizo.** p. 508, 6 *addas*: e conī. dub. VIRG. gramm. epit. 4, 9 -o (Po-lara, alii alia; praeceriso trad.).
- 50. praecordia.** p. 510, 59 *legas*: Althaea.
- praecurro.** p. 518, 2 *legas*: prior l. 28. 37.
- praediātōrius.** p. 540, 84 *inseriras*: LEX Irnit. 7 B 41sq.
- 1. praedico** (praedicatus). p. 561, 57 *addas*: CASSIOD. var. 11, 1, 17 phi- losophos valde -os.
- 2. praedīco.** glossa p. 567, 31sq. laudata ponatur in fine parentheseos, sc. p. 567, 35. p. 568, 78 *inseriras*: GREG. ILIB. in cant. 1, 2 rec. alt. carmen in (pro rec. pr.) Christo et ecclesia ... -tum.
- 60. praedictōrius.** p. 571, 14 *legas*: 58, 1903 p. 59, 71.
- praediolum.** p. 571, 46 *inseriras*: INSCR. Année Épigr. 1985 n. 58 (Romae; ante saec. III) -um Fl(aviae) ... Restitutae.
- praedivīnus.** p. 577, 43 pro 583 *legas*: 587.
- praedium.** p. 579, 75 *legas*: 4, 22.
- 65. praedūrēscō.** p. 592, 50 *addas*: cf. var. l. pr(a)edu(r)uerit CHIRON 234 (cod. Basil.; Monac. v. p. 593, 42).
- praeeo.** p. 596, 40 ante HIER. *inseriras*: HEGES. 5, 2, 2 [in imag.] deplora- tione -ire ... funus quoddam paternae sollemnitatis, sc. post destructionem templi. p. 596, 64 *legas*: 8, 29 (e Varrone).
- praefātiuncula.** p. 603, 17 *inseriras*: in Is. 13 praef. l. 21 G.

praefectio. p. 604, 4 *ineras: falso trad.* GLOSS. I p. 42 *pro praesectione.*
praefectōrius. p. 604, 29 *fort. ineras: INSCR. Année Épigr. 1982 n. 408 (Mediolani; saec. IV²) viro pr(a)efectorio.*
praefero. p. 610, 52 *post -rt ineras: (cf. p. 944, 17).* p. 618, 17 *deleas: praelativus.*
praeficio. p. 620, 35 *legas: -ctust.*
praefigo. p. 634 *in marg. inf. legas: [Scotti].*
praefōrm- (*pro -form-*) *scribendum p. 652, 47. 73. 81.*
praefrigidus. p. 654, 36 *addas: Ps. AVG. sent. 16 vers. 45 calet ignis et aridus est; ... -a, et humida ... unda (i, post f. var. l.).*
praefringo. p. 655, 2 *ineras: ITIN. Alex. 9, 22 ei Alexandro h. -ta est.*
praefugno. p. 663, 49 *addas compos. compraefugno.*
praeflacto. p. 671, 25 *addas: SERM. Rech. Aug. 31, 1999 p. 201 l. 18.*
praefli- v. *etiam preli- vel proeli-.* ita legendum p. 689, 37.
1. praeligo. ad p. 691, 78 *sq. fort. trahere malis GERM. vol. X I, 1516, 18.*
praelūdo. p. 697, 8 *legas: vix recte post ed. Rovill., 1566.*
1. praelum v. *prelum.* ita legendum p. 697, 21, *deināe inserendum: 2. praelum, vox veriloquii causa ficta, v. p. 1649, 21.*
[praemālo, -malle olim legebatur APVL. met. 3, 23, 2 (malle trad.)]
praemarcidus, -a, -um. a *prae et marcidus.* i. q. *valde marcidus (in imag.): PALLAD. hist. mon. I prol. 1, 5 p. 246^{med.} abstinentiae palmas (i. merita sim.) repentino elationis ... momento -as.*
praemiālis. p. 701, 63 *ineras: INSCR. Année Épigr. 2004 n. 1798 (e Byzacena; a. 402/8) ludos scenicos -es edidit curator rei publicae.*
praemineo. p. 702, 50 *legas: praeemineo.*
praemitto. p. 708, 68 *sq. pro INSCR. - 127 legas: CIL I² 3197. p. 709, 80 legas: emisit [postea: -ssa].*
praemium. p. 713, 12 *legas: 15, 23.* p. 720, 29 *legas: selecta.*
praenuntio. p. 741, 2 *legas: 4, 26, 1.*
praeobturatio. p. 742, 31 *ineras: CHIRON 210 qu(a)e passio doloris enfragina dicitur, quem (sic) latine -em vocamus (cod. Basil. man. alt., perman. pr.; obdurationem cod. Monac., ed. Oder).*
praeoccupo. p. 745, 2 *legas: fallimur.*
praeopto. p. 746, 71 *legas: Kluge p. 62.*
praeparo. p. 755, 78 *pro -is legas: -tis.*
praependeo. p. 763, 36 *fort. addas CAEL. AVR. p. 1974, 23.*
praepes. p. 764, 69 *ineras: CARM. Zeitschr. Pap. Épigr. 100, 1994, 414 (saec. II) catellam raptam mihi -e fato.*
praepōno. ad p. 771, 35 *sq. trahas etiam SEN. epist. 124, 4. p. 774, 35 addas: cf. PRISC. gramm. III 219, 22. p. 775, 36 legas: Baiuar.*
praeripio. post p. 791, 22 *inserenda linea, quam totam excidisse dolemus: fronte revolsus et matri -tus amor (sc. hippomanes ut*
praerogo. p. 799, 31 *ineras: OSTRAC. Bu Njem Marichal 68, 5 (saec. III med.).*
praesāgimen v. *praesagmen.* addendum p. 810, 11.
praesāg(i)men (ita legendum p. 813, 12). p. 813, 17 *addas: vocem testatur VIRG. gramm. epist. 1, 4, 1.*
?praesevērus v. *vol. X I, 1707, 49.*
praesidātus. p. 877, 47 *post 674 ineras: nec non in var. l. ACT. Phileae 8. p. 877, 74 addas: ACT. Phileae 8 ago gratiam regibus et -ui pro martyrio (pr(a)esidibus var. l.; gr. τῆ ἡγεμ(ον)ί(α)).*
praesidiārius. p. 883, 37 *legas: 888, 4.*
praesignātor. p. 892, 65 *legas: GLOSS. I p. 42.*
praesignis. p. 893, 42 *ineras: EPITAPH. Franc. (Zeitschr. Pap. Épigr. 63, 1986, 97) 2, 24 vir -is honore.*
praespicio. p. 897, 3 *addas: SYNON. Gloss. I p. 28 n. 6 cerne, aspice, vide, -e eqs.*
praestātor. p. 903, 6 *addas: Ignat. Colbert. 7, 3 hymnum diximus deo -i bonorum (praestori sim. trad.; Migne gr. 5, 988^B τὸν δοτῆρα).*
1. et 2. praesto ad eandem originem *revocat Beikircher, Glotta 70, 1992, 88 sqq.*
2. praesto. p. 915 *in rubrica legas: 2. PRAESTO.*
praestrepo. p. 935, 67 *addas: CONC. Tolet. a. 589 Canon. Hisp. V p. 131 l. 930 ne populi, qui debent officia divina attendere, saltationibus ... invigilent, ... religiosorum officii -entes (per- var. l.).*
praestringo. p. 941, 16 *legas: -xere (per- trad.) nostros.* post p. 943, 33 *ineras: compos.: impraestrictus.*
praesul. p. 947, 67 *legas: infra s. v. praesultator.*
praesumptivus. p. 974, 54 *addas: PASS. Theod. (BHL 8090) 13 puella, conpesce -am audaciam.*
praesumptor (praesumptrix). p. 976, 48 *addas: PASS. Theod. (BHL 8090) 13 non ... irasci adversus iuenculam presumtricem.*
πρ(α)ετακτάτωρ. ita legendum p. 977, 17.
praeterquam. p. 1038, 40 *legas: (-m q.).*
praetervolo. p. 1043, 22 *ineras: CLAVD. (?) carm. frg. Blänsdorf p. 393, 3*

salit piscis, Progne -at (postea: hirundo). quem locum addas etiam p. 1042, 73.
praetor. p. 1055, 36 *legas: 1995.* p. 1060, 29 *ineras: HEMINA hist. 21 (v. p. 1824, 64).*
praetōrius. p. 1071, 21 *sq. deleas: ad - videtur.* p. 1071, 23 *legas: sed recte.*
praevehor. p. 1098, 9 *sq. legas: -tus litora classe.*
praevenio. p. 1105, 20 *legas: -entes (praevariantes var. l.).*
praevio. p. 1115, 2 *ineras: var. l. -antes praefert Rosellini loco IVL. VAL. p. 1105, 20 allato.*
praevisor. p. 1115, 26 *legas: i. qui praevidet: p. 1115, 29 addas: vates: SYNON. Gloss. I p. 52 n. 136 propheta ..., pr(a)esagus, pr(a)esciens ..., -r.*
prānsor. p. 1128, 7 *ineras: TAB. Vindol. III 617, 2 (loco manco) dimis(s)is deinde -bus festinabitis Coris.*
prātellum, -ī n. a *pratium deminutive.* i. q. *pratium parvum: TEST. Remig. l. 69 partem meam de prato ... et ... -a, quae tenui, ad te revocabis.*
prātum. p. 1135, 22 *ineras: pratellum.*
precor. p. 1155, 41 *ineras: ENN. frg. var. 105 (v. vol. X I, 2284, 55 sq.).*
2. premo. p. 1185, 52 *legas: 70, 8.*
prēnsor. p. 1185, 73 *ante STAT. ineras: CATO agr. 80 (v. p. 914, 1 sq.).*
pressōrius. p. 1196, 13 *addas: PLIN. phys. Sang. p. 196 l. 13 (scribitur -ssur-).*
pretium. p. 1204, 66 *ineras: PAP. Corp. 193, 6 (circa a. 151) πρέτιουμ. p. 1214, 66 ineras: LVCAN. 9, 281 cervicis.*
prība- v. *priva-.* addendum post p. 1223, 50.
prīmaevus. p. 1233, 48 *legas: 3, 7, 30.*
prīmīcērius. p. 1244, 33 *ita suppleas: legitur in titulo saec. III in. (infra p. 2802, 29 laudato) et inde a saec. IV ex. p. 1244, 40 ineras: a in collegio: CIL VI 1080, 13 (saec. III in.; cf. Année Épigr. 1996 n. 90) sua pecunia p(osuit) primiceri(us) corporis piscatorum et urinatorum. quo loco inserto legas nunc b (pro a) p. 1244, 40 et c (pro b) p. 1245, 11.*
prīmīfivus. p. 1258, 7 *legas: 1257, 75.*
πρῖμοσαγῖτῆροι. p. 1274, 29 *legas: prior p. 1358, 68.*
πρῖμοσκουτῆροι. p. 1274, 32 *legas: prior p. 1358, 66.*
prīmulus. post p. 1274, 68 *ineras: cf. Onom.*
[prīmumvērñālis NOT. Tir. 69, 17^b (add. codd. duo saec. IX).]
prīnceps. p. 1285, 33 *ante CIL legas: 14. 19. 24. p. 1290, 12 in fine legas: 1279, 10.*
prīncipātus. p. 1300, 39 *legas: n. principātum.*
prior (primus). p. 1355, 9 *ante HYG. ineras: al.*
pristis. p. 1383, 42 *ineras: compos.: pistriger.*
prīvātīm. p. 1385, 71 *legas: p. 42, 28.*
prīvātus. p. 1394, 9 *legas: enim ea publica.*
prīusquam. p. 1415, 72 *legas: v. quae exposui Mus. Helv. 56, 1999, 113 sqq.*
prīvus. p. 1417, 8 *addas: e conl. dub. LIV. perioch. 89, 4. p. 1417, 53 sq. legas: v. Beikircher, Mus. Helv. 56, 1999, 110 sqq.*
1. prō. p. 1429, 47 *legas: trad., sed v. p. 1824, 63 sqq.).* p. 1437, 28: *totam lineam scribas litteris inclinatis.*
proagnātus, -ī. a *pro et agnasci (agnatus); v. GLOSS. p. 1761, 73.*
probātor. p. 1456, 28 *post INSCR. ineras: Année Épigr. 2002 n. 975 [in latere aereo e Gallia Narb.; saec. II²].*
probrum. p. 1483, 5 *sq. legas: 1482, 73.*
procācia. p. 1490, 45 *ineras: SERM. Rech. Aug. 31, 1999 p. 190 l. 62 filiorum -am hereditatis dispendio castigamus.*
procācītās. p. 1490, 62 *sq. pro petulantia legas: petulantia.*
procanonion, -ī n., προκανόνιον. i. q. *laterculus quidam ab astrologis in computationibus adhibitus: PRAEC. canon. Ptol. 25. al. in eodem opere (v. indicem ed., p. 167).*
procatar(c)ticus. p. 1491, 72 *addas: COMMENT. Hippocr. aphor. (Italia medioev. uman. 4, 1961) p. 37 ethiologica ... partitur in his, quae de foris contingunt, quod appellant Gr(a)eci -a, id est ... exacerbatio ex sole (disting. proegumina et sinectica, cf. l. 67).*
procāx. ita legendum p. 1492, 9.
2. prōcīnctus. p. 1530 *in rubrica legas: 2. PROCINCTVS.*
prōcōnsul. p. 1542, 29 *post CIC. ineras: (de HEMINA v. infra p. 1824, 65). p. 1542, 60 legas: ① nota. p. 1542, 69 legas: ② compendia.*
prōdeo. p. 1595, 35 *legas: (prōdeo v. l. 36).*
<pro>diorthōsis SCHEM. dian. l. 9 (cf. vol. IV 1028, 29. 34 et Schindel, Abh. Gött. Ak. 3, 243, 2001, 98).
prōdo. p. 1623, 13 *ante STAT. ineras: SIL. 6, 384.*
prōdūco. p. 1639, 23 *legas: memoria.*
proēgūmenos. p. 1645, 39 *addas: COMMENT. Hippocr. aphor. (Italia medioev. uman. 4, 1961) p. 37 (v. p. 2802, 62).*
profānus. p. 1663, 36 *legas: FIRM. math. 7, 1, 1.*
1. profectio. p. 1666, 62 *pro III legas: IV.*

professionārius. *ita legendum p. 1692, 19.*
profiteor (professus). *p. 1722, 53 inseras: compar. -ior trad. loco vix sano*
 SERM. Rech. Aug. 31, 1999 p. 186 l. 56.
prōfluo. *p. 1729, 38 inseras: DIDASC. apost. 62, 11. quem locum deleas*
p. 1727, 69 sqq.
 ?**promartyrium** *v. p. 2289, 60.*
promeridiānus. *p. 1848, 67 inseras: serm. 272B, 9 (Rev. Ét. Aug. 44,*
 1998, 202 l. 163).
prōmpto. *p. 1900, 31 addas: e con. dub. PLAVT. TRUC. 951.*
prōnus. *p. 1930, 34 legas: CIC. (quinq̄ies in philos.). p. 1935, 5 inseras:*
 rep. 3, 1 (*si ad verbum rettulit Aug. c. Iulian. 4, 12, 60*) animo ... -o ad
 libidines (ARNOB. nat. 4, 23 ad libidinem. *al.*).
2. propāgo. *p. 1946, 45 legas: 1847, 64.*
prōpello. *p. 1970, 51 legas: -rent Poppaeam. al.*
prōpend(e)o. *p. 1976, 30 legas: *prōpēnsē.*
prōpendulus. *p. 1977 in rubrica legas: PROPENDVLVS.*
prōpēnsio. *p. 1977, 8 inseras: (trad. loco obscuro VINDIC. nat. hum. l. 187*
 [-pins- *cod.*; per- *epit. alt. 37*]).
prōpetrāre. *ita legendum p. 1990, 61.*
1. prōpōla. *p. 2057, 8 et 9 legas: προπόλης.*
prōpōno. *p. 2066, 20 post VITR. inseras: 1, 1, 2. p. 2074, 55 legas: [a.*
 468]. *al.*
proprius. *p. 2104, 74 sq. : possessiva – p. 2106, 66 scribas litteris inclinatis.*
propudiōsus. *p. 2134, 46 legas: 271 (ancillae ornatae).*
prōpugnāculum. *post p. 2137, 16 inseras: deriv.: cf. pugnaculum.*

prōra. *p. 2146, 39 legas: per synecdochen significatur.*
prospōnēsīs. *p. 2218, 5 legas: -ī f., προσφώνησις.*
prostheticus (-tet-), -a, -um, προσθετικός. *is, qui apponit, addit*
(non nisi de numero summam aliquam excedente): PRAEC. canon. Ptol. 62
 p. 84, 23. 74 p. 94, 8.
1. prōsum. *post p. 2251, 17 inseras: cf. Onom. (Profuturus, -a).*
prōvincia. *p. 2332, 56 legas: sim. l. 75 et ISID.*
1. prūna. *p. 2386, 65 legas: ἀνθηρακίαν.*
prūriginōsus. *p. 2389, 73 addas: PLIN. phys. Sang. p. 187 l. 10 caput -um*
(scrib. pro-).
prūrigo. *p. 2390, 14 legas: v. l. 37.*
psallo. *p. 2395, 45 legas: l. 47. 49.*
pseudochristus. *p. 2410, 68 inseras: Ps. AVG. serm. 155, 10 propter -os*
et propter falsos prophetas.
2. psittacium. *p. 2419, 14 inseras: Ps. APVL. herb. app. 4 l. 3 (sept-, sypt-*
fere trad.; Fischer per litteras).
pūbertās. *post p. 2433, 38 inseras: deriv.: cf. pubertus.*
pūblicus. *p. 2448, 74: hominum – p. 2462, 16 scribas litteris inclina-*
tis. p. 2449, 48 ante δ inseras: neutr. plur. τὰ πούπλιχα pro subst.:
 20 OSTRAC. Krok. I 70 (*aet. Trai.*). *al.*
pucinus. *p. 2473, 15 pro puti- legas: pusi-*
puellus. *p. 2504, 44 inseras: CARM. inscr. Moes. Sup. I 49, 4 (saec. III)*
ora pue(lli sparsa ge)nas lanugin(e barbae) (si recte restit.).
pūgio. *p. 2537, 51 ante ISID. inseras: SCHOL. Iuv. p. 2740, 58.*
 25 **pugno.** *p. 2552, 16 legas: latinitatem (cf. vol. V 1, 1197, 52 sqq.).*